

25-2

ஸ்ரீ :

பெருந்தொடை.

சென்னை யூனிவர்ஸிடி

தமிழ் - லெக்ஸிகன் ஆபீஸ் தலைமைப் பண்டிதர்

இராமநாதபுரம்

மு. இராகவையங்கார்

தொகுத்தது.

செந்தமிழ்ப்பிரசுரம்—கூஉ.

மதுரைத்

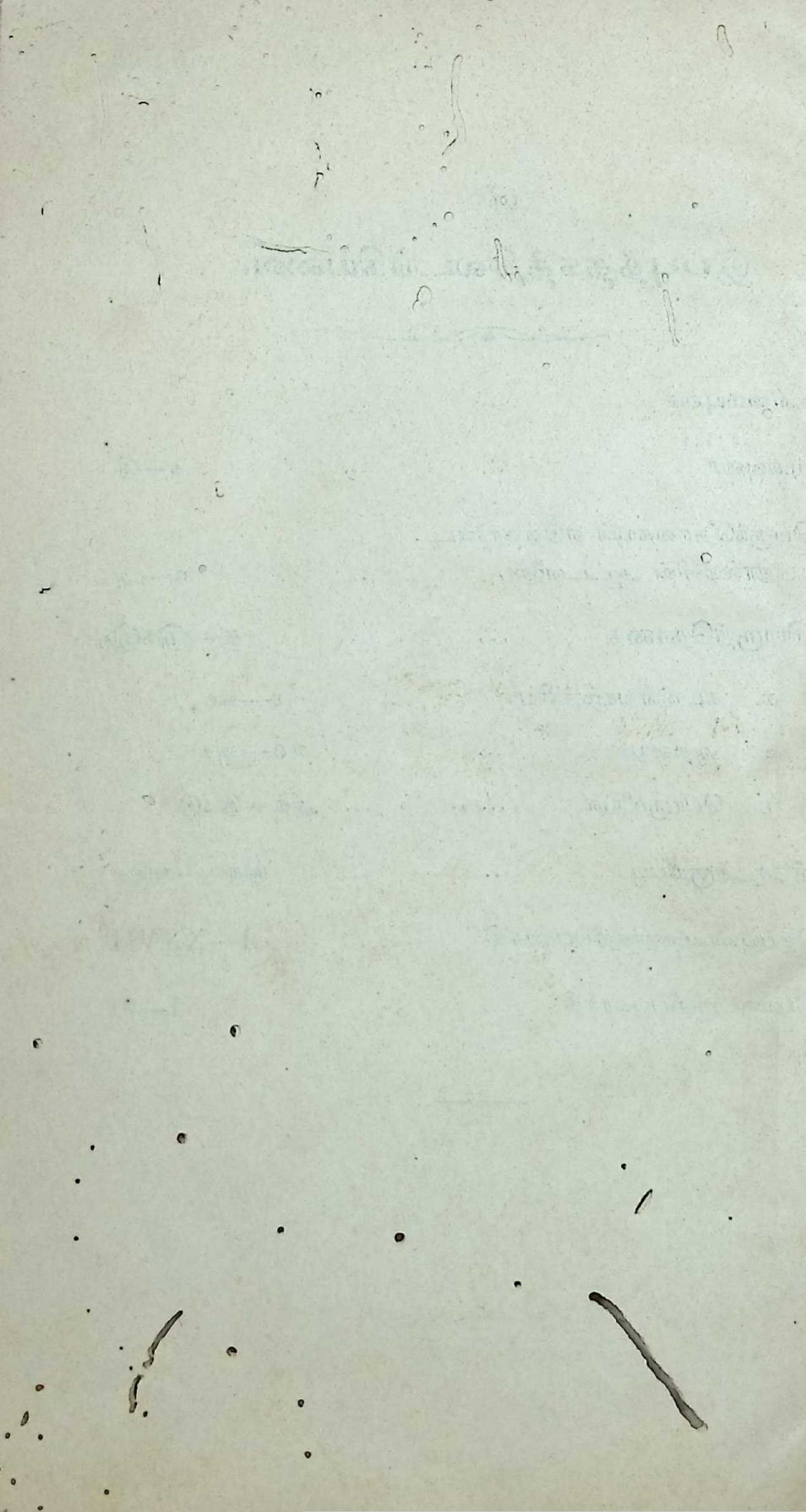
தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

யுவ-ஸ்ரீ = 1935—1936.

விலை ரூபா 5.

உரிமையுரை.

பண்பார் பெருந்தனமீ தென்னதென்றே பாராட்டிக்
கண்பார்த் துவந்தவென்றன் கன்னித் திருமகளவ்
விண்பா லடைந்துமுளம் விட்டகலா வேதவல்லிப்
பெண்பாவைக் கேயுரிமை யாமிப் பெருந்தொகையே.

சுருதிபாதி ௮

இஃது மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு
மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு
மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு
மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு
மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு

A. S. GNANASAMBANDAN
DR. NATAN ROAD,
MADHUK NAGAR. MADRAS-600 083

முகவுரை

தமிழ்மக்களால் விரும்பிப் பாதுகாக்கப்பட்டுவந்த பழைய இலக்கியங்களுள்ளே 'தொகைநூல்கள்' என்பன ஒரு பகுதியாம். அவை அகமும் புறமுமான திணைகள் பற்றிச் சான்றோர்பலரால் பலசந்தர்ப்பங்களையொட்டிப் பாடப்பட்ட செய்யுட்களின் திரட்டாகும். பண்டைச் சரித்திர விசேடங்களாலும் வனப்புழிகுதியாலும் அப்பாடல்களில் தமிழ்மக்கட்கிருந்த ஈடுபாடு மிக அதிகம். அதுபற்றிப் பின்னோரான அறிஞர்கள், அவை பாடப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களும் திணை துறைகளும் விளங்கக் குறிப்புக்களிட்டு ஒரு கோவைப்படத் தொகுத்துதவினர். அங்ஙனம் தொகுத்திட்ட நூல்களே 'எட்டுத்தொகை' எனப் பிரபலமாக வழங்குவன.

“நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறுநா
றொத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தா ரேத்துங் கலியே யகம்புறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை”

இத்தொகைநூல்களின் கண்ட பழைய புலவர்களின் தொகை 500-க்கு மேற்பட்டனவாம். சங்ககாலத்து வாழ்ந்த புலவர்பெருமக்களுள் சாத்தனார் கபிலர் போன்ற ஒருசிலர் செய்தனவன்றி, ஏனையோர் நூல்களாக இயற்றியவை இன்னவென்பது தெரியவில்லை. ஆனால், அன்னோர்பாடிய தனிப்பாடல்களோ மிகப்பலமாகக் கிடைக்கின்றன. அவைமட்டில் நோக்குவோர்க்கு அப்பெருகளது ஒப்புயர்வற்ற புலமை நன்குவிளங்கக்கூடியது. தாம் கொண்டிருந்த மனோபாவங்களை உள்ளதுள்ளபடியே இயற்கையம்பெருக எடுத்துரைப்பதில் அவர்கட்கிருந்த தூய்மையும் ஊக்கமும் சுதந்தரமும் பின்னோர் பெற்றிருந்தவரல்லர். இத்தகைச் சிறப்பியல்புபற்றியே அத்தொகைச்செய்யுட்கள் தமிழ்மக்கள் நெஞ்சில் நன்குதிந்து பன்னூறுண்டுகளாகச் சேமிக்கப்பட்டு வரலாயின. இவ்வாறு தமக்குமுன் விளங்கிய நல்லிசைப்புலவர்

பாட்டல்களைப் பின்னூர்பொருட்டுத் தொகுத்துதவிய பண்டைப் பெருமக்களின் அருஞ்செயலை நாம் பெரிதும் பாராட்டல் தகும். நாட்டில் அங்கங்கே தெறிவழங்கிய தனிப்பாக்களை முயன்று தொகுத்துக் குறிப்புக்களுடன் இன்னோர் நமக்களித்திலரேல், சங்ககாலத்துப்புலவர்களின் அருமைப்பெயர்களுையேனும், பெருமைச்செய்திகளுையேனும், முற்காலத்து நிலைமை நிகழ்ச்சிகளுையேனும் நாம் சிறிதேனும் அறிய இடமுண்டோ? இவ்வாறே இடைக்காலத்தும் பிற்காலத்தும் வாழ்ந்த தமிழ்ப்பெருமக்களின் தனிப்பாசரங்களும் எத்தனையோ வழங்கியிருத்தல்வேண்டும். அவையெல்லாம், அப்புலவர்பெயர் முதலியவற்றோடு பெரும்பாலும் மறைந்தொழிந்தன. இதன்காரணம், முன்னோர்போல அவற்றைப் பின்னோரும் சேமித்துத் தொகுத்துதவத் தவறியதேயாம். அதனால், சங்கத்தின் பிற்கால வழக்க ஒழுக்கங்களையும் அரசியல் முதலிய நிலைமைகளையும் நாம் அறிந்து மகிழ்தற்கு இடமில்லையாயிற்று. தமிழ்க்குப் பேருபகாரமான இவ்வரியசெயலை நமக்கு முன்னிருந்தோர் நெகிழ விட்டது நம் தவக்குறைவேயாகும். இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டு கட்டுமுன் தமிழ்நாவலர்சரிதை என்ற பெயரால் தொகுக்கப்பட்ட சிறிய செய்யுட்டிரட்டொன்று இப்போது வெளிவந்துளது. இந்நூலினின்று, கூத்தர் கம்பர் முதலிய புலவர்பெருமக்களின் அரிய வரலாறுகள்கில நமக்குத் தெரியவருகின்றன. ஆயினும் பன்னூற்றாண்டுகட்குரிய தமிழ்ச்செய்திகளை அறிதற்கு இத்திரட்டுச் சிறிதும் போதியதன்று. இஃதன்றித் தனிப்பாடற்றிரட்டுப்போன்ற நூற்றொகுதிகளும் இவ்வகைபற்றி நம்காலத்து எழுந்தனவே. அவை, பின்னோரான புலவர்பாடல்களுையே பெரிதும் கொண்டனவாகவும், பழம்பாடல் பலவற்றைப் பிறழ்ந்த சரிதக்கூறுகளுடனும் பாடங்களுடனும் வெளியிடுவனவாகவும் அமைந்தன. அதனால், அறிஞர்களது ஆராய்ச்சிக்குரிய பிரமான நூல்களென்று அவற்றைச் சொல்வதற்கில்லை. இங்ஙனமாக, மத்தியகாலம் பிற்காலங்களுக்கு உரியதாய், பழமையான குறிப்புக்களுடனும் பாடங்களுடனும் இயல்பெற அமைக்கப்பட்ட தனிச்செய்யுட்கோவை தக்கதாக இதுவரை கிடைத்திலது என்றே சொல்லலாம். இக்குறையை ஓரளவிற் றீக்குத்தற்கெழுந்ததே இத்தொகை நூலாகும்.

பண்டை இலக்கிய இலக்கண நூல்களின் பழகிவரும் அறிஞரெல்லாம், அவற்றில் மேற்கோளாகவும் பிறவாறுகளும் ஆளப் பட்டுள்ள பழஞ்செய்யுட்கள் பெரும்பாலும் சொற்றொடரிலும் பொருட்பொருளை முடையவாய் இன்பம்பயப்பன என்பதை நன்கறிவர். அவ்வாறு சிறந்துள்ளனவேனும் நூல்கற்போர் அப்பாடல்களை உதாரணவளவிற்கொண்டுநோக்கி நெகிழவிடுவதே நெடுங்கால வழக்கமாயுள்ளது. அப்பாடல்களெல்லாம் அதிகாரவடைவில் வைத்துத் தொகுக்கப்பெற்றின் அஃது ஒரு சிறந்த இலக்கியமாகி, முன்னோரின் அருமைபெருமைகளை நம்மவர் அறிந்து மகிழ்தற்கு இடமாகும் என்ற எண்ணம் பலவாண்டுக்குமுன் எனக்குத் தோன்றியது. அதனால் தொல்காப்பியம் யாப்பருங்கலம் காரிகை வீரசோழியம் முதலிய இலக்கண நூல்களின் பழைய உரைகளினின்றும், முற்காலத்தவும் பிற்காலத்தவுமான இலக்கியவுரைகளினின்றும் கிடைத்த தனிப்பாக்களையெல்லாம் தொகுக்கலானேன்.

இம்மேற்கோட்பாடல்களுள் ஒருபகுதி இப்போது அச்சேறிய நூல்களில் காணக்கூடியனவாயினும், உரைகாரர்காலத்து வழங்கி இப்போது பெயர்தெரியாத நூல்களினின்றும் உதகரிக்கப்பட்ட செய்யுட்களும் அவற்றில் பல உள. அவற்றுள்ளே வெளிவந்த நூற்பாடல்களை விடுத்து, இன்னநூலென்று தெரியாத உதாரணச்செய்யுட்களும், உரையாளர்களாற் பெயர்கூறி ஆளப்பட்டு இப்போது கிடைத்தற்கரியவாயுள்ள பாரதம் தகடீயாத் திரை முதலொன்றாயிரம் ஆசிரியமலை முதலிய நூற்பாடல்களுமே இதனுட் கோக்கப்பட்டன. இவற்றோடு பற்பல புத்தகசாலைகளிலும் பிறர்பாலுமுள்ள ஏட்டுப்பிரதிகளாலும், பத்திரிகைகளாலும் தெரியவந்த பழம்பாடல்களும் சேர்ந்தன. பரம்பரைப்புலவர்கள் மூலமாகவும் பிற தமிழ்மக்கள் மூலமாகவும் வாய்மொழியாகக் கிடைத்த தனிக்கவிகளும் பல. இவையன்றி, சிலா தாமிர சாஸனங்களில் அரசர் பெரியோர் முதலியவரைப்பற்றியும் பற்பல அறச்செயல்பற்றியும் முன்னோர் அருமையாகப் பாடிப்பொறித்த செய்யுட்களையெல்லாம் கிடைத்தவளவில் திரட்டி இந்நூலுட் சேர்த்துள்ளேன். இங்ஙனமாகத் தொகுத்த பாடல்களின் மொத்தத் தொகை 3500க்கு மேற்பட்டதாகும். இவற்றை-கடவுள் வாழ்த்து, அறவியல், பெருளியல், இன்பவியல், ஒழிபியல் என நான்காக வகைப்படுத்தி இந்நூல் அமைக்கப்பெற்றது.

முடிவுரை.

இங்ஙனம் பெற்ற இந்நூற்குப் பெருந்தொகை எனப் பெயர் தரலாயிற்று. அடியளவாற் குறுமையும் நெடுமையும் உடைமை நோக்கிக் குறுந்தொகை, நெடுந்தொகை (அகநானூறு) என முன்னோர் பெயர்வழங்கியவாறுபோல, எண்ணளவாற் பெருமையுடைய இந்நூற்கேற்ப ஏற்புடைய இப்பெயர் தரப்பட்டது. இந்நூலுள், கடவுள்வாழ்த்து அறவியல் பொருளியல்களின் தொகை 2214—ஆயினமையின், இதன் முதற்றொகுதியாக அம்முன்றியல்களும் இப்போது தனியே வெளியிடப்படுகின்றன. விசேடக்குறிப்பு, செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி, பொருட்குறிப்பகராதி, எடுத்தாண்ட நூலட்டவண்ண முதலியவும் இதனுடன் சேர்த்துள்ளேன். இவற்றுள், விசேடக்குறிப்பிலே, இன்றியமையாது விளக்கற்குரிய பொருள்களும் சரித்திரக்குறிப்புக்களுமே எழுதப்பட்டன. ஆனால், விஷயஞ்சிகை என்றபொருட்குறிப்பகராதியைச்சிறிது விரிவாகவே தந்துள்ளேன். தமிழ்மொழியின் சொல், பொருள், சரித்திரம் முதலியனபற்றி ஆராய்ச்சிசெய்வார்க்கு இவ்வகராதி தக்கதோர் கருவியாகவேண்டுமென்பது என் விருப்பம்.

இங்ஙனம் தொகுக்கப்பட்ட பழஞ்செய்யுட்களிலே பொருள் செவ்வனே புலப்படாத இடங்களுமுண்டு. வேறு ஏட்டுப்பிரதிகளின் துணையின்றி வெளிவந்த அச்சப்பிரதிகளினின்றே திரட்டப் பெற்றமையால், உள்ளவாறே அவை பதிப்பிக்கப்படலாயின. ஒருசெய்யுளே பலவுரைகளிலும் உதகரிக்கப்பட்டவிடத்து ஒப்பு நோக்கிப் பாடபேதங்களும் உண்மையுருவமும் தெரியவந்தன. அத்தகைய பாடங்கள் கீழ்க்குறிப்பிலே, நூற்பெயரிடங்களைக்குறித்துவருமிடத்து, அவ்வப் பாட்டென்களையொட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன. நூல் அச்சாகிவரும்போது கண்ட திருத்தங்களை விசேடக்குறிப்பில் விளக்கியிருக்கிறேன்.

இந்நூலின் இன்பவியல் ஒழிபியல்களை இரண்டாந்தொகுதியாக வெளியிடக்கருதியுள்ளேன். அதன் பாடற்றொகையை இப்போது வரையறுத்துக்கூறல் இயலாது. எனினும், உத்தேசமாக 1500 வரையாகலாம் என்று நினைக்கிறேன். தொகுக்கு முயற்சியைத் தொடர்ந்து நடத்துமிடத்து இதுபோலுந் தொகைநூல்கள்

பெருகிக்கொண்டே செல்லக்கூடியவை. அதனால், பதிப்புக்கள் தோறும் புதுத்தோற்றங்கொண்டு பலதொகுதிகளாக இவை விரிந்ததடையிலை. அவ்விளக்கம் தமிழ்மகட்கு ஆர் அலங்காரமுமாகும்.

இப்பெருந்தொகையை யான் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையில் வெளியிடத்தொடங்கிப் பல ஆண்டுகளாயின. தொடங்கும்போது சில ஆண்டுகளில் இதனைத் தொடர்ந்துநடத்தி முடித்துவிடலாம் என்ற உறுதியே கொண்டிருந்தேன். இடையில் நேர்ந்த மனக்கிலேசத்தால் இதனை நெடுங்காலம் தாழ்க்கும்படிநேர்ந்ததற்குப் பெரிதும் வருந்துகின்றேன்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தார் இந்நூலைப் பதிப்பிக்க முன்வந்து செந்தமிழ்ப் பிரசுரங்களுள் ஒன்றாக இதனை வெளியிட்டது மிகவும் பாராட்டற்குரியது. இவர்களது இடைவிடாத தூண்டுதலும் பொறுமையுமே இதனை நிறைவேற்றிவைத்தன எனலாம். இச்சங்கத்தார்க்கு என் மனமார்ந்த பெருநன்றி உரியதாகுக. இதன் பதிப்பை என் விருப்பம்போல அச்சிட்டுதவிய செந்தமிழ் உதவிப் பத்திராசிரியர் ஸ்ரீ. திரு. கி. இராமாநுஜ ஐயங்கார் அவர்கட்கு யான் பெரிதும் கடப்பாடுடையேன். இந்நூலின் அருமையறிந்து இதனை விரைந்து முடிக்கவிரும்பி என்னை அடிக்கடி உசாவியும் தூண்டியும் வந்த அன்பர்கட்கெல்லாம், இதன் நிறைவேற்றம் எனக்குள்ளதினும் அதிக மகிழ்ச்சி விளைக்கக்கூடியது.

இந்நூலில் எத்தனையோ குற்றங் குறைகள் உள்ளன. அவை என்னொருவனையே பற்றியவைபல்ல. நல்லறிஞர் அவற்றைப் பெரிதும் பாராட்டாது அமைத்துக்கொள்வார்களென்றே நம்புகிறேன்.

முடிவாக, இப்பெருந்தொகையின் முதற்றொகுதியை ஆறிவிற் சிறியேனாகிய என்னைக்கொண்டு நிறைவேற்றியருளிய இறைவன் கருணைத்திறத்தை வியந்து வந்திக்கின்றேன்.

திருவல்லிக்கேணி

இங்ஙனம்,

14-12-35.

மு. இராகவையங்கார்.

ஸ்ரீ:

பெருந்தொகையுள் எடுத்தாண்ட

* நூல்களின் அட்டவணை

அகநானூறு
அகப்பொருள்விளக்கம் (உரை.)
அகராதிகண்டு
அகலிகைவெண்பா - முகவுரை
அரிச்சந்திரபுராணம்
அஷ்டப்பிரபந்தம்
ஆசிரியமாலை
ஆத்திருடிவெண்பா
இரகுவமிசம்
இராசராசசோழனுலா
இராமநாடகம்
இராமாநுஜாரியதில்யசரிதை
இருசமயவிளக்கம்
இரும்பல்காஞ்சி
இலக்கணக்கொத்து
இலக்கணவிளக்கம்
இலம்பூரணம்
இறையனாகனவியலுரை
ஈட்டியெழுபது
உபதேசகாண்டம்
உபதேசவெண்பா
உரிச்சொனிகண்டு
உவமானசங்கிரகம்
ஊசுமுறி
ஏகாம்பரநாதநூலா
ஏரெழுபது
கணக்கதிகாரம்
கடம்பவனபுராணம்
கல்லாடம்
கலிங்கத்துப்பராணிப்பிரதிகள்
கலித்தொகை
களுநூல்
காஞ்சிப்புராணம்

குண்டலகேசி
குமரகுருபாமுனிவர் பிரபந்தத்திரட்டு
குருகாமான்மியம்
குருபரம்பரை
குலோத்துங்கசோழன்-உலா, கோவை,
- பிள்ளைத்தமிழ்
குழைக்காத் திருப்பணிமாலை
குறந்தொகை
கூர்மபுராணம்
கேயாகரநிகண்டு
கொங்குமண்டலசுதகம்
கோயிலொழுது
சங்கற்பிரகாரணம்
சரசோகிமாலை
சரபோசிராசனகுறவஞ்சி
சருவார்த்தசாரபூடணம்
சாதகசிந்தாமணி
சாந்திபுராணம்
சிங்கைப்பிரபந்தத்திரட்டு
சிதம்பரப்பாட்டியல்
சிதம்பரபுராணம்
சிலப்பதிகாரம்
சிலாசாஸனத்தொகுதிகள்
சிவஞானசித்தியார் உரைகள்
சிவஞானபோதம்
சிவஞானமுனிவார்பிரபந்தத்திரட்டு
சிவப்பிரகாசம்
சிவரகசியம்
சிறுபஞ்சமூலம்
சீவகசிந்தாமணி
சீவகசிந்தாமணிச்சுருக்கம்
சுந்தரபாண்டியம்
சூடாமணிநிகண்டு

* இந்நூல்களின் பாயிரங்கள், முகவுரைகள், பழைய உரைகள், குறிப்புக்கள் முதலியவற்றிற் கண்ட தனிப்பாடல்களைத் தேடித் தொகுத்தற்கே இதை ஆராயப்பட்டன என்க.

சூடாமணி உள்ளமுடையான்
 சூடாமணி
 செங்குந்தர்பிரபந்தத்திரட்டு
 செந்தமிழ்ப்பத்திரிகைத்தொகுதிகள்
 சேதுநாடுத் தமிழும்
 சேதுபுராணம்
 சேயுர்முருகன்பின்னோத்தமிழ்
 சேனாவரையம்
 சோழமண்டலசதகம்
 சோழவயிச்சரித்திரம்
 சௌந்தரியலகரி
 ஞானவாசிட்டம்
 ஞானமிருதம்
 நகரேயாத் திரை
 தஞ்சைச்சரச்சுவதிமால் பிரதிகள்
 தஞ்சைவாணக்கோவை
 தட்சிணகைலாசபுராணம்
 தண்டலையார்சதகம்
 தண்டியலங்காரம்
 தமிழ்நாவலர்சரிதை
 தமிழ்ப்புலவர்சரித்திரம்
 தளசிங்கமாலே
 தனிப்பாடற்றிரட்டு
 நாயுமானவர்பாடல்
 திருக்கலம்பகம்
 திருக்களர்ப்புராணம்
 திருக்காளத்திநாதருலா
 திருக்குறள் வட்டுப்பிரதிகள்
 திருக்கையாளுனவுலா
 திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்
 திருச்செங்கோட்டுத்திருப்பணிமாலே
 திருச்செந்துர்ப்பின்னோத்தமிழ்
 திருப்பதியம்
 திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம்
 திருப்பாமாலே
 திருப்புவணநாதருலா
 திருப்பெருந்துறைப்புராணம்
 திருவாசகவேட்டுப்பிரதிகள்
 திருவாப்புடையார்புராணம்
 திருவாமாத்நூர்க்கலம்பகம்
 திருவாணர்ப்புராணம்
 திருவாருலா
 திருவாலவாயுடையார் புராணம்
 திருவ்ளையாடற்புராணம்

திருவென்றார்ப்புராணம்
 திருவ்ளையாற்றுப்புராணம்
 திவாகரம்
 தினகாவெண்பா
 தீபங்குடிப்பத்து
 தேசிகப்பிரபந்தம்
 தொல்காப்பிய உரைப்பிரதிகள்
 நச்சினர்க்கினியம்
 நந்தமண்டலசதகம்
 நந்திக்கலம்பகம்
 நம்பியகப்பொருளுரை
 நன்னூல்சங்கரநமச்சிவாயருரை
 நன்னூல் மயிலைநாதருரை
 நாரதசரிதை
 நாலடியாருரைப்பிரதிகள்
 நாலாயிர தீவ்யப்பிரபந்தம்
 நீலகேசி
 நுண்பொருண்மாலே
 நைடதம்
 பண்டாரசாத்திரங்கள்
 பத்துப்பாட்டு
 பரிப்பெருமாள் திருக்குறளுரை
 பரிபாடல்
 பரிமேலழகருரை
 பல்காப்பியம்
 பழனிப்புராணம்
 பன்னிருபடலம்
 பாகவதசாரம்
 பாகவதம்
 பாண்டிமண்டலசதகம்
 பாவலர் சரித்திரதீபகம்
 பிங்கலநிகண்டு
 பிரபோதசந்திரோதயம்
 பிரமோத்தரகாண்டம்
 பிரயோகவ்வேகம்
 புகழாரந்தாதி
 புரூவசரிதை
 புலவராற்றுப்படை
 புலியூரந்தாதி
 புறத்திரட்டு
 புறப்பொருள்வெண்பாமாலே
 பூளேவனப்புராணம்
 பெரியபுராணம்
 பெருங்கதை

பெருந்தேவனாபரதம்
 பெரும்பெருஞ்ஞள்விளக்கம்
 மச்சுபுராணம்
 மணிகமலை
 மதுரைச்சங்கத்துப் புத்தகசாலைப்
 பிரதிகள்
 மதுரைத் திருப்பணிமலை
 மயூரகிரிக்கோவை
 மாயூரப்புராணம்
 மீழலைச்சதகம்
 முத்தொள்ளாயிரம்
 முப்பேட்டுச்செய்யுள்
 முவருலா
 மெய்கண்டசாத்திரங்கள்
 மெய்ஞ்ஞானதீபம்
 மேருமந்தரபுராணம்
 யதிந்திரப்பரவணப்பிரபாவம்
 யாப்பருங்கலக்காரிகையுரை
 யாப்பருங்கலவிருத்தி
 வச்சணந்திமலை
 வரதராசரபாகவதம்
 வளையாபதி
 விக்கிரமசோழனுலா
 விஞ்சைக்கோவை

விநாயகபுராணம்
 விம்பசாரகதை
 விநோதரசமஞ்சரி
 வீரசிங்காதனபுராணம்
 வீரசோழியவுறை
 வேதானகதை
 வேற்காட்டுப்புராணம்
 வைராக்கியதீபம்
 ஸ்ரீவசனபூஷணம்
 Epigraphica Carnatica
 Epigraphica Indica
 Epigraphical Reports
 Inscriptions of the Madras Pre-
 sidency
 Journal of South Indian Asso-
 ciation
 South Indian Inscriptions
 Tamil and Sanscrit Inscriptions
 Travancore Archaeological
 Series.
 Triennial Catalogues of Manus-
 cripts, Govt. Oriental Manus-
 cripts Library, Madras.

பெருந்தொகை.

முதலாவது

கடவுள் வாழ்த்தியல்.

முதற்கடவுள்.

1. பூமலை நீருறையுள் புள்ளேறு புட்கொடி
வாய்மையே லாழி படைக்கலம்—நாமம்
பிரம னிறைகண்ணன் பொன்றிக்கார் மேனி
கரும் படைப்பழிப்புக் காப்பு.

கந்தழி

2. சார்பினுற் றேன்றாது தானருவா யெப்பொருட்குஞ்
சார்பெனநின் றெஞ்ஞான்று மின்பந் தகைத்தரோ
வாய்மொழியான் மெய்யான் மனத்தா னறிவிறந்த
தூய்மையதா மைதீர் சுடர்.

(பெருந்தேவபாணி வகை)

3. மணிவிளங்கு திருமார்பின் மாமலராள் வீற்றிருப்பப்
பணிதயங்கு நேமியும் பானிறத்த சுரிசங்கும்
இருசுடர்போ லிருகரத்தி லேந்தியமர் மாயோனும்
பங்கயத்தி லுறைவோனும் பாகத்தோர் பசுங்கொடிசேர்
செந்தழற்க ணுதலோனுந் தேருங்கா னீபென்பார்க்
கவர்வர்த முள்ளத்து எவ்வுருவா யல்லாத
பிறவுருவு நீயென்னிற் பிறவுருவு நீயேயாய்
அளப்பரிய நான்மறையா லுணர்த்துதற் கரியோனே!

(எட்டடித்தாவு)

எவ்வுயிர்க்கு முயிரேயா யியங்குதனின் றெழிலாகி
அவ்வுயிர்க்க ணடங்கியே யருளாது நீற்றலினால்
வெவ்வினைசெய் தவைபுழந்து வெம்பிறவிச் சடலமுந்த
அவ்வினை யகற்றாம னிற்பதுதின் னருளன்றே ;

பெருந்தொகை.

பல்லுயிரு¹ படைப்பதுதின்¹ பண்பன்றே பகலினால்
வல்வினையின் வலைப்பட்டு வருத்தங்கூ ருயிர்தம்மை
நல்வினையே பயில்வீத்து² நடுங்கஞ்செய் பகைநீக்கி
அல்லலவா யழுந்தாமலகற்றுவது மருளன்றே;

அழிப்பதுதின் ரெழிலென்றே யறைந்தாலு முயிரொல்லாம்
ஒழித்தவற்றுள் ளுணர்வுகளை யொருவாம லுடனிறுத்திப்
பழிப்பின்றிப் பலநாலு மிப்பரிசே பயிற்றுதலின்
அழிப்பதுவு மில்லையா லாங்கதுவு மருளன்றே.

(தரவீன்பாகம்பற்றிய நான்கடித்தாழிசை)

வேள்வி பாற்றி விதிவழி யொழுதிய
தாழ்வி லந்தணர் தம்வினே யாயினே;
வினையி னீங்கி விழுத்தவஞ் செய்யும்
முனைவர் தமக்கு முத்தி யாயினே;

(சாடியிரண்டு)

இலனென³ விகழ்ந்தோர்க் கில்லையு மாயினே;
உளனென வுணர்ந்தோர்க் குளையு மாயினே;
யருவுரு வென்போர்க் கவையு மாயினே;
பொருவற⁴ விளங்கிய போத மாயினே;

(ஓரடி நான்கு)

பானிற வண்ணனீ; பனிமதி⁵க் கடவுண்;
நீனிற வருவுநீ; நிறமிரு கனலிநீ;
அறுமுக வெருவனீ; ஆனிழற் கடவுண்;
பெறுதிரு வருவுநீ; பெட்பன பிறவுநீ;

(இருசீரெட்டு)

மண்ணுநீ; விண்ணுநீ; மலையுநீ; கடலுநீ;
எண்ணுநீ; எழுத்துநீ; இரவுநீ; பகலுநீ;
பண்ணுநீ; பாவுநீ; பாட்டுநீ; தொடருநீ;
அண்ணனீ; அமலனீ; அருளுநீ; பொருளுநீ; (ஒருசீர் பதினறு)
ஆங்க—(தனிச்சொல்)

இனையை யாகிய விறைவதின் னடியினை
சென்னியின் வாங்கிப் பன்னூற் பாவுதும்
மலர்தலை யுலகின் மண்ணுயிர்த் தெல்லாம்
நிலவிய பிறவியை நீத்தல் வேண்டி.

¹ பண்பென்றே. ² நடுங்கஞ்செய்பனவு நீக்கி. ³ விகந்தோர்க், விதற்
தோர்க். ⁴ விளங்கிப்.

முற்றிய பற்றொடு செற்ற நீக்கி.
முனிமை யாக்கிய மூவா முத்தியை
மயலற வளித்தரின் மலரடி
அரிய ¹வென்னு யுரிதினிற் பெறவே.

(சுட தகம்)

4. நல்லார்வணங்கப் படுவான்பிறப் பாதி நான்கும்
இல்லா¹னுயிர்கட் கிடர்தீர்த்துயி ரின்ப மெய்துஞ்
சொல்லான் தருமச் சுட்ரோனெனுந் தொன்மையினுன்
எல்லா முணர்ந்தா னவனேயிறை யாக வேத்தி.
5. புகலிரும் பணிச்சோலைப் பொன்மலைபோற் பொலிந்திலங்கி
யகல்விசும்பிற் சுடர்மாட்டி யைம்பூத மகத்தடக்கி
மண்ணக மிருணீங்க மன்னுயிர் படைத்தக்கால்
அண்ணலேற் நெழிலூர்தி யருமறை முதல்வனுந்
தண்ணறுங் கமழ்துழாய்த் தாமரைக் கண்ணனும்
வண்ணம்வே றுடம்பொன்றாய் வானவில் லனையரே.

திருமால்.

6. என்றுந் திருமாற்கே யாளாவே னெம்பெருமான்
என்று மெனக்கே பிரானுவான்—என்றும்
பிறவாத பேராளன் பேரா யிரமும்
மறவாது வாழ்த்துகவென் வாய்.
7. வானவர்க டாழ்ந்து பணிகேட்ப மாறாய்
தானவர்கள் சுற்றந் தடிந்தொழிந்த—மேன்மை
அரியே யனைத்துலகுங் காக்குங் கடவுள்
எரியே மறையோர்க் கிறை.
8. விரிகடல்குழ் மேதினி நான்முகன்மீ காஞ்சு
சுரநதிபா யுச்சி தொடுத்த—அரிதிருத்தாள்
கும்பாக வெப்பொருளுந் கொண்ட பெருநாவா
யாம்பொலிவிற் றுயினதா லன்று.
9. வானுகி மண்ணுப் மறிகடலாய் மாருதமாய்த்
தேனுகிப் பாலாந் திருமாலே—ஜீனாய்

¹வன்றா. (4) யாழ். வி. 94 (நீலகேசி). (5) தொல். செய். 149 நச்.
(6) மியூசி. காட். 11. 2. (7) தண்டி. 105 உதா. (8) ஐ. 35 உதா.
(9) ஐ. 122 உதா.

பெருந்தொகை.

வெண்ணெய் விழுங்க நிறையுமோ மேலொருநாள்
மண்ணை யுமிழ்ந்த வயிறு.

11. வண்டடைந்த கண்ணி வளராய்ச்சி வானெடுங்கண்
சென்றடைந்த நோக்த மினிப்பெறுவ—தென்றுகொல்
கன்றெடுத் தோச்சிக் கனிவினவின் காயுகுத்துக்
குன்றெடுத்து நின்ற நிலை.

(வினேநிரளிறை.)

11. இறுத்தொசித் தட்டுதைத் தேந்திப்போழ்ந் தாடிப்
பறித்தெறிந் தூர்ந்தணைந்து காத்தான்—செறுத்த
விடைகுருந்த மல்ல னுருள்மலைமா கூத்துப்
படைவிளவு புட்பாம் பினம்.
12. உண்டோர் துதைத்தழித் தூதிக்காத் தேற்றளந்து
கொண்டெடுத்து வாய்போழ்ந்து சென்றாக்கி—கண்டறுத்தான்
பேய்முலை புட்சகடஞ் சோகோடான் நீர்நிலம்
பூமலைமா தூதமிர்த நஞ்சு.
13. பேய்முலை வியன்னூலம் பூங்குருந்த மதவேழம்
வாய்மருப் பெழிலேறு வாட்கண்ணர் ஞாவைச்சீர்
உண்டானு மளந்தானு மொசித்தானுங் காத்தானுங்
கொண்டானுங் கொடுத்தானுங் கொடியுவுணத் தானரோ.

(தேவபாணிவகை.)

14. உறைபதியி னுடனயனை யுந்தியாற் படைத்தோயும்
அறைகடல்குழ் நிலமுதலா வனைத்துலகும் புரப்போயும்
திருநிறமே கரிபோகத் திருமேகம் பயந்தோயும்
ஒருநிறமே நிறமாக ¹வெள்ளொளியை யுயிர்த்தோயும்
²மறுவித்து மார்பென்ன மலர்மகளை வைத்தோயும்
நிறத்தோடு நெஞ்சொத்த நிலமடந்தை கணவனுநீ; (இது தாவு).
- பின்னமா யொன்றாகும் பெருமையை யியற்றுவாய்
இன்னமா யந்தெளிவ வெமக்கருளி யிமையவர்க்கும்
அன்னமாய் முன்னொருகா லறம்பயந்த ³வறனுநீ;

(10) முல்லைப்பாட்டு இறுதி. (11-13) யாப். வ 94. (14) தோல்.
செய் 146 நச், பேரா. ¹வெள்ளொளியை. ²மறுவகத்த. ³வறிவனி.

குறியாதும் பிழையாத ¹குலமறையை முதன்மயக்கி
வெறியாதி மலரோற்கு வெளிப்படுத்து வேறுபடுத்
தறியாத மறையெமக்கு மறிவித்த ²வறிவனீ;

மாணாது மதிக்கொடுத்து வானவரை மயக்கியுங்
கோணாக மதிவாங்கிக் கொடுத்தருளி யடியவர்க்குக்
காணாத மதிகாட்டுங் கருணைகூர் காட்சியைநீ ; (மூன்றுந் தாழிசை.)

வானுநீ நிலனுநீ மதியுநீ விதியுநீ
தேனுநீ யமுதுநீ திருவுநீ யருவுநீ
அன்புநீ யருளுநீ யாதிரீ யந்தநீ
இன்பநீ துன்பநீ யின்மைநீ யுண்மைநீ ; (ஒருசீர்ச் சின்னம்.)
எனவாங்கு; (தனிச்சொல்.)

நால்வகை யுருவிற் பால்வே ருகிய
கால⁴ முதல்வநிற் பரவுது ஞாலத்து
⁵நல்லவை யல்லவை யெல்லா நிஞ்அது
செவ்வ நோக்கி னெய்திய வல்லிதிற்
றுயரொடு தொல்வினை நீங்கிப்
பெயராச் சுற்றம் பெறுகம்யா மெனவே (சுரிதகம்).

விளக்கத்தனுப்பாட்டு.

(அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பா.)

15. கெடலரு மாமுனிவர் கிளர்ந்துடன் ரொழுதேத்தக்
கடல்கெழு கனைசுடரிற் கலந்தொளிரும் ⁶வாலுளை
⁷யழல்விரி சுழல்செங்க ணரிமாவாய் மலைந்தானைத்
தாரோடு முடிபிதிரத் தமனியப் பொடிபொங்க
வார்புன விழிகுருதி யகவிட முடனனைப்பக்
கூருகிரான் மார்பிடந்த கொலையி தடக்கையோய்¹ (தரவு)

முரசுதிர் வியன் மதுரை முழுவதூந் தலைபனிப்பப்
புரைதொடித் திரடிண்டோட் போர்மலைந்த மறமல்லர்
அடியோடு முடியிறுப்புண் ⁸டயர்ந்தவ ணிலஞ்சேரப்
பொடியெழு வெங்களத்தப் புடைத்ததுநின் புகழாமோ ;

¹ குறிமறைய. ² அறவனீ. ³ மாணாக. ⁴ கோல. ⁵ நல்லவை நல்லவை;
நல்லவை யாவை யென அது நீஞது—செவ்வ நோக்கியனெய்தினி வல்லிதிற்.
(15) யாப். வி. 8; யாப். கா. செய். 2 உரை; தொல். செய். 147 பேரா;
நச். ⁶ வாலுளை. ⁷ யழல்விரி. ⁸ டயர்ந்தவர் நிலஞ் சேராப்.

பெருந்தொகை.

கலியொலி வியனுலகங் கலந்துட னனிநடுங்க
வலியிய லிராழி மாறெதிரந்த மருட்சோர்வு
மாணதா ருடம்போடு மறம்பிறா ¹வெதிர்கலங்கச்
சேணுய ரிருவிசும்பிற் ²செகுத்ததுநின் சினமாமோ;

படுமணி ³யினநிரைகளைப் பார்த்துட னிரிந்தோடக்
கடுமுர ணெதிரமலைந்த காரொலி யெழிலேறு
வெரிநொடு மருப்பொசிய ⁴வீழ்ந்துகிறம் வேறாக
எருமலி பெருந்தொழுவி னிறுத்ததுநின் னிகலாமோ;

(இவை மூன்றுந் தாழிசை)

இலங்கொளி மரகத மெழின்மிகு வியன்கடல்
வலம்புரித் தடங்கை மாஅ னின்னிற்றம்;
விரியணர்க் கோங்கமும் வெந்தெரி பசும்பொனும்
பொருகளி றட்டோய் புரையு நின்னுடை;

(பேரெண்)

கண்கவர் கதிர்முடி கனலுஞ் சென்னியை;
தண்கூட ருறுபகை தவிர்த்த வாழியை;
ஒலியிய லுவண மோங்கிய கொடியினை;
வலிமிகு சகட மாற்றிய வடியினை;

(அளவெண்)

போரவுணர்க் கடந்தோய் நீ; புணர்மருதம் பிளந்தோய் நீ
நீரகல மளந்தோய் நீ; நிழறிகழைம் படையோய் நீ (இடையெண்).

ஊழி நீ; உலகு நீ; உருவு நீ; அருவு நீ;
ஆழி நீ; அருளு நீ; அறமு நீ; மறமு நீ;

(சிற்பெண்)

எனவாங்கு (தனிச்சொல்)

அடுதிற லொருவநிற் பரவது மெங்கோன்
ஒருகிகழற் கொடும்பூட் பகட்டெழின் மார்பிற்
கயலொடு கலந்த சிலையுடைக் கொடுவரிப்
புயலுறழ் ⁵தடங்கைப் போர்வே லச்சுதன்
தொன்றுமுதிர் கடலுலக முழுதுடன்
ஒன்றுபு திகிரி யுருட்டுவோ னெனவே.

(சுரிதகம்)

(கலிப்பாவகை.)

16. அணிகளர் சிறுபொறி யவிர்துத்தி மாநாகத் தெருத்தேறித்
துணியிரும் பணிமுந்நீர்த் ⁶தோட்டவீழ்ந்து மலர்ந்தனையே
⁷ஆர்கலி யுயரக் கெழில்வானத் தழார்கண் முடனூர்ப்ப

¹ வெதிர் கலங்கி. ² செர்த்தது நின். ³ யினநிரை. ⁴ வீழ்ந்துகிறல், வீழ்ந்துகிறம்.
⁵ தடங்கைச்செவ்வே. (16) யாப். வி. 94. ⁶ தோட்டிழ்ந்து, தோட்டுத்துயி
லமர்ந்தனையே. ⁷ வார்புகல் கழன்மறவர்.

வார்புன லிகன்மிகல மறமல்லனை மாய்க்கலிற் பொங்கினை
முள்ளெயிற் றரிமருள்க ணுய்த்திபுரொடு நிரைநடுங்க
வரைதிர ணிமிர்தடக் கையினனி மலையெழுத் தேந்தினை
காமரு தக்கைய கல்லியன் மாப்பினை
கண்பொரு சுடரொளி நேமியை
பூமலி வீணைபுனை தாரினை
பொன்புனை விணைபுனை யுடுக்கையை
அனையன
பலவுடன் புகழ்தகப் பயந்தோய்நின்
இணைபுணர் கழலடி பரவதும்
துணைபுண ருவகையொடு மன்னுது மெனவே.

(ஆசிரிய மண்டில விருந்தம்).

17. நிலங்கா ரணமாக நீர்க்கங்கை யேற்றான்
நீண்டதா ளாலங்கோர் நீர்க்கங்கை யேற்றான்
சலங்கா ரணமாகச் சங்குவாய் வைத்தான்
தாயலா ளவியநஞ் சங்குவாய் வைத்தான்
துலங்காச்சீர்த் தாவைவரைத் துன்னத்தா னட்டான்
1 துன்னுவார்க் கின்னமிர்தந் துன்னத்தா னட்டான்
இலங்கா புரத்தார்தங் கோமானை யெய்தான்
2 ஏத்தாதார் நெஞ்சத்து னெஞ்ஞன்று மெய்தான்.

(தேவபாணி).

18. மலர்மிசைத் திருவினை வலத்தினி லமைத்தவன்
மறிதிரைக் கடலினை மதித்திட வடைத்தவன்
இலகொளித் தடவரை கரத்தினி லெடுத்தவன்
இனநிரைத் தொகைகளை யிசைத்தலி னழைத்தவன்
முலையுணத் தருமவ ணலத்தினை முடித்தவன்
முடிசுன்பத் துடையவ னூரத்தினை யறுத்தவன்
உலகனைத் தையுமொரு பதத்தினி லொடுக்கினன்
ஒளிமலர்க் கழறரு வதற்கினி யழைத்துமே.
அரியைப்பாடவேண்டுமென்னக் கூந்தர் பாடியது.

19. ஆரே யெனுமொன்றுசொல்லத் தொடங்கினு மவ்விடத்துன்
பேரே வருநிமன்ன பேறுபெற் தேன்பெரு நான்மறையின்

வேரே மிதியின் மின்னுட னேவெய்ய கானடந்த
காரே கடல்கொளுந் தச்சில வாங்கிய காகுத்தனே.

கம்பர்பர்ட்டு.

20. நாராய னாய நமவென்னு நன்னெஞ்சர்
பாராளும் பாதம் பணிந்தேத்து மாறறியேன்
காராரு மேனிக் கருணா கரமூர்த்திக்.
காரா தனையென் னறியாமை யொன்றுமே.

திருமால் திருநாமப்பெருமை.

21. வான்சொல்லுமே புவிசொல்லுமே மறைசொல்லுமே நிறைசேடன்வாய்
தான்சொல்லுமே முனிவோர்பெருஞ் சபைசொல்லுமே சசிசொல்லுமே
தேன்சொல்லிபங் கிறைசொல்லுமே திசைசொல்லுமே திசையாமலே
நான்சொல்லவு மெளிவந்தவா நாராயண நாராயண.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனுர்பாட்டு.

22. தேனோங்கு நீழற் திருவேங் கடமென்றும்
வானோங்கு சோலை மலையென்றும்—தானோங்கு
தென்னாங்க மென்றும் திருவத்தி யூரென்றுஞ்
சொன்னவர்க்கு முண்டோ துயர்.

திருவாங்கத்துத் திருமால்.

23. நாவுண்டு நீயுண்டு நாமந் தரித்தோதப்
பாவுண்டு நெஞ்சே பயமுண்டோ—பூவுண்டு
வண்டுறங்குஞ் சோலை மதிலாங்கத் தேயுலகை
யுண்டுறங்கு வானொருவ னுண்டு.

திருவாங்கத்துச் சத்தாவரணம்.

24. மாடமாளிகை சூழ்திரு வீதியு மன்னர் சேர்திரு விக்ரமன் வீதியும்
ஆடின் மார னகளங்கன் வீதியு மாலி நாட னமர்ந்துறை வீதியும்
கூடல் வாழ்குல சேகரன் வீதியுங் குலவிராச மகேந்திரன் வீதியும்
தேடு தரும வருமாவின் வீதியுந் தென்னாங்கர் திருவா வரணமே.

திருவேங்கடத்துத் திருமால்.

25. கூனின்று போனவன் ருனிமிந் தோடக் குருடன்கொம்பிற்
றேனென்று காட்ட முடவன் குடங்கொண்டத் தேன்பிழியத்
தானின்ற ஆமை தனக்கென்று கேட்கத் தருவர்வரம்
வானின்ற சோலை புடைகுழ் வடமலை மாயவரே.

(20) சில இராமாயணவேடுகறிக்கண்ட பாயிரச்செய்யுள். (22) பாரத
வெண்பா: செந்தமிழ் 3. 400, (23) நன்னூல், 338 மயிலைநாநருரை. (24) கோயி
லொழுது, தலைப்பு.

கடவுள்வாழ்த்தியல்.

திருமுட்டத்துத் திருமால்.

26. முட்டத்துப் பன்றி முளரித் திருப்பதத்தைக்
கிட்டத்துப் பன்றிக் கிடந்தேனே—தொட்டி
மருங்கிலே சங்கெடுத்த மாலே யெனக்கு
வருங்கிலே சங்கெடுக்க வா.

:திருக்கண்ணமங்கைத் திருமால்.

27. நீல மழைமுகிலோ நீலமணிக் குன்றமோ
கோல நிறைந்த குரைகடலோ—சோலையிளங்
காயா வனமோ கழுநீரோ கண்ணமங்கை
மாயா வுனதுவடி வம்.

சுவரீப்பெருமாள்.

28. முன்போம் புலவற்கு மூதறிவாற் பாய்சுருட்டிப்
பின்போஞ் சுவரீப் பெருமானே—யன்பாகப்
பேய்முலைப்பா லுண்டவனே பேதையே னின்னமொரு
தாய்முலைப்பா லுண்ணுமற் று.

கச்சித் திருமால்.

29. ஆடவர்க ளெவ்வா றகல்வரணி வெஃகாவும்
பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா—நீடியமால்
நின்ற னிருந்தான் கிடந்தா னிதுவன்றோ
மன்றார் ¹கவிக்கச்சி மாண்பு.

அத்திகிரி.

30. அன்றயனை யுந்தியி னளித்தபரன் மேவுவது மத்தி கிரியே
சென்றுகரி கவ்வுமுத லைக்கணிற் மேவுவது மத்தி கிரியே
வென்றவன் வணக்குவது மேலில கெயிற்றரிய தான வரையே
தன்றொழின் முருக்குவது தானில கெயிற்றரிய தான வரையே,

திருமோகூர்த் திருமால்.

31. பொன்னனைவா ளரக்கனைதூற் றுவரைக் காவைப்
பொருசிலையைக் கனைகடலைப் பொன்ன னீன்ற

(27, 28) தொண்டைமண். சத. மேற்கோள். (29) யாப். வி. 94; இது திரு
மழிசையாழ்வார்க்கு அடியாராகிய கணிகண்ணர்வாக்காகும். ¹மலிகச்சி, மதிற்
கச்சி, பொழிற்சச்சி. (30) வீரசோ, யாப், 16 உரை. (31) காளமேகப்புவவர்
பாடியது என்பார்.

நன்மதற்குரியச் சுரர்க்காயை வருக்காய்க் காத
 னப்பினைக்காய்ச் சானகிக்காய் நடவைக் காத
 மன்னுகிரால் வடிக்கணையால் வளையாற் புள்ளால்
 வயங்குதோள் வலியால்வா னரங்க ளாலும்
 முன்னுடற்கீ றிச்சிரங்கொண் டமரில் வீழ்த்தி
 முதலொடுங்கொண் டிறுத்தடைத்த மோகூ ரானே.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கோபுரம்.

32. இருக்கோது மந்தணர் சூழ்புது வாபுரி யெங்கள்பிரான்
 மருக்கோதை வாழும் வடபெருங் கோயின் மணிவண்ணனார்
 திருக்கோ புரத்துக் கிணையம்பொன் மேருச் சிகரமென்றே
 பருக்கோத லாமன்றி வேறுவ மானப் பணிப்பில்லையே.

குறுங்குடித் திருமாலேக் கூத்தாப்பாடியது.

33. திக்குளெட் டெக்கயந் துக்கமுற் றுத்திடுக் கிட்டலற
 மைக்கடற் குட்சரந் தைக்கவிட் டோற்கிட மாமதுர
 இக்குமுற் றிக்கணுச் சற்றுவிட் டெத்தெறித் திட்டமுத்தைக்
 கொக்குமொக் கிக்கக்கி விக்குமச் சோலைந் குறுங்குடியே.

ஷெ புகழேந்திப்பாடியது.

34. எட்டெழுத் தைக்கருத் திற்குறித் திட்டுறித் தம்பராவும்
 சிட்டர்கட் குத்திருப் பொற்பதத் தைச்சிறக் கத்தருமவ்
 வட்டெருட் டைப்பணித் தற்பறித் தற்கிடம் வாரிசப்பொ
 குட்டினத் துக்குலந் தத்திமுத் தீனுங் குறுங்குடியே.

திருமால்பதி.

35. ஆழ முடைமையின லாழியா மந்தரத்து
 வாழ நிமிர்தலான் மந்தரமாம்—ஏழுலகுந்
 தந்தாரிக்கும் வண்ணத்தாற் றுயாஞ்செந் தாமரைக்கட்
 னைபந்தெரியன் மாயோன் பதி.

சிவபிரான்,

36. மன்னிய நாண்மீன் மதிகனலி யென்றிவற்றை
 முன்னம் படைத்த முதல்வனைப்—பின்னரும்
 ஆதிரையா னாதிரையர் னென்றென் றயருமால்
 னாந்திரைநீர் வேலி யுலகு.

.. (32) ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கோபுரத்துக்கண்டசாஸனப்பாட்டு. 1 மெத்தை
 யுத், (35) வீரசோ. அலங், 19 உரை. (36) முதல்தொள்ளியிரக்காப்பு. 1 அயர்வுறுமி.

37. நிலனும் விசும்பா நிமிர்கானீர் தீயாம்
அலர்கதிராம் வான்மதியா மன்றி—மலர்கொன்றை
ஒண்ணுந் தாரா ¹னெருவனிய மானனுமாய்
எண்ணிறந்த வெப்பொருளு மாம்.

38. கறைமிடற்றர் கையிற் கபாலத்தர் வெள்ளைப்
பிறைமுடியர் பின்றூழ். சடையர்—பொறிவிரவு
நாகத்தர் சூலத்தர் நன்னுதலா டானிருந்த
பாகத்த ரென்றே பரசு.

39. தலையினமர் கங்கைத் துகிலுடையான் றன்னைச்
சிலையினமர் செங்கண்மால் பாகன்—நிலையினமர்
தானவரைக் கொன்று விழக்கெடுத் தான்றனியே
வானவரெல் லாமதிக்க வந்து.

40. மாத ருமைவாய் மழலை மொழியாலோ
ஒது மறையி னெலியாலோ—யாதாலோ
கோல மிருகிறைக் கொண்டான் நிருமிடற்றின்
ஆல மமிர்தான வாறு.

41. கொடியார் கொடியார் மதின்மூன்றுங் கொன்ற
படியார் பனைத்தடக்கை நால்வாய்க்—கடியார்
உரியா ருரியா ரொமையாள வோதற்
கரியார் கரியார் கனம்.

42. கரவோடு நின்றார் கடிமனையிற் கையேற்
நிரவோடு நிற்பித்த தெம்மை—யரவோடு
மோட்டாமை பூண்ட முதல்வனை முன்வணங்க
மாட்டாமை பூண்ட மனம்.

(நாவுகொச்சகம்)

43. நீறணிந்த திருமேனி நெருப்புருவங் கிளைத்துபோற்
சூறணிந்த குங்குமங்கொண் டொருமுலையோ குறிசெய்ய
வேறணிந்த ²சுடரெறிப்ப வேனிலாற் கெரிவிழித்த
ஏறணிந்த வெல்கொடியோ யெவ்வுயிர்நிற் றவிரந்தனவே.

(37) தண்டி. 74 உரை; வீரசோ. அலங். 29 உரை: ¹னெருவனுயிர்க்குயி
ராய், (38) வீரசோ. அலங். 10 உரை. (39) ஷா. 19 உரை. (40) தண்டி.
63 உரை. (41) ஷா. 93 உரை. (42) வீரசோ. அலங். 26 உரை; தண்டி. 61
உரை; (43) தெரல். செய். 149; பேரா; நச். உரை. ²குவடெறிப்ப.

(தர்விணைக் கோச்சகம்)

44. பூணுக வென்பணிந்தான்பூதத்தான் வேதத்தான்
கோணுகக் கச்சையான் கோடேந்து கொல்லேற்றான்
மாணுக வெண்ணூலான் வாணுதலான் பாகங்கொண்
¹னோரும் பிச்சையா னுண்ணுத நஞ்சுண்டான்
வாணு தோய்ந்த ²சடையான் மழுவலத்தான்
³யானாவஞ் செய்யு மிறை;

எனவாங்குப் பாடி யிறைஞ்சுவோர்க் கெல்லாம்
வினைமாசு தீரும் வினக்காகுந் தோற்றத்
தனையோய் மறலிக்கு மச்சம் ⁴பயந்த
புண்பூங் ⁵கழற்கான்மேற் பூவொடுநீர் தூஉய்
மனைமாண்ட பாக முனப்பட வாழ்த்தி
எனைநாளு மேத்துது மெந்தையே நின்னை
நினையா தொழியற்க நெஞ்சு.

(கோச்சக வகை.)

45. கடாமுங் குருதியுங் கால்வீழ்த்த பச்சைப்
படாமுங் புவித்தோலுஞ் சாத்தும் பரமன்
இடாமுண்ட நெற்றியா நெஞ்ஞான்றங் கங்கை
விடாமுண்ட வார்சடையான் வெண்ணீர் றணிந்தான்
மெய்யுறு நோயில்லை வேரோர் பிறப்பில்லை
ஐயுறு நெஞ்சில்லை ⁶யாகாத தொன்றில்லை.

(பெருந்தேவபாணி வகை)

46. பவியுருவிற் கேலாத படைமழுவான் வலனைந்திப்
புலியுரிமேற் பைத்தலைதாழ் பூங்கச்சை விரித்தமைத்துக்
கண்கவருந் திருமேனி வெண்ணூலின் கவின்பகைப்பத்
தண்கமழ்பூந் தாரிதழி தலைமலிந்து பிறைதயங்க
மொழிவலத்தான் மயங்காதே முறுவலாற் றோலாதே
விழிவலத்தா னுருவழிந்தோன் வேடங்கண் டுணர்வழியாக்
கலிகெழு சடற்கச்சிக் கமழினந் தேமாவின்
ஒலிதளிரு ⁷முலைச்சுவடுமுடன்சிறப்ப வுலவுங்கால்; (எட்டடித்தாவு)

(44) தொல். செய். 149; பேரா. நச். உரை. ¹ஊனாகும். ²சடையான்வண்
மாகத்தான். ³யானோர் வஞ். ⁴பயக்கும்; ⁵கழற்றான்மேற் பூவொடுநீர் தூவி.
(45) தொல். செய். 149. ஷ. ⁶யாவதொன் றில்லை. (46) தொல். செய்.
146. பேரா. நச். ⁷முலைச்சுவட் டுடன் பிறப்ப.

நீறேறுந் திருமேனி நெடும்பகலே. நிலவெறிக்க
ஏறேறிக் கடைதோறு மிடுபலிக்கு வருதிரால்
ஏறேறி யிடுபலிக்கு வரும்பொழுது மிடைபிரியாக்
கூறேறும் பசும்பாகங் கொள்ளுமோ கொள்ளாதோ ;

பல்லேற்ற பரிகலத்துப் பலியேற்றன் மேலிட்டு
வல்லேற்ற முலைகளிர் மனமேற்ப வருதிரால்
வல்லேற்ற முலைகளிர் மனமேற்ப நீர்வருங்காற்
கொல்லேற்றுக் கறுகிடலுங் கொள்ளுமோ கொள்ளாதோ ;

நாணக மடந்தையர்பாற் பலிக்கென்று நடந்தக்காற்
பூணகந் தழீஇக்கொளினும் பொங்காது போலுமால்
பூணகந் தழீஇக்கொளினும் புகையுயிர்த்துப் பொங்காத
கோணகம் யாந்தருபால் குடிக்குமோ குடியாதோ ;

(நான்கடித்தாழிசை மூன்று)

¹எரிகல னிமைக்கு மிடவயிற் றொடிக்கை
பரிகல னேந்தும் ²பரிசிறந் ததுகொல்;
உமையவள் விலக்கவு மொலிகட னஞ்சம்
இமையவர் தம்மை ³யிராந்துண் டதுகொல்; (ஈரடியிரண்டு)

இடையேழு பொழில்சுக்கு மிமைப்பளவிற் ⁴செல்லேறே
கடைதோறு மதுறிந்பக் கற்பித்த வாறெவன்கொல்;
இரப்புநீர் வேட்டதுகேட் டிமையவரென் பட்டனரே;
பரப்புநீர்க் ⁵கங்கையே படர்சடையிற் காரந்தே; (ஓரடி நான்கு)

பூண்டன வென்பு; ⁶புனைவது தும்பை;
ஆண்டன பூதம்; அறைவது வேதம்;
இசைப்பன ⁷பல்பேய்; எழீஇயது வீணை;
அசைப்பன வேணி; அதிர்வன பொற்கழல்; (இருசீரொட்டு)
எனவாங்கு; (தனிச்சொல்)

எல்வளை மகளி ரிடுபழி நசைஇப்
பல்கடை திரிதருஉஞ் செல்வவிற் பரவுதம்
கொடியணி யேனம் பொடியணிந்து⁸கிடப்ப
வடதிசை வாடை குடித் தென்றிசை

¹எரிவளை தரிக்கு மிடவயிற் றொடிக்கை. ²பரிசிரந். ³யிராந்துகொண் டனை
கொல். ⁴கொல்லேறே. ⁵கங்கையோ, கங்கையோர். ⁶புனைந்தது. ⁷பல்வேய்,

வென்றி வாய்த்த வன்றூள் ¹வளவன்
இமிழிசை வேங்கடம் டோலத் ²தமிழ்ந்து
நாவலொடு டெயரிய ஞாலங்
காவல் போற்றி வாழிய நெடிதே.

(சுரிதகம்)

(சீறுதேவபாணி)

47. வண்ணமலர்ச் சரங்கோத்து மதனவேண் மிகவெய்யக்
கண்ணனவோர் புலனல்லாக் கனல்வழியா லெரித்தனையால்
எண்ணிறந்த தேவர்களு மிருடிகளு மெழுந்தோட
ஒண்ணுதலாள் பாகங்கொண் டொருதனியே யிருந்தனையே.

(கோச்சகவகை)

48. பிறையணிந்த சடைமுடியோன் பிஞ்ஞகன் பெம்மான்
கறையணிந்த கண்டத்தான் கையிலங்கு சூலத்
திறையணிந்த நெஞ்சினோர்க் கின்றும் பிறவி
இம்மைப் பிணியு மியலும் பசியொடு
தம்மைத் துறந்திடும் தாவில் புகழுளதாம்.
49. கல்லாலந் ³தண்ணிழற்கீழ்க் கல்வித் துறைபயந்த காமர்காட்சி
நல்லானை நல்லா னொருபாக மாகிய ஞானத்தானை
எல்லாரு மேத்தத் தருவானை யெஞ்ஞான்றும்
⁴சொல்லாதார்க் கெல்லாந் துயரல்ல தில்லைத் தொழுவின் கண்டர்.
50. வண்டணி கொண்ட மதுமலர்க்கொன்றை யினமலை
கொண்டணி செஞ்சடைக் கோட்டினர் திங்கள்போலப்
பண்டணி யாகப் பலர்தொழுவ் கங்கைநீர் வைத்தான்
உண்டணி கொண்டாஞ் சுண்பார்க் ⁵கமிழ்தாகுமே.
51. இடங்கை வெஞ்சிலை வலங்கை வாளியி
னெதிர்த் தானையை யிலங்கு மாழியின் விலங்கியோள்
முடங்கு லாலனை மடங்கன் மீமிசை
முனிந்து சென்றுடன் முரண்ட ராசனை முருக்கியோள்

¹விடலை. ²தமிழகத்து. (47) சிலப். 6. 35 அடியார்க். (48) தொல். செய். 149 நச். (49) தொல். செய். 149 பேரா; நச்: ³தண்ணிழற்கீழ்க் ⁴சொல்லா
டார்க். (50) தொல். செய். 149 பேரா; நச். ⁵கமிழ்தாமே. (51) யாப். வி. 25.

வடங்கொள் மென்முலை துடங்கு நுண்ணிடை

மீடந்தை சுந்தரி வளங்கொள் பூமழை

தடங்கொ டாமரை யிடங்கொள் சேவடி

தலைக்கு வைப்பவர் தமக்கு வெந்துயர்

மகிழ்ந்தகோன்

தவிர்க்குமே.

52. ஒரு வான் யாரோடு சடாடவிப்
பெரு நாகமே பூணும் பெருமான்
அரு வாயின னாயின மன்பர்க்
குரு வாயின னுள்ளததி னுள்ளே.

(கோச்சகவகை)

53. மையுணி கண்டனை வாரோர்தம்
ஐயனை யாயிரம் பேழ்வாய்ப்
பையர வம்பல பூணும்
மெய்யனை மேயது வீடே.

54. எரியென் னுவன நிறத்தன் விரியினர்க்
கொன்றையம் பைந்தா ரகலத்தன் பொன்ற
ரெயிலெரி யூட்டிய வில்லன் பயிலிருட்
காடமர்ந் தாடிய வாட னீடிப்
புறம்புதை தாழ்ந்த சடையன் குறங்கறைந்து
வெண்மணி யார்க்கும் விழவின னுண்ணூற்
சிறந்தை யிரட்டும் விரல னிரண்டுருவா
யீரணி பெற்றவெழிற் றகைய னேரும்
இளம்பிறை சேர்ந்த றதலன் களங்கனி
மாறேர்க்கும் பண்பின் முறுமிடற்றன் றேறிச்
சூலம் பிடித்த சுடர்ப்படைக்
காலக் கடவுட் குயர்கமா வலனே.

(ஆசிரியத்துறைவகை)

55. பாடகஞ்சேர் காலொருபாற் பைம்பொற் கணிகழற்கா லொருபாற்
நீடு குழலொருபா னீண்ட சடையொருபால் [ரோன்றும்
வீடிய மரணி னதொருபான் மேகலேசேர்ந்
தாடு துலொருபா லவ்வுருவ மாண்பெண்ணென் றறிவார் யாரே.

(திரிபங்கி)

56. ஆதரந் தீரன்னே போலினி யாயம்பி காபதியே
மாதபங் காவன்னி சேர்சடை யாய்வம்பு நீண்முடியாய்
வதமுய்ந் தாரின்னல் சூழ்வினே தீரெம் பிராணினியார்
ஒதுமொன் றேயுன்னு வாரமுதே யும்பர் நாயகனே.

(மடக்கணீவகை)

57. வருமறை பலமுறை வசையறப் பணிந்தே
மதியொடு சடைமுடி மருவுமப் பணிந்தே
அருட நவில்வது மழகுபெற் றமன்றே
அருளொடு கடவுவ தழகுபெற் றமன்றே
திருவடி மலரன திகழொளிச் சிலம்பே
தெளிவுட னுறைவது திருவடிச் சிலம்பே
இருவினே களைபவ ரடைபதத் தனன்றே
இமையவர் புகலிறை யெனநினத் தனன்றே.

சிவபிரான்சடை.

58. வாளரவின் செம்மணியும் வன்னியினம் பாசிலையும்
நாளினைய திங்க ணைகநிலவும்—நீளொளியால்
தேனுவல பூங்கொன்றைத் தேவர்கோன் செஞ்சடைமேல்
வானிலவு விற்போல் வரும்.

சிவபிரானணியும்பாம்பு.

59. பத்தித் தகட்ட கறைமிடற்ற பைவிரியும்
துத்திக் கவைநாத் துளையெயிற்ற—மெய்த்தவத்தோர்
ஆகத்தா னம்பலத்தா ஞா வமுதணங்கின்
பாகத்தான் சூடும் பணி.

(53) தண்டி 95 உரை; திரிபங்கியாவது, ஒருசெய்யுளாய்வின்றே ஒருபொருள் பயப்பதன்றி, அதுவே மூன்று செய்யுளாய்ப் பிரிந்து முடிந்து வெவ்வேறுபொருள் பயக்கத்தக்கதாகவும் பாடப்படுவது; இச்செய்யுள்—
1ஆதரந்தீர், மாதபங்கா, வதமுய்ந்தா, ரோதுமொன்றே. 2அன்னேபோலினியாய், வன்னிசேர் சடையாய், இன்னல்சூழ் வினேதீர், உன்னுவா ரமுதே. 3அம்பிகாபதியே, வம்புநீண் முடியாய், எம்பிராணினியார், உம்பர்நாயகனே—என்று மூன்று பிரிவாதல் காண்க. (57) ஷே. 98 உரை; (58) ஷே. 31, (59) ஷே. 28.

சிவபிரான் அணிந்த கொன்றை வண்டு.

60. சூழ்ந்து முரன்றணவி வாசந் துதைந்தாடித்
தாழ்ந்து மதுதுகர்ந்து தாதருந்தும்—¹வீழ்ந்தபெரும்
பாசத்தார் நீங்காப் பரஞ்சுடரின் பைங்கொன்றை
வாசத்தார் நீங்காத வண்டு.

சிவபிரான் முடிப்பிறை.

61. இன்றுமையான் மாசிலா வாண்முகங்கண் டேக்கற்றே.
அன்றி விடவரவை யஞ்சியோ—கொன்றை
உளராவா றேடு மொளிர்சடையீர் சென்னி
வளராவா றென்றே மதி.

சிவபிரானணியு மரவு.

62. கரமருவு பொற்றொடியாங் காலிற் கழலாம்
பொருவில் புயவலய மாகும்—அரவரைமேல்
நாணு மரற்கு நகைமணிசேர் தாழ்குழையாம்
பூணம் புனைமலை யாம்.

சிவபிரான் கூத்து.

63. பூண்ட பறையறையப் பூத மருள
நீண்ட சடையா னுடுமே
நீண்ட சடையா னுடு மென்ப
மா ன் ட சாயன் மலைமகள் காணவே காணவே.
64. வரிகொ ளரவு மதியுஞ் சுழலக்
கரிகா லேந்தி யாடுமே
கரிகா லேந்தி யாடு மிறைவன்
புரிபுன் சடைமேற் புனலும் பிறழவே.

சிவபிரான் செயல்கள்; (நிரளிறை)

65. கூற்றுவினை வின்மதினை யரக்கர் கோவைக்
கூனிலவைக் குஞ்சரத்தை யிஞ்சி மூன்றை
ஏற்றுலகின் புறவுருவ மாளத் தோள்க
எறிவெறிப்ப விமயப்பெண் வெருவ வேவக்
காற்றொழிலா னயனத்தால் விரலாற் கற்றைக்
கதிர்முடியாற் கரதலத்தாற் கணையாற் பின்னும்
ஊற்றழிய வுதைத்தெரித்து நெரித்துச் சூடி
யுரித்தெரித்தா னவனெம்மை யுடைய கோவே.

(60) தண்டி. 28 உரை; ¹வீழ்ந்தெழுந்த. (61) ஐ. 21, உரை. (62)
ஐ. 29 உரை. (63) தொல். செய். 149 பேரா, ஈச்; யாப். வி. 87; வீரசோ.
யாப். 17 உரை. (64) யாப். வி. 76. (65) ஊளமேகப்பூலவர்வாக்கென்பர்.

66. கண்ணவனை யல்லது தாண செவியவன
தெண்ணருஞ்சீ ரல்ல திசைகளா—அண்ணல்
கழலடி யல்லது கைதொழா வஃதால்
அழலங்கை கொண்டான்மாட் டன்பு.

தீர்புரதகனம்.

67. பண்டு புரமெரித்த தீமேற் படர்ந்தின்றும்
அண்ட முகடு நெருப்பரு—தொண்டளிர்க்கை
வல்லி தழுவக் குழைந்த வடமேரு
வில்லி துதன்மேல் விழி.

தில்லைச் சிவபிரான்.

68. காலையு மாலையுக் கைகூப்பிக் கைதொழுதான்
மேலை வினையெல்லாங் கீழவாம்—கோலக்
கருமானரோல் வெண்ணீற்றுச் செம்மேனிப் பைந்தார்ப்
பெருமானைச் சிற்றம் பலத்து.

69. தேங்கானன் முத்தலைக்குந் தில்லைப் பெருந்கைகக்
கோங்காரத் துட்பொருளா மொண்சுடர்க்கு—தீங்கா
மருளா மருளா தரித்துரைக்கு மாற்றம்
பொருளாம் புனைமலை யாம்.

70. வாய்த்த பொருள்விளைத்த தொன்றில்லை மாதவமே
யார்த்த வறிவில்லை யம்பலத்துக்—கூத்துடையான்
சிலஞ் சிறிதேயுஞ் சிந்தியென் சென்றொழிந்தேன்
காலம் வறிதே கழித்து.

71. உள்ளங் குளிர வுரோமஞ் சிலிர்த்துரையுந்
தள்ளவிழி நீரரும்பத் தான்மறந்தாள்—புள்ளலைக்குந்
தேந்தா மரையவல்குழ் தில்லைத் திருநடஞ்செய்
பூந்தா மரைதொழுத பொன்.

கச்சித் திருவேகம்பம்.

72. பூமகன்யார் போவானே யேவுவா நென்னுரைக்கும்
நாமம் பொருசாந்திற் கென்னென்பார்—தாமழகின்
பேரென் பிறைகுடும் பெம்மா னுவந்துறையும்
சேர்வெங் திருவேகம்பம்.

(66) பி. வி. 11 உரை; இது, சோமான்பெருமானையுநர் இயற்றியருளிய
திருக்காலாபுராணவல்லிற் பயின்றுள்ளமை காண்க. (67) தண்டி. 54 உரை.
(68) வீரசோ. அலங். 31 உரை; தண்டி. 80 உரை. (69) தண்டி. 93 உரை.
(70) ஷட. 44 உரை; ஆத்த. (71) ஷட. 28 உரை. (72) ஷட. 95 உரை;

73. நலத்தகை பெறவிரு சரண மோதுநங்
குலத்தகை பணிகொளே காம்ப ரத்தனே
நலத்தகை மகளொரு பாக நண்ணுமேந்
குலத்தகை பணிகொளே காம்ப ரத்தனே.

(காளமேகப்புலவர் பாட்டு.)

74. முக்காலுக் கேகாமுன் முன்னரையில் வீழாமுன்
அக்கா லரைக்காலகண் டஞ்சாமுன்—விக்கி
இருமாமுன் மாகாணிக் கேகாமுன் கச்சி
ஒருமாவின் கீழரையின் றோது.

கச்சாலேகி சிவபிரான்.

75. நீல மணிமிடற்ற னீண்ட சடைமுடியன்
நூலணிந்த மார்ப னுதல்விழியன்—தோலுடையன்
கைம்மான் மறியன் கன்னம்முயன் கச்சாலே
யெம்மா னிமையோர்க் கிறை,
76. சிலத்தான் ஞானத்தாற் றேற்றத்தாற் சென்றகன்ற
காலத்தா லாராத காதலான்—ஞாலத்தார்
இச்சிக்கச் சாலச் சிறந்தடி யேற்கினிதாங்
கச்சிக்கச் சாலேக் கனி.

திருநெறிக்காரைக்காட்டுச் சிவபிரான்.

77. வெறிவிரவு புன்சடைமேல் வெள்ளம் பரக்கும்
விறல்விசய னுகத்தும் வெள்ளம் பரக்கும்
கறைவிரவு நஞ்சுண்டு கண்டங் கறுக்கும்
கழலடைந்தார் தீவினையைக் கண்டங் கறுக்கும்
பொறிவிரவு பூண்முலையாள் போகத்த னாகும்
பொதுநீக்கித் தனையடைந்தார் போகத்த னாகும்
நெறிவிரவு காஞ்சி நெறிக்காரைக் காட்டான்
சிழலடைந்தார் தம்மை நெறிக்காரைக் காட்டான்.

திருச்சிராப்பள்ளிச் சிவபிரான்.

78. பணியின்கள் பாதம் பகர்மின்க னுமங்கள் பாரகத்தீர்
தணியின்கள் சீற்றந் தவிர்மின்கள் பொய்ம்மை தவம்புகுநாள்
கணியின்க ளோன்ற கினிகடி மாதர்தங் கையிசைத்த
மணியின்கள் போலொளிர் வான்றோய் சிராப்பள்ளி வள்ளலுக்கே.

(73) தண்டி. 94 உரை. (75) தண்டி. 28 உரை. (76) ஷே 95 உரை.
(77) யாப். வி. 77. (78) திருச்சிராப்பள்ளிக் குன்றின் குடைவரையிற்
பொறிக்கப்பட்ட சாஸனப்பாடல்களுள் ஒன்று (செந். 4. 400).

இறையனார் பொய்யாமொழிப்புலவர்முன்பு சிராமலையைப்
பாடிய வெண்பா.

79. கோட்டாற்கொழும்பிரசங் குத்தி யதனடுவே
பாட்டாற் பணைக்கை ¹புகமடுத்துக்—காட்டாளை
தேனீ ரருந்துஞ் சிராமலையே செஞ்சடைமேல்
வானீர் கரந்தான் மலை.

(பொய்யாமொழியார் பாட்டு.)

80. அங்கம் புலியத ளாடையைச் சாத்தி யரவமுடன்
பங்கம் புலிவைத்த பண்பர்க் கிடம்பணை வானெயிற்று
வெங்கட் புலியைவிட் டியானையைத் தேடி விதம்விதமாய்ச்
சிங்க மிருந்து தனித்தனி நோக்குஞ் சிராமலையே.

திரு நெய்த்தானத்துச் சிவபிரானை ஒட்டக்கூந்தார் பாடியது.

81. விக்கா வுக்கா வித்தா விப்போய்
விட்டா னட்டார் சுட்டீர் புக்கார்
இக்கா யத்தா சைப்பா நெற்றே
யிற்தே டிப்போய் வைப்பீர் நிற்பீர்
அக்கா டப்பேய் தொக்கா டச்சு
ழப்பா டத்தீ வெப்பா டப்பூ
ணைக்கா டக்கா னத்தா டப்போம்
நெய்த்தா னத்தா னைச்சே வித்தே.

ஐ புகழேந்திப்புலவர் பாடியது.

82. தற்கோ விப்பூ சற்பா சத்தே
தப்பா மற்சா கைக்கே நிற்பீர்
முற்கோ விக்கோ ²விப்பூ சித்தே
முட்டா ³மற்சே வித்தே நிற்பீர்
வற்றா நெட்டோ ⁴டைப்பா ரச்சேன்
மைப்பூ கத்தே றித்தா விப்போய்
நெற்றா னுற்றா லைப்பா கிற்சேர்
நெய்த்தா னத்தா னைச்சே வித்தே.

(79) தமிழ்நா-4: ¹புகமடுக்குங். (80) ஐ 71. தொண்டை. சத.
(81, 82) தொண்டை. சத ²விப்பா வித்தே. ³மற்பூ சித்தே ⁴டைப்பா
ரைச்சேன்.

திருவேண்காட்டுச் சிவபிரான்: (முதற்சுவலை.)

83. சங்குமுள பறையுமுள தாநல்ல கவரியுள
எங்குமுள தூவுகிண நெறியுமறி கொடியுமுள?
பொங்குபுனல் வந்தலைப்பப் புள்ளினங்க ளார்ப்பப்
பொருகயலோ டினவானே புறக்கணித்து நோக்கத்
தெங்குபழம் வீழ்ந்தொழுகுங் காவிரியின்றென்பாற்
நிருவேண்காட்டையவெனிற் நீவினகள் போமே.

தேவூர்ச்சிவபிரான்.

84. அரிசி விளைத்தன் றமுதளிக்குந் தேவைப்
புரிசிறக்கு மீசரிரு பொற்றான்—தரிசித்தோர்
வேண்டும் வரமனைத்தும் மேவுவார் பார்மீதில்
மீண்டுபிற வார்பெறுவார் வீடு.

திருவாமாத்தூர்ச் சிவபிரான்.

(இரட்டையர் ஆறுவிலகப் பாடியது.)

85. ஆற்குழை யோவா வோவாயர் பாடி யருமனையோ
பாற்கட லோதம்ப மோதங்கு மாவம் பலபலவா
மாற்கழு மாகிநின் றார்மாதை நாதர் வலங்கொள்பம்பை
மேற்கரை கோயில்கொண் டார்புராஞ் சிறிய வெங்கணைக்கே.

சிவதலத்தோகை.

86. ஈணாட் டிராண்டி மலைநாட்டி லொன்றுகொங் கேழுவைவைய
வாணாட்டி ரேழ்நடு நாட்டெழு மூன்றொன்றைந் தாம்வடக்கிற்
சோணாட் டொருநூற்றுத் தொண்ணூறென் றோர்வர் துளுவத்தொன்று.
நாணாட் டியதொண்டை நன்னாட்டி லாறைந் திருநகரே.

பாண்டிநாட்டுச் சிவதலத்தோகை.

87. கூடல் புனவாயில் குற்றால் மாப்பனூர்
ஏடகநெல் வேலி யிராமேச—மாடானை
தென்பாங்குன் றஞ்சுழிய நென்றிருப்புத் தூர்கானை
வன்கொடுங்குன் றம்பூ வணம்.

அட்டவீரட்டம்.

88. பூமன் நிருக்கண்டி யந்தகன் னோவல் புரமதிகை
மாமன் பறியல் சயந்தரன் வீற்குடி மாவழுபூர்

(83) வீரசோ. யாப். 24. (84) சோழமண். சத. 53. (85) தமிழ்
நா. 111. (86) தொண்டைமண். சத. 2. (87) காளமேகம்வாக்கென்பர்.

காமன் வெறுக்கை நமன்கட ஆரிந்தக் காசினிக்குள்
தேமன்னு றிகான்றைச் சூடையான் பொருதிட்ட சேவகமே.

சத்தவிடங்கத்தலம்.

89. சீரார் திருவாரூர் தென்னாக்கை நள்ளாறு
காரார் மறைக்காடு காராயல்—பேரான
ஒத்ததிரு வாய்மூ ருவந்ததிருக் கோளிலி
சத்த விடங்கத் தலம்.

விநாயகர்.

90. தன்றே ணன்கி னென்றுகைம் மிகுஉங்
களிறுவளர் பெருங்கா டாயினும்
ஒளிபெரிது சிறத்தன் றளியவென் னெஞ்சே.
91. எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப கண்ணுதற்
பவள மால்வரை பயந்த
கவள யானையின் கழல்பணி வோரே.
92. மதிபாய் சடைமுடித்து மாசண்ப்பைப் பூட்டுச்
சதிபாய் குறுந்தாட்டுத் தான—நதிபாய்
இருகவிட்டு முக்கட்டு நால்வாய்த்தெ னுள்ளம்
உருகவிட்டு நின்ற வொளி.
93. மானமருங் கண்ணாண் மணிவயிற்றில் வந்துதித்தான்
தானவரை யென்றுந் தலையழித்தான்—ஆனைமுகன்
ஒட்டினான் வெங்கலியை யுள்ளத் தினிதமர்ந்து
வீட்டினான் மெல் வினை.
94. தேனக் கலர்கொன்றை பொன்னாகச் செஞ்சுடையே
கூனற் பவளக் கொடியாகத்—தானம்
ஐழையாகக் கோடு மதியாகத் தோன்றும்
புழையார் தடக்கைப் பொருப்பு.

(90) தொல். செய். 52 இளம்பூ: (இது முத்தொள்ளாயிரக்காப்பென்று புறத்திரட்டால் அறியப்படுகின்றது). (91, 92.) தொல்காப்பியம், தமிழ்நாவலர் சரிதை, உரிச்சொனிகண்டு முதலிய நூல்களின் தொடக்கத்துக் காணப்படுகின்றன. (93) தண்டி. 39 உரை. (94) வீரசோ. அலங். 19 உரை. தண்டி. 35 உரை.

(விநாயகரீக்தம் மலேகீதஞ் சிலேடை.)

95. அம்போற் பணைமுகத்துத் திண்டுகோட் டணிநாகம்
வம்புற்ற வோடை மலர்ந்திலங்க—உம்பர்
நவம்புரியும் வானதியு நாண்மதியு நண்ணத்
தவம்புரிவார்க் கின்பந் தரும்.
96. திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடம் பெருக்கும்—உருவாக்கும்
ஆகலால் வானோரு மானை முகத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தங் கை.
97. தடந்தாட் கொத்த தமனியச் சிலம்பு
படந்தாழ் கச்சைப் பாம்பொடு ¹விளிர
²வென்றாடு திருத்தாளை வியந்துகைத் துடிக்கொட்ட
நின்றாடு மழகளிற்றை ³நினைவாரோ வினையிலரோ.

முருகக்கடவுள்.

98. நீல நெடுங் கொண்மூ நெற்றி நிழலாழி
காலையிருள்சீக்குங் காய்கதிர்போற்—⁴கோல
மணித்தோகை மேற்றோன்றி மாக்கடற்குர் வென்றோன்
அணிச்சே வடிவெயம் மரண்.
99. முருகவேள் குர்மா முதறழந்தான் வள்ளி
புரிசுழன்மேன் மாலை புனைந்தான்—சாணளித்து
மேலாய வானோர் வியன்சேனை தாங்கினான்
வேலா னிடைகிழித்தான் வெற்பு.

(அம்போதாரங்கவொருபோது).

100. செஞ்சுடர் வடமேரு விருமருங்குந் திரிகின்ற
வெஞ்சுடரு மதியமும்போல் வேலொடுகே டகஞ்சுழல்
மாயிரு மணிப்பீலி மணியெருத்திற் றோன்றுங்கால்
சேயொளி கடற்பிறந்த செந்தீயிற் சிறந்தெறிப்ப
மறுவருந்தம் மனத்துவகைக் ⁵கலுழச்சியான் வளர்த்தெடுத்த
அறுவருந்த ⁶மூலசுரர் தகடருந்தா றமுதாட்ட.

(95) தண்டி. 75 உரை. (96) மியூ. காட். 2. பக். 545. (1916). (97) தொல்;
செய். 149 பேரா; நச். ¹தழீஇ. ²வென்றாதி நந்தாளை. ³நினைவாரோ. (98) இரும்
பல்காஞ்சி (புறத்திராட்டு மேற்கோள்); ⁴சோலை. (99) தண்டி. 38 உரை. (100)
தொல். செய். 152. பேரா; நச். ⁵தழைச்சியான். ⁶மூலசுரர்தாங்கல்விசும்பு
சிலபுவற்ற.

ஊருருவத் தெயின்மூன்று மொருங்கவித்தோன் வியப்பெய்த
ஈருருவத் தொருபெருஞ்சூர் மருங்கறுத்த விகல்வெய்யோய்!

¹ஆங்க,

வினையொழி காலத்து வெவ்வெயிற் கோலத்

தீனவருந் தத்த மறம்புரிந் தாங்கு

முனையடு கொற்றத்து முன்னான் குருவிற்

கீனுகடல் சுட்டன கண்;

தேவரு மக்களுஞ் சீற்றத்தா னஞ்சாமைக்

காவல் புரியுங் கதிர்மதி போலும்

மூவிரு தோன்றன் முகம்;

மடமகள் வள்ளி மணிக்கம் பலம்போல்

நுடையிடை சுற்றுத லின்றுந் தவிரா

தொடையமை தார்க்கடம்பன் றோள்;

அவ்வழி,

அடியினை ²சேரா வவுணரை துங்கிப்

பொடிபொடி யாகிப் பொருப்பொடு மாய

இடியுமிழ் வானத் திடைநின்று கூஉங்

கொடியணி கோழிக் குரல்;

விழுச்சீ ரமரர் விசும்பிடைத் தோன்றிப்

பழிச்சிநின் றூர்த்தார் பலர்;

உருசெழு முருகிய முருமென வதிந்தொறும்

³அருகெழு சிறகொடு மணவரு மணிமயில்;

⁴பெருகன வருமறை பெறுநெடு மொழியொடு

பொருகன வழியிசை புகல்வன ⁵சிறுகுறன்;

சிவந்தன திசை சிலம்பின மலை

நிவந்தன தலை நிரம்பின குறை;

ஆர்த்தன மறை ஆடினர் பலர்

போர்த்தன துகள், ⁶பெர்ழிந்தனர் மலர்;

ஆங்கனத் தோன்றிய வடுபோர் வென்றியின்

வீங்கிருந் தொடித்தோள் விடலை நினர்கே

யாமறி யளவையிற் றமிழ்புனை ⁷தேத்துகம்

⁸நின்னீ தக்க தாயினு நின்னெதிர்

. நானில மாகல் வேண்டும் யாணர்க்

¹ஆங்கு, ²சேராதவுணர் துடங்கிப், ³எரிசிற கொடுமினை தபவரு மணிமயில்,

⁴பெருகிய, ⁵சிலகுறன், ⁶பொழிந்தன, ⁷தேத்துதல், ⁸நனிதக்க,

கடம்புங் களிமயிற் பீலியுந் தடஞ்சீனை
நீரோடு ¹நின்வயி நமர்ந்த
வாராப் புலமை வருகமா ரெமக்கே.

101. பூவார் பொய்கைப் பொற்போதிற்
தேவார் செங்கட் சேயாநீ
யாவா வென்னு தென்னேசூர்
மாவா னானைக் கொன்றாயே.

கதிரீகாமம்.

102. மணியுமிழ்ந்து மாமலைமேன் மேய்வனவு நாகம்
மடவர லார்கொய்ய மலர்வனவு நாதம்
பிணியவிழ்ந்து நன்னாளாற் பூப்பனவும் வேங்கை
பிறங்கன்மாத் தொலைத்தவற்றுன் றுய்ப்பனவும் வேங்கை
²இறைக்காசா நென்மருளா மாலைபு மாலை
யெமக்கினிதா யாமவனைச் சூட்டுவது மாலை
நிறைகாய்த்தி நெஞ்சஞ்சச் சடுவதுவுங் காமம்
நிலங்காக்குஞ் சேஎய்த நெடுநகருங் காமம்.

(கதிரீகாமத்துவேலீமுன் பாம்பை மயில் விடப் பாடியது.)

103. தாயரவை முன்வருத்துஞ் சந்தரோ தயந்தனக்குன்
வாயரவை விட்டுவிட மாட்டாயோ—தீயரவைச்
சீறு மயிற்பெருமா டென்கதிர்கா மப்பெருமாள்
ஏறு மயிற்பெருமா னே.

திருமால், முருகன், ஐயனார்.

104. பொற்றாணில் வந்தசுடர் பொய்கை பயந்த வண்ணல்
சிறுயன் முன்வனிகை யாகி யளித்த செம்மல்
மற்றியார்கொ லென்னின் மலர்தூவி வணங்கி நாளுந்
தற்றூர் பரவுந் கநகாரி நகாரி காரி

சீவபிரான், திருமால், துர்க்கை.

105. கண்ணுதலோன் காப்பக் கடிநேமி யோன்காப்ப
எண்ணிருதோ னேந்திழையா டான்காப்பப்—பண்ணியனாற்
சென்னியர்க் களிக்குந் தெய்வரீ
மன்னுக நாளுமீம் மண்ணிசை யானே.

¹நின்வயின் மாந்த, நின்வயின் மாந்தர். (101) யாப், வி, 94; (102) ஐ. 37, ²இறைக்காசா, (103) தமிழ் நா, 145; (104) தண்டி; 98, (105) செந், தொ. 6, பக், 583,

திருமகள்.

106. நெய்யொடு ¹திரியொக்கச்
²செய்யானைச் சேர்வார்க்குப்
 பொய்யாத வள்ளமே
 மெய்யாதல் வேண்டுமே.

கச்சி உமாதேவி.

107. தொல்லை மறைதேர் துணைவன்பால் யாண்டுவரை
 எல்லை யிருநாழி நெற்கொண்டோர்—மெல்லியலான்
 ஒங்குலகில் வாழு முயிரனைத்து மூட்டுமால்
 ஏங்கொலிநீர்க் ³காஞ்சி யிடை.

பகவதி.

108. மலையு மலையு மகிழ்ந்துறையும் வேயுங்
 கலையுங் கலையுங் கடவுள்—தொலைவில்
 அமரி பெய்மக்கரண மென்னுமவர் முன்னிற்
 குமரி குமரிமேற் கொண்டு.
109. அளவே வடிவொப்ப தன்றியே பச்சை
 யிளவேய் நிறத்தாலு மேய்க்குந்—துளவேய்
 சலைக்குமரி போர்துளக்குங் காரவுணர் வீரந்
 தொலைக்குமரி யேறுகைப்பா டோள்.

(நிலை வேளிவீருத்தம்.)

110. சேயரி நாட்டமுஞ் செவ்வாயு மல்குலுமோ—அம்மானாய்
 ஆய்மலருந் தொண்டையு மாழியுந் திண்டேரும்—அம்மானாய்
 மாயிருந் தானை மயிடன் றலையின்மேல்—அம்மானாய்
 பாயின சேறடிப் பாவை பகவதிக்கே—அம்மானாய்.

(கலிப்பாவகை.)

111. மறைதழைந்து புறப்பட்ட மதியழு ஞாயிறும் போல்
⁴உழைமுழங்கு வலப்புரியுந் திகிரியு மொளிசிறப்பப்

(106) தொல். செய். 149 பேரா. நச். 1 திரியொக்க. ²செய்யானைச்.
 (107) வீரசோ. அலங். 31; தண்டி. 77 உரை. ³கச்சியிடம். (108) தண்டி.
 98 உரை. (109) ஐ. 30 (110) யாப். வி. 68. (111) தொல். செய்.
 149. பேரா; நச். ⁴உழைவழங்கு.

¹பச்சென்ன வானிட்ட வில்லேபோற் பசுந்துழாய்
கச்சென்னக் கனல்கின்ற கவினமுலேமேற் கவிஞ்செய்ய
அம்மேகத் திடைப்பிறந்த நரையுருமே றதிகையிப்ப
மைம்மேனி மருங்குரி ²வரியேறு வால்புடைப்ப
விண்டோயு மணிரீல ³வெற்பினிடை வேய்மிடைந்தாங்
கெண்டோளு மிடுநீழ விளங்கினிகள் களிகூரக்
கொதியாது கொதித்தெறிந்த கோட்டெருமைத் தலையின்மிசை
மிதியாத சேறடி மிதித்தன போற்றோன்றத்
தாங்கிய புகர்வாளுங் கேடகமுந் தனித்தனி
வாங்கிய கோளரவு மதியமும் போன்றிலங்க
மைதொடுத்த கடற்புறஞ்கும் மலையென்ன மணியல்குல்
கொய்துடுத்த பொற்றுகிலின் கொழுஞ்சோதி கொழுந்தோட்ட
நீனின் படிவத்தா னெடியோனை முதற்பயந்த
தாயென்று முதுமறை பரவினும்
யாயென் றல்ல தியாந்துணி யலமே.

(வண்ணகவொத்தாழ்சைக் கலிப்பா.)

112. கல்லின்மே னறிய கனபவளக் கொடியேய்ப்பக்
கொல்சின மதவெருமைத் தலையொதுங்கி மற்றதன்
சில்குருதி சேறடிமேற் சிலம்போடு கழனனைப்ப
விளங்குபொன் னெடுவரைமேல் வெய்துறுமி யெழுந்தாங்குத்
துளங்காச்சீர்ப் படையோடுந் தொழிலோடும் பொலிந்தோடக்
களங்கொண்டு முடியுக்கத்த கலைமானேற் றூர்தியோய்! (தரவு)
பெருந்தகைமை பிறிதொழியப் பிடிக்கோடுங் களிதேபோல்
அருஞ்சமத்து நினக்குடைந்த வவுணரை நினைக்குங்காற்
கரும்புருவ துதல்வியர்ப்பக் கச்சினால் விசித்தநின்
மருங்குல தளவெண்ணின் மாயமும் போலுமே ;
பேழ்வாய விற்றகூளி பின்னர்ப்ப முன்சென்று
வீழ்வாயா னீயெறிந்த வீரரை நினைக்குங்காற்
கேழ்க்கிள ரவிர்முன்கைக் கினியிருப்ப வெடுக்கில்லா
மஃழைமை காணுங்கான் மம்மரும் போலுமே ;
வாளுற முயர்விசம்பின் வாய்மடித்து விரற்சட்டித்
தாள்சோர நினக்குடைந்த தானவரை நினைக்குங்காற்

¹வானிட்ட வில்லேபோற் பசுந்துழாய் பச்சென்னக்-காளின்று கனல்கின்ற
கதிர்முலேமேற் கவிஞ்செய்ய, ²நகத்தரியே, ³வெற்பிடை (112) யாப். வி. 84.

பூனையார் தெழிலெய்தப் பொறியனை புரையுநின்
தோளின் தளவெண்ணிற் றேற்றாரும் ¹போலுமே (தாழிசை)
எனவாங்கு; (தனிச்சொல்).

கழகமழ் பூங்குலைக் கலங்கிருந் துடுப்பிற்
காராராக் காந்தண்முனை வென்றன விரல்;
விரலுற விரித்தமைத்து விசும்புதை வந்து
முலையொடு முத்தொடு மாரின் பந்து;
பந்தவிழ் பணிச்சென்னி கையற் றொய்யு?
அசோகி னந்தளி ரணியியற்ற வணிகொண்டது துதல்;
துதலிவர் கதுப்புக் குதவிபபொன் கருவின மணி;
மணிமகர முருவாக நிகரொத்தன முத்து;² (அராகம்)

அரியொண்க ணம்பிற் பிறமும் வரியல்குல்
வண்டிருப் பன்ன தகைத்து;
கூழை புறமுறத் தாழ்ந்தன வாழை
வருமுகி மேழ்க்கு முலை; (பேரொண்)

பெருமட மான்பினை வென்றது நோக்கு;
சிறுமருங்குற் கொல்கின முல்லைக் கொடி; (சிறற்றெண்)

படுமணி படுமொருகை; பைங்கிளி யதுவொருகை;
வடிதுதி வேலொருகை; வாங்கொண்ட தகைத்தொருகை;
சேடகத்தாற் சேடொருகை; சிலைசேர்ந்த தொழிற்றொருகை;
(இடைவெண்)

கோடொருகை; இயமொருகை; (அளவெண்)

எனவாங்கு; (தனிச்சொல்)

இருபாற் பட்டின் னிணையடி பரவுதம்
ஞ்ருபாற் பட்டெமக் கருளுவோ யெனவே. (சுரிதகம்)

113. முவிலை நெடுவே லாதி வானவன்
இடமருங் கொளிக்கு மிமயக் கிழவி
தனிக்கண் விளங்கு துதற்பிறை மேலோர்
மிகைப்பிறை கதுப்பிற் குடி வளைக்கையின்
வாள்பிடித் தாளி பேறித் தானவன்
மாளக் கடும்போர் கடந்த குமரி

¹போலாரே. ²முத்துகைக் கதிர்மின்கை. வவிர்துகிலிடைப்பூங்கண்ணி
னுக்கு? என்பது: இதன் அடுத்த அடி. (113) ஆசிரியமலை (புறத்திரட்டு).

மூவா மெல்லடித் திருநிழல்

வாழி காக்கவும் மலர்தலை யுலகே.

கண்ணுடையம்மையருளால் அவித்தநெல்முளைப்பதைப்பற்றிய
வேண்பா.

114. கண்ணுடைய தாய்மகிமை காசினியோ ரிவ்வளவென்
றெண்ணுடைய தாய்மதிக்க வேலாது—மண்ணுடைய
புன்முளைக்க வெத்தனைநாட் போதுமுடனேயவித்த
நென்முளைத்தல் சால நிசம்.

நாமகள்.

115. தவளத் தாமரைத் தாதார் கோயி
லவளைப் போற்றுது மருந்தமிழ் குறித்தே.
116. என்னை யுடையாள் கலைமடந்தை யெவ்வுயிர்க்கும்
அன்னை யுடைய வடித்தளிகள்—இன்னளிக்கும்
மென்மலர்க்கே தங்கு மெனவுரைப்பர் மெய்யிலா
வன்மனத்தே தங்குமோ வந்து.
117. இமயவர்கண் மோலி யிணைமலர்த்தாள் குடச்
சமயந் தொறுநின்ற தையல்—சிமய
மலைமடந்தை வாச மலர்மடந்தை யெண்ணெண்
கலைமடந்தை நாவலோர் கண்.
118. பொத்தகமு ஞானத்து முத்திரையும் பொற்பளிங்கும்
வைத்த கமண்டலமும் வன்னிகையும்—முத்து
வடங்கொண்ட பூண்மூலையாள் வந்தென் மனத்தே
இடங்கொண்டா ணீங்கிற் றிடர்.

(கம்பர்வாக்கு.)

119. ஆய கலைக ளறுபத்து நான்கினையும்
ஏய வுணர்விக்கு மென்னம்மை—தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாளென் னுள்ளத்தி னுள்ளே
இருப்பளிங்கு வாரா திடர்.
120. படிக நிறமும் பவளச் செவ்வாயுங்
கடிகமழ்பூந் தாமரைபோற் கையுந்—துடியிடையும்
அல்லும் பகலு மனவரத முந்துதித்தாற்
கல்லுஞ்சொல் லாதோ கவி.

(114) செந்தமிழ்த்தொகுதி ௧௩. பக். ௪௬. (116) தண்டி. காப்பு.
(117) தண்டி. 19 உரை. (118) பாரதம் (மியூ. காட். II, 502).

(காளமேகப்புலவர் பாட்டு.)

121. வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபூண்டு
வெள்ளைக் கமலத்து வீற்றிருப்பான்—வெள்ளை
அரியா சனத்தி லரசரோ டென்னைச்
சரியா சனம் வைத்த தாய்.

சூரியபகவான்.

122. முன்னங் குடைபோன் முடிநா யகமணிபோன்
மன்னுந் திலகம்போல் வாளிரவி—பொன்னகலந்
தங்குங் கவுத்துவம்போ லுந்தித் தடமலர்போல்
அங்க ணுலகனந்தார்க் காம்.
123. மேகத்தான் வெற்பா னிமையான் விழுப்பனியான்
நாகத்தா னீமறைய நாட்கதிரே—யோகத்தாந்
காணுதார் நின்னை ¹நிலையாமை கட்டுரைப்பர்
நாணுத கண்ணெனக்கு நல்கு.

(கோச்சகவோருபோது.)

124. தடங்கடற் பூத்த தாமரை மலராஃ
அடங்காத முர்ச்சியா னருமறை வண்டிசைப்ப
ஆயிர வாராழி யவிரிதழின் வெளிப்பட்ட
²சேயித ழெனத்தோன்றுஞ் ³செழும்பகவி னிரவகற்றிப்
⁴படுபனிப் பகைநீங்கப் பருவத்து மழையானே
நெடுநிலங் குளர்கூர நீர்மைசா னிழனாறி
அண்டங்கள் பலபயந்த வயன் முதலா மிமையோரைக்
கொண்டங்கு வெளிப்படுத்த கொள்கையை யாகலின்
ஓங்குயர் ⁵பருதியஞ் செல்வநின்
நீங்கா வுள்ள நீங்கன்மா ரெமர்க்கே.

(பெருந்தேவபாணிவகை.)

125. ஆயிரங் கதிராழி யொருபுறந்தோன் நகலத்தான்
மாயிருந் திசைசூழ வருகின்ற வரவுணர்த்த
மனக்கமல மலரினையு மலர்த்துவான் ருணுதல்

(122) தண்டி. 40 உரை, (123) தொல். புறத். 33. ¹நிலையாமை (124)
தொல். செய். 150 பேரா; நச். ²சேயிழை. ³செம்பகவி. ⁴படுவகைப் பனிப்
பகை நீங்கப் பருவத்து-விடுமழை மறுத்திடினு மென்மலரின் மதுமழையால்.
⁵பருதிச்: (125) தொல். செய். 146 பேரா; நச்.

இனக்கமல முணர்த்துவபோன் நெவ்வாயும் வாய்திறப்பக்

¹குடதிசையின் மறைவதூஉ மறையென்று வொள்ளாமைக்

²கடவுளர்த முறங்காத கண்மலரே கரிபேங்

ஆரிருளும் புலப்படுப்பா னவனெயென் றுலகறியப்

³பாரசலத் திருப்பருகும் பருதியஞ் செல்வகேள்! (தரவு)

மண்டல்த்தி னிடைநின்று வாங்குவார் வைப்பாராய்

விண்டலத்திற் கடவுளரை வெவ்வேறு வழிபடுவார்

ஒங்குலக் ⁴முழுதுபோர்த் திருவுருவி னென்றாகி

ஆங்கவரை வேறுவே றனித்தியென் றறியாரால்;

மின்னுருவத் தாரகைநீ வெளிப்பட்ட விடியல்வாய்

நின்னுருவத் தொடுங்குதலா னெடுவிசும்பிற் காணுதார்

எம்மினுங் காலவா யிடைக்கார்து மாலவாய்

அம்மீனை வெளிப்படுப்பாய் நீயேபென் றறியாரால்;

தவாமதியன் ⁵தொறுநிறைந்த தண்கலைக டலைத்தேய்ந்

துவாமதிய நின்னெடுவந் தொன்றாகு ⁶மென்றுணரார்

தண்மதியி ⁷னின்னெளிபுக் கிருளகற்றாத் தவற்றாற்கொல்

அம்மதியம் படைத்தாய் நீயேயென் றறியாரால்; (தாழிசை)

நீராகி நிலம்படைத்தனை; நெருப்பாகி நீர்பயந்தனை;

⁸ஊழியிற் காற்றெழுவினை; ஒளிகாட்டி வெளிகாட்டினை;

(இருசீர்நான்கு)

கருவாயினை, விடராயினை, கதியாயினை, விதியாயினை,

உருவாயினை, அருவாயினை, ஒன்றாயினை, பலவாயினை; (ஒருசீரொட்டு)

எனவாங்கு; (தனிச்சொல்)

விரிதிரைப் பெருங்கட லமிழ்தத் தன்ன

ஒருமுதற் கடவுணிற் பாவுதந் திருவொடு

சுற்றந் தழீஇக் குற்ற நீக்கித்

துன்பந் தொடரா விற்ப மெய்திக்

கூற்றுத்தலை பணிக்கு மாற்றல் சான்று

சுழிபெருஞ் சிறப்பின் வழிவழி பெருகி

நன்றறி புலவர் நாப்பண்

வென்றியொடு விளங்கி மிகுகம்யா மெனவே.

¹குடதிசைக்கண். ²கடவுளரே தம்முறங்காக். ³பாருலகத். ⁴முழுது
பொரத் திருவுருவி. ⁵தொறுநிறையத் தண்கலை யக்கலைதேய்ந். ⁶மென்றுணர்
வார். ⁷நெளிபுக்கண். ⁸ஊரொழியிற்.

சந்திப்பகவான்.

(வள்ளி வாழ்த்து.)

126. பிறைகாணுங் காலத்தன் பேருருவ மெல்லாங்
குறைகாணு தியாங்கண்டு கொண்டு—மறைகாணு
தேய்ந்து வளர்ந்து பிறந்திறந்து செல்லுமென்
றாய்ந்தது நன்மாயை யாம்.

(தேவபர்ணி.)

127. குறைகடன் மதிக்கு மதலையை குறுமுய லொளிக்கு மரணியை
யிரவிரு ளகற்று நிலவியை யிறையவன் முடித்த வணியியை
கரியவன் மனத்தி னுதிதனை கயிரவ மலர்த்து மவுணியை
பரவுநர் தமக்கு நினதிறு பதமலர் தபுக்க வீணையையே.

நாற்றிசையதிபர்.

128. தெற்குக் குடக்கு வடக்குக் குணக்குமேல்
நிற்குந் திறத்துலகை நீடளிக்கும்—பொற்பினர்
ஈரெண் கலையோன் வருண னிரவியமன்
யாரும் புகழியல்பினர்.

129. குடபால் வடபால் குணபாறென் பாடுவன்
றடைவே திசைநான் கவற்றுள்—இடையிரண்டு
நன்மைபுரி வோர்பயந்து நோக்குப வேனைய
வன்மை புரிவோர்க்கே யாம்.

அருக்கடவுள்.

130. மண்டித் தமொறும் வாழ்விழந்தேன் மாதயரப்
பண்டைப் பழவினையோய் பற்றறுத்தேன்—பிண்டித்
திருமலை முக்குடைக்கீழ்த் தேவாதி தேவர்
பெருமான யானடைந்த பின்.

(126) தொல். புறத். 33. (127) சிலப். 6. 37. (128) தண்டி. 106 உரை,
(129) ஷட. 107 உரை. (130) மியு. காட்.

கடவுள்வாழ்த்தியல்.

ந.ந.

(வேண்டாழிசைவகை.)

131. போதார் நறும்பிண்டிப் பொன்னார் ¹மணியணையான்
தாதார் மலரடியைத் தணவாது வணங்குவார்
தீதார் வினேகெடுப்பார் ²சிறந்து.

(வேண்கலிப்பாவகை.)

132. நாகினம்பூம் பிண்டிக்கீழ் நான்முகனாய் வானிறைஞ்சு
மாகதஞ்சேர் வாய்மொழியான் ³மாதவர்க்கு மல்லார்க்கும்
தீதகல வெடுத்துரைத்தான் சேவடிசென் றடைந்தார்க்கு
மாதுயார் தீர்த லெளிது.

(கலிவேண்பாவகை.)

133. பண்கொண்ட வரிவண்டும் பொறிக்குயிலும் பயில்வானு
விண்கொண்ட வசோகின்கீழ் விழுமியோர் பெருமானைக்
கண்ணலு மனத்தாலு மொழியாலும் பயில்வார்கள்
விண்ணுளும் வேந்தரா வார்.
134. அணிநிழ லசோகமர்ந் தருணெறி நடாத்திய
மணிதிக முவிரொளி வரதனைப்
பணிபவர் பவநனி பரிசறுப் பவரே.
135. போது சாந்தம் பொற்ப வேந்தி
ஆதி நாதற் சேர்வோர்
சோதி வானந் தன்னு வோரே.
136. சீயஞ் சுமந்த மாசறு மணியணை
மேய வுரவோன் சேவடி
வாயின் வாழ்த்த வானுல கெளிதே.
137. நவைக்கணம் வீய நன்னூ லாய்ந்து
சேட்டலர் விராய மோட்டார் பிண்டி
நன்னிழன் மேயோன் சேவடி
துன்னினர் தன்னலர் துகட்டிரும் ⁴பிறப்பே.
138. உலகுடன் விளக்கு மொளிகிள ரவிர்மதி
மதிநல னழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை

---

(131) யாப். வி. 66: ¹மணியணிப்புனல், ²சென்று. (132, 133) ஷை
85. ³வாசவர்க்கு. (134) ஷை. 8. யாப். கா. உறுப். 5; இலக். வி. 714. (135) ஷை
63; யாப். கா. உறுப். 5. இலக். வி. 714. (136) ஷை. 11. (137) ஷை. 95.
⁴பிறப்பதே. (138) ஷை. 52; யாப். கா. இலக். வி.

முக்குடை நீழற் பொற்புடை யாசனம்
ஆசனத் திருந்த திருந்தொளி யறிவனை
யறிவுசே ருள்ளமொட்ருந்தவம் புரிந்து
துன்னிய மாந்த ரென்ப
பன்னருஞ் சிறப்பின் விண்மிசை யுலகே.

(சீத்திராக்கா).

139. ஒருதிரட் பிண்டிப் பொன்னெயின் மூன்றின்
ஈரம் பயந்த நான்முக வண்ணல்
மூவகை யுலகிற்கு மொருபெருங் கடவுள்
நால்வகை யோனியு ளிருவனை கடிந்து
முந்நெறி பயந்த செந்நெறி யொருவன்
நால்வகை யளவையு மிருவகைப் பண்பும்
ஒன்ற வரைத்த முக்குடைச் செல்வன்
ஈரடி பரவின ரென்ப
போரின்னெறி பெறுகிற் போரே.

(எழுகூற்றிருக்கை.)

140. ஒருபொருட் கிருதுணி புரைத்தனை யொருகால்
இருபிறப் பாளர்க்கு மூவமிழ் தாக்கி
ஈரம் பயந்த வோரரு ளாழியை
இருமலர் நெடுங்க ணாரிவையர் தம்மொடு
மூவகை யுலகி னால்வகைத் தேவரும்
மும்மையி னிறைஞ்சு மீரடி யொருவனை
இருவனை பிரித்து மூவெயின் முருக்கி
நாற்கதி தவிர்த்த வைங்கதித் தலைவ
நான்மறை யாள மும்மதிற் கிழுவ
இருகுண மொருமையிற் நெரிவுறக் கிளந்த
இருசுடர் மருட்டு முக்குடைச் செல்வ
நால்வகை வருணமு மைவகைக் குலனும்
மாற்றி மாந்தர்க் கறிவுற வகுத்தனை
ஐந்திற நறுமலர் முன்னுற வேந்தி
நாற்பெரும் படையொடு மும்முறை வலங்கொண்
டிருகையுங் கூப்பி யொருமையின் வணங்கி
அரசர் நெருக்குறா முரசுமுழங்கு முற்றத்

திருநிதிப் பிறங்கலொ டிமையவர் சொரிதலின்
 முருகயுர் வுயிர்க்கு மும்மலர் மாரியை
 நால்வகை யனந்தமு நயந்தனை தேவரின்
 ஐவகை விழவு மையற வெய்தினை
 ஆறுபுரி நிலையுந் தேறினர்க் கியம்பினை
 எழுநயம் விரித்த திருமறு மார்பினை
 அறுபொரு ளறைந்தனை யைம்பத மருளினை
 நான்குநின் முகமே மூன்றுநின் கண்ணே
 இரண்டுநின் கவரி யொன்றுநின் னசோகே
 ஒருதன்மையை யிருதிற்த்தினை
 முக்குணத்தினை நால்வகையினை
 ஐம்பதத்தினை யறுபிறவியை
 ஏழகூற்றிய மாதவத்தினை
 அரிமருவிய மணியணையினை
 வளர்கதிரொளி மண்டலத்தினை
 அதனால்,
 மாகெழு நீழற் கேவலந் தோற்றிய;
 ஆதியங் குரிசினிற் பரவுதும்
 நீதறு சிவகதி சேர்கயா மெனவே.

(கூடசதுர்த்தம்.)

141. கருமால் வினைகள்கை யேறிச் செடிசெய்து காறடப்போ
 யருமா நிரயத் தழுந்துதற் கஞ்சியஞ் சோதிவளர்
 பெருமான் மதிதெறு முக்குடை நீழற் பிணியொழிக்குந்
 திருமா றிருந்தடிக்காளா யொழிந்ததென் சிந்தனையே.
142. செருவினை வைவேற் நிகழொளி வேந்தர் திருமுடிமே
 லுருவினை யொண்போ துறுநின் பாதங் குறைவறியாக்
 கருவினை யாட்டுங் கவினுடை வாட்கட் கனிபுரைவாய்த்
 திருவினை யாடுங் கனவரை யாகச் சினவரனே.
143. முரன்று சென்று வட்டின
 நிரந்த பிண்டி நீழலுள்
 பரந்த சோதி நாதனெம்
 அரந்தை தீர்க்கு மண்ணலே.

144. கயற்கருங்கு ணந்நலார்
முயக்கநீங்கி மொய்ம்மலர்
புயற்புரிந்த புண்ணியர்க்
கீயற்றுமின்க ளீரமே.
145. பொங்கு சாமரை தாம்வீசச்
சிக்க பீட மமர்ந்தவெங்
கொங்கு சேர்குளிர் பூம்பிண்டிச்
செங்க னுனடி சேர்மினே.
146. போது விண்ட புண்ட நீக
மாத ரோடு வைக வேண்டின்
ஆதி நாத ராய்ந்த நூலின்
நீதி யோதி நின்மி னீடு.
147. யினையைத் தான்மிடைந் தோட்டிரீர்
அனகத் தானருள் காண்குறிற்
கனகத் தாமரைப் பூமிசைச்
சினனைச் சிந்திமின் செவ்வனே.
148. உலக மூன்று மொருங்குட னேத்துமாண்
டிலக மாய திறலறி வன்னடி
வழுவி னெஞ்சொடு வாலிதி னாற்றவும்
தொழுவ ரெல்வினை நீங்குக வென்றியான்.
149. ஆதி யானற வாழியி னுனலர்ச்
சோதி யான்சொரி பூமழை யான்வினைக்
காதி வென்ற பிரானவன் பாதமே
நீதியா னினை வாழிய நெஞ்சமே.
150. போதுறு முக்குடைப் பொன்னெயி லொருவச்
தாதுறு தாமரை யடியினை பணிந்தார்
தாதுறு தாமரை யடியினை பணிந்தார்
தீதுறு தீவினை யிலரே.
151. துங்கக் கனகச் சோதி வளாகத்
தங்கப் பெருநூ லாதியை யாளும்
செங்கட் சினைவேள் சேவடி சேர்வார்
தங்கட் கமருந் தண்கட னுடே.

152. முருகவிழ்தா மரைமலர்மேன் முடியிமையோர் புடைவாவே
வருசினனா ரருமறைநூல் வழிபிழையா மனமுடையார்
இருவினைபோய் விழமுறியா வெதிரியகா தியையெறியா
நிருமலரா யருவினராய் நிலவுவார்சோ தியினிடையே.
153. இந்திரர்க ளேத்தமடி யீண்டுயிர்க ளோம்புமடி
வெந்திறல் ஞாயிற்றெழில் வீவிலொளி வெல்லுமடி
மந்திரத்தி னேதுமடிமாதயரந் தீர்க்குமடி
யந்தரத்தி னுயவிதழ்த் தாமரையி னன்கணடி.
154. கொடிகொடியொடு மிடைவனவுள் குடைகுடையொடு குடைமிசை
கடிநறுமலர் சொரிவனவுள் கடிமதிலுள் கவரியுமுள் [யுள்
அடிவழிபடு மமரருமுள் ரருளகழி யொ டரியணையுள்
இடிமுரசமு மதிர்வனவுள் வினிதினிதவ் ரதுதுறவுமே.
155. பணியார் பிறவிக் கடலுட் பிறவா வகைநா மறியப்
பணியாய் மணியா ரணமேற் படிவா யொரு மூவுலகுங்
கணியா துணருங் கவினாச் சீலமா மடவாள் கணவா
அணியார் கமலத் தலரா சனனே யறவா ழியனே.
156. திருகிய புரிசூழ லரிவைய ரவரொடு
திகழொளி யிமையவரும்
பெருகிய கரிகுல மருவிய படையொடு
பிரிதலி லரசவையும்
முருகுடை மலரொடு வழிபட முனிகளை
நனியக லாவருகன
திருவடி முறைமுறை யடைபவ ரடைகுவ
ரமரொளி யமருலகே.
157. கரிமருவு கடிமதிலி னிடிகொடிக டிசைதடவு கடுமை யினதாய்த்
திருமருவு பெருவிழ்வொ டமரர்குழு வொழுகுதொழு செழுமை வழுவா
தருமரபி னரபதிக ளணிகிளரு மணிமகுட முற மறுவிலாக்
குருமருவு விரிகமல சரணநனி பணிவர்மலி குருகி னகரே.
158. அழலணங்கு தாமரை யருளாழி யுடையகோ னடிக்கீழ்ச் சேர்ந்து
நிழலணங்கு முருகுயிர்த்து நிரந்தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்றும் போலும்
நிழலணங்கு முருகுயிர்த்து நிரந்தலர்ந்து தோடேந்தி நிழற்று மாயிற்
நெழலணங்கு மன்புடையார் குழொளியும் வீழ்கரியுஞ் சொல்லா வன்
[தே.

159. கங்கணக்கைப் பைந்தார்க் கனைகழற்காற்
கருவரைபோ னீண்டமார்பிற் காமர்கோலம்
பொங்கிய சாமரை பொற்ப வேந்திப்
புடைநின் றியக்கர்கள் போற்றி வீசச்
சிங்கஞ் சுமந்துயர்ந்த வாசனத்தின்மேற்
சிவகதிக்கு வேந்தாகித் தேவ ரேத்த
அங்கம் பயந்த வறிவனாகிய வறப்படைமூன்
ரூயந்தானடி யடைவா மன்றே.
160. படையொன்று மில்லை யணியில்லை சுற்ற
மதுவில்லை பற்று மினியொன்
றடைகின்ற தில்லை யமிழ்துண்ட தில்லை
யறிவொன்று மெண்ணி யறியார்
புடைநின் று நான் மணிமலை போக
நிலவீசு மாக முறுநீள்
குடையொன்ற தொன்று மதன்மேல தொன்று
முடையார்க்கி தென்ன குணனே.
161. சோதி மண்டலந் தோன்றுவ துளதேற்
சொரியு மாமலர்த் தாமழை யுளதேற்
காதி வென்றதொர் காட்சியு முளதேற்
கவரி மாருதங் கால்வன வுளவேற்
பாத பங்கயஞ் சேர்நரு முளரேற்
பரம கீதமும் பாடுந ருளரேல்
ஆதி மாதவர் தாமரு குளரேல்
அவரை யேதெநிந் தாட்படு மனனே.
162. கடுநாக மதனடக்கி நெடுநீர்ப் பொய்கைக்
கடிமலர் வேயந் துலகளவும் பரந்துகந்த
நெடுமலை நறுமுடிமேல் வைத்தி யேனு
நின்னையே போனயக்க நின்ற ரெல்லாம்
கொடுமலை வினையாக்கர் குறும்பு சாயக்
குளிரினம்பூம் பிண்டிக்கி ழுமர்ந்த கோமான்
தடுமாற்றந் தலைப்பிரிக்குஞ் சரண மல்லாத்
றலைக்கணியா னென்றுரைத்த நகவோ வாழி.
163. கொங்கு தங்கு கோதை யோதி மாதரோடு கூடி நீடு மோடைநெற்றி
வெங்கண் யானை வேந்தர் போந்து வேத கீத நாத வென்று நின்ற தாழ

அங்க பூர்வ மாதிரியாய் வாதி நூலி னீதி யோது மந்திரியாய் [னே. செங்கண் மாலே மாலே¹ காலேசேர்நர் சேர்வர் சோதி சேர்ந்த சித்தி தக

164. அனவரத மமர ரரிவையரோ டணுகி யகன்மரு முவகை
யதுவிதியி னவர வணிதிகழ வருவ ரொருபால்
கனவரையொ டிகலு மகலமொளி கலவு கரகமல நிலவு
கனீகமுடி கவினு கழலரசர் துழனி யொருபால்
தனவரத நளின சரணநளி பரவு தகவுடைய முனிக
தரணிதொழ வழுவி றருமநெறி மொழிவ ரொருபால்
சினவரன பெருமை தெரியினிவை யவன திருவிரவு கிளவி
தெளிந மொழியளவு சிவபுரம தடைத றிடனே.

(நேரிசையோத்தாழிசைக் கலிப்பா.)

165. முத்தொடு மணிதயங்கு முக்குடைக்கீழ் முனைவறைய்
எத்திசையும் பல்லுயிர்க ளின்புற வினிதிருந்து
பத்துறு ²காவதம் பகைபசி பிணிநீங்க
உத்தமர்க டொழுதேத்த ³வொளிர்வரைபோற் செவ்வியோய்! (தரவு)
எள்ளினத்து மிடரின்றி யெழின்மாண்ட பொன்னெயிலின்
உள்ளிருந்த வுன்னையே ⁴யுறுதுணையென் றடைந்தோரை
வெள்ளிச்சேர் வியன்காட்டு ஞாறகென்றல் விழுமிதோ ;
குணங்களின் வரம்பிகந்து கூடிய பன்னிரண்டு
கணங்களும்வந் தடியேத்தக் காதலித்துன் னடைந்தோரைப்
பிணம்பிறங்கு பெருங்காட்டு ஞாறகென்றல் பெருமையோ;
விடத்தகைய வினைநீக்கி வெள்வளைக்கைச் செந்துவர்வாய்
மடத்தகைய மயிலனையார் வணங்கநின் னடைந்தோரைத்
தடத்தகைய காடுறைக வென்பதுதின் தகுதியோ. (தாழிசை)
எனவாங்கு. (தனிச்சொல்)

⁵எனைத்துணையை யாயினு மாகமற் றுன்கட்
டினைத்துணையுந் தீயவை யின்மையிற் சேர்தும்
வினைத்தொகையை வீட்டுக வென்று.

(சுரிதகம்)

(அம்போதாங்கவோத்தாழிசைக்கலிப்பாவகை.)

166. அலைகடற் கதிர்முத்த மணியிர மலையணிந்து
மலையுறைமா சுமந்தேத்து மணியணைமேன் மகிழ்வெய்தி

(163) யாப். வி. 25; யாப். கா. உறுப். 13; இலக். வி. ¹காலே மாலே சென்று.

(164) ஷே. 94. (165) ஷே. 82. இலக். வி. 738. ²திசையனைத்தும். ³ஒளிவரை
செலவினெய். ⁴உயிர்த்துணையென் ⁵அனைத்துணை. (166) யாப். வி. 83.

யோசனைசூழ் திருநகரு ளுலகொருமூன் றுடனேத்த
 ஈசனையா மினிதமர்ந்தங் கிருடிகட்கு மிறையவர்க்கும்
 அருளறமே யூறமாக வயலார்கண் மயலாக
 இருளறன் கெடுத்தியம்பி யிருவினைகள் கடிந்திசினோப்! (தாவு)

தன்னாது வினைப்பகையைத் துணிசெய்யுந் துணிவினையாய்
 இன்னாது பகைமுனைபோ லெரித்தடக்கு நினைப்பினால்
 இருளில்லா வுணர்வென்னு மிலங்கொளியா லெரித்தனையாய்
 அருளெல்லா மடைந்தெங்க ணருளுவதுன் னருளாமோ ;
 மதிபுறாமுக் குடைநீழன் மகிழ்வெய்தி யடைந்தோரைக்
 கதிபொருதக் கதிர்வரைமேற் கதிர்பொருத முகம்வைத்துக்
 கொன்முனைபோல் வினைநீங்கக் குளிர்நிழற்கண் மகிழ்த்தனிர்போல்
 நின்மினீ ரொனவுரைத்தல் நிருமலநின் பெருமையோ ;
 மனைதுறந்து வனம்புகுமின் மலமறுக்க லுறுவீரோல்
 வினையறுக்க லுறுவார்க்கு விழுச்செல்வம் பழுதென்றிங்
 கல்கில்லாப் பெருஞ்செல்வத் தமராசர் புடைசூழ
 உலகெல்லா முடன் றுறவா வுடைமையுநின் னுயர்வாமோ ; (தாழிசை)

அரசரு மமரரு மடிநிழ லமர்தர
 முரசதி ரியிழிசை முரணிய மொழியினை ; (அராகம்)

அணிகிள ரவிர்மதி யழகெழி லவிர்சுடர்
 மணியொளி மலமறு கனலி நின்னிறம் ;
 மழையது மலியொலி மலிகட லையொலி
 முழையுறை யரியது முழக்க நின்மொழி ; (பேரொண்)

வெலற்கரும் வினைப்பகை வேரொடும் வென்றனை ;
 சொலற்கரு மெய்ப்பொருண் முழுவதுஞ் சொல்லினை ;
 அருவினை வெல்பவர்க் கரும்புனை யாயினை ;
 ஒருவனை யாகி யுலகுட னுணர்ந்தனை ; (இடையெண்)

உலகுட னுணர்ந்தனை ; உயிர்முழு தோம்பினை ;
 நிலவுறழ் நிறத்தினை ; நிழலிய லிபாக்கையை ;
 மாதவர் தாதையை ; மலர்மிசை மகிழ்த்தனை ;
 போதிவர் பிண்டியை ; புலவருட் புலவனை ; (சிற்பெண்)

எனவாங்கு ; (தனிச்சொல்)

அருளுடை யொருவநிற் பரவுது மெங்கோன்
 இருளறு திகிரியொடு வலம்புரித் தடக்கை
 ஒருவனை வேண்ட விரும்பிற் கொடுத்த

நந்தி மால்வரைச் சிலம்ப னந்தி

ஒற்றைச் செங்கோ லோச்சிக்

கொற்ற வெண்குடை நிழற்றுக் ஷெனவே.

(சுரிதகம்)

167. பிறப்பென்னும் பிணிரீங்கப் பிரிவரிய வினைக்கடலை
அறப்புணையே புணையாக மறுகரைபோய்க் கரையேறி
இறப்பிலநின் னருள்புரிந்தாங் கெமக்கெல்லா மருளினையாய்
மறவாழி யொளியமுங்க மனையவர்க்கு முனையவர்க்கும்
அறவாழி வலனுயரி யருணெறியே யருளியோய்! (தரவு)

அருளெல்லா மகத்தடக்கி யடிநிழலை யடைந்தோர்க்குப்
பொருளெல்லா நீவிளங்கப் புகரில்லா வகையினால்
இருளில்லா ¹வியன்ஞான மியம்புவதுன் னியலாமோ;
தீதில்லா நயமுதலாத் திருந்தியநல் ளளவைகளாற்
கோதில்லா வரும்பொருளைக் குறைவின்றி யறைந்ததற்பின்
பேதில்லா ²வியற்காட்சி யருளியதுன் பெருமையோ;
துணையில்லாப் பிறப்பிடைக்கட் டியெல்லா முடனகலப்
புணையில்லா வுயர்க்குப் பொருளில்லா வருளினால்
இணையில்லா ³வியலொழுக்க மிசைத்ததுநின் னிறைமையோ.

(தாழிசை)

அருள்புரி திருமொழி யமரரு மரசரு

மருள்வரு மனிதரு மகிழ்வரு வியம்பினை ;

(அராகம்)

பூமலர் துதைந்த பொழிலணி கொழுநிழற் றேமல ரசோகினை ;

தூமலர் விசும்பின் விஞ்சையர் பொழியு மாமலர் மாரியை; (பேரெண்)

காமரு கதிர்மதி முகக்கினை;

சாமரை யிடையிடை 'மகிழ்ந்தனை ;

தாமரை மலர்புரை யடியினை ;

தாமரை மலர்மிசை யொதுங்கினை ;

(இடையெண்)

அறிவனைநீ; அதிசயநீ, அருளினைநீ, பொருளினைநீ;

உறுவனைநீ; உயர்வினைநீ; உலகினைநீ; அலகினைநீ; (சிற்றெண்)

எனவாங்கு; (தனிச்சொல்)

இனையை யாதலின் முனைவருண் முனைவ

நினையுங் கால நின்னடி யடைதும்

ஞானமூங் காட்சியு மொழுக்கமு நீனைந்து

துன்னிய தீவினைத் தூகமர்

முன்னிய பொருளது முடிக்கெவமக் கெனவே.

(சுரிதகம்)

168. நலங்கிளர் திருமணியு நன்பொன்னுங் குயின்றழகார்
 இலங்கெயிற் றழலரிமா ளுனருத்தஞ்சே ரணையின்மேல்
 இருபுடையு டியக்கரசு ரிணைக்தவரி யெடுத்தேறிய
 விரிதாமந் துயல்வருஉம் வெண்குடைமூன் றுடனரிழற்ற
 வண்டரற்ற நாற்காதம் வகைமாண வுயர்ந்தோங்கும்
 தண்டளிர்ப்பூம் பிண்டிக்கீழ்த் தகைபெறவீற் றிருந்தனையே! (தரவு)
- ஒல்லாத பிறப்புணர்த்து மொளிவட்டம் புடைகுழ
 எல்லார்க்கு மெதிர்முகமா யின்பஞ்சேர் திருமுகத்துள்
 ஏர்மலர மணிப்பொய்கை யெழிலாம்பற் பொதியவிழ
 ஊர்களோ டுடன்முனைத்த வொளிவட்டத் தமர்ந்தன்றே;
 கனவயிரங் குறடாகக் கனல்பைம்பொன் சூட்டாக
 இனமணி யாரமா வியன்றிரு ளிரிந்தோட
 அந்தரத் துருளுநின் னலர்கதி ரறவாழி
 இந்திரனும் பணிந்தேத்த விருவிசும்பிற் றிகழ்ந்தன்றே;
 வாடாத மணமால வானவர்க ளுள்ளிட்டார்
 நீடாது தொழுதேத்த நிறஞ்சேர்ந்த பெருங்கண்ணு
 முகிழ்பரிதி முகநோக்கி முறுவலித் துண்ணெகிழ்ந்து
 திகழ்தகைய குடைபுடைசூழ் திருந்துரிழ றினைத்தன்றே. (தாழிசை)
- மல்லல் வைய மடிதொழு தேத்த
 அல்லல் நீத்தக் கறப்புணை யாயினை;
 ஒருதுணி வழிய வுயர்க்கா னாக
 இருதுணி வொருபொருட் கியல்வகை கூறினை;
 (நாற்சீர் ஈரடி யிரண்டம்போதரங்கம்)
- வடலர் தாமரை யேந்து நின்னடி;
 வீடொடு கட்டினை விளைக்கு நின்மொழி;
 விருப்புறு தமனியம் விளக்கு நின்னிறம்;
 ஒருத்தல் கூடுற வுஞற்று நின்புகழ்;
 (நாற்சீர் ஓரடி நான்கம்போதரங்கம்)
- இந்திரற்கு மிந்திர னீ; இணையில்லா விருக்கையை நீ;
 மந்திர மொழியினை நீ; மாதவர்க்கு முதல்வனு நீ;
 அருமைசா லறத்தினை நீ; ஆருயிரு மளித்தனை நீ,
 பெருமைசால் குணத்தினை நீ; பிறர்க்கறியாத் திறத்தினை நீ,
 (முச்சீர் ஓரடி எட்டம்போதரங்கம்)

பரம னீ ; பகவ னீ ; பண்ணவ னீ ; புண்ணிய னீ ;
உரவ னீ ; குரவ னீ ; ஊழி நீ ; உலகு நீ ;
அருளு நீ ; அறமு நீ ; அன்பு நீ ; அணைவு நீ ;
பொருளு நீ ; பொருப்பு நீ ; பூமியு நீ ; புணையு நீ ;

(இருசீரோரடிப் பதினாறம்போதரங்கம்)

எனவாங்கு ; (தனிச்சொல்)

அருணைறி யொருவநிற் பரவுது மெங்கோன்
திருமிகு சிறப்பிற் பெருவகை யகலத்
தெண்மிகு தானைப் பண்ணமை நெடுந்தேர்
அண்ணல் யானைச் செங்கோல் விண்ணவன்
செருமுனை செருக்கறத் தொலைச்சி
ஒருதனி வெண்குடை யோங்குக வெனவே.

(சுரிதகம்)

169. கடையில்லா வறிவோடு ஞானமுங் காட்சியும்
உடைமையா யுலகேத்த வொண்பொருள தியல்புணர்ந்து
மறவாழி யிமையவரு மாதவரும் புடைசூழ
அறவாழி வலனுயரி யருணைறியே யருளியோய்!

(கரவு)

வினையென்னும் வியன்பகையை வேரோடு முடன்கீழ்ந்து
முனையவர்க டொழுதேத்த விருப்பதரின் முறைமையோ;
பொருளாடல் புரியீரேற் புகர்தீரு மெனவருளி
மருளாளு மணியணைமேன் மகிழ்வதுநின் மாதவமோ;
வேந்தர்க்கு முனைவர்க்கும் விலங்கிற்கு மருடுறவாத்
தோந்தீரத் துறந்தநின் துறவாசந் துறவாமோ;

(தாழிசை)

முழுவது முணர்பவர் முனைவருண் முனைவர்க
டொழுநெழு துதியொலி துதைமல ரடியினை;

(அராகம்)

நிழன்மணி விளையொளி நிகர்க்கு நின்னிறம்;
எழின்மதி யிதுவென விகலு நின்முகம்;

(பேரெண்)

கருவினை கடந்தோய்நீ; காலனை யடந்தோய்நீ;
ஒருவினையு மில்லோய்நீ; உயர்கதிக்கு முனைவனீ;

(இடையெண்)

அறவ னீ; அமல னீ; அருளு நீ; பொருளு நீ;
உறவு நீ; உயர்வு நீ; உலகு நீ; அலகு நீ;

(சிறந்தெண்)

எனவாங்கு ; (தனிச்சொல்)

அருளுடை யொருவநின் னடியினை பரவுதும்
இருளுடை நாற்கதி யிடர்முழு தீகலப்
பாடுதற் குரிய பல்புகழ்
வீடுபே றுலகங் கூடுக வெனவே.

(சுரிதகம்)

(வண்ணக வேந்தாழிசைக்கலிப்பா.)

170. தெரிவில்லா வினைகெடுத்துத் தீவினையிற் றெரிந்தோங்கிச்
சரிவில்லா விற்பத்தாற் சங்கர்னு முழுதுலகுந்
தெரிந்தொன்றி யுணர்ந்ததின் நிப்பியனா னந்தன்னால்
விரிந்தெங்குஞ் சென்றமையால் விண்ணுவுமாய் மண்ணின்மிசைத்
தேர்வுற்ற வாரிட நான்மையினுந் திரிவில்லாச்
சார்வுற்ற நான்மையினுஞ் சதுமுகனா யுயர்ந்தனையே! (தரவு)

இருத்தியு னானெறிய தியல்வகை தன்னாலும்
வருத்தா தகொள்கையான் மன்னுயிரைத் தலையளிப்போய்
தொடர்த்தமுக்கும் பிணியரசன் றொடர்ந்தோட ஞானத்தால்
அடர்ந்தமுக்க வென்றதுநின் னறமாகிக் காட்டுமோ;
ஏதிலா வுயிர்களை யெவ்வகைக் கதியகத்தும்
காதலா லுழப்பிக்குங் காமனைக் கறுத்தவன்
வடிவுகெடச் சிந்தையா லெரித்ததூஉம் வல்வினையைப்
பொடிபட வென்றதுநின் பொறையுடைமை யாகுமோ ;
எவ்வுயிர்க்கு மோரியல்பே யென்பவை தமக்கெல்லாம்
செவ்விய நெறிபயந்து சிறந்தோங்கு குணத்தையாய்க்
கொலத்திறத்தாற் கூட்டுண்ணும் கூற்றப்பே ராசனுங்க
அலைத்தவனை வென்றதுநின் னருளாகிக் கிடக்குமோ ; (தாழிசை)
தாதுறு நனைசினை தழலெழில்-சுழல்சுழல்
சைவகை முகைநரு தடமல ரசோகினை ;
சீருறு கெழுதகு செழுமணி முழுதணி
செறியுளை விலங்கர சணிபொனி னனையினே ;
வாருறு கதிரெதிர் மாதக றிரைசிரை
வரிபுரி தெளிமதி வெருவரு குடையினே ;
போருறு தகையன புயலுளர் வியலொளி
புதுமது நறவின புனைமலர் மழையினே ;
பொறிசின ரமரர்கள் புகலிட மெனமனும்
பொலிமலி கலிவெலும் பொருவறு மெயிலினே ;
வெற்றின ருருவின வினைவினி னினிதெழு
எறிவரு தெரிதக வினிதுளர் கவரியை ;
விறலுள பிறவியை வெருவரு முறைதெறு
வியலெரி கதிரொன மிடலுடை யொளியினே ;

அறிவுள வமரர்க ளதிபதி யிவனென்
இடனுடை யிடிபட வெழுவன விசையினை. (அராகம்.)
மன்னுயிர் காத்தலான் மறம்விட்ட வ்ருளினோ
மன்னுயி ருய்கென்ன வில்லறமு மியற்றினையே;
புன்மைசா லறநீக்கிப் புலவர்க டொழுதேத்தத்
தொன்மைசால் குணத்தினுற் றுறவாசாய்த் தோற்றினையே. (பேரெண்)

பீடுடைய விருக்கையைநின் பெருமையே பேசாதோ;
வீடுடைய நெறிமையைநின் மேனியே விளக்காதோ;
ஒல்லாத வாய்மையைநின் னுறுபுகழே யுரையாதோ;
கல்லாத வறிவுநின் கட்டுரையே காட்டாதோ; (இடையெண்)
அறிவுளு ளளவிலை; அன்பினு ளசைவிலை;
செறிவினாற் சிறந்தனை; செம்மையாற் செழுங்கதிர்நீ;
காட்சியாற் கடையிலை; கணஞ்சூழ்ந்த கதிர்ப்பினை நீ;
மாட்சியான் மகிழ்வினைநீ; மணிவரைபோல் வடிவினை நீ; (சிற்றெண்)
வலம்புரி கலந்தொருபால்; வால்வளை ஞிமிர்ந்தொருபால்;
நலந்தரு கொடியொருபால், நலம்புணர் குணமொருபால்;
தீதறு திருவொருபால்; திகழொளி மணியொருபால்;
போதுறு மலரொருபால்; புணர்கங்கை யானொருபால்;
ஆடியி னொளியொருபால்; அழலெரி யதுவொருபால்;
மூடியி முரசொருபால்; முழங்குநீர்க் கடலொருபால்;
பொழிலொடு கயமொருபால்; பொருவறு கனிநொருபால்;
எழிலுடை யெனொருபால்; இணையரி மாநொருபால்; (அளவெண்)
எனவாங்கு; (தனிச்சொல்)
இவைமுத லாகிய விலக்கணப் பொறிகிளர்
நவையில் காட்சி நல்லறத் தலைவநின்
தொல்குணந் தொடர்ந்துநின் தேத்துதும் பல்குணப்
பெருநெறி யருளியெம் பிறவிபைத் தெறுவதோர்
வரமிகத் தருகுவை யெனநனி
பரவுதும் பரமநின் னடியினை பணிந்தே. (சுரிதகம்)
(வஞ்சிப்பா.)

171. மந்தா நிலம் ¹வந்தகைசப்ப
வெண்சாமரை புடைபெயர்தரச்
செந்தாமரை நாண்மலர்மிசை

(171) யாப். வி. 21, 32; யாப் கா. உறுப். 11. மேற்; இலக். வி. 715;

¹மருங்ககைசப்ப.

எனவாங்கு,

இனிதி னெதுங்ஈய விறைவனை
மனமொழி மெய்களின் வணங்குது மகிழ்ந்தே.

172. தாளோங்கிய தண்பிண்டியின்
நாண்மலர்விரி தருநிழற்கீழ்ச்
சுடர்பொன்னெயி னகர்நடுவண்
அரியணைமிசை யினிதமர்ந்தனை
அதனால்,
பெருந்தகை யண்ணனிற் பரசுதும்
திருந்திய சிவகதி சேர்கயா மெனவே.

(குறளடி வஞ்சிப்பா.)

173. அங்கண்வானத் தமராசரும்
வெங்களியானே வேல்வேந்தரும்
வடிவார்கூந்தன் மங்கையரும்
கடிமலரோந்திக் கதழ்ந்திறைஞ்சச்
சிங்கஞ்சுமந்த மணியணைமிசைக்
கொங்கவிரசோகின் ¹கொழுநிழற்கீழ்ச்
செழுநீர்ப்பவளத் திரள்காம்பின்
முழுமதிபுரையு முக்குடைநீழல்
வெங்கண்வினப்பகை விளிவெய்தப்
பொன்புனைநெடுமதில் புடைவளைப்ப
அனந்தசதுட்டய மவையெய்த
²நனந்தலையுலகுட னவைநீங்க
மந்தமாருத மருங்கைசப்ப
³அந்தரதூந்துபி நின்றியம்ப
இலங்குசாமரை யெழுந்தலமா
நலங்கிளர்பூமழை நனிசொரிதர
இனிதிருந்து,
அருணெறி நடாத்திய வாதிதன்
திருவடி பாவதுஞ் சித்திபெறற் பொருட்டே.

174. பூந்தண்சினை மலர்மல்கிய பொழிற்பிண்டி
வேந்தன்புகழ் பரவாதவர் வினைவெல்லார்

(172) யாப். வி. 12. (173) ஐ. 13, 90; யாப். கா. உறுப். 9 மேற்
இலக். வி. 715, 718 உரை; ¹குளிர்பிழற்கீழ். ²நனந்தலையுலகுடை. ³அந்த
தூந்துமி. (174) ஐ. 93; யாப். கா. உறுப். 14 மேற்.

அதனால்,

அறிவன தடியினை பரவப்

பெறுகுவர் யாவரும் பிறவா நெறியே.

175. வினோத்திண்பகை விழச்செற்றவன்
வனப்பங்கய மலர்த்தாளினை
நினைத்தன்பொடு தொழுதேத்தினர்
நானும்,
1மயலா நாற்கதி மருவார்
பெயரா மேற்கதி பெறுகுவர் விரைந்தே.

176. வானோர்தொழ வண்டாமரைத்
தேனார்மலர் மேல்வந்தருள்
ஆனவருள் கூரறிவனைக்
2காணர்,
மலர்கொண் டேத்தி வணங்குநர்
பலர்புகழ் முத்தி பெறுகுவர் விரைந்தே.

177. கோழியுங் கூவின 3குக்கில் குரல்காட்டுங்
தாழியு னீலத் தடங்கணீர் போதுமினோ
ஆழிசூழ் வையத் 4தறிவ னடியேத்திக்
கூழை நனையக் குடைந்துங் குளிர்புனல்
ஊழியு மன்னுவா மென்றேலோ ரெம்பாவாய்.

(சிந்தடி வஞ்சிப்பா.)

178. கொடிவாலன குருநிறத்தன குறுந்தாளன
வடிவாலெயிற் றழலுனையன வள்ளுகிரன
புணையெருத்தி னிணையரிமா னையேறித்
துணையில்லாத் துறவுநெறிக் கிறைவனாகி
எயினடுவ னினிநிருந் தெல்லோர்க்கும்
பயின்படுவினை 5பத்திமையிற் செப்பியோன்
புணையெனத்
திருவுறு திருந்தடி திசைதொழ
6வெருவுறு நாற்கதி வீடுநனி யெளிதே.

(175) யாப். கா. செய். 1 மேற்; இலக். வி. 740 உரை. 1மயலார். (176)

இலக். வி. 740 உரை; 2காணா, (177) யாப். வி. 98; யாப்.கா. ஒழி. 8. மேற்;
3குக்கிலழைத்தன, குக்கில் குரலியம்பும், 4தண்ணல். (178) ஐ. 90; யாப். கா.
செய். 14 மேற், 5பத்தியலாற், 6விரிவுறு.

உச்சந்தமலை.

179. துடித்தடித் திமிழ்தரு துளங்குவெள் ளருவிநீர்
தொடுத்தெடுத்த மாலைபோற் றொடர்ந்துதோன்றுந் தூய்மைசால்
அடுத்தெத் துரைபுக வசைவில்சீ ருச்சந்தம்
மடுத்தெத்து வைகலு மறத்தவின்னி வாழ்த்துவாம்.

தீபங்குடி.

[செயங்கோண்டாரை அபயன் 'உமதூர் யாது?' என்று
கேட்டபோது சொன்னகவி.]

180. செய்யும் வினையு மிருளுண் பதுவுந்
தேனுந் நறவும் மூனுங் களவும்
பொய்யுங் கொலையு மறமுந் தவிரப்
பொய்தீ ரறதூல் செய்தார் தமதூர்
கையும் முகமும் மிதழும் விழியுங்
காலுந் நிறமும் போலுங் கமலம்
கொய்யும் மடவார் கனிவா யதரங்
கோபங் கமமுந் தீபங் குடியே.

பழையாற்று மாதவன்.

181. ஏறுயர் கொடியி னிருவிசும் பதிரு மெறிமுர சதிற்கடற் றுனை
வீறுயர்மணிக்கால் வெண்குடையோங்கு தண்டுகற யின்பழையாற்று.
மாறடு படிவ ¹மதியுறுந் தருண மாதவ னேதமில் பாதம்
வீறடு ²கதிக ளாழ்கதி வீழ விளங்கிய விழுத்துணை யாமே.

182. முழங்கு களியாணை மூரிக் கடற்படை முறிதார் மன்னர்
வழங்கு மிடமெல்லாந் தன்புகழே போக்கிய வைவேல் விண்ணன்
செழுந்தண்டும் பழசையுட் சிறந்துநா ளுஞ்செய
எழுந்த சேதிகத்து ளிருந்தவண் ணல்லடி
விழுந்தண்பு மலர்களால் வியந்துநா ளுந்தொழத்
தொடர்ந்துநின் றவ்வினை துறந்துபோ மாலரோ.

சைநர்க்குச் சிறந்த மலைகள்.

183. பரங்குன் றொருவகம் பப்பாரம் பள்ளி
யருங்குன்றம் பேராந்தை யாணை—யிருங்குன்றம்
என்றெட்டு வெற்பு மெடுத்தியம்ப வல்லார்க்குச்
சென்றொட்டுமோ பிறவித் தீங்கு.

(179) யாப்.வி. 95. (180)தமிழ். நா. 114. (181) யாப்.வி. 95. ¹மதியுறு
நருண். ²நெறிக. (182) ஷ. 67. (183) திருவாலவாயுடையார் பு. குறிப்
புரை. பக். 288.

புத்தபகவான்.

184. அரியேறு முன்னுயர்த்த வாதியரின் வண்டின்
புரியேறும் போதி நிழற்கீழ்ப்—பெரியோன்
அடித்தா மரைமலரை யன்போடுஞ் சென்று
பிடித்தார் பிறவார் பெயர்ந்து.
185. வடிமலர்த்தார் நாகர் மணிக்கவரி வீச
முடிமலர்த்தேம் போதிமையோர் தன்னடிக்கீழ்ப் பெய்ய
இனிதிருந்து நல்லறஞ் சொல்லியா நெல்லாத்
துனியிருந்த துன்பந்தீர்ப் பான்.

(வண்ணகவோத்தாழிசைக் கலிப்பா.)

186. திருமேவு பதுமஞ்சேர் திசைமுகனே முதலாக
உருமேவி யவதரித்த வுயிரினைத்து முயக்கொள்வான்
இவ்வுலகுக் கீழுலகு மிசையுலகு மிருணீக்க
எவ்வுலகுந் தொழுதேத்த வெழுந்தசெழுஞ் சுடரென்ன
விலங்குகதி ரோரிரண்டும் விலங்கிவலங் கொண்டெவ
அலங்குசினப் போதிநிழ லறமமர்ந்த பெரியோய்நீ! (தாவு)
- மேருகிரி யிரண்டாகு மெனப்பிணைத்த விருபுயங்கண்
மாரணிதை யாவேட்டு மன்னுபுர மறுத்தனையே;
- வேண்டினர்க்கு வேண்டினவே யளிப்பனென மேலைநாட்
பூண்டவரு ளாளின் புகழ்புதிதாய்க் காட்டாதோ;
- உலகுமிக மனந்தளர்வுந் றுயர்நெறியோர் நெறியழுங்கப்
புலவுநசைப் பெருஞ்சினத்துப் புலிக்குடம்பு கொடுத்தனையே;
- பூதலத்து ளெவ்வுயிர்க்கும் பொதுவாய திருமேனி
மாதவனீ யென்பதற்கோர் மறுதலையாக் காட்டாதோ;
- கழலடைந்த வுலகனைத்து மாயிரவாய்க் கடும்பாந்தன்
அழலடைந்த பணத்திடையிட் டன்றுதலை யேறினையே;
- மருள்பாரா வதமொன்றே வாழ்விக்கக் கருதியரின்
அருள்பாரா வதவுயிர்க ளனைத்திற்கு மொன்றாமோ; (தூழிசை)
- அருவினை சிலகெட வொருபெரு நாகிடை
எரிசுடர் மரைமல ரொனவிடு மடியினை;
- அகவிட முழுவது மழல்கெட வமிழ்தமிழ்
முதல்புரி யிமிழிசை நிகர்தரு மொழியினை; (அராகம்)

அன்பென்கோ வொப்புரவென் கோவொருவ னயில்கொண்டு
முந்திவிழித் தெறியப்பால் போந்தமுழுக் கருணையை ;
நாணென்கோ நாகமென்கோ நன்றியில்லான் பூணுந்
தீயினைப் பாய்படுத்த சிறுதுயில்கொண் டருளினை ;
(சாடி இரண்டம்போதாங்கம்)

கைநாகத் தார்க்காழி கைக்கொண் டளித்தனையே ;
பைநாகர் குலமுய்ய வாயமிழ்தம் பகர்த்தனையே ;
இரந்தேற்ற படையாக்கர்க் கிழிகுருதி பொழிந்தனையே ;
பார்தேற்ற மற்றவர்க்குப் படருநெறி மொழிந்தனையே ;
(ஓரடி நான்சும்போதாங்கம்)

எனவாங்கு, (தனிச்சொல்)

அருள்வீற் றிருந்த திருநிழற் போதி
முழுதுணர் முனிவநிற் பாவுதுந் தொழுதக
ஒருமன மெய்தி யிருவினைப் பிணிவிட்டு
முப்பகை கடந்து நால்வகைப் பொருளுணர்ந்
தோங்குநீ ருலகிடை யாவரும்
நீங்கா விற்பமொடு நீடுவாழ் கெனவே, (சரிதகம்)

187. பூமகனே முதலாகப் புகுந்தமர ரெண்டிசையும்
தாமலரா லடிமலரைத் தொழுதிரந்து வினவியநாட்
காமமுங் கடுஞ்சினமுங் கழிப்பரிய மயக்கமுமாய்த்
தீமைசால் கட்டினுக்குத் திறற்கருவி யாய்க்கிடந்த
நாமஞ்சார் நமர்களுக்கு நயப்படுமா நினைதுரைத்துச்
சேமஞ்சார் நன்னெறிக்குச் செல்லுமா நருளினையே ; (ஆறடித்தாவு)
தானமே முதலாகத் தசபா 1 நிறைத்தருளி
பூனமொன் றில்லாமை யொழிவின்றி யியற்றினையே ;
எண்பத்தொன் பதுசித்தி யியல்பின லுளவென்று
பண்பொத்த நுண்பொருளைப் பாரறியப் பகர்த்தனையே ;
துப்பியன்ற குணத்தோடு தொழில்களால் வேறபட
முப்பதினமே லிரண்டுகலை முறைமையான் மொழிந்தனையே ;
(இரண்டடி மூன்று தாழிசை.)

ஆதியு மிடையினோ டிறதியு மறிசுவ
தமரரு முனிவரு மரிதுநின் னிலைமையை ;
நீதியல் கருடனை விடவா வொடுபகை
விதிமுறை கெடவறம் வெளியுற வருளினை ;

தீதியல் புலியது பசிகெடு வகைநின்

திருவுரு வருளிய திறமலி பெருமையை; •
போதியி னறமலி திருநிழ லதநனி •

பொலிவுற வடியவ ரிடர்கெட வருளினை; (நாலடி அரங்கம்)

திசைமுகன் மருவிய கமலந னிறமென
வசையறு. முனிவொடு ¹மலியு நின்னடி;

உயர்வுறு பெருமையொ டயாறு மயர்வொடு

புரையறு நலனொடு ²பொலியு நின்புகழ்;

(ஈரடியிரண்டாய்வந்த பேரெண்.)

கற்புடை மாறனைக் காய்சினந் தவிர்த்தனை;

பொற்புடை நாகர்தந் துயரம் போக்கினை;

மீனூரு வாகி மெய்ம்மையிற் படிந்தனை;

மானூரு வாகி வாண்குண மியற்றினை;

(ஓரடிநான்காய்வந்த சிற்றெண்)

எண்ணிறந்த குணத்தோய் நீஇ; ³யாவர்க்கு மரியோய் நீஇ;

உண்ணிறைந்த வருளோய் நீஇ; உயர்பார ⁴நிறைத்தோய் நீஇ;

மெய்ப்பொருளை யறிந்தோய் நீஇ; மெய்யறமிங் களித்தோய் நீஇ;

செப்பரிய தவத்தோய் நீஇ; ⁵சேர்வார்க்குச் சார்வு நீஇ;

(முச்சீரினால் வந்த இடையெண்)

நன்மை நீஇ; தின்மை நீஇ; நனவு நீஇ; கனவு நீஇ;

வன்மை நீஇ; மென்மை நீஇ; மதியு நீஇ; விதியு நீஇ;

இம்மை நீஇ; மறுமை நீஇ; இரவு நீஇ; பகலு நீஇ;

செம்மை நீஇ; கருமை நீஇ; சேர்வு நீஇ; சார்வு நீஇ;

(இருசீர் பதினாறாய் வந்த அளவெண்)

எனவாங்கு (தனிச்சொல்)

⁶அனக நின்ற னடியினை பரவுதும்

வெல்படைத் தொண்டைமான் விற்றசே னாபதி

சிங்களத் தரையன் வெண்குடை யதனொடு

பொங்குபுகழ் வில்லவன் புறக்கொடை கண்ட

பொலிதரு சேந்தன் பொன்பற்றி கீவலன்

மலிதரு பார்மிசை மன்னுவோ னெனவே.

(சுரிதகம்)

¹மலிவுறு. ²பொலிவுறு. ³யாவர்க்கும் பெரியோய்நீஇ. ⁴முறைத்தோய்நீஇ.

⁵சேர்ந்தவர்க்குச் சார்ந்தோய்நீஇ. ⁶அலகிலா.

(அம்போதாங்க ஷீரத்தாழிசைக் கலிப்பா.)

188. மண்வாழும் பல்லுயிரும் வான்வாழு மிமையவரும்
கண்வாழு மாநாகர் கிளையினைத்துங் களிகூர
அந்தரதூந் துபியியங்க வமரர்க ணடமாட
இந்திரர்பூ மழைபொழிய விமையவர்சா மரையிரட்ட
முத்தநெடுங் குடைநிழற்கீழ் மூரியா சரியணைமேல்
மெய்த்தவர்கள் போற்றிசைப்ப வீற்றிருந்த வொருபெரியோய்!

(தரவு)

எறும்புகடை யயன்முதலா வெண்ணிறந்த வென்றுரைக்கப்
பிறந்திறந்த யோனிதொறும் பிரியாது சூழ்போகி
எவ்வுடம்பி லெவ்வுயிர்க்கும் யாதொன்ற லிடரெய்தின்
அவ்வுடம்பி னுயிர்க்குயிரா யருள்பொழியுந் திருவுள்ளம் ;
அறங்கூறு முலகனைத்துங் குளிர்வளர்க்கு மழைமுழக்கின்
திறங்கூற வரைகதிருஞ் செழுங்கமல நனிநாண
ஒருமைக்க ணீரொன்பா னுரைவிரிப்ப வுணர்பொருளால்
அருமைக்கண் மலைவன்றி யடைந்ததுநின் றிருவார்த்தை ;
இருட்பார வினைநீக்கி யெவ்வுயிர்க்கும் காவலென
அருட்பாரர் தனிசுமந்த வன்றுமுத லின்றளவும்
மதுவொன்று மலாடிக்கீழ் வந்தடைந்தோர் யாவர்க்கும்
பொதுவன்றி நினக்குறித்தோ புண்ணியநின் றிருமேனி ;

(இவை மூன்றுந் தாழிசை)

ஆருயிர்க ளினைத்தினையுங் காப்பதற்கே யருள்பூண்டாய்
ஒருயிர்க்கே யுடம்பளித்தா லொப்புரவின் கென்னுகும் ;
தாமதறுங் குழன்மழைக்கட் டளிரியலார் தம்முன்னர்க்
காமனையே ¹முனைந்துலைத்தாற் கண்ணோட்டம் யாதாங்கொல் ;

(பேரொண்)

போரரக்க ரோரைவர்க் கறவமிழ்தம் பொழிந்தனையே ;
ஆரமிழ்த மணிநாகர் குலமுய்ய வருளினையே ;
வார்சிறைப்புள் ளரையற்கும் வாய்மைநெறி பகர்ந்தனையே ;
பார்மிசை யீரைந்தும் பாவின்றிப் பயிற்றினையே ; (சிற்பெண்)

அருளாழி நயந்தோய் நீஇ ;
அறவாழி பயந்தோய் நீஇ ;
மருளாழி தூந்தோய் நீஇ ;
மறையாழி புரந்தோய் நீஇ ;

மாதவரின் மாதவ னீஇ ;
 வானவருள் வானவ னீஇ ;
 போதனரிற் போதன னீஇ ;
 புண்ணியருட் புண்ணிய னீஇ ; (இடையெண்)

ஆதி நீஇ ; அமல் னீஇ ; அயனு நீஇ ; அரியு நீஇ ;
 சோதி நீஇ ; நாத னீஇ ; துறைவ னீஇ ; இறைவ னீஇ ;
 அருளு நீஇ ; பொருளு நீஇ ; அறிவ னீஇ ; அனக னீஇ ;
 தெருளு நீஇ ; திருவு நீஇ ; செறிவு நீஇ ; செம்ம னீஇ ;
 (இடையெண்)

எனவாங்கு (தனிச்சொல்)
 பவளச் செழுஞ்சுடர் மரகதப் பாசடைப்
 பசும்பொன் மாச்சினை விசும்பகம் புதைக்கும்
 போதியந் திருநிழற் புனிதநிற் பரவுதும்
 மேதகு நந்தி புரிமன்னர் சுந்தரச்
 சோழர் வண்மையும் வனப்பும்
 திண்மையு முலகிற் சிறந்துவாழ் கெனவே ; (சுரிதகம்)

189. ஆதியங் கடவுளை யருமறை யருகனை
 1போதியங் கிழவனை பூமிசை யொதுங்கினை
 சேதியஞ் செல்வநின் றிருவடி தொழுதனம் ;
 காமனைக் கடிந்தனை காலனைக் காய்ந்தனை
 தேமலர் மாரியை திருமறு மார்பினை
 மாமலர் வண்ணநின் மலரடி வணங்குதும் ;
 ஆரநுள் பயந்தனை யாழ்துயர் தவிர்த்தனை
 ஓரரு ளாழியை யுலகுடை யொருவனை
 சீரருண் மொழியைநின் றிருவடி தொழுதனம்.

190. வாடாப் போதி மரகதப் பாசடை
 மரநிழ லமர்ந்தோ னெஞ்சம் யார்க்கும்
 அருளின் றீந்தே 2னிறைந்துநனி னென்கிழந்து
 மலரினு மெல்லி தென்ப வதனைக்
 காமர் செவ்வி மாரன் மகளிர்
 நெடுமா மழைக்கண் விலங்கினியிர்ந் தெடுத்த
 வாளும் போழ்ந்தில 3வாயின்
 யாதோ மற்றது 4மெல்லிய வாறே.

(189) யாப். வி. 15. 1'போதியங் கிழவனை பூமிசை யொதுங்கிய' என்ற
 ஓரடி மிகுதியாகக் கண்டபாடலு முண்டு (ஷெ. 52). (190) தொல். பொரு
 ளதி. 75, நச்; வீரசோ. பொருட் 19 உரை; 2'னுறைப்பநனி. 3'வாகலின். 4'மேவிய.

191. பாசடைப் போதிப் பேரூள் வாமன்
வரையா வீகை போல யாவிரும்
கொடைப்படு வீரக் கொடைவலம் படுமின்
முன்ன ரொருமுறைத் தன்னுழை யிரந்த
அன்பி லரக்கர்வேண் டளவும் பருக
என்புதொறுங் கழிப்பித்தன் மெய்திறந்து வாக்கிக்
குருதிக் கொழும்பதங் கொடுத்தது மன்றிக்
1கடுந்துயர்ப் பட்ட கள்ளப் புறவின்
மாய யாக்கை 2சொல்லிய தாற்றன்
3உடம்பு நிறுத்துக் கொடுத்தது மன்றி.

192. புனிற்றுப் பசியுழந்த புலிப்பிணவு தனாஅது
முலைமறாக் குழவி வாங்கி வாய்ப்படுத்
திரையெனக் கவர்ந்தது நோக்கி யாங்க
வேரினங் குழவிமுன் சென்று 4தானக்
கூருகிர் வயமான் புலவுவேட்டுத் தொடங்கிய
வாளெயிற்றுக் கொள்ளையிற் றங்கினன் கதுவப்
பாசிலைப் 5போதி மேவிய பெருந்தகை
ஆருயிர் காவல் பூண்ட
பேரருட் புணர்ச்சிப் பெருமை தானே.

193. வேத முதல்வ வேதமி லகணித
தத்துவர் தலைவ முத்தி முதல்வ
வழுவா ஞானக் குழுவுடன் வந்து
துன்னப் பாவ மன்னரை யவித்த
தரும நேமிப் 6பிரமனென வியந்து
துன்னின ராகி மின்னென மிளிர்ந்த
தகைமுடி சாய்த்துச் 7தத்துவர் வணங்குப
வகைமுடி வல்வினை வாடுக வெனவே.

194. உலும்பினி வனத்து னொண்குழைத் தேவி
வலம்படு மருங்குல் வடுகோ யுருமல்
ஆன்றோ னவ்வழித் தோன்றின னாதலின்
நன்றோ னேழ்நா ளின்னுயிர் வைத்தான்.

(191) வீரசோ. பொருட் 19 உரை. 1கருசுமிட். 2சோலிய, கோலிய. 3உடம்
பறுத்து. (192) கொ. டை: 4காணக். 5போதிப்பேரூள் வாமன். (193) யாப்.
வி. 52: 6பிரமனென. 7தத்துவர். (194) விம்பசாரகதை (மணி. பக். 367).

195. முன்றான் பெருமைக்க ணின்ருன்முடி வெய்து காறும்
நன்றே நினைந்தான் ¹குணமேமொழிந் தான் நன்கென்
றென்றனு ²முள்ளான் பிறர்க்கேயுறு திக்கு ழந்தான்
அன்றே யிறைவ னவன்றஞ்சர ணங்க ளன்றே.
196. அருணேறியாற் பாரமிதை யாறைந்து முடனடக்கிப்
பொருண்முழுதும் போதியின்கீழ் முழுதுணர்ந்த முனிவீரன்
அருண்மொழியா னல்வாய்மை யறிந்தவரே பிறப்பறுப்பார்
மருணேறியாம் பிறநூலு மயக்கறுக்கு மாறுளதோ.
197. கண்கொடுத்தான் நடிக்கொடுத்தான் கயப்புலிக்குத் தற்கொடுத்தான்
பெண்கொடுத்தா னுடம்பினையும் பிளந்திட்டுப் பிறர்க்கீந்தான்
மண்கொடுத்தான் மகக்கொடுத்தான் மன்னுந்தற் சேர்தார்க்கு
விண்கொடுத்தா னவண்கொடுத்த விரித்துரைப்பன் கேளென்றான்.
198. எண்ணிகந்த காலங்க ளெம்பொருட்டான் மிகவுழன்
றெண்ணிகந்த வுலகங்க ளிருடா வொருங்குணர்ந்
தெண்ணிகந்த தானமுஞ் சீலமு மிவையாக்கி
யெண்ணிகந்த குணத்தினு னெம்பெருமா னல்லலோ.
199. தோடா ரிலங்கு மலர்கோதி வண்டு
வரிபாட நீடு துணர்சேர்
வாடாத போதி நெறிநீழன் மேய
வரதன் பயந்த வறநூல்
கோடாத சீல ³விதமேவி வாய்மை
குணனாக நானு முயல்வார்
வீடாத வின்ப நெறிசேர்வர் துன்ப
வினைசேர்த னான மிலரே.
200. எண்டிசையு முகி யிருளகல நூறி
யெழுதளிர்கள் சோதி முழுதுலகு நாறி
வண்டிசைகள் பாடி மதுமலர்கள் வேய்ந்து
மழைமருவு போதி யுழைநிழல்கொள் வாமன்
வெண்டிரையின் மீது விரிகதிர்க ளுண
வெறிதழல்கொண் மேனி யறிவனெழின் மேவு
புண்டரிசு பாத நமசரண மாகு
மெனமுனிவர் தீமை புணர்விறவி காணார்.

(195) வீரசோ, யாப், 3 உரை: (குண்டலகேசி, கடவுள்வாழ்த்து) ¹குண
மொழிந்தான், ²மில்லான், (196) சித்தாந்தத்தொகை, (197, 198.) நிலகேசி,
சமயதிவாகரணரை, (199, 200) வீரசோ, யாப், 3, உரை: ³விதமேவி,

201. அருந்தவர்கட் காதியா யைய நீக்கி

யவ்வியந்தீர்த் தவிரொளிசே ராக்கை யெய்தி
யிருந்திரட்கை யினமருப்பின் யானே யூர்தி
யீராஞ்ஞாற் றெழிஞாட்டத் திமையோ னேத்த
வொருங்குலகி னூல்கற்றோ ரோத முந்நீ
ரொளிவளர வறம்பகர்ந்த வுரவோன் பாதம்
கருங்கயற்கட் காரிகையார் காத னீக்கிக்
கைதொழுதாற் கையகலுங் கவ்வை தானே.

202. வீடுகொண்டநல்லறம்பகர்ந்துமன்பதைக்கெலாம்

விளங்குதிங்கண்மையான்விரிந் திலங்குமன்பிடுன
மோடுகொண்டவெண்ணுரைக்கருங்கடற்செழுஞ்சுடர்
முளைத்தெழுந்தென்னலாய்முகிழ்ந்திலங்கு ¹சோதியான்
நாடுகின் றமுலகைப்பவங்கடந்துகுற்றமா
ன²வைந்தடங்கழன் றறுத்தநாதனும்மலர்த்துணர்ப்
பீடுகொண்டவார்தளிர்ப்பிறங்குபோதியானெயம்
பிரானொழுமேத்துவார்பிறப்பிறப்பிலார்களே.

203. பைங்கண்வானெயிற்றினப்பகட்டெருத்தின்வள்ளுகிர்ப்

பருஉத்திரட்குருஉக்கொடாட்பாலுடைச்செனவுடைச்
சிக்கவேறுநான்குதாங்கமீதுயர்ந்தசேயொளிச்
சித்திரங்குயிற்றிநாறுசெம்பொனசனத்தின்மேற்
கொங்குநாறுபோதுசிந்திவானுளோரிறைஞ்சிடக்
கோதிலாவறம்பகர்ந்தமர்ந்தகோன்குளிரிழிற்
பொங்குதாதுகொப்புளித்துவண்டுபாடுதேமலர்ப்
போதியெம்பிரானடிக்கண்போற்றில்வீடதாருமே.

204. கூரார் வளையுகிர் வானெயிற்றுச் செங்கட்

கொலையுமுவை காய்பசியாற் கூர்ந்தவெந்நோய் நீங்க
ஓரா யிரங்கதிர்போல் வான்விரிந்த மேனி
யுளம்விரும்பிச் சென்றாங் கியைந்தனைநீ யென்றாற்
காரார் திரைமுனைத்த செம்பவள மேவுங்
கடிமுகிழ்த் தண்சினைய காமருபும் போதி
வாரர் முனிவர்கள் வானவர்தங் கோவே
யெந்தா யகோவுன்ன யேத்தாதார் யாரே.

(உங்கிருதிச் சந்தம்.)

205. மணியிலகு செறிதளிரொ டலரொரிய நிழலரசின் மருவி யறவோர்
பிணிவிரவு துயரமொடு பிறவிக்கெட வ்ரையருளும் பெரிய வருளோன்
துணியிலகு சுடருடைய வரசரொடு பிரமர்தொழு தலைமை யவர்மா
வணியிலகு கமலமல ரணையவெழி லறிவணிணை யடிக டொழுவாம்.

(வேளிவிருத்தம்.)

206. மருளறுத்த பெரும்போதி மாதவரைக் கண்¹டிலமால்
²என்செய்கோம் யாம்
அருளிருந்த திருமொழியா லறவழக்கக் கேட்¹டிலமால்
²என்செய்கோம் யாம்
பொருளறியு மருந்தவத்துப் புரவலரைக் கண்¹டிலமால்
²என்செய்கோம் யாம்.

(சகீகரக்கவி.)

207. மாதவா போதி வரதா வருளமலா
பாதமே யோது சுராரை—தீதகல
மாயா நெறியளிப்பாய் வாரன் பகலாச்சீர்த்
தாயா யலகிலரு டான்.
208. வினாவாய போதியை யுறுமளவும் வினைமடியான்
தளர்வின்றி யோடிய தாளினு னல்லனோ.
209. அணிதங்கு போதி வாமன்
பணிதங்கு பாத மல்லாற்
றுணிபொன் றிலாத தேவர்
மணிதங்கு பாத மேவார்.
210. போதி நீழற்
சோதி பாதத்
காத லானின்
ரோத னன்றே.

மகாபோதி.

211. பொருந்து போதியில்
இருந்த மாதவர்
திருந்து சேவடி
மருந்து மாகுமே.

(205) வீரசோ, யாப், 33-உரை (206) ஷு. 15 உரை ¹டிலமால், ²என்செய்
கோயான், (207) ஷு. அலங். 39, (208) நீலகேசி சமய. (மணிமே பக். 368.)
(209, 210) வீரசோ, யாப், 33-உரை, (211) ஷு. ஷு. 3-உரை.

212. விண்ணவர் நாய்கன் வேண்டக்
கண்ணினி தளித்த கடிதற்
புண்ணிய னிருந்த போதி
நண்ணிட நோய்நலி யாவே.

துடிதபுரம்.

(உற்கிருதீக்சந்தம்)

- 213 தொழும்டிய ரிதயமல ரொருபொழுது பிரிவரிய
துணைவ ரெனலாம்
எழுமிரவி கிரணநிக ரிலகுதுகில் புனைசெய்தரு
ளிறைவ ரிடமாம்
குழுவுமறை யவருமுனி வரருமரி பிரமரு
கவனு மெவரும்
தொழுதகைய விமையவரு மறமருவு துதிசெய்தெழு
துடித புரமே.

மானுவூர்.

214. வானுடும் பரியாயு மரிண மாயும்
வன்கேழற் களிறுயு மெண்காற் புண்மான்
றூனாயும் பணையெருகை யொருத்த லாயும்
தடக்கையினங் களிறுயுஞ் சடங்க மாயும்
மீனாயு முயலாயு மன்ன மாயு
மயிலாயும் பிறவாயும் வெல்லுஞ் சிங்க
மானுயுங் கொலைகளவு கட்பொய் காமம்
வரைந்தவர்தா முறைந்தபதி மானு வூரே.

215. மிக்கதனங் களைமாரி மூன்றும் பெய்யும்
வெங்களிற்றை மிகுசிந்தா மணியை மேனி
யொக்கவரிந் தொருகூற்றை யிரண்டு கண்ணை
யொளிகிழந் திருமுடியை யுடம்பி லூனை
எக்கிவிழுங் குருதிதனை யாசு தண்ணை
யின்னுயிர்போற் றேவியையின் நெடுத்த செல்வ
மக்களைவந் திரந்தவர்க்கு மகிழ்ந்தே யீயும்
வானவர்தா முறைந்தபதி மானு வூரே.

மன்மதன்:

216. கரும்பேதன் கைச்சிலையுங் காமர் கணையும்
அரும்பே சுரும்பேநா ணென்றும்—பெரும்பேய்க்
கணத்தாணைப் போர்வென்று காரிகையா ரோடும்
மணத்தான மேற்றுவித்தான் வந்து.
217. யானை யிர்தம் பரியா ளிவையிலலை
தானு மனங்கன் றனுக்கரும்பு—தேனார்
¹மலரைந்தால் வென்று வடுப்படுத்தான் மாரன்
உலகங்கண் மூன்று மொருங்கு.
218. கலையெலா முதற்கணை கண்டு கொண்டபெண்
கொலையினுங் கொடுத்தொழில் பூண்டு கோலவெஞ்
சிலையினுற் செழுஞ்சரஞ் சேர்த்த செல்வனை
மலையமா ருத்ததொடும் வந்து—தோன்றுமே.

ஆன் வாழ்த்து.

219. நாகின நந்தி யினம்பொலியும் போத்தென
வாய்வா னுழவர் வளஞ்சிறப்ப வாயர்
அகன்றார் சுரைய் கறந்தபால் சீர்சிறந்த
வான்பொருள் வட்டத் தயிராகு மத்தயிர்
மெல்லக் கடைவிடத்து நெய்தோன்று நெய்ப்பயந்து
நல்லமு தன்ன வளையாகு நல்ல
புனிதமு மெச்சிலு நீக்கித் துனியின்றி
யன்ன பெரும்பயத்த வாகலாற் றென்மரபிற்
காரார் புறவிற் கலித்த புதர்மாந்தி
ஆவா ழியரோ நெடியது.

புகார்ப்பூதம்.

220. முன்னு ளிந்திரன்.....
காவ லழித்துச் சேவல்கொண் டெழுந்த
வேட்கை யமுத மீட்க வெழுபோன்
இந்நகர் காப்போர் யாரென நினைதலுமீ
நெரிய நெழுந்து நீவரு கீறும்

(216) வீரசோ. அலங். 12 உரை; (217) ஷே. ஷே. 31 உரை; தண்டி. 77 உரை; இலங். வி. 673. ¹மலரைந்தி னுல்வென் றடிப்படுத்தான். (218) யாப். வி. 94. (219) தொல். பொரு. 82 உரை. (220) சிலப். 6, 7—13 உரை.

தார்கெழு மார்ப தாங்கலென் கடனென
உவந்தன்ன கேட்டுப்புழந்தவிப் பூதம்
நின்வழியாகென நிதீஇப் பெயர்வுழிக்
கடுவிசை யவுணர் கணங்கொண் டண்டிப்
பொருதுபோர் தொலைந்தன ராஈப் பெரிதழிந்
தாழ்ந்த நெஞ்சிற் சூழ்ந்தனர் நினைந்து
வஞ்ச மன்றிது வஞ்சத் தல்லது
வேற லரிதெனத் தேறினர் தேறி
வளைத்துத் தொடுத்த வல்வா யம்பின்
அயின்முகங் கான்ற வாரிருள் வெயிலோன்
இருகணும் புதையப் பாய்தலி னொருகணும்
நெஞ்சங் காணா நிற்ப நின்ற
வஞ்சம் பெயர்த்த மாபெரும் பூதம்.

இரண்டாவது :

அறவியல்.

உறுதிப்பொருள்.

ஓளவையார்பாட்டு.

221. ஈதலறந் தீவினைவிட் டிட்டல்பொரு ளெஞ்ஞான்றுங்
காத லிருவர் ¹கருத்தொத்துந்—ரூதரவு
பட்டதே யின்பம் பரணிரினைந் திம்மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு.

பெறுதற்கருமை.

[ஓளவையார் முருகவேள் கேட்கப் பாடிய அகவல்.]

222. அரியது கேட்குந் தனிநெடு வேலோய்
மக்கள் யாக்கையிற் பிறத்தலு மரிதே
மக்கள் யாக்கையிற் பிறந்த காலையும்
மூகையுஞ் செவிதே கூணங் குருமும்
பேடு நீக்கிப் பிறத்தலு மரிதே
பேடு நீக்கிப் பிறந்த காலையும்
நானமுங் கல்வியு நற்குற லரிதே

ஞானமுங் கல்வியு நற்குறு மாங்ினும்
தானமுந் தவமுந் தரித்தலு மழிதே
தானமுந் தவமுந் தரித்தரர்க் கல்லது
வானவர் நாடு வழிதிற வாடே.

223. வினைபல வலியி னாலே வேறுவே றியாக்கை யாகி
நனிபல பிறவி தம்முட் னெுபுறாஉம் பல்லுயிர்க்கு
மனிதரி னரிய தாகூந் தோன்றுத றேன்றி னாலும்
இனியவை துகர வெய்துஞ் செல்வமு மன்ன தேயாம்.
224. உயர்குடி நனியுட் டோன்ற லுனமி லியாக்கை யாதல்
மயர்வறு கல்வி கேள்வித் தன்மையால் வல்ல ராதல்
பெரிதுணர் வறிவே யாதல் பேரறங் கோட லென்றங்
கநிகிவை பெறுத லேடா பெற்றவர் மக்க ளென்பார்.

அறஞ்செயல்.

225. எளிதென விகழா தரிதென வுரையாது
தமக்குநீர் நல்குதி ராயின் மனத்திடை
நினைப்பினும் பிறக்கு மொழியினும் வளரும்
தொழிற்படிற் சினைவிடேப் பயக்கு முணர்த்தின்
இவனு மும்பருந் துணையே யதனாற்
றுறைதொறுந் துறைதொறு நோக்கி
யறமே நிறுத்துமி னறிந்திசி னேரே.

ஒளவை பாட்டு.

226. ஐய மிடுமி னறநெறியைக் கைப்பிடியின்
இவ்வள வேனுமன்ன மிட்டுண்மின்—தெய்வ
மொருவனே யென்று முணரவல் லீரேல்
அருவினைக ளேந்து மறும்.

தானந் தவஞ் சீலம் பூசனைகள்.

227. மிக்க மாதவம் வீட்டுல கடைதலை விளக்கும்
தக்க தானங்க டணப்படும் போகத்தைப் பிணிக்கும்
தொக்க சீலங்க ளியக்கமி றுறக்கத்தைப் பயக்கும்
சிக்கென் பூசனை திகழொளிப் பிழம்பினைத் திருத்தும்.

விலக்கியனவொழிதல்.

228. பொய்யன் மின்புறங் கூறன்மின் யாரையும்
வையன் மின்வடி வல்லன் சொல்லிநீ
ருய்யன் மின்னுயிர் கொன்றுண்டு வாழுநான்
செய்யன் மின்சிறி யாரொடு தீயன.
229. கள்ளன் மின்கள வாயின யாவையும்
கொள்ளன் மின்கொலை கூடி வருமறம்
எள்ளன் மின்னில ரென்றெண்ணி யாரையும்
நள்ளன் மின்பிறர் பெண்ணெடு நண்ணன்மின்.
230. சொல்ல லோம்புமின் றேறநளி
செல்ல லோம்புமின் நீநெறி
கல்ல லோம்புமின் கைதவம்
மல்லன் ஞாலத்து மாந்தர்காள்.
231. சொல்லல் சொல்லல் தீயவை சொல்லல்—எஞ்ஞான்றும்
புல்லல் புல்லல் தீநெறி புல்லல்—எஞ்ஞான்றும்
கொல்லல் கொல்லல் செய்ந்நலங்கொல்லல்—எஞ்ஞான்றும்
நில்லல் நில்லல் நீசரைச் சார்ந்தங்—கெஞ்ஞான்றும்.
232. நன்மை மேவுவார் மேவுவார் பெரும்பொரு ணுன்கும்
புன்மை மேவுவார் யாவரும் புகழொடு பொருந்தார்
தொன்மை மேவுவார் மேவுவார் தொடர்வரசு சுற்றம்
இன்மை மேவுவார் யாவரு மின்பமொன் றெய்தார்.

அறஞ்செய்தார்.

233. முழங்குசூன் ¹முரசியம்ப முத்திலங்கு ²நெடுங்குடைக்கீழ்ப்
பொழிந்தமதக் கருஞ்சுவட்டுப் பொறிமுகத்த களிதூர்ந்து
பெருநிலம் பொதுநீக்கிப் பெயராத பெருமையாற்
பொருகழற்கால் வயவேந்தர் போற்றிசைப்ப வீற்றிருப்பார்
மருள்சேர்ந்த நெறிநீக்கி வாய்மைசால் குணந்தாங்கி
அருள்சேர்ந்த வறம்புரிந்தா ரமர்ந்து.

(228, 229) வளையாபதி (புறத்). (230) யாப். வி. 92. (231) ஐ. 68.
(232) வீரசோ. யூப். 17. (233) யாப். வி. 85; ¹முழுவியம்ப. ²வெண்
குடைக்கீழ்.

அறஞ்செய்யாதார்.

234. தாழ்ந்த வுணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்டுன்றித் தளர்வார் தாமும்
சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடவிளிந்து நாற்கதிக்கட் சுழல்வார் தாமும்
1மூழ்ந்த பிணிநலிய முன்செய்த வினையென்றே முனிவார் தாமும்
வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலா தாரே.

கற்புடைமகளிர்.

235. நாடு முரு நனிபுகழ்ந் தேத்தலும்
பீடு றுமழை பெய்கெனப் பெய்தலும்
கூட லாற்றவர் நல்லது கூறுங்காற்
பாடல் சான்மிகு பத்தினிக் காவதே.
236. தார நல்லிதந் தாங்கித் தலைநின்மின்
ஊரு நாடு முவதத லொருதலை
வீர வென்றி விறன்மிகு விண்ணவர்
சீரி னேத்திச் சிறப்பெதிர் கொள்பவே.

கற்பின்மகளிர்.

237. பள்ள முதுநீர்ப் பழகினு மீனினை
வெள்ளம் புதியது காணின் விருப்புறாஉம்
கள்ளவிர் கோதையர் காமனொ டாயினும்
உள்ளம் பிறிதா யுருகலுங் கொண்ணீ,
238. உண்டியுட் காப்புண் டுறுபொருட் காப்புண்டு
கண்ட விழுப்பொருட் கல்விக்குக் காப்புண்டு
பெண்டிரைக் காப்ப திலமென்று ஞாலத்துக்
கண்டு மொழிந்தனர் கற்றறிந் தோரே.
239. தளிப்பெயற் றண்டுளி தாமரை யின்மேல்
வளிப்பெறு மாத்திரை நின்றற் றொருவன்
அளிப்பவற் காணுஞ் சிறுவரை யல்லாற்
றுளக்கிலர் நில்லார் துணைவளைக் கையார்,
240. எத்துணை யாற்று ளிடுமண னீர்ந்துளி
புற்பணி யுக்க மரத்திலை நுண்மயிர்

அத்தனை யும்பிற ரஞ்சொலி னார்மனம்
புக்கன மென்று பொதியறைப் பட்டார்.

241. தலைமகனிற் தீர்ந்தொழுக் ருன்பிறிற் சேறல்
நிலைமையி றீப்பெண்டிற் சார்தல்—கலனணிந்து
வேற்றார் புகுதல் விழாக்காண்ட னோன்பெடுத்தல்
கோற்றொடியார் கோளழியு மாறு.

பிறர்மனை நயவாமை.

242. பெண்ணி னாகிய பேரஞர் பூமியுள்
எண்ண மிக்கவ ரெண்ணினு மெண்ணிலார்
பின்னி நின்ற பெருவினை மேல்வரும்
என்ன தாயினு மேதில்பெண் ணீக்குமின்.

புதல்வரைப் பெறுதல்.

243. பொறையிலா வறிவு போகப் புணர்விலா விளமை மேவத்
துறையிலா வனச வாவி துகிலிலாக் கோலத் தூய்மை
நறையிலா மாலை கல்வி நலமிலாப் புலமை நன்னர்ச்
சிறையிலா நகரம் போலும் சேயிலாச் செல்வ மன்றே.

அன்புடையார்.

244. நண்பி தென்று தீய சொல்லார்
முன்பு நின்று ¹முனிவ செய்யார்
அன்பு வேண்டு பவர்.
245. சொல்லுப சொல்லப் பெறுபவே யாதொன்றுஞ்
சொல்லாத சொல்லப் பெறு.
246. எல்லாரு மெந்தமக்கே
நல்லறிவே யுளவென்பார்
நல்லார்க ணனிதெரியிற்
கல்லாருங் கற்றாரும்
சொல்லாலே வெளிப்படுவர்
அதனால்,
மன்மிசை மாண்ட கற்பின்
விண்ணொடு வீடு விளைக்குமா லதுவே.

(241)தொல். பொரு. 154 நச். (242, 243) வளையாபதி (புறத்). (244)
யாப். வி. 15, 66; வீரசோ. யாப். 15 உரை; இலக். வி. 731 உரை; ¹முனிவ
செய்யார், முனிவுசொல்லார். (245) யாப். வி. 53, 57; (246) ஐ. 15.

நாடாடக்கம்.

247. ஆக்கப் படுக்கு மருந்தளவாய்ப் பெய்விக்கும்
போக்கப் படுக்கும் புலநரகத் துய்ப்பிக்கும்
காக்கப் படுவன விந்திரிய மைந்தினும்
நாக்கல்ல தில்லை நனிவெல்லு மாறே.
248. கல்லாதார் வாயிற் கடுஞ்சொல்லாங் காரரவு
நல்லாரைச் சென்று நனிகழ்க்குஞ்—சொல்லாலோர்
மந்திரமு மில்லை மகிதலத்தே மற்றுமொரு
தந்திரமு மில்லையதன் சால்பு.
249. வெறியுறு கமழ்கண்ணி வேந்தர்கட் காயினும்
உறவுற ¹வருவன வுரைப்பன வுரைப்பன்மற்
செறிவுறு ²தொழிலினர் சிறந்தவ ரிவர்நமக்
கறிவுறு தொழிலரென் றல்லவை சொல்லன்மின்
பிறபிற நிகழ்வன பின்.
250. கெட்டகழு தைக்குரல தென்பர்குயில் கூவின்
நட்டவர்கள் போன்மகிழ்வர் நண்பதனொ டென்னை
பட்டபொருள் சொல்லுற லுண்டெனினும் யாரும்
வெட்டென வுரைத்தலை வீடுத்திடு மி னென்றான்.

பெரியோர்.

251. நிற்பவே நிற்பவே நிற்பவே நிற்பவே
செந்நெறிக் கண்ணும் புகழ்க்கண்ணுஞ் சால்பினும்
மெய்ந்நெறிக் கண்ணும்வாழ் வார்.
252. காதன் மதியங் களங்கமுடைத் தானாலும்
பூதலத்தை யெல்லாம் பொலிவிக்கும்—ஓதுசில
குற்ற முடையா ரொனினுங் குவலயத்துள்
நற்றகையார் நல்லரென்றே நாடு.
253. பெரியோ ருழையும் பிழைசிறிதுண் டாயின்
இருநிலத்தில் யாரு மறிதல்—தெரிவிக்கும்
தேக்குங் கடலுலகில் யாவர்க்குந் தெள்ளமுதம்
வாக்கு மதிமேன் மறு.

(247) வளையாபதி (புறத்). (248) வீரசோ. அலங். 23. மேற். (249) யாப். வி. 67; யாப். கா. செய். 7 மேற்; இலக். வி. 731 மேற். ¹வரும்வழி. ²தகையினர். (250) நீலகேசி. மேற். (251) ஷா. 51. (252) வீரசோ. அலங். 30 உரை. (253) ஷா. ஷா. 33 உரை; தண்டி. 83. மேற். இலக். வி. 678.

254. எண்ணும் பயன், றாக்கா தியார்க்கும் வரையாது
மண்ணுலகில் வரம் னருள்வளர்க்குந்—தண்ணுந் தேன்
பூத்தளிக்குந் தாராய் புகழாளர்க் கெவ்வியருந்
காத்தளிர்க்கை யன்றோ கடன்.

பெரியோர் சிறியோர் இயல்புகள்.

255. உலகினுட்,

பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை ¹பிறழாவே பிறழினும்
இருந்தகைப் ²விறுவரைமே லெரிபோலச் சுடர்விடுமே
சிறுதகையார் சிறுதகைமை ³சிறப்பென்றும் பிறழ்வின்றி
⁴உறுதகைய வுலகிற்கோ ரொப்பாகித் தோன்றாவே.

256. சொல்லாம லேபெரியர் சொல்லிச் சிறியர்செய்வர்
சொல்லியுஞ் செய்யார் கயவரே—நல்ல
குலாமலை வேற்கண்ணுய் கூறுவமை நாடிந்
பலமானைப் பாதிரியைப் பார்.

257. பசுப்போல்வார் முற்பட்டாற் பாற்பட்ட சான்றோர்
முசுப்போல முன்காந், திருப்பார்—பசுத்தான்
வெருளினு மெல்லாம் வெருளுமஃ தன்றி
மருளினு மெல்லா மருண்ம்.

258. எற்றே கொடிமுல்லை தன்னை வளர்த்தெடுத்த
முற்றிழையான் வாட முறுவலிக்கும்—¹முற்றும்
முடியாப் பரவை முழங்குலகத் தென்றுங்
கொடியார்க்கு முண்டோ குணம்.

259. ஆலைப் பலாவாக்க லாமோ வருஞ்சுணங்கன்
வாலை நிமிர்க்க வசமாமோ—நீலநிறக்
காக்கைதனைப் பேசவிக்க லாமோ கருணையிலா
மூர்க்கரைச்சி ராக்கலா மோ.

260. குரங்கனலில் வீழ்ந்துவெறி கொண்டதேன் கொட்டக்
காஞ்செறியப் பாம்பலவன் கவ்வ—விரைந்துபேய்

(254) வீரசோ, அலங், 20 உரை; தண்டி, 47; இலக். வி. 651.
(255) யாப், லீ. 94; வீரசோ, யாப், 13 உரை; யாப். கா, ஒழி. 8 மேற் ¹பிறழாரே, ²விருவரைமே, ³சிறப்பென்றும் ⁴உறுதகைமை பிழைப்பினும் (ஏ.பா.)
(256) ஒளவைவாக்கென்பர், (257) நன், 95 மயிலைநாதருரை. (258) வீரசோ, அலங், 20 உரை; தண்டி, 47 உரை, ¹முற்ற (260) 'காளமேகப்புவவர்வாக்' கென்பர்.

பற்றவே கள்ளுண்டு பச்சையின் கைக்கடித்தால்
எத்தனைபார் சேட்டைக் கிடம்.

261. ஞானம் பெருமை நயங்கருணை யுண்மையடி
மானம் பொறுமை வணக்கமுயர்—தானமுடன்
சற்குணமா சாரந் தருங்கல்வி நீதிநெறி
துற்குணருக் கில்லையென்றே சொல்.

தந்துவப்பிரகாசரீபாட்டு.

262. குங்குமாய் நண்டுகட்டித் தேளுங் கொட்டிக்
குடியாத மதுக்குடித்துப் பேயு மேறி
இரங்கவருங் காஞ்சொறியின் பொடியுந் தூவி
யிஞ்சிதின்று கொள்ளிபிடித் ¹தெழுந்தாற் போலத்
தருங்கருணை யில்லாத புல்லர் வாழ்விற்
றண்டிகையின் மீதேறிச் சம்பத் தேறிக்
கருங்கைமதக் களிதேறிக் கழுவி லேறிக்
காடேறி நாடேறித் திரிவார் கண்டார்.

263. பாம்புகடித் தாலதுவு மீட்க வல்லோம்
பசாசறைந்தா னீறிட்டுப் பார்க்க வல்லோம்
வேம்புகசப் பறக்கறியு மாக்க வல்லோம்
விறல்வேழத் ததிகமசந் தணிக்க வல்லோம்
சாம்பொழுது திடமாகப் பேச வல்லோம்
தரணியின்மேற் கல்லாத தொன்று மில்லை
தீம்பரைநல் லவராக்கிக் ²குணமுண் டாக்குந்
திறமறியா தேநின்று திகைக்கின் றோமே.

அறிவின்மை.

264. கல்லார்க் கினிப வுரைத்தலுங் கைக்கொண்ட
வில்லானைக் கோலாற் புடைத்தலும்—இல்லஞ்
சிறியாரைக் கொண்டு புகலும் மூன்றும்
அறியாமை யான்வருங் கேடு.
265. அந்தந் தந்தந் காறுசொல்ல யாதொக்கும்
முந்துசெய் குற்றங் கெடுப்பான் முழுவதும்
நன்கறி வில்லா னதுவறி யாதவற்
கென்புறு வீட்டி நெறிசொல்லு மாறே.

(261) அருணாசலக்கவிராயர்வாக்கென்டார் (தமிழ்ப் புல. ச. பக். 20)
(262, 263) தமிழ்நா. 235, 233. ¹எரிந்தாற் போலத். ²குணமுண் டாக்கத்
திறமதறி யாமனின்று. (264) தஞ்சைச் சாச்சுவதிமாலிலுள்ள பிரதியொன்
றிற் கண்ட பாடல். (265) வலாயாபதி (புறந்.).

நல்குரவு.

266. பெண்டிர் மதியார் பெருங்கிளை தானது
கொண்டவீ ருகா குறிப்பி னன்குப
வெண்டறை நின்று வெறுக்கை யிலராயின்
மண்டினர் போல்வர்த மக்களு மொட்டார்.
267. சொல்லவை சொல்லார் சுருங்குபு சூழ்ந்துணர்
நல்லவை யாரு நனிமதிப் பாரல்லர்
கல்வியுங் கைப்பொரு ளில்லார் பயிற்றிய
புல்வென்று போதலை மெய்யென்று கொண்ணீ.
268. தொழுக னுயினுந் துற்றுடை யானைப்
பழுமரஞ் சூழ்ந்த பறவையிற் சூழ்ப
விழுமிய ரேனும் வெறுக்கை யுலந்தாற்
பழுமரம் வீழ்ந்த பறவையிற் போப.
269. பொருளில் குலனும் பொறுமையி னோன்பும்
அருளி லறனு மமைச்சி லரசும்
இருளினு ளிட்ட விருண்மயி ரென்றே
மருளில் புலவர் மனங்கொண் டிரைப்ப.

ஔவையார் பாட்டு.

270. உடையராய்ச் சென்றக்கா லுரெல்லாஞ் சுற்றம்
முடவராய்க் கோலுன்றிச் சென்றக்காற் சுற்றம்
1உடையானும் வேறு படும்.
271. 1கவிகற் றவர்க்குங் கணிகற் றவர்க்குங்கம் மாளருக்கும்
ஔவிகற் றவர்க்கு முவாத்தி களுக்கு முயர்ந்தமட்டுங்
குவிவைக்கு மொட்டர்க்குங் கூத்தாடி கட்டுங் குருக்களுக்கும்
இவரெட்டுப் பேர்கட்கு நீங்காத் தரித்திர மென்றைக்குமே.

(266-269)வனையாபதி(புறத்). (270)யாப்.வி. 93; 1உடையவியும். (271)
தனிப்பா. 1கவிகற் ற பேர்க்குங் கணிகற் றேர்க்குங்கம் மாளருக்குங், குவி
கட்டு மொட்டர்க்குங் கூத்தாடி கட்டுங் குருக்களுக்கு, மலியுற்ற யோகிக்கும்
வாத்திமை யோர்க்கும்வண் ணர்களுக்கும், இவரெட்டுப் பேருக்கும் வெய்ய
தரித்திர மெய்திடுமே (செந்தமிழ், தொ. 22, பக். 58, 59)

272. கருங்கட ஓடித்த மல்லன் ஞாலத்துச்
செம்மையின் வழாஅது கொடைக்கடம் பூண்டு
வாழ்வது பொருந்தா தாகிற்
சாவது மினிதவர் வீவது முறுமே.
273. உவர்க்கட லன்ன செல்வரு முளரே
கிணற் றூற் றன்ன நீயுமா ருளையே
செல்வர்தாம் பெருந்திரு வறுக பல்பகல்
நீவாழியரோ நெடிதே யியாச்
சிறுவிலைக் காலத் தானு
முறுபொரு டந்தெஞ் சொற்கொள் வோயே.
274. மின்னுந் தமனியமும் வெற்றிரும்பு ¹மோரினமாய்ப்
பொன்னின் பெயர்படைத்தாற் போலாதே—கொன்னே
ஒளிப்பாரு மக்களா யொல்லுவ தாங்கே
யளிப்பாரு மக்களா மாறு.
275. சித்திரமுங் கைப்பழக்கஞ் செந்தமிழு நாப்பழக்கம்
வைத்ததொரு கல்வி மனப்பழக்க—ரித்தம்
நடையு நடைப்பழக்க நட்புந் தையயுங்
கொடையும் பிறவிக் குணம்.
276. ஆர்த்தசபை நூற்றொருவ ராயிரத்தொன் றும்புலவர்
வார்த்தை பதினா யிரத்தொருவர்—பூத்தமலர்த்
தண்டா மரைத்திருவே தாதாகோ டிக்கொருவர்
உண்டாயி னுண்டென் றறு.
277. சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தக்கா னுளைப்
பெறுநன்றி ¹மன்னும் பெரிதென்—றுறுநன்றி
தானவாய்ச் செய்வதூஉந் தானமன் றென்பவே
வானவா முள்ளத் தவர்.
278. துற்றன வாகத் தொகுத்து விரல்வைத்த
தெற்றுக்கல் தென்னி னிதுவதன் காரணம்
அற்றமி றுன மெனைப்பல வாயினுந்
துற்றவி மொவ்வாத் துணிவென்னு மாறே.

(272) யாப். வி. 53. (273) நன். 268 மயிலைநாதருரை; [தஞ்சைச்
சரச்சுவதிமால் ஏட்டுப்பிரதி யென்றில் ஒருபாட்டாகக் காணப்படுகின்றது].
(274) பெரும்பொருள்விளக்கம் (புறத்; தொல். பொ. 90. நச்.) ¹மொன்றாகிப்.
(276) ஓளவைவாக்கென்பர். (277) யாப். வி. 4, 95; யாப். ஊ. ஒழி. 1 மேற்.
¹பின்னும், (278) வளையாபதி (புறத்).

நல்குரவு.

266. பெண்டிர் மதியார் பெருங்கிளை தானது
கொண்டவீ ருகா குறிப்பி னன்குப
வெண்டறை நின்று வெறுக்கை யிலராயின்
மண்டினர் போல்வர்த மக்களு மொட்டார்.
267. சொல்லவை சொல்லார் சுருங்குபு சூழ்ந்துணர்
நல்லவை யாரு நனிமதிப் பாரல்லர்
கல்வியுங் கைப்பொரு ளில்லார் பயிற்றிய
புல்லென்று போதலை மெய்யென்று கொண்ணீர்.
268. தொழுக னுயினுந் துற்றுடை யானைப்
பழமரஞ் சூழ்ந்த பறவையிற் சூழ்ப
விழுமிய ரேனும் வெறுக்கை யுலந்தாற்
பழமரம் வீழ்ந்த பறவையிற் போப.
269. பொருளில் குலனும் பொறுமையி னோன்பும்
அருளி லறனு மமைச்சி லரசும்
இருளினு ளிட்ட விருண்மயி ரென்றே
மருளில் புலவர் மனங்கொண் டொரப்ப.

ஐவையார் பாட்டு.

270. உடையராய்ச் சென்றக்கா லுரெல்லாஞ் சுற்றம்
முடவராய்க் கோலான்றிச் சென்றக்காற் சுற்றம்
உடையானும் வேறு படும்.
271. ¹சவிகற் றவர்க்குங் கணிதற் றவர்க்குங்கம் மாளருக்கும்
ஒவிகற் றவர்க்கு முவாத்தி களுக்கு முயர்ந்தமட்டுங்
குவிவைக்கு மொட்டர்க்குங் கூத்தாடி கட்டுங் குருக்களுக்கு
இவரெட்டுப் பேர்கட்கு நீங்காத் தரித்திர மென்றைக்குமே.

(266-269)வனையாபதி(பறங்). (270)யாப்.வி. 93; உடைவயிறும். (271)
தனிப்பா. ¹சவிகற்ற பேர்க்குங் கணிதங்கற் றோர்க்குங்கம் மாளருக்குங், குவி
கட்டு மொட்டர்க்குங் கூத்தாடி கட்டுங் குருக்களுக்கு, மவியுற்ற யோகிக்கும்
வாத்திமை யோர்க்கும்வண் னார்க்குக்கும், இவரெட்டுப் பேருக்கும் வெய்ய
தரித்திர மெய்திடுமே (செந்தமிழ். தொ. 22, பக். 58, 59)

272. கருங்கட ஓடுத்த மல்லன் ஞாலத்துச்
செம்மையின் வழாஅது கொடைக்கடம் பூண்டு
வாழ்வது பொருந்தா தாகிற்
சாவது மினிதவர் வீவது முறுமே.
273. உவர்க்கட லன்ன செல்வரு முளரே
கிணற்சூற் றன்ன நீயுமா ருளையே
செல்வர்தாம் பெருந்திரு வறுக பல்பகல்
நீவாழியரோ நெடிதே யியாச்
சிறுவிலைக் காலத் தானு
முறுபொரு டந்தெஞ் சொற்கொள் வோயே.
274. மின்னுந் தமனியமும் வெற்றிரும்பு ¹மோரினமாய்ப்
பொன்னின் பெயர்படைத்தாற் போலாதே—கொன்னே
ஒளிப்பாரு மக்களா யொல்லுவ தாங்கே
யளிப்பாரு மக்களா மாறு.
275. சித்திரமுங் கைப்பழக்கஞ் செந்தமிழு நாப்பழக்கம்
வைத்ததொரு கல்வி மனப்பழக்க—நித்தம்
நடையு நடையப்பழக்க நட்புந் தையயுங்
கொடையும் பிறவிக் குணம்.
276. ஆர்த்தசபை நூற்றொருவ ராயிரத்தொன் றும்புலவர்
வார்த்தை பதினா யிரத்தொருவர்—பூத்தமலர்த்
தண்டா மரைத்திருவே தாதாகோ டிக்கொருவர்
உண்டாயி னுண்டென் றறு.
277. சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தக்கா னானைப்
பெறுநன்றி ¹மன்னும் பெரிதென்—றுறுநன்றி
தானவாய்ச் செய்வதாஉந் தானமன் றென்பவே
வானவா முள்ளத் தவர்.
278. துற்றன வாகத் தொகுத்து விரல்வைத்த
தெற்றுக்கல் தென்னி னிதுவதன் காரணம்
அற்றமி ருன மெனைப்பல வாயினுந்
துற்றவி மொவ்வாத் துணிவென்னு மாறே.

(272) யாப். வி. 53. (273) நன். 268 மயிலநாதருரை; [தஞ்சைச்
சரச்சுவதிமால் ஏட்டுப்பிரதி யொன்றில் ஒருபாட்டாகக் காணப்படுகின்றது].
(274) பெரும்பொருள்விளக்கம் (புறத்; தொல். பொ. 90. நச்.) ¹மொன்னுதிப்.
(276) ஓளவைவாக்கென்பர். (277) யாப். வி. 4, 95; யாப். ஊ. ஒழி. 1 மேற்.
¹பின்னும். (278) வளையாபதி (புறத்).

279. ஈட்டிய தெல்லா மிதன்பொருட் ¹டென்பது
காட்டிய கைவண்மை காட்டினார்—வேட்டொறுங்
காமருதாரச் சென்னி கடல்கூழ் புகார்வணிகர்
தாமரையுஞ் சங்கும்போற் றந்து.

ஈயாமை.

280. இறைத்தொறு மிறைத்தொறு மணங்கிணற்றிற் சுருங்காது
பன்னா ணிற்பிலும் புண்ணடையின் மிகாஅது
இரப்போர்க் கீயுங் கடனறி வாளர்
கையோ முடங்கக் கண்டது மிலையால்
ஈயா மாந்த ரீட்டிய பெரும்பொருள்
பாரி பறம்பிற் பணிவரை போல
உயரக் கண்டது மிலையா லறனறிந்
தற்றோர்க் குதவா னாயிற்
கற்றோர் விச்சையொடு கல்லா னாயிற்.
இளமுலை மாத ரின்னகைச் செவ்விக்
கலவி யின்பங் கலவா னாயின்
விருந்துற வருந்தா னாயின்
மருந்தோ வாழ்க்கை மாநிலத் தோர்க்கே.

281. சுற்றுங் கருங்குளவி குரைத்தாற் றுரியப்பே
யெற்றுஞ் சுடுகாட் டிடிக்கையின்—புற்றில்
வளர்ந்த மடற்பனைக்குள் வைத்ததே னெஞ்சுந்
தளர்ந்தோர்க்கொன் றியார் தனம்.

ஒளவை பாடல்கள்.

282. சுருங்குளவிச் குரைத்தாற் றீச்சங் கனிபோல்
வருந்தினர்க்கொன் றியாதான் வாழ்க்கை—யரும்பகலே
இச்சித் திருந்தபொரு டாயத்தார் கொள்வரே
எற்றேமற் றெற்றேமற் றெற்று.
283. தண்டாம லீவது தாளாண்மை தண்டி
அடுத்தக்கா லீவது வண்டம யடுத்தித்துப்
பின்சென்ற லீவது காற்கூலி பின்சென்றும்
பொய்த்தா னிவனென்று போமே லவன்குடி
எச்ச மிறுமே லிறு.

(279) பெரும்பொருள் விளக்கம். (புறத்; தொல். பொரு. 75 நச்.) ¹டென்
பதே. (280) தஞ்சைச் சாச்சுவதியால் எட்டுப்பிரதியொன்றிற்கண்ட பாடல்;
(281-282) ஒளவைவாங்கென்பர் (நனிப்பா.) (283) தனிந். நா. 33.

284. பாடல் பெறுனேற் பலர்மெச்ச வாழானேல்
நாடறிய நன்மணிங்க னாடானேற்—சேட
னிவன்வாமும் வாழ்க்கை யிருங்கடிலுழ் பாரிற்
கவிழ்ந்தென் மலர்ந்தென்னை காண்.
285. நம்ப னடியவர்க்கு நல்காத் திரவியங்கள்
பம்புக்காம் பேய்க்காம் பரத்தையர்க்காம்—வம்புக்காங்
கொள்ளைக்காங் கள் ளுக்காங் கோவுக்காங் சாவுக்காங்
கள்ளர்க்காந் தீக்காருங் காண்.

இரட்டையர்வாக்கு.

286. சுண்ணாடி காட்டுங் களிறுஞ் சுரைப்பழத்தின்
உண்ணாடிப் புக்க வுறுபொருளு—மண்ணு
கனங்குறைந்த வாறென் கயவர்பாற் சென்று
தினந்தெரிந்த வாறெனவே செப்பு.
287. வெள்ளிலவே லற்பநிழன் மெத்தவே முட்டைக்குந்
துள்ளுநரு வாழைபலாச் சோலைக்குள்—மெள்ள
அடுக்கவொட்டா வாறுபோ லற்பர்சிலர் கூடிக்
கொடுக்கவொட்டார் தாமுங் கொடார்.
288. கல்லா லயமாந் தேவருமாங் கழுதை கசடர் பொதிசுமக்குங்
கடாவோ வுழுது பயிரிடற்காங் கட்டம் பன்றிக் கிரையாகும்
புல்லே றீசர் வாகனமாம் பொதியுஞ் சுமக்கும் பிணமெனிலோ
பூசி முடித்து மறையோர்க்குப் பொருளு மீந்து புகழெய்தும்
மல்லார் குட்டிச் சுவரெனிலோ மாடு முரைஞ்சு மறைவாகும்
மதியாத் துடைப்பந் தானெனிலோ மாட கூடந் தனைவிளக்கும்
அல்லா துலுத்தன் றனக்கிணையா யாரை யுரைப்பன் புவிமீதில்
அவனைக் குறித்துக் கூறுமிடத் தவனுக் கவனே யிணையாமே.

ஏற்றல்.

289. நிலம்பொறை யாற்றா நிதிபல கொண்டிங்
குலம்பெறுதீங் கந்தணர் கொள்ளார்—நலங்கிளர்
தீவா யவிசொரியத் தீவிளங்கு மாறுபோற்
றுவா தொளிசிற்றந்தார் தாம்.

(284, 285) ஓளவை வாக்கென்பர். (286) செந்தமிழ். 4, 180;
(287) ஐ. 3, 481. (288) இராமசுந்தரகவிராயர் வாக்கென்பர். (289) பெரும்
பொருள்விளக்கம் (புறத்; தொல்; பொருளதி, 75.)

நன்றிமற்றவாமை.

290. முன்னொருவன் செய்யு முபகார மூவுலகந்
தன்னைக் கொடுத்தாலுஞ் சாலுமே—யென்னே
உயிர்க்குறுதி யாக வொருவர்சோ றுண்டார்
பிறர்க்குரிய ராவரோ பேசு.

புகழ்.

(இரண்டு திருக்குறளினின்றும் பாட்டு).

291. எய்தற் கரிய வியன்றக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயலென்று—வையகத்
தீத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தூதிய மில்லையுயிர்க்கு.
292. வெய்ய குரற்றேன்றி வெஞ்சினவே றுட்கொளினும்
பெய்யு¹மழைமுகிலைப் பேணுவரால்—வையத்
திருள்பொழியுங் குற்றம்²பலவெனினும் யார்க்கும்
பொருள்பொழிவார் மேற்றே புகழ்.
293. கல்லார் நாவிற் கட்டுரை கொள்வார்—புகழெய்தார்
புல்லார் வாயிற் சொற்றெளி வற்றார்—புகழெய்தார்
நல்லார் மேவு நண்பு துறந்தார்—புகழெய்தார்
இல்லா ராய்நின் றின்ப முவந்தார்—புகழெய்தார்.

நிலையாமை.

294. நெருந லென்பது சென்றது நின்ற
வின்றுஞ் செல்லா நின்றமுன் சென்று
வருநாள் கண்டவர் யாரே யதனால்
ஒருநாள் கப்படுத் துடைபோ ரின்மையிற்
இல்லது நாடுமி னுள்ளது கொடுமின்
வாழ்வி லின்பமும் புணர்மி னஃதான்று
மேத நரகம் புகினு மேலது
விசும்பின் பிடர்த்தலை யேறினும் புடையது
நேமி மால்வரைக் கப்புறம் புகினும்
கோள்வாய்த்துக் கொட்டுங் கூற்றத்து
வீளிக் கொடுநா விலக்குதற் கரிதே.

(290) பாரதவெண்பா. (291) யாப். வி. 60. (292) வீரசோ. அலங். 20; தண்டி 47; இலக்.வி. 651. ¹முகிற்னைப, ²பலவரினும், இருப்பினும். (293) வீரசோ. யாப். 15. மேற். (294) ஆசிரியமாலை (புறத்.)

295. பலமுறையு மோம்பப் படுவன கேண்மின்
சொலன்முறைக்கட் டோன்றிச் சுடர்மணித்தே ஓர்ந்து
நிலமுறையி னுண்ட நிகரிலார் மாட்டுஞ்
சிலமுறை யல்லது செல்வங்க ணில்லா
விலங்கு மெறிபடையு மாற்றலு ¹மாண்புந்
கலந்ததங் கல்வியுந் தோற்றமு மேனைப்
பொலஞ்செய் புனைகலனெ டிவ்வாற னாலும்
விலங்கிவருங் கூற்றை விலக்கலு மாகா
அனைத்தாத் னீயிருங் காண்டிந் தினைத்தகந்
கூறிய வெம்மொழி பிழையாது
தேறிநீ ரொழுகிற் சென்றுபயன் தருமே.
296. பாவை மாக்கடற் ²றொகுசிறை வரவும்
பண்டைச் ³செய்தி யின்றிவண் வரவும்
பகற்பின் முட்டா திரவினது வரவும்
பசியு மார்கையும் வரவும்
பரியினும் போகா துவப்பினும் வருமே.
297. இளமையு நிலையாவா லின்பமு நின்றவல்ல
வளமையு மஃதேயால் வைகலுந் துன்பவெள்ளம்
உளவென நினையாதே செல்கதிக் கென்றுமென்றும்
வினாநில முழுவார்போல் வித்துநீர் செய்துகொண்மின்.
298. கண்டார் காணு வுலகத்தே காதல் செய்து நில்லாதே
பண்டே பரமன் படைத்தகாட் பார்த்து நின்று நையாதே
சுண்டா மூப்பு வந்துன்னைத் தளரச் செய்து நில்லாமுன்
உண்டே லுண்டு மிக்கதில் வலகம் மறிய வைவ்மினே.
299. நில்லாது செல்வ நிலவா ருடம்படைந்தார்
செல்லா ரொருங்கென்று சிந்தித்து—⁴நல்லார்
அருளுளம் புரிகுவ ராயி
னிருளறு சிவகதி யெய்தலோ வெளிதே.
300. அந்தரத் துள்ளே யகங்கை புறங்கையா
⁵மந்தரம் போலு மனைவாழ்க்கை—⁶அந்தரத்து
வாழ்கின்றோ மென்று மகிழ்ந்தின் வாணாந்
போகின்ற பூனையே போன்று.

(295) யாப். வி. 55.; யாப். கா. செய். 15, மேற். ¹அன்பும். (296) யாப். வி. 40, 53. ²படுகிறை. ³செய்தியினின்றிவண். (297) வினையாபதி (புறத்.) (298) திருவெள்ளறைச் சாஸனப்பாடல் (செந்தமிழ். 4, 399). (299) யாப். வி. 55. ⁴நல்லவ ருள்ளம் புரிகுவ. (300) வீரசோ. யாப். 6; யாப். வி. 37. யாப். கா. ஒழி. 6, மேற்; ⁵மந்தரமே. ⁶மந்தரத்து.

301. கல்வியா னல்லனே காமாதி பாற்றியன்
செல்வத் துயர்ந்தான் குலத்தினிற் றுழந்தனனும்
வல்லுவா னென்றென்று வல்லா னிதுவன்றோ
நில்லாமை நித்த நிலை.

யாக்கைநிலையாமை.

302. பாணர் வரவின் மேனா வீங்கிவன்
இளமைச் செவ்வி நயந்த பேதைமயர்
நாத லுண்கண் வருபனி நீங்கி
இன்னுந் துயில்கொண் டிலவே யின்றிவன்
போர்வை பசையற வுணங்கிப் பாணர்
பழந்தலைச் சீறியாழ் போலக் குரலழிந்து
நரம்புமடித் தியாத்த யாக்கை மூப்புறப்
பிதிகெழு மூதூர் மன்றத்துப்
பொதியிற் புறஞ்சிறைச் சார்ந்தனன் மன்னே.

303. உள்ளது காக்குமிக் கள்ள யாக்கை
மேம்படு குற்ற மூன்றொடு வழங்கலின்
உண்டி நல்லரசு தண்டத்தின் வருத்த
நோன்பினி யகப்பட்ட டிருப்பினும்
தோன்றவது பின்னர்க் காப்பது முன்னே.

304. நீல நிறத்தனவாய் நெய்கணிந்து போதவிழ்ந்து
கோலங் குயின்ற குழல்வாழி நெஞ்சே
கோலங் குயின்ற குழலங் கொழுஞ்சிகையும்
காலக் கனலெரியின் வேம்வாழி நெஞ்சே
காலக் கனலெரியின் வேவன கண்டாலும்
சால மயங்குவ தென்வாழி நெஞ்சே.

305. வேற்கண் மடவார்விழைவொழிய யாம்விழையக்
கோற்க ணெறிகாட்டக் கொல்கூற் றுழையதா
நாற்ப திகந்தா னரைத்தாது வந்ததினி
நீத்த றுணிவா நிலையா திளமையே.

306. கழிந்த திளமை கனிமயக்கந் தீர்ந்த
தொழிந்தது காதன்மே லுக்கஞ்—கழிந்த
கருநெறியுங் கூந்தலார்காதனேய் தீர்ந்த
தொருநெறியே சேர்ந்த துணை.

(301) நீலகேசி. மொக்கல, 113. சமயதிவாகரநூரை. (302, 303) ஆசிரிய
மாலை (4றத்.) (304) வினாயபதி; யாப். வி. 93. (305) வினாயபதி (4றத்.).
(306) வீரசோ. துலங். 26 உரை; தண்டி. 6 உரை.

307. நன்மென நாறுமி தென்றிவ்
 வுடம்பு நயக்கின்ற தாயின்
 ஒன்பது வாயில்க டோறு
 முண்ணின் றழுக்குச் சொரியத்
 தின்பதொர் நாயு மிழுப்பத்
 திசைதொறுஞ் சீப்பில்கு போழ்தின்
 இன்பநன் னூற்ற மிதீன்க
 ணெவ்வகை யாற்கொள்ள லாமே.

308. உறுப்புக்க டாமுடன் கூடி
 யொன்றா யினைந்த பெரும்பை
 மறைப்பில் விழைவிற்குச் சார்வாய்
 மக்குவ தேலிவ் வுறுப்புக்
 குறைத்தன போல வழுதிக்
 குறைந்து குறைந்து சொரிய
 வெறுப்பிற் கிடந்த பொழுதின்
 வேண்டப் படுவது முண்டோ.

செல்வநிலையாமை.

309. அரையது துகிலே மார்பின தார
 முடியது முருகு நாறுந் தொடையல்
 புடையன பால்வெண் கவரிபின் கற்றை
 மேலது, மாலே தாழ்ந்த மணிக்காற் றணிக்குடை-
 முன்னது முரசு முழங்குந் தானே
 இந்நிலை யினைய செல்வத் தீங்கிவர்
 யாவ ரேயேர தேவ ரல்லர்
 இமைப்பதுஞ் செய்தனர் மாந்த ரேயென
 மயக்க நீங்கக் களிற்றுமிசை வந்தனர்
 நெருந் வின்றிவர் பசிப்பிணி காய்தலின்
 உணங்கிய னுணியு முடுத்து
 மாசுமீப் போர்த்த யாக்கையொடு
 தாமே யொருசிறை யிருந்தனர் மண்ணே.

310. வித்தகர் செய்த விளங்கு முடிவிலித்தார்
 மத்தக மாண்புறிதல் காண்வாழி நெஞ்சே
 மத்தக மாண்புறிதல் கண்டான் மயங்காதே

உத்தம நன்னெறிக்க ணில்வாழி நெஞ்சே
உத்தம நன்னெறிக்க ணின்னூக்கஞ் செய்தியேற்
சித்தி படந்த நெளிவாழி நெஞ்சே.

311. வெள்ள மறவி விறல்வேந்தர் தீத்தாயங்
கள்வரென் றிவ்வாற்றிற் கைகரப்பத் தீர்ந்தகலும்
உள்ளி னுறுபொருளை யொட்டி தொழிந்தவர்
எள்ளும் பெருந்துயர்சோ யெவ்வ மிகப்பவே.
312. ஒழிந்த பிறவற முண்டென்பா ருட்க
வழிந்து பிறரவாம் வம்பப் பொருளை
இழந்து சிறிதானு மெய்தா தொழிந்தார்
அழிந்து பெருந்துயர்சோய்க் கல்லாப் பவரே.
313. இன்மை யிழிவா முடைமை யுயிர்க்கச்சம்
மன்னல் சிறிதாய் மயக்கம் பெரிதாகிப்
புன்மை புறுக்கும் புறையி லரும்பொருளைத்
துன்ன தொழிந்தார் துறவோ விழுமிதே.
314. ஈண்ட லரிதாய்க் கெடுத லெளிதாகி
நாண்டல் சிறிதாய் நடுக்கம் பலதருஉம்
மாண்பி லியற்கை மறுவி லரும்பொருளை
வேண்டா தொழிந்தார் விறலோ விழுமிதே.
315. இல்லெனின் வாழ்க்கையு மில்லையுண் டாய்விடிற்
கொல்வர் சுயவர் கொலப்பட்டும் வீடுவர்
இல்லையுண் டாய்விடி னிம்மை மறுமைய்க்கும்
புல்லென்று காட்டும் புணர்வது மன்றே.

அருள்நாடமை.

316. ஆற்று மின்னரு னாருயிர் மாட்டெலாம்
தூற்று மின்னறந் தோநனி துன்னன்மின்
மாற்று மின்கழி யாயமு மானமும்
போற்று மின்பொரு ளாவிவை கொண்டிந்.
317. பொருளைப் பொருளாய் பொதிந்தோம்பல் செய்பா
தருளைப் பொருளா வறஞ்செய்தல் வேண்டும்
அருளைப் பொருளா வறஞ்செய்து வான்கண்
இருளிலியல் பெய்தாத தென்னோ நமர்கான்.

கொல்லாமை.

318. எஃஃஃ கிலங்கிய கையரா யின்னீயிர்
ஹெஃஃஃஃஃ வாரக்கில்லை வீடு.
319. இந்நோய் நமக்குண்டென் றெண்ணுதே யெவ்வுயிரும்
முன்னோவக் கொன்றுண்ணு மூர்க்கர்தாம்—எந்நோவும்
பண்ணப் படுநாகிற் பாவிசளிற் பாவிசளென்
றெண்ணப் படுவ ரிசைந்து.
320. சுகாதயிர்கொல் வானின் மிகாமையிலே பாவம்
அவாவிலையி லுண்பான் புலால்பெருகல் வேண்டும்
புகாவிலே விலங்காய்ப் பொருதுபிற ஆன்கொன்
றவாவிலையில் விற்பானு மாண்டருகல் வேண்டும்.
321. பிறவிக் கடலகத் தாராய்ந் துணரிற்
றெறுவதிற் குற்ற மிலார்களு மில்லை
யறவகை யோரா விடக்கு மிசைவோர்
குலறவின்றித் தஞ்சுற்றந் தின்றன ராவர்.
322. உயிர்க ளோம்புமி னூன்விழைந் துண்ணன்மின்
செயிர்க ணீங்குமின் செற்ற மிகந்தொரீஇக்
கதிக ணல்லுருக் கண்டனர் கைதொழு
மதிகள் போல மறுவிலர் தோன்றுவீர்.
323. உலகுடன் விளங்கவுயர் சீர்த்தினிலே கொள்ளி
னிலையில்கதி நான்கினிடை நின்றதுடு மாறும்
அலகிறுய ரஞ்சினுயி ரஞ்சவரும் வஞ்சக்
கொலையாழிமி னென்றுநளி கூறின ரறிந்தார்.

பொய்யாமை.

324. அற்றன் ருத லதுதான் மனஞ்செய்தல்
சொற்றன் மாட்டு நிகழ்த்தல் பிறனோர்த்தல்
மற்றித் தன்மை படுமாயின் மாண்பிலாக்
குற்றப் பொய்யென் றுரைப்பர் குணமிக்கார்.
325. கல்வி யின்மைபுங் கைப்பொருள் போகலும்
நல்லில் செல்லல்த ளானலி வுண்மையும்
பொய்யில் பொய்யெநடு கூடுதற் காகுதல்
அய்ய மில்லை யதுகடிந் தோம்புமின்.

(318)யாப்.வி. 3. (319) பாரதவெண்பா. (320-323)வளையாபதி.(புறத்.)
324. நீலகேசி. மேற். (325) வளையாபதி (புறத்.)

326. பொய்யி னீங்குமின் பொய்யின்மை பூண்டுகொண்
டைய மின்னி யறநெறி யாற்றுகின்
வைகல் வேதனை வந்துற லொன்றின்றிக்
கவ்வை யில்லுல கெய்துதல் கண்டதே.

களளாமை.

327. டீடில் செய்திக ளாற்கள விற்பிறர்
வீடில் பல்பொருள் கொண்ட பயனெனைக்
கூடிக் காலொடு கைகளைப் பற்றிவைத்
தோட லின்றி யுலையக் குறைக்குமே.

தவம்

328. வரிக்கடை நெடுங்கண் விளங்க மேதக
மணித்தோடு பெய்து வாண்முகந் திருத்தி
நானிலம் வளைத்த பரவையொடு கெழீஇய
கான்யாற்று வருபுன லாடலுந் தேமலர்
வல்லிப் பந்தர் வண்டிவா மொருசிறை
நிலமகட் புணருஞ் சேக்கையு மரமுதன்
மெல்லுரி வெண்டிகி லுடையுந் தொல்வகைப்
படையுமா விளையுளி னுணவு மந்திரத்துச்
சுடர்முதற் குலமுறை வளர்த்தலும் வரையாது
வருவிருந் தோம்புஞ் செல்வமும் வரைமுதற்
காடுகைக் கொள்ளு முறைபுளு மென்றிவ்
வெண்வகை மரபி னிசைந்த வாழ்க்கை
மைம்பொறிச் சேனை காக்கு மாற்றலொடு
வென்றுவிளங்கு தவத்தின ரரசியற் பெருமை
மாக்கட லுடுத்த வரைப்பின்
யார்க்கினி தன்றித் தறியுநர்ப் பெறினே.

329. மேனமக் கருளும் வியனருங் கலமே
மேலக விசும்பின் விழுவொடு வருமே
மேருவரை யன்ன விழுக்குணத் தவமே
மேவதன் நிறைநி மிக்கதென் மனமே.

(326, 327) வளையாபதி (புறந்.) (328) ஆசிரியமலை (புறந்.). (329)
யாப். வி. 52, 95. மேனமக்க கருளும், மேனமக்க ளுள்ளும்.

330. தவத்தின் மேலுறை தவத்திறை தனக்கவ தரிதே
மயக்கு நீக்குதன் மனமொழி யொடுமெயிற் செறிதல்
உவத்தல் நாய்தலொ டிலர்துபல் வகையுயிர்க் கருளை
நயத்து நீக்குதல் பொருடனை யினையது மறிந்.

331. பொருளொடு போகம் புணர்த லுறினும்
அருளுதல் சான்ற வருந்தவஞ் செய்ம்மின்
இருளில் கதிச்சென் றினியிவண் வாரீர்
செருள லுறினுந் தெருண்மி னதுவே.

332. தானஞ் செய்திலந் தவமு மன்னதே
நானந் தோய்நில விற்கழி வெய்தின்
நானந் தோய்குழ னமக்குய்த லுண்டோ
மானந்சீர் கொள்கையார் மாற்றம்பொ யல்லவாய்.

பற்றறுத்தல்.

333. உலகே,
முற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும்
பிற்கொடுத்தார் முற்கொளவும்
உறுதிவழி யொழுகு மென்ப
அதனால், நற்றிற நாடுத னன்மை
பற்றற யாவையும் பரிவறத் துறந்தே.

334. மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
லுற்றார்க் குடம்பு மிகையிவை யுள்வழிப்
பற்றா வினையாய்ப் பலபல யோனிகள்
அற்றா யுழலு மறுத்தந் கரிதே.

335. உற்ற வுதிர மொழிப்பான் கலிங்கத்தை
மற்றது தோய்த்துக் கழுவுத லென்னொக்கும்
பற்றின னாகிய பாவத்தை மீட்டும்
பற்றொடு நின்று பறைக்குறு மாறே.

336. பருவந்து சாலப் பலர்கொலென் றெண்ணி
யொருவந்த வுள்ளத் துவத்த லொழிமின்
வெருவந்த துன்பம் விடுக்குந் திறலோன்
ஒருவ னுலகிற் குளனென்னு மாறே.

(330-332) வளையாபதி (புறத்). (333) யாப்.வி. 94; தொல். செய். 50, நச்; லீரசோ, யாப். 13 உரை; யாப். கா. ஒழி, 8 மேற். நாடுக. பற்றிய, (334-336) வளையாபதி (புறத்).

337. வேரிக் கமழ்தா ராசன்விடு¹கென்ற போதும்
¹தாரித்த லாகா வகையாற்கொலை சூழ்ந்த ²பின்னும்.
 பூரித்தல் வாட லிவற்றூற்பொலி ³யாது விட்டான்
 பாரித்த வெல்லாம் வினையின்ப் பன்னென் வல்லான்.

338. ஒருமன மாந்தர் மூவகை யுலகின்
 இருமனம் பட்டுநாற் கதியுழல் வோரே
 இருமனம் பட்டு நாற்கதி யுழல்வோர்
 ஒருமன மாகி மூன்றுதிரி விலரே
 மூன்றுதிரி வறிந்து முதலொன் றறிந்தோர்
 ஆன்ற நாற்கதி யிரண்டன்வர விலரே
 ஆன்ற நாற்கதி யிரண்டன்வர வுடையோர்
 மேற்செயன் மூன்றி னென்றுணர்ந் தோரே.

339. கற்றுத் துறைபோய காதலற்குந் கற்பினான்
 பெற்றுக் கொடுத்த பெருமகன்போல்—முற்றந்
 துறந்தார்க்கு மெய்யுணர்வு தோற்றுவதே யின்பம்
 இறந்தவெலாந் தன்பமலா தில்.

ஒளவையாள் தந்துவாங் கூறிய வெண்பா.

340. ஒன்றாகக் காண்பதே காட்சி புலனைந்தும்
¹வென்றான் றன் வீரமே வீரமாம்—ஒன்றானுஞ்
 சாகாமற் கற்பதே கல்வி தனைப்பிறர்
 ஏவாம லுண்பதே யூண்.

341. பெரும்பாவ மறத்துய்த்துப் பெறுதம்யாம் வீடென்னோம்
 அரும்பாவ காரிநீ யாவர்வா யுதுகேட்டாய்
 வரும்பாவ மெதிர்காத்து மன்னுந்தம் பழவினையும்
 ஒருங்காக வுதிர்ந்தக்கா லுயிர்த்தாய்மை வீடென்றாள்.

பழவினை.

342. உய்த்தன்றி யேந்தந் தழவுழு தாற்றவும்
 வித்தின்றிப் பைங்கூழ் வினாக்குற வென்னொக்கும்
 மெய்த்தவ மில்லான் பொருளொடு போகற்குட்
 செய்துழந் தேதா னிடர்ப்படு மாறே.

(337) குண்டலகேசி (புறந்.); ¹சோர்ச்சலத்தின். ²போதும். ³வின்றி
 நின்றான். வீரசோ, அலங், 9 உரை. (338) யாப். வி. 95. (339) அடையாற்
 றப்பூத்தகொலைத் திருக்குறளைட்டிற் கண்ட பாட்டு. (340) தமிழ்நா. 89.
¹வென்றான் றனவீர மேவீரம். (341) நீலகேசி. (342) வகையாபதி (புறந்.).

343. இட்டமுட னென்றலைவி லின்னபடி யென்றெழுதி
விட்டசில னுஞ்செத்து விட்டானே—முட்டமுட்டப்
பஞ்சமே யானாலும் பாரமவ னுக்கன்னாய்
நெஞ்சமே யஞ்சாதே நீ.
344. ஆர வடமு மதிசீத சந்தனமும்
ஈர நிலவு ¹மெரிவிரவும்—பாரிற்
றுதிவகையான் மேம்பட்ட துப்புரவுந் தத்தம்
விதிவகையான் வேறு படும்.
345. தலையிழந்தா னெவ்வுயிருந் தந்தான் பிதாவைக்
சொலுபுரிந்தான் ²குற்றங்க டுந்தான்—உலகிற்
றணிமுதன்மை பூண்டியார்த்தோர் வேண்டுவரேற் றப்பாம்
வினையும் விபரீத மாம்.
346. எய்த வின்னல் வந்த போழ்தி யாவ ரேனும் யாவையும்
செய்ய வல்ல ரென்ப தோர்க சென்னெ றிக்க ணேகிட
மைய கண்ணி செய்ய பாதம் வல்ல வாய மற்றிவன்
கைக ளின்று பன்ன சாலை கட்ட வல்ல வாயவே.

முன்னுவது:

பொருளியல்.

அரசுரியல்பு.

347. நண்ணினர்க்கு ³நண்ணர்க்கு நாடோறுங் கோடாமைத்
தண்ணியராய் வெய்யராய்த் தக்காரோ—டெண்ணிக்
கருங்கடல்க்குழ் மாநிலத்தைக் காப்பதா மன்றே
இருங்கழற்கால் வேந்தர்க் கியல்பு.
- அரசர் பெருக்கிற்தரிய ஆறும் கடிதந்தரிய ஏழும்,
348. நாடிய நடப்புப் பகைசெலவு நல்லிருக்கை
கடி னரைப்பிரித்தல் கூட்டலா—நீடிவா
வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்ட னுஞ்சுதபொரு
ளிட்டங்கட் காமமிவை யேழு.

(343) ஓளவைவாக்கென்பர். (344, 345) வீரசோ. அலங். 20 உரை; தண்டி.

47. ¹மெரிவிரியும். ²குற்றம் கடிந்தான். (346) இராமாவதாரம் (புறத்).
(347) யாப். வி 94: ³மேனோர்க்கு. (348) பு. வெ. 9, 37, உரை.

அரசியற் சிறப்பு.

(மகாநீராடி.)

349. திருக்கொண்டு பெருக்கமெய்தி வீற்றிருந்து
குற்றங்கெடுத்து விசும்புதைவரக் கொற்றக்குடை யெடுப்பித்து
நிலநெளியப் படைபரப்பி
ஆங்காங்குக் களிறியாத்து
நாடுவளம் பெருகக் கிளைகுடி யோம்பி
நற்றாய் போல வுற்றது பரிந்து
நுகத்துக்குப் பகலாணிபோலவும்
மக்கட்குக் கொப்பூழ்போலவும்
உலகத்துக்கு மந்தாமேபோலவும்
நடுவுநின்று செங்கோலோச்சி
யாறில்வழி யாறுதோற்றுவித்துக்
குளனில்வழிக் குளந்தொடுவித்து
முயல்பாய்வழிக் சயல்பாயப் பண்ணியும்
களிறுபிளிற்றும்வழிப் பெற்றம்பிளிற்றக்கண்டும்
களிறார் பலகால் சென்றுதேன் றேயவும்
தண்புனற் படப்பைத்தாகியும்
குழைகொண்டு கோழியெறிந்தும்
இழைகொண் டான்றட்டும்
இலக்கங் கொண்டு செங்காணரை யெறிந்தும்
உலக்கைகொண்டு வானையோச்சியும்
தங்குறை நீக்கியும் பிறர்குறை தீர்த்தும்
நாடாள்வதே யரசாட்சி.

கொடுங்கோன்மை.

350. தற்பாடு பறவை பசிப்பப் பசையற
நீர்குல் கொள்ளாது மாறிக் கால்பொரச்
சீரை வெண்டலைச் சிறுபுன் கொண்மு
மழைகா லூன்ற வளவயல் விளையா
வாய்மையுஞ் சேட்சென்று காக்குந் தீதுதரப்
பிறவு மெல்லா நெறிமாறு படுமே
கெஞ்சினங் கவைஇய காட்சி
கொடுங்கோல் வேந்தன் காக்கு நாடே.

கல்வி.

351. எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர்ந்தான்
மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னாகு—மொழித்திறத்தின்
முட்டறுத்த நல்லோன் முதனுற் பொருளுணர்ந்து
கட்டறுத்து வீடு பெறும்.

352. எழுதரிது முன்ன மெழுதியின் னத்தைப்
பழுதறவா சிப்பரிது பண்பா—முழுதுமதைக்
கற்பரிது நற்பயனைக் காண்பரிது கண்டக்கால்
நிற்பரிது தானந் நிலை.

353. நண்ணு வார்வினை நைய நாடொறும்
நற்றவர்க்கா சாய ஞானநற்
கண்ணி னொடியே யடைவார்கள் கற்றவரே.

354. கற்றதுகைம் மண்ணளவு கல்லா துலகளவென்
றுற்ற கலைமடந்தை யோதுகின்றான்—மெத்த
வெறும்பந் தயங்கூற வேண்டா புலவீர்
எறும்புந்தன் கையாலெண் சாண்.

355. வான்குருவி யின்கூடு வல்லாக்குத் தொல்கறையான்
தேன்சிலம்பி யாவர்க்குஞ் செய்யரிதால்—யாம்பெரிதும்
வல்லோமே யென்று வலிமைசொல வேண்டாங்காண்
எல்லார்க்கு மொவ்வொன் றெளிது.

356. ஆற்றவுங் கற்றா ரறிவுடையா ரஃதுடையார்
நாற்றிசையுஞ் செல்லாத நாடில்லையந்நாடு
வேற்றுநா டாகா தமவேயா மாதலால்
ஆற்றுணு வேண்டுவ தில்.

கல்லார்.

இாட்டையார்.

357. மூடர்முன்னே பாடன்மொழிந்தா லறிவரோ
ஆடுடுத்த தென்புலீயூ ரம்பலவா—ஆடகப்பொற்
செந்திருப் போலணங்கைச் சிங்காரித் தென்னபயன்
அந்தகனே நாயகனானால்.

(351) குறள். 392 பரிமே. மேற். (352) தனிப்பா. (353) யாப்.
வி. 64. (354) தனிப்பா. (ஒளவைவாக்கென்ப) (355) தனிப்பா. (356)
தொல். பொரு. 75 நச்.

ஓதத்தகாத நாள்கள்.

358. அட்டமியி லோதின லாசானுக் காகாத
சிட்டருக்குப் பன்னெனு தீதாருங்—செட்டவுவா
வித்தைக்கு நாசமாம் வெய்ய பிரதமையிற்
பித்தரும் பேசார் பிழை.

அறிவுடைமை.

359. இளையர் முதிய ரெனவிருபால் பற்றி
விளையு மறிவென்ன வேண்டா—இளையனாய்த்
தன்றூதை காம நுகர்தற்குத் தன்காம
மொன்றாது நீத்தா னுளன்.

பெண்ணறிவு.

360. நுண்ணறி வுடையோர் நூலொடு பழகினும்
பெண்ணறி வென்பது பெரும்பே தைமைத்தே.

அறிவுடையோர்செய்திறம்.

361. மாதர்க் கிதங்கவி வாணர்க்குச் சால வணக்கங்குரு
நாதர்க்கு நீதியொ டாசார நண்பி நயந்தவர்க்குக்
கோதற்ற வாசகம் பொய்க்குப்பொய் கோளுக்குக் கோளறிவில்
ஆதர்க் கிரட்டிப் பறிவுடை யோர்செய்யு மாண்மைகளே.

(தத்துவப்பிரகாசர்).

362. ஆயிரம் புலவோரி லொருவன் ப்ரபந்தகவி
யவரா யிரர்க்கு ளொருவ
னந்தாதி தூதுலா பரணிகோ வைக்கமத
னவரா யிரர்க்கு ளொருவன்
போயிடம் பொருண டகபுரா ணிகனவன்
போலா யிரர்க்கு ளொருவன்
பொருட்பெருங் காப்பியம் புகல்வாக்கி மற்றவன்
போலா யிரர்க்கு ளொருவன்
பாயிரந் தருபஞ்ச லட்சண விதானியிப்
படியா யிரர்க்கு ளொருவன்

(358) தனிப்பா. (359) பெரும்பொருள்வினாக்கம் (புறத்). (360) நன்
264 மயிலை. (361) தனிப் பா. (362) தமிழ் நா. 229. லட்சணவி
தரணணிப்.

பரசமய தர்க்கநூல் பகர்வாதி மற்றுமப்

படியா யிரர்க்கு ளொருவன்

தேயமெண் டிசைபாவு தேசிகோத். தமனத்.

திறத்தா யிரர்க்கு ளொருவன்

சிவனைத் துதித்துண் டுடுத்துக் கொடுத்திடுந்

தெய்வச் சிவக் கியானியே.

363. நினைவுகவி சொல்வோர் மெனச்சொலிப் பலகவிதை

நினைவினைத் திருடி வையோம்

நீடுலகின் மனிதரைப் பாடினோ நாமென்று

நீள்வசைகள் பாட வறியோம்

பிணையினைய நாவல ருடன்பங்கு பேசிப்

ப்ரபந்தங்கள் பாடிக்கொடோம்

பேசுவது தேவார மேயலால் வாய்க்கெளிய

பேய்க்கிரந் தங்கள் பேசோம்

¹இனிமைதரு குலத்துக் குருக்களை மறந்தெட்

டிடங்களிற் றீட்சை போகோம்

இட்டசிறு பேர்மாற்றி மாதமொரு பேரிட்

டழைக்ககா மிறுமாந் திரோம்

தனியிருந் தெம்மைப் புறங்கூறு வார்பாடு

தயனியக் கவிபா டுவோம்

²சமனூல் களைப்பொரு ளெனக்கொளோந்

திருஞான சம்பந்த ரடியர்நாமே.

ஆடம்பரகவி.

(ஒளவையார்.)

364. விரக ரிருவர் புதழ்வாரும் வேண்டும்

விரனிறைய மோதிரங்கள் வேண்டும்—அரையிலொரு

பஞ்சேனும் பட்டேனும் ³வேண்டு மவர்கவிதை

நஞ்சேனும் வேம்பேனு நன்று.

நியகவி.

365. போற்றினும் போற்றுவர் பொருள்கொ டாவிடிற்

றுற்றினுந் தூற்றுவர் சொன்ன சொற்களை

மாற்றினு மாற்றுவர் வன்க ஞானங்கள்

கூற்றினும் பாவலர் கொடிய ராவரே.

(363) தமிழ்நா. 231; ¹இனிமைதரு புருவத் துக்குருக் களைமறந் தெட் டிடத் தினிற்றீட்சைபோய். ²சமயநூல். (364) ஷே. 55; ³மில்லையோ பாணிகவி. (365) தனிப்பா. (சோழன் வாக்கு.)

366. இலக்கணக் கவிஞர்சொ லின்பந் தேடுவர்
மலக்குசொற் தேடுவர் வன்க ணுளர்கள்
நிலத்துறு கமலத்தை நேடும் வண்டதி
தலைக்குறை கமலத்தைச் சாருந் தன்மைபோல்.

அவையத்தாரியல்பு.

367. அழுக்கா நிலாமை யவாவின்மை தூய்மை
ஒழுக்கங் குடிப்பிறப்பு வாய்மை—யிழுக்காத
நத்புலமை யோடு நடுவு நிலைமையே
கற்புடைய வெட்டுறுப்புக் காண்.
368. குடிப்பிறப்புக் கல்வி குணம்வாய்மை தூய்மை
நடுச்சொல்லு நல்லணி யாக்கங்—கெடுக்கும்
அழுக்கா றவாவின்மை யவ்விரண்டோ டெட்டும்
இழுக்கா வவையின்க ணெட்டு.
369. குடிப்பிறப் புடுத்துப் பனுவல் சூடி
விழுப்பே ரொழுக்கம் பூண்டு ¹காமுற
வாய்மைவாய் மடுத்து மாந்தித் தூய்மையிற்
காத லின்பத்துத் ²தூங்கித் தீதறு
நடுவுநிலை நெடுநகர் வைகி வைகளும்
அழுக்கா நின்மை ³யவாஅ வின்மையென
இருபெரு நிதியமு மொருதா மீட்டுந்
தோலா நாவின் மேலோர் பேரவை
⁴யுடன்மீஇ யிருக்கை யொருநாட் பெறுமெனின்
பெறுகதில் லம்ம யாமே வான்முறைத்
தோன்றுவழித் தோன்றுவழிப் புலவுப் பொதிந்து
நின்றுழி நின்றுழி ஞாங்கர் நில்லாது
நிலைபழி யாக்கை வாய்ப்பவம்
மலர்தலை யுலகத்துக் கொட்கும் பிறப்பே.

நல்லவை.

370. நல்லவை யென்பது நாடுங் காலை
எத்துறை யானு மிருவரு மியம்பும்
அத்துறை வல்லோ ரறனாடு புணர்ந்தோர்
மெய்ப்பொருள் கண்டோர் மிக்கவை யோர்ப்போர்

(366) தனிப்பா. (367) வீரசோ. பொருட். 19 மேற். (368) பு. வெ. 8. 19 மேற். (369) ஆசிரியமாலை (புறத்); தொல். பொரு. 76; ¹நாயினும். ²தூடங்கி. ³யவாவின்மை மென்றான். ⁴உடனய விருக்கை யொருநா ளாமெனின். (370) யாப். வி. 96.

சுற்றவர் கல்லிக் கடாவிடை யறிவோர்
செற்றிமுஞ் சினமுஞ் சேரா மனத்தோர்
முனிவொன் றில்லோர் மூர்க்க ரல்லோர்
இனிய முகத்தோ ரிருந்துரை கேட்போர்
1வேந்த னொருவற்குப் பாங்கு படினும்
தாந்தா மொருவர்கட் பாங்கு படாதோர்
அன்னோர் முன்னர்க் கூறிய பொழுதிற்
ஞெலையு மாயினுந் தொலைவெனப் படாஅது
வெல்லு மாயினு மிகச்சிறப் புடைத்தே.

தீயவை.

371. தீயவை யென்பது தெரியுங் காலீச்
சுலாவஞ் (?) சுண்டிந் தாமேற் கொண்டு
நிலவீட்ப் பொருள்களைக் குலவி யெடுத்தாங்
குரைத்தவொரு வற்காய்ச் செருவென மொழிந்து
சொல்லிய துணராத வல்லவை யுணர்ந்து
வாரம் படுவது தீயவை யாகும்.

(பூதத்தார் அவையடக்கி).

372. நிரைத்த விரிக்கிற் றிரைப்பின வாய்போல்
உரைத்த லுரையதனைக் கேட்டு—முரைத்த
பயன்றவா செய்வார் சிலரேதந் நெஞ்சத்
தியன்றவா செய்வார் பலர்.

மன்றிற் பரிதானம்பெறல்.

(ஒளவையார் கிழியிறப்பாடியது).

- 373 சென்றுழு துண்பதற்குச் செய்வ தரிதென்று
மன்றுழு துண்பான் மனைவாழ்க்கை—முன்றிலிற்
றுச்சி விருந்து துடைத்தெழுக்கண் ணீராலேழ்
எச்ச மிறுமே லிறு.

வழக்கழிவு.

(ஐ)

374. வழக்குடையார் நிற்ப வரும்பொருள்கை வாங்கி
வழக்கை வழக்கழிவு சொல்லின்—வழக்குடையார்
சுற்றமுந் தாமுந் 1துணு—த்தெழுக்கண் ணீராலேழ்
சுற்ற மிறுமே லிறு.

1வேந்த னொருவர்கண் வாரம் படினும். (371) யாப். வி. 95. (372) தொல்.
பொரு. 425. (373) தமிழ்நா. 34. (374) ஐ. 35; 1துடைத்தழு கண்ணீரார்.

375. உள்ள-வழக்கிருக்க ஆரார் பொதுவிருக்கத்
தள்ளி வழக்கதனைத் தான்பேசி—எள்ளளவும்
கைக்கூலி தான்வாங்குவ் காலறுவான் தன்கிளையும்
எச்சமிறு மென்றா லிறு.
376. கல்வி யுடையீர் கருங்கான கத்திடையே
நெல்லி யிலையுதிர்ந்து நிற்பதெவன்—வல்லாப்கேள்
வெல்லா வழக்கை விலைவாங்கி வெல்விக்கும்
வல்லாளன் சுற்றம்போன் மாண்டு.

தீதப்பு.

377. கெட்டே மிதுவென் னிலையென்று சார்தற்கண்
கட்டவ ரல்லார் நனிமிகு பவர்கற்றம்
பெற்றது சொல்லிப் பெரிதிகழ்ந் தாற்றவும்
எட்டவந் தோரிடத் தேசி நிற்பவே.
378. அளவறியா னட்டவன் கேண்மையே கீழ்நீர்த்
தறியறியான் பாய்ந்தாடி யற்று.

முயற்சி.

379. தண்ணெறீர் நின்ற தவத்தா லளிமருவு
புண்டரிக நின்வதனம் போன்றதால்—உண்டோ
பயின்றா ருளம்பருகும் பான்மொழியாய் பார்மேன்
முயன்றான் முடியாப் பொருள்.

முயற்சியில்லார்.

380. தாளாள ரல்லாதார் தாம்பல ராயக்கா லென்னு மென்னும்
யாளியைக் கண்டஞ்சி யானைதன் கோடி ரண்டும்
பீலீபோற் சாய்த்து விடும்பிளிற்றி யாங்கே.

பொருள்செயல்வகை.

381. குலந்தருங் கல்வி கொணர்ந்து முடிக்கும்
அலந்த கிளைக ளழிபசி நீக்கும்
நிலம்பக வெம்பிய நீன்கூரம் போகிப்
புலம்பில் பொருடர்ப் புன்கண்மை யுண்டோ.

(375) தனிப்பா. (376) இரட்டையர்வாக்குப்போலும், ஓளவைவாக்கென்
றுணாப்பாரு முனர். (377) வளையாபதி (புறத்) (378) யாப். வி. 39. (379)
தண்டி. 87 மேற் (380) யாப். வி. 67; யாப். கா. செய். 7. வீரசோ, யாப். 15
மேற்; இலக், வி. 731 உரை. (381) வளையாபதி (புறத்).

பொருளியல்.

அக

அறக்காவுல்.

382. ஆர்கலி ஞாலத் தறங்காவ லாற்சிறந்த
பேருளி னைக்குப் பெறலருமை யாத்ரோ
வார்திரையு மாமகர வெள்ளத்து நாப்பணும்
போர்மலைந்து வெல்லும் புகழ்.

பண்புடைமை.

383. நகைநனி தீது துனிநன் நியார்க்கும்
பகைநனி தீது பணிந்தியா ரோடும்
இவைமிகு பொருளென் நிறத்த லிலரே
வகைமிகு வானுல கெய்தி வாழ்பவே.

பேதைமை.

384. தெண்ணீர் பார்து திசைதொறும் போய்க்கெட்ட
எண்ணெய்கொண் டெட்ட விவறுத லென்னெக்கும்
பெண்மனம் பேதித் தொருப்படுப் பன்னெனும்
எண்ணி லொருவ னியல்பென்னு மாறே.

காமக்கேடு.

385. ஆசை யல்குல் பெரியாரை யருளு மிடையுஞ் சிறியாரைக்
கூச மொழியும் புருவமுங் குடில மாகி யிருப்பாரை
வாசக் குழலு மலர்க்கண்ணு மனமுங் கரிய மடவாரைப்
பூசல் பெருக்க வல்லாரைப் பொருந்தல் வாழி மடநெஞ்சே.
386. ஆனை யூற்றின் மீன்சுவையி னசுண மிசையி னளிநாற்றத்
தேனைப் பதங்க் முருவங்கண் டிடிக்க னெய்து மிவ்வனைத்தும்
கான மயிலஞ் சாயலார் காட்டிக் கெளவை விளைத்தாலும்
மான மாந்த ரெவன்கொலோ வரையா தவரை வைப்பதே.
387. ஆசைப் படுவ வருந்தவங் கல்வியல் லாப்பிறகள்
பேசப் படுவ திலமிவை யாவையு மேபிறப்பாம்
தேசத் தியற்கை தெரிந்துணர் வாருக்குச் சேயிழைமார்
பாசப் படுகுழிப் பற்றறுத் தார்வினைப் பற்றறுத்தார்.

(382) இரும்பல்காஞ்சி (புறத்). (383—384) வளையாபதி (புறத்).
(385—387) யாப். வி. 95,

388. கொடியிடை மாதர் மேனி குவளைமல ருண்க னென்றும்
பிடிநடை மாதர் மாண்ட நடைதானெனப் பேது செய்தும்
வடிவொடு வார்ந்த மென்றோள் வளைசேர்ந்தகை காந்த னென்றும்
இடையிடை நின்று நின்று பலகாலு முவப்ப தென்றோ.
389. எண்ணின்றி யேதுணியு மெவ்வழி யானு மோடும்
உண்ணின் றுருக்கு முரவோருரை கோட லின்ற
நண்ணின்றி யேயு நயவாரை நயந்து நிற்குங்
கண்ணின் று காம நனிகாமுறு வாரை வீழ்க்கும்.
390. சான்றோ ருவர்ப்பத் தனிநின்று பழிப்ப காணர்
ஆன்றாக் கமைந்த குரவர்மொழி கோட லீயார்
வான்றாங்கி நின்ற புகழ்மாசு படுப்பர் காமன்
தான்றாங்கி விட்ட கணைமெய்ப்படு மாயி னக்கால்.
391. மாவென் றுரைத்து மடலேறுபு மன்று தோறும்
பூவென் றெருக்கி னிணர்கூடுப புன்மை கொண்டே
பேயென் றெழுந்து பிறரார்ப்பவு நிற்பர் காம
நோய்நன் கெழுந்து நனிகாழ்க்கொள்வ தாயி னக்கால்.
392. நக்கே விலாவிறுவர் நாணுவர் நாணும் வேண்டார்
புக்கே கிடப்பர் கனவுநினை கையு மேற்பர்
துற்றாண் மறப்ப ரழிவர்நனி தஞ்ச வில்லார்
நற்றோண் மிகைபெரிது நாடறி துன்ப மாக்கும்.
393. அரவொடு நட்டவ ராள்ப விருத்தி
அரவொடு நட்டவ ராட்டியு முண்பர்
புரிவளை முன்கைப் புனையிழை நல்லார்
விரகில ரென்று விடுத்தனர் முன்னே.
394. வகையெழிற் றோள்க னென்று மணிநிறக் குஞ்சி யென்றும்
புகழெழ விகற்பிக் கின்ற பொருளில்கா மத்தை மற்றோர்
தொகையெழுங் காத தன்னாற் றுய்த்தியாந் துடைத்து மென்பார்
அகையழ லழுவந் தன்னை நெய்யினு லவிக்க லாமோ.
395. அனலென நினைப்பிற் பொத்தி யகந்தலைக் கொண்ட காமக்
கனலினை யுவப்பு ரீரீற் கடையற வவித்து மென்னார்
நினைவிலாப் புணர்ச்சி தன்னு ளீக்குது மென்று நிற்பார்
புனலினைப் புனலி னாலே யாவர்போ காமை வைப்பார்.

(389-393) வளையாபதி (புறத்.) (394-395) குண்டலகேசி. (புறத்.)

உழவு.

(ஒளவையார்)

396. ஏரு மிரண்டுளதா யில்லத்தே வித்துளதாய்
நீருகே சேர்ந்த நிலமுமாய்—²ஊருக்குச்
சென்று வரவணித்தாய்ச் செய்வாருஞ் சொற்கேட்டால்
என்று முழுவே யினிது.

ஏரோர்பெருமை.

397. யானே நிரையுடைய ¹ரேனு மெழில்சிறந்தார்
ஏனே ²நிரையுடை யேர்வாழ்நர்—யானேப்
படையோர்க்கு ³வென்றி பயக்கும் பகட்டே
ருடையோர்க் கரசரோ வொப்பு.
398. வயலுழுவார் வாழ்வாருள் வாழ்வா ரயலுழுவார்
வாழ்வாருள் வாழா தவர்.
399. மேழி பிடிக்குங்கை வேல்வேற்குர் நோக்குங்கை
யாழி தரித்தே யருளுங்கை—குழ்வியையை
நீக்குங்கை யென்று நிலைக்குங்கை நீழேழி
காக்குங்கை காராளர் கை.

வேளாளர்நிறைகாவல்.

400. போர்வாகை வாய்த்த புரவலரின் மேதக்கா
ரேர்வாழ்ந ரென்பதற் கேதுவாரு—சீர்சால்
உரைகாக்கு மன்னர்க் கொளிபெருகத் தாந்தம்
நிரைகாத்துத் தந்த நிதி.

பன்னெறி.

புநாக்களாவார்.

401. பிறப்பித்தோன் வித்தைதனைப் பேணிக் கொடுத்தோன்
சிறப்பி னுபதேச்சுஞ் செய்தோன்—அறப்பெரிய
பஞ்சத்தி லன்னம் பதிரந்தோன் பயந்தீர்த்தோன்
எஞ்சாப் பிதாக்களென வெண்.

(396) தமிழ்நா. 60. (397) பெரும்பொருள்விளக்கம் (புறத்); தொல்-புறத்.
21 நச்; ¹தேரோ ரினுஞ்சிறந்தோர். ²நிரையுடைய. ³நன்றி. (398) யாப்.
வி. 96. (399) கம்பர்வாக்கென்பர். (400) தொல். புறத். 21 நச்.
(401) தனிப்பா.

(ஒளவையார்).

இதனின் இது நன்றெனல்.

402. ஏசி யிடலி னீடாமையே நன்றெதிரிற்
பேசு மனையாளிற் பேய்நன்று—நேசமிலா
வங்கணத்தி னன்று வலியபகை வாழ்விலாச்
சங்கடத்திற் சாதலே நன்று.

இன்ன இன்னவை அழகாம் எனல்.

403. சுரதந் தனிலிளைத்த தோகை சுகிர்த
வீரதந் தனிலிளைத்த மேணி—நிரதங்
கொடுத்திளைத்த தாதா கொடுஞ்சுமரிற் பட்ட
வடுத்துளைத்த கல்லபிரா மம்.

இன்னுரை இன்னவிடத்துப் புகழ்க் எனல்.

404. நேசனைக்கா னைவிடத்து நெஞ்சார வேதுதித்தல்
ஆசானை யெவ்விடத்து மப்படியே—வாச
மனையானைப் பஞ்சணையின் மைந்தர்தமை நெஞ்சில்
வினையானை வேலேமுடி வில்.

இன்னுக்கு இது துரும்பு எனல்.

405. போந்த வுதாரனுக்குப் பொன்றும்பு ஞானுக்குச்
சேர்ந்த மரணஞ் சிறுதுரும்பாம்—ஆய்ந்த
அறிவோர்க்கு நாரி யருந்துரும்பா மில்லத்
தறவோர்க்கு வேந்தன் றுரும்பு.

பயனற்றவை இவையெனல்.

406. மாழல்லான் வாழ்வு மதியில்லான் வாணிபநன்
னாடில்லான் செங்கோ னடாத்துவது—கூடுங்
குருவில்லா வித்தை குணமில்லாப் பெண்டு
விருத்தில்லா வீடு விழல்.

(வேற்றேலி வேணாடு நைவகை.)

- 407: கல்லாதார் நல்லவையுட் கல்லேபோற் சென்றிருந்தாற்
கருமம் யாதாம்

இல்லாதார் செல்வரைக்கண் டிணங்கியே யேழுற்றா
வியைவ தென்னும்

பொல்லாதார் நன்கல மெய்புதைப்பப் பூண்டாலும்

பொலிவ தென்னும்

புல்லாதார் பொய்க்கேண்மை புணந்துரைத்தா லாவதென்னே
அல்லாதார் பொய்யாவ தறிபவே லமையாதோ.

(ஒளவையார் பாட்டு).

408. வெண்பா விருகாலிற் கல்லாணை வெள்ளோலை
கண்பார்க்கக் கையா லெழுதானைப்—பெண்பாவி
பெற்றாளே பெற்றாள் பிறர்நகைக்கப் பெற்றாளே
எற்றோமற் றெற்றோமற் றெற்று.

இதனோடு இது நீங்குமெனல்.

409. தாயோ டறுசுவைபோந் தந்தையோடு கல்விபோஞ்
சேயோடு தான்பெற்ற செல்வம்போம்—மாயவாழ்
வுற்றா ருடன்போ முடற்பிறப்பாற் றோள்வலிபோம்
பொற்றாவி யோடெவையும் போம்.

அட்டமத்துச் சனிபோல்வார்.

410. காலையிலே பல்கலைநூல் கல்லாத் தலைமகனும்
ஆலையொரி போன்ற வயலானும்—சால
மனைக்கட் டழிக்கு மனையாளு மூன்றுந்
தனக்கட் டமத்துச் சனி.

இவரீவர் கேடுவர் எனல்

411. றிட்டோ மாக நிதிதேடு மன்னவனும்
இட்டதனை மெச்சா விரவலனும்—முட்டவே
கூசினிலை நில்லாக் குலக்கொடியுங் கூசிய
வேசியுங் கெட்டு விடும்.

இதற்கீது பகையெனல்.

412. இருளுக் கெரிவிளக் கென்றும் பகையே
அருளுக் கலைவாழ்க்கை யஃதும் பகையே
மருளுக்கு வாலறிவு ¹மாளாப் பகையே
பொருளுக்கஃ தின்மை பகை.

மதிக்கத்தகாப்பொருள்கள்.

413. துறவுளவாச் சான்றோ ரிளிவரவுந் தூய
பிறவுளவா ஆன்றுறவா ஆணும்—பறைகறங்கக்
கொண்டா னிருப்பக் கொடுங்குழையா டெய்வமுமொன்
றுண்டாக வைக்கற்பாற் றன்று.

குறுகத்தகாதவை.

414. வடிக ரருவாளர் வான்கரு நாடர்
சுடுகாடு பேயெருமை யென்றிவை யாறுங்
குறுகா ரறிவுடை யார்.

(ஒளவையார் நாலுகோடி கவிபாடியது).

415. (1) மதியாதார் முற்ற மதித்தொருகாற் சென்று
மிதியாமை கோடி யுறும்.
(2) உண்ணீருண் ணீரென்றே யூட்டாதார் தம்மனையி
லுண்ணுமை கோடி யுறும்.
(3) கோடி கொடுத்துங் குடிப்பிறந்தார் தம்மோடு
கூடுவதே கோடி யுறும்.
(4) கோடானு கோடி கொடுப்பினுந் தன்னுடைநாக்
கோடாமை கோடி யுறும்.

பொய்ம்மகள்.

416. ¹ஆயத் துறைப்பிறந் தந்தணர் பால்குடித் தையிருநாள்
மாயக்கண் வேசை யிடத்தே வளர்ந்துவண் னுறெருநாள்
ஏயப் புலவ ரிடத்தெட்டு நாள்செட்டி. யேனென்றபின்
போயக்க சாலு புகுந்தன்னா கா ணந்தப் பொய்ம்மகளே.

(ஒளவையார்பாடிய நேரிநிறைநில்லாந் டுகவல்.)

417. வையக மெல்லாம் வளவயலா வானோர்
தெய்வமா முகடு சேரி யாகக்
காணமு முத்து மணியுங் கலந்தொரு
கோடானு கோடி கொடுப்பினு மொருநாள்
ஒருபொழு தொருவனு னெழுதிதல் பார்க்கும்
நேர்நிறை நில்லா தென்னுமென் மனனே
நேர்நிறை நில்லா தென்னுமென் மனனே.

(413) தண்டி. 38. (414) நன். 377 மயிலை. (415) தமிழ்நா. 37.

(416) தனிப்பாட்டு ; ¹ஆயத் துறைப்பிற பிறந்துவந் தந்தணர் பால்குடித்து.

(417) தமிழ்நா. 36.

பதினாறு பேறுகள்.

418. துதிவாணி வீரம் விசயஞ்சந் தானீந் துணிவுதனம்
அதிதானி யஞ்சவு பாக்கியம் போக மறிவழகு
புதிதாம் பெருமை யறங்குல நோயின்மை பூண்வயது
பதினாறு பேறந் தருவாய் மதுரைப் பராபரனே.

புறத்திணைப்பிரிவு.

419. வெட்சி நிரைகவர்தன் மீட்டல் கரந்தையாம்
வட்கார்மேற் செல்வது வஞ்சியாம்—உட்கா
செநிநுன்றல் காஞ்சி பெயில்காத்த னெச்சி
யதுவளைத்த லாகு முழினை—யதிரப்
பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்து மிக்கார்
செருவென் றதுவாகை யாம்.

வெட்சி.

மன்னுறுதொழில்.

420. வான்வலம் பெற்ற வயவேந்த னேவலாற்
ரூள்வல் விளையவர் தாஞ்செல்லி—னுளைக்
கனைகுர ினல்லாவின் கன்றுள்ளப் பாலி
னைவது போலு மிவ்வூர்.
421. எடுத்த நிரைகொண வென்றலுமே வென்றி
வடித்திலங்கு வைவாளை வாங்கத்—துடித்தனவே
தண்ணூர மார்புந் தடந்தோளும் வேல்விழியும்
எண்ணுத மன்னர்க் கிடம்.

விரிச்சி.

422. நிரைகவுள் வெள்வாய்த் திரிந்துவீழ் தாடி
நரைமுதியோ ினின்றரைத்த நற்சொல்—நிரையன்றி
எல்லையீர் வைய மிறையோற் களக்குமால்
வல்லையே சென்மின் வழி.

(418) காளமேகப்புவலவர்வாக்கென்பர். (419) வீரசோ. பொருட் 21
மேற்; பிங். (420) பெரும்பொருள்வினக்கம் (புறத்); தொல். பொருளதி.
58. 1நல்லாத்தன் கன்றுள்ளப் பாலா. (421) தண்டி. 39. (422) பெரும்
பொருள்வி. (புறத்); முல்லைப்பாட்டு. 8-11 மேற், 1என்றிறரைத்த, 1வல்லையீர்.

விரிச்சிவிலக்கிய வீரக்குறிப்பு.

423. நாளும் புள்ளும் கேளா ஆக்கமொ
டெங்கோ னேயின ஞ்தவின் பாமத்துச்
1செங்கால் வெட்சியுந் திணையுந் தூஉய்
மறிக்குரற் குருதி மன்றுதுக ளவிப்ப
விரிச்சி யோர்த்தல் வேண்டா
எழிற்புறந் தருதும்யாம் பகைப்புல நிரையே.

வேய்.

424. நெடுநிலையா யத்து நிரைசுவ டொற்றிப்
படுமணி யாயம் பகர்த்தோய்—நெடிது
மனக்குரிய காதல் வயவேந்த னென்று
நினக்குரிய வாக நிரை.

நிரைகோள்ளற்குக் கோற்றவையின் பரவுக்கடன்.

425. வந்த நிரையி னிருப்பு மணியுடன்
எந்தலை நின்றலை 2யாந்தருது—முந்தநீ
மற்றவை பெற்று வயவேந்தன் கோலோங்கக்
கொற்றவை கொற்றம் கொடு.

துடிநிலை.

426. நித்திலஞ்செய் பட்டமு நெற்றித் திலதமும்
ஒத்திலங்க மெய்ப்பூசி யோர்ந்துடஇத்—தத்தம்
துடியரோ ரேப்புறஞ் சூழ்ந்தார் மறவர்
குடிநிரை பாராட்டக் கொண்டு.

சேலவு.

427. காந்தியல் காட்டுத்தீப் போலப் பெரிதும்
பரந்துசென் மன்னர் பறிந்தார்—அரந்தை
விரிந்தவியு மாறுபோல் விண்டோயத் தோன்றி
எரிந்தவியும் போலுமில் ளூர்,

(423-424) தகடுர் யாத். தொல், பொரு 58, மேற். 1செங்கோல், (425)
பெரும்பொருள் வி. (புறத்); சிலப், 12, பக். 331; தொல், பொரு, 53; 2யான்
றகுவன். (426) தொல், பொரு, 59, (427) தொல், 58,

428. பிறப்புல மென்னார் தமர்புல மென்னார் .
விறல்வெய்யோர் வீங்கிருட்கட் சென்றார்—நிறையுங்
கடாஅஞ் செருக்குங் கடுக்களி யானே
படாஅ முகம்படுத் தாங்கு.
429. ¹வெவ்வாண் மறவர் மிலைச்சிய வெட்சியாற்
செவ்வானஞ் செவ்வதுபோற் செல்கின்றார்—எவ்வாயும்
ஆர்க்குங் கழலொலி யாங்கட் படாலியரோ
போர்க்குந் துடியோடு புக்கு.

வேய்.

430. ஒருவ ரொருவ ருணராமற் சென்றாங்
கிருவரு மொப்ப விசைந்தார்—வெருவர
வீக்குங் கழற்கால் விறல்வெய்யோர் வில்லோடு
கோக்குஞ் சரந்தெரிந்து கொண்டு.

புறத்திறை.

431. இருநில மருங்கி னெப்பிறப் பாயினும்
மருவின் மாலையோ வினிதே யிரவின்
ஆகோண் மள்ளரு மருள்வரக் கானத்து
நாம்புறத் திறுத்தன மாகத் தாந்தம்
கன்றுகுரல் கேட்டன போல
நின்றுசெவி ²யோர்த்தன சென்றுபடு நிரையே.

வள்ளிக் கூத்து.

432. மண்டம ரட்ட மறவர் குழாத்திடைக்
கண்ட முருகனுங் கண்களித்தான்—பண்டே
குறமகள் வள்ளிதன் கோலங்கொண் டாடப்
பிறமத னோற்றாள் பெரிது.

பூசன்மாற்று.

433. ஒத்த வயவ ரொருங்கவிய நாண்படரத்
தத்த மொலியுந் தவிர்ந்தன—வைத்தகன்றார்
தம்பூசன் மாற்றி நிரைகொள்வான் ருக்கினார்
வெம்பூசன் மாற்றிய வில்.

(428) பெரும்பொருள்வி (புறத்), தொல், பொரு, 58, நச், (429) பெரும்
பொருள்வி, (புறத்), ¹வெவ்வாய், (430) தொல், பொரு, 58, (431) தகரீ
யாத்-தொல், பொரு, 58; ²யேற்றன, (432) சிலப், 12, பத், 328; தொல்,
பொரு, 80, நச், (433), தொல், பொரு, 58,

தந்துநிறை.

434. குளிறு குரன்முரசங் கோட்டின் வெருநங்
களிறெடுதேர் காண்டலு மாற்றா—நளிமணி
நல்லா னினநிரை நம்மூர்ப் ¹பெருங்கானம்
எல்லாம் பெருக விடம்.
435. கழுவொடு பாகர் கலங்காமல் யாத்துத்
தொழுவிடை யாயந் தொகுமின்—எழுவொழித்தாற்
போமே யிவையிவற்றைப் போற்றுமின் புல்லொடுநீர்
தாமேய் புலம்போலத் தந்து.

வேய்கூறினூர்க்குச் சிறப்பு.

436. மாற்றருந் துப்பின் வயவேந்த னல்லனை
ஓற்ற பெருஞ்சிறப் பின் னீதும்—சேற்றூரிற்
புல்வேய் குரம்பைப் புறஞ்சிறைவாய் நின்றொற்றி
நல்வே யுரைத்தார்க்கு நாம்.

கரந்தை.

படைத்தலைவர் படையாளரைக் கூயது.

437. கடிமனைச் சீறூர்க் கடுங்கட் கறவை
வடிநவின் மேலோன் மறுத்தோம்ப லொட்டான்
அடிபுனை தோளி னரண்சேர்ந்து மள்ளர்
வருகமன் வாயிற் கடை.

படைச்செருக்கு.

438. வாள்வலம் பெற்ற வயவேந்த னேவலாற்
ரூள்வல் வினையவர் தாஞ்செல்லி—ஓனைக்
கனைகுர னல்லாத்தன் கன்றுள்ளப் பாலால்
நனைவது போலும் மூர்.

ஊர்கோலை.

439. அரஜர் மதியிற் கரிதூர வீம
விரஜ ரெரிகொளீஇக் கொன்று—நிரைநின்ற
பல்லான் ரெழுவும் புகற்காண்மார் போர்கண்டோர்
கொல்வார்ப் பெருஅர் கொதித்தீ.

(435—437) தொல். பொரு. 58. நச். ¹புறங்கானம். (438) தொல்.
நை. பெரும்பொருள்வி (புறத்). (439) தொல். ¹பொரு. 58]மேற்.

440. சென்ற நிரைப்புறத்துச் சீறார்த் தொடைகொண்டு
நின்ற மறவர் நிலஞ்சேர்ந்தார்—ஆனான்றான்
டிகலிழந்த வல்வி விளையோர்புண் டீர்த்
துகனெழுங்கொல் பல்லான் ரெழு.

நிரைமீட்சி.

441. அடியதி ரார்ப்பின ராபெயர்த்தற் கன்னாய்
கடிய மறவர் கதழ்ந்தார்—மடிநிரை
மீளாது மீளார் விறல்வெய்யோர் யாதாங்கொல்
வாளார் துடியர் வலம்.
442. கடல்புக்கு மண்ணெடுத்த காரோனக் கோட்டின்
மிடல்பெரி தெய்தின மாதோ—தொடலைக்
கரந்தை மறவர் ¹கருதார் குழாஅந்
துரந்து நிரைமீட்ட தோள்.

பூசன்மாற்று.

443. ஆயு ரெறிந்து நிரையொடு பெயர்ந்த
வெட்சி மறவர் வீழவு முட்காது
கயிறியல் பாவை போல வயிறிரித்
துழைக்குரற் குணர்ந்த வளைப்புலி போல
முற்படு பூசல் கேட்டனர் பிற்பட
நிணமிசை யிழுக்காது தமர்பிண மிடறி
நிலங்கெடக் கிடந்த கருந்தலை நடுவண்
மாக்கட நெருப்புப் போல நோக்குபு
வெஞ்சிலை விடலை வீழ்ந்தனன்
அஞ்சுதக் கன்றாற் செஞ்சோற்று நிலையே.

நிரைமீட்டோர் வரவு.

444. காட்டகஞ் சென்றுயிர் போற்றான் கடுஞ்சுரையான்
மீட்ட மகனை வினவுறான்—ஒட்டந்து
தன்னெதிர் தோன்றும் புனிற்றாத் தழீஇக்கலுமும்
²என்னதுயர் பட்டாயோ வென்று.

(440) தொல். பொரு. 58 மேற். (441) பெரும்பொருள்வி (புறத்).
(442, 443) ஷை; தொல். பொரு. 58. மேற். ¹கருதாதாருள்ளம். (444) பெரும்
பொருள்வி (புறத்). தொல். பொரு. 58. மேற். ²என்னெதிர்ப்பட்டாயோ; என்
னது பட்டாயோ.

445. கல்கெழு சீறூர்க் கடைகாண் விருப்பினுன்
மெல்ல நடவா ¹விரையு நிரையென்னே
தென்னறற் கானியாற்றுத் தீகீர் பருகவும்
மள்ளர் நடவா வகை.

446. கங்கை பார்தாங்குக் கானப் பெருங்கவலை
எங்கு மறவ ரிரைத்தெழுந்தார்—²தங்கிலைகண்
மன்றுகாண் வேட்கை ³மடிசுரப்பத் தோன்றுவ
கன்றுகாண் ⁴மெய்குளிர்ப்பீர் கண்டு.

பாதீடு.

447. யாமே பகுத்திட வேண்டா வினநிரை
தாமே தழரை யறிந்தனகொல்—ஏமுற
அன்றின்ற தம்மை யறிந்துகொள் கன்றேய்ப்பச்
சென்றிண்டு மாங்கவர்பாற் சென்று.

நிரைக்கோடை.

448. கொடைத்தொழி லெல்லாங் குறைவின்றிப் பண்டே
முடித்தன னென்றிருந்த மூத்தோன்—கொடைக்கு
வரம்பில னென்றே மருண்டா னிரைகோட்
கரந்தையங் கண்ணியாற் கண்டு.

உண்டாட்டி.

449. பகைவர் கொண்ட படுமணி யாயம்
மீட்டிவட் டந்த வாட்டிற் குரிசின்
முழவுத் துயின்மறந்த மூதா ராங்கண்
விழவுத் தலைக்கொண்ட விளையாட் டாயத்
தான்சுடு கொழும்புகைக் கருங்கொடி யும்பர்
மீன்சுடு புகையின் விசும்புவாய்த் தன்றே
கைவல் கம்மியர் பலகூட் டாரமொடு
நெய்பிழி நறுவிரை நிலம்பரந் தன்றே
காவிற் காவற் கணங்கொள் வண்டெனப்
பூவிலை மகளிர் புலம்படர்ந் தன்றே
சந்தியுஞ் சதுக்கமும் பந்தர் போகிய
வாடுறு நறவின் சாடி தோறும்
கொள்வினை மாற்றாக் கொடையொடு
கள்விலை யாட்டியுங் கைதா வாளே.

(445) பெரும்பொருள்வி (புறத்). தொல். ஐ. ¹விரையுநிரை-யொல்லென.

(446) பெரும்பொருள்வி (புறத்). ²தங்கிலைக்கண். ³மடிசுரப்ப வேதோன்றுங்.

⁴மெய்குளிர்ப்பீர். (447) ஐ; தொல். பொரு. 58 நச். (448-449) ஐ.

வஞ்சி.

வஞ்சியாவம்.

450. விண்ணசைஇச் செல்கின்ற வேலினைய ரார்ப்பெடுப்ப
மண்ணசைஇச் செல்கின்றான் வாள்வேந்தன்—எண்ணம்
ஒருபாற் படர்தரக்கண் டெர்ன்றோர் த முள்ளம்
இருபாற் படுவ தெவன்.

451. போர்ப்படை யார்ப்பப் பொடியா யெழுமரோ
பார்ப்புர வெண்ணுண்கொல் பார்வேந்த—னார்ப்புறத்து
நில்லாத தானே நில்லெளிய நீளிடைப்
புல்லார்மேற் செல்லும் பொழுது.

• துணைவந்தபோது அரசர் விளக்கம்.

*452. மேற்செல்லங் காலுத் துணைவந்த வேந்தர்தம்
பாற்செல்லச் செல்லும் பரிசினு—ஹ்கடல்குழ்
மண்மகிழுங் காட்சியான் மீன்பூத்த வானத்து
வெண்மதிபோன் மேம்பட்டான் வேந்து.

கொற்றவஞ்சி.

453. நீணில ¹வேந்தர் நாட்செல் விருப்பத்துத்
தோள்சுமந் திருத்த லாற்றா ராள்வினைக்
கொண்டி மாக்க ஞண்டியின் முனிந்து
முனைப்புல மருங்கி னினைப்பருஞ் செய்வினை
வென்றியது முடித்தனர் மாதோ
யாங்குள கொல்லினி யூங்குப்பெறுஞ் செருவே.

454. ஆளுங் கரியும் பரியுஞ் சொரிருநதி
தோளுந் தலையுஞ் சுழித்தெறிந்து—நீள்குடையும்
வன்வார் முரசு மறிதிரைமேற் கொண்டொழுக
வென்வா ஞறைகழித்தான் வேந்து.

மாராயவஞ்சி.

455. போர்க்கட லாற்றும் புரவித்தேர்ப் பல்படைக்குக்
கார்க்கடல் பெற்ற கரையன்றோ—போர்க்கெல்லாந்
தாளுதி யாகிய தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சேர்
ஏனெதிப் பட்டத் திவன்.

(450, 451) தொல். பொரு. 63; பெரும்பொருள்வி (புறத்). (452-453)
ஷை. ஷை. ஷை. ¹வேந்தருடன்செல். (454) தண்டி. 54; ஓர்சோ. அலங்.
25 மேற்; (455) தொல். பொரு. 63.

பெருஞ்சோற்றுநிலை.

456. உண்டியின் முந்தா னுடனுண்பான் றண்டேறல்
மண்டி வழங்கி, வழிஇயதற்கோ—கொண்டி
மறவர் மறமிக் குயிர்நேர்த்தார் மன்னர்க்
குறவிலர் கண்ணோடா தோர்ந்து.

தழிஞ்சி.

457. தழிச்சிய வாட்புண்ணோர் தம்மில்லந் தோறும்
பழிச்சியசீர்ப் பாசறை வேந்தன்—விழுச்சிறப்பிற்
சொல்லிய சொல்லே மருந்தாகத் தூர்ந்தன
புல்லணலார் வெய்துயிர்க்கும் புண்.

கோடைவஞ்சி.

458. வேத்தமர் செய்தற்கு மேற்செல்வான் மீண்டுவந்
தேத்துநர்க் கீதுமென் றெண்ணுமோ—பாத்தி
யுடைக்கவி மான்தே 'ருடனீந்தா னீந்த
படைக்கலத்திற் சாலப் பல.

சூடின நொச்சியைப் புகழ்ந்தது.

459. மணிதுணர்ந் தன்ன மாக்குர னெச்சி
போதுவிரி பன்மா னுள்ளுஞ் சிறந்த
காத னன்மா நீமற் றிகினே
கடியுடை வியனகர்க் காண்வரப் பொலிந்த
1தொடியணி மகளி ரல்குலங் கிடத்தி
காப்புடைப் புரிசை புக்குமா றழித்தலி
னூர்ப்புறங் கொடாஅ நெடுந்தகை
பீடுகெழு சென்னிக் கிழமையு றினதே.

உழிஞை.

அகத்தோள் செல்வம்.

460. பொருசின மாறப் புலிப்போத் துறையும்
அருவரை கண்டார்போ லஞ்சி—யொருவருஞ்
செல்லா மதிலகத்து வீற்றிருந்தான் தேர்வேந்த
னெல்லார்க்கு மெல்லங் கொடுத்த.

(456) தொல். பொரு. 63. (457) ஷ; பெரும்பொருள்வி (புறத்).
(458) தொல். பொரு. 63. நச். (459) ஷ. ஷே. 68. 1தொடையுடை.
(460) ஷே. ஷே. 67; பெரும்பொருள்வி (புறத்).

461. மேலது வானத்து மூவா நகரும் .
கீழது காகர் நாடும் புடையன
திசைகாப் பாளர் தேயக் குறும்பும் .
கொள்ளை சாற்றிக் கவர்ந்துமுன் றந்த
பல்வேறு விழுநிதி யெல்லா மவ்வழிக்
கண்ணுதல் வானவன் காதலி னிருந்த
குன்றேந்து தடக்கை யனைத்துந் தொழிலுறத்
தோலாத் துப்பிற் ருணிழல் வாழ்க்கை
வலம்படு மள்ளர்க்கு வீசி யிலங்கையில்
வாடா நொச்சி வகுத்தனன்
மாலை வெண்குடை யாக்கர் கோவே.

(பொன்மீடியார் சேரமானுக்குத் தகடீரீஸ்தன்மை கூறியது).

462. மொய்வேற் கையர் முாண்சிறந் தொய்யென
வையக மறிய வலிதலைக் கொண்ட
தெவ்வழி யென்றி வியன்றார் மாற்ப
எவ்வழி யாயினு மவ்வழித் தோன்றித்
திண்கு ரொகின் வயவர்க் காணிற்
புண்கூர் மெய்ய் னுராஅய்ப் பகைவர்
பைந்தலை துமித்த மைந்துமலி தடக்கை
யாண்டகை மறவர் மலிந்துபிறர்
திண்ட நகாது வெந்துறை யானே.

அகத்தோள் துடைநாட்கோள்.

463. குன்றுயர் திங்கள்போற் கொற்றக் குடையொன்று
நின்றுயர் வாயிற் புறநிவப்ப—வொன்றார்
விளங்குருவப் பல்குடை விண்மீன்போற் றேன்றித்
துளங்கினவே தோற்றந் தொலைந்து.

அகத்தோள் வாணட்கோள்.

464. முற்றாண மென்னு முகிலுருமுப் போற்றேன்றக்
கொற்றவன் கொற்றவா ணட்கொண்டான்—புற்றிழிந்த
நாகக் குழாம்போ னடுக்கின வென்னுங்கொல்
வேகக் குழாக்களிற்று வேந்து.

(461) ஆசிரியமாலை (புறத்). (462) தொல். பொரு. 67 நச். (463, 464)
செ. செ. 68; பெரும்பொருள்வி (புறத்).

அகத்தோன். அகம் சைக்கிவர்தல்.

465. புற்றுறை பாம்பின் விடநோக்கம் போனோக்கிக்
கொற்றுறை வாய்த்த கொலவேலோர்—கொற்றவ
னரெயின்மேற் றேன்றின ரந்தரத்துக் கூடாத
போரெயின்மேல் வாழவுணர் போன்று.

அகத்தோர் ஏணி மயக்கம்.

466. இடையெழுவிற் போர்விலங்கும் யானையோர் போலும்
மடையமை யேணி மயக்கிற்—படையமைந்த
ஞாயில் பிணம்பிறக்கித் தூர்த்தார் நகரோர்க்கு
வாயி லெவனாங்கொன் மற்று.

அகத்தோன் பாசிமறம்.

467. தாந்தங் கடைதொறுஞ் சாய்ப்பவு மேல்விழுந்த
வேந்தன் படைப்பிணத்து வீழ்தலா—னாங்கு
மதுக்கமழுந் தார்மன்னர்க் குள்ளார் மறுகிற்
பதுக்கையும் வேண்டாதாம் பற்று.

அகத்தோன் முற்றிய முதிர்வு.

468. ஊர்குழ் புரிசை யுடன்குழ் படைமாயக்
கார்குழ்குன் றன்ன கடைகடந்து—போர்மறவர்
மேகமே போலெயில் சூழ்ந்தார் விலங்கல்போன்
ருகஞ்சேர் தோள்கொட்டி யார்த்து.

அகத்தோன் தொகைநிலை.

469. தலைவன் மதில்குழந்த தார்வேந்தர்க் கொன்று
வலைவன் வலைசுருக்கி யாங்கு—நிலையிருந்த
தண்டத் தலைவர் தலைக்கூட வீற்றிருந்தான்
உண்டற்ற செற்று ரொழித்து.

எயில்காந்தல்.

470. தாக்கற்குப் பெருந் தூர்போன் மதிலகத்
தாக்க முடையோ ரொதுங்கியும்—தூர்க்க
ணிடிபுறப் பட்டாங் கெதிரேற்றார் மாற்றார்
அழியறக் கீடு மரிது.

அகத்தோன் எயில்காத்த நொச்சி.

471. இருகன்றி னென்றிழந்த வீற்றாப்போற் சீறி
ஒருதன் பதிசுற் றெழியப்—புரிசையின்
வேற்றாணங் காத்தான் விறல்வெய்யோன் வெஞ்சினத்துக்
கூற்றாணம் புக்கதுபோற் கொன்று.

472. பூத்தாட் புறவிற் புணைமதில் கைவிடார்
காத்தவிக் காவல ரேனையார்—பார்த்துரார்
வேண்டார் வணக்கி விறன்மதி ருன்கோடல்
வேண்டொம் வேண்டார் மகன்.

அகத்தோன் வான்மங்கலம்.

473. வருபெரு வேந்தற்கு வான்கொடுத்து மற்றை
யொருபெரு வேந்தற்கு ரீந்தான்—ஒருவன்வான்
இவ்வுலகிற் பெற்ற விசற்கலையேற் றூர்தியான்
அவ்வுலகிற் போய்ப்பெறுங்கொ லாங்கு.

அகத்தோன் மண்ணுமங்கலம்.

474. வென்றி பெறவந்த வேந்தை யிகன்மதில்வாய்க்
கொன்று குடுமி கொளக்கண்டு—தன்பால்
விருந்தினர் வந்தார்க்கு விண்விருந்து செய்தான்
பெருந்தகையென் றார்த்தார் பிறர்.

புறத்தான் துடைநாட்கோள்.

475. பகலெறிப்ப தென்கொலோ பான்மதியென் றஞ்சி
யிகலாணத் துள்ளவ ரெல்லாம்—அகநலிய
விண்டஞ்ச மென்ன விரிந்தகுடை நாட்கொள்ளக்
கண்டஞ்சிச் சும்புளித்தார் கண்.

புறத்தோன் வாணட்கோள்.

476. தொழுது விழாக்குறைக்குத் தொல்கடவுட் பேணி
அழுது விழாக்கொள்வ ரன்னோ—முழுதளிப்போன்
வாணட்கோள் கேட்ட மடந்தையர் தம்மகிழ்நர்
நீணட்கோ ளென்று நினைத்து.

(471) தொல். ஐ. (472) யாப். வி. 94; நன். 154 மயிலை. (473, 474)
தொல். பொரு. 68, ஒருவன்பால், (475, 476) ஐ; பெரும்பொருள்வி
(புறத்),

கோள்ளார்தேங் துறித்தகொழிற்ம்.

477. மாற்றுப் புலந்தோறு 1மண்டில மாக்கன்செல
வேற்றுப் புலழைந்தர். வேல்வேந்தர்க்கேற்ற
படையொலியிற் பாடுனாவி பல்கின்ற லொன்ன
ருடையன தாம்பெற் றுவந்து.

இயங்குபடையாவம்.

478. இலங்குதொடி மருப்பிற் கடாஅம் வார்த்து
நிலம்புடையுட வெழுதரும் வலம்படி குஞ்சரம்
எரியவிந் தன்ன விரியுளே சூட்டிக்
கால்கிளர்ந் தன்ன கடுஞ்செல லிவுளி
கோன்முனைக் கொடியின் விரவா வல்லோன்
நோன்வினை கடுக்குந் தோன்றல பெரிதெழுந்
தருவிய னெலிக்கும் வரிபுனை நெடுந்தேர்
கண்வேட் டனவே முரசங் கண்ணுற்றுக்
கதத்தெழு மாதிரங் கல்லென வொலிப்பக்
கறங்கிசை வயிரொடு வலம்புரி யார்ப்ப
நெடுமதி னிரைஞாயிற்
கடியினாக் குண்டுதிடங்கின்
மீப்புடை யாரரண் காப்புடைத் தேளம்
நெஞ்சுபுக லழிந்து நிலைதளர் பொரீஇ
ஒல்லா மன்னர் நடுங்க
நல்ல மன்றவிவன் வீங்கிய செலவே.

479. செருவெங் கதிர்வேற் சினவெம்போர் மாறன்
உருமி னிடிமுரசு மார்ப்ப—வரவுறழ்த்
தாடா வுகளு மணிவரையி னப்புறம்போய்
வேமால் வயிறெரிய வேந்து.

புறத்தோன் முற்றிய முதிர்வு.

480. கடல்பாந்து மேருச்சூழ் காலம்போற் சென்றோர்
தொடிமதில் காத்தோரைக் கொல்லக்—கடலெதிர்
தோன்றாப் புலிபோ லுரண்மறவர் தொக்கடைந்தார்
மான்றோன் மூதூர் வரைப்பு.

(477) தொல்.பொரு. 67; பெரும்பொருள்வி (புறத்). 1போர்மண்டி மாக்க
ளங்கொன். (478)தொல்.ஊ. (479)முத்தொன்னாயிரம்(புறத்), (480)தொல்,
பொரு. 68, நச்,

தோலின் பெருக்கம்.

481. ¹இருசுட் ரியங்காப் பெருமூ திலங்கை
நெடுந்தோ ளிராமன் ²கடந்த ஞான்றை
எண்கிடை மிடைந்த பைங்கட் சேனையிற்
பச்சை போர்த்த பல்புறத் தண்ணடை
எச்சார் மருங்கினு மெயிற்புறத் திறுத்தலிற்
கடல்கு முரணம் போன்ற
துடல்சின வேந்தன் முற்றிய ஆரே.
482. மாமுது தாதை யேவலி னூர்துறந்து
கானுறை வாழ்க்கையிற் கலந்த விராமன்
மாஅ விரலை வேட்டம் போகித்
தலைமிகட் பிரிந்த தனிமையன் றனாஅது
சுற்றமுஞ் சேணிடை யதுவே முற்றியது
நஞ்சுகறை படுத்த புன்மிடற் றிறைவன்
உலகுபொதி யுருவமொடு கோதையைத் தலைநாள்
வெண்கோட்டுக் குன்ற மெடுத்த மீளி
வன்றோ ளாண்டகை யூரே யன்றோர்
சொன்முறை மறந்தனம் வாழி
வில்லு முண்டவற் கந்நா ளாங்கே
மாதர்க் கெண்டை வரிப்புறத் தோற்றமும்
நீலக் குவளை நிறமும் பாழ்பட
இலங்கை யகழி முற்று மாக்கிய
கருங்கா நெடுங்கழைக் கண்ணும் விளிம்பழிந்து
பெருநீ ருகுதன் மாதோ
குரங்குதொழி லாண்ட விராமன்
அலங்குதடற் றொள்வாள் (கழித்த?) ஞான்றே.

(சேரமான், பொன்முடியாரையும் அரிசீல்கிழாரையும் நோக்கித்
தன்படைபட்டதன்மை கூறக்கோட்டோற்கு அவர் கூறியது)

483. கலையெனப் பாய்ந்த மாவு மலையென
மயங்கம ருழந்த யானையு மியம்படச்
சிலையலைத் துய்ந்த வயவரு மென்றிவை
பலபுறங் கண்டோர் முன்னு ளினியே

(481) ஆசிரியமலை (புறத்); தொல்.பொரு. 67. நச். ¹இருசுடர் வழங்காப்.

²கடந்தடு. (482) ஆசிரியமலை (புறத்). (483) தொல். பொரு. 67. நச்.

யமர்புறங் கண்ட பசும்புண் வேந்தே
 மாக்களி ஸுதைத்த கணுசேர் பைந்தலை
 மூக்கறு துங்கிற் றூற்றயற் கிடப்பக்
 களையாக் கழற்காற் கருங்க ணுடவர்
 உருகெழு வெகுளியர் ¹செறுத்தன ரார்ப்ப
²மினேபோ யின்று நானே நாமே
 யுருமிசை கொண்ட மயிர்க்கட்
 ஒருமுர சிங்க ஆர்கொள் குவமே.

ஏணிமயக்கம்.

484. சேணுயர் ஞாயிற் றிணிதோளா னேற்றவும்
 ஏணி தவிரப்பாய்ந் தேறவும்—பாணியாப்
 புள்ளிற் பரந்து புகல்வேட்டார் போர்த்தொழிலோர்
 கொள்ளற் கரிய குறும்பு.
485. பொருவரு மூதாரிற் போர்வேட் டொருவர்க்
 கொருவ ³ருடன்றெழுந்த காலே—யிருவரு
 மண்ணெடு சார்த்தி மதிச்சார்த் தியவேணி
 விண்ணெடு சார்த்தி விடும்.

புறத்தோன் அகம் சைக் கிவர்தல்.

486. வாயிற் கிடங்கொடுக்கி மாற்றினார் தம்பிணத்தாற்
 கோயிற் கிடங்கொடுக்கிக் கோண்மறவர்—ஞாயிற்
 கொடுமுடிமேற் குப்புற்றார் கோவேந்தர்க் காக
 நெடுமுடிதாங் கோட னினேந்து.

தொல்லேயிற் கிவர்தல்.

487. இற்றைப் பகலு ளெயிலகம் புக்கன்றிப்
 பொற்றேரான் போனகங்கைக் கொள்ளாளுல்—எற்றுக்கொல்
 ஆறாத ⁴வெம்பசித்தீ யாற வுயிர்புகி
 மாற மறவி வயிறு.

பாசி.

488. பொலஞ்செய் கருவிப் பொறையுமிப் பண்ணய்
 நிலந்திடர் பட்டதின் றாயிற்—கலங்கமர்மேல்
 வேத்தமர் செய்யும் விரகென்றும் வேன்மறவர்
 நீத்துநீர்ப் பாய்புலிபோ னின்று.

பாசிமறம்.

489. மறநாட்டுந் தங்கணவர் மைந்தறியு மாதர்
 பிறநாட்டுப் பெண்டிர்க்கு நொந்தார்—எறிதொறும்போய்

¹செறுத்தெழுந் தார்ப்ப. ²வறுபோய். (484) தொல் பொரு. 68 (485)
 ஷை; பெருமற்பாருள்வி (புறத்). ³ருடன்றெழுந்தாராவில். (486) ஷை. (487)
 ஷை. 67. ⁴வெம்பசித்தீ யா லுயிர்புகி. (488, 489) ஷை. 68.

நீர்ச்செறி பாசிபோ னீங்காது தங்கோமான்
ஊர்ச்செரு வற்றாரைக் கண்டு.

புறத்தோன் மனங்காத்த நோச்சி.

490. தாய்வாங்கு கின்ற மகனைத் தனக்கென்று
பேய்வாங்கி யன்னதோர் பெற்றித்தே—வாய்வாங்கு
வெல்படை வேந்தன் விரும்பாதா ஞர்முற்றிக்
கொல்படை வீட்டுங் குறிப்பு.

நல்லிசைவஞ்சி.

491. பறைநிறை கொல்யானைப் பஞ்சவர்க்குப் பாங்காய்த்
திறைமுறையி னுய்யாதார் தேய—முறைமுறையின்
ஆன்போ யரிவையர்போ யாடவர்போ யாயின்
வீன்போ யுறையு மிடம்.

492. வாகை வனமலை குடி யாசுறையும்
ஓகை யுயர்மாடத் துள்ளிருந்து—கூடை
படுபேய்க்குப் பாட்டயரும் பண்பிற்றே தென்னன்
விடுமாற்றங் கொள்ளாதார் நாடு.

493. இரியன் மகளி ரிலைஞெழுந் ளீன்ற
வரியிளஞ் செங்காற் குழவி—யரையிரவின்
ஊமன்பா ராட்ட வுறங்கிற்றே செம்பியன்ற
ஞமம்பா ராட்டாதார் நாடு.

494. 1வோறுகை பம்பிச் சுரைபடர்ந்து வேளைபூத்
தூறிய லாகா கிடந்தனவே—போரின்
முகையவிழ்தார்க் கோதை முசிறியார் கோமான்
நகையிலேவேல் காய்த்தினார் நாடு.

495. கரிபாந் தெங்குங் கடுமுள்ளி பம்பி
நரிபாந்து நாற்றிசையுங் கூடி—எரிபாந்த
பைங்கண்மால் யானைப் பகையடுதோட் கோதையைச்
செங்கண் சிவப்பித்தார் நாடு.

புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை.

496. வெஞ்சின வேந்த னெயில்கோன் விரும்பியக்கால்
அஞ்சி யொதுங்காதார் யார்யாவர்—மஞ்சுழ்

(490) தொல். பொரு; பெரும்பொருள்வி (புறத்) (491—495) முத்
தொள்ளாயிரம். 1வோறுகுபம்பிச்சுரைபாந்து. (496) தொல். பொரு. 68; பெரும்
பொருள்வி (புறத்).

வான்றெய் புரிசை பொறியு மடங்கின
ஆன்றே ரடக்கம்போ ஷங்கு.

497. மழுவான் மிளைபோய் மதினா னகழ்தூர்ந்
தெழுவாளா னேற்றுண்ட தெல்லாம்—இழுமென
மட்டவீழ் கண்ணி மறவேந்தன் சிற்றத்தி
விட்டெரிய விட்ட ¹மிகை.

புறத்தோன் வாண்மங்கலம்.

498. செற்றவர் செங்குருதி யாடற்கு வாள்சேர்ந்த
கொற்றவை மற்றிவையுங் கொள்ளுங்கொல்—முற்றியோன்
பூவொடு சாந்தும் புகையவி நெய்ந்நதைத்
தேவொடு செய்தான் சிறப்பு.

மண்ணுமங்கலம்.

499. மழுவாளான் மன்னர் மருங்கறுத்த மால்போற்
பொழிலேழுங் கைக்கொண்ட போழ்தி—ஒனழின்முடி
குடாச்சீர்க் கொற்றவனுஞ் சூடினான் கோடியர்க்கே
சுடார்நா டெல்லங் கொடுத்து.

புறத்தோன் தொகைநிலை.

500. கதிர்க்குக்கி யப்புறம்போங் காய்கதிர்போல் வேந்தை
எதிர்க்குக்கி ²யேந்தெயில்பா ழாக்கிப்—பதியிற்
பெயர்வான் றொகுத்த படைத்துகளாற் பின்னும்
உயர்வான் குறித்த துலகு.

தும்பை.

நாளைநிலை.

501. கார்க்குலமும் பாய்திரையுங் காட்டுங் கடற்படையும்
போர்க்களிலும் பாய்மாவும் பொங்குமால்—ஏற்ற
கலமுடைத்து முந்நீர் கதிராழித் திண்டேர்
பலவுடைத்து வேந்தன் படை.
502. அனைத்துலகுஞ் ³சூழ்போ யருநியங் கைக்கொண்
டினைத்தளவைத் தென்றற் கரிதாம்—பனிக்கடன்

(497) தொல். பெரு. 67; பெரும்பொருள்வி (புறத்). ¹வகை. (498-500)
ஷை 68. ²யேந்தெயில்பா. (501) தண்டி. 48. (502) ஷை; வீரசோ. அலங்.
23 மேற். ³சேய்போ யரும்பொருள்.

மன்னவரின் சேனைபோன் மற்றது நீர்வடிவிற
நென்னு மிதுவொன்றே வேறு.

503. நாயகர்க்கு நாய்கன்போ னம்பிற் பிறழாது .
கூஉய்க் குழாஅ முடன்கொட்டு—மாய்ப்படை
பன்றி யனையர் பகைவேந்த ராங்கவர்
சென்றெவன் செய்வர் செரு.

504. வெய்யோ னெழாமுன்னம் வீங்கிருள் கையகலச்
செய்யோ ¹னெளிவழங்குஞ் செம்மற்றே—கையகன்று
போர்தாங்கு மன்னன்முன் புக்குப் புகழ்வெய்யோன்
தார்தாங்கி நின்ற தகை.

505. தற்கொள் பெருவிறல் வேந்துவப்பத் தானவர்
கொறிகத் ²துதவினா னாகுமாற் பிற்பிற்
பலர்புகழ் ³செல்வந் தருமாற் பலர்தொழ
⁴வானக வாழ்க்கையு மீயுமா லன்னதொர்
மேன்மை யிழப்பப் பழிவருவ செய்பவோ
தானேயும் போகு முயிர்க்கு.

யானைமறம்.

506. மாயத்தாற் றுக்கு மலையு மலையும்போற்
காயத்து றஞ்சாக் களிற்றெடும்போய்ச்—சாயுந்
தொலைவறியா வாடவருந் தோன்றினார் வான்மேன்
மலையுறையுந் தெய்வம்போல் வந்து.

507. மம்மர் விசம்பின் மதியு மதிப்பகையும்
தம்மிற் றமொற்றம் போன்றதே—வெம்முனையிற்
போர்யானை மன்னர் புறங்கவித்த வெண்குடையைக்
கார்யானை யன்றடர்த்த கை.

508. வானரோய் கழுகினமும் வள்ளுகிர்ப் பேய்க்கணமும்
ஊன்றோய் நரியு முடன்றெருக்க—மூன்றும்
கடமா நிலனைக்குந் கார்யானைக் கிட்ட
படமாறு நீப்பதனைப் பார்த்து.

சோர்யானை.

509. வீறுசான் மன்னர் விரிதாம வெண்குடையைப்
பாற வெறிந்த பரிசயத்தாற்—நேருது

(503) தொல். பொரு. 312 உரை. (504) ஷே. ஷே. 72; பெரும்
பொருள்வி (புறத்). ¹னெளிதிகழுஞ். (505) ஷே. ²துலந்தானு மாகுமால்.
³செம்ம லுடைத்தால். ⁴வானுறை. (506) தொல். பொரு. 72 உரை;
பெரும்பொருள்வி (புறத்). (507, 508) பெரும்பொருள்வி (புறத்).

செங்கண்மாக் கோதை சினவெங் களியானை
திங்கண்மே னீட்டுந்தன் னை.

சோழன்யானை.

510. அயிற்கதவம் பாய்ந்துழக்கி ¹யாற்றல்சால் மன்னர்
எயிற்கதவங் கோத்தெடுத்த கோட்டாற்—பனிக்கடலுட்
²பாய்தோய்ந்த நாவாய்போற் றோன்றுமே யெங்கோமான்
கரய்சினவேற் கிள்ளி களிறு.
511. கச்சி யொருகான் மிதியா வொருகாலாற்
றத்துநீர்த் தண்ணுஞ்சை தான்மிதியாப்—பிற்றையு
மீழ மொருகான் மிதியா வருமேநங்
கோழியர்கோன் கிள்ளி களிறு.
512. பாற்றின மார்ப்பப் பருந்து வழிப்படா
நாற்றிசையு மோடி நரிகதிப்ப—வாற்ற
வலங்கலம் பேய்மகளி ராட வருமே
யிலங்கிலவேற் கிள்ளி களிறு.
513. கொடிமதில் பாய்ந்திற்ற கோடு மரசர்
முடியிடறித் தேய்ந்த நகமும்—பிடிமுன்பு
பொல்லாமை நாணிப் புறங்கடை நின்றதே
கல்லார்தோட் கிள்ளி களிறு.
514. மண்படுதோட் கிள்ளி மதவேழ மாற்றரசர்
வெண்குடையைத் தேய்த்த வெகுளியால்—விண்படர்ந்து
பாயுங்கொ லென்று ³பனிமதியுந் தன்னுருவந்
தேயுந் தெளிவிசும்பி னின்ற.
515. ஏங்கா முகில்பொழியா நாளும் புனறேங்கும்
பூங்கா விரிநாடன் போர்மதமா—நீங்கா
வளைபட்ட தாளணிகண் மாறெதிர்த் தெவ்வர்
தளைபட்ட தாட்டா மரை.
516. கானிமிர்த்தாற் கண்பரிப வல்லியோ புல்லாதார்
மானையார் மங்கலநா ணல்லவோ—தான
மழைத்தடக்கை வார்சுழற்கான் மானவேற் கிள்ளி
புழைத்தடக்கை நால்வாய்ப் பொருப்பு.

(509, 510) முத்தொன்னாயிரம். ¹யாழித்தேர் குத்தி, ²பாய்செய்த. (511-
513) ஷ (புறத்). (514) தொல். பொரு. 307 மேற்; வீரசோ. அலங்.
25 மேற்; தண்டி. 55 மேற். ³பனிமதியம் போல்வதூஉந். (515) வீரசோ.
அலங். 31 மேற்; தண்டி. 77 மேற். (516) தண்டி. 23,

பாண்டியன்யானை.

517. உருவத்தார்த் தென்னவ னேங்கெழில் வேழத்
திருகோடுஞ் செய்தொழி லெண்ணி—ஔருகோடு
வேற்ற ரகல முழுமே யொருகோடு
மாற்றார் மீதிறிற் றக்கு மால்.
518. மருப்புகி யாக மறங்கனல்வேன் மன்னர்
உருத்தகு மார்போல யாகத்—திருத்தக்க
வையக மெல்லா மெமதென் நெழுதுமே
மொய்யிலவேன் மாறன் களிறு.
519. அமெதில் பாய வழிந்தன கோட்டைப்
பிடிமுன் பழகழித னுணி—முடியுடை
மன்னர் குடையான் மறைக்குமே செங்கனல்வேற்
றென்னவர் கோமான் களிறு.
520. தோற்ற மலகட லோசை புயல்கடாஅங்
காற்றி னியிரந்த செலவிற்றய்க்—கூற்றுங்
குறியெதிர்ப்பை கொள்ளுந் தகைமைத்தே யெங்கோன்
எறிகதிரவேன் மாறன் களிறு.
521. கையது கையோ டொருதுணி கோட்டது
மொய்யிலவேன் மன்னர் முடித்தலை—பைய
உயர்பொய்கை நீராட்டிச் செல்லுமே யெங்கோன்
வயவெம்போர் மாறன் களிறு.

களப்பாளன்யானை.

522. படுருந்துஞ் சூர்ப்பேயும் பல்விலங்குஞ் செந்நாய்
கொடிகழுகு மின்னவெலாங் கூடி—வடிவுடைய
கோமான் களப்பாளன் கொல்யானை போமாறு
போமாறு போமாறு போம்.

யானைநிலை.

523. ஆர்த்தார்த்துக் கண்சேந்து வேர்த்து விரைந்துதன்
பொன்னோடை யானையின் மேற்கொண்டா னென்னாங்கொல்
மன்ன ருறையு மீதில்.
524. மட்டுத்தா னுண்டு மதஞ்சேர்ந்து விட்டுக்
களியானை கொண்டுவர் வென்றான் களியானைக்
கியாரோ வெதிரிற் பவர்.

(517—520) முத்தொள்ளாயிரம். (521) தொல். பொரு. 72. 48,
(522) தனிப்பாட்டு. (523, 524) யாப். வி. 94, 100யில்.

525. ஒருகை யுடைய தெறிவிலோ யானும்
இருகை சுமந்துவாழ் லேன்.

குதிரைநிலை.

526. முற்குளம்பி னாற்கிளறி மோந்தங்கோர் முக்காலும்
பொற்குண்ண மாடிப் புரண்டெழுந்து—நற்சென்னி
நேர்நிறுத்தி நின்றதறிக் கங்கைநீ ருண்டனவே ,
புானிறத்த மால்வெண் பரி.

527. பல்லுருவக் 'தாலின் பரியுருவத் தாக்கித்தன்
தொல்லை யுருவிழந்த தோற்றம்போல்—எல்லா
மொருகணத்துத் தாக்கி யுருவிழந்த பாய்மாப்
பொருகளத்து வீழ்ந்து புரண்டு.

மாவளவன்துதிரை.

528. சாலியரி சூட்டான் மடையடைக்கு நீர்நாடன்
மாலு மழைத்தடக்கை மாவளவன்—காலியன்மா
மன்னர் முடியுதைத்து மார்பகத்துப் பூணுழக்கிப்
பொன்னுரைகற் போன்ற குளம்பு.

பாண்டியன்துதிரை.

529. நிரைகதிர்வேன் மாறனை நேர்நின்றார் யானைப்
புரைசை யுறநிமிர்ந்து பொங்கா—வரசர்த
முன்முன்னு 'வீழ்ந்த' முடிக ளுதைத்தமாப்
பொன்னுரைகற் போன்ற குளம்பு.

போர்த்தொழில்.

530. சேந்தன வேந்தன் நிருநெடுங்கண் டெவ்வேந்தர்
வந்து தடந்தோ ளிழிகுருதி—பாய்ந்த
இசையனைத்தும் வீரச் சிலைபொழிந்த வம்பும்
மிசையனைத்தும் புட்குலமும் வீந்து.
531. செம்மை யுடையார் சிறியார்மேற் சொல்லுஞ்சொல்
வெம்மை யுடைய விறற்பகழி—தம்வன்மை
காலிட்டா னென்னுந் காய்ந்தவர்மேற் பாய்ந்தனவே
மேலிட் டியிர்போக மிக்கு.

(525) தொல். பொரு. 254. (526) வீரசோ. அலங். 10. மேற். (527)
தொல். பொரு. 72. நச். 'காரி. (528) ஷே. ஷே. 86. (529) முத்தொன்
ளாயிரம், 'வீழ்ந்தார். (530) தண்டி. 38. (531) வீரசோ. அலங். 12 மேற்.

532. குழாக்களிற் றரசர் குறித்தெழு கொலைக்களம்
விழாக்களம் போல மெய்ம்மலி யுவுகையர்
ஆண்மை யுள்ளங் கேண்மையிற் றுரத்தலின்
அழுந்துபடப் புல்லி விழுந்துகளம் படுநரும்
நீர்ப்பெயற் பிறந்த மொக்குள் போலத்
தாக்கிய விசையிற் சிதர்ந்துநிலம் படுநரும்
தகருந் தகீருந் தாக்கிய தாக்கின்
முகமுகஞ் சிதா முட்டு வோரும்
முட்டியின் முறைமுறை குத்து வோரும்
கட்டிய கையொடு காறட் குநரும்
கிட்டினர் ¹கையற் றெட்டிநிற் போரும்
சுட்டிய பெயரை ²விட்டழிப் போரும்
சக்கரம்³ போலச் சங்குவிட் டெறிநரும்
சிலைப்புடை முரசிற் றலைப்புடைக் குநரும்
மல்லிற் பிடித்தும் வில்லி நெற்றியும்
ஊக்கிய முரப்பிய நோக்கிய துவன்றும்
போக்கியும் புழுங்கிய நாக்கடை கவ்வியும்
எயிறுடன் நிருகியுங் கயிறுபல வீசியும்
இனைய செய்தியின் முனைமயங் குநரும்
பிறப்பும் பெருமையுஞ் சிறப்புஞ் செய்கையுஞ்
அரைசறி பெருமையு முரைசெ லாண்மையும்
உடையோ ராகிய படைகொண் மாக்கள்
சென்றுபுகு மூலக மொன்றே யாதலின்
ஒன்றுபடு மனத்தொடு கொன்றுகொண் றுவப்பச்
செஞ்சோற்று விலையுந் தீர்ந்துதம் மனைவியர்
தம்பிணந் தழீஇ நொந்துகலுழந் திரங்கவும்
புதுவது வந்த மகளிர்க்கு
வதுவை சூட்டிய வான்படர்ந் தோரே.

ஓடாப்படையாண்மை.

533. மாநாக முன்னுயர்த்தான் சேனை களமுழுதந்
தானு வருமதனைத் தாங்கினான்—மேனாள்
அருகணையா வண்ண மடற்போரின் வென்று
வருகணையாற் பெற்ற மகன்.

(532) தொல். பொரு. 72 நச். ¹கையிற் றெட்டிநிற்போரும். ²விட்டழைப்
போரும். (533) வீரசோ. பொருட். 15.

மேய்யாற்பொருதல்.

534. கொல்லேறு பாய்ந்திறுத்த கோடுபோற் றண்டிறுத்து
மல்லேறு தோள்வீமன் மாமனைப்—புல்லிக்கொண்
டாருத போர்மலைத் தாங்கரசர் கண்டார்த்தார்
ஏறுட லாய ரென.

களிநெறிந்தேதிந்தோர் பெருமை.

535. இடியா னிருண்முகிலு மேறுண்ணு மென்னும்
படியாற் பகடொன்று மீட்டு—வடிவே
லெறிந்தார்த்தார் மள்ள ரிமையாத கண்கொண்
டறிந்தார்த்தார் வாறோரு மாங்கு.
536. இருபாற் சேனையு நனிமருண்டு நோக்க
முடுகியற் பெருவிசை யுரவுக்கடுங் கொட்பின்
எண்டிசை மருங்கினு மெண்ணிறைந்து தோன்றினும்
ஒருதனி யனுமன் கையகன்று பரப்பிய
வன்மரந் துணிபட வேறுபல நோன்படை
வழங்கி யகம்பன் றோன்படை யாக
ஒச்சியாங் கவனு முன்கையி னழுத்தலிற்
றனாஅது வன்றலை யுடல்புக்குக் குளிப்பக்
கரிந்துயிர் போகு செந்நெறி பெருமையிற்
பொருகளத்து நின்றன நெடுஞ்சேட் பொழுதே.
537. பருதிவேன் மன்னர் பலர்காணப் பற்றார்
குருதிவாள் கூறிரண்டு செய்ய—ஒருதுணி
கண்ணிமையா முன்னங் கடிமுகிலுள் வீழ்ந்ததே
மண்ணதே மண்ணதே யென்று.
538. அறத்திற் பிறழ வரசெறியுந் தானை
மறத்திற் புறங்கண்டு மாறான்—குறைத்தடுக்கிச்
செல்லுங்காற் காட்டுத்தீச் சென்றாங்குத் தோன்றுமே
பல்படையார் பட்ட படி.
539. சென்ற வுயிர்போலத் தோன்றா துடல்சிறைத்தோன்
நின்ற வடிபெயரா நின்றவை—மன்ற
லரமகளிர் மங்கலத்திற் காங்காங்கு வைத்த
மாவடியே போன்றன வந்து.

(534) தொல். பொரு. 72. நச். (535) ஷ; பெரும்பொருள்வி. (புறத்).
(536) ஆசிரியமலை (புறத்). (537) தொல். பொரு. 71 நச். (538, 539) ஷ. 72.

அட்டையாடுதல்.

540. வானுறுக்கம் வேட்டெழுந்தார் வாண்மறவ ரென்பதற்குச்
சான்றுரைப்ப போன்றன தங்குறை—மான்தேர்மேல்
வேந்து தலைபணிப்ப விட்ட வுயிர்விடாப்
பாய்ந்தன.மேன்மேற் பல.

இருவருந்தபுநிலை.

541. அறத்துறைபோ லாரெயில் வேட்ட வரசர்
மறத்துறையு மின்னாது மன்னே—நிறைச்சடர்கள்
ஒன்றி வரப்பகல்வா யொக்க வொளிதேய்ந்தாங்
கின்றிவர் வீழ்ந்தா ரெதிர்த்து.

வாளோராமும் அமலை.

542. ஆளுந் குரிசி லுவகைக் களவென்னுங்
கேளன்றிக் கொன்றாரே கேளாகி—வாள்வீசி
ஆடின ரார்த்தா ரடிதோய்ந்த மண்வாங்கிச்
குடினார் வீழ்ந்தானைச் சூழ்ந்து.

எருமைமறம்.

543. சீற்றங் கனற்றச் சிறக்கணித்துச் செல்லுங்கால்
ஏற்றெருமை போன்ற னிகல்வெய்யோன்—மாற்றான்
படைவரவு ¹காத்துத்தன் பல்படையைப் பின்காத்
திடைவருங்காற் பின்வருவார் யார்.

வாகை.

கூதிர்ப்பாசறை.

544. மூதில்வாய்த் தங்கிய முல்லைசால் கற்புடை
மாதர்பாற் பெற்ற வலியளவோ—கூதிரின்
வெங்கண் விறல்வேந்தன் பாசறையுள் வேனிலான்
ஐங்கணை தோற்ற வழிவு.

அவிப்பலி.

545. நச்சிலவேற் காளைக்கு நாளையே கொற்றவை
கைச்சிலையு நல்கும்யாங் காணைங்கொல்—மிச்சில்கூர்
வாளின்வாய்த் தீண்டாத வார்குருதி மெய்சாய்ப்பத்
தாளின்வாய் வீழ்த்தான் றலை.

(540) தொல். பொரு. 71 நச். (541) ஐ. 68 நச். (542) பெரும்பொருள்வி
(புறத்); தொல். பொரு. 72 மேற். (543) தொல். ஐ. ¹பார்த்துத்தன் பல்
படையைக்காத்துத். (544) பெரும்பொருள்வி (புறத்). (545) சிலப். காதை
12. பக். 331.

களவேள்வி.

546. வென்று களங்கொண்ட லேந்தன்றோர் சென்றதற்பின்
கொன்ற பிணநிணக்கூழ்க் கொற்றவை—நின்றளிப்ப
உண்டாடு பேய்கண் டுவந்தனவே போர்ப்பரிசில்
கொண்டா டினுராவைக் கூத்து.
547. மரகதப் பூண்மன்னர் தோள்வளை ¹கீழா
வயிரக் கடகக்கை வாங்கித்—துயருழந்து
புண்ணுற் றழைக்குங் குறுநரித்தே பூழியினக்
கண்ணுற்று வீழ்ந்தார் களம்.
548. முடித்தலை வெள்ளோட்டு மூளையெய் யாகத்
தடித்த குடர்நிரியா மாட்டி—யெடுத்தெடுத்துப்
பேளய் விளக்கயரும் பெற்றித்தே செம்பியன்
சேளய் பொருத களம்.
549. ஏனைய பெண்டி ரொரிமூழ்கக் கண்டுதன்
ருளையாற் கண்புதைத்தான் ரூர்வழுதி—யானையெலாம்
புல்லார் பிடிபுலம்பத் தாங்கண் புதைத்தவே
பல்வாயார் பட்ட களத்து.
550. வெருவரு வெஞ்சுமத்து வேலிலங்க வீழ்ந்தார்
புருவ முரிவுகண் டஞ்சி—நரிவெர்இச்
சேட்கணித்தாய் நின்றழைக்குஞ் செம்மற்றே தென்னவன்
வாட்கணித்தாய் வீழ்ந்தார் களம்.

பகையீடமழிதல்.

551. கொல்லியம் பொருப்பனை மேவார் கோநகர்
இல்லெரி மேவுவ தியம்ப வேண்டுமோ
வல்லியந் தாமரை வனங்க ளாயின
வல்லியந் தாமரை வனங்க ளாயின.

வேன்றி.

552. கொடித்தலைத்தார் மன்னவன் தேற்றுன்போ னின்றான்
மடித்தவாய் சுட்டிய கையாற்—பிடித்தவேல்
கண்ணேரா வோச்சிக் கெறிந்ணையாக் கண்படுத்த
மண்ணேரா மன்னரைக் கண்டு.

(546) பெரும்பொருளவி(புறத்). (547-550) முத்தொள்ளாயிரம் ¹கீளா.

(551) தண்டி. 94. (552) முத்தொள்ளாயிரம்.

553. தொழிறேற்றப் பாலகளை முன்னிதி இப் பின்னின்
றழலிலவேல் காய்த்தினார் பெண்டிர்—கழலடைந்து
மண்ணீத்த லென்ப வயங்குதார் மாமாறன்
கண்ணீத்தந் தீர்க்கு மருந்து.

திறை.

554. பல்யானை மன்னர் படுதிறை தந்துய்ம்மின்
மல்ல நெடுமதில் வாங்குவிற் பூட்டுமின்
வல்லிதழ் வாடாத வாளுநரும் வானவன்
வில்லெழுதி வாழ்வார் விசும்பு.
555. நேமி நிமிர்தோ ணிலவுதார்த் தென்னவன்
காமரி நெடுங்குடைக் காவல னானையால்
ஐம மணிப்பூ ணிமையார் திருந்தடி
பூமி மிதியாப் பொருள்.
556. நிறைமதிபோல் யானைமே னீலத்தார் மாறன்
குடைதோன்ற ஞாலத் தரசர்—திறைகொள்
இறையோ வெனவந் திடம்பெறுத லின்றி
முறையோ வெனநின்றார் மொய்த்து.
557. நின்றீமின் மன்னீர் நெருநற் நிறைகொணர்ந்து
முன்றந்த மன்னர் முடிதாக்க—வின்றுந்
திருந்தடி புண்ணாகிச் செவ்வி யிலனே
பெருந்தண் னுறந்தையார் கோ.

அறிவன்வாகை.

558. வாய்மை வாழ்நர் மூதறி வான
நீயே யொருதனித் தோன்ற லுறைபதி
யாருமி லொருசிறை யானே தேரின்
அவ்வழி வந்தநின் னுணர்வுமுதற் றங்குந்
தொன்னெறி மரபினு மூவகை நின்றன
காலமு நின்னொடு வேறென
யாரோடு பெருமநிற் றோர்கு வோரே.

பார்டாண்.

அரசின் சிறப்பு.

559. மின்னார் மணிப்பைம்பூண் வேந்தே நினக்குலகில்
இன்னா தவர்யாரு மில்லையால்—ஒன்னார்
குலமுழுதுங் கூற்றங் கொளவெருண்டு நீயே
தலமுழுதுந் தாங்க றகும்.
560. வீண்ணின்மேற் காவல் புரிந்துறங்கான் விண்ணவர்கோன்
மண்ணின்மே லன்னை வயவேந்தே—தண்ணளியிற்
சேரா வவுணர் திறங்கலையுந் தேவர்கோன்
நேரார்மே லத்தகையை நீ.

செங்கோற் சிறப்பு.

561. ¹சிறைபடுவ புட்ருலமே தீம்புனலு மன்ன
இறைவநீ காத்தளிக்கு மெல்ல—முறையிற்
கொடியன ²குன்றத்தின் மாளிகையே யன்றிக்
கடியவழிபூங் காவு முள.
562. வெண்ணீர்மை தாங்குவன முத்தே வெளியவாய்க்
கண்ணீர்மை சோர்வ கடிபொழிலே—பண்ணீர்
மென்கோலி யாழே யிரங்குவன வேல்வேந்தே
நின்கோ ³னிலவு நிலத்து.

மன்னர்திறம்.

563. உறையு மிடமன்றே பாரெலா மும்பர்
⁴நெறியு நிலாமுற்ற மன்றே—சிறுவாய்க்கா
லற்றன்றே முநீ ரகன்றுயர்ந்த மாமேரு
புற்றன்றே நீமுனிந்த போது.

(பொய்கையார்)

564. அவிழந்த துணியகைக்கு மம்பலமுஞ் சேக்கும்
மசிழந்திடுவார் முன்ன மலருங்—கவிழ்ந்து
நிழறுழா யானை நெடுபான்றோர்க் திள்ளி
கழறொழா மன்னர்தங் கை.

(559) தண்டி. 100 மேற்; வீரசோ. (560) ஷெ. 30. (561, 562) ஷெ. 75; வீரசோ. அலங். 30 மேற். ¹சிறைபயில்வ. ²மாளிகையின் குன்றமே. ³துலவு, (563) வீரசோ. பொருட். 15 மேற். ⁴உலவு. (564) யாப். வி. 36,

கண்படைநீல்.

565. வாய்வாட் டாண வயங்குபுகழ்ச் சென்னிநின்
ஒவா வீகையி னுயிர்ப்பிடம் பெருஅர்
களிறுகவர் முயற்சியிற் பெரிதவருந் தினரே
உலகங் காவலர் பலர்விழித் திருப்ப
வறிது துயில்கோடல் வேண்டுநின்
பரிசின் மாக்களுந் துயில்கமா சிறிதே.

அரசனுக்குச் சென்றநாழிகைக்குச்சோன்ன கவி.

566. பூமென் கீணையும் பொருசிலையுங் கைக்கொண்டு
காமன் றிரியுங் கருஆரா—யாமங்கள்
ஒன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்றுபோய் நாழிகையும்
ஒன்றுபோ யொன்றுபோ யொன்று.

நாண்மங்கலம்.

[பறைசாற்றியது.]

567. ஏமாரு மன்னீ ரெயிறிற்மி னென்கோமான்
வாமான்றேர்க் கோதை சதயநா—ளாமாறு
காம நுகருமின் கண்படுமி னென்னுமே
ஏம முரசின் குரல்.

[வேள்ளணிநாட் செருவோழிந்தது.]

568. கண்ணார் கதவந் திறமின் களிற்றெடுதேர்
பண்ணார் நடைப்புரவி பண்விடுமின்—நண்ணுதீர்
தேர்வேந்தன் றென்னன் றிருவுத் திராடநாட்
போர்வேந்தன் பூச லிலன்.

569. அந்தண ராவொடு பொன்பெற்றார் நாவலர்
மந்தரம்போன் மாண்ட களிறார்ந்தார்—எந்தை
இலங்கிலவேற் கிள்ளி யிரோவதிநா ளென்னோ
சிலம்பிதன் கூடிழந்த வாறு.

சிறைவிடுதல்.

570. செய்கை யரிய களவழிப்பா முன்செய்த
பொய்கை யொருவனாற் போந்தாமோ—சைய
மலைச்சிறைதீர் வாட்கண்டன் வெள்ளணிநாள் வாழ்த்திக்
கொலைச்சிறைதீர் வேந்துக் குழாம்.

(565) தொல். பொரு. 90 நச். (566) சிலப். 5, 49 அடி. (567) தொல். பொரு. 91 நச். (568, 569) ஷை; முத்தொள்ளாயிரம், (570) தொல். பொரு. 91 நச்.

மண்ணுமங்கலம்.

571. அளிமுடியாக் கண்குடையா னுகுதிநாள் வேய்ந்த
ஒளிமுடி பொன்மலையே யொக்கும்—ஒளிமுடிமேன்
மந்திரத்தா லந்தணர் வாக்கியநீ ரம்மலேமே
லந்தரத்துக் கங்கை யனைத்து.

வாண்மங்கலம்.

572. ஆளி மதுகை யடல்வெய்யோன் வான்பாடிக்
கூளிகள் வம்மினோ கூத்தாடக்—காளிக்குத்
தீராத வெம்பசி தீர்த்தநாஞ் செங்குருதி
நீராட்டி யுண்ட நிணம்.
573. அரும்பவிழ்தார்க் கோதை யரசெறிந்த ¹வொள்வான்
பெரும்புலவுஞ் செஞ்சாந்து நாறிச்—சுரும்போடு
²வண்டாடும் பக்கமு முண்டு குறுநரி
கொண்டாடும் பக்கமு முண்டு.

குடைமங்கலம்.

574. மந்தரங் காம்பா மணிவிசும் போலையாத்
திங்க ளதற்கோர் திலதமா—வெங்கணு
முற்றுநீர் வைய முழுது நிழற்றமே
கொற்றப்போர்க் கிள்ளி குடை.
575. அறநீர்மை தாங்கி யனப்பரிதாய் வானப்
புறநீர்போன் முற்றும் பொதியும்—பிறரொவ்வா
முவேந்த ருள்ள முதல்வேந்தன் முத்தமிழ்க்குக்
கோவேந்தன் கண்டன் குடை.
576. மனுப்புவிமேல் வாழ மறைவளர்க்கு மாரப்
பனிக்தொடையற் பார்த்திவர்கோ நென்கோன்—தனிக்கவிகை
தண்மை நிழற்றன்று தற்றொழுத பேதையர்க்கு
வெம்மை நிழற்றாய் மிகும்.

வேள்வீநிலை.

577. பொன்னிறைந்த பொற்கோட்டுப் பொற்குளம்பிற் கற்றாத்
தினமெழா னந்தணரை யின்புறப்பர்—சென்னிதன்
மாநிலமே யானுலகம் போன்றது வான்குளம்போர்த்
தானுலக மண்ணுலகா மன்று.

(571, 572) தொல். பொரு. 91 நச். (573, 574) ஷே; முத்தொள்ளாயிரம்.
¹வென்வேல். ²கொண்டாடும் பக்கமு முண்டு குறுநரி, யுண்டாடும் பக்கமு முண்டு.
(576). வீரசோ, அலங். 29; தண்டி, 74 மேற், (577) தொல். பொரு. 90 நச்.

விளக்குநீலை.

578. மைம்மிசை யின்றி மணிவிளக்குப் போலோங்கிச்
செம்மையி னின்றிலங்குந் தீபிகை—தெம்முனையுள்
வேலினுங் கோடாது வேந்தன் மனைவிளங்கக்
கோலினுங் கோடா கொழுந்து.

வாயினிலை.

579. வேற்றுச் சுரத்தோடு வேந்தர்கண் வெம்மையும்
மாற்றற்கு வந்தனெம் வாயிலோய்—வேற்றார்
திறைமயக்கு முற்றத்துச் சேனோங்கு கோயில்
இறைமகற்கெம் மாற்ற மிசை.

சேவியறிவுலாஉ.

(மருட்பா)

580. பல்யானை மன்னர் முருங்க வமருழுந்து
கொல்யானை தேரோடு கோட்டந்து நல்ல
தலையாலங் கானம் பொலியத் தொலையாப்
படுகளம் பாடுபுக் காற்றிப் பகைஞர்
அடுகளம் வேட்டோன் மருக வடுகிற
1லாழி நிமிர்தோட் பெருவழுதி யெஞ்ஞான்றும்
ஈர முடையையா யென்வாய்ச்சொற் கேட்டி
உடைய வழுவரை நெஞ்சனுங்கக் கொண்டு
வருங்கா லுழவர்க்கு வேளாண்மை செய்யன்
மழவ ரிழைக்கும் 2வரைகா ணிதியிட்டங்
காட்டு மமைச்சரை யாற்றத் தெளியல்
3அடைத்த வரும்பொரு ளாறன்றி வெளவல்
4ஈகைப் பெரும்பொரு ளாசையாற் சென்று
பெருங்குழிசி, மன்ற மறுக வகழாதி யென்றும்
மறப்புற மாக மதரையா ரோம்பும்
அறப்புற மாசைப் பட்டேற்க 5வறத்தால்
அவையார் கொடுநாத் திருத்தி நவையாக
நட்டார் குழிசி சிதையாதி யொட்டார்
6செவியுதைக்குந் தீய கடுஞ்சொற்சுவிபடைத்தாய்

(578, 579) தொல். பொரு, 90 நச். (580) யாப். வி. 55; வீரசோ. பக். 189; யாப். கா. செய். 27 மேற். 1லாளி. 2குலநெதி யிட்டங்; வரைக்கா ணிதி யிட்டம்; 3படைத்த. 4இனத்தைப். 5வரத்தால். 6செவியிசைக்குந் தீய கடுஞ்சொ லுடைத்தாய்க்.

கற்றூர்க் கினனாகிக் கல்லார்க் கடிந்தொழுகிச்
செற்றூர்ச் செகுத்துநிற் சேர்ந்தாரை யாக்குதி
அற்ற மறிந்த வறிவினாய் மற்றும்
இவையிவை ¹நீயா தொழுகி னிலையாப்
பொருகட லாடை நிலமகள்
ஒருகுடை நீழற் றஞ்சுவண் மன்னே.

(சேவியறிவுறாஉச் சமநிலைமருட்பா.)

581. இருமூன்றி லொன்றுகொண் டேதத் ²கடிந்து
பெருநீர்மை யார்தொடர்ச்சி பேணி—யிருநிலங்
காப்பா யாகுமதி கடனென
மாப்பெருந் தானை மன்ன ரேறே.

புறநிலைவாழ்த்து.

582. தென்ற லிடைபோழ்ந்து தேனார் நறுமுல்லை
முன்றின் முகைவிரியு முத்தநீர்த் தண்கோனூர்க்
குன்றமர்ந்த கொல்லேற்றா னிற்காப்ப—என்றும்
தீரா நண்பிற் றேவர்
சீர்சால் செல்வமொடு பொலிமதி சிறந்தே.

(மதிவாணனார்)

583. அந்தணர் வேள்வியோ டருமறை முற்றுக்
வேந்தன் வேள்வியோ டியாண்டுபல வாழ்க
வாணிக ரிருநெறி நீணிதி தழைக்க
பதினெண் கூலமு முழுவர்க்கு மிகுக்
வாழ்க நெடுமுடி கூர்குவென் வாய்ச்சொலென.

பரிசீலகடாநிலை.

584. தென்குமரி வடவிமய
மாஅவெல்லைத் தம்புகழ்விளங்கக்
கடலன்ன படைநாப்பண்
மலையன்ன களிற்றெருத்தின்
ஞாயிற்றன்ன சேண்விளங்குதிறலர்
திங்களன்ன வெண்துடையுயரிய
ஒன்னாதார் மிடல்சாயத்
துன்னரிய வகழ்கடந்தவர்

¹நீவாதொழுகிற் றொலையாப். (581, 582) யாப். வி. 55. ²களைந்து. (583)
சிலப். 6.36. (584) யாப். வி. 94.

பொன்னுடைய வெயின்முருக்கி.
 ஓவத் தன்ன வினையுனை நல்லிற்
 கோவத் தன்ன கனையெரி க்வரச்
 சென்றவாற்றின் மழுங்கவாற்றலிற்
 புலவர்பல புகழ்கொண்டு
 பெறலரிய விழுத்தாயம்
 விறலியர்க்கு மகிழ்ந்துவீசினே
 ஒன்றா துப்பிற் நென்னவர் மருக
 பல்கினைப் பசிரோனாது
 கல்பிறங்கிய சுரநீந்தி
 இவண்வந்த நசைவாழ்நன்
 எனவைத் தெல்லாம்பிறர்க்கும் ?
 ஈந்ததெல்லாம் எனக்காகும் ?
 பொருள்கொடுத்தும் புகழ்கொள்வனென
 இவற்றியே நெனக்கெவனென்ன
 என்னோக்காது நின்னோக்கி
 என்னை விடுமதி வெண்வேல் வழிதி
 வெயிற்கதிர் துழையா வியன்பெருங் காவிற்
 நண்புனல் வையை யொண்டிறைத் தொகுத்த
 கோடுறு மணலினு மேத்திப்
 பாடுதும் பெருமநின் னாடொறும் புகழ்ந்தே.

பாணற்றுப்படை.

585. மேற்கோட்டுநீர் கீழ்ப்பரந்துதன்
 1விழுக்கோட்டுமெய் வியல்விசும்புதோய்ந்
 தோங்குமுன்னர்க் 2காம்புகிழியப்
 பாய்ந்துசென்றுசென் றுங்குநலிபுநின்
 நெதிர்த்துமிண்டாங் கதிர்த்துக்கரைகொன்
 நலங்குகோட்டுமுத் திலங்குநிலவுச்செய்
 தூர்திரைக் காவிரி பரக்குந் தண்டலை
 மூதா ரோனே பேரிசை வளவன்
 சுரம்படர்ந்து வருந்தவ் தெவனே
 நிரம்பா வாழ்க்கைப் பாணர் கடும்பே.

இயன்மொழி.

(கேரடைச்சிறப்பு)

586. வையம் புரக்குமான் மன்னவநின் கைக்காரும்
பொய்யின்றி வானிற் பொழிகாரும்—கையா
மிருகார்க்கு மில்லைப் பருவ மிடிக்கும்
ஒருகார் பருவ முடைத்து.
587. சேர்ந்த புறவி னிறைதன் நிருமேனி
சுர்ந்திட் டியர்துலைதா னேறினான்—நேர்ந்த
கொடைவீர மோமெய்ந் நிறைகுறையா வன்கட்
படைவீர ¹மோசென்னி பண்பு.
588. முத்தரும்பிச் செம்பொன் முறிததைந்து பைந்துகிரின்
தொத்தலர்ந்து பல்கலனுஞ் சூழ்ந்தொளிருங்—கொத்தினதாம்
பொன்னேர் மணிகொழிக்கும் பூங்கா விரிநாடன்
தன்னேர் பொழியுந் தரு.
589. உள்ளிய வுள்ளியாங் கீயு முயர்விற்றங்
கள்ளவிழ் பூஞ்சோலைக் கற்பகமும்—வள்ளல்
வலோபாய் புனனாடன் மானவே ளின்றும்
உளவாக வாடா துலகு.

(புகழ்)

590. மடங்கா மயிலூர்தி மைந்தனை நாளுங்
கடம்பம்பூக் கொண்டேத்தி யற்றாற்—றொடங்கமருள்
நின்றிலங்கு வென்றி நிறைகதிர்வேன் மாறனை
யின்றமிழால் யாம்பாடும் பாட்டு.
591. செங்க ணெடியா ற்மேற் தேர்விசய னேற்றியபூப்
பைப்பகண்வெள் ளேற்றன்பாற் கண்டற்றா—லெங்கு
முடிமன்னர் சூடியபூ மொய்ம்மலர்த்தார் மாறன்
அடிமிசையே காணப் படும்.
592. கூந்தன்மா கொன்று குடமாடிக் கோவலனுய்ப்
பூந்தொடியைப் புல்லிய ஞான்றுண்டால்—யாங்கொளித்தாய்
தென்னவனே தேர்வேந்தே தேறுநீர்க் கூடலார்
மன்னவனே மார்பின் மறு.

(586) வீரசோ. அலங். 19 மேற்; தண்டி. 36 மேற். (587-588) வீரசோ. அலங். 28 மேற்; தண்டி. 69 மேற். (589) வீரசோ. அலங். 12 மேற். (590-592) முத்தொள்ளாயிரம்.

593. வானிற்கு வையகம் போன்றது வானத்து
மீனிற் கீனையார் மறமன்னர்—வானத்து
மீன்சேர் மதியனையன் விண்ணுயர் கொல்லியர்
கோன்சேரன் கோதையென் பான்.
594. பார்படுவ செம்பொன் பதிபடுவ முத்தமிழ்தூல்
நீர்படுவ வெண்சங்கு நித்திலமுஞ்—சாரன்
மலைபடுவ யானை வயமாறன் கூர்வேற்
றலைபடுவ தார்வேந்தர் மார்பு.
595. அருமணி யைந்தலை யாடரவம் வானத்
துருமேற்றை யஞ்சி யொளிக்கும்—செருமிகுதோட்
செங்கண்மா மாறன் சினவேல் கனவுமே
அங்கண்மா ஞாலத் தரசு.

(வேட்சியும் வாகையும் வந்த பாடாண்)

596. முனைப்புலத்துக் கல்துடை முன்னரைப்போல் வேந்தார்
முனைப்புலம்பு முன்னிரையும் வீசி—யெனைப்புலத்துஞ்
சென்றது நின்சீர்த்தி தேர்வளவ தெவ்வர்போல்
நன்று முண்டாக நமக்கு.

(கடவுண் மானிடப்பெண்டிரை நயந்தது)

597. குடுமிப் பருவத்தே கோதை புனைந்த
1இடுமுத்தப் பூத னிருப்பப்—படுமுத்தம்
புன்னை யரும்பும் புகாஅர்ப் 2புறம்பணையாய்க்
கென்ன முறைய ளிவள்.

தேய்வப்பாடாண்.

(கடவுண்மாட்டு மானிடப்பெண்டிர் நயந்தது.)

598. வெண்பலிச் சாந்த முழுமெய்யு மேற்பூசி
உண்பலிக் கூரூர் திரிவது மேலிட்டுக்
கண்பலிக் கென்று புகுந்த கபாலிமுன்
எண்பலித் தாளிவள் யாதுவாய் வாளே.

(தீருஞானசம்பந்தழீர்த்திநாயனார்பேரில்)

599. வருக்கைநறுங் கணிசிதறிச் செந்தேன் பொங்கி
மடுக்கரையிற் குளக்கரையின் மதவி லோடப்
பெருக்கெடுத்து வண்டோலஞ் செய்யுங் காழிப்
பிள்ளையார் சம்பந்தப் பெருமாள் கேளீர்

(593-595) முத்தொன்னாயிரம். (596) தொல். பொரு. 80. (597) ஷை. செய். 149 பேரா. 1இடுமுத்தம், நெடுமுத்தம். 2புறம்பணையாரீக், (598) ஷை. 80 பேரா; நச். (599) தனிப்பா.

அருட்குலவு மயிலைதனி லனலால் வெந்த
அங்கத்தைப் பூம்பாவை யாக்கி னோமென்
நிருக்குமது தகவன்று ரில்வால் வெந்த
இவையுமோர் பெண்ணுக்க வியல்பு தானே.

(திருமங்கையாழ்வார்பேரில்.)

600. கடியுண்ட நெடுவாளை கராவிற் றப்பிக்
கயத்துக்கு ளடங்காமல் விசும்பிற் பாய
அடியுண்ட வுயர்தென்கின் பழுத்தாற் பூகம்
அலையுண்டு குலைசிதறு மாலி நாடா
படியுண்ட பெருமானைப் பறித்துப் பாடிப்
பதம்பெற்ற பெருமானே தமியேன் பெற்ற
கொடியொன்று நிற்பவனிக் கெதிரே சென்று
கும்பிட்டா ஞயிரொன்றுங் கொடுவந் தானே.
புலவிபொருளாகத்தோற்றிய பாடாண்,
(பாண்டியன்மனைவி)

601. வேண்டியபோ தின்பம் விளைக்கு மடந்தையரைத்
தீண்டியகை யாலென்னைத் தீண்டாதே—பாண்டியா
முல்லைக் கதிபா முகம்பார்த் தகலநின்று
சொல்லக் கடவவெலாஞ் சொல்.

கைக்கிளை.

சேரன்.

602. காமன்கா ணென்று கருவூரார் பாராட்டத்
தாமந்தாழ் கோதை வருவாளை—யாமும்
இருகுடங்கை யானெதிரே கூப்பித் தொழக்கண்
டொருகுடங்கை யாயின கண்.
603. தாய ரடைப்ப மகளிர் திறந்திடத்
தேயத் திரிந்த குடுமியவே—யாய்மலர்
வண்டுலாங் கண்ணி வயமான்தேர்க் கோதையைக்
கண்டுலாம் வீதிக் கதவு.
604. காப்படவ்கென் றன்னை கடிமனை யிற்செறித்
தியாப்படங்க வோடி யடைத்தபின்—மாக்கடுங்கோன்
நன்னலங் காணக் கதவந் துளைதொட்டார்த்
கெண்ணகொல் கைம்மா நினை.

605. வரைபொரு நீண்மார்பின் வட்கார் வணக்கும்
நிரைபொரு வேன்மாந்தைக் கோவே—நிரைவளையார்
தங்கோலம் வவ்வுத லாமோ வவர்தாய்மார்
செங்கோல னல்ல னென.
606. வாமான்றேர்க் கோதையை மான்தேர்மேற் கண்டவர்
மாமையே யன்றோ விழப்பது—மாமையிற்
பன்னூறு கோடி பழுதோவென் மேனியிற்
பொன்னூறி யன்ன பசப்பு.
607. நீரு நிழலும்போ னீண்ட வருளுடைய
ஊரிரே யென்னை யுயக்கொண்மின்—போரிற்
புகலுங் களியானைப் பூழியர்கோக் கோதைக்
கழலுமென் னெஞ்சங் கிடந்து.
608. கடற்றானைக் கோதையைக் காண்கொடாள் வீணி
லடைத்தா டனிக்கதவ மன்னை —யடைக்குமேல்
ஆயிழையா யென்னை யவன்மே லெடுத்துரைப்பார்
வாயு மடைக்குமோ தான்.
609. புன்னாகச் சோலை புனற்றெங்கு சூழ்மாந்தை
நன்னாக நின்றலரு நன்னாடன்—என்னாகங்
கங்கு லொருநாட் கனவினுட் டைவந்தான்
என்கொ லிவரறிந்த வாறு.
610. ஆய்மணிப் பைம்பூ ணலங்குதார்க் கோதையைக்
காணிய சென்று கதவடைத்தே—நாணிப்
பெருஞ்செல்வ ரில்லத்து நல்கூர்ந்தார் போல
வருஞ்செல்லும் பேருமென் னெஞ்சு.
611. கடும்பணித் திங்கட்டன் கைபோர்வை யாக
நெடுங்கடை நின்றதகொ ரோழி—நெடுஞ்சினவேல்
ஆய்மணிப் பைம்பூ ணலங்குதார்க் கோதையைக்
காணிய சென்றவென் னெஞ்சு.
612. வருக குடாடன் வஞ்சிக்கோ மாமென்
றருகல ரெல்லா மறிய—ஒருகலாம்
உண்டா யிருக்கவங் வொண்டொடியான் மற்றவனைக்
கண்டா னொழிந்தான் கலாம்.

613. இவனென் னலங்கவர்ந்த கள்வ னிவனெனது
நெஞ்ச றீறையழித்த கள்வனென்—றஞ்சொலாய்
செல்லு நெறியெல்லர்ஞ் சேரலர்கோக் கோதைக்குச்
சொல்லும் பழியோ பெரிது.
614. காராட் டிதிரந்தாஉ யன்னை களனிழைத்து
நீராட்டி நீங்கென்ற னீங்குமோ—போராட்டி
வென்று களங்கொண்ட வெஞ்சினவேற் கோதைக்கென்
னெஞ்சங் களங்கொண்ட நோய்.
615. மல்லனீர் மாந்தையார் மாக்கடுங்கோக் காயினும்
சொல்லவே வேண்டு நமகுறை—நல்ல
திலகங் கிடந்த திருதுதலா யஃதால்
உலகங் கிடந்த வியல்பு.
616. மாலை யருளாது வஞ்சியான் வஞ்சியான்
மேலை யமரர் கடைவேலை—வேலை
வளையார் திரைமேல் வருமன்ன மன்ன
இளையா ளிவளை வளை.

சோழன்.

617. அன்ன யறங்கொல் நலங்கிளர் சேட்சென்னி
ஒன்னு ருடைபுறம் போல நலங்கவர்ந்து
துன்னு றுறந்து விடல்;
ஏழ யறங்கொல் நலங்கிளர் சேட்சென்னி
கடா ருடைபுறம் போல² நலங்கவர்ந்து
வீடான் றுறந்து விடல்;
பாவா யறங்கொல் நலங்கிளர் சேட்சென்னி
மேவா ருடைபுறம் போல நலங்கவர்ந்து
காவான் றுறந்து விடல்.
618. திறந்திடுமின் றீயவை பிற்காண்டு மாதர்
இறந்த படிப்பெரிதா மேதட்—உறந்தையர்கோன்
தண்ணா மார்பிற் றமிழ்நர் பெருமானைக்
கண்ணார்க் காணக் கதவு.
619. நீனிலத் தார்வனவ னின்மேலா, னாகவும்
நாணின்மை யின்றி நடத்தியால்—நீனிலத்

கண்டன்ன கொண்டல் வருங்கா விரிநாட்டுப்
பெண்டன்மை யில்லை பிடி.

620. சுடரிலைவேற் சோழன் நன் பாடல மேறிப்
படர்தந்தான் பைந்தொடியார் காணத்—தொடர்புடைய
நீல வலையிற் கயல்போற் பிறமுமே
சாலேக வாயிரொறுங் கண்.

621. கண்டன வுண்கண் கலந்தன நன்னெஞ்சந்
தண்டப் படுவ தடமென்றோள்—கண்டா
யுலாஅ மறுகி னுறையூர் வளவந்
கெலாஅ முறைகிடந்த வாறு.

622. என்னெஞ்சு நாணு நலனு மிவையெல்லாம்
மன்னன் புனனாடன் வவ்வினான்—என்னே
அரவக லல்குலா யாறிலொன் நன்றோ
புரவலர் கொள்ளும் பொருள்.

623. கனவினுட் காண்கொடா கண்ணுங் கலந்த
நனவினுண் முன்விலக்கு நாணும்—இனவங்கம்
பொங்கோதம் போமும் புகாஅர்ப் பெருமாறா
செங்கோல் வடுப்படுப்பச் சென்று.

624. தானெகொண் டோடுவ தாயிற்றன் செங்கோன்மை
சேனை யறியக் கிளவேனோ—யானே
பிடிவீசும் வண்டடக்கைப் பெய்தண்டார்க் கிள்ளி
நெடுவீதி நேர்பட்ட போது.

625. தெண்ணீர் நறுமலர்த்தார்ச் சென்னி யிளவளவன்
மண்ணகங் காவலனே யென்பரால்—மண்ணகங்
காவலனே யானக்காற் காவானோ மாலைவாய்க்
கோவலர்வாய் வைத்த குழல்.

626. அறைபறை யானே யலங்குதார்க் கிள்ளி
முறைசெயு மென்பராற் றோழி—யிறையிறந்த
அங்கோ லணிவளையே சொல்லாதோ மற்றவன்
செங்கோன்மை செந்நின்ற வாறு.

627. அன்னையுங் கோல்கொண் டலைக்கு மயலாரும்
என்னே யழியுஞ்சொற் சொல்லுவர்—நுண்ணிலைய

(620—622) முத்தொள்ளாயிரம். (623) ஐ ; தொல்.
பொரு. 472 மேற். (624—627) முத்தொள்ளாயிரம்.

தெங்குண்ட தேரை படுவழிப் பட்டேன்யான்
றிண்டேர் வளவன் நிறத்து.

628. புலவி புறக்கொடுப்பன் புல்லிடினா ணிற்பன்
கலவி களிமயங்கிக் காணென்—நிலவியசீர்
மண்ணுளுஞ் செங்கோல் வளவனை யானிதன்றே
கண்ணூரக் கண்டறியா வாறு.
629. செங்கான் மடநாராய் தென்னுறந்தை சேறியேல்
நின்கான்மேல் வைப்பெனன் கையிரண்டும்—நன்பாற்
கரையுரிஞ்சி மீன்பிறமூங் காவிரிநீர் நாடற்
குரையாயோ யானுற்ற நோய்.
630. குதலைப் பருவத்தே கோழிக்கோ மாலை
வதுவை பெறுகென்றா ளன்னே—யதுபோய்
விளைந்தவா வின்று வியன்கானல் வெண்டேர்
துளங்குநீர் மாமருட்டி யற்று.
631. அலங்குதார்ச் செம்பிய னாடுழிற்றே னோக்கி
விலங்கியான் வேண்டா வெனிணும்—நலந்தொலைந்து
பீர்மேற் கொளலுற்ற பேதையர்க் கென்வாய்ச்சொல்
நீர்மே லெழுந்த நெருப்பு.
632. ஊட லெனவொன்று தோன்றி யலருறுஉங்
கூட லிழந்தேன் கொடியன்னும்—நீடெங்கின்
பாளையிற் தேன்றொடுக்கும் பாய்புன னீர்நாட்டுக்
காளையைக் கண்படையுட் பெற்று.
633. நானொருபால் வாங்க நலனொருபா லுண்ணெகிழ்ப்பக்
காமருதோட் கிள்ளிக்கென் கண்கவற்ற—யாமத்
திருதலைக் கொள்ளியி னுள்ளெறும்பே போலத்
திரிதரும் பேருமென் னெஞ்சு.
634. வரக்கண்டு நாணுதே வல்லையா னெஞ்சே
மாக்கண்ணோ மண்ணாள்வார் கண்ணென்—நிரக்கண்டாய்
வாளுழுவை வெல்கொடியான் வண்புனனீர் நாடற்கென்
தோளமுவந் தோன்றத் தொழுது.
635. பேயோ பெருந்தண் பணிவாடாய் பெண்பிறந்தா
ரேயோ வுனக்கிங் கிறைக்குடிகள்—நீயோ
களிபடுமால் யானைக் கடுமான்மேற்க் கிள்ளி
யளியிடை யற்றம்பார்ப் பாய்.

636. நாம நெடுவேல் நலங்கிள்ளி சோண்டித்
தாமரையு நீலமுந் தைவந்—தியாமத்து
வண்டொன்று வந்தது வாரல் பனிவாடாய்
பண்டன்று பட்டினங் காப்பு.
637. சரியும் புனைசங்குந் தண்டளிர்போன் மேனி
வரியுந் தனதடஞ்சூழ் வம்புந்—திருமான
ஆரந் தழுவு தடந்தோ ளகளங்கன்
கோரந் தொழுத கொடிக்கு.
638. நறவேந்து கோதை நலங்கவர்ந்து நல்கா
மறவேந்தன் வஞ்சியா னல்லன்—துறையின்
விலங்காமை நின்று வியன்றமிழ்நா டைந்தின்
குலங்காவல் கொண்டொழுகுங் கோ.
639. இகன்மதமால் யானை யனபாய நென்கோன்
முகமதியின் மூர னிலவால்—நகமலர்வ
செங்கயற்க ணல்லார் திருமருவு வாள்வதன
பங்கயங்கள் சாலப் பல.
640. கல்லுயர்தோட் கிள்ளி பரிதொழுது கண்பனிசோர்
மெல்லியலார் தோழியர்முன் வேறென்று—சொல்லுவராற்
பொங்கும் படைபரப்பி மீதெழுந்த பூந்துகள்போர்த்
தெங்கண் கலுழந்தனவா லென்று.
641. நறைகமழ்தார் வேட்டார் நலனணியு நாணும்
நிறையு ¹நிலைதளரா நீர்மை—யறநெறிசூழ்
செங்கோல னல்லன் கொடுங்கோலன் றெவ்வடுபோர்
வெங்கோப மால்யானை வேந்து.
642. மானவா மானவா நோக்கின் மதுகாஞ்சூழ்
கானவாங் கூந்தலெங் காரிகைக்குத்—தேனே
பொழியாரந் தார்மேலு நின்புயத்து மேலுங்
கழியா கழியா தரவு.
643. முற்பற்றி னாரை முறைசெயிற் றுனென்னைக்
கைப்பற்றக் கண்டேன் கனவினுள்—இப்பெற்றி

(636) முத்தொள்ளாயிரம். (637) தண்டி. 38; (638) ஷே. 74; வீரசோ. அலங். 29 மேற். (639) ஷே. 62; வீரசோ. அலங். 26. (640) ஷே; ஷே. 27. (641) வீரசோ. அலங். 29; தண்டி. 73. ¹நிறைதளரு. (642) தண்டி. 93. (643) தொல். புறத். 86.

தன்னைத் தனக்கே முறைப்படி நென்செய்யும்
பொன்னம் புனளுட்டார் கோ.

644. அந்த மிலாத வனங்கன் ¹றலம்புரியும்
வெங்கணையுங் காக்குங்கொல் வேல்வேந்தர்—தங்கோன்
நிலையார்த் தொடையதுல னேரிழைக்காய் முன்னோர்
மலையாற் கடல்கடந்தான் மால்.

(கூத்தன்மாணுக்கனும் அம்பிகாபதியும் பாடியது.)

645. மாவுறங்கின புள்ளுறங்கின வண்டுறங்கின தண்டலைக்
காவுறங்கின வின்னமென்மகள் கண்ணுறங்கிலன் கையணைக்
கோவுறங்கு கடைத்தலைக்குல தீபவள்ளை குதட்டின்
ருவுறங்கு புகாரசஞ்சல வஞ்சலென்ன வடுக்குமே.

(அம்பிகாபதி பாடியது.)

646. ஏகா வடமென் னிருகொங் கையின்மேல்
ஆகா வடமா னதறிந் திலையே
த்யாகா பரணு திசையா னைகளின்
பாகா பராச பயங்கரானே.

(கூத்தர்பாடியது.)

647. வெள்ளத் தடங்காச் சினவானே வேலிக் கமுகின் மீதேறித்
துள்ளி முகிலைக் கிழித்துமழைத் துளியோ டிறங்குஞ் சோனாடா
கள்ளக் குறும்பர் குலமறுத்த கண்டா வண்டர் கோபாலா
பிள்ளை மதிகண் டென்பேதை பெரிய மதியு மிழந்தாளே.

(புகழேந்திபாடியது.)

648. பங்கப் பழனத் துழுமுழவர் பலவின் கனியைப் பறித்ததெனச்
சங்கிட் டெறியக் குரங்கினார் தனைக்கொண் டெறியுந் தமிழ்நாடா
கொங்கைக் கமரா பதியளித்த கோவே ராச குலதிலகா [லே.
வெங்கட் பிறைக்குங் கரும்பிறைக்கு மெலிந்தப் பிறைக்கும் விழிவே

649. என்று பெறுவேன்யா னீசன் நிருமுடிமேற்
சென்று விளையாடுந் தீபமே—என்றுஞ்
செருப்புக்குத் தோல்வாங்குஞ் சென்னியக ளங்கன்
பொருப்புக்குத் தோலாப் புயம்.

பாண்டியன்.

650. பன்மாடக் கூடன் மதுரை நெடுந்தெருவில்
என்னோடு நின்ற ரிருவ ரவருள்ளும்

பொன்னோடை நன்றென்ற ணுல்லனே பொன்னோடைக்
கியானைநன் நென்றாளு மந்நிலையன் யானை
யெருத்தத் திருந்த விலங்கிலவேற் றென்னன்
நிருத்தார்நன் நென்றேன் றியேன்.

651. வடிவுடை நெடுமுடி வானவர்க்கும் வெலற்கரிய
கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங் காவலனும்
கொடிபடு வரைமாடக் கூடலார் கோமானே;
எனவாங்கு—

துணைவனோத்தோ ளிவண்மெலியத் தொன்னலந் ¹துறப்புண்டாங்
கிணைமலர்த்தா ராருளுமே லிதுவதற்கோர் மாறென்று
துணைமலர்த் தடங்கண்ணார் துணையாகக் கருதாரோ.
அதனால்—

செவ்வாய்ப் பேதை யிவடிந்த்
தெவ்வா ருங்கொலிஃ தெண்ணிய வாறே.

652. வார்பணிய தாமத்தால் வளைக்கையோர் வண்டோச்ச
ஊர்பணிய மதியம்போ னெடுங்குடைக்கீ முலாப்போந்தான்
கூர்பணிய வேற்றானைக் கொற்கையார் கோமானே.
அவற்கண்டு,
பூமலர் நறுங்கோதை புலம்பலைப்ப நறுங்கொண்டைத்
தூமலர்க்கண் மடவார்க்குத் தொல்பகையே யன்றியுங்
காவலர்க்குப் பெரியதோர் கடனாகிக் கிடவாதே.

653. செய்யா ரெனினுந் தமர்செய்வ ரென்னுஞ்சொல்
மெய்யாதல் கண்டேன் விளங்கியாய்—கையார்
வரிவளை நின்றன வையையார் கோமான்
புரிவளை போந்தியம்பக் கேட்டு.

654. எலாஅ மடப்பிடியே யெங்கூடற் கோமான்
புலாஅ னெடுநல்வேன் மாறன்—உலாஅங்காற்
பைய நடக்கவுந் தேற்றாயா னின்பெண்மை
யையப் படுவ துடைத்து.

655. போரகத்துப் பாயுமா பாயா துபாயமா
ஊரகத்து மெல்ல நடவாயோ—கூர்வேன்
மதிவெங் களியானை மாறன்நன் மார்புங்
கதவங்கொண் டியாமுந் தொழ.

(651) யாப். வி. 86; வீரசோ. யாப். 12. இலக். வி. 735; ¹தொலைப்
புண்டாங், (652) யாப். வி. 86, (653—655). மூத்தொள்ளாயிரம்,

656. ஆடுகோ குடுகோ வைதாக்கீ கலந்துகொண்
டேடுகோ டாக வெழுதுகோ—நீடு
புனவட்டப் பூந்தெரியுற் பொற்றேர் வழிதி
கனவட்டங் கால்குடைந்த நீறு.
657. சூடத்து வினக்கேபோற் கொம்பன்னார் காமம்
புறப்படா பூந்தார் வழிதி—புறப்படின
ஆபுகு மாலை யணிமலையிற் நீயேபோல்
நாடறி கவ்வை தரும்.
658. வழுவிலெம் வீதியுண் மாறன் வருங்காற்
றொழுதேனைத் தோணலமுங் கொண்டான்—இமிழ்திரைக்
கார்க்கடற் கொற்கையார் காவலனுந் தானையால்
யார்க்கடுகோ பூச வினி.
659. மன்னுயிர் காவல் தனதான வவ்வுயிருள்
என்னுயிரு மெண்ணப் படுமாயின்—என்னுயிர்க்கே
சீரொழுகு செங்கோற் செழியற்கே தக்கதோ
நீரொழுகப் பாலொழுகா வாறு.
660. தானேற் றனிக்குடைக் காவலனாற் காப்பதுவும்;
வானேற்ற வையக மெல்லாமால்—யானோ
எளியனோர் பெண்பாலே னீர்ந்தண்டார் மாறன்
அளியானே லன்றென்பா ரார்.
661. களியானைத் தென்னன் கனவில்வந் தென்னை
யளியா னளிப்பானே போன்றான்—தெளியாதே
செங்காந்தண் மெல்விரலாற் சேக்கை தடவந்தேன்
என்காண்பே நென்னலால் யான்.
662. கார்புறு நீலங் கடியகத்து வைகலும்
நீர்நிலை நின்ற தவங்கொலோ—கூர்துனைவேல்
வண்டிருக்க நக்கதார் வாமான் வழுகியாற்
கொண்டிருக்கப் பெற்ற குணம்.
663. அறிவாரார்,.....,பெண்டிரே மாகச்
செறிவார் தலைமே னடந்து—மறிநிறை
மாட் முரிஞ்சு மதரையார் கோமானைக்
கூட வொருநாள் பெற.

664. கைய தவன்கடலுட் சங்கமாற் பூண்டதுவும்
செய்யசூங் கீன்ற செழுமுத்தால்—மெய்யதுவும்
மன்பொரு வேன்மாதன் வார்பொதியிற் சந்தனமால்
என்பெரு வாடுமென் றேன்.
665. நாணக்காற் பெண்மை நலனழிபு முன்னின்று
காணக்காற் கைவளையுஞ் சோருமாற்—காணேனான்
வண்டெவ்வந் தீர்தார் வயமான் வழுதியைக்
கண்டெவ்வந் தீர்வதோ ராறு.
666. வாருயர் பெண்ணை வருகும்பை வாய்ந்தனபோல்
ஏரிய வாயினு மென்செய்யுங்—கூரிய
கோட்டானைத் தென்னன் குளிர்சார் தணியகலங்
கோட்டுமென் கொள்ளா முலை.
667. ஏற்பக் குடைந்தாடி லேசுவ ரல்லாக்கான்
மாற்றி யிருந்தா ளெனவுரைப்பர்—வேற்கண்ணுப்
கொல்யானை மாறன் குளிர்புனல் வையைநீ
ரெல்லா மெனக்கோ ரிடர்.
668. கூடற் பெருமானைக் கூடலார் கோமானைக்
கூடப் பெறுவனேற் கூடென்று—கூட
விழைப்பான்போற் காட்டி யிழையா திருக்கும்
பிழைப்பிற் பிழைபாக் கறிந்து.
669. என்னை யுரையலென் பேருரைய லூருரையல்
அன்னையு மின்ன ளெனவுரையல்—பின்னையும்
தண்படா யானைத் தமிழ்நர் பெருமாற்கென்
கண்படா வாறே யுரை.
670. வளையவாய் நீண்டதோள் வாட்கணு யன்னை
இளையளாய் மூத்திலன் கொல்லோ—தளையவிழ்தார்
மண்கொண்ட தானை மறங்கனல்வேன் மாறனைக்
கண்கொண்டு நோக்கலென் பான்.
671. கொடிபாடித் தேர்பாடித் தொய்தண்டார் மாறன்
முடிபாடி மூத்தாரம் பாடித்—தொடியுலக்கை
கைம்மனையி லோச்சப் பெறுவனோ யானுமோ
ரம்மனைக் காவ லுனென்.

672. கோட்டெங்கு ¹குழ்கூடற் கோமானைக் கூடவென
வேட்டாங்குச் சென்றவென் னெஞ்சறியாள்—கூட்டே
குறம்பூழ் பறப்பித்த வேட்டுவன்போ லன்னை
வெறுங்கூடு காவல்கொண் டாள்.
673. களியானைத் தென்ன னிளங்கோவென் றெள்ளிப்
பணியாரே தம்பா ரிழக்க—அணியாகங்
கைதொழு தேனு மிழக்கோ நறுமாவின்
கொய்தளி ரன்ன நிறம்.
674. கனவை நனவென் றெதிர்விழிக்குங் காணும்
நனவி லெதிர்விழிக்க நாணும்—புனையிழாய்
என்க ணிவையாளு லெவ்வாரே மாமாறன்
தன்க ணருள்பெறுமா தான்.
675. தனையவிழும் பூங்கோதைத் தாயரே யாவி
களையினுமென் கைதிறந்து காட்டேன்—வளைதொடுபோம்
வன்கண்ணன் வாண்மாறன் மால்யானை தன்னுடன்வந்
தென்கண் புகுந்தா னிரா.
676. ஓராற்று நென்க ணிமைபொருந்த வந்நிலையே
கூரார்வேன் மாறனென் கைப்பற்ற—வாரா
நனவென் றெழுந்திருந்தே னல்வினையொன் றில்லேன்
கனவு மிழந்திருந்த வாறு.
677. உகுவாய் நிலத்த துயர்மணன்மே லேறி
நகுவாய்முத் தீன்றசைந்த சங்கம்—புகுவான்
நிரைவரவு பார்த்திருக்குந் தென்கொற்கைக் கோமா
னுரைவரவு பார்த்திருக்கு நெஞ்சு.
678. மாறடுபோர் மன்னர் மதிக்குடையுஞ் செங்கோலுங்
கூறிடுவாய் நீயோ குளிர்வாடாய்—சோறடுவார்
ஆரத்தாற் நீழுட்டு மம்பொதியிற் கோமாற்கென்
வாரத்தாற் றேற்றேன் வளை.
679. புகுவார்க் கிடங்கொடா போதவார்க் கொல்கா
நகுவாரை நாணி மறையா—இகுசரையின்
ஏமாண் பிளைபோல நின்றதே கூடலார்
கோமான்பின் சென்றவென் னெஞ்சு.

680. பிணிகிடந் தார்க்குப் பிறந்தநாட் போல்
அணியிழை யஞ்ச வுருமால்—மணியானை
மாறன் வழுதி மணவா மருண்மால்.
சீறியோர் வாடை சினந்து.
681. மாணர்க் கீடந்த மறவெம்போர் மாறனைக்
காணுக்கா லாயிரமுஞ் சொல்லுவேன்—கண்டக்காற்
பூணகந் தாவென்று புல்லப் பெறுவனோ
நானோ டென்பிறந்த நான்.
682. புல்லாதார் வல்லே புலர்கென்பர் புல்லினார்
நில்லா யிரவே நெடிதென்பர்—நல்ல
விராஅமலர்த் தார்மாறன் வெண்சார் தகலம்
இராவழிப் பட்ட திது.
683. இப்பியின் றிட்ட வெறிகதிர் நித்திலங்
கொற்கையே யல்ல படுவது—கொற்கைக்
குருதிவேன் மாறன் குளிர்சார் தகலங்
கருதியார் கண்ணும் படும்.
684. யானாடத் தானுணர்த்த யானுணரா விட்டதற்பின்
தானாட யானுணர்த்தத் தானுணரான்—மேனாறு
கொய்தார் வழுதி குளிர்சார் தணியகல
மெய்தா திராக்கழிந்த வாறு.
685. வையைக் கிழவன் வயங்குதார் மாணகலந்
தையலா யின்றுநீ நல்கினை நல்காயேற்
கூடலார் கோவோடு நீயும் படுதியே
நாடறியக் கவ்வை யொருங்கு.
686. சென்றதுகொல் போந்ததுகொல் செவ்வி பெறுந்துணையு
நின்றதுகொ ணேர்மருங்கிற் கையூன்றி—முன்றின்
முழங்குங் கடாயானை மொய்ம்மலர்த்தார் மாறற்
குழந்துபின் சென்றவென் னெஞ்சு.
687. உழுத வழுத்தஞ்செய் பூர்க்கன்று மேயக்
கழுதை செவியரிந் தற்றால்—வழுதியைக்
1கண்டகருங்க ணிருப்பப் பெரும்பனைத்தோள்
கொண்டன மன்னோ பசப்பு.

(680—683) முத்தொள்ளாயிரம். (684) ஷை; தொல். பொரு. 157.
(685) நன். 396. மயிலை. (686) தொல். பொரு. 196. (687) ஷை. ஷை.
489. 1கண்டன கண்ணி ருகுப்பப்.

(சீதாபிராட்டியின் கைக்கிளை.)

688. ஆள்வினை முடித்த வருந்தவ முனிவன்
வேள்வி போற்றிய விராம னவனே
மிதிலை மூதா ரெய்திய ஞான்றே
மதியுடம் பட்ட மக்கட் சீதை
கடுவிசை வின்னா ணிடியொலி கேளாக்
கேட்ட பாம்பின் வாட்ட மெய்தித்
துயிலெழுந்து மயங்கின ளதாஅன்று மயிலென.

(பொய்கையார்பாட்டு.)

689. ஆழி யிழைப்பப் பகல்போ ¹மிரவெல்லாந்
தோழி துணையாத் துயர்தீரும்—வாழி
நறுமலை தாராய் திரையவோடு வென்னுஞ்
செருமலை சென்றடையும் போது.
690. காய்ந்துவிண் டாரையக் காமரு கூடலிற் கண்சிவந்த
வேந்துகண் டாயென்ன வெள்வளை சோரக் கலைநெகிழ்ப்
போந்துகண் டாளொடும் போந்துகண் டேற்கவன் பொன்முடிமேற்
போந்துகண் டாளென்று போந்ததென் மாட்டோர் புறவுரையே.
691. அணியாய செம்பழுக்காய் வெள்ளிலையொ டேந்திப்
பணியா யெமபெருமா னென்று—கணியார்வாய்க்
கோணலங் கேட்பதூஉங் கொண்கர் பெருமானுர்
தோணலஞ் சேர்தற் பொருட்டு.
692. மதுப்பொழிதார் மன்னவனை மால்கரிமேற் கண்டு
விதிப்ப மயிரரும்பு ¹மெய்யும்—புதைத்தான்
வளவா ரணநெடுங்கை ²துண்டுவிலை வாய்ந்த
இளவாடை கூர்ந்த தென.
693. துடியடித் தோற்செவித் தூங்குகைந் நால்வாய்ப்
பிடியேயா னின்னை யிரப்பல்—கடிகமழ்தார்ச்
சேலேக வண்ணனொடு சேரி புகுதலுமெஞ்
சாலேகஞ் சார நட.

(688) தொல். பொரு. 54. (689) யாப். வி. 45, 95. ¹இரவரில் (690) ஷே. 94. (691) தொல். புறத். 83. (692) தண்டி. 65; வீரசோ. அலங். 27. ¹மெய்யிற். ²வண்டுவிலை. தோய்ந்த. (693) முத்தொள்ளாயிரம்.

694. தவளை யுகளுந் தடம்புனனீர் நாடூன்
இவளை வளைகாரந்தா னென்றும்—றவளத்
தனிக்காவல் வெண்குடையான் றண்ணளியு மஃதே
இனிக்காவ லாமோ வெமக்கு.

(வத்தவர்கோ.)

695. வேட்டொழிவ தல்லால் வினைஞர் வினாவயலுட்
டோட்ட கடைஞர் சுடுநந்து—மோட்டாமை
வன்புறத்து மீதுடைக்கும் வச்சத் திளங்கோவை
இன்புறுத்த வல்லமோ யாம்.

696. வாடை குளிர மருந்தறிவா ரில்லையோ
கூட வினியொருகாற் கூடாதோ—ஓடை
மதவீர ரணத்துதயன் வத்தவர்கோ ஞட்டிற்
கதவான தோதமியேன் கண்.

உட்கோள்.

697. உருகி யுட்கருகி யுள்ளீரல் பற்றி
ளரிவ தவியாதென் செய்கேன்—வரியரவ
நஞ்சிலே தோய்ந்த நளின விழிப்பெருமாள்
நெஞ்சிலே யிட்ட நெருப்பு.

மடலேற்றம்.

698. கடலன்ன காமத்த ராயினும் பெண்டிர்
மடலூரார் மைந்தர்மே லென்ப—மடலூர்தல்
காட்டுகேன் வம்மின் கவிவஞ்சி யார்கோமான்
வேட்டமா மேல்கொண்ட போழ்து.

ஏறுகோள்.

699. காணையொ டாடிக் கதக்காரி தோன்றுங்கால்
வாளமூவ மக்களொ டேகுமா—கோளொடும்
பொன்றுமா நங்காய்நங் கேள்.

(சீஃறுழிசைக் கோச்சுக்கக்கலிவகை)

700. மாயவனும் முற்றேன்றி மணிரிரைகாத் தணிபெற்ற
ஆயனோர் குடையினரா யரசர்கள் பலர்கூடி

(694) வீரசோ. அலங். 17. (695) ஷை. 11 மேற். (696) பெருங்கதை,
முகவுரை, பக். 9. (697) தனிப்பா (அம்பிகாபதிவாக்கென்பர்). (698) தொல்.
அகந். 35. (699) யாப். வி. 59. (700) ஷை. 86.

மணியின்ற மேனியாள் முதற்கையைப் பெறுகுவார்
 அணியின்ற விடைகொண்டா ரெனச்சொல்லி யறைந்தனரே; (தரவு)
 தானவ்வழி,
 எழுப்பற்றிச் சனந்துறுமி யெவ்வழியு மியமியம்ப
 விழுக்குற்று நின்றாரும் பலர்;
 ஆங்கே,
 வாளுற்ற கண்ணோ மகிழ்விப்பா மெனக்கருதிக்
 கோளுற்று நின்றாரும் பலர்.
 ஆண்டே,
 இத்திறத்தாற் குறையென்னை யிருங்கிளைக்குங் கேடென்னப்
 பற்றாது நின்றாரும் பலர். (மூன்றுந் தாழிசை)
 அதுகண்டு, (தனிச்சொல்)
 ஈமவரை நிறத்துத்தன்ன மாலை பியராமுக்
 கைவரை நில்லாது கடிதேற் றெருத்தொடிப்ப
 அழுங்கின ராய மமர்ந்தது சுற்றம்
 எழுந்தது பல்சன மேறுதொழு விட்டன
 கோல வரிவளை தானுங்
 கால்வன போலுங் கடிமகிழ் வோட்கே.

*காஞ்சி.

மறக்காஞ்சி.

(பொழிந்த பின் களம்புகித், நடுகல்லாயினுனை ஒருவிரன்கண்டு
 நிகழ்த்தியது).

701. பொருது வடுப்பட்ட யாக்கை நாணிக்
 கொன்று முகந்தேய்ந்த வெஃகந் தாங்கிச்
 சென்று களம்புக்க யானை தன்னொடு
 முன்மலைந்து மடிந்த வோடா விடலை
 நடுகன் னெடுநிலை நோக்கி யாங்குத்தன்
 புண்வாய் கிழித்தனன் புகழோ னந்நிலைச்
 சென்றுழிச் செல்க மாநோ வெண்குடை
 அரகமலைந்து தாங்கிய களிற்றுமடி பறந்தலை
 முரண்கெழு தெவ்வர் காண
 இவன்போ லிந்நிலை பெறுகயா னெனவே.

*இத்திணை, வஞ்சியை யடுத்துவைத்துப் படிக்கத்தக்கது. (701) தொல்.
 பொரு. 79 நச்.

முதிர்முலை.

(துறக்கத்துப் பெயர்ந்த *நெடுங்கோளன்தாய் இறந்துபட்ட தலைப்பெயன்லை.)

702. எற்கண் டறிகோ வெற்கண் டறிகோ
என்மக னாத லெற்கண் டறிகோ
கண்ணே கணைமூழ் கினவே தலையின்
வண்ணமாலையும் வாளிவிடக் குறைந்தன
வாயே, பொங்குதுனைப் பகழி மூழ்கலிற் ¹புலாவழித்
தாவ நாழிகை யம்புசெறித் தற்றே
நெஞ்சே வெஞ்சரங் கடந்தன குறங்கே
நிறங்காந்து பல்சா நிரைத்தன வதனால்
அவிழ்ப்பு வப்பணைக் கிடந்தோன்
²கமழ்ப்புங் கழற்றிங் காய்போன் றனனே.

703. குரங்கு மேனித் திரங்குமுகச் செதுமுலை
நரைமூ தாட்டி வினவுதி யாயின்
நும்மகன் கொல்லோ வறியே னிம்மகன்
கொற்ற வெண்குடை மன்னர்க் குதவிச்
செஞ்சோற் றருங்கடன் வெஞ்சமத் தாற்றிக்
களிறுதலை யடுத்து மாகா னீட்டிப்
பிளிறுகான் முரசு மெத்தனை யாகப்
பருந்தின் செறுநிழல் பந்த ராக
அழிபிணக் குன்றே வேலி யாக
கழுகுணக் கிடந்த ³காளை
நும்மகன் கொல்லோ யானறி யேனே.

704. வாழிய துடிய வாழிய துடிய
என்மகன், ஆர்த்தெறிந் தனனே வெறிந்தார்த் தனனே
ஆர்த்து மெறியா னெறிந்து மமரான்
கையது வேலே காலது கழலே
மெய்யது சினமே மேற்சென் றனனே
வேந்த ரெல்லாந் தன்னோக் கினரே
நோக்கி னோக்கான் முறுவலன் றுக்கித்
தழீஇந் தாமெனத் தண்ணுமை
கழித்தா னென்வான் வீழ்ந்தன களிதே.

*நெடுங்கோளன். (702) தகரீர்யாத். தொல். பொரு. 79 நச். ¹புலர்வழித்.
²கவிழ்ப்புங்கழற்றின். (703, 704) தகரீர்யாத், ³காளைநும், மகன்கொல்லோ வறி
யென் யாளிம்மகனே.

705. வாதுவல் வயிறே வாதுவல் வயிறே
நோவே னத்தை நின்னின் றனனே
பொருந்தா மன்ன ருஞ்சம முருக்கி
அக்களத் தொழிதல் செல்லாய் மிக்க
புகர்முகக் குஞ்சர மெறிந்த வெஃகம்
அதன்முகத் தொழிய நீபோந் தனையே
அதனால், எம்மில் செய்யாப் பெரும்பழி செய்த
கல்லாக் காலையை யின்ற வயிறே.

706. தருமமு மீதேயாந் தானமு மீதாந்
கரும்முங் காணுங்கா லீதாஞ்—செருமுனையிற்
கோள்வாண் மறவர் தலைதுமிப்ப வென்மகன்
வாள்வாய் முயங்கப் பெறின்.

ஆஞ்சிக்காஞ்சி.

707. இன்ப முடம்புகொண் டெய்துவிர் காண்மினோ
அன்பி னுயிர் புரக்கு மாரணங்கு—தன்கணவ
னல்லாமை யுட்கொள்ளு மச்சம் பயந்ததே
புல்லார்வேன் மெய்சிதைத்த புண்.

பேய்க்காஞ்சி.

708. புண்ணனந்த ருற்றானைப் போற்றாந் ரின்மையிற்
கண்ணனந்த ரில்லாப்பேய் காத்தனவே—புண்ணு
முனையோரி யுட்க வுணர்வொசொ யாத
இனையோன் கிடந்த விடத்து.

துறறுவு.

709. கருந்தடங்கண் டிங்கையரை நோக்குற்ற கண்ணும்
பெருந்தடந் ¹தோட்பிணித்த கையும்—பருந்தின்
வளைவாயிற் பெய்யேனேல் வந்திரந்தார் துன்பங்
களையாது மாற்றுகவென் கை.

பூசன்மயக்கம்.

710. இரவலர் வம்மி னெனவிசைத்த லன்றிப்
புரவலன் மாய்ந்துழியும் பொங்கும்—¹உரைமயங்க
வேற்கண் ணியாமுத வெம்பூசல் கேட்டடங்காத்
தோற்கண்ண போலுந் தடி.

(705-706) தகரீயாத். (707) ஷெ. தொல். பொரு. 79 நச். (708) ஷெ. 79 நச். (709) பிரசோ பொருட். 17 மேற். ¹தோள் யாப்புறுத்த. (710) தொல். பொரு. 79. (தகரீயாத்) ¹உரையுழங்க.

பையுள்.

(சுற்றத்தாரின்றி மனைவியர் தத்தங் கொழநரைத் துழிஇ அழுந்தது.)

711. மழைகூட பாடாட் கழையிறங் கடுக்கத்தப்
புலிவழங் ¹கதரிடைப் பாம்புதாங் கிறுவரை
இருள்புக்குத் ²துணிந்த வெண்குவரற் கல்லளே
ஒருதனி வைகிய தனைத்தே பெருவளத்து
வேனின் மூதார்ப் பூநாறு நறும்பகல்
எழுதுசுவர் மாடத்துக் கிளையுடை பொருசிறை
யவரின்று நிகழ்தரு முறவே யதனாள்
அழுதுபனி கலுழந்தவெங் கண்ணே யவ்வழி
நீர்நீந்து பாவை யசைவது நோக்கிச்
சேணிடை யகன்ற துயிலே யதுவினி
யவருடைக் கனவோ டிவ்வழி யொருநாள்
வாரா தாயினும் யாதாங் கொல்லோ
மெலிந்து மெலியுமென் யாக்கையிற்
கழிந்து கழியுமென் னொருயிர் நிலையே.

தபுதாரநிலை.

712. கழல்சேர்ந்த தாள்விடலை காதலிமெய் தீண்டும்
அழல்சேர்ந்து தன்னெஞ் சயர்ந்தான்—குழல்சேர்ந்த
தாமந் தரியா தசையுந் தளிர்மேனி
நமந் தரிக்குமோ வென்று.

காடுவாழ்த்து.

713. உலகு பொதியுருவந் தன்னுருவ மாகப்
பலர்பரவத் தக்க பறந்தலைநன் காடு
புலவுங்கொ லென்போற் புலவுக் களத்தோ
டிகனெடுவே லானை யிழந்து.

கையறுநிலை.

(உயர்ந்தோனெருவன் இறந்தநிலை.)

714. தொடியுடைய தோண்மணந்தனன்
கடிகாவிற் பூக்குடினன்
நறைகமழ் சாந்தரீவினன்
செற்றோரை வழிதேய்த்தனன்

(711) தொல், பொரு, ¹கதரிடை, ²துறந்த. (712) தண்டி. 70 மேற்;
நீரசோ, அலங், 23 மேற் (713) தொல், பொரு, 79 மேற், (714) யாப். வி, 90.

நட் டோரை யுயர்வுந் தின்
 வலியரென வாய்மொழியலன்
 மெலியரென மேற்செல்லன்
 பிறரையொன் றிரப்பறியலன்
 இரப்போர்க்கு மறுப்பறியலன்
 வருபடையை எதிர்கழறினன்
 பெயர்படையைப் புறங்கண்டனன்
 நெடுந்தெருவிற் றேரோட்டினன்
¹கடும்பரிய மாகடாயினன்
 உடல்சினத்த களி றார்ந்தனன்
²தீந்தேறற் றகம்புதொலைச்சினன்
 வானுவப்பப் பசிதீர்த்தனன்
 மயக்குடைய மொழிவிடுத்தனன்
 ஆங்குச்
 செய்வகை யெல்லாஞ் செய்தன னாதலின்
 இடிக வொன்றோ சுடிக வொன்றோ
 படுவழிப் படுகவிப் ³புகழ்வெய்யோன் றலையே.

715. தேரோன் மகன்பட்ட செங்களத்து ளிவ்வுடம்பிற்
 றீராத பண்பிற் றிருமடந்தை—வாரா
 உலகத் துடம்பிற் கொழிந்தனன் கொல்லோ
 அலகற்ற கற்பி னவன்.

பொதுவியல்.

போந்தைமலைந்தாடியது.

716. ஏழக மேற்கொண் டினையோ னிகல்வென்றான்
 பேழ யிவனேற வேந்துளவோ—ஏழுலகுந்
 தாந்தயங்கு நாகந் தலையங்க வாடாமோ
 போந்தையங் கண்ணி புனைந்து.

வேம்புமலைந்தாடியது.

717. குறும்பூழ்ப்போர் கையெறிந்து கொற்றம் பெறுதல்
 இறும்பூதென் றியாமாடல் வேண்டா—செறுங்கோன்
 குலமதிக்கு மாறறியிந் கொற்றவன் வேம்பு
 தலைமலையற் பாலதாஉ மன்ற.

¹கடும்பரி யூர்கடாயினன். ²தீஞ்சேரற். ³இசல் வெய்யோன். (715)தொல்.
 பொரு, 79 நச். (716, 717). ஷ. ஷ. 60 நச்.

ஆர்மலைந்தாடியது.

718. ஆர்வேய்ந்த கோலத்தோ டாடுவர் பாடுவர்
போர்வேந்தர் பெற்றநாள் போன்றுவப்பர்—சீர்சால்
பறைகெழு வாரணப்போர் ¹பண்டிகழ்ந்தோ ரின்று
சிறைகெழு வாரணப்போர் செய்து.

வேலன்வெறியாட்டு.

719. அமரகத்துத் தன்னை மறந்தாடி யாங்குத்
தமரகத்துத் தன்மறந் தாடுங்—குமான்முன்
கார்க்காடு நானுங் களனிழைத்துக் ¹காரிகையா
ரோர்க்காடுங் காளை யிவன்.

நெடுமொழிகூறல்.

720. தானால் விலங்காற் றனித்தாற் பிறன்வரைத்தால்
யானை யெறித விளிவரவால்—யானை
ஒருகை யுடைய தெறிவலோ யானும்
இருகை சுமந்துவாழ் வேன்.

வாள்வாய்த்துக்கவிழ்ந்த பிள்ளைநிலை.

721. ஆடும் பொழுதி னறுகயிற்றுப் பாவைபோல்
வீடுஞ் சிறுவன்றாய் மெய்ம்மகிழ்ந்தாள்—வீடுவோன்
வாள்வாயின் வீழ்ந்த மறவர்தந் தாயரே
கேளா வருதார் கிடந்து.

வந்தார் தாங்கும் பிள்ளைநிலை.

722. ஏற்றெறிந்தார் தார்தாங்கி வெல்வருகென் றேவினான்
கூற்றினுந் தாயே கொடியனே—போர்க்களிறு
காணு விளமையாற் கண்டிவனோ நின்றிலனேன்
மாணுநள் யார்பிழைப்பார் மற்று.

பிள்ளையாட்டு.

723. வன்கண் மறமன்னன் வாண்மலைந்து மேம்பட்ட
புன்றலை யொள்வாட் புதல்வற்கண்—உன்புற்றுக்
காண்கெழு நாடு கொடுத்தார் கருதார்க்கு
வாண்கெழு நாடு வர.

அரசரீபுகழைக் கரட்டுவாழ்வோர்க்குக் கூறியது.

724. வீங்குசெலற் பருதி வெவ்வெயி லெறித்தலின்

¹நோங்க ணோக்கா தாங்கு நீபோய்

அரசுகுதகம் பூண்ட பின்னர் நின்னிலை

முரசடை வேந்தர் முகந்திரிந் தனரே

அஃதானு,

உவவுமதி நோக்குநர் போலப் பாணமொடு

வயிரியர் பொருநர்நின் பதிநோக் கினரே

அதனூல்,

²அதருங் கோடு முதலிய கூட்டுண்

டிகலி னிசைமேஎந் தோன்றித்

³தீதில வாகிய நீபெறு நாளே.

உன்னநிலை.

725. முன்னங் குழையவுங் கோடெலா மொய்தளிரின்

முன்னங் குழையொலித் தோங்குவாய்—மன்னரைக்

கொன்று கனங்கொள்ளுங் கொல்யானை வேந்தனை

வென்றுகளங் கொள்ளுமேல் வேந்து.

726. பொன்னன்ன பூவிற் சிறிய விலைப்புன்கால்

உன்னப் பகைவனெங் கோன்.

கழுவிலைக்கூத்து.

727. மீளாது பெற்ற விறற்கழலோன் வாளாட்டின்

வாளாடு கூத்திவந் தாடினான்—வாளாட்டின்

மண்ணாளு மன்னரே பெண்ணாவார் வண்மைக்குப்

பெண்ணாடின யாதாம் பிற.

கூதிர்ப்பாசறை.

728. கவலை மறுகிற் கடுங்கண் மறவர்

உவலைசெய் கூரை யொடுங்கத்—நுவலைசெய்

கூதிர் நலியவு முள்ளான் கொடித்தேரான்

முதின மடவாண் முயக்கு.

(724—727). செ. ¹ஆங்கண், ஆங்குண். ²அதருங், ³பலவா கியரில்.
(728) செ; பொரு. 76.

729. வாடை நலிய வடிக்கண்ணுள் தோண்சைஇ
ஒடை மழகளிற்று னுள்ளன்கொல்—கோடல்
முகையோ டலமர முற்றெறிபோற் பொங்கிப்
படையோடு பாசறையு ளான்.

நடுகற் காட்சி.

730. தாழி கவிப்பத் தவஞ்செய்வார் மண்ணுக
வாழிய நோற்றனை மால்வரை—ஆழிசூழ்
மண்டில மாற்று மறப்புகழோன் சீர்பொறிப்பக்
கண்டனெ னின்மாட்டோர் கல்.
731. கல்லாயு மெற்றெரிந்து காண்டற் கெளிவந்த
வல்லாண் விடலைக்கு வம்மினோ—வெல்புகழாற்
சீரியல் பாடல் சிதையாமல் யாம்பாடத்
தூரிய மெல்லாந் தொட.

கால்கோள்.

732. வரையறை சூழ்கிடக்கை மாத்தாட் பெருங்கல்
வரையறை செய்யிய வம்மோ—வரையறை
வாராப் பெரும்புகழ் வல்வேல் விடலைக்கும்
ஒராற்றற் செய்வ துடைத்து.
733. காப்புதூல் யாத்துக் கடிகமழ் நீராட்டிப்
பூப்பவி பெய்து புகைகொளீஇ—மீப்ப்டர்ந்த
காளை நடுகற் சிறப்பயர்ந்து கால்கொண்மின்
நாளை 1வரக்கடவ நரன்.

நீர்ப்படை.

734. வாளமர் லீழ்ந்த மறவோன்க 1லீர்த்தொழுக்கிற்
கேளி ரடையக் கிளர்ந்தெழுந்து—நீள்விசுப்பிற்
கார்ப்படுத்த வல்லேறு போலக் கழலோன்கல்
நீர்ப்படுத்தார் கண்ணீரி னின்று.
735. பல்லா பெயர்த்து நல்வழிப் படர்ந்தோன்
கல்சொரிந் தாட்டிய நீரே தொல்லை
வான்வழங்கு நீரினுந் தாய்தே யநனாற்
கண்ணீ ரருவியுங் கழீஇத்
தெண்ணீ ராடுமின் தீர்த்தமா மதுவே.

கல்நாட்டியது.

736. சீர்த்த துகளிற்றாய்த் தெய்வச் சிறப்பெய்த
நீர்ப்படுத் தற்கு நிலைகுறித்துப்—போர்க்களத்து
மன்னட்ட வென்றி மறவோன் ¹பெயர்பொறித்துக்
கன்னட்டார் கல்கூழ் கடத்து.

நடுகல்லிற் பெயர்முதலிய பொறித்தது.

737. கைவினை மாக்கள் கலுழக்க னோக்கிழுந்துஞ்
செய்வினை வாய்ப்பவே செய்தமைத்தார்—மொய்போர்
மறவர் பிணம்பிறக்கி வாள்வாய்த்து வீழ்ந்தோன்
பிறபெயர்கூழ் கன்மேற் பெரிது.

நடுகந்தச் சிறப்புப்படைத்தது.

738. அன்றுகொ ளாபெயர்த் தாரமரில் வீழ்ந்தோன்கற்
கின்றுகொள் பல்லா னினமெல்லாங்—குன்றாமற்
செய்ம்மினோ சீர்ப்பச் சிறப்பாகத் தீபங்கள்
வைம்மினோ ²பீடம் வகுத்து.
739. கோள்வாய்த்த சீயம்போற் கொற்றவர்தம் மாவெறிந்து
வாள்வாய்த்து வீழ்ந்த மறவேலாய்—நாள்வாய்த்
திடைகொள லின்றி யெழுத்துடைக் கல்வாய்
மடைகொளல் வேண்டு மகிழ்ந்து.

நடுகல்வாழ்த்து.

740. ஆவாழ் குழக்கன்றுய் வித்துக் களத்தவிந்த
நீவாழ் வாழிய நின்னகெல்—ஔவாத
விற்கோட்ட நீண்டதோன் வேந்தன் பெயர்பொறித்த
பொற்கோட் டிமயமே போன்று.

வள்ளல்.

741. தண்ணளிசேர்ந் தின்சொன் மருவுந் தகைமைத்தாய்
எண்ணிய வெப்பொருளு மெந்நாளும்—மண்ணுலகில்
வந்து நமக்களித்து வாழு முகிலொன்று
தந்ததான் ³முன்னைத் தவம்.

(736—740) தொல். பொரு. 60. நச். ¹பெயர்பொறிப்ப. ²கோட்டம்.
(741) தண்டி. 53 மேற். வீரசோ. அலங். 24 மேற். ³தந்தது.

வள்ளல் வறுமை.

742. ¹கடைகொ லுலகியற்கை காலத்தின் றீங்கால்
அடைய வறிதாயிற் றன்றே—அடைவோர்க்
கருமை யுடைத்தன்றி யந்தேன் சுவைத்தாய்க்
கருமை விரவாக் கடல்.

அரசர்.

சீடி.

743. சேர்ந்த புறவி னிறைதன் றிருமேனி
ஈந்திட் டெயர்துலேதா னேறினான்—நேர்ந்த
கொடைவீர மோமெய்ந் நிறைகுறையா வன்கட்
படைவீர ²மோசென்னி பண்பு.

இராமசரிதம்.

(இராமபிரான்கூற்று —பழைய இராமாயணம்).

744. வான்குணத் தெம்பிக்கு ³மண்ணின் பெருஞ்செல்வம்
யான்கொடுப்பேற் கெங்கோனு ⁴மீந்தளித்தான்—தேன்போய்க்
கரும்பேறு நன்னாட்டார் காவலன்றன் றேவி
⁵பெரும்பேறு மற்றுண்டோ பேசு.

(பகைச்சேனை வரவை இராவணந்த் ஒற்றன் அறிவித்தது.)

745. ஐயுருப தோசனையு மாங்கோ றிடமின்றிக்
கைபரந்த சேனைக் கடலொலிப்பத்—தையல்
வழிவந் திராமன் வடகரையா னென்றான்
விழிவந்து வேறுக மீட்டு.

(இராமபிரான் பெருமைபற்றிய கவிக்கூற்று).

746. மற்றிவனை மாடென் றறிந்தாலவ் வாளரக்கன்
பெற்றி கருதுவதென் பேதையர்காண்—மற்றிவன் றன்
கண்டான் கடைசிவத்தற் குண்டோ கடலிலங்கை
வண்டா ராக்கன் வலி.

(742) தண்டி. 53 மேற்; வீரசோ. அலங். 24 மேற். ¹கடைபோல்.
(743) வீரசோ. அலங் 28 மேற்; தண்டி. 70 மேற்; ³மோவவன். (744) வீரசோ.
அலங். 12 ³மன்னு. ⁴மிக்களித் தான்—ஆன்போய்க், கரும்பேறு நாட்டார்
தங், ⁵தரும்பேறு மற்றுண்டோ சாற்று. (அச்சுப்பிரதி). (745, 746) ஷை,
பொரு. 18.

பரதநம்பி.

747. கடலு மலையு நேர்படக் கிடந்த
 1மண்ணக வளாக நுண்வெயிற் றுகளினும்
 நொய்தா லம்ம தானே யிஃதெவன்
 குறித்தன னெடியோன் கொல்லோ மொய்தவ
 வாங்குசில யிராமன் றம்பி யாங்கவன்
 அடிபொறை யாற்றி னல்லது
 முடிபொறை யாற்றலன் படிபொறை குறித்தே.

(ஏகவிருத்த ராமாயணம்)

748. தாதையார் சொலராமன் காடு போதல்
 சார்ந்துளபொன் மானெனுமா ரீசன் சாதல்
 சீதையார் பிரிவெருவை மரணம் பானு
 சேயொடுநட் புக்கோடல் வரலி வீடல்
 ஒதரீர்க் கடற்பரப்பை யனுமன் ரூண்டல்
 உயரிலங்கை நகரெரியால் வேவக் காண்டல்
 பாத்தகரா மரக்கரெலா மிறக்கத் தாக்கல்
 பாக்கியரா மாயணச்சீர்க் காதை யீதே.

பரசுராமனைக் காசிபன் வேட்பித்த பாட்டு

749. ஈன்ற வுலகளிப்ப வேதிலரைக் காட்டாது
 வாங்கியதா யொத்தானம் மாதவத்தோன்—ஈந்த
 மழுவா னெடியோன் வயக்கஞ்சால் வென்றி
 வழுவாமற் காட்டிய வாறு.

பார்த்தனும் பாண்டியன்மகளும்.

750. பூண்டாழ் மார்பிற் பொருப்பிற் கோமான்
 பாண்டியன் மடமகள் பணைமுலைச் சாந்தம்
 வேறு தொடங்கிய விசய னெஞ்சத்
 தாராழ லாற்றா,.....
 பொதியிற் சாந்த மெல்லாம் பொருநிறை
 முத்தினு முழங்கழற் செந்திப்
 பொத்தவது போலும் புலம்புமூந் தறுத்தே

(747) தொல். பொரு. 70 நச்; 1மண்ணக வளாக நிறைய நுண்வெயிற், றுகளினு நொய்தா லம்ம தானே, இஃதெவன் குறித்தனன் கொல்லோ மொய்தவ. (748) தமிழ்ப்பு, ச. பக். 62, (749) தொல். பொரு. 75, நச். (750) ஐ. 54; நச்.

பாரத சரிதம்.

(பார்த்தன் நிவாதகவசரை அழித்தது.)

751. மண்ணகன்று ¹தன்கிளையி னீங்கி வனம்புகுந்து
பண்ணுந் ²தவமுயலும் பார்த்தன்றான்—விண்ணிறந்து
மீதண்டர் கோன்குலையும் வெய்யோர் குலந்தொலைத்தான்
கோதண்ட மேதுணையாக் கொண்டே.

(கள்ளன் கவசகுண்டலங்கள் அளித்தது.)

752. இத்திரன் மைந்த னுயிர்வேட் டிரந்திரவி
மைந்தனை வெல்வான் வரங்கொண்டான்—தந்தநான்
வந்திலேவேன் மைந்தனை யன்றி யிதற்குவந்த
வேந்தனும் பெற்றான் மிசை.

(தன்மேட்பாட்டுரை.)

753. ³மலைதகர்ந்து போகாதோ வற்றாதோ பவ்வம்
அலர்கதிரோன் வீழானே வஞ்சி—நிலையெனக்குப்
பார்வேந்த ⁴ராற்றுவரோ பாய்கீர்க் குருகுலத்தார்
போர்வேந்தே யான்முனிந்த போது.

(குருக்கள் தமக்குப் படைத்தலைவரை வகுத்தது)

754. கங்கை சிறுவனுங் காய்கதிரோன் செம்மலும்
இங்கிருவர் வேண்டா ⁵வெனவெண்ணிக்—கங்கை
சிறுவன் படைக்காவல் பூண்டான் செயிர்த்தார்
மறுவந்தார் தத்த மனம்.

(படையிட்டம்.)

755. கவிவர லாழியின் வாழ்க்கை கடிந்து
மலிபுகழ் வேண்டு மனத்தர்—ஒலிகடல்குழ்
மண்ணகலம் வேண்டாது வான்வேண்டி யீண்டினார்
⁶புண்ணகலாப் போர்க்களத்துப் போந்து.

(வேற்றெழில் வன்மை.)

756. குன்று துகளாக்குங் கூர்ங்கணையான் வேலெறிந்
தன்று திருநெடுமா லாடினான்—என்றும்

(751) வீரசோ. அலங். 29. ¹தன்கிளையி, நீங்கி வனம்புகுந்து. ²தவத
நிசைந்த பார்த்தன்றான்—எண்ணிறந்து. (752) தொல். பொ. 76 நச். (பாரதம்).
(753) வீரசோ. அலங். 12, 28; ³மலைதகர்ந்து. ⁴ரொப்பரோ. (754) தொல்.
புறத். 72. (பாரதம்). ⁵வெனவெண்ணிக். (755, 756) ஷட. 76 நச்; புறத்
திரட்டு. (பாரதம்). ⁶புண்ணியாமம்.

பணிச்சென்று மூளாத பில்கதிரோன் சேயோ
டினிச்சென் றமர்பொரா யென்று.

(ஒருவன் தன்னை அவிப்பலிகொடுத்தது.)

757. எம்பியை வீட்டுத லெம்மனைக்கா யான்படுதல்
வெம்பகன்முன் யான்விளைப்ப னென்றெழுந்தான்—தம்பி
புறவோரிற் பாணிப்பப் பொங்கெரிவாய் வீழ்ந்தான்
அறவோன் மறமிருந்த வாறு.

(விமன்போர்.)

758. கடல்கிழிய வோடுங் கலம்போல வொன்றார்
உடல்கிழிய வொன்வான் விதிர்த்து—மடல்கிழியும்
பைம்பொற்றார் மன்னர் படைநடுவே யோடிற்றே
செம்பொற்றண் டேந்தினான் றேர்.

(களி நேதிரீந்தோர் பெருமை.)

759. வானவர் போரிற் றுனவர்க் கடந்த
மான வேந்தன் யானையிற் றனாஅது
பல்படை நெரிவ தொல்லான் வீமன்
பிறக்கிடங் கொடானதன் முகத்தெறிந் தார்த்தத்
தானெதிர் மலைந்த காலையாங்கதன்
கோடுழக் கிழிந்த மார்பொடு நிலஞ்சேர்ந்து
போர்க்கோள் வளாகந் 1தேர்த்துக ளனைத்தினும்
இடைகொள வின்றிப் புடைபெயர்ந்து புரண்டு
வருந்தா வுன்னமொடு பெயர்ந்தனன்
பெருந்தகை யாண்மையொடு பெயர்த்தலோ வரிதே.

(களிற்றெடுபட்ட வேந்தனை அட்டவேந்தன்படையாளர்
சூழ்ந்தாடியது.)

760. நான்மருப் பில்லாக் கானவில் யானை
வீமன் வீழ்த்திய துடன்றெதிர்த் தாங்கு
மாழுது மதுரை மணிநிறப் பாகலே
டாடமர் தொலைத்த லாற்றான் றேரொடு
மைத்துணன் பணியின் வலமுறை வந்து
கைத்தலங் கதிர்முடி யேற்றி நின்றந்

(757) தொல். புறத். 76 நச்; புறத்திரட்டு. (758) தொண்டை. சத. 52
மேற். (பாரதம்.) (759, 760) தொல். பொரு. 72 நச். (பாரதம்). 1தோய்துக
ளனைத்தினும்.

திறைஞ்சின னைவர்க் கிடையோன துகண்டு
மறந்தீர் மன்னனு மிறைஞ்சித் தஞ்அது
வேழம் விலக்கி வினைமடிந் திருப்பச்
ஞர்மருங் கறுத்த நெடுவேள் போல
மலைபுரை யானையுந் தலைவனுங் ¹கவிழிய
ஆளுகு களத்து வாள்பல வீசி
யொன்னு மன்னரு மாடினர் துவன்றி
யின்னா வின்ப மெய்தித்
தன்னமர் கேளிரு முன்னுத் தனரே.

(இருநானைத்தலைவருந் தம்மிற்பொருது வீழ்தல்.)

761. ஆதி சான்ற மேதரு வேட்கையின்
நாளுங் கோளு மயங்கிய ஞாட்பின்
மதியமு ஞாயிறும் பொருவன போல
ஒருத்தி வேட்கையி ²னுடன்வயிற் றிருவர்
செருக்கூர் தண்டி நெருக்கின ரெனவும்
அரவணி கொடியோற் கிளையோன் சிறுவனும்
பெருவிறல் வீமற் கிளையோன் சிறுவனும்
உடன்மர் தொடங்கிய கால யடங்கார்
³உட்குறுஞ் சீற்றத்துக் கைப்படை வழங்கி
இழந்தவை கொடாஅர் கிடந்தன வாங்கித்
தேர்மிசைத் ⁴தமியர் தோன்றார் பார்மிசை
நின்றுசுடர் நோக்கியு மொன்றுபடத் திருகியும்
தம்பியடி பிணங்கு மண்ணிற் றேற்றமொடு
கொடிகொடி பிணங்கி வீழ்வன போல
ஒருவயின் வீழ்ந்தடு காலே
இருபெரு வேந்தரும் பெரிதுவந் தனரே.

(குருகுலவேந்தனைக் குறங்குறுத்தஞான்று சினந்த
அச்சுவத்தாமாவின் போர்த்தொழில்.)

762. ⁵மறங்கெழு வேந்தன் குறங்குறுத் திட்டபின்
அருமறை யாசா னொருமகன் வெகுண்டு
பாண்டவர் வேர்முதல் கீண்டெறி சீற்றமொ
டிபுரூ ரறியாது துவரை வேந்தொடு
மாதலன் றன்னை வாயிலி னிறீஇக்

¹கவிழிய. (761, 762) தொல். பொரு. 72 நச். (பாரதம்) ²உடல்வயிற்.

³உடங்குவருஞ். ⁴தழீஇயர். ⁵திறங்கெழு.

காவல் பூட்டி ¹யூர்ப்புறக் காவயின்
 ஐவகை வேந்தரொ டரும்பெறற் றம்பியைக்
 கைவயிற் கொண்டு கரியோன் காத்தலிற்
 ரெகுடும் பிர்இத் துறக்க மெய்திய
 • தந்தையைத் தலையற வெறிந்தவ னிவனெனத்
 துஞ்சிடத் தெழீஇக் குஞ்சி பற்றி
 • வடாஅது பாஞ்சால னெடுமுதற் புதல்வனைக்
 கழுத்தெழுத் திருகிப் பறித்த காலக்
 கோயிற் கம்பலே யூர்முழு துணர்த்தலிற்
 றம்பியர் மூவரு மைம்பான் மருகரும்
 உடன்சமர் தொடங்கி யொருங்குகளத் தவிய
 வான்வாய்த்துப் பெயர்ந்த கால யான்வினைக்
 கின்னோ ரினிப்பிற ரில்லென வொராங்குத்
 தன்முதற் றுதையொடு ²கோன்முத லமரர்
 வியந்தனர் நயந்த விசும்பின்
 இயன்றதலே யுலகமு மறிந்ததா லதுவே.

குந்திதேவி.

763. காய்கறி ரோனுக்குக் கன்னனையின் றுங்கன்னி
 யாகிப்பின் மூவரையு மீன்றளித்த—தோகை
 தலைமைசேர் கற்பினாட் டான்வணங்கு முன்னாள்
 மலையெடுத்துக் கார்காத்த மால்.

சீவகன்.

764. உருவள ரகவை பூமி யுயர்தவங் கருணை யூக்கம்
 பொருவலி விசயம் வீரம் புண்ணிய மாதர் போகம்
 பெருரிதி யொழுக்கஞ் சீலம் பிள்ளைகண் மானங் கல்வி
 திருமுத லிவையீ ரெட்டுஞ் சீவக னொருவன் பெற்றான்.

வந்தவர்கோ.

(வந்தவந்தோள்ளாயிரம்).

765. உன்னுயிரு மென்னுயிரு மொன்றென்ப தின்றழிந்தேன்
 மன்னுபுகழ் வச்சத்தார் மன்னவா—உன்னுடைய
 பொன்னாகத் தெங்கையர்தம் பொற்கைநகச் சின்னங்கண்
 டென்னாகத் தேயெரிகை யால்.

¹யூர்ப்புக்காவயின். ²கொண்முத. (763) தண்டி. 125 மேற். வீரசோ. துலங்.
 'காலமலையொட்டிமலையு' என்னுஞ் செய்யுளுரை (எட்டுப்பிரதி). (764) சீவக
 சிங். மூன்றும்பதிப்பு, பக். 916. (765) பெருங்கதை, முகவுரை, பக். 9.

766. கொங்கை கோங்கும் பாக வங்கை
யணிநிறத் தாமரை யாக மணிநிறக்
கண்ணினை குவளை யாக நுண்ணிழை
நுண்ணிடை வல்லி யாக நண்ணிய
முறுவன் மூல்ல யாக விறுமாந்து
செவ்வாய் கொவ்வை யாகக் கைவிரற்
சீறடி தளிர்க ளாகச் சீறு
மாவளூர் தந்தலிம் மங்கை தன்னைக்
கரத்து மென்றெனக் கிரக்க மின்றி
ஒடரிக் கண்ணியை யொளித்தீ ராயினுங்
காட்டுமி னென்று கைதொழு திறைஞ்சினன்
வாட்டிறற் றடக்கை வத்தவர் கோவே.

அவந்தியார்கோ.

767. கடுங்கை வயலுழவர் காலைத் தடிய
மடங்கி யரியுண்ட நீலந்—¹தடஞ்சோரா
நீளரிமேற் கண்படுக்கு நீண் ரவந்தியார்
கோளரியே நிவ்விருந்த கோ.

தமிழ்வேந்தர்.

768. வில்லுடையான் வானவன் வீயாத் தமிழுடையான்
பல்வேற் கடற்றூனைப் பாண்டியன்—சொல்லிகவா
இல்லுடையான் பாலை யிளஞ்சாத்தன் வேட்டனே
நெல்லுடையா னீர்நாட்டார் கோ.

சேரன்.

(பல்தேவராகக்கூறியது).

769. இந்திர னென்னி னிரண்டேக னேறுர்ந்த
அந்தரத்தா னென்னிற் பிறையிலலை—அந்தரத்துக்
கோழியா னென்னின் முகநென்றே கோதையை
ஆழியா னென்னுணரற் பாற்று.

770. ஏற்றுர்தி யானு மிகல்வெம்போர் வானவனும்
ஆற்றலு மாள்வினையு மொத்தொன்றி னெவ்வாரே

(766) வீரசோ. அலங். 'சுற்றயன் முந்நீர்' என்ற செய்யுளுரை (வட்டுப் பிரதி). செ. அலங். 9 உரை (அச்சுப்பிரதி)யிலும், பெருங்கதை முகவுரை 12-ம் பக்கத்தும் பாட பேதங்கள் கண்டுபிடிக்க. (767) ஐ.; தண்டி. 25; ¹தடஞ் சேர்ந்து. (768) யாப். வி. 60. (769, 770) தொல். பொரு. 60. நச்.

கூற்றக் கணிச்சியோன் கண்மூன் நிரண்டேயாம்
ஆற்றல்சால் வானவன் கண்.

771. வஞ்சியே னென்றவன் னூர்ரைத்தான் யானுமவன்
வஞ்சியா னென்பதனால் வாய்நேந்தேன்—வஞ்சியான்
வஞ்சியேன் வஞ்சியே னென்றுரைத்தும் வஞ்சித்தான்
வஞ்சியாய் வஞ்சியார் கோ.

(*முப்பெட்டுச்செய்யுள்).

772. கல்லினைக் கதிர்மணிக் கவண்பெய்து கானவர்
கொல்லையிற் களிநெறி வெற்பே யாதே
கொல்லையுட் களிநெறி வெற்பனிவ் வியனாட்டார்
பல்புகழ் வானவன் ருளே யாதே
பல்புகழ் வானவன் ¹ரூன்சேரா மன்னர்க்கு
நல்ல படாஅ பறையே யாதே.

(குறிலோழகலேந்திசைவண்ணம்).

773. வரையென மாடங்க ளோங்குறு வீதியின் வஞ்சிமன்னவன்
புரைபுரை நின்றலர் பூந்தொடையற் பொறையன்றா னருளானேற்
கரையெனக் காலையுங் காண்பரிய கடல்போலுங் கவ்வையும்
அரையின மேகலை யோடவோடு மிவளாவி யாற்றாதே.
774. ²எருத்துமே னேக்குநின் வாழலே மென்னுங்
கருத்திற்கை கூப்பிப் பழகி—யெருத்திறைஞ்சிக்
கால்வண்ண மல்லாற் கடுமான்மேற்க் கோதையை
மேல்வண்ணங் கண்டறியான் வேந்து.

சோழன்.

கரிகாலன்.

775. முச்சக் கரமு மளப்பதற்கு நீட்டியகால்
இச்சக் கரமே யளத்ததாற்—செய்ச்செய்
அரிகான்மேற் தேன்றெடுக்கு மாம்புனனீர் நாடன்
கரிகாலன் காணெருப் புற்று.
776. அரிமா சுமந்த வமனிமே லானைத்
திருமா வளவனெனத் தேறேன்—திருமார்பின்

(771) யாப். வி. 69; வீரசோ. யாப். 8 மேற். *முப்பெட்டுச்செய்யுள்.

(772) யாப். வி. 93; ¹தானொடுசார் மன்னர்க்கோர். (773) னை. 94.

(774) தொன். மெய்ப். 8 உரை; இலக். வி. 578, உரை. ²எருத்துமே.

(775-776) பத்துப்பாட்டு, பொருந். பக். 92.

மானமா லென்றே தொழுதேன் தொழுதகைப்
போனவா பெய்த வளை.

777. கச்சி வளைக்கைச்சி காமக்கோட் டங்காவல்
மெச்சி யினிதிருக்கு மெய்ச்சாத்தன்—கைச்செண்டு
கம்பக் களிற்றுக் கரிகாற் பெருவளத்தான்
செம்பொற் கிரிதிரித்த செண்டு.
778. 1தொக்க கலியின்மூ வாயிரத்துத் தொண்ணூற்றில்
மிக்க கரிகால வேந்தனுந்தான்—பக்கம்
அலைக்கும் புசுழ்ப்பொன்னி யாறுகரை கண்டான்
மலைக்கும் புயத்தானும் வந்து.
779. அஞ்சின் முடிகவித் தைம்பத்து மூன்றளவிற்
கஞ்சிகா வேரிக் கரைகண்டு—தஞ்சையிலே
எண்பத்து மூன்றளவு மீண்ட விருந்தே]தான்
விண்புக்கான் றண்புகார் வேந்து.

மெய்க்கீர்த்திகள்.

இராசகேசரி இராசராசன்.

780. திருமகள் போலப் பெருநிலச் செல்வியுந்
தனக்கே யுரிமை பூண்டமை மனக்கொளக்
காந்தருநர்ச் சாலைக் கலமறுத் தருளி
வேங்கை நாடுங் கங்க பாடியும்
2தடிகை பாடியும் துளம்ப பாடியும்
குடமலை நாடுங் கொல்லமுங் கலிங்கமும்
முரட்டொழிற் சிங்கன ரீழமண் டலமும்
இரட்ட பாடி யேழரை யிலக்கமும்
முந்நீர்ப் பழந்தீவு பன்னீரா யிரமுந்
திண்டிறல் வென்றித் தண்டாற் கொண்டதன்
னெழில்வன னுழியு ளெல்லா யாண்டுந்
தொழுதக விளங்கும் யாண்டே செழியரைத்
தேசுகொள் கோராச கேசரி வர்மரான
உடையார் ஸ்ரீராசராச தேவர்க்கு யாண்டு—

(777) சிலப் 5, 95-8, அடியார். (778) சோழமண். சத. பக். 41.
1தொக்க சகனிற் றொளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றிற். (779) சென்னை மியூவியம்
சையெழுத்துப்புத்தகசாலைப் பிரதியொன்றிற் கண்ட பாட்டு. [ ] இக்குறிக்குள்
ளான எழுத்துக்கள் ஊதித்தமைக்கப்பட்டவை, (780) சாஸனம். 2தடிகை
வழியும் துளம்ப பாடியும்.

அருண்மொழி (இராசராசர்).

781. அருமொழிதன் கோயி ஸடலரசர் மிண்டித்
திரும[ருடக்]கொடிக் டேய்த்த—பருமணிகள்
ஒத்த தழுதனைய வெண்ணுதலார் மென்மலராம்
பாதத்தி னூன்றும் பரல்.

பரகேசரி இராசேந்திரசோழதேவன்.

782. திருமன்னி வளர விருநில மடந்தையும்
போர்ச்சயப் பாவையுஞ் சீர்த்தனிச் செல்வியுந்
தன்பெருந் தேவிய ராகி யின்புற
நெடிதிய லுழியு ளிடைதுறை நாடும்
தொடர்வன வேலிப் படர்வன வாசியும்
சுள்ளிச் சூழ்மதிற் கொள்ளிப் பாக்கையும்
நண்ணற் கருமுரண் மண்ணைக் கடக்கமும்
பொருகட லீழத் தரசர்த முடியும்
ஆங்கவர் தேவிய ரோங்கெழின் முடியும்
முன்னவர் பக்கற் றென்னவர் வைத்த
சந்தர முடியு மிந்திர ஞாமும்
தெண்டிரை யீழ மண்டல முழுவதும்
எறிபடைக் கேரளன் முறைமையிற் குடும்
குலதன மாகிய பலர்புகழ் முடியும்
செங்கதிர் மாலையும் சங்கதிர் வேலைத்
தொல்பெருங் காவற் பல்பழந் தீவும்
செருவிற் சினவி யிருபத் தொருகால்
அரசுகளை கட்ட பரச ராமன்
மேவருஞ் சாந்திமத் தீவரண் கருதி
இருத்திய செம்பொற் றிருத்தகு முடியும்
பயங்கொடு பழியிக முயங்கியில் முதுகிட்
டொளித்தசய சிங்க னனப்பரும் புகழொடு
பீடிய விரட்ட பாடி யேழரை
யிலக்கமு நவரிதிக் குலப்பெரு மலைகளும்
விக்கிரம வீரர் சக்கரக் கோட்டமு
முதிர்பட வல்லை மதுரை மண்டலமும்
காமிடை வளைஇய நாமனைக் கோணையும்

வெஞ்சின வீரர் பஞ்சப் பள்ளியும்
 பாசடைப் பழன மாசுணி தேசமும்
 அயர்வில்வண் கீர்த்தி யாதீநக ரகவையிற்
 சந்திரன் றொல்குலத் திந்திர ரத்னை
 வ்ளையமர்க் களத்துக் கிளையொடும் பிடித்துப்
 பலதனத் தொடுகிறை குலதனக் குவையும்
 கிட்டருஞ் செறிமிளை யொட்ட விஷா மும்
 பூசுரர் சேருநற் கோசல நாமம்
 தன்ம பாலனை வெம்முனை யழித்து
 வண்டுறை சோலைத் தண்ட புத்தியும்
 இரண சூரனை முரணறத் தாக்கித்
 திக்கனை கீர்த்தித் தக்கண லாடமும்
 கோவிந்த சந்தன் மாவழிந் தோடத்
 தங்காத சாரல் வங்காள தேசமும்
 தொடுகழற் சங்கு வொட்டல்மகி பாலனை
 வெஞ்சமர் வளாகத் தஞ்சவித் தருளி
 ஒண்டிறல் யானையும் பெண்டின்பண் டாரமும்
 நித்தில நெடுங்கட லுத்திர லாடமும்
 வெறிமலர்த் தீர்த்தத் தெறிபுனற் கங்கையும்
 அலைகடல் நடுவுட் பலகலஞ் செலுத்திச்
 சங்கிராம விசையோத் துங்க வர்ம
 னாகிய கடாரத் தரசனை வாகையம்
 பொருகடல் கும்பக் கரியொடு மகப்படுத்
 துரிமையிற் பிறக்கிய புருகிதிப் பிறக்கமும்
 ஆர்த்தவ னகநகர்ப் போர்த்தொழில் வாசலில்
 விச்சா திரத்தோ ரணமு மொய்த்தொளி
 புனைமணிப் புதவமுங் கனமணிக் கதவமும்
 நிறைசீர் விசயமுந் துறைநீர்ப் பண்ணையும்
 வன்மலை யூரையிற் றென்மலை யூரும்
 ஆழ்கட லகஞ்சூழ் மாயிரு டிங்கமும்
 கலங்கா வல்வினை யிலங்கா சோகமும்
 கோப்புறு நிறைபுனல் ழாப்பு பாளமும்
 காவலம் புரிசை மேவிலீம் பங்கமும்
 விஜைப்பந் தூருடை வளைப்பந் தூரும்
 கலைத்தக் கோர்புகழ் தலைத்தக் கோலமும்

தீதமர் பல்வினை மாதமா லிங்கமும்
 கலாமுதிர் கடுத்திற் லிலாமுரி தேசமும்
 தேனங் வார்ப்பொழில் மாநக்க வாரமும்
 தொடுகடற் காவற் கடுமுரட் கடாரமும்
 மாப்பொரு தண்டாற் கொண்ட கோப்பரகேசரி வன்மரான
 உடையார் ஸ்ரீராசேந்திர சோழதேவர்க்கு யாண்டு.

இராசகேசரிவர்மன்—இராசாதிராசன்.

783. திங்களேர் தருதன் றெங்கல்வெண் குடைக்கீழ்
 நிலமக ணிலவ மலர்மகட் புணர்ந்து
 செங்கோ லோச்சிக் கருங்கலி கடிந்து
 தன்சிறிய தாதை யுந்திருத் தமையனுங்
 ருறிகொடன் னினங்கோக் களைபு நெறியுணர்
 தன்றிருப் புதல்வர் தம்மையுந் துன்றெழில்
 வானவன் வில்லவன் மீனவன் சுங்க
 னிலங்கையர்க் கிறைவன் பொலங்கழற் பல்லவன்
 கன்னகுச் சியர்கா வலனெனப் பொன்னணி
 சுடர்மணி மகுடஞ் சூட்டிப் படர்புக
 ழாங்கவர்க் கவர்நா டருளிப் பாங்குற
 மன்னுபல் லாழியுட் டென்னவர் மூவருள்
 மாளு பரணன் பொன்முடி யாளுப்
 பருமணிப் பசுந்தலை பொருகளத் தாரிந்து
 வாராள் விபகழல் வீரகே ராளனை
 முனைவயிற் பிடித்துத் தனது வாரணக்
 கதக்க ளிற்றின லுதைப்பித் தருளி
 அந்தமில் பெரும்புகழ்ச் சுந்தர பாண்டியன்
 கொற்றவெண் குடையுங் கற்றைவெண் கவரியும்
 சிங்கா தனமும் வெங்களத் திழந்துதன்
 முடிவிழத் தலைவிரித் தடிதளர்ந் தோடத்
 தொல்லை முல்லையூர்த் துரத்தி யொல்கவில்
 வேணுட் டரகைச் சேணுட் டொதுக்கி
 மேவுபுக ழிராமகுட மூவர்கடே முனிந்து
 மிடல்செழு வில்லவன் குடர்மடிக்கொண்டுதன்
 நாடுவிட் டோடிக் காடுபுக் கொளிப்ப
 வஞ்சியம் புதுமலர் மலைந்தாங் கெஞ்சலில்

வேலைகெழு காந்தஞ்ச் ¹சாலை கலமறுத்
தாகவ மல்லனு ²மஞ்ச கேதுவுந்
தாங்கரும் படையா லாங்கவன் சேனையுட்
கண்டப் பயனும் கங்கா தானும்
வண்டமர் களிற்றெடு மடியத் திண்டிறல்
விருதர் விக்கியும் விசயா தித்தனுங்
கருமுரட் சாங்க மய்யனு முதலினர்
சமர ிருவொத் துடைய விரிசுடர்ப்
பொன்னோ டைக்கரி புரவிபொடும் பிடித்துத்
தன்னா டையிற் சயங்கொண் டொன்றா
கொள்ளிப் பாக்கை யுள்ளெரி மடுப்பித்
தொருதனித் தண்டாற் பொருகட விலங்கையர்
கோமான் விக்கிரம பாகுவின் மகுடமும்
முன்றனக் குடைந்த தென்றமிழ் மண்டல
முழுவ தும்மிழ்ந் தெழுகட லீழம்
புக்கவிலங் கேச னாய விக்கிரம
பாண்டியன் பருமணி மகுடமும் காண்டரு
தன்ன வாக்கித்தன் கன்னகுச் சியினும்
ஆர்கலி யீழஞ் சீரிதென் றெண்ணி
உளங்கொளந் நாடுதன் னுறவொடும் புருந்து
விளங்குமுடி கவித்த வீரசலா மேகன்
போர்க்களத் தஞ்சித்தன் கார்க்களி றிழிந்து
கவ்வையுற் றோடக் காதலி யொடுந்தன்
றவ்வையப் பிடித்துத் தாயைமுகக் கரிய
ஆங்கவ மானம் நீங்குதற் காக
மீட்டும் வந்து வாட்டொழில் ³புரிந்து
வெங்களத் துலந்தவச் சிங்களத் தரசன்
பொனைணி முடியுங் கன்னான் வழிவர்
துரைகொ ளீழத் தரசனா கியசீ
வல்லவ மதன் ராசன் மெல்லொளித்
தடமணி முடியுங் கொண்டு வடபுலத்
திருகா லாவதும் பொருபடை நடாத்திக்
கண்டான் தினகரன் நாரணன் கலைவதி
வண்டலர் தெரியன் மதுகு தனனென்
நெனைப்பல வரைசரை முனைவயிற் ⁴றுரத்தி

¹சாலைக் கலமறுப்பித். ²மஞ்சகேதுவுந்தன். ³ஹழந்து. ⁴பிழித்து.

வம்பலர் தருபொழிற் கம்பிலி நகருட்
 சளுக்கியர் மாளிகை ததர்ப்பித் திளக்கமில்
 வில்லவர் ழினவர் வேள்குலச் சளுக்கியர்
 வல்லவர் கௌசலர் வங்கணர் கொங்கணர்
 சிந்துர ரையணர் சிங்களர் பங்களர்
 அந்திரர் முதலிய வரைசரிடு திறைகளும்
 ஆறிலொன் றவனியுட் கூறுகொள் பொருள்களும்
 உகந்துநான் மறையவர் முகந்துகொளக் கொடுத்து
 விசுவலோ கத்தும் விளங்கமனு நெறிநின்
 நசுவமே தஞ்செய் தரைசுவீற் றிருந்த
 சயங்கொண்ட சோழ னுயர்ந்த பெரும்புகழ்க்
 கோவ்ராச கேசரி வர்மரான
 உடையார் ஸ்ரீராசாதிராச தேவர்க்கு யாண்டு:—

பரகேசரி வீரராசேந்திரதேவன்.

784. திருமாதா புலியெனும் பெருமாத ரிவர்தன்
 மாதே வியர்க ளாக மீதொளிர்
 வெண்குடை யுயர்த்துத் திண்கவி பெயர்த்துத்தன்
 சிறிய தாதை யாகிய வெறுழ்வலிக்
 கங்கை கொண்ட சோழனைப் பொங்கிகல்
 இருமுடிச் சோழ னென்றும் பொருமுரட்
 டன்றிருத் தம்பியர் தம்முன் வென்றிகொள்
 மும்முடிச் சோழனைத் தெம்முனை யடுதிற்ற
 சோழ பாண்டிய னென்றும் டேயுழிமன்
 றொடுகழல் வீர சோழனைப் படிபுகழ்
 கரிகால சோழ னென்றும் பொருதொழில்
 வாள்வலித் தடக்கை மதுரார் தகனைச்
 சோழ கங்க னென்றுந் தோள்வலி
 மேவிகல் பாரந்தக தேவனைச் சோழ
 வயோத்திய ராச னென்றும்
 இருதயத் தன்பொடு கருது காதலருள்
 இகத லம்புகு ழிராசேந்திர சோழனை
 உத்தம சோழ னென்றுந் தொத்தணி
 முகையவி ழலங்கன் முடிக்கொண்ட சோழனை
 இகல்விச யாலய னென்றும் புகர்முகத்
 தேமுயர் களிற்றுச் சோழனே ரானனை

வார்சிலைச் சோழ கேள நென்றும்
 திண்டிறற் கடாங் கொண்ட சோழனைத்
 தினகரன் குலத்துச் சிறப்பமர் சோழ
 சனக ராச நென்றுங் கணிகடற்
 படிக்கொண்ட பல்புகழ் முடிக்கொண்ட சோழனைச்
 சுந்தர சோழ நென்றுஞ் செந்தமிழ்ப்
 பிடிக்களிற் றிரட்ட பாடி கொண்ட
 சோழனைத் தொல்புவி யாளுடைச் சோழ
 கன்னஞ்ச் சியராச நென்றும் பின்னுந்தன்
 காதலார் காசலர் தம்முள் மேதகு
 கதிராங் கணிகழல் மதுரான் தகனை
 வெல்படைச் சோழ வல்லப நென்றும்
 மானச் சிலக்கையோ ரானைச்சே வகனை
 நிருபேந்திர சோழ நென்றும் பருமணிச்
 சுடர்மணி மகுடஞ் சூட்டிப் படிமிசை
 நிகழு நாளினு ளிகல்வேட் டெழுந்துசென்
 றொண்டிற லிரட்ட மண்டல மெய்தி
 நதிகளும் நாடும் பதிகளு மநேகம்
 அழித்தனன் வளவனெனு மொழிப்பொருள் கேட்டு
 வேகவெஞ் சளுக்கி யாகவ மல்லன்
 பாரிபவ மெனக்கி வதன் றெரிவிழித் தெழுந்து
 செப்பருந் திறத்த கொப்பத் தகவையிற்
 சென்றெதி ரேன்றமர் தொடங்கிய பொழுதவன்
 செஞ்சர மாரிதன் குஞ்சர முகத்தினுந்
 தன்றிருத் துடையினுந் குன்றறழ் புயத்தினுந்
 தைக்க வந்தன் னுடன்களி நேறிய
 தொடுகழல் வீரர்கள் மடியவும் வகையா
 லொருதனி யநேகம் பொருபடை வழங்கியம்
 மொய்ப்பமர் சளுக்கி தம்பிசய சிங்கனும
 போர்ப்புல கேசியுந் தார்த்தச பன்மனு
 மானமன் னவரின்மண் டலியசோ கையனும்
 ஆனவண் ¹புகழா மாரைடனுந் தேன்வர்
 மட்டவி ழுலங்கல்மொட் டையனுந் திண்டிறல்
 நன்னி நுளம்பனு மெனும்பிவர் முதலினர்
 எண்ணிலி யரைசரை விண்ணகத் தேற்றி

வன்னிய ரேவனும் வயப்படைத் துத்தனும்
கொன்னவில் படைக்குண்ட மய்யனு மென்றின
வெஞ்சின விரைசரோ டஞ்சிச் சளுக்கி
¹குலகுல குலைந்து தலைமயிர் வீரித்து
வெந்துற் றொளித்துப் பின்னுற நோக்கிக்
கால்பரிந் தோடி மேல்கடற் பாயத்
தூர்த்திய பொழுதச் செருக்களத் தவன்விடு
சத்துருபயங் கரண்கர பத்திரன் மூல
பத்திர சாதி பகட்டரை சநேகமும்
எட்டுநிறை பரிகளு மொட்டக நிரைகளும்
வராகவெல் கொடிமுத விராசபரிசு ²சின்னமும்
ஒப்பில்சத்தி யவ்வைசாங் கப்பையென் நிவரமுதல்
தேவியர் குழாமும் பாவைய ரீட்டமு
மினையன பிறவு முனையயிற கொண்டு
விசையாபி டேய் செய்துதென் றிசையயிற்
போர்ப்படை நடாத்திக் கார்க்கட விலங்கையில்
விறற்படைந் கலிங்கர்மன் வீரசலா மேகனைக்
கடகளிற் றொடுபடக் கதிர்முடி கடிவித்
திலங்கையர்க் கிறைவன் மாளு பரணன்
காதல ரிருவரைக் களத்திடைப் பிடித்து
மாப்பெரும்புகழ் மிகவளர்த்த கோப்பரகேரி வர்மரான
உடையார் ஸ்ரீவீரராசேந்திர தேவர்க்கு யாண்டி.

இராசகேசரி இராசமகேந்திரதேவன்.

785. திருமகள் விளங்க விருநில மடந்தையை
ஒருகுடை நிழற்கீ ழினிதுறப் புணர்ந்து
தருசநெறி நிற்ப மனுநெறி நடாத்திய
கோவிராச கேசரி வர்மரான
உடையார் ஸ்ரீராசமகேந்திர தேவர்க்கு யாண்டி.

வீரராசேந்திர தேவன்.

786. திருவளர் திரள்புயத் திருநில வலயத்
தன்மணிப் பூணெனத் தயங்கப் பன்மணிக்
கொற்றவெண் குடைநிழற் குவலயத் துயர்களைப்
பெற்ற தாயினும் பேணி மற்றுள
அறைகழ லரையர்தன் னடிநிழ லொதுங்க

உறைபிலத் துடைகலி யொதுங்க் முறைசெய்து
 விரைமலர்த் தெரியல் விக்கலன் றன்னொடு
 வரிசிலைத் தடக்கை மாசா மந்தரைக்
 கங்க பாழிக் களத்திடை நின்ற
 தங்கபத் திரைபுகத் தூத்தி யங்கவர்
 வேங்கைநன் னாட்டிடை மீட்டுமவர் விட்ட
 தாங்கரும் பெருவலித் தண்டுகெடத் தாக்கி
 மாதண்ட நாயகன் சாமுண்ட ராயனைச்
 செற்றவன் சிரத்தினை யறுத்து மற்றவ
 னொருமக ளாகிய விருகையன் தேவி
 நாகவை யென்னுந் தோகையஞ் சாயலை
 முகத்தொடு மூக்குவே ருக்கிப் பகைத்தெதிர்
 மூன்றும் விசையினு மேன்றெதிர் பொருது
 பரிபவந் தீர்வனைனக் கருதிப் பொருபுந்
 கூடல சங்கமத் தாகவ மல்லன்
 மக்க ளாகிய விக்கலன் சிங்கண
 னென்றிவர் தம்மொடு மெண்ணில்சா மந்தரை
 வென்றடு தாசிமுனை விட்டுத் தன்றுனை
 மன்னருந் தானும் பின்னடுத் திருந்து
 வடகட லென்ன வகுத்தவத் தானையைக்
 கடகளி ரென்றூற் கலக்கி யடல்பரிக்
 கோசலைச் சிங்கனைக் கொடிபட முன்னர்த்
 தாசிவெங் களிற்றொடுந் துணித்துக் கேசவ
 தண்ட நாயகன் தார்க்கேத் தரையன்
 திண்டிறல் மாரயன் சினப்போத் தரைய
 னிரேச்சய னிகல்செய்பொற் கோதைமூ வத்தியென்
 றூர்த்தடி துப்பி லநேககா மந்தரைச்
 சின்ன பின்னஞ் செய்து பின்னை
 முதலி யான மதுவண னோட
 விரித்த தலையொடு விக்கல னோடச்
 செருத்தொழி லுழிந்து சிங்கண னோட
 அண்ணன் முதலிய ரனைவரு மமர்போர்ப்
 பண்ணிய பகழிநித் தோட நண்ணிய
 ஆகவ மல்லனு மவர்க்குமுன் னோட
 வேகவெங் களிற்றினை விலக்கி வாணகொண்
 டங்கவர் தாரமு மவர்குல நளமுஞ்

சங்குந் தொங்கலுந் தாரையும் பேரியும்
 வெண்சா மரையு மேக டம்பமும்
 சுகரக் கொடியும் மகரதோ ரண்மும்
 புட்பகப் பிடியும் பொருகளிற் றீட்டமும்
 "பாய்பரித் தொகையொடும் பறித்துச் சேயொளி
 வீரசிங் காதனம் பார்தொழ வேறி
 எழிறர வுலக முழுதடை யாளொடும்
 விசயமணி மகுட மேய்ந்தே யெழில்கொள்
 தத்துமாப் புரவிப் பொத்தப்பி வேந்தனை
 வாரணை வன்கழற் கோளன் றன்னைச்
 சனநா தன் றன் றம்பியைப் போர்க்களத்
 தலங்கல்குழ் பசுந்தலை யரிந்து பொலங்கழற்
 றென்னனைச் சிர்வல் லவன்மகன் சிறுவன்
 மின்னவில் மணிமுடி வீரகே சரியை
 மதவரை யொன்ற லுதைப்பித் துதகையிற்
 கோளர்தங் குலசெங் கீரை யோடும்
 வேரறப் பறிந்தோடி மேல்கடல் வீழ
 வாரண மருகுளி செலுத்தி வாரியி
 லெண்ணருங் களிற்றின மிரட்டரிற் கவர்ந்த
 கண்ணியற் களிற்றொடுங் கட்டிப் பண்ணுப்
 பிடியொடு மாங்கவர் விடுதிறை கொண்டுமீண்டு
 கொண்டாற் றுறவிற் குறித்தவெம் போரிற்
 றண்ட நாயகர் தம்மிற் றிண்டிறல்
 மல்லியண் ணனையு மஞ்சிப்ப யனையும்
 பில்குமதக் களிற்றுப் பிரமதே வனையும்
 தண்டா ரசோகையன் றன்னையு மொண்டிறற்
 சத்தியண் ணனையுஞ் சந்திவிக் கிரகப்
 பத்தி யண்ணன் றன்னையு மத்தசுரு
 தேமரு தெரியல் வீமயன் றன்னையு
 மாமதி வங்கா ரனையும் நாமவேற்
 கங்களை றளம்பனைக் காடவர் கோளை
 மங்குமத யானை வைதும்ப ராயனை
 யிருந்தலை யரிந்து பெரும்புனற் றலுது
 கங்கை மாநகர் புருந்தபிங்? நிங்களின்
 வழிவரு சளுக்கி பழியொடு வாழ்வதிற்
 சாவது சால நன்றென் றேவ

முற்றிய சிந்தைய னாகி முன்னம்
புதல்வருந் தானு முதுகிட் டிடைந்த
கூடலே களமெனக் குறித்தக் கூடலில்
வாரா தஞ்சினர் மன்ன ரல்லர்
போர்ப்பெ ரும்பழிப் புரட்ட ராகவென்
றியாவரு மறிய வெழுதிய பதிக
மேவரு மோல விடையொடுங் கொடுத்தவ்
விரட்ட பாடிப் புரட்டர்க ளனைவருங்
கங்கா கேத்தனை யேவ வங்சவன்
வந்தடி வணங்கி வாசக முணர்த்தலும்
சிந்தையு முகமுந் திருப்பய மிரண்டு
மேந்தெழி லுகவையொ டிருமடங்கு பொலியு
போந்தப் போர்க்களம் புகுந்து காந்தையில்
வல்லவர் கோனை வரவு காணாது
சொல்லிய நாளின் மேலுமோர் திங்கள்
பார்த்தி ருந்த பின்னைப் பேர்த்தவன்
கால்கெட வோடி மேல்கட லொளித்தலுந்
தேவ நாதனுஞ் சித்தியுங் கேசியு
மூவருந் தனித்தனி முதுகிடப் பாவரு
மிரட்ட பாடி யேழரை யிலக்கமு
முரட்டொழி லடக்கி முழங்கெரி யூட்டி
வெங்கதிப் புலியேறு வியந்துவிளை யாடத்
துங்கபத் திரைக்கரைச் செயபத் திரத்தூண்
நானிலம் பரச நாட்டி. மேனான்
வந்த புரட்டனை வல்லவ னாக்கிச்
சுந்தர கண்டிகை கட்டிப்
புரசை யானைப் புழைக்கையிற் பிழைத்திவ்
வுலக மறிய வோடிய பரிசொரு
பலகையிற் பழுதற வெழுதிய பின்னை
சார்த்தின வுறையுஞ் சளுக்கி பதம்பெற்ற
பூத்தின? மார்வொடும் பூட்டிப் பேர்த்துந்
தான்கைக் கொண்ட வேங்கைநன் னாடு
மீட்டிக் கொண்டலான் மீள்கிலங் கேட்டுநீ
வல்ல னாகில் வந்துகாக் கென்று
சொல்லி யெடுத்தவத் தானை விசைய
வாடையொ டுத்தபே ராற்றிற் றடுத்த

சனநா தனையுந் தண்டநா யகனும்
 இனமார் கிடக்களிற் றிராசமய் யனையு
 முதப்பா சனையு முதலாக வுடைய
 அப்பெருஞ் சேனையை யடவியிற் பாய்ச்சிக்

- கோதா விரியிற் றன்போ தகநீ
 ருண்ணக் கவிங்க முங்கடந் தப்பாற்
 சக்கரக் கோட்டத் தப்புறத் தனவு
 மேவருந் தானைத் தாவடி செலுத்தி
 வேங்கைநாடு மீட்டுக் கொண்டென் பூங்கழற்
 கடைக்கலம் புகுந்த படைக்கலத் தடக்கை
 விசையா தித்தற் கருளி விசைகொடு
 மீண்டுவிட் டருளி யிகலிடை பூண்டசயத்
 திருவொடுங் கங்கா புரிபுகுந் தருளி
 அங்கே ராசாதி ராச ராச

னெனத்தராதிபரா.....

படியில் மன்னவ ரடிதொழு தேத்த
 வின்மணிப் பீடத் திருந்து வேங்கைநன்
 னாட்டினிற்கொண்ட

இருநிதிப் பிறக்கம் வரிசையிற் காட்டி

ஆழியு நிகளமு மகற்றி யாங்கவர்

வாழிய விரத மாற்றிப் பூழிமஞ்

செய்தவரம் பாகச் செங்கோல் செலுத்தி

மேதினி விளக்கி மீதுயர் வீரத்

தனிக்கொடி தியாகக் கொடியொடு

மேற்பவர் வருகென்று நிற்பப் போர்த்தொழில்

உரிமையி லெய்தி யரசவீற் றிருந்து

மேவரு மனுநெறி விளக்கிய கோவிராச கேசரி வர்மரான

உடையார் ஸ்ரீவீரராசேந்திர தேவர்க்கு யாண்டு:—

அதிராசேந்திரதேவன்.

787. திங்களேர் மலர்ந்து வெண்குடை மண்டில
 மன்னுயிர் தோறு மின்னருள் சுரந்து
 நிறைநீழல் பரப்பி நிற்ப முறையிற்
 செங்கோல் திசைதொறுஞ் செல்லத் தங்கள்
 குழுமதற் பரிதியின் வலிசேர் புவனிக்கும்

பூழிமஞ், (787) சாஸனம்,

ஒற்றை யாழி யுலாவ நற்றவத்
 திருமலர்ச் செல்வியு மிருநிலப் பாவையும்
 கீர்த்தியங் கிள்ளையும் போர்த்தணிப் பூவையும்
 வதுவையிற் புணர்ந்து பெர்துமை துறந்து
 உரிமைத் தேவிய ராக மரபினிற்
 சுடர்மணி மகுடஞ் சூடி நெடுநில
 மன்னவர் முறைமுறை தன்னடி வணங்க
 வீரமுந் தியாகமு மாரமெனப் புனைந்து
 வீரசிம் மாசனத்து உலகமுழுதுடையரொடும் வீற்றிருந்தருளிய
 மாப்புக் மனுவுடன் வளர்த்த கோப்பரகேசரி வன்மரான
 உடையார் ஸ்ரீ அதிராசேந்திர தேவர்க்கு யாண்டு:—

(கூடற்சங்கமத்துப்போர்.)

788. மின்னார் வடிவேற்கை வீரரா சேந்திரன் நன்
 பொன்னார் பதயுகளும் போற்றுது—கண்ணுடர்
 புன்கூ டலசங்க மத்தினெனும் போருடைந்தார்
 மன்கூ டலசங்க மத்து.
789. வின்கூ டலசங்க மத்துடைந்த வேல்வடுகர்
 எண்கூ டலறு மிருங்கானிற்—கண்கூடப்
 பண்ணினான் நன்னுடைய பாதம் பணியாமைக்
 கெண்ணினார் சேரு மிடம்.
790. வீரத்தால் விண்ணுதல் மெய்த்தவத்தால் வீடாதல்
 ஆர்த்தா லான்வதெவர் தாடேற்ற (?)—சீரோத்த
 மின்னார் படைத்தடக்கை வீரரா சேந்திரனுக்
 கொன்னாராய் வாழ்வ துறின்.

(கோப்பத்துப்போர்.)

791. தற்றுற் நன்றுவெம் போர்செய்த
 விற்கைப் பன்மன்முன் போடவொர்
 தத்திற் றுன்றுவன் பாய்பரி
 யுய்த்துத் தன்மெய்கொண் டோடிய
 வெற்றிச் செம்பியன் பாப்புக்
 கொற்கைக் கண்டன்வன் பாரீதம்
 வெற்புக் கொண்டுதிண் போர்புரி
 கொப்பத் தன்றெதிர்ந் தோர்பெறு

கொற்றத் தொங்கல்சிங் கர்தன
 மொற்றைச் சங்குவெண் சாமரை
 குத்துப் பந்தர்முன் புவிய
 முத்துப் பந்திமுன் ருண்மகிழ்
 ஒற்றைப் பெண்டிர்பண் டாரமொ
 டற்றைத் தன்பெருஞ் சேனையும்
 இட்டிட் டன்றுடைந் தான்வசை
 பட்டுக் கண்டவங் காரனே.

(இராசேந்திர சிங்கன்.).

792. எனவே தனமென் றிராசேந்திர சிங்கனொ டின்றணைந்த
 கனவே யுடையன் களிப்புக்கண் டாற்கட லேழுமமைந்
 தனவே யெனவவன் ருனுதித் தன்றே தொடங்கியென்று
 நனவே புணர்திரு வின்களிக் கேதுகொ னல்லனவே.

(இராசகண்டரவன்.).

793. குடைநின் றதுசெம்மை கோலொடு சென்றது கோமனுவி
 னடைநின் றதுகலி ஞாலங் கடந்தது நன்மையன்றி
 யிடைநின்ற தொன்றுண் டியாதெனி னிராசகண் டரவநின்
 ரெடைநின்ற தார்புனை வார்மட வார்படுந் துன்புறவே.

(அனுபமன்.).

794. மிகைசேர்ந்த நாகமும் வெண்மதியுந் தம்மிந்
 பகைதீர்ந்த பால்சடையோன் காப்ப—முமைமலரக்
 கோழி யனுபமன் கோரம் புவிவாழி
 வாழிய மண்டலத்து வான்.

795. மண்ணாடு காத்தற்கு நீயுறங்காய் வானவர்கோன்
 விண்ணாடு காத்தற்கு மேலுறங்கான்—நண்ணாது
 ரானவரைக் கொன்ற யனுபமா நீயவனுந்
 தானவரைக் கொன்றான் றடிந்து.

796. மேரு நெடுவரை மீது பொருபுவி
 சேர வெழுதிய சோழன்
 ஆர மலரணி யாளி யனுபமன்
 வீர னடுகனை யானே.

(792) வீரசோ. யாப். 22. மேற். (793) ஷே. அலங். 22. மேற்.
 (794) ஷே. அலங். 13, 32 மேற். பால்சடையோன். (795) ஷே. 15 மேற்.
 (796) ஷே. யாப். 16 மேற்.

(மானதன்).

797. இணங்கு மாத ரேசவே யிரங்கி மோத வேலைமா
 னணங்கு லாவு வாளியா னுணிந்த் சாப மாயமால்
 உணங்கி மேனி வாடுமா லுறந்தை யாளு மானதா
 வணங்கி னுவி காவனீ யணிந்த வார மாகுலம்.

முதற்குலோத்துங்கன்.

(முதல் மெய்க்கீர்த்தி)

798. திருமன்னி விளங்கு யிருகுவ டனையதன்
 தோளும் வாளுந் துணையெனக் கேளவர்
 வஞ்சனை கடந்து வயிரா கரத்துக்
 குஞ்சரக் குழாம்பல வாரி யெஞ்சலில்
 சக்கரக் கோட்டத்துத் தாரா வரசனைத்
 திக்கு நிகழத் திறைகொண் டருளி
 அருக்க னுதயத் தாசையி லிருக்குங்
 கமல மனைய நிலமக டன்னை
 முந்நீர்க் குளித்த வந்நா ளாதிக்
 கேழ லாகி யெடுத்த திருமால்
 யாதுஞ் சலியா வகையினி தெடுத்துத்
 தன்குடை நிழற்கீ ழின்புற விருத்தித்
 திகிரியும் புலியுந் திசைதொறும் நடாத்திப்
 புகழுந் தருமமும் புவிதொறு நிறுத்தி
 வீரமுந் தியாகமும் மானமுங் கருணையும்
 உரிமைச் சுற்ற மாகப் பிரியாத்
 தலநிகழ் சயமுந் தானும்வீற் றிருந்து
 குலமணி மகுட முறைமையிற் சூழத்
 தன்கழல் தராதிபர் சூடச் செங்கோல்
 நாவலம் புவிதொறும் நடாத்திய கோவிராசகேசரிவன்மரான
 உடையார் ஸ்ரீராசேந்திர சோழதேவர்க்கு யாண்டு:—

(இரண்டாவது மெய்க்கீர்த்தி.)

799. புகழ்குழந்த புணரி யகழ்குழந்த புவியிற்
 பொன்னேமி யளவுந் தன்னேமி நடீப்ப
 விளங்குசய மகளை யிளங்கோப் பருவத்துச்
 சக்கரக் கோட்டத்து விந்ரமத் தொழிலாற்

புதுமணம் புணர்ந்து மதனிர யீட்டம்
 வயிரா கரத்து வாரி யயிர்முனைக்
 கொந்தள வரசர் தந்தள மிரிய
 வாளுறை கழித்துத் தோள்வலி காட்டிப்
 போர்ப்பரி நடாத்திக் கீர்த்தியை நிறுத்தி
 வடதிசை வாகை சூடித் தென்றிசை
 தேமரு கமலப் பூமகள் பொதுமையும்
 பொன்னி யாடை நன்னிலப் பாவையின்
 தனிமையும் தவிரப் புனிதத் திருமணி
 மகுட முரிமையிற் சூடித்
 தன்னடி யிரண்டுந் தடமுடி யாகத்
 தொன்னில வேந்தர் சூட முன்னை
 மனுவாறு பெருகக் கலியாறு வறப்பச்
 செங்கோல் திசைதொறுஞ் செல்ல வெண்குடை
 இருநில வளாக மெங்கணுந் தனது
 திருநிலை வெண்ணிலாத் திகழ் வொருதனி
 மேருவிற் புலிவிளை யாட வாரகடற்
 நீபாந் தரத்துப் பூபாலர் திறைவிடு
 கலஞ்சொரி களிறுமுறை நிற்ப விலங்கிய
 தென்னவன் கருந்தலை பருந்தலைத் திடத்தன்
 பொன்னகர்ப் புறத்திடைக் கிடப்ப வின்நாட்
 பிற்குலப் பிறைபோல் நிற்பிழை யென்னுஞ்
 சொல்லெதிர் கோடிற் றல்லது தன்னை
 வில்லது கோடா வேள்குலத் தரசர்
 அளத்தியி லிட்ட களிற்றின தீட்டமும்
 பட்டவெம் பரியும் விட்டதன் மானமும்
 கூறின வீரமும் கிடப்ப வேறின
 மலைதள முதுகு நெளிப்ப விழிந்த
 நதிகளுஞ் சுழன்றுடைந் தோட விழுந்த
 கடல்களுந் தலைவிரித் தலமரக் குடதிசைத்
 தந்நா ளுகந்து தானும் தானையும்
 பன்னு ளிட்ட பலபல முதுகும்
 பயத்தெதிர் மாறிய சயப்பெருந் திருவும்
 பழியிகந்து கொடுத்த புகழின் செல்வியும்
 வாளா ரொண்கண் மடந்தைய நீட்டமும்
 மீளாது கொடுத்த வெங்கரி கிரையும்

கங்கமண் டலமும் சிங்கண் மென்னும்
பாணியிரண்டு மொருவிசைக் கைக்கொண்
டிண்டிய புகழொடு பாண்டிமண் டல்வ்
கொள்ளத் திருவுளத் தடைத்து வெள்ளம்
வருபரித் தரங்கமும் பொருபரிக் கலங்களும்
தந்திர வாரியு முடைத்தாய் வந்து
வடகடல் தென்கடல் படர்வது போலத்
தன்பெருஞ் சேனையை யேவிப் பஞ்சவர்
ஐவரும் பொருத போர்க்களத் தஞ்சி
வெரிநளித் தோடி யரணெனப் புக்க
காடறத் துடைத்து நாட்டிப் படுத்த
மற்றவர் தம்மை வனசார் திரியும்
பொற்றை வெஞ்சூர மேற்றிக் கொற்ற
விசயத் தம்பந் திசைதொறு நிறுத்தி
முத்தின் சலாபமு முத்தமிழ்ப் பொதியிலு
மத்தவெங் கரிபடு மய்யச் சையமும்
கன்னியுங் கைக்கொண் டருளித் தென்னாட்
டெல்லை காட்டிக் கடன்மலை நாட்டின
சாவே நெல்லார் தனிவிசும் பேற
மாவே நியதன் வருதினித் தலைவரைக்
குறுகலர் குலையக் கோட்டா றுட்பட
நெறிதொறு நிலைகளிட் டருளித் திறல்கொள்
வீரசும் மாசனந் திரியவிட் டருளி
வடதிசை, வேங்கை மண்டலங் கடந்து தாங்கலர்
கலிங்க மேழுங் கனலெரி பரப்ப
விலங்கல் போல விலங்கிய வேந்தர்
விட்டவெங் களிற்றொடு பட்டுமுன் புரளப்
பொருகோ பத்தொடு போர்முக மதிர
வருகோ மட்டையன் மாதவ னெதிர்பட
எங்க ராய னிகலவ ரேச்சணன்
மாப்பிறளா(?) மதகரி யிராசணன்
தண்டுபதி யாகிய தலைச்சே னுபதி
மண்டலிக தாமய னெண்பர்த்(?) திசைமுகன்
போத்தயன் கேத்தணன் செருச்சே னுபதி
என்றிவ ரனைவரும்
வெற்றவே முத்தொடு பட்டு மற்றவர்

கருந்தலை யொடுவெண் ணிணங்கழு கோடு
 பருந்தலைத் தெங்கணும் பரப்ப வுயர்த்துத்
 தருங்கட லடையத் தராதலந் திறந்து
 கலிங்க மேழுங் கைக்கொண் டலங்கல்
 ஆரமுந் திருப்புயத் தலங்கலும் போல
 வீரமுந் தியாகமும் விளங்கப் பார்தொழச்
 சிவனிடத் துமையெனத் தியாக வல்லி
 உலக முடையா ளிருப்ப வவளுடன்
 கங்கைவீற் றிருந்தென மங்கையர் திலதம்
 ஏழிசை வல்லபி யேழுலகு முடையாள்
 வாழி மலர்ந்தினி திருப்ப ஆழியுந்
 திருமா லாகத்துப் பிரியா தென்றும்
 திருமக ளிருந்தென வீரசிம் மாசனத்து
 வீற்றிருந் தருளின கோவிராசகேசரி வன்மரான
 திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள்
 ஸ்ரீகுலோத்துங்க சோழதேவர்க்கு யாண்டு—

(முன்றமெய்க்கீர்த்தி.)

800. புகழ்மாதா விளங்கச் செயமாதா விரும்ப
 நிலமக ணிலவ மலர்மகள் புணர
 உரிமையிற் சிறந்த மணிமுடி சூடி
 மீனவர் நிலைகெட வில்லவர் குலேதர
 ஏனை மன்னவ ரிரியலுந் நிழிதர
 விக்கலன் சிங்கணன் மேல்கடற் பாயத்
 திக்கனைத் துந்தன் சக்கர நடாத்தி
 விசயாபி டேகம்பண்ணி வீரசிம் மாசனத்துப்
 புவனமுழு துடையாளொடும் வீற்றிருந்தருளிய
 கோவிராசகேசரி வன்மரான சக்கரவர்த்திகள்
 ஸ்ரீகுலோத்துங்கசோழ தேவர்க்கு யாண்டு.—

(நான்காமெய்க்கீர்த்தி.)

801. பூமன்னு பாவை காமுற்று முயங்க
 இருநிலக் கிழத்தியைத் திருமணம் புணர்ந்து
 கலையின் செல்வி தலைமை யோங்கப்
 போர்மகள் காப்பச் சீர்மகள் போற்ற

(801) சாஸனம் ; இஃது இரண்டாங்குலோத்துங்கனுக்குரியதாகவும்
 கொள்ளற்குரியது.

மாகதப் புரவி யிரவிகுலம் விளங்கப்
பாற்கடற் றெய்வப் பள்ளி நீங்கி
நாற்கடல் வட்ட நாடொறுந் தாங்கி .
எண்டிசை யானை தண்டுவிடை நிற்பக்
காவற் றேவர்க ளேவல் கேட்பக்
கலிப்பகை யோட்டிப் புலிக்கொடி யெடுத்துக்
தென்னவர் கோளர் சிங்களர் தெலுங்கர்
கன்னட ரிலாடர் கலிங்கர் முதலாகக்
கொற்றவர் வந்து குடிமை செய்ய
ஒற்றை வெண்குடை யுலகுதனி கலிப்ப
ஊழிபல கோடி யாழி நடாத்திச்
செம்பொன் வீர சிம்மா சனத்துத்
திரிபுவன முடையாளொடும் வீற்றிருந் தருளிய
நோவிராசகேசரி வன்மரான திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள்
மூக்குலோத்துங்க சோழதேவர்க்கு யாண்டு—

குந்தவை தில்லைக்கோயில் பொன்வேய்ந்தது.

802. நானிலத்தை முழுதாண்ட சயதரற்கு
நாற்பத்து நாலா மாண்டில்
மீனநிகழ் நாயிற்று வெள்ளிபெற்ற
வுரோகிணிநா ளிடப் போதாற்
நேனிலவு பொழிற்றில்லை நாயகர்தங்
கோயிலெலாஞ் செம்பொன் வேய்ந்தாள்
ஏனவருந் தொழுதேத்து மிராசரசன்
குந்தவைபூ விந்தை யாளே.

(கலிங்கத்துப்போர்.)

*803. ஒருவ ரொருவர்மேல் வீழ்ந்து வடநாடர்
அருவ ரருவரென வஞ்சி—வெருவந்து
தித்தித்தி யென்றயர்வர் சென்னி படைவீரர்
போர்க்கலிங்க மீதெழுந்த போது.

804. கோட்டர் திருப்புருவங் கொள்ளா வவர்செங்கோல்
கோட்டம் புரிந்த கொடைச்சென்னி—நாட்டஞ்
சிவந்தன வில்லை திருந்தார் கலிங்கஞ்
சிவந்தன செந்தீத் தெற.

805. கரடத்தான் மாரியுங் கண்ணால் வெயிலும்
நிரைவயிரக் கோட்டா னிலவுஞ்—சொரியுமால்
நீளார்த் தொடையதல னேரார் கலிங்கத்து
வாளாற் கவாந்த வளம்.

806. தடங்குலவு நாண்மாலத் தாமத்தன் கையில்
விடங்குலவு வெள்வாள் விதிர்ப்ப—நடுங்கியதே
கோண்மேவு பாம்பின் கொடுமுடிய தல்லவோ
வாண்மே வியகலிங்கர் மண்.

807. வாட்டாறு கொங்கம் வடகலிங்கந் தென்மதுரை
கோட்டாறுங் கொண்ட குலதீபன்—ஏட்டில்
எழுத்திருபத் தெட்டிட்டா னென்றரசர் கேட்டுக்
கழுத்திருபத் தெட்டிட்டார் காண்.

(கருநடருடன்போர்.)

808. உடைதலையு மூளையு மூன்றடியு மென்பும்
குடருங் கொழுங்குருதி யீர்ப்ப—மிடைபேய்
பெருநடஞ்சேர் பெற்றித்தே கொற்றப்போர்க் கிள்ளி
கருநடரைச் சேறுங் களம்.

809. மலையி னிலைகடலில் வாளாவின் வெய்ய
தலையிற் பயின்ற தவத்தாற்—றலைமைசேர்
அம்மாதர் புல்லு மபயன் புயம்புணர்
எம்மா தவம்புரிந்தோம் யாம்.

(அபயன் பகைவர்நிலை.)

810. மழையார் கொடைத்தடக்கை வாளபய னெங்கோன்
வீழையார் விழையார்மெல் லாடை—குழையார்
தழையா முணவுங் கனியா மினமு
முழையா முழையா முறை.

(விக்கிரமசோழதேவன்.)

811. பூமலை மிடைந்து பொன்மலை திகழப்
பாமலை மலிந்த பருமணித் திரள்புயத்
திருநில மடந்தையொடு சயமக ளிருப்பக்
கனவரை மார்வர் தனதெனப் பெற்றுத்
திருமக ளொருதனி யிருப்பக் கலைமகள்

(805) தண்டி. 59. மேற். (806) கலிங்கத்துப்பராணியிறுதி (கையெழுத்
துப்பிரதி). (807) தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால்—பிரதி. (808) தண்டி. 70. மேற்.
(809) ஷே. 59. (810) ஷே. 93. மேற். (811) சாஸனம்.

சொற்றிறம் புணர்ந்த கற்பின ளாடி
 விருப்பொடு நாவகத் திருப்பத் திசைதொறுந்
 திகிரியொடு செங்கோல் நடப்ப வகில
 புவனமுங் கவிப்பதோர் புதுமதி போல
 வெண்குடை மீமிசை நிழற்றக் கருங்கலி
 யொளித்துவன் பிலத்திடைக் கிடப்பக் குளத்திடைத்
 தெலுங்க வீமன் விலங்கன்மிசை யேறவுங்
 கலிங்க பூமியைக் கனலெரி பருகவும்
 ஐம்படைப் பருவத்து வெம்படை தாங்கியும்
 வேங்கை மண்டலத் தாங்கினி திருந்து
 வடதிசை யடிப்படுத் தருளித் தென்றிசைத்
 தருமமுந் தவமுந் தானமுந் தழைப்ப
 வேதமும் மெய்ம்மையு மாநியுகம் போலத்
 தலைத்தலை சிறப்பவர் தருளி வெலற்கரும்
 போர்ப்புலி யாணை பார்த்திவர் சூட
 நிறைமணி மகுட முறைமையிற் சூடி
 மன்னுயிர்க் கெல்லா மின்னுயிர்க் தாய்போற்
 ரண்ணளி¹ பரப்பித் தனித்தனி பார்த்து
 மண்முழுதுங் களிப்ப மனுநெறி வளர்த்துத்தன்
 கோயிற் கொற்ற வாயிற் புறத்து
 மணிநா வொடுங்க முரசுகண் முழங்க
 விசயமும் புகழும் மேன்மே லோங்க
 வாழி வாழியிம் மாநிலங் காக்கத்
 திருமணிப் பொற்றோட் டெழுதுபத் தாண்டு
 வருமுறை முன்னே மன்னவர் சுமந்து
 நிறைநிறைத்துச் சொரிந்த செம்பொற் குவையாற்
 ரன்குல நாயகன் தாண்டவம் பயிலுஞ்
 செம்பொனம் பலஞ்சூழ் திருமா ளிகையும்
 கோபுர வாசல் கூடசா லைகளும்
 உலகு வலங்கொண் டொளிவிளங்கு நேமிக்
 குலவரை யுதய குன்றமொடு நின்றெனப்
 பசும்பொன் வேய்ந்த பவிவளர் பீடமும்
 விசும்பொளி தழைப்ப விளங்குபொன் வேய்ந்து
 இருநிலந் தழைப்ப விமையவர் களிப்பப்
 பெரிய திருநாட் பெரும்பெயர் விழாவெனும்

¹ தன்னொளி.

உயர்பூர்ட் டாதி யுத்திரட் டாதியில்
அம்பல நிறைந்த வற்புதக் கூத்தர்
இம்பர் வாழ வெழுந்தருளு வதற்குத்
திருத்தேர்க் கோயில் செம்பொன் வேய்ந்து
பருஉத்திரண் முத்தின் பயில்வடம் பாப்பி
நிறைமணி மாளிகை நெடுந்திரு வீதிதன்
திருவளர் பெயராற் செய்துசமைத் தருளிப்
பைம்பொற் குழித்த பரிகல முதலாச்
செம்பொற் கற்பகத் தொடுபரிச் சிந்நமும்
அளவில் லாதன வொளிபெற வமைத்துப்
பத்தா மாண்டிற் சித்திரைத் திங்கள்
அத்தம் பெற்ற வாதிவா ரத்துத்
திருவளர் மதியின் திரயோதசிப் பக்கத்து
இன்ன பலவு மினிதுசமைத் தருளி
ஒருகுடை நிழற்கீழ்த் தலமுழுதுங் களிப்பச்
செழியர்வெஞ் சுரம்புகச் சேரலர் கடல்புக
அழிதரு சிங்கள ரஞ்சிநெஞ் சலமரக்
கங்கர் திறையிடக் கன்னடர் வெந்நிடக்
கொங்க ரொதுங்கக் கொங்கணர் சாயமற்
நெத்திசை மன்னருந் தத்தமக் கரணெனத்
திருமலர்ச் சேவடி யுரிமையி னிறைஞ்ச
அங்கவன் மகிழுங் கங்கையொப் பாகிய
தெரிவையர் திலதந் தியாக பதாகை
புரிமுழன் மடப்பிடி புனிதகுண வனிதை
சிரிபுவன முழுதுடையா ளெனவுட னிருப்ப
ஊழி யந்நெடு மாலா கத்துப்
பிரியா தென்றுந் திருமக ளிருந்தென
மாதர் மடமயில் பூதலத் தருந்ததி
அரணியல் கற்பிற் றரணிமுழு துடையா
ளிவன்திரு மார்வத் தருனொடு மிருப்பச்
செம்பொன் வீர சிம்மா சனத்துத்
திரிபு வனமுழு துடையா ளோடும்
வீற்றிருந்தருளிய கோப்பா கேசரி வர்மரான
திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீவிக்கிரம சோழ தேவர்க்குயாண்டு:-

இரண்டாவது மெய்க்கிர்த்தி.

812. பூமர்து புணரப் புவிமாத வளர
நாமாது விளங்கச் சயமாது விரும்பத்
தன்னிரு பதமலர் மன்னவர் சூட
மன்னிய வுரிமையான் மணிமுடி சூடிச்
செங்கோல் சென்று திசைதொறும் வளர்ப்ப
வெங்கலி நீங்கி மெய்யறந் தழைப்பக்
கலிங்க மிரியக் கிடமலை நடாத்தி
வலங்கொ ளாழி வரையாழி திரிய
இருசுட ரளவு மொருகுடை நிழற்ற
விசயாபிடேகம்பண்ணி வீரசிம்மாசனத்து
முக்கோக்கிழானடிகளோடும் வீற்றிருந்தருளிய
கோப்பரகேசரிவன்மரான திரிபுவனசக்கரவர்த்திகள்
ஸ்ரீவிக்கிரமசோழதேவர்க்குயாண்டு:—

“சரச்சுவதி தம்பலங்கோடுக்கக் கவிதையுண்டாகிய கூத்தழதலியார்
அரும்பகைத்தொள்ளாயிரம் பாடும்போது, விக்கிரமசோழன்
கேட்டு ‘ஒருகவியை ஒட்டச்சோல்’ என்று சொன்னபோது
பாடியது.”

813. நடித்தது நச்சர வுச்சியி னுச்சி மதிலிலங்கை
இடித்தது வென்ற திருபது தோள்பதி னெண்பகலே
முடித்தது பாரதம் வீரப் புலிவைப்ப மூரிச்செண்டால்
அடித்தது பொற்கிரி விக்ரம சோழ வகளங்கனே.

கூத்தர் விக்கிரமசோழனுலாப்பாடியபோது ‘இரண்டு கண்ணியை
ஒருபாட்டாகப் பாடு’ என்றபோது பாடியது.

814. கையு மலரடியுங் கண்ணுங் கனிவாயுஞ்
செய்ய கரிய திருமாலே—வையம்
அளந்தா யகளங்கா வாலிலமேற் பள்ளி
வளர்ந்தாய் தளர்ந்தானென் மான்.

815. விச்சா தரனேனு மந்தரத்து மேவாளுல்
அச்சுத நேனும் மாயனலன்—நிச்ச
நிறைவான் கலையா னகளங்க னீதி
இறையா னனகனெங் கோ.

(813) தமிழ் நா. 117. 1. னெச்சி (தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால்—பிரதி).

(814) ஐ. 120. (815) தண்டி. 77 மேற்; வீரசோ. அலங். 30 மேற்.

816. தண்டாமரை தருநாண்மலர் மீதோதிம மீனத்
தாளத்திரள் பவளத்திர ளென்றேழையர் தங்கைக்
கொண்டாடிட முன்னேக்கிது பின்னைத்தரு செம்மைக்
குணநான்மடி யுளதாகிய குடகாவிரி நாடா
பண்டாலில யமளித்துயில் குழவிப்பரு வத்தே
பவ்வத்தொடு முலகைச்சிறு பவளத்துவர் வாயால்
உண்டா யகளங்காநிக ளங்காய்கரி தொழுதான்
உய்யத்திரு வுளமோவெது செய்யத்திரு வுளமோ.

817. செய்யோனக ளங்கன்வள வன்சோழ குலேசன்
சென்னிக்குல தீபன்னுயர் பொன்னித்திரு நாடன்
பொய்யோடொரு நாளும்முறை செய்யாமனு துங்கள்
போர்வல்லவன் மல்லைப்பொழில் பொங்குங்குரு கீரே
ஐயோவவ ரைப்போலொரு ிட்டோரு முண்டோ
அஞ்சம்படு கைக்கேதுயர் நெஞ்சம்படு கைக்கே
வெய்யோன்விழு கைக்கேமுழு மதிவந்தெழு கைக்கே
விழிநீர்சொரி கைக்கேயெனை விட்டுப்பிரிந் தாரே.

818. வடவைக்கனலைப் பிழிந்துகொண்டு மற்றுமொருகால் வடித்தெடுத்து
வாடைத்துருத்தி வைத்தாதி மறுகக்காய்ச்சிக் குழம்புசெய்து
புடவிக்கயவர் தமைப்பாடிப் பரிசுபெறமற் றிரும்பிவரும் [ளோ
புலவர்மனம்போற் சுடுநெருப்பைப் புழுக்கென்றிறைத்தாற் பொறுப்பா
அடவிக்கதலிப் பசங்குருத்தை நச்சுக்குழலென் றஞ்சியஞ்சி
அஞ்சொற் கிளிகள் பஞ்சரம்விட் டகலாநிற்கு மகளங்கா
திடமுக்கடவா ரணமுதைத்த தேவே சோழசிங்கமே
திக்குவிசயஞ் செலுத்தியொரு செங்கோ னடாத்து மெங்கோவே.

இரண்டாவது குலோத்துங்கன்.

819. பூமன்னு பதுமம் பூத்தவே மூலகுந்
தாமுன்செய் தவத்தாற் பரிதிவழித் தோன்றி
நெடுமா லிவனெனைச் சுடர்முடி சூடி
இருநில மகளை யுரிமையிற் புணர்ந்து
திருமகள் பணைமுலைச் செஞ்சாந் தணைந்து
பருமணி மார்வம் பனிவீரை நிகர்ப்பச்
சயமகள் செழுந்தண் சந்தனச் சுவட்டாற்
புயமிரு கயிலைப் பொருப்பெனத் தோன்ற

பாமகள் தானுமெங் கோமகன் செவ்வாய்ப்
 பவளச் சேயொளி படைத்தன னியானெனத்
 தவள நன்னிறந் தனித்துடை யோரெனப்
 புகழ்மகள் சிந்தை மகிழு நாளிலும்
 ஒருகுடை நிலவும் பொருபடைத் திகிரி
 வெயிலுங் கருங்கலி யிருளினைத் துரப்ப
 நீடுபல் லாழி யேழ்கடற் புறத்தினுங்
 கோடாச் செந்தனிக் கோலினி துலாவ
 மீனமுஞ் சிலையுஞ் சிதைத்து வானுயர்
 பொன்னெடு மேருவிற்புலிவீற் றிருப்ப
 உம்ப ரியான யோரெட் டினுக்குந்
 தம்ப மென்னத் தனித்தனி திசைதொறும்
 விசயத் தம்ப நிற்பப் பசிபகை
 யானது தீங்கு நீங்க
 மன்னுயிர் தழைப்ப மனுவாறு விளங்க
 மாதவர் தவமு மங்கையர் கற்பும்
 ஆதி யந்தண ராகுதிக் கனலு
 மீதெழு கொண்டல் வீசுதண் புனலு
 மேதினி வளருஞ் சாதி யொழுக்கமும்
 நீதி யறமும் பிறழாது நிகழ்ப்
 பாவும் பழனப் பரப்பும் பணைக்கை
 மாவு மல்லது வன்றிளப் படுதல்
 கனவிலுங் காண்டற் கரிதென வருந்திப்
 புடையினும் பல்வேறு புள்ளினு மல்லது
 சிறையெனப் படுத லின்றி நிறைபெருஞ்
 செல்வமோ டவனி வாழப் பல்லவர்
 தெலுங்கர் மாளுவர் கலிங்கர் கோசலர்
 கன்னடர் கடாரர் தென்னர் சேரலர்
 சிங்கனர் கொங்கனர் சேதியர் திரிகர்த்தர்
 வங்க ரங்கர் வத்தவர் மத்திரர்
 கங்கர் சோனகர் கைகயர் சீனரென்
 தறைகழல் வேந்தரு மெல்லா வனூசரும்
 முறைமையில் வருந்தித் திறைகொணர்ந் திறைஞ்
 அம்பொன் மலர்க்கொடி செம்பியன் கிழானடி
 ஒருமருங் குடனமர்ந் திருப்ப வருள்புரி
 சிமயப் பொற்கொடி யிமயப் பாவையுஞ்

சிவனும் போலப் புவனமுழு தடையா
 ளிவன்திரு மணிமார்வத்
 துலகமுழு தடையா ளெனவுட னிருப்பச்
 செம்பொன் வீர சிம்மா சனத்துப்
 புவனமுழு தடையாளொடும் வீற்றிருந்தருளிய
 இராசகேசரி வன்மரான திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள்
 குலோத்துங்க சோழ தேவர்க்கு யாண்டு:—

துலோத்துங்கசோழன் ஸீர்னைத்தமிழ்ப்பாட்டு.

820. பருவ வனங்குயில் பயில்வன பைந்தளிர்
 கொந்தோ டுங்கோதப்
 பருகு பெருங்கனி யளிகுல பந்திகள்
 கந்தா ரம்பாடக்
 கருவி வியன்கதிர் கனிய மணந்தவர்
 சந்தா பந்திரக்
 கழிகுரு கின்கிளை கலக மிடும்படி
 போங்கோ தம்போகப்
 புருவ நெடுஞ்சிலை புரள வளைந்தொரு
 வெஞ்சா பங்கோலிப்
 புதுமல ரம்புகள் பொழிய மணந்தவர்
 தந்தே ரன்றேறித்
 தெருவின் மதன்புரு விதலை யபங்குர
 செங்கோ செங்கிரை
 தினகர செம்பிய செயதர பஞ்சவ
 செங்கோ செங்கிரை.

“உலாப்பாடியபோது பேராசிரியர்—நேமிநாதர் பட்டோலைபிடிக்க
 (கூத்தர்) பாடியது”.

821. செங்கான்மட வன்னம்படர் தீயாமென வெருவிச்
 சிறையிற்பெடை மறையக்கொடு திரியத்திரள் கமுகின்
 1பைங்கான்மர கதமீது படர்ந்தேறி நறுந்தண்
 பாளைக்கிடை பவளக்கொடி படர்காவிரி நாடா
 தங்காதலி யருமைந்தரு முடனாக வணங்கித்
 தலைகாவெம துடல்காவெம துயர்காவக¹ளங்கா
 கொங்காமன துங்காவென மதுரேசர் வணங்குங்
 கொல்யாணீ யபங்கா¹லிவன் குழலோகை¹பொருளே.

‘கண்டன் செண்டு வெளியிற் துதிரையேறியபோது கூத்தர் பாடியது’

822. கண்டன் பவனிக் கவனப் பரிநெடுங்கால்
மண்டளக்கா தேயிருந்த வாறென்றே—கொண்டிருந்த
பாம்புரவி தாயல்ல பாருரவி தாயல்ல
வாம்புரவி தாய வகை.

‘கண்டன் துலாபுருடநானம் பண்ணியபோது கூத்தர் பாடியது.’

823. தொழுகின்ற மன்னர் சொரிந்திட்ட செம்பொற் றுலாத்திடைவண்
டுழுகின்ற தார்க்கண்ட னேறிய ஞான்றி னுவாமதிபோய்,
விழுகின்ற தொக்கு மொருதட்டுக் காலையில் வேலையில்வந்
தெழுகின்ற ஞாயிறுத் தான்குல தீப நெதிர்த்தட்டிலே.

ஊ துலாபுருடநானத்திற் புகழேந்தி பாடியது.

824. பொருந்த வொருதட்டு மேருப் புகினும்
இருந்த திருத்தட் டெழாதால்—திருந்து
மறைபுக்க சொல்லபயா வன்புறவுக் காக
நிறைபுக்க தெவ்வாறு நீ.

கூத்தர் துலோத்துங்கசோழனுலாப் பாடியபோது பாடிய வெண்பா.

825. இன்றும்யான் மீள்வ தறியே னிரணியனை
அன்றிரு கூற வடர்த்தருளிக்—கன்றுடனே
ஆவீன்பின் போன வனக னனபாயன்
மாவீன்பின் போன மனம்.

கூத்தர்பாதி புகழேந்திர்பாதி பாடியது.

826. வென்றி வளவன் விறல்வேந்தர் தம்பிரான்
என்று முதுகுக் கிடான்கவசம்—துன்றும்
வெறியார் தொடைகமழு மீனவர்கோன் கைவேல்
எறியான் புறங்கொடுக்கி னென்று.

அனபாயன் (இரண்டாங்குலோத்துங்கன்.)

827. மூவாத் தமிழ்பயந்த முன்னான் முனிவாழி
ஆவாழி வாழி யருமறையோர்—காவிரிநாட்
டண்ண லனபாயன் வாழி யவன்குடைக்கீழ்
மண்ணுலகில் வாழி மறை.

828. அன்னையோ லெவ்வுயிருந் தாங்கு மனபாயா
நின்னையா ரொப்பார் ழிலவேந்தர்—அன்னதே

(822) தமிழ்நா. 122. பரிநெடுங்கால், மண்டளக்கா. (823) தமிழ்நா. 124. (824) ஷ. 141. (825) துலோத்துங்கசோழனுலாவிருதி. (826) தனிப்பா, (827) தண்டி. 88 மேற், (828) ஷ. 32 மேற்.

வாரி புடைசூழ்ந்த வையகத்துக் கில்லையாற்
சூரியனே போலுஞ் சுடர்.

829. என்னேய் சிலமடவா ரெய்தற் கெளியவோ
பொன்னே யனபாயன் பொன்னெடுந்தோள்—முன்னே
தனவே யென்றாளுஞ் சயமடந்தைத் தோளாம்
புனவேய் மிடைந்த பொருப்பு.

830. தம்மாற் பயன்றுக்கா தியாவரையுந் தாங்கினும்
கைம்மாறுங் கால முடைத்தன்றே—எம்மாவி
அன்னவனை யாழி யனபா யனைமலரான்
மன்னவனை மானுமோ வான்.

831. பூதலத்து ளெல்லாப் பொருளும் வறியராய்க்
காதலித்தார் தாமே கவர்தலால்—நீதி
அடித்துயர்ந்த கீர்த்தி யனபாயா யார்க்குங்
கொடுத்திபெனக் கொள்கின் நிலம்.

832. தண்கவிகை யாலுலகந் தாங்கு மனபாயன்
வெண்கவிகைக் குள்ளடங்கா வேந்தில்லை—பெங்கும்
மதியத் துடனிரவி வந்துலவும் வானிற
பொதியப் படாத பொருள்.

கூத்தர் இராசராசசோழனைப் பாடியது.

833. அன்று தொழுத வரிவை துள்வணிவ
தென்று துயில்பெறுவ தெக்காலந்—தென்றிசையில்
நீரதிரா வண்ண நெடுஞ்சிலையை நானெறிந்த
வீரதரா வீரோ தயா.

மூன்றங் குலோத்துங்கன்.

834. புயல்வாய்த்து வளம்பெருகப் பொய்ப்பாத நான்மறையின்
செயல்வாய்ப்பத் திருமகளுஞ் செயமகளுஞ் சிறந்துவாழ
வெண்மதிபோற் குடைவினங்க வேல்வேந்த ரடிவணங்க
மண்மடந்தை மனமழி மனுவினெறி தழைத்தோங்கக்
சக்கரமுஞ் செங்கோலுந் திக்களைத்துஞ் செலாடக்கக்
கற்பகாலம் புவிதாப்பப் பொற்பமைந்த முடிசூடி
விக்கிரம பாண்டியன் வேண்டிவிட்ட தாண்டால்

(829) தண்டி 3. (830) ஷே. 50. (831-832) ஷே. 46, (833) இராச
ராசசோழனுல்-விறுதி, (834) சாஸனர்,

வீர பாண்டியன் மகன்பட வேழகம்
படமறப் படைபடச் சிங்களப் படைமூக்
கறுப்புண் டலைகடல் புகவீர பாண்டியனை
முதுகி டும்படி தாக்கி மதுரையும்
அரசுங் கொண்டு சயத்தம்ப நட்டு
அம்மதுரையு மரசுநாடு மடைந்தபாண்டியற் களித்தருளி
மெய்ம்மலர்ந்த வீரக்கொடியுடன் தியாகக் கொடியெடுத்துச்
செம்பொன் வீர சிங்கா தனத்துப்
புவனமுழு துடையாளோடும் வீற்றிருந் தருளிய
கோப்பரகேசரி வன்மரான திரிபுவனசக்கரவர்த்திகள்
பூரீகுலோத்துங்க சோழதேவர்க்கு—.

இரவிசோழன்

835. இரவி துணைத்தா ளிகல்வேந்தர் சென்னி
விரவு மலர்பொழியு மேவா—அரசிரிய
மின்பொழியுஞ் செவ்வேல் வெறியோ ரினங்கவரப்
பொன்பொழியுஞ் செங்கைப் புயல்.

836. சோதி யிரவி கரத்தா னிரவொழிக்கும்
மாதிடத்தான் மன்மதனை மாறழிக்கும்—மீதாம்
அனகமதி தோற்றிக் குமுத மளிக்குந்
தனத னிருநிதிக்கோன் றான்.

(சோழனைப்பற்றிய புகழாப்புகழ்ச்சி.)

837. போர்வேலின் வென்றதூஉம் பல்புகழாற் போர்த்ததூஉம்
தார்மேவு திண்புயத்தாற் றுங்குவதூஉம்—நீர்நாடன்
தேரடிக்கூர் வெம்படையாற் காப்பதூஉஞ் செங்கண்மால்
ஓரடிக்கீழ் வைத்த வுலகு.

(சோழன் செல்வம்.)

838. கன்றும் வயவேந்தர் செல்வம் பலகவர்த்தும்
என்றும் ¹வறியோ ரினங்கவர்த்தும்—ஒன்றும்
அறிவரிதாய் நிற்கு ²மளவினதா லம்ம
செறிகதிர்வேற் சென்னி திரு.

839. மலயத்து மாதவனை போன்று முவன்பால்
அலைகடலே போன்று மதனுட்—குலவு

(835) தண்டி. 118. (836) வீரசோ. அலங். 30; தண்டி. 78. (837) தண்டி.
84. (838) வீரசோ அலங். 29; தண்டி. 74; ¹வயவ ரினங்கள். ²மளவின
தாற் சோரி. (839) தண்டி. 32.

நிலவலய மேபோன்று நேரியன்பா னிற்கும்
நிலைகெழுதோள் வேந்தர் திரு.

(சோழன் கோடைச்சிறப்பு.)

840. செருமான வேற்சென்னி தென்னுற்றை யார்தம்
பெருமான் முகம்பார்த்த பின்னர்—ஒருநாளும்
பூதலத்தோர் தம்மைப் பொருணசையாற் பாராவாங்
¹காதலித்து வந்தடைத்தோர் கண்.

(சோழன் பகைநட்புக்களாலாவன)

841. தள்ளா விடத்தேர் தடந்தா மரையடைய
எள்ள வரிமா னிடர்மிகுப்ப—உள்வாழ்தேம்
சிந்துந் தகைமைத்தே யெங்கோன் றிருவுள்ளம்
நந்துந் தொழில்புரிந்தார் நாமு.

(சோழன் வீரச்சிறப்பு)

842. பொன்னி வளநாடன் கைவேல் பொழிநிலவால்
முன்ன ரசைந்து முகுளிக்கும்—தன்னேர்
பொரவந்த வேந்தர் புனை டகச் செங்கை
யரவிந்த தூறு யிரம்.
843. அடல்வணங்கு கழற்செவ்வே லலங்குதார்ச் செம்பியன்றன்
கெடலருங் கிளர்வேங்கை யெழுதித்தம் முயிரோம்பா
உடல்சமத் துருத்தெழுந்த வொ ன்னாத பல்லரசர்
கடகஞ்சேர் திரண்முன்கை கயிற்றோடும் வைகினவே.

(*முப்பேட்சேச்செய்யுள்)

844. ஈரித ழிணர்நீல மிடைதெரியா தரிந்திடேம்
ஆய்கதி ரழற்செந்நெ லரியே யாதே
ஆய்கதி ரழற்செந்நெ லகன்செறுவி லரிந்திடேங்
காவிரி வளநாடன் கழலே யாதே
காவிரி வளநாடன் கழல்சேர்ந்த மன்னர்க்
காரர ணிற்ற லரிதே யாதே.

845. சுற்றுவிற் காமனுஞ் சோழர் பெருமானுங்
கொற்றப்போர்க் கிளளியுங் கேழொவ்வார்—பொற்றொட

(840) தண்டி. 21. ¹காதலித்துத் தாழ்ந்திரப்போர் கண். (841) வீரசோ. அலங். 30; தண்டி. 77. மேற். (842) வீரசோ. அலங். 26; தண்டி. 63. (843) யாப். லி. 15; வீரசோ. யாப். 12. *முப்பேட்சேச்செய்யுள். (844) யாப். லி. 93. (845) தொல். பொரு. 307 மேற்; தண்டி 50 மேற்.

யாழி யுடையான் மகன்மாயன் சேயனே
கோழி யுடையான் மகன்.

846. புனனாடர் கோமானும் பூந்துழர் மாலும்
வினைவகையான் வேறு படுபு—புனனாடன்
ஏற்றெறிந்து மாற்றலர்பா லெய்தியபார் மாயவன்
ஏற்றிரந்து ¹கொண்டமையா லின்று.

847. ஏறடர்த்து வின்முருக்கி யெவ்வுலகுங் கைக்கொண்டு
மாறடர்த்த வாழி வலவனைக்—காரொழுதற்
கெஞ்சினு ரில்லெனினு மாய னிகனெடுமால்
வஞ்சியா னீர்நாட்டார் மன்.

848. அடிநோக்கி னாழ்கடல் வண்ணன்றன் மேனிப்
படிநோக்கிற் பைங்கொன்றைத் தாரோன்—முடிநோக்கித்
தேர்வளவ னாத நெளிந்தேன்றன் சென்னிமேல்
ஆரலங்க றேன்றிற்றுக் கண்டு.

(நூரியனுக்குத் தோழனுக்குத் சிலேடை.)

849. செங்கரங்க ளாலிரவு நீக்குந் திறம்புரிந்து
பங்கய மாதர் நலம்பயிலப்—பொங்குதயத்
தோராழி வெய்யோ னுயர்ந்த நெறியொழுகும்
நீராழி நீணிலத்து மேல்.

850. மன்ன ரொளிமுடிமேன் மாணிக்கங் கால்சாய்த்து
மின்னி விரித்த வெயிற்குதிர்கள்—தன்னி
அடிமலர்மேற் சென்றெறிப்ப நின்ற னவிரோண்
கொடிமலர்வேய் நீண்முடியெங் கோ.

851. இசையெல்லாங் கொட்ட வெழிற்றாணை பூர்ந்து
வசையிலா மன்னர்வந் தேத்த—இசையும்
அடிசில் பருகி யணியார்த்துப் போந்தான்
கொடிமதிற் கோழியார் கோ.

(தோழனை வாழ்த்தியது.)

852. இமையா முக்க ணிலங்குசுடர் வாய்ந்த
உமையொரு பாகத் தொருவன் காப்பின்

(846) தொல். பொருள். 307 மேற்; தண்டி. 50 மேற். ¹கொண்டமை யினால். (847) வீரசோ. அலங். 23 மேற்; தண்டி. 50 மேற். (848) தொல். பொரு. 307 மேற். (849) வீரசோ. அலங். 30; தண்டி. 77 மேற். (850) வீரசோ. அலங். 17 மேற். (851) பாப். வி. 94. (852) தண்டி. பொரு 422 பேரா.

பல்கிளைச் சுற்றமொடு நல்லிதி னந்தி
நீடுபல் வாழிய வாய்வாட் சென்னிநின்
ஒருகுடை வரைப்பி னீழற் பெற்றுக்
கிடந்த வெழுகட னுப்பண்
அகலிரு விசும்பின் மின்னிணும் பலவே.

(சோழனுடே.)

853. ¹வான்பொய்யாது தீம்பெயல்பெய்து
மால்யாறுபோந்து கால்சுரந்துபாய்ந்து
சுரைபொய்யாது நிரைவளஞ்சான்று
வரையாதுவந்து பலாப்பழுத்துவீழ்ந்து
பாம்புகொள்ளாது வீங்குசுடர்நீண்டு
வீத்துநாறுவாய்த்து முத்துக்கரும்புபூத்து
வரம்புகொள்ளாது நிரம்புபெருங்கூட்டு
விசும்புநீங்குமஞ்சு ²தயின்னுபெயர்ந்துபோந்து
வாழை யோங்கிய கோழிலைப் பரக்குந்
தண்டா யாணர்த் தென்ப வென்றும்
படுவது கூட்டுண்டு கடவது நோக்கிக்
குடிபுறந் தருஉம் வேந்த
னெடுநிலைத் தண்குடை நிறுற்று நாடே.

(சோழன்பகைவர்நாடே.)

854. தண்டண்டலைத் தாதுறைத்தலின்
³வண்டோட்டுவயல் வாய்புகைபுகரந்
தயலாலையி னறைக்கடிகையின்
வழிபோகுவா (?) மறித்துருபுகிளர்ந்
தேரங்குசென்னிலை ⁴வாங்குகதிர்தரீஇப்
போதுதூங்குநிலை மீதுபுகுந்துபுகுந்
தொடுங்குசெய்தொழில் வழங்குகிளர்க்குழார்
திருந்துகோட்டிமிசைக் குரங்குவிருந்துகொளும்
நன்னர் நன்னு டென்னு குவகொல்
பொன்னிநன் னாட்டுப் பொருந் நெங்கோன்
தாடோய் ⁵தடக்கை வல்லமன்
நாடுகெழு திருவிற் றீடுகெழு ஹேந்தே.

(853) தொல். செய். 20; பேரா; நச். ¹வான் பெய்யாது. ²தயின்னு பெயர்ந்துபோந்து. (854) தொல். செய். 20. பேரா. நச். ³வண்டோடுவயல் வாய்புகைபுகரந். ⁴வாங்குகதிர்தரும். ⁵தடக்கை மல்லவன்; தகையு மல்லவன்.

855. சீற்றமிகுபு செல்வினஞ்சிறந்து
கூற்றொத்துவிரைபு கோள்குறித்துமுயன்று
புலிப்போத்துலவும் பொலங்கொடியெடுத்துப்
புகவேற்றமுலைந்து பகையரசுதொலைத்து
வேம்புமீதணிபு போந்துபடத்தொடுத்து
வீற்றுவிற்றுப்புனைந்து வேற்றுச்சுரும்புகிளர்ந்து
களிறுகால்கிளர்ந்து குளிறுகூரல்படைத்துச்
சொரிந்துதுங்குகடாத்து ¹விரைந்துமுலைந்துதொலைத்து
மணங்கம மூரமொடு தயங்கச் சூடிய
வென்வேற் சென்னி பொன்னியற் புனைகழல்
பாடுபெறு பாணிணும் பலவே
பாடா தோடிய நாடுகெழு வேந்தே.

(சோழனை மாயோனாகக் கூறியது)

856. குருந்த மொசித்தஞான் றுண்டா வதனைக்
கரந்த படியெமக்குக் காட்டாய்—மரம்பெருப்
போரிற் குருகுறங்கும் பூம்புன னீர்நாட
மார்பிற் கிடந்த மறு.
857. நினைவரிய பல்புகழார் நின்குலத்துத் தொல்லோர்
அனைவரையும் புல்லினு ளன்றே—மனுநூல்
புணர்ந்த நெறியொழுகும் பூழியநீ யிந்நான்
மணந்த தடமலர்மேன் மானு.
858. வீரியத்தால் வெய்யோன் வெகுளியா லாழித்தீச்
காரியத்தாற் சாணக் கியன்.

பாண்டியன்.

(திருமாலும் பாண்டியனும்.)

859. கண்ணை வைனிவன் மாறன் கமழ்துழாய்க்
கண்ணி யவற்கிவற்கு வேம்புதார்—வண்ணமும்
மாய வைனிவன் சேயன் மரபொன்றே
ஆய வைனிவன் கோ.

860. பல்வளையார் கூடிப் பகர்வது உம் பண்புணர்ந்த
சொல்லவையா ரெல்லாருஞ் சொல்வது உம்—மெல்லினர்ப்

(855) தொல். செய். 20 பேரா; நச். ¹புகவேற்றமுலைந்து. ²விரவுப்பலவு
தொலைத்து. (856) தொல். பொரு. 60. நச். (857) வீரசோ. அலக். 32;
சண்டி. 84. (858) வீரசோ. அலக். 15 மேற். (859) தொல். பொரு. 307,
(860) யாப். வி. 60.

பூந்தாம நீண்முடியான் பூழியர்கோன் ருழ்தடக்கைத்
தேந்தாம வேலான் றிறம்.

861. காதுசேர் தாழ்குழையாய் கன்னித் துறைச்சேர்ப்ப
போதுசேர் தார்மார்ப போர்ச்செழிய—நீதியான்
மண்ணமிர்த மங்கையர்தோண் மாற்றாரை யேற்றார்க்கு
நூண்ணிய வாய பொருள்.

862. கொங்கலர் கோதைக் குமரி மடநல்லான்
மங்கலம் பாடி மலிவெய்தக்—கங்கையாள்
பூம்புன லர்கங் கெழீஇயினான் போரடுதோள்
வேம்பார் தெரியலெம் வேந்து.

863. நடைக்குதிரை யேறி நறுந்தார் வருதி
அடைப்பையா கோரு வெனலும்—அடைப்பையான்
கொள்ளச் சிறுகோல் கொடுத்தான் நலைபெறினார்
மெள்ளா தியங்கண் டிலம்.

(*முப்பெட்டுச் செய்யுள்.)

864. நித்திலங் கழலாக நிரைதொடி மடநல்லார்
எக்கர்வா னிடுமண லிணரே யாதே
எக்கர்வா னிடுமண லிணர்புணர்ந் திசைந்தாடும்
கொற்கையார் கோமானே கொடியே யாதே
கொற்கையார் கோமான் கொடித்திண்டேர் மாறற் தச்
செற்றா ணிற்ற லரிதே யாதே.

(குறளடி வஞ்சிப்பா.)

865. தாழிரும் பிணர்த்தடக்கைத்
தண்கவு னிழிகடாத்துத்
தாழ்வாகத் தம்பேணக்
கடுஞ்சினத்த களிற்றெருத்தின்
நிலனெளியத் தொருபீண்டிக்
கடன்மருளப் படைநடுவண்
ஏற்றரியி னிமிழ்முரசங்
கூற்றுட்க வெழீஇச்சிலைப்பக்
தேளல்லவர் மிடல்சாய
வாள்வலியா னிலம்வவ்வி

முழுதாண்டவர் வழிகாவல்.
 குன்றமருளச் சோறுகுலைஇப்
 புன்னமருள நன்னெய்சொரிந்து
 திருமறைமுதல்வர் வழிகாட்ட
 ஆகுதியி னழலருத்திப்
 பல்சேள்வித் துறைபோகிய
 தொல்லிசையான் மீக்கூறும்
 கொற்கையார் குலவேறே
 கூடலா ரடுபொருந்
 வென்றியா
 னல்கியார்த்த வரிக்கிணையின்
 மரபுளியின் வரவியைப்ப
 நனிவிரும்பி நயனோக்கி
 இனிவேண்டாநின் கிணைத்தொழிலென
 எனக்கொவ்வாமைப் பெரிதருளித்
 தனக்கொப்பத் தலையளித்தனன்
 அதற்கொண்டும்
 கலங்கொண்டன கள்ளென்கோ
 காழ்கோத்தன சூட்டென்கோ
 நெய்கனிந்தன வறையென்கோ
 குய்கொண்டன துவையென்கோ
 எனைப்பல வெடக்குத்தண்டாது
 வைகறொறுங் கைகவிசொரிசூலை
 விலங்குகதி ரவிர்வுள்ளி
 யலங்குபெண்ணை வழியுறையினும்
 குளஞ்சேர்ந்து சனிகொட்பினும்
 1 அருந்தே மாத்தனம் யாமே
 வருந்தல் வேண்டா வாழ்கநின் 2 ருளே.

(சேம்பூட்சேய் பவளிக் கீறப்பு.)

866. பருஉத்தடக்கை மதயானைப் பணையெருத்தின் மிசைத்தோன்றிக்
 குருஉச்சொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க் குடைமன்னர் புடைசூழப்
 படைப்பரிமான் தோரினொடும் புரந்துலவு மறுகிநிடைக்
 கொடித்தானையிடைப்பொலிந்தான் கூட லார் கோமானே; (நாவு)
 ஆங்கொருசார்—

1 அருந்தே மாத்தனம், 2 னருளே, (866) யாப், வி. 86; வீரசோ. யாப்,
 12. மேற்.

உச்சியார்ச் கிறைவனா யுலகமெலாங் காத்தளிக்கும்
பச்சையார் மணிப்பைம்பூட் புரந்தராஹப் பாவித்தார்
வச்சிரங் காணாத காரணத்தான் மயங்கினரே;

ஆங்கொருசார்—

அக்கால மணிநிறைகாத் தருவரையாற் பணிதலித்தா
வக்கிரனை வடிவழித்த மாயலாஹப் பாவித்தார்
¹சக்கிரங் காணாத காரணத்தாற் சமழ்த்தனரே;

ஆங்கொருசார்—

மால்கொண்ட பகைதணிப்பான் ²மாத்தடிந்து மயங்காச்செங்
கோல்கொண்ட சேவலங் கொடியோனாஹப் பாவித்தார்
வேல்கொண்ட தின்மமயால் விம்மிதராய் நின்றனரே; (தாழிசை)

அஃதான்று (தனிச்சோல்)

கொடித்தே ரண்ணல் கொற்கைக் கோமான்
³நிறைபுக ழொருவன் செம்பூட் சேஎய்
என்றுநனி யறிந்தனர் பலரே தானும்
ஐவரு ளொருவனென் றறிய லாகா
மைவரை யானை மடங்கா வென்றி
மன்னவன் வாழியென் றேத்தத்
தென்னவன் வாழி திருவொடும் பொலிந்தே.

(சுரிதகம்)

அரிகேசரி-நெமோறன் (முதல் மாறவர்மன்)

பாண்டிக்கோவைப்பாடல்கள்.

(நெல்வேலிப்போர்.)

867, நீடிய பூந்தண் கழனிநெல் வேலி நிகர்மலைந்தார்
ஒடிய வாறுகண் டொண்கடர் வைவே லுறைசெறித்த
ஆடியல் யானை யரிகே சரிதெவ்வர் போலமுங்கி
வாடிய காரண மென்னைகொல் லோவுள்ளம் வள்ளலுக்கே. (22)

868, பொறிகெழு ⁴கெண்டை வடவரை மேல்வைத்துப் பூமியெல்லாம்
நெறிகெழு செக்கோ னடாநேடு மாறனெல் வேலிவேன்றன்
வெறிகமழ் ⁵பூங்கண்ணிக் கானல் வினையாட் டயாரின்ற
செறிசூழ லார்பலர் யார்கண்ண தோவண்ணல் சிந்தனையே. (106)

¹சக்கிரங். ²மாத்தடிந்து. ³நின்றபுக. (867-868) இறையனார்களவிய
லுரை மேற்கொள். ⁴கெண்டைபொன் மால்வரை. ⁵பூங்கண்ணிக்.

(பாழிப்போர்).

869. கோடன் மலர்ந்து குருகிலே தோன்றின தொன்றைச் செம்பொன்
பாடன் மணிவண்டு பாண்டெயப் பாரித்த பாழிவென்ற
ஆட நெடுங்கொடித் தேரரி கேசரி யந்தண்பொன்னி
நாடன் பகைபோன் மெலிகின்ற தென்செய்ய நன்னுதலே. (309)

(செந்நிலத்துப்போர்).

870. மைதா னிலாததங் கல்வி மிகுத்து வருவதெண்ணிப்
பொய்தா னிலாதசொல் லார்செல்வர் போலும்புல் லாதமரே
செய்தார் படச்செந் நிலத்தைக் கணைமழை திண்சிலையாற்
பெய்தான் விசாரிதன் நென்புன் னுடன் பெண்கொடியே. (235)

(சங்கைமங்கைப்போர்).

871. தகரக் குழலாய் தகவில னேசங்க மங்கைவென்ற
சிகரக் களிற்றுச்செங் கோனெடு மாறன்றென் கூடலின்வாய்
மகரக் கொடியவன் றன்னிள வேனின் மலர்விலைக்குப்
பகரக் கொணர்ந்தில்லந் தோறுந் திரியுமிப் பல்வளையே. (266)

(கோட்டாற்றுப்போர்)

872. வானுடை யான்முடி மேல்வளை யெற்றியும் வஞ்சியர்தங்
கோனுடை யாப்படை கோட்டாற் றழிவித்துங் கொண்டவென்றி
தானுடை யான்றென்னன் சத்ருது ரந்தரன் பொன்வரைமேன்
மீனுடை யான்கொல்லி வேங்காய் நினக்கு விடையிலையே. (149)

(நறையாற்றுப்போர்)

873. வில்லவன் றுனை நறையாற் றழிந்துவிண் ணேறவெல்ல
வல்லவன் மாறனெங் கோன்முனை போல்சரம் வாணுதலாள்
சொல்லவன் பின்சென்ற வாறென்ற போழ்தெனக் குச்சொல்லுமே
பல்லவ மாக்கித்தன் பாவை வளர்க்கின்ற பைங்குரவே. (187)

(கடையற்போர்)

874. தெவ்வா யெதிர்நின்ற சேரலர் கோனைச் செருக்கழித்துக்
கைவா னிதியமெல் லாமுட னேகடை பற்கவர்ந்த
நெய்வா யயினெடு மாறன் புகைபோ னினைந்துபண்டை
யொவ்வா வருவு மொழியுமென்றேவள்ள லுள்ளியதே. (24)

(சேவூர்ப்போர்)

875. சிலையுடை வானவன் சேவூ ருழியச் செருவடர்த்த
இலையுடை வேனெடு மாறன் கழலிறைஞ் சாதவர்போல்

பெருந்தொகை

நிலையிடு சிந்தைவெந் நோயொடிந் நீன்புனங் கையகலான்
முலையிடை ¹நேர்பவர் கேரு மிடமிது மொய்குழலே. (92)

(பூலந்தைப்போர்)

876. பொருநெடுந் தானைப்புல் லார்தம்மைப் பூலந்தைப் போர்தொலைத்த
செருநெடுஞ் செஞ்சுடர் வேனெடு மாறன்றென் னுடனையாய்
அருநெடுங் காமம் பெருகுவ தாய்விடி னுடவர்கள்
கருநெடும் பெண்ணைச்செங் கேழ்மட லூரக் கருதுவரே. (79)

(விழிஞத்துப்போர்)

877. விண்டார் படவிழி ருக்கடற் கோடியுள் வேல்வலங்கைக்
கொண்டான் குடைமன்னன் ²கூடற் குடவரைக்கொம்பொடொக்கும்
வண்டார் குழன்மட மங்கை மதர்வைமென் னேக்கமென்போற்
கண்டா ருளரே லுரையார் பிறவின்ன கட்டுரையே. (31)

(குளந்தைப்போர்).

878. செல்லா ரவரென் றியானிகழ்ந் தேன்கூரஞ் ³செல்வதென்கண்
ஒல்லா ளவளென் றவரிகழ்ந் தார்தம் றுவையிரண்டும்
கொல்லா ரயிற்படைக் கோனெடு மாறன் குளந்தைவென்ற
வில்லான் பகைபோ லெனதுள்ளந் ⁴தண்ண மெலிவிக்குமே. (293)

(களத்தூர்ப்போர்).

879. கலவா வயவர் களத்தூ ரவியக் கணையுதைத்த
கொலையார் சிலமன்னன் கோனெடு மாறன்றென் கூடலன்ன
இலவார் துவர்வாய் மடந்தைநம் மீர்ப்புனத் தின்றுகண்டேன்
புலவார் குருதி யனைந்தவெண் கோட்டுப் பொருகளிறே. (70)

(நெடுங்களத்துப்போர்).

880. பலமன்னு புள்ளினம் பார்ப்புஞ் சினையு மவையழிய
உலமன்னு தோளண்ண லூரக்கொ ளாய்கொ லொலிதிரைகுழ்
நிலமன்ன னேரியன் மாற நெடுங்களத் தட்டதிங்கட்
குலமன்னன் கன்னிக் குலைவார் பெண்ணைக் கொழுமடலே. (80)

(வல்லத்துப்போர்).

881. ஊனங் கடந்த வொருகுடை வேந்த னுசித னென்னார்
மானங் கடந்துவல் லத்தம் ரோட்டிப் கோன்படிமேல்
சுனங் கடந்தசெங் கோன் மன்னன் மெம்முனை போலெரிவேய்
காணங் கடந்துசென் றோபொரு டேர்வது காதலரே. (259)

¹நோபவர். (876-881) இறைபனார் களவியலுரை மேற்கோள். ²கொல்
லிக் குடவரைக் கொம்பொடொக்கும். ³செல்லத்தன்கண். ⁴தண்ண.

(ஆற்றுக்குடிப்போர்).

882. ஆழித் திருமா லதிசயற் காற்றுக் குடியுடைந்தார்
சூழிக் களிற்றிற் றுணைகதிண் டேர்துயர் தேன்றின் றுகான்
கோழிக் குமியஞ் சேவறன் பேடையைக் கால்குடையாப்
பூழித் தலையிரை யார்வித்துத் தானிற்கும் பூம்புறவே. (249)

(மணற்றிப்போர்).

883. கொங்கை தளரினுங் கூந்த னரைப்பினு மேந்தன்மற்றில்
வங்கை யடைக்கல மென்றே கருதி யருளுகண்டாய்
கங்கை மணுளன் கலிமத னன்கடி மாமணற்றி
மங்கை யமரட்ட கோன்வையை நாடன்ன மாதரையே. (175)

(நெடுமொறனது சிவபத்தி).

884. முன்றான் முகிழ்முலை யார முயங்கி முறுவலுண்டு
சென்றார் வரவிற்குத் தூதா யெழுந்த செழும்புலிப்பை
வென்றா னழிய நறையாற் றகத்துவென் ருன்முடிமேல்
நின்றான் மணிகண்டம் போலிரு டாங்கிய நீண்முகிலே. (256)

885. மெல்லிய லாய்நங்கண் மேல்வெய்ய வாய்விழி ஞத்துவென்ற
மல்லிய ரோண்மன்னன் சென்னி நிலாவினன் வார்சடையான்
சொல்லியல் காமனைச் சுட்டசெந் தீச்சுடர் சென்றவன்மேற்
செல்லிய பாரித்த போன்றன பிண்டியின் தேமலரே. (297)

(பாண்டியன் பூதம்பண்கொண்டது முதலிய செயல்கள்.)

886. ஓதங் கடைந்தழு தாக்கி யமரர்க் குணக்கொடுத்துப்
பூதம் பணிகொண்ட பூழியன் மாறன் பொதியிலின்வாய்
ஏதம் பழியினொ டெய்துத லானிர வும்பகலு
மாதங் கடைந்தமென் னோக்கி திறத்தைய வாரன்மினே.

(பாண்டியன் அகத்தியன்வாய்த் தமிழ்கேட்டது).

887. அரைதரு மேகலை யன்னமன் னொன் றகத்தியன்வாய்
உரைதரு தீந்தமிழ் கேட்டோ னுசித னெண்பூம் பொதியில்
வரைதரு வார்புனங் கையக லான்வந்து மாவினவும்
விரைதரு கண்ணியன் யாவன்கொ லோவொர் விருந்தினனே. (89)

(பாண்டியன் இடிக்கொடியுடைமை).

888. அடிக்கண் ணதிருங் கழலரி கேசரி தெவ்வனுங்கக்
கொடிக்கண் ணிடியுரு பேந்திய தென்னவன் கூடலன்னொய்
வடிக்கண் ணிரண்டும் வளநகர் காக்கும்வை வேலினாரூர்
துடிக்கண் ணிரண்டுங்கக் குற்றலை யொன்றற் துயின்றிலவே. (214)

(882—888) இறையனார் களவியலுரை மேற்கோள்.

பராந்தகன்—நெடுஞ்சடையன்.

(வேள்விதடிச் சாஸனப்பகுதி).

889. கொல்யானை பலவோட்டிக் கூடாமன்னர் குழாந்தவிர்த்த
பல்யாகழதுதுமீப் பெருவழி யெனும் பாண்டியாதி ராசனால்
நாகமா மலர்ச்சோலை நளிர்கினை மிசை வண்டலம்பும்
பாகனூர்க் கூற்றமென்னும் பழனக்கிடக்கை நீர்நாட்டுச்
சொற்கணுள் சொல்லப்பட்ட சுருதிமார்க்கம் பிழையாத
கோற்கைகிழா னற்கொற்றன் கொண்டவேள்வி முற்றுவிக்கக்
கேள்வியந்த னுள்முன்பு கேட்கவென் நெடித்துரைத்து
வேள்விச்சாலை முன்புநின்று வேள்விதடிபென் நப்பதியைச்
சீரோடு திருவளரச் செய்தார்வேந்த னப்பொழுதே
நீரோட்டிக் கொடுத்தமையா னீடுபுத்தி துய்த்தபின்
அளவரிய வதிராசரை யகலநீக்கி யகலிடத்தைக்
கனாப்ரனெனுங் கலியமரசன் கைக்கொண்டதனை யிறக்கியபின்
பகிகடன்முனைத்த பருதிபோற் பாண்டியாதிராசன் வெளிப்பட்டு
விடுகதி ரவிரோளி விலகவீற் றிருந்து
வேலைசூழ்ந்த வியவிடத்துக்
கோவுங் குறும்பும் பாவுடன் முருக்கிச்
செங்கோ லோச்சி வெண்குடை நீழற்
றங்கொளி நிறைந்த தரணி மங்கையைப்
பிறர்பா லுரிமை திறவிதி னீக்கித்
தன்பா லுரிமை நன்கன மமைத்த
மானம் போர்த்த தானை வேந்தன்
ஒடுங்கா மன்ன ரொளிகக ரழித்த
கடுங்கோ னென்னுங் கதிர்வேற் றென்னன்
மற்றவற்கு மகனாகி மகிதலம்பொதுநீக்கி மலர்மங்கையொடு மனை
அற்றமில் பரவைத்தானை யாதிராச னவனிருளாமணி [எடர்ந்த
எத்திறத்து மிகலழிக்கு மத்தயானை மாறவரீமன்
மற்றவற்கு, மருவினியவொரு மகனாகி மண்மகளை மறுக்கடிந்து
விக்கிரமத்தின் வெளிப்பட்டிலங்கல்வெல்பொறிவேந்தர் வேந்தன்
சிலைத்தடக்கைக்கொலைக்களிற்றுச் செழியன்வானவன் செங்கோற்
மற்றவற் குப்பழிப் பின் நிவழித்தோன்றி [சேந்தன்
உதயகிரி மத்தியத் துறுசுடர் போலத்
தெற்றென்று திசைநடுங்க மற்றவன் வெளிப்பட்டுச்
குழியானை செலவுத்திப் பாழிவா யமர்கடந்தும்
வில்வேலிக் கடற்றானையை நெல்வேலிச் செருவென்று

விரவிவந் தடையாத பரவரைப் புழப்படுத்தும்
 அறுகாலினம் புடைதிளைக்குங் குறுநாட்டவர் குலங்கெடுத்தும்
 கைந்நலத்த களிறுந்திச் செந்நிலத்துச் செருவென்றார்.
 பாரளவுத் தனிச்செங்கோற் கேரளனைப் பலமுறையும்
 உரிமைச் சுற்றமு மாவும் யானேயும்
 புரிசை ம(ர)மதிற் புலியூ ரப்பகல்
 நாழிகை யிறவாமைக் கோழியுள் வென்றுகொண்டும்
 வேலாழியும் வியன்பரப்பு மேலாமைசென் றெறிந்தழித்தும்
 இரணியகர்ப்பமுந் துலாபாரமுந் தரணிமிசைப் பலசெய்தும்
 அந்தணர்க்கு மரசர்க்கும் வந்தனைகென் றீத்தளித்த
 மகரிகையணி மணிநெடுமுடி
 அரிகேசரி யசமசமன் சீரிமாறவரீமன்
 மற்றவற்கு மகனாகிக் கொற்றவேல் வலனேந்திப்
 பொருதாருங் கடற்றானையை மருதாருண் மாண்பழித்
 தாய்வேளை யசப்பட வேயென்னாமை யெறிந்தழித்துச்
 செங்கோட்டிம்? புதான்கோட்டிஞ் செருவென்றவர் சினந்தவிர்த்
 கொங்கலரு நறும்பொழில்வாய்க் குயிலோடு மயலகவும் [தூக்
 மங்கலபுரமெனு மாநகருண் மாரதரை யெறிந்தழித்
 தறைகடல் வளாகம் பொதுமொழி யகற்றிச்
 சிலையும் புலியுங் கயலுஞ் சென்று
 நிலையமை நெடுவரை யிடவயிற் கிடாய்
 மண்ணினி தாண்ட தண்ணளிச் செங்கோற்
 நென்ன வானவன் செம்பியன் சோழன்
 மன்னர் மன்னன் மதுரகரு நாடகன்
 கொன்னவின்ற நெடுஞ்சுடர்வேற் கொங்கர்கோமான் கோச்
 மற்றவற்குப் புத்திரனாய் மண்மகளது பொருட்டாக [சுடையன்
 மத்தயானை செலவுந்தி மானவேல் வலனேந்திக்
 கடுவிசையா லெதிர்ந்தவரை நெடுவயல்வாய் நிகரழித்துக்
 கறுவடைந்த மனத்தவரைக் குறுமடைவாய்க் கூர்ப்பழித்து
 மன்னிகுறிச்சியுந் சுருமங்கையு முன்னின்றவர் முரணழித்து
 மேவலோர்கடற்றானையோ டேற்றெதிர்ந்தவரைப் பூவலார்ப்புறங்
 கொடும்புரிசை நெடுங்கிடங்கிற் கொடும்பா னூர்க்குடார் [கண்டும்
 கடும்பரியுங் கருங்களிறுங் கதிர்வேலிற் கைக்கொண்டும்
 செழும்புரவிப் பல்லவனைக் குழும்பூருட் டேசறிய
 எண்ணிற்த் மால்களிறு மிவளிகளும் பலகவர்த்தும்
 தரியலராய்த் தனித்தவரைப் பெரியலூர்ப் பீடழித்தும்

பூவிரியும் பொழிற்சோலைக் காவிரியைக் கடந்திட்-
 டழகனமந்த வார்சிலையின் மழகொங்க மடிப்படுத்தும்
 ஈண்டொளிய மணியிமைக்கு மெழிலமைந்த நெடும்புரிசைப்
 பாண்டிக்கொடுமுடி சென்றெய்திப் பசுபதியதபதுமபாதம்பணிந்
 கனகராசியுங் கதிர்மணியு மனமகிழக் கொடுத்திட்டுங் [தேத்திக்
 கொங்கரவ நறுங்கண்ணிக் கங்கராசனோடு சம்பந்தஞ்செய்தும்
 எண்ணிறந்தன கோச்சகிரமு மிரணியகர்ப்பமுந் துலாபாரமும்
 மண்ணின் மிசைப் பலசெய்து மனநாவினார். குறைதீர்த்துங்
 கூடல்வஞ்சி கோழியென்னு மாடமா :ாதிப்புதுக்கியும்
 அறைகடல் வளாகங் குறையா தாண்ட
 மன்னர் மன்னவன் நென்னவர் மருகன்
 மான வெண்குடை மான்நேர் மாறன்
 மற்றவர்கு மகனாகி மாலுருவின் வெளிப்பட்ட
 மூன்று கொற்ற முரசுட னியர்ப்பக்
 குளிர்வெண்குடை மண்காப்ப
 பூமகளும் புலமகளு நாமதளு நலனே த்தக்
 கலியரசன் வலிதளரப் பொலிவினோடு வீற்றிருந்து
 கருங்கட லுடுத்த பெருங்கண் ஞாலத்து
 நாற்பெரும் படையும் பாற்படப் பரப்பிக்
 கருதாதுவந் தெதிர்மலைந்த காடவனைக் காட்டையப்
 பூவிரியும் புனற்கழனிக்கு காவிரியின் நென்கரைமேற்
 தண்ணாக மலர்ச்சோலைப் பெண்ணாகடத் தமர்வென்றும்
 தீவாய வயிலேந்தித் திளைத்தெதிரே வந்திறுத்த
 ஆய்வேளையுந் குறும்பமையு மடலமரு ளழித்தோட்டிக்
 காட்டுக்குறும்பு சென்றடைய நாட்டுக்குறும்பிற் செருவென்றும்
 அறைகடல் வளாக மொருமொழிக் கொளியு
 சிலைமலி தடக்கைத் தென்ன வானவன்
 அவனே,
 சிரீவரன் சிரீமனோகரன் சினச்சோழியன் புனப்பூழியன்
 வீதகன்மஷன் விரயவிச்சுருதன் வித்ரமபாரகன் வீரபுரோகன்
 மருத்பலன் மான்யசாசனன் மனூபமன் மர்த்திதவீரன்
 கிரிஸ்திரன் தீதிந்நரன் கிருபாலயன் கிருதாபதானன்
 தலிப்பகை கண்டகநிஷ்டிரன் கார்யதகநிணன் கார்முசபார்த்தன்
 பராந்தகன் பண்டிதவத்ஸலன் பரிபூர்ணன் பாபபீரு
 குரையுறு கடற்படைத்தானைக் குணக்கிராகியன் கூடநிர்ணயன்
 நிரையுறுமலர் மணிகீண்முடி சேரியர்கோ னெடுஞ்சடையன்

மற்றவன்றன் ராஜ்யவற்சரம் மூன்றாவது செலாநிற்ப
ஆங்கொருநாண்

மாடமா மதிந்கூடற் பாடுநீத்தவ ராக்குரோதிக்கக்
கொற்றவனே மற்றவரைத் தெற்றென நன்குகூவி
என்னேறுங் குறையென்று முன்னாகப் பணித்தருள
மேனாணின் குரவராற் பான்முறையின் வருவாமை
மாகந்தோய் மலர்ச்சோலைப் பாகனூர்க் கூற்றத்துப்படுவது
ஆள்வதானே யடல்வேந்தே வேள்விகுடியென்னும் பெயருடை
ஒல்காத வேற்றானையோ டோதவேலி யுடன்காத்த [யது
பல்யாக முதுகுமீப் பெருவழியேனும் பரமேசுவரனால்
வேள்விகுடி யென்னப்பட்டது கேள்வியிற் றரப்பட்டதனைத்
துளக்கமில்லாக் கடற்றானையாய் சளப்பிரனா லிறக்கப்பட்டது
என்றுநின்றவன் விஞ்ஞாப்யஞ்செய்ய நன்றுநன்றென்று முறு
நாட்டானின் பழமையாதல் காட்டிநீ கேளென்ன [வலித்து
நாட்டிற்றன் பழைமையாதலைக் காட்டினனங் கப்பொழுதே
காட்ட, மேனானே நங்குரவராற் பான்முறையிற் றரப்பட்டதை
எம்மாலுந் தரப்பட்டதென்று செம்மாந்தவ னெடுத்தருளி
விற்கைத்தடக்கை விறல்வேந்தன் கொற்கைகிழான் காமக்கணி
நற்சிங்கற்குத்

தேரோடுங் கடற்றானையா னீரோட்டிக் கொடுத்தமையின்
மற்றிதற்குப் பெருநான்கெல்லை தெற்றென விரித்துரைப்பிற்
புகரறுபொழின் மருங்குடுத்த நகருரெல்லைக்கு மேக்கும்
மற்றிதற்குத் தென்னெல்லை [வடக்கும்
குளந்தைவங்கூழ் வந்தகைக்குங் களந்தைக்குவத்தி லாலுக்கு
மற்றிதற்கு மேலெல்லை யற்றமில்லாக் கொள்ளன்புத்தாரோடு
மையிருப்பைச் செய்யிடை மேற்றலைப்பொருப்பிற்குக் கிழக்கும்
மற்றிதற்கு வடபாலெல்லை
காயலுட்கமலமலரும் பாயலுள் வடபாலைப்பொருப்பிற்குத் தெற்
இவ்வியைந்த பெருநான் கெல்லையிற் பட்டபூமி [கும்
காராண்மை மீயாட்சி யுள்ளடங்க மேலெங்
குரவராற் கொடுக்கப்பட்டபரிசே யெம்மாலுங் கொடுக்கப்பட்டது
மற்றிதற் காணத்தி குற்றமின்றிக் கூறுங்காலை
கொங்கரவ நறுங்கண்ணிக் கங்கராசனது கன்யாரத்னம்
கொங்கர் கோற்குக் கொணர்ந்து கொடுப்ப

ஆர்வமறா வடற்றாணைப் பூர்வராசர் புகன்றெழுந்து
வீல்விரவுங் கடற்றாணை வல்லவனை வெண்பைவாய்
ஆளமரு ளழிந்தோட வாளமரு ஞடன்வவ்விய
எனப்பொறி யிகலமரு ளிடியருமென வலனேந்தி
மானத்தானை மதவீகலன் மன்னர்கோ னருளிற்பெற்றும்
கொல்வனைக்கும் வேற்றாணைப் பல்வனைக்கோள் கொணரப்பட்டும்
பொரவந்தவர் மதந்தவிர்க்குங் கரவந்தவர் குலத்தோன்றல்
மாவேந்துங் கடற்றாணை முவேந்தமங்கலப் பேரரையனாகிய
வைத்யசிகாமணி மாறங்காரி—

பராந்தகன்-நெடுஞ்சடையன்.

(சீரீவரமங்கல சாஸனப்பதிகி)

890. அன்ன னாகிய வலர்கதிர் நெடுவேற்
தென்னன் வாணவன் செம்பியன் வடவரை
இருங்கய லானை யொருங்குட னடாஅய்
ஒலிகெழு முந்நீ ருலகமுழு தளிக்கும்
வலிகெழு திணினோண் மன்னவர் பெருமான்
தென்னல ராடி தேம்புனற் குறட்டிற்
பொன்மலர்ப் புறவில் வெள்ளூர் விண்ணஞ்
செழியக் குடியென் றிவற்றுட் டெவ்வர்
அழியக் கொடுஞ்சிலை யன்றுகால் வளைத்தும்
மாயிரும் பெரும்புனற் காவிரி வடகரை
ஆயிர வேலி யயிரார் தன்னிலும்
புகழி பூரிலுந் திகழ்வே வதியனை
ஒடுபுறங் கண்டவ னெலியுடை மணித்தேர்
ஆடல் வெம்மா வவையுடன் கவர்ந்தும்
பல்லவனுங் கேரளனு மாங்கவற்குப் பாங்காகிப்
பல்படையொடு பார்ஞெளியப் பல்வமெனப் பரந்தெழுந்து
குடபாலுங் குணபாலு மணுவந்து விட்டிருப்ப
வெல்படையொடு மேற்சென்றங்
கிருவரையு மிருபாஹு மிடரெய்தப் படைவிடுத்த [போந்து
குடகொங்கச் தடன்மன்னனைக் கொல்களிற்பெருநெடுங் கொண்டு
கொடியணிமணி நெடுமோடக் கூடன்மதி லாகத்துவைத்தும்
கங்கபூமி யதனளவுங் கடிமுரசுதன் பெயரறையத்
கோங்கபூமி யடிப்படுத்தக் கொடுஞ்சிலைப்பூட் டிழிவித்தப்

பூஞ்சோலை யணிபுறவிற் காஞ்சிவாய்ப்பே ரூர்புக்குத்
 திருமாலுக் கமர்ந்துறையக்
 குன்ற மன்னதோர் கோயி லாக்கியும்
 ஆழிமுந்நீ ரகழாக வகல்வானத் தகடுரிஞ்சும்
 பாழிநீண்மதில் புரந்தோங்கிப் பகலவனு மகலவோடும்
 அணியிலங்கையி னரணிதாகிய
 மணியிலங்கு நெடுமாட மதில்விழிஞ் சதுவழியக்
 கொற்றவேலை யுறைநீக்கி வெற்றத்தானே வேண்மன்னனை
 வென்றவன் விழுதிதியோடு குன்றமன்ன கொலைக்களிநுங்
 கூந்தன்மாவுங் குலதனமு நன்னாடு மவைகொண்டும்
 அரவிந்த முகத்தினைய ரரிநெடுங்க ணம்புகளாற்
 பொரமைந்தர் புலம்பெய்தும் பொன்மாட நெடுவீதிக்கு
 கரவந்தபுரம் பொலிவெய்தக் கண்ணகன்றதோர் கல்லகழோடு
 விசும்புதோய்த்து முகிறஞ்சலி னசும்பறாத வகன்சென்னி
 நெடுமதிலை வடிவமைத்தும்
 ஏவமாதி விக்கிரமங்க ளெத்துணையோ பலசெய்து
 மணிமாடக் கூடல்புக்கு மலர்மகளொடு வீற்றிருந்து
 மனுதர்சித மார்க்கத்தினுற் குருசரிதங் கொண்டாடிக்
 கண்டகசோதனை தான்செய்து கடன்ஞால முழுதளிக்கும்
 பாண்டிய நாதன் பண்டித வத்ஸலன்
 வீர புரோகன் விக்கிரம பாரகன்
 பராந்தகன் பரம வைஷ்ணவன் றாளுகி
 நின்றிலங்கு மணிநீண்முடி நிலமன்னவ நெடுஞ்சடைபுற்கு
 ராஜ்யவர்ஷம்—

(பழம்பாட்டு.)

891. நானை வரகுணர்கோ னுங்கையிலே தங்கலாம்
 மீளு மமரும் விடிந்துபோம்—நீளமுமோர்
 அம்பிட்டு டெயுந்தார மல்கு ரயில்வேற்கட்
 கொம்பிற்குங் காலாறக் கொண்டு.

(891) இறை, தளவி. மேற்கோள்விளக்கம். (சென்னை மியூஸியம்பிரதி)

இராச்சிங்கபாண்டியன்.

(சின்னமனூர்ச்சாஸனப்பததி). .

[கௌஸ்துபத்தொடும்

892. திருவொடுந் தெள்ளமிர்தத்தொடுந் செங்கதிரோளிந்
அருவிமத களிஞென்றெடுந் தோன்றியர னவீர்சடைமுடி
வீற்றிருந்த வெண்டிங்கள் முதலாக வெளிப்பட்டது
நாற்றிசையோர் புகழ்தர நானிலத்தி னிலைபெற்றது
பாரத்துவா சாதிகளால் நேராக ஸ்துதிக்கப்பட்டது
விரவலர்க்கரியது மீனவ்யசாஸனத்தது
பொருவருஞ்சீ ரகத்தியனைப் புரோகிதனாகப் பெற்றது
ஊழியுழி தோறுமுள்ளது நின்றவொருவனை யுடையது
வாழியர் பாண்டியர் திருக்குலமிதனில் வந்துதோன்றி
வானவெல்லே வரைத்தாண்டும் வளைகடல்கடைந் தமிழ்தங்கொண்
நானிலத்தோர் விஸ்மயப்பட நாற்கடலொரு பகலாடியும் [டும்
மங்கிலொளி மணிமுடியொடு சங்கவெள் வளைதரித்தும்
நிலவுலகம் வலஞ்செய்தும் நிகரில்வென்றி யமரர்க்குப்
பலமுறையுந் தூதுய்த்தும் பாகசாஸந னூரவவ்விஞ்
செம்மணிப்பூ னெடுந்தோன்றித் தென்றமிழின் கரைகண்டும்
வெம்முனைவே லொன்றுவிட்டும் விரைவரவிற் கடன்ரீட்டும்
பூழியனெனப் பெயரெய்தியும் போர்க்குன் றுயிரம்வீசியும்
பாழியம்பா யலினிமிர்ந்தும் பஞ்சவனெனப் பெயர்நிநீஇயும்
வளமதுரை நகர்கண்டும் மற்றதற்கு மதில்வகுத்தும்
உளமிக்க மதியதனா லொண்டமிறும் வடமொழியும்
பழுதறத்தா னூராய்ந்து பண்டிதரின் மேந்தோன்றியும்
மாரதர்மலை களத்தவியப் பாரதத்திற் பகடோட்டியும்
விசயனை வசுசாபநீக்கியும் வேந்தழியச் சுரம்போக்கியும்
வகையில்தாக்க யல்புலிசிலை வடவரைநெற் றியில்வரைந்துந்
தடம்பூதம் பணிகொண்டு தடாகங்கள் பலதிருத்தியும்
அடம்பசினோய் நாடகந்றி அம்பொற்சத் திரமுயர்த்தும்(?)
தலையாலங் கானத்திற் றன்னெஞ்சு மிருவேந்தரைக்
கொலைவாளிற் றிலைதுமித்துக் குறைத்தலையின் கூத்தொழித்தும்
மகாபாரதந் தமிழ்ப்படுத்தி மதுராபுரிச் சங்கமவைத்தும்
மகாராசரும் சார்வபெளமரும் மகிண்டலங் காத்திகந்தபின்
வில்லவனை நெல்வேலியிலும் விரிபொழிற் சங்கரமங்கைப்

பல்லவனையும் புறங்கண்ட ப்ராங்குசன் பஞ்சவர்தோன்றலும்
 மற்றவற்குப் பெளத்ரனாமின் மன்னர்பிரா விராசசிங்கனுங்
 கொற்றவர்க டொழுக்கழற்காற் கோவரதுணர் மகாராசனும்
 ஆங்கவற் காத்தமசனாகி யவனிதலம் பொறைதாங்கித்
 தேங்கமழ்பொழிற் குண்ணூரிலுஞ் சிங்களத்தும் விழிஞத்தும்
 வாடாத வாகைகுடிக்கோடாதசெங் கோனடப்பக்
 கொங்கலரும் பொழிற் குடமூக்கிற் போர்குறித்து
 வந்தெதிர்த்த கங்கபல்லவ சோளகாலிங்க மாகதாதிகுள்
 குருதிப்பெரும் புனற்குளிப்பக் கூர்வெங்கணை தொடைநெகிழ்த்
 பருதியாற்ற லொடுவிளங்கின பரசக்கீர கோலாகலனுங் [துப்
 குரைகழற்கா லரைசிறைஞ்சக் குவலையதலந் தனதாக்கின
 வரைபுரையு மணிநெடுந்தோள் மன்னர்கோன் வரதுணவரீமனும்
 மற்றவனுக் கினையனான மனுசரிதன் வாட்சுடையன்
 பொற்றடம்பூண் சீரீபராந்தகன் புனைமணிப்பொன் முடிசூடிக்
 கைநிலந்தோய் கரிசுவமும் வாசிவீருந்தமுங் காலாளும்
 செந்நிலத்தி னிலஞ்சேரத் திண்சிலவாய்க் கணைசெதறியும்
 கரகிரியிற் கருதாதவர் வரகரிசுவ நிரைவாரியும்
 நிலம்பேர நகர்கடந்து நெடும்பெண்ணை கடமழித்தும்
 ஆனும்போர்ப் பரியொன்ற லகன்கொங்கி லமர்கடந்தும்
 தேவதானம் பலசெய்தும் பிரமதேயம் பலதிருத்தியும்
 நாவலந்தீ வடிப்படுத்த நரபதியும் வானடைந்தபின்
 வானவன்மா தேவியென்னு மலர்மடந்தை முன்பயந்த
 மீனவர்கோ விராசசிங்கன் விகடபா டலனவனே
 அகிபதியா யிரந்தலையா லரிதாகப் பொறுக்கின்ற
 மகிமண்டலப் பெரும்பொறைதன் மகாபுசபலத் தாற்றாங்கி
 புஜகநாயக தரணிதாரண ஹரணராஜித புஜசந்தரனும்
 உலப்பிலிமங் கலத்தெதிர்த்த தெவ்வருட லுகுத்தசெந்நீர்
 நிலப்பெண்ணிற் கங்கராக மெனநிலப் பரணிதந்தும்
 மடைப்பகர்நீர்த் தஞ்சையர்கோன் தானைவரை வைப்பூரிற்
 படைப்பரிசா ரந்தந்து போகத்தன் பணைமுழக்கியுங்
 கொடும்பைமா நகர்நிறைந்த குரைகடற் பெருந்தானே
 இடும்பையுற் றிரியத்த னிரனோதய மேற்கொண்டும்
 புனற்பொன்னி ிகரையிற் பொழில்புடைசூழ் மதில்வஞ்சி
 கனற்படவிழித் ததெதிர்த்தவீரர் கவந்தமாடக் கண்சிவந்துஞ்
 சேவலுயர் கொடிக்குமர னெனச்சீறித் தென்றஞ்சை

காவலனது கரிதூரக பதாதிசங்கங் களத்தவியப்
 பூம்புனனா வற்பதியில் வாய்புரவி வலங்காட்டியும்
 விசயஸ்தம்பம் விசும்பணவச் செங்கோற்றிசை வ்ளிம்பணவக்
 குசைமாவுங் கொலைக்குன்றமுங் குருதியார முங்கொணர்ந்தும்
 மகுடவர்த்தன ரடிவணங்க மகேந்திரபோக மனுபவித்த
 விகடபாடலன் சிரீகார்தன் மீராங்கித சைலேந்திரன்
 ராஜசிமா மணிதென்னன் ராஜிதகுண கணநங்கோன்
 எண்ணிறந்த பிரமதேயமு மெண்ணிறந்த தேவ்தானமும்
 எண்ணிறந்த பள்ளிச்சந்தமு மெத்திசையு மினிதியற்றி
 உலப்பிலோத வொலிகடல்போ லொருங்குமுன்னன் தானமைத்த
 இராசசிங்கப் பெருங்குளக்கீழ்ச் சூழநக ரிருந்தருளி
 ராஜ்யவர்ஷ மிரண்டாவதி நெதிர்பதினான் காம்யாண்டில்—

பொய்யாறொழிப்புலவர் பாண்டியன்வாசலிப்போய்ப் பாதி வசையும்
 பாதி நசையுமாகப் பாடிய கலித்துறை.

893. குழற்கா வரவிந்தங் கூம்பக் குமுதம் பொதியவிழ்ப்ப
 நிழற்கான் மதியமன் றோநின் றிருக்குல நீயவன்றன்
 அழற்கா ¹லவிர்சடை மீதே யிருந்துமல் வந்திவண்ணன்
 கழற்கால் வணங்குதி யோவணங் காமுடிக் கைதவனே.

பராந்தகபாண்டியன்.

894. கோலெடுத்துக் கோத்தூரத்துங் கோகனகச் செங்கைவடி
 வேலெடுத்துங் கோத்தூரத்தல் விட்டிலனே—²சால்படுத்த
 பூபால னானும் போமோ ³பரார்தகற்குக்
 கோபால னான குணம்.

பராந்தகபாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தி.

895. திருவளரச் செயம்வளரத் தென்னவர்தங் குலம்வளர
 அருமறைநான் கவைவளர வனைத்துலகுந் துயர்நீங்கத்
 தென்மதுரா புரித்தோன்றித் தேவேந்திரனோ டினிதிருந்த
 மன்னர்பிரான் வழுதியர்கோன் வடிம்பலம்ப நின்றருளி
 மால்கடலை யெறிந்தருளி மலையத்துக் கயல்பொறித்துச்
 சேரலனைச் செருவில்வென்று திறைகொண்டு வாகைகுடிக்
 கூபகர்கோன் மகட்கொடுப்பக் குலவிழிஞங் கைக்கொண்டு
 கன்னிப்போர் செய்தருளிக் காந்தனூர்ச்சாலை கலமறுத்து
 மன்னுபுகழ் மறையவர்த மணியம்பலத் தினிதிருந்து

(893) தமிழ்நா. 63. ¹லொளிர்சடை. (894) தனிப்பா. ²சேலமிகு. ³புரா
 தனத்தில். (895) T. A. S. ii, 4.

ஆயிரத் தெண்ம ரவிரோதப் பணிப்பணியால்
பறைபேர்த்துக் கன்னாட்டிப் பண்டுள்ள பேர்தவிர்த்து
அளப்பனவுநிறுப்பனவுங் கயலெழுதி யனந்தபுரத் தெம்மாற்கு
நிலவியபொன் மணிவிளக்கு நின்றெரியப் பத்தமைத்து¹

தைப்பூசப் பிறறைஞான்று
வந்திருந்தா ரெல்லார்க்கு மாற்றாதே தியாகமிட
அறத்தால் விளங்கிய வாய்ந்த கேள்விப்
புறத்தாய நாடு பூமகட் களித்துத்
தெலிங்கவீமன் குளங்கொண்டு தென்கலிங்க மடிப்படுத்துத்
தூசையனைத்து முடனாண்ட சிரீபராந்தகதேவர்க்கு யாண்டு—

வீரபாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தி.

896. பூமடந்தையுஞ் சயமடந்தையும் பொலிந்துதிருப் புயத்திருப்பப்
பார்முழுதுங் குடைநிழற்றப் பராக்கிரமத்தான் முடிசூடித்
தென்மது ராபுரித் திருவினையாட் டத்திற்கண்டு
மன்னரெல்லாம் வந்திறைஞ்ச மலைநாடு கொண்டருளி
மாபா ரதம்பொருது மன்னவர்க்குத் தூதுசென்று
தேவாசுர மதுகைதரித்துத் தேனாருமறை(?)யுங் கொண்டருளி
வடவறையிற் கயல்பொறித்து வானவர்கோ ஞாமப்பூண்டு
திடவாசகக் குறுமுனிபாற் செந்தமிழ்நூல் தெரிந்தருளி²
செங்கோ லெங்குந் திசையுற நடாத்தி
மன்னிய வீர சிம்மா சனத்தில்
திரைலோக்யமுழு துடையாளோடும் வீற்றிருந் தருளி
மாமுதன் மதிக்குலம்விளக்கிய கோமுதற் கொற்றவன்மரான
திரிபுவனசக்கரவர்த்திகள் சிரீவீரபாண்டியதேவர்—

சுடாவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தி.

897. பூமலர்வளர் திகழ்திருமகன் புகழாகம் புணர்ந்திருப்ப
நாமலர்வளர் கலைவஞ்சி நலமிகுமா மனத்துறையச்
சிமையவரைத் திறன்மடந்தை திருத்தோளின் மிசைவாழ
விமையவர்கோ னன்றிட்ட வெழிலாரங் கழுத்திலங்கப்

¹ஆங்கமைத்த தாயநல்லூர், அடதென் னாட்டரையனென வறிவகையா
லறிந்துணர்ந்து, தென்னவர்தங் குலதெய்வந்தென்குமரிகள்....திருநாள்
விழாவதனிற்(?) (896) T. A. S. ii, 19. ²தளிநுங் கைத்தீமா துரிமை (?)
(897) செந்தமிழ், தொ=4, பக், 514—

பகிரதிபோற் றுய்யபுகழ்ப் படர்வல்லி கொழுந்தோட்டத்
 திகிரிவரைக் கப்புறத்துச் செழுந்திகிரி சென்றுலவத்
 தண்டரள மணிக்கவிகை தெண்டிரைஞழ் பார்நிழற்ற
 வெங்கோபக் கலிகடிந்து செங்கோலெண் டிசைநடப்பச்
 செம்முரசின் முகில்முழங்கச் சிலையகன்று விசம்படையத்
 திறம்புலிபோய் வனமடையக்
 கயலிரண்டு நெடுஞ்சிகரக் கனவரையின் விளையாட
 வொருமைமனத் திருபிறப்பின் முத்தியின் நால்வேதத்
 தருமறையோ ரைவேள்வி யாறங்க முடன்சிறப்ப
 வருந்தமிழு மாரியமு மறுசமயத் தறநெறியுந்
 திருந்துகின்ற மனுநெறியுந் திறம்பாது தழைத்தோங்கக்
 குச்சரகு மாரியரும் கோசலருங் கொங்கணரும்
 வச்சிரகுஞ் சோனகரும் வந்தியரு முதலாய
 விருநிலமா முடிவேந்த ரிறைஞ்சிரின்று திறைகாட்ட
 வடிநெடு வாளும் வயப்பெரும் புரவியுந்
 தொடிநெடுந் தோளுமே துணையெனைச் சென்று
 சேரனுந் தானையுஞ் செருக்களத் தொழிய
 வரசுகம் புலரா மலைநாடு நூறப்
 பருமா மரபிற் பொருதிறல் மிக்க
 சென்னியைத் திறைகொண்டு திண்டோள் வலியிற்
 பொன்னி நாட்டிப் போசலந் தரைசர்
 ஷீளப்புரி.....டைத்துப் பொங்கு வீரப்புரவியுஞ்
 செருவிற லாண்மைச் சீங்கணன் முதலாய
 தண்டத் தலைவருந் தானையு மழிபடத்
 துண்டித் தளவில் சோரி வெங்கலிப்
 பெரும்பிணக் குன்ற மிருங்கன் னிறைத்துப்
 பருந்துங் காகமும் பாறுங்.....
 அருந்தி மகிழ்ந்தாங் சுமார்க்கள மெடுப்பக்
 குவையுந் திகழ்கதிர் மணியு மடந்தைய
 ரார மார்பு முடன்கவாந் தருளி
 முதுகிடு போசளன் றன்னெடு முனையுமது
 தவறென் றன்னை பொற் பெற்றிரட..... ..து
 போலுட் பகையாய்நின்ற
 சேரனைக் கொன்று சினந்தணிந் தருளி
 நன்னுதல் பிறரா லென்னுதற் கரிய
 கண்ணனார் க் கொப்பத்தைக் கைக்கொண் டருளிப்

பொன்னி சூழ்செல் வப்புண னுட்டைக்
 கன்னி நாடெனக் காத்தருள் செய்யப்
 பெருவரை யானிற் (?) பின்னகருக் காக்கிய
 கருநட ராசனைக் களிறு திறை கொண்டி
 துலங்கொளி மணியுஞ் சூழி வேழமு
 மீலங்கை காவலனை யிறைஞெண் டருளி
 வருதிறை மறுத்தங் கவனைப் பிடித்துக்
 கருமுகில் ரிசளங் காலிற் கோத்து
 வேந்தர்கண் டறியா விறற்றிண் புரிசைச்
 சேந்த மங்கலச் சேழம்பதி ழற்றிப்
 பல்லவ னெங்கப் பலபோ ராடி
 நெல்விளை நாடு நெடுப்பெரும் பொன்னும்
 பரும யானையும் பரிய முசலிய
 வரசுரிமை கைக்கொண் டரசவற் களித்துத்
 தில்லையம் பலத்துத் திருநடம் பயிலுந்
 தொல்லை யிறைவர் துணைக்கழல் வணங்கிக்
 குளிர் பொழில் புடைசூழ் கோழிமான் காளி
 (நனி)செறி வேம்பினணிமலர் கலந்த
 தொங்கல் வாகைத் தொடைகள் சூட்டித்
 திங்களுயர் மரபு திகழ்வந் திருந்த
 தன்.....சையா னன்னிலை வினசயம்
 (எண்ணருங்) கலைதே ரின்மொழிப் பாவலர்
 மண்ணின்மே லாழி வாழ்கென (வாழ்)த்தத்
 கண்டவர் மனமுங் கண்ணுங் களிப்ப
 வெண்டிறை மகர வேலையி னெகிவரை
 யாயிரம் பனைப்பணத் தணந்தன் மீமிசைப்
 பாயல் கொள்ளும் பரமஞ்.....கத்
 தொருபெருங் கடவு ளுவந்தினி துறையு
 மிருபெருங் காவிரி யிடைநிலத் திலங்குந்
 திருவரங் கம்பெருஞ் செல்வம் நிறப்ப
 பன்முறை யணிதலா பார மேறிப்
 பொன்மலை யென்னப் பொலிந்து தோன்றவும்
 பொள்வேய்ந் தருளிய செம்பொற் கோயிலுள்
 ளென்திகழ் மாறு லுதைய வெற்பெனத்
 திருவளர் குலமணிச் சிங்கா சனயிரை

மரசுத மலையென மகிழ்ந்தினி தேறித்
 தினகரோ தயமெனச் செழுங்கதிர் சொரியும்
 கனக மாழுடி கவின்பெறச் சூழிப்
 பாராள் லேந்த ருரிமை யரிவைய
 ரிருமருங்கு நின்ற விரிபெருங் கவரியின்
 மந்த வாயையு மலையத் தென்றலு
 மந்தளிர்க் கரங்கொண் டசைய வீசு
 ஒருபொழு துவிடா துடனிருந்து மகிழும்
 திருமக ளென்னத் திருத்தோள் மேவி
 யொத்த முடிசூடி யுயர்பே ராணை
 திக்கெட்டிற் றடப்பச் செழுந்தவஞ் செய்த

* * *

உலகுமுழுது முடையாளொடும் வீற்றிருந் தருளிய
 சிரீகோச்சடை வன்மரான திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள்
 சிரீசுந்தரபாண்டிய தேவற்கு யாண்டு—

898. வாழ்க கோயில்பொன் வேய்ந்த மகிபதி
 வாழ்க செந்தமிழ் மாலை தெரிந்தவன்
 வாழ்க மண்டலம் யாவையுங் கொண்டவன்
 வாழ்க சுந்தர மன்னவன் தென்னனே.

(சுந்தரபாண்டியன் தில்லையிற் துலாபாரஞ் செய்தது.)

899. இனவரிக் கிம்புரி வெண்பிறைக் கோட்டிகல் வெங்கடுங்கட்
 சினமத்த வெங்கரிச் சுந்தரத் தென்னவன் றில்லைமன்றில்
 வனசத் திருவுடன் செஞ்சொற் றிருவை மணந்ததொக்கும்
 கனகத் துலையுடன் முத்தத் துலையிற் கலந்ததுவே.

(சுந்தரபாண்டியன்செய்த போர்.)

900. வட்ட ஓவண்குடை மன்னர் தம்புகல்
 கொண்டு மாமுடி கொண்டிபோர்
 மாறு கொண்டெழு போச ளன்றடை
 கொண்டு வரணன் வனம்புகத்
 தொட்ட வெம்படை வீரன் வென்றி
 புனைந்த சுந்தரமாதன்முன்

(898) திருப்புகழி விஜயராவப்பெருமான்கோயில் மகாமண்டபத்
 துக் கீழ்ப்பக்கத்துக்கண்ட சாஸனப்பகுதி. (செந்தமிழ். தொ4,
 பக். 514-16.) (899) S. I. I, iv, p. 189; செந்தமிழ். தொ4, பக். 491,

சூழ விட்ட தெலிங்கர் சேனை
 துணித்து வென்றவெங் காத்துமேல் .
 விட்ட வெம்பரி பட்ட போதெழு
 சோரி வாரியை யொக்குநேர்
 மேன்மி தந்தநி ணப்பெ ருந்திரள்
 வெண்ணு ரைத்திர னொக்குமுன்
 பட்ட வெங்கரி யந்த வாரி
 படிந்த மாமுகி லொக்குமீழ்
 பரும ணிக்குடை யங்கு வந்தெழு
 பருதி மண்டிலு மொக்குமே.

901. காரேற்ற தண்டலைக் காவிரி நாடலைக் காணுலவுந்
 தேரேற்றி விட்ட செழுந்தமிழ்த் தென்னவன் சென்றெதிர்த்து
 தாரேற்ற வெம்படை யாரியர் தண்டு படத்தனியே
 போரேற்று நின்ற பெருவார்த்தை யின்னும் புதுவார்த்தையே.
902. பண்பட்ட மென்மொழிப் பைந்தொடி கொங்கை பாக்கவைவேற்
 கண்பட்ட முத்த வடங்கண்டுங் காக்கிலன் காடவர்கோன்
 எண்பட்ட சேனை யெதிர்பட் டொழுக வெழுந்தபுண்ணர்
 விண்பட் டிலையப் படைதொட்ட சுந்தர மீனவனே.
903. மீளா வழிசெல்ல வேணுடர் தங்களை வென்றதடந்
 தோளான் மதுரைமன் சுந்தர பாண்டியன் சூழ்திறைஞ்சி
 யாளான் மன்னவர் தன்னேவல் செய்ய வவனிமுட்ட
 வாளால் வழிதிறத் தான்வட வேந்தரை மார்திறத்தே.
904. கொங்க ருடல்கிழியக் குத்தியிரு கோட்டெடுத்து .
 வெங்க ணுலில் வெதுப்புமே—மங்கையர்கண்
 சூழத்தா மப்புனையுஞ் சுந்தரத்தோண் மீனவனுக்
 கீழத்தா னிட்ட. விறை.
905. வாக்கியல் செந்தமிழ்ச் சுந்தர பாண்டியன் வாளமரில்
 வீக்கிய வன்கழற் கண்டகோ பாலனை விண்ணுலகிற்
 போக்கிய பின்பவன் தம்பியர் போற்றப் புரந்தாசி
 லாக்கிய வார்த்தை பறினு லுலகமு மாகியதே.

கோமாழவார்மன் சுந்தரபாண்டியன் மேய்க்கீர்த்தி 1.

906. பூமருவிய திருமடந்தையும் புவிமடந்தையும் புயத்திருப்ப
நாமருவிய கலைமடந்தையுஞ் சயமடந்தையு நலஞ்சிறப்பக்
கோளாரந்த சினப்புலியுங் கொடுஞ்சிலையுங் குலைந்தொளிப்ப
வாளாரந்த பொற்கிரிமேல் வரிக்கயல்கள் விளையாட
இருங்கடல் வலயத் தினிதறம் பெருகக்
கருங்கலி கடிந்து செங்கோல் நடப்ப
ஒருகுடை நீழ் விருநல்லங் குளிர
மூவகைத் தமிழு முறைமையின் விளங்க
நால்வகை வேதமு நவின் றுடன் வளர
ஐவகை வேள்வியுஞ் செய்வீனை யியற்ற
அறுவகைச் சமயமு மழகுடன் நிகழ்
எழுவகைப் பாடலு மியலுடன் பரவ
எண்டிகை யளவுஞ் சக்கரஞ் செல்லக்
கொங்கணர் கலிங்கர் கோசலர் மாளுவர்
சிங்களர் நெல்ங்கர் சீனர் குச்சரர்
வில்லவர் மாகதர் விக்கலர் செப்பியர்
பல்லவர் முதலிய பார்த்திவ ரெல்லாம்
உறைவிட மருளென வொருவர்மு னொருவர்
முறைமுறை கடவதந் திறைகொணர்ந் திறைஞ்ச
இலங்கொளி மணிமுடி யிந்திரன் பூட்டிய
பொலங்கதி ரார மாப்பினிற் பொலியப்
பனிமலர்த் தாமரைத் திசைமுகன் படைத்த
மனுநெறி தழைப்ப மணிமுடி சூடிப்
பொன்னிகூழ் நாட்டிற் புலியாணை போயகலக்
நன்னிகூழ் நாட்டிற் கயலாணை கைவளர
வெஞ்சின விவுளியும் வேழமும் பரப்பித்
தஞ்சையு முற்றையுஞ் செந்தழல் கொளுத்திக்
காவியு நீலமு நின்று கவினிகூழ்ப்
வாவியு மாறு மணிகீர் நலனழித்துக்
கூடமு மாமதிலுங் கோபுரமு மாடரங்கும்
மாடமு மாளிகையு மிண்டபமும் பலவிடித்துத்
தொழுதுவந் தடையா நிருபர்தந் தோகையர்
அழுத கண்ணீர் மாறு பரப்பிக்

கழுதைகொண் டுழுது கவடி வித்திச்
 செம்பியனைச் சினமிரியப் பொருதுசுரம் புகழோட்டிப்
 பைம்பொன் முடிபறித்துப் பாணனுக்குக் கொடுத்தருளிப்
 பாடருஞ் சிறப்பிற் பருதி வான்றோய்
 ஆடகப் புரிசை யாயிரத் தளியிற்
 சோழ வளவ னபிலேக மண்டபத்து
 வீராபி லேஷகஞ் செய்து புகழ்விரித்து
 நாளும் பரராசர் நாமத் தலைபிடுங்கி
 மீளுந் தறுகண் மதயானை மேற்கொண்டு
 நீராழி வைய முழுதும் பொதுவொழித்துக்
 கூராழியுஞ் செய்ய தோளுமே கொண்டபோய்
 ஐயப் படாத வருமறைதே ரந்தணர்வாழ்
 தெய்வப் புலியூர்த் திருவெல்லை யுட்புக்குப்
 பொன்னம் பலம்பொலிய வாடுவார் பூவையுடன்
 மன்னுந் திருமேனி கண்டு மனங்களித்துக்
 கோல மலர்மே லயனுங் குளிர்தழாய்
 மாலு மறியா மலர்ச்சே வடிவணங்கி
 வாங்குசிறை யன்னந் துயிலொழிய வண்டெழுப்பும்
 பூங்கமல வால்குழ் பொன்னம ராவதியில்
 ஒத்துலகந் தாங்கு முயர்மேருவைக் கொணர்ந்து
 வைத்தனைய சோதி மணிமண் டபத்திருந்து
 சோலை மலிபழனச் சோனாடுந் தானிழந்த
 மாலை முடியுந் தரவருக வென்றழைப்ப
 மான நிலைகுலைய வாழ்நகரிக் கப்புறத்துப்
 போன வளவ னுரிமை யொடுப்புருந்து
 பெற்ற புதல்வனைநின் பேரென்று முன்காட்டி
 வெற்றி யரியனைக்கீழ் வீழ்ந்து தொழுதிரப்ப
 தானோடி முன்னிகழ்ந்த தன்மையுலாங் கையகலத்
 தானோ தகம்பண்ணித் தண்டார் முடியுடனே
 விட்ட புகலிடந்தன் மாளிகைக் குத்திரிய
 விட்டபடிக் கென்று மிதுபிடிபா டாகவெனப்
 பொங்குதிரை ஞாலத்துப் பூபாண் தோள்விளங்குஞ்
 செங்கயல்கொண் ணேற்றுந் திருமுகமும் பண்டிழந்த
 சோள பதியென்னு நாமமுந் தொன்னகரும்
 மீள வழங்கி விடைகொடுத்து விட்டருளி

வாகைக் கதிர்வேல் வுடவேந்தர் தம்பாதம்
 மேகத் தளையணிய வீரக் கழலணிந்து
 விளங்கிய மணியணி வீரசிம் மாசனத்து
 வளங்கெழு கவரி யிருமருங் கசைப்பக்
 கடலென முழங்குங் களிநல் யானை
 வடபுல வேந்தர் மணிப்புயம் பிரியா
 இலகுருழை யரிவையர் தொழுதுநின் றேத்தும்
 உலகமுழு துடையாளொடும் வீற்றிருந் தருளிய
 கோமாற வன்மரான திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள்
 சோனாடு வழங்கி யருளிய
 ஸ்ரீ சுந்தரபாண்டிய தேவர்க்கு யாண்டு—

ஷெ. சுந்தரபாண்டியன் மேய்க்கீர்த்தி.—2.

907. பூமலர்த் திருவும் பொருசய மடந்தையும்
 தாமரைக் குவிமுலை சேரப்புயத் திருப்ப
 வேத நாவின் வெள்ளிதட் டாமரைக்
 காதன் மாது கவின்பெறத் திளைப்ப
 வெண்டிரை யுடுத்த மண்டிணி கிடக்கைத்
 திருநில மடந்தை யுரிமையிற் களிப்பச்
 சமயமு நீதியுந் தருமமுந் தழைப்ப
 இமையவர் விழாக்கொடி யிடந்தொறு மெடுப்பக்
 கருங்கலிக் கனல்கெடக் கடவுள் வேதியர்
 அருந்தொழில் வேள்விச் செங்கனல் வளர்ப்பச்
 சுருதியுந் தமிழுந் தொல்வளங் குலவப்
 பொருதிற் லாழி பூதலஞ் சூழ்வா
 ஒருகை யிருசெவி மும்மத நாதோட்
 டியிரா வசமுதற் செயீர்தீர் கொற்றத்
 தெண்டிசை யானை யெருத்த மேறிக்
 கோசலத் துருவங் குகிரங் குச்சரம்
 போசல மகதம் பொப்பளம் புண்டரம்
 கலிங்க மீழ்ப் கடாரங் கவுடம்
 தெலிங்கஞ் சோனகஞ் சீன முதலா
 விதிமுறை திகழ வேவ்வேறு வுகுத்த
 முதுமலக் கிழமையின் முடிபுனை வேந்தர்க்
 கொருதனி நாயக னென்றல கேத்தத்

திருமுடி குடிச் செங்கோ லோச்சிக்
கொற்றத் தரளக் குளிர்குடை நீழற்
கற்றைக் கவரி காவலர் வீச
மிடைசுதிர் நவமணி வீரசிங் காதனத்
துடன்முடி குடி யுயர்குலத் திருவெனப்
பங்கய மலர்க்கரங் குவித்துப் பார்த்திவர்
மங்கையர் திரண்டு வணங்குஞ் சென்னிச்
சுட ரொளி மவுலிச் சூடா மணிமிசைச்
சிவந்த விணைமலர்ச் சீறடி மதுகரம்
கமலமென் றணுகு முலகமுழு துடையாளோடு
வீற்றிருந்தருளிய
மாமுதன் மதிக்குலம்விளக்கிய கோமுதற் கோமாறவன்மரான
திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ சுந்தரபாண்டிய தேவர்க்கு
யாண்டு—

சுந்தரபாண்டியன் செய்த கோபுரத்திதூப்பணி.

- 908, சந்திர சேகரர் தென்மது ரேசர்தஞ் சந்திரியில்
வந்தொரு கோபுர மாமக மேரு வளர்ந்ததெனச்
சுந்தர பாண்டியன் கோபுரமொன்று துலங்கச் செய்தான்
மந்தர நேர்புயன் சுந்தர பாண்டிய மன்னவனே.

தூலசேகரபாண்டியன்.

- 909, உடைய சிவன்புதல்வ னுக்கிரனுக் கப்பால்
அடையுமுடி யையெட்டி லக்கத்—துடையறுபத்
தையா யிரத்தறுநூற் றைர்ப்பதின் மேலழகன்
கைவேற் குலசே கரன்.

தூலசேகரபாண்டியனது வேப்பத்தூர்த்தானம்.

- 910, தனக்கொருபத் தேழு கலிக்கொருபத் தாறு
புனக்குடிக் கோமான் புதல்வன்—மனக்கினிய
தென்னிம்பை பூரதனைச் சீர்மறையோ ருக்களித்தான்
கன்னன் குலசே கரன்.

கோமாறவர்மன் தூலசேகரபாண்டியன் மெய்க்கிரீத்தி.

- 911, தேர்போ லல்குற் றிருமகள் புணரவும்
கார்சேர் கூந்தற் லைமகள் கலப்பவும்

(908) மதுரைத்திருப்பணிமாலை, 7. (909) செந்தமிழ், 17, பக். 690.
(910) திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடல், பெரும்பற்றப்புலியூர் எம்பி
புரலாறு. (911) சாஸனம்,

பார்மகள் மனத்துப் பாங்குட னிருப்பவும்
 செங்கோ னடப்பவும் வெண்குடை நிழற்றவும்
 கருங்கலி முருங்கவும் பெரும்புகழ் விளங்கவும்
 காளிலை செம்பியன் கடுப்புலி யாளவும்
 மீனம் பொன்வரை மேருவி லோங்கவும்
 முத்தமிழு மனுநூலு நான்மறை முழுவதும்
 எத்தவச் சமயமு மினிதுடன் விளங்கவும்
 சிங்கணங் கலிங்கந் தெலிங்கஞ் சேதிபம்
 கொங்கணங் குதிரம் போசளங் ருச்சளம்
 முறைமையி னொரு முதுநீல வேந்தர்
 திறைமுறை காட்டிச் சேவடி வணங்க
 மன்னர் மாதர் பொன்னணி கவரி
 இருபுடை மருங்கு மொருபடி யிரட்டப்
 பழுதறு சிறப்பிற் செழுவை காவலன்
 வீரசிங் காதனத் தோராங் கிருந்தே
 யாரும் வேம்பு மணியிதழ் புடையாத்
 தாருஞ் சூழ்ந்த தடமணி மகுடம்
 பன்னூ றாழி தொன்னிலம் புரந்து
 வாழ்சென ..... மகிழ்ந்துடன் சூடி
 அலைமகள் முதலா மரிவையர் பரவ
 உலகமுழு னுடையா னொடும்வீற்றிருந் தருளின
 கோமாற வன்மரான திரிபுலன சக்கரவர்த்திகள்
 பூஞ்சுலசேகர தேவர்க்கு யாண்டு.—

912. கொத்தலருந் தாரான் குலசே கரன்கூடற்
 பத்தி யிளங்கமுகின் பாளைதொ றுந்—தத்திலரும்
 தாளஞ் சுகமே தலைவர் நமைப்பிரிந்தால்
 நாளஞ் சுகமே நமக்கு.

913. பூதம்பணி கொண்டாய்கடல் பாதந்தொழ நின்றாய்
 புயலைத்தனை யிட்டாய்கயல் பொற்றுன்று பொறித்தாய்
 மூதண்டபு ரேசன்கதிர் முடிசுந்த முனிந்தாய்
 மூரிச்சில வேளாண்மை முடிக்குந்திற மரிதோ
 வேதண்டமொ ரெட்டிங்கிளர் வேழங்கனொ ரெட்டி
 விடநாகமு முடனெந்த விழாமற்புலி யாளும்
 கோதண்ட முருந்தாவர குலசேகர மாறு
 கூடற்பதி யிறைவாவுயர் கொற்கைப்பெரு மாளே.

914. சுரும்பேய்க்கும் வாட்கண்ணி பந்தாளர் கண்கொண்டு சுட்டுவிட்ட பெரும்பேய்க்கு வேப்பிலைக் காப்புத வாய்பிணர் சேர்பசங்கோங் கரும்பேய்க்கு மென்முலை யாரமு தாட்டி யடர்ந்துகொல்ல வரும்பேய்க்கு வானுத வங்குல சேகர மன்னவனே.

915. சடம்பழுக் குங்கிழட் டிக்குரு கீர்தலை சாய்த்துநின்ற முடம்பழுக் குங்கைதை நந்துறை யிற்தெங்கு முப்புடைக்காய் குடம்பழுக் குங்கொற்கை யான்குல சேகரன் கூடலிலென் னுடம்பழுக் குஞ்சிறை யும்பழி கார ருணர்ந்திலரே.

916. அலைகுளிப் பாட்டுஞ் சலராசி யேழு மடங்கவுண்டு மலைகுளிப்பாட்டவருங்கொண்டல்காடெவ்வர் மார்பில்வெள்வேற் கொலைகுளிப்பாட்டிங்குலசேகரன்கொற்கைக் கொம்பின் கண்ணீர் முலைகுளிப் பாட்டவன் றோவெம்மை நீர்விட்டு முந்துவதே.

விக்கிரமபாண்டியன்.

917. சீர்கொண்ட வெள்ளாறு குருதிப் பெருக்கிற் செவ்வாறு பட்டோட வவ்வாறு சென்றப்

போர்வென் றுணப்பேய் நடங்கண்ட தற்பின்

புலியூர் நடங்கண்ட புவனேக வீரா

பார்பண் டளந்துண்டொ ராலிற் கிடக்கும்

பச்சைப் பசங்கொண்ட லேபற்ப நாபா

கார்கொண்ட நின்கையில் வேலுக்கு வற்றுங்

கடலல்ல வென்பேதை கண்டந்த கடலே.

918. மாறுபடி மன்னவர்தங் கைபூண்ட வாளிரும்பு வேறுமவர் கால்பூண்டு விட்டதே—சீறியிக வேட்டந் திரிகளிற்று விக்கிரம பாண்டியன்நன் நாட்டங் கடைசிவந்த நாள்.

919. மீனவற்கு விக்கிரம பாண்டியற்கு வேந்தரிடம் யானை திருவுள்ளத் தேறுமோ—தானவரை வென்றதல்ல மேனிரிறம் வெள்ளையல்ல செங்கனகக் குன்றதல்ல நாலல்ல கோடு.

920. ஏந்து மருவி யிரவி புரவியின்முன் பூந்துவலை வீசும் பொதியிலே—காந்துசின

வேணு டனைவென்ற விக்கிரம பாண்டியன்மெய்ப்
பூனாரம் பூண்டான் பொருப்பு.

921. புயலுந் தருவும் பொருகைப் புவனேக வீரபுனல்
வயலுந் தரளந் தருகொற்கை காவல வாரணப்போர்
முபலுங் கணபதி மொய்த்தசெஞ் சோதி முகத்திரண்டு
கயலுண் டெனுமது வேமுனி வாரிய காரணமே.

922. வெங்கண் மதயானை விக்கிரம பாண்டியனே
பொங்கி வடதிசையிற் போகாதே—யங்கிருப்பான்
பெண்ணென்று மீண்ட பெருமானே பேரிசையாழ்ப்
பண்ணென்றும் வேய்வாய் பகை(?).

விக்கிரமபாண்டியன் செய்த மதுரைத் திருப்பணிகள்.

923. மட்டா ரலங்கல் புனைசோழன் விட்ட மதகளிற்றைக்
கட்டா ரழல்விழிச் சிங்கக் கணைதொட்டுக் காய்ந்தசொக்கர்க்
கட்டாலை மண்டப முண்டாக்கி னானல் லறந்தழைப்பப்
பட்டாபி டேகம் புனைகூடல் விக்கிரம பாண்டியனே.

924. கல்லானை யானதை யெல்லாருங் காணக் கரும்புதந்த
எல்லாமும் வல்லசித் தர்க்குப்பொற் கோயி லினிதமைத்தான்
வல்லாரில் வல்லவன் சந்தரகு லேச மகாமன்னவன்
பல்லாரும் போற்ற வருகூடல் விக்கிரம பாண்டியனே.

பராக்கிரமபாண்டியன்.

(“சார்வபௌமன் பாண்டியன்வாசலில்வந்து அவன்புறப்படவில்லை
யென்று பழியாகப் பாதிபாடி, அவன் வந்து வணங்கப்
புகழாகப் பாதி பாடியது”)

925. எண்ணீர்மை நூலுக் கதத்திய னுமிவ னென்பதெல்லாம்
வெண்ணீர்மை யன்றி விரகல்ல விக்கிரம மாறன்செஞ்சொற்
பண்ணீர்மை தேரும் பராக்கிரம மாறன் பதங்கமுவுந்
தண்ணீர் குடித்தல்ல வோரும்ப யோனி தமிழ்சுற்றதே.

926. லடிவைத்த வேவல்ல வையந் தொழுகின்ற மாறன்முன்னுட்
படிவைத்த வுந்திப் பராக்கிரம பாண்டியன் பார்புரக்க
மூடிவைத்த பின்பு கிரகாசர் தங்கண் முறைமைவிட்டுக்
குடிவைத் தனர்வெய்ய கானிலும் வானிலும் குன்றிலுமே.

(921—922) சாஸனப்பாடல்கள்; செந்தமிழ். IV, பக். 493—494.
(923-924) மதுரைத்திருப்பணிமாலை. 10, 11. (925) தமிழ்நா. 147. (926)
மதுரைச் சொக்கநாதர்கோயில் மேலைக்கோபுரத்துக் கண்ட சாஸனப்பாட்டு.

927. கடந்தாங்கும் வேழப் பிடர்க்கே ஸ்ரக்கண்டு கண்கண்முத்து
வடந்தாங்க ¹வாடு மயிற்கென்செய் கேன்பல வாய்கடொறும்
விடந்தாங்கு பாம்பின் ²படத்தே யுறுத்தி மிதித்தொருகாற்
படந்தாங்க வாடும் புயலே பராக்ரம பாண்டியனே.

928. சுரராசி சம்பு வயிரியென் மாது சரீரமெல்லாம்
பொரரா சரத்துக் கிவன்பொரு னோபகம் பொற்கிரண
சுரராச திவ்ய கிரீட விபாடத் தொடித்தடக்கைப்
பரராச ராவண ராமா பராக்ரம பாண்டியனே.

929. காளை முகிற்குல மெல்லாம் விலங்கு கடிந்திட்டநீ
வேளையு மப்படிச் செய்திலை யேவினை நெல்வயவில்
வாளை குதித்து வளர்பூங் கமுகின் மடலொடியப்
பாளை முறிக்குந் துறைவா பராக்ரம பாண்டியனே.

930. ஆர்க்குங் குளிரு நிலவுயர் கோனின் னலங்கல்பெறா
வார்க்குங் குமமுலை யாட்கன லாகும் வடக்குந்தெற்கும்
மேற்குங் கிழக்கு மொருவெருப் பாய்நின்று விண்ணெயெட்டிப்
பார்க்கும் புகழுக் கிறைவா பராக்ரம பாண்டியனே.

931. கூரம் பொறுத்த விழியாள் ததலிக்குருத்திலிட்ட
ஈரம் பொறுக்க வறிந்தில னேயிந்தர் னிட்டசெம்பொ
ரூரம் பொறுத்த புயமீதி லாயிர நாவுரக
பாரம் பொறுத்த புயலே பராக்ரம பாண்டியனே.

932. காம்பு வனம்புக்க தோளாட்டு நின்றன் கழுத்திலிட்ட
வேம்பு தனக்கும் விதியில்லை யோவெகுண் டாய்ச்சியர்கள்
தாம்பி னடிக்க வுரலோடு கட்டத் தடைப்பட்டுச்சிப்
பாம்பி னடிக்கின்ற மாலே பராக்ர பாண்டியனே.

933. ஒருவா ணுதல்பண் டெளங்களிக்க வுயர்வான் முகடு கிழிந்தெழுந்து
மருவார் தருவின் மரங்கொணர்ந்த மதுரை வடிவே ³லதிதீரா
அரவார் வேம்பின் பசுங்கண்ணி யந்தி யிறைவிக் கருளென்னு
இரவா விருக்க நீயளித்தற் கிரங்கா திருந்தா யிதுநாளே.

பராக்ரமபாண்டியன்செய்த திருப்பணி.

934. சிரமேவு கங்கை யணிசொக்க நாதர்க்குச் சீர்பெறவே
உரகா திபனுறை பாதலம் பேதித் துவா னங்கட்டித்

(927) தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால் பிரதி: ¹வாடுங் கிளிக்கென்செய்
கேன்மணி வாய்கிறக்க. ²படத்தின் மிசைதிமி தித்தியென. (928—933)
தனிப்பா. ³லதிவீரா; இப்பாடத்தால், அதிவீரரமபாண்டியனுக்குரியதாக
இச்செய்யுள் அமையும். (934) மதுரைத்திருப்பணிமாலே. 42.

திரமேஷு மேரு வெனக்கோ புரமேற் றிசையமைத்தான்
பரராசர் நாளும் பணியும் பராக்ரம பாண்டியனே.

935. ஆலி னிலைக்கு ளடங்கிய மாய னவனிடெல்லாம்
சேலி லடக்கிய செண்பக மாறன்றெவ் வேந்தர் தம்மை
வேலி லடக்கிய வையந் தொழுதென்னன் மீண்டுமுன்னைக்
காலி லடக்குவன் காணத் தருங்கொழி கார்க்கடலே.

936. வெறிக்குங் குமக்கொங்கை மீதே யிளம்பிஹை வெள்ளைநிலா
எறிக்குங் பொழுதுவந் தாயிலே யேயிலங் காபுரியைக்
குறிக்கின்ற ராவணன் பொன்முடி பத்துங் குரங்கைவிட்டுப்
பறிக்கின்ற சண்பக மாற பராக்ரம பாண்டியனே.

937. மற்றொப் பிலாக்கொடைச் செண்பக மாற வரோதயநின்
வெற்றிக் கிரண்டுண் டடங்காத காரிய மேருகிரிச்
சுற்றுக்குங் கீர்த்தி யடங்காது நின்னுடைத் தோடழுவாக்
கற்றைக் குழலிக்கு மாலடங் காதிது கைகண்டதே.

அரிகேசரி—பராக்கிரமபாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தி.

938. பூமிசை வனிதை மார்பினிற் பொலிய
நாமிசைக் கலைமக ணலமுற விளங்கப்
புயவரை மீது சயமகள் புணரக்
கயலிணை யுலகின் கண்ணெனத் திகழச்
சந்திர குலத்து வந்தவ தரித்து
முந்தையோர் தவத்து முனையென வளர்ந்து
தென்கலை வடகலை தெளிவுறத் தெரிந்து
மன்பதை புரக்க மணிமுடி புனைந்து
சங்கர சரண பங்கயஞ் சூடிச்
செங்கோலோச்சி வெண்குடை நிழற்றி
வான வாரியு மன்னருள் வாரியும்
தான வாரியுந் தப்பா தளித்து
மறக்கலை பறித்துநல் லறப்பயிர் விளைத்துச்
சிங்கையி லனுரையி லிராசையிற் செண்பையில்
விந்தையி லறந்தையின் முதலையில் வீரையில்
வைப்பாற்.....மன்னரை வெங்கண்
டெப்பாற்றிநிசையு மிசைவிளக்கேற்றிப்

(935) சாஸனப்பாட்டு ; செந்தமிழ், தொகுதி, 4. பக். 494.

(936—937) தனிப்பா. (938) T. A. S. 1. P. 91.

பதினெண் பாடைப் பார்த்திவ் ரனைவரும்
 திறையுஞ் சின்னமு முறைமுறை கொணர்ந்து
 குறைபல விரந்து குரைகழ லிறைஞ்ச
 அவரவர் வேண்டிய தவரவர்க் கருளி
 அந்தண ரனேகர் செந்தழ லோம்ப
 விந்தைமுத லகர மைந்திடத் தியற்றிச்
 சிவநெறி யோங்கச் சிவார்ச்சனை புரிந்து
 மருது ரவர்க்கு மண்டப மமைத்து
 முன்னொரு தூறு மூங்கில்புக் கிருந்த
 சிற்பரர் தம்மைத் திருவத்த சாமத்துப்
 பொற்கலத் தமுது பொலிவித் தருளிச்
 சண்பக வனத்துச் சங்கரர் தமக்கு
 மண்டப மமைத்து மணிமுடி சூட்டி
 விழாவணி நடாத்தி விரைப்புன லாடல்
 வழாவகை நடாத்தநின் மன்னரு ளதனாள்
 வற்ற வருவியும் வற்றி வற்கடம்
 உற்றவிக் காலத் துறுபுன னல்கென
 வேண்டியப் பொழுதே வேறிடத் தின்றிச்
 சேண்டரு புனலிற் செழும்புன லாட்டி
 மின்கால் வேணி விசுவநா தர்க்குத்
 தென்கா சிப்பெருங் கோயில் செய்து
 நல்லா கமவழி நைமித் திகமுடன்
 எல்லாப் பூசையு மெக்கோ யிலினும்
 பொருண்முத லனைத்தும் புரையற நடாத்தித்
 திருமலி செம்பொற் சிங்கா சனமிசை
 உலக முழுது முடையா ளுடனே
 இலகு கருணை யிரண்டுரு வென்ன
 அம்மையு மப்பனு மாயனைத் துயிர்க்கும்
 இம்மைப் பயனு மறுமைக் குறுதியும்
 மேம்பட நல்கி வீற்றிருந் தருளிய
 ஸ்ரீ அரிகேசரி பராக்கிரம தேவர்க்கு யாண்டு.—

939. அன்பினுடன் சகாத்தமா யிரத்து முந்நூற்
 தறுபத்தெட் டுதன்மேல்வை காசித் திங்கள்
 மன்றியதி யீரைந்திற் பூர்வ பக்க
 மருவுதச மியில்வெள்ளி வாரந் தன்னில்

மின்றிகழுத் தரநாண்மீ னத்தில் வாகை
வேலரிகேசரிபராக் ரமம கீபன்
தென்றிசையிற் காசினகர்க் கோயில் காணச்
சென்று நின்று தருடணைதான் செய்வித் தானே.

940. பன்னுகலி யுகநாலா யிரத்தைஞ் ஞாற்றைம்
பத்தெட்டின் மேலெவரும் பணிந்து போற்றச்
செந்நெல்வயற் றென்காசி நகரி னைக்காற்
திகைத்திங்கட் டியதியைந்திற் செம்பொன் வார
மன்னியமார் கழிநாளின் மதுரை வேந்தன்
வடிவெழுதொ ணைபராக் ரமம கீபன்
சொன்னவரை போற்றிருக்கோ புரமுங் காணத்
துடியிடையா யுபான முதற் றுடங்கினுனே.
941. மென்காசை மாமல ரன்னமெய் யோற்கும் விரிஞ்சனுக்கும்
வன்காசு தீர்த்திடும் விச்சுவ நாதன் மகிழ்ந்திருக்கப்
பொன்காசை மெய்யென்று தேடிப் புதைக்குமிப் பூதலத்துத்
தென்காசி கண்ட பெருமாள் பராக்ரமத் தென்னவனே.
942. ஓங்கு நிலையொன்ப துற்றதிருக் கோபுரமும்
பாங்குபதி னென்று பயிறாணுந்—தேங்குபுகழ்
மன்னர் பெருமான் வழுகிகண்ட தென்காசி
தன்னிலன்றி யுண்டோ தலத்து.
943. அணிகொண்ட விந்த வணங்குமொன் றேயடி யேற்குனக்கு
மணிகொண்ட வாசன் மணியுமொன் றேபகை மன்னரையும்
பிணிகொண்ட காரையு முநீ ரையும்பெரும் பூதத்தையும்
பணிகொண்ட செண்பகத் தென்னு பராக்ரம பாண்டியனே.
பராக்கிரமபாண்டியன் தென்காசிக் கோயில்கண்டு பாடியவை.
944. ஆரா யினுமிந்தத் தென்காசி மேவும்பொன் னுலயத்து
வாராத தோர்குற்றம் வந்தாலப் போதங்கு வந்ததனை
நேராக வேயொழித் துப்புரப் பார்களை நீதியுடன்
பாரா ரறியப் பணிந்தேன் பராக்ரம பாண்டியனே.
945. அரிகே சரிமன் பராக்ரம மாற னானருளால்
வரிசேர் பொழிலணி தென்காசிக் கோயில் வகுத்துவலம்

புரிசேர் கடற்புவி போற்றவைத் தேனன்பு பூண்டி தனைத்
திரிசேர் விளக்கெனக் காப்பார்பொற் பாத்மென் சென்னியதே.

946. சாத்திரம் பார்த்திங்ஙன் யான்கண்ட பூசைக டாநடத்தி
ஏத்தியன் பால்விசுவ நாதன்பொற் கோயிலென் றும்புரக்கப்
பார்த்திவன் கொற்கைப் பராக்ரம மாறன் பரிவுடனங்
கோத்திரந் தன்னிலுள் ளார்க்கு மடைக்கலங் கூறினனே.
947. சேலே றியவயற் றென்காசி யாலயந் தெய்வச்செய
லாலே சமைத்திங் கென்செய லல்ல வதனையின்னம்.
மேலே விரிவுசெய் தேபுரப் பாரடி வீழ்ந்தவர்தம்
பாலேவல் செய்து பணிவன் பராக்ரம பாண்டியனே.
948. மனத்தால் வகுக்கவு மெட்டாத கோயில் வகுக்கமுன்னின்
றெனைத்தான் பணிகொண்ட நாதன் றென்காசியை யென் றுமண்
நினைத்தா தரஞ்செய்தங் காவல்புனையு நிருபர்பதந் [மேல்
தனைத்தா னிறைஞ்சித் தலையீதி யானுந் தரித்தனனே.
949. பூந்தண் பொழில்புடை குமுந்தென் காசியைப் பூதலத்திற்
ரூந்தங் கிளையுட னேபுரப் பார்கள்செந் தாமரையான்
காந்தன் பராக்ரமக் கைதவன் மான கவசன்கொற்கை
வேந்தன் பணிபவ ராகியெந் நானும் விவங்குவரே.

பராக்ரமபாண்டியன் சிவபதமடைந்தது.

950. காண்டகு சீர்புனை தென்காசிக் கோபுரக் கற்பணியா
ரூண்டின் முடித்துக் கயிலைசென் ருனகி லேசர்பதம்
பூண்டொற சிந்தை யரிகே சரிவிர்தைப் போர்கடந்த
பாண்டியன் பொன்னின் பெருமான் பராக்ரம பாண்டியனே.
951. கோதற்ற பத்தி யறுபத்து மூவர்தங் கூட்டத்திலோ
தீதற்ற வெள்ளிச் சிலம்பகத் தோசெம்பொ னம்பலத்தோ
வேதத்தி லோசிவ லோகத்தி லோவிசுவ நாதனிரு
பாதத்திலோ சென்று புக்கான் பராக்ரம பாண்டியனே.
952. ஏரார் சகாத்தமுந் நூற்றுட னாயிதத் தெண்பத் தைஞ்சிற்
சீராரு மார்கழிச் சித்திரை நாளிற் சிறந்துகுற்றம்
வாராத பூரணையினிற் பராக்ரம மாறனெங்கோன்
[காராரூங் கண்டத் தரன்கயி லாயந்தான் கண்டனனே?]

(946—952) செந்தமிழ்த்தொகுதி 4. தென்காசிச் சாஸனப்பகுதி.

வீரவேள் துலசேகரபாண்டியன் முடிசூடியகாலம்.

953. ஏறிய சகாத்தமா யிரத்தநானூற் றெழுபுஃ

தியனாவி லாண்டபரி தாபிதனின் மா தந்

தேறியசித் திரையிலிரு பத்தொன்ப தாகுந்

தேதியிரண் டாம்பக்கந் திங்களுரோ கணிநான்

வீறுயர்ந்த மிதுனத்து நெல்வேலி மாறன்

வீரவேள் குலசேக ரச்செழிய னென் றும்

ஆறுபுனை யகிலேசர் காசியிலே விளங்க

வணிமலுவி தரித்தனன்பா ரரசர்பணிந் தனரே.

954. ஏடியன் மாலை யணிந்தாலும் வாடு மெனப்புலவர்

பாடிய வீரவெண் பாமாலை யைப்பொன்னின் பாண்டியன்போர்

தேடியவேற் செழியன்குல சேகரத் தென்னனைப்போற்

சூடிய வேந்தருண் டோவொரு வேந்தரைச் சொல்லுகிலே.

955. விண்ணாடர் போற்றுந்தென் காசிப்பொற் கோபுர மீதிலெங்கள்

அண்ணாள்வி செய்த பணியிப் படிக்குறை யாய்க்கிடக்ந்

ஒண்ணு தெனக்கண் டியர்ந்ததட் டோடெங்கு மூன்றுவித்தான்

மண்ணாளு மாலழ கன்குல சேகர மன்னவனே.

சீவலவேள்மாறன் முடிசூடிய காலம்.

956. சகன்கால மாயிரத்து நானூற்றெண் பத்தாறிற் சலதி சூழ்ந்த

செகங்காண விரத்தாக்கி சித்திரையி லிருபதாந் தேதி வேந்தர்

புகழ்ந்தேவல் செய்பூர்வ திதியாறின் முதல்வாரம் புனர்பூ சத்திற்

சுகந்தாதி புனையழகன் சீவலவே ளெனமகுடஞ் சூடி னானே.

அதிவீரராமபாண்டியன்.

957. அத்தர்தென் காசிகண் டோன்கண்ட வாலயமு

மடியாரும் வாழ்வு பெறவந்

தழகனதி வீரரா மன்சருவ மானியம

தாகக் கொடுத்த படிதான்

ரித்திரைப் பரணியூர்த் தெண்டதோ டப்பொன்

திரும்பக் கொடுத்த ளூரிற்

செங்கோட்டை யார்கொண்ட பகுதியு ரிறுத்தித்

திருக்கோயி லிற்பகுதியாய்

வைத்ததை யறக்கழித் தாயங் கணக்குடன்

• மகாநவமி திருநாளிடை

வந்த காணிக்கைபாட் டப்பகுதி காணம்பல்

வரியிவையெ லாங்கழித்துப்

பத்தியாய்க் குணராம நாதர்க்கு மேற்படி

• பணங்கழித் தடியர்வீட்டுப்

பணமுங் கழித்திப் படிச்சருவ மானியப்

பட்டயமு மருளி னானே.

வீரபாண்டியன் முடிதுடியகாலம்.

958. நண்புற் றெதிர்ந்தகலி நாலா யிரத்த நூற்
 றெண்பத்தொன் பானி லிருங்கடல்குழ்—மண்பெற்று
 மின்னுமகு டம்புனைந்தான் வேல்வீர மாறனென
 மன்னவர்கோ மானபிரா மன்.

**வீரபாண்டியன் முடிசூட்டுநாட் காசிக்கலியன்கவிராயன்
 பாடிய மங்கலம்.**

(நாண்மங்கலம்).

959. சீர்கொண்ட செங்கமலை வாழத் திரையாடைப்
 பார்கொண்ட வாள்வீர பாண்டியனென்—தேர்கொண்ட
 காணுலா மாலைக் கனகமகு டம்புனைந்தான்
 மானவே லானபிரா மன்.

(குடைமங்கலம்).

960. சேணுலவு வெண்டிங்கட் செல்வனெனத் தண்ணென்று
 நீணிலமோ ரேழு நிழற்றுமே—பேணிவந்து
 பூவேந்த ரேத்தும் புகழ்வீர பாண்டியனங்
 கோவேந்தன் கொற்றக் குடை.

(வாண்மங்கலம்).

961. பற்றலர்மண் கொள்ளும் பணிந்தார்க் கரசளிக்குங்
 கொற்ற முயர்ச்சுமறங் கூருமே—விற்தடந்தோள்
 வில்லவனை வென்றுகொண்ட வீரமா றன்செறியன்
 வல்லமெறிந் தானேந்து வாள்.

962. கற்றுணர்ந்தோன் காசிக் கலியன் கவிராயன்
மற்றடந்தோள் வேல்வீர மாறனுக்குச்—சொற்புனைந்தான
நாண்மங் கலமு நவிறற்குடை மங்கலமும்
வாண்மங் கலமும் வகுத்து.

(வாணன்) நாலுநாதியரைப் பாண்டியன்மாலே வாங்கிக்கோவோ
அனுப்ப அவர் பாடியவை.

963. தென்னவா மீனவா சீவலமா ருமதுரை
மன்னவா பாண்டி வரராமா—முன்னஞ்
சரும்புக்குத் தாரளித்த தூயதமிழ் நாடா
கரும்புக்கு வேம்பிலே கண்.

964. மாப்பைந்தார்க் கல்லமுத்து வண்ணத்தார்க் கல்லவஞ்சி
வேப்பந்தார்க் கரசைகொண்டு விட்டாளே—பூப்பைந்தார்
சேர்ந்திருக்கு நெல்வேலிச் சீவலமா ருதமிழை
ஆய்ந்திருக்கும் வீரமா ரு.

965. வேம்பா கிலுமினிய சொல்லிக்கு நீபயந்த
வேம்பா கிலுமுதவ வேண்டாவோ—தேம்பாயும்
வேலையிலே வேலைவைத்த மீனவா நின்புயத்து
மாலையிலே மாலையைத்தான் மான்.

“இந்த முள்ளுகவிக் தும் மாலையகோடானாகப் பின்னெருத்தி
பாடியது.”

966. இலகு புகழாறையே கம்ப வாணன்
அலகை வரும்வரு மென்றஞ்சி—யுலகறிய
வானவர்கோன் சென்னியின்மேல் வண்ண வளையெறிந்த
மீனவர்கோன் கைவிடான் வேம்பு.

[["இதுகேட்டு மாலைய கொடுத்தான்"]]

967. நடந்த தெங்குரின் நெங்கின நடப்பது
நம்மையோ கமலத்து
மடந்தை யென்பது வந்தது வரவொரு
வாசகந் தந்தாலோ
கடந்த ருங்களிற் றண்ணல் வலுவனத்
களவழி நன்னாட்டித்

செட்டர்ந்து வண்டினம் பின்வர முன்வருந்

• துடியிடை மடவீரே.

968. பூணிக் திலத்துப் புயல்வீர மாறன் புகல்கவிக்கு
நாணிப் புலவர்செல் லாதென்செய் வாரிந்த நானிலத்தில்
ஆணிக் கனக மணந்தரிற் பூமணம் யார்கொள்ளுவார்
மாணிக்கந் தித்திக்கி னென்னொரு மற்ற மதுரங்களே.

969. மங்கலமங்கையராய் மன்னவர் கன்னியராய்
மைந்தர் வயிற்றினராய் வாழ்வின ராய்திலே
திங்கணி றைந்துவருஞ் சேயிழை யார்நடைபோல்
தென்ற லசைந்துவருஞ் செந்தமிழ் நாடுடையாய்
கங்கையி னன்கொழுநா காவிரியின் கணவா
கன்னித னுயகமே சென்னிந் நாடுடையாய்
எங்க ளிளங்கொடிதா னுங்க ளிளம்பிறையால்
எத்தனை கோடியிரா யிப்படி வாடுவதே.

பல்லவர்.

பல்லவன் வடுகர்முனையிற் பல்லா கவர்ந்தது.

970. முலைபொழி தீம்பான் மண்சேறு படுப்ப
மலர்தலை யுலக மோம்பு மென்ப
பரிசிலைத் தொண்டைப் பல்லவ னுணையின்
வெட்சித் தாயத்து வில்லே ருழவர்
பொருந்தா வடுகர் முனைச்சுரங்
கடந்து கொண்ட பல்லா நிரையே.

கச்சியார்கோ-சிங்கன்.

(சிறப்பில் கவித்தாழிசை).

971. நிலமகள் தேள்வனு நேர்கழலி னுனும்
நலமிகு கச்சியார் கோவென்பவே
நலமிகு கச்சியார் கோவாயி னுனும்
சிலமிகு தோட்சிங்க னவனென்பவே
செருவிடை யானை யவனென்பவே.

(968) தனிப்பா. (969) தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால்பிரதியிற் கண்டது.
(970) தொல். அகத். 54. (971) யாப். வி. 87.

மகேந்திரபல்லவன்.

972. தொண்டைபுந்தார் வேந்தன் சுரேந்திரப் போத்தரையன்
வெண்கோட்டின் றென்பான் மிகமகிழ்ந்து—கண்டான்
சரமிக்க வெஞ்சிலையான் சத்துமல்லே சம்மென்
றாணுக் கிடமாக வன்று.

நந்தி.

973. கரைபொருநீர்க் கடல்கலங்கக் ஈருவரைமத் ததுவாகத்
திரைபொருது புடைபெயரத் திண்டோளாற் கடைந்தனையே;
முகின்பொரு துடல்கலங்க முழவுத்தோள் புடைபெயர
அகல்விசம்பி னமரார்க்கு மாரமுதம் படைத்தனையே;
வரைபெரிய மத்தாக வாளாவங் கயிறுகத்
திரையிரியக் கடல்கடைந்து திருமகளைப் படைத்தனையே;
(தாழிசை)

அமரரை யமரிடை யமருல கதுவிட
துமரது புகழ்மிக மிகவிக லடுத்தனை; (அராகம்)

அலைகட லுலகமு மந்தணர்க் கீந்தனை;
உலகொடு நிலவிய பொருபுகழ் சுமந்தனை; (பேரேண்)

ஆதிக்க ணரசெய்தினை;
நீதிக்கண் மதிரம்பினை;
விளங்கெரி முதல்வேட்டனை;
துளங்கெரியவர் புகழ்த ளக்கினை; (இடையேண்)

அலகு நீ; உலகு நீ; அருளு நீ; பொருளு நீ;
நிலவு நீ; வெயிலு நீ; நிழலு நீ; நீரு நீ; (அளவேண்)

எனவாங்கு—நளிக்சோல்.

பவள் மெறிதிரைப் பாகைக் கோவே
புகழ்துறை நிறைத்த பொருவேல் நந்தி
உலகுட னளந்தனை நீயே
உலகொடு நிலவுமதி யுடையவரை யொத்தே. (சுரிதகம்)

அக்சுநந்தி.

974. அகலிடமு மமருலகு மம்பொருது மறத்தோற்றுப்
புகலிடின் குடைநிழலிப் புகுமரணம் பிறிதின்
மறத்தோற்று நிறங்கருகி மால்புகழு நிலைதளரப்

புறந்தோற்றுக் கழலார்ப்பப் பொருதகளம் வெறிதாக
மண்ஊலுகு மறிகடலு மாமலையு நிலைகலங்க
விண்ணுலகம் வியப்பெய்த வெஞ்சுமத்து ளில்த்தனையே;
அதனாலு,

கனைகட லுடைதிரை கரைபொரக் கடைந்தனை;
முனைவரு மமரரு முறைமுறை வந்துநின்
இணைமலர் பலர்புகழ் பயில்வதொர் பண்பினை;

மருளுறு துதைகதிர் மணியது மணிநிற மருளுநின் குடை;
குடையது குளிர்நிழ லடைகுனவுயிர்களை யளிக்கு நின்கோல்;
கோலது செம்மையிற் குரைகடல் வளாகம்
மாலையுங் காலையு மகிழ்தூங் கின்று;

(அராகம்)

ஆருயிர்க் கெல்லா மமிழ்தின் றமையா
நீரினு மினிது நின்னருள்;

அருளு மலைகடலு மாயிரண்டு மொக்கும்
இருள்கொடிமேற் கொண்டாய்(?) நினக்கு;

(பேரேண்)

நீர்நிலங் காத்தோய்நீ; நிலவுலக மீந்தோய்நீ;
போரமர்க் கடந்தோய்நீ; புனையெரிமுன் வேட்டோய்நீ;
ஒற்றைவெண் குடையோய்நீ; கொற்றச்செங் கோலோய்நீ
பாகையந் துறைவனீ; பரியவ ரிறைவனீ;

(சீற்றேண்)

எனவாங்கு—(நுனிச்சோல்).

பொருகுடை வளாக மொருகுடை நிழற்றி
இருபிறப் பாளர்க் கிருநிதி யீந்து
மனமகிழ்ந்

தருள்புரி பெரும்புக முச்சுத கோவே
இனையை யாதலிற் பனிமதி தவழும்
நந்தி மாமலைச் சிலம்ப

நந்திநிற் பரவுத னாவலர்க் கரிதே.

(சுரிதகம்)

975. செந்தழலின் சாற்றைப் பிழிந்து செழுஞ்சீத
சந்தனமென் றுரோ தடவினா—பைந்தமிழை
ஆய்கின்ற கோணந்தி யாகந் தழுவாமல்
வேகின்ற பாவியேன் மேல்.

976. திருத்தேர் புகழ்நந்தி தேசபண் டாரிதெள் ளாறைவெற்பில்
மருத்தேர் குழலிக்குக் கார்முந்து மாகின் மகுடாந்நப்

பரித்தேரும் பாகனு மென்பட்ட வோவென்று பங்கயக்கை
நெரித்தே வயிற்றில்வைத் தேறிற்ப ளேவஞ்சி நெஞ்சுலர்ந்தே.

977. வானுறு மதியை யடைந்ததுன் வ்தனம்
வையக மடைந்ததுன் கீர்த்தி
கானுறு புலியை யடைந்ததுன் வீரம்
கற்பக மடைந்ததுன் கரங்கள்
தேனுறு மலரா ளரியிடஞ் சேர்தாள்
செந்தழல் புகுந்ததுன் மேனி
யானுமென் கலியு மெவ்விடம் புகுவே
மெந்தையே நந்திரா யகனே.

தொண்டைமான்.

தொண்டைமா ளினந்திரையன்.

978. கங்குலு நண்பகலுந் தஞ்சா வியல்பிற்றாய்
மங்குல்குழ் மாக்கட லார்ப்பதூஉம்—வெஞ்சினவேற்
கான்பயந்த கண்ணிக் கடுமான் நிரையனை
யான்பயந்தே நென்னுஞ் செருக்கு.

பொய்கையார்பாட்டு.

979. ஆழி யிழைப்பப் பகல்போ 1மிரவரிற்
ரோழி துணையாத் துயர்தீரும்—வாழி
நறுமலை தாராய் திரையவோடு வென்னுஞ்
செறுமலை சென்றடையும் போழ்து.
980. பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ
பாவீற் றிருந்த புலவீர்காள் பாடுகோ
ஞாயிற் றொளியான் மதிநிழற்றே தொண்டையார்
கோவீற் றிருந்த குடை.

சிற்றரசர்.

981. வெற்றிபுனை தாதகிக்கும் வேம்புக்கும் பெண்ணைக்குஞ்
சுற்றும் பெருநிலையத் தோன்றுமே—கற்றோர்
திறத்தாங்குந் தாங்குஞ் செகமுழுதுந் தாங்கும்
அறத்தாங்குந் தொண்டை யரசு.

(977) நந்திக்கலம்பகம். (978) பெரும்பாண். இறுதி. (979) யாப்.
வி. 4, 96. 1மிரவெல்லாந். (980) யாப். வி. 51. (981) தனிப்பா.

982. ஊதைகூட் டெண்ணு முகுபனி யரமத்தெங்
கோதைகூட் டெண்ணிய தான்யார்மன்—போடுதல்லாந்
தாதோடு தாமுந்தார்க் கச்சி வளநாடன்
தாதோடும் வாராத வண்டு.

அதிகமான ஓளவையார் நெல்லிக்கனி கொடுத்ததைச்
சிறப்பித்துப் பாடியது.

983. பூங்கமல வாலிகுழ் புள்வேளூர்ப் பூதனையும்
ஆங்குவரு பாற்பெண்ணை யாற்றினையு—மீங்கு
மறப்பித்தாய் வாளதிகா ¹வன்கூற்றை நாவை
அறுப்பித்தா யாமலகந் தந்து.

காரி.

(வெண்டளையான்வந்த ஆசிரியநேர் த்துறை.)

984. கண்ணியோர் ²கண்ணி வலத்தசைத்த காரி
கமழ்தண்டார் காமம் புனைபவே காரி
பண்ணியோர் ³பாட லெழப்பண்ணி காரி
⁴பனைமுழுவஞ் சீர்தயங்கப் பாடானோ காரி
சீர்தயங்கத் தார்தயங்கச் செய்யாத செய்திவள்
நீர்தயங்கு கண்ணினளாய் நிற்கவோ காரி
நினக்கினியார்க் கெல்லாமி னையையோ காரி.

பாரி, காரி.

985. ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுந்தியம்பும்
பாரி பறம்பின்மேற் றண்ணுமை - காரி
விறன்முள்ளூர் வேங்கைவீ தானுணுந் தோளாள்
நிறனுள்ளூர் ருள்ள தலர்.

பாரி, அஞ்சி.

986. தடங்கடன் மண்ணிற் றருமருள் விருப்பிய
சின்மென் கிளவித் தெய்வப் பாரியும்
இல்லை யாகிய திரவலர் வினையெனத்

(982) பி. வி. 42. உரை. (983) தமிழ்நா. 21. ¹வன்கூற்றி னாவை.
(984) யாப். வி. 76. ²கண்ணை. ³பாட ரெழப்பண்ணி. ⁴பனைமுழுவின்.
(985) யாப். வி. 94; தொல், செய். 210 நச்; யாப். கா. ஒழி. 8. (986) யாப்.
வி. 95.

தன்னுடன் பொத்தியு தாசிட சிதவலு
மடுத்த மெய்யள், கடைத்தலை முன்சனத்
தீவது நோக்கி (?)
ஏனை முனைக்கெட வேவிய வெட்சி
சால்பிற்றற் தோ(?)லா தாங்கே மதிநிலை
வென்றி வேழ மிகுதி பாடி
நின்றனன் விற்றலி நெருந லின்(றே)
அஞ்சி பாடிய வ்வை போல்
வறுமை யுற்ற சிறுமை மூதுரை
தணந்து மிக்க தழற்பொலி திருமணி
யணிந்தரைத்(?) தஞ்ச வல்லிநின் றோளே.

நன்னன்.

987. தூஉத் தீட்டிகை தொல்விசும்பு போர்த்தனுகொல்
பாஅய்ப் பகல்செய்வான் பாம்பின்வாய்ப் பட்டாண்கொல்
மாஅ மிசையான்கொ னன்ன னறுதுதலார்
மாஅமை யெல்லாம் பசப்பு.

அழிச்சி.

988. ஆளான் விடுமே யழிசிகாட் டன்றெதிர்த்தார்
தாளார் கருங்களிற்றுத் தார்வீக்க—வாளான்
உலகவா மெங்கோன தோங்கொளிபோற் சோதி
விலகாவாம் பல்கதிரோன் வின்.

நல்லியக்கோடன்.

989. அணியிழையார்க் காரணங் காகிமற் றந்நோய்
தணிமருந்துந் தாமேயா மென்ப—மணிமிடைபூ
ணிம்மென் முழவி னெயிற்பட் டினநாதன்
செம்மல் சிலைபொருத தோள்.
990. நெடுவரைச் சந்தன நெஞ்சங் குளிர்ப்பப்
படுமடும் பாம்பேர் மருங்கு—¹விடுகொடி
யோடிய ²மார்ப னுயர்நல் லியக்கோடன்
சூடிய கண்ணி கூடும்.

(987) பத். டலைபடுகடாத்திற்றுதி; தொல். பொருளதி. 374 மேற்.
(988) யாப். ௯, 95. (989-990) பத். சிறுபாண், இறுதி. ¹இடுகிடையாய்,
²மார்பின்,

புள்வேளூர்ப் பூதன் வரகரிச்சிச்சோறிட்டபோது ஓளவையார் பாடிய
வெண்பா:

991. வரகரிச்சிச் சோறும் வழுதுணங்காய் வாட்டும்
முரமுரவென் தோபுளித்த மோரும்—பரிஷ்டனே
புள்வேளூர்ப் பூதன் புகழ்புரிந் திட்டசோ
தெல்லா வுலகும் பெறும்.

992. காலையும் வந்த ¹கலைஞர் கதிர்கரந்த
மாலையும் வாராதே யென்செய்வார்—நீலம்
புனிற்றா நிரைமேயும் புள்வேளூர்ப் பூதா
அனிற்றுகா ணம்மறையோர் கை.

பெருந்தலைச்சாத்தனார் தம்பியால் நாடுகொள்ளப்பட்டே
காடுபெற்றியிருந்த துமணனைப் பாடியது.

993. ஆறு பெருக்கற் றருந்திடர்தான் பட்டாலும்
ஊறலமை யாதோ வுலகாற்றத்—தேற
வறியைநீ யானாலு மென்கலியை மாற்றச்
சிறியையோ சீர்க்குமணு செப்பு.

களளி - ஆளி.

994. சில்செவி யன்னே பெருங்கேள் வியனே
குறுங்கண் ணினனே நெடுங்காட் சியனே
இளைய னாயினு மறிவின்மூத் தனனே
மகளி ளுடினும் பொய்யறி யலனே
கீழோர் கீழ்மை செய்யினுந் தான்றன்
வாய்மை வழக்க முறுத லஞ்சி
மேனெறி படரும் பேரா ளன்னே
நாண்டெலந் தருதல் வேண்டிப் பாண்டியர்
பாடுதமிழ் வளர்த்த கூடலின் வடாஅது
பல்குடி துவன்றிய கள்ளியம் பெரும்பதிச்
சால்பு மேன்மேற் றோன்றிய வாளி
காதலின் மேவலன் பிறர்பிறர்க் கியும்
நானு முண்ணும் விருந் துண்டு மிகினே.

(991) தமிழ்நா. 22. (992) வீரசோ. அலங். 9 மேற். ¹கலைஞர்,
(993) தமிழ்நா. 13. (994) ஆசிரியமலை (புறத்திரட்டு)

மதுரையிற் பிட்டுவாணிச்சிமகந்து மங்கலகீதறிப்பாந்

சான்றோர் கூறியது.

995. அன்ன யிவனெருவ னந்தரத்தா னுன்னென்றான்
முன்ன மொருகான் மொழியினன்—பின்னுங்
கலிகெழு கூடலிற் ¹கண்ணீடி வந்து
புலியாய்ப் பொருவான் புகும்.

சேந்தன்.

996. இன்னமிழ்த மூட்டி யெழில்வளைசேர் முன்கைக்கொண்
டென்னையர்பேர் சொல்லென் றிரந்தாலுந்—தென்னயம்பை
செஞ்சுடர்வாள் வெஞ்சினவேற் சீர்ச்சேந்த னென்னுமால்
கிஞ்சகவா யஞ்சொற் கிளி.

பூதன்.

(கடவுள் மாளிடப்பெண்டி ரை நயந்தபகீகம்.)

997. குடுமிப் பருவத்தே கோதை புனைந்தே
²இடுமுத்தப் பூத னிருப்பப்—படுமுத்தம்
புன்ன யரும்பும் புகாஅர்ப் புறம்பணையார்க்
கென்ன முறைய ளிவன்.

காளிம்பன்.

998. விடஞ்சு ழரவி னிடைதடங்க ³வில்வாள் வீசி விரையார்வேங்
கடஞ்சுழ் நாடன் ⁴காளிம்பன் கதிர்வேல்பாடு மாதங்கி
வடஞ்சுழ் கொங்கை மலை தாந்தாம் வடிக்கணில் மலர்தாந்தாம்
தடந்தோ ளிரண்டும் வேய்தாந்தா மென்னுந்தன்கைத் தண்ணு
[மையே.

⁵மச்சத்தார்கோ.

999. ஒற்றை யலவ னுழுத வரப்பருகே
முற்றி யெழுந்த முடத்தாழை—மற்றங்
வயலே கனியுதிர்க்கு ⁶மச்சத்தார் கோமாற்
கயலே பிறவே யவா,
1000. அரிகுருகு தின்ற கனிவிடப்ப வாங்கே
வரியலவன் வாயில்வா னீட்டி—நரிதனது

995. தொல். பொரு 84 நச். ¹கண்ணீடி. (996) யாப். வி. 94. (997)
தொல். பொரு. 83. நச். ²இடுமுத்தம். (998) யாப். வி. 77; யாப். கா.
செய். 5 உரை; தொண்டை. சத. 14. ³மின்வாள், மின்லவாள். ⁴காளிங்கன்.
⁵வச்சத்தார். (999—1000) தஞ்சைச் சாச்சுவதிமால் - பிரதி. (வச்சத்
தொள்ளாயிரத்தைச்சேர்த்தபாடல்கள்போலும்.)

வால்வாங்க மாட்டாத ¹மச்சத்தார் கோமானென்
மால்வாங்க வல்லனோ வந்து.

1001. அவற்பதத்த செந்நெ லருந்தி யருகே
துவர்ப்பதத்த செங்கிடையுந் துய்த்துக்—கவர்ப்பதத்த
மாமேறி மேய்ந்துவரு ¹மச்சத்தார் கோமானுக்;
கியாமே திலமே திலம்.

அச்சுதகளப்பாளன் தனையிட்டபோது ழுவேந்தர் பாடியவை.

(சேரன்)

1002. தினேவினேத்தார் முற்றந் தினையுணங்குஞ் செந்நெல்
தனேவினேத்தார் முற்றமது தானும்—கனேசீர்
முரசுணங்கச் சங்குணங்கு மூரித்தேர்த் தானே
அரசுணங்கு மச்சுதன்முற் றத்து.

(சோழன்)

1003. ²அரசர் குலதிலக னச்சுதன்முற் றத்தில்
அரச ரவதரித்த வந்நாள்—முரசுதிரக்
கொட்டிவிடு மோசையினுங் கோவேந்தர் காற்றனையை
வெட்டிவிடு மோசை மிகும்.

(பாண்டியன்)

1004. குறையுளா ரெங்கிரார் கூர்வே விராமன்
ரிறையறு திங்க ளிருந்தான்—முறைமையால்
ஆலிக்குந் ³தானே யலங்குதா ரச்சுதமுன்
வாலிக் கினையான் வரை.

‘இது பாடியபின்பு ஒருவிலங்கு கூடப்போட்டபின்
பாண்டியன் பாடியது.’

1005. குடகர் குணகடலென் றூர்த்தார் குடகர்க்
கிடகர் வடகடலென் றூர்த்தார்—வடகடலர்
தென்கட லென்றூர்த்தார் ⁴தில்லையச்சு தானந்தன்
முன்கடைரின் றூர்க்கு முரசு. *

(1001) தஞ்சைச் சுரச்சுவதியால்—பிரதி. ¹வச்சத்தார் (?) (1002—5)
தமிழ்நா. 154—7. ²அரசு னகளங்கன். ³தார்மாலே யச்சுதா முன்னமொரு.
⁴தென் தில்லையச்சு தானந்த.

களப்பாளன் வேற்றிச்சிறப்பு.

1006. பபெருந்தின் சூர்ப்பேயும் பல்விலங்கு நாயும்
கொடியங் கழுகுமிவை கூடி—வடிவுடைய
கோமான் களப்பாளன் கொல்யானை போமாறு
போமாறு போமாறு போம்.

மதுரைவீரகஞ்சுகள் சுந்தரன்.

1007. காவிரித் துறைப்படிந்து பொருநையைக் கலக்கியே
கடைக்கணங்கி கொண்டிறந்தை கனல்கொளுத்து மாணையா
வாவுகொற்ற மாவுகைத்து வஞ்சிவென்ற சுந்தரன் [ன்
மதுரைவீர கஞ்சுகன் வரைப்புறத்து மாதரீர்
பிரைவயர்க்கு வாடைவே நெனக்குவேறு வாடையோ
பாயன்மற் றவர்க்குவே நெனக்குவேறு பாயலோ
யாவருக்கு மதியம்வே நெனக்குவேறு மதியமோ
யானொருத்தி பெண்பிறற் திரண்டுபட்ட துலகமே.

1008. திக்கயங்க ளெட்டுமுட்ட வைத்தபுட் பதாகையான்
செழியர்சேரர் வளவர்வந்து திறையளக்கு முன்றிலான்
மைக்கருங்கண் மாதரார் மனங்கவந்த மாரவேள்
மதுரைவீர கஞ்சுகன் மணந்துதந்த காதளைய்
கைக்குவந் தகப்படாது கண்முனிற்ரு மொருவராற்
கானொணுது காணுமென்று காட்டொணுத தன்றியும்
ஒக்குமென் றுரைக்கலான வுலமையிலே யிருவரும்
உள்ளறிந்த தன்றிமற்றிவ் வூறிந்த தில்லையே.

1009. மலைந்த மன்னவர்கள் வானி லேறவடி
வாள்வி திர்த்தமுகில் சுந்தரன்
வாகை கொண்டபர ராச கேசரிநன்
மதுரை யங்குரிசில் பின்புபோய்
உலேந்து லேந்துவினை யாடு கின்றவுனை
வந்தெ டுத்துரிய தாயர்பால்
உங்க ளையரை யழைத்தி ரேகென
உரைத்த மாதவரோ டென்சொனாய்

அலைந்த லைந்துகவிழ் குழலும் குழலி
 னள்ளி யிட்டசிறு புழுதியும்
 அமுத மூறுகனி வாயு மந்தவரு
 தருவி யாறொழுகு பண்டியும்
 கலைந்த செம்பொன்வளை யும்பிசைந்திரு
 கருங்கண் மைபடி புறங்கையுங்
 கழன்று தொங்குமரை ஞாணு மாகவரு
 காதலா சிறிய கன்வனே.

1010. பாக சாதன கிரீட கோடிபொடி
 படவெ றிந்ததொடி மீனவன்
 படவி லேறியெழ வாசி யேறியெழு
 பார்பு ரக்குமுகில் சுந்தரன்
 தியாக தாருவென நாவ லர்க்குதவு
 செங்கை யானரச ராகவன்
 திசைதொ றுந்தரள மணிகொ ழித்துவரு
 திருவை யைத்துறையி லன்னமே
 மாகம் வேகவரு திங்க ளாலினைய
 தென்ற லான்முதிய வன்றிலால்
 வாடை யாலவனி யாடை யாலயல்சொல்
 வம்பினான் மதன னம்பினால்
 ஆக மேதுபடி நெஞ்ச மேதுபடும்
 ஆசை யேதுபடி நிலையிலா
 அமளி யேதுபடி நாண மேதுபடும்
 அந்தி மாலைபடி நேரமே.

1011. சந்த னாடவி மலைப்பி றந்ததமிழ்
 சங்கம் வீறிவளர் கூடலான்
 தாறு கொன்றுநிழல் சீறி நின்றகடை
 சாய்த்தெ றிந்தகளி யானை யான்
 மந்த ராசல மெடுத்துவாசுகி
 பிணித்து வாருதி கடைந்தமால்
 வாகை வாகுபுனை சுந்தரன் குவளை
 மாலை கேட்டபின் மடந்தைமீர்

அந்தி மாலைதனி வந்து போர்செயும்
 அனங்க வேள்பகழி வெள்ளமோ
 ஆவி சோரமட நாண்வரம் பழிய
 ஆசை கொண்டபெரு வெள்ளமோ
 இந்த வானிலவின் வெள்ள மோமகளி
 ரேசு கின்றபெரு வெள்ளமோ
 இருகண் மாரிபொழி வெள்ள மோவுலகி
 லெங்கும் வெள்ளமிக வானதே.

முத்தரையன்—மாறன்.

(அழுந்தார்ப்போர்)

1012. வெங்கட் பொருகயல்சேர் வெல்கொடியோன் வாண்மாறன்
 செங்கட் கரும்பகடி சென்றுழக்க—அங்குலந்தார்
 தேரமுந்தி மாவமுந்தச் செங்குருதி மண்பாரந்த
 ஊரமுந்தி யூரென்னு மூர்.

பாச்சிலவேள் நம்பன் பாடியது.

(மணலூர்ப்போர்)

1013. [ஒழுகு குருதி யுடனெப்ப] வோடிக்
 கழுகு கொழுங்குடர் கவ்வ—விழிகட்பேய்
 புண்ணைந்து கைபூம்பப் போர்மணலூர் வென்றதே
 மண்ணைந்த சீர்மாறன் வாள்.

(கொடும்பாளூர்ப்போர்.)

1014. [வஞ்சிப்பூச் சூடிய] வானமருள் வாகைப்பூக்
 குஞ்சி கமழ்கண்ணிக் கோமாறன்—தஞ்சைக்கோன்
 கோளாளி மொய்ப்பிற் கொடும்பாளூர் காய்த்தெறிந்தான்
 தோளா லுலகளிக்குந் தோள்.

கிழார்க்குற்றத்துப் பவநாயமங்கலத்து அமுருணிலை ஆயின
 குலாலன் காஞ்சன் பாடியது.

1015. ஏறி விசும்பு மிருநிலமாய்த் தென்பவால்
 மாறன் செருவேன் மறங்கனன்று—சிறக்

(1012—15.) செந்தலைச்சாஸனப்பாடல்கள்; [ ] இவ்விருதலைப்பகரங்
 கட்டு உட்பட்ட எழுத்துக்கள், சிதைந்தவிடத்தை நிரப்ப ஊகித்தமைக்கப்
 பட்டனவாகும். (செந்தமிழ், தொ. 6, பக். 12—17.)

கொடிமாடத் தண்கொடுப்பைக் கூடாத மன்னர்
நெடுமா மதிவிழிந்த நீறு.

1016. [அல்லிற் பிரிந்தார்க்கே யல்லையாய்க்] காலந்தான்
முல்லைக்கே முற்படுமோ வென்றென்று—வல்லக்கோன்
காரைவாய்ப் போர்வென்ற வேன்மாறன் கைபோலுங்
காரைவாய்க் கேளேனே கண்டு.

(காந்தனூர்ப்போர்)

1017. செருவ(ல ரா) னதனாற் சிந்தியார் போலும்
மருவலராய் வாண்மாறன் சேறக்—கருவிலை
கண்டோற்ற வண்டரவங் கார்தோற்றுங் காந்தனூர்
மண்டோற்ற வேந்தர் மனம்.

(கோளுட்டுப்போர்)

1018. என்கி னிருங்குளையு மேறற் கரியவே
வண்கைச் செருமாறன் வாஸ்காய்த்தி—விண்படர்வான்
சேய்நாடு தாழ்ந்த மாநாடக் கண்ணனூரக்
கேரனாடர் புக்கொளித்த குன்று.

1019. மலர்ந்ததார் வாண்மாறன் மன்னண்ணல் வாயிற்
கலந்தாட் காணலாங் காண்க—உலந்தவர்தம்
என்பருந்து சூற்பே யிருந்துறங்க வீழ்குடர்
[பன்பருந்து] சிந்தப் பகடு.

1020. [பாமருவு கின்றயாழ்ப்] பாண்மகனே பண்டெல்லாம்
யாமறிது மெங்கையர்க்கே சொல்லுநீ—மாமங்கைத்
தென்னாடர் காதலியர் தீநாட வாய்சிவந்த
மின்னாடு வேன்மாறன் மெய்.

சேந்தன்.

1021. எழிறரு ஞாயிற் நெழில்போ னிறைந்து
பொழிதருவான் நிங்கனே போல—முழுவலரும்
தன்புகழி னுணிறைந்த தார்வேந்தன் சேந்தன்மாட்
டென்புகழ்த் லாவ தினி.

(1018—20) செந்தலைச் சாஸனப்பாடல்கள்; [ ] இவ்விருதலைப்பகைக்
கட்டு உட்பட்ட எழுத்துக்கள், சிதைந்தவிடத்தை நிரப்ப ஊகித்தமைக்கப்
பட்டனவாகும். (செந்தமிழ், தொ. 6, பக். 12—17.) (1021) வீரனே,
அலங். 17. மேற்.

நாங்கூர்ச்சேந்தன்.

(பட்டினத்தடிகள் பாட்டு).

1022. மத்தளை தயிருண்டானு மலர்மிசை யயனுந் தேடிப்
பித்தளை கின்றபோது பிரானடிக் கன்பு வைத்துச்
¹செய்த்தலைக் கயல்பாய் நாங்கூர்ச் சேந்தனை வேந்த னிட்ட
கைத்தளை நீக்கி யிங்கே காட்டுவெண் காட்டு ளானே.

கதக்கண்ணன்.

1023. செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி
முல்லைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போய்
எல்லோர் வியன்கொண்மூ விடைநுழையு மதியம்போல்
மல்லலோங் கெழில்யானை மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே.
1024. திருந்திலைய விலங்குவேற் றிகழ்தண்டார்க் கதக்கண்ணன்
விரிந்திலங்கு ²வெண்குடைக்கீழ் வேந்தட்ட வியன்களத்து
முரிந்திறைஞ்சி முத்துறைக்கு முடியெல்லா முறைமுறையே
³அருந்திறன்மா மறமன்னர்க் கழுவனவும் போன்றனவே.

கலிமல்லன்.

1025. மண்பாய வையகத்து மாலைமாற் றீருக
வெண்பா வெழுத்து மிணையொப்ப—வொண்பாவின்
சீர்கிடப்பத் ⁴தென்றமி ழாளி கலிமல்லன்
பேர்கிடப்பப் பேச லரிது.

சனந்தாங்கி.

1026. ஆர்கலிநீர் ஞாலத் தலந்தார்கட் காற்றலாற்
காரெழிலி நாணக் கலந்ததே—சீர்சான்ற
சண்டா சண்டன் சனந்தாங்கி சங்கையார்
கண்டா ⁵கண்டன்றன் கை.

விசயன்.

1027. என்னிற் பொலிந்த திவண்முக மென்றெண்ணித்
தன்னிற் ⁶குறைபடுப்பான் றண்மதிய—மின்னி
விரிந்திலங்கு வெண்குடைக்கீழ்ச் செங்கோல் விசய
னெரிந்திலங்கு ⁷வேலி னெழும்.

(1022) சோழமன்ன; 64. ¹செய்த்தளை. வயலூர். (1023) யாப். வி. 86, 78, 15; யாப். கா; வீரசோ. யாப். 12 மேற். (1024) யாப். வி. 32; வீரசோ. யாப். 12 மேற். ²மலிர்வைப்பூண் ³அருந்திறல். (1025) யாப். வி. 95. ⁴தென்றமி ழாவி கலிமன்னன். (1026) யாப். வி. 95. ⁵கண்டன. (1027) யாப். வி. 95; இலக். வி. 887 உரை. ⁶குறைபடுவான், ⁷வேல்கொண்டெழும்,

திங்களுர்த்தேவன்.

1028. திங்க ளிளங்க திர்போற் ¹நென் திங்க ளூர்த்தேவன்
மைந்தர் சிறப்ப மகிழ்சிறந்து—திங்கட்
கலைபெற்ற கற்றைச் சடைக்கடவுள் காப்ப
நிலைபெற்று வாழியரோ நீ.

சுவரன்மாப்பூதன்.

1029. உதுக்கான்,
சுரந்தானு வண்கைச் ²சுவரன்மாப் பூதன்
பரந்தானுப் பல்புகழ் பாடி—யிரந்தார்மாட்
டிண்மை யகல்வது போல விருணீங்க
மின்னு மளித்தேர் மழை.

மாசேனன்.

1030. பாசிழை யாகம் பசுப்பித்தான் பைந்தொடியை
மாசேன னென்று மனங்கொளிஇ—மாசேனன்
சேயிதழ்க் கண்ணி ³தருகிலான் சேர்தியென்
னோய்தீர நெஞ்சின்மேல் வைத்து.

கருங்கோள்.

1031. கானக நாடன் கருங்கோன் பெருமலைமேல்
ஆனை கிடந்தாற்போ லாய பெருங்கற்கள்
தாமே கிடந்தன கொல்லோ வவையேற்றிப்
பெற்றி பிறக்கிவைத் தாருளர் கொல்லோ.

உளியன்.

1032. ஊகத்தி னான்மல்கு சோலை யுளிய னுயர்வரைவாய்
மேகத்தி னாலுமின் னாலு மிகவு ⁴மெலிந்தினைத்த
ஆகத்தி னேற்கரு ளாயென் பணியுமை வாயெயிற்று
நாகத்தி னான்மால் கடைந்திடப் பட்ட நளிகடலை,

மள்ளன் - மதிநிலை.

1033. தருமலிந்த வண்மை தலைத்தந்து மிக்க
திருமலிந்து தீதிலவே யாக—உருமலிந்த

(1028) தொல். பொருளதி. 422. ¹நேர்த்திங்க. (1029) தொல். பொரு
ளதி. 361; யாப். வி. 94; யாப். கா. ²சுவானமாப்பூதன், சுவர்ணமாப்பூதன்,
சுமானமாப்பூதன். (1030) யாப். வி. 94. ³தருதலான். (1031) யாப். வி.
95. (1032) ஷ. 96. ⁴மெலிந்துரைத்த. (1033) ஷ. 95.

என்னரசன் மள்ளன் மதிரிலை யேதிலர்கள்
துன்னரிய வஞ்சினத்தான் றோள்.

சிலம்பன் - திருவேங்கடன்.

(வினாவுத்தரம்)

1034. பூமேலா ளாரென்பார் பூம்போர்வை யென்செய்யும்
தீமேற் படிற்கொடுத்தாற் கொள்வதெவன்—ஆமே
நலந்திகழுஞ் ¹செங்கை நயதீர னெங்கோன்
சிலம்பன் நிருவேங் ²கடன்.

வண்கோசன் - செருந்தை.

(காதைகரப்பு)

1035. பல்லார்க்கு மீயும் பரிசிற் கொடைத்தடக்கை
மல்லார் மணிவரைத்தோள் வண்கோசன்—மல்லலந்தார்
செஞ்சொற் செருந்தைதன் நென்னுறந்தை யென்றாளாம்
வஞ்சிக் கொடிமருங்கின் வந்து.

கூத்தப்பெருஞ்சேந்தன்.

1036. கொய்தளிர்த் ³தண்படலைக் கூத்தப் பெருஞ்சேந்தன்
வைகலு மேறும் வயக்களிதே—கைதொழுவல்
காலேக வண்ணனைக் கண்ணாரக் காணவெஞ்
சாலேகஞ் சார நட.

கவிகண்ணன்.

(மெய்வகை).

1037. தந்தை யிலைச்சுமடன் ⁴தாய்தொழிலி தான்பார்ப்பான்
ஏந்தைக்கீ தெங்ஙனம் பட்டதுகொல்—முந்தை
அவியுணவி னார்⁵தெரியின் யாவதாங் கொல்லோ
கவிகண்ண னார்தம் பிறப்பு.

வையையார்கோ.

(இருபுறவாழ்த்து)

1038. பண்டு மொருகாற்றன் பைந்தொடியைக் கோட்பட்டு
வெங்கடம் வில்லேற்றிக் கொண்டிழந்தான்—தென்களந்தைப்

(1034) யாப். வி. 95; நன். 268 மயிலை. ¹செங்கோல், ²கடம். (1035)
யாப். வி. 95. (1036) தொல். சொல். 37 நச்; நன். 396 மயிலை. ஷ. சங். ந.
உரை. ³தண்டலை. (1037) யாப். வி. 95; யாப். கா. ஒழிபி. ⁴தாய்தொழி,
⁵தெரியி னாவதாங். (1038) யாப். வி. 96; யாப். கா. ஒழிபி.

¹பூமான் நிருமகளுக் கின்னும் புலம்புமால்
வாமான்நேர் வையையார் கோ.

எயினர்கோன் - கண்டன்.

1039. குலாவணங்கு வில்லெயினர் கோன்கண்டன் கோழி
நிலாவணங்கு ²வேண்மணன்மே னின்று—புலாலுணங்கல்
கொள்ளும்புட் காக்கின்ற கோவின்மையோ நீபிறர்
உள்ளம்புக் ³கியாப்ப துரை.

துன்றையெல்லன்.

1040. ஆலெங்கே யங்கே யரும்பறவை யாற்றயிலும்
மாலெங்கே யங்கே மலர்மடந்தை—சோலைதொறும்
செங்கே தகைமணக்குஞ் செங்குன்றை யெல்லனெங்கே
அங்கே யிரவலரெல் லாம்.

சுந்திரன் என்ற வள்ளல்.

1041. ஏடலர் தார்ச்சந் திரன்ற னிருங்கொடைக்கு
நீடு மழையே நிகரெ ன்னிற்—கோடை
மறுக்கையினும் வக்கிரக்கோ ளுள்ளுந்தாம் பெய்யா
வொறுக்கையினு மாட்டாவே யொப்பு.

கந்தகோன்.

1042. கற்பகமோ வொக்குங் கணுவில்லை காவேரி
மற்புனல்போ லாமொருகால் வற்றாது—நற்புகழ்சேர்
நந்திகை மன்னு புலவோர் நவைதீரக்
கந்தகோன் வந்துதவுங் கை.

கந்திறை என்னும் வள்ளல்.

1043. வண்மை மதம்பொழிந்து மாற்றார் திறல்வாடத்
திண்மை பொழிந்து திகழும்போன்ம்—ஒண்மைசார்
நந்திவைவண் டார்க்கு நளிகீர் வயற்பம்பைக்
கந்திறை யென்னுங் களிறு.

¹பூமாண்டிருமகளுக். (1039) யாப். வி, 22; யாப். கா. ஒழிபி; வீரசோ.
யாப். 19 மேற். ²நேர்மணன்மே. ³காப்ப. (1040) தொண்டை. சத. 40, மேற்.
(1041) வீரசோ. அலங். 15. மேற். (1042) 17 மேற். (1043) யாப்.
வி. 60.

மயிலை - வீரன்.

1044. தலையவிழ்ப்புது நுழைவிரி யப்பொழில் தடமலி நுழைமாதே
வளைபொழி நித்திலம் வளரில் வைத்தரு மயிலையி லெழுகாரே
ஆளவி யழற்சிலை மழைபொழி யச்செயு மடறிகழ் புயவீரா
இனைய மடக்கொடி யிடரொழி யப்புனை மலரித முருளாயே.

சங்கபாலன்.

1045. வண்டிவரு மலர்வெட்சி மாலை மார்பன்
மால்வேண்ட மண்ணளித்த மலிதோள் வள்ளல்
ருண்டிவருந் தண்படப்பை ஞாழன் மூதூர்
நரபதிக்கு வான்கொடுத்த நகைவே னந்தி
தண்டிவருந் தடவரைத்தோட் சயந்தன் வாடச்
சதுமுகனைச் சயஞ்செய்த சங்க பாலன்
தெண்டிரவாய்த் திருமகளோ டமிர்தங் கொண்டான்
சீர்பரவச் சென்றகலுஞ் செல்ல றானே.

மாந்தைத்தீயாகி.

1046. மாந்தையிலே வாழு மகுடத் தியாகியுனக்
கேந்து தழும்போ விரண்டுண்டு—வேந்தர்
முடித்தழும்புன் காலிலே முத்தமிழோர்க் கீயும்
படித்தழும்புன் கையிலே பார்.

விதிவிடங்கள்—கம்பன்.

1047. “கங்குற், குழம்புபடு பேரிருட் பிழம்புபட வருட்டிய
செஞ்சுடர் மௌலி வெஞ்சுடர் வானவன்
வழிமுதல் வந்த மகிபதி வழிமுதல்
அதிபதி நரபதி அசுவபதி...
கசபதி கடலிடங் காவலன் மதிமுதல்
வழுதியர் வரைபுக மற்றவர் தேவியர்
அழுதுய ரழுங்கலி னழுங்கிப் பொழுதியல்
வஞ்சியிற் காஞ்சி வருத்துச் செஞ்சிலைக்
கலிங்கன்.....யணைந்து நொதுமலர்
கங்க பாடி கவ்விக் கொங்கம்
வெளிப்படுத் தருளி யளிப்படுத் திருளிய
சாரண்மலை யீட்டுஞ் சேரன்மலை ஞாட்டுத்

தாவடிச் சூலட்டின் பாவடிச் சூலட்டித்
தொடர்நெய்க் கனகந் துகளெழு நெடுநற்
கோபுரங் கோவை சூலைய மாபெரும்
புரிசை வட்டம் பொடிபடப் புரிசைச்
சுதைகவின் படைத்த சூளிகை மாளிகை
உதகைமு னொள்ளெரி கொளுவி யுதகை
வேந்தைக் கடல்புக வெகுண்டு போந்து
சூழமண் டலந்தொழ வீழமண் டலமும்
கொண்டு தண்டிவிட் டருளிப் பண்டு
தங்க டிருக்குலத்தோர் தடவரை யெழுதிய
பொங்குபுலிப் போத்துப் புதுக்கத் துங்கத்
திக்கினிற் சேனை செலுத்தி மிக்க
ஒற்றைவெண் குடைக்கீழிரட்டைவெண் கவரி
தெற்றிய வனிலந் திவள வெற்றியுள்
வீற்றிருந் தருளிய வேந்தன் போற்றிருந்
தண்டமிழ் நாடன் சண்ட பராக்கிரமன்
திண்டிறற் கண்டன் செம்பியர் பெருமான்
செந்திரு மடந்தைமன் சீராச ராசன்
இந்திர சமாண னிராசசர் வஞ்சுனெனும்
புலியைப் பயந்த பொன்மான் கலியைக்
கரந்து கரவாக் காரிகை சுரந்த
மூலமகப் பிரிந்து முழங்கெரி நடுவெணுந்
தலைமகந் பிரியாத் தையல் நிலைபெறுந்
தூண்டா விளக்கு.....தாரன்
திருப்புய முயங்குந் தேவி விருப்புடன்
வந்துதித் தருளிய மலையர் திருக் குலத்தோர்
அன்வ யாகத மாகத் தொன்மையிற்
சூலதெய்வ மாகக் கொண்டது நலமிகுங்
கவசந் தொடுத்த கவின்கொள் கதிர்நுதித்
துவசந் தொடுத்த சுதைமதிற் சூழகம்

...

...

...

காளா கருவுங் கமழ்ச்சந் தனமும்

தாளாந் திரளச் சரளமு நீளார்

குறிஞ்சியுங் கொகுடியு முகடியர் குன்றிற்
பறிந்துடன் வீழப் பாய்ந்து செறிந்துயர்

புதுமத கிடறிப் பொர்க்கலிங் கிடந்து
 மொதுமொது முத்திரை விலகிக் கதுமென்
 வன்கரை பொருது வருபுனர் பெண்ணைத்
 தென்கரை யுள்ளது தீர்த்தத் துறையது
 மொய்வைத் தியலு முத்தமிழ்க் கபிலன்
 மூரிவண் டடக்கைப் பாரிதன் னடைக்கலப்
 பெண்ணை மலையந் ததவிப் பெண்ணை
 யலைபுன லழுவத் தந்தரிட் சஞ்செல
 மினல்புகும் வீடுபே நெண்ணிக்
 கனல்புதுங் கபிலக் கல்லது புனல்வளர்
 பேரெட் டான வீரட் டானம்
 அனைத்தினு மனாதி யாயது நினைப்பினும்
 உணர்ந்தற் கரியது யோகிக ளுள்ளது
 புணர்ந்தற் கினியது பொய்கைக் கரையது
 சந்தன வனத்தது சண்பகக் கானது
 நந்தன வனத்தி னடுவது பந்தற்
 சுரும்படை வெண்பூங் கரும்பிடை துணிதர
 ஆட்டொலி யாலே யயலது பாட்டொலி

...

...

...

...

பாடகச் சீறடிப் பணைமுலைப் பாவையர்
 நாடகத் துழிதி நவின்றது சேடகச்
 சுண்டையுங் கண்டையுந் தாளமுங் காளமும்
 கொண்டதிர் படகமும் குளிறுமத் தளங்களும்
 கரடிகைத் தொகுதியுங் கைம்மணிப் பகுதியும்
 [திருப்பொ]லி திருப்பலி சிறந்து விருப்பொலிப்
 பத்தர்தம் பாடல் பயின்றது முத்தமிழ்
 நாவலர் நாற்கவி நவின்ற தேவலில்
 அருடையோ டரகர வெனக்குனித் தடிமைசெய்
 பருடையர் பருவிதம் பயின்றது...முக்
 கண்ணவ னுறைவது கடவுளர் நிறைவது
 மண்ணவர் தொழுவது வானவர் மகிழ்வது
 மற்றுமின்ன வளங்கொண்மதிற் பதாகை
 தெற்றுங் கொழுநிழற் சிவபுரத் தாற்குப்
 பன்னா ணிலபெற முன்னா ளுரவோன்
 செய்த தானந் தேவன் குடியில்

...

...

...

...

இதன்ற னிவந்த மியல்வகை யுரைப்பில்
ஒப்புத்திரு வனையவர் முப்பத் திருவர்
பாடல் பயின்ற நாடகங் களிற்கும்
நெஞ்சா சார நிறைவொடு குறையாப்
பஞ்சா சாரியப் பகுதி யோர்க்கும்
நறைப்புது மலர்விரி நந்த வானம்
இறைப்புத்தொழில் புரிந்த விருந்தவத் தோர்க்கும்

...
அறங்கள் யாவையு மிறங்கா வண்ணம்
விஞ்ஞா பனத்தால் மிகவெளிப் படுத்தோன்
அன்பது வேலியி னடைகுநர்க் காக்கும்
ஒன்பது வேலி யுடைய வுரவோன்
கொம்பர் நாடுங் குலாமலர்ச் சோலை
அம்பர் நாட னாலங் குடிக்கோன்
போராண் டலைமை புணர்புயத் துரவோன்
கூத்தொழில் கேளா தேத்தொழின் முனைந்த
கண்டகர் கரிசறத் துரிசற் கலிசெக
மண்டல சுகதியில் வயப்புலி வளர்த்தோன்
வான்பால் மதியும் வலம்புரி யிடம்புரி
மான்பா.....மவிர்சடைக் கடவுள்
நெற்றிக் கண்ணு நிலத்தவர் நினைந்த
தெற்றிக் கண்ணுஞ் சிந்தா மணியும்
போலப் பிறந்த புகழோன் கோலக்
கருங்களிற் றழுவன் கம்பத் தடிகள்
மாதிரி விடங்கு வரிபரி வல்ல
வீதி விடங்கன் மென்கருப் பாலைத்
தலந்தரு தண்டலைத் தடநீர்
நலந்தரு பொன்னி நாடுகிழ வோனே.

1048. வேலியர்கோன் வீதி விடங்கன் விறற்கம்பன்
ஆலியன்மான் சோழ னதிகாரி—கோலப்
படியின்மேற் பொற்புப்பைங் கோவல்வீ ரட்டர்
முடியின்மேல் வைத்தான் முயன்று.

1049. பொன்முக் கழஞ்சால் மணிப்பட்டம் பூப்புனைந்து
மின்மிக்க கட்டமைந்த மேற்கட்டி—சொன்மிக்க
கோவலான் வீரட்டற் கீந்தான் குலவேலி
காவலான் வாழ்கம்பன் கண்டு.

விசயவாஸ்து—உதயாதித்தன்.

1050. வேங்கை வளநாடன் விசயவா டைக்கதிபன்
ஒங்கு புகழுதயா தித்தனுக்குத்—தாங்குகடல்
நேராமென் ருலு நிறத்தா லவன்செய்யன்
காரார் நிறமக் கடல்.

மங்கலக்கால்-ஐயநம்பி.

1051. தெண்டிரைநீர்த் தென்குமரி மாநகர்த்தண் ணீர்ப்பந்தல்
எண்டிசையு மேத்த வினிதமைத்தான்—வண்டிமிரும்
அந்தோரிய லானைய நம்பி யடல்வளவன்
மந்திரிதென் மங்கலக்கால் மன்.

1052. மானமிக்க வேலையன் மங்கலக்கால் மன்குமரி
தானமைத்த பந்தலிற்றண் ணீரட்டத்—தேனிரைத்த
மைத்தங்கு சோலை மணற்குடியி லேவைத்தான்
நித்தம் பதினாழி நெல்.

நக்கள்.

1053. கருப்பூர்மன் கம்பனுக்குக் காதலன்சீர் நக்கர்
விருப்பூர் விழுமிய தேவர்க்குத்—திருப்பூர்
விளக்குவைத்துத் தொண்ணூறு டாங்களித்தான் மெய்யே
உளக்கருத்தாற் சால வுவந்து.

சேரன் மகளி.

1054. சேரன் மகளார் சிறந்த ¹வெழின்மானைத்
தாரன் திரையன் தருவிருப்பாற்—தேரிற்
கொணர்ந்தானை.....குட்டுவனும்...
புணர்ந்தானைப் போற்று முலகு.

சோழகுலவல்லி.

1055. ஒதுஞ் சகரர்யான் டோரொருபத் தெட்டின்மேல்
ஆதிமூ லந்நாளி லானிதனிற்—சோதி
துளங்கில மேற்சோழன் சோழகுல வல்லி
களங்கமற வைத்தாள் கரு.

1056. வண்ணந் திகழுங் கொடிமாட மன்னுஞ் சோழ குலவல்லி
நண்ணுந் தலைமை யுடையாரை நாமார் புகழப் பாமாலை
எண்ணும் படியிற் புகழாள ரென்றே யன்றே யென்னுடைய
கண்ணும் பழனக் கழுமலமும் கலத்தார் திருவ மலர்த்தாரேல்.

(1050) வீரசோ. அலங். 23. மேற். (1051-52) T. A. S. 169-70. (1053)
S. I. I, IV, NO. 545. p. 182. (1054) சாஸனம், ¹வெழின்மானை. (1055-6)
S. I. I, IV, NO. 621.

கருணாகாத்தொண்டமாண்.

1057. சரரிரைத் தாலன்ன தண்பனி தூங்கத் தலைமிசைச்செங்
கரரிரைத் தாரையுங் ¹காண்பன்கொ லோடலிங் கத்துவெம்போர்
பொரரிரைத் தார்விட்ட வேழமெல் லாம்பொன்னி நாட்டளவும்
வரரிரைத் தான்றெண்டை மான்வண்டை மாநகர் மன்னவனே.

முனையர்கோள்.

1058. வடித்தவேன் முனையர்கோன் வருதி மாநகர்
இடித்தபோ தெதிர்முது கிட்ட மீனவன்
வெடித்தவே லடவியை மிதித்த தாள்கடல்
குடித்ததே யாயினுங் கொப்பு ளித்ததே.

மணவிற்குத்தன் - காலிங்கர்கோள்.

(சிதம்பர சாஸனம்).

1059. எல்லை கடலா விகல்வேந்த ரைக்கவாந்த
செல்வமெலாந் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துத்—தொல்லைத்
திருக்கொடுங்கை பொன்வேய்ந்தான் றிண்மைக் கலியின்
தருக்கொடுங்க வெல்கூத்தன் ருன்.
1060. தில்லையிற்பொன் னம்பலத்தைச் செம்பொனூல் வேய்ந்துவா
னெல்லையைப்பொன் னாக்கினு னென்பரால்—ஒல்லை
வடவேந்தர் செல்வமெலாம் வாங்கவேல் வாங்குங்
குடைவேந்தன் ரெண்டையார் கோ.
1061. தென்வேந்தன் கூனிமிர்த்த செந்தமிழர் தென்கோயில்
பொன்வேய்ந்து திக்கைப் புகழ்வேய்ந்தான்—ஒன்றார்க்குக்
குற்றம் பல்கண்டோன் கோளிழைக்கும் வேற்கூத்தன்
சிற்றம் பலத்திலே சென்று.
1062. பொன்னம் பலக்கூத்த ராடம் பலமணவிற்
பொன்னம் பலக்கூத்தர் பொன்வேய்ந்தார்—தென்னர்
மலைமன்ன ரேனை வடமன்னர் மற்றக்
குலமன்னர் செல்வமெலாங் கொண்டு.

(1057) கலிங்கத்துப்பரணிப் பிரதியிற்றுதி (சென்னையியூவியம், தஞ்சைச்
சரசுவதிமால் புத்தகசாலை) ¹காண்பன்கொ. (1058) தஞ்சைச் சரசுவதி
மால்பிரதி. (1059-1062) S.I.I. IV, p: 83—84.

1063. தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே பேரம் பலந்தன்னை
மல்லற் கடற்றூனை வாட்கூத்தன்—வில்லவர்தம்
அம்புசேர் வெஞ்சிலையி னுற்றறனை மாற்றியகோன்
செம்புவேய் வித்தான் நெரிந்து.
1064. ஏனை வடவேந்த ரிட்டிடைந்த செம்பொன்னுல்
ஏன(?) லெனத்தில்லை நாயகருக்—கானெய்
சொரிகலமா மாமயிலைத் தொண்டையர்கோன் கூத்தன்
பரிகலமாச் செய்தமைத்தான் பார்த்து.
1065. தெள்ளு புனற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்தார்க்குத்
தள்ளியெயி ரம்பலந்தா தன்பாதம்—புள்ளுண்ண
நற்பயிக்கங் கண்ட நரலோக வீரன்செம்
பொற்படிக்கங் கண்டான் புரிந்து.
1066. இட்டா னெழிற்றில்லை யெம்மாற் கிசைவிளங்க
மட்டார் பொழின்மணவில் வாழ்கூத்தன்—ஓட்டாரை
யின்பமற்ற தீத்தான மேற்றினு னீண்டொளிகேர்
செம்பொற் றனிக்காளுஞ் செய்து.
1067. ஆடுந் தனித்தேனுக் கம்பலத்தே கர்ப்பூரம்
நீடுந் திருவிளக்கு நீடமைத்தான்—கூடார்
அடிக்க[த் திணை]நரியும் புள்ளுந்.....
தடிக்கப் பெருங்கூத்தன் றான்.
1068. பொன்னம் பலஞ்சூழப் பொன்னின் நிருவிளக்கால்
மன்னுந் திருச்சுற்று வந்தமைத்தான்—தென்னவர்தம்
பூவேறு வாரஞ்முலா ரோடும் பொருப்பேற
மாவேறு தொண்டையார் மன்.
1069. சிற்றம் பலத்தானை யேற்றினார் தெவ்விடத்துக்
கொற்றத்தால் வந்த கொழுநெதியாற்—பற்றார்
தருக்கட்ட வஞ்சினவேற் றார்மணவிற் கூத்தன்
திருக்கட்ட மஞ்சனமுஞ் செய்து.(?)
1070. தொல்லைப் பதித்தில்லைக் கூத்தற்குத் தொண்டையர்கோ
னெல்லைத் திசைக்கடிக ளெட்டளவுஞ்—கெல்லப்போய்ச்
சாலமுது பேய்தடிக்க[த் தார்ட்டிகத்?] தொண்டையர்கோன்
பாலமுது செய்வித்தான் பார்த்து.

1071. ஆடுந் தெளிதேனை யாயிற நாழிநெய்யால்
ஆடும் பழக்கண்டா னன்றினர்க—ளோடும்
திறங்கண்ட ¹நாளன் சினக்களிற்றான் ஞாலம்
அறங்கண்ட தொண்டையர்கோ னுங்கு.
1072. நட்ப்பு பெருமானால் ஞானங் குழைந்தளித்த
சிப்ட்பு பெருமான் நிருப்பதிய—முட்டாமைக்
கேட்போர்க்கு மண்டபத்தைச் செய்தான் நெல் வேந்தர்கட
வாட்போர்க்குந் தொண்டையார் மன்.
1073. மல்லற் குலவரையா னூற்றுக்கான் மண்டபத்தைத்
தில்லைப் பிரானுக்குச் செய்தமைத்தான்—கொல்லம்
அழிவுகண்டான் சேர னளப்பரிய வாற்றற்
கிழிவுகண்டான் நெண்டையா ரேறு.
1074. தில்லைப் பெரிய திருச்சுற்று மாளிகையை
எல்லைக் குலவரைபோ லீண்டமைத்தான்—தொல்லைநீர்
மணமாகளைத் தங்கோன் மதிக்குடைக்கீழ் வீற்றிருத்தி
உண்மகிழும் தொண்டையர்கோ னுற்று.
1075. புட்கரணி கல்சாத்து வித்தான்பொற் கோயிலின்வாய்
விக்கரணம்(?) பார்ப்படத்தன் மேல்விதித்துத்—திக்களவு
மாநடத்திக் கோனடத்தும் வாட்கூத்தன் மண்ணிலநற்
தானடத்தி நீடுவித்தான் றான்.
1076. வீதிசூழ் நல்விளக்கும் வீற்றிருக்க மண்டபமும்
மாதுசூழ் பாக மகிழ்ந்தார்க்குப்—போதுசூழ்
தில்லைக்கே செய்தான் திசைக்களிறு போய்கிற்கும்
எல்லைக்கே செல்கலிங்க ரேறு.
1077. நடங்கவின்னொ ளம்பலத்து நாயகச்செந் தேனின்
இடங்கவின்னொ ள் பச்சையிளந் தேனுக்—கடங்கார்
பருமா ளிகைமேற் பகடுதைத்த கூத்தன்
திருமா ளிகையமைத்தான் சென்று.
1078. எவ்வுலகு மெவ்வுயிரு மீன்று மெழிலுழியாச்
செவ்வியாள் கோயிற் நிருச்சுற்றைப்—பவ்வஞ்சூழ்
எல்லைவட்டந் தன்கோற் கியலவிட்ட வாட்கூத்தன்
தில்லைவட்டந் தேயமைத்தான் சென்று.

1079. வாளுடைய பொற்பொதுவின் [மன்ன னிடமாமும்]
ஆளுடைய பாவைக் கபிடேகம்—வேளுடைய
பொற்பினுன் பொன்னம் பலக்கூத்தன் பொங்குகட
வெற்பினுன் சாத்தினுன் வேறு.
1080. சேதாம்பல் வாய்மயிற்குத் தில்லையந் தேவிக்குப்
பீதாம் பரஞ்சமைத்தான் பெரொலிநீர்—மோதா
அலைகின்ற வெல்லை யபயனுக்கே யாக
மலைகின்ற தொண்டையார் மன்.
1081. செல்வி [திருத்தறங்க டென்]னகரித் தில்லைக்கே
நல்லமகப் பாலெண்ணெய் நாடோறுஞ்—செல்லத்தான்
கண்டா னரும்பையர்கோன் கண்ணகனீர் ஞாலமெலாம்
கொண்டானந் தொண்டையார் கோ.
1082. ஆதிசெம்பொ னம்பலத்தி னம்மா நெழுந்தருளும்.
வீதியும்பொன் வேயந்தனனாய் மேல்விளக்குஞ்—[சோதித்
கொடியுடைத்தாய்ப் பொன்னாற் குறுகவலா னென்றும்?]
படியமைத்தான் றெண்டையர்கோன் பார்த்து.
1083. நாயகர் வீதி யெழுந்தருளு நன்னாளால்
தூய கருவேழு தூபத்தாற்—போயொளிசேர்
வான்மறைக்கக் கண்டானிப் பார்மகளை வண்புகழால்
தான்மறைக்கக் கூத்தன் சமைத்து.
1084. [பருமை ... ..]
திருவுருவ மானதிருக் கோலம்—பெருகொளியாற்
காட்டினுன் றில்லைக்கே காசினிவாய் வெங்கலியை
ஓட்டினுன் தொண்டையர்கோ [னுற்று.]
1085. மன்றுதிகழ் தில்லைக்கே வாணிக் கரசகணந்
தூன்றும் பொழின்மணவிற் றெண்டைமான்—என்றும்
இருந்துண்ணக் கண்டா னிகல்வேந்த ராகம்
பருந்துண்ணக் கண்டான் பரிந்து.
1086. தில்லைத் தியாகவலி [விண்சிற? பஞ்சவீனி]
எல்லை சிலங்கொண் டிறையிழிச்சித்—தில்லை
மறைமுடிப்பார் வீதி மடஞ்சமைத்தான் மண்ணோர்
குறைமுடிப்பான் தொண்டையர் கோ.

1087. என்றும் பெறுதலா லேரா ரெழிற்புலியூர்
மன்றி னடனுக்கு மாமத்தக்—குன்று
கொடுத்தருளி மண்ணிற் கொடுங்கலிவா ராமே
தடுத்தனன் ரெண்டையர்கோன் றான்.
1088. முத்திறத்தா ரீசன் முதற்றிறத்தைப் பாடியவா
ரொத்தமைத்த செப்பேட்டி னுள்ளொழுதி--இத்தலத்தி
னெல்லைக் கிரிவா யிசையெழுதி னுன்கூத்தன்
தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே சென்று.
1089. தில்லை வளருந் தெளிதே னெளிதழைப்ப
நல்லதிரு நந்தா வனஞ்சமைத்தான்—[வ?ல்லத்திற்]
கோட்டங்கொள் வாழ்வேந்தர் கொற்றக் களியானை
யீட்டங்கொள் காலிங்க ரேறு.
1090. நூறு யிரமுக மாங்கமைத்தான் னேன்சினத்தின்
மாறாக வெல்களிற்று வாட்கூத்தன்—கூறாரும்
வல்லிச் சிறுகிடைக்கு வான்வளர மாடஞ்செய்
தில்லைச்சிற் றம்பலத்தே சென்று.
1091. மாசிக் கடலாடி வீற்றிருக்க மண்டபமும்
பேசற் றவற்றைப் பெருவழியும்—ஈசற்குத்
தென்புலியூர்க் கேயமைத்தான் கூத்தன் றிசையனைத்து
மன்புலியா னைநடக்க வைத்து.
1092. ஓங்கியபொன் னம்பலத்தார்க் கோரா யிரஞ்சுரவி
ஆங்களித்தா னேற்றெகிரந்தா ராயிழையார்—தாங்கா
தொருக்கியுட லாவி யுயிர்த்துநாட் போக்கி
யிருக்கவென்ற தொண்டையா ரேறு.
1093. தொல்லோர்வாழ் தில்லைச் சுடலையமர்ந் தார்கோயில்
கல்லா வெடுத்தமைத்தான் காசினியிற்—[ரெல்லை]
மறைவளர்க்க வெங்கலியை மாற்றிவழு வாமல்
அறம்வளர்க்கக் காலிங்க னாய்ந்து.
1094. தில்லைம வாயிரவர் தங்க டிருவளர
எல்லையில்பே ரேரிக் கெழின்மதீகு—கல்வினாற்
றானமைத்தான் றெல்வேந்தர்க் கெல்லாந் தலந்தவிர
வானமைத்தான் ரெண்டையார் மன்.

[திருவதிகைச் சீலாசாதனம்.]

1095. பொன்மகர தோரணமும் பூணணியும் பட்டிகையுந்
தென்னதிகை நாயகர்க்குச் செய்தமைத்தான்—மன்னவர்கள்
தன்கடைவாய் நில்லாதார் தாள்வரைவாய் நின்றுணங்க
மின்கடைவேற் காலிங்கர் வேந்து.
1096. மின்னிலங்கு போற்சதுக்க மேகடம்ப மென்றிவற்றைத்
தென்னதிகை நாயகர்க்குச் சேர்த்தினான்—தென்னவர்தந்
தோனோக்கும் வென்றி துறந்தே சுரனோக்க
வானோக்குங் காலிங்கர் மன்.
1097. வில்லில் வெயிலனைய வீரட்டர் தந்திருநான்
நல்லநெய் ரைஞ்ஞாற்று நாழியால்—வல்லி
யுடனாடக் கண்டான்றன் னென்னலர்க்குக் கண்க
ளிடனாடச் செல்கூத்த னீண்டு.
1098. மண்டபமு மாளிகையும் வாழ்திகை வீரட்டர்க்
கெண்டிசையு மேத்த வெடுத்தமைத்தான்—விண்டவர்கள்
நான்வாங்கச் சேயிழையார் நாண்வாங்க நற்றடக்கை
வான்வாங்குங் காலிங்கர் மன்.
1099. மன்னொளிகேர் தூற்றுக்கான் மண்டபத்தை மால்வரையால்
மன்னதிகை நாயகர்க்கு வந்தமைத்தான்—மன்ன
ரிசைகொடா தோட விகல்கொண்டாங் கெட்டித்
திசைகொடார் கூத்தன் தெரிந்து.
1100. மன்னுதிரு வீரட்டர் கோயின் மடைப்பள்ளி
தன்னைத் தடஞ்சிலையா லேசமைத்தான்—தென்னர்
குடமலை நாடெறிந்து கொண்டவேற் கூத்தன்
கடமலைமால் யானையான் கண்டு.
1101. அதிகை யானைக் கருவரையாற் செய்தான்
மதிகை நெடுங்குடைக்கீழ் மன்னர்—பதிக
ஞரியதிருச் சுற்று முடன்கவர்ந்த கூத்தன்
பெரியதிருச் சுற்றைப் பெயர்த்து.
1102. அருமறைமா தாவி னறக்காமக் கோட்டந்
திருவதிகைக் கேயமையச் செய்து—பெருவிபவங்
கண்டா னெதிர்த்தா ரவியத்தன் கைவேலைக்
கொண்டானந் தொண்டையர் கோ.

1103. தென்னதிகை வீரட்டஞ் செம்பொனல் வேயந்திமையோர்
பொன்னுலகை மீளப் புதுக்கினன்—மன்னுணங்கு
முற்றத்தான் முற்றுநீர் வையம் பொதுக்கடிந்த
கொற்றத்தான் தொண்டையர் கோ.
1104. வானத் தருவின் வளஞ்சிறந்த நந்தவனம்
ஞானத் தொளியதிகை நாயகர்க்குத்—தானமைத்தான்
மாறுபடுத் தாருடலம் வன்பேய் பகிர்ந்துண்ணக்
கூறுபடுத்தான் கலிங்கர் கோ.
1105. எண்ணில் வயல்விளைக்கும் பேரேரி யீண்டதிகை
யண்ணல் திருவிளங்க வாங்கமைத்தான்—மண்முழுதுந்
தங்கோன் குடைநிழற்கீழ்த் தங்குவித்த வேற்கூத்தன்
எங்கோன் மணவிலா ரேறு.
1106. ஐயொருப தாயிரமாம் பூக மதிகையிலே
மைவிரவு கண்டர்க்கு வந்தமைத்தான்—வெய்யகலி
போக்கினன் மண்ணைப் பொதுக்கித் தங்கோனுக்
காக்கினன் தொண்டையர்கோ னுங்கு.
1107. அராப்புனையும் நம்மதிகை வீரட்டா னர்க்குக்
குராற்புகவைஞ் ஞாறு கொடுத்தான்—பொராப்புறந்தான்
கண்டருக்குத் தான்கொடுத்த காலிங்கன் காளினிக்குத்
தண்டருப்போ னின்றளிப்பான் றுன்.
1108. வாரி வளஞ்சுரக்க வாழ்திகை நாயகருக்
கேரியு மூரு மிசைந்தமைத்தான்—போரிற்
கொலைநாடு வெஞ்சினவேற் கூத்தன் குறுகார்
மலைநாடு கொண்டபிரான் வந்து.
1109. அம்மா னதிகையிலே யம்பொற் றடமிரண்டும்
செம்மா மலரிலகச் செய்தமைத்தான்—கைம்மாலி
ளீட்டறிற் ற வெம்பாமற் கண்டருளென் றீண்டரசர்
காட்டறிற் ற வேற்கூத்தன் கண்டு.
1110. அருளா கரால்லா ராங்கமைந்த வேரி
இருளார் களத்ததிகை யீசன்—அருளரசர்
சென்றமைத்தான் தென்னாடன் சாவேற்றின் நிண்செருக்கை
யன்றமைத்தான் தொண்டையர்கோ னுங்கு.

1111. போதிய னீழற் புனிதற் கிறையிலிசெய்
தாதி யதிகையின்வா யாங்கமைத்தான்—மாதர்முலை
நீடுழக்கா னாகத்து நேரலரைத் தன்யானைக்
கோடுழக்காண் கூத்தன் குறித்து.
1112. மாசயிலத் தம்மைக்கு வாழ்திகை வீரட்டத்
தீச னிடமருங்கி லேந்திழைக்கு—மாசில்
முடிமுதலா முற்றணிகள் சாத்தினான் வேளாண்
குடிமுதலான் தொண்டையார் கோன்.
1113. ஆற்றற் படைவேந்த ராற்றா தழிந்திட்ட
மாற்றற்ற செம்பொன்னால் வாழ்திகை—ஏற்றுக்
கொடியார்க்குக் கோல்ப் பரிகலமாச் செய்தான்
படியார்க்குஞ் சீர்க்கூத்தன் பார்த்து.
1114. அண்ண லதிகையரற் கையிரண்டு நல்விளக்கு
மண்ணின் வறுமைகெட வந்துதித்துக்—கண்ணகன்ற
ஞாலத் தறஞ்செய் நரலோக வீரன்பொற்
சீலத்தி னுலமைத்தான் சென்று.
1115. நீடு மதிகையரன் ரித்தல் பெருங்கூத்தை
யாடு மரங்கமைத்தா னன்றினூர்—நாடு
பரியெடுத்த தூளி பகல்மறைப்பச் சென்றாங்
கெரியெடுத்தான் ரெண்டையார் ரேறு.
1116. ஈச னதிகையில்வா தீச னெழுந்தருள்
மாசில் பெருங்கோயில் வந்தமைத்தான்—பூசல்
விளைவித்த வேனாடும் வெற்பனைத்துஞ் செந்தி
வளைவித்தான் தொண்டையார் மன்.
1117. நல்யாக மண்டபத்தைச் செய்தான் நரபதியர்
பல்யானை யோடுணைக்கப் பாவலர்க—எல்லார்
புருங்குடையான் தொண்டையர்கோன் பொன்மழையோ டொக்
தருங்கொடையான் தானதிகை சார்ந்து. [தத்
1118. அண்ண லதிகையர னாகம் பிரியாத
பெண்ணின்ல்லா னெண்ணுஞ் சேபரமுடும்—எண்ணியவை
நாணுள் செலவமைத்தா னண்ண வயவேந்தர்
வாணுள் கவர்கூத்தன் வந்து.

1119. ஆட லமர்ந்தபிரா னங்கதிகை வீரட்டம்
நீவெதோர் கோயி னினைந்தமைத்தான்—கோழிக்
குறித்தர் ருடல்பருந்து கூட்டுண்ணக் கரட்டி-
மறித்தானந் தொண்டையர் மன்.

முடிக்கோண்டான்.

1120. புயன்மேவு பொழிற்றஞ்சை முதற்பஞ்ச
நதிவாணன் புதல்வன் பூண்ட
வயமேவு களியாணை முடிக்கோண்டான்
மாநெடுவேல் வத்தர் வேந்தன்
இயன்மேவுதோளபயற் கிருபத்தை
யாண்டதனி னிடர்க் கரம்பைச்
செயன்மேவு மீசர்க்குத் திருநந்தா
விளக்கொன்று திருத்தி னானே.

கோதண்டராமன்.

1121. கூர்வேல்வல் கோதண்ட ராமன் குலோத்துங்கன்
பேராற் பணித்தமைக்கும் பிச்சையம்மன்—சேரமான்
வங்கத்தே துங்க வடகலிங்கந் கொண்டமைக்குஞ்
சங்கத் தருங்கடலே சான்று.

உதயமார்த்தாண்ட பிரமராயன்.

1122. பூமகள் புணரப் புகழ்து வளர
வெங்கலி கடிந்து செங்கோ லோச்சிய
பூழி வேந்தன் கோழியர் குலபதி
சிரீராச ரான சிரீவிக் கிரம
சோழ தேவர்க் கியாண்டிரண் டதனில்
[நீ]ரார் நிகரிலி சோழமண் டலத்துக்
காரார் வயல்கூழ் கைவார நாட்டுள்
மாட மாளிகை மண்டப மோங்கிய .....,
அருமொழித் தேவ சதுப்பேதி மங்கலத்துப்
பல்லோர் புகழு நல்லூர். முதல்வன்
மாத்திரை யதனின் மாநெதி நல்கும்

ஆத்திரை யர்கோ னுதலர் சாலை...¹
 சாமுண் டையன் றன்பெருந் தேவி
 பூச்செறி குழலாள் வீச்சமை பயந்த
 தண்டமி ழாலையன் தாரணி யேத்தும்
 எண்டிசை திகழு மிருபிறப் பாளன்
 கொண்ட லன்ன குவலய தந்திரன்
 ஒங்கு புகழா னுதயமார்த் தாண்ட(ப் பிரமராய)ன்
 தேங்கமழ் தாரோன் செழுமறை வாணன்
 தன்றிருத் தமையன் றன்பெய ராலே
 பொன்புரி சடையன் புண்ணியன் விண்ணவர்...
 சோமீச் சுரன்றிருக் கோயி லெடுப்பித்துத்
 திருப்பிர திட்டை திகழப் பண்ணித்
 திருவடி நிலையுஞ் செம்பொ னுலமைத்
 துருவது வளர வுமாசகிதன் திருமேனி
 இருநிலம் போற்ற வெழுந்தருள் வித்துக்
 கேதகை மல்லிகை கிஞ்சக மஞ்சரி
 பாதிரி புன்னை பராரை யார்மகிழ்
 சிதலை மௌவல் செருந்தி செண்பகம்
 மாதவி யென்றிவை வளம்பெற வமைத்துச்
 செங்கண் விடையோன் சென்னி மன்னும்
 கங்கை நீரு மண்ணுங் கொணர்ந்து
 குருக்கன் குளிரக் கோயின் மேல்பாற்
 றிருக்குள மாகத் தீர்த்தங் கண்டு..
 கொட்டிந் தட்டிங் குலவி நிலவிய
 விருப்பு மடியார் மேவிமுன் சிறக்கத்
 திருப்படி மாற்றுக்குத் தேவதான மாகப்
 பெரிய வேரிய னிலமொரா யிரமும்
 சீரார் செந்தமி ழோர்களிப் பார
 யீரா யிரங்குழி (நீ)ரிற் நிகழ
 குணபதி யாயெங் குற்றங் கடியும்
 கணவதி யார்க்கிரு தூறு குழியும்
 ஞரிய தேவர்க் கிருதூறு குழியும்
 * * * * *

பசுபூர் நாற்பா லெல்லை யுட்பட

¹கூடல் கொற்றவாய்தல்பாகட்டீர் குகுட்டீர் என்றணர்கள் வந்தாடிகள் பிழைபட்டிள்ளன,

நன்னில நிகழ நான்மறை யவர்பாற்
பொன்னற வீட்டு மண்ணறக் கொண்டு
தாரணி நிகழத் தன்கிள வளர
சந்திரா தித்தர் தாமுள் ளளவும்
ஊழி யூழி யுரவுபெற வமைத்தனன்
வாழி வாழி வையகத் தினிதே.

1123. தேனாருஞ் செங்கமல மாதபுண ருந்தோளான்
கானாரும் விந்தைமகள் காதலனும்—பூநாடும்
வண்டறியாத் தாமரையோன் தன்மரபில் வந்துதித்த
கண்டன் கவுண்டின்ய கோத்திரத்தான்—எண்டிசையும்
சாலி வயல்புகுந்து சண்பகப்பூஞ் சோலைதொறும்
பாலி மணிசிந்திப் பரந்தோங்கி.....
செய்யார் மலருழக்கிச் செங்கமலப் பொய்கைபுகுங்
கைவார நாடன்மிருங் கார்மேகம்—பொய்யாத
கங்கையிலுந் தூயபிரான் கண்டர வல்லவனும்
அங்கை முகிலமுதன்...பிரமாதிராயன்
மாதவியே முல்லை வருக்கைமகிழ் சந்தனமே
குத வனமேதா தகிபுன்னைப்—போதலரும்
சோலைவய ரேறுஞ் சுரும்பினங்கள் பண்பாட
வேலையது போலும் விதிர்ச்செட்டில்—ஆலிலேமேற்
பள்ளிகொண்ட மாலும் பதுமத்தோ னுங்காணு
வெள்ளிமலை நாதன் மிகவிரும்ப—வொள்ளார்
திருக்கற் றளியு முகமண் டபமும்
உருப்பெறச்செய் தூழிபல வாழப்—பெருக்குஞ்
சகவருஷ மாயிரத்து நூற்றொன் றதனில்

*

*

*

செட்டிச் சுரமென்று.....
எட்டுத் திசைக்கு மெழில் விளக்காய்ச்—சிட்டர் தொழ
மண்ணும் வளஞ்சுரப்ப மாமறையோர் தாந்தழைப்ப
விண்ணு மழைபொழிய வெங்கலிபோய்—எண்ணிய

*

*

*

சீரார் சிவமறை யோன்றனக்கு—நீராரப்
பாணியிலே வார்த்துப் பசுபதியைப் பூசித்துக்
காணியது வுங்கொடுத்துக் கல்வெட்டி...கொடுத்தான்”

தஞ்சை யாதவர்கோன்.

1124. ஓத வளர்வண்மை யோபளநா தன்றஞ்சை
யாதவர்கோன் வாழ வினிதாழி—போத
மருக்குலவுஞ் சோலைவட வேங்கடவா ணர்க்குத்
திருக்கைமலர் தந்தான் சிறந்து.

திருக்கண்ணபுரத்துத் தாதி முனையதானுக்கு எழுவீடுத்த பாட்டு.

1125. இன் றுவரி லென்னுயிரை நீபெறுவை யின்றைக்கு
நின்று வரிலதுவு நீயறிவை—வென்றி
முனையா கலவி முயங்கியவா நெல்லாம்
நினையாயோ நெஞ்சத்து நீ.

இராசாவுக்கு வேளையேது என்றுகேட்ட சோமனுக்குக்
கூத்தர் கூறியது.

1126. தன்னுடைய தேவியர்க்குத் தார்வளவன் றுனுரைப்ப
தன்னுடைய கீர்த்தி யுயர்நலமே—துன்னுபுகழ்ச்
சோமா திரிபுவனத் தோன்றலே நிற்புகழை
யாமா நுரைக்க வினி.

பழிகாரர் தொடர்ந்தபோது, கூத்தர் சோமன்வாசலில்
ஓடிச் சொன்ன கவி.

1127. அடையென்பார் தன்னென்பா ரன்பொன் நிலாமற்
புடையென்பார் தங்கடைக்கே போகோம்—கொடையென்றால்
முந்துஞ்சோ மாபுவனை முன்னவனை நின்கடைக்கீழ்
வந்துஞ்சோ மாதலான் மற்று.

சோமன் கொடைச்சிறப்பு.

1128. நிழலருமை வெய்யிலிலே நின்றறிமி னீசன்
கழலருமை வெவ்வினையிற் காண்மின்—பழகுதமிழ்ச்
சொல்லருமை நாலிரண்டிற் சோமன் கொடையருமை
புல்லரிடத் தேயறிமின் போய்.

1129. கையை விரித்தழைக்கக் கண்டுகுழந் தைச்சோமன்
செய்யசுட்டி யீந்தான் நினகரா—பையவே
தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றலிற் றோன்றாமை நன்று.

(1124) S. I. I. iv, No. 297, p. 84. (1125) தமிழ்நா. 184; சோழமண்.
சுத. 42. ¹நின்றுவரி லன்னதுவு. (1126—7) தமிழ்நா. 130—31. (1128)
தனிப்பா. (1129) செந்தமிழ். தொ. 3, பக். 68; தினகரவெண்பா.

*சடையன் இல்லறச்சிறப்பு.

(கம்பர்பாட்டு)

1180. மெய்கழுவி வந்து விருந்துண்டு மீளுமவர்
கைகழுவ நீர்போதுங் ¹காவிரியே—பொய்கழுவும்
²போர்வேற் சடையன் ³புதுவையா னில்லறத்தை
யார்போற்ற வல்லா ரறிந்து.

1181. புரந்தர தாரு புதுவைச் சடையன்
இருந்தவிய லூர்தெற்கு மேற்குப்—பரந்தபொன்னி
யாற்றூரீ ரால்வினையு மப்பாற் கிழக்கரிசி
மாற்றூரீ ரால்வினையு மாம்.

திரிகர்த்தராயன் என்ற புதுவைச்சடையன்.

1182. யாமார் புகழ வியற்கம்ப நாட னிராமனோடும்
பாமாலை சூடுங் குலமுடை யானைப் படிபுரக்கங்
கோமரந னிட்டபொற் சிங்கா தனம்பெற்ற கொற்றவனைத்
தேமாலை யச்சந் தவிர்ப்பான்வெண் ணைத்திரி கர்த்தனையே.

1183. தண்ணூர் கமலச் சதுமுகத் தோனையுந் தப்புவதோ
பண்ணூர் மணித்தலைக் கட்செவி யானது பாரினுள்ளே
கண்ணாக வாழும்வெண் ணைத்திரி கர்த்தன் கலைத்தமிழ்கேட்
டெண்ண முடியசைத் தாலுல கேழு மிறக்குமென்றே.

சடையன் வல்லிவீட்டை வேய்ந்ததைச் சிறப்பித்துக் கம்பர் பாடியது.

1184. பொதுமாதர் வீட்டைப் புகழ்ப்பெற வேறெந்
கதிரானே வேய்த்தருளுங் கங்கைப்—பதிநேர்
வருவெண்ணை நாடன் வருநா வலர்க்குத்
தருவா னவன்சடையன் றான்.

கண்டிநாடு பஞ்சம்பட்டகாலத்துக் கப்பலாயிரத்தில்

நெல்லனுப்பிக் காத்த சடையவள்ளலை வியந்து அந்நாட்டரசனு
பரராசசிங்கன் பாடியது.

1185. இரவுநண்பக லாகிலென்பக விருளாருவிர வாகிலென்
இரவியெண்டிசைமாரிலென்கடலேழுமேறிலென்வற்றிலென்

*(கம்பர்) 'காவிரி எச்சிற்பட்டப் பாடிய'வென்பா' என்ற தலைக்குறிப்புத்
தமிழ்நாவலர்சரிதையுட் கண்டது. (1130) மூவலூர்ச் சாஸனம்; தமிழ்நா 70;
சோழமண். சத. 47. ¹காவேரி. ²போர்வேள். ³புதுவையான் றன்புகழை.
(1131) சோழமண். சத. 91. மேற். (1132-33) சோழமண். சத. 91. (1184)
சை. 76. (1185) சோழமண். சத. 42.

மரபுதங்கிய முறைமைபேணிய மன்னர்போகிலெ னாகிலென்
வளமையின்புறு சோழமண்டல வாழ்க்கைகாரண மாகவே
கருதுசெம்பொனி னம்பலத்திலொர் கடவுணின் று நடிக்குமே
காவிரித்திரு நதியிலேயொரு கருணைமாமுகி றுயிலுமே
தருவுயர்ந்திடு புதுவையம்பதி தங்குமானிய சேகரன்
சங்கரன்றரு சடையனென்றொரு தருமதேவதை வாழவே.

இணையாரமார்பன்.

‘கூட்டிக்கொண்டுவரச் சோழன் அனுப்பிய இணையார மார்பனைப்
பாண்டியன் ‘இவன் யார்’ எனக் கம்பர் பாடியது.’

1136. என்னுடைய தம்பி சரராம னுக்கினையான்
கன்னன் மதயானைக் கம்பன்மகன்—¹துன்னும்
பணையாரநீர் வேலிப் பழனஞ்சூழ் சோனாட்
டிணையார மார்பனிவன்.

புதுவைச் சேதிராயன்.

1137. பழுத்து டைந்தகனி நெக்கு நெக்குருகு
சாறு வீழவடி சேறெழும்
பலவு றஞ்சனையை யமுத மென்றுவெயில்
படவொ ணுதென மறைப்பபோல்
பொழிற்பு தஞ்சொரிய முகிலி னந்தழுவ
புதுவை வாழ்சடை யனுதவுசேய்
பூத லம்பரவு சேதி பன்றனது
பொன்னி நாடனைய பூவையாள்
விழித்த னந்தலொ டெழுந்தி ருத்ததுவு
மெய்த்து வட்சியு மகிழ்ச்சியும்
மென்ம ருங்கினி லெடுத்து டித்ததுவு
மேக லேத்தலை யணைத்ததும்
வழுத்தி ின்றுதிரு நீறு தந்துவிடை
தந்த பார்வையை மறப்பினும்
வாச லின்படி பிடித்து ின்றிலை
மனம ரப்பதிலை காணாமே.

(1136) தமிழ்நா. 86; சோழமண். சத. 75. மேற். ¹முன்னங், கணை
யாழி முத்துதிர்க்குங் காவிரிசூழ் சோனாட்டு. (1137) சோழமண். சத. 46.

அகிலகலாவல்லவன் சேரமான் பெருமாள் வந்தீ மார்த்தாண்டன்
தீநுப்பாழ்த்ததிருவடி சொல்லிவரகி காட்டின
பாதுடகவி.

1138. காவிரியைச் சோனாட்டைக் காராளர் தம்மரபை
நாவலரைக் காவலரை நல்லோரைப்—பூவலயம்
உள்ளத் தரும்புதுவை யூரைச் சிறப்பித்தான்
பிள்ளைப் பெருமாள் பிறந்து.

1139. பேரோசைப் பிள்ளைப் பெருமானைச் சேதிபனைக்
காரோசைக் கையானைக் கண்டரே—பாரோர்
விடுங்கோள் கொடுங்கோள் விழியருள்புண் டன்ன
மிடுங்கோள் கொடுங்கோ (னென?)

தாதன்.

(கம்பர் பாடியது)

1140. தாதாவென் றாலுந் தருவென்று சொன்னாலுந்
தாதாவென் றாலுந் தருவனோ தாராதான்
தாதாவென் றாலுந் தருவென்று சொன்னாலுந்
தாதாவென் றாலுந் தருவனந் தாதனே.

காளிம்பன்.

‘வல்லவீட்டுக்கு எருமைவாங்கிவரப்போய்க் காளிம்பன் நிரைகள்
மேய்ப்பானைக்கண்டு அவன்பேரிற் பாட்டுச்சொல்ல,
அவன் ஈன்ற எருமை ஆயிரங்கொடுத்த
வெண்பா.’

1141. புக்கு விடைதழுவிக் கோடுமுத புண்ணெல்லாம்
திக்கிலுயர் காளிம்பன் தென்புழன்மா—னக்கணம்
தோள்வேது கொண்டிலனேற் சுந்தரப்பொற் றோன்றலுக்கு
வாழ்வேதுங் கண்டிலமே மற்று.

கம்பர்கீதகீ தலோத்துங்கள்விட்ட சாஸனப்பாட்டு.

1142. சதுவிவரு பொன்னி கரைகடவா வண்ணம்
பதுமமுகக் கம்பனவன் பாடவதுவைவரி
மாடை யரைக்கழஞ்சு வண்கம்பர்க் கீர்தபரி
சேடர்குலோத் துங்கனெழுத்தி.

(1138-1139) மூவலுர்ச் சாஸனம்; செந்தமிழ். தொ. 4, பக். 251, 252.
(1140) தமிழ்நா. 84. (1141) தமிழ்நா. 92; தொண்டை. சத. 25, (1142)
கொங்கு. சத. 30. மேற்,

‘இந்தக்கவியைக் கேட்டுச் சோதிக்கச் சிலரை (ப் பாண்டியன்) விடுக்க,
அவன் (அயன்றைச்சடையன்) சூலிமுதுகிற் சோறிட்டபோது பாடியது.

1148. இரவ லாளரே பெருந்திரு வுறுக
அரவுமிழ் மணியு மலைகட லமுதும்
சிங்கப் பாலுந் திங்கட் குழவியும்
முதிரை வாலுங் குதிரை மருப்பும்
ஆமை மயிரு ¹மன்னத்தின் பேடும்
ஈகென விரப்பினு மில்லென வறியான்
சடையனை யயன்றைத் தலைவனை
உடையது கேண்மி ²னுறுதி யோர்ந்தே.

நம்பிகாளியை நெய்துந் தவாணமுதலியார் பாடியது.

1149. கற்குங் தவிவல்ல யாதவர் கோனம்பி காளிக்கியாம்
விற்கும் பரிசன மாகிவிட் டோம்வட வேங்கடமும்
பொற்குன் றமும்புகழ்க் கங்கா நதியும் பொதியமும்போல்
நெற்குன் றமுநம் மரபுமெந் நாளு நிலைநிற்கவே.

ஐயந்தவிர்த்தபெருமாள்.

1150. வையம் பெறினும் பொய்யுரைக்க
மாட்டார் தொண்டை நாட்டாரென்
றையன் களந்தைப் புகழேந்தி
யாண்டா னுரைக்கு மவரோநீர்
எய்யுஞ் சிலைக்கை மதவேளே
யெழுபார் புரக்கு மெங்கோவே
ஐயந் தவிர்த்த பெருமானே
யாவோ மடியோ மாவோமே.

பெருமங்கலமுடையான் வடவாசரை வேன்றது.

1151. கோட்டை வாசலிற் கூளிதன் பலத்தால்
வாட்டமில் வளவனை மலைவறப் பொருதிடும்
வடவர சரைப்பெரு மங்கல முடையீர்

(1148) தமிழ் நா. 161; தொண்டை. சத. 38; தஞ்சைச் சரசுவதிமால்-
பிரதி. ¹மடல்வேற் குடரும். ²னுறுதியோ வாதே; னுறுதியுள் ளீரே.
(1149) தொண்டை. சத. 88 மேற். (1150) ஐ. 17. மேற். (1151)
சோழமண். சத. 95, மேற்.

பண்டபொரு தவச்யப் பறித்துமென் நேல்லும்
காத்தெழு பத்திர காளியா லந்தப்
பேய்த்தலை கொண்டு பெரும்படை செயித்தோம்.

விண்ணன்.

‘அரவின்மணி கொடுத்தபோது ஒருபுலவன் பாடியது.’

1152. கூர்ந்த வறுமையிடைக் கோளரவ மீன்றமணி
சார்ந்த புலவன் றனக்களித்தான்—வார்ந்ததரு
மேலைவிண்ணின் மண்ணில் விளங்கும் புகழ்படைத்த
சாலைவிண்ண னுக்கிணையார் தாம்.

குடிதாங்கி.

1153. வெறுப்புற் கையுமி ¹தாய்க்கின்னா சோரவென் வீடுகெட்டேன்
²எறும்புக்கு மாற்பத மில்லைகண் டாயென் னிருங்கலியின்
குறும்பைத் ³தூத்துங் குடிதாங்கி யைச்சென்று கூடியபின்
⁴தெறும்புற்கை யானை கவளங்கொள் ளாமற் நெவிட்டியதே.

களந்தைக் குடிதாங்கி.

1154. பொன்னெல்லை யெல்லாம் பொதிபொதியாய்ப் பூசுரற்குச்
செந்நெல்லே போலச் சிறந்தளித்தான்—பன்னகத்தின்
சீரார் மணியைவிலை செய்யானுஞ் செய்யகளத்
தூரானுஞ் செய்கரும மொன்று.

மருத்தன்.

1155. திருத்தங்கி தன்வாழை தேம்பழுத்து நிற்கும்
மருத்தன் நிருக்குடந்தை வாழை—குருத்தொன்
றிலையுமிலை பூவுமிலை காயுமிலை யென்றும்
உலகில் வருவிருந்தோ டிண்டு.

(1152) தமிழ்நா. 194. (1153) ஐ. 191; இது ‘பாதிசேட்டிப் பரி
சில்கொடுத்தபின் பாதி பாடியது’ என்ற குறிப்புடன் உள்ளது. ¹தாய்க்கின்னா
சோருமென். ²எறும்புக்கோ ராற்பத மில்லை முன்னாள். ³தவிர்த்த. ⁴தெறும்
புற்கொள். (1154) தொண்டை. சத. 68, மேற். (1155) தமிழ்நா. 54;
சோழமண், சத. 70; ஓளவைபாடியதென்பர்,

வல்லைக் தச்சியப்பனை ஒருபுலவர் பாடியது.

1156. மண்படுமோ வெய்யிலிலே வாடுமோ புல்லரிரு
கண்படுமோ வன்பாகக் கற்றவர்க்கு—மண்புகழு
மெச்சியப்பா லும்புகழும் வீறுவல்லே யாளவந்த
கச்சியப்ப னையுதைத்த கால்.

நின்றைக் காளத்திவாணன்.

1157. நீளத் திரிந்துழன்றாய் நீங்கா நிழற்போல
நானைக் கிருப்பாயோ நல்குரவே—காளத்தி
நின்றைக்கே சென்றக்கா னீயெங்கே நானெங்கே
¹இன்றைக்கே சற்றே யிரு.

“பொன்பாப்பினுன மகதைப்பெருமாள்வீ”

1158. தாரு முடியு முரசுந் தமக்குரிய
பாரு முடன்பெறுவர் பார்வேந்தர்—வீரப்
பெருமாண் மகதேசன் பேரெழுதித் தத்தந்
திருமார்பி லாளோலே செய்து.
1159. வன்மதுரை வீட்டு வடகடலான் மால்வழுதி
தென்மதுரை விட்டின்று தென்கடலான்—நன்னுதலாய்
மல்லார்தோண் மாகதர்கோ மான்முனிந்தான் மன்னவருக்
கெல்லாங் கடலோ விடம்.
1160. ஆழந் தருகடல் வையத்தரசு
செலுத்திய செங்கோ லரசெல்லாம்
வேழந் தருகொடை வாண திவாகரன்
விதிமுறை செய்வது விதிகண்டர்
ஈழந் திறையிடு மாணிப் படிமைக
ஸிடுமின் நென்ன ரிடராகிற்
சோழன் நிறையிடம் யானைக் குங்களை
யிடுமென் நிருமிது சொன்னோமே.

(1158) தொண்டை. சத. 50 மேற் (1157) ஐ. 32. ¹என்றைக்குக்
காண்பே னினி. (1158-1160) திருவண்ணாமலை அருணாசலேச்சுவரர்கோயிற்
சாசனம்; செந்தமிழ், தொ. 3, பக். 427—32.

1161. பாரோங்கு கொற்றக் குடைவாணன் பல்புரவித்
தேரோன் நிருவுத் திராடநாட்—பேருவமை
குன்றெடா மால்யாணக் கோவேந்தர் வீற்றிருப்பர்
இன்றெடா னின்றெடா னென்று.
1162. தென்னர் முதலா வுலகாண்ட செம்பொன்முடி
மன்னர் பெருவாழ்வும் வாள்வலியு—மின்னும்
உருவத் திகிரி யுயர்நெடுந்தேர் வாணன்
புருவக் கடைவளையப் போம்.
1163. தீய்ந்து பொழிலாகா பேர்ந்து நகராகா
தூர்ந்து மணிகீர்த் துறையாகா—ஏந்துமுலை
பூணாகா மாரி விழலாகா பொன்னெடுந்தேர்
வாணாகா வென்னுதார் மண்.
1164. பொருப்பிற் கரிய புகர்முகவெங் கூற்றின்
மருப்பிற் றுளைப்புண்ண வாரா—திருப்பின்
வடியுளவாஞ் செவ்வேன் மகதையார் கோமான்
அடியுளவாம் வேந்தர்க் கரண்.
1165. புரிந்த கனைகழற்காற் போர்வளவர் கோளை
வரிந்த திறைக்காக வாணு—தெரிந்தானை
வாங்கினு யென்று வழுதியர்க டாங்கலங்கி
யேங்கினார் பாரிழந்தோ மென்று.
1166. முருகுந்து காஞ்சியும் வஞ்சியுங் கொண்டமொய் தார்மகதன்
திருகுங் கனைகழல் வீக்கிய நாட்சி பராந்தகனிற்
பெருகுங் குருதிப் புனல்பாய் தொறும்பில வாய்மடுத்தப்
பருகுங் கழுதுடன் செம்மைகொண் டார்க்கும் பணிக்கடலே.
1167. மட்டியன் தோறிய தார்புனை வாண புரந்தரநீ
வெட்டியன் தோகொன்ற வேண்மணிப் பாடி யுதிரவெள்ளத்
தொட்டியென் தோனுந் தொலைவதுண் டேதொலை யாதபந்தி
கட்டியன் தோதெவ்வர் பாய்பரித் தானை கலக்குவதே.
1168. சொங்குங் கலிங்கமுங் கொண்டகண் டாகொடித் தேருதியர்
தங்கும் படிக்கொண்ட வாணுதி பாதணி யாததென்கொல்
பொங்குஞ் சினப்படை வங்காந் தொங்கன் புரண்டிவிழச்
செங்குன்ற மின்று பிணக்குன்ற மாக்கிய தேர்மன்னனே.

1169. வாரொன்று முலையாய்மற் றவரொன்றும்
பழுதுரையார் மகதை வேந்தன்
போரொன்று புரியாமுன் பெரியகுறிஞ்
சியிலெழுந்த புகையே கண்டாய்
காரன்று கனலெரியை மின்னென்று
தளரேலக் காரைக் காட்டில்
ஊரொன்று மதில்விழுந்த பேரொலியு
முருமதிர்வ தொக்குங் கானே.
1170. முன்பொரு படைக்கடலை விட்டரச ரானார்
முலதன மும்பரியு முறைமுறை யளிப்பார்?)
தென்பகை யடக்கியபின் வாணகுல தீபன்
செய்ததனி யாண்மைவட திக்கிலறி கிற்பாம் .
பொன்பொரு பொருப்பரண் விடாமலைய மாணப்
போரெயிலி லேபொருத போதொரு பெரும்போர்
வன்பகை தவிர்த்ததொரு குதிரைவலி யாலே
வடபகை தவிர்த்ததொரு கோலின்வலி யாலே.
1171. மண்ணு டிகிரிக்கை வாணன் வடுகெறிந்த
எண்ணு யிரஞ்சூழ்ந்த வெண்டிசையும்—புண்வார்ந்த
நீரேநீர் காக நிழலே நிழனெடும்பேய்த்
தேரோதேர் செஞ்சேறே சேறு.
1172. எண்மேன் மிகும்பரித் தேர்மக தேச னிகல்விசையப்
பெண்மேல் விரும்பிவெம் போர்செய்த நாட்பின் கொடாவடுகர்
விண்மே னடந்து வடுகென்னு நாமம் விலக்குண்டபின்
மண்மே னடந்தது தேசிமுன் னுன வடுகொன்றுமே.
1173. சூழும் பிணவணைமேற் றோய்கழுகின் பந்தர்க்கீழ்
வீழுங் கழுதினங்கண் மெய்காப்ப—வாழுந்தந்
தொன்னகரே போல்வடுகர் துஞ்சத் துயிற்றியதே
மன்னவர்கோ மாகதர்கோன் வாள்.
1174. மடலளவு நிறைந்தொழுகு மதுமலர்த்தார்
மகதேசன் வையங் காக்கும்
அடல்வினவி லணிநெடுந்தே ராய்மலர்த்தா
மனைவணங்கா வரசர் யாவர்

கடலளவு நடந்ததவன் குரக்குதிரை

தாயவன்றன் கதிர்வேன் மன்ன

ருடலளவு நடந்ததும் றுலகளவு

நடந்ததவ னொருசெங் கோலே.

1175. தேர்க்கொடி மாமறுகிற் றெண்மணலைச் சேயிழையார்
மார்க்கு மருந்தரக்க வல்லவாம்—யார்க்கும்
உயிராய செங்கோ லுயர்நெடுந்தேர் வாண்
னயிரா வதத்தி னடி.
1176. சொல்லி விடுசெரு மீனவர் சூழு முரிமைகொ டாழ்கடல்
எல்லி விடுபட வேறுவ ரேனும் யமுபுரி யேறுவர்
கொல்லி விடுமுர காதிபர் கூளி கருதல ஞர்புக
வல்லி விடுமயி ராவதம் வாணன் வரவிடு நாளையே.
1177. வேளை நடுங்கல்தும் வெட்டிர்வீ ரக்குகையும்
முனை தெறிக்கு முடித்தலையும்—நாளை
மதிவா னுதன்மடவாய் தாணலாம் வாண்
னதிவா ரணந்தொடர்விட் டால்.
1178. நாமா னரவிந்த மான்விந்த மான்முடி நாகர்சென்னிப்
பூமான் விரும்பும் புகழ்மக தேசற்குப் போர்வழுதி
வாமான் நிறையிட்ட வந்நா டொடங்கியல் வானவர்தம்
கோமான் றனதென் றிரானம ராவதிக் குஞ்சரமே.
1179. மேருவிண்மேல் வென்று கயல்பொறித்த வார்த்தையினும்
வாரிபட வேலெறிந்த வார்த்தையினும்—கார்விலங்கு
முன்னிட்ட வார்த்தையினுந் தென்னவர் மாகதற்குப்
பின்னிட்ட வார்த்தை பெரிது.

ஏகம்பவாணர்.

1180. வாணன் புகழ்க்கெல்லை வாழ்த்துவோர் நாவெல்லை
வாணன் புகழ்க்கெல்லை மண்ணெல்லை—வாணன்
படைக்கெல்லை திர்கெல்லை பைந்தமிழ்தேர் வாணன்
கொடைக்கெல்லை யேற்பவர் தங் கோள்.

1181. வாணன் புகழெழுதா மார்புண்டோ மாகதர்கோன்
வாணன் புகழுணையா வாயுண்டோ—வாணன்
கொடிதாங்கி நில்வாத கொம்புண்டோ வுண்டோ
அடிதாங்கி நில்வா வரசு.

1182. பேரரசர் தேவிமார் பெற்ற மதலையர் தலைமையர்
மார்பகலங் கண்டு மகிழ்வரே—போர்புரிய
வல்லா னகளங்கன் வாணன் நிருநாம
மெல்லா மெழுதலா மென்று.

1183. வெற்றிபுனை தாதகிக்கும் வேம்புக்கும் பெண்ணைக்குஞ்
சுற்றும் பெருநிழலாய்த் தோன்றுமே—கற்றோர்
திறந்தாங்குந் தாங்குஞ் செகமுழுதற் தாங்கும்
அறந்தாங்குந் தொண்டை யரசு.

“வாணனுடைய பாணன் மதுரையிற் போனபோது, பாண்டியன் கொடுத்த
தியாகம், வாணன் கையினாலேற்ற வலக்கையினு லல்லாமல்
இடக்கையா லேற்க, பாண்டியன் உளவனென்று
இகழ்ந்தபோது பாடியது.”

1184. சேனை தழையாக்கிச் செங்குருதி நீர்தேக்கி
யானை மிதித்த வருஞ்சேற்றின்—மானபரன்
மாவேந்தன் வன்கண்ணன் வாணன் பறித்துநடும்
மூவேந்தர் தங்கண் முடி.

“வாணன் தாதிமேற் கோபமாய் ‘விலங்கு கொண்டுவா’
என்றபோது வாணன் சேடியர் பாடியது.”

1185. அலங்க லணிமாற்ப னுறையர்கோன் வாணன்
விலங்கு கொடுவருக வென்றா—னிலங்கிழையர்
சேரற்கோ சோழற்கோ தென்பாண்டி நாடாளும்
வீரற்கோ யார்க்கோ விலங்கு,

1186. வாட்டானைத் தென்னவர்கோன் மாகதற்குத் தோற்றசெய்தி
கேட்டானத் தீக்குரலுங் கேட்டதற்பின்—நாட்டம்
பொருந்தா யிரவியான் பொன்முடியைச் சாய்த்தங்
கிருந்தானிங் கென்னொரு மென்று.

1187. என்கவிகை யென்சிவிகை யென்றுவச மென்கவசம்
என்கரியீ தென்பரியீ தென்பரால்—மன்கவன
மாவேந்தன் வாணன் வரிசைப் பரிசுபெற்ற
பாவேந் தரைவேந்தர் பார்த்து.

வாணன் தன்புலவனது கடைவாயிற்கதவைத் தட்டியபோது
அப்புலவன் பாடியது.

1188. பாண்டியனைப் பேர்மாற்றிப் பாணற் கரசளித்த
ஆண்டகையென் றுன்னே யறியேனோ—மூண்டெழுந்த
கார்மாற்றுஞ் செங்கைக் கடகரிவா னுவுனது
பேர்மாற் றுவதரிதோ பேசு.

வாணனைப் பாண்புலவன் பாடியன.

1189. சேற்றுக் கமலவயற் றென்னுறை வாணனையான்
சோற்றுக் கரிசிதரச் சொன்னக்கால்—வேற்றுக்
களிக்குமா வைத்தந்தான் கற்றவர்க்குச் செம்பொ
னளிக்குமா நெவ்வா றவன்.

1190. உலைக்குரிய பண்ட முவந்திரக்கச் சென்றற்
கொலைக்குரிய வேழங் கொடுத்தான்—கலைக்குரிய
வாணர்கோ னுறை மகதே சனுக்கிந்தப்
பாணனோ டென்ன பகை.

1191. பாணன் மதுரைப் பதியாள வைத்தபிரான்
வாணர் புகழ வருமாறை—வாணன்
கரும்போ தகமேரின் கால்பணிவேன் மீண்டு
வரும்போ தகமே வரின்.

(புலவராற்றுப்படை.)

1192. தேரு னைப்புரவி வார ணத்தொகுதி
திறைகள் கொண்டுவரு மன்னரின்
நேய மேதுனது நாம மேதுபுகல்
செங்கை யாழ்தடவு ப்ரணகேள்

வாரு மொத்தகுடி நீரு நானுமக
தேச னுறைநகர் காவலன்
வாண் பூபதி மகிழ்ந்த ளித்தவெகு
வரிசை பெற்றுவரு புலவன்யான்

நீரு மிப்பரிசு பெற்று மீளவர
லாகு மேகுமவன் முன்றில்வாய்
ரித்தி லச்சிகர மாட மாளிகை
நெருங்கு கோபுர மருங்கெலாம்

ஆரு நிற்குமொரு வேம்பு நிற்குமுயர்
பனையு நிற்குமத னருகிலே
அரசு நிற்குமர சைச்சு மந்தசில
வத்தி நிற்குமடை யாளமே.

மாவலிவாணன்.

1193. அடிகயலை முன்னுளி லாடகக்குன் றிட்ட
வடுமறைந்து போயு மறையா—முடுகுசமர்
மாற்றோர் தொழுந்திருமால் மாவுதைப்ப வேல்வழுதி
தோற்றோடிப் போன சுவடு.

1194. மாலாக்கி யிந்திரை யைத்திருத் தோள்வைத்து வையமொரு
கோலாற் புரந்தருண் மாவலி வாணன்றன் கொற்றவடி
வேலாற் றுரப்புண்ட பின்வீர மாறன் வெகுண்பிபண்டு
காலாற் குடித்த கடல்கண்க ளால்விழக் கண்டனமே.

1195. ஏற்றார்க் கிடாதா ரிலையென்ப தின்றறிந்தேம்
சீற்றத் திருமால் செருவேற்க—மாற்றிலாப்
பொன்னிட்டான் சென்னிகொடிப் புள்ளிட்டான் சேரமான்
வெந்நிட்டான் கொற்கையார் வேந்து.

1196. கன்னலெனுஞ் சிறுகருவி கனமழைக் காற்றாமன்
மின்னலெனும் புழுவெடுத்தி விளச்சேற்றுங் கார்சாலம்
மன்னவனாற் தென்மதுரை மாவலிவா ணனைப்பிரிந்திங்
கென்னபிழைப் பென்னவிரும் பென்னகைப் பின்னமுமே.

1197. மன்னன் குலசே கரபாண் டியன்செய்த மாமண்டபம்
பின்னொரு காலத் தறைகுறை தீர்த்துப் பிறங்கச்செய்து
பொன்னின் நிருவா பரணம் பலபுதி தாகத்தந்தான்
மன்னும் புகழ்த்திரு மாலிருஞ் சோலை மகாவலியே.

1198. பாறுகுழ் சுடரிலைவேற் குரிசில்குல
சேகரபாண் டியன்றான் செய்த

சூறுகாற் பீடத்திற் சிலபழைய

தைப்புதிதா வழகிற் செய்து

வீறுசேர் நாயகர்சந் நிதித்திருக்கா

வணப்பத்தி விளங்க வைத்தான்

தேறுநீர்க் கடலுலகெண் சுந்தரமா

வலிசீர்த்திச் செல்வன் றானே.

திருவக்கைக்கோங்கராயன்

அசனமிடுவித்தபோது இரட்டையர் பாடியது.

1199. சாணர்க்கு முன்னிற்கு மாட்கொண்ட நாயன் தமிழ்க்கொங்கர்
பாணுற்ற வரிவண்டு சேர்வக்கை நகராதி பகத்திலே [கோன்
ஊனுக்கு வாரா திருப்பாய் விருப்பாதி யுயர்வானிலே
வீணுக்கு நின்னாக மெலிதின்ற ¹திவ்வாறு வெண்டிங்களே.

சம்பராசன்

விசுடசமுத்தி பாடச்சொல்ல ஷபுலவர்கள் பாடியது.

1200. எறிக்கும் புகழ்க்கச்சி யேகாம் பான்சம்ப னெண்டிசைக்கும்
பொறிக்கும் புலிக்கோடி யான்புயம் வேட்டபின் பூவையன்னுள்
வெறிக்குங் குமக்கொங்கை மீதே விழிசொரி வெள்ளந்துள்ளித்
தெறிக்குந் திவலை யழிக்குஞ்சிந் தூரத் திலதத்தையே.

சம்பராசனது படைவீழும்பிறிநீந்த பாண்டியனைநோக்கி

ஷபுலவர் பாடியது.

1201. காற்றா லலைப்புண்டிங் கண்ணன் கடல்கடைந்தும்
எற்றா னெலித்து¹வளைத் தெய்தினைத்து—மாற்றாத
செம்பொன் மலையன்று சேலுக் கிடங்கொடுக்கச்
சம்பன் மலைகை தவா.

(1197—98) மதுரைத்திருப்பணிமலை, 20—1. (1199) தமிழ்நா. 107. ¹தெவ்வாறு. (1200) ஷ. 109; தொண்டை. சத. 89 மேற். (1201) தமிழ்நா. 110. ¹வளைத்தெய்தம்.

காரிக்கோன்.

(சோழன் புறக்கொடையிற் பாண்டியன்புலவன் பாடியது.)

1202. ஆறெல்லாஞ் செந்நீ ¹ரருகெல்லாம் பல்பிணங்கள்
ஆறெல்லாஞ் சோழன் சுரிஞ்சி—²மாறில்லாக்
கன்னிக்கோ ³னேவழுடிக்காரிக்கோன் பின்னொடரப்
பொன்னிக்கோன் ⁴போன புகார்.

பிரதாபநத்திரனிடத்திற் போய்

அவன் அடைப்பைகட்டிவரக் கம்பர்பாடிய வெண்பா.

1203. அவனிமுழு துண்டு மயிரா வதத்துன்
பவனி தொழுவார் படுத்தும்—புவனி
உருத்திரா நின்னுடைய வோரங்க னுட்டிற்
குருத்திரா வாழைக் குழாம்.

சீங்கையாரியன்.

1204. கங்கணம்வேற் கண்ணினையாற் காட்டினார் காமர்வனைப்
பங்கயக்கை மேற்றிலதம் பாரித்தார்—பொங்கொலிநீர்
சிங்கைநக ராரியனைச் சேரா வனுரேசர்
தங்கண் மடமாதர் தாம்.

ஆரியசேகரன்

யானைமேல் ஆயிரம்பொன்னும் வரவிட அந்தயானையைப்
பாண்டியன்வந்துகேட்கச் சாருவழும்பாடியது.

1205. பாவலன் வாசலில் வந்திபம் வாங்கப் படிபுரக்குங்
காவலர் நிற்கும் படிவைத்த வாகண்டி யொன்பதினும்
மேவலர் மார்பினுந் திண்டோ ளினுஞ்செம்பொன் மேருவினுஞ்
சேவெழு தம்பெரு மாள்சங்கை யாரிய சேகரனே.

ஆரியசேகரனிடத்திற் போயிருந்து

புத்தசமயத்திற் கடகம்யானை வாங்கி மீண்டு மதுரையில் வந்து
பாண்டியன் வரிசையளிப்ப இருந்தபின்

ஆரியசேகரன் பட்டானென்று கேட்டபோது பாடியது.

1206. ஆஅ விதியோ வடலா ரியர்கோமான்
ஏள வலரா விழிந்ததான்—ஒஹ

(1202) தமிழ்நா. 172; கொங்குமண. சத. 57 மேற். ¹ரவனியெல்லாம்.
²வீறபெறு ³னேவலினுற் காரைக்கோன். ⁴ஒகும் பொழுது. (1203) தமிழ்
நா. 89. (1204) கொழும்பு மியூவியம் சாஸனம்—S. I. I. iv, No. 1413,
(1205) தமிழ்நா. 148. (1206) ஐ. 144.

தருக்கண் ணிலுங்குளிர்ந்த தண்ணளிதர் தாண்ட
திருக்கண் ணிலுஞ்சுடுமோ தீ.

1207. போது போனது வந்தது தனிமையும் புகுந்தது பனிவாடை
துது போனவண் டிவ்வழி மறந்தது சொல்லுவ தினியேதோ
ஓது வார்புகழ் மணவைய ரதிபதி யோருல கொவ்வா தான்
சேது காவல னுரிய சேகரன் நிருவுளந் தெரியாதே.

பரராசசேகரன்.

1208. சூட்டிம் பரராசர் தொன்முடிமேற் செவ்வாளைத்
தீட்டிம் பரராச சேகரா—வீட்டுபுகழ்ச்
சிங்கைக்கோ வேமகிழ்ந்து சேராநாட் சந்தனமென்
கொங்கைக்கோ வேதனையா கும்.

1209. மஞ்சுமஞ் சுங்கைப் பரராச சேகர மன்னன்வெற்பிற்
பஞ்சுமஞ் சும்பதப் பாவைநல் லீர்ப்படை வேன்பகழி
யஞ்சுமஞ் சுங்கட லஞ்சுமஞ் சுங்கய லஞ்சுமஞ்சும்
நஞ்சுமஞ் சுங்கொலை வேலோ வுமது நயனங்களே.

1210. ஆரார் பொறுப்பார்சொ லாதித்தா வஞ்சிமன்னு
சேரா பரராச சேகரா—நேரேசி
னத்துவட்ட மிட்டசெப்பெ னப்பிணைத்து தித்தபொற்ற
னத்திலிட்ட முத்துவெக்கை தான்.

புவனேகவாது.

1211. இலகிய சகாத் தமெண்ணூற் றெழுபதா மாண்ட தெல்லை
அலர்பொலி மாலை மார்ப னம்புவ னேக வாரு
நலமிகும் யாழ்ப்பா ணத்து நகரிகட் டிவித்து நல்லைக்
குலவிய கந்த வேட்டுக் கோயிலும் புரிவித் தானே.

சேகராசசேகரன்.

1212. செய்யான் கணவா செகராச சேகரா
ஐயா வடகங்கைக் காரியா—தய்யா
குடஞ்சுட்டிப் பின்போன கோபாலா முத்து
வடஞ்சுட்டிக் கண்டியலாண் மாள்.

(1207) சேதுநாடுத் தமிழும். பக். 4. (1208) தஞ்சைச் சாக்கவதிமால்-
தமிழ் நூல் அட்டவணை, பக். 279. (1209) ஷ. பக். 295. (1210) தனிப்பா.
(1211) தமிழ்ப்புல. சரி. பக். 154. (1212) தனிப்பா.

1213. தூது மதுரை துவரை கடையிடைமுன்
ஒதுகின்ற மூவெழுத்து மொக்குமே—நீதிச்
சேகராச சேகரன்வாழ் சிங்கையெனுஞ் செல்வ
நகரா யிழையார் நகை.

தன்மபாலன்.

1214. போதி நிழலமர்ந்த புண்ணியன்போ லெவ்வயிர்க்குந்
நீதி லருள்சுரக்குஞ் சிந்தையான்—ஆதி
வருதன்மங் குன்றாத மாதவன்மாக் கோதை
யொருதன்ம பால னுள்ளன்.

தொண்டையான்.

1215. கருங்கலி முந்நீரின் மூழ்காத முன்னம்
இருங்கடி மண்மகளை யேந்தினவே பாயிற்
பெரும்பெய ரேனத் தெயிறினைய வன்றே
சுரும்பறை தொண்டையான் றேள்.

சிவலோகநாதன்.

1216. பூப்பாவை கோன்வீர ராசேந் திரர்க்காப் புராரிகலை
நாப்பா னவிறுந்துஞ் சிவலோக நாதனே [னன்னறுந்] தேன்
ஆப்பாலொ டைந்தொடும் வெண்காட் டரற்கமைப் பித்தவறங்
காப்பா ரவரென்னை யாளுடை யாரிக் கடலிடத்தே.

வானவன்மாராயன்.

1217. பஞ்சநதி வாணன் றிருவருவும் பாற்றெளிவாம்
அஞ்சொ லுமையுருவு மையாற்றே—செஞ்சவே
வாசத்தார் வானவன்மா ராயன் வெளிப்படுத்தான்
தேசத்தா ரேத்தச் சிறந்து.

(1213) தனிப்பா. (1214) இலங்கைத் தளதவலிகாவா சாஸனம் S. I. I. iv. No. 1405: (1215) புறத்திரட்டு—புகழ். (1216) வீரராசேந் திர சோழனது ஆட்சியின் மூன்றாமாண்டில் அமைந்த சாஸனப்பாட்டு; செந். தொ.14. பக். 395. (1217) திருவையாற்றுத் தென்கயிலாயம், தென்புறப் பட்டிகையிற்கண்ட சாஸனப்பாட்டு.

கண்டன்மாதவன்.

1218. [ஆ]ரிய வுலக மனைத்தையுங் குடைக்கீழ்
ஆக்கிய குலோத்துங்க சோழந்
காண்டொரு நாற்பத் தாறிடைத் தில்லை
யம்பலத் தேவட கீழ்பால்

போரியன் மதத்துச் சொன்னவா றறிவார்
கோயிலும் புராண தூல் விரிக்கும்
புரிசைமா ளிகையும் வரிசையால் விளங்கப்
பொருப்பினுன் விருப்புறச் செய்தோன்

நேரியந் காண்டோ ரஞ்சுடன் மூன்றில்
னிகரிலாக் கற்றளி நீரேர்
நிலாவினாற் கமைத்த நிலாவினா னமுத
சாகர னெடு[ந்தமிழ்த்] தொகுத்த

காரிகைக் குளத்தூர் மன்னவன் ரெண்டை
காவலன் சிறுகுன்ற நாட்டுக்
கற்பக மிழலை நாட்டுவே ளா[ண்மை
கொண்டவன் கண்டன்மா தவனே.

1219. என்டிசை யுலகை யொருகுடை நிழற்கீ
ழிருத்திய குலோத்துங்க சோழந்
கியாண்டொரு முப்பத் தெட்டினிற் சோனாட்
டிசைவள ரிந்தளூர் நாட்டு [ள்

உண்டை] நீ டியநீ ரேருமை யோடி
[மு] லாவின [சிவபெரு மாணுக்]
குவந்து [வெண் கயி] லை மலையெனச் சிலையா
ஓத்தம விமானமிங் கமைத்தான்

தண்டமி ழுமித சாகர முனியைச்
சயங்கொண்ட சோழமண் டலத்துத்
தண்டிறு குன்ற நாட்டகத் திருத்தி [ச்
சந்த]நூற் காரிகை யவனாற்

(1218—19) நீரேச்சாஸனம்—Ep. Ind. Vol. XVIII, p. 64—69.

ப. இக்குறிக்குட்பட்ட எழுத்துக்கள் மோனையெதுகைமுதலியவற்றுக்கியைய
ணுகித்தமைக்கப்பட்டவை.

கண்டவன் மருமான் காரிகைக் குளத்தூர்க்

• காவல னிலாவினெனவர்க்குங்

கருணையு [நிதியுங்] காட்டிய மிழலை

நாட்டுவேள் கண்டன்மா தவனே.

காரை உத்தமசோழக் காமீண்டன்.

1220. சரங்கொண் டிலங்கை சமைத்தபெற் றுன்றரி யாரிறைஞ்ச
உரங்கொண்ட காரைம னுத்தமச் சோழ னுபயபுயம்
இரங்கும் படியரு ளான்மட வீரினி யென்னுயிரைக்
குரங்கின்கை யிற்பட்ட பூமலை யாக்குங் குளிர்தென்றலே,

கோரைக்காலாள்வான்.

1221. கரியாய்ப் பரியாகிக் காரெருமை தானாய்
எருதாய் முழப்புடைவை யாகித்—திரிதிரியாய்த்
தேரைக்கால் பெற்றுமிகத் தேய்ந்துகா லோய்ந்ததே
கோரைக்கா லாழ்வான் கொடை.

இராசசீங்கன்.

1222. வடவைக் கனலைப் பிழிந்து கொண்டு
மற்று மொருகால் வடித்தெடுத்த
வாடைத் துருத்தி வைத்தாதி
மறுகக் காய்ச்சிக் குழம்புசெய்து
புடவிக் கயவர் தமைப்பாடிப்
பரிசு பெருமற் றிரும்பிவரும்
புலவர் மனம்போற் கடுநெருப்பைப்
புழுக்கென் றிறைத்தாற் பொறுப்பாளோ
அடவிக் கதலிப் பசுங்குருத்தை
நச்சுக் குழலென் றஞ்சியஞ்சி
யஞ்சொற் றிளிகள் பஞ்சரம்விட்
டகலா நிற்கு மகளங்கா

(1220) கொங்குமண். சத. 87. (1221) தனிப்பா; ஓளவைவாக் கென்
பர். (1222) தனிப்பா. இது, விக்கிரமசோழன்போன்ற சோழவரசரைப்பற்
றியதாகத் தோற்றுகின்றது. அந்தக்கவிவீராவைமுதலியார் பரராசரிங்
கென்ற சிங்களவேந்தனைப் பாடியதென்றுங் கூறுவர்.

கிடமுக் கடவா ரணமுனைத்த
தேவே ராச சிங்கமே

திக்கு விசயஞ் செலுத்தியொரு
செங்கோ னடாத்து மெங்கோவே.

மலைநாட்டுவணிகன்-ஆதியிராமன் கோளன்.

1223. பொய்கை யருளா னரைப்புனைந்து புத்தாரும்
அய்யமறக் கொண்டவர்க்கு ராக்கினான்—செய்யமலர்
மாதியர நின்ற மலைநாட்டு வாழ்வணிகன்
ஆதியிரா மன்கே ரான்.

சீயகங்கன்.

1224. சொல்காப் பியத்தின் குணதோடந் தேர்ந்து சொலுவதற்குத்
தொல்காப் பியங்கற்க நீண்ட ததனைச் சுருக்கியிசை
ஒல்காப் பெரும்பல ணந்தியென் றோதி யுபகரித்த
வல்கா வலன்சீய கங்கனுந் தான்கொங்கு மண்டலமே.

நீலகங்கன் சிற்றம்பலவனைக் கண்டியதேவன் பாடியது.

1225. அலைவளைத்த திருப்பாற் கடலிலை
ஆட ராவி னணையிலை பச்சையால்
இலைவளைத்த மணிமண் டபமிலை
யிங்கு நீவந்த வாறே தியம்புவாய்
கொலைவளைத்த விலங்கேசன் மாமலர்க்
கொத்து மாமுடி பத்துக்கு மன்றொரு
சிலைவளைத்த கரநீல கங்கனே
திங்கள் வெண்குடைச் சிற்றம் பலவனே.

வாயற்ப்பதி வடுகன்.

1226. தன்னுடன் கூடப் பிறந்தயி ராகிய ¹தம்பியையும்
அந்நிலை மாண்டது தோன்றாமன் மூடிவைத் தன்னமிட் டான்
மன்னவர் போற்றிட வாழ்செங்க லங்கை வடுகனுக்குச்
சன்னனுஞ் ²சோமனு மோசிக ராயினிக் காண்பதுவே.

(1223) S. I. I. vol. I, p. 90. (1224) கொங்குமண். சத; நன்.
மயிலைநாதருரை, முகவுரை. (1225) தமிழ்நா. 180. (1226) ஷ. 195;
தொண்டை. சத. 58 மேற். ¹தம்பியுயிர். ²சோமனு மோவினை யாகக் கழறி
வதே.

வாயல் வடுகன்மகளை ஒரு புலவர் பாடியது.

1227. முந்தவீன யோன்மாள் முத்தமிழோற் கன்னமிட்ட
அந்த வடுகன் மகனாயின்—வந்தென்
தலைக்கலியா ணத்துக்கே தான்பிணத்தை மூடி
இலக்கணமாச் செய்குவைநீ யே.

ஆறையெல்லனை ஒரு புலவன் பாடியது.

1228. பன்றி கோடுமுத நந்தி வெற்பனரிரு
பார வெற்பினை யடுக்கிலான்
பாணன் வெம்பிண மெடுத்த வன்கொடிய
பாணன் வெம்பிண மெடுக்கிலான்
சென்று நன்முனையை வாரிணை புதிய
திங்கள் வெண்முனையை வாரிலான்
செட்டி தன்பழி தவிர்த்த வன்பரிவு
செய்து பெண்பழி தவிர்க்கிலான்
அன்று சூலிமுது கன்னமிட் டவனென்
னன்னை கூன்முது களிக்கிலான்
அங்கை யாடரவின் வாயி லிட்டவனென்
அல்கு லாடரவு தீண்டலான்
வென்றி மேவுதொடை யாடைகீறினவன்
நேமி யாடையது கீறிலான்
வீறு லாவுதமிழ் ழாறை மேவுபர
மேசு ரன்புதல்வ னெல்லனே.

அரும்புடையான்மகன்.

1229. நாளார் பெரும்புகழ் நாட்டியத் தான்குடி நம்பரம்
வேளார் மகளை யரும்புடை யான்மகன் வெண்ணெய்க்கள்வற்
காளார். பனசையி லாதி வராகன்கொண் டம்புவியின்
மீளாத வீடு குடிபுகுந் தானவண் மேன்மைகொண்டே,
பாணன்கிணங்குமந்து நமக்கடன்செய்த அரங்கேசவள்ளல்.
1230. உறவைப் பிரிந்துவர் தேயிறற் தானங் கொருபுலவன்
மறவைப் பதிராதி வங்கிசத் தோனரங் கேசவள்ளல்

(1227) தொண்டை, சத. 80 மேற். (1228) ஷ. 10, மேற். (1229)
சோழமண், சத. 99 மேற். (1230) தொண்டை, சத. உரை.

அறவைப் பிணஞ்சுட ருன்செயெண் ணைக்கின ரத்ததென்றோ
பிறர்கைக் கொடாம லெடுத்தானப் பாணன் பிணத்தினையே.

தேன்கோழூர் வேனுடன்.

1231. மாறுகொண்ட மன்னவரை வடவரையி லேற்றி
வல்லாரைத் திறைகொணர்ந்த வரகுணவீச் சுரனுக்
காற்றிண்டு பன்னிரண்டி னடியளந்த கோலால்
அகமகிழ்ந்தே தென்னுன்கு கிழமே லெட்டுக்
கூறுகொண்ட மடைகுழிமுப் பத்திரண்டு
குறுந்தெருவும் பெருந்தெருவுங் குறித்து நாட்டிச்
சேறுகொண்ட வயற்சாலைக் கிராமங் கண்டான்
தென்கொடுமூர் வேனுடச் செல்வன் ருனே.

ஷே வேனுடனைப் பாண்டியன் பாடியது.

1232. சென்றுமா மேருவின்மேற் சேலேற்றியே புடைத்திட்
டன்றிருந்தேஞ் சங்கத் தவரோடும்—நன்று
வீருந்தோம்புந் தென்கொடுமூர் வேனுடன் கூட
இருந்தோம் படிவேண்டி யின்று.

கோல்லாபுரிச்சந்திரன்.

1233. நேற்றினு மின்று மிருந்தது காத னிலவெனுங்குன்
கூற்றினு மன்னை கொடியன்சண் டாய்மன்னர் கொன்றபழஞ்
சேற்றினு மேதிக் குளம்பா னெருக்குண்ட செங்கருப்பஞ்
சாற்றினுஞ் சங்கந் தவழுங்கொல் லாபுரிச் சந்திரனே.

முல்லான்,

1234. காலையிலொன் றுவர் கடும்பகலி லொன்றுவர்
மாலையிலொன் றுவர் மணிதரெல்லாம்—சாலவே
முல்லாளைப் போல முகமுமக மும்மலர்ந்த
நல்லாளைக் கண்டறியோம் நாம்.

வங்கா குலோத்தமன்.

1235. மடலே சொரிதொங்கல் வங்கா குலோத்தமன் வண்கடந்தை
யடலே புரியு மரும்பனி வாட்டைய யஞ்சும்வஞ்சி

(1231-32)பழம்பாடல்கள்; சேதுநாடுத்தமிழும். பக். 20. (1233)தொண்டை. சத. 86. மேற். (1234) தனிப்பா. (1235) வங்காக்கோவை-இறையனார் தளவியல் மேற்கோள்வினக்கம் (சென்னை, மியூஸியம் பிரதி.)

உடலேயு மன்றி யுயிருங் கிடந்ததென் றேரொருகாற்
கடலே கருங்கழி யேயுரை யீரெங்கள் காதலற்கே.

தஞ்சைத் தயாபரன்.

1236. பாக்கத் திரவின்கட் பட்டதொன் றுண்டுபைங் கானலெங்குஞ்
சேக்கைத்துணைத்தலையோடொன் றுஞ்சேர்ந்திலசேர்ந் துசெங் கை
தாக்கச் சிவந்த தடந்தோட் டயாபரன் றஞ்சையன்னாய்
பூக்கட் கழித்தலைக் கெண்டைமுள் ளோடுண்ட புள்ளினமே.

கம்பணவுடையார்.

1237. பின்னொரு காலந் திருக்காப்பு நீக்கித்தன் பேரன்பினால்
முன்னுள ஆர்களும் பின்புதுப் பித்துநம் முக்கணர்க்கு
மன்னிய பூசை திருப்பணி கூடல் வளரச்செய்தான்
கன்னியும் பொன்னியுங் கங்கையுங் கொண்டருள் கம்பணனே.

திருமலையார்.

காளமேகப்புலவர்பாட்டு.

1238. இந்நிரன் கலையா யென்மருங் கிருந்தான்
அக்கினி யுதரம்விட் டகலான்
எமனெனைக் கருதா னானெனக் கருதி
நிருதிவந் தென்னையென் செய்வான்
அந்தமாம் வருண னிருகண்விட் டகலான்
¹அகத்து மு மக்களும் யானும்
அனிலம தாகு மமுதினைக் கொள்வோம்
யாரெனை யுலகினி லொப்பார்
சந்தத் மிந்த வரிசையைப் பெற்றுத்
தரித்திர ராசனை வணங்கித்
தலைசெயு மென்னை நிலைசெய்கல் யாணிக்
சாளுவத் திருமலை ராயன்
மந்தர புயனாங் கோப்பய னுதவு
மகிபதி விதரண ராமன்
வாக்கினுற் குபேர னுக்கினு னவனே
²மாசிலா வீசனா வாணே.

(1236) அரையர்கோவை. (இறை. களவி. மேற்கோள்விளக்கம்.)

(1237) மதுரைத்திருப்பணிமலை—18. (1238) தமிழ்நா. 206 ¹அகத்து
மக்களுக்கும்ப் படியே, அனிலமா மரியே யமுதமா வருவன். ²மாசிலீ
சானனா வாணே.

ஆழர்க்களப்பாளன்.

(காளமேகப்புலவர்பாட்டு.)

1239. உள்ளங்கால் வெள்ளெலும்பு நோவ வொருகோடி
வெள்ளங்கா லந்திரிந்து விட்டோமே—தெள்ளுதமி
ழாமூர் முதலி யரசர்பிரா னிங்கிருக்கப்
போமூ ரறியாமற் போய்.

பெற்றன்

“நாகபட்டினத்துச் செட்டி (கடை) யடைப்பித்துப் பாடச்சொன்னபோது
காளமேகப்புலவர் பாடியது.”

1240. முற்றாத காஞ்சியினு முல்லையினும் பாலையினும்
கற்றூன்பின் சென்ற கருணைமால்—பெற்றூன்சேர்
ஆலைப் பதித்தா ரளகத்தி யார்க்கயனார்
வேலைப் பதித்தார் விழி.

வேளர்க்கம்பன்.

1241. கன்னனரை நாட்கொடுப்பான் காவேரி பாதிநான்
அன்னை முலைகொடுப்ப தக்காலம்—பன்னுங்
கலைவைத்த வேளூர்வாழ் கம்பனெனுங் கொல்ல
னுலைவைத்தாற் றுனாருண் ணும்.

கீருட்டிணராயர் ஓட்டியனை வென்றபோது துமாரசாசீசுவதி பாடியது.

1242. கலிங்க மிழந்துதுதிக் கைச்சங்கத் தோற்று
மெலிந்துகட கந்நருவ விட்டாள்—மலிந்தமலர்ப்
பொன்னிட்ட மானகிட்டு பூபாலா வுன்றனக்குப்
பின்னிட்ட வொட்டியன்போற் பெண்.

கீருட்டிணராயர் வள்ளன்மை.

1243. படைமயக் குற்ற போதும் படைமட மொன்றி லாதான்
மடைசெறி கடகத் தோளான் மதிக்குடை மன்னர்மன்னன்
கெடிமன்னர் வணங்குந் தாளான் கிருட்டிண ராயன்கைபோற்
கொடைமட மென்பீதம்ம வரையாது கொடுத்த லாமே.

(1239) தொண்டைமண். சத. 80 மேற். (1240) தமிழ்நா. 214.
(1241) செந்தமிழ். தொ. 3, பக். 480. (1242) தமிழ்நா. 217. (1243)
குடாமணிநிகண்டு.

கீருட்டிணராயர் சீம்மாசலத்தே சயத்தம்பம் நாட்டியது.

1244. கிரிபோல் விளங்கிக் கிளரும்புயக் கிட்ண ராயர்
தரைமீது சிங்காத் திரியிற்சயத் தம்ப நாட்ட
வரமா தரவா லளித் தேவட கூவ மேவுங்
கருமா மணிவண் ணனாரீடு கருத்துள் வைப்பாம்.

விட்டல (தேவ) ராசா.

1245. தொட்டி விருக்கத் தொடங்கிய நாண்முதலா
அட்டதிக்கு நின்குடைக்கி ழாயிற்றே—விட்டலையா
தன்குமரி யன்றித் தனிக்குமரி கொள்ளாரீ
தன்குமரிக் கேருவதென் செப்பு.

அறம்வளர்த்தழதலியாரைக் கலம்பதம்பாடலாமோ என்ற
புலவர்கீதுப் பாண்டியன் கூறியது.

1246. உங்கண் மனந்தெரி யும்புல வீரொரு சீர்மரபோந்
திங்கண் மரபினந் திங்களின் கூடச்செம் பூரறமா
துங்கண் மரபினிற் கங்கையுஞ் சூடினன் சோதியன்றோ
எங்கண் மரபுண் டெனக்கவி பாடினம் யாமவற்கே.

செழியதரையனுகிது அந்தகக்கவி விரராகவழதலியார்
விடுத்த கீட்டுக்கவி.

1247. ஏடா யிரங்கோடி ¹யெழுதாது தன்மனத்
தெழுதிப் படித்த வீரகன்
²எதுசொலினு மதுவே யெனச்சொலுங் கவிவீர
ராகவன் விடுக்கு மோலை
சேடாதி பன்சிர மனைக்குங் கலாகரன்
திரிபதகை குலசே சரன்
தென்பாலை சேவஞ் ³செனித்ததா கந்தீர்த்த
செழிய நெதிர் கொண்டு காண்க
பாடாத கந்திருவ மெறியாத கந்துகம்
⁴பத்திகோ ணாத கோணம்
பறவாத கொக்கனற் பண்ணாத கோடைவெம்
படையாய்த் தொடாத குந்தம்

(1244) இருசமயவிளக்கப் பாயிரம். (1245) தமிழ்நா. 164. (1246)
ஷா. 163. (1247) ஷா. 251. ¹எழுதுவன் றன்மனத். ²இமசேது பரியந்த
மெதிரிலாக் கவிவீர. ³செயித்த; புரந்துதா. ⁴பற்றிக்கொலாத.

குடாத பாடலம் பூவாத ¹மாவொடு
தொடுத்துமுடி யாத சடிலம்
சொன்னசொற் சொல்லாத கிள்ளையொன் றெங்குந்
துதிக்கவர விடவே னுமே.

செழியதரையன் பரிசில்கோடுத்தனுப்பியபோது மேலும் சில
பொருள்வேண்டி ஷெபுலவர் பாடியது.

1248. சாலப் பழுத்த மரம்பார்த் தெறிவர்தண் ணீர்சுரக்கும்
ஞாலத் தகழ்வர் கறக்கின்ற வாவைநற் காறிலாவர்
நீலக் கடல்விட்டுப் பாலாழி மத்திட்டு ²நிற்பரிந்நீர்
சேலத்து வேந்த நகத்தாகந் தீர்த்த செழியனுக்கே.

காளத்திக் கிருஷ்ணப்பவாணனை ஷெபுலவர் பாடியது.

1249. இனிதினி தெனச்சேர சோழபாண் டியர்மெச்சு
மிச்சித்த மதூர வாக்கி

யீழமண் டலமளவு மிறைகொண்ட கவிவீர
ராகவன் விடுக்கு மோலை

வனிதையர் விகாரமன் மதராச ரூபனன்
மயிலையா திபதி சக்ர

வாளத்தி யாகிநங் காளத்தி க்ருஷ்ணப்ப
வாணனெதிர் கொண்டு காண்க

கனமுற்ற முத்தமிழ்த் துறையறி மரக்கலங்
கன்னிகா மாட நன்னூற்

கட்டுபொற் கொட்டாரம் வாணிசிங் காதனந்
கவிநா டகஞ்செய் சாலை

வினவுசிவ காதைச் சரக்கறை யெனத்தக்க
வினையே னுடம்பு நோயான்

மெலியுமோ மெலியா வகைபால் பெருத்ததொரு
மேதிவர விடவேனுமே.

சந்திரவாணனை ஷெபுலவர் பாடியது.

1250. மின்னு மாளிகை யனந்தை யாதிபதி
சந்தர வாணமகி பாலன்முன்

¹மாத்தொடை. (1248) தமிழ்நா 250. ²நிற்பரெண்ணீர். (1249) ஷெ.
(1250) ஷெ.

வீர ராகவன் விடுக்கு மோலைதன்

• விருப்பி னுல்லவிய வேயழைத்

தன்னு காவிய மதிற்பெ ருத்ததொரு

கோவை யோதுகென வோதினன்

ஒதி மாதமொரு மூன்று போகியொரு

• நாலு மாதமள வாகவும்

இன்னமும் தனது செவியி லேறவிலை

¹யென்ன விந்தவுல கெண்ணுமோ

இராச ராசர்திறை கொள்ளு மென்கவிதை

யிங்கு வந்துகுறை வாருமோ

தன்னை யென் சொலுவ ரென்னை யென்சொலுவர்

தான்ற மிழக்குமண மல்லவோ

தன்பு கழக்குமிது நீதி யோகடிது

²தானிந் நேரம்வர வேணுமே.

தீம்மையவப்பையனை ஷு புலவர் பாடியது.

1251. இந்நா ளிருந்தபேர் புதியபா கம்பண்

டிருந்தபேர் பழைய பாகம்

இருபாக மும்வல்லி லக்கணக் கவிவீர

ராகவன் விடுக்கு மோலை

அன்னாதி தானப்ர வாகன்ப்ர சங்கத்

தனந்தசே டாவ தாரன்

அகிலப்ர காசன்திம் மய்யவப் பய்யன்ற

³னகமிக மகிழ்ந்து காண்க

தன்னாளு மோலையும் வரக்கண்டு நாம்வேத்

சயிலப் புராணத் தையித்

தனைநா ளிருந்தோதி னோமரங் கேற்றுவது

தான்வந் தலாம லில்லை

நன்னாவ லோருட னிகைக்கேட் டெனைச்சோழ

நாட்டுக் கனுப்ப வேணும்

நவிலோலை தள்ளாம லேசுக்ர வாரத்து

நாளிங்கு வரவேண்டுமே.

¹யென்னி வென்னவுல; யென்னி விந்தவுல. ²தானு நேரவர. (1251)

தமிழ்நா. ³னகமகிழ்ந் தினிது காண்க.

சேம்பியவளவன் கழக்துன்றன்.

1252. வைவத் துரந்தாடு முரகக் குலேசன்மகன்
மகனாகு மொருதொண்டைமான்
வாரிதித் திரைநல்கு மன்னன் பெரும்பேர்
வரம்பெற்ற வெற்றி கொண்டான்
சைவத் தவப்பயனை யொத்தவன் வழிவந்த
தனையன் கழுக்குன்றனாந்
தக்கசெம் பியவளவன் வந்துனக் காலயஞ்
சகலமுந் தந்த தற்பின்
பெனவத் தலத்தெழு சகாத்தமோ ராயிரத்
தொருநாலு னாற்றின் மேலும்
பயிலுநாற் பத்துமூ வருடமாம் விவருட
மகரம் பகுத்த திருநாள்
தெய்வத் திருத்தே ருருட்டியது போலவிச்
சிறுதே ருருட்டி யருளே
செய்கையாய் சரவணப் பொய்கையாய் தோகையாய்
சிறுதே ருருட்டி யருளே.

ஈழநாட்டரசனான பாராசசீங்கனைக் கர்ணவந்தபோது அவன்
திரையிட்டி உள்ளிருந்ததைக்குறித்து அந்தக்கவி பாடியது.

1253. ஈரையோட்டி டிளங்கன்று நல்வன நாடு நயந்தளிப்பான்
விரையோட்டு தார்ப்புய வெற்பீழ மன்னனென் றேவிரும்பிக்
கரையோட்ட மீதின் மரக்கலம் போட்டுனைக் காணவந்தால்
திரையோட்டு றியிருந் தாய்சிங்க பூப சிரோமணியே.

அவ்வாசனை ஷை புலவர் பாடியது.

1254. வாழு மிலங்கைக்கோ மானில்லை மானில்லை
எழு மராமரமோ விற்கில்லை—ஆழி
அலையடைத்த செங்கை யபிராமா வின்று
சிலையெடுத்த வாறெமக்குச் செப்பு.

அவ்வாசன் பொற்பித்தங்கோடுத்தபோது அப்புலவர் பாடியது.

1255. பொங்குமிடி ¹யின்பந்தம் போயதே ²யென்கவிதை
எங்கும் விருதுபந்த மேற்றதே—குங்குமந்தோய்
வெற்பந்த மானபுயன் வீரபர ராசசிங்கம்
பொற்பந்த மின்றளித்த போது.

விசயராசன் பல்லக்கீழ்பின் வந்தபோது அப்புலவர் பாடியது.

1256. திருமாலு மீசனும் பின்போயுந் தூது செலத்துணிந்தும்
அருமா துரியத் தமிழ்வளர்த் தாரவ ரோடுபங்காய்
வருமா மறையவன் பேர்சாதித் தேமிக வண்டமிழ்க்குப்
பெருமான் சிவிகைப்பின் சென்றான் விசயப் பிரமனுமே.

அரியலூர் மழவராயன் படிக்கோடுத்ததந்த் அவர் பாடியது.

1257. சேயசெங் குன்றை வருமொப்பி லாதிக்குச் செங்கமலத்
தூயசெங் கண்ண னிணையொப்ப னோதண் டொயணிந்த
மாய னளக்கும் படிமூன்று ³கிட்ணைய மாமழவ
ராய னளக்கும் ⁴படியோத நாளைக் கிலக்கமுண்டே.

குமார ஒப்பிலாதான் சங்கீதத்தைக் கேட்டு ஷை புலவர் பாடியது.

1258. வாழொப்பி லாதவன் சேயொப்பி லாத மழவதிசை
யாழக் கடல்விட்டு நீபாடுங் காலத் தரிசெலுங்கால்
நீழற் கவுத்துவ நீத்துச்செல் வானந்த நீண்மணிதான்
காழொப் பினுநின் னிசைகேட்குங் காற்கரைத் தேருமென்றே.

நீத்தான்சங்கீதத்தைக் கேட்டு அவர் பாடியது.

1259. வாவிய பொற்பரி யாவூரில் வீரையன் மைந்தபஞ்ச
காவியத் தேர்கின்ற தீத்தானின் தீதத்திற் காவலர்தம்
ஒவிய சாலையெல் லாங்கொல்லி ⁵யாவுள் றுருகும்ரத்ன
மேவிய கூடமெல் லாந்திரி கூடத்தின் மேற்படுமே.

சந்திரசேகரவாணன்.

1260. ஒப்பாரி யாய்நின் மகவைத் தெருவி லொருத்திகண்டே
அப்பா வெனவெடுத் தாளணைத் தாளன்னை தானுமென்றான்

(1255) தமிழ்நா. 243. ¹யின்பந்தம்; ²யென்கவிதைக்கு. (1256) ஷை. 258. (1257) ஷை 247. ³கிட்ணை யமர்மழவ. ⁴படியொரு. (1258) ஷை. 248. (1259) ஷை 249. ⁵யாமுள்ளுருகு மொற்றின். (1260) தொண்டை. சத. 65, மேற்.

தப்பாதுன் மைந்தனென் றுளங்ங னேதலை சரய்த்துரின்றுள்
செப்பா யவளெவள் காண்சேறை வாழ்சந்தர சேகரனே. .

அழகப்பெருமாள்.

1261. மாறே செயுமரவின் வாய்தீண்ட வும்பயந்து
பேறே மணியுதவப் பெற்றருவ மென்னுமல்
ஊறே பரத்தையர்க ளுள்வாயில் வைத்தகுறி
யாறேன் களந்தை யழகப் பெருமானே.

வள்ளலாள் கூவத்து நாரணனைக் கொன்றவனைப் பழித்து
ஒருபுலவர் பாடியது.

1262. இவ்வார் சிலரு மிடாதார் பலரும்
வடுவிலா வையத் திருப்பப்—படுபாவி
கூவத்து நாரணனைக் கொன்றாயே நற்பகப்பூங்
காவெட்ட லாமோ கறிக்கு.

பாக்கமுடையானே ஒருபுலவர் பாடியது.

1263. காரோலை சேவப்ப நாயக்க ரோலை கருப்புக்கட்டி
நீரோலை திம்மப்ப நாயக்க ரோலை நிலத்தின்மற்றப்
பேரோலை பாக்க முடையான் செவிக்குப் பிடிபடுமோ
ஆரோலைக் கும்மடங் காண்கால னோலைக்கு மப்படியே.

கன்றப்பூர்ச் சிங்கப்பெருமானே அநதாரிப்புலவர் பாடியது.

1264. திரம்பெறுகன் ருப்புடைய சிங்கப் பெருமாள்
உரம்பெறுதன் டாபுதனுக் கோலை—பெரும்பகலே
அந்திவரு நீரினைந்தா லல்லவென்ற லுங்காலம்
பிந்திவரு முந்திவரும் பேச்சு.

திருவிருந்தான் அநதாரிப்புலவரால் சுந்தரபாண்டியம் என்ற
தமிழ்க்காவியம் செய்வித்தது.

1265. ஆய சொக்க ரகுட்கடல் வெள்ளமார்
நேயன் வெண்குடை நீழலிற் சேடன்போற்
சேய பார்க்குமை செந்துகற் தாங்கினான்
தூய நெஞ்சின னீதி தொடர்ந்துளான்.

(1261) தொண்டை. சத. 14, மேற். (1262) ஐ. 47, மேற். (1263)
சோழமண். சத. 51, மேற். (1264) ஐ. 52, மேற். (1265) சுந்தர
பாண்டியம்—பாயிரம். (செந்தமிழ். தொகுதி-4. பக் 373)

1266. அன்னவ னரசர் சூழங் கச்சிவீ ரப்ப னென்னும்
மன்னவ னருள்சேர் மன்றைச் செவ்வந்தி துணைவன் வாய்மைத்.
தென்னவன் றிருவி ருந்தான் சவுந்தரன் நேவ பாடைத்
துன்னிருங் கதைதென் னூலாற் சொல்லெனச் சொல்ல லுற்றேன்.

1267. குடக்கொடு குணக்குறிறை யத்திறை கொடுப்ப
வடக்கரசு நிற்கரு நடப்படையை மாறய்த்
கிடத்தொடுசெ வந்திதுணை வன்றிரு விருந்தான்
அடர்த்தசெய லிற்பொரு தடாதகை யடர்த்தாள்.

1268. செவ்வந்தி தம்பி திருவிருந் தான்மன்றைத் தின்கிரிமேற்
பவ்வந் தருந்திரு மாமயி லேபவ ளக்கிரிவாய்த்
தவ்வொன்று னவ்வொன்று மவ்வா றிரண்டொன்று தாமிருக்க
மவ்வஞ்சு தவ்வஞ்சு கவ்வஞ்சு காட்டல் வழக்கல்லவே.

திருமலைநாயக்கர்.

1269. தரணிபுகழ் மேருகிரி பலவுரு வெடுத்துநற்
சந்திதா னத்தில் வந்து
தவமுற்ற தென்னதூற் றிருபந்து நாலுகா
றன்னிலே யெந்த நாளும்
திரமுறும் புதியமா மண்டபங் கட்டியே
சித்திரமு மெழுதி யந்தச்
செய்யமண் டபமணியு மாலையென விருபாற்
சிறந்தமண் டபமி யற்றிக்
குரவமர் கருங்குழ லங்கயற் கண்ணம்மை
கொன்றையணி சொக்கே சுனார்
கூடிவிளை யாடியும் வசந்தமெனு நல்விழாக்
கொண்டருள வேசெய் தனன்
பரராச சேகரன் பரராச பூஷணன்
பரராச ராச திலகன்
பரராசர் பணிமுத்து கிருஷ்ணப் பூபனருள்
பாலதிரு மலைபூ பனே.

1270. மகரமெறி கடல்ராம வாஸியான் முனிகையான்

மாறனார் தாட்சி ஸம்பால்

மாதவ னெடுத்தவவ தாரமீ னத்தினால்

வருசுப்ர மணியன்வேலால்

தகருற்று வெந்துபய மாய்ப்பின்ன மாகிமிசு

தாழ்வாகி யுடலம் வற்றித்

தரைபட்டி மொருகால நிறைவுற்று மிப்படித்

தளர்ந்துகடை பட்ட வதனாற்

புகலரிய சத்தசா காமுமத னடுவிலே

புவனநவ கண்டங் களும்

பொன்மேரு நிகர்மேவு மண்டபமு மதரேசர்

புகழநவ மாய்ப்பு துக்கித்

திகழ்செய்திரு மலைநாய கர்சமுத் திரமெனார்

தெப்பக் குளங்கண் டனன்

சிகரபுய பலவிசய சுமுகமுத் துக்கிட்டி

திருமலை மகிபா லனே.

1271. உரக்கவெகு ரொக்கங் கொடுத்துப் படங்குது

ணுத்திர முதற்ப முங்கல்

ஒடிந்தன பிடுங்கிநவ மாயமைத் துக்காரை

யோடுசீ ரணம கற்றி

அரைத்தசுண் ணும்பைவெல் லச்சாறு விட்டுநன்

ரூய்க்குழைத் துச்செங் கலும்

அடுக்காய்ப் பரப்பிக் கடுக்காயொ டாமலக

மரியதான் றிக்கா யுழுந்

தொருக்கா விருக்கா விடித்துநன் னீரினி

வாறிய கடுஞ்சா றும்விட்

ழிகா லங்களினு மசையாத வச்சிரக்

காரையிற் றோங்கு மம்மை

சிரக்காலம் வாழவே மீனாட்சி கோயிலுஞ்

செப்பமிடுவித்து நன்றாய்ச்

செய்வித்த புண்ணியஞ் சதகோடி புண்ணியந்

திருமலை மகிப னுக்கே.

தளவாய் இராமப்பய்யன்.

1272. திரமேஷ விசுவநாதத்திருமலேந்திரன்
சித்தமகி பூராமப்பையன்
செங்கோட்டு வேலருடனுமைபா கரைத்தொழுது
திக்குவிச யஞ்செய்தனன்
உரமான தென்கடற் றிருவணை யடைத்தன
னுலருநாற் பதலக்கமும்
ஒருகுடைக் கீழாக வாக்கினை புரிந்தன
னுடையவன் மனதுவரவே
தூரமான மலையா ளமுங்கொள்ளை கொண்டனன்
துட்டரைக் கழுவேற்றினன்
சோரரை யடக்கினன் குருவியழ கன்றலை
துணித்தனன் பாண்டியரையும்
பொரமாற விட்டுச் சடைக்களை யடக்கினன்
பூசுரர்கள் தேவர்பூசை
பொலிவுற நடாத்தினன் சந்தரூ ரியரளவு
புகழ்நிலை நிறுத்தினானே.

சேஷாத்திரி.

1273. நணிய கயிலாய நாதருக்குப் பூசை
அணிகிளருங் கோபுரமுண் டாக்கிப்—பணிமலைமேற்
காசிவிசுவ நாதருக்குக் கற்கோ யிலும்பணித்தான்
தேசருணற் சேஷாத் திரி.

சிவந்தான் மல்லைப் பல்லவன்.

1274. மாதாம் படியுண்டு மெய்சிவந் தான்குழல் வைத்திசைத்துச்
சேதாம்ப லங்கனி வாய்சிவந் தான்செம் மலர்த்திருவின்
குதாந் தனந்தைத் துரஞ்சிவந் தானைவர் தூதுசென்று
பாதாம் புயஞ்சிவந் தான்சிவந் தான்மல்லைப் பல்லவனே.

(1272) திருச்செங்கோட்டுத் திருப்பணிமாலை—71. (1273) திருச் செங்கோட்டு ஸ்ரீ கைலாசநாதர்கோயிற் கோபுரவாய் னிலையின் மேற்படியிற் கண்டவெண்பா (திருச்செங்கோட்டுத் திருப்பணிமாலை.). (1274) தனிப்பா பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புவர்வாக்கென்பர்.

1275. பாடுந் தமிழ்க்குச் சிவந்தெழுந் தான்மல்லைப் பல்லவர்கோன்
காடுஞ் செடியுந் திரியா திரட்டைக் கடுக்கன்செய்து
போடும் பொழுதென்ன பூட்டக மோவற்பப் புல்லரைக்கொண்
டாடும் பொழுதிரு கன்னத்தி லேரின் றடிக்கின்றவே.

1276. குளக்காவி மலர்த்தொடையான் சிவந்தெழுந்த
பல்லவனைக் கூடா நாளில்
இளக்கார மோபிரிந்த வாறுகண்டோ
நானேழை யென்று தானே
உளக்காத றுண்டுகோல் பணிநீர்நெய்
யானுறங்கு மூசு னல்ல
விளக்காக வெனைத்திரியா விடியுமட்டு
மெரித்தனையே வெண்ணி லாவே.

தாண்டவவாணன்.

1277. பாலாழி யிற்றயி ருண்டவ வாணன் பனிவரைமேல்
மாலான மங்கையை நீபிரிந் தாற்கண்கள் வாருதியாம்
சேலா மறுமுகன் வேலாந் தமிழ்தெரி தென்னவன்றன்
காலாங் குறுமுனி கையாநம் வஞ்சி கனதனமே.

கோவல் தாண்டவராயப்பிரபுவை நமச்சீவாயப்புலவர் பாடியது.

1278. பாங்குயர் பளிக்கு மேடைகொல் லுலையா
மாருதந் துருத்தியா நீடும்
பகர்நிலாக் கற்றை பதடியா மூடும்
படரிருட் குழாங்குடை கரியா
ஒங்கிய செக்க ருள்ளிடுங் கனலா
உயர்பெரும் பனிகொடும் புகையா
உருவிவி யென்னுங் கொல்லனென் பொன்னை
யுருக்குமா நென்கொலோ வுரையாய்
தூங்கிய விழியுந் தாம்புடைக் கயிறும்
தூம்புறு காம்பியல் குழலும்
துவருடைத் துவிவங் கவருடைக் கழியுந்
தொறுவிய ருறிபடு குடமும்

(1275) தனிப்பா—பலபட்டைச் சொக்கநாதப்புலவர்வாக்கென்பர்.
(1276) செந்தமிழ். தொ-3, பக். 482. (1277) தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால்-பிரதி.
(1278) தனிப்பா.

தாங்கிய கையு மெய்யுமாய் நின்று

தண்ணளி பெய்யுமா முகிலே

தாண்டவ ராயா பாண்டவர் தூதா

தாவில்சீர்க் கோவலா திபனே,

சர்க்கரை எச்சில்வாய் கழுவியது.

1279. மகிழ்ந்துகா ரைப்பதியில் வாழ்சர்க் கரைதான்
புகழ்ந்து திரிபுல வோரை—யிகழ்ந்துநான்
வையவில்லை யென்றுசொலி மண்டலமெல் லாந்துதிக்க
நெய்யிலே கையைவிட்டா னேர்ந்து.

கம்பையன் விரலாழியளித்ததை ஒருபுலவர் பாடியது.

1280. வையம் புகழுஞ் சந்தரகிரி வளங்கொள் பதியைப் புரக்குமெங்க
ஐயன். குமரக் கம்ஐபயவே ளறிவுக் கினிமே னிகருண்டோ
வைய வையச் சினந்தீர வாயி லடித்தே னாகுமென்று
கையைப் பிடித்து மோதிரமும் கனக முடிப்புந் தந்தானே.

தேவைப்பெரியவன்.

1281. கண்ண யிரம்படைத் தான்மக வாணவர் காடுறைந்தார்
எண்ணுந் தூற்றொரு பேர்மடிந் தாரிலங் காபுரியும்
மண்ணாய் மடிந்தது வாலியும் பட்டனன் மாநிலத்திற்
பெண்ணு ளுனக்கெளி தாமோநந் தேவைப் பெரியவனே.

செவ்வந்தி.

1282. சுரிசூழ லங்கயற் கண்ணிபொற் கோயிலைச் சூழ்ந்ததெற்குத்
திருமதி லுக்கரு கேயொரு மண்டபஞ் செய்ததிலே
உரிமையி னாலருட் செவ்வந்தி யீசரை யுண்டாக்கினான்
திருவளர் கல்லூர்ச் சனிப்பெரு மாடந்த செவ்வந்தியே.

செவ்ஞன்றையூர்.

1283. ஆலெக்கே யக்கே யரும்பறவை யாற்றியிலும்
மாலெக்கே யக்கே மலர்மடந்தை—கோவலஞ்சேர்
செக்கே தகைமணக்குஞ் செங்குன்றை யூரனெக்கே
யக்கே யிரவலரெல் லாம்.

(1279) செந்தமிழ். தொ. 3. பக். 72. (1280) ஐ. ஐ. 78.
(1281) ஐ. ஐ. 74. (1282) ஐ. தொ. 4. பக். 374. (1283) தனிப்பா.

சேதுபதிவேந்தர்.

1284. ஆதிபதி யானமண்ட லாதிபதி வம்சபதி யரசர்க் கென்றும்
நீதிபதி சத்ரபதி சமத்தான பதிவிசய நிறைந்தே நிற்கும்
மாதபதி துரகபதி கசபதிந ராதிபதி வளர்தென் றேவைச்
சேதுபதி தெரிசனமே யிராமலிங்க தெரிசனமாய்ச் செப்ப லாமே.
1285. சேதுபதி யென்றுநர சென்மமெடுத் தாய்கமல
மாது பதிக்குன்பேர் வாய்க்குமா—பூதலத்தில்
நீயே ரகுராம னின்னையிங்குப் பெற்றெடுத்த
தாயே யருட்கோ சலை.
1286. மூவேந் தருமற்றுச் சங்கமும் போய்ப்பதின் மூன்றொட்டெட்டுக்
கோவேந் தருமற்று மற்றொரு வேந்தன் கொடையுமற்றுப்
பாவேந்தர் காற்றி லிலவம்பஞ் சாகப் பறக்கையிலே
தேவேந்தர் தாருவொத் தாய்ரகு நாத செயதுங்கனே.

இராதநாதசேதுபதி.

1287. அன்பட்ட திக்கெங்கும் போற்றுந்தென் றேவைக் கதிபதியாய்ப்
பொன்பட்டஞ் சூடும் ரகுநாத பூபலிப் பூதலத்தே
நின்பட்ட மேபட்ட நீயே துரைமற்றிந் நீணிலத்தோர்
தன்பட்ட மென்பட்டந் தோலா லடிபடுந் தம்பட்டமே.
1288. தேனாட்டு முல்லைத் தொடைரகு நாதன் செழித்தகழல்
பூநாட்டு மன்னர் தொழாமலி ரார்மணிப் பூணணிந்த
வானாட் டரம்பையர் மண்ணாட் டரசர் மணத்தினுக்குக்
கானாட் டிவரிவன் கைந்நாட்டு வேலினைக் கண்டுகொண்டே.

தளவாய் விசயராதநாத சேதுபதி.

1289. தேனார் மொழிமட மாதர்சந் தானம்பொன் சேருங்கல்வி
மேனாட் டவமுனைப் போற்செய் தவர்க்குண்டு வீணர்க்குண்டோ
வானாட் டருட்பணி ராமே சருக்குமுன் மண்டபஞ்செய்
தானும் விசய ரகுநாத சேது தளசெங்கமே.
1290. எனதன்ம மாகிலுந் தான்கற்ப கால மிருக்கவுன்போன்
மனதி னினைந்த படிசெய்ய யார்க்கும் வராதகண்டாய்
கனதன மாறிருப் புல்லாணிக் கோபுரங் கட்டுவித்த
தனத விசய ரகுநாத சேது தளசெங்கமே.

1291. சிலையா மெழுத்துஞ் சகாயமுங் கீர்த்தியுஞ் செந்தமிழும்
சிலையாகு மன்னர்சொல் வார்த்தையு மென்றைக்கு நிற்குங்கண்
கலையாநுங் காளில்வன்கல்லைப்பண்ணாக்கியகாலிலெட்டன் டாய்
தலையார் விசய ரகுநாத சேது தளசிங்கமே.

இரகுநாதசேதுபதிமேல் சவ்வாதுப்புலவர் பாடியது.

1292. இனையாளன் சேது பதிரகு நாயகன் கிஞ்சுகவாய்
இனையார் கலவி யிடத்துநம் மீச ரிடத்துமன்றி
வனையாத பொன்முடி சற்றே வளையு மகுடமன்னர்
தனையா டியகையிற் காளாஞ்சி யேந்துஞ் சமயத்துமே.

1293. ராமநா யகரைமுற்று நம்பினோன்
ராசகா ரியநடத்து நங்கண்மால்
வாமமார் குழலியர்க்கு வந்தவேள்
மாரிநீ ரருவிசுற்று குன்றின்வாய்
சேமமார் தருமுழக்க மண்டவே
சீதவீ யிலகுசப்ர மஞ்சமேல்
காமமீ நியமுயக்கி லன்றில்போல்
காதலாய் மிகநினைக்கு நெஞ்சமே.

இரகுநாதசேதுபதியின் யானை.

1294. கடிவாங்கு மலர்த்தடஞ்சூழ் சேதுபதி
ரகுநாதன் களினல் யானை
அடிவாங்கி முன்னடக்கில் வடகலிங்கங்
கிடுகிடெனு மங்க தேசம்
குடிவாங்குங் கடலேழு முள்வாங்கு
மொன்னலர்தங் கோட்டை வாசல்
படிவாங்கு மரசர்மணி முடிவாங்குஞ்
சேடன்முடி படியுந் தானே.

1295. கொல்லாத மானென்று மீசன்கைம் மானிக் குவலயத்தே
வெல்லாத யானைவென் னானையொன் றேமெய்ப் புனமகலார்
இல்லாத வீர மிவரதன் றோவினி யாதவன்சொல்
கல்லாத முத்து ரகுநாதன் விஞ்சையிற் காவலரே.

(1291) தளசிங்கமலை. (1292-1293) செந்தமிழ். தொ. 17, பக். 91.
தனையாடி நொந்தகை. (1296) தனிப்பா. (1295) விஞ்சைக்கோவை-சேது
நாடுந் தமிழும், பக். 18.

சேதுபதிவேந்தர் திருவாவடு துறைமடத்துக்குக்
கிராமம் அளித்ததைப்பற்றிய செப்புப்பட்டயப் பாட்டு.

1296. நதியாம் விரிசிலை நன்னகர்பொற் கோட்டை
பதியாந் துறைசைப் பதிக்கு—விதியாகத்
தானமிட்டான் சேதுபதி தாரணிதா னுள்ளவளும்
ஈன மிலையாகு மென்று.

சேதுபதிமந்திரி-சேதிராயன்.

1297. தருக்கொளும்விண் பொழில்சூழந் திருச்சாலை
யெனுமூல தலத்தைக் கண்டு
வெருக்கொளும்வெம் புலிக்காடா னவையெல்லாம்
வேரறவே வெட்டிச் செய்ய
தெருக்களுமா டமுங்கூட கோபுரமுந்
தூபிதிரு மதிலுஞ் செய்து
திருக்குளமுங் கரைகண்டான் மந்திரியாந்
திருஞானச் சேதி ராயன்.

1298. நட்ரேநிற் சோமேசர் கோயிலற மானதனை நகத்தாற் செய்து
மட்டுருங் குழலுமைபா ஞலகுடைய நாயகியை வகுத்தங் கேற்றிக்
சட்ரேன் கிளைவாழச் சேதுபதி ரகுநாதன் கருணை வாழ
நெட்டுருங் காணியுங்கொண் டாண்டுகொண்டா னிறைஞானச்
[சேதிராயன்,

சேதுபதிமந்திரி-தேய்வகன்னி.

1299. எத்திக்கும் போற்றும் ரகுநாதன் விஞ்சைக் கிருநிதியாய்
வர்த்திக்கு மந்திரி மால்தெய்வ கன்னி வரையிடத்தே
முத்திக்கை யாற்றொட்டிக் கட்டிக்கொண் டாஸம்மொழிக்குமொழி
தித்திக்கு நெஞ்சுக்கு நாவுக்குங் கண்ணுக்குந் தித்திக்குமே.

தேய்வகன்னி, ஸ்ரீராஜராஜேசுவரி பஸிபீடங்
கோணந்ததுபற்றிய பாட்டு.

1300. சலியாண சோமணல் லேலன வாருகர்த் தாக்கண்மெச்சும்
சலியா மதிமர் திரிதெய்வ கன்னிதன் தந்திரத்தால்
நலியா திராயவே லூர்புகுந் தேயன்றி ராத்நிரியே
பஸிபீடங் கொண்டுவந் தான்சேது வாசல் பலக்கவென்றே.

(1296) செந்தமிழ்-தொ. 7. பக். 152 (1297-98)சேதநாடுந் தமிழும்-
பக். 20. (1299)ஷபக். 18. (விஞ்சைக்கோவைப்பாட்டு.) (1300)ஷபக். 19.

சேதுபதி மந்திரி-முத்திருளப்படிள்ளைமேல் ஒருபுலவர் பாடியது.

1301. உறுக்குமதி வேந்தருக்குங் கள்வருக்கும்
நீதிதப்பி யொளிக்கின் றோர்க்குங்
கிறுக்குவரச் செயுந் துரையே பாவாண்
ரோலையினுங் கிறுக்குண் டாமோ
பொறுக்குமர சுரிமைமுத்து ராமலிங்க
சேதுபதி பூமி யெல்லாம்
நிறுக்குமதி மந்திரிமுத் திருளப்பா
வருளப்பா நிருபந் தானே.

ஹை மந்திரி, மணம்புரிந்நூதிய கன்னியர்க்கெல்லாம்
மணம்புரிந்துவைத்தபோது ஒரு புலவர் பாடியது.

1302. அமரிக்கை யாளன்முத்து ராமலிங்க
சேதுபதி யவனிக் கெல்லாம்
சுமுகப்ர தாபனெங்கண் முத்திருளப்
பேந்தரமந்தரி துலங்கு நாளிற்
சமருக்கென் றெகிர்மன்னர் தரையிலிலை
மதனொருவன் றவிர மின்னார்
குமரிக்குட் கன்னியா குமரியல்லான்
மற்றிலைப்பெண் குமரி தானே.

ஹை மந்திரி செய்வித்த இராமேச்சுரத்திருப்பணியை வியந்து
ஒரு புலவர் பாடியது.

1303. பருப்பதங்க ளொவ்வொருதூண் பாவுக்கல்
வனையாத பார மேரு
சுரிப்படங்காப் போதிகைநீ செய்தபணிப்
பெருமையென்ன சொல்வே னையா
தருப்பொலியுங் கரதலமுத் திருளப்ப
சாமீநின் றாய்பா லுன்னைக்
கருப்பணிமுன் றிருப்பணிக்கென் றுருப்பணிஞன்
மருப்பொலியுங் கமலத் தோனே.

வச்சிரநாட்டுத்தலைவன் கலுபா.

1304. பிறையார் நறுதுதழ் பேதைதன் காரண மாப்பெரும
வறைநா ளிரவில் வருவது நீயொழி வச்சிரநாட்
டினையா கியகலு பாழுத லானவர் யானைகணின்
றறைவாரும் விஞ்சத் தடவிகள் சூழு மணிவரையே.
- சீதக்காதியைப் படிக்காகுப்புலவர் பாடியவை.
1305. காய்ந்து சிவந்தது சூரிய காந்தி கலவியிலே
தோய்ந்து சிவந்தது மின்னார் நெடுங்கண் டொலைவில்பன்னுல்
ஆய்ந்து சிவந்தது பாவாணர் நெஞ்ச மனுதினமும்
ஈந்து சிவந்தது மால்சீதக் காதி யிருகரமே.
1306. ஓர் தட்டி லேபொன்னு மோர் தட்டி லேகெல்லு மொக்கவிற்குங்
கார்தட் டியபஞ்ச காலத்தி லேதங்கள் காரியப்பேர்
ஆர்தட் டினுந்தட்டி வாராம லேயன்ன தானத்துக்கு
மார்தட் டியதுரை மால்சீதக் காதி வரோதயனே.
1307. நேசித்து வந்த கவிராசர் தங்கட்கு நித்தநித்தம்
பூசிக்கு நின்கைப் பொருளொன்று மேமற்றைப் புல்லர்பொருள்
வேசிக்குஞ் சந்து நடப்பார்க்கும் வேசிக்கு வேலைசெய்யுந்
தாசிக்கு மாகுங்கண் டாய்சீதக் காதி தயாநிதியே.
1308. ஈயாத புல்ல ரிருந்தென்ன போயென்ன வெட்டிமரங்
காயா திருந்தென்ன காய்த்துப் பலனென்ன கைவிரித்துப்
போயா சகமென் றுரைப்போர்க்குச் செம்பொன் பிடிபிடியாய்
ஓயாம லீபவன் மால்சீதக் காதி யொருவனுமே.
- ஷை வள்ளலை நமச்சீவாயப்புலவர் பாடியவை.
1309. மைப்போ தகமும் வளநாடுஞ் செந்தமிழ் வாணர்க்கருள்
கைப்போ தகமனை யான்சீதக் காதியைக் காத்திருந்த
அப்போ தறிந்தில மிப்பாழ்ம் பணத்தி னருமையெல்லாம்
இப்போ தறிந்தன மீயாத லோப ரிடத்திற் சென்றே.
1310. தடக்கும்ப கிம்புரிக் கொம்பச் லப்பெருந் தந்திபட
நடக்குந் துரங்கத் துரைசீதக் காதிரன் னாட்டினல
வடக்குங் குமக்கொங்கை மின்னே யவன்றெரு வாயிலிலே
கிடக்குங் கலியும் பரராச ரத்தன் கிரீடமுமே.

(1304) பல்சத்தமலை-இறையனார் களவியல் மேற்கோள் விளக்கம்.
(சென்னை மிழுவியம் கையெழுத்துப்புத்தகசாலைப்பிரதி.) (1305-310)
தனிப்பாக்கள்.

(தாய் சோதிடரை நிந்தித்துரைத்தல்).

1311. மாகத்தத் தும்புக ழான்பகை வேந்தர் மகுடம்பொடி
யாகத்தத் தும்பரி யான்சீதக் காதி யணிமலரின்
ஏகத்தத் தும்பி யிசைபாடு மார்பனி லென்மகட்கோர்
மோகத்தத் துண்டென்று சொன்னு ரிலைமுன் மொழிந்தவரே.

(பாலனைப்பழித்தல்)

1312. வேளா மழகன் றுரைசீதக் காதியென் வீட்டிலொரு
நாளா கிலும்வரந் காண்கில னேயெந்த நாளும்வன்
தோளா லணையுஞ் சுகவா லிபத்தைத் துணிக்கவொரு
வாளாய்ப் பிறத்தனை யேமக னேயென்ன வாயுனக்கே.

சீதக்காதி இறந்தபோது படிக்காசுப்புலவர் பாடிய கையறம்.

1313. பூமா திருந்தென் புவிமா திருந்தெனிப் பூதலத்தில்
நாமா திருந்தென்ன நாமிருந் தென்னநன் னாவலர்க்குக்
கோமா னழகமர் மால்சீதக் காதி கொடைமிகுந்த
சீமா னிறந்திட்ட போதே புலமையுஞ் செத்ததுவே.
1314. விண்ணுக்கு மண்ணுக்கும் பேராய் விளங்குதே வேந்தரனெனுங்
கண்ணுக் கிளிய துரைசீதக் காதி கமலரிகர்
தண்ணுக் கிசைந்த வதனந் த்ரோதய சாமியிந்த
மண்ணுக்கு னேயொளித் தான்புல வோர்முகம் வாடியதே.
1315. தேட்டாளன் காயற் றுரைசீதக் காதி சிறந்தவச்
நாட்டான் புகழ்க்கம்ப நாட்டிவைத் தான்றமிழ் நாவலரை
ஒட்டாண்டி யாக்கி யவர்கடம் வாயி லொருபிடிமண்
போட்டா னவனு மொளித்தான் சமாதிக் குழிபுகுந்தே.
1316. மறந்தா கிலுமரைக் காசங் கொடாமட மாந்தர்மண்மேல்
இறந்தாவ தென்ன விருந்தாவ தென்ன விற்துவிண்போய்ச்
சிறந்தாளுங் காயற் றுரைசீதக் காதி திரும்பிவந்து
பிறந்தா லொழியப் புலவோர் தமக்குப் பிழைப்பில்லையே.

மாவைக்கறுப்பன் என்ற பிரபுவைப் படிக்காசுப்புலவர் பாடியது.

1317. ஓர்கறுப்பு மில்லாத தொண்டைவன்
நன்னாட்டி லுசித வேளைச்
சீர்கறுப்பொன் றில்லாத கத்தூரி
மன்னனருள் சேயைப் பார்மேல்

(1311-16) தனிப்பாக்கள். (1317) தொண்டைமண், சீத. முகவுரை.

ஆர்கறப்ப னென்றுசொலி யழைத்தாலும்

நாமவனை யன்பி னாலே

பேர்கறப்ப னிறஞ்சிவப்பன் கீர்த்தியினால்

வெளுப்பனெனப் பேச லாமே.

ஊ. பிரபுவைப் பலபட்டடைச் சோக்கநாதப்புலவர் பாடியது.

1318. நிணம்போதத்தள்ளிப்பெரும்பூதம்போலப்பின்னெற்றுச்செத்த
பிணம்போற் கிடந்து புரளுவர் காண்பிறர்க் கீட்டிவைத்த
பணம்போன பின்பு விவேகமுண் டாகுமப் பஞ்சைகள்வங்
கணம்போதும் போதுங் கறுப்பாடுதன் மாவையிற் காவலனே.

சோலைப்பிள்ளைமேல் ஒருபுலவர் பாடியது.

1319. அலையான் கவடுபடா னொடனுங் காயான்
இலையென்ப தோர்நாளு மில்லை—கலேதேர்ந்த
சாலைமுத்துக் கிட்ணனருள் சற்குணசிந் தாமணியைச்
சோலையென்று சொன்னவரார் சொல்.

இரகை-வடமலைப்பிள்ளையைச்

சிறிய இரத்தினகவிராயர் பாடியவை.

1320. ஏர்விற்றுப் பன்விற் றுடைமையெல் லாம்விற் றிருந்தமனைச்
சீர்விற் றனமுன்னைக் காணாத முன்றெரி சித்தபின்பு
போர்விற் றடக்கை யிரையூர் வடமலைப் பூபதிநின்
பேர்விற்று முன்விற்ற தெல்லா மறுபடி பெற்றனமே.
1321. கூலிக்கு நான்சொல்வ தோவெம்ம னோர்நின் கொழுங்கருணை
வேலிக்கு ணின்ற பயிரல்ல வோவெறுங் கான்புகுந்த
நீலிக்கும் ராவணன் மோலிக்குங் கும்ப நிகும்பனுக்கும்
வாலிக்கும் வாளிதொட் டாயிரை யூரில் வடமலையே.
1322. பாடுவன் பாடுவ தல்லாமற் பாவலர் பாடலுங்கொண்
டாடுவன் செய்வ னிரையூர் வடமலை யன்றிப்புல்லன்
தேடுவன் நேடிப் புதைப்பா னவனுக்குச் செந்தமிழென்
வேடுவன் சேரியி லெவ்வாறு நானம் விலைச்செல்வதே.
1323. கோதிச்சிக் கின்றி முடிக்கின்ற மாலைச் குழலிவிடு
தூதிச்சிக் கின்றுசெங் காவிரல் காய்துணைக் கண்கறத்து
மோதிச்சிக் கென்று பணைத்திற்று மாந்த முகிண்முலைப்பு
மாதிச்சிக் கின்றபொன் மார்பா விரகை வடமலையே.

(1318—19.) தனிப்பாக்கள். (1320-23) செந்தமிழ்-தொ. 1; புலவரார்
றுப்படை யிறுதி.

1324. ஈர்க்கிடை போகப் பெருமுலை மாலை யிளம்பிறையாற்
பார்க்கிடை யானது பார்க்கிலை யேயெதிர் பாறிட்டொன்றார்
நீர்க்கிடை போனெகி ழாமனம் பேதிக்க நேரிடும்போர்
வார்க்கிடை வேற்கை யபங்கா விரசை வடமலையே.
1325. முடக்கால் வளைக்கும் பிறைக்கீற்றுக் கண்டபின் மோகமென்ன
லடக்கா வகைகை கடந்ததெண் ணானமர்க் குந்தமிழ்க்கும்
இடக்கா லெனினு மொருக்கான் மனங்கொண் டெடுத்தவடி
மடக்கா முழுவல் லமையா னிரசை வடமலையே.
1326. இரசைப் பதியில் வடமலை ராயன்றே வேந்தரனென்னப்
புரசைக் களிற்றிற் பவனிவந் தான்வந்த போதிலென்பெண்
ணரசைக் குறித்தின்று போர்க்கோலங் கொண்ட வனங்கன்வெந்
முரசைப் பறித்துடைப் பாரில்லை யோவமர் மூளுமுன்னே. [நி
ஷை. பிரபுவைச் சொக்கநாதப்புலவர் பாடியது.
1327. புரசை வடமலை யப்பா விருட்கயம் பூண்டுகொண்டு
முரசை வடமலை யப்பாலுஞ் செல்ல முழுக்கஞ்செய்தோய்
சிரசை வடமலை யப்பாம்பில் வைத்துத் திருக்கண்வளர்
இரசை வடமலை யப்பாவிப் பாருக் கிறையவனே.
(அலர்க்குறி)
1328. பார்க்க வளைத்தனிக் கண்ணெறி மாயன் பகைத்திலகன்
பார்க்க வளைத்தரு சீரான் வடமலைப் பார்த்தனவெற்பில்
பாற்கர னைக்கடிந் தேயில கானனப் பைங்கிளியே
பாற்கர னைச்சுமந் தேயிருந் தானொரு பாற்கரனே.
வல்லைக் காளத்தியை ஒருபுலவர் பாடியது.
1329. பள்ளமே செய்யுட் பயிரையெல்லாங் கொள்ளுமுடி
வெள்ளமே யும்மையுநாம் வென்றோமே—புள்ளலம்பும்
பொற்காவி வாவிவல்லைப் பூபதிகா ளத்தியெனும்
நற்கார் நெடுமுடியை நட்கு.
1330. நற்றோ ரணவீதி நண்ணும்வல்லைக் காளத்தி
கற்றோர் தமக்களிக்குங் கையேகை—மற்றோர்கை
வேங்கை யலகைபுகை வேட்கை பலகைநகை
காங்கை யழுகைவிழு கை.

(1324-26) செந்தமிழ் தொ-1; புலவராற்றுப்படை யிறுதி, (1327-28)
தனிப்பா. (1329) தொண்டைமண். சத. 52. மேற். (1330) தனிப்பா பலபட்
டடைச் சொக்கநாதப்புலவரவாக்கென்பர்.

ஹை டிராபுவைக் துறுந்தடிநம்பி பாடியவை.

1331. பொரடக் கயம்பிடி யென்றான் மதனனிப் பூனையுமா
தரடக்க முஞ்சற் றறிந்தில னே தனைத் தாள்பணியா
முரடக் கவுடக் கெடிமண்ட லீகர் முடிபிடுங்கும்
கரடக் கடாக்களிற் றய்வல்லை மாநகர்க் காளத்தியே.
1332. பெற்று னொருபிள்ளை யென்மனை யாட்டியப் பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றுது கஞ்சி குடிக்குந் தரமன் று பாலிரக்கச்
சிறுநு மில்லையிவ் வெல்லா வருத்தமுந் தீரவொரு
கற்று தரவல்லை யோவல்லை மாநகர்க் காளத்தியே.
1333. வழிமேல் விழிவைத்து வாடாம லென்மனை யானாமற்றோர்
பழியாமற் பிள்ளையும் பாலென் றழாமற் பகீரெனுஞ்சொன்
மொழியாம லென்னை வரவிட்ட பாவி முசித்துச்சதை
கழியாம லாவளித் தான்வல்லை மாநகர்க் காளத்தியே.

கீதைத் தாளன்.

1334. இல்லெனுஞ்சொ லறியாத கீசையில்வாழ்
தானனைப்போய் யாழ்ப்பா ணன்யான்
பல்லைவிரித் திரந்தக்கால் வெண்சோறும்
பழந்துசும் பாவி யாமல்
கொல்லரினைத் தேதனது நால்வாயைப்
பரிசென்று கொடுத்தான் பார்க்குள்
தொல்லையென தொருவாய்க்கு நால்வாய்க்கு
மிரையென்கே தூர்ப்பு வேனே.

செய்யூர் வளவநயினன்.

1335. மையூருங் கண்ணூர் மயங்கப் பொருகரும்பு
கையூருங் காமாவுன் கண்ணனை—செய்யூர்
வளவநயி னுன்பிரிந்த வாறுனக்குச் சொன்ன
உளவனையின் னுனென் றுரை.

(1331) தொண்டைமன். சத. 33. மேற். (1332-33) ஹை. 51. மேற்.
(1334) தனிப்பா. அந்தகக்கவிவாக்கென்பர். (1335) தனிப்பா. மயலாத
விறெடுக்குங், கையூரு மாரா.

திருவேங்கடம்.

1336. செஞ்சிச் செயலிங்க ராசாதி ராசன்றன் சித்தமெச்ச
விஞ்சைப்ர தானிக்கஞ் செய்தெட்டுத் திக்கும் விசயஞ்செய்து
பஞ்சத்து மன்னம் பகர்ந்திட் டியர்புகழ் பாரிற் பெற்ற
மஞ்சொக்குஞ் செங்கைத் திருவேங் கடனந்த மண்டலமே.

காரையூர்ச் சர்க்கரை.

1337. கண்டாற் புலவரை மேனும்பு பேசுங் கசடரிட
மிண்டாநல் லுத்தமக் காமிண்ட னேவித்து வான்களுக்குத்
தொண்டா புலவர் சவுக்கடி யேற்ற சுமுககொடைத்
தண்டா மரைக்கையுத் தண்டா நலதம்பிச் சர்க்கரையே.

புலவர் கவிதேட்டு இராமப்பய்யன் சம்பந்தச் .

சர்க்கரையைச் சிறைமீட்டது.

1338. வாண னுரைத்திட மால்ராமப் பையன் மனமகிழ்ந்து
வேணுது கேளெனச் சம்பந்தச் சர்க்கரை வேளினுமில்
வீணரைக் காவல் விடரென்று கூறிட விட்டிடலும்
தாணுவென் றிம்முடிச் காணிக்கைச் சாதனந் தந்தனனே.

சிறையிலிருந்த சம்பந்தச் சர்க்கரையை ஒருபுலவர்
யார் என வினாவியது.

1339. எவரையென்று நாமறியோ மிரப்பவனோ
விடமறியா னிரவி னாகந்
கவருமதி யொருபுறத்தே நிலவெறிக்கும்
பான்மைதனைக் கண்டி லீரோ
அவரைபத மாகுமுனங் கடுகுபொடி
யாகிவிடு மதனை யோர்ந்து
துவரைமுதற் காதலனுஞ் சம்பந்தச்
சருக்கரையார் சொல்லு வீரோ.

புலவரீதத் தாலையைக் கோல்த்தனுப்பிய
சர்க்கரைநீன் தேவிசேயலை அப்புலவர் பாடியது.

1340. கொங்கினி விராமப் பயன்தி காரக் கொடுமையினுந்
கங்கு விராப்பகல் சர்வசங் காரஞ்செய் காலத்திலே

சிற்கநற் சம்பந்த சர்க்கரை தேவி திருக்கழுத்தின்
மங்கலி யந்தனைத் தந்தான் தமிழ்க்கலி வாணருக்கே.

ஆனார்தீர்த்தகரை.

1341. செங்குன்றை யெல்லாநின் செங்கைக் கொடையதனுக்
கெங்கெங்குந் தேடி யிணைகாணேன்—கொந்தனிற்
சர்க்கரையைப் பாடலாந் தண்டமிழ்க்கொன் றியாத
எக்கரையாம் பாடோ மினி.

அல்லாளன் இளையான்.

1342. மூவருக்கு மகத்தியமா முனிவருக்கு
மரசிருந்த முன்னை யோர்க்கும்
தேவருக்குந் திரும்பாத தாவிரியைக்
கொங்கேற்றித் திறைகொண் டாயே
பூவருக்கு முரமாயன் கடலடைத்தா
னவன்வேடம் புனைந்த வாறே
யாவருக்கு மினையானே யல்லாள
திருமலையா வீகை யானே.

சூரியகாங்கயன்.

1343. மிண்டாறை வாணனைநேர் வெட்டாமற் பாண்டியனேர்
கொண்டிவந்து நிற்கவிட்ட கொற்றவனு நீயிலையோ
தெண்டிரைசேர் மோளூரிற் றென்னன்மகு டாசனனே
மண்டலிகர் வாழ்ந்துமெச்ச வாழ்ஞர்ய காங்கயனே.

மோநூர்க்காங்கயர்.

1344. பூதத் துணைகொண்ட போர்வாணன் மாறனிநு
பாதத் துணைகாணப் பண்ணினோர்—ஒதுபிசை
ராமா யணங்கேட்டோர் நாவலர்லைப் புப்பொருளாங்
கோமான்வாழ் மோளூர்க் குடி.

காலிபகராயன்.

1345. திறைகொண்ட வாரியை மாலடைத் தான்செழுங் காவிரியை
உரைகொண்ட சேரிழன்முன் னுடைத் தானுல கேழறிய
வரைகொண்ட பூர்துறை நன்னாடு வாழுவவ் வானிதனைக்
கரைகொண்டடைத்தவன்வென்னோடைச்சாத்தந்தைகாலிங்கனே.

1346. ஆலிங்க நாகமலை யர்த்தநா ரீச்சுரர்க்குக்
காலிங்க ராயனெனுங் காராளன்—மாலிங்க
மென்றேமா மாந்தைநில மேழுமா வுங்கொடுத்து
நன்றே புகழெய்தி னான்.

1347. எற்று திரைப்பொன்னி கூடுறு வானி யிடைமடங்க
லெற்றி மிருந்த வதிவீர பாண்டிய வேந்தமைச்சன்
கற்ற வறிலினன் காலிங்க ராயன்செய் கால்கழிநீர்
உற்ற வனத்தை வளவய லாக வுபர்த்திமதே.

மசக்காளி.

1348. முன்னு ஞ்றந்தைவரு மரசர்பெரு மானுலகின்
முடிமன்ன வர்தம் பிரான்
முதுமொழி குலோத்துங்க சோழனருள் செய்தன்ன
முத்தமிழ்க் கம்ப நாடன்
அந்நாளி லேபொன்னி கரைகள்கட வாதுள்
ளடங்கவிசை பாட லுக்கா
ஆதித்த னுள்ளளவு மழியாத வதுவைவரி
யளித்தனர்க ளன்று முதலாப்
பன்னாந றிலைமைசெறி கொங்குநாட் டினின்மேவு
படிசார வித்வச் சனர்
பங்கென நடந்துவரு படிதனுக் கிடரதாய்ப்
படித்தசிலர் கைக்கொண்டதை
இந்நாளி லேகீர்த்தி றிலையாக விடுவித்தல்
வியல்வாண ருக்க ளித்தான்
இங்ஈதம ாகவரு கவசைநகர் வாழ்வுற்ற
விமமுடி மசக்கா ளியே.

சேட்டிப்பிள்ளையப்பன்.

1349. இட்டமான கவிசொல்லும் பாவலர்க்
கில்லையென்று சொலற்கஞ்சிக் காட்டில்வாழ்
துட்டவன்புலித் துற்றிற் புகுந்தவன்
றாயவன்கண வான குலத்தினன்

செட்டிப்பின்னையப் பன்றினர் தொண்டிசெய்

தேவிமாமலை மாதொரு பங்குள

கட்டுசெஞ்சடை யமர விடங்கனார்

கதித்து வாழ்பாரி யூரெங்க னூரே.

வேணுவுடையான்.

1350. நாத னிரத நடவாது செய்கொடிய
பூத மகலப் புதல்வனைவி—நோதமுற
வெட்டிப் புகழ்படைத்தான் வேணுவுடையான் கொன்றையான்
எட்டுத் திசைமகிழ வே.

கோப்பணன்.

1351. பம்பிடச் சிங்களர் தென்னர் களிக்கப் பணுங்களந்தைச்
கம்பக் கரிக்கோப் பணன்வரை யீர்வேள் கலாபத்திலே
செம்பொற் குடத்தைப் பலளத்தை முத்தைத் தெரியவிட்டே
யம்பைப் புகைத்துவைத் தீரிந்த வண்ண மறிந்திலனே.

பூந்துறை வாரணவாசி கட்டியை வேன்றது.

1352. மாற்றலர் மண்கொள்ளும் வணங்கா முடிக்கட்டி
ஆற்றலழிந் தேங்கி யடங்கினன்—தாற்றரம்பைப்
பூங்கனித்தேன் பாய்மருதப் பூந்துறையான் சேனைமதிற்
பாங்குறுத்துச் செய்கொடுமை பார்த்து.

பூந்துறைக் குப்பிச்சி.

1353. விசய நகரத்து மேவி வீருக்கும்
அசையா நரபதித னன்பால்—இசைவுபெறக்
கொங்குக்கு மேன்மைக் குறிப்பு மணியிறைத்த
தங்கப்பொற் றண்டிகையுந் தான்படைத்தோன்.

தீருப்பணந்தாட் பட்டன்.

1354. விண்ணீரும் வற்றிப் புவிநீரும் வற்றி விரும்புமழைத்
தண்ணீரும் வற்றிப் புலவோர் தவிக்கின்ற காலத்திலே
உண்ணீருண் னிரேன் றுபசாரஞ் சொல்லி யுபசரித்துத்
தண்ணீருஞ் சோறுத் தருவான் திருப்பணந் தாட்பட்டனே.

(1350) ஷ. 94 மேற். (1351) ஷ. 59 மேற். (1352) ஷ. 83. மேற்.
(1353) ஷ. 56. மேற். (1354) தனிப்பா; காணமேகப்புலவர்வாக்கென்பர்.

ஆனந்தரங்கபிள்ளை.

1355. பானுகிர ணம்பார்க்கும் பங்கே ருகநிலவு
தானும்வரப் பார்க்குஞ் சகோரங்கள்—வானமரும்
மையைப்பார்க் கும்மயில்கண் மாவியா னந்தரங்கன்
கையைப்பார்க் கும்புலவோர் கண்.
1356. மந்திர யூகி யறிவினிற் சேடன் வடிவின்மதன்
இந்திர போக னிகியிற் குபேர னிரவலர்க்கோர்
ஐந்தரு வாசுஞ்செல் வாக்கி லரிச்சந்தர னாகுமென
வந்தரு ளர்னந்த ரங்கனும் வாழ்தொண்டை மண்டலமே.

ஷெ. பிரபுவை மதுரவீ பாடியது.

1357. உலங்கொண்ட மணிப்புயனே பிரம்பூரா
னந்தரங்கா வுன்பாற் செல்ல
வலங்கொண்ட கருடனையா மிடங்கண்டோ
மெழினரையான் வலத்தே கண்டோம்
பொலங்கொண்ட மணிமாட மீமிசையே
புயறவழும் புதுவை யென்னுந்
தலங்கண்டோ ரின துகை முகங்கண்டோ
மினிவேண்டுந் தனங்கண் டோமே.

ஷெ. பிரபுவை நமச்சீவாயப்புலவர் பாடியது.

1358. பாராட்சொல் லாரார் பறவைக் குலங்கடம்மிற்
சீராகுங் கின் னாமுதற் செப்பலால்—ஓரா
யிரம்பையா னந்தரங்க னீன்பரங்க னன்பன்
பிரம்பையா னந்தரங்கன் பேர்.

1359. கார்படைத்த கரதலத்தான் துரைதிருவேங்
கடமளித்த கன்னு வெங்கும்
பேர்படைத்த வானந்த ரங்கமி
பாலாரின் பிரம்பூர் நாட்டில்
நேரிழைக்கு விழியேழு முலையாறு
காதைந்து நெற்றி நான்கு
பாரிடத்தி லிப்புதுமை கண்டுவந்தே
னீதென்ன பகர்ந்தி டாயே.

ஷ. பிரபுவ சவாதுக்கி பாடியது.

(சுரம்போக்கு)

1360. பாலையிலாள் பின்னங்காற் பஞ்சுளியென் றேசுளிப்பான்
பாலையிலாட் பின்னென் பவனோ —சோலையிலே
ஆடு மயிற்பிரம்பூ ரானந்த ரங்கதுரை
நாடுதனி லென்னிளமின் னான்.

குன்னரங்கன் சுப்பிரதீபக ரீராயி பாடியவை.

1361. தென்னரங்க னரங்கனென்பார் வாய்திறவான்
கண்விழியான் திருமயிப் பாரான்
என்னரங்கன் றுங்கிரங்க னேழையர்பார்
கருணையுட னிரங்கா ரங்கன்
மன்னரங்கன் றமிழ்ப்பெருமான் மழவரங்க
னளித்தருளு மைந்த னான்
குன்னரங்கா வெணக்கிரங்காய் குழைந்தெழுந்த
தமிழ்க்கிரங்கித் குழைந்தெ ழாயே.

1362. எண்டிசையும் புகழ்படைத்த குன்னரங்க
மகிபாலா வினிமே லிந்த
மண்டலத்தை யரசான வொப்பிலா
நின்புதல்வன் மழவன் போதும்
விண்டலத்தி லிந்திரனுக் கரசுநிலை
யில்லாமல் வெகுநா ளாக
நண்டளந்த நாழியாக் கிடப்பதால்
விண்ணா நடந்தி டாயே.

எட்டயபுரவேந்தைக் கடுகைமுத்துப்புலவர் பாடியவற்றுட் சிலகவிகள்.

1363. முடிக்கு மருப்புக் கிசையாப்பைங் கடந்தலம் மூரிமதன்
பிடிக்கு மருப்புக் கிலக்கல்ல வேயெதிர் பேசுமொன்னார்
குடிக்கு மருப்புக் கடலேற்று வித்துக் கொடிமதில்பாய்ந்
திடிக்கு மருப்புக் களிற்று ளி ளசையி லெட்டமனே.
1364. கொட்டமிடி மருவலர்க ளிட்டகற்கோட்
டைகனனைத்துங் கொழுந்தூ ளாக
வட்டமிடி பரிநருல னெட்டமரா
சேந்தரனென்னை மருவா நாளில்

(1360) தனிப்பா.

துட்டமதன் கணைதுளைத்த துளைவழியே

தென்றல்வந்து துவைத்துத் தள்ளி

விட்டவெறுங் கூட்டையினிச் சுட்டதன

லெணையன் விளம்பி டாயே.

சீவரீர்த்தலைவர் மீது ழத்துப்புலவர்

பாதிவகையும் பாதிநகையுமாகப் பாடியது.

1365. வாக்கிரண்டு பேசா வரகுணரா மேந்திரனே
வாக்கிரண்டு பேச மனமவைத்தான்—றுக்கு
மருவலரைச் சொல்லென்றான் வந்தடைந்த போது
சுருவாமற் காப்போமென் றான்.

சேற்றாரீர்த்தலைவர் சீவப்பிரகாசத் திருவன்.

1366. ஒருகையிலே யன்ன மொருகையிலே சொன்னம்
வருகையிலே சம்மான வார்த்தை—பெருகுபுகழ்ச்
சீமானு மெங்கள் சிவப்பிரகா சத்திருவக்
கோமானுக் குள்ள குணம்.

சேனாபதி போன்னன்.

1367. சேற்றாரார் நெஞ்சங் திடப்படுமே தென்மலையான்
தோற்றோமென் றோடித் தயர்ப்படுமே—மாற்றரசர்
தெண்டனிடுஞ் சின்னணைஞ்சான் சேனா பதிப்போன்னன்
தண்டிகையைக் கண்டவுடன் றான்.

மருதுபாண்டியன்.

1368. பரனா ரியல்புணரும் பண்பன் ற னின்பம்
பரநா ரியரறியாப் பண்பன்—நிரனார்
அணிமருது பாண்டில்லிழ வன்றுதைத்தோன் யாரும்
பணிமருது பாண்டியபூ பன்.

1369. ஒருபருடன் நனக்கிரண்டு மனைவியரி
லொருத்தியக முடையான் சிந்தை
வரடந்து பதினாறு பின்னாபெற்றே
யகமகிழ்ந்தான் மற்றோ ருத்தி

(1365—67) செந்தமிழ். தொ-3, பக். 296. (1368) ஐ, ஐ, 295.

(1369) ஐ, ஐ, 482.

இரவுபகல் புருடன்முகம் பாராமற்
கற்பழியா திருந்தான் பின்னை
கருதி நொந்து பெற்றவட்கோ
மற்றவட்கோ மருதேந்தர் கழறு வாயே.

வடகரைப் புலவரோடுவர் வில்லவராய முதலியார் உறைவிடம்
உசாவியபோது, தேருவில்வினையாடிநின்ற முதலியார் துமாரர்
சின்னத்தம்பிப்புலவர் கூறிய வெண்பா.

1370. பொன்பூச் சொரியும் பொலிந்தசெழுந் தாதிறைக்கும்
நன்பூ தலத்தோர்க்கு நன்னிலலா—மின்பிரபை
விசுபுகழ் நல்லூரன் வில்லவரா யன்கனை
வாசலிடைக் கொன்றை மரம்.

பள்ளி கோண்டான்.

1371. வள்ளிகொண் டான்மயி லேறிக்கொண்
டான்மதி போலுமலை
வெள்ளிகொண் டான்விடை யேறிக்கொண்
டான்விண் ணவர்க்கமுதம்
துள்ளிகொண் டான்புள்ளி லேறிக்கொண்
டான்சுப சோபனஞ்சேர்
பள்ளிகொண் டான்புக ழேறிக்கொண்
டானென் று பார்ப்பதற்கே.

தழழர்க் கோனேரியப்பன்.

1372. எழுமூவ ரேழுமூவ ரேழொன் பதின்மர்
வழுலா தவர்போல வந்தான்—குழுமூரன்
கோனேரி யப்பன் கொடையினுற் கல்வியினுன்
ஆனேறி பேரன்பி னால்.

தஞ்சைநாயகம்.

1373. வேருரு மாஹதவும் விழுதெனவே
யுனதுதந்தை மேன்மை யான
பேருந்தான் வினங்குமிரு பெருக்கினையுச்
தழைக்கவந்த பேசு வீகான்
தேருருஞ் செகராசர் செக்கோலை
யுழக்கோலின் செயலாற் காக்கும்
ஆளுர்வாழ் புழுசாச்சி யுளித்ததஞ்சை
நாயகமே யனக வேனே.

(1370) பாவலர்சரித். தீப. பக். 148. (1371) தனிப்பா. (1372) சென்னை
'மியூலியம்' கையெழுத் துப்புத்தகசாலைப் பிரதி. (1373) தஞ்சைச்சாசுவதி
மடப்பிரதி.

வல்லாள சுந்தரன்.

1374. பேர்முந்து மோகன வல்லாள சுந்தரன் பூவைக்கிந்தத்
தேர்முந்து மோமதன் தேர்முந்து மோவிரு தேர்முந்துமுன்
கார்முந்து மோவது முந்துமுன் னேயிரு கண்கன்சொரி
நீர்முந்து மோவறி யேன்வல வாவென்ற னேரிழைக்கே.

அருணாசல வீரவசந்தன்.

(அலர்க்குறி)

1375. வாரண மாங்கள் மாமலை யாமுலை யாரணங்கே
வாரணஞ் சூழ்புவி நாடிய தேவந்தை வந்தவன்பால்
வாரண மாமரு னாசல வீர வசந்தன்வெற்பில்
வாரண மேலொரு வாரண மேறி வதிந்ததுவே.

ஒருவள்ளலைப் பற்றியவை.

1376. உண்ணிலவு நீர்மைத்தா யோவாப் பயன்சுரந்து
தண்ணளி தாங்கு மலர்முகத்துக்—கண்ணெகிழ்ந்து
நீங்க லரிய நிழலுடைத்தாய் நின்றளிக்கிங்
கோங்கிய சோலை யுளது.

1377. தண்ணளிகேர்ந் தின்சொன் மருவுந் தகைமைத்தாய்
எண்ணிய வெப்பொருளு மெந்நாளு—மண்ணுலகில்
வந்து நமக்களித்து வாழு முகிலொன்று
தந்ததான் முன்னைத் தவம்.

வறுமையுற்றன் ஒருவள்ளலைப்பற்றியது.

1378. கடைபோ முலகியற்கை காலத்தின் நீங்கால்
அடைய வறிதாயிற் றன்றே—யடைவோர்க்
கருமை யுடைத்தன்றி யந்தேன் சுலுவத்தாய்க்.
கருமை விரவாக் கடல்.

(1374-75) தனிப்பா. (1376-77) வீரசோ. அலங். 24, மேற்.
(1378) ஷா. ஷா. 25, மேற்.

மீழலைநாட்டு வேணாளர்.

1379. அடுக்கப் படிக்கின்ற செந்தமிழ்ப் பாவல ராரினையும்
தடுக்கப் படிக்கின்ற கல்விகல் லாரிந்தத் தாரணியிற்
கொடுக்கப் படிக்கின்ற கல்விநன் றாய்வந்து கூடியபின்
நடக்கப் படிக்கின்ற நாட்டார் மிழலை நராதிபரே.
1380. பொன்மாரி பெய்யினு மெப்போது மேகம் புயலைச்சிந்தி
வின்மாரி பெய்யினு மென்னு முயிர்க்ககின் மேன்மையுண்டோ
சொன்மாரி பெய்யு மிழலைநன் னாட்டுத் துருவச்செய்யின்
நென்மாரி பெய்யும் பொழுதே யுலக நிலைநிற்குமே.

வேங்கப்பன்.

1381. ஆதி வருடத் தினுக்குப்பத் தொன்பதென் றுரியர்க
ளோதும்ந் நாளின் முதன்மண் டகப்படி யுண்டிபண்ணி
வேதிய ராளுடை யாரைப் பணிசெல்வன் வேங்கப்பனான்
காதனெல் வேலி மிழலையில் வாழ்கரு னாகரனே.

தமிழ்க்களித்த தலைவர்கள்.

1382. வந்தவுயிர் தனையளித்தான் கிடங்கில் வேந்தன்
வயனுழா னறமடங்கா தெனவு ரைத்தான்
செந்தமிழோர் கிளைவளர்த்தான் வேலூர் மன்னன்
செம்பியன்முன் வயிறிடந்தான் பேரை யூரான்
அந்தமுள் நாணளித்தான் வீரே ராதி
யடையாத வாசலா னிடையா லத்தான்
நந்தமுட னமுதுண்டான் பேரா ளூரான்
நடைப்பரியா யிரங்கொடுத்தா னுறை யானே.

தமிழ்க்குத் தொண்டுசெய்தோர்.

1383. சீரிலகு மான்மணிப் பாய்சுமந் தான்கம்பர்
சிலிகைபாண் டியனெந்தினான்
செல்வமிகு கச்சியப் பன்னுதை பொறுத்தனன்
நிகழ்சூட்டி சோம னீர்தான்

(1379—80) மிழலைச் சதகப்பாடல்கள். (1381) ஷ. (1382) தொண் டைமண். சத. 69. மேற். (1383) அயிர்தகவிராயர் தாம் நித்திரைசெய்த போது, மந்திரி-அண்ணாமலைப்பிள்ளை தம் பாதத்தை வருட அப்போது பூடியதென்பர். (செந்தமிழ் தொ. 3, பக். 66.)

தாருலவு குமணனுந் தலைகொடுத் தான்சிவன்
 ருனுமொரு தூது சென்றான்
 சர்க்கரையு மெச்சில்வாய் கழுவினான் காளத்தி
 தனதிருகை புற்றி விட்டான்
 பேரிலகு கம்பையனும் விரலாழி யீந்தனன்
 பெரியவன் பெண்கொ ட்த்தான்
 பிணிமுகத் தோன்கீ ரனைப்புரந் தான்பேதை
 முதுகிலன மொருவ னிட்டான்
 பாருலகி வித்தமிழ்க் குத்தொண்டு செய்தபேர்
 பார்க்கிற் கணக்கில் லையே
 பரராசர் பணிகின்ற வண்ணம லைக்குரிசில்
 பாதத்தை வருடி னானே.

புலவர்:

ழச்சங்கப்புலவர் வரலாறு.

1384. வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பௌவத்
 திந்நான் கெல்லையி னிருந்தமிழ் பயின்ற
 செந்நாப் புலவர் செய்தியிண் டிரைப்பின்
 ஆடகக் குமரி மாடக கூடலின்
 முன்னரீச் சங்ககீ கன்மாப் பலகையிற்
 நிரிபுர மெரித்த விரிசடைக் கடவுள்
 மன்றன் மராத்தார்க் குன்றெறி யிளஞ்சேய்
 திண்டிறற் புலமைக் குண்டிகைக் குறுமுனி
 புவிபுகழ் மருதங் கவினிய முரஞ்சிப்
 பதிமுடி நாக னிதியின் கிழவன்
 இனையர்நா னூற்று நாற்பத்தொன் பதினம்
 ரனையர் நாணுன் காயிர நூற்றொடு

(1384) சிலப்பதிகாரம் இரண்டாம்பதிப்பு, பக்-7 கீழ்க்குறிப்பு. [“இச் செய்யுள் பாண்டிநாட்டிள்ள செவ்வூர்ச் சிற்றம்பலக்கவிராயரவர்கள் வீட்டி விருந்த பழைய ஏட்டுப்புத்தகமொன்றில் எழுதப்பட்டிருந்தது; இவ்வகவலி லுள்ள சிலபகுதி மறுத்தற்குரியனவாக விருந்தும், ஒருசாராருடைய கொள் கை தெரிவதற்கே இஃது இங்கே பதிப்பிக்கலாயிற்று” என்று மஹாமஹோ பாத்யாய-ஐயரவர்கள் எழுதிய குறிப்பு இங்கு அறிதற்பாலது.]

நாற்பத்தொன் பதினமர் பார்க்கிற்செந் தமிழோர்
 புரிந்தன செய்யுட் பெரும்பரி பாடலும்
 முதுமை யடுத்த நாரையுங் குருகும்
 கதியுறச் செய்த களரியா விரையும்
 ஆங்கவ ரிருந்தது மத்தொகை யாகும்
 ஈங்கிவர் தம்மை யீரீஇயபாண் டியர்கள்
 காய்சின வழுதிமுதற் கடுங்கோ னீரு
 ஏசி லாவகை யெண்பத்தொன் பதினமர்
 கவியரங் கேறின ரெழுவ ராவர்
 மகத்துவ முடைய வகத்திய ரிலக்கணம்
 வடுவறு காட்சி நடுவட் சங்குத்
 தகத்தியர் தொல்காப் பியத்தமிழ் முனிவர்
 இருந்தை யூரிற் கருங்கோழி மோசியார்
 எள்ளப் புலமை வெள்ளூர்ச் காப்பியன்
 இறவா விசையிற் சிறுபாண் டரங்கன்
 தேசிக மதுரை யாசிரியன் மாறன்
 தவரொப் பாய துவரைக் கோமான்
 தேருங் கவிபுனை கீரந்தை யாரிவர்
 ஒன்பதொ டுத்த வைம்பதின்ம ராகும்
 தவலருங் கேள்வித் தன்மைய ருள்ளிட்
 டிவர்மூ வாயிரத் தெழுநூற் துவரே
 வையகம் பரவச் செய்த செய்யுளும்
 இருங்கலி கடிந்த பெருங்கலித் தொகையொடு
 குருகுவேண் டாளி தெருள்வியாழ மாலை
 அந்நா ளிலக்கண மகத்திய மதனாடு
 பின்னாட் செய்த பிறங்குதொல் காப்பியம்
 மதிநலங் கவின்ற மாபு ராணம்
 புதுநலங் கனிந்த பூத புராணம்
 வல்லிதி னுணர்ந்த நல்லிசை நுணுக்கம்
 தாவாக் காலந் தமிழ்பயின் றதுவும்
 மூவா யிரத்தோ டெழுநூற் றியாண்டு
 பரீஇய சங்க மீரீஇயபாண் டியர்கள்
 வெண்டேர்ச் செழியன் முதலா விறல்கெழு
 திண்டேர்க் கொற்ற முடத்திரு மாறன்
 முரசுடைத் தானே மூவா வந்தம்

அரசநிலை யிட்டோ ரைம்பத்தொன் பதினார்
 இவ்வகை யரசரிற் கவியரங் கேறினார்
 ஐவகை யரச ராயிடைச் சங்கம்
 விண்ணகம் பரவு மேதகு கீர்த்திக்
 கண்ணகன் பரப்பிற் கபாடபுர மென்ப
 அருங்குடைச் சங்க மிருந்தோர் யாரெனிற்
 சிறுமே தாவியார் சேந்தம் பூதனார்
 அறிவுடை யரனார் பெருங்குன் னூர்கிழார்
 பாடல் சான்ற விளங்கிரு மாறன்
 கூடலா சிரியர் நல்லந் துவனார்
 பரவுதமிழ் மதுரை மருதனிள நாகர்
 அவிசுணக் காயர் நவினக் கீரர்
 கீரங் கொற்றர் கிளர்தே னூர்கிழார்
 ஒருங் கலைமண லூரா சிரியர்
 நல்லூர்ப் புளியங் காய்ப்பெருஞ் சேந்தர்
 செல்லு ராசிரியர் முண்டம் பெருங்குமார்
 முசிறியா சிரியர் நீல கண்டனார்
 அசைவிரி குன்றத் தாசிரிய ரன்றி
 நாத்தலங் கனிக்குஞ் சீத்தலைச் சாத்தர்
 முப்பா லுணரு முப்பூரி குடிகிழார்
 உருத்திர சன்மர் மருத்துவ ராகிய
 நாம நாற்கலைத் தாமோ தரனார்
 மாதவள னாரோ டோ, துமிள நாகர்
 கடியுங் காமப் படியங் கொற்றனார்
 அருஞ்செய லார்வாழ் பெருஞ்சுவ னருடன்
 புவிபுகழ் புலமைக் கபிலர் பரணர்
 இன்னாத் தடிந்த நன்னாக ரன்றியும்
 ஒல்காப் பெருமைத் தொல்காப் பியத்துக்
 குரையிடை யிட்ட விரகர்கல் லாடர்
 பேர்மூல முணரு மாமூலர் தம்மொடு
 விச்சை கற்றிடு நச்சென்னை யார்மூதற்
 தேனூற் றெடுப்பச் செந்தமிழ் பகர்ந்தோர்
 நானூற் றுவர்முத னைப்பத்தொன் பதினார்
 பீடுபெற வுலகிற் பாடிய செய்யுள்
 முத்தொள் ளாயிர நற்றிணை நெடுந்தொகை

அகநா னூறு புறநா னூறு
 குறுந்தொகை சிற்றிசை பேரிசை வரியோ
 டறம்புகல் பதிற்றுப்பத் தைம்பதோ டிருபான்
 பெறும்பரி பாடலுங் குறுங்கலி நூற்றைம்
 பதுமுத லாகிய நவையறுங் கலைகள்
 அக்கா லத்தவர்க் ககத்திய மதனோடி
 மிக்கா மிலக்கணம் விளங்குதொல் காப்பிய
 மெண்ணூற் கேள்விய ரிருந்த தாயிரத்
 தெண்ணூற் றைம்பது வருட மென்ப
 இடர்ப்படா திவர்களைச் சங்க மிரீஇயினர்
 முடத்திரு மாறன் முதலா வுக்கிரப்
 பெருவழுதி யீரூப் பிறங்கு பாண்டிய
 நரபதிக ளாகு நாற்பத்தொன் பதின்மர்
 இவருட் கவியரங் கேறினர் மூவர்
 புலியிற் சங்கம் புகழ்வட மதுரை
 யாதிமூச் சங்கத் தருந்தமிழ்க் கவிஞர்
 ஓதிய செய்யு ளுலவாப் பெரும்பொருள்
 வாளாக் கேட்டுந் தோனாச் செவிக்குங்
 கேட்டுந் தெரியா வோட்டைநெஞ் சினுக்கும்
 னுழையா வாதலி னுழைபுலன் றன்னோடும்
 விழைவார்க் குரைக்க வேண்டிவர் தெரிந்தே.

1385. ஏழேழொ டைஞ்ஞாறு மேழே ழொடிபஃதும்
 ஏழேழுஞ் சங்க மிரீஇயினர்—ஈழேழ்சேர்
 நாற்பதின னூறுமூப்பா னேழ்நூறு நானூற்று
 நாற்பதினென் பான்கவிஞர் நாடி.

காளமேகப்புலவர் பாட்டு.

1386. நூலாநா லாயிரநா னூற்றுநாற் பத்தொன்பான்
 பாலாநா னூற்றுநாற் பத்தொன்பான்—மேலாநாற்
 பத்தொன்பான் சங்கமறு பத்துநா லாடலுக்குங்
 கத்தன் மதுரையிற்சொக் கன்.

அகத்தியனார்.

1387. வீங்குகட லுமித்த வியன்கண்ணா லத்துத்
 தாங்கா நல்லிசைத் தமிழ்க்குவிளக் காடுனா

வானோ ரேத்தும் வாய்மொழிப் பல்புகழ்
ஆனப் பெருமை யகத்திய னென்னும்
அருந்தவ முனிவ னாகிய முதனால்
பொருந்தக் கற்றுப் புரைதப வுணர்ந்தோர்
நல்லிசை நிறுத்த தொல்காப் பியனும்.

தொல்காப்பியனர்.

1388. கூறிய குன்றினு முதனால் கூட்டித்
தோமின் றுணர்த ரெல்காப் பியன்ற
ஞனையின் றமிழறிந் தோர்க்குக் கடனே.

இலக்கணத்தைத் தொகைவகைவிரிபிற் செய்த ஆசிரியர்.

1389. தொல்காப் பியப்புலவோர் தோன்ற விரித்துரைத்தார்
பல்காய னார்வகுத்துப் பன்னினர்—நல்யாப்புக்
கற்றார் மதிக்குங் கலைக்காக்கை பாடினியார்
சொற்றார்தந் னாலுட் டொகுத்து.

மார்க்கண்டேயனார்—காஞ்சி.

1390. மாயிரும் பரப்பகம் புதையப் பாம்பின்
ஆயிர மணிவிளக் கழலுஞ் சேக்கைத்
துணிதரு வெள்ளந் துயில்புடை பெயர்க்கும்
ஒளியோன் காஞ்சி யெளிதினிற் கூறின்
இம்மை யில்லை மறுமை யில்லை
நன்மை யில்லை தீமை யில்லை
செய்வோ ரில்லைச் செய்பொரு ளில்லை
அறிவோர் யாரஃ திறிவுழி யிறுகென.

‘வந்தகாலத்து நும்மைத் தாங்கியோர் யாவர்’ என்ற பாண்டியந்தச்
சங்கத்தார் கூறிய அவதல்.

1391. காலை ஞாயிறு கெங்கதிர் பரப்பி
லேலையுங் குளனும் வெடிபடச் சுவறித்
தந்தையை மக்கண் முகம்பா ராமே
வெந்த சாகம் வெவ்வே றருந்திக்

(1388) பல்காப்பியம். (தொல். பொ. 649.) 592. (1889)யாப்.வி. 1, உ
வீரசோ. அவங். 10, மேற். (1390) யாப். வி. 94. (1391) தமிழ்நா. 18.
சோழமன், சத. 30.

¹குணமுள தனையுங் கொடுத்த வாழ்ந்த
கணவனை மகளிர் கண்பா ராமே
விழித்தவிழி யெல்லாம் வேற்றுவிழி யாகி
அறவுரை யின்றி மறவுரை பெருகி
உறைமறந் தொழிந்த ஆழிகா லத்தில்
தாயில் லவர்க்குத் தாயே யாகவும்
தந்தையில் லவர்க்குத் தந்தையே யாகவும்
இந்த ²ஞாலத் திடுக்கண் டா
வந்து தோன்றினன் மாறித் திழுவன்
நீலஞ் சேரு ³நெடுமால் போல்வன்
ஆலஞ் சேரி ⁴யயிந்த னென்பான்
ஊருண் கேணி நீரே போலத்
தன்குறை சொல்லான் ⁵பிற்பழி யுரையான்
மறந்தும் பொய்யான் வாய்மையுங் குன்றான்
இறந்து போகா தெம்மையுங் காத்தான்
வருந்தல் வேண்டா வழிதி
இருந்தன மிருந்தன ⁶மிடர்கெடுத் தனமே.

திருவாலங்காட்டீத் திருநடங்கண்டரோ என்று முனிவர்கேட்க
வள்ளுவர் பாடியது.

1392. பூவி லயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைத்
தாவி யளந்தோனுந் தாமிருக்க—நாவில்
இழைநக்கி நூனெருடு மேழையறி வேளே
குழைநக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் கூத்து.

மனைவியைப்பிரிந்தபோது வள்ளுவர் பாடியது.

1393. அடிசிற் கினியாளே யன்புடை யாளிப்
படிசொற் பழிநானு வாளே—அடிவருடிப்
பின்னாங்கி முன்னுணரும் பேதையை யான்பிரிந்தா
லென்றாங்கு மென்க ணைனக்கு.

¹குணமொரு நான்குங் கொடுத்துற வாண்ட. ²மாநிலத். ³சேர்ந்த.
⁴மயிந்த. ⁵பிறர்வகை. ⁶மிடர்கெடுத் தனனே, மிடர்கெடுத் தின்னே,
மிடர்கடர்ந்த தனமே. (1392) தமிழ்நா. 19. (1393) தொல். பொ. 153. 'தலை
வன் மனையறங்கண்டு கூறியதற்கு மேற்கோள்கூட்டினர் நச்சினுர்க்கினியர்.
"அடிசிற் கினியாளே யன்புடை யாளே, படிசொற் றவறாத பாவாய்—அடி
வருடிப், பின்னாங்கி முன்னெழுவும் பேதையே போதியோ, என்றாங்கு
மென்க னிரா' என்பது இக்காலத்துப்பாடம்.

கபிலர் பிறந்தபோது பாடியது.

1394. நெட்டிலை யிருப்பை வட்ட வான்பூ
 1வாடா தாயிற் பீடுடைப் பிழியின்
 கோடேய்க் கும்மே 2வாடிற் பைந்தலைப்
 பரதர் மனைதொறு முணங்குஞ்
 செந்தலை யிறவின் சீரேய்க் கும்மே.

3நெற்கில் வாயில் திறவாத பட்டிமண்டபத்தோர் பொருட்டு
 நக்கீரர் ஒருவன் வாழவுஞ் சாவவும்பாடி இன்னவாறாகவெனச்
 சவித்தற்பொருட்டாய்வந்த
 மந்திரப்பாட்டான அங்கத வெண்பாக்கள்.

1395. ஆரிய நன்று தமிழ்தி தெனவுரைத்த
 காரியத்தாற் காலக்கோட் பட்டானைச்—சீரிய
 அந்தண் பொதியி லகத்தியனா ராணையினற்
 செந்தமிழே 4தீர்க்கசுவா கா.

1396. முரணில் பொதியின் முதற்புத்தேன் வாழி
 பரண கபிலரும் வாழி—அரணிய
 லானந்த வேட்கையான் வேட்கோக் 5சூயக்கோட
 னுனந்தஞ் 4சேர்கசுவா கா.

நக்கீரர்துலத்தைச்சுட்டி இறையனார் பாடியது.

1397. அங்கங் குலங்க வரிவாளி நெய்தடவிப்
 பங்கம் படவிரண்டு கால்பரப்பிச்—சங்கதனைக்

(1394) தமிழ்நா. 11. 1வாடாதாயின், 2வாடில் என்பவற்றைக்கூடாக்கி,
 “பீடுடைப்...கும்மே” என்றும், “பைந்தலைப்...முணங்கும்” என்றும் அடி
 பிரிப்பர்சிலர். 3“தெற்கண்வாயில் திறவாகப்பட்டிமண்டபத்தார்பொருட்டு நக்
 கீரர் ஒருவன்வாழவும் ஒருவன்சாவவும் பாடிய மந்திரம்” என்பது பேராசிரியர்
 உரை. (1395-96.) தொல். செய். 178 நக்கீரனார்க்கினியருரை. 4‘தீர்க்க சுவா’,
 5‘சேர்கசுவா’ என்பன நக்கீரனார்க்கினியத்துக்கண்டபாடங்கள். 6‘நாடத்துக்குயக்
 கொண்டானைச் சாகப்பாடிய அங்கத வெண்பா’ என்று முன்னதற்கும், ‘சூயக்
 கொண்டான் பிழைச்சப்பாடிய அங்கதவெண்பா’ என்று பின்னதற்கும்
 தலைக்குறிப்புக்களும், சூயக்கொண்டான் என்று மூலபாடமும் தமிழ்நாவலர்
 சரிதையிற் காணப்படுகின்றன. ‘புகழ்ச்சிப்பொருளை ஊறுபடக்கூறிய
 பொருளானந்தத்திற்கு’ப் பின்னதை மேற்கோள் காட்டுவர் இலக்கணவிளக்க
 முடையார் (குத்திரம் 887).

கீர்கீ ரெனவறுக்குங் கீரனோ வென்கவியை
ஆராயு முன்னத் தவன்.

அவ் விதைபனுகூற்றுக்கீது விடையாக நக்கீரனார் பாடியது.

1398. சங்கறுப்ப தெங்கன்குலந் ¹தம்பிராற் கேதுகுலம்
பங்கமுறச் சொன்னாற் பழுதாமோ—சங்கை
அரிந்துண்டு வாழ்வோ ²மரனேரின் போல
இரந்துண்டு ³வாழோ மினி.

1399. ஊசி யறுகை யுறுமுத்தங் கோப்பனபோன்
மாசி யுருபனிரீர் வந்துறைப்ப—மூசு
முலைக்கோடு புல்லுதற்கொன் நிலலாதேன் காண்மோ
விறக்கோடு கொண்டெரிக்கின் றேன்.

ஊவையார் ஏழிற்கோவை முனிந்துபாடியது.

1400. இருடர் மணிவிளக்கத் ⁴தேழிலார் கோவே
குருடேயு மன்றுகின் குற்றம்—⁵மருடர்ந்த
பாட்டு முரையும் பயிலா தனவிரண்
டோட்டைச் செவியு முள.

ஒருவண்பாடி அவன் இகழ்ச்சிசொல்ல அப்போது
ஊவைபாடிய அங்கதம்.

1401. எம்மிகழ் வோரவர் தம்மிகழ் வோரே
எம்மிக ⁶ழாதவர் தம்மிக ழாரே
தம்புக ழிகழ்வோ ரெம்புக ழிகழ்வோர்
பாரி யோரி நள்ளி யெழினி
⁷ஆஅய் பேசன் பெருந்தோண் மலையனென்
றெழுவரு னொருவனு மல்ல யதனாள்
மின்னே நோவ தெவனோ

(1397—98.) தனிப்பாக்கன்; திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடல், 16, 22. ¹சங்கரனார்க். ²மரனாரைப் போல. ³வாழ்வ திலை. (1399.) யாப்.வி. 36: "ஊசி முனையி லொளிர்முத்துக் கோத்ததுபோல், வீசும் பணிவந்து மெய்குளிர—மூசு, முலைத்தடங்கண் மாதே முழுவினையேற் கின்று, நிலைக் கையோ நிச்சயித்தாய் நீ" என்ற பாடத்துடன் இவ்வெண்பா தமிழறியும் பெருமான்கையிற் காணப்படுகின்றது. (1400) தொல். செய். 125, பேரா. நக். உரை; 159, ஹை; தமிழ்நா. 32; ⁴இமிழிசையார். ⁵மருடேயும். (1401.) தொல். செய்; 125, 159; பேரா. நக். உரை; தமிழ்நா. 42. ⁶ழாதவர், ⁷ஆயே.

¹அட்டார்க் குதவர்க் கட்டி போல
நீயு முளையே நின்னன் னோர்க்கே
யானு முளனே ²தீம்பா லோர்க்கே
குருகினும் வெளியோய் தேளத்துப்
பருகுபா லன்னவென் சொல்லுதத் தேனே.

புல்லறிவாளர் சிலர் தங்களைப் பாடச்சொன்னபோது
ஓளவை பாடிய அகவல்.

1402. மூவர் கோவையு மூவிளங் கோவையும்
பாடிய வென்றன் பனுவல் வாயால்
எம்மையும் பாடுக வென்றனிர் தும்மையிங்
கெங்ஙனம் பாடுகென் யானே வெங்கட்
களிறுபடு செங்களங் கண்ணிற் காணீர்
வெளிறுபடு நல்யாழ் விரும்பிக் கேளீர்
புலவர் வாய்ச்சொற் புலம்பலுக் கிரங்கீர்
இலவு வாய்ச்சிய ரிளமுலை புல்லீர்
அவிச்சுவை யல்லது தமிழ்ச்சுவை தெருளீர்
உடஇ ருண்ணீர் கொடஇர் கொள்ளீர்
ஒவ்வாக் கானத் துயர்மரம் பழுத்த
துவ்வாக் கனியெனத் தோன்றிய நீரே.

திருக்கோவலூரில் அங்கவை சங்கவை என்ற பெண்கள் ஓளவைக்த
இலக்கறியிட்டபோது பாடியது.

1403. வெய்தாய் நறுவிதாய் வேண்டளவுந் தின்பதாய்
நெய்தா னளாவி நிறையிட்டிப்—பொய்யே
அடகென்று சொல்லி யமுதத்தை யிட்டாள்
கடகஞ் செறியாதோ கைக்கு.

சீற்றடைகோடுக்க அப்போது அவர் பாடியது.

1404. பாரி பறித்த பறியும் பழையனூர்க்
காரியன் றீந்த ³களைக்கோலும்—சேரமான்
⁴வாராயோ வென்றழைத்த வார்த்தையு மிம்முன்றும்
நீலச்சிற் றுடைக்கு நேர்.

¹முட்டாற் ருக்குறைக் கட்டி போல; முட்டார்க் குறவாக் கட்டி போல;
உறுவட் டாற்றுக் குறைக்கட்டி போல; முவ்வாட் டாட்டாக் கட்டி போல.
²லெம்பா லோர்க்கே. (1402) தமிழ்நா. 43. (1403) நை. 41. (1404) நை. 45;
தொண்டை. சத. 36. ³கழைக்கோலும், களைக்கோட்டும், களைக்கோடும்.
⁴வாரா யெனவழைத்த வாய்மையும்.

பழையனூர்க் காரிக்கு ஆடுவாங்கிக்கோடுக்க வாதவன், வத்தவன், யாதவன் என்ற மூவரிடத்தும்போய், அவர்கள் கோடாதய்யிணுலே சோமானிடத்துப்போய் ஓளவை சோல்லிய வெண்பா.

1405. வாதவர்கோன் பின்னையென்றான் வத்தவர்கோ னுனையென்றான் யாதவர்கோன் யாதொன்று மில்லையென்றான்—ஆதலால் வாதவர்கோன் பின்னையினும் வத்தவர்கோ னுனையினும் யாதவர்கோ னில்லை யினிது.

அப்பொழுது சோன் பொன்னுடு கோடுக்க அவர் பாடியது.

1406. ¹சிரப்பான் மணிமுடிச் சேரமான் தன்னைச்
²சுரப்பாடி கேட்கவே பொன்னுடொன் தீந்தான்
இரப்பவ ரென்பெறினுங் கொள்வர் கொடுப்பவர்
தாமறிவர் தங்கொடையின் சீர்.

அங்கவை சங்கவையைத் தேய்விகனுக்குக் கல்யாணம்பண்ணி வைக்கிறபோது ஓலையெழுத விநாயகனை அழைத்த வெண்பா.

1407. ஒருகை யிருமருப்பு மும்மதத்து நால்வாய்க்
கரியருவக் கங்காளன் செம்மல்—கரிமுகவன்
கண்ணுல வோலை கடிதெழுத வாரானேற்
றண்ணுண்மை தீர்ப்பன் சபித்து.

சோனுக்கு விநாயகன் எழுதப் பாடியவெண்பா.

1408. சேரலர்கோன் சேரல் செழும்பூந் திருக்கோவ
லூரளவுந் தான்வருக வுட்காதே—பாரிமகள்
அங்கவையைக் கொள்ள வரசன் மனமியைந்தான்
³சங்கியா தேவருக தான்.

சோழனுக்கு எழுதப் பாடியது.

1409. புகார்மன்னன் ⁴பொன்னித் திருநாடன் சோழன்
தகாதென்று தானங் கிருந்து—நகாதே
⁵கடிக வருக கடிக்கோவ லூர்க்கு
⁶விடியல் பதினெட்டா நாள்.

(1405) த.விழா. 23; தணிப்பாடற்றிரட்டுமுதலிய பிற்பட்ட நூல்களிற் பாடம் பலபடியாகவுள்ளது. (1406) ஐ. 24. ¹சிரப்பார் மணிமலி. ²சுரப்பாடியான்கேட்கப். (1407) ஐ. 46. (1408) ஐ. 47. ³சங்கவையை யுங்குடத் தான்' என்பது தணிப்பாடற்றிரட்டிற்கண்டபாடம். (1409) ஐ. 48. ⁴பொன்னிப் புனனுடன். ⁵கடிதின். ⁶விடியப்.

பாண்டியனுக்கு எழுதப் பாடியது.

1410. வைபவத் துறைவன் மதுராபுரித் தென்னன்
செய்யத் தகாதென்று தேம்பாதே—தையற்கு
வேண்டுவன கொண்டு விடியல்பதி னெட்டாநான்
நண்டு வருக வியைந்து.

பாரீமகள் திருமுனத்துக்கு ழுவரும் வந்தபோது பனந்துண்டத்தைப்
பாடியது.

1411. திங்கட் குடையுடைச் சேரனுஞ் சோழனும் பாண்டியனும்
மங்கைக் கறுகிட வந்துநின் றூர்மணப் பந்தரிலே
சங்கொக்க வெண்குருத் தீன்றுபச் சோலை சலசலத்துக்
கொங்கிற் குறத்தி குவீமுலை போலக் குரும்பைவிட்டு
துங்குக்குக்கண் முற்றி யடிக்கண் கறுத்து துனிசிவந்து
பங்குக்கு மூன்று பழந்தர வேண்டும் பனந்துண்டமே.

அந்த மணத்திற் பெண்ணையாற்றைப் பாடியது.

1412. முத்தெறியும் பெண்ணை முதநீ ¹ரதுதவிர்த்து
தத்திவரு நெய்பா றலைப்பெய்து—குத்திச்
செருமலைதெய் வீகன் நிருக்கோவ லூர்க்கு
²வருமளவிற் கொண்டோடி வா.

வருணைப்பாடியது.

1413. கருணையா லிந்தக் கடலுலகங் காக்கும்
வருணனே மாமலையன் கோவந்—³பெருமணத்து
⁴நன்மாரி தாழ்க்கொண்ட நன்னீ ரதுதவிர்த்துப்
பொன்மாரி யாகப் பொழி.

ஔவையாரீ

ஒருநாட் பசியிலுலே ஒருவன்மனையின்போக அவன் 'சோறில்லைபோ'
என்று சொன்னபின்பு, அவன் மனைவி உபசாரஞ்சோல்ல
அன்னமிட அப்போது சோல்லிய வெண்பா.

1414. அற்ற தலையி வருகிற் றலையதனைப்
பற்றித் திருகிப் பறியேனோ—ஷற்றன்

(1410-1411) தமிழ்நா. 49, 50. (1412) ஷை. ¹ரதுதவிர்த்து. ²வருமள
வுங். (1413) ஷை. 52. ³நிருமணத்து. ⁴முன்மாரிபெய்யுமுதநீரதுதவிர்த்துப்.
(1414) ஷை. 27; இப்பாட்டுப் பிற்பட்ட பதிப்புக்களில் பாடபேதங்கொண்
டுள்ளது.

மரமனையா னுக்கிம் மனையானை யீந்த
பிரமனையான் காணப் பெறின்.

ஓடு துறவன்பலாவைப் பகைவர் வேட்டிப்?பாட
அப்பலா வளர (அவர்) பாடியது.

1415. கூரிய வாளாற் குறைபட்ட கூன்பலா
ஒரிலையாய்க் கொம்பா யுயர்மரமாய்ச்—சீரிய
வண்டுபோற் கொட்டையாய் வன்காயாய்ப் பின்பழமாய்ப்
பண்டுபோ னிற்கப் பணி.

அப்போது துறவன் நாழித்தினை கோடுக்க வாங்கிக்கொண்டு
சோழனிடத்தில் வந்து பாடிய வேண்பா.

1416. கூழைப் பலாத்தழையப் பாடிக் குறச்சிறார்
மூழக் குழக்குத் தினை தந்தார்—சோழாகேள்
உப்புக்கும் பாடிப் புளிக்கு மொருகவிதை
ஒப்பிக்கு மென்ற னுளம்.

சோழன் ஒரு துகிலைப்பார்த்துப் பராக்காயிருப்ப
அப்போது பாடிய வேண்பா.

1417. நூற்றுப்பத் தாயிரம் பொன்பெறினு நூற்சீலை
நாற்றிங்க டன்னிற் கிழிந்துபோம்—மாற்றலரைப்
பொன்றப் புறங்கண்ட போர்வே லகனங்கா
என்றுத் கிழியாதென் பாட்டு.

பந்தனேன்ற வணிகனைப் பாடியது.

1418. யானவ்வை யென்றிரந் தேத்தினென் மற்றவனும்
எனவ்வே டேயென் றிரங்கினான் —நானுங்கேள்
மன்னும் புகார்வணிகன் மாநாகன் பந்தனெனும்
பொன்னினருள் பெற்றேனெரிப் போது.

ஓளவையார் சோனைக்கண்டு பாடிய கலித்துறை.

1419. மதுர மொழிநல் லுமையான் கணவன் மலரடியை
முதிர டினையவல் லார்க்கரி தோமுதில் போன்முழங்கி
அதிர வருகின்ற யானையுந் தேரு மதன்பின்வருங்
குதிரையுங் காதங் கிழுவியுங் காதங் குலமன்னனே.

(1415—16) தமிழ்நா. 28, 29. பின்னால்களிற் பாடபேதங்கள் உண்டு.
(1417) ஷா 53. (1418) பந்தனந்தாதி. 22. (1419) தமிழ்நா. 56.

சோமானைப் பிரிந்தபின் பாடிய வேண்பா.

1420. சிறுக்கரை வெவ்வடகுஞ் சேதாவி நெய்யும்
மறுப்படாத் தண்டயிரு மாந்தி—வெறுத்தேனை
வஞ்சிக்குங் கொற்கைக்கு மன்னவனைப் பித்தானே
கஞ்சிக்கும் புற்கைக்குங் கை.

சோழனைக்கிணை கூறியது.

1421. காணெந்தே நெந்தேன் கடுக வழிநடந்தேன்
யான்வந்த தூர மெளிதன் று—கூனன்
கருந்தேனுக் கங்காந்த காவிரிகுழ் நாடா
இருந்தேனுக் கெங்கே யிடம்.

இடைக்காடர்.

(ஊசிமுறிப்பாட்டு).

1422. வெறிகமழ் ¹தண்புறவின் வீங்கி யுகளும்
மறிமுலை யுண்ணாமை வேண்டிப்—பறிமுன்கை
அஉ ²அறியா வறிவி லிடைமகனே
³நொ அலையல் நின்னுட்டை நீ.

1423. மன்றலங் கோதை மலர்மலைத் தங்குவஃ
கென்று திரியு மிடைமகனே—சென்று
முறியாட்டை யுண்ணாமை வன்கையால் வல்லே
அறியாயோ வண்ணுக்கு மாறு.

1424. ஆற்றங் கரையி னருகிருக்கு மாமரத்திற்
காக்கை யிருந்து கஃகஃகெனக்—காக்கைதனை
எய்யக்கோ லில்லாம லிச்சிச்சிச் சென்றானே
வையக்கோ றூர்தம் மகன்.

1425. பற்றிப் பலகாலும் பான்மறி யுண்ணாமை
நொ அலையல் நின்னுட்டை நீ.

அதிகமானுற் சிறப்பெய்திய பெரும்பாக்களை மதியாது

சோமானி முனைப்படை நின்றுனைக் கண்டு

அரிசில்கிழார் கூறியது.”

1426. மெய்ம்மலி மனத்தி னம்மெதிர் நின்றோன்
அடர்வினைப் பொலிந்த சுடர்விழி பாண்டிற்

(1420) தமிழ்நா. 57. (1421) தனிப்பா. (1422) தொல். செய். 7. பேரா. நச்; யாப். வி. 6; 94. ¹தண்சிலம்பின். ²மறியா. ³நொ அலை. (1423) தமிழ்ப் புலவர்சரி. 29. (1424) தனிப்பா. (1425) யாப். வி. 58; இஃது ஊசிமுறிப் பாடற் பகுதிபோலும். (1426) தொல். புறத். 68, நச்; தகடுர்யாத் திரைப்பாட்.

கையிகர் தமருந் தையணற் புரவித்
தனையவிழ் கண்ணி யினையோன் சீறின்
விண்ணுயர் றெடுவரை வீழ்புயல் கடுப்பத்
தண்ணுங் கடாஅ முமிழ்த வெண்கோட்
டண்ணல் யானை யெறித லொன்றோ
மெய்ம்மலி யுவகைய நம்மருங்கு வருதல்
கடியமை கள்ளுண் கைவல் காட்சித்
தடிய னெண்க னோக்கிச் சிறிய
கொலமொழி மின்னுச்சிதர்ந் தனையதன்
வேறிரித் திட்டு நகுதலு நகுமே.

பெரும்பாக்கனைப் போரிந்கண்டு போன்முடியார் கூறியது.

1427. கார்த்தரும் புல்லணற் கண்ணஞ்சாக் காளைதன்
தார்ப்பற்றி யேர்தரு தோனோக்கித்—தார்ப்பின்னர்
ஞாட்பினுள் யானைக் கணநோக்கி யானைப்பின்
தோர்க்குழா நோக்கித்தன் மாநோக்கிக்—கூர்த்த
களைவரவு நோக்கித்தன் வேனோக்கிப் பின்னைக்
கிணைவனை நோக்கி நகும்.

போன்முடியார் தகடுநீன் தன்மைகூறியது.

1428. மொய்வேற் கையர் முரண்சிறந் தொய்யென
வையக மறிய வலிதலைக் கொண்ட
தெவ்வழி யென்றி யியரார் மார்ப
எவ்வழி யாயினு மவ்வழித் தோன்றித்
திண்கு ரெஃகின் வயவர்க் காணிற்
புண்கூர் மெய்யி னுராஅய்ப் பகைவர்
பைந்தலை யுதைத்த மைந்துமலி தடக்கை
யாண்டகை மறவர் மலிந்துபிறர்
நீண்ட நகாது வெந்துறை யானே.

போன்முடியார் பாட்டு.

1429. மறனுடை மறவர்க் கேறவிட னின்றி
செய்யோ டையவி யப்பியெவ் வாயும்
எத்திரப் பறவை யியற்றின நிறீஇக்
கல்லுங் கவனுங் கடுவிகைப் பொறியும்
வில்லுங் கணையும் பலபடப் பரப்பிப்

பந்தும் பாவையும் பசுவரிப் புட்டிலும்
என்றிவை பலவுஞ் சென்றுசென் றெறியும்
முந்தை மகளிரை யியற்றிப் பின்றை
எய்ப்பெரும் பகழி வாயிற் றாக்கிச்
சுட்டல் போயின் ருயினும் ¹வட்டத்
தீப்பாய் மகளிர் திகழ்நலம் பேர
நோக்குநர் நோக்குநர் நொந்துகை விதிர்க்கும்
தாக்கருந் தானை யிரும்பொறை
பூக்கோட் டண்ணுமை கேட்டொறுங் கலுழ்ந்தே.

“சோமான், பொன்முடியாரையும் அரிசில்கிழாரையும் நோக்கித்
தன்படைபட்டதன்மை கூறக்கேட்டோர்த்து அவர் கூறியது.

1430. கலையெனப் பாய்ந்த மாவு மலையென
மயங்கம ருழந்த யானையு மியம்படச்
சிலையலைத் துலைந்த வயவரு மென்றிவை
பலபுறங் கண்டோர் முன்னு ளினியே
அமர்புறங் கண்ட பசும்பூண் வேந்தே
மாக்களி றுதைத்த கணைசேர் பைந்தலை
மூக்கறு நுங்கிற் றுற்றயற் கிடப்பக்
கலையாக் கழற்காற் கருங்க ணைவர்
உருகெழு வெகுளியர் ²செறுத்தன ரார்ப்ப
³மினையோ யின் று நானை நாமே
உருமிசைக் கொண்ட மயிர்க்கட்
அருமூர சிரங்க ளூர்கொள் குவமே.

பத்தினிச்செய்யுள்.

1431. கண்டகம் பற்றிக் கடக மணிதுளங்க
ஒன்செங் குருதியி னோடு ¹கிடப்பதே—கெண்டிக்
²கெழுதகை யில்லேன் கிடந்தாடப் பன்னாள்
அழுதகண் ணீர் துடைத்த னை.

இளங்கோவடிகளைப் பற்றியவை.

1432. நீடிருங் குன்ற நிழல்காலு மண்டிலத்துக்
கோடுகோ டாய்த்தோன்றுங் கொள்கைத்தே—கூடலார்

¹விட்ட (1430) தொல். புறத். 67, நச்—தகேர்யாத்கிரைப்பாட்டு (?)
²செறுத்தெழுந்தார்ப்ப, ³மினையேறுபோ, ஏறுபோ.(1431) தொல். செய், 63,
பேரா, நச்; யாப். வி. 93, ¹கிடந்ததே, ²செழுதகைமை,

கொண்டாடுஞ் செஞ்சொற் குடக்கோ முனிசேரன்
தண்டா வுரையுத் தமிழ்.

1433. நலத்தகு நால்வரென் றோதிய நான்முகத் தோன்படைத்த
குலத்ததி கார வணிகர் குலபதி கோத்தமிழ்ப்
புலத்ததி கார ருறைபதி பூம்புகார் போற்றநின்ற
சிலப்பதி காரஞ்செய் தானெடுஞ் சேரர் சிகாமணியே.

“பொய்கைக் கதத்தயானைச் சூழாசிரியர் பாடியவை.”

1434. நறுமார் தளிர்மேனி நானூரூப் பின்னா
உறுமாறு கொள்ளின் வருந்தும்—பெறுமாறு
வெண்ணெ யுருக்கி நறுநெய் கொடுத்தேனும்
எண்ணெய்சொண் டப்புத் தலை.

1435. என்னை காய லெரிகதிரோ யான்பயந்த
பொன்னங் கழலான்பின் போகிய—மின்னைக்
கருதலரே யாகிக் கருணனைக்கொன் றிட்ட
பருதிவேற் பாண்டவரைக் காய்.

1436. செய்துமோ பாண திருவி லுடனேந்திப்
பொய்தீர் நெடுந்தேர் புகுதுக—மெய்யே
பலமுறை யாவிர வென்மா(?) மகிழார்
குலமுறையாற் சென்றான் குறை.

(ஹே ஆசிரியர் வைத்த விரதம்)

1437. தேருடைத்தாய்க் காமர் திணைமருதாய்த் திண்மர
மோரடியுட் பத்துட னொற்றுப்பேர்த்—தேருடைய
பண்பாவு தொல்சீர் மறமன்னர் தம்முன்னால்
வெண்பா வுரைப்பான் கவி.

பூதத்தாரும் காரைக்காந் †பேயாரும் பாடியது.

1438. கறைப்பற் பெருமோட்டுக் காடு 1ஹேவோட்
கரைத்திருந்த 2சாந்துதத்தொட் டப்பேய்
3மறைக்க வறியாது மற்றுந்தன் கையைக்
குறைக்குமாங் கூர்ந்துத்தி கொண்டு.

(1432-33) சிலப். இரண்டாம்பதிப்பு. பக். 32. *பொய்கைக் கதயானைச் சூழாசிரியர். (1434-37) யாப். வி. 93. †பேயம்மையாரும். (1438) யாப். வி. 93; வீரசோ. யாப். 21, மேற். 1ஹேவோட்கொத். 2சாந்துகொண், 3மறைக்குமா கானுது வன்பேய்தன் கையைக்.

பாக்கனூர், பழவடிழன்றனோடு தாமோரடி பாடியது.

1439. ஈயற் புற்றத் தீர்ப்புறத் திறுத்த
கற்றேய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான்
நன்னாட் பூத்த நாகிள வேங்கை
மலர்கொய லுறுவதென் மனமவண் மாட்டே.

காரியாசான்.

1440. மல்லிவர்தோண் மாக்காயன் மாணக்கன் மாநிலத்துப்
பல்லவர் நோய்நீக்கும் பாங்கினாற்—கல்லா
மறுபஞ்சந் தீர்மழைக்கை மாக்காரி யாசான்
சிறுபஞ்ச மூலஞ்செய் தான்.

கல்லாடர்.

1441. கல்லாடர் செய்பனுவற் கல்லாட நூறு நூல்
வல்லார்சங் கத்தில் வதிந்தருளிச்—சொல்லாயும்
மாமதுரை யீசர் மனமுவந்து கேட்டுமுடி
தாமசைத்தார் நூறு தரம்.
1442. வாய்ந்தபொருட் கொருபொருளாய்க் கலைவாணிக்
கருள்கொழிக்கு மனமாய்ப் பாரில்
ஆய்ந்தமுது தமிழ்வடித்துக் கல்லாட
மெனவொருநா லருளி யிட்டார்
தேய்ந்தமதிச் சடைப்பரமர் கருணைபெறச்
சங்கமுது செல்வர் வாழ்த்தக்
காய்த்தபுல னடக்கியுயர் பெருஞானம்
பழுத்தருள்கல் லாட னாரே.

பொய்யாமொழிப்புலவர்.

1443. வாய்த்த வயிரபுர மாகாளி யம்மையே
ஆய்த்த வருகா ரணிவயலிற்—காய்த்த
கதிரைமா ளத்தின்ற காளிங்க னேறுங்
குதிரைமா ளக்கொண்டு போ.

(1439) யாப். வி. 96;—இப்பாட்டின் முதலடி அகநானூற்று 8-ம் பாட்டில் உள்ளதாகவும், இரண்டரிமடி முல்லைப்பாட்டின் 37-ம் அடியாகவும், மூன்றாமடி அகநானூற்று 85-ஆம் பாட்டில் உள்ளதாகவும் உள்ளமை காண்க. 1பொன்னினர். (1440) சிறுபஞ்சமூலப் பாயிரம். (1441-42) கல்லாடம்—பாயிரம். (1443) தமிழ்நா. 61.

பொய்யாமொழியார் ஆசிரியர் பாடியது.

1444. பொதியி லகத்தியனாய்ப் பொய்யா மொழியாய்
¹அதிகை யமண்பா[க்க]க் கீழாய்த்—துதிபெருகு
 செங்காட்டுக் கோட்டந் துறையு ரெணுந்தலத்துச்
 சங்காத்தங் கொண்டிருப்பாய் தான்.

முருகவேளை அவர் பாடியது.

1445. ²பொன்போலுங் கள்ளிப் பொறிபறக்குங் கானலிலே
 என்பேதை செல்லந் கியைந்தனளே—மின்போலும்
 மானவேன் முட்டைக்கு மாறாய் தேவ்வர்போங்
 கானவேன் முட்டைக்குங் காடு.

முருகவேள் பொய்யாமொழியாரைப் பாடியது.

1446. விழுந்ததுளி யந்தரத்தே வேமென்றும் வீழ்ந்தால்
³எழுந்த சுடர்சுடுமென் றேங்கிச்—செழுங்கொண்டல்
 பெய்யாத கானகத்தே பெய்வனையும் ⁴போயினளே
 பொய்யா மொழிப்பகைஞர் போல்.

நாலுபெருக்குக் கண்டேறிய அவர் பாடிய வேண்பா.

1447. கூத்தான் முகத்திரண்டு கூர்வேல்கள் கூத்தாடன்
 மூத்தான் முகத்தின் முழுநீலம்—மூத்தாடன்
 அன்னை முகத்தி லரவிந்த மன்னைதன்
 அன்னை முகத்திலிரண் டம்பு.

காளையார்கோயில் தேவடியார் எழுபதுபேரும் எழுபதினாயிரம்
 பொன்கோடுக்க அவர் பாடிய வேண்பா.

1448. வாச மலர்மடந்தை போல்வார்வண் கானப்பேர்
 ஈனன்றன் மக்க னெழுபதின்மர்—தேசத்
 திரவலர்மே னீட்டுவர்கை யீண்டிலகங் காக்கும்
 புரவலர்மே னீட்டுவர்பொற் கால்.

(1444) தமிழ்நா. 62. ¹சிறைவில் புலவர் சிறப்பாய். இவ்வெண்பாவின்
 இரண்டாமடியின் சுத்தபாடம் தெளியக்கூடவில்லை. (1445.) ஐ. 70.
²பொன்பாலுங் கன்னிப் பொறிப்புறவே யேதி லன்பின், என்பாவை போக
 விசைந்தனளே. (1446.) ஐ. 5. ³எழுந்து சுடர்விடுமென். ⁴போயினள்.
 (1447.) ஐ. 72. (1448.) ஐ. 75.

சங்கப்பலகையிற் சிலாநுபமான சங்கத்தாரை
அவர் பாடிய வேண்பா.

1449. உங்களிலே யானொருவ னெப்பேறோ வொவ்வேறோ
திங்கட் குலனறியச் ¹செப்புங்கோள்—சங்கத்துப்
பாடுகின்ற ²முத்தமிழென் பன்னூலு மேற்குமோ
ஏடவிழ்தா ரேழெழுவி ரின்று.

பாண்டியன்முன் சங்கப்பலகை மீதப்ப அவர் பாடிய வேண்பா.

1450. பூவேந்தர் முன்போற் புரப்பர் ரிலையன்றிப்
பாவேந்த ருண்டென்னும் பான்மைதான்—மாவேந்தன்
மாற னறிய மதுரா புரித்தமிழோர்
வீற்றேனையே சற்றே மித.

பாண்டியன் 'நீர் நல்ல புலவர்' என்றபோது அவர் பாடியது.

1451. அறமுரைத் தானும் புலவன்முப் பாலின்
திறமுரைத் தானும் புலவன்—குறுமுனி
தானும் புலவன் தரணி பொறுக்குமோ
யானும் புலவ னெனின்.

சீநகர்கள் கட்டுச்சோறுகோடுக்கப் பாடியது.

1452. அளிகொ ளுந்தொடை யன்னர சைக்குமன்
ஒளிகொள் சிந்தை னின்றவந் திட்டசீர்ப்
புளியஞ் சோறுமென் புந்தியிற் செந்தமிழ்
தெளியும் போதெலாந் தித்தியா நிற்குமே.

கண்டியூர்வண்ணுத்தியைப் பாடிய வேண்பா.

1453. தூசுதூ சாக்குவார் பாவை சுடர்த்தொடிக்கை
ஆசிலாக் கண்டியூ ராரணங்கு—வாசமலர்க்
கண்ணங்கை கொங்கைமுகங் காலங் கடிக்கமலம்
கண்ணங்கை கொங்கைமுகங் கால்.

பெய்யாமொழியார் பாதிபாட ஓளவையார் பாதிபாடிய
வேண்பாக்கள்.

1454. தண்ணீருங் காவிரியே தார்வேந்தன் சோழனே
மண்ணு வதுஞ்சோழ மண்டலமே—பெண்ணாவர்

(1449.) தமிழ்நா. 64. ¹செப்புங்கள். ²முத்தமிழ்க்கென் பைந்தமிழு
மொக்குமோ. (1451.) ஷ. 73. (1452-53) ஷ. 76. 69. (1454) ஷ. 25;
இஃது ஓளவை தனியே பாடியதென்று சோழமண்டலசதகமும் (41),
கம்பர்பாடியதென்று பிற்காலத்துப் புத்தகங்களும் கூடும்.

¹அம்பாச் சிலம்பி யரவிந்த மேமலராஞ்
செம்பொற் சிலம்பே சிலம்பு.

1455. பத்தம்பிற் பாதி யுடையா ளிரண்டம்பிற்
கொத்தம்பி யென்பான்பாற் கோட்புக்குச்—சுத்தப்
பசும்பொ னரவல்குற் பாவையர்க்குத் தோற்று
விசும்பிடைவைத் தேகினான் வில்.

புலவன்றன் உடல்வேடிக்கப் போய்யாமோழியார் பாடியது.

1456. கோதில் ²குலமங்கை குலோத்துங்கச் சாவகனென்
றோகினென் தன்னை யொறுப்பதனான்—மாது
³துளையாத முத்து வடந்துக்கி னாளாம்
விளையாடாச் செப்பிரண்டின் மேல்.

தமகீது அபவாதம்வந்தபோது அவர் பாடியது.

1457. தேரையார் ⁴தெங்கிளர் ருண்ணர் பழிசுமப்பர்
நாரியார் தாமறிவர் நாமவரை நத்தாமை
⁵கோரைவாய் பொன்சொரியுங் ⁶கொற்றவன் தன்கண்டி
யூரைவாய் மூட ⁷வுரையறிந்தோ மில்லையே.

போய்யாமோழியார் சீநக்கநடன் தீப்புதுந்த பாட்டு.

1458. அன்றுந் ⁸செல்லக் கிடவென்றா யாருயிர்விட்
டின்றுந் வாணுலக மெய்தினும்—⁹வென்றிதிகழ்
¹⁰மாநக்க பூண்முலையார் மாரனே தென்னரஞ்சர்
சீநக்கா ¹¹செல்லக் கிட.

போய்யாமோழியார் தீப்புதுந்தது கேட்ட ஏழாரர் தீப்புக்க
செய்திப்பற்றி முன்னோர் பாடிய வேண்பர்.

1459. சிற்றரஞர் பேரரஞர் தென்மாவை பூந்துருத்தி
கொத்தமலி கண்டி குருகாபூர்—இத்தனையும்

¹அம்பொற்சிலம்பி யரவிந்தத் தாளணியும்' என்று தனிப்பாடற்
றிரட்டு முதலியவற்றிற் காணப்படினும், பழைய சுத்தபாடம் அஃதன்று.
(1455) தமிழ்நா. 26. (1456) ஷ. 75. ²குலமங்கைக். ³துளையாது முத்து
வடந் தூக்கினு ளாரம், விளையாடி. (1457) ஷ. 74. ⁴செவ்விளர். ⁵கோரை
வாய்ப். ⁶கொற்றவன்றன் கண்டியெனும். ⁷வுரையறிவா ரில்லையே (தஞ்சைச்
சரசுவதிமால்—பிரதி). (1458) ஷ. 76. ⁸செல்லக்கட. ⁹நன்றுநன்று.
¹⁰வாணக்க; மாடுனாக்கும் வேல்விழியார். (1459) சோழமண். சத. 55, மேற்.

¹வாய்ப்பாய மாந்தருளு மன்னுகுடி யத்தனையுந்
தீப்பாய்ந்த நல்ல திறம்.

பழையனூதார் பழிகீர்த்த நீக்குழி அவிநாதேரிய
முவேந்தரும் வந்துபார்த்துப் பாடியன்.

(சேரன்)

1460. யாவரே காராளர் யாவ நிணையாவார்
நாவலோ நாவலோ நாவலோ—கோவைப்
பொருப்பா ²லளித்தார்க்குப் போதுமே யுண்மை
நெருப்பா ³லளித்தார்க்கு நேர்.

(சோழன்)

1461. எல்லை பலகடந்திட் டெங்கும் புகழ்பூத்துத்
தொல்லை மனுக்காகத் தோன்றிற்றே—கொல்லை
வழியிலொரு பேய்நின்று வஞ்சனையாற் செய்த
குழியிலெழு செந்திக் கொழுந்து.

(பாண்டியன்)

1462. பிழைத்தாரோ காராளர் பேய்மகன்சொற் கேட்டிப்
பிழைத்தார்க ளல்லர்பிழை தீர்த்தார்—பிழைத்தார்க
ளெல்லாருங் காண் வெரியகத்தே மூழ்கினார்
எல்லாரு மின்று முளர்.

சுத்திமுற்றப்புவவர்

“சத்திமுற்றத்தில் ஒருபுவன் பாண்டியன்மதுரைக்குப்போகப்
பாண்டியன்வாசற்புவவர் வாசல்விடாமல் மறிக்க ஊரில்
அம்பலத்திற்கிடந்தான் பாடியது”

1463. நாராய் நாராய் செங்கா னாராய்
பனம்படு பனையின் கிழங்குபிளர் தன்ன
பவளக் கூர்வாய்ச் செங்கா னாராய்
நீயுமூன் பெடையும்
தென்றிசைக் குமரி யாடி வடதிசைக்
சாவிரி யாட வேருவி ராயின்
சத்திமுற் றத்து வாலியிற் சென்று

¹வாய்ப்பாய மாந்தர்களும்; வாய்ப்பா யமாந்தருளும். (1460-1462)
தமிழ்நா. 151—153. ²லவித்தார்க்கு. (1463) ஷே. 168; சோழமண், சத,
நீயுமேற், இக்காலத்துப் பாடபேதங்கள் பல, இதனிடையுண்டு.

நனைசுவர்க் கூரைக் கனைகுரற் பல்லி
வரவுபார்த் திருக்கு மனைவியைக் கண்டெங்
கோமான் வழிதி கூடன் மன்றத்
தாடையின்றி வாடையின் மெலிந்து
கையது கொண்டு மெய்யது பொத்திக்
காலது கொண்டு மேலுறத் தழீஇ
1 அலகுதிறத் தன்ன பல்லின் னாகிப்
பேழைசெய் பாம்பென வுயிர்க்கும்
ஏழை யாளனைக் கண்டன மெனுமே.

பொன்பற்றிகாவலன்.

1464. மிக்கவன் போதியின் மேதக் கிருந்தவன் மெய்த்வவத்தாற்
றெக்கவன் யார்க்குத் தொடரவொண் ணாதவன் றாயனெனத்
தக்கவன் பாதற் தலைமேற் புனைந்து தமிழரைக்கப்
புக்கவன் பைம்பொழிற் பொன்பற்றி மன்புத்த மித்திரனே.
1465. ஆயுங் குணத்தவ லோகிதன்பக்க லகத்தியன்கேட்
டேயும் புவனிக் கியம்பிய தண்டமி ழிங்குரைக்க
நீயு முனையோ வெனிற்கு டன்சென்ற நீள்விசும்பில்
ஈயும் பறக்கு மிதற்கென் கொலோசொல்லு மேந்திழையே.
1466. நாமே வெழுத்துச்சொ னற்பொருள் யாப்பலங் காரமெனும்
பாமேவு பஞ்ச வதிகார மாம்பரப் பைச்சுருக்கித்
தேமே வியதொங்கற் தேர்வீர சோழன் நிருப்பெயராற்
பூமே லுரைப்பன் வடநான் மரபும் புகன்றுகொண்டே.
1467. ஈண்டு நூல் கண்டா னெழின்மலைக் கூற்றத்துப்
பூண்டபுகழ்ப் பொன்பற்றி காவலனே—மூண்டவரை
வெல்லும் படைத்தடக்கை வெற்றிபுனை ¹வீரன்றன்
சொல்லின் படியே தொகுத்து.

பெருந்தேவன்.

(வீரசோழிய உரைகாரர்.)

1468. தடமார் தருபொழிற் பொன்பற்றி காவலன் றுண்மொழிந்
படிவீர சோழியக் காரிகை நூற்றெண் பஃதொடொன்றின்
திடமார் பொழிப்புரை யைப்பெருந் தேவன் செகம்பழிச்சக்
கடனாக வேமொழிந் தான்றமிழ் காதலிற் கற்பவர்க்கே.

¹ அலகுதிற்த். (1464-1466) வீரசோ, பாயிரம், (1467) ஷே. அலங். 39,
பிராரன். (1468) ஷே, முடிவு.

சேயங்கோண்டார்

“சேட்டி மீள்மேல் இசையாயிரம் பாடியபோது சேக்கார்
‘புகார் தங்கட்து ஊர்’ என்று பாடச்சோல்லப் பாடியது.”

1469. ஆடுவதுஞ் செக்கே யளப்பதுவு மெண்ணெயே
கூடுவதுஞ் சக்கிலியக் கோதையே—நீடுபுகழ்க்
கச்சிச்செப் பேட்டிற் கணிக்ருங்காற் செக்கார்தாம்
உச்சிக்குப் பின்புகா ஞர்.

“அபயன்மேற் கோபம் வந்தபோது (அவர்) பாடியது”.

1470. காவல ரீகை கருதுங்காற் காவலர்க்குப்
பாவலர் நல்கும் பரிசொவ்வா—பூவினிலை
யாகாப் பொருளை யபயனளித் தான்புகழா
மேகாப் பொருளளித்தேன் யான்.

கூத்தர்வாலாறும், அவர் காங்கயன்மேல்
நாலாயிரக்கோவை பாடியதும்.

1471. புதுவைச் சடையன் பொருந்துசங் கரனுக்
குதவித் தொழில்புரி யொட்டக் கூத்தனைக்
கவிக்களி றுகைக்குங் கவிராட் சதனைனப்
புவிக்குயர் கவுடப் புலவனு மாக்கி
வேறுமங் கலநான் வியந்துகாங் கயன்மேற்
கூறுநா லாயிரக் கோவைகொண் டியர்ந்தோன்.

சோழன் வரிசையளித்துவிடேந்தபோது கூத்தர்கூறிய வகுப்பு.

1472. இடிக்கட் புண்படு நிரப்புக் கொண்டிழன்
நிரக்கச் சென்றவின் நெனக்குச் சிங்களர்
திடுக்குற் றஞ்சும்வெஞ் சினத்துச் செம்பியன்
நிருக்கைப் பங்கயஞ் சிறக்கத் தந்தன
படுக்கக் கம்பளம் பதக்கக் குங்குமம்
பதிக்கக் கங்கனம் பரிக்கக் குஞ்சரம்
கடுக்கக் குண்டலங் கலிக்கச் சங்கினம்
கவிக்குப் பஞ்சரங் கவிக்கத் தொங்கலே,

(1469) தமிழ்நா. 116. (1470) ஐ. 115. (1471) சோழமண். சத. 93, மேற், (1472) தமிழ்நா. 118, பரக்கக்.

“இந்த வீருதுகள் யாருக்கு” என்றபோது அவர் பாடியது.

1473. பத்துக்கொண் டனதிக்கும் பதறிப்போய் முடியிப்
பைம்பொற்றா ரகைசிந்தப் பகிரண்டித் திடையே
மத்துக்கொண் டமுதத்தைக் கடையாழித் திருமால்
வடிவாவிப் புவிகைக்கொண் டருண்மானா பரணு
முத்துப்பந் தரினிற்குங் குருளைக்குஞ் சினவேன்
முருகற்கும் பொதியக்கோ முனிவற்கும் பதுமக்
கொத்தற்குஞ் சடிவக்கொந் தளருக்கு மல்லாந்
கூழைத்தண் டமிழர்க்கேன் கொடியுங்கா ளமுமே.

கூத்தரீபாதி சோழன்பாதி பாடியது.

1474. ஆடுங் கடைமணி நாவசை யாம வகிலவெல்லாம்
நீடுங் குடையிற் றரித்தபி ரானென்று நித்தநவம்
பாடுங் சலிப்பெரு மாளுட்டக் கூத்தன் பதாம்புயத்தைச்
சூடுங் குலோத்துங்க சோழனென் றேயெனைச் சொல்லுவரே.

இராசா கைகோடுத்தபோது பாடியது.

1475. கொலையைத் தடவிய வைவே லரக்கர் குலமடியச்
சிலையைத் தடவிய கையே யிதுசெக தண்டத்துள்ள
மலையைத் தடவிய விந்தத் தடவி மலைந்தவொன்றார்
தலையைத் தடவி நடக்குங்கொல் யானைச் சயதுங்கனே.

“கவிகளை அறுத்தபோது புலவரெல்லாம் “வேதுளப் பாடியது”.

1476. பாட்டுத் தொடுக்கும் புலவோர்க்குக் கூத்தன் பயப்படல்பே
தாட்டுக் கடற்புலி யஞ்சலன் றோவறுத் துக்கிடந்த
சூட்டுக் கதிரக ணிலத்தடங் காமற் றொகுத்துமள்ளர்
மேட்டுக் குவாலிடம் பொன்னிறன் னாடுடை வேற்கண்டனே.

“கவிகளை அறுத்தபோது, சேரனும் பாண்டியனும் ‘பாவம்’
என்று ஓலைவரவிட, இராசா வேட்டவந்தபோது பாடியது.”

1477. அன்றையினு மின்றைக் ககன்றதோ வல்லாது
குன்றெடுத்து நீதிருத்திக் கொண்டாயோ—என்றும்
அடைந்தாரைக் காக்கு மகனங்கா நீயும்
நடந்தாயே நாலேந் தடி.

நேந்துன்றைவாணமுதலியார்

‘கவிஞரை வேட்டவேண்டி’ என்று பாடியது.

1478. கோக்கண்டு மன்னர் குரைகடற் புக்கிலர் கோகனகப்
 • ¹பூக்கண்டு கொட்டியும் பூவா தொழிந்தில பூவில்லிண்ணோர்
 காக்கண்ட செங்கைக் கவிச்சக்ர வர்த்தினின் கட்டுரையாம்
 பாக்கண் டொளிப்பர்க ளோகவி பாடிய பாவலரே.

தேவீ ஊடலாய்க் கதவடைத்தபோது கூத்தர் பாடியது.

1479. கரத்துஞ் சிரத்துங் களிக்குங் களிறுடைக் கண்டன்வந்தான்
 இரத்துங் கபாட மினித்திறப் பாய்பண் டிவனணங்கே
 உரத்துஞ் சிரத்துங் கபாடந் திறந்திட்ட துண்டிலங்கா
 புரத்துங் கபாட புரத்துங் கல்யாண புரத்தினுமே.

மடையனைத் தலைநீச் செய்ததை விலக்கி அவர் பாடியது.

1480. மீனகம் பற்றிய வேலையு மண்ணையும் வெற்படங்கப்
 போனகம் பற்றிய மாலலை யோபொருந் தாவரசர்
 கானகம் பற்றக் கனவரை பற்றக் கலங்கள்பற்ற
 வானகம் ²பற்ற வடிவேல் விடுத்த மனதுங்கனே.

கூத்தர் செங்குந்தரிட்ட தலைச்சிங்காதனத்திருந்து கூறியது.

1481. கலைவாணி நீயுலகி விருப்பதுவுங் கல்விபுணர் கவிவல் லோரை
³நிலையாகப் புரப்பதுவு மவர்காவில் ⁴வாழ்வதுவுங் கிசமே யன்றோ
 சிலைவாண னாவிருந்தா யிரம்புயங்க டெனிர்துமுயர் சேவ னுற்றான்
 தலையாவிகொடுத்திடுஞ்செங்குந்தருயிர் பெற்றிடநீதயைசெய்வாயே.
 தமக்குச் சிரச்சிங்காதனமிட்ட செங்குந்தவிரைப் புகழ்ந்து

அவர் பாடியது.

1482. நிலைதந்தா ருலகினுக்கே யாவருக்கு
 மபிமானம் நிலைக்கத் தந்தார்
 கலைதந்தார் வணிகருக்குச் சேவனஞ்செய்
 திடவென்றே கையிற் றந்தார்
 விலைதந்தார் தமிழினுக்குச் செங்குந்த
 ரென்கவிக்கு விலையா கத்தான்
 தலைதந்தா ரெனக்கொட்டக் கூத்தனெனும்
 பெயரினையுந் தாந்தத் தாரே.

(1478) தமிழ்நா. 127. ¹பூக்கண்ட. (1479) ஐ. 125. (1480) ஐ. 135. ²பற்றக் கதிர்வேல். (1481 -- 82) ஈட்டியெழுபதுப்பாயிரம். ³தலையா. கக் காப்பதுவும். ⁴வாழ்வதுஞ்சத் தியமே யன்றோ.

மலரீக்கூத்தன்.

1483. சென்று செவியளக்குஞ் செம்மையவாய்ச் சிந்தையுள்ளே
நின்றளவி லின்ப நிறைப்பவற்றுள்—ஒன்று
மலரிவருங் கூந்தலார் மாதர்நோக் கொன்று
மலரிவருங் கூத்தன்றன் வாக்கு.

யானை நிகளம்விடுத்தபோது கூத்தர் பாடியது.

1484. இன்னங் கலிங்கத் திகல்வேந்த ருண்டென்றோ
தென்னன் றமிழ்நாட்டைச் சீறியோ—சென்னி
அகளங்கா வுன்ற னயிரா வதத்தின்
நிகளங்கால் விட்ட நினைவு.

மணவைக்கூத்தன்.

1485. துளைபடு மாமர மோரோழு மெய்தவன் தூதுகவி
உளைபடு வாரிதி யொன்றே கடந்த தொளிர் தரள
வளைபடு வாலி மணவைமன் கூத்தன் வருத்தகவி
தளைபடு காலுட னேகட லேழையுந் தாண்டியதே.

புகழேந்திப்புவவர்

சூதில் சோழந்தேவியை உயர்த்திப்பாடியது.

1486. பழியும் புகழு மெவர்க்குமுண் டாமிர்தப் பாரிலுனக்
கழியுஞ் சிலையுங் கயலுமன் றோவக ளங்கதூங்க
மொழியும் பொழுதெங்கள் பெண்சக்ர வர்த்தி முகத்திரண்டு
விழியும் புருவமு மாகியிப் போதன்னை வெல்கின்றவே.

சோழந்தேவி ஊடலாய்க் கதவடைத்தபோது

அப்புவவர் பாடியவை.

1487. தூபங் கமழும்பைங் கோதையன் விக்ரம சோழன்மன்னர்
தீபன் புறங்கடை வந்துநின் ருனின் நிருப்புருவச்
சாபங் குனிய விழிசிவப் பத்தலை சாய்த்துநின்ற
கோபந் தணியன்ன மேயெளி தோநங் குடிப்பிறப்பே.

1488. இழையொன் றிரண்டு வகிர்செய்த வற்றொன் றிணையுமிடைக்
குழையொன் றிரண்டுகட் கொம்பனை யாய்கொண்ட கோபந்தவிர்
மழையொன் றிரண்டுகைம் மான பரண்கண்டன் வாசல்வந்தார்
பிழையொன் றிரண்டு பொறுப்பதன் றோகடன் பேதையர்க்கே.

(1483) தண்டி. 43, மேற். (1484) தமிழ்நா. 123. (1485) தனிப்பா.
(1486) தமிழ்நா. 142. (1487-88) தமிழ்நா. 138-39. 1488-ம் பாட்டில்
வழங்கும் பிற்காலத்துப் பாடபேதங்களைத் தனிப்பாடற்றிரட்டுமுதலிய
வற்றிற் கண்டுகொள்க.

1489. நானே யினிச்சொல்லி வேண்டுவ தில்லை நளினமலர்த்
தேனே கவாடந் திறந்துவி டாய்செம்பொன் மாரிபொழி
மானே ரபய னிரவி குலோத்துங்கன் வாசல்வந்தாற்
ருனே திறக்குரின் கைம்மல ராகிய தாமரையே.

பித்தனென்றபோது அப்புலவர் பாடியது.

1490. சத்தம் புயிலும் புலவோர் கதலித்தண் ¹டோட்டம்புகும்
பித்த னிவனென்ப ரென்னைக்கண் டாய்பிழைத் துக்கனைத்தே
தத்த முதுகிட்ட தெவ்வேந்தர் தங்க டடமகுட
சத்த மவசத்த மாகுங்கொல் யானைச் சய துங்கனே.

பாண்டியன்யானை தலையவிழாமெகிருகீ காரணம்
புமழேந்தியார் கூறியது.

1491. தென்னவன் தென்னர் பெருமான் நிறன்மதுரை
மன்னவன் கோக்களிற்றின் வல்லிக்கும்—பொன்னிநா
டாலிக்கும் வேந்தா மபயன் குலமகளிர்
தாலிக்கு மொன்றே தலை.

சோழனுந் தேவியும் பாடியவை.

(தேவி)

1492. காடுமீ னம்படக் கண்டநங் ²கண்டன்வெண்
³கோடுமே யுந்துறைக் ⁴கொண்டலும் பின்கொளத்
தேடுந் டுங்கொடித் ⁵தேருநா முய்யவந்
தாடுமே பாடுமே யன்னமே யின்னமே.

(சோழன்)

1493. மலையினுங் ⁶கானினும் போயினார் வருவரே
⁷முலையின்மேற் பசுலைபோய் முதனிறங் கொள்ளுமே
துலையிலங் கியகொடைச் சோமன்வாழ் புலனையிற்
தலையிலங் கியதடத் தன்னமே யின்னமே.

(1489) தமிழ்நா. 140. இதில் வழங்கும் பிற்காலத்துப் பாடபேதங்
களைத் தனிப்பாடற்றிரட்டுமுதலியவற்றிற் கண்டுகொள்க. (1490) ஷு. 137.
¹டோட்டம்புக்க. (1491) தனிப்பா. (1492) தமிழ்நா. 174. ²கண்டன்
மேற், கண்டன்வேற். ³கோடுமேய் துறையுறை. ⁴தொண்டியிக் கோனகர்.
⁵தெரியநா. (1493) ஷு. 175. தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால்—பிரதி. ⁶கடலி
னும். ⁷முலையினும் பலபொரி முழுநிறங் கொள்ளுமே.

சோழன்கேட்டுத் தேவியைத் தன்மடியிலவைத்த பாட்டு.

1494. காணுந்தேன் வந்தேன் கடுக வழிநடந்தேன்
யான்வந்த தூர மெளிதன்று—கூணன்
கருந்தேனுக் கங்காந்த காவிரிசூழ் நாடா
இருந்தேனுக் கெங்கே யிடம்.

கம்பர் நெய்வவரத்தினுற் கவிசொல்லியநாளிற் பாடிய வேண்பா.

1495. மோட்டெருமை வாவிபுக முட்டுவரால் கன்றென்று
வீட்டளவும் பால்சொரியும் வெண்ணையே—நாட்டில்
அடையா நெடுங்கதவு மஞ்சலென்ற சொல்லும்
உடையான் சரராம னூர்.

ஏரெழுபதுபாடி அரங்கேற்றும்போது புதுவைச்சேதிராயனை
விடந்தீண்டத் தீர்த்தவேண்பா.

1496. ஆழியான் பள்ளி யணையே யவன்கடைந்த
வாழி வரையின் மணித்தாம்பே—¹பூழியான்
பூணே புரமெரித்த பொற்சிலையிற் பூட்டுகின்ற
நானே யகல நட.
1497. மங்கை யொருபாகர் மார்பிலணி யாரமே
பொங்கு கடல்கடைந்த பொற்கயிறே—திங்களையுஞ்
சீறிபதன் மேலூருந் தெய்வத் திருநானே
ஏறிய பண்பே யிறங்கு.
1498. பாணாச் சுமந்த படவரவே பங்கயக்கண்
வீரன் கிடந்துறங்கு மெல்லணையே—யீரமதிச்
செஞ்சடையான் பூணுந் திருவா பரணமே
நஞ்சடையாய் தூர நட.

வாணியன்தாதன் விருதுகாளம்பிடிக்கக் கம்பர் பாடியது.

1499. கூளம் பிடித்தெள்ளின் கோதுவைப் பானங் குலக்கவிக்குக்
காளம் பிடித்திடிற் சின்னம் படுமன்பர் காதலிமார்
வேளம் பிடித்தகண் வெள்ளம் பிடிக்கவெம் ²பேய்க்கிளம்பேய்
தாளம் பிடிக்கத் தனிலேல் பிடித்த சயதுங்கனே.

(1494) தமிழ்நா. 176. தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால்—பிரதி.
(1495) ஷே. 77; சோழமண். சத. 28. மேற். (1496) ஷே. 78; தொண்டை
மண். சத. 57, மேற். ¹பூழியான். (1497) ஷே. 79. (1498) தனிப்பா.
(1499) தமிழ்நா. 83. ²பேய்க்குழுப்போய்.

சேழனுடன் கோபித்துக்கொண்டு மதுரைக்குப் போதும்போது
பாடியது.

1500. காத மிருபத்து நான்கொழியக் காசினியை
ஒதக் கடல்கொண் டொளித்ததோ—¹மாதவா
கொல்லி மலையுடைய கொற்றவா நீமுனிந்தால்
இல்லையோ வெங்கட் கிடம்.

ஒரு வேளாளன்களத்திற் துறுணிநெல்வாங்கி
வேலிக்காலில் இறைத்துப் பாடியது.

1501. செட்டிமக்கள் வாசல்வழிச் செல்லோமே செக்காரப்
பொட்டிமக்கள் வாசல்வழிப் போகோமே—²யிட்டமிலாப்
பார்ப்பா ரகத்தையெட்டிப் ³பாரோம் பரிசறிந்து
காப்பா ருழவாளர் காண்.

வேலி எண்பாட்டு மண்சுவர்வைத்துக் கூலி பெறப்போம்போது
சுவர் இடிந்துவிழ, மீளக்கட்டிப் பாடிய பாட்டு.

1502. மற்கொண்ட திண்புயத்தான் மாநகர்விட் டிங்குவந்தேன்
சொற்கொண்ட பாவின் சுவையறிவா நீங்கிலையே
விற்கொண்ட வாணுதலாள் வேலி தருங்கூலி
நெற்கொண்டு போமளவு நில்லாய் நெடுஞ்சுவரே.

கம்பர் தம்பிரயாணத்தில் ஓர் ஏரிப்பக்கத்தினின்றுகொண்டு
'முடிக்கரை என்ற ஊர்க்கு வழியாது' என இடையர் சிலரை உசாவ
'அடிக்கரை பிடித்துச்சென்றல் முடிக்கரை அடையலாம்'
என்று அவர்கள் கூறிய பொருளை முதலிற்றெரியாது திகைத்துப்
பிள் தெரிந்து கூறியவேண்பா.

1503. கருங்காலிக் கட்டைக்கு நாணக்கோ டாவி
இருங்கதலித் தண்டுக்கு நாணும்—மருங்காகக்
காட்டெருமை மேய்க்கின்ற காளையர்க்கே நாந்தோற்றோம்
நாட்டரசன் கோட்டை நகர்க்கு.

(1500) தமிழ்நா. 85. ¹மேகினியிற், கொல்லிமலை தேன்சொரியுங் கொற்
றவா. (1501) ஐ. 82. ²யூட்டிபுகும். ³பூரோமே யெந்நாளுங்—காப்பாரே
வேளாளர் காண்—என்பன பிற்காலப் பாடங்கள். (1502) தனிப்பா.
(1503) சேதுநாடுத் தமிழும். பக். 8. இஃது, ஓளவைபாடியதாகக்கொண்டு
கதைவேறுபாடும் பாடபேதங்களும் கூறுவர். (வினோதரசமஞ்சரி ஓளவை
மூர்ச்சித்திரம் பார்க்க.)

கம்பர் மதுரைக்குச் சென்றபோது பாண்டியனுந்
தேவியும் பல்லக்குச்சுமக்க அப்போது பாடியது.

1504. உமையவளு நீயு ¹மொருங்கொப்பே யொப்பில்
உமையவளுக் குண்டங்கோ ருனம்—உமையவடன்
பாகந்தோய்ந் தாண்டான் பலிக்குழன்றான் பாண்டியனுன்
²ஆகந்தோய்ந் தாண்டா னரசு.

நென்மலித்தச்சுனைப்பாடி ஆயிரக்கலநெல் தீயாகம்
பெற்றுப் பாடியது.

1505. நெற்பயிர் விளைகழனி நென்மலி வாழ்தச்சன்
கற்படி திண்டோளான் கங்கண கணகணவன்
விற்புரை திருதுதலாள் ³மின்மினு மினுமினுவை
சொற்படி வேலைசெய்வான் ⁴துந்தரு துருதுருமி.

கம்பர், இராமாயணம் இரவீந் பாடுதற்காகக்
காளியைப் 'பந்தம்பிடி' என்று பாடிய வேண்பா.

1506. ஒற்றியூர் காக்க வுறைகின்ற காளியே
வெற்றியூர் காகுத்தன் மெய்ச்சரிதை—பற்றியே
நந்தா தெழுதற்கு நல்லிரவின் மாணுக்கர்
பிந்தாமற் பந்தம் பிடி.

தம்மகன் அரசனுந் கொல்லப்பட்டபோது பாடியனவாகக்
கூறப்படும் செய்யுட்கள்.

1507. மட்டுப் படாக் கொங்கை மாணர் கலவி மயக்கத்திலே
கட்டுப்பட் டாயென்ன காதல்பெற் ருய்மதன் கையம்பினாற்
பட்டுப்பட் டாயினுந் தேறுவையே யென்று பார்த்திருந்தேன்
வெட்டுப்பட் டாய்மக னேதலை நாளின் விதிப்படியே.

1508. புரப்போத ஞால மொருதம்பி யாளப் பனிமதியர்
தூரப்போ னொருதம்பி பின்வரத் தானுந் துணைவியுடன்
வரப்போன மைந்தற்குத் தாதை பொருதுயிர் மாய்ந்தன்னெஞ்
சுரப்போ வென்க்கிங் கினியா ருவமை யுரைப்பதற்கே.

(1504) தமிழ்நா. 87. ¹மொருங் கொப்பை யொப்பை. ²பாகந்தோய்ந்
தாண்டான் பதி; பாகந்தோய்ந் தாண்டான் பதி. (1505)ஷா. 98; சோழ
மண். சத. 99, மேற்; ³மின்மினு மினுமினுவை. ⁴துந்துமி துருதுருவை.
(தனிப்பாடற்றிரட்டித்தண்ட இ த ன் பாடபேதங்கள். கண்டுகொள்க.)
(1506);ஷா. 96. (1507—8) தனிப்பாக்கள்,

பின்னொருகாற் கம்பர் சோழனுடனே கோபித்துக்கொண்டு
சோன்ன வெண்பா.

1509. மன்னவனு நீயோ ¹மண்ணுலகு மிவ்வளவோ
உன்னையோ யான்புகழ்ந்திங் கோதுவதும்—என்னை
²விருந்தேற்றுக் கொள்ளாத வேந்துண்டோ ³சோழா
குரங்கேற்றுக் ⁴கொள்ளாதோ கொம்பு.

கொங்குநாடுசேன்று பாடியது.

1510. நீரெலாஞ் சேற்று நாற்ற நிலமெலாங் கல்லு முள்ளும்
ஊபெலாம் பட்டி தொட்டி உண்பதோ கம்பஞ் சோறு
பேரெலாம் பொம்மன் திம்மன் பெண்களோ நாயும் பேயும்
காருலாங் கொங்கு நாட்டைக் கனவிலு நினைக்கொ ணுதே.

கம்பர்மேற் சோழன் புலியைக் கொல்லவிட்டபோது பாடியது.

1511. வெங்கண் சிவந்து வெடிவான் முறுக்கி வெகுண்டெழுந்தென்
அங்கம்பிளக்க வரும்புலி யேயன் றிரணியனைப்
பங்கம் படப்பட வள்ளுகி ராலுரம் பற்றியுண்ட
சிங்க மிருப்பது காண்கெடு வாயென்றன் சிந்தையுள்ளே.

சோழன் எய்தபோது கம்பர் பாடியது.

1512. வில்லம்புஞ் சொல்லம்பு மேதகவே யானாலும்
வில்லம்பிற் சொல்லம்பு வீறுடைத்து—வில்லம்பு
பட்டுருவிற் றென்னையென் பாட்டம்பு நின்குலத்தைச்
சுட்டெரிக்கு மென்றே துணி.

கம்பர் மரணகாலத்திற் பாடிய கவி.

1513. ஆன்பாலுந் தேனு மரம்பைமுதன் முக்கனியுந்
தேம்பாய வுண்டு தெவிட்டுமெனந்—தீம்பாய்
மறக்குமோ வெண்ணை வருசடையா கம்பன்
இறக்கும்போ ⁵தல்லா லினி.

கம்பர் அருளிய இராமாவதாரத்திற்கண்ட சீல பாயிரச்செய்யுட்கள்.

1514. வான்வளஞ் சுரக்க நீதி மனுநெறி முறையெந் நாளும்
தான்வளர்ந் திடுக நல்லோர் தங்கினை தழைத்து வாழ்க
தேன்வளர்ந் தருத மாலைத் தெசுரத ராமன் செய்கை
யானளந் தறிந்த பாட லிடையறா தொளிக் கெவங்கும்.

(1509) தமிழ்நா. 88. ¹வளநாடு முன்னசோ, உன்னையநிந் தோதமிழை
யோதினேன். ²விரைந்தேற்றுக். ³வுண்டோ. ⁴கொள்ளாத. (1510) தனிப்
பா. (1511) தமிழ்நா. 99. (1512) ஐ. 100. (1513) ஐ. 101; சோழ
முண், சத. 80. மேற். ⁵தேனுமினி. (1514) இராமாயண எட்டுப்பிரதிகள்.

1515. பராவரு மிராமன் மாதோ டிளவல்பின் படரக் கான்போய்
விராதனைக் கரனை மானைக் கவந்தனை வென்றி கொண்டு
மராமரம் வாலி மார்பு துளைத்தனை வகுத்துப் பின்னர்
இராவணன் குலனும் பொன்ற வெய்துட னையோத்தி வந்தான்.
1516. தராதலத்தி லுள்ள தமிழ்க்குற்ற மெல்லாம்
அராவு மர்மாயிற் றன்றே—இராவணனை
அம்பினால் வீழ்த்தா னடிபரவு மாதித்தன்
கம்பநா டாள்வான் கவி.
1517. இம்பரு மும்பர் தாமு மேத்திய விராம காதை
தம்பமா முத்தி சேர்த்தல் சத்தியஞ் சத்தி யம்மே
அம்பரந் தன்னின் மேவு மாதித்தன் புதல்வன் ஞானக்
கம்பன்செங் கமல பாதங் கருத்துற விருத்து வாமே.
1518. ஆதவன் புதல்வன் முத்தி யறிவினை யளிக்கு மண்ணல்
போதவ னிராம காதை புகன்றருள் புனிதன் மண்மேற்
கோதவஞ் சிறிது மில்லான் கொண்டன்மா றன்னை யொப்பான்
மாதவன் கம்பன் செம்பொன் மலரடி சென்னி வைப்பாம்.
1519. ஆவின் கொடைச்சகர ராயிரத்து நூறொழித்துத்
தேவன் நிருவமுந்தார் நன்னாட்டு—மூவலூர்ச்
சீரார் குணத்தன் சேயமையப் பாடினான்
காரார்கா குத்தன் கதை.
1520. கரைசெறி காண்ட மேழு கதைகளா யிரத்தெண் ணூறு
பரவுறு சமரம் பத்துப் படலநூற் நிருபத் தெட்டே
உரைசெயும் விருத்தம் பன்னீ ராயிரத் தொருபத் தாறு
வரமிகு கம்பன் சொன்ன வண்ணமுந் தொண்ணூற் ருதே.

வாணியன் தாதன் கம்பர்மேற் பாடிய வகை.

1521. கைம்மணிச் சீரன்றிச் சீரறி யாக்கம்ப நாடன்சொன்ன
மும்மணிச் கோவை முதற்சீர் பிழைமுனை வாளெயிறுப்
பைம்மணித் துத்திக் ¹கணமணிப் பார்த்தப் படம்பிதுங்கச்
செம்மணிச் ²கண்பதம் பொக்கக்கொல் யானைச் செயதுங்கனே.

(1515—20) இராமாயண எட்டுப்பிரதிகள். (1521) தமிழ்நா. 102.
¹தணமணிப். ²தண்பிதுங் கப்பதம் பேர்த்த செயதுங்கனே.

வாணியன்தாதன், கம்பனிற்றந்தரின் பாடிய கையறம்.

1522. இன்றோநங் கம்ப னிறந்தநா ளிப்புலியில்
¹இன்றோவப் புன்கவிகட் கேற்றநாள்—இன்றோதான்
 பூமடந்தை வாழப் புலிமடந்தை வீற்றிருப்ப
 நாமடந்தை நூல்வாங்கு நாள்.

சோழன்புலவன்

பரண்டியன் போரிற் புறந்தந்தோடுவதுகண்டு கூறியது.

1523. மாண பரண்பயன் வந்தா னெனவழுதி
 போனவழி யாரேனும் போவரோ—ஆனற்
 படவே யமையாதோ பாவியே னிந்தக்
 குடைவே விடைதுழைந்த கோ.

வசைபாடிய புலவன், மதுரைப் பாண்டியன்கண்டு முனியப்
 பின்னும் பாடியது.

1524. இலங்கிலேவேற் கிள்ளி யெதிர்மலைந்த வந்தாட்
 பொலங்கலனும் பொன்முடியுஞ் சிந்த—நிலங்குலுங்க
 ஓடினார் மேலோ ²ருயர்தரள வன்குடையாய்ப்
 பாடினார் மேலோர் பழி.

கம்பனைக் கொன்றான் என்று பழிகூறலிற் பாண்டியனிடத்திற்
 சோழன்விட்ட புலவன் முடிசூட்டுமங்கலநாட் பாடிய வசை.

1525. பாண்டியறிற் பாண்டியறிற் பாழான பாண்டியரில்
 ஈண்டிரென விட்ட வெழுத்தல்ல—பூண்டதிரூப்
 போகவென்றும் வேற்றார் புகுதவென்று நீயிவண்விட்
 டேகவென்றும் விட்ட வெழுத்து.

சாநவபூமன்

பாண்டியன் உண்டிநிமித்தமாகக் கோபித்து ஆரியசேகரன்
 வாசலிலேயும் இந்தக்கீதறும்பு செல்லுமோ என்னப் பாடியது.

1526. கவியரசர் தம்முனிவு கண்டாற் புகழ்கொள்
 புலியரசர் சீரே பொறுப்பர்—கவியரசர்

(1522) தமிழ்நா. 103. ¹இன்றோநங். (1523) ஷே. 169. (1524) ஷே.
 170. ²ருயர்கான. (1525) ஷே. 171—“இது கேட்டு நன்றாகவே பொருள்
 கூறிப் பரிசில்கொடுக்க மறுத்தான்; நீ வந்த காரியம்வேண்டிற் சோழன்பாற்
 போக என்றான்” என்ற குறிப்பும் ஷே நூலிற் பாட்டையடுத்துக் காணப்படு
 கின்றது. (1526) ஷே 143.

உன்னான் முனியின் வரப்பெரு ரோதுமவர்க்
கெந்நாடுஞ் செல்லாத தில்.

இராசாவைப்பாடாமல் ஓடக்காணை ஷெ புலவர் பாடியது.

1527. கயக்காவி நாறுங் கொழும்பிற்ப்ர சண்டா

காரோர் கொடைச்செங்கை யாரோதன் மைந்தா

இயக்காரின் மார்பிற் செழும்புன்னை யந்தார்

இப்போது நீல்கி லென்பேதை தன்மேற்

சயக்காம வேளம்பு தையாது முத்தின்

தாமஞ் சுடாசந் தனம்பூசி னாலும்

தியக்காது வேயுஞ் செவிக்குப் பொறுக்குஞ்

தியென்று மூளாது திங்கட் கொழுந்தே.

சீத்திரத்தனுமனைப் பாடச்சொல்ல ஷெ புலவர் பாடியது.

1528. புராதன மென்னுங் கவிப்புலவீ ரிர்தப் புன்குரங்கு

வராவனம் விட்டிங்கு வந்ததென் னோவந்த வாறுசொல்வேன்

தராதல மென்னுந் தமிழ்மா ற்னையுமத் தம்பியையும்

இராகவ னென்று மிலக்குவ னென்றுமிங் கெய்தியதே.

அம்பரீக் கணபுரத்தேவன்.

1529. திருத்தங் ககலத்து மாயனைச் சேவடி சேர்த்தியும்பர்

குருப்பண் டிரைத்த கனவுநன் னுலைக் குழைத்தெழுந்த

கருத்தங் கியபொழி லம்பர்க் கணபுரத் தேவன்சொன்னான்

அருத்தம் பயிலுந் தமிழ்ப்புல வோர்த மருள்படைத்தே.

*ஆந்திரையன் பேராசிரியன் பாடிய பொதுப்பாயிரம்.

1530. வலம்புரி முத்திற் குலம்புரி பிறையும்

வான்யா றன்ன தூய்மையும் வான்யாறு

நிலம்படர்ந் தன்ன நலம்பட ரொழுக்கமும்

திங்க ளன்ன கல்வியுந் திங்களொடு

ஞாயி றன்ன வாய்மையும் யாவதும்

அஃகா வன்பும் வெஃகா வுள்ளமும்

துலைநா வன்ன சமநில யுளப்பட

(1527) தமிழ்நா. 116. செவிக்கும்புகாது. (1528) ஷெ. 149. (1529) கனநூல். 1 *ஆந்திரையன்பெய ராசிரியன். (1530) (தொல். மரபி. 68, பேரா; நன். விருத்தி. பாயிரம்.)

எண்வகை யுறுப்பின ராகித் திண்ணிதின்
வேளாண் வாழ்க்கையுந் தாஅ ளாண்மையும்
உலகிய லறிதலு நிலையு தோற்றமும்
பொறையு நிறையும் பொச்சாப் பின்மையும்
அறிவு முருவு மாற்றலும் புகழும்
சொற்பொரு ளுணர்த்துஞ் சொல்வன் மையும்
கற்போர்¹ நெஞ்சங் காமுறப் ²புனைதலும்
இன்னோ ரன்ன தொன்னெறி மரபினர்
பன்னருஞ் சிறப்பி னல்லா சிரியர்
அறனே ³பொருளே யின்பெனு மூன்றின்
திறனறி பனுவல் செப்புங் காலை
முன்னர்க் கூறிய வெண்வகை யுறுப்பினுள்
ஏற்பன வுடைய ராகிப் பாற்படச்
சொல்லிய பொருண்மை சொல்லியாங் குணர்தலும்
சொல்லிய ⁴வகையொடு சூழ்ந்துநன் குணர்தலும்
தன்னோ ரன்னோர்க்குத் ⁵தான்பயன் படுதலும்
செய்ந்நன்றி யறிதலுந் தீச்சார் ⁶வின்மையும்
மடிதடு மாற்ற மானம்பொச் சாப்புக்
கடுநோய் சீற்றங் களவே காமம்
என்றிவை யின்மையுஞ் சென்றுவழி படுதலும்
அறத்துறை வழாமையுங் குறிப்பறிந் தொழுகலும்
கேட்டவை நினைத்தலும் பாடம் போற்றலும்
மீட்டவை வினவலும் விடுத்தலு முரைத்தலும்
உடைய ராகி நடையறிந் ⁷தியுலுநர்
நன்மா ணுக்க ரென்ப மண்மிசைத்
தொன்னூற் பரவைத் ⁸துணிபுணர்ந் தோரே.

குணவீரபண்டிதர்.

1531. பண்பார் கவிஞர் வியந்தேத்தப் பாட்டியலாம்
வெண்பாவந் தாதி விளம்பினான்—நண்பாரும்
கோடாத கீர்த்திக் குணவீர பண்டிதனும்
பீடார் களந்தைப் பிரான்.

1532. உளமலி பேரரு ஞாயிரமிசை வைத்த
வளமலி களந்தை வச்சுணந்தி முனிவரன்
கொள்கையின் வழாஅக் குணவீர பண்டிதன்.

¹படுதலும். ²பொருட்பயனிற்பெனு. ³பொருளொடு. ⁴தான்பயன். ⁵பின்மையும். ⁶தொழுகும். ⁷துணிபுணர்வோரே. (1531-32) வச்சுணந்திமாலை. பாயி.

வச்சணந்தி.

1533. என்களங்கம் யாவையு நீக்கி யினிதருளி
நன்களந்தை நூலோடு நாட்டுவரால்—தென்களந்தை
மன்பெயரா வண்புகழான் வச்சணந்தி மாமுனிவன்
தன்பெயரா னாட்டுந் தமிழ்.

1534. எய்திய மணிப்பூ ணிலங்குமணி நெடுந்தேர்
வேந்தர் சூடும் விரைகெழு மலர்த்தாள்
விளங்கெழின் மாடத்துக் களந்தையெம் பெருமான்
வளர்ந்த சீர்த்தி வச்சணந்தி தேவன்.

இடையளநாட்டு மணகீதடியான்
பால்வண்ணதேவனு விலீலவதரையன்.

1535. நின்ற நீதி வென்ற நேமிப்
பழுதில் கொள்கை வழுவிய ரவைக்கண்
அறிவுவீற் றிருந்த செறிவுடை மனத்து
வான்றோய் நல்லிசைச் சான்றோர் குழிஇ
அருந்தமிழ் மூன்றூந் தெரிந்த காலே
ஆய்ந்த கொள்கைத் தீந்தமிழ்ப் பாட்டுள்
நெடிய வாகி யடிநிமிர்ந் தொழுகிய
இன்பப் பகுதி யின்பொருட் பாடல்
நானூ நெடுத்து நூனவில் புலவர்
களித்த மும்மதக் களிற்றி யானேரிரை
மணியொடு மிடைந்த வணிகினர் பவள
மேவிய நித்திலக் கோவை பென்றாங்
கத்தகு பண்பின் முத்திற மாக
முன்னினர் தொகுத்த நன்னெடுந் தொகைக்குக்
கருத்தெனப் பண்பினோ ருரைத்தவை நாடின
அவ்வகைக் கவைதாஞ் செவ்விய வன்றி
அரியவை யாகிய பொருண்மை நோக்கிக்
கோட்ட மின்றிப் பாட்டொடு பொருந்தத்
தகவொடு சிறந்த வகை வனையாற்
கருத்தினி தியற்றி யோனே பரித்தேர்
வளவர் காக்கும் வளநாட் டிள்ளும்

(1533) வெண்பாப்பாட். முடிவு. (1534) ஷ, பாயிரம். (1535) அச
நானூறு, இறுதி, உரைப்பாயிரம்.

நாடெனச் சிறந்த பீடுகெழு சிறப்பிற்
கெடலருஞ் செல்வத் திடையள நாட்டுத்
தீதில் கொள்கை மூதா ருள்ளும்
ஊரெனச் சிறந்த சீர்கெழு மணக்குடிச்
செம்மை சான்ற தேவன்
தொன்மை சான்ற நன்மை யோனே.

பேராசிரியர் தாமியற்றிய திருக்கோவையுரைப்பற்றிக்
கூறிய அகவல்.

1536. திருவாத லூரடிக் ளித்திருக் கோவையை
என்னுதலி யெடுத்துக் கொண்டா ரோவெனின்
அறிவோ னறிவில தெனவிரண் டாகும்
நெறியினிற் றெகைபெற்று நிரல்பட விரிந்த
மண்புன லனல்வளி மாவீசுட் பெனாஅ
வெண்மதி செஞ்சுடர் வேட்போ னெனாஅ
எண்வகை நிலைஇய வெவ்வகைப் பொருளும்
தோற்றநிலை யிறுதி கட்டுவீ டென்னும்
மாற்றருஞ் செயல்வழி மாறாதுசெயப் பட்டு
வெருவா வுள்ளத்து வேட்போன் ருன்செய்
இருவினைப் பயன் றய்த்து மும்மல னொரீஇப்
பொருவறு சிவகதி பொற்பினிற் பொருந்தவும்
வனைய தத்தங் குணநிலை புணரவும்
நிலைஇ யவ்வயி னிமித்த மாகி
அலகு தவிர்ந்த பலவகை யண்டமும்
மின்னுழை வெயிலின் றன்னனுப் புரைந்து
தன்னு ளடங்கவுந் தானவற் றுள்ளும்
நுண்ணுணர் வாயு நோக்கரு நூழையிற்
சிறுமை பெருமைக் கிருவரம் பெய்திப்
போக்கும் வரவும் புணர்வு மின்றி
ஆக்கமுங் கேடு மாதியு மந்தமும்
நடுவு மிகந்து ஞானத் திரளாய்
அடியு முடியு மளவா தயர்ந்து
நெடியோ னுன்முக னன்மறை போற்ற
எரிசுடர்க் கனலியி னீங்காது விரிசுடர்
வெப்பமும் விளக்கமு மொப்பவொர் பொழுதினின்

றுப்பற வியற்றுவ தெனவெப் பொருளும்
 காண்டலு மியற்றலு மியல்பா மாண்டிடன்
 தன்னி னீங்காது தானவின் று விளங்கிய
 எண்ணெண் கலையுஞ் சிலம்புஞ் சிலம்படிப்
 பண்ணமை தேமொழிப் பார்ப்பதி காண
 ஐயா ததன்மிசை யெட்டுத்தலை யிட்ட
 மையில் வான்கலை மெய்யுடன் பொருந்தித்
 தில்லை மூதார்ப் பொதுவினிற் றேன்றி
 எல்லையி லானந்த நடம்புரி கின்ற
 பரம காரணன் நிருவரு ளதனால்
 திருவாத லூர்மகிழ் செழுமறை முனிவர்
 ஐம்பொறி கையிகந் தறிவா யறியாச்
 செம்புலச் செல்வ ராயின ராதலின்
 அறிவனாற் பொருளு முலகநூல் வழக்குமென
 இருபொருளு துதலி யெடுத்துக் கொண்டனர்
 ஆங்கல் விரண்டனாள்
 ஆகமநூல் வழியி னுதலிய ஞான
 யோகநுண் பொருளினே யுணர்த்து தற்கரி
 துலகநூல் வழியி னுதலிய பொருளெனும்
 அலகி நீம்பாற் பரவைக் கண்ணெம்
 புலனெனும் கொள்கலன் முகந்த வகைசிறி
 துலையா மரபி னுரைக்கற் பாற்று.

பவணந்திழனிவர்.

1537. கங்கக் குருசி லுவக்கநன் னூலைக் கனிந்துபுகல்
 துங்கப் புலமைப் பவணந்தி மாமுனி தோன்றிவளர்
 கொங்கிற் குறுப்பு தனிலாதி நாத குருவிளங்கும்
 மங்குற் பொழிற்சன காபுர முந்தொண்டை மண்டலமே,

நீருக்குறங்கீத உரையீட்டோர்.

1538. தருமர் ¹மணக்குடவர் தாமத்தர் நச்சர்
 பரிமே லழகர் பருதி—திருமலையர்
 மல்லர் ²பரிப்பெருமாள் ³காளிங்கர் வள்ளுவர் நூற்
 கெல்லையுரை செய்தா ரிவர்.

(1537) நன்னூல் மயிலைநாத ருரை முகவுரை—கொங்குமண்டலசத்
 தம். (1538) தொண்டைமண். சத. 41, மேற். ¹மணக்குடையர், ²கலிப்
 பெருமாள், ³கலிப்பெருமாள், சிலைப்பெருமாள், ³காளிங்கர்.

திருக்குறள்—பரிப்பெருமாள் உரைப்பாயிரச்செய்யுட்கள்.

1539. மாயிரு ஞாலத்து மன்பொருள் விளக்கும்
ஆயிரங் கதிரு மாழ்கடன் மறைந்தபின்
விரிகதிர் மதியும் விளங்காக் காலத்
தெரிதலைக் கொளீஇய சிஃறிரி விளக்கின்
அரியவும் பெரியவு மறிந்தோர் போல
வசையிள் வள்ளுவன் வாய்மொழிப் பொருளை
இசைபட துவல்வோ ரிறந்த பின்னர்
நன்மதி யுடையோர் நாடா ராதலின்
என்மதி யளவின் யானறிந் துரைத்த
மழலைக் கிளவியை மதியோ ராராய்ந்
திகழ்த வின்றியே யாவையு மியைத்துத்
திருத்தி யுரைத்தல் வேண்டும்
அருத்தர். பயில்வோ ரருங்கட னெனவே.
1540. புதியது தீது பழையது நன்றென்றல் பூமியுள்ளோர்
விதியது வேபொரு ளென்னன்மி னல்லோர் விருப்பமுண்டேற்
புதியது நன்று பழையது தன்னினும் பூமடந்தை
பதியதின் மேவிற் பருமுத்தொ டாடைபைப் பார்மின்களே.
1541. கண்ணு முகமுங் கருங்குழலுஞ் செவ்வாயும்
புண்ண முலையும் வளப்புடைத்தென்—றெண்ணிக்
கருத்தறியார் சாரலுங் காளையர்நேர் முப்பாற்
கருத்தறியா ¹துட்பொருள்காண் பார்.
1542. தெள்ளி மொழியியலைத் தேர்ந்துரைத்துத் தேமொழியார்
ஒள்ளிய காமநூ லோர்ந்துரைத்து—வள்ளுவனார்
பொய்யற்ற முப்பாற் பொருளுரைத்தான் தென்செழுலைத்
தெய்வப் பரிப்பெருமாள் தேர்ந்து.
- புரிமேலழகர் திருக்குறளுரைச் சிறப்புப்பாயிரம்.
1543. திருந்திய தமிழிற் நெய்வப் புலமை
அருந்திறல் வள்ளுவ னாய்ந்துதன் வாக்கால்
அறம்பொரு ளின்பம் வீடென நான்கின்
திறந்தெரிந் துரைத்த செவ்வீழும் பீரலுங்
கோருரை யின்றி யொன்பது சென்றும்
ஐயுற வாக வையுற காவை

வள்ளுவன் மீளவும் வந்துதித் துலகோர்க்
¹குள்ளிய பொருளை யுரைத்தன னென்ன
 எழுத்து முதல விலக்கண வகையும்
²வழுத்துவே தாகம வகையதன் பயனும்
 தங்கிய குறட்பாத் தமிழ்மனு நூலிற்
 கிதுவே யுரையென் றியாவரும் வியப்பப்
 பொழிப்பக லத்தொடு துட்ப வெச்ச
 விழுப்பொரு டோன்ற விரித்தினி துரைத்தனன்
 வடநூற் றுறையுந் தென்றிசைத் தமிழும்
 விதிமுறை பயின்ற நெறியறி புலவன்
 அன்பரு ணொணுப் புரவுகண் ணோட்டம்
 நன்றறி வாய்மை நற்றவ முடையோன்
 இத்தகை யன்றி யீசன தருனால்
 உய்த்துணர் வுடையவோ ருண்மை யானன்
 பரிமே லழக னெனப்பெயர் படைத்துத்
 தரைமே லுதித்த தலைமை யோனே.

1544. திருத்தகுசீர்த் தெய்வத் திருவன் னுவர்தங்
 கருத்தமைதி தானே கருதி—விரித்துரைத்தான்
 பன்னு தமிழ்தேர் பரிமே லழகனெனும்
 மன்னு முயர்நாமன் வந்து.

1545. பாலெல்லா நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள
 நூலெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ—நூலிற்
 பரித்தவுரை யெல்லாம் பரிமே லழகன்
 தெரித்தவுரை யாமோ தெளி.

1546. தெய்வப் புலமைத் திருவன் னுவர்குறளில்
 உய்விக்கு நூலெல்லா முள்ளதெனச்—செய்வித்தான்
 தத்துவமெல் லாமுடம்பிற் றந்துணர்வார் போலுலக
 மொத்தபரி மேலழக ணோந்து.

1547. விரைத்தா ரலங்கற் றிருவன் னுவர்முன்னம் வெண்குறட்பா
 ிரைத்தார் மிகுபொரு ணன்கும் விரிங்க நெறிப்புலவ
 ருரைத்தார் பலரு மதற்குரை தன்ன யுலகறியக்
 கருத்தான் வருத்தமைத் தான்கலை தேரோக்கை காவலனே.

1548. முன்னுரைத்த தேவர்குறள்.....
 இன்னதிது வென்றாரைக்க வெய்தினான்—முன்னுற்

(1543-48) திருக்குறட் பரிமேலழகருரை எட்டுப்பிரதிகளிற்கண்டவை.

¹கொள்ளிய, ²வழுக்கில்,

ஐயமில் பொருண்மை யதிகா ரந்தாம்
மெய்யா நலத்த வெண்ணைத் தவற்றுள்
அறவியல் பதின்மூன் றாசர்க் குரிய
பொருளிய விருபத் தொருநான் கின்பம்
ஆன்ற வகையை மூன்றென மொழிந்தனன்
சான்றோ ரேத்துந் தருமத் தலைவனே.

தருமர். (நாலடியுரையாசிரியர்.)

1561. சீல முனிவ ரிருந்து தெரிந்துரைத்த
நாலடி நானூற்றி னற்பொருளைப்—பால்வகையே
கண்டான் பொருடான் பயனுரைத்தான் காதலித்துத்
தண்டாப் பொறைத்தருமன் றான்

நாற்கவிராசநம்பி.

1562. பூமலி நாயகன் மாமலேச் சென்னி
ஈண்டிய விமையோர் வேண்டலிற் போந்து
குடங்கையின் விந்த நெடுக்கிரி மிகைதீர்த்
தலைகட லடக்கிய மலயத் திருந்த
இருந்தவன் றன்பா வியற்றமி முணர்ந்த
புலவர்பன் னிருவருட் டலைவ னாகிய
தொல்காப் பியனரு ளொல்காப் பெரும்பொருள்
அகப்பொரு ளிலக்கண மகப்படத் தழீஇ
இகப்பருஞ் சான்றோ ரிலக்கிய நோக்கித்
தொகுத்து முறைநிறீஇச் சூத்திரம் வகுத்தாங்
ககப்பொருள் விளக்கமென் றதற்கொரு நாமம்
புலப்படுத் திருளறப் பொருள்விரித் தெழுதினன்
மாந்தருந் தேவரும் வாழ்த்தமுக் குடைக்கீழ்
எந்தெழி லரிமா னேந்துபொன் னணைமிசை
முதிமூன்று கவிப்ப வுதய மால்வரைச்
சுதிரோன் றிருந்தெனக் காண்டக விருந்து
தத்துவம் பகர்ந்தோன் சரணம் பொருந்திய
உத்தமன் புளிக்குடி யுய்யவந் தானெனும்
முத்தமி ழாசான் மைந்த னித்தலத்
திருபெருங் கலைக்கு மொருபெருநீ குரிலில்
பாற்கடற் பல்புகழ் பரப்பிய
நாற்கவி ராச நம்பியென் பவனே.

ஐயனூர்தனார்.

1563, மன்னிய சிறப்பின் வாணோர் வேண்டத்
தென்மலை யிருந்த சீர்சான் முனிவரன்
தன்பாற் றண்டமிழ் தாவின் றுணர்ந்த
துன்னருஞ் சீர்த்தித் தொல்காப் பியன்முதற்
பன்னிரு புலவரும் பாங்குறப் பகர்ந்த
பன்னிரு படலமும் பழிப்பின் றுணர்ந்தோன்
ஒங்கிய சிறப்பி னுலகமுழு தாண்ட
வாங்குவிற் றடக்கை வானவர் மருமான்
ஐய னூர்தி னகவிடத் தவர்க்கு
மையறு புறப்பொருள் வழாவின் று விளங்க
வெண்பா மாலை யெனப்பெயர் நிழீஇப்
பண்புற மொழிந்தனன் பான்மையிற் றெரிந்தே.

தண்டியாசிரியர்.

1564, வடதிசை யிருந்து தென்மலைக் கேகி
மதிதவழ் குடுமிப் பொதிய மால்வரை
இருந்தவன் றன்பா லருந்தமி முணர்ந்த
பன்னிரு புலவரின் முன்னவன் பகர்ந்த
தொல்காப் பியநெறி பல்காட் பியத்தும்
அணிபெறு மிலக்கண மரிதினிற் றெரிந்து
வடநூல் வழிமுறை மாபினின் வழாஅது
நிரரண் டெல்லையி னிகவா மும்மைப்
பாரத விலக்கணம் பண்புறத் தழீஇத்
திருந்திய முணிமுடிச் செம்பிய னைவயத்
தரும்பொருள் விளங்க யாப்பின் வுருத்தனன்
ஆடக மன்றத்து நாடக நவிறும்
வடநூ லுணர்ந்த தமிழ்நூற் புலவன்
பூவிரி தண்பொழிற் காவிரி நாட்டு
வம்பவிழ் தெரிய லம்பி காபதி
மேவருந் தவத்தினிற் பயந்த
நாவருஞ் சீர்த்தித் தண்டியென் பவனே.

தொல்காப்பியதேவர்

(சமணர்கோயிலுக்குச் செங்கலறுப்பிக்கச் சிவதலத்தார்
'தங்கள் எல்லை' என்றபோது பாடியது.)

1565. வேத மொழியிசம்பு மேனி சுடர்விழிமண்
பாதந் திருப்பா திரிப்புலியூர்—நாதர்
பரமாம் பரமாம் படுகடலெண் டிக்குங்
கரமா மவர்க்குயிர்ப்பாக் கால்.

அப்புலவர் திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம் அரங்கேற்றும்போது
சிதம்பரத்திற் கயிறுபோட்டுப்பார்த்துக் கண்ட கவி.

1566. பாடுவார் பாடும் பரிசில் வரிசையெல்லாம்
ஆடுவா ரன்றி யயலா ரறிவரோ
தோடுவார் காதன்றே தோன்றாத் துணையையர்
பாடுவா ரோரிருவர்க் கிட்ட படைவீடே.

வேம்பையர்கோன்-நாராயணன்
திருச்சிராப்பள்ளி மலைக்குகையிற் பொறித்த கல்வெட்டிற்
கண்ட பாடல்கள்.

1567. மற்பந்த மார்வன் மணியன் மகன்மதில் வேம்பையர்கோன்
நற்பந்த மார்தமிழ் நாரா யணனஞ் சிராமலைமேற்
கற்பந்த னீழலில் வைத்த கலித்துறை நூறுங்கற்பார்
பொற்பந்த நீழ லரன்றிருப் பாதம் பொருந்துவரே.

1568. மாட மதுரை மணலூர் மதில்வேம்பை
யோடமர் சேய்ஞலூர் குண்டிரிந்—நீடிய
நற்பதிக்கோ னாரா யணனஞ் சிராமலைமேற்
கற்பதித்தான் சொன்ன கவி.

இராசபவத்திரப் புல்லவதரையன்.

1569. இந்தப்பத் தெச்சமும்
புவிபுகழ் புலமை யவிரய நூலுட்
டண்டலங் கிழவன் நகைவரு நேமி
எண்டிசை நிறைபெய ரிராச பவத்திரப்
புல்லவ தரையன் பகர்ச்சியென் றறிசு.

(1565) தமிழ்நா. 105; திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகம், 2. (1566)
சு. 106. (1567-68) S. I. I. IV—A, R, No. 62 of 1888. (1569) நன்
னூல் 359, மயிலைநாதருரை,

இரட்டையர்.

[காட்டுவழியிற் செல்லும்போது இளஞ்சூரியர் வீனாவுக்கு
முதுசூரியர் கூறிய விடை.]

1570. குன்றும் வனமுங் குறுகி ¹வழிநடந்து
சென்று திரிவதென்றுந் திராதோ—ஒன்றுங்
²கொடாதாரைச் சங்கென்றுங் கோவென்றுஞ் சொன்னால்
இடாதோ வதுவே யிது.

நீருவாமாத்தூர்க்கலம்பகம் பாடச்சொன்னபோது
அப் புலவர்கள் பாடிய கவி.

1571. தொல்காப் பிடசேவர் சொன்னதமிழ்ப் பாடலன்றி
நல்காத் திருச்செவிக்கு நாமுரைத்த தேறுமோ
மல்காப் புனறதும்ப மாநிலத்துக் கண்பிசைந்து
பல்காற் பொருளழற்குப் பாற்கடலொன் றீந்தார்க்கே.

நீருவண்ணுமலைச் சம்பந்தன் சமுத்திபாடச்சொல்லியபோது
அப் புலவர்கள் பாடியது.

1572. மன்னுதிரு வண்ணு மலையிற்சம் பந்தனுக்குப்
பன்னு தலைச்சவரம் பண்ணுவதென்—மின்னின்
இளைத்த விடைமடவா ரெல்லாருங் கூடி
வளைத்திழுத்துக் குட்டா மலுக்கு.

ஆங்கூர்ச் சிவன்கோயிலில் அப் புலவர்கள்
பட்டினிகிடந்தபோது பாடியது.

1573. தேங்குபுகழாங்கூர்ச் சிவனேயல் லாளியப்பா
நாங்கள் பசித்திருக்கை ஞாயமோ—போங்காணும்
கூறுசங்கு தோன்முரசு கொட்டோசை யல்லாமற்
சோறுகண்ட மூளியார் சொல்.

ஓபளநாதன் என்ற தனிகன் புலவர்களை அவமதித்திழிந்தது
பொறுமற் பாடியது.

1574. ஒருகாலித் தண்டலம்வாழோபளநா தன்வீ
மருகாலும் பற்றி பெரிசு—அருகாரும்

(1570) தமிழ்நா. 113. ¹வழிநடப்ப, தென்று விடியுமக் கெங்கோவே.
²கொடாதானைக் கோவென்றுங் காவென்றுங் கூறின், இடாதோ நமக்கிவ்
விடி—என்பன பிற்காலப் பாடங்கள். (1571) ஐ. 112. (1572-74) தனிப்
பாக்கள்; இவற்றுள் ஒருசில வேறுபுலவரவாக்கென்றுங் கூறுவர்,

கம்பத்தான் வீடுங் கலந்தெரிக மற்றிவர்கள்
சம்பத்தெல் லாமொழிக தான்.

திருநெல்வேலி சேன்றபோது பாடியது.

1575. வேயின்ற முத்தர்தமை வெட்டினு னேரிடையன்
தாயின்ற மேனி தயங்கவே—பேயாகேள்
எத்தனைநா ளென்றே யிட்டுவான் பாற்குடத்தை
அத்தனையும் வேண்டு மவர்க்கு.

மதுரையிற் பொய்கையில் ஐடைதுவைக்கும்போது அது
லிலகி நீரில் நழுவியிட அப்போது அவர்கள் பாடியது.

1576. அப்பிலே தோய்த்திட் டடித்தடுத்து நாமதனைத்
தப்பினு னம்மையது தப்பாதோ—இப்புலியில்
இக்கலிங்கம் போனாலென் னேகலிங்க மாமதுரைச்
சொக்கலிங்க முண்டே துணை.

கூவராயன் பெருமையை வீரசம்புமுன் அப்புலவர்கள் கூறியவை.

1577. கூவரா யன்தியாகங் கொள்வோம் வலக்கைமுடி
யாவர் தரினுமிடக் கைகொள்வோம்—பூவுலகில்
மின்பணியின் னார்மதனா வீரசம்ப ராயநாம்
இன்பமு நேரோ மினி.

1578. மாதா பிதாவுமவன் மன்னுகுரு தெய்வமவன்
தாதா வவனே தருங்கீர்த்திக்—காதாரன்
தியாக சமுத்திரன் தண்கூவ ராயன்றன்
ஈகைதனைச் சொல்லவெளி தே.

காட்டுவழிபோம்போது ஒருவன் தன்மகனோடு
கூடியிருந்தல்கண்டு பாடியது.

1579. மாங்காட்டு வேளான் மகளை மருமகன்பாற்
போங்காட்டி லின்பம் புணர்ந்தானே—ஆங்காணும்
மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு.

வறுமைநீங்கத் தெய்வங்களை வேண்டியும் அவர்
அருளாமையாற் றாடியது.

1580. கேட்ட வரமளிக்குங் கீர்த்தியுள்ள தெய்வங்காள்
கூட்டோடு மெங்கே குடிபோனீர்—பாட்டாய்கேள்

(1575-80) தனிப்பாக்கள்; இவற்றுள் ஒருசில வேறுபுலவர் வாக்கென்றுங்
கூறுவர்.

பெருந்தொகை

செல்கால மெல்லாஞ் செலுத்தினே மல்காலங்
கல்லானேஞ் செம்பானேங் காண்.

தீருவேகம்பழடையநயினுர்மேற் பாடிய வண்ணம்.

(உடன்போக்கு)

1581. மறுத்தோன்ற வெளுத்தபிறை படப்பாந்த ளிடைச்செருகி
வளர்த்தோங்கி முடித்த சடையார்—காஞ்சனமனையார்
மலர்க்காந்தள் முறுக்கவிழ விதழ்த்தேன்கள் குறித்தொழுகி
மடைத்தேங்கி யடைத்து வருநீர்—போஞ்சுழிவழியே
சிறுத்துண்டின் முரித்தசுற வரக்காம்ப லுழக்கியொரு
சிறுச்சேம்பை யொடித்து வெடிபோய்—வீழ்ந்தயலருகே
திடப்பாங்கர் முடக்கமுகின் மடற்கீன்று களித்துவரு
திருக்காஞ்சி புரத்தி றைவரே—காம்பராடியே
குறித்தோர்ந்து தடிக்குளுடல் வளைத்தாம்பி முளைத்தனைய
குடைக்காம்பு பிடித்து வரும்வே—தாந்தவிரதியீர்
குலக்காந்த னொருத்தனொடு குலக்காந்தை யொருத்தியிரு
குடித்தீங்கு விளைத்து மிகுமால்—பூங்கொடியனையாள்
உறச்சேர்ந்து மடித்தலையில் வளர்த்தேங்கள் தமக்குமலன்
உயிர்ப்பாங்கி தமக்கு மலன்பா—தாம்புயமலரே
உலைப்போன்ற பரற்பொதிய னடித்தீய்ந்து விரற்கருகி
உலக்கான்ற சுரத்தில் வருவீர்—¹சேர்ந்துழிதெரிவீரே.

விலிபுத்தூராரைப்பற்றி அவர்மகனார் வரந்தருவார் பாடியவை.

1582. தார காயண வண்டலை தண்டலைச் சனியூர்
வீர ராகவ னருள்பெறு வில்லிபுத் தூரன்
ஊர ராமுடி மண்மிசை யுயர்புகழ் நிறுத்தித்
நீர காகளம் பெறுதலின் யாரினுஞ் சிறந்தோன்.
1583. எங்குமிவ னிசைபரப்பி வருநாளிஸ்
யாமுரைத்த விந்த நாட்டிற்
கொங்கர்குல வரபதிபாட் கொண்டானென்
றொருவண்மைக் குரிசி ரோன்றி

(1581) மறுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் புத்தகசாலையிலுள்ள காஞ்சிப்புராணக்
கலித்துறைப்பிரதியிற் கண்டது (செந்தமிழ், தொ-5, பக். 107). ¹தேர்ந்துளி.

• வெங்கலியின் மூழ்காமற் கருடப்பேர்
வெள்ளத்து விழாம னுன்காஞ்
சங்கமென முச்சங்கத் தண்டமிழ்நூல்
கலங்காமற் றலகண் டானே.

1584. ஆற்றியமெய்ச் செல்வத்தா ளளகையெவன்
நிருங்கவினா லமர ணுரை
மாற்றியபொற் றடமதில்கூழ் வக்கபா
கையினறத்தின் வடிவம் போலத்
தோற்றியவக் கொங்கர் பிரான் சூழ்தமிழி
னாட்கொண்டான் சுற்றத் தோடும்
போற்றியவிப் புவிமுழுதுந் தன்றிருப்பேர்
மொழிகொண்டே புரந்தா னம்மா.

1585. பிறந்துய்யக் கொண்டவனிப் பேருலகம்
பெருவாழ்வு கூரு நாளில்
நிறைந்தபுகழ்ச் சனிநகர் வாழ் வில்லிபுத்தூ
ரனே நோக்கி நீயு நானும்
பிறந்ததிசைக் கிசைநிற்பப் பாரதமாம்
பெருங்கதையைப் பெரியோர் தங்கள்
சிறந்தசெவிக் கமுதமெனத் தமிழ்மொழியின்
விருத்தத்தாற் செய்க வென்றான்.

காரியாசான்.

1586. பொன்னி நாட்டுப் பொருந்திய ¹புகழோன்
மன்னவர் ²கோமான் வழிமுத லுடையோன்
முத்தமிழ் தெரிவோன் முகரியம் பெரும்பதி
³மத்திமத் தலத்தின் மறையவர் வாழும்
குற்றில் காட்சிக் ⁴கொறுக்கையர் கோமான்
புத்தன் புதல்வன் ⁵காரியென் பவனே.

(1586) கணக்கிகாரம் பரியரம்; சென்னை மியூவியம் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைப்பிரதி. (மியூ. புத்தக அட்டவணை, ii, பக். 473, 546.) ¹புகழ் பெறும். ²சேவை. ³மத்திபுத்தன்மை. ⁴கொற்றையர். ⁵புத்தன் புதல்வன் புராரியென் பவனே; புத்த னாருளிய புதல்வன் மேன்மைக், கணக்கர் சிரோ மணி காரியென் பவனே.

1587. எண்ணி லீவைவைத் தியம்புங் கணக்கெல்லாம்
மண்ணிலற வோர்க்கு வகுத்துரைத்தான்—ஒண்ணுதலாய்
பாரின் முழுதும் பரந்த புகழ்க்கொறுக்கைக்
காரிதான் சொன்ன கணக்கு.

காளமேகப்புலவர்.

அதிமதுரக்கவிராசன் துதிரை யேறிப் பின்னே காண்வரப் பாடியது.

1588. கோக்குதிரை நின்ருதிரை கோவன்மது ராவொன்னார்
மாக்கு திரையெல்லா ¹மண்குதிரை—தூக்குதிரைத்
துங்கக் கரைக்குதிரை சொக்கன் குதிரைசது
ரங்கக் குதிரைகளே யாம்.

அதிமதுரக்கவிராயனுக்குரிய கட்டியத்தை அசுதியாடிக் கூறியது.

1589. அதிமதுர மென்றே யகில மறியத்
துதிமதுர மாயெடுத்துச் சொல்லும்—புதுமையென்ன
காட்டுச் சரக்குலகிற் காரமில் லாச்சரக்குக்
கூட்டுச் சரக்கெனவே கூறு.

கவிராயர் 'உமக்தப் பாடத்தேரியுமோ' என்னக் காளமேகம் கூறியது.

1590. இம்மென்னு முன்னே யெழுதுறு மெண்ணூறும்
அம்மெனவே யாயிரம்பாட் டாகாதோ—சும்மா
இருந்தா லிருப்பே நெழுந்தேனே யாயிற்
பெருங்காள மேகம் பிளாய்.

புலவர்துழுவிற் பாடியது.

1591. சுழியுந் தியகட லுப்பென்று நன்னூற் கடலின்மொண்டு
வழியும் பொதிய வரையினிற் கால்வைத்து வன்கவிதை
மொழியும் புலவர் மனத்தே யிடித்து முழங்கியின்னிப்
பொழியும் படிக்குக் கவிதாள் மேகம் புறப்பட்டதே.

ஆநீல் அதிமதுரக் கவிராசனுடன்வந்து

'கோயிலிலே ஒருகவி பாடுக' எனக் காளமேகம் பாடியது.

1592. சேலை யுடையழகா தேவரகண் டாகமுநீர்
மாலே யழகா மணிமார்பா—வேலை
அடங்கார் புரமெரித்த வானூரா வீதி
விடங்கா பிரியா விடை.

அதிமதுரகீகவிராசன் முதலிரண்டுகளைப்பாடகீ காளமேகம்

• துறையடிகளை நிரப்பிப் பாடியது.

1593. நானென்றா னஞ்சிருக்கு நந்தாபங் கந்தாபம்
பாணந்தான் மண்டின்று பாணமே—தாணுவே
சீராரூர் வாழுஞ் சிவனேயஃ தெப்படிநீர்
நேராரூர் செற்ற நினைவு.

திருமலைராயன், கங்கை துடத்தில் அடங்கும்படி
பாடச் சொன்னபோது அப் புலவர் பாடியது.

1594. விண்ணுக் கடங்காமல் வெற்புக் கடங்காமல்
மண்ணுக் கடங்காமல் வந்தாலும்—பெண்ணை
இடத்திலே வைத்த விறைவர் சடாம
குடத்திலே கங்கையடங் கும்.

பிராமணர் அம்மைச்சிவீட்டைப் பிடுங்கியபோது அப்புலவர் பாடியவை.

1595. பெருமாள் திருநாளைப் பேயாக்க வென்றோ
வருமாண்டு தோறுமிந்த மாண்பா—ஒருநாளும்
மாக்குதிரை யேறறியார் மாசனங்கா ளாமணக்குஞ்
சாய்க்குதிரை யேறினார் தாம்.

1596. பாப்புக் குரங்கைப் படையாகக் கூட்டிவந்தீர்
தேப்பெருமா ளைகச்சிச் செல்வரே—கோப்பமைந்த
கொம்மைச்சிங் காரலங்கைக் கோட்டையென்று கொண்டீரோ
அம்மைச்சி வாழ்வா ளகம்.

சைவர்கீதம் தாதர்கீதம் சண்டையானபோது அப்புலவர் பாடியது.

1597. சீரங்கத் தாரூந் திருவானைக் காவாரும்
போரங்க மாகப் பொருவதென்—ஓரங்கள்
வேண்டாமி தெல்லாம் விகற்பந் தெரியாதோ
ஆண்டாரூந் தாதருமா னால்.

‘சீரங்கத்திற் பிள்ளையார் வருவார்’ என்றதந்திப் பாடிய வேண்பா.

1598. தந்தை பிறந்திறவாத் தன்மையாற் றன்மாமன்
அந்தம் பிறந்திறக்கு மாதலால்—முந்துமளி
நாணிக்கு வில்வேளு மேகலான் நீன்மாமன்
காணிக்கு வந்திருந்தான் காண்.

(1593-94) தமிழ்நா. 208, 209. ¹சிவனேநீ யெப்படியோ, நேரார் புர
மெரித்த நேர். (1595-96) ஷா. 199, 200. (1597) ஷா. 203, ²தார்க்குந்,
³காவார்க்கும், (1598) ஷா. 201, ⁴அங்கம்.

ஞானவரோதயர் மதுரைக்குப்போனபோது காளமேகம்
எழுதியனுப்பிய கவிதை.

1599. முதிரத் தமிழ்தெரி நின்பாட றன்னை முறையறிந்தே
எதிரொக்கக் கோப்பதற் கேழுழு பேரில்லை யின்றமிழின்
பதரைத் தெரிதரக் கோவில்லை யேறப் பலகையிலலை
மதுரைக்கு நீசென்ற தெவ்வாறு ஞான வரோதயனே.

பாகவதரிட்ட சமுத்தீகிதப் பாடியது.

1600. தடக்கட விற்பள்ளி கொள்ளுவம் யாமதைச் சங்கரனார்
அடற்புலிக் குட்டிக் களித்தன ராலது கேட்டுநெஞ்சம்
நடுக்கம துற்றது கைகா லெழாநளி னத்தியென்னை
இடுக்கடி பாயைச் சுருட்டடி யேறடி யம்பலத்தே.

கடனடுவிற செந்தூ ளெழப் பாடியது.

1601. சுத்தபாற் கடலி னடுவினிற் றாளி
தோன்றிய வதிசய மதுகேள்
மத்தகக் கரியை யுரித்தவன் மீது
மதன்பொரு தழிந்திடு மாற்றம்
வித்தகக் கமலை செவியுறக் கேட்டாள்
விழுந்துநொந் தயர்ந்தழு தேங்கிக்
கைத்தல மலரான் மார்புறப் புடைத்தா
ளெழுந்தது கலவையின் செந்தூள்.

சந்திரோபாலம்பனத்திலீ சீவபரமாகவும் தீருமால்பரமாகவும்
பாடியது.

1602. இருந்தாரை கேள்வனை யோங்கு மராவை யெழுபுனைலைத்
திருந்தாரை வன்னியை முன்முடித் தோன்செய்ய வேளைப்பண்டு
தருந்தாளை நாயகன் சுந்தரன் றாதன் சமரிலன்று
பொருந்தார் புரத்திட்ட தீப்போன் மதியம் புறப்பட்டதே.

பிறவாநெறியார்கூறிய சமுத்தியை முடித்துப் பாடிய வேண்பா.

1603. றீரோ பிறவா நெறிகாட்டி யாரெமக்கு
றீரோ சமுனை நிலையிட்டிர்—றீரோவிவ்
விங்ளைமேன் செய்தீர் விடுங்கடுங்காற் றும்மழைகாட்
டுங்கடுகட் புப்பகைகாட் டும்.

ஈயேற மலைதலுங்கியதாகப் பாடியது.

1604. வாரணங்க ளெட்டு மகமேரு வுங்கடலும்
தாரணியு மெல்லாஞ் சலித்தனவால்—நாரணனைப்
பண்வா யிடைச்சி பருமத்தி னுலடித்த
புண்வாயி லீமொய்த்த போது.

சீவபிரானுகீது உரியனவெல்லாம் வரப் பாடியது.

1605. ஏறு கட்டிய கொட்டி லரங்கமே
நரி ரண்டு முகன்வா யிலரயமே
மாறு கண்ணப்பன் வாய்மடைப் பள்ளியே
வாய்த்த வோடை திருமால் வதனமே
வீறு சேர்திருத் தொண்டனில் லாளுந்தி
வேட்ட நற்கறி காய்க்கின்ற தோட்டமே
நாறு பூம்பொழில் சூழ்தில்லை யம்பல
நாரி பாகர்க்கு நாடக சாலையே.

செட்டிகள் காளமேகத்தைக்கண்டு தமிழன் பரிபாஷையாகப்பேச
அதுதேறிந்து அவர்பாடியது.

1606. கருந்தலை செந்தலை தங்கா றிரிக்கால் கடையிற்சுற்றி
வருந்திக் ¹குடவற்குந் தாட்டிக்குங் கொத்திட்டி மாய்வதல்லாற்
கரந்தைக ளாண்டி லொருக்கால் வருவது கண்டிருந்தும்
அரும்புக்குங் கொத்துக்கும் வந்தார் பிழைப்ப தரிதென்பரே.
இடைச்சி யொருத்தி நீராமீகக்கலந்து மோரைக்கோடுத்தபோது
அவர் பாடியது.

1607. காரென்று பேர்படைத்தாய் ககனத் துறும்போது
நீரென்று பேர்படைத்தாய் நீணிலத்தி லுற்றதற்பின்
வாரொன்று மென்முலையா ராய்ச்சியர்கை வந்தபின்பு
மோரென்று பேர்படைத்தாய் முப்பேரும் பெற்றாயே.

மாவலிவாணனை அப்புலவர் பாடிய வகை.

1608. சொக்கன் மதுரையினிற் றெண்டர்க்கு முன்னவழித்த
பொய்க்குதிரை சந்தைக்குப் போகும்மேதோ—மிக்க
கரசரண வந்தக் கரும்புறந்தார்க் கெல்லாம்
²அரசரண மாவலிவா னு.

(1604--607) தனிப்பாக்கள். ¹குடவைக்குச். (1608) தமிழ்நா. 210,

புலிக்குட்டிச்சிங்கனைப் பாடியவசை.

1609. போன போன விடந்தொ றுந்தலை பொட்டெ முப்பிறர் குட்டவே
புண்படைத்த மனத்த னாகிய பொட்டி புத்திர னத்திரன்
மான வீன னிலச்சை கேட னொழுக்க மற்ற புழுக்கையன்
மாச னம்புலிக் குட்டி சிங்கன் வரைக்கு னேறி யிறங்குவீர்
பேனு மீரு மெடுக்க வோசடை பின்னி வேப்பநெய் வார்க்கவோ
¹பீவி முிக்கரி யெழுத வோவொரு பீறு துண்ட முடித்தவோ
கான கந்தனில் வைக்க வோவிரு கால்விலங்கிடு விக்கவோ
²காத கங்கொடு சாட வோவொரு காரி யந்தனை யேவுமே.

தீருக்கண்ணமங்கை நம்பிமாரைப் பாடிய வசை.

1610. தருக்குலவு கண்ணமங்கைத் தானத்தா ரெல்லாந்
திருக்குளத்து மீனொழியத் தின்றார்—குருக்கொடுக்கும்
நம்பிமா ரென்றிருந்தோ நாட்டி லழிகு-த்தி
தம்பிமா ராயிருந்தார் நாம்.

சுவையப்பநாயனைப் பாடியகவி.

1611. சொருக்கவிழ்ந்த முன்குடுமிச் சோழியா சோற்றுப்
பொருக்குலர்ந்த வாயா புலையா—திருக்குடந்தை
நாயா நரியாவுன் னையகமுஞ் சேய்வடிவுந்
தாயார்தான் கண்டிலனோ தான்.

வேளாளன் வீட்டிலிருந்ததில்லை என்று சொன்னபோது பாடியது.

1612. பாலலகை யன்று பரிந்தளித்த கோத்திரத்துக்
காலமென வந்த வடைக்கலவன்—குலம்
திருக்கையிலே யேந்துஞ் ³சிவனிருக்க வேளான்
இருக்கையிலே ⁴சாகலா னான்.

கண்ணபுரம் தீத்தானைப் பாடிய வசைகவி.

1613. கந்த ¹மலரயன்றான் கண்ணபுர மின்னொருக்
கந்தவிள நீரைமுலை யாக்கினான்—சந்ததமும்
தோற்றமுள தீத்தாட்டுத் ²தோற்பைமுலை யாக்கினான்
ஏற்றமெவர்க் காமோ வினி.

(1609) தமிழ்நா. 219. ¹பிரிவிழிக்கரி, ²கந்த ரங்கொடு. (1610)
ஷை. 216. (1611) ஷை. 215; பிற்காலத்துக் கதையும் பாடமும் வேறுபட்டுள்
ளன. (1612) ஷை. 213. ³சிவனறிய. ⁴சாகுடியா னான். (1613) ஷை. 217.
¹மலரயனார், ²தோப்பை,

ஒருகுழந்தை புலவரைக்கண்டு அஞ்சித் தன் தாயிடம்
அழுதுசெல்ல, அவள்கண்டு 'உன்னைக்கோடுக்க' என்று
கைநீடுரித்தபோது பாடியது.

1614. என்னைக் கொடுத்தா விரக்கமுனக் குண்டாமோ
வன்னக் கமலமுக வல்லியே—துன்னுமதக்
காட்டானைக் கோட்டுமுலைக் காரிகையே நீயந்த
கோட்டானைத் தானே கொடு.

தீம்மி என்னுந் தேவடியானைப்பாடிய வசை.

1615. ஏமிரா வோரி யென்பா னெந்துண்டி வஸ்தி யென்பாள்
தாமிராச் சொன்ன வெல்லாந் தலைகடை தெரிந்த தில்லை
போமிராச் சூழுஞ் சோலை பொருங்கொண்டைத் தீம்மி கையில்
நாமிராப் பட்ட பாடு நமன்கையிற் பாடு தானே.

தம்மை யிகழ்ந்தவர் ஊர் அழியப் பாடியது.

1616. கோள ரிருக்குழர் கோள்கரவு கற்றவூர்
காளிகளாய் நின்று கதறுழர்—நானையே
விண்மாரி யற்று வெளுத்து மிக்ககறுத்து
மண்மாரி பெய்கவிந்த வான்.

துடவாசல் விண்ணுள் வசை தானேபாடச்சோல்லப் பாடிய கவி.

1617. செக்கோ மருங்குல் சிறுபய ரோதனஞ் சிக்களகம்
¹வைக்கோற் கழிகற்றை யோகுழி யோவிழி வாவிதொறும்
கொக்கேறி மேய்குட வாசல்விண் ணுள்வரைக் கோம்பியனீர்
எக்கோ படைத்தது நீரே நெருப்பி லெரிந்தவரே.

பாதிவேண்பாவில் திருமாலவதாரம் பத் தும்வா அப்புலவர் பாடியது.

1618. மெச்சுகழ் வேங்கடவா வெண்பாவிற் பாடியிலென்
இச்சையிலுன் சென்ம மெடுக்கவா—மச்சாகூர்
மாகோலா சிங்காவா மாமாமா ராமாரா
மாகோலா மாவா வாய்.

நாகைக் காத்தான்சத்திரத்தை இழித்துப் பாடியது.

1619. கத்துகடல் சூழ்நாகைக் காத்தான்றன் சத்திரத்தில்
அத்தமிக்கும் போதி லரிசிவரும்—சூத்தி

(1614—16) தனிப்பாக்கள். (1617) தமிழ்நா. 212. ¹வைக்கோல் களின்
கற்றை. (1618) அதிகுதரகவிராயர் வினவ இது பாடப்பட்டதென்பர்.
(தனிப்பா). (1619) தனிப்பா.

உலையிலிட ளூரடங்கு மோரகப்பை யன்னம்
இலையிலிட வெள்ளி யெழும்.

புங்கனூர்கிழவன் நடத்திய கலியாணத்திற் பசியால் வருந்திய
ஒருபுலவர் பாடியது.

1620. வெண்ணையும்பார்த்தன்னைகண்ணையும்பார்த்துத்தன்மெய்யிற்பட்ட
புண்ணையும் ¹பார்த்த திருநெடு மால்புங்க னூர்கிழவன்
பண்ணையுஞ் ²சேலுக் ஞாந்தட நீள்கயல் பாயுநெடுந்
திண்ணையுங் கெண்டை புரட்டுங்கல் யாணத்திற் சென்றவர்க்கே.

ஆசுகவிராச சிங்கம் கழிகையாரைப் பாடியது.

1621. ³செந்தமிழோர் தங்களிரு சீபாத தூளிபொர
வந்த புலவோர்தம் மார்பாணி—தந்தன்
அழிகையா ரப்பரவு மாசுகவி ராசன்
கழிகையார் கோலா கலன்.

பாண்டியராசா 'ஆர்' என்று கேட்டபோது அப்புலவர் பாடியது.

1622. தென்பா ராளு மறிவிற் குறுமுனி
தெக்கிண கயிலையில்வாழ்
செங்குந் தக்குல வேங்கட ராயன்
திருவா சற்புலவன்
என்பேர் வண்ணக் கட்சிய தன்றி
யெதிர்த்தவர் மார்பாணி
இந்தத் தேசப் புலவர் மனத்துக்
கிடயென வந்தேன்காண்
உன்பால் யான்வர வாசற் காரர்க்
குத்தா ரம்பண்ணி
யுள்ளுக் கென்னை யழைப்பித் தாசி
லுரைக்குங் கவிதைக்கேட்
டென்பால் வரிசைகள் ⁴பரிசுக் கண்கி
யிரட்சித் திடவேணும்
இராமா சீவிலி மாறா பாண்டிய
ராச வராதயனே.

(1620) தமிழ்நா. 190; சோழமண். சத. 72; ¹பார்க்குந். ²சேலுக் ஞாந்வா
வியுங்கயல் பாயுமவன். (1621) ஐ. 238. ³செந்தமிழோர் தங்கள் சீர்பாத.
(1622) ஐ. 239. ⁴பரிசில்க, பரிசைக.

திருவண்ணாமலையிற் பாமேசுரப்புவன் பாடியது.

1623. ¹கண்ணா மதிக்குங் கவிராச சிங்கங் கடந்துதிரு
வண்ணா மலையப்பர் மேல்வண்ணம் பாடிமுத் தாலத்திகொண்
டெண்ணா யிரமட வார்சூழப் பல்லக்கி லேறிவந்தான்
உண்ணா முலையெல்லன் மூலக டோறு மொதுங்கினனே.

ஒருவரை விடநீண்ட அஃதிறங்கும்படி
ஆசுக்கவிராசசிங்கத்தின் மாணுக்கர் பாடியது.

1624. ஆறுமுக னானை யவனடியார் தம்மாணை
ஏறு மயிலாணை யென்னாணை—வீறுபுகழ்
தேறு கவிராச ராசன் றிருவாணை
ஏறிய கொம்பா லிறங்கு.

உண்ணாமலை எல்லப்பநயினார் பாமேசுரப்புவனைப் பாடிய வகை.

1625. பாழ்ப்பா மடத்துப் பரமாவன் பாழங்கவிதை
கேட்பாரெல் லாம்புத்தி கெட்டபேர்—தோட்பாவு
மோணன் விழுந்தாலு முன்பெரி காரமிது
வாணா ளளவே வரும்.

வரதுங்கராமபாண்டியன் பிரமோத்தரகாண்டம் பாடி
அரங்கேற்றியது.

1626. கறங்குதிரைப் பெருங்கடல்கு முடிபுரந்
திகல்கடிந்து கலியை மாற்றி
மறந்திகழ விலங்கிலவேல் வரதுங்க
ராமனியன் மதுரைச் சங்குஞ்
சிறந்தவறு காற்பீடந் தனிப்பிரமோத்
தரகாண்டந் தென்சொ லாக்கி
அறந்தழைக்குங் கவிஞர்செவிக் காரமுத்
மாகவரங் கேற்றி னானே.

ஷை பாண்டியன் தேவி பணியாரகீதுடத்துள் மதுரைக்கு
விடுத்த கவி.

1627. ²என்னையவ ரறமறந்தும் யானவரை
மிகநினைந்திங் கிருந்து வாட
முன்னையினைப் பயன்றானே விப்பிறழ்ந்
செய்ததவ முடிந்த வாரே

(1623) தமிழ்நா. 240. ¹கண்ணார்; கண்ணாய். (1624) திருக்காளத்தி
நாதருலா, நூலாசிரியர்வரலாறு, பக். 7. (1625) தமிழ்நா. 241. (1626) பிர
மோத். காண். பாயிரம், (1627) தமிழ்நா. 165. ²என்னையிவ்வாறவர்மறந்தும்.

கன்னம்மத நயிராமன் வரதுங்க
ராமனியற் காசி நாட்டில்
அன்னவயற் குருகினங்கா ளினியெவ்வா
றுயிர்தரித்திங் காற்று மாறே.

1628. செப்பாரு முகிழ்முலையா ரெல்லாருங்
கணவருடன் சேர்ந்து வாழ
ஒப்பாரு மில்லாவென் கணவருடன்
யான்கூடி யுறவா டாமல்
வெப்பாலு மிகுகாமத் துயராலும்
நாடோறு மெலிந்து வாடி
இப்பாடு படவென்றே விறையவனென்
தலையோட்டி லெழுதி னானே.

1629. எண்டிசா முகமுந் திங்க ளினிலா வெள்ளங் காயக்
கொண்டமால்பெருகுந்தோறுங்கொழுங்கணீர்முலையிற்கோப்பப்
பண்டொ மறியாக் காமத் துயரினாற் படுவ தெல்லாம்
வண்டொ ஞ்றையீ ருங்கள் வரதுங்க ராம னுக்கே.
ஐயம்பெருமாள் சிவந்தகவிராசன்.

1630. வையம் புரக்கும் வரராம வழுதி மகிழத் தமிழ்மாரி
பெய்யுஞ் சிவந்த கவிமேக மருகன்.....ருமான்
ஐயம் பெருமாள் சிவந்தகவி ராசன் காசி நகரமர்ந்தோன்
பொய்யொன் றில்லா முத்தமிழ் நூல் புலவர் புகழ்ப் புகன்றனனல்.

1631. மூன்றுகண் ணனுக்குச் சூல முளரிக்கண் ணனுக்கு நேமி
ஏன்றவா யிரங்கண் ணனுக் கிலகுவச் சிரமம் மூன்று
தோன்றின தன்னை முன்னாட் கடைந்தருள் சொழில்வ லாளன்
போன்றவே லாயு தன்சொற் புகழையம் பெருமாள் சொற்றான்.
அதிவிராம பாண்டியன் கூடும்புராணம்பாடி அரங்கேற்றியது.

1632. கடலக முழுதும் பொதிந்தபேழ் வயிற்றுக்
கடவுண்மோட் டாமையெம் பெருமான்
வடமொழி தொகுத்ததெய்வமாஜ் கதையை
வடித்தசெந் தமிழினாற் செய்தான்

படுமதஞ் செருக்கிப் பாகுடல் பிளந்து
படர்சிதை மழலைவண் டோச்சும்
அடுசினக் களிற்று மானவேன் வழுகி
யடலதி வீரபூ பதியே.

1633. எதிர்மலைத் தேற்ற வெஞ்சமத் தரச
நிடுதிறை கடையளந் தறியா
துரையும் புகாரும் வஞ்சியும் புரக்கும்
மானவேல் வழுகியர் பெருமான்
அதிர்பொலங் கழற்கா லடலதிவீர
னரிதபத் தெரிந்துநன் கிசைத்த
முதுதமிழ்த் கூர்ம புராணமுற் றுணர்ந்தோர்
முத்திவீட் டினிதுவீற் றிருப்பார்.
- ஹை பாண்டியன் னைடதம்பாடி அரங்கேற்றியது.

1634. நிலவுபொழி தனிக்கவிகை ரிடதர்கோன்
புகழ்ச்சரித ரெடுநீர் வைப்பிற்
புலவர்களி யமுதொழுகு புதுமொழிகுட்
டுணைத்தமிழாற் புனைதல் செய்தான்
வலனுயர்த்த வண்ணலஞ்சேல் வான்ரெடுபொற்
கோட்டிமய வரையிற் நீட்டி
அலர்தலைமா நிலம்புரக்கு மதிவீர
ராமனிக லரச ரேறே.

அதிவீரராமபாண்டியன்தாய் பாடியது.

1635. செஞ்சுடரின் மைந்தனையும் தென்னிலங்கை வேந்தனையும்
பஞ்சவரிற் பார்த்தனையும் பாராதே—விஞ்சு
விரதமே பூண்டிந்த மேதினியை யாண்ட
பாதனையும் ராமனையும் பார்.

அறம்வளர்த்தழதலியாரீமேந் பாண்டியன் கலம்பகம்பாட, 'அங்ஙனம்
பாடலாமோ' என்ற புலவர்கீத, அவ்வரசன் கூறியது.

1636. உங்கண் மனந்தெரி யும்புல வீரோரு சீர்மரபோக்
திங்கண் மரபினர் திங்களின் கூடச்செம் பூரதமா

(1632-33) கூர்மபுராணம் முதலு முடிவுங் காண்க. (1634) னைடதப்
பாடியும், (1635) தனிப்பா, (1636) தமிழ்நா, 163.

துங்கன் மரபினிற் கங்கையுஞ் சூடினன் சோதியன்றோ
எங்கண் ¹மரபொன் றெனக்கவி பாடினம் யாமவற்கே.

தத்துவப்பிரகாசர்

திருவாநர்க்கோடி இறக்காமல் தகைந்த பாட்டு.

1637. மருவுபுகழ் க்ருஷ்ண ²மகராச ராணை
அரிய வடமலையா ராணை—திருவாரூர்ப்
பாகற் கொடியறுப்பார் ³பாதத் திருவாணை
த்யாகக் கொடியிறக்கா தே.

கிருட்டிணராயரை அம்முனிவர் பாடியது.

1638. ஊழித் துலுக்கல்ல வொட்டியான் ருனுமல்ல
வீழித் துலுக்குவந்து மேலிட்டே—ஆழி
சிறத்தே ராரூர்த் தியாகருடைப் பூசை
இறத்தே கிருட்டிணரா யா.

இதுகேட்டு ராயர் ⁴சிரிபட்டரை மாற்றிடபோது ஷையார் பாடியது.

1639. உண்ட வயிற்றி லுமிக்காந்த விட்டதே
தொண்டரே வீழித் துலுக்கரே—பண்டெல்லாம்
அப்ப ⁵மவலென் ளதிரசமுந் தோசைகளுங்
கப்புவது போச்சே கவிழ்ந்து.

சாளுவநாயக்கர் படுத்திக்கொள்ளச் சொன்னபோது ஷையார் பாடியது.

1640. மூட்டை கலம்புழுதி முக்காலுஞ் சுத்தப்பாழ்
வீட்டை விடுதியாய் விட்டாயே—போட்ட
தடுக்கெல்லாம் பீற றலையணையோ வைக்கோல்
படுக்கலா மோசொல்லப் பா.

தத்துவப்பிரகாசர்பாட்டைக்கேட்டுத் திருத்தோணியப்பர் பாடியது.

1641. குட்டுதற்கோ பின்னைப்பாண் டியன ரில்லை
குறும்பியள வாக்காதைக் ⁶குழித்துத் தோண்டி.
⁷எட்டிநா வறுப்பதற்கோ வீல்வி யில்லை
யிரண்டொன்றா மயிரைமுடிந் திறங்கப் போட்டு

¹மரபுண் டெனக்கவி. (1637) தமிழ்நா. 225. ²மகாராய. ³பாதத். (1638= 39) ஷா 226, 227. ⁴சிலபட்டரை. ⁵மவலென் றதிரசமுந். (1640—41) ஷா 228, 230. ⁶குழித்துத்; குடைந்து. ⁷எட்டினமட் டறுப்பதற்கோ.

வெட்டுதற்குக் கவிபொட்டக் கூத்தனில்லை
வினையாட்டுக் கவிப்பாட்டு விரைந்து பாடித்
தெட்டுதற்குத் தமிழறியாத் துறைக ளுண்டு
1தெல்லடித்துப் புலவரெனத் திரிய லாமே.

‘தத்துவப்பிரகாசபண்டாரத்துக்கு இலக்கணம் வநமோ’
என்றபோது அவர் பாடியது.

1642. கவடிகளா கத்திரியுங் கள்ளர்கா ணன்னூற்
சுவடியிருந் தாவதென்ன சொல்வீர்—சுவலயத்துக்
காட்டிக் கெறித்தநிலாக் கண்ணிரண்டு மில்லாதான்
வீட்டுக் கெறித்த விளக்கு.

தத்துவப்பிரகாசர், ‘கூத்தனாரப்பன் வாலகோகிலங்கவிகள் எப்படி’
என்றுகேட்டபோது சொல்லியது.

1643. மன்கவி தாவும் பொழிற்கூத்த னூரப்பன் ²வாய்தலைமன்
தன்கவி தெள்ளிய பால்வால கோகிலந் தானுரைத்த
நன்கவி பாலுக் கிடுசர்க் கரைக்கவி நாங்கன்சொல்லும்
புன்கவி யுப்பொடி காயமென் றேசொல்லிப் போற்றுவரே.

ஒட்டக்கூத்தன் என்றோ புலவன்வர ஷெபுலவர் பாடியது.

1644. பறியாரோ நின்வாயிற் பல்லதனைப் ³பாரோர்
முறியாரோ நின்முதுகின் முள்ளைச்—சிறியவொரு
மட்டப்பேர் போதாதோ வாக்கிதுவே யானக்கால்
ஒட்டக்கூத் தன்ற னுனக்கு.

ஒருவன் புடவைதரப் பார்த்துச்சொல்லியது.

1645. வெற்றிப் பாடுங் குணப்பாடும் வீரப்பாடு மொருகவியிற்
றெற்றிப்பாட வதுகேட்டுச் சேக்கரசர் துகிலிந்தார்
பற்றிப் பார்க்க வதனாடே பலதே வீசர் வீற்றிருந்தார்
சுற்றிப்பார்க்கப் பயப்பட்டுத் தூரவைத்துத் தொழுதோமே.

திருவாநூர் நாகரசநம்பிசேய்த குற்றம் கிள்ளுகிதுச்சொல்லு பித்துத்
தலத்தார் இராயநகீது அறிவித்தது.

1646. முன்னு ளறுபத்து மூவரிருந் தாவரவில
இந்நா ளிரண்டுபே ரேகினார்—கன்னுன்
நருக்குகின்றான் விற்றுவிட்ட நாகரச நப்பி
இருக்கின்றான் கிருட்டிணரா யா.

¹தேசமெங்கும். (1642) தமிழ்நா. 237. (1643-45) ஷா. 232-34. ²வாய்தலைமன். ³பாவோர். (1646) ஷா. 189.

கச்சியப்பனை உதைத்த புலவன் பாடியது.

1647. மண்படுமோ வெய்யிலிலே வாடுமோ புல்லரிரு
கண்படுமோ வெப்போதுங் கற்றவர்க்குப்—பண்புடனே
மெச்சியப்பா லுங்கொடுக்கும் வீறுவல்லைக் காளத்திக்
கச்சியப்ப னையுதைத்த கால்.

ஒருபுலவன் வண்டியூர்க்கேழந்தநளப்பண்ணுகிற
மண்டபத்திற் பாடியது.

1648. அடும்போதுஞ் சொல்லில்லை யென்று மடுஞ்சோ
றிடும்போதுஞ் சொல்லில்லை யென்றுங்—குடும்பமெனும்
பேய்க்கொளித்துப் போகின்றேன் பேரையு ராதிபனே
தாய்க்கொளித்த சூலுண்டோ தான்.

இதுகேட்டு வேம்பத்தூர்ப் பிராமணப்பிள்ளையன் பாடியது.

1649. ஒன்று மறியோநா மும்மாணை யப்பரே
சென்று தொழில்புரியுஞ் சீர்பதியார்—கன்றக்
கயிற்றினுற் கட்டிக் கதவுபடத் தெற்றி
இயற்றினு லென்செய்வோம் யாம்.

ஒரு தாதியைப் புலவனெருவனுக்கிது அளிப்ப அவளுடலிற்சொல்லியது

1650. முன்னு ளிருவர் முயங்கும் படிகண்டு
மன்னு ¹பணிதவிர்த்து வாழ்வீத்தாய்—துன்னுத் தஞ்
²சேனைகண் டாலிக்குஞ் செம்பியர்கோன் செங்கண்விழித்
தானைகண் டார்தா மவர்.

உதீசிதேவர்.

1651. வையக மடந்தை வாழ்முக மாகிய
மைவளர் தொண்டையம் பதிக்கு வடாஅது
கன்னி காரத்து மன்னிய பெரும்புகழ்ப்
பழியில் பக்குடிப் பையூர்க் கோட்டத்
தொழியாச் சீர்த்தியொடு வழியறம் பயப்பினும்
அங்கவை கருதா வன்புகொ ளியல்பிற்
ரூங்கா வீகைச் சான்றோர் குழீஇய
காரணி செந்நெற் பழனியம் படப்பை
ஆரணி நெடுந்துறை யார்ப்பா கைக்கோன்

(1647—49) தமிழ்நா. 196—198. (1650) ஐ. 173. ¹பணிதவிர்த்து.
²சேனைகண்டா லாலிக்குஞ். (1651) திருக்கலம்பகப்பாயிரம் (எட்டுப்பிரதி).

அரசர்க் கரசெனு முரைசால் பெருமையிற்
 'ரூவில் வடபான் மொழிதலை மணந்த'
 தேவ னென்னுந் தென்றிசைப் பெரும்பெயர்
 மாவண் டமிழின் வாதுநெறி பயின்ற
 சாவக நிலையோன் சாக்கிய குடாரன்
 காதல் சார்ந்து மேதகப் புனைந்த
 திருமலி பிண்டித் தெய்வ நாயகன்
 அருமலர்ச் சேவடிச் கமர்ந்தன னணிந்த
 தொன்மலர்க் கலம்பகத் தூய மாலை
 பன்முறை யோதுநர் பழிச்சுந் ரெல்லாம்
 சேதியம் பெருநெறி சேர்குவர் விரைந்தே.

வேம்பத்தூர்ப் புலவர்களும் அவர்கள் இயற்றிய நூல்களும்.

1652. திருமருவு பஞ்சலக் கணவேலை பொங்கிச்
 செழிக்குமிரு நிதிக்கொழிக்கும்
 தென்னிம்பை நகரத்தில் வாழ்மந் தணரிற்
 சிறந்தசெவ் வைச்சூடுவார்
 சுருதிபுகழ் பாகவத பெளராண மோதின்
 துலங்கும்வா சிட்டமதனைச்
 சொல்லினு ராளவந் தார்மாத வப்பட்டர்
 சொன்னதிரு விளையாடலும்

* * * * *

புகழ்சுவந் தரியலகரி
 பெருமைமிகு கவிராச பண்டிதர் புகன்றனர்
 பிரதாபமிகு திருநெல்வேலிப்
 பெருமா னையன்சொனாண் நெல்லையங் கோவைப்
 பிரபந்தவகை புகழ்பெருகவே.

சேவ்வைச்சூடுவார்.

1653. கதிக்குமுறு பிறப்பொழித்துக் கதிக்கொடுக்கும்
 பாகவத கதைகைய முன்னம்
 மதிக்குமுயர் வடமொழியாற் புனைந்தருளவ்
 வியாதமுனி லரணே மீள

(1652) செந்தமிழ். தொ-4, பக். 370; திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடல். (1653) ஐ. ஐ. பக். 409.

உதிக்குநிம்பை மாதவபண் டிதச்செவ்வைச்
சூடியென வுலகு போற்ற
விதிக்குமறை யவர்குலத்திற் றோன்றியருந்
தமிழாலும் விளம்பி னானே.

ஆளவந்தார் மாதவபட்டர்.

1654. தாளவந்த மலரோன்றன் மனத்துதித்த
வசிட்டனயன் தன்பாற் கேட்டு
நாளவந்தான் போகாத விராமனுக்கங்
குபதேச நல்கி யிங்கே
யாளவந்தான் வீரையின்மா தவபட்ட
னம்சவவ தார மாகி
மீளவந்தான் வந்துதமிழ் வசிட்டரா
மாயணமும் விளம்பி னானே.

பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி.

1655. பல்லக்கு மேலேறிப் பல்லக்கு மேலிட்டோம்
பல்லக் கணிசொக்கைப் பாடினோம்—பல்லக்கு
மன்னு குறையுண்டு மண்மதிக்கும் விண்மதிக்கும்
என்ன குறையுண் டெமக்கு.
1656. அம்பதுமத் தார்ச்சல்லி யாண்டான் கவுணியர்கோன்
நம்பெரும்பற் றப்புலியூர் நம்பிவியந்—தெம்பெருமான்
ஆதிவிளையாட லறுபத்து நான்கினையும்
ஒதி முடித்தா னுவந்து.
1657. கார்வளங்கொள் மண்டலத்துக் கப்பிஞ்சி நாட்டுரைத்தோன்
சார்பரசு ராமச் சதுர்வேதி மங்கலமாம்
சீர்தருதென் சல்லிநக ராண்டான்சொற் றில்லைநம்பி
ஆர்புனைவான் விளையாட லறுபத்து நான்கன்றே.

வீரைக் கவிராசபண்டிதர்.

1653. இன்ன தன்மைய நூலி னைக்கவி ராச ராச வரோதயன்
மன்ன னம்பிர மாதிராயன் வடித்த ரும்பொருள் கூறவே

(1654) ஞானவாசிட்டம், இறுதி. (1655—57) திருவாலவாயுடையார்
திருவிளையாடல் இறுதி. (1653) செளந்தரியலகரி 5.

கன்ன லஞ்சிலே வேளே னுங்கவி ராச பண்டிதன் வீரையான்
சொன்ன யம்பெறு காவியக்கவி சொல்லவென்று தொடங்குவான்

கவிராசபண்டிதர்மகனார் வீரை அம்பிகாபதி.

[தென்காசி, மதுரை, திருநெல்வேலி, கருவை என்ற நாலூர்ப்பெயரும்
இந்நாலூர்ச் சுவாமிபெயரும் அம்மைபெயரும் அமைத்துப்பாடும்படி
பாண்டியன்கூறப் பாடியது.]

1659. இலகே முகிலத்தர் சொக்கர்முத் தீச ரிபந்தொழுவுவர்
கலைதேர் தென் காசி மதுரைநெல் வேலி கருவைவந்த
பலகேள்வ ருள்ளிரெம் பங்குநிற் பீர்வந்து பாதந்தொழ
உலகே கயற்கண்ணி யேவடி வேயெங்க ளொப்பனையே.

1660. கண்ணாறு சாத்து மரியயன் போற்றுங் கழைமுத்தற்குப்
பண்ணாறு சொல்வருக் கக்கோவை தன்னைப் பரிவுடனே
வெண்ணீ றணியம்பி காபதி வீரையில் வேதியன்சொற்
ரெண்ணாறு மெட்டும் படிப்பார் தமக்கில்லைத் துன்பங்களே.

நல்லூர் வீரை ஆசுகவிராசர்.

1661. தண்கவிகைக் குரிலிலரிச் சந்திரன் நன்
சரிதமதைத் தாரணியோர் விருப்ப மெய்த
வண்கவிஞர் வகைவகையே வகுத்துரைத்த
வடமொழியுந் தென்மொழியின் வருவி லாத
வெண்கவியுங் கண்டரங்கின் மாத ராடல்
விதங்கேட்டி மழையெனவே வெருண்டு சோலைக்
கண்கவிகள் குதிபாயு நல்லூர் வீரைக்
கவிராச னேவிருத்தக் கவிசெய் தானே.

ஷுகவிராசர் அரிச்சந்திரபுராணம்பாடி அரங்கேற்றிய காலம்.

1662. விதியினர சிழந்தவரிச் சந்திரன் நன்
வியன்கதையாம் வெண்கவியை விருத்த மாக்கி
அதிவிதமாங் கவியுதத்தில் வருசனாத்தம்
ஆயிரத்து நானூற்று நாற்பத் தாறிற

(1659) சேதுநாடுத் தமிழும், பக். 12. (1660) தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால்-
பிரதி. (1661-62) அரிச்சந். புரா.பாயிரம்.

சதுமறைதேர் புல்லாணித் திருமான் முன்னே
சக்கரதீர்த் தக்கரைமேன் மண்டீபத்துக்

கதிதருசீர் நல்லூர்வாழ் வீரை யாசு
கவிராசன் கவியரங்க மேற்றி னானே.

கேயாகரர்.

1663. பேதையர் பித்த ரறியாத பாலர்சொற் பேதங்கொள்ளார்
ஒதினுங் குற்றத் தெரியார் பெரியவ ரோங்கிடப
கேதனன் பற்று மறவாத தேவைக் கெயாகரன்றோல்
வேதியன் சொற்ற வுரிச்சொற் பணுவலு மேம்படுமே.

1664. மேவு மரும்பொரு ளந்தாதி கேட்டிந்த மேதினியோர்
தாவும் வினாகெடச் சாற்றிய தென்றமிழ்த் தேவைமன்னும்
கோவை யிராமேச் சுரக்கோவை சொற்ற குருபரன்மற்
றோவுத லின்றி யமைத்தான்பத் தாவ தொவியியலே.

பகழிக்கூத்தர்.

1665. மாராண மெனவடிவு கொண்டசீ வகசரிதை
மாமுனி யுரைத்தசிந்தா
மணியிற் பெருங்கதை யெவர்க்குமள விடவொணு
மற்றது தனைச்சுருக்கிச்

சேரநா னென்னுடைய புன்சொற்க ளாயினுஞ்
செப்பு வன்னவிரும்பிச்
செந்தமிழ்ப் பாவாணர் திருவுளக் கருணையென்
சென்னியுற வைத்துரைத்தேன்

ஆரநாண் மலர்நெட் டிதழ்க்குவளை யகவயலி
லகடுநொந் தொருகோடிசங்
கடைகிடக் கக்குருகு பெட்டெனச் சிறகா
லணைத்திடுஞ் செம்பிநாட்டு

வீரநா ராயணச் சதுர்வேத மங்கலம்
விளங்கவே வந்தநெடுமால்
வேதியர் குலாதிபதி தர்ப்பா தனன்புதல்வன்
மிக்கபக ழிக்கூத்தனே.

1666. சொல்லையி லிரும்புனக் குற்றியை யடைந்தபுற்

கோடாதெனப் பழைமையால்

கூறுந் திறத்தைக் குறித்துக் கருத்துடன்

கூறினே னென்னுடையபுன்

சொல்லையும் பொருளையும் காதையிற் படுவழுத்

தொகையை யு மளந்துகண்டு

சோர்வுரைக் கப்பெரும் பாரமோ பணைமுலைத்

துடியிடைப் பவளவாய்வெண்

முல்லைநகை யங்கயற் கண்ணுமை மடந்தையுடன்

முன்னே முளைக்கும்பிரான்

முடிசூடு மெம்பிரான் மூவாத தம்பிரான்

முத்தமிழ்த் திருவாலவாய்

வல்லைதனின் மதுரைமா நகரியி லிருந்திவை

யெடுத்துரைத் தேனாதலால்

இத்தல விசேடத்தை யெண்ணியும் பெரியோர்க

ளிகழ்ப்ப டார்காணுமே.

1667. செந்தமிழ்க்கு வாய்த்ததிருச் செந்திற் பதிவாமும்

கந்தனுக்குப் பின்னைக் கவிசெய்தான்—நந்தேர்

திருமாது சேர்மார்பன் தேர்ப்பாகற் கன்பு

தருமால் பகழிக்கூத் தன்.

சீதம்பரபுராணஞ் செய்யப்பட்ட காலம்.

1668. சூழு மாகடற் புடவியான் சுடர்முடிச் சுகந்தி

ரேழு நூறுடன் முப்பஃ தியைந்தவாண் டெல்லைத்

தாழு மாமதிச் சடைமுடித் தனிமுத லென்றும்

வாழு மம்பலப் பெருமையை வழுத்தலுற் றனன்யான்.

பாஞ்சோதி.

(சீதம்பரப்பாட்டியலாசிரியர்)

1669. சீதம்பரப் பாட்டியலைச் செய்தான் றமிழாற்

சீதம்பர புராணமுதற் செய்து—விதம்பெறுசீர்

சேர்ந்த புராணத் திருமுலைநா தன்றவத்தாற்

சார்ந்தபரஞ் சோதியென்பான் றுன்.

(1666) சீவகசிந்தாமணிச்சுருக்கம். செந்தமிழ், தொ. 6, பக். 188.

(1667) திருச்செந்தூர்ப்பின்னைத்தமிழ்ப் பாயிரம். (1668) சீதம்பரபுராணம், பாயிரம், (1669) சீதம்பரப்பாட்டியற்பாயிரம்.

1670. பாடலாஞ் செந்தமிழைப் பாடி யரனருளைக்
கூடலா மின்படலங் கொள்ளலாம்—பேடனாய்
நாட்டியசீர்ப் பாவின்ங்க னூடுஞ் சிதம்பரப்
பாட்டியலைக் கற்றார் பயன்.

1671. பூமன்னு பொழில்வெண்ணெய் மெய்கண்டான் கச்சிப்
புகழ்புனைதத் துவஞானப் பிரகாசமாய் வந்து
பாமன்ன வுரையென்ன வவனருளா லவன்றன்
பதம்பரவிச் சிதம்பரப்பாட்டியலெனப்பேர் வகுத்தான்
மாமன்னு சிதம்பரபு ராணமுத னூலும்
மதுரையுலா வும்பகர்ந்தோன் மருவுகுல மைந்தன்
தேமன்னு புராணகலை பலதெரி புராணத்
திருமலைநா யகனருளின் தேசபூண் டோனே.

1672. பாடு முறைமைக்கும் பன்னு தமிழ்தெளிந்து
சூடும் பனுவற்குச் சொற்பொருள்—ஊடுதற்கும்
எண்ணிலராய் நின்றரு மிந்நூல் வினவினரேற்
கண்ணிலான் காட்சியது காண்.

வரதராசர் பாகவதம்பாடி அரங்கேற்றிய காலம்.

1673. ஆயுமறை யோரெண்ண வருஞ்ச காத்தம்
ஆயிரத்து நானூற்றே டறுபத் தஞ்சாம்
தூயசுப கிருதுதனின் முதன்மா தத்திற்
றுலங்குருகு வாரத்துத் திராட நாளில்
நேயமுட னெல்லிநகர் வரத ராசன்
நிகரிலங் கத்திலர வணையி னோங்கும்
நாயகன்முன் னறிஞர்மகிழ்ந் திடவே வாச
தேவகதை யரங்கேற்றி கலனுற் றானே.

அரசகேசரி இரதுவமிசம் பாடி அரங்கேற்றியது.

1674. வன்றிசைக் காளித்தாசன் வடமொழி
தென்றி சைத்தமி ழானனி செப்புசேன்
நன்றி சைக்கு முரைவழி நன்னெடுங்
குன்றி சைப்பது போலுங் குறிப்பரோ.

(1670-72) சிதம்பரப்பாட்டியற் பாயிரம். (1673) வரதராசர்பாகவதம்,
பாயிரம். (1674) இரதுவமிசப் பாயிரம்.

1675. இன்ன காதையின்ற விரும்பொருள்
துன்னு செஞ்சொற் றுகடபு தாயநூல்
பன்னு செஞ்சொற் பரராச சேகர
மன்ன னின்ப மனங்கொள வாய்த்தே.

ரேகராசசேகரன் தட்சிணைகலாசபுராணம் பாடியது.

1676. மணிரிதக் கண்டன் மாண்புறு கயிலையின்
அணிரிதக் கொடுமுடி யாயிரத் தோர்முடி
படவர சொதுங்கப் பறிதரு மிலங்கை
வடகட னடுவண் மாதிர மதிப்ப
வருமுகக் கோண மலைதென் கயிலை
பரனரு ன்ருத்திரர் பதினொரு பேரும்
ஒருபது முகுந்தரு மொன்பது விரிஞ்சரும்
வருகடற் கடகமும் வழங்கிய மீனமும்
திருமலை, தழுவிய தேசமுக நிருதனும்
பொருமத மலையகரிப் புரவலர் பலரும்
பூசையோ டிறைஞ்சிய புராண நூற் கதையை
ஆசறு தமிழி லறைகுதி யென்ன
அருமறை யுபநிட மாகச் சோதிடம்
விரிகலை பலவும் விளங்கிய ஞானன்
சேயினுந் திறலான் சிவநெறித் தவமுளான்
தாயினு மினியான் தயாரிதி யனையான்
முப்புரி நூற்பயன் மூரிய தாமன்
செப்பருஞ் சைவ ராச பண்டிதன்
அந்தா தித்தொடை யடிகொடு தொடுத்து
நந்தா விருத்த நவையறக் கூறின்
நன்னு டடைந்த நாரியர் கோமான்
பொன்னு டடைந்த பொருவரு காதலன்
மருவலர் தங்களை மாநிலத் திருத்திப்
பொருவரு புலியை யொருகுடைப் புரப்போன்
தென்னிலங் காபுரி திசைதொறு மருவும்
மின்னிலங் கியவேல் வேலாம் புயத்துப்
பாவா முடித்த பார்முழு தாண்ட
விடலாண் வயமா விளங்கிய கொடியான்
சிங்கை யாரியன் சேது காவலன்

(1675) இரகுவளிசப்பாயிரம். (1676) தட்சிணைகலாசபுராணம் பாடியும்,

கங்கை நாடன் கற்றவர் திலகன்
ஆயுண் மறையுட் னரிய சோதிடம்
பாய்திரைக் கடலுட் பலவு முணர்ந்தோன்
ஒப்பிலா முத்தமி மோர்ந்த
செப்ப ருஞ்செக ராசசே கரணே.

அந்தக்கீகவி வீரராகவழதலியார் கச்சியிற்படிந்தபோது
கந்தபுராணம் கச்சியப்பர் பாடியது.

1677. பொங்குதமி ழயோத்தியில்வாழ் தசரதனென்
பானிடத்தும் பூதூர் வேந்தன்
துங்கவடி கன்னிடத்தும் வீரரா
கவரிருவர் தோன்றி னாரால்
அங்கொருவ னொருகலைமா னெய்திடப்போய்
வசைபெற்ற னவனி யின்பால்
இங்கொருவன் பலகலைமா னெய்திடப்போய்க்
கல்வியிஞ லிசைபெற் றானே.

அந்தக்கீகவி இராமாயணம் அவதானித்துச் சொன்னபோது
பராசசிங்கம் பாடியது.

1678. இன்னங் கலைமகள் கைம்மீதிற் புத்தக மேந்தியந்தப்
பொன்னம் புயப்பள்ளி புக்கிருப் பாளென்ன புண்ணியமோ
கன்னன் சளந்தைக் கவிவீர ராகவன் கச்சியிலே
தன்னெஞ்ச மேடெனக் கற்றான் கனமுத் தமிழையுமே.

அப்புலவர் பாடிய; தீட்டுக்கவி கொப்பற்றி நிரஞ்சனநாதர் கூறியது.

1679. தீட்டுக் கவியென்று சொல்வர் சிலரந்தத் தீட்டுக்கவி
காட்டுக் கெறித்த நிலவாகிப் போஞ்செங் கனகரத்தன்ச்
சூட்டுக் கிரீட முடிவேந்த ருற்பத்தி சூறையொள்ளும்
ராட்டுக் கிலக்கியங் கவிவீர ராகவ னறவையே.

திருவாநுலாப் பாடியது.

1680. தென்னுதமி நூரூத் தியாகேசர் மெய்யன்பு
கொள்ளுங் கமலையுலாக் கூறினானால்—உள்ளக்
குவீர ராகவன்சொற் கூடிற் புலவீர்
கவிவீர ராகவன்சொற் கண்டு.

ஆநுருலாக்கேட்டுப் பரராசசேகரன் பாடியது.

1681. புவியேற் பெறுந்திரு வாரு ருலாவைப் புலவர்க்கெலாம்
செவியே சுவைபெறு மாறுசெய் தான்சிவ ஞானவனு
பவியே யெனுநங் கவிவீர ராகவன் பாடியநற்
கவியே கவியவ னல்லாத பேர்கவி கற்கவியே.

ஐ. உலாப்பாடியபோது கயத்தாற்று ராசா பாடியது.

1682. ஒட்டக்கூத் தன்கவியு மோங்கியகம் பன்கவியும்
பட்டப் பகல்விளக்காய்ப் பட்டவே—யட்டதிக்கும்
வீசங் கவிவீர ராகவனும் வேளாளன்
பேசங் கவிகேட்ட பின்.

கவிவீரராகவழதலியார் வண்ணப்பாடியபோது
பரராசசீங்கம் பாடியது.

1683. விரகன்முத் தமிழ்க்கவி வீர ராகவன்
வரகவி மாலையை மதிக்கும் போதெலாம்
உரகனும் வாணனு மொப்பத் ¹தோன்றிறற்
சிரகர கம்பிதஞ் செய்ய லாகுமே.

ஐ. புலவர் பாடியவை.

1684. இம்பர்வா னெல்லையிரா மனையே பாடி
என்கொணர்ந்தாய் பாணாநீ யென்றாள் பாணி
வம்பதாங் களபமென்றேன் பூசு மென்றாள்
மாதங்க மென்றேன்யாம் வாழ்ந்தே மென்றாள்
பம்புசீர் வேழமென்றேன் நின்னு மென்றாள்
பகடென்றே னுழுமென்றாள் பழனந் தன்னேக்
கம்பமா வென்றேனற் களியா மென்றாள்
கைம்மா வென்றேன் சும்மா கலங்கினாளே.

1685. கலைமகளு நாணிலின்று கைகட்டிப் போற்றச்
சிலைமதவேள் முன்கணையே தாங்கக்—குலமருவு
கொம்மைச்சிங் ஊரமுலச் கோதி நிருப்பனங்காட்
டம்மைச்சி வந்தா ளதோ.

(1681—82) தமிழ்நா. 251, 257. (1683) ஐ. 245. ¹ கூ. டி. னாற்.
(1684—85) தனிப்பா.

அந்தக்கவி இறந்தபோது கயத்தாற்றுவாசா பாடிய
கையறம்.

1686. இன்னமுதப் பாமாரி யில்வுலகத் திற்பொழிந்து
பொன்னுலகிற் பெய்யப் புருந்ததால்—மன்னும்
புவிவீர ராகமன்னர் பொன்முடிமேற் சூட்டுங்
கவிவீர ராகவமே கம்.

1687. தோற்று தொழிந்திருந்த தூலக் கவிகளெல்லாம்
மேற்று ரகையின் விளங்கியவே—ஏற்றலுங்
கன்னுவ தாரன் கவிவீர ராகவனும்
பொன்னுருஞ் செங்கதிரோன் போய்.

1688. முன்னாட்டுத் தவமுனியுஞ் சேடனும்வான்
மீகனுமே முன்னில் லாமல்
தென்னாட்டு மலையிடத்தும் பாரிடத்தும்
புற்றிடத்துஞ் சென்று சேர்ந்தார்
இந்நாட்டுப் புலவருனக் செதிரிலையே
கவிவீர ராக வாரீ
பொன்னாட்டுப் புலவருடன் வாதசெய்யப்
போயினையோ புகலு வாயே.

தீருகீதுருகைப்பெருமாட்கவிராசர்.

1689. இருக்குமுதற் பனுவலினு லியற்றமிழ்தேர்
நாவீற னென்னு மேன்மை
யருட்புயலைப் புகழ்புலமைத் திருக்குருகைப்
பெருமாள்பே ரன்பு கூரும்
தருக்குலவும் பொழிற்குருகா புரிவணிகள்
சடையனிதைத் தமிழ்தாற் சாற்றித்
திருக்குருகைப் பெருமாள்வண் கவிராச
னென்புண்பேர் சிறந்த தொன்றே.

செ. கவிராசர் தருகாமான்மியம்பாடி அரங்கேற்றிய காலம்.

1690. அறந்திகழாண் டவையெழுநூற் நிருபான் மூன்றில்
அணிகினர்கார்த் திகைமாத மெட்டில் வாழ்வ

சிறந்திடுதிங் களிஞளுத் திரத்தி லேகா
 தெசியின்ம கரமூர்த்தந் திருந்த முற்றத்
 துறந்தவரெண் மகிழ்மாறர் திருமுன் னோதிச்
 சுருதியுடன் மிருதியுஞ்சொற் றமிழின் வாய்மை
 பிறந்தபெருங் காப்பியமும் தெரிந்தோர் கேட்கும்
 பெற்றியுட னரங்கேற்றப் பெற்ற தன்றே.

ஷை கவிராசர் மாறனலங்காரம் இயற்றி அரங்கேற்றியது.

1691. உலகம் யாவையு முறுபயன் வீளப்பான்
 அலகில் சோதி யணிகிளர் திருவுரு
 உணர்வுயி ரெனக்கலந் துத்தமர் நித்தர்
 கணமக லாதபொற் கவின்பதி நின் று
 முரவுநீர் வீளத்தவொன் பானுட் டென்புலப்
 பரதகண் டத்துப் பழம்பதி யெனப்புகும்
 விண்டொட டிவந்த பொழில்வட வேங்கடந்
 தெண்டிறை சுறங்குதென் குமரியென் றுயிடை
 அமிழ்தினும் வான்சுவைத் தாகிய மும்மைத்
 தமிழ்தெரி புலமைச் சான்றோர் மதிக்கும்
 முதமொழித் தெண்டி முதனூ லணியொடும்
 புதுமொழிப் புலவர் புணர்த்திய லணியையும்
 தனதுநுண் ணுணர்வாற் றருபல வணியையும்
 மனதுறத் தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்தும்
 பொதுவியல் பொருள்சொல் லணியெச்ச வியலெனச்
 சதுர்பெற விரண்டிடந் தழீஇயசார் பெனலாய்க்
 காரிதந் தருள்கலைக் கடலியற் பெயர்புனைந்
 தாரியர் துவன்ற வவைக்களத் துரைத்தனன்
 சிற்குணச் சீரி வாதனின் னருளால்
 நற்பொருண் மூன்றையு நலனுற வுணர்வோன்
 பெருநிலம் புகழ்திருக் குருகைப் பெருமான்
 அருள்குரு கூர்வரு மனகன் செழுந்தேன்
 மருக்கமழ் சீரகத் தார்வணி சன்புகழ்த்
 திருக்குரு கைப்பெரு மாட்கவி வாயன்
 அருட்குணத் துடன்வளர் சடையன்
 பொருட்டொடர் நலம்புணர் புலமை யோனே.

(1691) மாறனலங், பாயிரம்.

ஹை கவிராசர்மேல் அபியுத்தர் ஒருவர் பாடியது.

1692. நேற்றுப் பிறந்து வரும்பாவி யான நிலாநெருப்புக்
காற்றும் படிதொங்க றந்தில னேயருட் கூடற்சங்கந்
தோற்றும் படிசொன்ன சொன்னாற்பத் தொன்பதை யைம்படுத
சாற்றுந் திருக்குரு கைப்பெரு மாணஞ் சடைக்குட்டியே. [ன்று

மாறனலங்காரவுரையாசிரியர்—பேரை இரத்தினகவிராயர்.

1693. தருகாள மேகங் கவிராச ராசன் சடையனன்பாற்
குருகா புரேசர் புனையலங் காரங் குவலயத்தே
கருகாத செஞ்சொ லுரைவிரித் தான்கற்ப காடவிபோல்
வருகா ரிரத்தன கவிராயன் பேரை வரோதயனே.

சீறிய இரத்தினகவிராயர் இரசை-வடமலையப்பபிள்ளையன்மேல்
புலவராற்றுப்படை பாடியது.

1694. கன்ன னனவரத கல்யாணன் பார்புரக்கும்
மன்ன னிரசை வடமலையேற்—பன்னுதமிழ்
ஏற்றுப் படைக்கு மீரத்தனகவி ஞன்புலவ
ராற்றுப் படைபாடி னான்.

1695. அரச வடமலையே யாதுலர்தம் வாழ்வே
இரசையர சேயரச ரேறே—முரசப்
புலவராற் றுப்படையும் போர்வேலோய் நின்மேற்
புலவராற் றுப்படைபொற் பூண்.

இரசை-வடமலையப்பபிள்ளையன் மச்சபுராணம் பாடிய காலம்.

1696. மைப்புயல் வண்ணன் மச்சமா யுரைத்த
மச்சமாம் புராணத்தைத் தமிழால்
இப்புவித் கெண்ணூற் றெண்பத்தி ரண்டாண்
டிசைந்திடு மவ்விய வருடத்
தைப்பசி மதியி லொப்பிலாத் தினத்தி
லமுதெனக் கனியென யார்க்கும்
செப்பிய விரசை வடமலை மகிபன்
செல்வமோ டினிதுவா றியவே.

(1693) மாறனலங்காரம், உரையாசிரியர் வரலாறு. பக். 20, 22.
(1694-95) புலவராற்றுப்படைப் பாயிரம். (1696) மச்சபுராணத்தின் இறுதி.

கோனேரியப்பர் உபதேசகாண்டம் பாடியது.

1697. மூவர்தமிழ் வேத முதற்பொருளின் முன்பெவையுந்
தேவர்தொழச் செப்பியபின் சேக்கிழார்—பூவலய
மாந்தர்க்கா றங்கமுற வந்தகோ னேரியெனத்
தீந்தமிழ்செய் தானுபதே சம்.

1698. சதுமுகுனிற் பழமறையோர் கும்ப யோனி
தலைசாய்க்குந் தமிழ்வாணர் தரணி தாங்கும்
மதுவொழுஞ் தார்த்தடந்தோண் மன்னர் சேடன்
மன்பதையன் பொடுகுழைந்து செவியான் மாந்த
உசுதிகடைந் தெடுத்தவமு தன்ன பாடல்
உயர்தமிழ்ச்செந் தூரிலுப தேச காண்ட
மதுரியன்முத் தமிழ்க்குநாற் கவிக்கும் வேந்தன்
மாபுலவன் கோனேரி வடித்திட்ட டானே.

கந்தர்திருவிழாவில் கனமழைபெய்யக் கோனேரியார்
கூறிய வேண்ட்பா.

1699. கார்க்கு மஹைக்குங் கவலைங் கடுஞ்சிறையாற்
ஞர்க்குடைந்த நின்னைச் சுகத்திருத்தி—ஊர்க்குள்விழுங்
கந்தன் விழாவைக் கருதாது பெய்வித்த
தந்தமோ வாகண்ட லா.

கோனேரியப்பர் உபதேசகாண்டம் பாடியதைப் புகழ்ந்து
அவராசிரியர் பாடியது.

1700. அன்றாழி நின்றுதித்த வாரமுதை யொப்பிடுவர்
பொன்றாமைக் கேயதுவாம் புந்திரினைந்—தொன்ற
உசுநேரிற் ருருவென லொக்குமலால் வேறென்
சுகனேரி நாவலனுற் கு.

நாண்டவேசர் பாகவதசாரம் பாடியது.

1701. பாருளோர்க் கசலாத பலத்தாபங்
கெடப்பாக வதத்தைக் கஞ்சத்
தாருலார் தாண்டவனுற் பாசவத்
சாரமெனத் தமிழ்செய் வித்தான்

(1697—98) உபதேசகாண்டப் பாயிரம், (1699—1700) தனரிப்
பா.—(உபதேசகாண்டவுரை, ஸாலாசிரியர் சரித்திரம்) (1701) சென்னை
பிரிஸ்தியம் காட்டலாக்தொகுதி-1, பக். 393.

தேருலா றெடுவீதிக் கரும்பைநக

ரீஞ்சகுல தீபன் கொற்ற

மாவேன் பெரியாண்டிப் புழுக்கணிவேந்

துலகாளு மன்ன ரேறே.

1702. வடமொழியில் வேதவியா தன்புகலும் பாகவத நூலை வாவுங்
கடலமுதந் திரட்டியெடுத்திருங்கரையின் மேல்வைத்த காட்சிபோலக்
குடமுனிவன் நென்றமிழாற்பாகவதசாரமெனக் குறித்து ரைத்தான்
தடமலியு மேரகாப் பூசுரர்கோன் சுருதியுணர் தாண்டவேசன்.

குருகை—இரத்தினகவிராயர்.

1703. பார்புகழ் குருசைபூரன் பைங்குவ னைத்தார் மார்பன்
நாரியர் வேளிரத்தன நாற்கவிச் சிங்க மெங்கோன்
வார்புழை மடவார் தேக வன்னனை யனைத்துந் தேர்ந்து
சீர்புனை தமிழான் மாறன் நிருவடி தொழுது செய்தான்.

அனதாரியப்பப் புலவர்.

1704. கம்பனென் றுந் கும்பனென் றுங்¹காளியொட்டக் கூத்தனென் றுங்
கும்பமுனி யென் றும்பேர் கொள்வரோ—அம்புவியில்
மன்னு வலர்புகழும் வாயலன தாரியப்பன்
அந்நாளி லேயிருந்தக் கால்.

அனதாரியார் சுந்தரபாண்டியம் பாடியது.

1705. மதுரை நாயகன் சுந்தர பாண்டியன் வடநூல்
கதிரு லாமணி யாறுகாற் றீடத்திற் கல்லூ
ரதிப ளுந்திரு விருந்தவ னவையினில் வாயற்
பதியில் வாழன தாரிசெந் தமிழினிற் பகர்தான்.

சுப்பிரமணியதீக்ஷிதர் பிரயோகவிவேகம் இயற்றியது.

1706. உம்பர்க் குரியபிர றோக விவேகத்தை
ஐம்பத் தொருகவிதை யாலுரைத்தான்—செம்பொற்றீர்
மன்னு மதிற்குருகூர் வாழ்சுப் பிரமணிய
னென்னு மொருவே தியன்.

(1702) சென்னை மியூவியம் காட்லாக் தொகுதி-1, பக். 393. (1703)
உவமானசங்கிரகப்பிரதியளிற்றிற் கண்டசெய்யுள்—செந் தமிழ், தொ—14,
பக். 161. (1704) தொண்டைமண். 51, மேற். ¹காழியொட்டக், (1705) சுந்
தரபாண்டியப் பாயிரம்—செந்தமிழ், தொ—4, பக். 373. (1706) பிரயோக
விவேகத்தின் இறுதி.

1707. பெரும்புங் கவர்புகழ் போதா யனிசுப் பிரமணியன்
 அரும்புங் குருகையிற் கோதில் குலோத்துங்க னுரிடமாய்
 விருட்புங் பொருளைத் தரும்பிர யோக விவேகவுரை
 கருட்புங் கனியு மெனப்பாடி னுன்றமிழ் கற்பவர்க்கே.

இராமபத்திரதீக்கிதர் தம்நூலேக்கேட்கவிருப்பி
 ஷை தீக்கிதர் பாடியவை.

1708. சீதன சந்திர முகராம பத்திர தீக்கிதர்க்குப்
 போதொடு சென்று புகல்வோ மவர்க்கும் பொழுதிலேயேல்
 மேதினி யிற்றமிழ் செய்பிர யோக விவேகந்தன்னைப்
 பேத மிலாத பதஞ்சலி பாற்சென்று பேசுவமே.

இராமபத்திரதீக்கிதரிடம் அரங்கேற்றியபின் ஷையாக்கூறியது.

1709. டேர்கொண்டு நின்றபிர யோக விவேகத்தைச்
 சீர்கொண்ட ராமபத்ர தீக்கிதன்றான் — நேர்கொண்டு
 கேட்டா னினிக்கண்ணாற் கேட்கும் பதஞ்சலிதான்
 கேட்டாலென் சேளாக்கா லென்.

மாதைந் திருவேங்கடநாதர்.

1710. போதத் தமிழ்க்கும் வடகலைக்கும்
 புலவோர் தமக்கும் பொருள்விரித்துச்
 சீதைக் கிறைவ னெனீதிச்
 செங்கோல் செலுத்தித் திசைபுரந்து
 வேதப் பனுவன் மெய்ஞ்ஞான
 விளக்காலுலகை விளக்குமெங்கள்
 மாதைத் திருவேங் கடநாத
 மறையோன் வாழி வாழியவே.

இலக்கணவிளக்கம் — வைத்தியநாதநேசிகர்.

1711. ஐம்பதினமர் சங்கத்தா ராகிவிடா ரோநாற்பத்
 தொன்பதினம் ரென்றே யுரைப்பாரோ—இம்புர்புகழ்
 வன்மிக நாதனருள் வைத்தியநா தன்புடவி
 தன்மீதந் நாட்சரித்தக் கால்.

(1707—709) பிரயோகவிவேகத்தின் இறுதி. (1710) பிரபோதசந்தி
 ரோதயமுடிவு. (1711) இலக்கணவிளக்கம், பதிப்புரை, பக். 4—இது கவிவீர
 ராகவமுதலியார் பாட்டுடன்புர.

சை தேசிகர் இயற்றிய இலக்கணவிளக்கத்தைப்பற்றி அவர் புதல்வரும் மாணிக்கநாமகிய சதாசிவநாவலர் பாடியது.

1712. கடல்விளிம் புடுத்த கண்ணகன் ஞாலத்
தடரும்வல் லிருமெந் தனைத்தையும் விளக்கும்
பல்கதிர்ப் பருதியிற் பரம்பர னருளால்
உள்ளகத் திருள்கடந் துறுபொரு ளெவற்றையும்
பாற்படத் தொகுத்த பதினெண் மொழியுளும்
மேற்கடல் கீழ்க்கடல் வேங்கடங் குமரி
யாகிய வெல்லியு ளுருந்தமிழ்ப் பெளவத்
தெழுத்துமுதன் மூன்றையும் யாவருந் தெரியத்
தொகைவகை விரியிற் பகருக வென்னு
வேதியர் திலகன் விரவலர் கோளரி
மாதைய ரதிபன் வரகுண மேரு
கல்விக் கெல்லை கருணைக் காகரம்
பெருமாண் மெய்த்தவப் பேறெனத் தோன்றிய
திருமா லுலகஞ் செவ்விதிற் புரக்கும்
மேதகு புகழ்த்திரு வேங்கட நாதன்
ஓதின னை வுலகைமீ தூர
முன்னோர் நூலின் முடிபு நோக்கிச்
சொல்லுந் பொருளு மொல்வன தழீஇப்
பல்குலைக் கரும்பி னொருவட் டேய்ப்ப
இலக்கண விளக்கமென் றொருபெயர் நிழீஇப்
புலப்படுத் தியலுறப் பொருள்விரித் துரைத்தன்ன
பலத்தொகை யகற்றுந் தவத்தின்வரம் பாடுநான்
பன்மீ னுப்பட் பான்மதி போல
வன்மீக நாத மாதவன் வரத்தால்
வந்த னுருர் வந்தருள் செல்வன்
வலப்புரி யொருமுத் தன்ன
நலம்புரி வைத்திய நாததே சிகனே,

வைத்தியநாததேசிகர் மலைநாட்டரசரைப் பாடியபோது
அவ்வரசனது சபையார் வியந்து கூறியது.

1713. ஒதும் ப்ரபந்தங்க ளொருகோடி நிமிடத்
துரைக்கும் ப்ரசண்ட வாக்கி
உத்தண்ட வமிர்தரச சித்தலித் தாரகலி
உபயகலி ராச ராசன்

போதும் பசுந்தமிழ்ப் பலகையுங் குடிபுகப்

புலமக ளெனுங்கு மாரி

புதுநலந் தனை நுகர்ந் தவ்னுநீ யாகிலுன்

புலமையை வழுத்த வசமோ

காதுங் கடுங்கொலைப் பாடுங் கடதடக்

களியானை யரச வெள்ளங்

களிகவைப் பரணிமட லந்தாதி தூதுலாக்

காதல்செய வோத வல்லாய்

மோதுந் தனிக்கொற்ற வாயிலாய் மூதண்ட

முழுதும் பரந்த சீர்த்தி

முருகமழ் தருகமலை வருவைத்ய நாதகுரு

முத்தமிழ்க் கவிராசனே.

1714. தவிப்பார்க் குறுதுணை வன்மீக நாதன் றனயனிந்தப்
புவிப்பாற் புலவன் வயித்திய நாதன் புகன்றசெஞ்சொற்
கவிப்பாகந் தேவர்க் கவிப்பாகம் போலின்பங் காட்டுங்கற்றோர்
செவிப்பா லுளேசென்று சித்தத்தி லேனின்று தித்திக்குமே.

ஷை தேசிகர் நல்லூர்ப்புராணம் பாடி அரங்கேற்றியது.

1715. பொன்னெடுஞ் சடிலத் தெம்பிரா னல்லூர்ப்
புராணமாக் காதைசெந் தமிழாற்

கன்னலுந் தேனு மமுதமு மதூரக்

கனியும்போற் கட்டிரை செய்தான்

பன்னுமெய்ப் புகழான் றவவணை முதல்வன்

பாரெலாம் வணங்குதென் கமலை

மன்னவன் கல்விக் கடலெனச் செழித்த

வைத்திய நாததே சிகனே.

தியாகராசதேசிகர்

இயற்றிய பாட்டியலைப்பற்றி, அவர் புதல்வரும் மாணவருமாகிய
வைத்தியநாததேசிகர் பாடியது.

1716. பொன்மலை ின்று தென்மலை யுற்ற
அகத்திய முனிவன் செகத்தவர்க் காகச்

(1714-15) தஞ்சைச் சுரச்சுவதிமால் தமிழ்ப்பிரதி அட்டவணை, பக்.
419; செந்தமிழ், தொ-13, பக். 187).

செந்தமிழிலக்கண முந்துதூல் கிளப்பப்
 பக்கா லுன்னித் தொல்காப் பியமுனி
 இயற்றமிழ் முதலினின் றெடுத்துரைத் திடவதன்
 ஒட்பங் கண்டு தட்பங் கூரா
 தைந்திய லுந்தம் புந்தியின் வேறுகொண்
 டிரைத்த புலவர் வரைத்த வுரையான்
 முதலு முடிவுஞ் சிதர் தரப் பலவாய்க்
 கிடந்த வியலைத் தொடர்ந்தொரு வழிப்பட
 ஈட்டலா னிலக்கண விளக்க மென்ன
 நாட்டினன் வைத்திய நாத தேசிகன்
 அன்னவன் றவத்தி னாலவ தரித்த
 முன்னவன் பாபீர மொழிந்துசொல் லணியும்
 தற்பவ முசன்மூன் றிற்பட நாடிப்
 பகர்ந்தன னிவவல்பன் னூலு மாராய்ந்
 துகந்துதொல் காப்பியத் துண்மை தோன்ற
 ஐந்திய லுந்தன் புந்திசான் ருகத்
 தந்தைமுன் னுரைத்தநூ ருன்முடி பெய்த
 அந்த னாரூர்ச் சந்திர மௌலி
 அருளுட் கொண்டு மருண்மன நீங்கிப்
 புலங்கொளப் பாட்டிய லிலங்க வுரைத்தனன்
 வாய்மை தருதியாக ராயதே சிகனே.

மயிலேறும்பெருமாள்பிள்ளையைப்பற்றி அவர் மாணாக்கர்
 சுவாமிநாததேசிகர் கூறியது.

1717. திருநெல் வேலி யெனுஞ் சிவபுரத்தன்
 தாண்டவ மூர்த்தி தந்தசெந் தமிழ்க்கடல்
 வாழ்மயி லேறும் பெருமாண் மகிபதி
 இருபத கமல மென்றிலே மேற்கொண்
 டிலக்கணக் கொத்தெனு நூலியம் புவனே.

சுவாமிநாததேசிகர் தாம்செய்த இலக்கணக்கொத்தினுக்குத்தாமே
 உரையெழுதியதுபற்றிக் கூறியது.

1718. நூல்செய் தவனந் நூற்குரை யெழுதல்
 முறையோ வெனிலே யறையக் கேணீ
 முன்பின் பலரே யென்கண் காணத்
 கிருவா ருரிற் றிருக்கூட் டத்திற்

(1718) இலக்கணக்கொத்து, பாயிரம், 7 உரைக்குத்திரம்.

றமிழ்க்கிலக் காகிய வைத்திய நாதன்
இலக்கண விளக்கம் வருத்துரை யெழுதினன்
அன்றியுந் தென்றிசை யாழ்வார் திருநக
ரிப்பதி வாழுஞ் சுப்பிர மணிய
வேதியன் றமிழ்ப்பிர யோக விவேகம்
உரைத்துரை யெழுதின னென்றே பலவே.

ஐ. தேசிகர்

இலக்கணக் கோத்தியற்றியதைப்
பற்றிய பாயிரம்.

1719. மதிவெயில் விரிக்குங் கதிரெதிர் வழங்கா
துயர்வரை புடவியி னயர்வுற வடக்கித்
தென்புவி வடபுவி யின்சம மாக்கிக்
குடங்கையி னெடுங்கட லடங்கலும் வாங்கி
ஆசமித் துயர்பொதி நேசமுந் திருந்த
மகத்துவ முடைய வகத்திய மாமுனி
தன்பா லருந்தமி முன்பா லுணர்ந்த
ஆறிரு புலவரின் வீறுறு தலைமை
ஒல்காப் பெருந்தவத் தொல்காப் பியமுனி
தன்பெய ராலுல கின்புறத் தருநூல்
உளங்கூ ருரையா மிளம்பூ ரணமும்
ஆளு வியல்பிற் சேனா வரையமும்
உச்சிமேற் புலவர்கொ ணச்சினூர்க் கினியமு
மற்றமற் றிடப்பொருண் முற்று முணர்ந்தும்
நன்னூன் முதலிய சின்னூ றெரிந்தும்
தொல்காப் பியங்கள் பல்காற் பயின்றும்
அவைகளி னருகிய நவையறு விதிகளும்
வடமொழி யிலக்கணக் கடன்முடி புடையவும்
கற்பவர்க் கெளிதி னிற்புலப் படவே
மதியினின் மதித்துமூன் றதிகார மாக்கிப்
புலக்கணத் தெனவுல கிலக்கணக் கொத்தென்
றொருபெய ரிட்டித் திருவுளம் பற்றினன்
வளமையின் வளர்புக முளவிய புனைஞட்
டேவடு விழியுமை யாவடு துறையின்
ஆசிலா வுயிர்க்கருண் மாசிலா மணிப்பெயர்

(1719) இலக்கணக்கொத்துப் பாயிரம்.

அம்பல வாண்ணென் றும்பரும் பரவ
வருஞான தேசிக னிருதாள் புனையும்
அமிழ்தினு மினிய தமிழ்வளர் செல்லை
உவாமுதிர் மதிக்கலைச் சுவாமி நாதன்
தேசார் ஞானச் செல்வன்
நசான தேவ னெனுந்தே சிகனே,

சங்கரநமச்சிவாயப்புலவர் கூறியது.

1720. மலர்தலை யுலகிற் பலநூ லாய்ந்து
செய்வதுந் தவிர்வதும் பெறுவது முறுவதும்
உய்வது மறியே னொருபொரு ளாக
நன்னெறி பிறழா நற்றவத் தோர்பெறுந்
தன்னடித் தாமரை தந்தேனை யாண்ட
திருவா வடுதுறைத் தேசிக னாகிய
கருணையங் கடலையெங் கண்ணைவிட் டசலாத்
சுவாமி நாத ஞானை யனுதினம்
மனமொழி மெய்களிற் றொழுதவ னருளாற்
பொன்மலை யெனவிப் புவிபுகழ் பெருமை
மன்னிய ஆற்று மலைமரு தப்பன்
முத்தமிழ்ப் புலமையு முறையா சரிமையும்
இத்தலத் தெய்திய விறைமக னாதலின்
நன்னூற் குரைநீ நவையறச் செய்து
பன்னூற் புலவர்முன் பகர்தியென் றியம்பலின்
நன்னு வலர்முக நகைநா னாமே
என்னு லியன்றவை யியற்று (வ னூலே.)

அப்புலவர் இயற்றிய நன்னூல்விருத்தியுரைமையப்பற்றிய
பாயிரச் செய்யுட்கள்.

1721. நன்னூலுட் கருத்துலகோ ரறியவுரை
செய்கவென நரேந்தர சிங்கம்
தென்னூற்று மலைமருதப் பன்புகலப்
பொருள்விளங்கச் செய்தான் பாரில்

(1720) நன்னூல்விருத்தித்தொடக்கம். ( ) இக்குறிக்குட்பட்ட
எழுத்துக்கள் முடிபுகாட்டப் பெய்யப்பட்டன, (1721) நன்னூல் விருத்தி
யுரை சிறப்புப்பாயிர விறுதி.

எந்நூற்கு மெழுத்தொடுசொற் பொருளறிசங்
கரநமச்சி வாய நென்னும்

பங் னூற்செந் தமிழ்ப்புலவன் சைவசிகா
மணிநெல்லப் பதிய னானே.

1722. அகத்தியத்தொல் காப்பியமே முதலியமுன்
நூல்கள் பல வாய்ந்து முப்பால்

பகுத்திரு வன்னுவரே முதன் ஞான
நூல்களெலாம் பகல்செய் வான் போல்

இகத்திலுரை செயவலசங் கரநமச்சி
வாயனெனு மிசைப்பேர் பெற்ற

தகைப்புலவ னன் னூலுக் குரைவகுத்த
தொருவியப்போ தமிழ்வல் லோரே.

1723. முன்னூற்கு மலயமுனி தன்னூற்கும்
புலியிடத்து முதியோ ராற்சொல்

எந்நூற்குந் தமிழ்க்கடலு ளினியியற்று
நூற்கும்வகை யிதனாற் சாட்டி.

நன்னூற்கு விரித்தாரைசெய் தான்நிகாந்
தத்தளவு நடத்துங் கீர்த்தித்

தென்னூற்று மலைமருதப் பன்சொலச்சங்
கரநமச்சி வாயன் றானே.

வைத்தியநாததேசிகர் புதல்வர் சநாசிவநாவலர் பிரசங்கஞ்செய்தது
கேட்டு அம்பலவாணந்தீர்பிரான் பாடியது.

1724. வன்மீக நாதன் வரத்தா லவதரித்த

வன்மீக நாதன் மரபினோன்—வன்மீகர்

தாமோர் தமிழருவாய்ச் சார்ந்த சநாசிவனோ

யாமோ புகழவல்லே மீண்டு.

சநாசிவநாவலர்மாணக்கீசலர் காட்டில் தூதுளங்காய் பறிகைடிநி
காரிகையோதுகின்றதை, அவ்வழிச்சென்று
படிக் காடிப்புலவர்கேட்டுப் பாடியது.

1725. கூடுஞ் சபையிற் சவிவா ரணங்களைக் கோளாரிபோற்

சாடுஞ் சநாசிவ சற்குரு வேமுன்னுன் றந்தைதம்மாந்

பாடும் புலவர்க ளானோமின் றிச்செம்மற் பட்டியெங்குங்

காடுஞ் செடியுமென் னோதமிழ்க் காரிகை கற்றதுவே.

(1722-23) நன்னூல்விரும்புத்தியுரைச் சிறப்புப்பாயிரவியுதி. (1724) இலக்
கணவிக் கப்ப பதிப்புரை, பச்ச. 5. (1725) ஷே. பச்ச. 4.

படிக்காகப்புவவர் தோண்டைமண்டலசதகம் இயற்றி
அரங்கேற்றியகாலத்துப் பாடியவை.

1726. தகைவந்த சீர்த்தொண்டை மண்டலத் தார்தஞ் சரிதையையித்
தொகையென் றொருவர்க்குஞ் சொல்லப் படாதுசொன் னாலுயிர்க்
நகைவந் திடுஞ்சொற் புலவோர் சபையினி னொழும்மால்
வகைவந்த மாத்திரஞ் சொல்லிவைத் தோமிர்த மண்டலத்தே.
1727. காவைவென் றிடுகத் தூரி கண்மணி கறுப்ப னென்னும்
மாவையம் பதியான் றொண்டை மண்டல சதகங் கேட்டு
நாவலர் புகழ்ந்து மெச்ச நவநிதி பொழிந்து நன்கு
பூவுல கெங்கும் போற்றப் புகழ்நிலை நிறுத்தி னானே.
1728. கன்மாரி காத்தருகில் கத்தூரி
யருண்மாவைக் கறுப்ப னென்னும்
வீன்மாரி தனதுகிளை யத்தனையுஞ்
சபைகூட்டி வியந்து கேட்டுச்
சொன்மாரி பொழிந்திடவே சிரகரகம்
பிதஞ்செய்து சுருளுந் தந்து
பொன்மாரி பொழிந்துதந்தப் பல்லக்குஞ்
சுமந்துமிகு புகழ்பெற் றானே.
1729. எல்லப்ப னம்மையப்பன் றருதிருவேங்
கடநாத னெழிந்தீ ராமன்
வல்லக்கொண் டையன்மாதை வேங்கடே
சுரன்போல வரிசை செய்தே
செல்லத்தம் பியருடனே கத்தூரி
மகன்கறுப்பன் தெருவீ தித்தே
பல்லக்குத் தான்சுமந்தா னினுமக்கோ
ராயிரம்பொன் பரிசு தானே.
1730. இந்தச் சதக மரங்கேற்று கைக்கிசைந் தேனேவுரும்
வந்திக்கு மாவைக்கத் தூரிக் கறுப்பன் வளமைபெறு
புந்திக் குலாவுந் னாறந்தம் பாதம் பொருந்தமன்பன்
வந்துற் புவிக்க மழிவா னாதுந்தொண்டை மண்டலமே.

1731. பிள்ளைவய தினிற்கல்வி கற்றோம் பின்பு
பெரியநா வாகனமும் பெற்றோம் பூமி
உள்ளவங் கீர்த்திலை நிறுத்திக் கொண்டோம்
ஒருகுறையு மில்லையினி யுரைப்பக் கேண்மோ
தெள்ளிலகு சிதம்பரத்தைத் தெரிசித் தோம்பின்
சேற்கருங்கட் டவளநகைத் தெய்வ யானை
வள்ளிபுணர் சிவப்பனையுந் துதித்தோ மெங்கள்
மாவைவளர் கறுப்பவுனை வாழ்த்தி னோமே.

ஷை புலவர் சிறைப்பட்டபோது பாடிய கவி.

1732. நாட்டிற் சிறந்த திருமலையா துங்க நாகரிகா
காட்டில் வனத்திற் றிரிந்துழ லாமற் கலைத்தமிழ்தேர்
பாட்டிற் சிறந்த படிக்காச னென்றொரு பைங்கிளியைக்
கூட்டி லடைத்துவைத் தாயிரை தாவென்று கூப்பிடவே.

படிக்காசுப்புலவர்கவித்திறத்தை வியந்து ஒருபுலவர் பாடியது.

1733. மட்டாருந் தென்களந்தைப் படிக்காச
னுரைத்ததமிழ் வரைந்த வேட்டைப்
பட்டாலே சூழ்ந்தாலு மூவுலகும்
பரிமளிக்கும் பரிந்தவ் வேட்டைத்
தொட்டாலுங் கைமணக்குஞ் சொன்னாலுந்
வாய்மணக்குந் துய்ய சேற்றில்
நட்டாலுந் தமிழ்ப்பயிராய் விளைந்திடமே
பாட்டினுடை நளினந் தானே.

தும்பேந்திரகாங்கேயர் தமக்கீதத் தந்தப்பல்லகீத அளித்தபோது
அப்புலவர் பாடியது.

1734. அந்திப் பிறைச்சடை யாரர வாசல ராலயத்திற்
கந்தப் பிரான்கதை கற்சிலை யாலமை காங்கெயரில்
விர்தப் புயக்கும ரேந்திர வேந்து வியந்தெமக்குத்
தந்தச் சிவிகை கொடுத்தான் பெரும்புகழ் தாங்கினனே.

(1731) தனிப்பா; இது பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புலவர் பாட்டென்
பாரு முளர். (1732) தனிப்பா. (1733) பாவலர்ரீர்த்திரதீபகம், பக். 207;
இது பலபட்டடைச் சொக்கநாதப்புலவர் பாட்டென்பர். (1734) கொங்கு
மண், சத, 85, மேற்.

ஹை புலவர் தங்காலத்துக் கொங்குப்புலவர்களைப்பற்றிக்
கூறியது.

1735. அஞ்சாலி ¹மக்களுஞ் சாணரும் பாணரு மம்பட்டரும்
செஞ்சாயக் காரரும் வேசையர் மக்களுஞ் செந்தமிழைப்
²பஞ்சாகப் பண்ணி யொருகாசக் கோர்வண்ணம் பாடலுற்றார்
நஞ்சாகப் போயிற் ³நிராசாக் களுக்கெங்க ணற்கவியே.

திருமேனிக்கவிராயர்.

1736. கல்விக் கடலைக் கரைகண்ட ரத்னகவி
செல்வப் புதல்வன் திருமேனி—நல்ல
திருப்பணி மாலையிந்தத் தேசமெலாம் வாழ்த்த
விருப்பமுடன் செய்தான் விரைந்து.

விரைநகர் ஓனந்தீர்க்குந்தார்.

1737. பொருநரைநதி யுவட்டெறியுந் தமிழ்நாட்டி
லளகைநகர் பொருவும் வீரைக்

குருசில்பரி மளகவிரா சன்றமிழ்தே
ரானந்தக் கூத்தன் விண்ணோர்
பரவுமியற் காசிதனில் வாசமா
யகிலேசன் பாதம் பெற்றோன்
சுருதிபுகழ் காளத்திப் புராணத்தைச்
செந்தமிழாற் சொன்னு னன்றே.

அழகியமணவாளநாசர் என்ற

பிள்ளைப் பெருமாளையங்கார்

1738. மழைமுகி லெனவே பணுமு கந்திகழ்
வரியர வணையேறி வாழ ரங்கர்தம்
எழில்பெரு மிருதாளி லேக லம்பகம்
எனுமொரு தமிழ்மலை தான ணிர்த்தனன்
குழலிசை யளிமேவு கூரம் வந்தருள்
குருபர னிருபாத போத டைந்தவன்
அழகிய மணவாள நாச னென்பவன்
அடியவ ரடிமுடி வாழு மன்பனே,

(1735) கொங்குமண். சத. 85, மேற்; செந்தமிழ் 3, 481; ¹சாதியும்
வண்ணனுஞ் செட்டியும். ²பஞ்சாகத் தூற்றி யரைக்காசக் கோர்கவிபாவெ
தால். ³கையோவென் தமிழ்கொங்கு நாடெங்குமே. (1736) குழைக்காதர்
திருப்பணிமலை—சென்னையிலுலியம் கையெழுத்துப் புஸ்தகசாலைப் பிரதி.
(1737) திருக்காளத்திப்புராண முடிவு. (1738) தனிப்பா.

ஐயங்கார் தம் அந்திமததையிற் பாடியது.

1739. துளவ துளவவெனச் சொல்லுஞ்சொற் போச்சே
அளவி னெடுமூச்சு மாச்சே—முளரிக்
கரங்கால் குளிர்ததே கண்ணும்பஞ் சாச்சே
இரங்கா யரங்கா வினி.

சுப்பிரதீபக்கவிராயர் இறந்தபோது

பலபட்டைச்சோக்கநாதப்புவர் பாடியது.

1740. செய்ய கொழுரைச் சிவசுப் பிரதிபா
வெய்ய கொழுந்தழலில் வேவதே—ஐயகோ
“நின்மலனார் வெண்ணீற்று நெற்றிக்கண் காணாத
மன்மதன்கா” ணென்றுசொன்ன வாழ்.

கந்தசாமிப்புவர் திருப்புவணவுலாப்பாடியது.

1741. திருவால வாயரெலாம் வலசித்த
ரிரதவா தஞ்செய் தற்கா
வருவாரை வணங்கவவர் மணிமுறுவல்
சிறிதரும்பி மலர்க்க ணேக்கக்
கருவாகிப் பொன்னையாள் பெற்றெடுத்த
புத்திரனேர் சுந்த சாமி
பெருவாய்மைப் பூவையுலாப் பாடியதெம்
போலியர்கள் பிழைக்கத் தானே.

1742. பூவணத்த புண்ணியன்முன் பொன்னையா ளுக்காக்கொள்
தாவணத்த பொன்மேனிச் சுந்தரன்மேற்—பாவணத்த
கந்தசா மிப்பேர்க் கவிஞனன்பிற் செய்யிந்நூற்
கெந்தநூ லாகு மிணை.

வீமநாதபண்டிதர்.

1743. பொன்னலர்பூங் கடம்பவன புராணந் தொன்னூற்
பொதியமுனி யகத்திபன்முன் புகன்ற வாறே
பன்னுபய கவிஞர்செவிக் கமுத மாகப்
பாணருளிற் செழுத்தமிழால் விளங்கச் செய்தான்

(1739) தனிப்பா. (1740) செந்தமிழ். தொகுதி—3, பக். 344.
(1741—42) திருப்புவணநாதருலா; நூலாசிரியர்வரலாறு. (1743) கடம்ப
வனபுராணப்பாயிரம்.

தென்னவரா யன்புகழ்மாக் கண்ணெனய்தற்
செல்வனுயர் தருமிலம்பூர் வீம நாதன் .
நன்னெறிதேர் புராணமுழு துணர்ந்தோன் கங்கை
நதிசுவலவேன் பெருந்தொண்டை நாட்டி னானே.

நமச்சிவாயப்புலவர்

தமகீத மோதிரமிட்ட செல்லூராணப் பாடியது.

1744. காவொன்று கைத்தலத் தண்ணல்செல் லூரன் கனிந்துநம்மை
வாவென் றழைத்திட்ட மோதிர மேவண்மை யானதமிழ்ப்
பாவொன்றுஞ் சற்று மறியாத புல்லர்தம் பக்கலிற் போய்த்
தாவென்று கையெடுத்தேற்காம லிட்ட தடையிதுவே.

பாவநாசம் நமச்சிவாயக்கவிராயர்

சேதுபதிவேந்தரைக் காணுதற்குப் ப்லநாட்காத்தும்
காணுமல்வருந்தீகி கூறிய கவி.

1745. முத்தலை சிந்தும் பொருநா நதித்துறை மூழ்கியெழுந்
தத்தலை நின்று விடாயாறிக் கல்வி யனைந்துறறுங்
கொத்தலர் சண்பகக் காவொடு நின்று குலாவியயான்
இத்தலை வந்துன் கடைத்தலை காத்த திளந்தலையே.

ஷை. கவிராயர், பணியாளோருவணப் பாடச்செய்விக்க
அவன் பாடியது.

1746. பாவுக்குள் ளேயரன் பாதிக்குள் ளேபன் னிரண்டமடற்
பூவுக்குள் ளேரவ கோணத்தி லேதென் பொதியவரைக்
காவுக்குள் ளேவந்து நின்றதல் லாலுல கம்பிகையென்
நாவுக்குள் ளேவந்து நின்றாடன் கீர்த்தி நடாத்தவென்றே.

ஷை. கவிராயர் நம் மரணகாலத்துப்பாடியது.

1747. பாரிலே நமக்கொருவர் நிகரோ தென்றற்
பருவத்து வருதாம்ர பர்ணி யாற்று
நீரிலே மூழ்கிவினை யொழிந்தோஞ் சைவ
நெறியிலே நின்றுநிலை பெற்றோஞ் சிங்கை
பூரிலே குடியிருந்தோ மெமது கீர்த்தி
யுலகமெலாம் புகழ்ந்தேத்த வுலக மாநின்
பேரிலே சுவியையெலாஞ் சொன்னோஞ் சொன்னோம்
பிறப்பிலெழு பிறப்புமறப் பெறுகின் ரோமே.

அட்டாவதானி-சோக்கப்பநாவலர்.

1748. பொய்யா மொழியா ரெனும் பெரியோர்

புகலும் வாணன் கோவையுரை

மையார் சோலைக் குன்றத்தார்

வளரட் டாவ தானி சொக்கன்

கையார் கனிபோ லகப்பொருளிற்

காணுஞ் சங்கை யெலாந்தீர

மெய்யார் தொல்காப் பியநூலின்

விதியா லெழுதி விளக்கினனே.

அரபத்தநாவலர்.

(பாதசாத்திரநூலாசிரியர்.)

1749. திருமி குத்தநற் சைவருந் தெளிந்தநா வவரும்

பெருமி தத்தொடு வாழ்ந்திடுந் திருப்பெருந் துறையில்

அருமைக் கங்கைகு லாகிப னுமர பத்தன்

பரம தாகிய பரதத்தைச் சுருக்கியே பகர்ந்தான்.

வேளூர் ஆன்மநாததேசிகர்

சோழமண்டலசதகம்பாடி அரங்கேற்றியது.

1750. சீர்கொள் பிரபவ வருடந் திகழு மிடபத் திங்கள்

நார்கொ ளிருபான் றேதி நவிலும் பானு வாரம்

கார்கொ ளுமர பக்கங் கருதுந் தசமி திதியே

ஏர்கொண் டிலகு மிருபத் தேழா நட்சத் திரமே.

1751. இன்னண வாய நாளே யெழுதினன் கன்னல் வேளூர்

மன்னிடு மான்ம நாத மாப்பெருங் குரவ னாவான்

மன்னிய வளஞ்சூழ் சோழ மண்டல சதகந் தன்னைச்

சொன்னதூற் றைந்து பாவாற் சொல்லினிற் றுலங்க மாதோ.

1752. நிதிநிகர்வெண் ணைச்சடைய னிராமகதை

யரங்கேற்றி நிறுத்திக் கொண்டான்

துதிபெறுகா மான்கறுப்பன் றொண்டைமண்

டலசதகந் துலங்கச் செய்தான்

(1748) தஞ்சைவாணன்கோவையுரைப் பாயிரம். (1749—52) சோழ மண். சத. இறுதி.

மதிதவழ்கோ புரசிகர மண்டபஞ்சு
முஞ்சோழ மண்ட லத்தின்
சதகமரங் கேற்றிவைத்தான் சித்துடையான்
புகழருண சலமென் பாரே.

சருக்கரைப்புலவர்.

1753. தருதஞ்சை வாழும் ப்ரதாபசிங் கேந்த்ர தருமன்மெச்ச
வருமணி மாமுத் திரைவேங்க டாசல மால்சம்பிரதி
நரதுங்க மாணிக்க வாசக வேள்சபை நானையிலே
உரைசெய் மிழலைச் சதகத்தைச் சர்க்கரை யோதினனே.
ஷை புலவர் வேதாந்ததுடாமணி உரையியற்றியது.

1754. உரைதரு வேதாந்தது டாமணியுட் பொருளை
உலகிலுளோ ருணரவுரை செய்கவேனக் கடல்குழ்
தரையரையன் சேதுபதி யமாத்தியனாந் தாமோ
தரன்கங்கா குலதிலகன் தகுதிபெறச் சாற்ற
வரையறுத்துச் சித்தாந்தப் பொருட்டிறனுந் தோன்ற
வகுத்தனனற் றுறைசைநமச் சிவாயதே சிகன்றாள்
பரவுசிவக் கொழுந்துநிதி யருள்கல்விக்க டலைப்
பருகுமுகில் சருக்கரைநற் பாவலர்கோ மானே.
சாந்துப்புலவர் மயூரகிரிக்கோவை பாடியது.

1755. செந்திரு மார்பன் மருதூர் நராதிபன் செப்புகென்ன
மைந்தர்செல் வத்தொடி மாருநான் வேண்டி மயூரகிரிப்
பைந்தமிழ்க் கோவையைப் பாடினன் சர்க்கரை பாலனெங்கள்
இத்திரன் சாந்து மகிபால வாலக வீச்சுரனே.

ஷை புலவர் மயூரகிரிக்கோவை பாடி
மருநந்தியை மருதுபாண்டியனாற் பெற்றபோது
பாடியது.

1756. பொருதன்பி லார்தரு மன்னிய வாகை புயத்தணிந்த
விருத னுயர்முத் தமிழ்மலை யுங்கொள்ள வேண்டமென்றே
யொருதன் குடியென் றுரையாமற் ருனு முயர்வுபெற
மருதன் குடிதனைத் தந்தான்மருது மகிபதியே.

(1753) சென்னை மியூவியம் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைப்பிரதி.
(1754) சேதுநாடுத் தமிழம். பக். 15. (1755-56). செந்தமிழ் தொ. 6, பக்.
266, 364.

சுவ்வாதுப்புலவர்.

1757. வெண்டா மரையனந்தான் வேறுருக்கொண் டெற்றதுவோ
தண்டா மரையனந்தன் றுனிவனே—வண்டமிழின்
எண்ணோ வெழுத்தோ விசையோ வியற்புலவர்
கண்ணோசல் வாதுக் கவி.

சீவகங்கையாசர் கவுரிவல்லபதேவரிடங் காத்திருந்தும் பயனின்று
சை. புலவர் பாடியது.

1758. வல்லவனா குங்குரி வல்லவனைக் காத்திருந்தாற்
கல்லையிலைக் காகிலரைக் காசுண்டோ—அல்ல
தபிமான முண்டோ வருமையுண்டோ வாய்ச்சொ
லுபசார மாகிலுமுண்டோ.

சேதுபதி மந்திரி முத்திருளப்பபிள்ளை
பாடியது.

1759. கண்ட கனவிலிம்மிக் காசளவே னுங்களவி
னுண்டு செலுத்திடநா னெட்டிவனே—மண்டிந்
திருமுத்து ராமலிங்க சேதுபதி மந்திரி
தருமுத் திருளப்பன் றான்.

மதுராகவிகள், தம் ஊரில் உடையானென்பவன் தமகீத இழைத்த
நீங்கை நீக்கியுதவிய ஆறுயிரம் என்பவரைப்
பாடியது.

1760. காக்கை குளமாங் கடிமலர்ப் பூம்பொய்கை
ஊர்க்குட் கராவா முடையானே—நீர்க்குவந்த
வாரணமே கல்ல மதுரகவி நேமிதொட்ட
ஆரணனை யாளு யிரம்.

சீற்றம்பலவர் மருதூர்ப் (நயினர்கோவில்) புராணம் பாடியது.

1761. சம்புரஞன் விளங்குமரு தூர்ப்புரா
ணம்பகர்ந்தோன் ஞான வாக்கி
கம்பைநகர்க் காராளர் மரபினிற்சுப்
பிரமணியன் கருணை மைந்தன்

(1757) செந்தமிழ். தொ. 1, பக். 482. (1758) சை, தொ=5, பக். 108,
(1759) சை. தொ=3, பக். 481. (1760-61) சேதுநாடுந்தமிழும், பக். 21.

செம்பொருண வலர்மகிழ்சிந் தாமணிசிந்
 றம்பலவன் றெண்ணீர் வேலி
 யம்புவியில் வெண்கமலை யருட்பனுவல்
 பெற்றதமிழரசு தானே.

1762. பரமந்திரு நாகேசர் சந்நிதியிற்
 சிறந்ததிருப் பணிந டாத்திச்
 சரமசரந் தொழுங்கடவுட் செவ்வந்தி
 விங்கமுனி தழைக்குங் காலம்
 புரவரனை யருச்சுனைசெய் நம்பிமார்
 பதநம்பிப் புராணம் பாடி
 இரவிகுல சேதுபதி ரகுநாதன்
 சபையிலரங் கேற்றி னானே.

கீகாழி அருணாசலக்கவிராயர்.

1763. கணிகொண்ட பஞ்சலட் சணமும்ரா
 மாயணக் கடலையு முணர்ந்த புலவன்
 கவிராசர் புகழ்கின்ற காழியரு னாசலக்
 கவிராய நெழுது மோலை
 மணிகொண்ட மார்பிலிங் கப்பமகி பாலகன்
 மகிழ்ந்தசுதன் வணிகாதிபன்
 வருஞ்சீர் படைத்ததேப் பெருமாண் மகிபனிதை
 மனமுவந் தினிது காண்க
 அணிகொண்ட தியாகேசர் வண்ணமுரை செய்ததும்
 அதற்குவெகு மதிசெய்ததும்
 அதுநமக் குபகார மானதுவு மிப்புவியி
 லறியாத பேரு முளரோ
 பணிகொண்ட ராமகீர்த் தனையுமிப் படியே
 பரிந்துநீ கேட்க வேண்டும்
 பாரிலோ ராயிரம் பிறைகண்டு நீபொருள்
 படைத்துவாழ்த் திகை மாசோ.

1764. சித்திதரு கிறவல்லி பத்திதரு கிறவல்லி
தேவர்கள் வணங்கும் வல்லி
கில்லைநா யகவல்லி சிவகாம வல்லியிரு
திருவிழிக் கருணை யாலே
சத்யவா சகனென்று பூமண்ட லாதிபர்க
டாமெங்க ணுந்து திக்கும்
சகலபா ஷாநிபுண மணலிமுத் துக்கிருஷ்ண
சதுரநீ வாழி கண்டாய்
நத்துமலர் குவளைநான் மதியநீ செஞ்சாலி
நான்கருவி மழைமேகநீ
நளினநான் பருதிநீ பிள்ளைநா னன்னேநீ
நான்கவிஞன் வழிநீ காண்
சுத்தமுள ராமா யணந்தனைக் கொண்டினது
சமுகமது பெறவருகிறேன்
சொற்பொரு ளறிந்தளவு சொல்லுவன் கேட்கவே
துணையாக வேண்டி நீயே.
1765. கனந்தந்தான் கனகாபி ஷேகந் தந்தான்
களங்கமிலாக் கருப்பொருளை யழைத்துத் தந்தான்
மனந்தந்தான் முடிசூட்டு மாலை தந்தான்
வாணிசிங்கா தனத்திருத்தி வரிசை தந்தான்
இனந்தந்தா னிராமகதை யெவர்க்குந் தந்தான்
எனராமா யணக்கவிஞ் னெனப்பேர் தந்தான்
அனந்தந்தான் மணலிமுத்து க்ருஷ்ண பூபன்
அகந்தந்தா னிருமையினுஞ் சுகந்தந் தானே.
- சுஷ புலவர் பாப்பையவேளைப் பாடியது
1766. பத்துரு பாயணேநேர் பாப்பையவே னேயுனக்குப்
பத்துரு பாயென்ன பஞ்சமோ—முத்தநகை
வீழிவாய்ப் பாலுண்ட வேந்தன் பிறத்தி
காழியரு னுசலன்யான் காண்.

கீழ்க் சடகோபதாசர்.

1767. அரிசமய தீபமென்றோர் காவியமாய்
 விருத்தமா யிரத்தைஞ் ஞாராய்த்
 தெரியவருஞ் செந்தமிழாழ் வார்குருப
 ரம்பரையுந் தெளிந்து சொற்றான்
 புரிவருங்கீ ஸூயிலரங்க நம்பெருமாள்
 பதம்பணிவோன் பொருப்பி னல்லான்
 பெரியதிரு வடிமறவாச் சடகோப
 தாதனெனும் பெயரி னானே.

பூங்கோதையார் புலவர்கீது
 எழுதிவிடுத்த கவி.

1768. அறிவி லினானுரே யாண்மக்கள் மாதர்
 அறிவின் முதினானுரே யாவர்—அறிகரியே
 தாங்கொண்ட சூலறிவர் தத்தைய ராண்மக்கள்
 தாங்கொண்ட சூலறியார் தாம்.

நம்பிகாள் பட்டமரம் தழையப்
 பாடிய வெண்பா.

1769. தெய்வத் தமிழென்னுஞ் செம்மொழியு மம்மொழினேர்
 செய்விப்பர் தேவ ரெனல்தேறத்—தெய்வஞ்
 சுரந்தளிக்கு மாநெருவூர்ச் சோலையிலே பட்ட
 மரந்தளிர்க்க வின்று வளர்ந்து.

புலனாகவாத, சின்னமனத்தார் செய்த விருந்தைப்
 புகழ்ந்து பாடியது.

1770. சின்ன மனத்தான் செய்யுள்விருந்தின் சாற்றுருசி
 அன்னதினம் விண்ணோ ரறிந்திருந்தால்—முன்னலையாய்
 வெற்பதனைக் காவியுய்த்து வேலைவிட்டு நின்றலைதல்
 அற்பமெனத் தள்ளுவரே யாம்.

மயிலீவாகனப்புலவர்.

1771. நெய்யார்ந்த வாடகைப் பரராச சேசரன் பேர்நிறுவி
 மெய்யாக நல்ல கலைத்தமிழ் நூல்கள் விரித்துரைத்த
 வையாவின் கோத்திரத் தான்மயில் வாகனன் மாதவங்கள்
 பொய்யாத வாய்மைப் புலியூர் தாதி புகன்றனனே.

(1768) கொங்குமன், சத. 65, மேற். (1769) ஐ. 78, மேற்,
 (1770) பாலஸ்சரித்திரதீபகம், பக். 221. (1771) ஐ. பக். 231.

முத்துராசக்கவிராசர்.

1772. கற்றோர் மகிழக் கயிலாய மாலைதனை
நற்றமிழி னாற்றொகுத்து நாட்டினான்—சுற்றுறையூர்ச்
செந்தியப்பன் றந்த சிறுவன்முத்து ராசனெனும்
வந்தகவி ராசர்மகு டம்.

• சேறைச்சோக்கநாதப்புலவர்.

1773. செஞ்சொல்வருக் கக்கோவை செங்கோட்டி வெண்பாவும்
பஞ்சவீதி லட்சணமாய்ப் பாடினான்—தஞ்சமெனுங்
காரணிகள் சேறை கதித்தபிறை சூடிமைந்தன்
தாரணிகள் சொக்கநா தன்.

பரமானந்தபாரதி.

1774. விதிதரு வேதியன் வேங்கட நாதன் வீரகறியும்
அதிசுண வேள்பர மானந்த பாரதி யாங்கடம்பைப்
பதிரிதி யோதிய பாரதி தீபத்திற் பன்னிரண்டாம்
முதிரொரு சொற்பல் பொருட்பேர்த் தொகுதி முடிந்ததுவே.

இராமபாரதி.

1775. உலகம் புகழ்பாகை யோங்குதொண்டை நாட்டிற்
றிலகன் கணபதிமால் செம்மல்—நலமிருந்த
வாழ்வாகும் புன்னை வனநாத னற்றமிழக்குச்
சூழாத்தி சூடி துணை.

1776. பாரோர் புகழிராம பாரதிசெம் பாகமதாச்
சீராத்தி சூடிச் செழுந்தமிழைப்—பேராக
நாகரிகள் புன்னைவன நாதமகி பன்புனைந்தான்
வாகுவினிற் கீர்த்தி வர.

பவளப்பரிப்புலவர்.

1777. மதிசூடி யருண்மிருத்த சானந்த கணேசன்வர
லாற்றை யெல்லாம்
பதிமேவு பவளப்பா டிப்புலவ னற்றமிழாற்
பாடல் செய்தான்

(1772) பாவலர்சரித்திரதீபகம். பக். 244. (1773) திருச்செங்கோட்டித்
திருப்பணிமலை, (1774) ஐ. 211. (1775-6) ஆத்திசூடி வெண்பா இறுதி.

கவிக்களஞ்சியம் வேதாளகதைபாடியது.

1786. கருத்தி னன்பொடு கறுப்ப னிங்கருள்

கவிக்க ளஞ்சியங் கவிப்பிரான்

உருத்தி ரன்றரு மயிற்ரு கன்றனை

யுளத்தி லிங்கெணி விளக்கமா

அருத்தி விஞ்சும லகைச்செ முங்கதை

யனைத்தை யுங்கலை யகத்தியன்

திருத்து செந்தமி முரைத்த னன்னொரு

தினத்தி லைம்பது விருத்தமே.

1787. பலித்து கந்ததூர் முகிப்பெ ரும்பெயர்

படைத்து வந்தவ ருடத்திலே

நலத்தி லங்கன்னி யினிற்ரு குந்ததி

னத்த திங்கனொ ருபத்தின்மேல்

சொலத்த குந்தின கரத்தி னங்கதிக

டுற்றி டுந்தசமி பெற்றநான்

கலைப்பெ ருங்கதை விருத்த மிங்கிது

கவிக்க ளஞ்சிய ருகித்ததே.

அட்டாவதாரி—ஆதிசரவணப்பெருமாட் கவிராயர்

திருவனந்தபுராவேந்தர் 'எந்தவூர்' என்று வினுவியபோது பாடியது.

1788. இலைநாட்டு வேற்கரத்துச் சேதுபதி

தரிசனத்துக் கேழு நாளோர்

மலைநாட்டு ராசன்வந்து காத்திருந்த

வாசல்வித்து வான்யான் கண்டாய்

கலைநாட்டிற் பெண்ணெனவே செய்தசர

ணைசனகன் கன்னிக் காகச்

இலைநாட்டி வளைத்தபுய வீரகே ரளமார

செயசிங் கேறே.

ஹை கவிராயர் விசயரகுநாதத் தொண்டைமானுக்கித
எழுதிவிடுத்த சீட்டுக்கவி.

1789. நீதிபெறு கல்விப்ர தானந் தெளிந்திடு

நிதானஞா னப்ர காசம்

நித்தியசு மங்களக் கவிதாப் பிரசங்கநன்

னேயசுந் தரவி லாசம்

வேதாந்த சாகராஞ் சித்ராவ தானதமிழ்

மேகஞ் சபாரஞ்சிதம்

வித்வஜன சேகராஞ் சேதுபதி வாசலில்

விளங்குவ ரத்ன தீபம்

சீதான் சோமசுந் தரகுரு சுவாமியிரு

திருவடி துதிக்கு மடிமை

சீர்பெறுஞ் சரவணப் பெருமாள் கவிச்சுரச்

செயசிங்க மெழுது மோலை

மாதவன் விசயரகு நாதத் துரைத்தொண்டை

மானெதிர் நடந்து காண்க

வரிசைபெறு தூதொன்று பாடிவந் தனமுனது

மனமகிழ்ந் தருள்புரிவையே.

ஹை கவிராயர் காரை இலகீதமுண்பிள்ளைக்கித

விடுத்த சீட்டுக்கவி.

1790. மரபுதவி ராதவன் சோமசுந் தரகுரு

மலர்ப்பதம் பரவு தாசன்

வண்டமிழ்ச் சரவணப் பெருமாட் கவிச்சுரச்

வர்த்திதேந்ந் தெழுது நிருபம்

வளர்காரை யம்பதியின் மேவுதுரை லட்சுமண

முத்திரியெதிர் கொண்டுகாண்க

வாணருத் குபகாரி நியாகையா லெமது

வல்லமையு மகிமையுங் கேள்

கருணைக் கால்வர்க்கு நாற்கவிதை சொல்லவாய்

கனவேலு மயிலு மென்னக்

தாலிலொரு கவிதையுயர் தோளிலொரு கவிதையிரு

கையிலொரு கவிதை யெழுதத்

கணக்கொரு புறஞ்சொல விலக்கொரு புறஞ்சொலக்
காணத் திரைமறைவிலே

கனகுது சதுரங்க மொருகுதிரை யடிசொலக்
கன்னெல்லு முதுகி லெண்ணப்

பரிவுபெற் றப்புதுச் சேரியிற் சென்றினிய
பண்பறிற் சினைய வாத்தி

பண்புள குமாரபா ரதிமதுர கவிலீர
பத்ரகவி கொண்டாடவே

பாக்யனா னந்தநா தன்சபையி லுஞ்செய்து
பல்லக்கு வரிசை பெற்றேன்

பாரகா வியங்களுந் தெரிவே னளப்பரிய
பஞ்சலட் சணமு மறிவேன்

அரசரி லுயர்ந்ததுரை யாரெனிற் சேதுபதி
யாகுமவன் மணிவாயி லில்

அகத்திய முனிக்குமதி கங்கற்ற பேர்களா
யாயிரங் கவிவாணரூண்

டவரிலொரு சிறுவன்யான் பாடவறி யேனென்
றகற்றிவிட் டார்களுன்னே

யாதலாற் பூமியிற் சஞ்சரித் தேனின்
னகந்தனின் மகிழ்ந்தருள்வையே.

சென்னைத் தெள்ளியசிங்கபூபனுக்கு ஷை கவிராயர்
விடுத்த சீட்டுக்கவி.

1791. பைங்குவளை மார்பனெடு வையையுள நாடனுயர்

பார்த்திவர்கள் புகழ்ந லூரன்

பாக்யனதி குலதிலகன் யோக்யபரன் மேழிப்

பதாசையன் பூமி பாலன்

மங்கலக் கவிராசன் வித்வன சேகரன்

மணந்தமிழ்ச் சம்பர் தாயன்

வ்ரதே கன்பதம நாபன்வே லாயுத

மகாமந்தரி குகுபுத் திரன்

துங்கமிரு சேதுபதி மகிழுநே சன்சோம
சுந்தர சுவாமி தாசன்

சோடசந லவதான சரவணப் பெருமாட்
சுயம்ப்ரகா சன்கை யோலை

பொங்கிவளர் செல்வச் செழுஞ்சென்ன பட்டினப்
பொன்னகர்த் தெளிய சிங்க

பூபவெதிர் வந்துகண் இன்சபையி லவதான
புனிதமறி வுறல்வேண் டமே.

ஹை கவிராயர் சிவகிரீந் தலைவர்கீத
விடுத்த சீட்டுக்கவி.

1792. வார்பெறுங் கலசமுலை யார்மதன் சேதுபதி
வாசத் ப்ரசண்ட வாக்கி

வடிதமிழ்க் கும்பன்சு வாமிநா தன்றுணைவன்
வளர்நெல்ல யப்பன் மைந்தன்

பார்பெறுங் குணஞான சோமசுந் தரகுரு
பதாம்புயம் பரவு தாசன்

பைந்தமிழி லக்கண விலக்கியக் கடலுண்டு
பாரொலாம் பொழியு மேகம்

கார்பெறுங் கையனுயர் சரவணப் பெருமாள்
கனிந்தெழுது கின்ற வோலை

கதிகொள்சிவ கிரியில்வர குணராம செந்தொட்டி
காலையெதிர் கொண்ட காண்க

சீர்பெறும் பனுவலொன் றொருகோடி பொன்பெறச்
செய்துனைத் தேடி வந்தோம்

திண்புய மதிற்புனைந் தென்றனை யனுப்பிடிற்
செகமெலாங் கொண்டா டமே.

ஹை கவிராயர் இரவணப்பபூபனுகீத
விடுத்த சீட்டுக்கவி.

1793. தொடையெலாந் திரிபுசொற் பொருளெலாங் கற்புனையெ
துகையெலா மாலை மாற்று

சொல்லெலா மதூர்மவெண் பாவெலாங் கதைகலித்
துறையெலா மேக பாதம்

தூதெலாஞ் சந்தமஞ் சரியெலாங் கெண்டமா
சுகளெலாந் தனிரி ரோட்டம்

சுயமெலா நிமிஷமெய்க் கணமெலாங் கணர்வணத்
துறையெலா நாக பந்தம்

அடையெலாஞ் சிவசரிதை சிந்தெலா நீதிக்கோச்
சகமெலா மடிம டக்கல்

வடியெலா மெமகமுயர் பதமெலாங் கட்டுநா
டகமெலா நவசித் திரம்

அடையெலா மிருபொருள்சொ ணூலெலாம் வேதமட்
சரமெலாம் பிரம லீகிதம்

அளவெலாந் தராசுரிதை முடிவெலாம் பொருளா
வமைத்தெலாம் பாடு கவிஞன்

பெடையெலாஞ் சேரனம் புடையெலாஞ் செறிவயற்
பெருநெலார் தேவை முல்லைப்

பீணையலாஞ் சேதுபதி புகழெலாம் போற்றிவரு
பெட்பெலாந் திகழ்ச் லாக்யன்

பெருநலான் சோமசுந் தரகுரு பதத்தைப்
பிறப்பெலாம் போற்று மடிமை

பேச்செலா மமுதமொழி யாச்சொலுஞ் சரவணப்
பெருமான் விடிங்கா கிதம்

புடையெலாங் கொண்டிபொரு பகையெலாம் வென்றுநற்
பண்பெலா மறியு ரிபுணன்

பாரெலாம் போற்றவரு ரவணப்ப பூபனேதிர்
பண்பெலாங் கொண்டு காண்ட

புலனெலாம் பெலனெலா நலனெலாங் கலமெலாம்
பரியெலாங் கரியெ லாம்பொற்

புணியெலா மணியெலாந் துகிலெலா சொல்லெலாம்
புணமெலாந் தரவேன் டிழை

சை கவிராயர் சிவகங்கையார்கீது விடுத்த சீட்டுக்கவி.

1794. தண்ணமுத சாகரங் கவிதாப்ர சங்கந்
தமிழ்க்கடலை யுண்ட மேகம்
சற்குண விலாசமெய்க் கவிராச சிங்கம்பெண்
டாமரை மடந்தை வாசம்
வண்ணப்ர பந்தத்து மும்மதக் குஞ்சர
மணத்தவட் டாவ தானம்
வாசாம கோசரங் கல்விப்ர வாகந்தெய்
வச்செயல் வரப்ர சாதம்
கண்ணிலவு முல்லையணி சேதுபதி வாசலிற்
கனகாபி ஷேக யோகம்
கற்றவர்கள் கொண்டாடு சரவணப் பெருமாட்
கவிச்சக்ர வர்த்தி யோலை
பண்ணுலவு சிவகங்கை யம்பதிப் பேட்டையிற்
பலரெதிர் நடந்து காண்க
பரிவுறு புராதனமி ளுரென்று வந்தனம்
பணந்திரள வரலி டிகவே.

சை கவிராயர் சேதுபதி மந்திரி முத்திருளப்பபிள்ளைக்கு
விடுத்த சீட்டுக்கவி.

1795. மாறாமல் வாய்வேலு மயிலுமென வேசொல்ல
வாசகங் கைக ளெழுத
வருகணக் கொருபுறத் தீரமற் றொருபுறம்
வரைந்திடு மிலக்க மாற
வளைதிரைக் குட்சிறிது கல்லணி வகுக்கின்ற
வன்கணக் கினிது பகர
மருவுசொக் கட்டானும் விளையாட மறைவாக
வைத்தசது ரங்க மாடக்
ஊருக வெட்டெழுத் தாணியெழு தும்படிக்
குங்கலிதை பகர வதிலோர்

கூரெழுத் தாணிசது ரங்கமுது குப்புறங்
குதிரையடி வெண்பா வரக்

கூறுபுல வோர்சபையி லட்டாவ தானமுல
கோர்புகழ் வேந டத்தக்

கோடிலாச் சதுரங்க மாடவய லூரிருக்
குஞ்சுது மாட வொருபால்

ஏறுகி வண்ணப்ர பந்தமெட் டிப்பேர்க்
கெழுத்தெழுத் தாவு ரைக்க

இவ்வாறு நாற்புறக் கவிதா ப்ரசங்கம
திசைக்கும் ப்ரசண்ட வாக்கி

இலக்கண விலக்கியக் கடலைமுழு துங்குடித்
தேப்பமிடு காள மேகம்

இனியகவி யவதானி சரவணப் பெருமாள்கை
யெழுதுமொப் பத்தி னேலை

சேரூடு குங்குமக் கொங்கையார் மடலெழுது
திவ்யரம ணீய மோகன்

சேதுபதி வாசற் ப்ரதானிமுத் திருளப்ப
சிங்கவே நெதிரிந்து காண்க

சித்தபரி பூரண கடைச்சவீட் சண்குண
த்யாகபர ணீயா கையாற்

செந்தமிழ்க் காதற்ப்ர பந்தமொன் றுன்மீது
செய்துவந் தனம கிழந்தே.

ஷெ கவிராயர் சிங்கநகர்கீ துமாவேற்புபலுக்கு
விடுத்த சீட்டுக்கவி.

1796. மகபதி நராதிபதி நீதிபதி சேதுபதி
வாசற்ப்ர சண்ட வாக்கி

வடிதமிழ்ச் சேரமகன் தரகுருசு வாமியடி
மைக்குமடி மைக்கு மடிமை

மயில்வா கணக்கடவு ளருளின லுபயசா
மரலிருது கொண்ட துய்யன்

மலையாள ராசனருள் தந்தபல் லக்குவெகு
மதிபெற்ற சார்வ பூமன்

உகமெலா மகிமைபெறு தஞ்சைமக ராசனையொ
ரேழடி யழைத்த நிபுணன்

உசிதனச ரதுநவா பிருகையாற் றருவரிசை
ஒருகையால் வாங்கு கவிஞன்

உற்றசிவ கங்கையிற் கவுரிவல் லபராச
னுதவுவள நாடு பெற்றோன்

உயரிலங் கைப்பூமி ராசசமு கத்தினிலு
மொருகோடி வரிசை பெற்றோன்

ககனமு தண்டவே தண்டபிரு மாண்டங்
கவிப்புகழ் படைத்த வரவோன்

காசிமுத லாகரா மேச்சுரம் வரைக்குங்
கவித்துவச நாட்டிம் விசயன்

கற்றுச் சொலிக்கும்வரு தானாப திக்குமிரு
கனகதண் டிகைகொ டித்தோன்

கவிமதக் குஞ்சரஞ் சரவணப் பெருமாட்
கவிச்சுர நெழுது மோலை

புகழ்மேவு சிங்கநகர் வளருங் குமாவேற்
பூபனெதிர் கொண்டு காண்க

பொரவரா வேங்கைகை பாராத தாதுசெப்
புக்குளமை யாத சாமி

புவியிலிரு ளாவேம மேய்ந்துவள ராமாடி
பொங்கிவே காத காணம்

பூண்டொடி படாவத்த மறுபடா வுடலேழு
பொதிதந்து நீவா ழியே.

ஐ. கவிராயர் பாகைச் சோக்கலிங்கர்கீது
விடுத்த கீட்டுக்கவி.

1797. அட்டதிசை பணிசெயுஞ் சேதுபதி மணிவாச
லட்டாவ தான சிங்கம்

அருந்தமிழ்ச் சோமசுந் தரகுருசு வாமியடி
மைக்குமடி மைக்கு மடிமை

அசரது நவாபுவை வர்ச்சொலிக் காகிதமொ
டான்வச மனுப்பி வைத்தோன்

ஆயிரத் தெட்டடி வர்ச்சொலிச் சனதுதள
வாய்முதலி யார்க்கு விட்டோன்

எட்டடி வர்ச்சொலித் தஞ்சையர சர்க்கிலகு
துள்ளுசிட் டிக்கொ டித்தோன்

ஏழடி வர்ச்சொல்லி மலேராச னுக்கோலை
யெழுதியுத் தரவு செய்தோன்

இனியபா னையகார ருக்கெலா மொப்பமிட்
டெழுதுகிரு பங்கொ டித்தோன்

இக்கரையு மல்லாம லக்கரையும் யாழ்ப்பாண
மெல்லாங் கிளாக்கு விட்டோன்

கொட்டமிடு லோபரைப் புத்திவர வன்கவித்
குறடாவி னுல டிப்போன்

கூறிய கவிக்கர்த்த மறியார்க டலையிலே
குட்டிப் பயன்சொல் லுவோன்

குற்றஞ்சொல் வோர்களைச் சோழன்மக னைப்போன்று
குத்திச் சினந்த விர்ப்போன்

கோளர்களை வசையான கவிதைக் கயிற்றாடி
கோத்ததோ ரணங்கட் டுவோன்

கட்டிமா ணிக்கமுயர் சரவணப் பெருமாட்
கவிச்சகர வர்த்தி யோலை

கணபாகை நகர்மேவு சொக்கலிங் கக்கொடைக்
கன்னனெதிர் கொண்டு காண்க

கணபதி தருந்திரு முகத்தைமுன் சொன்னபடி
கண்டரங் கேற்றி யன்பாக்

கனகமும் பவளமும் தரளமும் கோமேத
கங்களுந் தந்தருள் வைமே.

கோட்டையூர்ச் சிவக்கோழந்துதேசிகர்
சுரபோஜிராஜன்துறவஞ்சி பாடியது.

1798. மன்னுமதி மந்தரத்தாற் றமிழ்க்கடலைக்
கடைந்தருற வஞ்சி யென்னும்

இன்னமுதற் தனையெடுத்துப் பகர்ந்திடொ
வெணுங்கரத்தா லெழிலார் தஞ்சை
என்னுநகர் மேவுசர பேங்கிரற்குப்
புலவர்களு மினிதுட் கொள்ள
நன்னயங்கொ ளேரண்ட புரத்துவளர்
சிவக்கோழந்து நல்கி னானே.

மகிகீஞ்சி துரை கலிங்கத்துப்பராணிப் பிரதி
தருவித்துக்கண்டது.

1799. உண்மைமுறை செயங்கொண்டா னுரைத்திடுக
லிங்கத்துப் பராணி தன்னை

ஒண்மைபெறு கலிநாலா யிரத்தொன்பா
னூற்றுப்பத் தொன்ற மாண்டு
துணைவலிச் சாலிவா கணசகாத்
தம்பதினேழ் நூற்றெண் னுண்காம்
வண்மைசுக் கிலவருட மகிபதிமக்
கிஞ்சிதுரை வருவித் தாரே.

கழைச்சுத்தி யோருத்தி கழைமேனீன்று ஜடியபோது
பூப்படையகி கழையினீன்று இறங்குங்காற் பாடியது.

1800. கல்லுருகுங் காலங் கழுகறியு மக்காலம்
வையக மெல்லா மலர்ந்தபூ வண்டறியும்
ஒங்க லறியு முயர்கடலி னுள்ளாழம்
பாங்கனுக்குப் பாங்கன் பயனறிவான் மன்ற
அறிவா ரறிவா ரறியா ரறியார்
ஒருகாம் பிருதலையும் பூ.

(1798) தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால் பிரதி. (1799) சென்னை மியூஸியம்-
புத்தகவட்டவணை, பக். 276. (1800) அகலிங்க வெண்பா முகவுரை, பக். 8.

பாண்டியன் திருமணத்தீல்
ஒருபுலவர் துன்புற்றுக்கூறியது.

1801. வண்டமிழைத் தேர்ந்த வழி கலியாணத்
துண்ட பெருக்க முரைக்கக்கேள்—அண்டி
நெருக்குண்டேன் றள்ளுண்டே னீன்பசியி னாலே
சுருக்குண்டேன் சோறுண் டிலேன்.

புலமைச்சிற் ப்புடையோர்.

1802. வாக்கிற் கருணகிரி வாடலு ரார்கனில்
தாக்கிற் றிருஞான சம்பந்தர்—கோக்கிற் கு
நக்கீர தேவர் நயத்துக்குச் சுந்தரனார்
சொற்குறு திக் கப்பரெனச் சொல்.
1803. காசுக்குக் கம்பன் கருணைக் கருணகிரி
ஆசுக்குக் காளமுகி லாவனே—தேசபெறும்
ஊழுக்குக் கூத்த னுவக்கப் புகழேந்தி
கூழுக்கிங் கெளவையெனக் கூறு.
1804. வெண்பாவிற் புகழேந்தி பரணிக்கோர்
செயங்கொண்டான் விருத்த மென்னும்
ஒண்பாவிற் குயர்கம்பன் கோவையுலா
வந்தாதிக் கொட்டக் கூத்தன்
கண்பாய கலம்பகத்திற் கிரட்டையர்கள்
வசைபாடக் காள மேகம்
பண்பாக வுயர்சந்தம் படிக்காச
லாதொருவர் பகரொ ணாதே.

திருமால்சமயத்துப் பெரியோர்.

பொய்கையார்வாகீது,

1805. வஞ்சி வெளிய குருகெல்லாம் பஞ்சவன்
நான்மாடக் கூடலிற் கல்வலிது
சோழ னுறந்தைக் கரும்பினிது தொண்டைமான்
சச்சியுட் காக்கை கரிது.

1806. கிடங்கிற் கிடங்கிற் கிடந்த கயலைத்
தடங்குட் டடங்குட் டளிரியலார் கொல்லார்—கிடங்கில்
வலையாற் பொலிந்தகை வையெயிற்றுச் செவ்வாய்
இனையாடன் கண்ணோக்கு மென்று.
1807. வரிசை பெரிதுடையர் கட்கலமுந் தூயர்
புரிசை யொருசாரா ரம்பலமுந் தண்ணீருந்
தன்னிலத்த வல்ல புரிசைக்குத்
தெற்கொற்றித் தோன்றுந் திருநென் மலியேநம்
பொற்கொற்றி புக்கிருக்கு மூர்.
1808. அரிமல ராய்ந்தக ணம்மா கடைசி
திருமுகமுந் திங்களுஞ் செத்துத்—தெருமந்து
வையத்தும் வானத்துஞ் செல்லா தணங்காகி
ஐயத்து ணின்ற தரவு.
1809. பகலவன் செய்தூதிற் பண்பின்றி வந்தா
ரிகலினி னின்றூர் வலியு—மிகலுடைய
நன்னயத்தோ டாயக்காற் சந்தியா நட்டாரா
மன்னனடை நட்டாருட் பேறு.
1810. அம்ம் ¹பவள வரிநெடுங்க ணய்வஞ்சிக்
கொம்ம் ²பவள கொடிமருங்குல் கோங்கி
னரும் பவண்முலை யொக்குமே யொக்குங்
கரும் பவள்வாயிற் சொல்.

பூதத்தாருங் *காரைக்காற்பேயம்மையாரும்

பாடிய ஜூரிடவேண்பா.

1811. கறைப்பற் பெருமோட்டுக் காடு கிழவோட்
கரைத்திருந்த சாந்தைத்தொட் டப்பேய்
மறைக்க வறியாது ³மற்றுத்தன் கையைக்
குறைக்குமாங் கூன்கத்தி கொண்டு.

(1806—7) யாப். வி. 93. (1808) ஷே. 57. (1809) ஷே. 61.
(1810) ஷே. 3, கையெழுத்துப்பிரதி. நன். 413, மயிலை. ¹பவள்ளி. ²பவள்ளி.
³காரைக்காற்பேயாரும், (1811) யாப். வி. 93; வீரசோ. ³மற்றுத்தன்,
மற்றுத்தன்.

நீருமிழ்சைப்பிரான்.

1812. சாக்கியங் கற்றோஞ் சமண்கற்றோஞ் சங்கரனார் .
ஆக்கிய லாகமநூ லாராய்த்தோம்—பாக்கியத்தாற்
செங்கட் கரியானைச் சேர்ந்தியார் தீதிலோம்
எங்கட் கரியதொன் றில்.

1813. குலங்க ளாய வீரி ரண்டி லொன்றினும் பிறத்திலேன்
நலங்க ளாய நற்கலை னாலினுந் நவின்றிலேன் .
புலங்க ளோந்தும் வென்றி லேன்பொ றியிலேன் புனிதரின்
இலங்கு பாத மன்றி மற்றொர் பற்றிலேனெம் மீசனே.

பெரும்புலியூரில் நடந்தவேள்வியிலே அறியாது
தம்மையிகழ்ந்த சடங்குவிஞர் முன்பு
பாடிய பாசுரம்.

1814. அக்க ரங்க ளக்க ரங்க ளென்று மாவ தென்கொலோ
இக்கு றும்பை நீக்கி யென்னை யீச னாக்க வல்லையேல்
சக்க ரங்கொள் வைய நேச டங்கர் வாய டங்கிட
உட்கி டந்த வண்ண மேபு றம்பொ சிந்து காட்டிடே.

1815. கணிகண்ணன் செல்கென்றான் காமருபுங் கச்சி
மணிவண்ணா நீகிடக்க வேண்டா—துணிவுடைய
செந்நாப் புலவன்யான் செல்கின்றே னீயுமுன்றன்
பைந்நாசுப் பாய்சுருட்டிக் கொள்.

ஸ்ரீ சடகோபர்.

1816. சேமங் குருகையோ செய்யதிருப் பாற்கடலோ
நாமம் பராங்குசனோ நாரணனோ—தாமம்
துளவோ வகுளமோ தோளிரண்டோ நான்கோ
உளவோ பெருமா னுனக்கு.

1817. நாயா வெதோ கருடற் கெதிரே
இரவிக் கெதிரின் மினியா வெதோ
நாயா வெதோ வுறுமிப் புலிமுன்
நரிகே சரிமுன் னடையா வெதோ
பேயா வெதோ பெழிநூர் வரிமுன்
பெருமா னடிசேர் வகுளா பரணன்
ஓரா யிரமா மன்றியின் தமிழி
னோருசொற் பொருமோ வுலகிற் கவிபே.

(1815) குருபரம்பரை; ஆரூர்ப்பாடி. (1816-17) தனிப்பாடல்; இவை
சங்கத்தார்வாக்கென்பர்.

1818. நீயே யறிவை நினதகத் தேநிற்கு நேமியங்கை
யாமே யறியுமற் றூறி வாடி யோங்களுக்குத்
தாயே பொருளைத் திருக்குரு கூர்த்தமிழ்க் காரிபெற்ற
சேயே நினது திருவாய் மொழியின் செழும்பொருளே.
1819. ஐம்பொருளு நார்பொருளு முப்பொருளும் பெய்தமைத்த
செம்பொருளே யெம்மறைக்குஞ் சேட்பொருளே த்—தண்குருகூர்ச்
சேய்மொழிய தென்பர் சிலரியா னிவ்வுலகின்
தாய்மொழிய தென்பேன் றகைந்து.
1820. சேய்மொழியோ வாய்மொழியோ செப்பி விரண்டிமொன்றல்
வாய்மொழியை யாரு மறையென்ப—வாய்மொழியால்
ஆய்மொழிகள் சால வுளவெனினு மம்மொழியின்
சாய்மொழியென் பேன்யான் றகைந்து.
1821. வாய்க்குங் குருகைத் திருவீதி யெச்சிலை வாரியுண்ட
நாய்க்கும் பரம பதமளித் தாயந்த நாயொடிந்தப்
பேய்க்கு மிடமளித் தாற்பழு தோபெரு மாண்மகுடஞ்
சாய்க்கும் படிக்குக் கவிபாடி ஞானத் தமிழ்க்கடலே.
1822. பாராத கல்விப் பந்தப் பொருளனைத்தும்
நேராக முன்வந்து நிற்குமே—தேராத
தேவீறு கொண்ட திருமலை முத்தமிழ்தேர்
நாவீ றனைத்துதித்த நாள்.
1823. பாடுவ தெல்லாம் பராங்குசனை நெஞ்சுத்தாற்
நேடுவதெல் லாம்புளிக்கீழ்த் தேசிகளை—ஒடிப்போய்க்
காண்பதெலா நங்கையிரு கண்மணியை யான்விரும்பிப்
பூண்பதெலா மாறனடிப் போது.
1824. தேன ருமகிழ்த் தொடையலு மவுலியுந்
திருக்கிளர் குழைக்காதும்
கான ருமலர்த் திருமுகச் சோதியுங்
கயிரவத் துவர்வாயும்

(1818) தனிப்பாடல்; இது சங்கத்தூர்வாக்கென்பர். (1819) தனிப்பா; ஞானவைவாக்கென்பர். (1820) தனிப்பா; இடைக்காடர்வாக்கென்பர். (1821) தனிப்பா—கருவூர்ச்சித்தர் பாடியதென்பர். (1822) செந்தமிழ். தொகுதி—4, பக். 180. இரட்டையர்வாக்கென்பர். (1823) செந்தமிழ். தொகுதி—1, பக். 180. (1824) ஆழ்வார் திருக்கவி எட்டிப்பிரதிகள்.

மோன மாகிய வடிவமு மார்பமு
முத்திரைத் திருக்கையும்
ஞான தேசிகன் சரணதா மரையுமென்
னயனம்விட் டகலாவே.

பொருள்காணும்படி

சங்கத்தார்க்கு ஆழ்வார் அருளிச்செய்துவிடுத்த அகவல்.

1825. அண்ட கோளத் தாரணு வாகிப்
பிண்டம் பூத்த பேரெழி லொருமை
ஈருயிர் மருங்கி னொருயிர் தொகுத்து
சித்திலத் தன்ன வெண்மணல் பரப்பி
வேரும் வித்து மின்றித் தானே
தன்வலி யறியாத் தொன்மிகு பெருமரம்
மூவழி முப்பழ முறைமுறை தருதலின்
ஒன்றுண் டொண்கவை தருவது மற்றது
கல்லி லெழுந்து கடலி லழுந்தி
அறுகாற் குரவ னீரற விளைக்கும்
நிறைபொழிற் குப்பை தறுகட் பொன்றுவித்
தறுகோட் டாமா விளைக்கு நாடன்
அவனே தலையிலி யவன்மகண் முலையிலி
தானு மீனா ளீனவும் படாஅன்
எழுவர் மூவர் சிறுவரைப் பயந்தனன்
அவளிவ ஞ்ருவனென் றறிதல்
துகன்று காட்சிப் புலவரது கடனே.

குருகைகாவலப்பன் அருளிச்செய்தது.

1826. சீராகு மாடத் திருக்கோவ லா தனுட்
காரார் கருமுகிலைக் காணப்புக்—கோராத்
திருக்கண்டே னென்றுரைத்த சீரான் கழலே
உரைக்கண்டாய் நெஞ்சே யுகந்து.

மணக்காலநம்பி அருளிச்செய்தது.

1827. ஆரங் கெடப்பர னன்பர்கொள் ளாரென் றவர்களுக்கே
வாரங் கொடுகுடப் பாம்பிற்சை யிட்டவன் மாற்றலரை

(1825)* செந்தமிழ். தொ. 3. பக். 405. (1826)திவ். இயற்பா. மூன்றாம்
திருவந்தாதித் தனியன். (1827) பெருமான் திருமொழித்தனியன்.

வீரங் கெடுத்தசெங் கோற்கொல்லி காவலன் வில்லவர்கோன்
சேரன் குலசே கரன்முடி வேந்தர் சிகாமணியே.

தீருவரங்கப்பெருமானரையர்.

1828. மண்டங் குடியென்பர் மாமறையோர் மன்னியசீர்த்
தொண்ட ரடிப்பெர்டி தொன்னகரம்—வண்டு
திணர்த்தவயற் றென்னாங்கத் தம்மாளைப் பள்ளி
யுணர்த்தும் பிரானுதித்த லூர்.

பிள்ளை திருநறையுரையர்.

1829. முள்ளிச் செழுமலரோன் தாரான் முளைமதியம்
கொள்ளிக்கென் னுள்ளங் கொதியாமே—வள்ளல்
திருவாளன் சீர்க்கலியன் கார்க்கலியை வெட்டி
மருவாளன் றந்தான் மடல்.

எம்பெருமானார் (ஸ்ரீராமாநுஜ முனிவார்)

1830. வாழி பரகாலன் வாழி கலிகன்றி
வாழி குறையலார் வாழ்வேந்தன்—வாழியரோ
மாயோனை வாள்வலியான் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர்மான வேல்.

அப்போதுபதித்த செங்கழநீர்க் கிழங்கிலே பூவுண்டாம்படி.

தீருக்கச்சிநம்பிகளப்பாடியது.

1831. வாக்கி னுனன் மனத்தா லெனையுனக்
காக்கி னாய்நீ யருளாள வண்ணலே
தேக்கு மோடையிற் செங்கழுநீ ரின்றி
பூக்கு மாறநுள் பூமக னாதனே.

தீருக்கச்சிநம்பிகளப்பெருமை.

1832. பெருக்கச் சிவந்திடுந் தானவ னாகம் பிளந்தனைந்த
திருக்கைத் தலத்தின் மிதியடி பற்றித் திருமகளார்
நெருக்கச் சிவந்திடுந் தாளினை கன்ற நெடிதுவந்து
திருக்கச்சி நம்பியின் னேதிரி வாரெங்கள் தேசிகரே.

(1828) திருப்பள்ளியெழுச்சித் தனியன். (1830) பெரியதிருமொழித்
தனியன். (1831—32) இராமாநுஜார்ய திவ்யசரிதை, பக். 35, 36.

எம்பெருமானார் (ஸ்ரீ ராமாதுஜாநிவாரீ) ஆழ்வார்திருநகரியை
அணுகியதும் அருளிச்செய்த வெண்பா.

1833. இதுவோ திருநகரி யீதோ பொருநல்
இதுவோ பரமபதத் தெல்லை—இதுவோ தான்
வேதந் தமிழ்செய்து மெய்ப்பொருட்கு முட்பொருளாய்
ஒதுஞ் சடகோப னார்.

எம்பெருமானார் ஸ்ரீ ஆண்டாளிடம் ஈடுபட்டு
அருளியவை.

1834. மெல்லிய பஞ்சடி யுந்துவ ராடையு மேகலையும்
வல்லியை வென்ற மருங்குமுத் தார வனமுலையும்
சொல்லியல் வன்மையும் வில்லிபுத் தூரம்மை தோளழகும்
முல்லையை வென்ற நகையுமெல் லாமென்றன் முன்னிற்குமே.
1835. வாழி திருப்பாவை பாடு மடப்பாவை
வாழி யரங்க மணவாளர்—வாழியவன்
மாடுநிற்கும் புள்ளரையன் வாழி பெரியாழ்வார்
பாடுநிற்கும் வேதாந்தப் பா.

எம்பெருமானார் மேல்நாட்டினின்று திரும்பியதும்
திருவாங்கும்பெரியகோயிலார் பாடியது.

1836. வையங் குருடன்றோ மாமறையும் பொய்யன்றோ
ஐய னுரைத்ததமிழ் ழாரநிவார்—வையத்துக்
கூன்றுகோ லெந்தை யெதிராச ருத்தரித்த
மூன்றுகோல் காண்பதற்கு முன்.

எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாஷ்யம் தலைக்கட்டின காலம்.

1837. இன்ன வாறு திருப்பதிக ளெங்கும் வாழ்வித் தெதிராசன்
தன்ன தாங்கித் தரிசனமுந் தரணி யெங்கும் விளங்குவித்து
முன்ன முரைத்த பாடியத்தின் முற்ற மூன்றத் தொருகூறு
தண்ணைச் சென்றாய் காயிரத்தாய் கெழுபத் தேழிற் சாற்றினான்.

எம்பாள் அருளிய பாசாரம்.

1838. பற்ப மெனத்திகழ் பைங்கழ லுன்றன
பல்லவ மேவிர லுந்
பாவன மாகிய பைந்துவாராடை
பதித்த மருங்கழகும்

(1833) இராமாதுஜாநிவாரியசரிதை. பக். 129. (1834-35) ஐ. பக். 125, 127. (1836-37) ஐ. (1838) ஐ. பக். 114.

மும்புரி னாலொடு முன்னையி லேதிகழ்

முக்கோ நன்னழகும்

முன்னவர் தந்திடு மொழிக ணிறைந்த

முறுவனி லாவழகும்

கற்பக மேவிழி கருணைபொ ழிந்திடு

கமலமு கத்தழகும்

காரிசு தன்கழல் சூடிய முடியுங்

கனநற் சிகைமுடியும்

எப்பொழு தும்மெதி ராசன் முகத்தழ

சென்னித யத்துளதால்

இல்லை யெனக்கெதி ரில்லை யெனக்கெதி

ரில்லை யெனக்கெதிரே.

கூரத்தாழ்வான்

திருமங்கைமன்னன் விஷயமாகக் கூறிய தனியன்.

1839. செஞ்சுக் கிருங்கடி தீப மடங்கா நெடும்பிறவி

நஞ்சுக்கு நல்ல வழுதந் தமிழநன் னூற்றுறைகள்

அஞ்சுக் கிலக்கிய மாரண சாரம் பரசமயப்

பஞ்சுக் கனலின் பொறிபர காலன் பனுவல்களே.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளைப்பாசாரம்.

1840. என்பிறவி தீர விறைஞ்சினே னின்னமுதா

அன்பே தகளி யளித்தானே—தன்புகழ்சேர்

சீதத்தார் முத்துக்கள் சேருங் கடன்மல்லைப்

பூதத்தார் பொன்னங் கழல்.

கிடாம்பிப்பெருமாள் விஷயமான பாட்டு.

1841. வேதாந்தங் கொண்டு வடதிசைப் போதந்து மீண்டவந்தான்

போதார் பொழிற்றும்பை பூர்வந்த கொண்டிதன் புன்மைகெட

யாதானு மாகிலு மென்பேற்றை யெய்தென் றெழுதியருள்

தாதாரு மையன் கிடாம்பிப் பெருமாள் தயாநிதியே.

(1839) பெரியதிருமொழித் தனியன். (1840) இரண்டாந்திருவந் தாதித் தனியன். (1841) இராமாநுஜார்யநிவ்யசரிதை, பக். 173.

அருளாளப்பெருமாள்விஷயமான பாட்டு.

1842. நீங்காம லென்று நினைத்துத் தொழுமின்க னீணிலத்தீர்
பாங்காக நல்ல பிரமேய சாரப் பதங்கொழிக்கும்
பூங்கா விளம்பொழில் சூழ்புடை யாரும் புதுப்பள்ளிமன்
ஆங்கார மற்ற வருளாள மாமுனி யம்பதமே.

முதலியாண்டான்பாசுரம்.

1843. கைதேசேர் பூம்பொழில்கூழ் கச்சிநீர் வந்துதித்த
பொய்கைப் பிரான்கவிஞர் போரேறு—வையத்
தடியவர்கள் வாழ வருந்தமிழந் தாதி
படிவிளங்கச் செய்தான் பரிந்து.

ஸ்ரீ பாசரபட்டீபாசுரம்.

1844. மிக்க விதைநிலையு மெய்யா முயிர்நிலையும்
தக்க நெறியுந் தடையாகித்—தொக்கியலும்
ஊழ்வினையும் வாழ்வினையு மோதுங் குருகையர்கோன்
யாழினிசை வேதத் தியல்.

பாண்டியபட்டீபாசுரம்.

1845. மின்னார் தடமதில்கூழ் வில்லிபுத்தூ ரென்றொருகாற்
சொன்னார் கழற்கமலஞ் சூடினோம்—மின்னார்
கூழியறுத்தா னென்றுரைத்தோங் கீழ்மையினிச் சேரும்
வழியறுத்தோ நெஞ்சமே வந்து.

வேதப்பிரான்பட்டீபாசுரம்.

1846. கோதை பிறத்தஞர் கோவிந்தன் வாழுமார்
சோதி மணிமாடந் தோன்றுமார்—நீதியால்
நல்லபத்தர் வாழுமார் நான்மறைக ளோதுமார்
வில்லிபுத்தூர் வேதக்கோ னார்.

நம்பிள்ளைவிஷயமான பாட்டு.

1847. இத்திரன் வார்த்தையு நான்முகன் வார்த்தையு மீசனுடன்
கந்தன்சொல் வார்த்தையுங் கற்பவ ராரிந்தச் சாசினிக் கே
நந்தின முத்தெறி நம்பூர் வரதர்தர். மாளிகையிற்
சிந்தின வார்த்தைகொண் டேசில நாடு திறைக்கொள்வரோ.

(1842) பிரமேயசாரத் தனியன். (1843) முதத்திருவந்தாதித் தனியன்.
(1844) திருவாய்மொழித்தனியன். (1845) பெரியாழ்வார் திருமொழித் தனி
யன். (1846) நாயக்கியார் திருமொழித் தனியன். (1847) பின்பழையே றியர்
குருபரம்பரை—இறுதி.

பிள்ளைலோகாசாரியர் விஷயமான பாடல்கள்.

1848. வாழியுல் காசிரியன் வாழியவன் மன்னுகுலம்
வாழி முடிம்பையெனு மாநகரம்—வாழி
மனஞ்சூழ்த் பேரின்ப மல்கமிகு நல்லார்
இனஞ்சூழ்த் திருக்கு மிருப்பு.

1849. திருமா மகடன் சீரரு னேற்றமும்
திருமா றிருவடி சேர்வழி நன்மையும்
அவ்வழி யொழிந்தன வனைத்தின் புன்மையும்
மெய்வழி யொன்றிய மிக்கோர் பெருமையும்
ஆரணம் வல்லவ ரமருநன் னெறியையும்
நாரண னருந்தரு நற்குரு நீதியும்
சோதி வானறன் தூயமா குருவின்
பாத மாமலர் பணிபவர் தன்மையும்
தீதில் வானவர் தேவ னுயிர்களை
ஏது மின்றி யெடுக்கும் படியையும்
மன்னிய வின்பமு மாகதி யுங்குரு
வென்னு நிலைபெறு மின்பொரு டன்னையும்
அசைவிலா வேத மதனு ளனைத்தையும்
வசன பூடண வழியா லருளிய
மறையவர் சிகாமணி வண்பொழின் முடிம்பை
இறையவ னெங்கோ னேருல காரியன்
தேமலர்ச் சேவடி சிந்தை செய்பவர்
மாரிலத் தின்ப மெய்திவாழ் பவரே.

1850. போர்மண் டலஞ்சங்கு தண்டில் வான்புக ராழிவெய்யோன்
கார்மண் டலஞ்சென்று காண்பார் தமக்குக் கதிரொளியோன்
ஏர்மண் டலத்தனை யெய்தும் வழியை யினிதுரைத்தான்
போர்மண் டலகுரு வென்னு முடிம்பைப் பிறந்தவனே.

பிள்ளை அழகியமணவாளநயினர்.

1851. தலையான வெட்டெழுத் திற்பிறற் தேசர ணுகத்தியாய்
முலையா ரமுதில் வளர்ந்த பிரான்முகம் பைக்கதிபன்
மலையார் திருப்பயத் தநன்மண வாளன் மலரடிக்கே
நிலையான நெஞ்சம்பெற் தேனுப்பர் வாழ்வு நிலைபெற்றதே.

(1819) பூவசனபூஷணத்தனியன். (1850) அர்ச்சிராதித் தனியன்.
(1851) மானிக்கமலை-சென்னை மியூசியம் கையெழுத்துப்புத்தககலாப்பிரதி.

ஹை பெரியார் ஆசார்யஹ்ருதயம் அருளிச்செய்தது.

1852. பணவா ளரவணைப் பள்ளி பயில்பவர்க் கெவ்வுயிரும்
குணபோக மென்று குருகைக் கதிப னுரைத்ததுய
உணர்பாலி னுட்பொரு ளொன்று மறியா வுலகறிய
மணவானன் மாறன் மனமுரைத் தான்வண் முடும்பைவந்தே.

அழகியமணவாளநயினார் பரமபதிகீதந்தருணம்
அவர் திருமுடியைத் தம்மடியில் வைத்துகோண்டு
தமையனார் பிள்ளைலோகாச்சாரியர் இரங்கிக்கூறிய பாசாரம்.

1853. மாமுடிப்பை மன்னு மணவாளா வண்ணலொடும்
சேமமுடன் வைகுந்தஞ் சென்றக்கால்—மாமென்று
தொட்டுரைத்த சொல்லுந் துயத்தி னரும்பொருளுந்
எட்டெழுத்து மிங்குரைப்பா ரார்.

வேதாந்ததேசிகள்.

1854. சீரொன்று தூப்பிற் றிருவேங் கடமுடையான்
பாரொன்றச் சொன்ன பழமொழியு—ளோரொன்று
தானே யுமையாதோ தாரணியில் வாழ்பவர்க்கு
வானேறப் போமனவும் வாழ்வு.

தேசிகள் அருளியது.

1855. வெள்ளைப் பரிமுகர் தேசிக ராய்வீர காலடியோம்
உள்ளத் தெழுதிய தோலையி விட்டனம் யாமிதற்கென்
கொள்ளத் துணியினுங் கோதென் றிகழினுங் கூர்மதியீர்
எள்ளத் தனையுத வாதிக ழாதென் னெழின்மதியே.

பரமதப்பங்கம் அருளிச்செய்ததுபற்றிய தேசிகள் பாசாரம்.

1856. கோதவமொன் றில்லாத தகவே கொண்ட
கொண்டலென வந்துலகி லைவர்க் கன்றோர்
தூதுவனு யொருகோடி மறைக ளெல்லாம்
தொடர்த்தோடற் தனியோடித் துயரந் தீர்த்த
மாதவனார் வடகொங்கின் வானி யாற்றின்
வண்ணிவைத னடங்கண்டு மெழிந்து வாழும்
போதிவைநாம் பொன்ன யிந்தை நகருண் முன்னுட்
புணராத பரமதப்போர் பூரித் தோமே.

மணவாளமாழனிகள் ஸ்ரீ பெரும்புதூரை அனுசியதும்
அருளிச்செய்த பாசுரங்கள்.

1857. இதுவோ பெரும்புதூ ரிங்கே பிறந்தோ
எதிராச ரெம்மிடரைத் தீர்த்தார்—இதுவோதான்
தேங்கும் பொருநற் திருநகரிக் கொப்பான
ஒங்கும் புகழ்படைத்த ஆர்.
1858. எந்தை யெதிராச ரெம்மை யெடுத்தளிக்க
வந்தபெரும் பூதூர்க்கு வந்தோமோ—சிந்தை
மருளோ தெருளோ மகிழ்மலை மார்ப
னருளோவிப் பேற்றுக் கடி.
1859. இவ்வுலகந் தன்னி லெதிராசர் கொண்டருளும்
எவ்வுருவும் யான்சென் றிறைஞ்சியக்கால்—அவ்வுருவ
மெல்லா மினிதேனு மிங்ங னிருப்புப்போல்
நில்லாதென் னெஞ்ச ணிறைந்து.

ஸ்ரீவசனபூஷண வியாக்கியானம் அருளிக்
கூறிய பாசுரம்.

1860. சீர்வசன பூடணமாந் தெய்வக் குளிகைபெற்றோம்
பார்தன்னைப் பொன்னுலகாப் பார்க்கவல்லோம்—தேரினமக்
கொப்பா ரினியா ருலகா சிரியனருள்
தப்பாம லெய்தியபின் ருன்.

திருவாங்கத்துத் தைத்திருநாளே
நினைந்து கூறிய பாசுரம்.

1861. தேவியருந் தாமுந் திருத்தேரின் மேலரங்கர்
மேவிவர விக்கிரமன் வீதிதனிற்—சேவைதரும்
அந்தத் துறக்க மனுபவிக்கப் பெற்றிலமே
இந்தத் திருநாளில் யாம்.

வாவாழனிகள் திருவாலிதிருநகரியை அனுசிக்கி கூறிய பாசுரம்.

1862. ஈதோ திருவர ஈதோ மணங்கொல்லை
ஈதோ வெழிலாலி யென்னுமார்—ஈதோதான்
வெட்டுங் கலியன்வேல் வெற்றி நெடுமலை
எட்டும் பறித்த விடம்.

தீருமங்கைமன்னனது வேடுபறித்திருக்கோலங்கண்டு
அப்பேரியார் களித்துக்கூறிய பாசுரங்கள்.

1863. வேலணைத்த மார்பும் விளங்குதிரு வெட்டெழுத்தை
மாலுரைக்கத் தாழ்த்த வலச்செவியும்—காலணைத்த
தண்டையும் வீரக்கழலுந் தார்க்கவியன் வாண்முகமும்
கண்டு களிக்குமென்றன் கண்.

1864. உறைகழித்த வானையொத்த விழிமடந்தை மார்தமேல்
உருகவைத்த மனமொழித்த வுலகளந்த நம்பிமேற்
குறையைவைத்து மடலெடுத்த குறையலாளி திருமணங்
கொல்லைதன்னில் வழிமறித்த குற்றமற்ற செங்கையான்
மறையுரைத்த மந்திரத்தை மாலுரைக்க வவன்முனே
மடியொதுக்கி மனமொடுக்கி வாய்புதைத்த வொன்னலார்
கறைகுளித்த வேலணைத்து நின்றவிந்த நிலைமையென்
கண்ணைவிட்டகன்றிடாது கலியஞனை யானையே.

மணவாளமாழனிகளவைபவங்களில் ஈடுபட்டிப்
பேரியோர்கூறிய பாசுரங்கள்.

1865. சுருதித் தமிழ்மொழி யுஞ்சட கோபர் துணையடியைக்
கருதிப் பரவு மெதிராச ராசன் கவியமுதம்
வருதிக் கறிய வுரைசெய் வாழுனி வண்புகழ்போய்ப்
பருதிக் கதிர்செல்லு மண்டல மேறப் பார்த்துவே.

1866. வாதசெய வென்றுசில வாதியர்கள் வந்து(மிக)
மனமுறிய நிற்ப ரொருபால்
வாழியென வேபெரிய சாபமற (நின்று)சிலர்
வந்தனைகள் செய்வ ரொருபால்
போதுமினி வாதமுன பாதமரு னென்(றடி)
புகழ்ந்துசிலர் நிற்ப ரொருபால்
பொங்கிவரு மெங்கள்வினை மங்கவரு னென்றுசிலர்
போற்றிசெய்து நிற்ப ரொருபால்
நதிவை கிடக்கமறை தூல்தமிழ் தெரிந்துசில
ரின்பமுற வாழ்வ ரொருபால்
ஏதமற வாதுலர்கள் பேதையர் மயக்கற
விறைஞ்சிய னிற்ப ரொருபால்

மாதகவி னுனுலக மேழையு மளிக்கவென

வந்தவெதி ராச னடிசேர்

மாமுனிவர் தீபமரு ளாளுமண வாளுமுனி

மன்னுமடம் வாழும் வளமே.

1867. மண்ணாடு வாழுவந் தோன்மண வாள் முனிவன்வண்மைக்
கண்ண ருளுக் கிலக்காக வாழவுக் கண்டவன் தன்
திண்ண ரடிகளிற் குற்றேவல் செய்து திரியவுநாம்
எண்ண திருக்க நடுவே நமக்குவந் தெய்தியதே.

1868. பொன்னிதனிற் குளிரநகரந் தனிற்புகுதப் பெற்றோம்
பொருவருஞ்சீர் நம்பெருமாள் பதம்புகழ்ப் பெற்றோம்
மன்னியசீர் மணவாள் மாமுனியென் னையன்
வாழ்ந்திருக்கு மடந்தன்னில் வந்திருக்கப் பெற்றோம்
சென்னிதனி லவனடியார் பதஞ்சூடப் பெற்றோம்
திருமலையாழ் வாரிலென்றுஞ் சிறந்திருக்கப் பெற்றோம்
பின்னையவர்க் கந்தரங்கர் பேரருளும் பெற்றோம்
பெருந்திவத்தி லின்பமிக்கே பெருகவும்பெற் றோமே.

திருநாராயணபுரம் ஆய் அருளிச்செய்தது.

1869. பூதாரில் வந்துதித்த புண்ணியனே பூங்கமழும்
தாதார் மகிழ்மார்பன் றுனிவனே—தூதார
வந்தநெடு மாலோ மணவாள் மாமுனிவன்
எந்தையவர் மூவரிலும் யார்.

கோயிழ்கநீதாடையண்ணன்.

1870. எக்குணத்தோ ரெக்குலத்தோ ரெவ்வியல்போ ரேனுமவர்
அக்கணத்தித நம்மிறைவ ராவரோ—மிக்கபுகழ்க்
காரார் புகழ்க்கோயிற் கந்தாடை யண்ணனெனும்
பேரா ளனையடைந்த பேர்.

சீனிவாசசீயர்.

1871. முப்புரிநான் மாப்பினுன் முக்கோல்கைக் கொண்டினான்
பொய்ப்புலனை வென்ற பொறையுடையான்—மெய்ப்பொருளைச்
சேவிக்கு நுண்ணுணர்வான் சீலிவர் தன்றமியேன்
ஆவிக் கருள்புரிந்தான் வான்.

சைவப் பெரியோர்.

அறுபத்துமூவர்நாயன்மாருள் இன்னதலத்தார்
இத்துணையரோள்பதுபற்றிய
முன்னுற்பாட்டு.

1872. மாமறையோர் பன்னிருவர் சிவமறையோர் நால்வர்
மருத்துவரி லொருவர்மன் னவர்களிலோ ரறுவர்

கோமுறைமைக் குறுநிலமன் னரிலைவர் வணிகர்
குலத்தைவர் வேளாள குலவர்பதின் மூவர்
தாமுறுகு யவர்வேடர் பாணர்செக்கார் கடையர்
சான்றார்வண் ணார்பாவர் சாலியரி லொருவர்
ஆமருவு மிடையிரண்டோ டறுவர்மர பறியார்
ஆகவறு பான்மூவ ராகியமா தவரே.

நால்வர் அவதாரச்சிறப்பு.

1873. சொற்கோவுந் தோணிபுரத் தோன்றலுமென் சுந்தரனும்
சிற்கோல வாத்தூர்த் தேசிகனு—முற்கோலி
வந்திலரே னீறெங்கே மாமறைதூல் தானெங்கே
எந்தைபிரா னைந்தெழுத்தெங் கே.

ஆளுடையபிள்ளையார் பாடற்சிறப்பு.

1874. புனலி லேடெதிர் போகெனப் போகுமே
புத்த னுர்தலை தத்தெனத் தத்துமே
கனலி லேடிடப் பச்சென் றிருக்குமே
கதவு மாமறைக் காட்டி லடைக்குமே
பிணை லாண்பிணை பெண்பிணை யாக்குமே
பழைய வென்புபொற் பாவைய தாக்குமே
சினவ ராவிடந் தீர்கெனத் தீர்க்குமே
செய்ய சம்பந்தர் செந்தமிழ்ப் பாடலே.

ஆளுடையவரசின் பாடற்சிறப்பு.

1875. தலைகொ ணஞ்சுமு தாக விளையுமே
தழல்கொள் வீடுத டாகம தாகுமே
கொலைசெ யானை குனிந்து பணியுமே
கோள ராவின் கொடிவிடந் திருமே

(1872) சோழமண்டலசாதகம். 10, மேற். (1873) தனிப்பா. (1874-
1875) தமிழ்ப்புலவர்சரித்திரம். பக். 94.

கலைகொள் வேத வனப்பதி தன்னிலே
கதவு தானுங் கடுகத் திறக்குமே
அலைகொள் வாரியிற் கல்லு மிதக்குமே
அப்பர் செப்பு மருந்தமிழ்ப் பாடலே.

ஆளுடையநம்பிகள் பாடநீர்ப்பு.

1876. வெங்கரா வுண்ட பிள்ளையை நல்குமே
வெள்ளை யானையின் மீதேறிச் செல்லுமே
மங்கை பாகனைத் தூது நடத்துமே
மருவி யாறு வழிவிட நிற்குமே
செங்க லானது தங்கம தாக்குமே
கிகழு மாற்றிட்டுச் செம்பொ னெடுக்குமே
துங்க வான்பரி சேரற்கு நல்குமே
துய்ய நாவலூர்ச் சுந்தரர் பாடலே.

சமயதூரவரீ வயது.

1877. அப்பருக்கெண் பத்தொன் றருள்வாத லூர்க்குச்
செப்பிய நாலெட்டிற் றெய்வீகம்—இப்புலியிற்
சுந்தரர்க்கு மூவாறு தொன்னூன சம்பந்தர்க்
கந்தம் பதினா றறி.

சமயதூரவரீ திருநட்சத்திரம்.

1878. பாடிய சம்பந்தர் வைகாசி மூலம் பயிலுமப்பர்
நீடிய சித்திரை மாதச் சதயம் நிறைவன்றெண்டர்
ஆடியிற் சோதி திருவாத லூர்நல் லானிமகந்
தேடிய சேக்கிழார் வைகாசிப் பூசஞ் சிறந்தனரே.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்வாகீது.

1879. நாப்பிளக்கப் பொய்யுரைத்து நவநிதியந் தேடி
நலமொன்று மில்லாத நாரியரைக் கூடிப்
பூப்பிளக்க வெழுதின்ற புற்றீசல் போலப்
புலபுலெனக் கலகலெனப் புதல்வர்களைப் பெறுவீர்
காப்பதற்கும் வகையறியீர் கைவிடவு மாட்டீர்
கவடமொத் திடுக்கதனிற் றானுழைத்துக் கொண்டே
ஆப்பதனை யசைத்துவிட்ட பேய்க்குரங்கு போல
வகப்பட்டீர் கிடந்துழல அகப்பட்டீர் நீரே.

அப்பெரியார், இறந்த தம் தாயார்க்குக்கொள்ளியிட்டபோது
பாடியவற்றுட் சிலவேண்பாக்கள். .

1880. ஐயிரண்டு திங்களா வங்கமெலா நொந்துபெற்றுப்
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச்—செய்யவரு
கைப்புறத்தி லேந்திக் கனகமுலை தந்தானே
எப்பிறப்பிற் காண்பே னினி.

1881. அள்ளி யிடுவ தரிசியோ தாய்தலைமேற்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமல்—மெள்ள
முகமேன் முகமவைத்து முத்தாடி யென்றன்
மகனே யெனவழைத்த வாய்க்கு.

சேக்கிழார்.

1882. கொண்டறவழ் தண்டலேரூழ் குன்றைநகர்ச் சேக்கிழார்
ஒண்டரணி யோருய்ய வோதினார்—தண்டலில்சீர்
வன்றபுகழ் நாலா யிரத்திருநூற் றெண்பத்து
மூன்று திருவிருத்த மும்.

ஞானமீதவாசிரியரான வாக்கியுனிவர்வாக்கி.

1883. இருணெறி மாற்றித்தன் ருணிழ லின்ப மெனக்களித்தோன்
அருண்மொழித் தேவனற் கோடலம் பாகை யதிபனெங்கோன்
திருநெறி காவலன் சைவசி காமணி சிற்சமய
மருணெறி மாற்ற வரும்பர மானந்த மாமுனியே.

மெய்கண்டதேவர்.

1884. கண்ணுதலுங் கண்டக் கறையுங் கரந்தருளி
மண்ணிடையின் மாக்கள் மலமகற்றும்—வெண்ணைநலூர்
மெய்கண்டா நென்றொருகான் மேவுவரேல் வேறின்மை
கைகண்டா ருள்ளத்தின் கண்.

1885. வேதம் பகவதன்பால் மெய்யா கமரால்வர்
ஒதுந் தமிழதனி னுன்னுறநெய்—போதமிஞ்
செய்யி லுறுசுவையா ின்வெண்ணெய் மெய்கண்டான்
செய்யதமிழ் தூவின் றிறம்.

(1882) தொண்டைமண், சத. மேற். பக். 12. (1883) ஞானமீர்தம்: தூ
லாசிரியர்வரலாறு, (1884) விவஞானமொபாடியம், பக். 10, (1885) தனிப்பா,

1886. நண்ணும் பொருண்மூன்று நானறிந்து நானறவென்
கண்ணுந் தனதாகக் காட்டினான்—வெண்ணையிலே
மெய்கண்ட தேவனொரு மெய்கொண்டு வந்திலனேற்
பொய்கொண்டு போமே புவி.

அருணந்திசீவாசாரியர்கீருவாகீது.

1887. சீரார் கயிலைத் திருவாய் மலர்ந்த சிவாகமங்கற்
ரூராய் விதுவட சொற்பயின் றூர்க்கெளி தம்மொழியைச்
சாரா தவருமத் தத்துவ ஞானத் தலைப்படுதற்
கேரார் தமிழ்ச்செய்யு ளான்மய நீர வெழுதுவனே.

கோற்றங்குடி. உமாபதிசீவாசாரியர்கீதுச்
சீற்றம்பலவர் எழுதிய தீருமுகப்பாசாரம்.

1888. அடியார்க் கெளியன்சிற் றம்பலவன் கொற்றங்
குடியார்க் கெழுதியகைத் தீட்டுப்—படியின்மிசைப்
பெற்றான்சாம் பானுக்குப் பேதமறத் தீக்கைசெய்து
முத்தி கொடுத்தன் முறை.
1889. கற்றவன் கருணை கூரக் கலந்துயிர் சிவமாய் வாழப்
பற்றவன் பரமே யாகப் பரிவினாற் சிவப்ர காசம்
சொற்றவன் பொருட்சு பாவந் துலக்கிய தூயன் தொல்லோன்
கொற்றவன் குடியா னந்தங் குலமுழு தாண்ட கோவே.
1890. இப்பிறப்பே சிவன்முத்தி யெய்துவிக்கு மேற்பிறக்கும்
அப்பிறப்பு மிக்கே யறுத்தருளி—யொப்பறவே
உண்மையருள் கொற்றங் குடிவா முமாபதிதன்
வண்மையருட் குண்டோகைம் மாறு.

சந்தானகுரவர் தீருநட்சத்திரங்கள்.

1891. சித்திரை யத்த முமாபதி யாவணித் திங்கடன்னில்
உத்திராஞ் சீர்கொள் மறைஞான சம்பந்த ரோதுகன்னிச்
சுத்தமெய்ப் பூர மருணந்தி யைப்பசிச் சோதிதன்னில்
வித்தக மெய்கண்ட தேவர் சிவகதி மேவினரே.

(1886) சிவப்பிரகாசம்—சுத்தியஞானப்பிரகாசருரையிற்கண்ட செய்யுள்—
(சென்னை மியூசியம் கையெழுத்துப்புத்தகசாலை). (1887) சிவஞானசித்தியார்.
பாயிரம். (1888) தனிப்பா. (1889) சங்கற்பிரகாசரண முடிவு. (1890) சிவப்
பிரகாசமுடிவு. (1891) தனிப்பா.

உய்யவந்ததேவநாயனார்.

1892. சேடன் படிபுரக்குந் தென்கடவு ருய்யவந்தான்
பாடுங் களிற்றுப் படிதனக்கு—நீடிமையோர்
தேடுபுகழ்ச் செஞ்சொற் சிவப்ரகா சன்றிருந்த
நாடுமுரை நாடாய் நயந்து.

சீகர்நீச்சிநீற்றம்பலநாடிகள்.

1893. செழுமலர் மென்குழன் மானு ருதாத்துச் சென்றுசென்று
புழுமல வாக்கை யெடுக்கவொட் டான்புனல் சேருழுவர்
உழுமலம் பட்டுவெண் சங்கு சொரிமுத் தொதுங்கும்வயற்
கழுமல மன்னுசிற் றம்பல நாடியைக் கண்டபின்னே.

சந்தியஞானபண்டாரம் என்ற

மாசிலாமணிதேசிகர்.

1894. கண்ணிற் சிறக்குமா கமமுணர்ந் தினியதச
காரியந் தமிழி னிற்செய்
களந்தைவரு ஞானப்ர காசனுல் கத்தவர்கள்
கருதரு சிவப்ர காசம்
பண்ணிற் சிறக்குமுரை யெழுதுமன் பூரவனி
பரவுஞா னப்ர காசம்
பகாரிய விருவருந் தலைவணங் கக்கருணை
பாலிக்கு மொருகுராவனே
எண்ணிற் சிறக்குமுயர் முத்தலத் தினுமுதன்மை
யீதென வெடுத்தி சைக்க
எவ்வியர்க ளெவ்வரு வெடுக்கினுஞ் சாரூப
மெய்துவிக் கும்புதுமைசேர்
மண்ணிற் சிறக்கும் புகழ்க்கமலை நகர்மேவு
மானபூ டணன்வருகவே
வனவர்வன நாடீவர சிவசமய பரிபால
மாசிலா மணிவருகவே.

(1893) சென்னை மியூசியம் கையெழுத்துப்புத்தகசாலைப்பிரதி. (1894)
சந்தியஞானபண்டாரம் பின்னாத்தமிழ்-தஞ்சைச் சாச்சுவிமால்—பிரதி.

மதுரைச்சீவப்பிரகாசர்.

1895. ஒதுபுகழ்ச் சகாத்தமா யிரத்து நானூற்
 ரெருபதின்மேற் செல்கின்ற காலந் தன்னில்
 மாதபயின் மதுரையில்வாழ் சிவப்ர காசன்
 வண்மையரு ணிகழ்ச்சியின லுண்மை யாக
 ஈதமல மீதுவின யீது மாயை
 யீதுயிர்பின் னீதுசிவ மென்றே காட்டித்
 தீதில்சிவப் பிரகாசச் செய்யு ணாமுந்
 தேர்த்துரையிட் டேயுலகிற் சிறப்பித் தானே.

பாண்டிப்பெருமாள்.

1896. திரிவறுசொல் லுண்மைச் சிவஞான போதம்
 பெரிதுணர்ந்த பாண்டிப் பெருமாள்—அருமறையின்
 போராஞ் சுவேதவன மெய்கண்டான் போருளால்
 ஆராய்ந் துரையெழுதி னான்.
 1897. முற்றருளார் மெய்கண்டான் முண்டகத்தா னேபாவப்
 பெற்றருளும் பாண்டிப் பெருமானார்—சொற்ற
 கழிப்பாலை மான்காணீர் காட்டளவை யீட்டின்
 மொழிப்பாலைக் கேளா முனம்.
 1898. தெரிவரிய செஞ்சொற் சிவஞான போதத்
 தரிய பொருளி னமுதங்—கருதிற்
 பழுதிரியும் பாண்டிப் பெருமாள் பரிவாற்
 சிவஞான போதந் தெரியவுரை செய்தான்
 தவஞா னிகளுணரத் தான்.

சீவாக்கிரயோகிகள்.

1899. பெருவாழ்வு மிக்க நிலமீ திருக்கை
 பெறுவார் தமக்க ருள்வதாம்
 பரவா வனுக்கி ரகமே குறித்த
 பலசாத கர்க்கு தவியாம்
 கருவேர் பறித்த பெரியோர்கண் முத்தி
 கையி லாமலக்க னியதாம்
 திருவீழி யுற்ற சிவயோகி செப்பு
 சிவஞான சித்தி யுரையே.

(1895) சிவப்பிரகாசவுரை முடிவு. (1896—98) சிவஞான போத
 விருத்தியுரை. (1899) சிவஞானசித்தியார் உரை.

1900. புண்ணியன் சிவாகர் யோகி புதழ்சிவ ஞான சித்தி
நண்ணுமற் சூத்தி ரத்தி நலந்தரு பொருளை யாய்ந்து
திண்ணிய வுலகிற் கேது திட்டாந்த பூர்வ மாக
அண்ணலா மான்கர்த் தாவென் றறைந்திட வுரைசெய் தானே.
ஞானப்பிரகாசமுனிவர் சிவஞானசித்தியுரை எழுதியதுபற்றிக்
கூறியது.

1901. பொன்னிறக் கடவுளும் புத்தேள் கோனும்
பன்னக முனியும் பரவிப் போற்றும்
ஒற்றி மாநகர் நற்றவர் தலைவனைப்
பாடி யாடும் படம்பக்க நாயனைத்
தொழுது போற்றிப் பழுதக லும்படி
அல்லிரு ணீக்கிய வாதவ னென்ன
நல்லருள் புரியு நந்தி கேசன்
ஒதிய போதத் துண்மை தன்னைச்
செந்தமிழ்ப் படுத்தித் திருநா மத்தாற்
றந்துரைப் படுத்தினன் றபோதனர் தமக்கு
வெண்ணை மாநகர் மெய்கண்ட தேவன்
அவனடி பரவித் தொழுதருள் பெற்றவன்
சிவஞான சித்தி யெனும்பெய ரிட்டுப்
பரமதந் தன்மத மென்றிரண் டாக்கித்
தாமுட னுரைத்தனன் சண்பையர் தலைவன்
கற்றவர் பரவுஞ் சேந்தையர் காவலன்
நற்றவ ரடிபணி ஞானப்ர காசன்
நன்னு லுணர்ந்த ஞானிகண் முன்னே
யிந்தூ லதனி னியல்பர மத்தனக்
குரைதனை யெழுத வுன்னி யதுதான்
குரைகட லேழு நீந்தி யேற
விரைபவ னெக்க வினங்குவ னின்றே.

தத்துவப்பிரகாசர்.

1902. நத்துவய லொற்றியூர் ஞானப்ர காசனருட்
சித்தி படருரையைச் செப்பியபின்—வித்தகமாந்
தத்துவப்ர காசன் பதவிருத்தி தரின்செய்தான்
உத்தமசித் தத்தொருமை யோர்ந்து.

ஞானப்பிரகாசரைப்பற்றி நிரம்பவழகியதேசிகர்
கூறிய வெண்பா.

1903. ஆரணமு மெக்கலையு மாகமமுங் கற்றாலும்
சேருமுதன் மூன்றுந் தெரியாதே—பாரிற்
கருணைபொழி ஞானப்ர காசன் கமலச்
சரண மிரண்டிலையேற் றான்.

நிரம்பவழகியதேசிகர்

நாம்செய்த சிவஞானசித்திச் சுபங்கவுரைபற்றிக்
கூறியது.

1904. மைகண்ட மேவும் பெருமா னடியை மருவியருள்
கைகண் டெருஞ் சிவஞான சித்திக் கடற்சுபக்கம்
பொய்கண் டிருதவர் போற்ற வியான்சொற் பொருட்குதவி
மெய்கண்ட தேவ னடித்தா மரையன்றி வேறிலையே.

ஷை தேசிகர் சேதுபுராணம் பாடியது.

1905. விரிதருபைங் கடலுலகம் புரந்தமுடி
வேந்தரெலாம் வியந்து கேட்ப
அரியமறை முனிவர்தமிழ்ப் பாவாணர்
செவிநுகர்பே ரமுத மாகத்
தெரிதரமுத் தமிழ்வடிக்கு முனிநிரம்ப
வழகியதே சிகனஞ் செம்மல்
வரிசைபெற வடமொழியிற் சேதுமாக்
கதைதமிழால் வகுத்திட்ட டானே.

சாலிவாடிபுரம் ஞானப்பிரகாசமுனிவர்.

1906. திருமருவுஞ் சிவஞான சித்தியின்க
ணுரையெவர்க்குந் தெரிய வேதான்
கருமருவுஞ் சிவாகமத்தின் கனவிதிகள்
கண்டெடுத்துக் கழறு மேன்மை
மருமருவும் வயற்சாலி வாடிபுர
மீதுதவ வடிவா யோங்கும்
பெருங்கருணை மொழிஞானப் பிரகாசன்
நிருவடிகள் பேணல் செய்வாம்.

(1903—4) சிவஞானசித்தி, பரபக்கம்—இறுதி. (1905) சேதுபுராணப்
பாயிரம். (1906) சென்னை மியூவியம் கையெழுத்துப்புத்தகசாலை.

குரு நமச்சிவாயர்கீதுவிட்ட

மானியசாஸனப்பாட்டு.

1907. தென்னருணை மருவுகுகை நமச்சி வாய
தேவர்சிஷ்யன் குருநமச்சி வாயன் செய்யும்
மன்னுபணி விடையாகப் புலியூர்ச் செம்பொன்
மன்றுடையான் பூசைகொண்டு மகிழ்ந்து காண்க
இந்நிலமெ லாந்தழைக்க வரஞர்ப் பத்து
மிலிங்கபுர சாதனக்கல் லெழுதி நாட்டி
நன்னெறிசேர் காலாட்க டோழன் சின்ன
நல்லநயி னான்கொடுத்து நடத்தி னானே.

குருநமச்சிவாயவழனிவர் பாட்டு.

1908. அத்தி முதலெறும்பீ ருனவுயி ரத்தனைக்கும்
சித்த மகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகா—மெத்தப்
பசிக்குதையா பாலியேன் பாழ்வயிற்றைப் பற்றி
இசிக்குதையா காரோண ரே.

ஷா முனிவர் அடைந்த தீனம்.

1909. வந்தீச் சுரவருடம் வைகாசி தேதிரவம்
இந்துநா னுழிகை யேழரைமேல்--வந்தருரு
தாளு மருணகிரித் தாணுசிவ லிங்கத்துள்
சூன நமச்சிவா யன்.

கமலை ஞானப்பிரகாசமுனிவர்.

1910. ஆய்வார் பதிபசு பாசத்தி னுண்மையை யாய்ந்தறிந்து
காய்வார் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையெல் லாங்கல்வி கேள்வியல்லல்
ஓய்வார் சிவானந்த வாரியுள் ளேயொன் றிரண்மொறத்
தோய்வார் கமலையுண் ஞானப்ர காசன்மெய்த் தொண்டர்களே.
1911. கவுளிய மார்க்கங் கலத்தளித் தோன்கம லாலயத் தோன்
இவுளி நரித்திர னாக்இவைத் தோனிசைப் பாணருக்காப்
பவுளி யுரைத்தருண் ஞானப்ர காசன் பயின்மடத்திற்
கெவுளி யுரைக்கும் பதிபசு பாசத்தின் கேள்விகளே.

(1908) தமிழ்காவலர்சரிதை. 177. 'எரிக்குதையா.—இப்பாட்டுப் பட்
டினத்தடிசன்வாக்கென்பது பிற்சாலை வழங்கு. (1909) தனிப்பா. (1910-11)
சோழமண்டலசுதகம், 25.மேற்றோன்.

ஞானசம்பந்ததேசிகர் தம் ஆசிரியரை
நோக்கிக்கூறியது.

1912. கனக்கும் பொதிக்கு மெருதுக்குந் தன்னிச்சை கண்டதுண்டோ
எனக்கு முடற்கு மெனதிச்சையோவினங் காப்புரத்தைச்
சினக்குங் கமலையுண் ஞானப்ர காச சிதம்பரவின்
றுனக்கிச்சை யெப்படி யப்படி யாக வுரைத்தருளே.

• மாசிலாமணிக் சம்பந்ததேசிகர்.

1913. பொருமா கடலிடைத் தோன்றலல் லாது புணரி வெள்ளந்
தருமா மணியொன்று கண்டதுண் டோவையந் தந்தவனும்
திருமாலும் போற்றுந்தென் னாறூறிற் சம்பந்த தேசிகனும்
ஒருமாசி லாமணி பேரின்ப வாரி யுதவியதே.

மனவாசகங்கடந்தார்.

1914. மன்னதிகை வாழு மனவா சகங்கடந்தான்
மின்னனைய வாழ்விலினு மெய்கண்டான்—பன்மறைகள்
வண்மைதரு மாகமநூல் வைத்த பொருள்வழு
துண்மைவிளக் கஞ்செய்தா னுற்று.

இராமநாதபண்டாரம்.

1915. சேல்கண்ட வாரி யிலங்கேசன் வெம்பழி தீரமுன்னான்
மால்கண்ட கோயி லிராமீச ராடல்செய் மண்டபத்தை
நூல்கண்ட நற்சக னாயிரத் தோடைந்து நூற்றிருபான்
மேல்கண்ட நாளின் முனிராம நாதன் விதித்தனனே.
1916. திருமா லரனுக் கபிடேசஞ் செய்யச் சிலையதனால்
வருமாறு கண்டவண் கோடிப் புனற்கண் மகாலயத்தைத்
தருமா யிரத்தைந்து நூற்றுமூப் பான்செல் சகவருடத்
தருமா தவஞ்செய் முனிராம நாத னமைத்தனனே.
1917. பற்றுஞ் சகனிற் பதினைந்து நூற்றிரு பான்மருவ
நற்றும் புலியினை யான்வீர பூபதி நாளிற்றொண்டர்
குற்றங் கழிந்தவர் சீராம நாயகர் கோயிலன்பான்
முற்றுந் தலங்கள் புரிநாம நாதன் மூடித்தனனே.

(1912) செந்தமிழ். தொகுதி-7. பக்—483. (1913) தொண்டைமண்.
சத. 21, மேற். (1914) பாவலர்சரித். பக். 283. (1915—17) சீாஸனம்—
(சேதுநாடுந்தமிழும்),

திருவாவடுதுறை ஆதினகருத்தர் சேதுநாட்டில் மழைபெய்யப்பாடியது.

1918. சைவ சமயஞ் சமயமெனி ன்சமயத்
தெய்வம் பிறைகுந் தெய்வமெனின்—ஐவரைவென்
றுனந்த வின்பி லுருந்துவது முத்தியெனின்
வானங்காள் பெய்ம்மின் மழை.

மழைபெய்து தம் நாடு வளம்பெற்றதற்கு உவந்து பொற்கோட்டை
எள்ளும் ஊரைச் சேதுவேந்தர் திருவாவடுதுறை மடத்துக்கு
முற்றாட்டாக அளித்தபோது அவ்வாதினகர்த்தர் பாடியது.

1919. நதியாம் விரிசிலை நன்னகர்பொற் கோட்டை
பதியாந் துறைசைப் பதிக்கு—விதியாகத்
தானமிட்டான் சேதுபதி தாரணிதா னுள்ளளவும்
ஊனமிலை யெந்தநா ளும்.

அறிவானந்தர்.

1920. கானுந்து சோலை வலங்கைமீ காமன் கதிபெறவே
வானுந்து தேவர்க்கெட் டாவறி வானந்தன் வண்மைகுன்றாத்
தேனுந்து செஞ்சொற் றமிழா னுரைத்த சிறந்தவறி
வானந்த சித்தி தனைத்தேர் பவர்பிறப் பற்றவரே.

சிவப்பிரகாசமுனிவர்

வேள்ளியம்பலவாணத்தம்பிரான் கொடுத்த
சமத்தியை முடித்துப் பாடியது.

1921. குடக்கோடு வானெயிறு கொண்டாற்குக் கேழன்
முடக்கோடு முன்னமணி வாற்கு—வடக்கோடு
தேருடையான் றெவ்வுக்குத் தில்லையோன் மேற்கொள்ளல்
ஊருடையா னென்னு முலகு.

விவாகஞ்செய்துகொள்ளும்படி வேண்டிய அண்ணாமலைரோட்டியாரை
நோக்கி ஷெ முனிவர் கூறியது.

1922. சேய்கொண்டா ருங்கமலச் செம்மலுட னேயரவப்
பாய்கொண்டா னும்பரவும் பட்டிச் சரத்தானே
நோய்கொண்டா லுய்கொளலா தூறு வயதிறுந்து
பேய்கொண்டா லுய்கொளலாம் பெண்கொள்ள லாகாதே.

(1918) இது தாயுமானவர்க்கென்றும் பிறவாறுங் கூறுவதுண்டு
(1919) சேதுநாடுத் தமிழும். (1920) தனிப்பா,

1923. கிட்டையிலே யிருந்துமனத் துறவடைந்த
பெரியோர்க ணிமலன் றானை
கிட்டையிலே தொடுத்துமுத்தி பெறுமளவும்
பெரியசுகங் கிடைக்குங் காம
வெட்டையிலே மதியங்குஞ் சிறுவருக்கு
மணம்பேசி விரும்பித் தாவி
கட்டையிலே தொடுத்துநடுக் கட்டையிலே
வைக்குமட்டுங் கவலை தானே.

சிவப்பிரகாசர் சந்திரோதயத்தைக்கண்டு தம் ஞானசாரியரை
நோக்கிக் கூறியது.

1924. கடன்முரசு மார்ப்பக் கதிர்க்கயிற்றா லேறி
யடைமதி விண்டழைநின் றுடக்—கொடைமருவு
மெங்கள் சிவஞான வேந்த லிறைத்தமணி
தங்கியவே தாரகைக டாம்.

பழமலையிலே சிதம்பரபூபதி அமைத்தளித்த மடத்தைச்
சிறப்பித்துப் பாடியது.

1925. வெங்கைப் பழமலையார்மீது கோவை வியந்துரைக்கும்
எங்கட் கினிய சிவஞான தேவ னிசைவுகொடு
திங்கட் பவனி யிருகான் முதுகுன்றர் சேர்மறுகின்
மங்குற் சிதம்பர பூபதி நல்கு மடமிதுவே.

வெங்கைப்பிடாரியின் தேரோட்டத்தில் தம்மடத்தருகிருந்த
முருங்கைமரம் ஒடிந்தபோது பாடியது.

1926. திருந்துதமிழிலக்கணவைந் திணைக்கோவை
விருத்தகிரிச் செல்வற் கோதும்
பெருந்தகைமை யுடையம்யாம் விடுமோலை
வெங்கைநகர்ப் பிடாரி காண்க
இரும்புவியி லொருமுருங்கைக் கொம்பொடியா
மற்காத்திங் கிருக்கு நீரம்
முருங்கைதனை வேரோடுங் களைந்தனையென்
றாவுணக்கு முறைப தாமோ.

மாங்கவியோன்றை எடுத்ததற்காகத் தம்மை வருத்திய
சோலைக்காவலாளன் சாகப்பாடிய வெண்பா.

1927. அடித்துவருத் தொண்டனுக்கா வந்தகனைத் தாளால்
அடர்த்ததுவுஞ் சத்தியமே யானால்—எடுத்ததொரு
மாங்கனிக்கா வென்னை மடிபிடித்த மாபாவி
சாங்கனிக்கா துத்தன்வரத் தான்.

திருக்காட்டுப்பள்ளித் தெருவில் உப்புவிற்றுநின்ற பெண்ணைக்கண்டு
அவளது புலமையறிந்து கூறியது.

1928. நிறைய வுளதோ வெளிதோ கொளுவேம்
பிறையை முடிக்கணிந்த பெம்மான்—உறையுந்
திருக்காட்டுப் பள்ளி திரிபாவாய் நீயிங்
கிருக்காட்டுப் பள்ளி யெமக்கு.

அழிநிவரது நயனதீக்கைபெற்ற அப்பெண் கூறிய பாட்டு.

1929. தென்னோங்கு தில்லைச் சிவப்பிரகா சப்பெருமான்
பொன்னோங்கு சேவடியைப் போற்றினோம்—அன்னோன்
திருக்கூட்ட மத்தனைக்குந் தெண்டனிட்டோந் திராக்
கருக்கூட்டம் போக்கினோங் காண்.

அழிநிவர பிரபுலிங்கலிலை பாடியது.

1930. தண்ணிலவு புனைசடிலத் திறைபுகழல்
லமதேவன் சரிதைத் தீம்பால்
புண்ணியர் தஞ் செவிலாயிற் றமிழ்ச்சங்கத்
தான்முகந்து புகட்டி னானால்
எண்ணரிய புகழ்மலயத் திருந்தவனோர்
வடிவெடுத்தா னென்று கூறப்
பண்ணியன்முத் தமிழ்க்கவிதைச் சிவப்பிரகா
சப்பெரும்போர் படைத்து ளானே.

பிரபுலிங்கலிலை செய்யப்பட்ட காலம்.

1931. பார்த்தெழு சகாதத் மூவைஞ் னூற்றெழு பானுன் காவ
தார்த்தெழு சகாதா மங்கொ ளாண்டுறு விடைஞா யிற்றிற்
சீர்த்தெழு மல்ல மன்றன் நிருவினை யாடற் காதை
தார்த்தெழு மிடற்றெங் கோமான் கருணைகொண் டியம்பினோனே.

(1930—31) பிரபுலிங்கலிலை முதலும் முடிவும்.

கல்லிடபம் கடலைநீன்னப்பாடியது.

1932. வில்லார் பொதுச்சபையின் வித்தகா நீயுமுனங்
கல்லாணைக் கிக்கருத்திக் காட்டியவுன்—வல்லாண்மை
கட்டிரையே யாயினிந்தக் கல்லே நெழீஇக்கடலை
இட்டவிவர் முன்றினச்செய் யே.

கருணைப்பிரகாசர் விவாகஞ் செய்துகொள்ளுங்
குறிப்புத்தோன்றப் பாடியது.

1933. நாணி யென்பதை நாரியென் றுரைத்திடு நசையால்
வேணு வானது வளைந்துபோய்ப் புகுந்தது வென்றும்
காண லாவதோ ருருவமெய்ந் நாரியைக் கண்டாற்
பூணு வார்மயல் கானைய ரென்பதும் புதிதோ.

நம் சகோதரர் திருமணக்காலத்தில் சிவப்பிரகாசர் கூறிய
வாழ்த்துக்கவிகள்.

1934. அய்யனின் சென்னிமிசை யுறைகின்ற மடமங்கை
யாரென்ன வுமைவினவவும்
அன்னதொரு மடமங்கை யன்றுவெண் டிரைகொழித்
தழுகொழுகு தண்புனலெனத்
துய்யவொளி யானனங் கரியவிழி காதுவாய்
தோயத்தி லுண்டோ வெனச்
சொல்லருங் கமலமலர் காவிலமர் கொடிவள்ளை
தாயசெங் குமுத மென்னப்
பொய்யென நினைத்துநற் கொங்கையுங் கூட்தலும்
புனலினிடை யுண்டோவெனப்
புற்புதஞ் சைவலம தெனவே மறுத்துப்
புகன்றிடுதி நங்காயெனத்
தையலவ னேயென்ன நானொடு வணங்கியென்
றன்பிழை பொறுத்தி டென்றே
சங்கர னுரைத்திடத் திருவிள மகிழ்த்தசிவ
சங்கரி யுமைக்காக்கவே.

(1932) கொங்குமண், சத, 49, மேற். (1933-34) சிவப்ப, பிரபஞ்சுசிரி
யர் வரலாறு.

1935. அரனவ னிடத்திலே யைங்கரன் வந்துதா
 னையவென் செவியை மிகவும்
 அறுமுகன் கிள்ளினு னென்றே சிணுங்கிடவு
 மத்தன்வே லவனை நோக்கி
 விரைவுடன் வினவவே யண்ணனென் சென்னியில்
 விளங்குகண் ணெண்ணினனென
 வெம்பிடம் பிள்ளையைப் பார்த்துநீ யங்ஙனம்
 விகடமேன் செய்தாயென
 மருவுமென் கைநீள முழமளந் தானென்ன
 மயிலவ னகைத்து நிற்க
 மலையரைய னுதவவரு முமையவளை நோக்கிரின்
 மைந்தரைப் பாராயெனக்
 கருதரிய கடலாடை யுலகுபல வண்டங்
 கருப்பெரு தீன்ற கன்னி
 கண்பதியை யருகழைத் தகமகிழ்வு கொண்டவள்
 களிப்புட னுமைக்காக்கவே.

1936. அம்பிகை யரன்நனை நோக்கியுன் னுபரண
 மரவமென வுமையை நோக்கி
 யரியரவ சயனத்தை யரவுருவ மானத்தை
 யறியாய்கொல் சிறிது மென்ன
 நம்பிமனை தொறுமிந் துணுமாண்டி நீயென்ன
 நான்ருத னறிவேனென
 நவையுறும் பொய்புகன் றீரெனப் பாரதம்
 நடந்ததே கரியாமென
 வெம்பியொரு வன்பிரம் பாலடித் தானென
 விளங்கிழை யொருத்தி தாம்பால்
 வீசினது சொல்லென்ன வெண்ணு யிரம்பெண்கள்
 மிகுதற்பைநீக்கி னையெனப்
 பம்புகற் பினிலோ' நிரட்டிப்பு நீக்கினது
 பதரும ஸீகே னெனப்
 பரமருட னிவ்வாறு விளையாடு பச்சைப்
 பசுங்கொடி யுமைக்காக்கவே.

(1935-36) சிவப்ர. பிரபந், ஆசிரியர் வரலாறு.

1937. அச்சுத னளிப்பனில முமதுநே யன்வித்தை
யருளுவன் பலபத்திரன்
அலமுதவு வன்சமன் பகடவ னந்தமக்
கானதோ ரெருதுமுண்டே
முச்சிர வயிற்படை யினைக்கொழுவ தாக்குவோம்
மொய்ப்புட னிழுத்திறுக்க
முத்திய வடக்கயிற் றுடன்மற்று நமதன்பர்
முன்பே யிரந்து கொள்வோம்
இச்சையுடை நமதினைய தனையனா கியகந்தன்
இனிமையொடு மாடுமேய்ப்பன்
இனியுழுது பயிரிடுத னன்றுநன் றிதைவிட்
டிரந்துண்ப தினமெனவே
கச்சமுலை மாதுமை யுரைத்திடும் புத்தியைக்
கைக்கொண் டெத்தி லிதுநற்
காரிய மெனக்கருதி மெத்தக் களித்திடுங்
கண்ணுத லுமைக்காக்கவே.
1938. கவுரிகம லாயர னிரந்தசோ நிதுவெனக்
கமலைமண் கண்டேனெனக்
காளையொன் றேயரற் கெனவாடு மேய்த்ததைக்
கட்டிடைய னாரோவெனச்
சிவனொருவர் னாதென்ன வத்துது சென்றகதை
செப்பிலொரு பாரதமெனச்
சேரோடு திருடினா னானெனக் கட்டுண்ட
செய்திரா மறிவோமென
அவையின்ட மாடினா னானென்ன வவ்வாட
லரவமறி யாதோவென
ஆலமதை யுண்டன னானென்ன மண்ணுண்ட
வதனை யறி யோமோவென
விவரமொடு மலைமகளு மலர்மகளு மிவ்வாறு
வினையாடு மிவர்க டினையா
மேவிவரு புத்ரமித் திரகளத் திரருடன்
மேன்மேலு மிகவாழியே.

தம் இளையசகோதரரான கருணைப்பிரகாசர் சிவபதமடைந்தபோது
சிவப்பிரகாசர் இரங்கிக் கூறியது.

1939. முன்னமொரு தமிழ்ப்புலவன் றனையுண்டு
கண்டசுவை முகிர்ச்சி யாலே

தன்னியலை முழுதுமுரைத் தமையாமுன்
னினைக்கவர்த்து தடங்கா ளத்தி

மன்னவனுண் டானெனது மாதவத்தின்
வலிநீர மண்ணின் நீதே

என்னுடன்வந் தவதரித்த விளங்கருணைப்
பிரகாச னென்னுங் கோவே.

அக் கருணைப்பிரகாசர் இறந்தமைகீது ஆற்றது அவர் முன்றோன்றலான
வேலையசுவாமிகள் கூறியது.

1940. ஆண்டதனா லெனையொவ்வாய் வித்தையினிற்
றமையனினு மதிக மென்றே

பூண்டவுல கதனினுளோர் புகல்வதுகேட்
டிருந்துமென்ன புதுமை தானே

காண்டகுகண் மணியேநல் விளங்கருணைப்
பிரகாசக் காளாய் நீதான்

மாண்டனையென் றறிந்திருந்து முயிர்தரித்தேன்
யானுமிக வன்னெஞ் சேனே.

தமையனார் சிவப்பிரகாசர் சிவபதமடைந்தபோது
வேலையசுவாமிகள் கூறியது.

1941. அல்லிமலர்ப் பண்ணவனு மாராயந் தறிகவிதை
சொல்லு மிருவரிடைத் தோன்றியயான்—முல்லை
யறம்பிற் பொலியு மணிமுறுவ னல்லாய்
கரும்பிற் கணுநிகர்த்தேன் காண்.

சிவப்பிரகாசமுனிவர் வேதாந்ததுடாமணி பாடியதுபற்றிய
பாயிரச்செய்யுள்.

1942. அருமறையின் பொருடெரித்த விவேகசுந்தா
மணியதனு ளாறவே தாந்தப்

பொருளினைமுத் தீர்வரைப்பி னுலகறியச்
செந்தமிழாற் புனைதல் செய்தான்

பெருகுசுவை நறவொழுகு செஞ்சொன்மல
ராற்புனையாப் பெருந்தண் மாலை
கருமிடற்று வானவற்கே சாத்துசிவப்
பிரகாசன் கவிஞர் வேந்தே.

வேங்கையுலாப் பாடியது.

1943. வெங்கைப் பதிப்பழைய வெற்புக் கணிமுழுதுந்
தங்கத் திருவுலாச் சாற்றினான்—சங்கத்துப்
போற்றுந் தமிழ்தூல் பொதுக்கழந்தா னென்னுலகஞ்
சாற்றஞ் சிவப்பிரகா சன்.

சிவப்பிரகாசர், வேலையர், கருணைப்பிரகாசர் என்ற
மூவர் சகோதரரும் பாடிய நூல்கள்.

1944. தெருள்சிவப் பிரகாச வடிகளரு எரிய நூல்கள்
சீர்ச்சோண சைல மாலை

செந்திலந் தாதிவெங் கைக்கோவை வெங்கைக்
கலம்பகம் வெங்கை யினுலா

செப்பரிய வெங்கையி னலங்கார மேசிவப்
பிரகாச நல்வி காசம்

சேர்தர்க்க பரிபாஷை நால்வநான் மணிமாலை
திரிபிற்சத மணிமா லையே

அருளுறஞ் சிவஞானி நெஞ்சுவீடு தூதுதா
லாட்டுபிள் ளைத்த மிழ்கலம்

பகமொடும் பள்ளியி னெழுச்சிகூ வப்புரா
ணம்பிரபு லிங்க லீலை

அமையும்வே தாந்தகு டாமணி சித்தாந்த
சிகாமணிரல் பழமலையினர்

தாதிபிட் சாடனா லமணிமா லையுட
னாறகோச்ச கக்க லிப்பா

மருளதனை மாற்றுபெரி யம்மைக் கிலித்துறை
வளர்நெடு விருத்த மேசு

மதிரா கரணநன் னெறியோடு சிவநாம
மகிமைதல வெண்பாழுறை

வதியிட்ட லிங்கவயி டேகமா லையுநெடுங்

கழிநெடில் குறுங்க ழிநெடில்

மாரிரஞ் சனமாலே கைத்தலம் பகர்மாலே

மற்றும்வே லையர் நூல்கள்

வெருளில்லைத் தலமாலே நல்லூர்ப்பு ராணமலர்

விரிபாரி சாத லீலை

வீரசிங் காதனபு ராணமயி லாசல

விரட்டைமணி மாலே யொடுலா

மிளிருகை நமச்சிவா யர்லீலை கருணைப்ர

காசர்மே விஷ்ட லிங்க

விதியகவல் காளத்தி நன்புரா ணந்தனை

விரித்தனரிம் மூவ ருமரோ.

சிவப்பிரகாசர்முதலிய முவர்கீதந் தந்தையாரான

குமாரசுவாமிகள் பாடியது.

1945. கயல்வாய்த்த கண்ணி யுலகீன்ற வல்லிபங் காவுனது

செயல்வாய்த்த வன்பர்க்கு மல்லா தவர்க்குஞ் சிரிப்பல்லவோ

இயல்வாய்த்த வெந்தைக் கியான்வாய்த் ததுவுமிங் கென்றனக்கு

வயல்வாய்த்த தும்மனை வாய்த்தது மைந்தர்கள் வாய்த்ததுமே.

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்மாணுக்கர் பழனிமாழனிவர் அடைந்த தீனம்.

1946. அடையு மிரத்தாட்சி யாண்டாடி மாதத்

திறைவன் நிருவா நிரையிற்—றுறைசைச்

சிவப்பிரகா சையன் நிருவடியைச் சார்ந்தான்

தவப்பழனி மாமுனிவன் றான்.

குமாதுருபாழனிவர்.

1947. திருமக ளகலாப் பாமவை குந்த

நன்னக குதித்த செந்நெறிக் குரிசில்

ஐந்தேனும் பருவம் வந்துறு மளவும்

மழக்குண மொருவி யீழற்றிடாச் செம்மல்

செந்திலம் பதிவாழ் கந்தன தருளால்

ஒதா துணர்ந்த போதனும் முன்னர்ச்

(1945) தனிப்பா, (1946) சென்னை மியூவரியம் புத்தகசாலைப்பிரதி.

கவிவெண் பாவெனு மொலிபெறு மலங்கல்
 குகன்றிரு முடிதனக் குகந்திடச் சூட்டிப்
 பின்னாக் கவிமுதல் வெள்ளைக் கிழத்தி
 மாலை யீ ருகச் சால்பமை பிரபந்தம்
 முந்நான் கியற்றித் தன்னுஞ் சமய
 நிலையையுங் காட்டி யுலையிலா தியாரும்
 தீதெலா மொருவி நீதியே புரிய
 நீதிநெறி விளக்கமென் றேதமில் பனுவலும்
 இயற்றின னில்லறந் தியக்குறு நிலையென
 இளமையிற் றுறந்து வளமைசேர் தருமை
 மாசிலா மணியெனுந் தேசுறு குரவன்
 பதமலர் பழிச்சுமற் புதகுண குமர
 குருபர னெனும்பெயர் மருவிய முனியே.

குமரகுருபரமுனிவர் நம் ஞானசிரியரைப் பாடியது.

1948. காட்டிருந் தாலு மலையிருந் தாலுங் கருதரிய
 நாட்டிருந் தாலு நமக்கென்ன காணல்ல தோர்கமலை
 வீட்டிருந் தாண்டருண் ஞானப்ர காசன் விரைமலர்த்தான்
 கேட்டிருந் தாலும் பிறவா நெறிவந்து கிட்டிடுமே.

வேலையர் வீரசிங்காதனபுராணம் பாடியது.

1949. கலியது காலா யிரத்தெண்ணூற் றிருபான்
 கதிககாத் தம்மொரா யிரத்தின்
 மலியறு நூற்று நாற்பத்தொன் ருக
 வழங்கிய விளப் பினதம் மாசஞ்
 செலுமதிற் பதினான் காந்தின மதனிற்
 றிங்களிற் கயிலையேர் குடந்தை
 சொலும்வீர பத்ர ரிரேணுகர் சோம
 சேகரர் சரிதமுந் தொகுத்தே,

1950. மகத்துதே கென்முன் கருடந் தமிழால்
 வழத்துமென் றியம்பவே லையர்
 தொகுத்தருண் மழைய மல்லையர் சரிதந்
 தொன்மையா மூர்க்கர்தஞ் சரிதம்

(1948) குமரகுருபரசுவாமிகன்பிரபந்தத்திரட்டு, நூலாசிரியர்வரலாறு,
 (1949—50) ஷே வீரசிங்காதன புராணப்பாயிரம்.

பகுத்தக ளங்கச் சோழர்தஞ் சரிதம்
பகர்ந்தனர் சிதம்பர மடத்துள்
மிகுத்துவாழ் வசவ லிங்கையர் பிறரும்
விளம்பிட வேண்டுமென் றிசைக்க.

ஒப்பிலாமணிதேசிகர் சிவரகசியம்பாடி அரங்கேற்றிய காலம்.

1951. மன்னர்புகழ் சரபோசி மகராச ராசன்
மாளிலங்காத் திடுநாளிற் தஞ்சைமா நகரிற்
றுன்னுமே விளம்பியுற்ற மகரமதி யைத்திற்
சோதிசிவ ரகசியமொப் பிலாமணிகொற் றமிழை
இந்நிலத்தி் லரங்கேதச்செய்தனர் பொன் மாறை
எழில்சேருந் தீராத வினை தீர்த்தான் பாகைப்
புன்னைவன நா தனிவர் சைவநெறி வளர்க்கும்
பூபால ரவனியெங்கும் புகழினிதோங் கிடவே.

அரதூர்ச் சோக்கப்புவலர் குடந்தைப்புராணம் அரங்கேற்றியது.

1952. கொண்டல்கண் மெய்லுஞ் சோலைக் குடந்தையிற் பலரு மேவத்
தண்டமிழ்ப் பனுவல் வெற்றித் தாரைவேற் றானே மன்னன்
மண்டலம் புரக்குஞ் செங்கோன் மனுநிகர் சகசி வாழ்நாள்
தொண்டைநாட் டரதூர்ச் சொக்க னரசவை சொற்ற தன்றே.

சம்பந்தமுனிவர் திருவாரூர்ப்புராணம்பாடி அரங்கேற்றிய காலம்.

1953. பார்புகழ் சகாத்மமா யிரத்தைஞ் ஞாற்றுப்
பதினாண்டா கியபிங்க லப்பே ராண்டிற்
தீர்பரவு பங்குனியுத் தரத்துத் தேவா
சிரயனெனுங் காவணத்திற் றேவர் போற்றும்
தார்பரவு கண்டரா ஞர்ப்பு ராண
காதைநா ளரகாண்டங் கலைவ லோர்மூன்
தார்பரவு பேரளகை-வணிகர் சோமா
னிசைவளர்ச்சம் பந்தனரங் கேற்றி னானே.

(1951) சிவரகசியம்—பாயிரம். (1952) தஞ்சைச் சரங்கவதிமால்
பிரதி. (1953) திருவாரூர்ப்புராணப் பாயிரம், 85.

வேறு புலவர் ஒருவர் திருவாநூர்ப்புராணம்பாடி அரங்கேற்றியவராலாறு.

1954. ஆண்டிகலி யுகத்துக்கு நானூற்று

முப்பத்தி ராயி ரத்துள்

நண்டியநா லாயிரமு மறுநூறு

மெண்ணைந்து மேழுஞ் செல்லப்

பூண்டபரா பவவாண்டின் மகரத்திற்

புததிரயோ தசியூர் வத்திற்

காண்டகுதிங் களின்மானின் மயேந்திரத்திற்

கவுலவமாங் கரணந் தன்னில்.

1955. அருமறைக ளொருநான்கு மாகமங்க

ளொழுநான்கு மங்க மாறும்

திரிவறவா ராய்ந்துசிவ னேபரம

தெய்வமெனத் தெளிந்த சைவர்

பொருவரிய சிவஞானப் புற்றிடங்கொண்

டருள்புரிந்த புகழை யெல்லாம்

உரைசெய்யு மாரியத்தின் பொருடமிழா

லுணர்த்துகவென் றுரைக்கச் சொல்வாம்.

திருவையாற்றுப்புராணம்பாடி அரங்கேற்றப்பட்ட வராலாறு.

1956. மலிபுனல்சேர் சோனாடு தஞ்சையிற்காத்

திருமரசர் மதியமைச்சன்

ஒலிமறைதேர் கோவிந்த தீட்சிதரை

யன்றிருவாக் குடைமையாலே

கலியுகத்துச் சகனாண்டு மூவைஞ்ஞாற்

றிருபதின்மேற் காணுமேழாய்ப்

பொலிவருடத் தையாற்றுப் புராணவட

மொழிதமிழாற் புகலலுற்றேன்.

வேற்காட்டீர்ப்புராணம்பாடி அரங்கேற்றப்பட்ட வராலாறு.

1957. ஆதவன்போற் கணிலிளக்குங் கலிநூலா

யிரத்தெண்ணூற் றறுபத் தொன்பான்

மீதுவனப் புளசகனாண் டாயிரத்தோ

ரறு நூற்றின் மேற்றொண் ணூற்றிற்

(1954—56) தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால்—பிரதிகள்.

செவயற் பொழிலுத்த சீகாழி
வடுகேசன் நிருத்தான் போற்றி

வேதவனப் பெருமைமிகும் வடமொழியைத்
தமிழ்மொழியால் விளம்ப லுற்றேன்.

சுந்தரலிங்கமுனிவர் திருப்பெருந்துறைப்புராணம் பாடியது.

1958. திருவளரும் பெருந்துறைமான் மியத்தையருஞ்

செந்தமிழாற் நிசைகள் போற்ற

அருளுதவு துறைசையில்வாழ் திருச்சிற்றம்

பலகுருவி னடிமை மேலாய்

மருவியஞா னப்பொருள்சேர் கல்வியின்ற

னெல்லையுணர் மதுர வாக்கி

இருநிலத்தோர்க் கமுதெனச்சுந் தரலிங்க

முனிவரன்றா னியம்பி னானே.

சாந்தலிங்கதேசிகர் அவிரோதவுந்தியார் இயற்றியது.

1959. பன்னெறியி னிகல்லினாக்கும் பலசமயத்

தவருமுத்தி பதத்திற் கீது

நன்னெறியென் றுய்யவவி ரோதவுந்தி

யாரெனுநா னல்கி னானே

வென்னெறிதேர் மறைநெறியா கமநெறியொன்

றெனக்காட்டிம் வீர சைவத்

தொன்னெறிமா கேசனெங்கன் சாந்த லிங்க

தேசிகனாந் தூயன் றானே.

ஷ. தேசிகர் வைராக்கியதீபம் இயற்றியது.

1960. உருட்கறங் கூசன் மனமொடுங் கிடவென்

னுணர்வுநேத் திரக்கியா னெனநா

மிருட்கெடுத் தெலாமாம் பொருட்டிகழ்ந் திடமோ

ரெழில்வயி ராக்கியநீ பத்தை

மருட்கொடும் பாசக் குழிக்கண்யாம் வீழா

வகையரு ளின்னமறை முடிவின்

தெருட்கமை வீர சைவனெஞ் சாந்த

லிங்கதே சிகன்றெருட் சுடரே.

ஆதீயப்பர் மாயுரபுராணம்பாடிய வரலாறு.

1961. இங்குதுவல் வடகலையிற் சருக்க மெல்லா
மிலகுபசுந் தமிழ்மொழியா லெவர்க்குந் தோன்றப்
பொங்குபுகழ் வணிகர்கோத் திரத்தின் மேவும்
பொன்மாறைப் பதிபுரக்கும் போசன் வாசச்
செங்குவுளைத் தெரியல்வயித் தியநா தன்சேய்
தீராத வினைதீர்த்தான் செப்பென் றோதச்
சங்கவயற் பொன்வினைந்த களத்தூர் மேய
தமிழரைய னாதிபப்பன் சாற்றி னானல்.

1962. பொன்னாருந் திருக்களரங் கொள்ளம் பூதார்
பூனைவனம் பருதிவனம் போற்றுந் தஞ்சைத்
தென்னாருங் கொடிவீதிக் கண்ணார் கோயில்
சிறந்தவைகற் பதியிவைக்குஞ் சிவபு ராணம்
பன்னாருந் தனியோங்குந் தமிழாற் செய்தேன்
பகர்கூத னுரைத்தபடி பரன்பால் வைகு
மின்னாரு மாயுரப் பதிக்கு மீண்டும்
விளம்புகேன் வழவுறினும் விரும்பு வாரே.

1963. ஓய்விலுரை புணர்புலவ ருவகையோடு

.....கம வுறுச காத்தம்

ஆயிரத்தோ டறு நூற்று நாற்பத்தி
ரண்டினுக்கு மப்பா லிங்ஙன்

மேயவரு டஞ்சாரு வரிசனிற்சித்
திரைமதியில் விண்ணோர் போற்று

நாயகன்வாழ் மாயுரத் தலபுரா
ணம்பாடி நவின்ற தாமால்.

தாயுமானவர் சீவகதி அடைந்ததைப்பற்றி அவர்மானுக்கர் அருளையர்
பாடியது.

1964. உலகினுக் கணியா மிராமநா தபுரத்
துயர்நறை வாவியின் குணபால்
மலர்சிதை வனத்திற் சிவத்துறு டிட்டை
மருவிமெய் யொருவிவே தாந்தத்

(1961-63) தஞ்சைச் சரச்சுவதிமால்—பிரதி.

திலகிய பொருளாய் வானமாய் நிறையு
மென்றையே யெனதுபந் தமுமபோய்

நிலையுற நினது திருவரு ளளிப்பாய்
நின்மலா னந்தமே போற்றி.

கோடிக்கரைஞானிகள் தாயுமானவர் அடைந்த காலத்தைக்குறித்துப்
பாடிய பாட்டு.

1965. துகளறு சாலி வருடமா யிரத்தைந்
நூற்றொடெண் பத்தொன்று தொடரும்

மிசுசுப கிருதாம் வருடத்தை மாதம்
வெண்மதி வாரநாள் விசாகம்

மகிமைசேர் பூர்ணைத் திதியினி லருத்த
மண்டல சமயத்திற் கங்கை

திகழ்கரை யதனிற் ருயுமா னவனார்
சிவத்தினிற் கலந்தநற் றினமே.

மூக்கனாலிங்கர் எனப் பிள்ளைந்திருநாமம்பெற்ற சிவஞானமுனிவர்
சிறுவயதில் தம் விருப்பிற்கிசைந்து அடியவர்க்கு அழதிட்ட
தம் அன்னையாரைப் புகழ்ந்து கூறியது.

1966. அருந்ததியென் னம்மை யடியவர்கட் கென்றுந்
திருந்த வழுதளிக்குஞ் செல்வி—பொருந்தவே
ஆனந்தக் கூத்த ரகமகிழத் தொண்டசெயும்
மானந் தவாத மயில்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்ச் சிவாலயத்தில் சமத்திபாடிமுடிப்போர்க்கென்று
புலவர்கட்டிவைத்த பொற்கிழியை ஏழைப்பிராமணரோடுவர்
பெறும்படி சிவஞானமுனிவர் பாடிமுடித்த செய்யுள்.

1967. வரையேற விட்டமுதஞ் சேந்தனிட வுண்டனைவல்
லினமென் றுலும்

உரையேற விட்டமுத லாகுமோ வெனைச்சித்தென்
றுரைக்கி னென்னும்

நரையேற விட்டமுத னுளவனாக் கொண்டெழும்
புலிசை மேவும்

கரையேற விட்டமுதல் வாவுன்னை யன்றியுமோர்
கதியுண் டாமோ.

(1965) தாயுமானவர்பாடல்; ஆசிரியர்வரலாறு.

சிவஞானமுனிவர் கலைசைச் செங்கழநீர்விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்
அரங்கேற்றிய காலம்.

1968. இலகுசக னீரெட்டு நூற்றுநாற் பத்தேழி

னிற்கரங் கும்ப மிருபத்

தேழிரே வதிவெள்ளி பூர்வபக் கத்துதியை

யேர்க்கவுல வஞ்சப் பிரம்

கலவியுறு சுபதினங் கன்னிலக் கினமதிற்

கலைசைப் பதிக்குள் வாழ்செங்

கழுநீர் விநாயகர்த மீதுபிள் ளைத்தமிழ்க்

கவிபாடி வாளுருண

அலைமலி கடற்கடைந் தமுதூட்டு மாலென்ன

வவனியிற் புலவர் செவியால்

ஆர்ந்திடத் துறைசைவாழ் சிவஞான தேசிக

னரங் கேற்றி னுஞ்சலால்

நலசுருண மலிகுலனை யணிபுயன் வீரப்ப

னல்குமக ராச யோகன்

நங்கள்கே சவபூப னனுசர்சேய் சுற்றமு

நன்மைதரு வாழ்வுறுகவே,

1969. இன்றிழக்கு மூக்கன்றே யீர்ந்துமா னங்கொடுத்தா

னென்றுசய வீரனையே யேத்துவாள்—மன்றவே

நற்கலைமான் றாயசிவ ஞானமுனி யோதுதமிழ்ச்

சொற்குவையை நோக்குந் தொறும்.

அம்முனிவர் சைவசிந்தாந்தக்கட்டளை இயற்றியது.

1970. "வடநூற் கடலுந் தென்றமிழ்க் கடலும்

முழுதுணர்ந் தருளிய முனிவரன் றுறைசை

வாழ்சிவ ஞான மாதவன் முன்னூற்

சித்தாந் தப்பிர காசிகை சிறந்திட

மொழிபெயர்த் தருளினன் தென்மொழி யாக்

மருளகன் றெம்மனோர் மதிபெறற் பொருட்டே.

(1968-69) சிவஞானசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டி.

சிவஞானமுனிவர் சிவகதியடைந்த காலம்.

1971. மன்னும் விசுவா வசவருட மேடமதி
உன்னிரவி நாட்பகலோ தாயிலியம்—பன்னுந்
திருவாள நெங்கோன் சிவஞான தேவன்
திருமேனி நீங்குந் தினம்.

அம்முனிவரைப்பற்றி அவர் மாணுக்கர்கள் பாடிய துதிகள்.

1972. ஒவியங் காணச் சுவரிலே சுவரை
யுற்றறிந் திடிலவை யிலபோன்
மேவுசத் தாதி காணுறிந் சிவமும்
விளங்குற விளங்குறச் சிவத்தைப்
பாவிநீ சிவம லாலிலே யெனவே
பாமபூ ரணம்விளங் குறுமென்
ஆவடு துறைசை யமர்சிவ ஞான
தேசிக னறைந்தன னன்றே.

1973. கண்ணினுற் காணச் சித்திரங் கையாற்
றடவுறிந் சுவரல திலையே
நண்ணுபொய்ப் புலனாற் காணுறிந் சகமாய்
நணுகுமப் புலன்வழி யொழுகா
துண்ணிறை யருளா லுற்றறிந் திடிலவ்
வுறுசுக மகன் றுபூ ரணமே
நண்ணுமென் றுரைத்தா னாவி துறையார்
நஞ்சிவ ஞானதே சிகனே.

தோட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணியமுனிவர் பாடியவை.

1974. ஓதரிய வாய்மைச் சிவாகமங் கட்டுகொ
முற்றபே ராக ரமதா
ஒங்குதிரு வாவடு துறைப்பதியி லற்புத்த்
தொருவடிவு கொண்ட ருளியே

(1971—73) சென்னை மியூ வியம் கையெழுத்துப்புத்தகசாலை.
(1074) சிவஞானபோதமாபாடியம், சிவஞானமுனிவர் வாலாறு.

பேதமறு சமயவா திகளுள் மயக்கைப்

• பெயர்க்கும்ரச குளிகை யாகிப்

பிரியமுட னேவந் தடுத்தவர்க் கின்பப்

பெருங்கருணை மேரு வாநி

ஆதரித் தடியேங்க ஞண்ணத் தெவிட்டாத

வமிர்தசா கரமாகியே

யழகுபெறு கலைசைச் சிதம்பரே சுரரடிக்

கதிமதுர கவிதை மாரி

மாதவர் வழுத்தப் பொழிந்தருளி யென்றுமவர்

மன்னிவளர் சந்நி தியிலோர்

மணிவிளக் கென்னவளர் சிவஞான மாதவன்

மலர்ப்பதம் வணங்கு வாமே.

1975. திண்ண லின்பச் சேவடியுந் திருவழியுந்

திருமார்புஞ் செல்வக் கையும்

நண்ணு மன்பர்க் கருள்கருணைத் திருமுகமும்

பசங்குழவி நடையே யாகிப்

புண்ணி யத்தின் பொலிவாகி யற்புதக்கோ

லக்கொழுந்தாய்ப் புலைநா யேற்குக்

கண்ணை விட்டு நீங்காத சிவஞான

சற்குருவே கருணை வாழ்வே.

கச்சியப்பழனிவர் விநாயகபுராணம்பாடி அரங்கேற்றியது.

1976. சொல்வாழ்ந்த புகழ்த்தொண்டை வளநாட்டிற் சிறந்த

துளுவர்குல் சிகாமணியாங் கந்தப்ப னருளும்

வல்லாண்மைத் தடம்புயத்தோன் குளந்தையூர் வள்ளல்

மாமேரு காவலனும் வரம்பில்பெரும் புகழோன்

வில்லாந்த வருட்சிவபுண் ணியக்கொழுந்தா யுலகில்

விளங்குசிதம் புரப்பன் விநாயகன்மான் மியத்தை

எல்லாரு முயத்தமிழா லருளுகெனத் தந்தான்

இருந் துறைசைக் கச்சியப்ப னெல்லையின்மா தவனே.

(1975) சிவஞானபோதபாடியம். சிவஞானமுனிவர் வரலாறு.

கச்சியப்பழனிவர் சிவகதியடைந்தகாலம்.

1977. ஏர்தரு சாலி வாகன சகாத்த
மாயிரத் தெழுசதத் தொருபத்
திரண்டின்மேற் சாதா ரணவரு டத்தோ
டியைதரு சித்திரைத் திங்கள்
சார்தரு தெய்தி பத்தினு ரென்று
தருஞ்செவாய் வாரம்பூர் வத்துச்
சத்தமி புனர்பூ சத்திரு நாளிற்
சார்தரு கும்பலக் கினத்திற்
சேர்தரு துறைசை நமச்சிவா யன்றன்
திருப்புக ழுலகினிற் றுலக்கித்
திகழ்ந்துள கச்சி யப்பதே சிகனற்
நிருப்பெருங் காஞ்சியி னெய்திச்
சேர்தரு மடியார் தமக்கக விருளைத்
தினகரன் முன்னிரு ளென்னத்
நிருந்துதன் னருளா லகற்றிவீ றெடுத்திச்
சிறந்தபூ ரணத்தடைந் தனனே.
1978. வருடஞ்சா தாரணமா மன்னுதிங்கண் மேடம்
நிருநாட் புனர்பூசஞ் சேர்தார்க்க— கருளாற்
கருவே ரறுத்தருளெங் கச்சியப்ப தேவன்
நிருமேனி நீங்குந் தினம்.

சைனப்பேரியோர்.

துணவிராமழனிவர்.

1979. அலைபுரியும் புனற்பொன்னி யாறுடைய சோழன்
அரு(ண்)மொழிக்கி யாண்டிருபத் தொன்றாவ தென்றும்
கலைபுரியு மநிரிபுண்ன் வெண்கிழான் கணிச்செக்(?)
காமருபொற் சூரியன்ற னுமத்தால் வாம

நிலைநிற்குங் கலிங்கிட்டு நிமிர்வைகை மலைக்கு
நீழி யிருமருங்கு நெல்விளையக் கண்டோன்
கொலைபுரியும் படையரசர் கொண்டாடும் பாதன்
குணவீர மாமுனிவன் குளிர்வைகைக் கோவே.

வச்சணந்திமுனிவர்.

1980. மன்னுந் திருமலை யாகு முதயத்து வச்சணந்தி
யென்னுங் கடவுட் கதிரவன் றோற்ற விருநிலத்[தே]
[துன்னுஞ் சமயங்க ளாகிய] தாரகைத் தொல்கணந்தான்
பன்னுந் துருநய நூல்வா தியரோடும் பாரியதே.

பிற்பெரியோர்.

முன்னோரான துறவியோருவர் வாக்கு.

1981. திருத்தக்க மாமுனிசிந் தாமணி கம்பர்
விருத்தக் கவித்திறமும் வேண்டேம்—உருத்தக்க
கொங்குவேண் மாக்கதையைக் கூறேங் குறளனுசேம்
எங்கெழிலென் ஞாயி நெமக்கு.

பல்லவவேந்தனுன

பெருமானடிகள் விஜய அபராஜித விக்கிரமவர்மன் வாக்கு.

1982. திருந்து திருத்தணியற் செஞ்சடையீ சற்குக்
கருங்கல்லாற் கற்றளியா நிற்க—விரும்பியே
நற்கலைக ளெல்லா நவின்றசீர் நம்பியப்பி
பொற்பமையச் செய்தான் புரிந்து.

சத்திபல்லவனைப்பற்றிய சாஸனப்பாடல்கள்.

1983. காலவர்கோன் சத்தி கற்றோட்டி விட்டயாண்
டேடியலீ ரைந்தி விடுவித்தான்—நீடியசீர்ப்
பல்லவமா ராயன் பசுநீக்கி தண்டலத்துக்
கல்லிவர்நீ ரோரிக் கலிங்கு.

(1980) தஞ்சைச் சாச்சுவதிமால் பிரதி. (1981) பெருங்கதை ஆசிரியர்
வரலாறு. வேறுபாடமுமுண்டு. (1982) The Journal of the S. I. Associ-
ation, Oct. 1910. p. 183. Foot Note-“இவ்வெண்பாப் பெருமானடிகள் தாம்
பாடி அருளித்து” என்ற குறிப்பு இப்பாட்டின்கீழ் உள்ளது. (1983) Rock
Inscriptions at Tandalam, by Dr. Hultzsich (Ep. Ind. Vol. vii, p. 25.)

1984. மண்டலத்து னோர்மதிப்ப வண்போளி யூர்நாட்டுத்
தண்டலத்தே ரிக்கலிங்கு தானமைத்தான்—ஒண்டமிழ்ப்
பாமங்கை தான்விரும்பும் பல்லவமா ராயனெழிற்
பூமங்கை தன்கோன் புரிந்து.

இராமனாசீங்கன்.

1985. நங்கோ னிராமனெழிற் செங்கோ னரசிங்கன்.
எங்கோன்றான் கோவ லீடைகழியில்—அங்கேய்
கருங்கற் படையைந்து செம்பொற் குடந்தான்
நெருங்கப் பயில்வித்தா னின்ற.

புவணவன்-காரி.

1986. சுலவுமலர்ச் சோலைச் சுசீந்திரவா திக்குத்
தலரிகழ மாதைச் சமைத்தான்—நிலவுபுகழ்
வாளபயற் கியாண்டுபதி னுறிரட்டி சேய்லார்மன்
புவணவன் காரி புரிந்து.

சாஸனமுடிவில் எழுதப்பட்ட வேண்பாக்கள்.

1987. தண்டிச் ¹சுரனோலை சாகரஞ்சூழ் வையகத்துக்
கண்டிச் ²சுரன்கரும மாராய்க—பண்டே
அறஞ்செய்தான் செய்தா னறங்காத்தான் பாதந்
திறம்பாமற் சென்னிமேல் வைத்து.

1988. சூ கொடுத்தா னறம்பெற்றான் கொற்றவனாய் பின்னை
யடுத்தா னறங்காத்தல் வேண்டும்—கடுத்தனை
மாற்றினுனாற்றநகராளு மற்றதனைப்
போற்றினான்...[விடுபுகும்].

(1984) ¹ Rock Inscriptions at Tandalam, by Dr. Hultsch (Ep. Ind. Vol. vii, p. 26.) (1935) Ep. Ind. Vol. VII, p. 43. (1986) T. A. S. Vol. iv, p. 133. (1987) Ep. Carn Vol. IX, pp. 9, 21. ¹சுரன் கோயிற். ²சுரன்கருப்ப நீராக, கரும மாராயன்—இது 'தொண்டைமான் சேக்கிழபார் சாஸனம்' என்று ஒரிடத்துக் காணப்படுகிறது.

நூல்கள்.

தோல்காப்பியத்துக்குப்
பனம்பாரனூர்கூறிய பாயிரம்.

1989. வடவேங்கடந் தென்குமரி
ஆயிடைத்
தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து
வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிரு முதலின்
எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு நாடிச்
செந்தமிழியற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பனுவல்
நிலந்தரு திருவிற் பாண்டிய னவையத்
தறங்கரை னாவின் நான்மறை முற்றிய
அதங்கோட் டாசாற் கரிபத் தெரித்து
மயங்கா மரபி னெழுத்துமுறை காட்டி
மல்குநீர் வரைப்பி னேந்திர நிறைந்த
தோல்காப் பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றிப்
பல்புகழ் நிறுத்த படிமை யோனே.

தோல்காப்பிய எழுத்ததிகார இயல்வைப்பு.

1990. துலின் மரபு மொழிமரபு துண்பிறப்பு
மேலைப் புணர்ச்சி தொகைமரபு—பாலாம்
உருபியலின் பின்னாயிற் புள்ளி மயக்கம்
தெரிவரிய குற்றகரஞ் செப்பு.

ஷை அதிகார நூத்திரந்தோகை.

1991. எழுத்ததி காரத்துச் சூத்திரங்க ளெல்லாம்
ஒழுக்கிய வொன்பதோத் துள்ளும்—வழுக்கின் றி
நானூற் றிருநாற்பான் மூன்றென்று நாவலர்கண்
மேனூற்று வைத்தார் விரித்து.

ஷை சோல்லதிகார இயல்வைப்பு.

1992. கிளவியாக் கம்மே கிளர்வேற் றுமைசொல்
ஊனவேற் றுமைமயக்க மோங்கும்—விளிமரபு

தேற்றும் பெயர்வினைச்சொற் சேரு மிடையுரிச்சொற்
ரோற்றிய வெச்சவியல் சொல்.

ஐ அநிகார சூத்திரத்தொகை.

1993. தோடவிழ்பூங் கோதாய் சொல்லதி காரத்துட்
கடிய வொன்பதியற் கூற்றிற்கும்—பாடமாம்
நானூற் றறுபத்து நான்கேநன் னூற்பாக்கள்
1கோனூற்று வைத்த குறி.

1994. கிளவியோ ரறுபா னிரண்டுவேற் றுமையிற்
கிளரிரு பஃதிரண் டேழைந்
துளமயங் கியலாம் விளியின்றுப் பானே
மூயர்பெயர் நார்பதின் மூன்று
தெளிவினை யியலேம் பானுட னென்று
செறியிடை யியலினுற் பானெட்
டொளிருரி யியலொன் பதிற்றுப்பத் துடனெட்
டொழிபறு பானின்மே லேழே.

ஐ பொருளதிகார இயல்வைப்பு.

1995. ஈட்டு மகத்திணையு மேய்த்த புறத்திணையுங்
காட்டு களவியலுங் கற்பியலும்—மீட்டும்
பொருளியன்மெய்ப் பாடுவமம் போற்றிய செய்யுண்
மரபியலு மாம்பொருளின் வைப்பு.

ஐ அநிகார சூத்திரத்தொகை.

1996. 1பூமலிமென் கூத்தால் பொருளியலின் சூத்திரங்கள்
ஆவவறு நூற்றறுபத் தைத்தாகும்—மூவகையால்
2ஆயிரத்தின் மேலு மறுநூற்றுப் பஃதென்ப
பாயிரத்தொல் காப்பியங்கற் பார்.

“தேற்றுகீதுமரியன்றிக் கடலெல்லையாகிய காலத்துக்
சிறுகாக்கைபாடினியார் பாடிய முதற்குத்திரம்”.

1997. வடதிசை மருங்கின் வடுகுவரம் பாகத்
தென்றிசை யுள்ளிட் டெஞ்சிய மூன்றும்

(1993 -96) தொல்காப்பிய ஏட்டுப்பிரதிகள். 1மேனூற்று வைத்தன
வா மே. 2பூமலர்மென். 3ஆயிரத்தின் மேலா ரறுநூற்றி ராமென்ப, பாயி
ரமோ வோசிரண்டென் பார். (1997) தொல். பொருளதி. 600, 594.

வரைமருள் புணரியொடு பொருது கிடந்த
நாட்டியல் வழக்க நான்மையின் சுடைக்கண்
யாப்பி னிலக்கண மறைகுவன் முறையே.

நீருகீதறனைப்பற்றிய பழம்பாடல்கள்.

பொய்யாமொழிப்புலவர் வாக்கு.

1998. குறமுனிவன் கோத்தெடுத்த கொற்சேரி யூசி
உறுவீலைக்கு விறந்தனோ டொக்குந்—தெறுகலியைச்
செற்றவேன் மாற திருவள் ளுவனார்வாய்ச்
சொற்றகுமுப் பால்வாழ்த்துச் சொல்.

(பிறர் கூற்று)

1999. முப்பாலு முண்டோ முலப்பா லினிதுகரோம்
அப்பாலுக் கப்பாலு மாயினோம்—எப்பொருளும்
உள்ள படியுணர்ந்தோ மோதிக் குறைநீர்த்தோம்
வள்ளுவனார் வைப்பெமக்கு வாய்த்து.
2000. எப்பாலு மேத்துவா மின்பம் பொருளறமா
முப்பாலு மாயிரத்து முந்தூற்று முப்பதா
ஓரடி முக்கா லுரைத்ததிரு வள்ளுவனார்
ஈரடி முக்காலு மே.
2001. அவனே புலவ னவனே யறிஞன்
அவனே தமிழை யறிந்தோன்—சிவனறிய
வள்ளுவ தேவன் வசனத்தை மெய்யாக
உள்ளுவ தேவ னுளன்.
2002. வாழிமழை யானினங்கள் வாழிமறை யாகமங்கள்
வாழிமனு நீதிமன்னர் மன்பதைகள்—வாழியரோ
தெள்ளுகுறட் செந்தேன் செவிகுளிரப் பெய்தமுகில்
வள்ளுவர் பாத மலர்.
2003. மாயோன் வடிவம் போல (வேள்வியின்)
முன்னொரு குறஞரு வாகிப் பின்னது
மூவடி முறைமையிற் செல்லாது தாந்தம்
ஈரடி யியக்க நிரம்பா வளவையின்
உலக மூன்று மளந்தன
புலவன் வள்ளுவன் குறள்வெண் பாட்டே.

தீருக்துறள் அறத்துப்பாற்பதப்பு.

2004. பாலாகும் வேதப் பயனாகும் பாயிரநான்
கேலாகே எரில்லறமு நாலெந்தா—மேலான்
துறவு பதினமூன்று தொடர்ந்தாமொன் றென்ப
அறிவுநெறி யாய்ந்துண்டார் தாம்.

ஹை பொருட்பாற்பதப்பு.

2005. அரரிய லையைந் தமைச்சிய லீரைந்
துரைநா டரண்பொரு ளொவ்வொன்—றுரைகால்
படையிரண்டு நட்புப் பதினேழ்பன் மூன்று
குடியெழுபான் றொக்கபொருட் கூறு.

ஹைகாமத்துப்பாற் பதப்பு.

2006. புணர் தல் யிரிதற் பொருள்களவு கற்பென்
றுணருமிரு கூறு முரைக்கிற்—புணருங்
களவே ழுறுமூன்று கற்பிவையை யைந்தா
அளவுறு காமத்துப்பா லாம்.

பரிப்பெருமாள் தம் தீருக்துறளுரைப்

பாயிரமாகக்கூறிய பாட்டு.

2007. நல்வினை செய்பவர் நாடொறும் வந்திக்க நான்முகனார்
தொல்லுரை யைத்தென் றமிழா லறியத் துகடபுசீர்
இல்லற முத்துற வும்பொருட் பக்கமு மின்பமுமாம்
பல்வகை யாலரு ளுந்திரு வள்ளுவன் பா தங்களே.

பத்துப்பாட்டு இளைவினன வென்பதுபற்றிய

பழைய வேண்பா.

2008. முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி—மருவினிய
கோலகெடு நல்வாடை கோல்குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து.

(2004) திருக்குறள்—பரிப்பெருமாள் உரைப்பிரதி. (2005-6) திருக்
குறள்—துண்பொருள்மாலையிற் கண்டவை. (2008) பத்துப்பாட்டிழை.

எட்டுத் தொகை இன்னவின்ன என்பதுபற்றிய
பழைய வேண்பா.

2009. நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை யைங்குறு நூ
ரோத்த பதிற்றுப்பத் தோங்கு பரிபாடல்
¹கற்றறிந்தா ரேத்துங் கலியோ டகம்புறமென்
றித்திறத்த வெட்டுத் தொகை.

ஐங்குறுநூற்றுத் திணைகளைப் பாடியவர்
இன்னுரின்னுர் என்பதுபற்றிய வேண்பா.

2010. மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன்
கருதுங் குறிஞ்சி கபிலன்—கருகிய
பாலையோத லாந்தை பனிமுல்லை பேயனே
நாலையோ தைங்குறு நூறு.

பரிபாடல் எழுபதனுள் இன்னுரின்னுர்க்கு
இத்துணைச் செய்யுள் உரிய என்பது பற்றிய
பழைய வேண்பா.

2011. திருமாற் கிருநான்கு செவ்வேட்கு முப்பத்
தொருபாட்டுக் ²காடுகாட் கொன்று—மருவினிய
வையையிரு பத்தாறு மாமதுரை நான்கென்ப
செய்யபரி பாடற் றிறம்.

கலித்தொகைத் திணைகளைப் பாடியவர்
இன்னுரின்னுர் என்பதுபற்றிய பழைய வேண்பா.

2012. பெருங்கடுங்கோன் பாலு குறிஞ்சி கபிலன்
மருதனிள நாகன் மருதம்—அருஞ்சோழ
னல்லுத் திரன்முல்லை நல்லத் துவனெய்தல்
கல்விவலார் கண்ட கலி.

2013. திருத்தகு மாமுனிசிந் தாமணி கம்பன்
விருத்தக் கவிவளமும் வேண்டேம்—திருக்குறளோ
கொங்குவேண் மாக்கதையோ கொள்ளேம் நனியார்வேம்
பொங்குகலி யின்பப் பொருள்.

(2009) இலக்கணவினக். 817, உரை; ¹கற்றறிந்தார் போற்றுங்;
கற்றறிந்தார் சொல்லுங். (2011) பரிபாடன் முகவுரை. ²கார்கோளுக்.
இவ்வேண்பா கந்தியார்வாக்கு என்றும் கூறுவர் (செந்தமிழ். தொ. 20, பக்.
201). (2012) செந்தமிழ். (2013) கலித்தொகைப் புதுப்பதிப்பு—முகவுரை.

அகநானூற்றுப் பாடல்களை
உருத்திரசன்மர் கோத்திட்ட முறை.

2014. வியமெல்லாம் வெண்டே ரியக்கங் கயமலர்ந்த
தாமரையா ருகத் தகைபெறீஇக் காமர்
நறுமுல்லை நான்காக நாட்டி வெறிமாண்ட
எட்டு மிரண்டுங் குறிஞ்சியாக் குட்டத்
திவர்திரை பத்தா வியற்பட யாத்தான்
தொகையி னெடியதனைத் தோலாச் செவியான்
வகையி னெடியதனை வைப்பு.
2015. ஒன்றுமூன் றைத்தேழொன் பான்பாலை யோதாது
நின் றவற்றி னான்கு நெறிமுல்லை—யன்றியே
ஆறு மருத மணிநெய்த லையிரண்டு
கூறு தவைகுறிஞ்சிக் கூற்று.
2016. பாலை வியமெல்லாம் பத்தாம் பணிநெய்தல்
நாலு நனிமுல்லை நாடுங்கான்—மேலையோர்
தேறு மிரண்டெட்டி வைகுறிஞ்சி செந்தமிழின்
ஆறு மருத மகம்.
- பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் இன்னவென்பது.
2017. நாலடி நான்மணி நானூற்பு தைந்திணைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி மாமூலம்
¹இன்னிலைய காஞ்சியோ டேலாதி ²யென்பவே
தைந்நிலையு மாங்கீழ்க் கணக்கு.
- நாலடியார்.
2018. ஆலி னரகி னசோகி னணியிருளின்
மேலை மறையின் விரிந்தபொருள்—நாலடியாம்
வெள்ளாஅண் வேதத்தி னின்னுரையைக் கண்டக்காற்
கொன்னாரோ நல்லோர் குறித்து.
2019. வென்னாண் மரபுக்கு வேத மெனச்சான்றோ
ரெல்லாருங் கூடி யெடுத்துரைத்த—சொல்லாரும்
நாலடி நானூறு நன்னிதா வென்மனத்தே
செழுட னிற்க தெளிந்து.

(2014—16) அகநானூற்றின் இறுதி. (2017) தனிப்பா. ¹மெய்ந்
நிலைய, ²யென்பதூஉம், (2018—19) எட்டுப்பிரதிகள்.

2020. எண்பெருங் குன்றத் தெனா யிரமிருடி
பண்பொருந்தப் பாடியபா நானாறு—திண்பொருந்தி
நீரெதிர்கொண் டோடுதலா னேரிசைப்பா வென்றதனைப்
பாரெதிர்கொண் டார்பயனைப் பார்த்து.

2021. மன்னன் வருதியர்கோன் வையைப்பே ராற்றினிடை
யெண்ணி யிருநான்கோ டாயிரவர்—உன்னி
எழுதியிடு மேட்டி லெதிரே நடந்த
பழுதிலா நாலடியைப் பார்.

சை நூலைத் தோதுத்தவர்.

2022. ஞாலத் துழிதரு நற்பாட்டே கொண்டடக்கி
நாலடி நானா றெனப்பெயரால்—வாலிதி
னீட்டித் தொகுத்தா னிசைசால் பதமனே
கூட்டமைந்த மூன்றுபால் கொண்டு.

அந்நூலின் அரும்பதவுரை.

2023. நல்லோ ருஞ்செய்த நாலடி நானாற்றின்
சொல்லோர் பொருளனைத்துந் தோன்றியதே—கல்வி
வரும்பதநூல் கொண்ட மதிவரன்றன் வாக்கால்
அரும்பத மிட்ட வழகு.

சீவகசிந்தாமணி.

கந்தியார்கூற்று.

2024. தத்தைருண மாலையொடு தாவில்புகழ்ப் பதுமை
ஒத்தவெழிற் கேமசரி யொண்கனக மாலை
வித்தகநல் விமலையொடு வெஞ்சுரமஞ் சரிதான்
அத்தகையி லக்கணையொ டாகமண மெட்டே.

2025. நாமகள்கோ விந்தையொடு நற்காந் தருவதத்தை
தாமருண மாலை சனிப்பதுமை—கேமசரி
மின்கனக மாலை விமலையுர மஞ்சரியோ
டன்பி னிலக்கணபத் தாம்.

குளாமணி.

2026. பொழிந்து பொருள்விளக்கும் போழ்த்திருன்கால் சீக்கும்
இழிந்தவரை யேற்றி நிறுத்துஞ்—செழுந்தரளத்
1தோளா மணிதொகுத்தார் போலாதே தோலாச்சீர்ச்
சுளா மணியகத்துச் சொல்.

2027. திக்கெட்டும் புகழ்படைத்த திறல்விசயன்
புயலினைய கையன் நெய்வைக்
கைக்கொட்டி நகைக்குமிகற் கார்வெட்டி
யரையன்வன நாடற் கேற்பப்
பொக்கெட்டும் பத்துமிலான் புகழ்த்தரும
தீர்த்தன்மலர்ப் பதம்பூ சிப்போன்
சொற்கெட்டா வரன்றோலா மொழிசுளா
மணியுணர்வோர் துறைகண் டாரே.

மேருமந்தரபுராணம்.

2028. ஆயிரத்து நானூற்றின் மேலு மிருமுன்றும்
பாயபுகழ் மேருக்கண் மந்தரப்பாற்—நாய
தவராச ராசன் குறுமுனிவன் றந்த
பவரோக மந்திரமாம் பாட்டு.

யாப்பருங்கலம்.

2029. சொல்லிற் சுருங்கிப் பொருள்விளங்கித் தொன்றான
மெல்லாம் விளங்கி யிருளகற்றுத்—நல்யாப்
பருங்கலம் வல்லவர் தாமன்றே கேள்வி
யொருங்கறிய வல்லா ருணர்ந்து.

நேமிநாதம்.

2030. தொல்பாப் பியக்கடலிற் சொற்றீவச் சுற்றாக்கப்
பல்காற்கொண் டோடும் படவென்ப—பல்கோட்டுக்
கோமிகா மற்புலனை வெல்லுங் குணவீரன்
நேமிநா தத்தி னெறி.

(2026) சென்னை மியூவியம் கையெழுத்துப் புத்தகசாலைப் பிரதி.

1தோளா மணியைநகுற் தோலா மொழிதொகுத்த; தோளா மணிதொகுத்
தாற் போலாதே தோலாச்சீர். (2027) குளாமணிப்பதிப்பு. (2028) மேரு
மந்தரபுராணப்பதிப்பிதுதி.

2031. எண்ணும் பெயரு முறையு மியன்றதம்பின்
நண்ணிவரு மாத்திரையு நற்பிறப்பும்—கண்ணு
வடிவும் புணர்ச்சியு மாயவோ ரேழுங்
கடியமருங் கூந்தலாய் காண்.

நன்னூற்பாயிரம்.

2032. மலர் தலே யுலகின் மல்கிரு ளகல
இலகொளி பரப்பி யாவையும் விளக்கும்
பரிதியி னொருநா னுகி முதலீ
ஒரப்பள வாசை முனிவிகந் துயர்ந்த
அற்புத மூர்த்தித் தனலர்தரு தன்மையின்
மணவிரு ளிரிய மாண்பொருண் முழுவதும்
முனிவற வருளிய மூவறு மொழியுளும்
குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
எனுநான் கெல்லையி னிருந்தமிழ்க் கடலுள்
அரும்பொரு ளுந்தையும் யாவரு முணரத்
தொகைவகை விரியிற் றருகெனத் துன்னார்
இகலற நூறி யிருநில முழுவதுந்
தனதெனக் கோலித் தன்மத வாரணந்
திசைதொறு நிறுவிய திறலுறு தொல்சீர்க்
கருங்கழல் வெண்குடைக் காரரிகர் வண்கைத்
திருந்திய செங்கோற் சீய கங்கன்
அருங்கலை வினோத நமரா பரணன்
மொழிந்தன னாக முன்னோர் நூலின்
வழியே நன்னூற் பெயரின் வருத்தன்
பொன்மதிற் சணகைச் சன்மதி முனியருள்
பன்னருஞ் சிறப்பிற் பவணந்தி
யென்னு நாமத் திருந்தவத் தோனே.

நன்னூல் எழுத்த்திகாரம் கூறும் பொருள்கள்.

2033. அடையெண் பெயர்முறை தோற்றம் வடிவள வாதியந்தம்
இடைநிலை போலியென் றீரைந் தெழுத்து மிருபதமும்
படுபுணர் மூன்றி னியல்பும் விகார முஞ் சாரியையும்
உடனறி வாரை யெழுத்தறிவா ரென்ப ருத்தமரே.

2033. நன்னூல், மயிலைநாதருரை--எழுத்த்திகார செரல்லதிகாரங்
களின் இறுதி.

ஷை எழுத்தந்திகாவியல்களின் சூத்திரத்தொகை.

2034. எழுபா னிரண்டெழுத்தி னேற்றபதத் தைஞ்ஞான்
கொடுமூன் றுயிரீறைம் பான்மூன்—றருமெய்யீ
றாறு றருபியன்மூ வாறு மெழுத்துரைநூற்
பாவிருநூற் றேரிரண்டாப் பார்.

ஷை சொல்லதிகாரம் கூறும் பொருள்கள்.

2035. இருதிணை மூவிட நான்மொழி யைம்பா லறுதொகையேழ்
அருவழு வெட்டுரு பொன்பான் றொகாநிலை யாய்ந்தவெச்சம்
ஒருபது கோனெட்டு மும்பொழு தீரிட மோரியல்பாய்
வருமொழி மூன்று முணரச்சொல் வண்மை வருந்திருவே.

ஷை சொல்லதிகாவியல்களின் சூத்திரத்தொகை.

2036. பேரறு பத்திரண்டு பின்வினையெண் ணான்குபொது
ஓரறுபத் தெட்டிடை மூவேழின்—மேலொன்
றுரியிருபத் தொன்றாகச் சொற்குத் திரத்தின்
விரியிருநூற் றேரைந்தா வேண்டு.

நம்பியகப்பொருளியற்றூத்திரவகை.

2037. ஏற்ற வகத்திணைச் சூத்திர நூற்றுப்பத் தேழதன்பின்
சாற்றுங் களவிய லைம்பத்து நாலன்றிச் சார்வரைவு
போற்று மிருபதி னொன்பான்கற் றீரைந்து பொங்கொழிவு
கூற்றிய னாற்பத்து மூன்ற மகப்பொருட் கொள்கையதே.

திருவாசகம்.

2038. தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழுந் தளபோக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே—யெல்லை
மருவா நெறியளிக்கும. வாதுவு ரெங்கோன்
திருவா சகமென்னுந் தேன்.

திருவாசகப் பதிகங்கள்.

2039. சிவபுரா ணங்கீர்த்தித் திருவண்டம் போற்றித்
திருவகவன் முதனான்காஞ் சதக நூறும்
இவர்கீதல் விண்ணப்ப மைம்ப தாரும்
மெம்பாவை யம்மானை சுண்ணக்கோத் தும்பி

(2034—36) நன்னூல், மயிலைநாதருரை—எழுத்தந்திகார சொல்லதி
காரங்களின் இறுதி. (2037) தஞ்சைச் சரஸ்வதிமால்—பிரதி. (2038-39)
சென்னை மியூவியம் கையெழுத்துப்புத்தகசாலை-திருவாசக எட்டுப்பிரதியிற்
கண்டவை.

- புவனமகிழ் தெள்ளேணஞ் சாழலிரு பஃதாம்
பூவல்லி திருவுந்தி பத்தொன்ப தாகும்
உவமையிலாத் தோணோக்கம் பத்தொன்ப தாகும்
ஊசலொன்ப தாகுமென வுரைத்த வாரே.
2040. திருவண்ணை குயிற்பத்துத் திருத்த சாங்கம்
திருப்பள்ளி யொடுகோயின் மூத்ததிருப் பதிகம்
அருள்கோயிற் றிருப்பதிகஞ் செத்திலடைக் கலமே
யாசையதி சயம்புணர்ச்சி வாழாப்பத் தருட்பத்
தொருபதென வுரைசெய்வர் கழுக்குன்ற மேழா
மொருபதாங் கண்டபத்துப் பிரார்த்தனைபன் னென்றே
திருமருவு குழைத்தபத்தோ ருயிருண்ணி யச்சன்
திருப்பாண்டி பிடித்தபத்தோ டேசறவும் பத்தே.
2041. திருப்புலம்பன் மூன்றருங் குலாப்பத்தற் புதமே
சென்னிதிரு வார்த்தைபத் தெண்ணப்பத் தாரும்
பரற்குரிய யாத்திரைப்பத் தொருப தாகும்
படையெழுச்சி யிரண்டாகும் பதினென்று வெண்பா
இருட்டலிரும் பண்டாய நான்மறையே ழாகு
மெட்டாகும் படையாட்சி மின்னேரே ழாகும்
அருட்பெறுமச் சோவொன்பா னாற்பத்தேழ் பதிக
மகவலுடன் பாட்டறு நூற் றைம்பத் தாரே.

தீருக்கோவையார்.

2042. ஆரணங் காணென்ப ரந்தனர் யோகிய ராகமத்தின்
காரணங் காணென்பர் காமுகர் காமநன் னூல்தென்பர்
ஏரணங் காணென்ப ரெண்ண ரெழுத்தென்ப ரின்புலவோர்
சீரணங் காயசிற் றம்பலக் கோவையைச் செப்பிடினே.
2043. எண்ணிறை தில்லை யெழிற்கோ புரந்திகழ்த்
கண்ணிறைந்து நின்றருளுங் கற்புதமே—நண்ணியுள்த்
தேனாறு செஞ்சொற் றிருக்கோவை யென்சிந்தை
நானாறு நிற்கவே நல்கு.

(2040—41) சென்னை மியூசியம் கையெழுத்துப்புத்தகசாலை—
திருவாசக—எட்டுப்பிரதியிற் கண்டவை,

சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தொகை.

2044. உந்தி களிதே யுயர்போதஞ் சித்தியார்
பிந்திருபா வுண்மை பிரகாசம்—வந்தவருட்
பண்புவினா போற்றிகொடி பாசமிலா நெஞ்சுவீ
டுண்மைநெறி சங்கற்ப முற்று.

சிவஞானபோதம்.

2045. மலர்தலை யுலகின் மாயிரு மியப்
பலர்புகழ் ஞாயிறு படரி னல்லதைக்
காண்டல் செல்லாக் கண்போ லீண்டிய
பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டகண் ணிருடீர்ங்
தருந்துயர்க் குரம்பையி னுன்மா நாடி
மயர்வற நந்தி முனிகணத் தளித்த
உயர்சிவ ஞான போத முரைத்தோன்
பெண்ணைப் புனல்கூழ் வெண்ணைச் சுவேதவனன்
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவன்
பவநனி வன்பகை கடந்த
தவரடி புனைந்த தலைமை யோனே.

2046. எந்தை சனற்குமர னேத்தித் தொழுவியல்பாய்
நந்தி யுரைத்தருளு ஞான நூல்—சிந்தைசெய்து
தானுரைத்தான் மெய்கண்டான் ருரணியோ ருள்ளளவும்
ஏதுதிருட் டாந்தத்தா லின்று.

சிவஞானபோதசி சூரணி வேண்பாக்களின் தொகை.

2047. சூத்திரமீ ராறினுக்குச் சூரணியும்பா னென்பா
னேத்தவெண்பா வெண்பா னிரண்டனைத்தும்—சேர்த்ததொகை
நூற்றுமும்பான் மூன்றிவற்றைநுண்ணுணர்வினாய்ந்துணர்ந்தோர்
வேற்றுருக்கொள் ளாகுறுவர் வீடு.

சைவ அநீகரண வேண்பாத்தொகை.

2048. ஐயிருப தோரேழு மாங்கமைந்த நாலாறும்
ஐயென்ப தோரெட்டோ டாராறும்—துய்யவெட்டோ
டெண்பத்து மொன்றுஞ் சிவஞான போதத்தின்
மன்னருளும் வெண்பா வகை.

ஷை அதிகாரணத்தோகை.

2049. மூன்றுநான் கேழு மூன்றே முடிந்தபி னிரண்டி ரண்டே
மூன்றுநான் மூன்று நன்றும் முடிந்தபி னிரண்டி ரண்டே
ஏன்றநான் ிறு தாமே யிவையீரா நிலகத் துள்ளே
ஏன்றமும் பாடுனென் பாளை யெனக்கர னிரங்கி னுனே.

ஷை சூத்திரக்கருத்து.

2050. முதற்பதி யரணே யைந்து முன்னத்து விதமிரண்டே
இதற்பினே யனுமா னத்தா லெண்ணிலா வுயிர்கண் மூன்றே
அதற்பினே யவத்தை நான்கே யகமறுத் திடலே யைந்தே
செகற்பதி பிரித்த லாறே தெரிவித்த லுயிரை யேழே.
2051. மறைப்பினே நீக்கிஞான வாரியை நினைத்த லெட்டே
சிறப்புடை யுபாயத் தம்மாற் றெளிவித்த லுயிரை யொன்பான்
அறுத்திடன் மலங்கள் பத்தே யழுந்தலே சிவத்தி லொன்றே
கிறப்பணி கொள லிரண்டே சிவஞான போதஞ் சித்தி.

சிவஞானசிந்தியார்.

2052. பார்விருத்த னாலெல்லாம் பார்த்தற்குச் சித்தியிலே
ஓர்விருத்தப் பாதிபோ தும்.

சிவஞானசிந்தியார்குபக்கப்பிரிவு.

2053. ஐந்துதுதி யீரேழு மளவை யாகும்
ஆதிதனி லெழுபதாம் பின்றெண்ணுற் றுறு
நந்துசுதுட்டயநாற்பா னவமும்பின் னவமும்
நனிநான்கு நாற்பதினி லொன்றிழந்தீ ராறும்
கத்தமுக மோராறுங் காமங்கீ ராறும்
கருதிவெங் கணபதியைங் காமுமிரு பதமும்
சிந்தையிவை மூவொன்ப தோடுமுந் தாறும்
சிவஞான சித்திசுவ பக்கமெனத் தெளியே.

ஷை பாரபக்கப்பிரிவு.

2054. முகவுரையிற் றசமெழுமூன் றதன்மூப்பா னென்று
மூதுவகன் மூப்பாடுனென் றெண்ணுந்தாம் புத்தன்
திசுழ்மூவர்த் கோரெட்டா நிகண்டனுக்கெட் டுரேழ்
சேவகனுத் தீரைந்தோ டிருமூன்றும் பாட்டன்

பகர்பதின்மூன் றீரைந்தே பாகரனீ ரிரண்டாம்
பரிணாம நான்கிருநான் கேமாயா வாத்தம்
நிகழைம்மூன் றறுமூன்றும் பாற்கரியற் கேழாம்
நிரீச்சுரற்குச் சதுராத்ரி யெழுமுப்பா னென்றே.

சிவஞானசித்தியார்—மறைஞானதேசிகநுரை.

2055. திருத்துழைபூர்ச் சைவன் றிருந்து மறையும்
விரித்துரைக்கும் வேதியன்மெய் கண்டான்—கருத்தின்
அருணந்தி தேவ னருண்மொழி யாய்த்தே
இருணந்தம் பாற்கண் டிலேம்.

2056. நிலையடைய வனுதினமு நினையெனது மனமே
தொலைவிலரு டருமகலு மலமுமுறு துயரும்
மலைவுடைய வுனதுமட மதியுடைய வறளும்
உலைவின்மறை ஞானமுனி யுரைசெய்திரு மொழியே.

ஷெநூலுக்கீதத் தாஞ்செய்த உரைபற்றிச்
சிவாக்கிரயோகிகள் கூறிய பாட்டு.

2057. ஒருமலமு மிருவினையுங் குணங்கண் மூன்று
முட்கரண மோர்நான்கும் புலன்க ளோந்தும்
வருபகைக ளோராரும் பவங்க ளோரும்
மாய்ந்திடப்பே ரின்பமெட்டும் வகையதாகத்
தருவதுவாய்ப் பரஞான மூர்த்தி தானே
தாரணிமேற் குருவுருவர் தரித்து வந்தோன்
திருவருளாற் சிவஞான சித்தி யென்னுந்
தென்னுலுக் குரைவிரித்தேன் தெரிந்த வாதே.

ஷெ யார் உரைபற்றிக்கூறிய
பிறர் பாட்டு.

2058. இரவியெழுத் திருளதனை நீக்குவபோ லென்று
மிறைஞ்சுமடி யவர்மனத்தி லிருளதனை நீக்கக்
கருணைபொறை தவர்தருமங் கல்விசிவ ஞானங்
காசினியி லொருவடிவாய்க் காட்டியபோற் றேன்றிப்

பரசமய கோடரமே னின்ற நெறி கொண்டு
பலகலையு முணர்ந்துவை பரிபால னுகித்
திரும்ருவு சிவஞான சித்திதரு பொருளைத்
தொரித்திடவே விரித்துரைத்தான் சிவாக்கிரதே சிகனே.

ஷை ஞானப்பிரகாசருரை.

2059. சொல்லி னாவிற் றரிசறுஞ் சோத்திரத்
தொல்லு மேற்சிவ ஞான முதித்திடம்
செல்லு மெய்யரு ணந்திசெய் சித்திக்கு
நல்ல ஞானப்ர காச னவிறுரை.

நிரம்பவழகியதேசிகர் ஷை ஞாலுக்குத் தாஞ்செய்த
உரையைப்பற்றிக் கூறியது.

2060. சத்து மசத்துஞ் சதசத்துஞ் சத்திய மாகிநிற்கும்
சித்தன் றிருவம் பலவாண னென்னுளஞ் சேர்ந்ததனாற்
சுத்தம் பயின்ற பதிபசு பாசத்தைச் சொல்லுஞ்சுத்த
மத்த மதற்கு ளனுபோகங் காண்டற் கரிதல்லவே.

சிவப்பிரகாசக் கருத்து.

2061. பாயிரமீ ராறு பதியாறு பல்லுயிரொன்
ரேயுந் திரோதமல மொன்றென்பர்—தூயபத
முத்தி தருமாயை யொன்றாகு ழுவுலகிற்
புத்திதரு மாயைப் புணர்ப்பாறு—பெத்தம்விட
நன்றுதி தாகும்வினை நாலாகு நாடோறும்
தன்று மலத்தின் ரொகையொன்று—பொன்றவரும்
கேவல மைந்து கிளக்கு முயிருக்குப்
பாவுணர்த்தும் வைகரியின் பாலிரண்டு—தேவர்களும்
கூடுஞ் சகலநா லேந்தாகுங் கூடுமயம்
வீடுகின்ற சுத்த வியல்பொன்று—நீடுமின்ப
முத்தியொன் ருக மதித்தருளான் முன்னோர்கள்
பத்தியாற் சொன்ன யரிசினை—இத்தலமேல்
உண்மை யுரைக்கி லுயிருண்மை யொன்பதாம்
நண்ணவத்தை மூன்று நலமாக—எண்ணரிய

(2059—60) சிவஞானசித்தியார் சுபகாசுரையி லுதி.

தன்னை யுணர்த்துந் தகையைந்து தன்னுணர்ந்து
 மன்னுணர்வின் ஞான வகைமூன்று—பின்னுயிரை
 மாசறவே காணும் வகையைந்து மற்றதனில்
 ஆசொழிக்குந் தன்மை யதுநான்கு—தேசனுருப்
 பார்வையறப் பார்க்கும்வகை பத்தாம்பஞ் சாக்கரத்தைத்
 தேரும்வகை மூன்று தெரியுங்காற்—சீர்மருவும்
 அன்பாற் சிவனை யனுபவிக்கு மெய்யடியார்
 இன்பப் பகுதி யிருமூன்று—துன்பமறச்
 சொற்றரு நூலின் கருத்தொன்று சொற்றரு நூல்
 நற்றவருக் கீயு நலமொன்று—முற்றவரும்
 பந்த மறுத்த சகநாதன் பார்வையென
 வந்தளித்த சம்பந்த மாமுனிவன்—எந்தைபதம்
 சென்னியின்மேல் வைத்துச் சிவப்பிரகா சக்கருத்தை
 அன்ன வயற்காவை யம்பலவன்—நன்னயத்தாற்
 சொன்னா னெழுபிறப்புந் தொல்லேவினை யுந்தீர
 மன்னா கமத்தை மதித்து.

பண்டார சாந்திரங்கள்.

2062. தரசமயத் தசகாரி யங்கண் மூன்று
 சன்மார்க்க சித்திசிவாச் சிரமத் தேற்றம்
 பரசமயப் பற்றொழிபஃ றொடைகண் மூன்று
 பகருஞ்சித் தாந்தசிகா மணிய தொன்று
 முரசமயச் சித்தாந்த வுபாய நிட்டை
 முயனிட்டை விளக்குமுப தேச வெண்பா
 வரசமயத் ததிசயமைந் தேழுத்தின் மாலே
 யருடருமெய்ப் பண்டார நூல்க ளாமே.

2063. கனியுறழ் வேதக் கலையொடு மூன்றுங்
 கண்கவர் வியாதொ னான்காங்
 கருத்துறு நிகம முருத்திரர் கேட்பக்
 கவின்றொழு நான்கென லாய
 துனிதவிர் மூவ நிகைதமிழ் முறைதாஞ்
 சுந்தர கோட்டியி னேழாற்

(2062—63) பண்டாரசாந்திர முகவுரை.

வாயவை பின்னர் நம்பிமாட் டருளாற்

சுடர்த்தொகை மந்திர மாகும்

இனிதின் மெய்கண்டா னியம்புநான் முதல

வீரெழு கோசங்க ளென்ன

வின்னியற் சைவ ஞானமா யினவே

யெழிற்றகை யுமாபதி சிவனோ

டனேமகிழ் தசகா ரியமுதற் றசநான்

கவைபுகன் ருவடு துறையி

னஞ்செழுத் துண்மை விளக்கிமெய்ப் போகத்

தழுத்துவே லப்பதே சிகளே.

அம்பிகைமாலே.

2064. பிடித்தாரக் கட்டி யணைத்தமு தூட்டிய பேயின்முலை
குடித்தாடி மாயன் குலசே கரன்வட குன்றைச்செண்டால்
அடித்தான் வடித்தசொ லம்பிகை மாலையை யாறுகவி
படித்தார்சொல் கற்பகக் காவும்பொன் னாடும் படைத்தவரே.

சுந்தரபாண்டியன் ரெகுதி.

2065. தென்னவன் மணிதிகழ் திருமே னியனாற்
மன்னவன் மேலே வலம்பட நின்றவன்
இந்திரன் மேலே யினவனை யெறிந்தவன்
செந்தமிழ்க் காரி சிறப்புக் முடையோன்
சந்திர குலபதி சுந்தர பாண்டியன் ரெகுதி.

களப்பாளன் நெற்றுகீற்றவாணர் பாடிய கலித்துறையந்தாழி.

2066. வளப்பா டிலாத வெருக்கு மிதழி மலருமன்ப
ருளப்பா டிறைபுக லாராருக் காதலி னேதமிழ்க்கோர்
தளப்பா டிதுதமிழ்க் கென்னினுஞ் சாற்றுவன் சந்திரன்சொற்
களப்பாள னெற்குன்ற வாணனந் தாதிக்கலித்துறையே.

கோவையோன்றைப்பற்றிய பாட்டு.

2067. கடுத்துவர்த்த தேனுங் கடும்பிணிதீர்த் தின்பங்
கொடுத்ததுபோல் யானுரைத்த கோவை—யெடுத்தணர்ந்தோர்

(2065) செந்தமிழ். தொ. 2, பக். 8. (2067) இலக். வி. 907, உரை.

பொய்ப்பொருள்யா வுத்தெளிந்து போச்சியபின் ருங்காணும்
மெய்ப்பொருளா நெய்துவார் வீடு.

2068. வருகோவை குடி வளைகோவை சாத்தி
ஒருகோவை யேறியுயர் கோவைத்—தருகோவைக்
கைக்கோவை யாய்ந்துரைத்தார் காண்பார்க்குக் காணாதார்
கிக்கோவை யாய்ந்துரைத்தா ரீங்கு.

கருடநூல்.

2069. அனந்தனுங் குளிகனு மாதி யாகிய
நனந்தலைப் பெருங்குல நான்கு நாட்டிய
கணங்கெழு கருடநூ லகத்துக் காணலாம்
இனம்புரி யெதிரீர னிறையு மென்பவே.

சாசோதிமலை.

2070. உரைத்தசக வருடமுறு மாயிரத் திருநூற்
ரெருநாலெட் டினிலிலகு வசந்தந் தன்னிற்
றரித்திடுவை காசிபுதன் பனையி னுளிற்
றம்பைவளர் பராக்கிரம வாகு பூபன்
இருத்தவையிற் சாசோதி மலை யீரா
தேய்ப்படல நூற்றொன்பான் முப்பா னுன்காம்
விருத்தமரங் கேற்றினனாற் போச ராச
விஞ்சைமறை வேதியனும் புலவ ரேறே.

திவாகரம்.

2071. வடநூற் கரசன் நென்றமிழ்க் கவிஞன்
கவியரங் கேற்று முபயகவிப் புலவன்
செறிகுணத் தம்பர் கிழவோன் சேந்தன்
அறிவுகரி யாகத் தெரிசொற் திவாகரத்துள்...
2072. சற்ற நாவின்ன கேட்ட செவியினன்
முற்ற வுணர்ந்த முதறி வானன்
நாகரிக நாட்டத் தாரிய னருவந்தை
தேருங் காட்சிச் சேந்தன் திவாகரத்து...

2073. காத லீனகயிற் போதிப் பெருந்தவன்
தெவ்வதி கால வைவே லெழினி
அவ்வை பாடிய வம்பர் கிழவன்
தேன்றார்ச் சேந்தன் றெரிசொற் நிவாகரத்துள்...
2074. நாடே பிற்தந் நாட்டிற் குவமை
ஆறே, காலமறிந் துதவுங் காவிரி தானே
ஆடவர் திலக னம்பர் மன்னன்
நீடிசைத் தலைவ னருவந்தைச் சேந்தன்
ஆய்ந்த திவாகரத்து....
2075. அண்ணல் செம்பா திக் காணி யாட்டியைப்
பெண்ணணங்கை மூவுலகும் பெற்ற வர்மையைச்
செந்தமிழ் மாலையந் தாதி புனைந்த
நாவல னம்பர்க் காவலன் சேந்தன்
இயல்வுற்ற திவாகரத்து.....
2076. அரக்கரைப் பொருத முரட்போர் வில்லும்
பாரதம் பொருத பேரிசைச் சிலையும்
தாருகற் கடிந்த வீரத் தயிலும்
பாடிய புலவன் பதியம்பர்ச் சேந்தன்
பயில்வுற்ற திவாகரத்து.....

பிங்கலத்தை.

2077. இருங்கட லுதித்தவிம் மாநிலம் விளங்க
அருட்பொரு டெரித்த வகன்றமிழ் வரைப்பில்
இயற்சொ றிரிசொ றிசைச்சொல் வடசொலென்
றனைத்தே செய்யுட் கணிகல னாதலிற்
செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணித்
தம்பொருள் வழாம லிசைக்கு மியற்சொல்
ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்
வேறுபொருள் குறித்த லொருசொல் லாகியும்
இருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி
செந்தமிழ் சேர்ந்த திசைதொறுந் திசைதொறும்
தங்குறிப் பினைவே திசைச்சொற் கிளவி

(2073-76) திவாகரத் தொகுதியிறுதித் கட்டுரைகள், (2077) பிங்கல
சிகண்டுப்பாயிரம்.

வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ
 எழுத்தொடு புணர்ந்த சொற்றூ னாகும்
 சிதைந்தன வரினு மியைந்தன வரையார்
 ஆந்நாற் சொற்றிற மரிதப முழுதுஞ்
 செங்கதிர் வரத்தாற் நிவாகரன் பயந்த
 பிங்கல முனியெனத் தன்பெயர் நிறீஇ
 உரிச்சொற் கிளவி விரிக்குங் காலை
 விரிப்புடன் நிலைஇய வீறுசால் சிறப்பின்
 வாஅன் வகையும் வானவர் வகையும்
 வானினு மண்ணினும் வழங்கல் வழாஅ
 ஈனமி லைய ரியல்புளி வகையும்
 அவனி வகையு மாடவர் வகையும்
 அவர்திறத் தமைந்த வனுபோக வகையும்
 அவயவத் தடைத்த வாநா வியல்பிற்
 பண்பிற் செயலிற் பகுதி வகையும்
 மாப்பெயர் வகையு மரப்பெயர் வகையு
 ஒருசொற் பல்பொரு ளோங்கிய வகையுமென்
 றிருளற வீரைந் தாக்கி
 மருளற வகுத்தனன் மதியினின் விரைந்தே.

குடாமணி.

2078. சொல்லொடு பொருளு ணர்ந்தோன் சோதிட நீதி வல்லோன்
 நல்லறி வாள் நெங்க ண றுங்குன்றை ஞான மூர்த்தி
 பல்லுயிர்க் கொருதா யாகும் பரமன்மா முனிவன் மெய்நூல்
 வல்லுநர் வல்லார்க் கெல்லாம் வகையறத் தரையில் வந்து.

2079. செகமெனும் பளிங்கு மாடத் திகிலிவேந் தரையே போலப்
 புகழெனும் பஞ்சி சேர்த்திப் பொலிவுறு பேரத் தாணி
 மகிழ்குண பத்ர நெங்கள் வழித்தெய்வம் போல்வான் சொல்ல
 இசைப மிரண்டும் வேண்டி யியலிசை வல்லோர் கேட்ப.

2080. ஒருங்குள பொருளு மோர்ந்திட் டிரைத்தனன் விருத்தர் தன்னில்
 இருந்தவை நல்லோர் குற்ற மியம்பிடா ரென்ப தெண்ணித்
 திருந்திய கமல ஆந்தி திருப்புகழ்ப் புராணஞ் செய்தோன்
 பரந்தீர்த் குணபத் தன்னுள் பணிந்தமண் டலவன் தானே.

(2078—80) குடாமணிநிகண்டுச் சிறப்புப்பாயிரத்துக் கண்ட செய்யுட்
 களிற் சில,

2081. நிகண்டு ளாமணிய னின்ற முறையே
அகன்ற விருத்தங்க ளாய்ந்து—புகன்றவெலாம்
ஈரைஞ்ஞாற் றீரைம்பா னீரைந்து மூவைவந்தும்
சோர்வின் றி யாய்ந்த தொகை.

அகராதிநிகண்டு.

2082. உலகினர் பவமற மலைமக டவஞ்செயுந்
தேசுகொள் பட்டிச் சுரன்பதம் பணிந்து
ஒலியெழு கடல்கு மூலகினிற் றெரிக்கும்
இயற்சொ றிரிசொ றிசைச்சொல் வடசொலென்
றுரைதரு சொற்க ளொருநான் கதனிற்
றிரிசொலின் பேத மிருவகை யதுதான்
ஒருசொற் றானே பலபொரு ளாகியும்
பலசொற் றானே யொருபொரு ணிலாயும்
வருமிதி லொருசொற் பலபொரு ளாதனைத்
தெரிதரு பிங்கலந் திவாகர முதலாய்ப்
பரவிய நிகண்டு பலவெதித் தாராய்ந்
ததிற்கில திரட்டி யகர முதலாய்
மதித்தெழு வகார வர்க்க றீராய்
மொழிமுத லெழுத்துதூற் றொருநா லடைவே
மொழிதரு சூத்திர முதற்பதந் தோறும்
வருபெய ராதிப் பொருளா யெடுத்தே
ஒருபெயர் முதனாற் பத்தா றீராய்
நிகழ்தர வுரைக்குந் தொகைதனக் கிப்பெயர்
அடைவினி லங்கங் கமர்ந்துள பேரும்
இடையிடை யடைவிலங் கில்லாப் பேரும்
மன்னுஞ் சிரம வாயிரத் துடனே
முந்துற் றறுபத் தேட்டெனுந் தொகையாய்
வந்திடுந் தொகுதியீ ரைந்தென வகுத்தே
அரிய சகாத்த மாயிரத் தைஞ்ஞாற்
றொருபத் தாமென வுரைத்திடு மாண்டினில்
ஐந்ததி கார மறுபத்துநாற்கலை
உந்திய வறிவா லொருங்குட னுணர்ந்த
நாற்கலி வாணர் நகைதர யானும்
நூற்பா வதனா னுண்ணிய வறிவினில்

ஆதர வாலக ராதி நிகண்டென
ஒதினன் யாவரு முணர்ந்திட நினைந்தே.

2083. திருப்பட் டச்சுரச் செழுந்தமிழ்ப் புராணம்
தெரித்தநற் சிதம்பர ரேவண சித்தன்
ஒதிய தமிழக ராதி நிகண்டினில்...
2084. தொண்டைநன் னாடி துலங்கிய புலியூர்
எண்டருஞ் சிதம்பர ரேவண னுரைத்த
மூன்றஞ் சகரா திப்பேர்த் தொகுதி.....
2085. வரமிசு வலஞ்சுழி வாணர்தம் புராணம்
உரைதருஞ் சிதம்பர ரேவண னியம்பிய
வாய்த்த தகராதித் தொகுதி.....
2086. திருமேற் றளிக்குச் செழுந்தமிழ்ப் புராணம்
தெரிதரு சிதம்பர ரேவணன் பகர்ந்த
ஏழெனும் பகரா திப்பெயர்த் தொகுதி.....
2087. மேழித் துவசன் விளங்கிய புலியூர்
வாழிநற் சிதம்பர ரேவண சித்தன்
நிதியிற் றருமக ராதி நிகண்டினில்.....

சூடாமணி உள்ளமுடையான்.

2088. விளம்பிய சகர னுண்டா யிரத்தொரு நூற்றின் மிக்க
வளம்புகழ் பாண்ட மங்கை யாரிய முனிய வன்சேய்
இளங்கொடி மடவார் காம னிசைத்திருக் கோட்டி நம்பி
உளம்புகக் கணித நூலை யுரைத்தன னுலகுக் கெல்லாம்.

சுருவார்த்த சாரபூடணம்.

2089. பூமாத வாழ்மார்ப னடியார் குழாங்களிப்
புவிதனி லுகந்து காணப்
புனிதமா மிக்குரு பரம்பரையை யனைவரும்
போதவே யெளிதி லறியத்
தேமாலை சூழ்சின்ற சிறுகரும் பூரெனும்
திருப்பதியின் மேவி வளர்வோன்

(2088) சூடாமணி உள்ளமுடையான் இறுதி, (2089) சென்னை மியூ
ஸியம் புத்தகசாலைப் பிரதி,

சீர்பெறு மயோத்தியி லிராமகோத் திரமதிற்
 . நிக்களென வந்து தித்தோன்
 காமாதி யரிவர்க்க முக்குறும் பணிகளைக்
 கடந்தகலி யாண நிதியாம்
 கச்சிக் கிடாம்பிவே தாந்ததே சிகனினிய
 கருணைக் குகந்த பாத்ரன்
 பாமாலை யோதிநு வாசகப் பத்துமெண்
 ணையிப் படிய தாகப்
 பகர்வித்த னன்பரசு ராமனா கியபராங்
 குசதாச பாக வதனே.

ஒருவர் பத்துப்பாட்டினை எழுதியதுபற்றிப்
 பாட்டு.

2090. முருகாறு பொருநாறு சிறுபா னாறு
 முல்லைபெரும் பாணாறு மதுரைக் காஞ்சி
 பரிசாய பொருடழுவு நெடுநல் வாடை
 பட்டினப்பா லெகுறிஞ்சி மலைக டாமும்
 மருவாரும் பொழில்புடைசூழ் களந்தை மூதூர்
 வருசிவப் பூபனருள் வேல பூபன்
 உரையோடி மெழுதினனா தலினா லன்னேன்
 ஒங்குபெருஞ் செல்வமிசை யுற்று வாழி.

தமிழ்நாடுகளின் சிறப்பியல்பு.

சேரநாட்டெல்லை.

2091. வடக்குத் திசைபழனி வான்கீழ்தென் காசி
 குடக்குத் திசைகோழிக் கோடாம்—கடற்கரையின்
 ஓரமோ தெற்காக முள்ளெண் பதின்காதஞ்
 சேரநாட் டெல்லையெனச் செப்பு.

(2090) சென்னை மியூவியம் புத்தகசாலைப்பிரதி. (2091) நனிப்பா ;
 கம்பர்வாக்கு என்பர் சிலர்.

சோநாட்டேச்சிறப்பு.

2092. அள்ளற் பழனத் தரக்காம்பல் வரயவழி
வெள்ளந்திப் பட்ட தெனவெரிஇப்—புள்ளின்ந்தங்
கைச்சிறகாற் பார்ப்பொடுக்கும் கவ்வை யுடைத்தரோ
நச்சிலவேற் கோக்கோதை நாடு.

சோழநாட்டேல்லை.

2093. கடல்கிழக்குத் தெற்குக் கரைபொருவென் ளாறு
குடதிகையிற் கோட்டைக் கரையாம்—வடதிகையி
லேணட்டுப் பண்ணை யிருபத்து நாய்காதஞ்
சோணாட்டுக் கெல்லையெனச் சொல்.

சோணாட்டேச்சிறப்பு.

2094. காவ லுழவர் களத்தகத்துப் போரேறி
நாவலோடு ¹வென்றிகைக்கு நாளோதை—காவலன்றன்
கொல்யானை மேலிருந்து ²கூற்றிகைத்தாற் போலுமே
நல்லானைக் கோக்கிள்ளி நாடு.
2095. ஏரியு மேற்றத்தி னுனும் ³பிறநாட்டு
வாரி ⁴சுரக்கும் வளனெல்லாம்—தேரின்
⁵அரிகாவின் கீழுக்கூட மந்நெல்லே சாலும்
கரிகாலன் காவிரிசூழ் நாடு.
2096. ஒத்த முயற்சியா னெத்து வெளிப்படினும்
நித்திய மாக நிரம்பிற்றே—எத்திகையும்
தாவாத வந்தணர் தாம்பயிற்றிக் காவிரிநாட்
டோவாத வோத்தி னெலி.
2097. தாமரை வண்கிழங்கு விரவி யொராங்குக்
கருமலங்கு மிளிரக் கொழுமுகந் தியக்கிய
பழஞ்சேற்றுப் பரப்பிற் பருமுத லெடுத்து

(2092) முத்தொள்ளாயிரம்: (2093) சோழமண். சத. 8, மேற்; கம்பர் வாக்கென்பர் சிலர். (2094) முத்தொள்ளாயிரச்செய்யுள்— யாப். வி, 2. மேற். ¹வென்றழைக்கு நாளோதை. ²கூற்றிகைப்ப போலாதே. (2095) தொல். புறத். 86, உரை; பத்துப்பாட்டு, பொருநராற்றுப்படையிறுதி. ³பிற நாட்டு. ⁴யுக்கும். ⁵அரிகாவின். (2096) தொல். புறத். 75, உரை. (2097) ஆசிரியமலை. (புறத்திரட்டு).

நெடுங்கதி ரிறைஞ்ச வாங்கிக்கால் சாய்த்து
வாளிற் றுமித்த சூடே மாவின்
சினைகளைந்து பிறக்கிய போரே யெருத்தின்
கவையடி வைத்த வுணவே மருதின்
கொழுசிழற் குவைவிய குப்பையோ டனைத்தினும்
பலர்மகிழ் தூங்க வுலகு புறந்தருஉம்
மாவண் சோணட் றீர்தொறும்
எரோர் களவழி வாழிய நெடிதே.

பாண்டிநாட்டெல்லை.

2098. வெள்ளா றதுவடக்கா மேற்குப் பெருவழியாம்
தெள்ளார் புனற்கன்னி தெற்காகும்—உள்ளார
ஆண்ட கடல்கிழக்கா மைம்பத் தறுகாதம்
பாண்டிநாட் டெல்லை பகர்.

பாண்டிநாட்சேரிப்பு.

2099. நல்லம்பர் நல்ல குடியுடைத்துச் சித்தன்வாழ்
வில்லந் தொறுமுன் றெரியுடைத்து—நல்லவய்
பாட்டுடைத்துச் சோமன் வழிவந்த பாண்டியரின்
நாட்டுடைத்து நல்ல தமிழ்.
2100. நந்தி னிளஞ்சினையும் புன்னைக் ¹குவிமொட்டும்
பந்த ரிளங்குமுகின் பானையும்—சிந்தித்
திகழ்முத்தம் போற்றேன் றுஞ் செம்மற்றே தென்னன்
நகைமுத்த வெண்குடையா னாடு.
2101. சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனியுஞ்
சவுந்தர பாண்டிய னெனுந்தமிழ் நாடனும்
சங்கப் புலவருந் தழைத்தினி திருந்த(து)
மங்கலப் பாண்டி வளநா டென்ப.

தொண்டைநாட்டெல்லை.

2102. மேற்குப் பவளமலை வேங்கட நேர்வடக்காம்
ஆர்க்கு முவரி யணிகிழக்குப்—பார்க்குளுயர்

(2098) தனிப்பா; கம்பர்வர்க்கென்பர் சிலர். ¹டெல்லைப் பதி. (2099) பத்
துப்பாட்டு. திருமுருகாற்றுப்படை, நச். உரை, பக். 41. (2100) முத்தொள்
ளாயிரப்பாட்டு. ²குவிமொட்டும். (2101) நன்னூல், 271. சங்கரநமச்.
விருத்தி. (2102) தனிப்பா; கம்பர்வார்க்கு என்பர் சிலர்.

தெற்குப் பிணை திகழிருப தின்காதம்
நற்றொண்டை நாடெனவே நாட்டு.

தொண்டைநாட்டுச்சிறப்பு.

2103. வேழ முடைத்து மலைநாடு மேதக்க
சோழ வளநாடு சோறுடைத்துப்—பூழியர்கோன்
தென்னாடு முத்துடைத்துத் தெண்ணீர் வயற்றொண்டை
நன்னாடு சான்றோ ருடைத்து.

தமிழ்நாடு நாண்கின் சிறப்பியல்பு.

2104. வஞ்சி வெளிய குருகெல்லாம் பஞ்சவன்
நான்மாடக் கூடலிற் கல்வலிது
சோழ னுற்றைத் கரும்பினிது தொண்டைமான்
கச்சியுட் காக்கை கரிது.

கோங்குநாட்டெல்லை.

2105. ¹வடக்குப் பெரும்பாலை வைகாழித் தெற்குக்
குடக்குப் பொருப்பு வெள்ளிக் குன்று—கிடக்கும்
களித்தண் டலைமேவுங் காவிரிசூழ் நாட்டிக்
குழித்தண் டலையளவுங் கொங்கு.

கோங்கு இருபத்துநான்கு நாடுகள்.

2106. சொல்லவரி தானபூந் துறைசைதென் கரைநாடு
தோன்றுகாக் கேய நாடு
தோலாத பொன்கலூர் நாடு திகழாழையளி
தோய்ந்தவா ரக்க நாடு
வல்லமை செறிந்ததிரு வாவின்ன் குடிநாடு
மணநாடு தலைய னாடு
வரதட்டை பூவாணி யரையநா டொடுவங்க
வடகரை கிழங்கு நாடு

(2103) தொண்டைமண். சத. 13, மேற்; சோழமண். சத. 29, மேற்.
(2104) யாப். வி. 93, மேற்; தொண்டைமண். சத. 22, மேற். (2105) கொங்கு
மண். சத. 2, மேற். ¹வடக்குத் தலைமலையாம். (2106) ஷ. ஊர்த்
தொகை, 2.

நல்லுருக் கன்னாடு வாழுவந் தியுமண்ட
நாடுவெங் கால நாடு

நாவலர்கள் சொல்கா வடிக்கநா டானைமலை
ராசிபுர நாடு ந்தமும்

இல்லறம் வளர்த்துதவு மல்குகாஞ் சிக்கோயி
வியல்செறி குறும்பு நாடும்

இனியபுகழ் சேர்கொங்கு மண்டலந் தனிலான
விருபத்து நான்கு நாடே.

கோடுந்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டு.

2107. தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா ¹வேண்பூழி
பன்றி ²யருவா ளதன்வடக்கு—நன்றய
சீத மலாடு புனாடு செந்தமிழ்சேர்
ஏதமில் பன்னிருநாட் டெண்.

தமிழோழி பதினேழ்நிலங்கள்.

2108. சிங்களஞ் சோனகஞ் சாவகஞ் சீனந் துளுக்குடகம்
கொங்கணங் கன்னடங் கொல்லந் ³தெலிங்கங் கலிங்கம்வங்கம்
கங்க மகதங் கடாரங் கவுடங் கடுங்குசலம்
தங்கும் ⁴புகழ்த்தமிழ் சூழ்பதி னேழ்நிலந் தாமிவையே.

தமிழோழி பிறநிலங்கள்.

(அகத்தியனார்வாக்கு.)

2109. கன்னித் தென்கரைக் கட்பழந் தீவம்
சிங்களங் கொல்லங் கூவிள மென்னும்
எல்லையின் புறத்தவு மீழம் பல்லவம்
கன்னடம் வடுகு கலிங்கந் தெலிங்கம்
கொங்கணந் துளுவங் குடகங் குன்றம்
அன்பன குடபா விருபுறச் சையத்
துடனுறைபு பழஞ் தமிழ்திரி நிலங்கனும்
முடியுடை மூவரு மிடுநில வாட்சி

(2107—109) நன்னூல். 272, மயிலை. உரை. ¹வேண்பூழி. ²யருவா
வதன் வடக்கு. ³தெலிங்குவங் கங்கலிங்கம், ⁴தமிழ்ப்புவி,

அரசமேம் பட்ட குறுநிலக் குடிகள்
பதினமரு முடனிருப் பிருவரும் படைத்த
பன்னிரு திசையிற் சொன்னய முடையவும்
[ஆகு மென்ப வறிந்திசி னோரே].

ந க ர் .

கூடல்.

2110. மைந்தரோ டே மகளிர் திமிர்ந்திட்ட
குங்கும வீரஞ்சாந்தின் ¹சேறிழுக்கி—எங்குந்
தடுமாற லாகிய தன்மைத்தே தென்னன்
நெடுமாடக் கூட லகம்.

2111. ஆடல் புரியு மரனென்று மூவர்தமிழ்ப்
பாடல் புரியும் பரனென்றும்—கூடலிலே
நன்னரிவா சிக்கு நடைபயிற்றி னோனென்றும்
கின்னரிவா சிக்குங் கிளி.

உறந்தை.

2112. மாலை விலைபகர்வார் கிள்ளிக் கனோந்தபூச்
²சாலை மிகுவதோர் தன்மைத்தாய்க்—காலையே
விற்பயில் வானகம் போலுமே. வேல்வளவன்
பொற்பா ருறந்தை யகம்.

புகார்.

2113. காலை யரும்பி மலருங் கதிரவனும்
மாலை மதியமும்போல் வாழியரோ—வேலை
யகழா லமைந்த வவனிக்கு மேலைப்
புகழா லமைந்த புகார்.

2114. முன்னேத்தஞ் சிற்றின் முழங்கு கடலோத மூழ்கிப் பேர
வன்னைக் குறைப்ப னறிவாய் கடலேயென் தலறிப் பேருந்
தன்மை மடவார் தணந்துகுத்த வெண்முத்தம்³
புன்னையரும்பேய்ப்பப்போவாரைப்பேறுறுத்தும்புகாரேயெம்மூர்.

(2110) முத்தொள்ளாயிரப்பாட்டு—(புறத்திரட்டு). ¹சேறுழுக்கி. (2111)
தஞ்சைச் சாச்சுவதிமால்—பிரதி. (2112) முத்தொள்ளாயிரப்பாட்டு—(புறத்
திரட்டு). ²சாலை. (2113) சிலப். பக். 268. (2114) தொல்.செய். 64, பேரா. நச்.
³தகைசால் கானல்' என்று வேறுநூல்களைப்பெய்து பாடங்கொள்வாருமுள்ள.
அங்ஙனமாயின், உரையாசிரியர்கள் காட்டியவாறு, 'இவ்வடி நேரடியாத
விளக்கமாயின், அப்பாடல் தவறுமென்க.

2115. மஞ்சின் மதிஞ டெடயான் மணஞ்செய்யப்
பஞ்சவனம் வாடை படைத்தருளும்—விஞ்சு
புகழா ர்ளகேசர் பூம்புகா ரென்னும்
நகராரா யொப்பவரார் நாட்டு.

தஞ்சைத்தேரு.

(பொய்யாமொழியார் வாக்கு.)

2116. திறையின் முறைகொணர்ந்து ¹தெவ்வரோலா மீண்ட
²இறையு மிறைதழிக்க லாகா—வறைகழற்காற்
போர்வேந்தர் ³போர்மாளப் போர்வா னுறைகழித்த
தேர்வேந்தன் தஞ்சைத் தேரு.

நாகை.

(இரண்டடியாய் ஈறுகுறைந்துவந்த குறட்போலி)

2117. உற்றவர்க் குறுப்பறுத் தெரியின் ணுய்த்தலை யன்ன
தீமை செய்தோர்க்கு மொத்த மனத்ததாய்
நற்றவர்க் கிடமாகி நின்றது நாகையே.

2118. தண்மலர் வில்லிதன் போரா னமக்குத் தையையளித்த
கண்மலர்க் காவிக் கெதிரா னதுமன்று கைப்பொலிந்த
பண்மலர் யாழ்பயில் வாரார்வு சேர்ப்பதி நாகைமிக்க
தண்மை யகத்துப் பதுமத்த மாதர் தடங்கண்களே.

கங்கைகொண்டசோழபுரத்து அரண்மனை.

2119. வண்புயலைக் கீழ்ப்படுத்து வானத் தருமலைந்து
மண்குளிரச் சாயல் வளர்க்குமார்—தண்கவிகைக்
கொங்கா ரலங்கலன பாயன் குளிர்பொழில்சூழ்
கங்கா புரமாளி கை.

திருவாரூர் வீசேடங்கன்.

2120. சங்குதீர்த் தந்திருச் சாளரவா யில்வீர
சிங்கா தணந்திருவந் தித்தாப்புப்—பங்குனியா
தத்திருநா டுர்த்தந் திருவிநா தன்கோயில்
உத்தரபா கந்திருவா ளார்.

(2115) வீரசோ, யாப், 4, மேற். (2116) தமிழ்நாவலர்சரிதை. 68. சோழ
மண், சத. மேற். ¹தெவ்வேந்தரீண்ட. ²இறையு மிறைகடக்க வொண்ணார்.
³பொய்மடியப். (2117) வீரசோ. அலங். 12 மேற். (2118) ஐ.ஐ. 39 மேற்.
(2119) தண்டியலக், 95, மேற். (2120) தனிப்பா.—காளமேகம்வர்க்கேன்பர்,

தும்பகோண விசேடங்கள்.

2121. திருக்குடர் தையாதி கும்பேசர் செந்தா
மரைக்குளங் கங்கை மகங்கா—விரிக்கரையின்
ஓரக்கீழ்க் கோட்டங்கா ரோணமங்கை நாயகியார்
சாரங்க பாணி தலம்.

பழையாற்று.

2122. தாழி யோங்குமலர்க் கண்ணவர் தண்ணடி
பாழி யோங்குபுன லார்பழை யாற்றுள்
காழி நின்றமதி யான்மதி சேர்ந்து
வாழி யென்று வணங்கவினை வாரா.

இலந்தைப்பதி.

2123. திருக்கிளர் தாமரையின் நேனொழுகச் சாலி
பருக்கு மிலந்தைப் பதியே—யிருக்கென்னு
நாமாலை யிட்டார் நலங்கிளர்தார் மூவேந்தர்
பாமாலை யிட்டார் பதி.

மருதூர்.

2124. தென்ற லுவவச் சிலைமாரன் போர்செய்ய
மன்றல் கமழு மருதாரே—கொன்றையின்
மட்டாடிந் தொங்கலினார் வந்து மணஞ்செய்யப்
பட்டாரை யிட்டார் பதி.

சடையவள்ளலது ஊர்ச்சிறப்பு.

2125. புரந்தர தாரு புதுவைச் சடையன்
இருந்தவிய லூர்தெற்கு மேற்குப்—பரந்தபொன்னி
யாற்றுநீ ரால்வினையு மப்பாற் கிழக்கரிசி
மாற்றுநீ ரால்வினையு மாம்.

திருவழிந்தூர்.

(ஹெயூர்த் தாதியைச் சோழன் 'எந்த ஊர்?' என்று கேட்டபோது பாடியது.)

2126. கம்பன் பிறந்தவூர் காலேரி தங்குமூர்
கும்பமுனி சாபங் குலைந்தவூர்—செம்பதுமத்

(2121) சனிப்பா—காளமேகம்வாக்கென்பர். (2123) வீரசோ. அலங்.
18, மேற். (2124) ஹெ. ஹெ. 12, மேற். (2125) சோழமன், சத. 89.
(2126) தமிழ்நா. 185.

- தாதகத்து நான்முகனுந் தாதையுந்தே டிக்காணு
- ¹ஒதகத்தார் வாழுமழுந் தார்.

கச்சிமாநகர்.

2127. பூண்டாங்கு கொங்கை பொரவே குழைபொருப்பும்
தூண்டாத தெய்வச் சுடர்விளக்கும்—நாண்டாங்கு
- ²வண்மையாற் சான்ற வருங்காஞ்சி வண்பதிலும்
உண்மையா லுண்டிவ் வுலகு.
2128. மலிதேரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்முள்
ஒலியும் பெருமையு மொக்கும்—மலிதேரான்
கச்சி படுவ கடல்படா கச்சி
கடல்படுவ வெல்லாம் படும்.

பெருஞ்சித்திரனார் வாக்கு—ஆரிடப்போலி.

2129. ஏரி யிரண்டுஞ் சிறகா வெயில்வயிரூக்
காருடைய பீலி கடிசாவாச்—சீரிய
அத்தியூர் வாயா வணிமயிலே போன்றதே
பொற்றேரான் கச்சிப் பொலிவு.
2130. வையக மெல்லாங் கழனியா வையகத்துச்
செய்யகமே நாற்றிசையின் தேயங்கள் செய்யகத்து
வான்கரும்பே தொண்டை வளநாடு வான்கரும்பின்
சாறேயந் நாட்டுத் தலையூர்கள் சாறட்ட
கட்டியே கச்சிப் புறமெல்லாங் கச்சியுட்
டானேற்ற மான சருக்கரை மாமணியே
ஆனேற்றான் கச்சி யகம்.
2131. புரவதரு குடியாகிப் புயல்வண்ணன்
விரும்பியதூஉம் பொழில்சூழ் காஞ்சி
கரியசுடர் வீதிதொறு முலாப்போந்து
கவர்வதூஉங் கலைசூழ் காஞ்சி
நிரைவளையில் வுலகுய்ய நின்றுதவஞ்
செய்வதூஉ நிழல்கூழ் காஞ்சி
சுரமகளிர் பாடுவதூஉம் பயில்வதூஉம்
சொன்மலை தொடுத்த காஞ்சி.

¹வேதவித்து. (2127) வீரசோ.அலங். 31; தண்டியலங். 78,மேற். ²வண்
மைசால். (2128) தொல்.பொரு. 86; யாப்.வி. 61,மேற்; வீரசோ.அலங். 23,
மேற்; தண்டி. 48,மேற். (2129) யாப்.வி. 93,மேற்; தண்டி.37. (2130)யூப்.
வி. 62;மேற்; தொண்டைமண். சத. 7,மேற். (2131)வீரசோ. யாப்.16,மேற்,

(அடிநிரனிறை)

2132. முலைகலிங்க மூரி நிலமா மகட்டு
மலைபரவை மாரிமென் கடந்தல்—குலந்தி
தண்ணூர்வ காஞ்சி தகைசான் முகமவட்டுக்
கண்ணுவா நேறுயர்த்த கோ.

கச்சியின் ஆறுவிசேடங்களை
காளமேகப்புவலர் பாடிய வெண்பா.

2133. அப்பா குமரகோட் டக்கீரை செவ்விலிமேட்
ஓப்பாகற் காய்பருத் திக்குளநீர்—செப்புலா
சற்காற்றுக் கம்பத் தடியிற் றவங்கருமா
றிப்பாய்ச்சல் யார்க்கு மினிது.

திருமழிசை.

(திருக்கச்சிநம்பிகன்பாசுரம்.)

2134. உலகு மழிசையு முன்னுணர்ந்து தம்மிற்
புலவர் புதழ்க்கோலாற் றுக்க—உலகுதன்னை
வைத்தெடுத்த பக்கத்து மாரீர் மழிசையே
வைத்தெடுத்த பக்கம் வலிது,

நென்மலி.

(பொய்கையார்வாக்கு—ஆரிடச்செய்யுள்)

2135. வரிசை பெரிதுடையார் கட்கலமுந் தூயர்
புரிசை யொருசாரா ரம்பலமுந் தண்ணீரும்
தன்னிலத்த வல்ல புரிசைக்குத்
தெற்கொற்றித் தோன்றற் திருநென் மலியேநம்
பொற்கொற்றி புக்கிருக்கு மூர்.

கொற்கைத்துறை.

2136. தொக்குத் துறைபடியுந் தொண்டையஞ்செவ்
வாய்மகளிர் தோண்மேற் பெய்வான்
கைக்கொண்ட நீருட் கருங்கண்
பிறழ்வ கயலென் நெண்ணி

(2132) யாப்.வி. 94, மேற்.(2133) தனிப்பா. (2134) திவ். திருச்சந்த
விருத்தம்—தனியன். (2135) யாப். வி. 93, மேற். (2136) தொல். பொரு
ள்தி. 376, மேற்.

மெய்க்கென்றும் பெய்கல்லார் மீண்டுகரைக்

கேசொரிந்து மீள்வார் காணார்

எக்கர் மணற்கிளைக்கு மேழை

மகளிர்க்கே யெறிநீர்க் கொற்கை.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

(இடமணித்தென்றல்).

2137. முத்தூரும் வெண்ணகை யாய்கடந் தோமுது பாலைநிலம்
எத்தாரம் போதுமுன் செல்கின்ற தூர மெனிலிரண்டு
செய்த்தூரம் போதுந் திருமல்லி நாட்டுச் செறிந்தவில்லி
புத்தூரும் பச்சைத் துழாய்மண நாரிய பொய்கையுமே.

கோளூர்.

2138. மாரியொடு மலர்ந்த மாத்நாட் கொன்றைக்
கடிகமழ் புறவிற் கனைவண் டார்க்கும்
யாணர்க் கோளு ரென்ப
பாணர்ப் பாரந் தாங்கியோன் பதியே.

2139. நன்னாள் வேங்கைப் பொன்னேர் புதுமலர்
குறிஞ்சியொடு கமழுங் குன்ற நாட
கடிபுனற் கோளு ரன்ன
தொடிபொலி பனைத்தோ றெவாய் நீயே.

புத்தூர்.

2140. தடமண்டு தாமரையின் தாதா டலவ
னிடமண்டிச் செல்வதனைக் கண்டு—பெடைஞெண்டு
பூழிக் கதவடைக்கும் புத்தூரே பொய்கடிந்
தூழி நடாயினு னூர்.

பெருவல்லம்.

2141. சிற்றியாறு பாய்ந்தாடுஞ் சேயரி யுண்கணய்
வற்றா வளவயலும் வாய்மாண்ட வேரியும்
பற்றார்ப் பிணிக்கு மதினும் படுகிடங்கும்
ஒப்ப வுடைத்தா யொலியோவா நீர்ப்புட்கள்
தத்தி யிரைதேருந் தையலாய் நின்னூர்ப்பே

ரோத்தாய வண்ண முரைநீ யெனக்கூறக்
கட்டலர் தாமரையு னேழுங் கடுமான்றேர்க்
கத்திரிய ரைவருங் காயா மரமொன்றும்
பெற்றவழிதேர்ந் துண்ணாத பேயே யிருதலையும்
வித்தாத நெல்லி னிறுதியுங் கூட்டியக்கால்
ஒத்தியைந்த தெம்மூர்ப் பெயரென்றாள் வானவன்கை
விற்பொறித்த வேற்புருவத் தாள்.

கூவந்தியாகசமுத்திரம்.

2142. ஒங்கிய செந்தமிழ்த் தாதற் கடிமையங் ளுரதனாங்
நாங்கலி சொல்வது மில்லையென் றேகம்ப நாடன்செல்ல
ஆங்கவ னேறுஞ் சிவிகை சுமந்து மடைப்பையிட்டுந்
தாங்கலி கொண்டது கூவந் தியாக சமுத்திரமே.
2143. மட்டாருஞ் செங்கழு நீர்மணி மார்பரை வாழ்த்துமந்தக்
கிட்டாத யாசகர் கிட்டிவந் தாலதைக் கேட்டுமுன்னாட்
பட்டோலை வாசித் தவரவர்க் குள்ள பரிசிலெலாந்
தட்டா னளிப்பதுங் கூவந் தியாக சமுத்திரமே.

திருக்கோவலூர்.

2144. பொன்மாரி பெய்யுமூர் பூம்பருத்தி யாடையாய்
அந்நாள் வயலரிசி யாகுமூர்—எந்நாளும்
தேங்குபுகழேபெருகுஞ் சேதிமா நாடதனில்
ஒங்குந் திருக்கோவ லூர்.

குடிதாங்கியூர்.

2145. வாவிக்கணை யன்றி மலரா வயல்களும்ப்
பாவிக்கணை யன்றிப் பயிராகா—காவினிற்காந்
தேரோன் விருதன்றிச் சேரா யிரிந்தவர்க்கும்
ஊரோ குடிதாங்கி யூர்.

பொய்கைநகர்.

2146. பால்வாய் மணக்குங் குழந்தைகள் கூடநற் பாவலராய்
நூல்வாய் மணக்குமுன் செய்யுப கார நுகர்ந்திடிலோர்

(2142-43) தொண்டைமண். சத. 25, மேற். (2144) தனிப்பா; ஒளவை
வாக்கு என்பர். (2145) தனிப்பா. (2146) சென்னை மியூவியம் கையெழுத்
துப் புத்தகசாலை, காட். I, 1912, பக். 319.

கால்வாய் மணக்குங் களித்தேற லுண்டு களித்துநித்தஞ்
சேல்வரய் மணக்கும் வயலுறும் பொய்கைத் திருநகரே.

வஞ்சியகம்.

2147. களிகன் களிகட்கு நீட்டத்தங் கையாற்
களிகன் விதிர்த்திட்ட ¹வெங்கட்—²களிகலந்
தோங்கெழில் யானை ³மிதிப்பச்சே ருயிற்றே
³பூம்பொழில் வஞ்சி யகம்.

மீழலைநாடு.

2148. கேளும் புகழிரும் பாபுரி மேலெல்லே கீழெல்லேநீர்
நீளுங் கடலந்தப் பாம்பாறு தெற்கெல்லை நேர்வடபா
லாளும் புலியெல்லை தானம் புவிநதி யாய்விளங்கும்
வேளும் புகழெழிற் காராளர் வாழு மிழலையிலே.

நாட்டரசன்கோட்டைநாடு.

2149. வாச மானதென் பாண்டிநன் னாடு
மதுரை நாட்டில் வளருமிந் நாடு
காசி னிக்குட் கதிர்க்கின்ற நாடுமுன்
கம்பர் வந்து துதிக்கின்ற நாடு
பூசு ரர்க்கன்ன தானஞ்செய் நாடு
புலவர் மேலபி மானஞ்செய் நாடு
ராச லட்சுமி கண்ணுடை யாளருள்
நல்கு நாட்டரசன்கோட்டை நாடே.

திருப்புல்லாணி அச்சுவத்தம்.

2150. பெருவயிறு கண்டமாலே யுதரவலி யண்டவாயு
பிரமிய கிரந்திருலை தலைநோவும்
இருமலொடு தந்தவாயு குருமெசைவி டுஞ்சொலுமை
யிவைகண்முத ரெந்தயோக வினையாவும்
ஒருநொடியி லஞ்சியோடும் வறுமையொடு சஞ்சிதாதி
யுபரியி னடந்தபாவ மவைதாமும்
மருவலர் பிறந்தகோதை மருவிமகி மும்புலாணி
வளரரசு கண்டபேரை யணுகாவே.

(2147) முத்தொள்ளாயிரப்பாட்டு—(புறத்திரட்டு). ¹செங்கட். ²மிதிப்
பச்சே ருருமே. ³பூம்புலை. (2148) மிழலைச்சதகம். 38. (2149) கண்
னுடையற்றை பன்—சேதுநாடுத் தமிழம். (2150) சேதுநாடுத் தமிழம்.

காவிரி.

2151. மரத்தினை யோரெழுத்துச் சொல்லுமற் றென்று
நிரப்பிட நீரிற் பூ வொன்றும்—நிரப்பிய
வேரே ரெழுத்துக்க விரார சேந்திரனாட்
டாறு மெனவுரைக்க லாம்.
2152. சோலையை யோரெழுத்தா லென்சொல்லுந் தொக்கதன்மே
னீலப்பே ரெவ்வெழுத்தி னுனிரம்பும்—மாலைக்
குலவேந்தன் சென்னி குலநதியின் பேரைக்
கடைசேர்ந்த வோரெழுத்தாற் காண்.
2153. மரகதச் சோதியுடன் மாணிக்கச் சோதி
இருமருக்குஞ் சேர்ந்தரிவை பாகன்—உருவ
மலைக்கு மகிழ்சுமந் தாரத்து வான்கோ
டலைத்து வரும்பொன்னி யாறு.

கரிகாலன் காவிரிக்கரை கட்டியழறை.

2154. உச்சங்கோ லெண்கோ லுயரம் பதினறுகோல்
எச்சம் பிரிவா யிருபதுகோல்—(த)ச்சளவு
மண்கொள்ளக் கொண்டகோ லெண்கோல் வளவர்கோன்
கண்கொள்ளக் கண்ட கரை.

கம்பர் காவிரியின் பெருக்கடங்கப் பாடிய வேண்பா.

2155. கன்னி யழிந்தனன் கங்கை திறம்பினன்
பொன்னி கரையழிந்து போனானென்—நிர்நீர்
உரைகிடக்க லாமோ வுலகுடைய தாயே
கரைகடக்க லாகாது காண்.
2156. வாரம் புலர்ந்த மனத்தார் மணிக் குறங்கி
னீரம் புலர்ந்தாலு மேகாரிவ்—வீரர்
அதிலோடு காவிரி ராடி வருவார்
துதிலோடு சுற்றிச் சுழன்று. (7)

(2151) வீரசோ. அலங். 39, மேற். (2152) நன்னூல். 268, மயிலை.
(2153) தண்டி. 122, (2155) தமிழ்நா. 81. (2156) வீரசோ. வேற். 6, மேற்.

இயற்கைச்சிறப்புக்கள்.

தமிழ்.

2157. ஓங்க விடைவந் துயர்ந்தோர் தொழவினங்கி
ஏங்கொலிநீர் ஞாலத் திருள்கடியு—மாங்கவற்றுள்
மின்னேர் தனியாழி வெங்கதிரொன் றேனையது
தன்னே ரிலாத தமிழ்.
2158. பைங்க ¹ணிளம்பகட்டின் மேலானைப் பான்மதிபோற்
றிங்க னெடுங்குடையின் கீழானை—²யங்கிரந்து
³நாம்வேண்ட நன்னெஞ்சே நாடுதிபோய் நானிலத்தோர்
தாம்வேண்டுங் கூடற் றமிழ்.
2159. சொல்லென்னும் பூம்போது தோற்றிப் பொருளென்னும்
நல்லிருந் தீதாது நாறுதலான்—மல்லிகையின்
வண்டார் கமழ்தாம மன்றே மலையாத
தண்டாரான் கூடற் றமிழ்.
2160. மாவடு வென்னு மலர்புரை கண்ணினாய்
பாவெடுத்துப் பாடும் பயனோக்கி—மேவி
எடுத்த வினத்தினு விற்பஞ்சொற் சேரத்
தொடுத்து மொழிவ தமிழ்.
2161. செந்தமிழ்ச் செய்யுட் டிறத்தெரிந்து செந்தமிழ்க்கண்
வந்த வடமொழியு மாற்றாதே—சந்தம்
வழுவாமற் கொண்டியற்று மாண்பினூர்க் குண்டே
தழுவாமை நிற்குந் தமிழ்.

மருதம்.

2162. களைகளைய முளரியரு கடைகடைய
மகளிர்கதிர் மணியு மணியும்
வளைவளைய கரதலமு மடைமடைய
மதுமலரு மலைய் மலைய

(2157) தண்டியலங். 49. (2158—59) பத்துப்பாட்டு. மதுரைக்காஞ்சி
இறுதி, பக். 319. ¹ணிளம்பகட்டு. ²தங்காது. ³நாம்.வேண்டு. (2160—61)
பாப், வி. 94. (2162) தண்டியலங். 93, மேற்.

யினாயினோர் கிளவிரவி யரியரியின்
மிசைசுவனை மலரும லரும்
கிளகிளகொ எரிசையளிகண் மகிழ்மகிழ்செய்
கெழுதகைய மருத மருதம்.;

அரசனாச்சிற்ப்பு.

2163. குருகுநாரையொடு கொட்பானு
விரிதிரைநீர் வியன்கழனி
மறுகுசெழீஇய மலிசும்மை
எனவாங்குத்
தண்பனை தழீஇய விருக்கை
மண்கெழு நெடுமதின் மன்ன னாரே.

2164. சுறமறிவன துறையெல்லாம்
இறலீன்பன வில்லெல்லாம்
மீன்றிரிவன கிடங்கெல்லாம்
தேன்றழுவன பொழிலெல்லாம்
எனவாங்குத்
தண்பனை தழீஇய விருக்கை
மண்கெழு செங்கோன் மன்ன னாரே.

நகர்ச்சிற்ப்பு.

2165. கலைபயி லல்குலார் காமர் மஞ்ஞைபோன்
றுலவுவர் மெல்லவே யொண்பொன் மாநகர்
அலர்மலி வீதிக ளாறு போன்றுள
மலையென நிவந்துள மதலை மாடமே,

மாளிகை.

2166. பேணு குமுத மலரப் பெரும்பகலே
வாணிலவ தாடி மலியுமே—பூண்முலையார்
பண்களகத் தோழப் பரந்தெழுந்த மாளிகைமேல்
வெண்களபத் தாலே விரைந்து.

கடற்பட்டினம்.

2167. பானல்வாய்த் தேன்விரிந்தன
கானல்வாய்க் ¹கழிமணந்தன
ஞாழலோடி நறும்புண்ணை
தாழையோடி ²முருகுயிர்த்தன
வண்டல்வாய் நறுநெய்தல்
கண்டலோடி ³கடலுடித்தன
தவளமுத்தஞ் சங்கீன்று
பவளமோடி ஞெமிர்ந்துராய்
இன்னதோர்
கடிமண் முன்றிலு முடைத்தே
படுமீன் பரதவர் பட்டினந் தானே.

குன்றம்.

(அடிமறிமண்டில வெளிவிருத்தம்)

2168. மாலை மணங்கமழு மௌவன் முகைவிரியும்—எந்தைகுன்றம்
காலை மணக்குவளை காதலர்போற் கண்விழிக்கும்—எந்தைகுன்றம்
நீல மழைமுழங்கி நின்ற சிலம்பதிரும்—எந்தைகுன்றம்
மாலை மயிலகவ வந்தன்று வானமே—எந்தைகுன்றம்.

(மூன்றடி மண்டில வெளிவிருத்தம்).

2169. ஆடி கழைகிழிக்கு மந்தண் புயலிற்றே—எந்தைகுன்றம்
நீடி கழைமே னிலாமதிய நிற்குமே—எந்தைகுன்றம்
கூடி மழைதவழுங் கோடியர் சந்தமே—எந்தைகுன்றம்.

பொழில்.

2170. பொழிலே,
இரவோ ரன்ன விருளிற் ருகியும்
நிலவோ ரன்ன வெண்மண லொழுதியும்
அரைசுமண நயந்த பந்தர்ப் போலவும்
வரைவா றியக்கிய ருறைவிடம் போலவும்
வண்ணனை முற்ற தாகியு மொண்ணிழற்
பூவிரி நாற்ற மன்றியு மேர்வரக்
குங்குமங் கமழு மெங்கோன் (வரை) யென

(2167) யாப்.வி. 26,90. ¹கழிமலர்ந்தன. ²முருகுயிர்ப்ப. ³கடலுடித்துத்.

வியந்தன எரிருந்து வீணை பண்ணி
நயந்த கீதம் பாடி மென்ப
வயந்த மாகிய பொழிலி னானே.

2171. வேனில் ¹வெயிற்குலர்ந்த மெய்வறுமை கண்டிரங்கி
வானின் ²வளஞ்சுரந்த வண்புயற்குத்—தானுடைய
தாதுமே தக்க மதுவுந் ³தடஞ்சினையாற்
போதுமீ தேந்தும் பொழில்.

2172. மாலை மருவி மதிதிரிய மாமணஞ்செய்
காலைத் துணைமேவ லார்கடிய—வேலைமேன்
மிக்கார் கலியடங்கா தார்க்கும் வியன்பொழில்கள்
புக்கார் கலியடங்கும் புள்.

2173. உண்ணிலவு நீர்மைத்தா யோவாப் பயன்சுரந்து
தண்ணளி தாங்கு மலர்முகத்துக்—கண்ணெகிழ்ந்து
நீங்க லரிய நிழலுடைத்தாய் நின்றெமக்கிங்
கோங்கிய சோலை யுளது.

2174. (பொழிலே,) இரவோ ரன்ன கொழுநிழற் றுஅய்
நிலவோ ரன்ன வெண்மண லொழுதி
வண்டுந் தேனும் வரிக்கடைப் பிரசமும்
கொண்டு புணர்நரம் பென்று முரன்று
விழைவு விடுத்த விழுமி யோர்க்கும்
விழைவு தோற்று விக்கும்பண் பிற்றே.

2275. கழிமலர்ந்த காவிக் களிவண்டு பாடக்
குழிமலர்ந்த நீலங் குறுமுறுவல் கொள்ளும்
குழிமலர்ந்த நீலங் குறுமுறுவல் கொள்ளப்
பொழின்மலர்ந்த பூம்புன்னை நுண்டாது சிந்தும்.

இன்பம் விளைப்பன.

(உரைநடை)

2176. தெள்ளறல் யாற்றுத் திரைமண லடைகரை
வண்டுவரி பாடத் தண்போ தலர்ந்து

(2171) வீரசோ. அலங். 25; தண்டியலங். 55, மேற். ¹வெயிற்குடைந்த
²வளமருளும். ³தடஞ்சினைக்கைப். (2172) வீரசோ. அலங். 30. (2173)
தண்டி. 52. (2174) இறையனார் களவியல் 3. (2175) யாப். வி. 52.
(2176) தொல். அகத்திணை. 9.

- தாதந் தளிரு மேதகத் துவன்றிப்
- பல்பூஞ் சோலைப் பன்மலர் நாற்றமொடு
செவ்விதிற் றென்ற னெவ்விதிற் றாகிக்
குயில்கூடக் குரலும் பயிலவதன் மேலும்
நிலவுஞ் சாந்தம் பயில்வுறு முத்தும்
- இன்பம் விளைக்கு நன்பொருள் (பலவே).

2177. வளர்கொடியன மணம்விரிவன மல்லிகையொடு மௌவல்
நளர்கொடியன நறுவிரையக நறுமலரன நறவம்
குளர்கொடியன குழைமாதவி குவிமுக்கையன கொகுடி
ஒளர்கொடியன வுயர்திரளிநெ டொழுதிணரன வோடை,

சுனை.

2178. சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன் சுனை.

ஓடைமுதலியன.

2179. ஓடையே யோடையே யோடையே யோடையே
கூடற் பழனத்துங் கொல்லி மலைமேலும்
மாறன் மதகளிற்று வண்பூ நுதன்மேலும்
கோடலங் கொல்லைப் புனத்துங் கொடுங்குழாய்
நாடி யுணர்வார்ப் பெறின்.

நீரித்துறை.

2180. தோடு கொண்டளி முரன்றெழக் குடைபவர் குழல்சோர்ந்த
தோடு கொண்டதே மலர்சுமந் தகில்கமழ்த் தவர்தந்
தோடு தைந்தசெஞ் சாந்தணி திரண்முலை யிடையோயத்
தோடு தண்புன னித்திலந் துறைதொறுஞ் சொரியும்.

அந்திமாலை.

2181. விரிந்த மதிநிலவின் மேம்பாடும் வேட்கை
புரிந்த சிலைமதவேள் போரும்—பிரிந்தோர்

(2177) யாப். வி. 16, (2178) ஐ. 59, (2179) ஐ. 51, (2180) தண்டி
யலங், 93, மேற். (2181) ஐ. 62; வீரசோ. அலங், 26, மேற்.

நிறைதளர்வு மொக்க நிகழ்ந்தனவா லாவி
பொறைதளரும் புன்மலைப் போது.

சேவ்வானம்.

2182. பண்டு புரமெரித்த தீயே படர்ந்தின்றும்
அண்ட முகடி நெருப்பறா—தொண்டளர்க்கை
வல்லி தழுவக் குழைந்த வடமேரு
வில்லி துதன்மேல் விழி.

சந்திரகளங்கம்.

2183. பெரியோ ருழையும் பிழைசிறிதுண் டாயின்
இருநிலத்துள் யாரு மறிதல்—தெரிவிக்கும்
தேக்குங் கடலுலகில் யாவர்க்குந் தெள்ளமுதம்
வாக்கு மதிமேன் மறு.

நிலா.

2184. திங்கள் சொரிநிலவு சேர்வெள்ளி வள்ளத்துப்
பைங்கிள்ளை பாலென்று வாய்மடுப்ப—அங்கயலே
கார்தர் முயக்கொழிந்தார் கைவறிதே நீட்டுவரால்
ஏந்திழையார் பூந்துகிலா மென்று.

சூரியோதயம்.

2185. வேலை மடற்றாழை வெண்டோட் டிடைக்கிடந்து
மலைத் துயின்ற மணிவண்டு—காலேத்
துளிநறவந் தாதெதிரத் தோன்றிற்றே காமர்த்
தெளிநிற வெங்கடிரோன் நேர்.

2186. பிறர்செல்வங் கண்டாற் பெரியோர் மகிழ்வுஞ்
சிறியோர் பொறாத திறமும்—அறிவுநீஇச்
செங்கமல மெய்ம்மலர்ந்த தேங்குமுத மெய்யயர்ந்த
பொங்கொளியோன் வீறெய்தும் போது.

(2182) வீரசோ. அலங். 25 மேற். (2183) தண்டி. 83. (2184) வீரசோ.
அலங். 25, தண்டி. 54, மேற். (2185) வீரசோ. அலங். 17, மேற்.
(2186) ஐ. அலங். 32; தண்டி. 83, மேற்.

2187. இரவிலை மதிய மென்பா னாடிப்போய் மறையு மெல்லே
விரியிரு னெழினி நீக்கி விசும்பெனு மரங்கு தன்மேற்
கரைகடன் முழுவ மார்ப்பக் கதிரெனுங் கைகள் வட்டித்
தெரிகதி ரென்னுங் கூத்த னாடுவா னெழுந்து போந்தான்.

2188. காமரு தேர்வெய்யோ னென்குங் கரம்பரப்பித்
• தேமரு சோலை மலர் திறக்குந்—தாமரையின்
தொக்க விதழ்விரித்துப் பார்க்குந் தொலைந்திருள்போய்ப்
புக்க புரைகிளைப்பான் போல்.

சூரியசந்திரர் கிரகணங்களுந் பீடிக் கப்படல்.

2189. விண்ணவரின் மிக்கு விளங்கொளியான் மேம்பட்டு
மண்ணவர்க்குங் கண்ணு ய வான்கதிர்கள்—கண்ணெதிரே
பந்தித் திருளடையும் பாரிலொன் றுனவினைப்
பந்தத்தை யாவர்கடப் பார்.

சூரியாஸ்தமனம்.

2190. புறந்தந் திருளிரியப் போன்னேமி யுய்த்துச்
சிறந்த வொளிவளர்க்குந் தேரோன்—மறைந்தான்
புறவாழி சூழ்ந்த புவனத்தே தோன்றி
இறவாது வாழ்கின்றார் யார்.

கார்.

2191. புனையும் பொலம்படைப் பொங்குளைமான் றிண்டேர்
துனையுந் துனைபடைத் துன்னார்—முனையுள்
அடன்முகந்த தானை யவன்வாரா முன்னங்
கடன்முகந்து வந்தன்று கார்.

2192. வியன்ஞாலஞ் சூழ்கிசைக ளெல்லாம் விழுங்கும்
அயலாத் துணைநீத் தகன்னார்—உயிர்பருகும்
விண்கவரும் வேரிப் பொழில்புதைக்கு மென்மயில்கள்
கண்கவரு மீதெழுந்த கார்.

(2187) வீரசோ. யாப். 3, மேற். (2188) தண்டி. 56. (2189) வீரசோ.
அலங். 20, மேற். (2190) தண்டி. 47. (2191) பத்துப்பாட்டு. முல்லைப்
பாட்டு. பக். 210. (2192) தண்டி. 40.

2193. எல்லைநீர் வைவகத் தெண்ணிறந்த வெவ்வுயிர்க்குஞ்
சொல்லரிய பேரின்பந் தோற்றியதால்—முல்லைசேர்
தாதலைத்து வண்கொன்றைத் தாரலைத்து வண்டார்க்கப்
பூதலத்து வீழ்ந்த புயல்.

2194. மின்னிருக்கச் சாடி விழுத்துவலை மும்மதமா
முன்னுருமிக் கோசை முழக்காகப்—பெண்ணுருவ
வார்மென் முலையார் மனக்கோட்டை மேல்வருமே
கார்மேக மென்னுங் களிறு.

கார்காலம்.

2195. சோலை பயிலுங் குயின்மழலை ¹சோர்ந்தசைந்த
ஆலு மயிலினங்க ளார்த்தெழுந்த—ஞாலங்
²குளிர்த்த முகில்கறுத்த கோபஞ் சிவந்த
³விளர்த்த துணைபிரிந்தார் மெய்.

2196. தியின்றி வேந்தமியோர் சிந்தை செழுந்தேறல்
வாயின்றி மஞ்ஞை மகிழ்தூங்கும்—வாயிலா
ரின்றிச் சிலநூட றீர்ந்தா ரிகலின்றிக்
கன்றிச் சிலைவளைக்குங் கார்.

2197. நிழற்கோப மல்க நிறைமலர்ப்பூங் காயா
சுழற்கலப மேல்விரித்த தோகை—தழற்குலவு
தீம்புகை யூட்டுஞ் செறிசூழலார் போலுங்கார்
யாம்பிரிந்தோர்க் கென்னு மினி.

2198. அவிழ்ந்தன தோன்றி யலர்ந்தன காயா
நெகிழ்ந்தன ¹நேர்முகை முல்லை—மகிழ்ந்துடன்
விண்டன கொன்றை விரிந்த கருவினை
கொண்டன காந்தன் குலை.

2199. நிரையா நிரையா மணிபோனிறை கோடல் கோடல்
வரையா வரையா மிருண்முன்வரு மாலை மாலை

(2193) தண்டி. 58, (2194) வீரசோ. அலங். 35, மேற். (2195) ஷெ. 31; தண்டி. 80, மேற்; பிரயோகவிவேக. 37 உரை. ¹சோர்ந்தடங்க. ²குளிர்த்த. ³விளர்த்த. (2196) ஷெ. 24; தண்டி. 50, மேற். (2197) தண்டி. 30. (2198) ஷெ. 41; பிரயோகவிவேகம், 89, உரை. ¹நேரிதழ். (2199) தண்டி. 98, மேற்.

விரையா விரையா வெழுமின்னொளி மேக மேகம்
உரையா வுரையா நினுமொல்லன் முல்லை முல்லை.

சோழன்பாட்டு.

2200. காந்து மகிற்புகையும் கத்தாரி யும்புழுக்கு
சாந்து மிகநாநுந் தாழ்குழலும்—எந்துதன்
• தோளோடி தோளிறுகத் தோகையு முண்டாமால்
நாளோ மழைநா ணமக்கு.

பாண்டியன்பாட்டு.

2201. பாவடிக்கு மெல்லணையும் பச்சைவட மும்புதிய
பூவெடுக்கு மென்குழையும் பூவையரும்—நாவெடுக்க
ஒன்றே மொழியு முயிர்த்தோ ழுனும்வருமால்
நன்றே மழைநா ணமக்கு.

சேரன்பாட்டு.

2202. பொரிப்பு நறுநெய்யுந் போனகமுந் தேனும்
பருப்புமின் சர்க்கரையும் பாலும்—வீருப்பமுடன்
வாளோ டணையும்விழி மங்கையு முண்டாமால்
நாளோ மழைநா ணமக்கு.

இளவேனில்.

2203. இரங்கு குயின்முழவா வின்னிசையாழ் தேனா
வரங்க மணிபொழிலா வாடும் போலு மிளவேனில்
அரங்க மணிபொழிலா வாடி மாயின்
மரங்கொன் மணந்தகன்றூர் நெஞ்சமென் செய்த திளவேனில்.

2204. இன்னிளவேனி லென்பது
தண்ணிழ லறல்யாற் றடைகரைத் துறைதொறும்
இலங்கு முலைக்க ணைய்ப்பக்கோங் கவிழ்ந்து
வண்டுதா னாதந் தண்டளிர்க் காவிற்
பருமல ருதிர்ந்து முருகுகமழ் பரப்பின்
மண்வயிறு குளிர்க்குந் தண்ணறுங் கயத்து
நிழலிரு ணடுவ ணழலவீர் தாமரைத்

(2200—202) தஞ்சைச் சாச்சுவதிமால்—பிரதி. (2203) யாப். வி. 52,
76, மேற்; வீரோ. யாப். 16; ஷே, அலங். 20, 3; நன்னூல்; 413, மயிலை
நாதருரை. (2204) தொல், பொருளதி, 664.

தாங்கறித் தருந்தும் வாளெயிற் றிளமீன்
 புள்ளாக வெறிய வெள்ளென்று பிறழும்
 பளிங்குநெகிழ்த் தன்ன துளங்காத் தெண்ணீர்
 தளிர்குடைந்து தெவிட்டிய சூயில்குனிந்து குடிப்ப
 மரவந் தாழ்ந்த கரைமரச் சாரற்
 தோறு தோறல் வேலைற் கண்ணும்
 வாரார் கொல்லென நீர்வார் கண்ணொடு
 புலம்புடை மகடேக் கலங்கு ரெய்த
 யாறுங் குளனுங் காவு மாடி
 ஒருயிர் மைந்தரு மகளிருங் களிப்பக்
 காம விழவொடு கன்னியர் நோற்ப
 நிலவுஞ் சாந்தும் பலவயிற் பயன்படத்
 துன்பக் காலந் துடைத்தனர் பெறுஉம்
 இன்பக் கால மென்மனார் புலவர்.

2205. கொங்கை முகையாக மென்மருங்குல் கொம்பாக
 அங்கை மலரா வடிதளிராத்—திங்கள்
 அளிநின்ற மூர லணங்கா மெனக்கு
 வெளிநின்ற வேனிற் றிரு.

2206. செந்தா மரைவிரியத் தேமாங் கொழுந்தொழுக
 மைந்தா ரசோக மடலவிழக்—கொந்தா
 ரிளவேனல் வந்ததா லென்றோங்கொ லின்று
 வளவேனற் கண்ணி மனம்.

2207. அருண மாஞ்சினை கறித்துட னகன்பொழி
 லலவனைக் குயில்குவத்
 தருண வேனிலும் புருந்தது தனுநெகத்
 தடமலர்ச் சரபுங்கங்
 கருண மூலமோ ¹டுறநிறைத் திலங்கினன்
 கறைமிடற் றிறைநாட்டக்
 கிரணந் தான்கடக் கிரியிடைத் திருவுடம்
 பிழந்துழல் கிழவோனே.

2208. ஊனுடை யுழுவைய னுதிரந்தோ யுதிர்போல
 வேனிலை யெதிர்கொண்டு முருக்கெல்லா மரும்பினவே.

தேன்றல்.

2209. கனிகொள் பொழிலருவி கைகலந்து சத்தின்
பணிவிரவிப் பாற்கதிர்க டோய்த்து — தனியிருந்தோர்
சிந்தை யுடனே யுயிருணக்குந் தென்மலயந்
தந்த தமிழ்மாரு தம்.
2210. இவளளவுந் தீயுமிழ்வ தென்கொலோ தோயும்
கவள மதமான் கடத்திற்—றிவளும்
அலையார் புனலருவி நீயணுகா நாளின்
மலையா மலயா நிலம்.
2211. வரிவண்டு நாண மதுமல ரம்பாப்
பொருவெஞ் சிலைக்குப் பொலிவும்—பிரிவின்
விளர்க்கு நிறமுடையார் தம்மேன் மெலிவும்
வளர்க்கு மலயா நிலம்.
2212. குரவார் குழலாள் குவிமென் முலேதாம்
விரவா விரவாமென் நென்றல்—உரவா
வரவா வரவா மெனநினையாய் வையம்
புரவாளர்க் கீதோ புகழ்.
2213. தென்ற லனங்கன் றுணையாஞ் சிலகொம்பர்
மன்றற் றுலேமகனும் வான்பொருண்மேற்—சென்றவர்க்குச்
சாற்றவிடுத் தூதாருந் தங்கும் பெருப்புலவி
மாற்ற வருவிருந்து மாம்.

இறுதி வேண்டுகோள்.

2214. ஓரா தெழுதினே னுயினு மொண்பொருளை
ஓராய்ந்து 1சொள்வ தறிவுடைமை—சீராய்ந்து
குற்றங் களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல்
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்.

பெருந்தொகை முதற்றெகுதி

முற்றம்.

Index

1. The first part of the index is a list of the names of the persons who have been named in the index. This list is arranged in alphabetical order of the names.

2. The second part of the index is a list of the names of the persons who have been named in the index. This list is arranged in alphabetical order of the names.

3. The third part of the index is a list of the names of the persons who have been named in the index. This list is arranged in alphabetical order of the names.

4. The fourth part of the index is a list of the names of the persons who have been named in the index. This list is arranged in alphabetical order of the names.

5. The fifth part of the index is a list of the names of the persons who have been named in the index. This list is arranged in alphabetical order of the names.

6. The sixth part of the index is a list of the names of the persons who have been named in the index. This list is arranged in alphabetical order of the names.

7. The seventh part of the index is a list of the names of the persons who have been named in the index. This list is arranged in alphabetical order of the names.

8. The eighth part of the index is a list of the names of the persons who have been named in the index. This list is arranged in alphabetical order of the names.

ஸ்ரீ:

பெருந்தோகை

விசேடக்குறிப்பு.

1. இப்பாட்டு அயன் அான் அரி என்னும் திரிமூர்த்திகளுடைய இடம், கொடி முதலியன இன்னவென்று நிரளிறைவகையாற் கூறியவாறு. வாய்மை. நிறைமொழி; அஃதாவது—“அருளிக்கூறினும் வெகுண்டுகூறினும் அவ்வப் பயன்களைப் பயந்தேவிடும் மொழி” (குறள். 28, பரிமே.). கண்ணன், கரியோன் என்ற பொருளில் வந்த பாகதச்சிதைவாய்த் திருமாலுக்கு வழங்கும் பெயராகும் (திச்சிற்றம்பலக்கோவை, 53, பேரா.). இவ்வாறன்றி யாவர்க்குங் கண்ணாகவுள்ளவன் எனினும் ஆம்; “யாதினு முயர்ந்தோர் தன்னை யாவர்க்குங் கண்ண னென்றே—ஒதிய பொருட்குத் தானே யுறுபொரு ளுணர்த்தி விட்டான்” என்றார் கம்பநாடரும் (கம்பரா. உலாவியல். 6.). அகநினை புருஷன் என்று வேதம் கடவுட்குவழங்கும் பெயரும் இப்பொருள்பற்றியதென்பர்—

2. ‘கந்தழியாவது, ஒருபற்றுமற்று அருவாய்த் தானேநிற்குந் தத்துவங் கடந்த பொருள்’ என்பர் நச்சினூக்கிக் கிரியர். [கந்து - பற்றுக்கோடு, அழி - கடந்தது].

3. தேவர்ப் பராவுதலுடைய பாட்டைப் பாணி என்பர் (சீலப். 6, 35, அடியார்க்.). (வரி-1) மணி-கௌத்துபம். (2-3) “விரிகதிர் ஞாயிறுந் திங்களும் விளங்கி...நன்னிற மேக நின்றது போல” (சீலப். 11, 43—6) எனச் சங்கு சக்கரங்களுடன்கூடிய திருமாலுக்கு இளங்கோவடிகள் கூறிய உவமை இங்கு ஒப்பிடற்பாலது. (9) ‘எவ்வுயிர்க்கு முயிரோயா யியங்குதல்’-என்றது, விஷ்ணு சப்தத்தின் பொருளை விளக்கியவாறு; ‘விரிந்தெங்குஞ் சென்றமையால் விண்ணுமாய்’ என்றார் பிறரும் (பெருந்தோகை. 170). பகலினால் படைப்பது என இயைக்க. பகலினால் - முகூர்த்தத்தில். ‘மூவுருவாகிய தலைபிரியொரு வனை’ (பரிபா. 13, 37) என்றவாறு, திருமால் முக்குணங்களின்வேறுபாட்டால் மும்மூர்த்திகளாககின்று தொழினடத்துதல் மூன்றுதாழிசைகளாலங் கூறப்பட்டது. (29) பால்நிறவண்ணன் - பலபத்திரன். (31) ஆல் நிழற் கடவுள் - கல்லாலின்கீழ்மூர்த்துள்ள தக்கிணாமூர்த்தி. முனிமை - முனித்தன்மை; ‘முனிமை முகடாய மூவா முதல்வன்’ (சீவக. 1609) எனக் காண்க.

4. நீலகேசிக்காப்பு. பிறப்பாதி நான்கு - பிறப்புப் பிணி மூப் பிறப் பெண்பண (குறள். 266, 362, 370, பரிமே.). ‘பிறத்தலு மூத்தலும் பிணிப்

பட்டினத்தலம் - இறத்தல முடையது என்பது மணிமேகலை (18, 136-8).
'உயரின்பம்' என்றும் பாடம்.

7. அரி - திருமால், இத்திரனும் ஆம்.

8. திருமால் உலகளந்தனான நான்முகன் மீகானாகவும், சுரநதி(- கங்கை) பாயாகவும், அரிதிருத்தான் கூம்பாகவும், புவி நாவாயாகவும் தோன்றியது என்பது கருத்து. மேதினி நாவாயாம் பொலிவற்று என இயையும்.

9. இது பொய்கையாழ்வார் அருளிய முதற்றிருவந்தாதியின் 92-ஆம் பாசுரமாகும். ஆன் ஆயன் - பசுமேய்க்கும் இடையன். 'வானாகித் தீயாய்' 'ஆனாய்ச்சி' 'முன்னொருநான்' என்பன தீவ்யப்பிரபந்த பாடபேதங்கள்.

10. ஆய்ச்சியின் நோக்கம் நின்றநிலையை இனிப் பெறுவது என்றுகொல் என இயையும். கஞ்சனல் வலப்பட்டு விளாமரத்தின்வடிவுகொண்டு, கண்ணன் தன்கீழ்வரும்போது அவன்மேல் விழுந்துகொல்லக் காத்திருந்த கபித்தாசுரனையும், அவ்வாறே தன்னை முட்டிக்கொல்லும்பொருட்டுக் கன்றுவடிவுடன் வந்த வற்சாசுரனையும் ஒருசேர முடித்தற்பொருட்டு அப்பிரான் அக்கன்றின் பின்னிரண்டுகால்களையும் பிடித்தெடுத்துச் சுழற்றி விளவின்மேல் எறிய அவ்விருவடிவினரான அசுரரும் ஒருங்குமாய்ந்தனர் என்பது புராண வரலாறு.

11. மா பிளந்து என்க. மா - குதிரைவடிவான கேசி என்ற அசுரன்; 'மாவாய் பிளந்தானை' என்பது தீருப்பாவை. படை - ஈண்டு யானைமருப்பு. அதனைப் பறித்தென்க. " யானையின்கொம்பினைப் பறித்து " என்றார் ஆலிநாடரும். (பெரியதிருமொழி, 4, 2, 4). இனம் - ஆனிரை; 'இனங்காப்பார்' (கவித். 143) என ஆயரை வழங்குவதுங் காண்க.

12. சோ அழித்துக் கோடு ஊதி என்க. சோ - வாணன் நகரான சோணிதபுரம். கோடு - சங்கம். பூ கொண்டு - பூதேவியை வராகரூபியாய்க் கோட்டினிடைக்கொண்டு எ - று. அமிழ்நத ஆக்கி, நஞ்சைக் கண்டு நீக்கினான் என்க.

13. மதவேழம் - கசேந்திரன்; அதனைக் காத்தானும் என்க. வாய்மருப்பு - குவலபாடத்தின் தந்தம். எழில் வறு என்பது கண்ணார்க்கு அடை. குரவைச்சீர் கொடுத்தான் என்க. குரவை - மகளிர் எழுவுவோனும் எண்மரோனும் கைகோத்தாடுங் கூத்து. சீர் - தரிசும்.

14. (1) உறைபதி - உந்தித்தாமரை. (5) மறுவை வித்திய மாப்பு என்று சொல்லும்பிடி; 'பொன்னிற் றேன்றிய புனைமறு மாப்பு' (பரிபா. 4, 59), 'திருமறு மர்ப்பன்' என்ப. (6) சிறத்தோடு நெஞ்சொத்த - உள்ளும் புறமும் ஒரு

தன்மையளாய. (9) 'அன்னமாய் முன்ன மருமறை பயந்தான்' என்பது பேரியதிருமொழி. (10) 'முதன்மயங்கி வெறியாகி' என்றும் பாடம். (14) கோள் நாகம் மதிவாங்கிக் கொடுத்தருளி என்றது பாம்பின்வாயினின்று சந்திரனை மீட்டுக்கொடுத்த கதையை; 'மதிகோள் விடுத்தாய்' (நான்முகன் றிருவந்தாதி. 12), 'தேம்ப லிளந்திங்கள் சிறைவிடுத்து' (பேரியதிருமொழி, 11, 8, 7) என்று பெரியாரும், 'கோள்வாய் மதிய நெடியான் விடுத்தாங்கு' எனப் பிறரும் (சீவகசிந். 454)* கூறல் காண்க. (14, 15) பிறர்காணாத மயர்வறு மதிநலத்தை அடியவர்க்கு அருளும் என்க. (21) நால்வகை உரு - சங்கருடண பிரத்தியும்ந அநிருத்த வாசுதேவர் என்ற நான்கு வியூகங்களை. (பரிபா. 3, 80-3).

15. (2) கடல்கெழுக்கணைசுடர் - வடவைவக்கனல், அரிமாவாய் (3) மார்பிடந்த (6) எனவும், மலைந்தானை (3) மார்பிடந்த எனவும் இயையும். (7) மதுரை-வடமதுரை. (18) எரு மலி பெருந்தொழு - தாதெரு மன்றம். (சிலப். ஆய்ச்.) தண்சுடர் உறுபகை தவிர்த்தது, மேற்பாட்டிற் குறித்த மதிகோள்விடுத்தகதையை. (36) 'தொன்று முதிர் கடலுலகம்' என எருத்தடி முச்சீராகவும் பாடம் (தொல். புறத்திணை. 27, இளம்பூ.). (35) அச்சுதன் என்பான், 972, 974-ஆம் பாடல்களிற் கண்ட அச்சுதநந்தி, அன்றி 1002, 1005-ஆம் பாடல்களிற் கண்ட அச்சுதகளப்பாளன் என்ற அரசருள் ஒருவன் போலும்.

17. முதலடியுள் நீர்க்கு அங்கை எனவும், நான்காமடியுள் நஞ்சு அங்கு எனவும் பிரித்துப் பொருள்கொள்க. தாளால் கங்கை ஏற்றது திரிவிக்கிரமாவ தாரத்தில்; 'சதுமுகன் கையிற் சதுப்புயன் றுளிற் சங்கரன் சடையினிற் றங்கி யழிபுனல்' என்ப (பேரியாழி. திரு. 4, 7, 3). சலம் - பகை. தாயலான்-பூதனை. தானவரை - மதநீர் பொழியும் மலையையொத்த குவலயாபீடம்; அது தன்னைக் கொல்லநெருங்கத் தான் அதனைக் கொன்றவன் எனவும், இன்னமிர் தம் துன்னுவார் பெற ஆக்கித்தந்தவன் எனவும் பொருள்கொள்க.—*[பி. தானவரைத்—தி. தானவரை].

19. கூத்தர் முதன்முதற் சோழனைக் காணவந்தபோது அவரது புலமையைச் சோதிக்கவேண்டி 'அரியைப் பாடுக' என்றுகூற, தாம் அரசனைப்பார்த்த முதற்கண் திருமால் அவன் வாயினின்று அங்ஙனம் வந்ததனையே வியந்து 'ஆரே எனும் ஒன்று சொல்லத்தொடங்கினும் அவ்விடத்து உன் பேரே வரும்' என்று அவன் கொடுத்த விஷயத்தையே நிரூபி அழகுபெறப்பாடி அரசவை யினரை மகிழ்வித்தனர் புலவர் என்பர். எனும் - ஏதேனும். இதனைக் சம்பர் வாக்காக இக்காலத்தார் மாறிக் கருதுவர்.

* பி, தி.—என்பன பிழை திருத்தம் என்பவற்றைக் காட்டும் குறிப்பெழுத்துக்களாகக் கொள்க.

20. கருணாகான் - இராமபிரானுக்கு ஒரு திருநாமம்; இலங்கை யெறிந்த கருணாகான் எனச் சுயங்கோண்டாரும் (கவிஞ்) “வருணால்யத்தை வழிவேண்டிச் சாணகமாகக் கிடந்த கருணாகரப் பெருமானையும்” (இராமாநுஜாரியதீவ்ய சரிதை, பக். 64) எனப் பெரியோரும், ‘கருணையங்கடல்’ (இராமா. வருணனை-5) ‘கருணையார்கலி’ (ஹை. குகப். 69) எனக் கம்பநாடரும் கூறுதல் காண்க.

21. இது நாராயணசதகத்துள்ள அழகிய பாடல்களுள் ஒன்று. •

23. நாமம் ஒதித் தரிக்க என்க; ‘நாராய நாம முரைசெய்து மண்கொடிடுவார்கள் காணு மிமையோர்’ என்றார் வில்லிபுத்தூரரும்.

25. “நீமேவு திருமலையி லஞ்சாயன் மயிலாடு நிலைகுருடர் காணவறுகால், நிரையிம் மெனப்பாடு மிசைசெவிடர் வினவவிந் நீர்மைகண் மேமை புகழ்” என, முத்தமிழ்க்கவி வீரராகவழநலியார் பாடிய திருவேங்கடத்தான் பதிகப் பாடற் பகுதியுடன் இஃது ஒப்பிடற்குரியது.

26. முட்டம் - ஸ்ரீமுஷ்ணம். பன்றி - வராகரூபியான திருமால். துப்பு-வலிமை.

29. திருமழிசையாழ்வாரது அடியரான கணிகண்ணர், தன்னைப்பாடும் படி வற்புறுத்திய கச்சிவேந்தனைநோக்கித் திருமாலேச் சிறப்பித்துக்கூறிய பாட்டாகக் குருபரம்பரைகள் கூறும். வெல்காலிற் கிடந்தான், பாடகத்திருந்தான், ஊரகத்து நின்றான் என எதிரீரானிறையாகக் கொண்க. இம்மூன்றும் கச்சியைச் சார்ந்த திருமால்திருப்பதிகளாம். பஞ்சரம் - திருவுண்ணுழிகைப்பகுதிக்குச் சிற்பநூல் கூறும் பெயர்; கோஷ்டபஞ்சரம், கும்பபஞ்சரம் என்ப. [திருவுண்ணுழிகை - கருப்பக் கிருகம்; ‘மாடக்கோயி லுண்ணுழிகையார்’ (தேவா. 592, 3) எனச் சிவபிரானைப் பெரியோர் வழங்குதலுங் காண்க.] ‘எவ்வாறகன் றெழிவார்’ என்றும் பாடம் (நளீ. 413, முயிலேநா.)

30. அத்திசிரி - கச்சியில் தேவப்பெருமான் திருக்கோயில்கொண்ட தலம். முதலைக்கண் (அஃது) இற(-சாக) மேவுவது அத் திசிரி(-சக்கரம்) என்க. தான வரை - மதநீர் பொழியும் மலைபோன்ற குவலயாபீடம். தன் றெழிலால் அழிப்பதும் தானவரை (= அரக்கரை) என்க. எயிறு, முன்னது யானைத்தந்தம்; பின்னது வக்கிரத்தந்தம்.

31. பொன்னன் - இரணியன். கா - பாரிசாதத் தரு. அத் தேவதரு சத்தியபாமைபொருட்டுக் கருடன்மேலேற்றிக் கண்ணபிரானால் மண்ணுலகிற் கொணரப்பெற்றது என்பது வரலாறு. அப் பாமைமையே நப்பின்னை என்பது இது பாடினோர்கருத்துப்போலும். நடவை - நடந்துசெல்லுகை.

33. வருக்கு - வருக்கம், இனம், ஒப்பு.

34. பணித்தற்பம் - அரவாகிய அணை.

35. 'மாயோன் பரிசு' எனத் திருத்தித் திருமாலியல்பு கூறியவாறாகக் கருத்துக் கொள்க.

36. ஆதிரை - சிவபெருமானுக்குரிய திருநான் ; " தானா லரக்கன்றேன் சாய்த்த தலைமகன்றன், நானாதிரை யென்றே " (தேவா. திருவாமாத். 8, சம்.) 'ஆதிரைநாயகன்' (ஷே. பொது. ஆதிபுராணத் திருக்குறள். 1) 'ஆதிரை முதல்வன்' (பரிபா. 8, 6) என்ப.

37. இயமானன் - ஆன்மா. [பி. தண்டி. 74.-தி. தண்டி. 73]

39. கங்கையாகிய தலையாடை யுடையவன். மேருவாகிய தன்கைவில் லில் அம்பாக அமர்ந்த திருமால் என்க. 'இழவு கெடுத்தான்' என்று பாடம். இழவு - துக்கம்.

40. சிவபிரானது மிடற்றில் ஆலம் அமிர்தாகியது, மொழியாலோ ஒலியாலோ என்க. மாதர் - அழகு. இருதிநன் - ஆண் பெண் உருவம் ; உரு அரு எனினுமாம். [பி. தண்டி. 63.—தி. தண்டி. 62]

41. கொடியவரது கொடிபொருந்திய மதில். படி - தன்மை. கடி ஆர் உரி - அச்சந் தங்கிய யானைத் தோல். கனம் கரியார் என்க.

42. கடி - காவல். இரவோடு நிற்பித்தது - இரந்துநிற்கும்படிசெய்தது. 'நான்மேலோர் ஆமைபூண்டார்' (தேவா. பந்தனைநல். 1, அப்.) என்பதனால், ஆமை சிவபிரானைகளுள் ஒன்றாதல் காண்க.

43. வேனிலான் - காமன்.

44. (1) என்பு பூனாகும்படி. (2) கோள் நாகம் - திங்கிழைக்கும் பாம்பு, (3) மாண் ஆகத்தில் (- மார்பில்). (6) ஆர்வம் - பத்தி. (11) மனைமாண்ட பாசம் - தேவியால் மாட்சிமைப்பட்ட இடப்பாசம்.

45. கால் வீழ்த்த - தன்னிடத்தினின்றும் வீழ்ச்செய்த ; இல்லையாம்படி, போக்கின எனினுமாம். பச்சைப் படாம் - பசிய தோலாகிய போர்வை ; மேற் போர்வைக்குப் 'பச்சைவடம்' என்ற வழக்குண்மையும் (ஈடு 4, 8, 2) அறியத்தக்கது (பெருந்தோகை-2201). இடா முண்ட - இடம் அகன்ற ; விகாரம், முண்டம் - திரட்சி, சடையானது வெண்ணீற்றை அணிந்தால் என்க. நான் கடிச் செய்யுள் முடியவும் ஈற்றடியிரண்டுக்கு வேறுபடவந்த கொச்சகத்துக்கு இப்பாட்டை மேற்கோள் காட்டினார் நச்சினூர்க்கினியர் (சீவக. 653, உரை) 'நால் வீழ்ந்த' என்றும் பாடம்.

46. (2) பைத்தலை - படமுள்ள தலையுடைய பாம்பு. (4) இதழி - கொண்மை. இதழியுடன் பிறை தலைமலிந்து தயங்க என்க. (6) [பி. உணர்வழியா.-தி. உணர்வழிய]. (7) கடற் கச்சி - கடல்வளமுழுதுமுடைய காஞ்சி; 'கச்சி கடல்படுவ வெல்லாம் படம்' என்ப (பெருந். 2128); கடல்போல் ஒலிமிக்க கச்சி எனினும் ஆம். (8) ஒலிதல்-தழைத்தல்; 'வாரொலி கூந்தல்' (சீலப். பதிகம், 50) எனக் காண்க. முலைச்சுவடு - நீர்ப்பெருக்குக்கஞ்சித் தண்ணைத் தழுவிய தேவியின் தனக்குறி. உருவழிந்தோன் உணர்வழியவும், உடன்சிறப்பவும் உலவுங்கால் என்க. (10) கடைதோறும் - மனைவாயிலிடந்தோறும். (22) தொடிக்கை பரிகலமேந்துமளவு நிலைகடந்ததுபோலும். பொழில் - உலகம். (26) அது - அவ்வேறு. (31) எழீஇயது - இசை எழுப்பப்பெற்றது. (34) மகளிர் - தாருகாவனத்து இருடிபத்தினியர்; அவர் இட்டுரைக்கும் நினைதகளை விரும்பி. (36) கொடியில் எழுதப்பட்ட பன்றி மண்ணிற் புழுதி படிந்துகிடக்க என்றது, தம் வராகத்துவசம் மண்ணிடைவீழ்ந்து புழுதியாடும்படி சளுக்கரசர் தோற்க எ-று. சளுக்கர்க்கும் சோழர்க்கும் 10, 11-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நடந்த போர்களுள்ளே இஃது இன்னதைக் குறிப்பது என்று துணிய இடமில்லையேனும், 'வடநிசை வாகை குடித் தென்றிசை, வென்றிவாய்த்த...வளவன்' என்றதனால், சளுக்கனாகிய ஆகவமல்லன் முதலியவரை வடபால் இருமுறைவென்று அவர் தலைநகரைப் பிடித்தும் தென்னாடு முழுதும் தன்னடிப்படுத்தும் போந்த சோழன்—இராசகேசரிவர்மன் - இராசாதிராசன் (கி. பி. 1018—1052) என்று கருதற்குப் பொருத்தம் உண்டு. (ஷ. சோழன் மெய்க்கீர்த்தி காண்க—இந்நூல், பாட்டு. 783). வேங்கடம்(39)போல வாழிய(41) என இயையும். (40) நாவலந்தீவினதாகிய தமிழ்நாடு என்க.

49. கல்வித்துறை - தத்துவநெறி.

51. மகிழ்ந்த கோன் - சிவபிரான்; 'பூண்முலை மகிழ்ந்த கோன்' என்பது நேர்பாடம்போலும்.

54. (1) எரியினிறத்தை இகழ்வது போன்ற நிறத்தன்; 'வன்ன நிறத்தன்'—என்று பிரித்து, அழகிய நிறத்தன் என்றும் ஆம். (2) பொன்றார் - யாவராலும் அழியாத திரிபுராதியர். (4) காடு - சுடுகாடு. (6) விழவு - கொண்டாட்டம். (7) சிரந்தை - கையுடுக்கை; "கையதோர் சிரந்தையான் செங்காட்டங் குடியான்" (தேவா, செங்காட்டங், சம். 3) எனக் காண்க. (8) ஈரணி - ஆண் பெண்ணணிகள்; 55-ஆம் பாடல் நோக்குக. (10) மாறேற்றல் - மாறுபடுதல். (12) காலக்கடவுள் - காலர்க்கெல்லாம் காலஞான சிவபிரான்; 'காலகாலா' என்ப (தேவா, திருவண்ணாமலை, அப். 6). 'யிருத்தியுக்களிலே சங்கரன் யான்' என்ற கீதாவுசனமும் "கூற்றொத் தீயே மாற்றஞ் சேற்றம்" என்று

அழித்தற்றொழிலுடைமையான் - மணிமிடற்றோனைக் கூற்றமாகக் கூறியதும் அறியற்பார்வன். (புறம், 56). [பி. சிறந்தை.-தி. சிரந்தை; பி. மாறேற்கும்.-தி. மாறேற்கும்.]

57. மன்று - சிற்றம்பலம். பெற்றம் - இடபம். [பி. அழகு பெற்றம்.-தி. அணிகொள் பெற்றம்; பி. திருவடிச் சிலம்பே.-தி. திருமறைச் சிலம்பே.]

59. பத்தித்து அகட்ட - வரைகளுடையதாகிய வயிற்றினை யுடைய. துத்தி - பொறி. கவை நா - பிளவுபட்ட நா. ஆகம் - மனம்; 'ஆகத் தெழுகனல் கண்வழியுக்' என்றார் கம்பநாடரும் (கம்பரா, கான்வதை. 97). பணிகள் அகட்ட மிடற்ற எயிற்ற என்க.

60. வண்டு, சூழ்தல்முதலியனசெய்து அருந்தும் என்க. வீழ்ந்த பெரும் பாசத்தார் - பெரும்பாசம் வீழ்ந்தவர்; மலமற்றவர் என்றபடி.

61. உளர்தல் - சிதறுதல்; 'வண்டுளர்ந்த தார்' (சீவக. 707) என்புழிப் போல; அசைத்தல் எனினு மாம்; 'கூந்தல் வரைவளி யுளர்' (புறம், 133) எனக் காண்க.

63. இஃது ஒருபொருண்மேல் ஒன்றாய் ஈற்றடியிக்கு இரண்டாமடி குறைந்து ஏனையடியிரண்டும் ஒத்துவந்த சிறப்பில் கவித்தாழிசை என்பர் யாப்ப-விருத்தியுடையார். இதனை, மூன்றாமடியின்றியே 'மூன்றடியான் வந்து இடையடி குட்டம்பட்ட கொச்சகவகை' என்றும், 'கந்திருவமார்க்கத்தான் இடை மடக்கி நான்கடியுமாம்' என்றுங் கூறுவர் பேராசிரியர்.

65. கூற்றுவுனை என்பது முதலியவற்றை ஏற்றுலகின்புறக் காற்றொழி லால் ஊற்றழிய உதைத்து என்றவாறு; ஒவ்வோரடியினும் முறையே ஏற்ற படி ஏனையவற்றுடனும் கூட்டி நிரனிறையே பொருள்கொள்க. இமயப் பெண் வெருவக் குஞ்சரத்தை உரித்தமை—“வாட்கண்ணி வாட்டம தெய்த, அம்பர வீருரியானும்” (தேவா. திருவாரூர். 'பாடினம்' அப். 4) “கொடுங்கரிக் குன்றுரிக் தஞ்சவித் தாய்வஞ்சிக் கொம்பினையே” (திருவாசகம். நீத்தல். 19) என்பவற்றால் உணர்க.

66. திருக்கைலாயஞானவுலாவில் இப்பாட்டைக் குறிப்பிட்டு “என் றெழிலுடைய வெண்பா விரித்துரைக்கும் போழ்தில்” என்று சேரமான் பேரு மாணாயனார் அருளியவாறு காண்க. இவ்வெண்பாவைப் பிரயோகவிவேக நூலார் தம்நூலுள் மேற்கோள்காட்டுதலால், அவ்வாறு தனிப்பாட்டாகவும் இது மூன்பு வழக்குப்பெற்றிருந்தமை புலப்படும்.

67. விழி புரமொரித்த தி என இயையும்.

69. மருளாம் மருள் ஆதரித்த உரைக்கும் மாற்றம் - ஆசையாகிய மயக் கத்தினை மேற்கொண்டு அடியார் கூறும் அறிவுழிந்தசொல். “கோழையிட ருக்கவி கோளூயில வாகவிசை கூடும் வகையால் - ஏழையடி யாரவர்கள் யாது சொன சொன்மகிழு மீசன்” என்ப (தேவா, திருவைகாடூர், சம். 1).

70. பொருள் விளைத்தது ஒன்று - பொருள் விளைத்தற்குக் காரணமான முயற்சி. ஆர்த்தல் - பொருந்துவித்தல்; ஈண்டுத் தேடிக்கொள்ளுதலாம்; ‘ஆத்த’ எனவும் பாடம்.

72. இது, வினாவுத்தாம் என்னும் சொல்லணிக்கு மேற்கோள். திருவே கம்பம் என்ற பெயரை திரு, ஏகு, அம்பு, அம் எனப் பிரித்துப் ‘பூமகன்யார்’ என்பதுமுதலிய வினாக்கட்கு விடையாக்குக.

73. நன்மையமைந்த பெருமைபெறல் வேண்டி இருசரணங்களையும் ஏத் தும் நம் குலத்தவர்காங்களைப் பணிகொள்ளும் ஏகாம்பரத்தன் (ஏக + ஆம்பரத் தன் = ஒற்றைமாவின் கீழான்) என்க. நலத் தகை மகன் - நற்குணம் அமைந்த உமாதேவி. கூட்டத்தகுதியுடைய பாம்பால் மேலே அலங்கரிக்கப்பட்ட ஏகாம்பரத்தன் (ஏக + அம்பரத்தன் = ஒற்றை ஆடையுடையவன்) என்க. ‘நண்ணுமே’ என்றும் பாடம் (இலக்கணவீ. 688, உரை).

74. முக்கால்-மூப்பிற் கொள்ளுந் கோலொன்று கூட்டி மூன்று கால்கள். முன் நரையில் என்றும், அக் காலரை (= யமதூதரை) என்றும் பிரித்துப் பொருள்கொள்க. மா காணி - மயானம்.

76. இதழ்முயற்சியாற் பிறக்கும் எழுத்துக்கள் வாராமற் பாடப்படும் றிரோட்டம் என்னுஞ் சொல்லணிக்கு மேற்கோள். கச்சாலை - கச்சபேச்சரம்.

77. இஃது எல்லாவடியும் முதல்நடு இறுதியாகச் சொல்லினும் பொருள் கொண்டுநிற்கும் ஆசிரியமண்டிலவிருத்தத்துக்கு மேற்கோள். வெள்ளம் (=கக்கை) பாக்கும் எனவும், வெள் அம்பு (=மொட்டம்புகள்) அரக்கும் (=அழுத்தம்) எனவும் பிரித்துக்கொள்க. தனையடைந்தார் செல்லும் நெறியை யுடையவன் என்றது அவரை நற்கதியடைவிப்பவன் எ-று. தனையடைந்தார் செல்லும் நெறியானவன் எனினும் ஆம்; “நெறிவாசல் தானையாய் நின்றானே” இயற்பா. முதல் திருவந். 4) என்ப. நெறிக்காரை - கார் நெறியை: இருண் மயமான நாகவழியை எ-று.

78. இது திருச்சிராப்பள்ளிக் குன்றின் குடைவரையிற் பொறிக்கப்பட்டதும், வேம்பையாகோன் - நாராயணன் என்பவரால் 104-கட்டளைக் கவித் துறைகளிற் பாடப்பட்டதுமான அந்தாதியின் 40-ஆம் செய்யுளாகும். (S. I, I, IV, No. 167). [பி. ஏன் திபி.—தி. ஏன்திபி].

79. பிரசம் - தேனிறால், 'பனைக்கை புகமடுக்கும்' என்றும் பாடம்.

80. பங்கு அம்புலி - பிறைச் சந்திரன்.

(81, 82.) இவ்விரண்டும் சோழன்முன்னிலையிற் கூத்தரும் புகழேந்தியும் பாடியன என்பது, "தூலார் கலைவல்ல" என்ற தோண்டைமண்டலசதகச் செய்யுளான் அறியப்படும்.

81 ஆவி உக்கு எனவும், (பொருளைப்) போய்த் தேடி இல் வைப்பீர், சேவித்து நிற்பீர் எனவும் இயையும். அக்கு - எலும்புமாலை; அப்பு - கங்கைநீர். தீ - வலக்கை மழுத்தி. கானம் - மயானம்.

82. துன்பம் விளைக்கும் பாசத்தில் தம்மை அகப்படுத்துக்கொண்டு உய்யும்வழி தேடாமல் இறப்பதற்கே உடலொடுநிற்பீர். முற்கோலிக் கோலிச் சேவித்து - முற்பட முயன்று தொழுது. பாரச்சேல் - பருத்த சேல்மீன். சேல், கமுகில் ஏறித் தாவிப்போய் நெல்லின் தாளில் உற்று அதனினின்று கரும் பாலெப்பாகிற் சேரும் என்க.

83. (1) 'சாலநல கவரியுள்' (2) 'ஏரிமறி கொடியுமுள்' (5) 'இனவரால்' (6) 'திருவையா றடையநர் தீவினைகள் கெடுமே' என்பன பிரதிபேதங்கள். (5) 'காவிரியின் றென்பால்' என்பது 'காவிரியின் வடபால்' என்றிருத்தற்குரியது போலும், வெண்காடும் ஐயாறும் அவ்வாற்றின் வடகரைக்கண்ணவாகலான்.

84. அகலியை இராமபிரான் திருவடிதீண்டப்பெற்றுச் சாபவிமோசனம் பெற்றகாலத்துக் கௌதமர் தேவூர்க்கு வந்து அங்குவாழும் தேவூர்வேளின் பொற்கலப்பையைத் தீண்டி அன்றே நெல்விளைத்து, வந்தவர்க்கெல்லாம் அமுதளித் துபசரித்தனர் என்ற கதை வழங்குவதென்பர். தேவூர் - கீழ்வேளுர்க்குத் தெற்கே 2-மைலில் உள்ளது (சோழமண்டி, சதகம், பக். 29-30).

85. புரஞ்சிறிய வெங்களை - திருமால். களைக்கு ஆவம் ஆற்குழையோ ...தம்பமோ என இயையும். தம்பம் - நரசிங்கமூர்த்தி அவதரித்த தூண். மாற்குமராகின்றார் - மார்க்கசகாயர். இப்பாட்டு, இரட்டையர் பாடிய தீரு வாமாத்தூரீக்கலம்பகத்துள் ஒன்றாகும். அக்கலம்பகத்தை இரட்டையர்பாடி ஒருநாளிரவில் அரங்கேற்றியபோது இப்பாடல்வர, பம்பையாற்றுக்குக் கீழ்க் கரையிற் கோயில்கொண்ட சிவபிரானைப் 'பம்பை மேற்கரைக் கோயில்கொண்டார்' என்று புலவர் பாடியிருப்பதைக் கேட்ட சபையோர், 'பாடியவர்க்குக் கண்ணுங் காலும் இல்லாமற்போயினும் கேட்பவர்க்கும் அவை இல்லாமற் போக வில்லை' என்று அசுதியாடி எழுந்தசென்றனர் என்றும், அங்ஙனஞ் சென்றவர் பொழுதுவிடிந்ததும் ஆற்றங்கரைக்கு வந்துபார்க்க, அன்றிரவில் உண்டான பெருவெள்ளத்தால் ஆற்றின்கதி முற்றும் மாறி மேற்கரைக்கோயிலாகவே பெருவெள்ளத்தால் ஆற்றின்கதி முற்றும் மாறி மேற்கரைக்கோயிலாகவே

இருத்தல்கண்டு, முன்னுளிரவீர் கேட்ட புலவர்வாக்கின் தூய்மைக்கு வியப்பு முவப்பும் அடைந்து அவரை யாவரும் போற்றிப் புகழலாயினர் என்றும் சரித் திரம் வழங்குகின்றது. தமிழ்நாவலர்சரிதையில் 'ஆறு விலகிய பாட்டு' என்று காணப்படும் தலைக்குறிப்பும் காண்க.

86. ஈனாடு, சோனாடு மருஉ. நடுநாடு - மகதைநாடு. நாணம் - மாணம்.

87. காலை - திருக்காணப்பேர் (காளையார் கோயில்).

88. வீரட்டம் - வீரட்டானம் [வீரஸ்தானம்]; சிவபிரான் தன் வீரச் செயல்களைக் காட்டிய தலம் எ-று. பூமன் - பிரமன். புரம் - திரிபுரம். மாமன் - தக்கன். மா - யானை. [பி. சயந்தரன்.—தி. சலந்தரன்; பி. வெறுக்கை.—தி. கொறுக்கை].

89. திருவாரூர் முதலிய ஏழும் ஸ்ரீ தியாகராசமூர்த்தங்களை யுடைய தலங்க ளாதலின் 'ஸப்த விடங்கஸ்தலம்' எனப்படும். விடங்கர் - தியாகராசர். இத் தலங்களின் மூர்த்திகள் முறையே வீதிவிடங்கர், அழகவிடங்கர், நகரவிடங்கர், புவனிவிடங்கர், ஆதிவிடங்கர், நீலவிடங்கர், அவனிவிடங்கர் என்ற திருநாமங் கள் பெறுவர். (திருவாரூரூலா. 61-ஆம் கண்ணி, அரும்பதவுரை).

95. இஃது விநாயகருக்கும் மலைக்குஞ் சிலேடையாய் 'இன்பந்தரும்' என ஒருவினைகொண்டு முடிந்தமையால் ஒருவினைச்சிலேடை. 'அம்பொற் பணைமுகத்தத் திண்கோட்டு அணிநாகம்' என்ற தொடரை—'அழகிய பொற்பு அணை (=அலங்காரம்பொருந்திய) முகத்தில் திண்ணிய கொம்பினையுடைய நாகம்' (=யானை) என விநாயகர்க்கும், '(பொன் பணை =) அழகிய மூங்கில் பொருந்திய இடத்தினையும் திண்ணிய சிகரங்களை யுமுடைய நாகம்' என மலைக்கும் பிரித்துப் பொருள்கொள்க. வம்புற்ற ஓடை—(யானைக்கு) புதுமை கொண்ட நெற்றிப்பட்டம்; (மலைக்கு) மணம்பொருந்திய நீர்நிலை எனக் கொள்க.

96. இது பதினொரந்திருமுறையுள் கபிலதேவநாயனார் அருளிச் செய்த மூத்தநாயனார்திருவிரட்டைமணிமாலையின் தலைப்புச்செய்யுளாகும்.

98. புறத்திரட்டால், இரும்பல்காஞ்சி என்ற நூலொன்றின் காப்புச் செய்யுளாக அறியப்படும் இப்பாட்டு, நளவேண்பாவின் பாயிரப்படல்களுள் ஒன்றாகச் சிலராத் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. கொண்மூ (=மேகம்) மயிற்ரும், காய்கதிர் முருகற்கும், இருஞ்சீத்தல் சூர்வென்றமைக்கும் உவமைகள். நெற்றி- உச்சி; "நீனிறக் கொண்மூ நெற்றி மூங்கும் - வானிற வனர்பிறை" என்பது பெருங்கதை (1, 41, 74). நிழல் நாறி - கிரணத்தொடு தோன்றி.

100. (6) அறுவர் - கார்த்திகையாகிய மகளி ரறுவர் ; 'அறுவர் மற்றை யோரும்' (பரிபா, 5, 45,) என்ப. அகடு ஊறு அருந்தமுது என்கூட்டுக. (8). ஈர் உருவத்து ஒரு பெருஞ்சூர்' என்பதற்கு 'இருவேறுருவி நெருபேரியாக்கை' (திருமுரு. 57) 'ஈரணிக்கேற்ற வொடியாப்பருவத்துச் சூர்' (கலித். மருதம்) என்புழி, நச்சினார்க்கினியர் கூறிய பொருள் கொள்க. சூர் மருங்கு - ரூபம் மனது சூலம் (திருமுரு. 57). (10—14) வினையொழிகாலம் - உயிர்கள் செயலற் றெடுங்குதற்குக் காரணமான ஊழியிறுதி. எயிற்கோலத் தனைவரும் - கொடிய சூலம்பிடித்த கோலங்கொண்ட யமபடரொல்லாம், முந்நான்கு உருவிற் கண் சுட்டன என இயையும். [பி. முன்னாங்கு.—தி. முந்நான்கு] (17) மணிக் கம்பலம் - செவ்வாடை. (18—19) தார்கள், கடம்பன்றோள் சுற்றுதல்தவிரா என்க. [பி. தார்க்கடம்பன்.—தி. தார்கடம்பன்] (27) முருகியம் - முருகற் குரிய வெறியாட்டில் முழக்கும் குறிஞ்சிப்பறை (தோல். அகத். 18. நச்.). (38—42) 'நின்னீ தக்க தாயினும்...எமக்கே' - நின்னால் விலக்கத்தக்கதாயினும் யாமறியளவையின் தமிழ்புனைந் தேத்துகம், கடம்பு மயில் நீர் முதலிய அஃ றினைச்சாதிசுளும் நின்பாலமந்தன வன்றோ? நின் எதிர் நாணிலமாய் வணங் கற்கும் அடைதற்கரிய புலமை எமக்கு வருதற்கும் அருள் புரிக' எனக்கூட்டிக் கருத்துக்கொள்க. மார் - அசை (தோல் எழுத். 186, பதிற, 59).

102. இஃது இரண்டடியெதுகைவருதற்கு மேற்கோள், இரண்டா வது நாகம் ஒருவகை மலைமரம்; 'மலைமிசை நீண்ட கோழரை நாகம்' (சீவக. 524) என்ப. பிறங்கன்மா - யானை; மலைவிலங்குமாம். இறை - தந்தையாகிய சிவபிரான். காமம் - கதிர்காமம்.

103. தாயர் - செவிவி முதலியோர்; அவை (அவ்வை) - நற்றாய் : இவர் கன்முன் என்க. மயிற்பெருமானே! (=மயிலரசே!) தாயரவை முன் வருத்தும் சந்திரனெழுச்சியை உன்வாயிற்கவ்விய அரவைவிட்டு நீக்காயோ என்க. தீயர் அவை - கொடியரான அசுரர்குழுவை. [பி. தீயரவைச். - தி. தீயரவை] அயில் - வேல். தமிழ்நாவலர்சரிதையுள், முன்றோட்பினை நோக்குமிடத்தா இப்பாடல் புகழேந்தியார்வாக்காகக் கருத இடமுண்டு.

104. இஃது அக்கரசுதகம் என்னும் சொல்லணிக்கு மேற்கோள் ; அஃ டாவது, ஒருபொருளடையப்பதோர் சொற்குறி அச்சொல்லில் ஒரோர் எழுத்தாக நீக்க வேறுவேறுபொருள் பயப்பதாம். ஈண்டு எடுத்துக்கொண்டசொல் கன காரி; அதன் முதலெழுத்தை நீக்க நகாரி என்றும் அதன் முதலெழுத்தைநீக்க காரி என்றும் ஆயின. கனகாரி - இரணியற்குப் பகைவனுன திருமால். நகாரி - மலைக்குப் பகைவனுன இந்திரன். சுடர் - நாசிக்கமூர்த்தி. பொய்கை பயந்த அண்ணல் - சரவணபவனுன முருகன். 'சிறுயன்...செம்மல்' - திருமால் மோகினிவடிவாகிப்பெற்ற கையனார்.

105. யாப், வி. 55, மேற்; புறத்தீரட்டே.

106. சீவக, 580, உரைமேற்; 'செய்யாளை' என்ற பாடத்துக்குச் சிவபிரான் முருகக்கடவு ளிருவருள் ஒருவரைக் கூறியதாகக்கொள்க.

108. அமரி (- தூர்க்கை), மலையும் (-கயிலையினும்) அலையும் (- பாற்கட லினும்) உறையும், கலை (- சந்திரனை)யும் வேயும்; கலை (- மாலை)யும் கடவும்; குமரி அரி (-சிங்கத்தின்) மேற்கொண்டு முன்னிற்கும் என்க.

109. கலைக்குமரி - கலைமானூர்தியுடைய பகவதி. அரியேறு உகைப் பாள் - சிங்கவேற்றை ஊர்ந்துசெலுத்துவாள்.

111. நரை உருமேறு - பெருமையினையுடைய இடியேறு; 'வரையுதிர்க்கு நரையருமின்னே நினைமை' என்பது மதுரைக்காஞ்சி; வெள்ளிய உருமேறு எனினுமாம். கடற்புறஞ்சூழ்மலை - சக்கரவானகிரி. மைம்மேனி மருங்கு, அரி யேறு மேகத்திடைப்பிறந்த உருமேறதீசயிப்ப அதிர வால்புடைப்ப—எனக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. படிவத்தானாகிய நெடியோன் என்க. நெடியோனை முதுமறை பரவினும் என இயையும். "தேவுமெப்பொருளும் படைக்கப் - பூவி னுன்முகனைப் படைத்த - தேவ" னாதலின் முதற்பயந்த தாயென்று திருமலை வேதம் புகழ்லாயிற் றென்க.

112. (4—6) பொன்வரைமேல் மின் எழுந்தாங்குக் கலைமானூர்தியை யுடையோய் என்க. [பி. வெய்துறுமி யெழுந்தாங்கு. - தி. வெய்துறுமினெழுந் தாங்கு] (11) கூளி - பேய்ப்படை. (13—14) முன்கைக்கிளியையும் எடுக் கும் வலியற்ற மாழைமை (- இளமை). அப்பொறியினை - அந்தத் திரட்சி பொருந்திய பஞ்சனை. பொறி - திரட்சி (நெடுநல். 13); ஒளியுமாம் (பெரும் பாண், 448). அவுணவீரரை நோக்கி, நின் மருங்குலதனவு மாழைமை தோளின் தன்மைகளையும் நோக்குமிடத்து, அன்னோர் நினக்குத் தோற்றாரெனல் மாயமும் மருளும் ஆம் என்றவாறு. (20). துடுப்பிற்காந்தன் - மடலுடைய காந்தன்; காந்தன்மடல் முன்கைக்கும் அதன் முகை விரல்களுக்கும் உவமையாதலை "காந் தன்...துடுப்பெனப் புரையுநின் றிரண்டநே ரரிமுன்கை" (கலித், 59) "காந் தன் முகிழ்விரல்" (பெருங், 2, 19, 201) என்பவற்றா லறிக. (30—31) வாழை முகிழை 'வாழைக்கூம்புமுகிழின்ன வீங்கின வனமுலை' எனப்பிறரும் தனத்துக்கு உவமையாக்குதல் காண்க. (பெருங், 4, 11, 74—75). (36) சேடகம் = கேடகம் (துளா. அரரி. 159). சேடு = அழகு (சீவக, 1223).

114. கண்ணுடையம்மை = சிவகங்கைச்சிமை நாட்டரசன்கோட்டையிற் கோயில்கொண்ட தூர்க்காதேவி; கண்ணுத்தாள் என்று வழங்குவர். இத்தலத் தில் இவ்வம்மையருளால் அவித்தொல்முளைப்பதை இன்றும் காணலாம் என்பர் (சேதுநாடுத் தமிழம், பக், 9).

115. இப்பாட்டு, தொல்காப்பியம் புறப்பொருள்வெண்பாமாலை முதலிய வற்றி நூல்களின் காப்புச்செய்யுளாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

118. பொத்தகம் - சவடி. பளிங்கு - படிக்கமாலை. வன்னிகை - எழுது கோல், வர்ணிகா என்ற வடசொற்றிரிப்பு.

119. இது சரசீகுவதீயநீதாதியின் காப்பாகும். அவ்வந்தாதி கூத்தர் வாக்கென்றுகருதுவாரும் உண்டு.

122. திருமால் உலகனத்தற்கு வளர்ந்தருளியகாலத்து, மேல்விளங்கிய சூரியன், அப்பெருமான் வளரவளர அவனுக்கு முடிமணிபோலவும் திலதம் போலவும் கவுத்துவம்போலவும் படிப்படியே தாழ்ந்தனன் என்பது கருத்து.

124. (2) முரற்சி - இசை (மதுரைக்காஞ்சி. 217). (3) ஆர் - சக் கர்க்குறட்டுக்கும் சூட்டுக்கும் இடையமைந்த கதிர். (4) 'சேயிழை' என்று பாடல்கொள்க. பாற்கடற்பூத்த தாமரைமலரின் இதழில் வெளிப்பட்ட சேயிழை (=திருமகள்) என்க. "ஸூர்யாம் ஹிரண்மயீம் லக்ஷ்மீம்" "ஆழிதயவர் ணே" என்று சூரியவர்ணமுடையவளாகத் திருமகள் வேதத்துட் கூறப்பட்டவாறே, ஈண்டுத் திருமகள் சூரியற்கு உவமையாயினன் என்க. நீங்கல், எதிர் மறைவியங்கோள். மார் - அசை (பதிற்றுப். 59, உரை).

126. வள்ளி - தண்கதிர்மண்டிலம் என்பர் நச்சிநூர்க்கீரியார்.

127. கடலாகிய தாய் செருக்குறுதற்குக் காரணமான மதலை (=குழவி) என்க; "தாய்வா யடைந்து மிகுந்தலையை மோதிமோதிச் சலித்தலறக் காய்வாய் சிலவே" என்றார், சிவப்பிரகாசமுனிவரும் (பிரபுலிங். பிரபு. வந். 57.). மதிக்களங்கத்தை முயலென்றல் கவிமரபு (சீவக. 254). இறையவன் - சிவ பிரான். "சந்த்ரமா மனஸோ ஜாத:" (புருஷஸூக்தம்) "எங்கண் மாதவ னிதயமா மலர்வரு முதயத் திங்கள்" (விலி-பாரதம்) என்பவற்றால், சந்திரன் பிறப்பிடங்களுள் திருமால்மனமும் ஒன்றாதல் காண்க. உதிதன் - தோன்றியவன். 'கயிரவ மலர்த்த மகிணை' என்பது நேர்பாடம்போலும்.

130. 'தமொறி' 'பற்றற்றேன்' என்பன பாடபேதங்கள் (சீவக. பக். 916, மூன்றாம் பதிப்பு).

132. மாகதம் - அரித்தமாநீ பாவை. மஹாவீரர்காலத்துவழங்கியதும் சைனமங்கள் எழுதப்பட்டதும் இப்பாவையே என்பர். இம்மொழியை "மூவறு மொழிப்பொதுமையொருமொழி" என்பர் திருக்கலம்பகமுடையார். (109).

137. யாப். விருத். 95; இது நான்காரச்சக்கரத்துக்கு மேற்கோள்.

138. இது, மண்டலமயக்கந்தாதிக்கு மேற்கோள்.

139. “சித்திரக்காவாவது, நான்கு கூடினவெல்லாம் பத்தாகவும் மூன்று கூடினவெல்லாம் பதினைந்தாகவும் பிறவாற்றானும் வழுவாது பாடுவது; இப்பாட்டு, இணைந்து நான்குகூடினவெல்லாம் பத்தாகிய சித்திரக்கா. இதனைச் செவ்வே நான்குவரியுமெழுதிப் பின்னை ஈறுமுதலாக எழுதுக.” என்பர் யாப்பருங்கலவிருத்தியுடையார்.

140. “எழுகூற்றிருக்கையாவது—ஏழைறயாக்கி முறையானே குறுமக்கள் முன்னின்று புக்கும் போந்தும் விளையாடும்பெற்றியான்வழுவாமை ஒன்று முதலாக ஏழிறுதியாக முறையானே பாடுவது” (யாப். வி. பக். 498; வீரசோ. அலங். பக். 197). (1) இருதணிபு - ஒருபொருட்டு ஒருபோதே உண்மையும் இன்மையுங்கூறும் முடிபு; இதனை அநேகாந்தவாதம் என்ப. (2) மூவயிழ்து - நற்காட்சி நன்னூன நல்லொழுக்கங்கள். (3) ஈரறம் - யதிதாம் சிராவகதர்மங்கள். (4) இருநெடுங்கண் என்க. (5) மூவகையலகு - நாகம், சுவர்க்கம், பூமி. நால்வகைத்தேவர் - பவணர், வியந்தரர், சோதிடர், கற்பவாசியர். (7) இருவினை - காதி அகாதி கர்மங்கள். மூவெயில் - காமம் வெகுளி மயக்கங்கள்; ‘மூன்று கடிமதிவங் கட்டழித்த காவலன்’ (சீவக. 1245) எனக் காண்க. (8) நாற்கதி - தேவ மனுஷ்ய நரக திரியக் கதிகள். (9) நான்மறை - பிரதமாதிரியாகம், கரணனுயோகம், சரணனுயோகம், திரவ்யானுயோகம் என்பன; ‘வேத நான்கும் விரித்தோய் நீ’ (மேருமநீ. 807) என்ப. மும்மதில் - உதய தரம், பிரீதிதரம், கல்யாணதரம் என்பன. (10) இருகுணம் - உண்மையும் இன்மையும். மும் முறைவலஞ்செய்தல் மரபு; (சீலப். 11. 105). [பிர முருகயர்வுயிர்க்கும்.—தி. முருகயர்வுயிர்க்கும்] நால்வகை அனந்தம்-அனந்த சதவீரயம் (சீவக. 2846, உரை). ஐவகை விழவு-பஞ்ச கல்யாணம்; ஸ்வர்க்காவதரணம், மந்த்ராபிஷேகம், மஹாப்ரஸ்தானம், கேவலோத்பத்தி, பரிநிர்வாணம் (திருநாற்றநீ. 4). அறுபொருள் - சீவம், புற்கலம், தர்மம், அதர்மம், ஆகாசம், காலம் என்பன (திருக்கலம்). எழுதயம் - ஸப்த பங்கிரியாயம்; ‘எழுநயம்பயந்த பிண்டியாய்’ என்றார் உதீசீதேவரும் (கிருக்கலம்.). ஐம்பதம்-பஞ்சமந்திரம்; ஆவன:—அ, வி, ஆ, உ, ஸா என்பன. அறு பிறவியை - அற்ற பிறவியினையுடையாய். கதிரொளிமண்டிலத்தினை - பிரபாவலயமூன்றினையும். உடையாய்; ‘செஞ்சுடர்போனின்மீலங்கு மண்டிலத்தினையே’ என்றார் திருக்கலம்பகந்நூல். சிவகதி - பரிநிர்வாணம்.

141. கூடசதுர்த்தமாவது—நான்காமடியெழுத்துக்கள் ஏனையமூன்றடிகளுள்ளும் மறைந்துநிற்குமாறு பாடப்பட்டு சித்திரகவியாம்; கூடசதுக்கம் எனவும் வழங்குப. வினைகள் புதர்போன்மண்டிக் கால்தடுக்கப்போய் நாகத்தில் வீழ்வதற்கஞ்சி, என்சிந்தனை அடிக்கு ஆளாயொழிந்தது என இயையும்.

142. நினபாதம், திருமுடிமேலும் போதினும் உறும் என்க. கருவினைப் பூவை அலைக்கும் கண்ணையும் வாயையுமுடைய சித்தியாகிய திரு எ-று; “அறி வன் காதற் பெருங்கிழத்தி...பிழ்மா முத்திநாயகி” என்ப (திருக்கலம். 101).

143. வட்டினம் - வண்டினம். அரந்தை - பிறவித்துன்பம்.

144. மலர்ப்புயல் - பஞ்சாச்சரியங்களுள் ஒன்றாகிய புஷ்பவர்ஷம், புரி தல் - வீரும்புதல். .சரம் - அன்பு. [பி. மலர்.-தி. மலர்ப்.]

147. அனகத்தான் - குற்றமின்மையையுடையான்.

148. இது வளையாபதிக் காப்புச்செய்யுளாகும் (புறத்தீரட்டு).

149. ‘அலர் சோதியான்’ என்றும் பாடம். வினைக்காதி - காதிவினை (152-ம் பாடற்குறிப்புப் பார்க்க).

151. அங்கம் எனப் பெயரிய ஆதிநூலை விரித்த சினவேள் என்க.

152. காதிகர்மங்கள் - ஞானாவரணியம், தர்சனாவரணியம், மோகனியம், அந்தராயம் என்பன.

153. இந்திரர் - தேவர்; “இந்திர ரமித்த மியைவதாயினும்” (புறம்-182) “இந்திரார்க்கும் புகழ்வரிதே” (சீவக. 173) எனக் காண்க.

154. “குடையொன்ற தொன்று மதன்மேல தொன்று முடையார்க்கு” என்ற 160-ம் பாடற்றொடர் ஒப்பிடத்தக்கது. கடி மதில் - மும்மதில்; (140-ம் பாடற்குறிப்புப் பார்க்க).

155. “பதினெண் மொழியு மிதமு மதூரமுமாய்—முழங்குவ் கலைமகள் காந்தர்கண்வர்” என்றார் திருக்கலம்பகத்தும் (6).

157. ஒழுகு - ஒழுங்கு. மகுடமுறப் பணிபவரான நரபதிகள் மலியும் நகர், செழுமை வருவாது எனக் கூட்டுக. குரிசில் - தலைமை.

158. இது ஞானாமணி கல்யாணச்சுருக்கம் 213-ம் பாட்டு; தெய்வஞ்சுட் டிய வரிப்பாட்டில், கூடைச்செய்யுட்டு மேற்கோள் (சீலப். 7. பக். 205; 3. பக். 111.). ‘தொழலணங்கு மனமுடையார்’ ‘வீழ்களிப்புஞ்’ என்பன பாட பேதங்கள்.

159. “இவ் வெழுசீராசிரிய முதலாகவுடையவற்றில்.....காலசைச்சீர் வந்தன பிறவெனின், ‘அகந்தியனார் ஜணையினுற் செய்யப்பட்ட நூல்களெல் லாம் வகையுளி சேர்த்துக்’ என்பதனற் ‘போற்றிவீச’ என்பதனையும் ‘ஆசனத் தின்மேல்’ என்பதனையும் வகையுளிகேர்க்க மூவகைச்சீர் என்பதாய்” என்னும் யாப்பருங்கலவிருந்தித் தொடர் அறியற்பாலது. அங்கம் - அங்காகமம்.

160. 'மணிமாலை போத' 'மாகமுறநீன்' என்பனவும் பாடங்கள். மற்றச் சமயதெய்வங்கட்குப் படை அணி சுற்றம் இவை உண்மையாகிய குற்றங்களுள் என என்று பழித்தவாறு.

161. சோதிமண்டலம் - அருக்பரமேஷ்டியைச்சூழ்ந்துள்ள ஆலோகம், பிரபாமூர்த்தி, கனப்பிரபை என்ற முச்சோதிகளும்; 'வளைத்தவெம் மூவொளியான்' (8) 'இலங்கொளி முத்தேசன்' (71) என்றார் திருநாற்றந்தாதினும் காதிலனைகளை 15-ம் பாடற்குறிப்பிற் காண்க.

163. இது பதினேழ்க்கழிநெடிலடியான்வந்தசெய்யுட்டு மேற்கோள். அங்காகமம், பூர்வாகமம், பஞ்சருதியாகமம் என்பன.

164. இது நாற்பத்துமூன்றடியான்வந்த அளவியற்றாண்டகத்துக்கு மேற்கோள். தன - தன்னுடைய, தனவாதன் எனப் பாடங்கொண்டு முத்திச்செல்வமளிப்பவன் எனினும் ஆம். இவை சினவானுடைய பெருமைகளாகும்; அவனருளிய பரமாகமங்களைத் தெளிரும் (=தெளியின்); மொழியுமளவில் நற்கதிபெறல் உறுதி என்க.

165. (5) பொன்னெயில் - சமவசரணம். வெள்ளில் - பிணப்பாடை. (9) பன்னிரண்டுகணங்கள் இன்னவென்பது திருநாற்றந்தாதி, 58-ஆம்பாட்டுரை பார்க்க.

166. (3) திருநகர் - சமவசரணத்துள்ள சினுலயம். (12) 'கருவரை போல்' 'நின்மினீ ரொனவுணர்த்தல்' என்பன பாடபேதங்கள். பொருதுதல் - பொருந்துதல், (35-37) 'சங்கசக்கரங்களையுடைய திருமால் வேண்டப் பூமியை அளித்த நந்தி' என்பதனால், ஈண்டுக்கூறப்பட்ட அரசன், மகாபலியின் மரபினரான பாணவமிசத்தவனும், ஆந்திரதேசத்துக்கு மேல்பக்கத்து நாட்டை ஆண்ட வனுமான ஜயநந்திவர்மன் ஆகலாம் என்று தோற்றுகின்றது.

167. (4-5) "மறவாழி யிமையவரு மாதவரும் புடைகுழ - அறவாழி வலனுயரி" என முன்னும் (169, 3-4) வருதல் காண்க, 'அறவாளி' என்றும் பிரதிபேதம். நயம்-ஸப்தபங்கி நியாயம். இயல்ஞானமுதலியவற்றில் வரும் இயல் என்பவை 'ஸம்யக்=நல்ல' என்ற பொருள்பெறும்.

168. (6) ஒளிவட்டம் - இறைவனைச்சூழ்ந்து விளங்கும் பிரபாவலயம் முதலியன; 'சுற்று மொளிவட்டஞ்சூழச் சோதிபார்து' என்றார் பெரியாரும் திவ். பெரியாழி. 4, 3). (10) ஒளிவட்டம் - சந்திரன். ஊர் - பரிவேடம். (11) குறடு - சக்கரத்தின் நடுக்குடம். குட்டு-ஆகாச்சூழ்ந்த வட்டை. ஆரம்-ஆர். (20) நீத்தக்கு - நீத்தத்துக்கு; விகாரம். (22) இருதுணி ஒருபொருட்கியல்வகை-அநேகாந்தமுறை. (26) ஒருத்தல் - யானை. 'கடுகாமதனடக்கி' (162) என

மேல்வந்ததொடரோடு ஒப்பிடுக. [34. பி. பூமியுநீ.-தி. பூமிநீ.- (37) பி. பெருவகை. - தி. பெருவரை. (39) பி..விண்ணவன். - தி. விண்ணன்] 182-ம்பாட்டிலும் விண்ணன் என்பான், ஜின்பத்தனாகச் சிறப்பிக்கப்படுதல் காண்க.

169. (2) பி. உடைமையா.-தி. உடையையா. (6) பி. முனையவர்கள்.- தி. முனைவர்கள். (15) பி. அடர்ந்தோய். - தி. அடர்த்தோய்.

170. (2) 'இன்பத்தால்' என்பதனால் சங்கரசப்தமும், (4) 'விரிந்தெங்குஞ் சென்றமையால்' என்பதனால் விஷ்ணுசப்தமும், (5) 'நான்மையினும்' என்பதனால் சதுமுகசப்தமும் பொருள்விளங்கிற்றற்காண்க. (5) ஆரிடம்நான்மை - நான்கு ஜினைவேதங்கள்; (140-ம் பாடற்குறிப்புக் காண்க.) 'திரிவில்லாச் சார்வுற்ற நான்மை' - அனந்தசதுட்டயங்கள். (7) இருத்தி - சித்தி (மணி. 26, 61; சூடா. நிக.—2, 4). (12—13) கறுத்து எரித்ததுஉம் எனக் கூட்டுக. (15) தமர்க்கெல்லாம் எனத் திருத்துக. (20) பி. சைவகைமுறை.-தி. சைவலமுறை. (25-) போருறுதகையன...மறை - போர்புரிவதுபோன்ற தன்மையினை யுடை...மறை; 'சார்ங்க முறைத்த சரமழைபோல் வாழவுலகினிற் பெய்திடாய்' என்ற ஆண்டாள்திருவாக்கு ஒப்பிடத்தக்கது. போர்த்தலுறுந் தகையன எனினும் ஆம்.

173. (4) கதழ்ந்து - மிகுந்து; 'கதழொளி' (சீவக. 1749) என்புழிப் போல; வேகமாக, சிறப்பாக எனினுமாம்; "கதழ்வுவேகமுஞ் சிறப்புமாகும்" என்பது தீவாகாம். (10) பொன்புனை நெடுமதில் - சமவசரணத்தைச் சூழ்ந்துள்ள மும்மதில்; 'குமரிமூ வெயில்குழ் கோயில்' என்றார் திருக்கலம்பகத்தும் (75). திருப்பாமாலை என்ற நூலில் 'ஆருகதபக்தி' என்ற தலைப்பின்கீழ் உள்ளபாடல்களில் இஃது ஒன்றாகக் காணப்படுகின்றது.

177. இதற்கு 'அவநையனார் காட்டிய பா' என்ற குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. தாழியுள் நீலம் - தாழியில் வளருங் குவளை (சீலப். 4, 64). ஏல், ஓர் அசைகள்.

178. குரு - ஒளி. எயில் - பொன்னெயில்வட்டம். செப்பியோன் திருந்தடி புணையெனத் தொழ என்க.

179. இமிழ்தருதல் - ஒலித்தல். அருவிநீர் மாலையோல் தோன்றும் உச்சந்தம் எனவும், உரைபுக வாழ்த்துவாம் எனவும் இயையும். உச்சந்தம் - வட

நாட்டிற் சைனர்க்குச் சிறந்ததலமாகிய ஊர்ஜயந்தகிரி; “உலகளந்தமுகில்வண்ணன் மருவுநீல வுச்சந்த மலேகுறுகி” என்றார் திருக்கலம்பகத்தும்.

180. இப்பாட்டுத் தீபங்குடிப்பத்து என்ற *பதிகத்துள் மூன்றாஞ்செய்யுளாகக் காணப்படுகின்றது. தீபங்குடி என்ற பெயர்கொண்ட ஊர்கள், திருவாரூர்ப்பக்கத்தும் திண்டிவனப்பக்கத்தும் உள்ளன. அபயன் - முதந்தலோத்துங்கன் (கி. பி. 1070—1118), ‘அறவுந் தவிர’ ‘கோபங் கடியும்’ என்பன பாடபேதங்கள். அறநூல்செய்தார் - அருகக்கடவுள்.

181. பழையாறு கும்பகோணத்துப்பக்கத்துள்ளதோர் ஊர்; இது சோழர்க்குரிய தலைமைநகரங்களுள் ஒன்றென்பது சாஸனங்களால் அறியப்பட்டவாறு, முதலிரண்டடிகளும் குறிப்பிடுதல் காண்க. ‘ஏறுயர்கொடியின்’ என்பதனால், இவ்வூர் பல்லவர்க்குரியதாயிருந்தமை விளங்கும்; ஏறு - இடபம்; ‘விடைவெல்கொடி...பல்லவர்கோன்’ (பெரியதிருமொழி, 2, 9, 6) என்பதனால் இடபத்துவசம் பல்லவர்க்கு உரியதாதல் காண்க.

182. சேதிகம் - சைத்தியம் = சைனப்பள்ளி. ‘சேதியம்’ என்றும்பாடம். (1) ‘கடல்யானை’ (4) ‘சேதிகத்துளே யிருந்தவண்ண லாரடி’ (6) ‘தொடர்ந்து நின்ற வெவ்வியை’ என்பன பாடங்கள். பழசை - பழையாறு. வீண்ணன் - சோழசேனாபதி; 168-ம் பாடலிற் ‘செங்கோல் வீண்ணன்’ என்பான் இவனே போலும்.

183. பரங்குன்று - திருப்பரங்குன்றம்போலும். யானை - யானைமலை. இருங்குன்றம் - அழகர்மலை (பரிபா. 15, 35). இவ்வெண்பாவிற் குறிக்கப்பட்ட எட்டுமலைகளும் மதுரையைச் சூழ்ந்தன என்று கொள்வாரு முண்டு. ‘எண்பெருங்குன்றத் தெண்ணுயிரவர்’ என்ப (பெருந்தொகை. 1550, 2020).

184. அரியேறு - சிங்கவேறு; புத்தர் அவதரித்த சாக்கியகுலத்தரசர்க்குச் சிங்கம் கொடிபோலும். புரி - தொகுதி.

186. (8) ‘மாவணிதையர் வேட்டும்’ என்று திருத்திப் படிக்க. மாரன் மகளிர் விரும்பியும் புத்தர் அவர்செயல்களைப் பொருட்படுத்தாமல், துறந்த செய்தி, 132-ஆம் ஜாதகக் கதையாலும்† இந்நூல் 190-ஆம் பாடற்குறிப்பா

* இப்பதிகத்தின் பிரதியொன்று, ‘ஐஜன்—கெஸட்’—பத்திராதிபரான ஸ்ரீ ஸி. எஸ். மல்லிநாதன் அவர்களால் அன்புடன் எனக் களிக்கப் பெற்றுள்ளது.

† பாளீபாஷையினின்று மொழிபெயர்த்து, புரோபஸர். இ. பி. கவல், (Prof. E. B. Cowell) என்பார் பதிப்பித்த “ஜாதகம்” (Jataka) என்ற நூற்றொகுதிகளில், இதுவும் பிறவுமான கதைகளைக் காணலாம்.

லும் அறிக. மன்னுபுரம் - தாம் ஆட்சிபுரிந்து தங்கிய தலைநகர். (12) புத்தர் புலிக்கு உடம்பளித்த வரலாற்றை 192-ஆம் பாடலுட் காண்க. (17) பாராவ தம் - புற; புறக்களை உய்வித்த கதை 277-ஆம் ஜாதகத்துட் கண்டது. (27) கைநாகம் - யானை; யானைக்குத் தம் அரசியலை அளித்த வரலாறு 122-ஆம் ஜாதகத்துட் கண்டது. ஆழி - ஆஞ்ஞாசக்கரம்.

187. (7) தசபாரம் - பத்தாகிய பாரமிதைகள்; இவற்றின் விரிவை மணிமேகலை (26—45) அரும்பதவுரையுட் காண்க. (15) கருடற்கும் அரசு கட்டுமியுருந்தபகைமையைப் போதிசுத்துவர் நீக்கிவைத்தசெய்தி, 154-ஆம் ஜாத கத்துட் கண்டது. (25—28). நாகர் மீன்கள் மாண்கள் இவற்றுக்குப் புத்தர் அருள்புரிந்த ஜாதகங்கள் பலஉள்ளன. பொன்பற்றி-மிழலைநாட்டதோர் ஊர்; “எழின்மிழலைக்கூற்றத்துப்.....பொன்பற்றிகாவலனே” என்பர் (வீரசோ. அலங். 39 உரை.); இவ்வூர் அறந்தாங்கிச்சேகரத்துள்ளது. இவ்வூர்த்தலைவ ளைவும் பல்லவன்படைத்தலைவருள் ஒருவனாகவும் கூறப்பட்ட சேந்தன், வீரசோழியம் இயற்றிய புத்தமித்திரரது முன்னோன்போலும்.

189. இப்பாடல் முதலிய மூன்றும் அருகக்கடவுள்வணக்கமாகவும் கூற்றுகுரியன.

190. மாரன் - நற்குணநற்செய்கைகளை நீக்கித் தீக்குணந்தீச்செயல்களை விளைவிப்பவனாகிய ஒரு தேவன்; இவன் புத்தர்க்கு ஞானமுண்டாகாவண்ணம் தன்மகளிரான காமம், மோகம், பொறையின்மை என்பாருடன் வந்து பல்வகை இடையூறுகளையும் விளைத்து முடிவில் தோல்வியுற்றான் என்றும் இதுபற்றி ‘மாரஜித்’ என்ற திருநாமம் புத்தர்க்கு வழங்கலாயிற்றென்றுங் கூறுவர். மலரி னும் மெல்லிதாகச் சொல்லப்படுவது வாளாலும் போழப்பட்டிலதாயின் அதற்கு மென்மைத்தன்மை கூறுவது யாங்ஙனம்? என்பது குறிப்பு.

191. (5—7) ‘இரந்தேற்ற படையாக்கர் கிழிகுருதி பொழிந்தனையே’ என 186-ஆம் பாட்டினும் இக்கதை வருதல் காண்க. மாயயாக்கை சொல்லிய— மாயாவருவமான யாக்கையின் துன்பத்தைக் களையவேண்டி; ‘புறவினல்லல் சொல்லிய’ என்றார் புறத்தினும் (39). [பி. தாற்றன்.—தி. தாற்றன்].

192. புனிற்றுப் பசி - ஈன்றணிமையில் உண்டான பசி. எயிற்றுக் கொள்ளை - பற்கூட்டம். கதுவுதல் - பற்றிமெல்லுதல்.

193. தருமரேமி—அறவாழி; இப்பாட்டு அருகற்குக் கூறினும் அமையும்.

194. வீம்பசாரகதை என்ற தமிழ்ப் பெளத்ததூல் வழக்கிலிருந்த தென்றும், இது கௌதமபுத்தருடைய மாணாக்கருள் ஒருவனும், இராசக்கிருகநக ரத் தாசனுமான பிம்பஸாரன் என்பானுடைய சரித்திரத்தைக்கூறும்; இப்பிய

மாகவேண்டுமென்றுங் கூறுவர். (மணிமே. பக். 367, 521—2). தேவி - புத்தரது தாயான மாயாதேவி; இத்தேவியின் வலமருங்குல்வழியே புத்தர் அவதரித்தனர் என்பர்.

196. சித்தாந்தத்தொகை என்பது, நீலகேசியுரை முதலியவற்றிற் பயிலுதலினின்று, அஃது ஒரு பெளத்தமதநூல் என்று தெரியவருகின்றது (மணிமே. பக். 458).

197. கண்கொடுத்தது இந்திரன்பொருட்டு; இவ்வரலாறு 212-ஆம் பாட்டாலும், 499-ஆம் ஜாதகந்தாலும், புலிக்கு உடம்புகொடுத்தது 192-ஆம் பாட்டாலும் அறிக.

198. திருப்பதிகம்—பத்துப்பாடல்களில் புத்தருடைய அருமைபெருமைகளைப் பாராட்டிக்கூறும் ஒரு தமிழ்நூல் (மணிமே. அரும்பத. பக். 472).

199. சிலவதம்—கொல்லாமை, கள்ளண்ணாமை, பொய்யாமை, காமமின்மை, கன்னாமை என்ற ஒழுக்கங்கள்.

201. இஃது அருகற்கும் ஏற்புடைத்து.

202. ‘குற்றமான’ என நகரவகரத்தை முன்னடியிற் சேர்த்துப்படிக்க. குற்றமான ஐந்து - கள் பொய் களவு கொலை காமங்கள் (மணிமே. அரும். பக். 450). பவம் - கருமவீட்டம்; அது ஆதியான்மிகம், ஆதிபெனதிகம், ஆதிதெய்விகம் என முத்திரப்படும். மூன்று - காம வெருளி மயக்கங்கள்.

205. உற்கிருதியாவது பாதமொன்றற்கு இருபத்தாறெழுத்துப் பெற்று முடியுஞ் சந்தம்.

206. அறவழக்கம் - தருமோபதேசம். புத்தர் நிர்வாணமடைந்தபின்னர் அவரருள்பெற்ற உலகினர் இரங்கிக்கூறியவாறு.

207. “இஃது ஆர்தோறும் நான்கெழுத்துநின்று கொப்பூழில் ரகாரம் பெற்றுத் குறட்டில் வசுதாரை என்னும் பெயர்வந்து சக்கரத்தில் இருபத்தெட்டெழுத்தாய்வந்த நான்காரைச்சக்கரம்” என்பது வீரசோழியவுரை.

208. போதி - ஞானம்; ‘போதிச்செல்வம் பூண்டவர்’ (சீவகசிந். 366) என்றார் பிறரும்.

212. இந்திரற்குக் கண்கொடுத்தகதை, 197-ஆம் பாடற்குறிப்புட்காண்க; ‘கண்பிறர்க் களிக்குங் கண்ணேய்’ என்றார் மணிமேகலையினும் (11—66).

213. துடிதபுரம் - துவழிதலோகம் போலும். இது கௌதமபுத்தராக அவதரித்த பிரபாபாலர் என்னும் போதிசத்தவர், அவ்வனம் அவதரிப்பதற்கு முன் இருந்த ஒரு தெய்வலோகம்; அன்றிப் பூமியிலுள்ளதொரு புத்தஸ்தலமுமாம்.

214. மாணவூர் - காஞ்சிபுரத்துக்குத் தெற்கே ஒன்றரைக்காததூரத்தில் உள்ளதும், பொளத்தசின்னங்கள் உடையதுமான மாணும்பதி போலும். புத்தர் எடுத்த பல்பிறவிதகளும் இச்செய்யுளுட் கூறப்பட்டுள்ளன. 'வாளுடும் பரியாயும்' என்றது 196-ஆம் ஜாதக கதையை; இலங்கைத்தீவில் அரக்கியர்கூட்டத்தவரார் கவரப்பட்ட வணிகர்குழுவைப் புத்தர் ஆகாசகாமியான குதிரை வடிவுடன் சென்று தன்பா விடங்கொடுத்து வெளியேற்றி உய்வித்தனர் என்பது வரலாறுதலின் 'வாளுடும் பரி' என்றார். அரிணம் - மான். மாணுருவான கதை 483-ஆம் ஜாதகத்தாலும், களிரயது 455-ஆம் ஜாதகத்தாலும், சிங்கமாயது 475-ம் ஜாதகத்தாலும், மயிலாயது 491-ஆம் ஜாதகத்தாலும், பிற பிறப்புக்கள் பல ஜாதகங்களாலும் அறியப்படுகின்றன.

216. பேய்க்கணத்தான் - சிவபிரான்.

219. நாகு - கன்று. நந்துதல் - பெருகுதல். இனம்பொலியும் போத்து - பசுக்கூட்டத்தினுடவிளங்கித்தோன்றும் விடையேறு. போத்தென வாளுழவர் வளஞ்சிறப்ப, ஆ வாழியர் என இமையும். அன்றிக் குட்டிகளோடு தன்னினம் பொலியவிளங்கும் புலிப்போத்து எனினுமாம்; 'புலிப்போத் தன்ன புல்லணற் காளை' (பெரும்பாண். 138) எனல் காண்க. வாய்வான் உழவர்-வீரர்; களமருமாம். அதன்று ஆர் சுரை - வாயகன்றிருத்தலால் இடும்பண்டம் நிரம்பக்கூடிய மூங்கிற்குழாய். வான் பொருளாகிய தயிர் என்க. வட்டம் - சுளைக்கட்டி. அலை - வெண்ணெய். பாலினும் அதன் பரிணாமமான பண்டங்களிலும் சுத்தாசுத்தங்களை உலகோர் காணாமையின், 'புனிதமும் எச்சிலும் நீக்கி' என்றார். புறவு - முல்லைநிலம். கலித்தல் - தழைத்தல். [பி. நெடியது.—தி. நெடியது].

220. (2)சேவல் - கருடன். எழுவோனாகிய இந்திரன் என்க. (5)நேரியன் - சோழனான முசுருந்தன்; (8) அவனேவல் கேட்பதாக என்று ஆணை நிறுவி. (12) 'தஞ்சமன்றிது' என்பது நோர்பாடம் போலும்; தஞ்சம் - எளியது. (15) வெயிலோன் - சூரியகுலத்தவனான அச்சோழன் (16) இருகண் - அகக்கண் புறக்கண்கள். ஒருகணும் - ஓரிடத்தையும். (17) காணுநிற்ப - காணாமல் நிற்க. "என் சொல்லியவாரே எனின், அங்ஙனம் விட்ட அம்பு கண்ணையும் மனத்தையும் புதைத்தலாற் போர்த்தொழில் ஸ்திரீதின் மருசுருந்தற்கு அவ்விருளுடைதற்குக் காரணமாயதோர் மந்திரத்தையருள, அதனால் வஞ்சக கடிந்து அவுணரைக்கொன்று குவித்து நின்றானைக் கண்ட இந்திரன், 'அவரை எங்ஙனங் கொன்று குவித்தாய்' என்றற்கு, அவன் 'இப்பூதத்தின் செயல்' எனக் கேட்ட இந்திரன் அப்பூதத்தை அவன்பொருட்டு மெய்காவலாக எவதலின் ஆங்கு நின்றும் போந்து ஈங்குப் புகாரினுள்ளிருந்து பஸியுண்ணும்" என்று அடியார்த்து நல்லாரி எழுதிய வரலாறு அறியத்தக்கது. [சிலப். 6, 7—13].

222. இக்காலத்து இவ்வகவல் பாடபேதம் பலகொண்டு வழங்கும். நற் குறல் - நன்குறுதல்.

223. மனிதரிற் றேன்றுதல் அரியதாகும் எனக் கூட்டிக்.

224. ஏடா - கீழோனை முன்னிலைப்படுத்தும் விளி; (சீவக. 1236).

225. பிறக்கும் - பிறங்கச்செய்யும் : பெருமையுறுவிக்கும் எ-று.

226. ஆணவம் மாயைகளுடன் ஆகாமியம், சஞ்சிதம், பிரார்த்தம் என்ற கண்மவினைப்பகுதி மூன்றையுங் கூட்டி வினைகள் ஐந்து ஆகக் கொள்ளற் குரியன.

233. சிறப்பில்வஞ்சித்தனாயான் வந்த வெண்கலிப்பாவுக்கு மேற்கோள்.

234. தாளுடைந்து - சால் தளர்ந்து. நாற்கதி, மக்கள் தேவர் விலங்கு நாக்கதிகள். 'மூழ்ந்த - வளைந்த' (நன். 416, மயிலை)

236. தாரநல்லிதம் - மனைவிக்குரிய நன்மைச்செயல்.

238. 'கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி' என்ற திருக்குறட்டொடர் ஒப் பிடற்பாலது.

239. தளி - மேகம் ; தளியிற் சிறந்தானை (கலிநீ. 50) எனக் காண்க.

240. மணல், தளி, இலை, மயிர் எத்துணை அத்துணையும் பொதியறைப் பட்டார் பிறர் என்க. பொதியறைப்படுதல் - துவாரமில்லாத கீழறையுள் அகப் படுதல்; 'பொதியறைப்பட்டோர் போன்றுனம் வருந்தி' என்றார் மணிமேகலை யினும் (4—105).

245. 247-ஆம் பாட்டின் தலைப்பெயரான 'நாவடக்கம்' என்பதை இப் பாட்டிலிருந்து அமைத்துக்கொள்க.

246. நல்லார்கள் நன்கறிதலை வேண்டிவராயின். அது - அச்சொல்.

247. ஆக்கம் படுக்கும் - ஆக்கத்தை அழிக்கும் ; வலித்தல் விகாரம். போக்கப்படுக்கும் - நாடு சுற்ற முதலியவற்றினின்ற வுள்ளியேற்றும்.

249. ஆயினும் - உயர்வுசிறப்பும்மைப் பொருள்படவின்றதோர் இடைச் சொல். (எண்ணிடைச்சொல்லாகவும் இது வரும். சீலப். 1, 14, அடி). உறவு உற வருவன - தொடர்புமிக்கு வருவனவற்றுள். செறிவு உறதொழிவினர் - தம்மோடு நெருங்கிப்பிரியும் தொழிலுடையவர், சிறத்தல் - பழமையாற்சிறந்தவ ராதல். பிறபிற - கேடுகுழும்செயல்கள்.

250. பட்ட பொருள் - கடந்த செய்தி.

251. வாழ்வார் - நல்வாழ்வுக்கு உரியவர், வாழ்வார், செந்நெறி முதலிய வற்றின்கண் நிற்ப என இயைக்க.

253. தேக்குதல் - நீர்நிறைதல். அமுதம் வாக்கும் - அமுதகிரணங் களைப்பொழியும். மறு யாருமறிதல் தெரிவிக்கும் என்க.

254. வாமன் - புத்தன்; சிவனும் அருகனுமாம். வேற்றுப்பொருள்வைப் பணிவகை.

255. இறுவரை - பெரியமலை. (பரிபா. 13, 3). சிறப்பெனினும் - சிறப் புடையதாயினும். ஒப்பு - உலகம் ஏற்றுக்கொள்வது.

256. பலா, பூவாதே பலன் தருவது; மா, பூத்துப் பலன் தருவது; பாதிரி, பூத்தும் பலன் கொடாதது—என அறிக.

257. முன்குதல் - தங்குதல் (பெருங்கதை. 1, 41, 74): ஆதலின், 'முள் காத்தல்' என்பதும் அப்பொருளுடையதாகத் தோன்றுகிறது.

262. இப்பாட்டு 260-ம் செய்யுளுடன் ஒப்பிடத்தக்கது. தண்டுகை - பல்லக்கு.

267. சொல்லவை - பேசக்கூடியவற்றையும். பயிற்றியகஸ்வியும் புல் லென்று போதலை என்க.

271. கணி - சோசியம். ஒவி - ஒவியம்.

274. செம்பொன் கரும்பொன் என்ப; 'தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று' (குறள். 931) என்புழி, இரும்பு பொன்னென வழங்கப்பட்டமைகாண்க. போலாதே - போலுமன்றோ.

276. பாண்டியன் கட்டிவைத்த பொற்கிழி அற்றுவிழப் பாடியவற்றுள் இஃ தொன்று என்ப. "வந்தா சத ஸகஸ்ரேஷு" (சொல்லுதல்வல்லான் தூறு யிரவருள் ஒருவன்; குறள். 648, பரிமே.) என்பது வடமொழி வழக்கு.

278. துற்றனவாக - அதுபவித்தவைபோல. விரல்வைத்தது - எண் ணிக் கணக்கிட்டது. தானங்க ளெவ்வளவும், ஓரவிழுக்கு ஈடாகா என்பது. அவ்வுலோபர்துணிவு என்பது கருத்து.

279. தாமரை சங்கு - பதுமநிதி சங்கநிதிகள்.

280. (2) புண்ணடை - புண் தழுப்பு? பண்ணடை என்றும் பிரதி பேதம். வாழ்க்கை - அவ்வுலோபியின் வாழ்வு.

282. 'எற்றென் கிளவி யிறந்த பொருட்டே' (தொல். சொல். 263) என்பதனால், எற்றோ என்பது வீணே சுழிந்தது என்ற பொருள்படும்.

283. "மூன்றுகிழி சங்கிலி இறப் பாடுவார்க்கென்று பாண்டியன் தன் கோயில்வாயிலிற் கட்டிவைத்த பொற்கிழி இறும்படி ஒனைவபாடிய மூன்று பாடல்களுள் இஃது ஒன்றாகத் தமிழ்நாவலர்சரிதை கூறும். தண்டெதல் - அடுத்தடுத்துக்கேட்டுப் பெறுதல். காற்கூலி-பிறர்நடந்ததற்குக்கொடுக்குங் கூலி.

286. இஃது இரட்டையர்வாக்கென்பர், களிற்று முதலியனபோலக் கய வரும் பெருமையற்றவர் என்பது கருத்து.

287. வெள்ளிலை வேல், அற்பநிழலுடையது, முள்ளைப்பது, அடிக்க வொட்டா, அவ்வாறுபோல் என்க.

288. கட்டம் - மலம், மல் - வலிமை.

289. கொண்டும் - அரசர் முதலியோரிடம் ஏற்றுக்கொண்டும்; அவ் வேற்றலாகிய குற்றங்கொன்னாது அந்தணர்வினங்குதல், அக்கினி அவியை ஏற்கவேற்க ஒளியான் விளங்குதல்போலும் என்பது கருத்து.

291. செயல், ஈதல், வாழ்தல் என்பன வியங்கோள். அது - அப்புகழ். ஊதியம் - பயன்.

292. வேற்றுப்பொருள்வைப்பணிவகைக்கு மேற்கோள். வெஞ்சின ஏறு - மிக உக்கிரமான இடி.

294. கோள்வாய்த்துக் கொட்கும் - தீங்கிழைப்பதில் தவறாததாய்ச் சுற்றித்திரியும். கோள் வலிமையுமாம். வீளி - சீழ்க்கை. (2) 'செல்லாநின்றது' (6) 'வழாஅ விற்பமும்', 'அதாஅன்று', (11) மீளிக்கொடுநா' என்றும் பாடங்கள் உள்ளன. (புறநா. 42, கீழ்க்குறிப்பு).

296. பண்டைச்செய்தி - முன்புநிகழ்ந்த உண்டிகோடல், உறக்கமுதலாயின. ஆர்கை - உண்கை. பரியினும் - வெறுப்பினும்.

298. இது, திருவெள்ளறை ஸ்ரீ புண்டரீகாக்ஷஸ்வாமிகோயிற்குத் தென் புறமுள்ள வாணியன்கிணற்றிற் கண்ட சாஸனப்பாடலாகும். (The Journal of the S. I. Association, Oct. 1910. p. 174). 'உலகத்திற்' 'மிக்கதுவுலகம்' என்று அச்சாஸனத்துள்ளன.

300. மந்திரம் ஈண்டு மாயம். அம் தரத்து - நன்விலையில். பூனை - இலவம்பஞ்சு; இலவங்காய் வெடித்ததும் அதனுட் பஞ்சு சிறுகச்சிறுக வெளியேறி விடுமென்க; இலவுகாத்த கிளிபோல என்பது வழக்கு.

301. ஒன்று வல்லான் மற்றொன்று மாட்டாதவனாவன்.

302. மேனாள் யாணர் வரவின் - முன்னாளின் நிகழ்ந்த இவனது புதிய பவனியிடத்து. போர்வை - போர்க்கும் ஆடை; உடலுமாம். உணங்கி - நைதலற்று, திரங்கி.

303. குற்றம் மூன்று - வாதபித்தசிலேட்டுமங்கள்: உணவாகிய அரசனது ஆணையால் நியமிக்கப்பட்ட பீணியாகிய தண்டத்தலைவனால் உடல் குழ்ந்து கொள்ளப்பட்டிருத்தலின், அப்பிணி முன்னர்த் தடுக்கப்பட்டனும் பின்னர்த் தப்பித் தோன்றுவதாம் என்க.

306. 'கருநெரியும்' என்று திருத்துக.
309. நெருநல் களிற்றுமிசை வந்தனர், இன்று ஒருசிறை இருந்தனர். என்க.
310. முடிகவித்தவருடைய சிரக்கோலம் அழிதல்காண் என்க. மத்தகம்-தலை. (சீவக, 2251).
311. மறவி - மறதி. தாயம் - ஞாநியர்.
312. எய்தாதொழிந்தார் - அவ்வறத்தை அடையாது கழிந்தவர்.
315. இல்லையுண்டாதல் - நல்குரவுஞ் செல்வமும் மாறிமாறிவருதல்.
316. 'மாற்றுமின் களி' எனத் திருத்திக்கொள்க.
317. இருளில் இயல்பு - இருள் அற்ற வீட்டுநிலை.
320. 'தகாதூயிர்கொல்வதனின்' 'புலாலருகல்வேண்டும்' என்பன நேர் பாடங்கள்போலும்.
321. தெறுவதிற் குற்றம் - உயிர்களை வருத்துவதால் நேரும் பாவம். விடக்கு - இறைச்சி.
322. மதிகள் - கேவலஞானிகள்; சந்திரன்போல் எனினும் ஆம்; 'மலர் கதிர் மதியன புங்கவன்' என்ப (சீவக. 602).
323. நிலைகொள்ளினும் அஞ்சினும் ஒழியின் என்க.
324. உண்மைத்தன்மையின் மறுதலையாயது என்பார் 'அற்றன்றாதல்' என்றும், அம்மறுதலை, சோர்வு மருட்கை அசதியாடல் முதலியவற்றினுங் கூடுதலின், அவ்வாறன்றி உள்ளம் ஒப்பியதாகவேண்டும் என்பார் 'அதுதான்மனஞ் செய்தல்' என்றும், உள்ளம் ஒத்ததாயினும் வாய்மூலம் வெளிப்படுதல் இன்றி யமையாதென்பார் 'சொல் தன்மாட்டு நிகழ்த்தல்' என்றும், வாயால் வெளிப்படினும், நெஞ்சொடுகிளக்குஞ்சொல், ஆகாயச்சொல் முதலியனபோலன்றிப் பிறராற் கேட்கப்படவேண்டும் என்பார் 'பிறனோர்த்தல்' என்றும், இவை நான்கும் கூடியவழியே தீமைவிளைக்கும் பொய்யாம் என்பார் 'குற்றப்பொய்' என்றும் கூறினார். 'புரைதீர்ந்த நன்மைவிளைக்கும்' பொய் என வேறுண்மையும் அதன்கண் 'அதுதான் மனஞ்செய்தல்' என்னும் இலக்கணமின்மையும் உணர்க.
325. பொய்யில் பொய் - தீமைவிளைத்தலில் தவறுதபொய். பொய்த்தல் - தவறல். கூடுதற்கு - கூடுதற்கண்; 'கிழங்கு மணர்கின்ற முளை' என்பழிப் போல உருபுமயக்கம். பொய்யொடுகூடுமிடத்து இன்மையும் போகலும் உண்மையும் ஆகுதல் ஐயமில்லை என்க.

328. 'நாலிருவழக்கிற் ரூபதபக்க'ங்கள் (தொல். பொ. 75) இப்பாட்டுட் கூறப்படுவன. தாபதர் - ஈண்டு வானப்பிரத்தர். மணித்தோடு - அக்கமணி துளசிமணிகள். படைபுழா வீனையுள் - கந்தமூலபலங்கள். யார்க்கு இனி தன்று என்றது எல்லாரையும் உவப்பிக்கும் என்றவாறு. மணித்தோடு பெய்தற் குப் பிரதியாகச் சடைதாழ்விடுதலைக் கூட்டிப் பிறநூல்கள் எண்வகை கூறும் (புறப். வெண். வாகை. 14; தொல். பொரு. 75, நச.). ஈண்டுத் தாபதநிலையை அரசியனிலையோடு உருவகப்படுத்தலின், அச் சடைவிடுதலுக்கி மணித்தோடு பெய்தலைக் கூட்டி 'எண்வகை மரபி னிசைந்த வாழ்க்கை' என்றாரென்க.

329. தவம் அருங்கலமாய் விழுவோடு வரும்; அதனால் அதன்றிறத்து என்மனம் மிக்குச்சென்றது என்க.

330. தவத்திறை - தவராசன். நீக்குதல், செறிதல், நயத்தல், நீங்குதல் என்பன தவத்திறைக்கே உள்; அத்தன்மையதாதலை நீ அறிகஎன்க. பொருடனை நீக்குதல் எனக் கூட்டுக. [பி. நயத்து.—தி. நயத்தல்].

332. 'கழிவெய்தினம்' என்று திருத்துக.

333. 'வினைவழி யொழுது மென்ப' என்றும் பாடம்.

334. அற்றாய் - அம்மிகையான உடம்பினதாய்.

335. பறைக்குறுதல் - போக்கமுயலுதல். பறைத்தல், போக்கற்பொருள் தாதலை 'பத்திசெய்ப்பவர்கள் பாவம் பறைப்பவர்' என்பதனால் அறிக (தேவா. திருவீழி. திருநேரிசை. அப். 9).

336. 'பருவந்து சாவ' என்று திருத்திக்கொள்க. துன்புற்றுச் சாதற்கு உலகிற் பலருள்போலும் என்று கருதிப் பற்றுச்செய்தலை நீங்குமின் என்க.

337. தாரித்தல் - பொறுத்தல். "விலங்கிவில் லுமிழும் பூணன் விழுச் சிறைப் பட்டபோழ்தும், அலங்கலந் தாரி னான்வந் தருஞ்சிறை விடுத்த போழ்தும், புலம்பலு மசிழ்வு நெஞ்சிற் பொலிதலு மின்றிப் பொன்னார், துலங்கலந் துயர்ந்த தோனா னாழ்வினை யென்று விட்டான்" என்ற சிந்தாமணிச்செய்யுள் (1167) ஈண்டு ஒப்பிடற்பாலது. 'சோரிக்கலம்' என்ற பாடத்துக்கு இரத்தக்கறையுடைய வான் எனப் பொருள்கொள்க.

339. காதலற்குக் கற்பினாடமாகப் பெருமகன் தோன்றுவதுபோலத் துறந்தார்க்கு மெய்யுணர்வினிடமே இன்பம் தோன்றும் என்பது கருத்து. இறந்தவெலாம் - இவ்வின்பமல்லாத பிறவின்பம் யாவும்.

340. காட்சி - ஞானம். ஒன்றாகக்காண்டல்-அதுவிதுவென்னுது ஒரு தலையாத உணர்தல்; கடவுளொருவனையாகக் காண்டல் எனினுமாம்.

342. உழவுமுது உய்த்தன்றியும், வித்தின்றியும் பைங்கூழ்விளைக்குறல் என இமையயும். என்னொக்கும், இடர்ப்பொழுது அதுபோலும் என்க.

344. துப்புரவு - துய்த்தற்குரியன. தலைவியின் விரகவேதனை கூறிய வாறு.

346. புறத்திரட்டில் இஃது 'இராமாவதாரம்' என்ற தலைக்குறிப்புடன் உள்ளது. [இராமாவதாரம் கம்பராமாயணத்துக்கு வழங்கிய பழம்பெயர்.] சோபிராட்டியின் திருவடிகள் காட்டுவழி நடக்கவும், இனையபெருமாள் திருக்காங்கன் பன்னசாலைகட்டவும் வல்லனவாயின; அதனால் துன்பக்காலத்தில் எவரும் எதனையுஞ் செய்யவல்லராவர் என்பது அறியத்தகும் என்பது கருத்து. கம்பராமாயணம் அயோத்யாகாண்ட ஏட்டுப்பிரதிகள் சிலவற்றில் இப்பாடல் காணப்படலும், பலபிரதிகளினும் இப்பாடற்குப்பிரதியாக—“மேவு கான மிதி லையர் கோன்மகள், பூவின் மெல்லிய பாதமும் போந்தன, தாவி லெம்பிகை சாலை சமைத்தன, யாவை யாது மிலார்க்கியை யாதவே” என்ற செய்யுளே மிகுதியும் காணப்படுகின்றது.

347. தண்ணியர் - எளியர்.

348. நட்புமுதல், கூட்டல் ஈரூனவை, அரசர்க்குரிய ஆறாகும்; வேட்ட முதல் காமம் ஈரூனவை, அவர்க்குரிய ஏழாகும் என்க. ஆறு பெருக்குதற்கும், ஏழு கடிதற்கும் உரியவை என்பது 'ஆறகற்றி ஏழ்கடிந்து' (பு. வே. 9, 37) என்பதனால் உணர்க. ஆறனை, சந்தி, விக்கிரகம், யானம், ஆஸனம், துவைதீ பாவம், சமாதி என்றும், ஏழனை சத்தவிதனம் (குறள். 566, உரை) என்றும் கூறவர் வடநூலார்.

349. 'நுகத்திற் பகலினையான்' என்பது தஞ்சைசுவாணன் கோவை.

350. தற்பாடு பறவை = வானம்பாடி. சீரைவெண்டலை...கொண்மூ-ஆடை போல வெண்மையான இடத்தைக்கொண்ட மேகம்.

356. ஆற்றாணு = வழியுணவு.

357. இஃது இரட்டையர்வாக்கென்பர். அணங்கு பாடற்கும், அந்த கன் (குருடன்) பாடல்பெற்ற மூடற்கும் உவமைகள்.

359. தந்தை காமநுகர்த்தகாகத் தன்காமத்தைத் துறந்தவன் = வீடுமன்; புரூவாவும் ஆம்.

362. இலக்கணதீபம் என்ற தலைப்பெயரின்கீழ் சேந்தமிழில் (தொகுதி - 14, பக். 243) வெளிவந்துள்ள சிறுநூலில், பல பாட்டுபதங்கள் குடன் 10ம் பாட்டாக இது காணப்படுகின்றது.

363. நினைவுகவி - பிறர்நினைத்த கருத்தமையப் பாடும் பாட்டு. தயனியம் -
தைனியம் - இரக்கம். தைனியக்கவி - இரங்கிக்கூறும் பாட்டு.

366. வண்டு கமலத்தை நேடும் ; ஈ தலைக்குறை கமல(மல)த்தைச்சாரும்
என்க.

367-369. இம்மூன்று பாடலும் அவையத்தாரியல்பு எட்டனையும் கூறு
வன. 'எட்டுவகை நுதலிய அவையத்தானும்' என்பர் தோல்காப்பியனார்
(புறத்திணை. 76)

369. பனுவல் ஈண்டுப் புலமை ; ஆகுபெயர். கொட்டுதல்-சுழலுதல்.
பேரவை பெறும் எனில், பிறப்புப்பெறுக என்க.

370. பாங்குபடுதல் - வாரம்படுதல், ஒருசார்பாதல்.

372. திரைத்த - திரையையுடையது, பாய்மரம். திரைப்பு - சாய்வு.
திரையை எடுத்து விரிக்குமிடத்து, ஒருபக்கஞ்சாயாது ஓடும் நாவாய்போல,
உரைகேட்டதும் பயன்பெறச்செய்வார் சிலர் என்க. [பி. திரைத்த.—
தி. திரைத்த].

373-74. 283-வெண்பாவுடன் இவ்விரண்டும் கிழியிறும்படி ஒளவையார்
பாடியன (ஊ. பாடற்குறிப்புப்பார்க்க.). 'மன்றுமுது உண்பான் - தருமாசனத்
திருந்து பரிதானம்பெற்று வாழ்பவன். 'வில்லேருழவர்' (குறள்), 'களவேர்
வாழ்க்கை' (பெரும்பாண். 40) என்பவற்றிற்போல மன்றுமுதுண்ணற்குப்
பொருள்கொன்க. மன்றுமுதுண்பானது மனைமுன்றிலின் துச்சிலில் (ஒதுக்
கிடத்தில்) இருந்து, அவனாற் கேட்கிற குடியினர் துடைத்தழுங்கண்ணீர் என்க.
மன்றுமுதுண்பானது வாழ்க்கை அழுகண்ணீரொடு ஏழெச்சம் இறும் எனினு
மாம்,

375. கைக்கலி - பரிதானம், காலறுவான் - வமிசமற்றுப்போவான் ;
வசை.

377. ஈட்டவரல்லார் சுற்றம் ஏசி நிற்பனவாம், சார்தற்கண் - சாரு
மிடத்து.

378. கீழ்நீர்த்தறி - நீர்க்கீழ் ஈட்ட கோல்.

381. அலந்தகிளை - வறுமையாற்றுன்புற்ற சுற்றம். புலம்பு இல்பொருள் -
தனிமையைத்தாராத செல்வம்; பரிவாரங்களுடன் சேரவைக்கும்பொருள் என்ப
தாம்; வருத்தந்தாராத செல்வமெனினுமாம்,

383. நகை = ஈண்டு விருப்பு, துணி = வெறுப்பு. விருப்பு வெறுப்புக்க
ளும் பகையும் குறிக்கொண்டு காத்தற்குரியன என்கொன்றி, அவற்றின்கண்
மிகுதலைச்செய்யாதவர் என்க.

384. இவறுதல் - பற்றுள்ளஞ்செய்தல். 'இயல்பெண்ணுமாதே' எனத் திருத்துக.

385. குடிலம்-வஞ்சம். பொருந்தல் - பொருந்தற்க.

386. பழகிய பெண்யானையைக்கொண்டு ஊற்றின்பம் விளைவித்து வசப் படுத்துதல், ஆண்யானைபிடிப்பார் முறை, பதங்கம் - விட்டில்.

389. காமம் எழுவாய்.

390. உவர்த்தல் என்று திருத்தி, வெறுத்தல் என்று பொருள்கொள்க. கோடலீயார் - கொள்ளுதலைச்செய்யார்.

392. நற்றோண்மிகை - பெண்டிர் தோள்களிற் செல்லும் உள்ளமிகுதி. துற்றாண் - உணவுகொள்ளுகை.

393. விருத்தி - சீவனத்துக்காக விடப்பட்ட இறையிலிசிலம். (சீவக. 2577; பெருங்கதை. 4, 3, 24). விரகு - உபாயம். நல்லார் நட்பாகிய உபாயத்துக்குரியர் அல்லர் என்று பெரியோர் முன்னரே கைவிட்டனர் என்க.

394. அகை யழல் அழுவம் - கூறுபட்டு எரியும் தீப்பரப்பு.

395. 'உவர்ப்பு நீரால்' என்று திருத்துக. உவர்த்தல் - வெறுத்தல். கடையற - முடிவுபோக.

397. ஏனெனின - ஆனெனின.

402. வங்கணம் - நட்பு.

412. அலைவாழ்க்கை - பிறவுபிரை வருத்தியுண்ணும் வாழ்வு. வால் அறிவு - உண்மையறிவு.

416. ஆயத்துறை - சுங்கம்பெறுந் துறை. அக்கசாலை - தட்டார்களரி.

419. வட்கார் - பகைவர்.

420. மன்னுறுதொழில் - தம் அரசனேவலால் வேற்றுப்புலஞ்சென்று பகைவர் பசுநிறையை வெட்சிவீரர் கைக்கொள்ளுதல். கவர்ந்து கொணரப் பட்ட பசுக்கள் தம் கன்றுகளை நினைந்து முலைவழியேயின்று சோரும் பாலால் நாளை ஊர் நனைவதாம் என்று கண்டோர் கூறியவாறு.

421. அரசன் கொணு என்றலும் பகைமன்னர்க்கு மார்பும் தோளும் வழியும் இடந்துடித்தன என்க.

423. விரிச்சி - நற்சொல்; 'இன்னு சொகின மிகையா விரிச்சியும்' (பு. வெ. 10, பொது. 1) என்ப. தாடி - மீசை. நிரைகோடற்கு எழந்தோரை நோக்கிய கூற்று.

423. விரிச்சி விலக்கிய வீரக்குறிப்பு - நற்சொல்கேட்டே நிரைகொள்ள வேண்டுமென்பதை விலக்கி வெட்சிவீரர் பகைமேற்சென்ற உள்ளமிகுதி. இடையாமத்துப் பலியிட்டு விரிச்சிகேட்டல் மரபு.

424. வேய் - ஒற்றரான் அறியும் குறளை. கூட்டமாகிய பகைவரது ஆளிரையின்சுவட்டை ஒற்றியறிந்து, மணிகட்டிய அந்நிரையினிருப்பை எமக் கறிவித்தோய்! வேந்தன்காதலும் அந்நிரையும் உனக்கு உரியன ஆகுசா என்க.

425. வந்தநிரை - இனிவரக்கடவ பசுக்கூட்டம்; இறந்தகாலம் துணிவு பற்றி.

426. துடிநிலை என்பது பரம்பரையாக வீரனுக்குப் போரில் துடிகொட்டுவோனது குணங்கூறும் புறத்துறை. ‘‘மறங்கடைகூட்டிய துடிநிலை’’ என்று நோல்காப்பியனார் கூறுதலின் (புறந். 59), துடிகொட்டி வீரனைப் போர்த் தொழிலில் ஊக்குதல் துடியன்செயல் என்பது பெறப்படும்.

427. செலவு என்பது—‘‘வில்லேருழுவர் வேற்றுப்புலமுன்னிக், கல்லேர் காணக் கடந்தசென்றன்று’’ என்பர் ஐயனாரிதனார் (பு. வெ. 1, 5). பதிதல் - பகைவாநிரையின்புறத்தொடுங்கித் தங்குதல்.

428. மதயானைக்குக் கட்டபடாத்தை முகத்திற் படுத்தவதுபோல இருள் தம்முகம்படுக்க வெய்யோர் சென்றார் என்க.

431. புறத்திறை என்பது, நிரைகோடற்கும் மீட்டற்கும் எழுந்த வீரர் ஒற்றரால் நிரையுள்ளவிடம் அறிந்த அதன்புறத்து ஒடுங்கியிருக்கும் இருப்பு. மதிலரண்புறத்தை வளைந்துகொண்டு வீரர் தங்குதல் என்பர் ஐயனாரிதனார் (பு. வெ. 17). நிரைகவாந்தவீரரும் மனமிரங்கும்படி நாம் புறத்திருந்தமையறிந்ததம் கன்றுகளின் குரல்கேட்பனபோல நம் வரவை நின்று ஓர்த்தன; ஆதலின், உலகில் எப்பிறப்புடையவாயினும் அவற்றுடன் பழகற்றன்மை இனியதே யாகும்—என்று நிரைமீட்டற்கு எழுந்தோர் கவரப்பட்ட தம் ‘நிரையின்புறத்து ஒடுங்கியிருந்தபோது, அவற்றின்செய்திகண்டு மகிழ்ந்து கூறியவாறு.

432. வள்ளிக்கூத்த என்பது இழிந்தோர் காண்டற்குரியத என்றும் பெண்பாற்குப் பெருவரவிற்றென்றுக்கூறுவர் நச்சீனாரிக்கீனியர். கொற்றவை கோலங்கொண்டு சாலினி ஆடுங்கூத்தென்பது அடியாரீகீதநல்லாரீகருத்த. (சீலப். 12, வேட்டுவவரி பக். 328) முருகற்கு நிகழ்த்தும் வெறியாட்டென்பர் ஐயனாரிதனார் (பு. வெ. 9, 41).

433. பூசன்மாற்று என்பது நிரைகவாந்தகொண்டுபோகின்றோரும் மீட்டுக்கொண்டுபோகின்றோரும் பகைவரைத் தொடர்ந்துசென்று போர்புரிந்து பூசனைமாற்றுதல் என்பர் நச்சீனாரிக்கீனியர். இது நிரைகொண்டோரது

பூசன்மாற்று. பூசல் மாற்றிய வீரரின் வீற்கள், பகைவீரர் ஒருங்கழிந்தமையின், நாணேற்றப்படாவாய் ஒலியடங்கின. அதனால், வெட்சிவீரர் தம் போர்த் தொழிலை ஒழித்து அவற்றை 'ஒரிடத்து வைத்து அகல்வாராயினர் என்பது பொருள். [பி. நாண்படர.-தி.-நாண்படா].

434. தந்துநிறையாவது:—வெட்சிபாரும் கரந்தையாரும் தாம் கொண்ட நிரையை ஊர்ப்புறத்துத் தந்துநிறுத்தல் ஆகும். இன்னிரை கொட்டின் வெருடும், காண்டலும் ஆற்றும்; ஆதலின் கானத்தை அவையெல்லாம் இடமாகப்பெறுக என வினையுடிவு செய்க. [பி. கோட்டின்.-தி. கொட்டின் ; பி. பெருக.-தி. பெறுக.]

435. கழு - கறவாதபசுவைக் கறப்பதற்கு அதன்கழுத்தில் இரண்டு தலையுஞ் சீவி மாலைபோற் கட்டியுடுங் கழி (கலித். 106.). பாகர் - நடத்துவோர். எழு - தொழுவங்களின் கணையமாம்.

436. வேய் - ஒற்று. புல்வேய் குரம்பைப் புறஞ்சிறை - புற்களால் வேயப்பட்ட குடிசைகளையுடைய ஊர்ப்புறம். வேந்தன் கல்லன் என்க.

437. கரந்தை - நிரைமீட்டல். 'வடிநவில்வேலோன்' எனவும், 'அடி புனைதோலின்' எனவும் திருத்திக்கொள்க.

439. ஊர்கொலையாவது:—பகைவர் புறஞ்சேரியை வளைந்துகொண்டு ஆண்டிசின்ற நிரைகாவலரைக் கொன்று பகையறுத்தலாம். பாம்பின்வாய்ப் பட்ட மதிபோலக் கரி பார்துவீழ இரவில் ஊரை ஈமவெளியாற்கொளுத்தி நிரைகாவலரைக்கொன்று, அவ்வுரிவள்ள பல ஆன்றொழுவுவங்களையும் பகலிற் பார்ப்பவர்போலக் கண்ட வீரர், மற்றும் கொல்லப்படுதற்குரியாரை ஆண்டுப் பெருராயினர் எ - று. [பி. போர்கண்டோர்.-தி. போற்கண்டோர்.]

440. தொடைகொண்டு - நெருங்கி ஒருவரையொருவர் தொடுத்துக் கொண்டு.

441. வாள்பொருந்திய துடியினையுடைய வீரர் என்க. 'வாளா' என்றும் பாடம். 'துடியர் வனம்' என்பது பாடமாயின், பகைவர்க்குத் துடிகொட்டுவோர் அவராத் பயன்பெறுதலில் என்பது கருத்தாக்குக.

442. கார் வனம் - ஆதிவராகமூர்த்தி, தோன், ஏனக்கோட்டினும் மிடல் பெரிதெய்தின என்க.

443. "வெட்சிமறவர் மீ வீழ்ந்தமைகேட்டு விடாது பின்வந்தோன்பாடு கூறினமையிற் பூசன்மாற்றாயிற்று" என்பர் நச்சினுக்கீகனியர். இதனால் கரந்தை வீரனொருவன் விடாது பின்சென்று வெட்சியாரை அழித்துத் தானும் பட்ட

செய்தி அறிக. (1) 'இரவூர்' என்பது நேர்பாடம்போலும். (3) கயிறு இயல் பாவை - சூத்திரத்தால் இயங்கிச் சுழலும் பாவை. அயில் - வேல். (4) உழைக் குரற்கு உணர்ந்த - மான்குரல்கேட்டுத் துயில் நீங்கிய. (6) இழுக்கு தல் - வழுக்குதல். (10) செஞ்சோற்றுநிலை - தான் பெற்றுண்டுவளர்ந்த சோற்றுக்கடனைத் தீர்த்துநின்றநிலைமை. அஞ்சுதக்கன்று - அஞ்சுத்தக்கது.

444. கடுஞ்சுரை - மிகச்சுரக்கும் ஆன்மடி. தன் மகன் நிரைமீட்டுவந்த அருஞ்செயலை உசாவாது, ஆவீனிடமுள்ள அன்புமிகுதியால் அவன்தாய் அதனைத் தழுவித் கலுழ்வான் எ - று.

445. நிரைமீட்டோர் தாகசாந்திசெய்துகொள்ளவும் இடமின்றி அந் நிரை தம்மூர்வாயிலைக் காண விரையும் எ - று. மள்ளர் - காரந்தைவீரர்.

446. தம் கிளைகளையும் மன்று (தொழுவங்) களையும் காணும் வேட்கை எனவும், அவ்வேட்கை மடிசுரத்தலால் வெளிப்படுதலைக் கன்றுகாள் காண்பீர் எனவும் பொருள்கொள்க.

447. பாதிடு - பகுத்து இடுகை; அஃதாவது-நிரைகொண்டோரும் மீட்டோரும் தாங்கொண்ட ஆனிரைகளைப் பகுத்துக்கோடலாம். இது காரந்தையார் பாதிடு.

448. காரந்தையங்கண்ணியான் - நிரைமீட்டிக் காரந்தைமலை சூழுவந்த வீரன்; அவனைக்கண்டு, அவன்செய்த உதவிக்கொப்ப நிரையளிக்குஞ் செயலறியாது அரசன் மருண்டான் என்க.

449. உண்டாட்டாவது:—நிரைகொண்டும் மீட்டும்போந்த வீரர் சுற்றத் தோடு கள்ளுண்டுமகிழ்ந்து விளையாடுதலாம். இது காரந்தையார் உண்டாட்டு. (1) படு மணி ஆயம்-மணிகட்டப்பட்ட பசுநிரை. (3) துயின்மறத்தல், இடையீ டின்றி ஒலித்தல். (6) விண்மீன்கள் சுடப்படுதலான் எழுந்தபுகையொழுங்குபோல; அம்மீன்களைச் சுடுதற்செழுந்த எளிதும் ஆம். (7) கம்மியர் - தொழில்வல்லார். (10) பூவிலைமகளிர் - அற்றைப் பரிசுக்கொள்ளும் பரந்தையர். (சீலப். 5, 51) (11) சர்சி-மூச்சந்தி. சதுக்கம்-நாற்சந்தி. (13) கொள்வினை மாற்றாக்கொடை - விலைப்பொருள்கொடுத்து வீரர்கொள்ளுஞ் செயற்கு மாறுதல்செய்யாத பண்டங்கொடுத்தற்றொழில்: ஆவது—கொள்வது உயிரைபடாது கொடுப்பது உங் குறைபடாது புரியும் வாணிகம் என்றபடி. (14) கைதூவுதல் - கையொழிதல்; “சுருமஞ் செய்வொருவன் கைதூவேன் என்னும்” (குறள். 1021) எனக் காண்க.

450. இளையர் செல்கின்ற ஆர்ப்பு என்க. நகைஇ - விரும்பி. சென்ற வேந்தன்மனம், செலவாகிய ஒருபாற்படப் பகைவேந்தர்மனம் இருபாற்படலாயின என்பது கருத்து.

451. பார் தன் படையார்ப்பாற் பொடியாய் எழும்; அப்பார்க்குரிய வேந்தன் அதனை எண்ணுகொல் என்க. புல்லார் - பகைவர்.

452. மேற்சென்ற வேந்தன் இடையே துணைவந்த அரசருடன்சேர்ந்து செல்வதனால் மீன்பூத்தவானத்து வெண்மதிசெல்வதுபோலச் சிறந்து விளங்கினன் அவன் எ-று.

453. கொற்றவஞ்சியாவது:—“வையகம் வணங்க வாளோச் சின்னெனச்-செய்கழல் வேந்தன்” சீர்மிருத் தன்று” (பு. வே. 3. 7) என்பர் ஐயனாரீதனார். இதனை ‘அடுத்தூர் தட்ட கொற்றம்’ என்பர் தோல்காப்பியர். வேந்தர் அமர்பெற்று நாட்சென்றமையின் அதுபெறும் விருப்பத்தால் வெறுந்தோளைச் சுமந்திருத்தலைப் பொருதவராய் என்க. “இருதோளெனச் சோம்பியோங்குங் கல்லுஞ் சுமந்தேன்” என்ற இளையபெருமான்வார்த்தை ஈண்டு ஒப்பிடப் பாலது (கம்பரா. நகர்நீம். 139). ஆள்வினைக் கொண்டாக்கள் - ஆண்மைச் செயலாற் பகைவரநாட்டைக்கொள்ளுகொள்ளவல்ல வீரர். அவர் போர்முயற்சியால் உண்டுகொள்ளுதலை வெறுத்தல்போலத் தோளால் இன்பந்துய்த்தலை வெறுத்து என்க; “பசினோக்கார்.....கருமமே கண்ணாயினார்” என்ப (நீதிநேறி. 53.). ஊங்கு - இலரிமேலும். தாம் கொண்ட விருப்பம் நிறைவேற்றப்பெற்றன ராதலின், இனி அத்தகையஅவா நிறைவேற்றகு இடமின்று என்பது கருத்து.

454. சொரிசுருதி, சுழித்தெறிந்து கொண்டொழுக வாங்கழித்தான் என்க. மறிதிரை - கடல்.

455. மாராயவஞ்சியாவது:—“மறவேந்தனிற சிறப்பெய்திய, விறல் வேலோர் நிலையுரைத்தன்று” என்றார் ஐயனாரீதனார் (பு. வே. 3, 11). மாராயம்-மகா ராயனால் (ராசனால்) அளிக்கப்பெறுஞ் சிறப்பு. அச்சிறப்பாவன— ஏனாதி காவதிமுதலிய பட்டங்களும் நாடும் ஊர்முதலாயினவும் பெறுதல். “மாராயம் பெற்ற நெடுமொழியானும்” என்பர் தோல்காப்பியனார். போர்க்கு அடல் ஆற்றும்—போரில் வலிமைசெலுத்தவல்ல. பகைப்படையாகிய கடற்கு இவன் கரையன்றோ என்க. தார்வேந்தன் மோதிரஞ்சேர் ஏனாதி—அரசன் ஏனாதிப்பட்டத்தின் அடையாளமாகக் கொடுத்த மோதிரம். ‘ஆழிதொட்டான்’ என்பதற்கு (சீவக. 2167) ஏனாதிமோதிரஞ் செறிந்த சேனாபதி என்பர் நச்சினூக்கினியர்.

456. பெருஞ்சோற்றுநிலையாவது:—“வேந்தன் போர்தலைக்கொண்ட பிறைஞான்று தானே, போர்குறித்த பட்டியாளருந் தானும் உடனுண்பான். போல்வதோர் முகமன்செய்தற்குப் பிண்டித்துவைத்த உண்டியைக்கொடுத்தல்” என்பர் நச்சினூக்கினியர். “திருந்தார் தெம்முனை தெறுகுவ. சிவரெனப், பெருஞ்சோ ருடவர் பெறுமுறை வருத்தன்று” என்பர் ஐயனாரீதனார் (பு. வே.

3. 23). உடனுண்பானுகிய வேந்தன் கள்ளை மிகவழங்கித் தம்மை அறிவு வழுவுச்செய்ததறற்போலும், மறவர் தம் உயிர் நேர்ந்தார்: என்றது செஞ் சோற்றுக்கடன் கழித்தார் எ-ற. கொண்டி-போர்க்கொள்ளை. தம்மையளித்த அரசரிடம் கண்ணோடாது உறவற்று உயிர் துறந்தார் என்க.

457. தமிழஞ்சியாவது:—‘கணையும் வேலும் முதலிய படைகளைத் தம் மிடத்தே தடுத்துக்கொண்டு புண்பட்ட வீரர்பால் அரசன் நேரிற் சென்று வினாவியும் பொருள்கொடுத்தும் தழுவிக்கோடல்’ என்றும், ‘தழிச்சுதல் தமிழஞ்சியாயிற்று; ‘பொருகணை தமிழ்ச்சிய புண்டர் மார்பின்’ என்றறப்போல’ என்றும் கூறவர் நச்சினூர்க்கினியர். புல் அணலார்-புல்லியதாடியுடைய வீரர் (புறநா. 260).

458. கொடைவஞ்சியாவது:—‘நீடவுங் குறுகவு நிவப்பவுந் தூக்கிப், பாடிய புலவர்க்குப் பரிசினீட்டின்று’ என்பர் (பு. வெ. 3. 16). மேற்செல்லும் வேந்தன் தன் படையாளர்க்குப் படைக்கலங்களும் பரிசிலர்க்கு வேண்டியனவும் அளித்தல் என்பர் நச்சினூர்க்கினியர். பாத்தி-பகுதி: ‘மருவிற்பாத்தி’ என்றறப்போல (தொல். எழுத். 172).

459. மணி-நீலமணி. துணர்தல்-தளிர்விடுதல். மாக்குரல் நொச்சி-கரிய பூங்கொத்தினையுடைய நொச்சி. ‘கருங்குர னொச்சி’ என்ப (புறநா. 271). மற்று இசின் அசைகள். நொச்சித்தழை மகளிருடுத்தற்குரியதாதலை “ஐதக லல்குற் றழையணி கூட்டும், கூழை நொச்சி” (அகநா. 275), “நொச்சிக் கண்ணார் குளுஉத்தழை, மெல்லிழை மகனி ரைதக லல்குற், றொடலை யாகவுங் கண்டனம்” (புறநா. 271) என்பவற்றால் உணர்க. ஊர்ப்புறங்கொடாமை—ஊரைப் பகைவர்க்கு விடாமை. நொச்சியே! கிடத்தி, கிழமையும் நினதே, இவற்றால் நன்மரம் நியே” என வினாமுடிவுசெய்க.

461. கொள்ளைசாற்றாதல்—கொள்ளையூட்டுதல் (பு. வெ. 3, 15). குன்று - கயிலை. நொச்சி வகுத்தல்—எயில்காத்தற்குரியாரைத் தெரிந்து நியமித்தல்.

462. ‘மொய்வேற்கையர்.....எவ்வழி’ என்பது, சேரமான்வினா. பின்னது பொன்முடியார்விடை. (2) அறிய—அறிந்து வியக்க. வலிதலைக் கொண்டது எவ்வழி - வலிமை மிக்குள்ள இடம் யாங்குளது? (5) வயவர் - எயில்குற்றிய வீரர். அவரைக் காணின் எவ்வழியாயினுந்தோன்றி உராய்த் தலைதுயித்த மறவர் என்க. பகைவர் சுட்டமொத்திரையாய்நின்றது. எவ்வழி யாயினும் மறவர் மலிந்ததோன்றுதலான், பிறர் சார்த்தகரியதுறையுடன் தீண்டமுடியாததாகும் தகரீடம் என்றவாறு.

463. நிவத்தல்—மேலெழுதல். இது தகரீயாத்திரைப்பாட்டு என் பது புறத்திரட்டால் தெரிகின்றது.

464. முற்றப்பட்ட மதிலாகிய மேகத்தினின்றொழும் இடிபோலத் தோன்ற, வாளை நாட்கொண்டான் என்க. நாட்கொள்ளுதல்—போர்கருதித் தான் புறப்படுமுன், ஒரு நன்முகூர்த்தத்தில் அரசன் தன் வான் குடை முதலிய வற்றைப் புறவீடுவிடுத்தல்.

465. அகத்தான்—நொச்சியான். அகமிசைக்கு இவர்தல்—உண்மதிலின் மேலிடத்து ஏறுதல். கொல் துறை—கொல்லன் களரி.

466. ஏணிமயக்கமாவது மதிலிற் சார்த்திய ஏணிமிசை நின்று வீரர் போர்செய்தலாம். எழு—கணையமரம். மடையமையேணி—“மீதிடுபலகையான் மடுத்துச் செய்யப்பட்ட ஏணி” என்பர் நீச்சினூக்கினியர். ஞாயில் (=மதிற் குட்டு) அளவு பிணங்களை உயரும்படி குவித்து, வாயிலைத் தூர்த்தார் என்க.

467. பாசிமறமாவது—‘அகத்தோர் மதிப்புறத்தன்றி ஊரகத்துப் போரைவிரும்பிய நிலை’ எனவும், ‘பாசி என்றார், நீரிற் பாசிபோல இருவரும் ஒதுங்கியுந் தூர்த்தும் பொருதலின்’ என்றும் கூறுவர் நீச்சினூக்கினியர். தாம் தாம் காத்ததின் வாயிலிடங்கடோறும் பகைப்படையை வீரர் சாய்க்கவும் அஞ் சாது மேல்விழுந்த அப்பகைவேந்தன் முடிவில் அச்சாய்ப்புண்டபடையில் வீழ்ந்தமையால், அதுவே திட்டையாகி, அவனுக்கு நடுகல் அமைத்தற்குரிய வேறு திட்டை உண்ணர்த்தெருவிடத்தில் வேண்டாததாயிற்று என்க. பதுக்கை— திட்டை, பற்று—இடம். [பி. தார்மன்னர்க்கு.—தி. தார்மன்னற்கு.]

468. அகத்தோன் முற்றிய முதிர்வாவது—“அகவிடத்தானாகிய வேந்தன் தன்படையைச் செலுத்திப் புறமதிலிற் செய்யும் போரின்றாகப் புறத்தோன் படையைத் தள்ளி வென்ற அப்புறமதிலைக் கைக்கொண்டு வளைத்த வீளை முதிர்ச்சி” என்பர் நீச்சினூக்கினியர்.

469. தொகைநிலையாவது—“வென்ற வேந்தன் பார்துபட்ட தன்படைக் கடற்கெல்லாம் சிறப்புச்செய்வான் ஒருங்குவருகெனத் தொகுத்தல்”. வலைவளை— வலைஞன், உண்டற்ற—தம் தலைவர்க்காகச் செஞ்சோற்றுக்கடன் கழித்த; உள்வ தென்பது அற்ற எனினும் ஆம்.

470. அடிபிறக்கு ஈடு—பின்னடிவாங்குதல், “ஊக்க முடையா னெடுக்கம் பொருதவர், தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து” (486) என்ற குறள் ஒப்பிடத் தக்கது. ‘ஒடுங்கியும்’ என்பதும் பாடம்போலும்.

471. உண்மதில் புறமதில் என்றவற்றுள் தன்பதியைச் சூழ்ந்த புற மதிலை இழந்தமையின், இருகன்றி நென்றிழந்த வீற்றாப்போல் அகத்தோர்

சிறினர் என்க. வேற்றரணம் - அரசன்கோயிலைச்சுற்றியுள்ள உண்மதில்.
[பி. பதிசுற்று.—தி. பதிச்சுற்று].

472. புறவின் - புறவைப்போல. “இக்காவலர் மதில் கைவிடார்; அது
ஞல் ஏனைப்பகைவர் அம்மதிலைப் பார்த்தலையும் பெற்றிலர். அங்ஙனமாகவும்
பகையிடத்துள்ள வீரன் அம்மதிலைத் தானே கோடல்வேண்டுமாம்!” என்று
கண்டோர் இகழ்ந்தவாறு.

473. வாண்மங்கலமாவது:—இருபெருவேந்தருள் ஒருவன் ஒருவனை
வென்றுழி அங்ஙனம் வென்ற கொற்றவாளினைக் கொற்றவைமேல் நிறுத்தி
நீராட்டெல் என்பர். அகத்து வேந்தற்கு ஊரும் புறத்துவேந்தற்கு வானும்
அளித்து, முன்னவனால் வான்பெற்ற கொற்றவை. புறத்துவேந்தன் வாளினை
அவன் சென்ற வானிடத்தே பெறுவன்போலும் என்றவாறு.

474. மண்ணுமங்கலமாவது:—இகல்செய்த மதிர்கண் ஒருவேந்தன் பிற
வேந்தனைக்கொன்று அவன் முடிக்கலமுதலியனகொண்டு, பட்டவேந்தன்
பெயரானே முடிபுனைந்து நீராடும் மங்கலமாம். குடுமி—முடிக்கலம் என்பர் நச்சு
சினுக்கினியர். குடுமிகொள அதனைப் பொருது எதிரேற்ற வீரர்க்கு விண்
விருந்துசெய்தான் பெருந்தகை என்க.

475. பகலில் மதி நிலவெறிப்பது தன்னிமித்தமாமென்று அரணகத்தோர்
அஞ்சினர் என்க. விண்ணிடம் தனக்காக்குதல் எனினு என்று விரிந்த குடை
எ - று. சும்புளித்தல் - ஒளியிகுதி முதலியவற்றை கண் கூச்சங்கொள்ளுதல்.
“சுமந்த நாகமுங் கண்சும் புளித்தவே” என்ப (கூப்பர்.). (இதனைச் சிம்புளித்தல்,
செம்புளித்தல் எனவும் வழங்குப.

476. தொழுதுவீழ்தல்செய்யாதகுறைநீங்க. முழுதளிப்போன்-புறத்தோ
னாகிய வேந்தன். தம்கணவர் நீண்ட ஆயுள்கொள்ளுதலை என்றும் நினைந்து
மகளிர் விழாக்கொள்வர் என்க.

477. கொன்னார் தேஎம் குறித்த கொற்றமாவது:—“பகைவர்நாட்டினைத்
தாம் கொள்வதற்குமுன்பேயும் கொண்டவன்போல வேண்டியோர்க்குக்
கொடுத்தலைக்குறித்த வெற்றி” எனவும், “ஒன்னாரொயி லவர்கட் டாகவும்;
முமதெனப் பாண்கட னிறுக்குந் தன்மையோய்” (புறம். 203) என்பதும் “இரா
மன் இலங்கைகொள்வதன்முன் வீடணற்குக்கொடுத்த துறையும் அது” எனவும்
கூறுவர் நச்சுசினுக்கினியர். மாற்றுப்புலம் - பகைவர் தேயம். மண்டிலமாக்
கன் - சாமந்தர். வேல்வேந்தற்கு - எடுத்துச்செல்லும் அரசருடன்; உருபுமயக்கம்,
ஒலி - பரிசுபெறவந்த பாணர் ஆரவாரம். பல்சின்ன - நிரம்பியது. பகையரசர்
எதிர்க்கும் ஒலியினும் அப்பகைவருடைமையனை அரசன் கொடுப்பதாக வாக்
கனிக்க உவந்த பாணரொலி மிக்கது என்றவாறு.

478. இயங்குபடை அரவம் - பகையரண்முற்றுதற்கெழுந்த படையின் செலவாலுண்டாம் ஆரவாரம். (1) தொடி - யானைக்கம்புரி (2) புடைபூ-புடைத்து. (3) எரி எழுந்துவிளங்கினுற்போன்ற உலையை (=தலையாட்டத்தை)ச் சூடி. [பி.சூட்டி.-தி.சூடி.] (5) 'கோன்முனைக்கொடியின்விரவா'-கோலின்முனையிலுள்ள கொடியுடன்கூடி. (5-6) 'வல்லோன்.....தோன்றல'-கைவல்லதச்சனது தொழில்வன்மையால் விரையச்செல்லும் தோற்றத்தனவாய். (8) கண்விடுதல் - கடிப்பினடி மிகுதல். [பி. கண்வேட்டனவே.—தி.கண்விட்டனவே]. (11) ஞாயில் - ஏப்புழைக்கு நடுவாய் எய்து மறையும் மதிற்கூட்டு (சீவக. 105, நச்.). (12) மீனை - காவற்காடு. (13) மீப்புடை ஆர் அரண்-மிக்கெழுதலையுடைய கடத்தற்கரிய மதில். மீப்பு - மிகுதி (புறம். 104). (14) அழிந்து - அழிய. 'குஞ்சரம் எழுத நம், இவளரி கடுஞ்செலவினது, தேர் அருவியி னெலிக்கும், முரசும், மாதிர மொலிப்ப, வயிரும் வலம்புரியு முடனூர்ப் பக் கதித்தெழும்; இங்ஙனம் தேம் புகலழிய, மன்னர் நடுங்க இவன் வீங்கிய செலவு நல்லமன்ற' என வினைமுடிவு செய்க. [பி. கதத்தெழும்.—தி. கதித்தெழும்.]

479. உருமப்போன்று முழுவொலித்தலால் அரவுபோன்று பகைவேந்தவேம் என்க. ஆமா - காட்டுப்பசு. உகளுதல் - தாவுதல்.

480. காலம் - ஊழியிறுதி. மேற்சென்றவீரர் எயில்காத்தோரை வெல்லுதலான் மற்ற மறவர் அரணுள் தொக்கனர் என்க. கடல் மேருச்சூழ்காலம் எயிற்புறத்து வீராக்கும், அக்கடலின்முன் தோன்றாது மறைந்த புவி அகத்து வீராக்கும், உவமைகள். [பி. புவிபோல்.—தி. புவிபோல்.]

481. தோலின்பெருக்கமாவது:—புறத்தோன்படை "மதினமேற் சென்றழி மதிலகத்தோர் அப்புமாரி விலக்குதற்குக் கிடுகுங் கேடகமும் நிறையக் கொண்டுசேறல்" என்பர், நச்சினூக்கீகீனியர். (3) கரடிகளுடன்கூடிய குரக்குப் படையால், சேனையோடு இறுத்தலின் என்க. (4) பச்சை-பசிய நெற்கதிர். தண்ணடை - மருதநிலம். (5) எச்சார் மருங்கினும் - எத்திசையிடத்தும். வேந்தன் முற்றிய ஊர் - இராமனால் முற்றுகையிடப்பட்ட ஊர்; இராவணனது முற்றப்பட்ட இலங்காபுரம் எனினுமாம்.

482. (3) மா இரலை - பெரிய பொன்மான். (8) குன்றம் - கயிலை. குன்றத்தை, உருவமொடு கோதையை எடுத்த மீளி (=வல்லானன்)—இராவணன். முற்றியது மீளி ஊர் என்க. (18) தடறு - உறை. இராமன் உறையினின்று வாங்கறித்தகாலத்தே மாதர்கண்களும் மூங்கிற்கண்களும் பெருநீருகுத்தன என்பது கருத்து. இலங்காபுரியின் அகழைச்சூழக் காடாக வளர்க்கப்பெற்ற நீண்ட மூங்கில்கள் புறத்துமுற்றிய குரக்குச்சேனைகளால் வெட்டப்பட்டன.

யின், அவற்றின் கண்கள் (கணுக்கள்) நீருகுத்தன என்க. மாதர்கண் தோற்றமும் நிறமும் பாழ்படவும், மூங்கிற்கண் விளிம்பழியவும் நீருகுத்தன எ - று. [பி. பெருநீருகுத்தன.—தி. பெருநீருகுத்தன].

483. இது ‘முரணிய புறத்தோன் அணங்கிய பக்கம்’ (தோல்) என்பதற்கு மேற்கோள். அஃதாவது—மாறுபட்ட புறத்தோனை அகத்தோன் தன் செல்வத்தானன்றிப் போர்த்தொழிலான் வருத்தியது கூறலாகும்; ‘முன்னாள் பகைவர், மா யானை வயவர் (வீரர்) முதலிய பலவும் புறங்கண்டோரேயாவர். இனி, நம் வீரரால் அவர் பைந்தலைகள் தூறுகளின் அயலிற்கிடப்ப இன்று நானே நம் திருமுரசு ஒலிக்க, அவருரைக்கைக்கொள்வோம்’ என்று பொன் முடியார் கூறினார் என்க. (3) உய்த்தல் - வருந்தல். தலை, மூக்கற்ற தங்கு போலக் கிடப்ப.

484. ‘பறந்து’ என்பது பாடமாகலாம். ஏற்றவும் ஏணி தவிர்தலாற் பாய்ந்தேறினர் எ—று. பாணியா - தாமதமின்றி.

485. மதிலையடையச் சார்த்திய ஏணி விண்ணடையச்செய்தது என்றது அகத்தோரும் புறத்தோரும் ஏணிமிசைசினன்று பொருது இறந்தனர். எ—று.

491. நல்லிசைவஞ்சியாவது “எடுத்துவிட்டபின்பு பகைவர்க்கேயத்துக் கேட்டிற்கு இரங்குதலைக் கூறதலாம்.” (பு. வெ. 3, 25) பறை நிறை கொல் யானை - முற்படப் பறையொலி நிரம்பிவருதற்குக் காரணமான யானை : ஆவது மதயானை எ-று; “நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்குப், பறையறைத் தல்லது செல்லற்க” என்ப (கலித். 56.). பஞ்சவன் - பாண்டியன். திறை முறையின் உய்யாதார் - முறைப்படி திறையைக்கொணர்ந்து இருதார்; ‘நிறையின் முறைகொணர்ந்து தெவ்வேந்தரீண்ட’ என்றார் பொய்யாமொழியாரும் (தமிழ்நா. 68.). உய்த்தல் - செலுத்துதல். “ஆயிற்றே, யின்பே யுறையு மிடம்” என்பது புறத்திரட்டிற்கண்ட சிறந்த பாடம். பகைவர் தேயம் ஆன் முதலியன நீங்குதலான், ஈன்ற பேய்கள் உறையும் இடமாயிற்று என்க, [பி. பஞ்சவர்க்கு. தி. பஞ்சவற்கு.]

492. அரசு - பகையரசு. படு பேய் - துயிலும் பேய். விமோற்றம்—இணக்கங்காட்டித் துதர்வாயிலாக விடுத்த மொழி.

493. இரியன்மகளிர் - படைபெயுடுப்பால் அலைந்தோடிய கருவுற்ற பெண்டிர். ஞெமல் - சருகு. ஊமன் - கோட்டான்.

494. முசிறி - மேல்கடற்பக்கத்துச் சேராக்குரிய பட்டினம். இதன் தானத்திற் பின்பு உண்டான ஊரே, மகோதை என்ற கோடுங்கோளார்.

495. நாடு நாற்றிசையுங்கூடி எரிபாந்த என்க.

496. புறத்தோன் வீழ்ந்த புதுமை “புறத்திருந்த வேந்தன் அகத்தோனிடத்தினை விரும்பிக்கொண்ட புதுக்கோள்” என்பர் நச்சினுக்கீனியர். புரிசை (=மதில்) ஆன்றோடக்கம் போலப் பொறியடங்கின என்க. ஆன்றோர்க்குப் பொறி -- ஐம்பொறிகள் ; புரிசைக்குப் பொறி -- நூற்றுவரைக் கொல்லி முகவிய மதிப்பொறிகள். [பி. வான்ரோப்.—தி. வான்ரோய்.]

497. மேற்சென்ற வேந்தனிடம் சிற்றத்திப் பிறந்ததும், பகைவரூர் பெரும்பாலும் அழிந்தன. அதனால் அழியாது எஞ்சிய மிளை (காவற்காடு) முதலிய ஒருசிலவே மழுமுதலியவற்றால் இப்போது அழியலாயின என்பதாகருத்து. வேந்தன்சிற்றத்தியாற் பகைநாடுகள் அழிந்தனவாகக் கூறுதலை 530-ஆம் பாடலினால் காண்க.

498. வாண்மங்கலத்தின் இலக்கணம் 473-ஆம் பாடற்குறிப்பிற் காண்க. இது புறத்தோன் வாண்மங்கலம். முற்றியோன் சிறப்புச்செய்தான் : அச்சிறப்புக்களைக் கொற்றவைகொள்ளுங்கொல் என்க. பகைவென்ற தன் கொற்றவாளினைக் கொற்றவைமேல் நிறுத்தி நீராட்டுதலின் ‘வாள்சேர்ந்த கொற்றவை’ என்றார். [பி. சாந்தம்.—தி. சாந்தம்.]

499. மண்ணுமங்கலத்தின் இலக்கணம் 474-ம் பாடற்குறிப்பிற் காண்க. மருங்கு - வரிசம். மால் - பாசிராமன். பொழில் ஏழு - பூவுலகத்தின் பகுதிகளான சத்த தீவங்கள். கோடியர் - கூத்தர்.

500. தொகைநிலையாவது, “வாண்மங்கலம் நிகழ்ந்தபின்னர் பொருது நின்ற இருவருள் ஒருவர் பார்த்துபட்ட கடற்படைக்கெல்லாம் சிறப்புச்செய்வான் ஒருங்குவருக எனத் தொகுத்தல்” என்பர் நச்சினுக்கீனியர். இது புறத்தோன் தொகைநிலை. ஐயனாரீதனார் உழிஞைத்திணையிலும் தும்பைத்திணையிலும் இப்பெயர்கொண்ட இருதுறைகள் கொண்டு வேறு கருத்துப்படக் கூறுவர்.

501. இது, வேற்றுமையணியுள் இருபொருள்வேற்றுமைச்சமத்துக்கு மேற்கோள். கடல் காட்டும், படையும் பொங்கும் ; முந்நீர் கலமுடைத்து, படை தேர்பலவுடைத்து என இயைக்க. சுண்டுக் கடல் படை என்னும் இருபொருள் கட்டும் வேற்றுமை சமமாகச் சொல்லப்பட்டவாறும், ஒப்புமை குறிப்பாயறிய நின்றவாறும் காண்க. [பி. கடற்படையும்.—தி. கடற்படையும்]

502. இது, மேற்கூறிய அணியுள் ஒருபொருள்வேற்றுமைச்சமத்துக்கு மேற்கோள். ‘அனைத்துலகம்.....அரிதாம்’ என்பது, கடல் சேனையிரண்டற்கும் உரிய பொதுத்தன்மை. ‘நீர்வடிவற்று’ என்பது கடற்கேயுரிய சிறப்பியல்பு.

503. ஆய்ப்படை—தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட படைவீரர். அவர் நட்பிற் பிறழாது கூலிக்கொண்டு தம் தலைவருடன் குழாமாகச் செல்வர் என்றும், அந் நாய்களான் வேட்டையாடப்பெறும் பன்றிபோல்வர் பகைவராதலின் அவர் செருவிடைச் செய்வதென் என்றும் கருத்துக்கொள்க.

504. இதனை “வேன்மிகுவேந்தன் மொய்த்தவழி யொருவன்—ரூன் மீண்டெறிந்த தார்நிலை”க்கு மேற்கோள்காட்டிவர் நச்சி னூர்கீகியர் (தொல். புறத். 68). அஃதாவது வேற்றிடத்துப் பொருதுகின்ற வீரனொருவன் தன் வேந்தனைப் பகைவர் மொய்த்தவழித் தான் அங்குமின்றும் விரையவந்து தார்ப் படையில் தன்னரசனைத் தாங்கிப் பகையெறிந்த நிலை எ-று. தார்—முந்துறப் பொருபடை. தகை—பெருமை.

505. தொல்காப்பியப் புறத்திணையியல், 14-ம் சூத்திரத்தில் இதனை உரையாசிரியரும் மேற்கோள்காட்டினர். ஒற்கம்-தளர்ச்சி.

506. யானைமறமாவது—‘எழுமாவக் கடற்றானையான், மழகளிற்றின் மறங்கிளந்தன்று’ என்பர் (பு. வே. 7, 6). இதனை ‘யானைநிலை’ என்பர் நச்சி னூர்கீகியர். காயத்து ஊறு - உடற்புண்.

507. குடையும் அகனை அடர்த்த யானைத் துதிக்கையுங் கூடியுள்ள தோற்றம், மதியும் அதன்பகையுங் கலந்த தோற்றம் போன்றதென்க. மதிப்பகை - கேது.

508. யானைக்கிட்ட கட்படாத்தைக் குருதியாறு நீத்துச்செல்வதனைக் கண்ட கமுகுமுதலியன உடன்றொக்கன என்க. மூன்றுகடம் - மும்மதங்கள். [பு. மூன்றாம்.—தி. மூன்று].

510. அயிற்கதவம் - இருப்புக்கதவு.

511. உஞ்சை - அவந்தி. கோழியர்கோன்—உறையூர்வேந்தனானசோழன்.

512. பாற்றினம் - கமுகுக்கூட்டம். கதித்தல் - ஒலித்தல் (பிங்.). அலங்கல் - அசைதல்.

513. கோடும் நகமும் முறையே இற்றும் தேய்ந்தும்போனமையால் உண்டான அழகழிவுக்கு நாணி என்க. 519-ம் பாடலுடன் இக்கருத்து ஒப் பிடற்பாலது. புறங்கடை-பிடிநின்றசாலைக்குப் பின்புறமுள்ள இடம்.

516. வல்லி-கால்விலங்கு. கண்பரிதல்—விலங்குக் கணுக்கள் அறுதல். நால்வாய்ப் பொருப்பு, கடைநிலைத்தீவகம்.

* 517. ஏற்றூர் - எதிர்த்த பகைவர். அகலம் - மார்பு.

518. ஊசி - எழுத்தாணி; 'பொன்னேலை செம்பொனாசியா வெழுதி' (சீவக: 369) என்றார் பிறரும்.

520. மலைபோன்ற தோற்றமும்; கடல்போன்ற ஓசையும், புயல்போன்ற கடாமும், காற்றப்போன்ற செலவும் உடையதாய் என்க. குறியெதிர்ப்பை யாவது, 'அளவுகுறித்து வாங்கி அவ்வாங்கியவாறே எதிர்கொடுப்பது' (குறள். 221, பரி. உரை). கூற்றுவனும் யானையிடம் குறியெதிர்ப்பைபொன்றை யாவது, தான் களத்திற் பகைவீரருடைய ஆயுளைப்போக்கிய உதவிக்குக் கைம் மாறாக அவ்வியானையாலும் தன்காரியத்தை நடத்திக்கொடலாம்.

521. மாறன்களிறு, பகைமன்னரது கையுடன்கூடிய ஒரு துண்டம் தன் துதிக்கையிடமாகவும், அவர் முடித்தலை கோட்டினிடமாகவும் கொண்டு சினமாறிப் பொய்கைநீராடிச் செல்லும் என்க. [பி. நீராட்டி.—தி. நீராடி].

522. களப்பாளன் என்பான் 1002—4-ம் பாடல்களிற் கூறப்படும் அகீ சுதகளப்பாளன்போலும். கொடி-காகம். விடாதுபற்றுதற்பொருளில் மும் முறை அடுக்கியது.

523. பொன்னேடை—பொன்னுவியன்ற நெற்றிப்பட்டம்.

525. வீரனொருவன்கூற்று. இருகையுடையாற்கு ஒருகையுடையது மாறன்மையின், அதனை எறிய நாணினைன் என்க.

528. மழை மாலுந் தடக்கை—மழையோ என்று மயங்கற்குரிய கொடையாற்பெரிய கை.

529. நேர்நின்றார்—எதிர்த்துநின்ற பகைவர். அவரது யானைப் புரைசையை (கழுத்திகெயிற்றை)த் தொடும்படி எழும்பி, முடிகளை உதைத்த மாவின் குளம்பு, உரைகற்போன்றன என்க.

530. இது முதனிலைக் குணத்தீவகத்துக்குமேற்கோள். 'சேந்தன' என்ற பண்படியாகப் பிறந்த சொல் முன்னின்று கண், திசை, அம்பு, மிசை, புள் என்பவற்றோடும் இயைந்து எல்லாவாக்கியங்கட்கும் உபகாரமாயினமை காண்க.

532. இது போர்த்தொழிலாற் ருணைநிலை கூறியவாறு. (3) கேண்மை அரசன்பாலுள்ள பற்று. (4) அழுந்துபதெல்—அழுத்தம் உண்டாதல். (5) நீர்ப்பெயல்—மழைவீழ்ச்சி. (10) தட்குதல்—தடுத்தல். (12) சுட்டிய பெயரை—குறிப்பிட்ட வீரரை. (14) சிலைப்பு—ஒலி. (28) சூட்டிய—சூட்டுதற்கு.

533. இதுவும் அடுத்தசெய்யுளும் (534) பாரதப்பாட்டுக்கள். ஓடாப் படையான்மையாவது, எதிர்த்துவருந் தார்ப்படையைத் தாங்கிநிற்பல். மாநாக

முன்னுயர்த்தான்—துரியோதனன். அவன் சேனை எதிர்வருமதினை எனவும், 'அச்சேனை அருகணையாவண்ணம் எனவும் கூட்டிக். வென்றுவரு கணையான் மகன்—அருச்சுனன்புத்திரானு அபிமன்னு. [பி. வருகணையாற்.—தி. வரு கணையான்].

534. இதனைப் 'படையறுத்துப் பாழிகொள்ளும் ஏமம்' என்பர் நோல் காப்பியனார். 'கைப்படைமைப் போக்கி மெய்யாற் போர்செய்யும் மமிக்கம்' என்பது இதன்பொருள். தன் தண்டாயுதத்தை அடித்து இறுத்தமையால் மாமனான சகுனியைப் தழுவிப்பிடித்துக்கொண்டு வீமன் போர்புரிந்ததை, அரசர் கண்டார்த்தார் என்க. பாய்ந்திற்ற ஏற்றின்கொம்பு வீமனது ஒடிந்த தண்டுக்கும் கொல்லேற்றைத் தழுவிப்பிடித்தல் அவன் சகுனியைப் புல்லிப் போர்மலைந்ததற்கும் உவமைகள். ஏறு ஆடல் ஆயர்—ஏறுகோடல்விழவைக் கண்டுமகிழும் ஆயர். [பி. போர்மலைந்.—தி. போர்மலைந்த] 'பாய்ந்தழிந்த' என்றும் பாடம்.

535. ஏறுண்ணுதல்—தாக்கப்படுதல். மீட்டு—விலக்கி.

537. உழிகுப்புறத்துத் தும்பையாய் வெட்டுண்டயாக்கை இருநிலந் தீண்டாவகை எழுந்துகின்றாடுதற்கு இதனை மேற்கோள்காட்டினர் நச்சிணுக்கி கிரியர்.

538. "ஒருவற்குப் பல்படை உடைதலின் மற்றவன் ஒள்வான் வீசிய நூழில்" என்பதற்கு உதாரணங்காட்டுவர் நச்சிணுக்கிகிரியர். அறத்திற்பிறழக் குறைத்தடுக்கி என்க. குறைத்து அடுக்குதல் - கொன்று குவித்தல்; ஆவது நூழிலாட்டு எ-று.

539. போன உயிர்போல உடல் தோன்றாது சிதைவற்ற வீரனது முன் வைத்தவாய்ப் பின்வாங்காதகால்கள் அரமாளிர் மங்கலத்தின்பொருட்டு ஆவ் காங்கு வைத்த மரவடிகன்போன்றன என்க. மரவடி—மரத்தால்; பாதுகை எனினுமாம்.

540. நீரட்டை இருதுண்டுகளாக அற்றவழியும், அத்துண்டங் கள் ஊர்ந்துசெல்லுமாறுபோல, தலை அற்றுழியும் உடம்பாடுதலின் 'அட்டையாடுதல்' என்பது பெயராயிற்று என்பர், நச்சிணுக்கிகிரியர். வடுகு கண்ணடங்களில் முறையே 'அட்ட' 'அட்டை' என்பன, உடற்குறைக்குப் பெயர்களாதலின், அவற்று ளொன்று திசைச்சொல்லாய்த் தமிழில் வந்து வெட்டுண்ட உடற் குறையை உணர்த்திற்றென்றஹாம். வேத்து—பகைவேந்தன்.

541. இருவரும் தழுவினை—எயிலின் அகத்தும் புறத்தும் நின்ற வேந்த றிருவரும் பொருதுவீழ்ந்த நிலைமை. ஒளிவாய்ந்த சந்திரகுரியர்கள் பகல்வாய்

ஒன்றிவந்து ஒளிமழுங்கியவாறுபோல, எயிலின் அகத்தும் புறத்தும் உள்ள வேந்தரிருவரும் எதிர்பொருது பட்டனர்; அறத்துறையாகக்கொண்டு எயில் கைக்கோடலை விரும்பிய அன்னோர் மறத்துறை கொடியது. ஏ-று. அறத்துறை - யுத்ததர்மம்.

542. இதனைக் 'களிற்றொடுபட்ட வேந்தனை அட்டவேந்தன்வானோர் ஆடும் அமலை' என்பர் தோல்காப்பியனார். களிற்றொடும் பட்ட வேந்தனைக் கொன்றவேந்தன்படையாளர் வியந்து பட்டோனைச் சூழ்ந்து நின்றும் ஆடுந் திரட்சி" என்பது இதன் பொருள் (நச். உரை). அடிதோய்ந்தமண் - பட்ட வேந்தனது அடிக்கீழுள்ள மண், 760-ஆம் பாடலாகிய பாரதவகவலும் இத்துறைப்பாற்படும். அமலுதல் - நெருங்குதலாதலின் அமலை யென்பது திரட்சிப் பொருளதாயிற்று என்பர் (நச்.).

543. இத்துறையை "ஒருவ னொருவனை யுடைபடை புக்குக், கூழை தாங்கிய எருமையும்" என்பர் தோல்காப்பியனார். "தனது உடைந்த படைக் கண்ணே ஒருபடைத்தலைவன் சென்று நின்று அங்ஙனங்கெடுத்த மாற்றுவேந்தன் படைத்தலைவனை அவன் எதிர்கொண்டுநின்று பின்னணியோடே தாங்கின கடாப்போலச் சிறக்கணித்தநிற்கும் நிலைமை" என்பது நச்சினூர்க்கீர்வியர் உரை. எருமைமறமாவது "முதுகிட்ட தன்சேனைக்குப் பின்னே சினத்தைக்கடவி ஒருவீரன் நின்றநிலை" என்பது ஐயனூர்தனூர்கருத்து. சிறக்கணித்தல்-கண்ணே ஒருபக்கமாகச் சுருக்கிப்பார்த்தல் (குறள். 1095). இடையே அவ்வீரன் வருங்கால், மற்று அவனெதிர்வருவார் யார்? என்க.

544. கூதிர்ப்பாசறை வேணிற்பாசறை என இரண்டாம். கூதிர்வேனில் கட்டுரிய பாசறையாவது, தண்மைக்கும் வெம்மைக்குந் தலைமைபெற்ற அக் காலங்களில், அரசன் போகத்திற்பற்றற்று வேற்றுப்புலத்துப் போந்திருத்தல் என்பர் நச்சினூர்க்கீர்வியர். "கூற்றனைபான் வியன்கட்டுர்க் கூதிர்வான் றுளி வழங்க, ஆற்றாமை நளிபெருகவு மயில்வேலோ னளிதுறந்தன்று" (பு. வெ. 8, 15) எனக் காண்க. மூல்லைசால் சுற்பு—இருத்தலொழுக்கம் அமைந்த சுற்பு. பாசறையில் தங்கிய வேந்தனிடம் காமன் தன்செயல்புரியும் வலியின்றி அடைந்த தோல்வியளவும், இல்லிடத்துத் தனிநிலையிலுள்ள அவன் தேவியிடம் அவன் தன் ஆற்றல்காட்டிப் பெற்ற வெற்றியளவும் ஒத்தன என்க; என்றது பிரிவாற்றாமையால் உண்டாகும் வருத்தம் தலைவியிடத்தன்றிப் பாசறையிலுள்ள தலைவனிடமில்லை என்று வினாவயின்மூண்டுநிற்கும் தலைவன்பெருமை உணர்த்தியவாறு. 'ஐங்கணை தோற்ற வளவு' என்பது நேர்பாடம்போலும்.

545. அவிப்பலியாவது "வெள்வா எமருட் செஞ்சோ ரல்லது, உள்ளா மைந்த ருயிர்ப்பலி கொடுத்தன்று" எனக் காண்க (பு. வெ. 8, 30). •குருதிப்

பலி என்றும் இதனைக் கூறவர் (சீலப். 12, பக். 331). புறப்போருள் வேண்பாமாலை உரையாளர் 'ஆவிப்பலி' என்பது 'அவிப்பலி' எனக்குறுகியது என்றார். வீரர் அவிப்பலிகொடுத்தற்சிறப்பைச், சிலப்பதிகாரம் இந்திரவிழ லுரெடுத்தகாதையுள் (அடி. 76—88) அடியாரீகீதநல்லாரீ விரித்துக்கூறு யாற்றான் உணர்க. வாளின்வாயாற் சாய்ப்ப என்க. தீண்டாத-பகைவர் கருவியால் தீண்டுதல்பெறாத. காளை, தாளின்வாய்த் தலைவீழ்த்தான்; பெரு வீரனாக இனிப்பிறக்குமவற்குக் கொற்றவை நாளையே தன் கைச்சிலையை உதவு வன்; அதனை யாம் காணும் பாக்கியமில்லேம் என்க.

546. களவேள்வியாவது, “அடுத்தி லணங்கார, விடுத்திலான் களம் வேட்டன்று” (பு. வே. 8, 6) என்ப. [அணங்கு ஆர-பேய்கள் வயிரா உண்ண] கொற்றவை கூழ் அளிப்ப எனவும், அக்கூழுண்ட பேய்கள் போர்ப் பரிசிலைக்கண் டிவந்தனவாய்க் குழைக்கூத்துக்கொண்டு ஆடின எனவும் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. [பி. கூழ்க் கொற்றவை.—தி. கூழ்கொற்றவை].

547. கிழா—சிதைத்து. வாங்குதல்—வெளிவர இழுத்தல். பூழியன்.—சோன்.

548. தலைவெள்ளோட்டி—வெள்ளிய தலையோடாகிய அகலில்.

549. ஏனைய பெண்டிர்—பகைவர் மகளிர். அவரெல்லாம் தத்தங் கணை ருடன் தீப்பாய்ந்து உயிரிக்குஞ் செயலைக் கண்டு வழுகி கண்புதைக்கலானான்; அங்ஙனமே, பகைவார்பிடுகள் தம் ஆண்களை இழந்து புலம்பியசெயலைக் கண்டு அவன்யானைகள் கண்புதைத்தன என்று.

550. புருவமுரிவு-சினத்தால் உண்டான புருவவளைவு. சேட்டு அணித் தாய்-சேனோடு அணித்துமாக; நான்காவது மூன்றன்பொருண்மைக்கண்வந்தது (குறள். 1214).

551. கொல்லியம்பொருப்பன் என்றது, ஈண்டுச் சோழனை. பின் னிரண்டிடுகட்டும்,—‘வல்லியொடுகூடிய அழகிய தாமரைப்பொய்கைகளாக உள்ளவை, புலிகளையும் தாவுகின்ற மரைகளையும் உடைய காடுகள் ஆயின’ என்று பொருள்கொள்க.

552. யானையின்கண்ணுக்கு நோகாத தன் வேலை ஒச்சி அதனை வீழ்த்து அதனையே அணையாகக்கொண்டு தானும் வீழ்த்திறந்த. கண்படுத்தல்—இறத்தல். தேற்றான்போறலாவது “உடன்று மேல்வந்த வம்ப மன்னரை, வியந்தன்று மிழிந்தன்று மிலனே யவரை.....கவிழ்த்த சிலஞ்சேர வட்டதை, மசிழ்ந்தன்று மலிந்தன்று மனெனினு மிலனே” என்றவாறு (புறம். 77), தன்வெற்றியை அறியான்போற் செருக்கின்றி உதாசினனாய்நிற்கல்.

553. பகைவர்மகளிர் வெற்றிவேந்தன்கழலடைந்து, தம் இளஞ்சிறுவனை முன்னிறுத்தி அவன்பின் நின்றுகொண்டு, அழலாயினர்; அப்போது மாறன் (பாண்டியன்), அவர் கண்டுபாழிபுனலைத் தீர்க்க உதவும் மருந்து அவர் நாட்டினை அளித்தல் என்பர் எ-று. அழலிலவேல் காய்த்துதல்—வேல்போலும் தம் கண்களை அழுது சிவப்பித்தல்.

554. மன்னர், அண்மைவிளி. தும் நெடுமதிலிற் சேரனது விற்கொடியை ஏற்றியின்; வாறோரும் விசும்பில் அவன்விலலை எழுதிவாழ்தலை அறிமின் என்க. வானவனாதலின், வாறோர் அவன் வில்லெழுதலாயினர் என்பது குறிப்பு.

555. தென்னவன் ஆணையால் பூமி மிதியாப்பொருள் இமையார் அடியே என்க. இந்திரனை வளையால் எறிந்து வென்றிகொண்ட பாண்டியனான துறக்கத் துண்டாவதல்லது, அத்துறக்கத்தார் இங்கு அடிவைக்கவும் இவன் இடங்கொடுத்திலன் என்றவாறு.

556. இறையோ—அரசேயோ! திறைகொள்—திறைகொள்க.

557. நின்றியின்—திறையிறுத்தலைத் தவிரின். செவ்வி-உடம்பின்செவ்வை. 'பெருந்தரை மாந்தையார் கோ' என்பது புறத்தீரட்டிற் கண்ட பாடம்.

558. வாய்மைவாழ்நர் - தத்துவஞானியர்: அவர் தம்முள் முதிர்ந்த அறிவாளர்! என்க. நீயே தனித்தோன்றல்: நின் உறைபதி ஏகாந்தமானதோர் இடம்: அவ்விடத்து உதித்த நின் ஞானம் முதன்மைபெற்றது: தொன்றுபட்ட மூலகைக்காலமும் நின்னொடு வேறுபட்டனவல்ல என்க; நின் உணர்வில் மூன்றுகாலமும் தங்கும்: அவை நின்னொடு வேறுகா எனினும் ஆம். இதனால் 'மறுவில் செய்தி மூலகைக் காலமும், நெறியி னாற்றிய வறிவன் தேயம்' கூறப்பட்டவாறு காண்க. [பி. தொன்னெறி மரபினு.—தி. தொன்னெறி மரபினு.]

560. அன்னை - அத்தன்மையுடையாய். நோரார் - பகைவர்.

561. இதுவும் அடுத்த வெண்பாவும் சிலேடித்தவற்றை நியமித்துச் சொன்னமையால் நியமச்சிலேடையாம் என்பர். 'இறைவனீர் காத்தளிக்கும் எல்லை' என்பது இடைநிலைவிளக்கு. புள்ளுக்குச் சிறை பட்சம்; புனலுக்குச் சிறை அணை. மாளிகைக்குக் கொடி, பதாகை; காவிற்குக் கொடி, இலகை சிறைபடுதலும் கொடியனவும் இவையன்றி நின்னாட்டெல்லையுள் வேறில்லை என்பது குறிப்பு.

562. வெண்ணீர்மை = வெண்மை, வெளிற்றறிவு. கண்ணீர்மை சோர்வ்-கட்டுமடிக்குந் தன்மையார் சோர்வன், கன் நீர் சோர்வன். இரங்குதல் - புலம்பல், இசைத்தல், 'வெறியவாய்' எனவும், 'மென்கோல் யாதே' எனவும் பாடும்.

563. இது பாரதப்பாடல்போலும். “மலையகழ்க்குவனே கடறூர்க் குவனே, வான்வீழ்க்குவனே வளிமாற்றுவனே” என்பது (பட்டினப். 271-3) இங்கு ஒப்பிடற்பாலது.

564. அசைத்தல் - அரைக்கண் உடுத்தல். அம்பலஞ்சீத்தல் - தேவ கோட்டத்தை அலகிட்டு விளக்குதல், சிறைபிடித்த அரசரையும் அவர்மனைவிய ரையும் இத்தொழிலில் நியமித்தல் மரபு(பட்டினப். 246-49). இடுவார் முன் மலர்தல் - கொடுப்பார்முன் ஏற்கக் கைவிரிதல்.

565. கண்படைநிலையாவது, “அரசரும் அரசர்போல்வாரும் அவைக் கண் நெடிதுவைகியவழி மருத்துவரும் அமைச்சருமுதலியோர் அவர்க்குக் கண் டியில்கோடலைக்கருதித் கூறுவதாம்”. உயிர்ப்பிடம் - மூச்சுவிடுதற்கிடமும், களிறு கவர் முயற்சியின் - யானைபிடிப்பார் இரவும்பகலும் கொள்ளும் முயற்சி போல; ‘நின்னிடம் யானைப்பரிசுபெறும் முயற்சியால்’ எனவும் ஒரு பொருள் படுத்தல் காண்க. வறிது - சிறிது. மா - வியங்கோளசைநிலை.

566. இது நாழிகைவட்டில்கொண்டு சென்றநாழிகையறிந்து அரசற்கு உணர்த்தும் நாழிகைக்கணக்கர் கூற்று. மூன்றியாமமும் மூன்றுநாழிகையும் இப்போதாயின என்பது பின்னடிகளின் பொருள். அமைச்சருடன் சூழ்கின்ற நிலையில் இரவு பெரிதுங்கழிய அவர்க்குச் சென்றநாழிகையை உணர்த்தி, இது காமன்திரியுங் காலமாதலால் நீ போகமனுபவித்தற்குரியது என்று குறிப்பித்த வாறு.

567. நான்மங்கலமாவது, “அறந்தருசெங்கோ லருள்வெய்யோன், பிறந்தநாட் சிறப்புரைத்தன்ற” (பு. வெ. 9, 24) என்பதாம். அரசன் நாடோ றுந் தான் கைக்கொள்ளுகின்ற சிறைசெய்தல், செருச்செய்தல், கொலைபுரிதல் முதலிய செறுதற்றொழில்களை இந்நாளிற் கைவிட்டு, மங்கலவண்ணமாகிய வெள்ளணியணிந்து எல்லாவுயிர்க்கண்ணும் அருளேனிகழ்த்தலின், இதனை வேள்ளணி என்பர். ஏமாரும் - இன்பம் அடைமின்; ஏம் ஆர்தல் - ஏமார் தல் என நின்றது. மன்னீர் - மன்னர்காள்! ஏம முரசு-உலகிற்குக் காவலாகும் முரசு. ஆம் ஆறு - இந்நான் மங்கலமாம்படி. இப்பாட்டு இழிகுலத்தோன் பறைசாற்றினமை கூறியது என்பர் நச்சினூர்க்கீனியர்.

568. பண்வீடுமீன் - பூட்டுதலைத் தவிர்ப்பின்.

569. சின்னி - கோச்செங்கட்டோழன். இவன் முற்பிறவியிற் சிலந்தி யாகப்பிறந்து திருவானைக்காச் சிவபிரானைத் தன் வாயினூலாற் பந்தரிழைத்துப் பூசுத்த சிறப்பாற் பேராசனாகப்பிறந்தவன் என்பதனை—“சிலந்தியு மானைக் காவிற் திருவிழற்பந்தர் செய்து, உலத்தவண்ணிற்ந்தபோதே கோச்செங்க ணனு

மாகக், கலந்தநீர்க் காவிரிசூழ் சோனாட்டுச் சோழர் தங்கன், குலந்தனிற் பிறப்பித் திட்டார் குறுக்கைவீ ரட்டனாரே” என்ற அப்பர்நேவாரம் (குறுக்கைவீரட், 4) முதலியவற்றால் அறிக. இப்பாட்டால், இரேவதி செங்குணது பிறந்த நாள் என்பது தெரியலாகும்.

570. முன்பு பொய்கையாராற் கனவழிபாடிச் சிறைநீக்கப்பட்ட அரசன் ஒருவனே; இன்று வெள்ளணிநாளால் அது நீங்கப்பெற்றவேந்தர் பலர் என்பது கருத்து. போந்ததாமோ என்பது போந்தாமோ எனக் குறுகிநின்றது. கொலைச்சிறைதீர்ந்த வேந்துக்குழாம், ஒருவனாற்போந்ததாமோ என்க.

571. மண்ணுமங்கலமாவது, வெற்றிவேந்தன் முடிபுனைந்து ஆடும் நீராட்டிமங்கலமாம். “எண்ணருஞ் சீர்த்தி யிறைவ னெய்தி, மண்ணு மங்கல மலிவுரைத் தன்று” என்பர் ஐயனாரீதனார் (பு. வெ. 3, 36). அளி முடியாக் கண் குடையான்—அருள்புரிதற்கண் முடிவுடைபவல்லாத கண்களையும் குடையையும் உடைய வேந்தன்; கண்களாலும் இடைக்கொற்றக்குடையாலும் அளவிறந்த அருளை உலகிற்குப் புரிபவன் என்றபடி. ஆகுதி நான் - ஓம்மவனர்த் துச்செய்யப்படும் முடிசூட்டுமங்கலநாள்.

572. வாண்மங்கலமாவது, வாள்வென்றியாற் பசிப்பிணிதீர்ந்த பேய்க் கணமும் பிறரும் அவ்வாளினை வாழ்த்துவதாம். கூளி - பேய். குருகிரோட்டிக் காளியின்பசிதீர்த்து நாமுமுண்ட நிணத்தின்பொருட்டி, வாள்பாடிக் கூத்தாட வம்மின் என்க.

573. அரசெறிந்த புலவநாற்றம் ஒருபக்கமும் அவ்வென்றி குறித்த மங்கலத்தில் அணிந்த சாந்துநாற்றம் ஒருபக்கமும் உண்மையால், வண்டு ஆடிதற்கும் நரி கொண்டாடுதற்கும் அவ்வான் உரியதாயிற்று என்க.

574. குடைமங்கலமாவது, “நாற்றிசையும் புகழ்பெருக, வீற்றிருந்தான் குடைபுகழ்ந்தன்று” (பு. வெ. 9, 34). இதனைக் குடைநிழன்மாபு என்பர் தொல்காப்பியனார். மந்தாம் - மேரு; இவ்வனம் கூறல் பழையவழக்கு (சீலப். 17, பாம்புகயிறு. அடியார்கீதநல்லாருரை). ஓலை - குடைமேல் வேயும் தாழை முதலியவற்றின் மடல். திவதம் - மேலிடத்துள்ளது; அஃ தாவது ஈண்டிக் குடைமேற் குமிழாம். “திலகவெண்குடை” (183) ‘திலகமுகக் குடைச் செல்வன்’ (3001) என்றார் திருநீங்குகதேவரும் (சீவக).

575. அறநீர்மை தாங்குதல் - வெண்ணிறமும் தட்பமும் கோடல். வானப்புறத்தின் தன்மைபோல் முற்றுங் கவிக்கும் என்க. பிறரொவ்வரக் கோவேந்தன் என இயையும்.

576. ஆரம் - ஆத்தி. சோழனது குடையின் தண்மையிலே வெம்மையேற்றிச் சொல்லப்பட்டமையின் இது குணவவறுதிக்கு மேற்கோள். தண்மை நிறுற்று - குளிரந்தநிலையுடையது. வெம்மை நிறுற்று - வெய்யதன்மையையுடையது.

577. இதனைக் 'கபில கண்ணிய வேள்விநிலை' என்பர் தொல்காப்பியனார். 'சேதாவினைக் கொடுக்கக்கருதிய கொடை' என்பது நச்சினர்க்கினியம். பொற்கோடு - அழகிய கொம்பு. பொன்னிறைந்த கோடும் பொற்குளம்பும் கண்டும் உடையவாக ஆனிரையை அளித்து என்க. இன்மகிழான் - முகத்தான் இனிமையும் அகத்தான் மகிழ்வுமாய். சென்னி வேள்வியில் அளித்த ஆக்கொடையால் பூலோகம் கோலோகம்போலவும், அவ்வானிரையினின் மெழுந்த தாளிபோர்த்தலால், கோலோகம் பூலோகம்போலவும் மாறலாயின என்க.

578. இதனை 'வேலின் ஒக்கிய விளக்குநிலை' என்பர் தொல்காப்பியனார். மை - திரியிற்பற்றுங் கரி. தீபிகை - விளக்கு. அவ்விளக்கு, அரசன், மனையுள் விளங்கும்படி. போர்முனையுள் அரசன் வேல்வளையினுள் தான் கோடாது, கோலாலும் கொழுந்த கோடாது என்க. கோல் - தூண்டுகோல்.

579. வாயினிலை எனினும் கடைநிலை எனினும் ஒக்கும். அஃதாவது, சான்றோர், சேணிடைவருதலாற் பிறந்த வருத்தந்தீர வாயில்காக்கின்றவனுக்கு 'எம் வரவினை இசை' என அவர் கோயில்வாயிலின் நிற்பலாம். வேறுபட்ட சுரத்திடத்தும் வேந்தரிடத்தும் அமைந்த வெம்மையை மாற்றிக்கொள்ளவிரும்பியாம் வந்தேம் என்க: அருவழிகளைக் கடந்துவந்த வருத்தந்தீரவும், வேற்றுவேந்தர்கொண்ட வன்கண்மை தீரவும் வேண்டியது எம் வரவு எ-று. வன்கண்மைதமக்கு ஈந்தருளாமை. அவ்வேந்தர் தம்முட்கொண்ட பகைமைதீரச் சந்தின்பொருட்டுத் தம் வரவு எனினும் ஆம். இறைமகன்-அரசன்.

580. செவியறிவுறா உவது, "பெருக்க மின்றிப் பெரியோர் நடுவண் அடங்கிவாழ்தல் கடப்பாடு எனக்கூறிச் செவிக்கு அறிவுறுத்தவது" (தொல், செய். 114). "ஒவதலை ஒருஉதல், ஒருஉ எனக் கூறுமாறுபோல, உறுவும் உறுஉதல், உறுஉ எனக் கூறப்படும்" என்பர் நச்சினர்க்கினியர். (1) முருங்க-அழிய. (2) கோட்டந்து - அகப்படுத்த. (4) பாடிபுக்கு ஆற்றி - ஊக்கத்தைமேற்கொண்டு ஆற்றல்விளைத்து. (5) களமவேட்டல் - களவேள்வியெய்தல். களவேள்வியின்வரலாற்றை 516-ம் பாடற்குறிப்பிற் காண்க. (3,5) சூலையாலங்காணத்துச்செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்மரபின் உள்ளாய்! இச்செழியன்வரலாறு புறப்பாடல் அகப்பாடல் பலவற்றால் அறிந்தது. (10) மழவர் - வீரர். அவரார் போர்முதலியவற்றிற் கொள்ளையிடப்படும் நிதி

யீட்டத்தைக்காட்டும் அமைச்சர் என்க. (12) அடைத்த - நினக்கென்று நியமிக்கப்பட்ட. ஆறு - நீதி. (13, 14) பொன் முதலிய பெரும்பொருளானசையால், பிறர் பெருமிடாவிற புதைத்துவைத்த நிதியமுள்ளவிடந் தேடிச்சென்று அதனைத் தோண்டிக்கொள்ளற்க. பொருளானசையால், பிறர் சோறடுகுழிசி வறிதாகும்படி அடியோடு கவரற்க எனினும் ஆம். (15) மறப்புறமாக, —காவல் வீரரைக்கொண்டு. மாட - வீரர்; “காப்பு மறம்” என்ப (பதிற்று. பதிகம்). (16) அறப்புறம் - ஆதலர்சாலை தேவகோட்டமுதலாயின. (17) அவையார் - தருமாசனத்தார்; அவரது ஒருபாற் கோடிய நாவைத் திருத்துக; ‘மாயங்கொல் போற்றி’ (சீவக. 1720) என்புழிப்போலத் ‘திருத்தி’ என்பது ஈண்டு வியங்கோள். (22) அற்றம் - குடிக்குற்ற குறை. (23) நீயாது - விலகாமல். (25) தஞ்சதல் - தங்குதல்; ‘அறந்துஞ்சுஞ் செங்கோலையே’ (புறம் 20) என்புழிப்போல.

531. இருமூன்றில் ஒன்று - அரசர்க்குரிய ஆறில் ஒருபகுதி.

582. புறநிலைவாழ்த்தாவது, “தெய்வவழிபாடு உடைத்தாயினும் மக்கள் கண்ணதேயாகித் தோன்றும் பாட்டுடைத்தலைவன் முன்னிலையாகத் தெய்வம் படர்க்கையாக வாழ்த்தும் வாழ்த்து” என்பர் நச்சினுக்கீனியார். இடை போழ்த்து - இடையே தாக்குதலால்; போழ்முல்லையும்கை முன்றில் விரியும் என்க.

583. இருநெறி - கலத்தினுங் காலினுஞ் சென்று பொருளீட்டும் வழி. கூலம் - தானியம்; இஃது எண்வகையாகவும் பதினெண்வகையாகவும் கூறப்படும் (சீலப்).

584. பரிசில்கடாநிலையாவது, “பரிசிலரை நீங்குதலமையாது நெடிது கொண்டொழுதிய தலைவற்குப் பரிசில்வேட்டோன் தன்கடும்பினது இந்நிம்பை முதலியன கூறித் தான் குறித்த பொருண்மையினைச் செலுத்திக் கடாவுமுறை” என்பர் (தொல். புறத். 36). திறலராய்(5) உயரிய(6) ஒன்றார்(7) எனவும், அவர் எயில்(8) முருக்கி(9) எனவும் இயையும். (10) ஒவம் - ஒவியம். (11) கோவம் - இந்திரகோபம். (16) ஒன்றாறுதுப்பின் - பனைவரவலிகளைத் தன்வலியாக்கின. (22) புக்கழ்கொள்வன் என்றும், (23) எனக்கு ஈவன் என்றும் நோக்கி, விடுமதி என இயைக்க. (23) [ஈ. எனக்கெவனென்ன. — தீ. எனக்கீவனென.]

585. இது, நேர்ந்து மூவகைச்சீர் பதினாறுனுள்ளும் வெண்பாவுரிச்சீர் நான்கு மொழிய ஒழிந்த பன்னிரண்டு வஞ்சியுரிச்சீரும் முறையேவந்ததற்கு மேற்கோள். (1) கோடு - மலைச்சிகரம். கோட்டால் (-கிளையால்) விசும்பு தோய்ந்து (2) ஒங்கும் காம்பு (-மூங்கில்) (3) என்க. (6) கோடு - நீர்க்கரை. தோய்ந்து (2) தோய்ந்து (2), பாய்ந்து (4), கரைகொண்டு (5), ஊரும் காலிரி (7) பார்த்து (1) தோய்ந்து (2), பாய்ந்து (4), கரைகொண்டு (5), ஊரும் காலிரி (7) என்க. (10) கடும்பு - சுற்றம்.

586. இயன்மொழியாவது, தலைவனெதிர்சென்று அவன்செய்தியே யன்றி அவன்குலத்தோர்க் கியல்பான செய்தியும் அவன்மேலேற்றிப் புகழ்தல். இப்பாட்டு வேற்றுமையுருவகம் ; அரசன்கரத்தினை முகிலாக உருவகஞ்செய்த வாரும், அவ்விரண்டற்கும் பருவத்தால் வேற்றுமைகூறியவாரும், அதனாற் காமாகிய முகிற்கு உயர்வுதோன்றியவாறுங் காண்க.

587. துலையேறினான் - சிபி. 'படைவீர மோவவன் பண்பு' என்றும் பாடம். 743-ஆம் செய்யுளும் இதுவே.

588. தன் நோபு ஒழியும் தரு-தனக்கிணையற்ற கரம். நாடனது தரு என்க.

589. உடனிலக்கூட்டம் என்னும் அணிக்கு மேற்கோள். மானவேளும் என உம்மை தொக்கது.

590. மைந்தனைக் கடப்பம்பூக்கொண்டு ஏத்துதலும், வேன்மாறனை இன்றமிழாற் பாடுதலும் பயனொத்தன என்பது கருத்து. பாடும் பாட்டு என்ப தற்கு உவமைக்கேற்பப் பாட்டுப்பாடுதல் எனப் பொருள்கொள்க.

591. அருச்சுனன் கண்ணபிரானுடன் நிகழ்த்திய கயிலாயயாத்திரை யிடையிற் கண்ணனைச் சிவனாகப்பாவித்து அருச்சுனன் கண்ணன்முடிமேல் அருச்சித்த பூக்கள் சிவபிரானைத் தரிசித்தபோது அவன் அடியிற் காணப்பட்ட ன என்பது இதன் முன்னிரண்டடியின் பொருள். 'செங்க ணெடியான் மேல்', 'ஏற்றான்பால்' என்றாராயினும், உவமைக்கேற்ப நெடியான்முடி என் றும் ஏற்றான் அடி யென்றும் கொள்க. ஸ்ரீ சடகோபரீ திருவாய்மொழியில் "தீர்த்த னுலகளந்த சேவடிமேற் பூந்தாமஞ், சேர்த்தி யதுவே சிவன்முடிமேற் ருன்கண்டு, பார்த்தன் நெளிந்தெழுந்த பைந்துழா யான்பெருமை, பேர்த்து மொருவராற் பேசக் கிடந்ததே" என்று, கண்ணனடியிலிட்ட பூ சிவபிரான் முடியிலுற்றது என்றும், இக்கதை பிறரொருவரான் மாறாகக் கூறப்பட்டதென் றும் பாடுதல் காண்க. இங்ஙனம் ஆழ்வாரால் 'ஒருவர்' என்று குறிப்பிடப்பெற் றவர் முத்தொள்ளாயிரவாசிரியர்போலும்.

592. கூந்தன்மா - கழுத்துமயிருடைய குதிரை ; என்றது அக்குதிரை வடிவுடன் கண்ணனைக் கொல்லப்புக்க கேசி என்னும் அசுரனை. பூந்தொடி - நப்பின்னை. புல்லியநூன்றுகண்ட என்றும் அழியா மழவை இப்போது யாங்கொளித்தாய் என்க.

593. வாணிற்கு, மீனிற்கு என இரண்டாவதன்பொருளில் நான்காவது வந்தன.

595. கனவுதல் = கனவிற்கண்டஞ்சுதல்.

596. முனைப்புலத்தே, அதனை முன்பே உடையார்போலப் பகைவேந்து ஊர்முனையிற் புலம்புமுன் அவர்க்கு நிரை வீசி எ-று. 'இவ்வாறு தெவ்வர் அடையும் நன்மை நமக்கும் உண்டாக என்று, குறிப்புலகையான் ஒன்று பயப்பா னோக்கி நினைந்துரைத்தது' என்பர் நச்சீனூரீகீரீயர்.

597. தோல். புறத். 28, பேரா. குடுமிப்பருவம் - இ ள ம் ப ரு வ ம். புறம்பணையான் - மாசாத்தன் ; "புறம்பணையான் வாழ்மோட்டம்' என்ப ; ஊர்ப் புறம்பு அணைந்த இடம் புறம்பணையாயிற்று' (சீலப். 9, 13). புகார்ச் சாத்த னால், கண்ணகிதோழியாகிய தேவந்தி இளமையில் மனைவியாகக்கொள்ளப் பட்டசெய்தி ஈண்டு ஒப்பிடற்பாலது.

598. மேலிட்டு - வியாசமாக்கி. கண்பலி - கண்ணாற்கொள்ளும் பலி; ஆவது, இருடிபன்னியரைக் காணும் விருப்பு. 'என்பலித் தாளிவன் யாது' என்பது பேராசிரியருரையிற் கண்ட பாடம்.

599-600. இவ் விரண்டிபாடல்களும், சீகாழியிலும் திருநகரியிலும் சம் பந்தர், திருமங்கையார் இருவர் திருமேனிகளும் முறையே கொண்டருளிய திரு வீதிப்புறப்பாட்டில், பெண்பாற்றைக்கிளையாக அபியுத்தர் பாடியனபோலும். ஓடியார் மற்ற அடியாரைப் பாடியதாகவழங்குக் கதைக்குப் பழைய பிரமாணம் இன்று.

601. முல்லைக்கதிபன் - திருமால்.

602. பேரழகைப்பருக இமையாது பார்த்த விழி பெருகினமையின், 'ஒருகுடங்கை யாயின கண்' என்றார்.

603. தன்மகன்கொண்ட கழிகாதலைத் தடுத்தற்குத் தாய் சுதவடைத் தலை 604, 608-ம் பாடல்களானும் அறிசு. குடுமி - இருமுனைகளாலும் நின் ருடுகிற் கதவுக்கூர். "திருகுந் குடுமி விடிவளவுந் தேயுந் கவாடம்" என்றார் பிறரும் (கலிங். பூரணி. கடைதிறப்பு.). குடுமிக்கதவு என்பது வழக்கு.

604. அடைபட்ட கதவொன்றின் துளைவழியாகப் பவனிக்கண் அரசனைக் கண்டு மகன் உயிர்தரித்தமையின், அத்துளையை அமைத்த உபகாரியை (தச் சனை)ப் பின்னடிகள் புகழ்ந்தவாறு. காப்புன், யாப்புன் என விரிக்க.

605. மார்பினையும் வேலினையுமுடைய கோவே என்க. மாந்தை - சேரர் தலைநகருள் ஒன்று.

606. மாமை-ஒளியுடன்கூடிய மேனிநிறம்; 'மாமையிழந்தலின்' (சீவக. 1325) என்ப. பசப்பு - பிரிவாற்றாமையான் மகளிர்க்கு வருவதேநர் நிறவேறு பாடு (குறள். 119, அதி. அவ.). "மாமையுந் கவினு நொய்திற் போக்கினுன்...

பொன்னிறப் பசுவை மூழ்கிற்று” என்றார் பிறரும் (சீவக, 1291). இழந்த மேனிடிறத்துக்குப் பிரதியாக என்மேனியிலுற்ற பசப்புப் பொன்னூறியன்னது ஆகலின் அஃது அவ்விழந்ததிலும் பழுதுடையதன்று என்பது கருத்து.

607. போரிற் புகலும் - போர்பெறுதற்கண் விருப்பஞ்செய்யும்; ‘போ ரொளிற் புகலும் புனைகழன் மறவர்’ என்ப (புறம், 31). கோக் கோதைக்கு-கோச் சேரனை அடைதற்கு; கோதைமார்பிற் கோதைக்கு எனினு மாம். நெஞ்சம் தன்னை அழன்றெரித்தலால் அதனைத் தணித்தற்கு நீரு நிழலும்போன்ற அருள் வேண்டி ஊராரிடம் ஒலமிட்டனள் என்க.

609. நாகம் - புன்னை. மாந்தை கடற்பட்டினமாதலின் ‘நன்னாக நின்ற லரும்’ என்றார்; ‘புன்னையரும்பும் புகார்’ என்ப (பெருந்தொ. 597). நன்னாடன் சேரன் என்னும் பொருட்டு.

610. காணியசென்ற யான், நாணிக் கதவடைத்தேனாயினும் நெஞ்சம் நல்குந்தார்போல உழலும் எ-று.

611. “ஆடையின்றி வாடையின் மெலிந்து, கையது கொண்டு மெய்யது பொத்தி” தமிழ் நா. 168.) என்ப.

612. ‘வருக குடநாடன் வஞ்சிக் கோமான்’ என்றது, பிரிவாற்றாது பெரிதும்வருந்திய மகனது செயலறவுநோக்கிப் பிறர் அஞ்சிக்கூறியது. அரு கலர் - அயலார்; [அருகல்-அயல்; ‘அவனென் னருகலிலானே’ எனக் காண்க. (திருவாய். 1, 9, 2)].

613. செல்லுநெறி - பவனிபோம் வீதி. இவன் இவன் என்பன காத லுற்ற மகளிர்கூற்று.

614. காராடு - வெள்ளாடு. களனிழைத்தல் - வெறியூட்டயர்வித்தல். நெஞ்சினைக் களமாகக்கொண்ட.

615. மாக்கடுங்கோ - சேரன்பெயர். கடுங்கோவேயாயினும், குறையுற் றார் அவனிடம் குறைகூறிக்கொள்வது உலகியல் எ-று. மகளிர்நெற்றிக்குத் திலகம் அணிதல் “பவன வாணுத திலக மிழப்ப” என்பதனாலும் அறியப்படும். (சீலப். 4, 54).

616. வஞ்சியான் வஞ்சியான் - கருவூரரசனான சேரன் வஞ்சித்தல்செய் யான். கடைவேலை - கடையுங்கால். வேலை - கடல். வளை - சங்கு. அன்னம் - திருமகன்.

617. உடைபுறம் - தோற்றோடிய கனம்.

618. கதவு திறந்திடுமின் என்க. பூட்டுவிற்பெருள்கோட்டு மேற்கோன்.

619. பிடி அண்மைவீளி.

621. தண்டப்படுதல் - அபராதம் விதிக்கப்பெறுதல். கண்டதொன்று, கலந்ததொன்று, தண்டப்படுவது பிறிதொன்றாக வளவனது முறையைத் தோழி காண்கு' எ - று.

623. கண்ணும் காண்கொடா, நாணும் விலக்கும் என்க. செங்கோல் சென்று வடுப்படுத்தலால்.

624. என் தானை(-சேலை)யைக் கவர்ந்தோடிய செயலை அவன் தானை (-சேனை) அறியக் கிளப்பேன் என்பது நயம்.

626. செந்நின் தவாறு - நேர்வழியின்ற முறையை. 'சேரிநிரியாமற் செந்நீரீஇ' (திவ். இயற்பா. 1, 47) என்ப.

627. தெங்குண்ட தேரை படுவழிப் படுதல் - 'தேரையார் தெங்கினரீ ருண்ணார் பழிசுமப்பர்' என்ற வழக்காதல்.

628. புறக்கொடுப்பன் - பின்புறங்காட்டல். நாண் நிற்பன் - நாணிக் கண் நிற்பேன்.

630. வெண்டேர், கீரால் மாளை மருட்டினாற்போலும்.

631. நீர்மேலெழுந்த நெருப்பு - அசம்பாவிதம். என்வாய்ச்சொல் பேதையர்க்குப் பொய்ம்மையாம் என்பது கருத்தி.

634. இரக்கண்டாய் - யாசிப்பாய்காண். மரக்கண் - மரத்தின்கண்ணு, அழுவம் - துக்கமிருதி; அழுவந்தோன்றத் தோனாற் றெழுது என்க.

635. இறைக்குடிகள் - இறையிறுக்கும் குடிகள். அற்றம்பார்த்தல் - சோர்வுகோக்கி இடைப்புகுதல்.

636. பண்டன்று பட்டினங் காப்பு, இனித் தீயவை யுகுதற்கு இடவிலை என்ற குறிப்புப்படி வழங்குவதோர் தொடர். 'குறும்பர்களுள்ளீர், பாணிக்க வேண்டா நடமின் பண்டன்று பட்டினங் காப்பே' என்றார் பெரியாரும். (திவ். பெரியாழி. 5, 2, 2).

637. வரி - அழகு. வம்பு - கச்சு. அகள்கண் - சோழன். கோரம் - குதிரை. சங்கும் வரியும் வம்பும் சரியும் என்க. முதலிலுத்தொழிற் தீவகம்,

638. வஞ்சியானல்லன் - வஞ்சியாதவனல்லன்; வஞ்சிகருடைய சோனல்லன். தமிழ்நா டைந்து - சோ சோழ பாண்டிய தொண்டை. கொங்கு மண்டலங்கள். கோ - சோழன்; பாண்டியனுமாம்.

640. பரிதொழுது கண்பனி சோர்தல் - சோழன் ஏறிச்செல்லும் பரியை நிற்கும்படிவேண்டியும் அது நில்லாமையால் அழுது கண்பனி சோர்தல். கண்ணீர்சினும்பலாகிய சத்துவத்தை வேறுநெறியிற் புணர்த்தலால் இலேசவணியாய்.

642. மானவா - மனுகுவேந்தே. மான் அவாம் நோக்கு - மான் கன் விரும்பும் பார்வை. சுந்(-விச்சு) ஆதாவு கழியா என்க.

643. முற்பற்றுகல் - பிறருடைமையை முற்படக் கவர்தல். அங்ஙனங் கவர்ந்தவன் சோழனாதவன், அவன் தன்னைத்தானே முறைசெய்யுமாயின் என் செய்வான் என்று, தன்னைக்குறைத்தான்செய்தியை உட்கொண்டு தலைவி கூறினாள்.

644. அணங்கன், காமன் என்னும் பெயர்மாத்திரையாய்நின்றது. தலம் - கைத்தலம். அதுலன் - ஒப்பிலான். நேரிழைக்காய் - திருமகளை அடைதல் வேண்டி.

646. ஆகா - வேண்டாத பகைமையுள்ள, உலகவேந்தாதவின் திசையானைகளை அடக்கியாளும் பாகன் என்றார்.

647. பின்னாமதி - பிறைச்சந்திரன். கண்டன் - சோழன். மூன்று மதிவரப் பாடும் ஒட்டத்தில், கூத்தாது இப்பாட்டைக் கேட்டு 'ஒட்டா ஒருமதி கெட்டாய்' என்று புகழேந்தி கூறினார் என்பது கதை.

648. கொங்கு ஐ - கொங்கின் அரசன். கரும்பு இறை - காமன், விழி வேல் அப்பு(-ஈர்) இறைக்கும் என்க.

649. செருவிற்புருத்து பகைவரையானைகளைக் கவரும் என்க.

650. தீயேன் என்பது விகாரம். பொன்னோடைமையும் யானையையும் அவிவிருவரும் பெற விரும்பினரில்லையாதவின் அவர் நல்லர், திருத்தார் பெற விரும்பிய யான் அது பெறாமையின் தீவினையுடையேன் என்றார்.

651. 'வானவற்கும்' எனத் திருத்திக்கொள்க.

652. நீட்சியும், வேலைப்பாடும் அமைந்த தாமம்; வார்த்த அழகிய தாமம் எனினுமாம். ஊர் பண்ணிய மதியம் - ஊர்கோனால் அழகுசெய்யப்பட்ட மதியம்; ஊரார்ப்பணிய எனினுமாம். மாயையால் வண்டோப்புதலைக் 'செப்பெனு

மாலை வீசி நானெனும் களிவண்டோப்பி' (சீவக, 2073) என்பதனாலும் அறிச. 'நறுங்கொண்டல்' எனவும் பாடம்.

653. பிறர்க்கு ஒன்று செய்யாதவராயினும், உறவினர் தம்மவர்க்காயிற் செய்வார் என்று உலகோர் கூறும் பழமொழி மெய்மையாதலை, கழலகின்ற என் கைவளைகள், கோமானது பவனிச்சங்கம் இயம்பக்கேட்டுக் கழலாதுகின்றவத னால் அறிந்தேன் என்க. சங்கவளைகளாதலின், தம்மினமான சங்கினொலி கேட்டுக் களித்துத் தங்கலாயின என்பது கருத்து.

654. அரசனேறிய பிடி தன்னினமாதலின், 'எலாஅ' என்றழைத்தாள். பவனியில் தலைவனை இனிதுகாண்டற்சின்றி விரையக்கொண்டுபோதுகின்ற பிடியை வெறுத்தக்கூறியவாறு.

655. பாயுமா - பாயுமாறு. கதவத்தை ஒருச்சாய்த்துக்கொண்டு யாரும் தொழும்படி. உபாயம் - இனிதுகண் டின்புறுத்தற்கேற்ற வகை.

656. ஐது - இளக்கம்; "சுண்ணம்...நானநீரி னேதுபட்டொழுதி" (சீவக. 117.) என்புறிப்போல. ஏடு கோடு ஆக - ஏடு எழுத்தாணிகளாகக்கொண்டு. ஏடுகொ டாகமெழுதுகோ என்பது பாடமாயின் ஆகத்தை ஏடாகக்கொண்டு எழுதுகோ என்க. ஆகம் - மர்ப்பு. கனவட்டம் - பாண்டியன் குதிரை. புனத்தில் உண்டாகிய வட்டமாகிய தெரியல் என்க.

657. மாலைக்காலத்துத் தோன்றும் மலைத்தீப்போல நாடறிந்த ஆரவாரத் தைக்கொடுக்கும்.

658. நீதியாற் குற்றஞ்செய்தாரை ஒறுப்பவனை என்னலங்கவர்ந்த கள்வனாயின் யான் முறைவேண்டுவது யாரிடத்து எ - று. "யார்க்கிடிகோ பூசலினி" என்ற தொடர், "ஆர்க்கிடிகோவினிப்பூசல்" (திவ். திருவாய். 8, 2, 6;) 'ஆர்க்கோ வினிநாம் பூசலிடுவது' (10, 1, 7,) எனப் பெரியார் திருவாக்குக்களி னும் பயிர்வன.

659. "முறைதெரிந்து செல்வர்க்கு நல்கூர்ந் தவர்க்கும், இறைநிரியா னேரொக்க வேண்டும் - முறைநிரிந்து, கேரொழுகா னாயி னதுவா மொருபக்கம், நீரொழுகப் பாலொழுகா வாறு" என்ற பழமொழிப்பாடல் ஈண்டு ஒப்பிடற் பாலது.

660. அன்று - நியாயமன்று.

662. நீலம், வழுதியாற் கொள்ளப்பட்டிருக்குந்தன்மை தவக்கொலோ என்க. நீலம் - பாண்டியன்மார்பில் அணிந்த குவளைத்தார்.

664. என் கையும் மார்பும் மெய்யும் அவனது (பாண்டியனது) கடலினும் மலையினும் பிறந்த பொருள்களையே அணிந்திருப்பவும் என் தோள்கள் என் பெருது வாடுகின்றனவோ, தெரிந்திலேன் என்க.

666. கோட்டுமண்கொள்ளுதல் - தலைவன் மார்பினை உழுது அதன்கண் உள்ள சாந்தினைத் தனங்கள் தம் தலைதுணியிற் கோடல்; 'முகிழ்முலை யுழுது சாந்தல், கோட்டுமண் கொண்ட மார்பம்' (சீவக. 2294) என்ப.

668. பிழைபாக்கு - தலைவனைச் சேர்த்தற்கண் தவறுகை. பாக்கு, 'படுபாக்கு' (குறள். 136) 'வேபாக்கு' (ஐடி. 1128) என்புழிப்போல வினைப்பெயர்விகுதி. கூடல் - மகளிர் மணவிடை வட்டமாகச் சுழிபடக் கோடிழைத்தறியும் குறி; 'நீத்தகன்றார் வருகென் ருழிதிருத்திச் சுழிக்கணக் கோதி' என்ப. (திருக் கோவை. 186)

669. தண்படா = அருளுணைக்கம் கொள்ளாத.

671. மனையிற் கையால் உலக்கையோச்சப்பெறுவனோ என்க. கைம்மனை - சிற்றில்லுமாம். தொடி - பூண்; 'தொடித்தலை விழுத்தண்டினார்' என்ப. (புறநா.)

672. காட்டிற் காடைபிடித்தற்குச் சென்ற வேட்டுவன், அஃது அவன் கைப்படாது தன்குட்டினின்றும் வெளியேறிவிட அஃதறியாது அதன்குட்டை அவன் காவல்புரிந்தவாறு, அன்னையும் வேற்றிடஞ்சென்ற என் நெஞ்சினிலே யறியாது என் வெற்றாடலைக் காவல்பூண்டான் என்க. 'புதன் மறைந்து வேட்டு வன் புட்சிமிழ்த்தற்று' (குறள். 274) என்ப. 'குறும்பூழ் வேட்டுவன் வறுங்கை யும் வருமே' (புறநா. 214) என்பதனால் காடை வேட்டைக்குரியதாதல் காண்க.

673. "பகற்கொண்ட சுடர்போன்றான், மாவின தளிர்போலு மாணல மிழந்ததை" (குலிக். 132) என்பதனால், மாந்தளிர்நிறம் மகளிர்மேனிக்கு உவமையாதல் காண்க.

675. கண்களை இறுகமூடிக்கொண்டு மகன்கூறிய வார்த்தை.

677. உருவாய் நிலத்தது - திரை நீரை உருக்கும் கரையினதான. மனை மேலேறி முத்தின்ற சங்கம் திரும்பப் புகுதற்குத் திரைவரவு பார்த்திருக்குங் கொற்கை என்க.

678. கூறிடுவாய் - பிளந்துபோகடுவாய்; தன்மை கெடுவிப்பாய் எ - று. குடைகோல்களின் வெம்மை கொடுமைகளைக் கூறுவாயாக எனினுமாம்.

680. பிணிசிடந்தார்க்குச் சென்மன்கூத்திரம் வறிற் பிணிமிக்கு நோய் செய்யும் என்பது சோதிடநூல்வழக்கு. மாலையில் ஓர் வாடை சிறிச் சினந்து வரும் என்க.

682. இராவழி - இராக்காலத்து. 'இராஅவழிப்' என்று திருத்தக.

683. 'வினெந்து முதிர்ந்த விழுமுத்தின் கொற்கை' (மதுரைக்காஞ்சி, 217) 'பிணையல், கொற்கையம் பெருந்துறை முத்தொடு பூண்டு' (சீலப். 14. 80) என்பவற்றால் கொற்கைத்துறை முத்தின்பிறப்பிடமாதல் காண்க.

684. உணர்தல் - புலவிதெளிதல். தலைவன்கொண்ட புலவிதெளியாமை யோடு இரவுகழிந்தமையின் அவனதகலம் எய்தாமையாயிற்று என்க.

685. 'நல்குதி' 'நீயும் படுதியோ' எனவும் பாடம் (தோல். சோல். 453 இளம்பூ.)

688. அருந்தவ முனிவன் - விசுவாமித்திரன். மதியுடம்படுதல் - இராம பிரான் திருவுள்ளம் தன்னுன்னக்கருத்துடன் ஒற்றுமைப்பட்டிருத்தல். சீதா பிராட்டியின் மதியுடம்பாட்டினை 'அண்ணலு நோக்கினு னவளு நோக்கினுள்' 'இருவரு மாறிப்புக் கிதய நண்ணினார்' 'ஒருங்கிய விரண்டுந் குயிரொன் றாயினார்'—என்பன முதலாகக் கம்பநாடர் மிதின்காட்சியிற் சிறப்பித்தல் ஒப்பிடத்தக்கது.

689. ஆழி - கூடற்சுழி. பாடப்படுவோன் பெயரைச் சார்த்தி எழுத் தனபெழப் பாடின எழுத்தானந்தம் என்றும், 'திரையவோடு' என்பது அவ்வாறளபெடுத்ததென்றும் கூறுவர் (யாப். வி. பக். 518).

690. விண்டார் - பகைவர். போந்து - சேரன்மலை. 'வேந்துகண்டாய் பவனிவருவோன்' என்று போந்துகண்டவனோடுஞ் சென்றுகண்ட என்மாட்டுப் புறவுரைபோந்தது என்க.

691. 'பணியாய்நீ யெம்பெருமான்' என்றும் பாடம். (தோல். புற. 87, இளம்பூ.) 'எம்பெருமான்' கணியை நோக்கிய விளி. கோள்நலம் - கிரகபலன். கொண்டகர்பெருமான் - மருத்தலைவன்.

692. களிற்றின் நெடிய கையாலுண்டாகிய நீர்த்திவலையொடுநெடிய இள வாடை நனைத்தது என்று ஒன்றன்மேலிட்டு மயிரரும்பிய மெய்யைப் புதைத்தான் என்க.

693. சேலேகவண்ணன் - சிந்துரநிறமுடையான். சாலேகம் - சாளரம். "சாலேக வண்ணனைக் கண்ணாரக் காணவெஞ், சாலேகஞ் சார நட" என்றார் பிறரும் (1036).

695. "சிறப்புடையனாகிய தலைமகளையிகழ்ந்து தலைமகன் சிறப்பில்லாத பாதையர்மாட்டு நிகழாநின்றமையின், நாட்டுக்கடைஞருள்ளார் சிறப்பில்லாத நந்தை வளன்றுப்புடைய ஆமையின்புறத்துடைத்துத் தின்பர் என்னும் இதனால்

தொகுத்துவிளங்கச் சொன்னமையால் தொகைமொழியாயிற்று” என்பர் வீர சோழியவுரைகாரர்.

696. கள்வரின்மையால் வத்தவர்கோனாட்டிற் கதவு இரவினும் அடை படாதாதலின், அஃது இதழ்மூடி உறங்காத கண்ணுக்கு ஒப்பிக்கப்பட்டது.

697. நளினவிழிப்பெருமான் என்றது காதலிக்கப்பட்டவளை. ‘பெண் பெருமா எந்தப் புரப்பெருமான்’ (இராசராசனுலா 80) என்றாற்போல் ஆடேச் சொல் மகவேக்கு வழங்கியது.

698. ‘எத்துணை மருங்கினு மகடே மடன்மேற், பொற்புடை நெறிமை யின்மை யான’ எனத் தோல்காப்பியனாராற் பெண்மடல் விலக்கப்பட்டதனால் “இது மடலேற்றமன்று, ஏறுவல் எனக் கூறியதுணையேயாம்” என்பர் நச்சு இரங்கியார்.

699. கேள் - காதலிக்கப்பட்டவன். நம் கேள் ஏகுமா, பொன்றுமா என முல்லையிலத்தலைவி கவன்றான் என்க.

700. (2) அரசர்கள் - ஆய்க்குலத்தலைவர். (6) எழு - ஏறுவிடுக்குந் தொழுவைச் சூழக் கட்டிய மாம். (15) ‘நிறத்துத் தன்மலை’ என்று திருத்துக. கைவரை நில்லாது - இறைபுந் தாழாது; ஒழுக்கத்தின் எல்லை கடவாது எனினு மாம் (சீவக. 407, உரை). (15-20) ஏறுகள் தழுவிப் பிடிக்கப்பெற்றுத் தொழு வினின்றும் வெளியேறினமையின், மணம்விரும்பிய தலைவிக்குக் கைவளைகள் கழல்வனவாயின என்க.

701. எஃகம் - வேல். விழுப்புண்ணன்றித் தான்பெற்ற சிறப்பில்புண் ணுக்கு நாணி அதன்வாயைக் கிழித்தான் என்க.

702. எற்கண்டு அறிதோ - எதனைக் கொண்டு அறிவேனோ? அப்பிணை - சாசயனம். குழ முட்கள்செறியவுள்ள கழற்காய், அம்புகளால் மொய்க்கப்பட்டுக் கிடக்கும் கீரற்கு உவமையாதலை - “மொய்ப்படு சாங்கண் மூழ்க முனையெயிற் றுளிபோல, அப்பிணைக் கிடந்த மைந்தன்.....பொலங்கழற் காயு மொத்தான்” (சீவக. 2287) என்பதனாலும் அறிக. (6) ஆவநாழி - அம்பரத்தாணி. மூதின் முல்லையாவது மறக்குடிப்பெண்டிர்வீரத்தைச் சிறப்பித்தலாம்.

703. குரங்குதல் - வளைதல். செதுத்தல் - வற்றியொடுங்குதல்.

704. தடியன் - வீரற்குப் பரம்பரையாகத் தடிகொட்டிப் போர்க்களத் துதவும் இழிசினன்.

705. யானைமேல் தன்வேலினை எறிந்துபோக்கி மீண்ட மகனைநோக்கிய மூதிரோய் கூற்று. வாதுதல் - காதுதல்.

707. ஆஞ்சியாவது தன்கணவன் உயிர்தீர்த்தற்குக் காரணமான வேல் வடுவைக்கண்டு மனைவி அஞ்சியதாம். எஞ்ஞான்றும் இன்பஞ்செய்த கணவனுடம்பு இப்போது அறிகுறிதெரியாமல் புண்பட்டு அச்சநிகழ்த்தலின், அதன் நிலையாமை கூறியவாறு.

708. பேய்க்காஞ்சியாவது கங்குல்யாமத்துக் காத்தற்குரிய சுற்றமின்மையின் அநுகுவந்து புண்பட்டவீரனுடலை ஓரியும் நரியும் தீண்டலஞ்சி அவனுயிர் போந்துணையும் பேய்கள் பாதுகாத்தல். புண் அனந்தர் - புண்பட்டதனால் உண்டாகிய மயக்கம். உளை - ஊளை, கூவிளி; 'உளையிட்டுப்புலம்பியோட' (பெரியபு. திருநா. 638)

710. பெரும்புகழுடையனாகி மாய்ந்தானொருவனைச் சுற்றிய பெண்களைச்சுற்றம் குரல்குறையைக் கூப்பிடும் அழுக்கமயக்கம்.

711. எண்கு = கரடி. கல்லளை - குகை. அவரின்று - கணவனையின்றி. இறுவரை = பக்கமலை.

712. தபுதாரநிலை = தாரத்தை (மனைவியை) இழந்துநின்ற கணவனிலை. (பு. வெ. 10, 3). அழல்சேர்ந்து = அழல் சேர்தலால். நமம் - விறகடிக்கு.

713. காடுவாழ்த்து = பிறந்தோரெல்லாம் இறந்தொழியவும் தானழியாத புறங்காட்டை வாழ்த்தல்.

714. புறநானூறு 239 = பாடலுரை காண்க.

715. இவ்வுடம்பென்று கணவனுடலைச் சுட்டியவாறு. வாராவுலகம் = துறக்கம், உடனுயிர்த்த மனைவிரிலைநோக்கிய பிறர்கூற்று.

716. ஏழகம் = ஆட்டுக்கிடாய், நாகம் = ஆதிசேடன். ஆட்டுக்கிடாயை வீரன் ஊர்த்தலுண்டென்பது 'ஏழகநிலை' என்ற புறத்துறையாலும் உணர்க. (பு. வெ. 10, 5).

718. பறைகெழு வாரணம் - மதமிகுதியால் பறையறைந்து வெளிச்செலுத்தற்குரிய களிறு. சிறைகெழுவாரணம் = கோழி.

720. நெடுமொழி = வஞ்சினக்கூற்று. வீரனொருவன் வார்த்தை.

721. வான்வாய்த்தல் கவித்தல் = வாட்டொழிலிற் பொய்த்தலின்றி மாற்றுகைக்கொன்று தானும் வீழ்தல். வீரனிறப்புக்கு மகிழ்ச்சுவன் அவன் ருய்; அதற்கு இரங்கினோர் பகைவீரர் தாயர் என்பது கருத்து. [பி. வீழ்த்தல் - தி. வீழ்த்தல்].

722. வருதார் தாங்கல் - தன்மேல்வருங் கொடிப்படையினைத் தானே எகிர்த்துநிற்றல். வெல்வருக - வென்று வருக. போர்க்களிறறைக்கண்டு அதனைத் தாக்க இவன் நின்றாவிட்டான்; அஃதின்மேல் பகைவருள் யாவர் பிழைப்பார் என்க. போர்க்களிறறைக் கண்டிராத இளமையால் எனினும் ஆம்.

723. பின்னையாட்டாவது வானாற் பொருதுயர்ந்த அரசினங்குமரனை அந் நாட்டுள்ளார் கண் டிவந்து பறை தூங்கிசையாக ஒலிக்கும்படி அவற்கு அரசு கொடுத்துக் கொண்டாடலாம். மன்னனுடைய புதல்வனை என்க.

724. நோம் கண் - நோவுற்ற கண்கள். 'தி தில வா கி யர்' என்று திருத்துக.

725-6. உன்னநிலை - வீரவேந்தனை உன்னமர்த்துடன் கூட்டிப் புழுவ தாம். இம்மரம் தெய்வத்தன்மையுடையதாய்த் தன்னாட்டுக் கேடுவருங்கால் உலறியும் வாராதகாலம் குழைந்தும் நிற்கும் என்பர் இளம்பூரணவடிகள். உன்னம் - அண்மைவீளி.

727. கழனிசையாவது, இளமைப்பருவத்தானொருவன் களத்திடை ஓடாதுநின்றமைகண்டு, வீரர் அவற்குக் கழல்கட்டிதலாம்.

728. கூடிர்ப்பாசறையாவது தன்மைக்குத் தலைமைபெற்றகாலத்துப் போகத்திற் பற்றற்று வென்றிவேண்டி வேற்றுப்புலத்துப் படையெடுத்துப் போந்திருத்தல். வெம்மைக்குத் தலைமைபெற்றகாலத்து இவ்வாறு போந்திருத் தலை 'வேணிற்பாசறை' என்ப. சவலை - சுவர்த்தவழி. உவலை - தழை.

730. தாழி - முதுமக்கட்டாழி.

731. கல்லாயும் என் தெரிந்த - தன்னுருவம் வகுத்தற்குத்தக்க கல்வினை ஆராய்கின்ற என்னைக் குறிப்பிட்டு என்றபடி. - தூரியம் - வாச்சியம்.

732. கால்கோள் - திருவிழாத்தொடக்கமாகக் கால்களை. வரைக்கண் அறை (=பாறை). தான் - மலையடி. மாத் தானின் (முயற்சியின்) எனினும் ஆம். வரையறைசெய்தல் - வகுத்தெடுத்தல். வரையறைவாரா - அளவுக்கு அடங்காத.

733. மீ - வீன்னுலகு. வாக்கடவ - வீரன் கல்லில் பிரதிட்டைபெற்ற குரிய.

734. நீர்ப்படை - கால்கொண்ட கல்லினை நீர்ப்படுத்தித் தூய்மைசெய்தல். கார்ப்படுத்த வல்லெறபோல - மேகத்திடமாக உண்டாக்கப்பட்ட இடியேறு போல ஒலியெழும்படி.

735. வான்வழங்கு நீர் - ஆகாயகங்கை.

736. சீர்த்த துகள் = மணப்பொடி; திருநீறுமாம்.

737. பிறக்குதல் - மிகுவித்தல். பிறபெயர் - ஏனைவீரர்கள். வீழ்த்தோனைப் பிறவீரர் சூழ்ந்த கல்லின்மேற் செய்தமைத்தார் என்க.

741. அடைவிரவிப் பொருள்வேறுபடவரும் ஒட்டணிவகை. முசில் - மேகம், வன்னல், இன்சொல் - இன்மொழி, புசும்.

742. அடையை விபீதப்படுத்திப் பொருள் வேறுபடவந்த ஒட்டணி வகை. இது, வறுமையுற்றனாகிய வன்னலொருவனைக் கொள்ளின்றது. சேர் வோர்க்கு அருமையும் இனிமையின்மையும் கருமையும் கடற்குணமை காண்க.

746. இராமனது கட்டகடை சிவக்குமாரின் அரக்கன்வலி புண்டோ என்க. கண்ணிலத்தற்கு - வெகுளுமிடத்த.

749. பாசிராமனிடமிருந்து உலகைத் தானம்பெற்ற காசிபன் தானீன்ற உலகைத் தானே காத்தளிக்க விரும்பி, பிறர்க்கு உதவச்செய்யாது தானே பெற்றுத் தன்மகவை வாங்கிய தாயினை ஒத்தான்; அதனால், கொடை வென்றியை அப்பாசிராமன் உலகிற்கு விளக்கினன் என்பது கருத்து.

752. இந்திரன் தன்மைந்தனான விசயனது உயிர்காத்தலை விரும்பி இராவீமைந்தனான கன்னனை வெல்லுதற்கேற்ற வரம் பெற்றான்; அதனால் கொடுத்த இராவீமைந்தனையன்றிப் பெற்ற இந்திரனும் பெருமைபெறலாயினன் என்க.

754. செயிர்த்தார் மறுவந்தார் - பகைவர் மணங்கலங்கினர்.

755. கலிவரல் ஊழி - கலியுகம்.

757. “இப்பாரதத்தன் ஒருவன் இன்னது செய்வல் என்று அது செய்ய முடியாமையின் அவித்பலி கொடுத்தவாறு காண்க” என்பர் நச்சினூர்க்கினியர். புறவோர் இல் பாணிப்ப - அயலார்வீட்டில் தாமதிக்க.

759. பிறக்கிடம் = பூண்வாங்குகை, மானவேந்தன் = விசயன், ஒல்லான் = ஒல்லானாக.

760. பாகன் = கண்ணபிரான். நின்றந்த = நின்ற. தேவர்க்கு இடையோன் = விசயன்.

761. (1 & 3) ‘இரகயுத்தம்’ எனவும் ‘தாராகணப்போர்’ (நீதி. குயந் பா. நாய்.) எனவும் கூறப். உடன்பயிற்று இருவர் = உடன்பிறப்பினரான கந்தோபகந்தர், (12) கடா = தீவிரிக்க.

763. கற்பினுளை மால் (கண்ணபிரான்) வணங்கும் என முடியும். கார் காதல் - மழையைத் தடுத்தல்.

764. அகலை - வயத. பதினாறுபேறுகளும் இதனுட் காண்க.

765. வச்சத்தார் மன்னவன் - வச்சநாட்டரசன் மரபினனுய்த் தமிழ் நாட்டுப்பகுதியாண்ட வேந்தன்; இன்னோர் வக்ஸாஜன் எனச் சாஸனங்களிற் கூறப்படுவர்.

766. சொல் இகவா இல் - கணவன் சொற்கடவாத கற்புடைய இல்லான். நீர்நாடு - புனனுடான சொழிதேசம்.

769. தொல். புறத்திணை. 5, இளம்பூரண. மேற்கோள்.

770. இது முத்தொள்ளாயிரச் செய்யுள் என்பர் இளம்பூரணவழிகள் (தொல். புறத்திணை. 5)

771. வஞ்சியென் - கருஆரில் உன்னவன்.

772. பறை நல்ல படா - நல்ல பறைகள் ஒலியா; செத்தார்க்குரிய நெய்தற்பறையே படுவதென்பதாம் (குறள். 1115, பரி.)

773. கரைமென - இரவாகிய கடற்குக் கரையாக, காலையும் கண்பரிய, கவ்வையும் கடல்போலும், ஆவி ஆற்றாது மேகலையோட ஒகிம் என்க.

775. சக்கரம் - உலகவட்டம். அரசுக்குரிய இளையோன் தங்கியவீட்டில் பகைவர் தீக்கொளுவியபோது, அநினின்று தப்பமுயன்றவழி, ஒருபாதம் தீப்பட்டுக் கருகினமையால், அவ்விளைஞன் கரிகாற்சோழன் எனப்பட்டான் என்பது வரலாறு.

777. கச்சியிலுள்ள வளைக்கையை உடையனாகிய உமாதேவியின் காமக் கோட்டம் என்க. மாசாத்நன் உதவிய செண்டு(ஓர் ஆயுதம்)கொண்டு கரிகா லன் இமயமால்வரை திரித்தான் என்பது கதை.

778. இற்றைக்கு 1940-ஆண்டிசட்டுமூன் கரிகாலன் காவிரிக்கரை கட்டியவன் என்பது இதனுற் பெறப்படும். "தொக்க சகனிற் றொனாயிரத்துத் தொன்னூற்றில்" என்ற பாடப்படி இற்றைக்கு 1068-வருஷங்கட்டுமூன் காவிரிக்கரை கட்டப்பட்டதென்பதாம். பின்னர்க்கண்ட பாடமுறையில் 9-ம் நூற்றாண்டில் ஆண்ட கரிகாலன் என்ற வேறொருவனே காவிரிக்கரை கட்டியவ னாதல்வேண்டும்.

779. கஞ்சி காவேரிக்கரை கண்டு - கச்சியையும் காவிரிக்கரையையும் செப்பனிட்டும் கிருமித்தம்.

780. மெய்க்கீர்த்தி என்பது, “சொற்சீரடியால் எழிலரசர் செய்தி யிசைத்த” லாகும் (வச்சணந்தி. செய். 34). இராசராசசோழன் ஆட்சிவருந்ம் 935 - 1013. ஆகும். காந்தனார்ச்சாலை என்பது திருவணந்தபுரத்துப் பக்கத்தது என்பர். வேங்கைநாடு - கோதாவரி கிருஷ்ணா ஜில்லாக்கள் அடங்கிய பிரதேசம். கங்கபாடி - காவிரிக்கரையிலுள்ள தழைக்காட்டைத் தலைநகராக உடையதும், மைசூர் இராஜ்யத்தின் தென்கீழ்பாலுள்ள துமாகிய பகுதியாகும். துளம்பபாடி - கங்கபாடியையடுத்ததும், மைசூர்க்கு வடக்கணுள்ளதும், துளம்பர் என்ற பல்லவர் கிளையினரால் ஆளப்பட்டிருந்ததுமான நாடு. இரட்டப்பாடி - இராஷ்டிரகூடர் என்ற வேந்தரண்ட தக்கணதேசம் (Deccan). ஏழையிலக்கம் பன்னிராயிரம் என்பன அவ்வநாட்டின் வருவாய்த் தொகைகுறிக்கும் என்பர் (Mysore and Coorg from the Inscriptions, 174). தடிவைவழி - பங்களுர்ஜில்லாவுக்கு மேல்பிரதேசம் என்பர். பழந்தீவு - லக்காதீவு (Laccadives), மாலத்தீவு (Maldives) எனப்படுந் தீபங்கள்.

782. இம்மெய்க்கீர்த்தியிற் கண்ட நாடு நகரங்களைப்பற்றி “எபிக்ராபிகா - இன்டிகா” (Epigraphica Indica) 9-ம் தொகுதி 280—1-ம் பக்கங்களில், டாக்டர் - ஹால்ஷ் துரையவர்கள் எழுதிய குறிப்புக்களால் அறியத்தகும். இடைதிறைநாடு என்பது கிருஷ்ணாநதிக்குத் தெற்கிலும் தங்கபத்திரைக்கு வடக்கினுமுள்ள ரெய்ச்சூர்ஜில்லா முழுதுமடங்கின பிரதேசம் என்றும், மண்ணைக்கடக்கம் என்பது மான்ய கேதம் என்றும், சக்கரக்கோட்டம் என்பது, பாஸ்டர் ராஜ்யத்தது (Baster State) ராஜபுரத்தை அடுத்துள்ளதென்றும் கூறுவர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாஸ்திரிகள் S. I. I. iii p. 466). முதல் இராஜேந்திரனது வரலாறுகளையும் வெற்றித்திறங்களையும் சோழவமிசசரித்திரம் 17-19-ம் பக்கங்களிற் கண்டுகொள்க.

783. இவன் 1018-ல் இளவரசுப்பட்டம் பெற்றவன். இவன் வரலாறு சோழவமிச சரித்திரம் 19—21-ம் பக்கங்களிற் காண்க.

784. இம் மெய்க்கீர்த்திகொண்ட சோழன்வரலாற்றைச் சோழவமிச சரித்திரம் 21—23-ஆம் பக்கங்களிற் காண்க. வீரசோழேந்திரதேவன் என வரும் இடங்களை இராசேந்திரதேவன் எனச் சிறுத்திக்கொள்க.

785. இவன் மேற்கூறிய இராசேந்திரதேவன்மகன் (சோழவமி. பக். 23).

786. பாகேசரி இராசேந்திரதேவனுடைய மூன்றாம் மகன். இவனுக்கு வீரசோழன் என்பதும் பெயர். வீரசோழியம் இவன் பெயரால் அமைந்தது. இவன் பெருமைகளைச் சோழவமிசசரித்திரம் 25—26-ம் பக்கங்களிற் காண்க.

787. இவன் வீராசேந்திரனுக்குப்பின் பட்டந்தரித்து, அவன் மருமகன் முதலாம் குலோத்துங்கனாற் கொல்லப்பட்டவன் என்றும், வீராஜேந்திரனுக்கு மகன்முறையினன் என்றும் கூறுவர் (சோழவிய, பக். 26).

788. கூடலசங்கமேய் கிருஷ்ணாநி பஞ்சகங்காநதிகள் கூடம் இடம். கூடற்சங்கமம் என்றும் கூறுவர்; 'குந்தளரைக் கூடற்சங் கமத்து வென்ற கோனபயன்' என்பது கலிங்கத்துப்பராணி (193). புன் கூடல சங்கமம் - இழிவான சேர்க்கையுடைய கூட்டம்.

789. வடுகர் - கருநாட்; கண்கூடப்பண்ணுதல் - இடத்தையடையச் செய்தல்; உறக்கச்செய்தலுமாம். கானில் வின் கண்கூட இடம் பண்ணினான் என்க.

790. சோழன் படைவராய் வாழவேண்டின், அவனுடன் பொருது வீரசுவர்க்கமடைதல், அன்றித் துறந்த வீடடைதல் ஆகிய இரண்டனுள் ஒன்று செய்யத்தக்கது என்பதாம்.

791. தற்று உற்று - இறக ஆடையுடுத்துக்கொண்டு. வன்பாரதம் - வலிய பரப்பினையுடைய தேர். வலிய பாரதப்போர் போலப் போர்புரி எனினுமாம். வெற்பு - யானை. கொப்பம் - கிருஷ்ணாநதியாகிய பேராற்றின் கரைக்கணுள்ள ஊர்.

793. குடை நிலைபெற்றது, கோல் செம்மையொடுசென்றது; சேறல் - நிகழ்தல்; கோ - அரசியன்முறை. 'ஐவர் வந்து கோச்செய்த குமைக்க' (தேவா. 997,6) என்புழிப்போல, ஞாலம் கலியைக் கடந்தது என்க.

794. படைதீர்த்தற்கு இடனாகிய சடை, கோரம் - சோழன்குதிரை, வான் - மேகம்.

798—801. முதற்குலோத்துங்கன் வரலாற்றினைச் சோழவியச்சரித் திரம் 26—31-ஆம் பக்கங்களிற் காண்க. தாராவாசன் - மூத்தியமாகாணத்துள்ள சக்கரக்கோட்டமண்டலத்து வத்ஸராஜ்யத்தைபாண்ட தாராவர்ஷன் (Ep In. ix, p. 178).

799 வேங்குலத்தாசர் - சளுக்கிய வேந்தர். பஞ்சவர் ஐவர் - ஐவர் பாண்டியர்; மாகீகிகோபோலே என்ற பிறதேச யாத்திரிகரும் ஐவர்பாண்டியர் தங்காலத் தாண்டணாகக் கூறுதல் ஒப்பிடத்தக்கது. சாவேறு - பகையரசனைச் சூழ்ந்துகாக்கும் படைமீது ஒருமுகமாகப்பாய்ந்து ஊடறுத்துச்சென்றும், அம் முயற்சிகைகூடாவிடத்த உயிற்றுறத்தலைப் பொருட்படுத்தாமலும் தாக்கும் பெருவீரர்குழு. மலையாட்டார் இப்படைவீரரை இவ்வாறே இன்றும் வழங்கு வர். "சாவேறின் திண்ணெருக்கை யன்றமைத்தான்" (1110) என அபயன்

சேனாபதியருள் ஒருவனுள் மணவிற்குத்தன் புகழப்படுதலும் காண்க. எங்க ராயன் கலிங்கசேனாபதியென்பது, “என்று கூறவே எங்க ராயனா, நென்று கூறகே நென்று. னைக்குமால்” என்ற கலிங்கத்துப்பராணித் தாழிசையாலும் அறிக.

802. சயதான் - முதற்குலோத்துங்கன். குந்தவை - அச்சோழன் சகோ தரி. (சோழவழிச. 29)

803. அருவர் = தமிழர். ‘அருவரருவரெனவிறைஞ்சினர்’ என்றார் சயங்கோண்டாரும் (கலிங். 438). தீத்தீத்தீ=ஒதுங்கு ஒதுங்கு ஒதுங்கு என்னும் பொருளில்வரும் அடுக்கு; தெலுங்குத்தொடர்.

804. குணத்திலே குறைவுகூறிக் காரியத்திலே மேம்பாடுதோன்றச் சொன்னமையாற் குணக்குறைவிசேடம் என்பர்.

805. அதுலன் = ஒப்பற்றவனுள் சோழன். அதுலன் கலிங்கத்துக் கவர்ந்த வனம் யானைத்திரள் என்பதாம்.

807. தலைமையரசனது ஆட்சியாண்டைக் குறிக்க, அவ்வாண்டின் எண்ணவாக மணிகளை மாலையிற்கோத்துச் சிற்றரசராணிதல் வழக்குப்போலும்.

809. மலை, கடல், அரவின் தலைகளிற் பயின்ற தவமுடைபார் முறையே கொற்றவை, திருமகன், பூமிதேவி என்க. மலை - விந்தம்.

810. விழையார் - பணகவர்; அவர் விழைதல் ஆர்ந்த மெல்லிய ஆடை தளிரார்ந்த குழையாம் என்க. உழை - மானினம். உறை - உறையுள். முழை - குகை.

811—12. 1118-ல் பட்டம்பெற்றவன். இவன் வாலாற்றைச் சோழவழிச சரித்திரம் 35, 36 - ஆம் பக்கங்களிற் காண்க. குளம் - தெலுங்கவீமனூர்; இவ்வித்திரமனுக்குத் துணையாகச்சென்ற பராந்தக பாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தியினும் ‘தெலுங்கவீமன் குளங்கொண்டு தென்கலிங்கமடிப்படுத்து’ என வருதல் காண்க. (895). கீம்படைப்பருவம் - பாலப்பருவர்; மணிகா - ஆராய்ச்சிமணியின் அக்கு.

813. அரும்பைத்தோள்ளாயிரம் என்ற நூலை இலக்கணவிளக்கப்பாட்டியலுடையார் எண்ணெய்யுளுக்குக் காட்டுவர் (88). அஃது கூத்தர் பாடிய நூல்போலும். செண்டர்லடித்தது பொற்கிரி என்றது ‘செண்டு கொண்டுகரி காலனொரு காலி விமயச் சிமய மால்வரை திரித்தருளி’ய கதையை யாம். “வேங்கைகவைக்க வொருதிருக்கைச் செண்டார் கிரிதிரித்த சேவகனை” (விடிகிராம. உலா, 155) என்றார் இப்புலவரும்.

814. இவ்வெண்பாவின் முதலிரண்டடிகள், வீகீரமசோழனுலாவின் 158-ஆம் கண்ணியாகும்.

815. 'இது சிலேடித்தவற்றைப் பின்னரும் விரோதிப்பச் சிலேடித்தமையால் விரோதச்சிலேடையாயிற்று' என்பர்.

816. நிகனம் - சங்கிலி.

817. மல்லை - மாமல்லபுரம். அஞ்சு அம்பு - காமனது பஞ்சபாணம்.

818. மண்ணுண்டையை ஊதியெறிந்து புன்வீழ்த்தும் சங்குத்தான் குழல்.

819. இவன் வரலாற்றினைச் சோழவய்ச்சரித்திரம் 36, 37 - ஆம் பக்கங்களிற் காண்க.

821. பேராசிரியர் நேயிநாதர் என்பார் தொல்காப்பியத்துக்கு உரையிட்ட பேராசிரியர் போலும். மனதுங்கன் - உயர்ந்த மனமுடையான். அபங்கன் - பங்கமற்றவன்.

822. உரவிதாய் அல்ல - வலிதானமையால் அன்று. புரவிதாவிய வகையால், பூமி அசையவில்லை என்பது கருத்து.

823. துலாபுருடதானமாவது, துலையில் ஒருவர்க்குச் சமமாகப் பொன்முத்து முதலியவற்றை இட்டு நிறுத்து, அந்நிறுத்தவற்றைத் தானஞ்செய்தல், 'உவாமதிபோய்விழுகின்றது' 'எழுகின்ற ஞாயிறு' என்பவற்றால், சந்திரவயிசத்தின் வீழ்ச்சியும் சூரியவயிசத்தின் எழச்சியும் குறிக்கப்பட்டனவாம்.

823—4. துலாத்தட்டிலிருந்த சோழன் பொன்னிறையிற் குறைந்த போது கூத்தராலும், அதனினமிக்கபோது புகழேந்தியாலும் இவையுமையே பாடப்பெற்றவை என்பது அறியற்பாலது.

825. பாண்டியன் 'அழியுநர் புறக்கொடை அயில்வே லோச்சான்' என்பது பற்றியதேயன்றித் தான்(சோழன்) புறக்கொடுத்தலில்லை என்பது பற்றியதன்று என்பது கருத்து.

829. தனவே என்று ஆறாம் - தனக்கே சொம்மாக நினைத்துத் துய்க்கின்ற.

831. கொடுத்தியெனத் கொண்கின்றிலேம் - கொடுப்பாயாக நினைக்கின்றிலேம்.

832. வேந்தும் பொருளும் எங்குமில்லை என்க.

833. வீரன், இராசராசன் II, பெயர்; 'சென்னிநாட் டெரியல் வீரன்' என்றார். கம்பநாடரும்.. (கம்பரா. மருத். 58)

834. முன்றூங்குலோத்துங்கன் வாலாற்றினைச் சோழவழிசுசரித்திரம் 41, 42 - ஆம் பக்கங்களிற் காண்க.

836. அவிரோதச்சிலேடையணி. இரவி - ஆதித்தன், ஒரு சோழன். இரவு - இரா, யாசகம். மாது இடத்தான் - சிவன்; மாது இடத்தால் - பெருவலியால். மன்மதன் - காமன், அரசர் செருக்கு. மதி - அறிவு, சந்திரன். குமுதம் - நீலோற்பலம், பூமிக்கு மகிழ்ச்சி. தனதன் - குபேரன், தனத்தை அளிப்பவன்.

837. தேரடிக்கூர் வெம்படை - சக்கராயுதம். இது புகழாப்புழைச்சி.

839. மாலையுலகம்.

841. நந்துந்தொழில்புரிந்தார் என்பது உன்னங்களிக்கும்படி ஒழுகினோர், உன்னம் வெறுக்கும்படி ஒழுகினோர் என இருபொருள்பட்டு, அப்பொருண்முறைக்கேற்ப, கெடாத வயலிடத்து ஏர்தன் தாமரையை அடையவும், அசையாத விடத்தேர்மரமும் பேரிடங்களைத்தாவும் மரைவிலங்கும் அடையவும் எனவும், இகழாத அரி (நெற்குட்டை)யை மானிடர் (உழவர்) திரட்டவும் இகழப்படாத சிங்கப்போத்துக்கள் துன்புறுத்தவும் எனவும் பொருள்கொள்க. பிரிமொழிச்சிலேடை,

843. பணிந்த பகையரசர் தம் தலைமையேந்தன்பெயரை மார்பினுந் தோளினும் எழுதிக்கொள்ளுதல் வழக்கு. 'மேவலர் மார்பினுந் திண்டோளினுஞ்.....சேவெழுதம் பெருமான்' என்பர் (தமிழ் நா. 148), கயிறு - தலைக் கயிறு.

845. குணவேற்றமையணி, மாயன் - கருநிறமுடையவன், சேயன் - செந்நிறமுடையவன்.

846. ஏற்றல் - பகைவரை எதிர்த்தல், யாசித்தல்; ஏற்றல் ஒக்குமாயினும், எறிதலும் இரத்தலும் வேறுபட்டன என்பதாம்.

847. நெடுமாலுக்கு—ஏறடர்த்தல் விடைதழுவுதல், வின் முருக்கல் சிவதனுசை முரித்தலுமாகவும், நீராட்டாக்கு (சோழனுக்கு)—ஏறடர்த்தல் பாண்டியனது கருவேற்றுக்கொடியைச் சிறைத்தலும், வில் முருக்கல் சேரன் கொடியாகிய சிவையைச் சிறைத்தலும் ஆகவும், நெடுமால் மாயன் (வஞ்சிப்பவன்), நீராட்டார்மன் வஞ்சியான் (கருஞ்சூடியான்) எனவும் கொள்க. எறு - புல்லுறுத இடப்பக்கொடி எனினும் ஆம்.

848. 'வண்ண வண்ணம்' என்றும் பாடம். படி - வடிவம், போர்த் தொழிலில் உழந்து அடிகளுத்தமையின், 'ஆழ்கடல் வண்ணம்' என்றும்.

849. கரம் - கிரணம், கை. இரவு - இரா, யாசகம். பங்கயமாதர் - தாமரையாகிய பெண், இலக்குமி. ஓராதிலெய்யோன் - ஒற்றையாழியன் தேரினன்; தனியாணையுடைய விரும்பப்படுவோன்.

851. எழிறறு ஆனை - எழிலையுடையதான யானை.

852. நற்றடியில் 'மின்னினும்' என்பதை 'மினினும்' எனத் திருத்திக் கொள்க.

853. சகர - சரத்தல். கூடு - நெற்புரி. கூட்டில் மஞ்ச தூயின்று, போந்து, கோழியைப் பரக்கும் என்க. நாடு பெய்து பாய்த்த என இடத்துக்கற்பொருளின் ரெழில்கள் இடத்தின்மேலின்றன.

854. வல்லமன் - சோழன்பெயர்போலும். வல்லவன் என்பது பாடமாயின் சளுக்கியவேந்தன் என்க.

857. பூழியன் - பாண்டியன்; 'பூழியனைப்பெயரெய்தியும்' என்பது இராசசிங்கன்மேய்க்கீர்த்தி (892); சோனாமம்.

858. சாணக்கியன் - சந்திரகுப்தனது மந்திரி.

859. மாயன் - கருநிற முடையோன். ஒன்றே, வினா.

862. குமரி - குமரியாறு. குமரித்துறைவன் கங்கை கத்துறையில் கோடினன் என்பது கருத்து.

863. தோல் கொடுத்ததும் யாம் அதன் செலவைக் கண்டிலம் என்க.

865. ஏற்றரிமுரசம் - ஏற்றினது உரியைச் சீவாதுபோர்த்த வீரமுரசம் (புறநா. 228). மரபுளி - முறைமை. காழ் - இருப்புக்கோல். விதை - பொரித்த இறைச்சி. அருந்த மொந்தனம் - உண்ணவிரும்பினேம்; 'அருந்தேமாந்த நெஞ்சம் - வருந்தவேண்டா வாழ்தவவன் ருளே' என்ற புறப்பாட்டிகள் (101) இங்கு ஒப்பிடத்தக்கன.

866. இயற்கிறுதியைக் கொச்சகக் கலிப்பாவுக்கு மேற்கோள். உச்சியார் - வானோர். வக்கிரன் - ஓர் அலன்; 'வக்கிரனைக் கொன்றான் வடிவு' என்பது நக்கிநீருவந்தாதி (21). சமந்தன் - மயங்குதல். செம்பூட்டேய் - பாண்டியன் பெயர்; 'செம்பூட்டேயர் கூற்றியல்' என்ற இலக்கணதால் இவன் பெயரான் அமைத்ததபோலும். மீவர் - திரிமூர்த்திகளும் இக்கிர குபேரர்களும்; நெய்க்காடைத்தின் (638) அரசுமாம்.

867—888. இப்பாடல்களிற்கண்ட நெல்வேலி, பாழி, செந்நிலம், முறையிய போர்க்களங்கள், வேள்விதடி சின்னமானூர்க்காணங்களுக்கும் உறப்படுவன. சம்பந்தமூர்த்திகள்காலத்தவனான நெல்வேலி வென்ற நின்றதேர் நெடுமொறன் என்ற பாண்டியன் இம் மாறவர்களை ஆவன்.

867. தலைப்பில் 'முதல்மாறவர்மன்' என்பதனை 'இரண்டாம் மாறவர்மன்' எனத் திருத்திக்கொள்க. இறையனூர்களுவியல் மேற்கோட் செய்யுட்களுள் கட்டளைக்கலித்தொழையாணமந்தவை பாண்டிக்குகாவையச் சார்ந்த பாடல்களாகும் (ஆழிவாரிகள்காட்சி, பக். 55 பார்க்க.), நிகர் - போர். அரிகேசரி - நெடுமொறன் பெயர். இது பாக்கன்வினாவு.

868. தலைமகன் தழையும் கண்ணியும் கொண்டு பின்னின்றவிடத்தும் தம்மாற் சொல்லப்படுவானே அறியேன் என்ற தோழி கூறியது. (இறை, 12, பக். 85).

869. ஒருநிறைநிலை என்னும் பொருள்கோட்டு மேற்கோள்; அஃதாவது - 'ஒருபாட்டினகத்துச் சொல்லப்பட்டபொருள் ஒருவழி நிற்பதாம்.' குருகு - குருக்கத்தி. பாண்டசெய - பாண்டதொழிலைச் செய்ய; இசைபாட. தலைவன் குறித்த பருவம்வந்தமை தோழிகூறல். நன்னுதல் என்செய்ய மெலி கின்றது என்க.

870. ஒதற்குப்பிரியுந் தலைவன் தோழியால் தலைவிக்குப் பிரிவுணர்த்தல். விசாரிதன் - நெடுமொறன்பெயர். செந்நிலம் - போர்க்களத்தொன்று.

871. பிரிவிடை ஆற்றுகாசிய தலைமகளைப் பருவம்வந்ததென்று தோழி உறுபுறப்ப வன்புறையெதிரழிந்து தலைவிகூறியது. இளவேனிற்பருவத்துப் பூத்தமலர்களைக்கொண்டெவந்து விலைகூறி வீடுதோறும் திரியும் இப்பெண் தக விலன் என்க. சங்கமங்கையைச் சங்கமங்கை என்று கூறும் சின்னமானூர்க்காணம், சங்கமங்கை என்ற ஊர் சிவகங்கைச்சீமையில் உள்ளது.

872. முன்னிலைப்புறமொழியாக வேங்கையை நோக்கிக் கூறித் தோழி செறிப்பறிவுறியது. வாணுடையான் - இந்திரன். கோட்டாறு - வேணுட்ட தோர் ஊர். விடைவிலை - நாம் கூறும் மறுமொழியில்லை.

873. பின்சென்ற செவிலி சுரத்திடைக் குரவினொடு புலம்பிச் சொல்லியது. குரவு, பாவையை வளர்த்த அருமைவந்ததாதலின், யான் அரிதின் வளர்த்த பாவையின் செயலை எனக்குச் சொல்லும் என்பது கருத்து. குரவின் பூ பாவைபோன்றது.

874. பாங்கன் வினாதல்.

875. தோழி தலைவியைக் குறைநயப்பித்தல். சேவூர் - சேரமண்டலத்
துக் கொங்குநாட்டதோர் ஊர்.

877. பாங்கன் கழறத் தலைவன் கழற்றெதிர்ப்புறத்தது. விழிஞர் -
மேல்கடற்பக்கத்ததோர் ஊர்; திருவணத்தபுரத்தை அடுத்தது. குடவரைக்
கொம்பு - கொல்லிப்பாவை. 'குடவரை பெழுதிய நல்லியும் பாவை' (குறுந்.
89) என்ப.

878. அறியாமைப்பிரிந்த தலைவன்செயல்பற்றித் தலைவிகூறியது.
தண்ணை - எளிமையுடையதாக.

879. இது நடுக்கநாட்டம்.

882. வினாமுற்றிமீள்வான் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது. தோன்
நின்ற - தோன்றியது. கால் குடையா - காலாற் கிளறி. பூம்புறவு - அழகிய
மூல்லைநிலத்தின்கண்.

883. தோழி உடன்போக்கிற்குத் தலைவியை ஒருப்படுத்த ஒப்புகட
கூறியது. மணற்றி - சேலம் ஜில்லா திருச்செங்கோட்டுத் தாலுகாவில் உள்ள
தோர் ஊர்.

884. பிரிந்ததலைவன் கூறிய பருவத்தின்வாவு கூறல்.

885. பிரிவிடையாற்றுவாயினான் எனக் கவன்ற தோழிக்கு ஆற்றுவல்
என்பதுபடத் தலைவி கூறியது. 'இவ்வேனில்வரவின்கண் நம் மேல் இவ்வகை
வெய்யவாகி விரியாரின்ற பிண்டியலர் அவற்கு மிக வெம்மையைச் செய்யு
மன்றே? செய்தவிடத்துத் தாமெடுத்துக்கொண்ட பொருண்முடியாது மீள்வர்
கொல்லோ என ஆற்றேனாகின்றேன் என்றான்' என்பது களவியலுரை.
(42—279.)

886. தலைவனை இரவிலும் பகலிலும் வாரல் என்று தோழி குறிவில்
கூறியது. பாண்டியன் பூதம்பணிகொண்ட செய்தி 892, 913, 943-ஆம் செய்
யுட்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளமை காண்க. மாதம் - செருக்கு.

887. மெலிதாகச்சொல்லிக் குறைநயப்பித்தது. பாண்டியன் அகத்திய
முனிவன்பால் தமிழ்கேட்டவன் என்பது 'அகஸ்த்ய சிஷ்ய:' என்ற இராசசிங்
கன் சாஸனத்தொடராலும், 'திடவாசகக் குறுமுனிபாற் செந்தமிழ்தூல் தெரிந்
தருளி' என்ற வீரபாண்டியன் மெய்க்கீர்த்தியாலும் (896) விளங்கும்.

888. காவலர் கடுகுதல். பாண்டியன் இடக்கொடியுடையவன் என்பதனை 'மழையுரு மேந்திய கோன்' (117) 'மாறன் முன்னொயர்த்த கொடிமேலுருமு' (120) என்ற பாண்டிக்கோவைந் தொடர்களாலும் 'இடியுருமினை வலனேந்தி' என்ற வேன்விசுடிச் சாஸனத்தொடராலும் அறிக.

889. கலிபராசன் - கொடுங்கோலராசன். "இருங்கலி யுலகமெல்லா மிருங்கொன வெருவி நோக்கிப், பொருங்கலி யரசர் தானே பேர்க்கிட மற்ற தன்றே" (துளா. பக். 206) 'கட்டியங்காரனென்னுங் கலியராசழிந்தது' (சீவக. 2323) என்றார் முன்னேறும். இறக்குதல் - அறப்புறமுதலியவற்றை விலக்குதல். 'இறக்கிய வரியை நீங்க லென்றெழுதம் ஒருத்தர்' என்றார் சேக்கிழாரும் (பேரியபு. திருக்குறிப். 9). 'ஏதங்க னாயின வெல்லா மிறங்க லிவிவித்து' என்ற ஆண்டாள் திருவாக்கும் காண்க. களப்பிரர் என்பார் களப்பாளர் என்ற அரசமரபினராவர். 1002-ம் பாடற் குறிப்புக் காண்க. வில்வேலிக் கடற் றுளையை - விற்படையை வேலியாகக்கொண்ட கடல்போன்ற சேனையை. "வேன்மிடைந்த வேலியும் பிளந்து" சீவக. 279), "வாங்குவில் லாண மாண மாக, வேறுபல் பெரும்படைநாப்பண்" (முல்லைப்பாட்டு. 42-3). என்ற முன்னோர் தொடர்களுடன் இதனை ஒப்பிட்டுப் பொருள்கொள்க. பாழி, நெல் வேலி, கேந்திலமுதலிய போர்க்களங்கள் பாண்டிக்கோவைவழியும் கூறப் படுவன (868-870). மங்கலபுரம் - மழநாட்டுத் தலைநகர்; "மழநன்னாடா, மங்கது மண்ணி லருங்கல மாக வதற்கேயோர், மங்கல் மானது மங்கல மாகிய வாழ்முதூர்" என்றார் சேக்கிழாரும் (பேரியபு. ஆனாய. 2).

890. காஞ்சிவாய்ப்பேரூர் - கொங்குநாட்டுள்ள மேலைச்சிதம்பரம் ஆகிய பேரூர். "கொங்கிற் காஞ்சிவாய்ப் பேரூர் குறுகினார்" (பேரியபு. ஏயர். 88) என்றார் சேக்கிழாரும். கரவந்தபுரம் - களக்குடி; இது களக்குடி நாட்டில் உள்ளது. (I. M. P. pp. 1402, 1494).

891. நான்கை - சிவரமங்கலம். மீளும், அமரும், போம் என்பன உம் மீற்று முன்னிலைவினைமுற்றுக்கள்.

892. அமரர்க்குப்பலமுறையும் தூது உய்த்தும் என்பதற்கேற்ப 'நற்றேவார் தூது நடந்தானும்' என்றார் புகழேந்தியாரும் (நளவேணு. சுயம்வர. 137). பாண்டியன் மாகீர்த்தி தேவரிடம் தூதுசென்று அகரர்க்கும் அவர்க்குமிடையே சந்துசெய்தவர்தான் என்பர், இறையனாகனவியலுரைசாரர் (36, உரை). பாசாதனன் - இந்திரன்; அவனும் வவ்வியதி, வேலெறித்து கடல் மீட்டது, மதுரைமாநகர்கண்டது முதலிய பாண்டியன்செய்திகளைத் திரு விளையாடற் புராணம் முதலிபவற்றிற் கண்டுகொள்க. விசயனை வசுபாபசீக்கியவன் - அருச்சுனற்குச் சித்திராங்கதையிடம் பிறந்தமகனுய்ப் பாண்டியற்குத் தந்த

புத்திரஸூயிண பப்புருவாகன். இவன் சாபநீக்கியவராலாறு மகாபாரதம் அரசவ
மேதபர்த்துக்கண்டது (சேந்தமீழ், தொ.-8, பக். 483). அம்பொற் சத்திரம்
உயரியும் - அழகிய பொற்குடைபய உயர்த்தும், தலையாலங்கானத்துப் போர்
வென்றவன் நெடுஞ்செழியனவன். இச்சாஸனப்பகுதியின் மற்றை விவரங்கள்
South Indian Inscriptions, Vol iii, 4—ஆம் சம்புடத்தில் விளக்கப்பட்
டுள்ளன.

993. குழற் கால் - துளையுள்ள நாளம். பாண்டியன் சிவபிரானை
வணங்கிய சமயத்தில் இச்செய்யுள் பாடப்பட்டதாம்; சிவபிரான் முடிமேல்
உன் குலமுதல்வனான சத்திரனிநுப்பவும், நீ அப்பிரானடிக்கீழ் வணங்கல்
முறையோ எ - று.

994. (முதல்) கோ - பசுச்சாதி. (இரண்டாம்) கோ - அரசர்சாதி.
திருமாலான கண்ணனுக்கு இயல்பான கோலெடுத்தக் கோத்தார்த்தங்குணம்
அவன் பாண்டியனாய்க் கையில் வேலெடுத்தும் மாறியதில்லை என்றவாறு.

995. வடிம்பலம்ப சின்றருளி மால்கடலை யெறிந்தருளிய வாலாற்றைத்
திருவாலவாயுடையார் புராணத்தக் கடல்கவற வேலெறிந்த திருவிளையாட
லுட் காண்க. “முந்ரீர் விழவி னெடியோன்” (புறநா. 9) “ஆழிவடிம்பலம்ப
சின்றான்” (நளவேனல், சபம், 137) என்ற முன்றோர்குறவர் இப்பாண்டியனை.
கபகர் கோன் - கொல்லத்தைத் தலைகாராகவுடைய நாட்டிற்கு அரசன்.
கன்னிப்போர் - முதன்முதற் புரியும் போர்; ‘காகுத்தன் கன்னிப்போரில்’
என்றார் கம்பநாடரும். இப்பாராதனை விக்கிரமசோழன் (இ.பி. 1118—36)
காலத்திலும் அவற்குத் துணைபுரிந்தவனுமான பாண்டியன் என்பர் (T.A S.i,
No. iii, p. 4).

996. இப்பாண்டியன் 1254-ல் பட்டம் பெற்றவன் என்பர். ‘குறமுனி
பால் செந்தமிழ்துல் தெரிந்தருளி’ என்பது, ‘அன் றகத்தியன்வா, யுரைநகு
தீந்தமிழ் கேட்டோ னுநிதன்’ என்ற பாண்டிக்கோவைத் தொடருடன் (887)
ஒப்பிடற்பாலது.

997. இப்பாண்டியன் 1251—1271 - வரை ஆண்டவன் என்பர். இவன்
பெருவீரனாய் ‘எம்மண்டலமுங் கொண்டவன்’ என்றும், திருவாங்கம்
பெரியகோயிலைப் பொன்வேய்த்தவனென்றும் கோயிலோழுது கூறதலும்
ஒப்பிடத்தக்கது (பக். 12-14). இவன் வரலாற்றினை, Historical Sketches
of Ancient Deccan, என்ற நூலின் 164-169 பக்கங்களிற் கண்டுகொள்க.

998: கோயில் - திருவாங்கம்.

991. கானுலவுந் தேர் - பேய்த்தேர்.

902. கொங்கை - கொங்கையில். முத்தவடம் - கண்ணீரொழுக்கு.
903. வேணுதி - திருவணந்தபுரச்சேம. 'வானாவழிதிற்தான்' என்பது இவனுக்கொரு பெயர் (I. M. P. Mr 79). மார் - மார்பு; 'மார்திறந்தே' (903). 'அன்னதானத்துக்கு மார்தட்டிய துரை' (1306) என்றார் பின்னோரும்.
904. ஈழத்தானிட்ட இறை - களிறுகள்.
905. கண்ட கோபாலன் - தொண்டைநாட்டாண்ட வீரகண்ட கோபாலன் (செ. பி. 1259).
906. இப்பாண்டியன் 1216 - 1237-வரை ஆட்சிபுரிந்த பெருவீரன்; 'சோனாவழங்கியருளிய' என்பது இவனுக்குத் தற்பெயர் விசேடணமாகும். இவன் அது வழங்கியவராவற்ற இம்மெய்க்கீர்த்தி கூறுதல் அறியத்தக்கது. கவடி - பல்கறை. வீராபிஷேகம் - பெருவீரனென்பதற்காகச் செய்யும் மஞ்சளம். 'வீராபிஷேகம் விஜயாபிஷேகம்' என்ப. பிடிபாடு - ஆதாரபத்திரம்.
910. தனக்கு ஒருபத்தேழு - தன் 17-ம் ஆட்சியாண்டு. கலிக்கொருபத் தாறு - கலிபிந்த பதினாறுமாண்டு. குடுமிக்கோமான் - பல்யாக்காண முதகுடுமி போலும்.
911. மாறவர்மன் குலசேகரபாண்டியன் சி. பி. 1268-ல் பட்டம் பெற்றான் என்பர்.
912. தானாயுடைய அழகிய சுகம் (கிளி) என்றும் கான் அஞ்சு (கித்த) உகம் (யுகம்) என்றும் பிரித்துப் பொருள்கொள்க.
913. பாண்டியன் பூதம் பணிகொண்ட கதை. 'பூதம் பணிகொண்ட பூழியன் மாறன்' எனப் பாண்டிக்கோவைவிலும், 'தடம்பூதம் பணிகொண்டு தடாகங்கள் பலதிருத்தியும்' எனச் சின்னமனூர்ச் சாஸனத்துமி உறப்படுதல் காண்க. தடாகங்கண்ட பூதத்தைக் குண்டோதான் என்று திருவாலவாயுடையார்புராணங் கூறும் (7, 9). அண்டபுரேசன் - இந்திரன்.
914. சுடப்பட்டொழிந்ததனால் அருளியாய்ப் பேயாசிய மன்மதன்.
915. அழுக்கு - பிரிவால் வருந்திக் குளியாமையால் உண்டான உடல் மாடு. சிறை - தனிப்பட்ட நிலை.
916. பிரிந்த தலைவன் தான் வருவதாகக் குறித்த கார்தாலங்கண்டு வருத்திக் கூறியது. சலாசி - கடல்.
- 917-22. இவை, 1283-ல் பட்டம்பெற்ற மாறவர்மன் விக்கிரமபாண்டியனைப்பற்றிய பாடல்கள்.

918. பக்கமன்னர் கைவாளிரும்பே அவர் கால்கன்பூண்ட தனையிரும்
பாயிற்று ஏ-று.

919. செங்கனகக் குன்றதல்ல - மேருமலையில் திரியும் யானையில்லை.

920. வேண்டன் - திருவடி.

921. புலனேகவீரன் - விக்ரமாபாண்டியற்கு ஒரு பெயர். கணபதி -
காகதீயவரசர் பெயர். பாண்டியன் முனிவாறுதற்கு, பகையாகிய அக்கணபதி
முடித்து இருகயல்கள் உள்ளமையே காரணம் என்றது, அங்ஙனம் தன்னை
பகைத்தவன் அக்குலத்துப் பெண்ணரசியாதலின் என்க. 'வடதிசையிற்
போகாதே யங்கிருப்பான் பெண்ணென்று மீண்டபெருமானே' என்றார் அடுத்த
கவியினும். விக்ரமாபாண்டியன்காலத்தே ஓங்கல் அரசர் வயிசத்தில் ருத்தி
ராயர் என்ற பெண்ணரசி 1261—1291 வரை ஆட்சிபுரிந்தவன். இவன்
கணபதியரசற்குப்பின் அவனுட்கி ஈடத்தற்குரிய ஒரு மகனாய் ருத்தேவ
மகாராஜா என்னும் ஆண்பெயர் தரித்த ஆண்டவன் என்பர். (Ancient
Deccan, p. 291—2). வடதிசையிற் பெண்பகையாதல்பற்றி மீண்ட உனக்கு
நண்டும் அப்பெண்பகையுண்டென்பது குறிப்பு.

925. வெண்ணீர்மை - அறிவீனம். பதங்கமுவுந் தண்ணீர் - கடல்; ஆழி
அடிம்பலம்ப நின்றவனாதலின், இங்ஙனம் கூறினார்.

927. யானையிற் பவனிவருதலைக்கண்டு கண்ணிருத்த வாடும் பெண்
என்க. பராக்கரமாண்டியன் என்ற பெயர்தரித்த அரசர் பலருள். அவருள்
எவனைப்பற்றி இப்பாடல்கள் அமைந்தவை என்பது தெரிய இடமில்லை.

928. 'சா ராச' என்று திருத்தக. சா ராசன் - போர்த்தலைவன்; சாம் -
போர் (துடா). சம்புவளி - மன்மதன். ராசர் அத்து - அரசரது ஆணையெல்லை.
சுரராச திவ்ய கிரீட விபாட - இந்திரனது திருமுடியைத் தகர்த்தவனே!

929. காளைமுகில் - காளமேகம்; ஐ, சாரியை. போர்-எருதுகன்போன்ற
முகில் என்றமாம். 'கீவகல்லேறு பொரானின்ற வானமதி' என்ப (திருவிருத். 7)
கடிந்த இட்ட - கோபித்துப் பூட்டிய. வேன் - காமன்.

930. ஆர்க்கும் - யார்க்கும். உயர்கோன், விளி. எல்லார்க்கும் குளிரும்
நிலவு முலையாட்கு அனலாரும் என்க. வார் - கச்சு.

931. கூர் அம்பு ஒறுத்த என்க. தீயில் உடல்வெந்தாரை வாழைக்குருத்
தில் இடுதல் உழக்கு.

932. காம்பு வணம்புகுதல் - மூங்கில் தோற்றிடுதல். உச்சிப்பாம்பில் -
பாம்பின் உச்சியில்.

933. ஒருவாணுதல் - சத்தியபாமை. தருவின்மரம் - பாரிசாதம். இன் - அவ்வழிச்சாரியை. அந்தி - அந்தியில்.

935. மாயனவணி - திருமாவின் தேவியாகிய பூமி. 'அத்தருக்கொழி' என்றும் பாடம். அ, பண்டறிசட்டு.

936. குரங்கு - அக்கிரீவன். குறித்தல் - அரணுக்கருதல்.

938. அனுரை - இலங்கைத் தலைநகரான அனுராதபுரம். இராசை - இராசபுரமாகிய சங்கராயினோகோயில். செண்பை - செண்பகவனம் என்ற திருக்குற்றாலம். விந்தை - சாம்பூர் வடகரை விந்தனார். முதலை - நாங்கு னேரித்தாலுக்கா. முதலைகுளம். வீரை - வீரகோளம்புதூர். மருதூர் - அம்பாசமுத் திரம் தாலுக்கா திருப்புடைமருதூர்.

939. கருடனை - பூமியை உழுஞ்சுடங்கு.

940. உபானம், உவானம் - அஸ்திவாரம் தோண்டுஞ் சடங்கு; வானம் தோண்டுதல் என்பர் இக்காலத்தார்.

941. காசை - காயா. காண்டல் - உண்டாக்குதல்.

943. அணங்கும் ஒன்றே - பால்வழுவமைதி. வாசன் மணி - ஆராய்ச்சி மணி.

955. அண்ணள்வி - தமையன்.

958. இவனை வரதங்கராமன் என்பர். (T. A. S. i, 115.)

959—961. நாண்மங்கல முதலிய மூன்றனியல்புகளையும் தொல்காப்பியம் புறத்திணையியல், 168-ஆம் குத்திரவுரையால் உணர்க.

963. கரும்பு - பெண். வேம்பு - பாண்டியன்தார்.

964. ஏகம்பவாணன் - சீவலமாறனான வீரமாறன்காலத்தவன் (கி. பி. 1588) என்பது இப்பாட்டால் விளங்கும்.

965. வேம் பாகிலும் - வேகும் வெல்லப்பாகினிலும். வேலையிலே - கடலிலே. மாலைவைத்தல் - ஆசைவைத்தல்.

966. 'ஏகம்பவாண அலகை' என்பது பாடமாயின் வாணனாகிய பேய் என்க.

967. நம்மையோ - உம்மையோ. 'நம்மையொருகாற் காட்டி நடந்தால் நாங்களுய்யோமோ' (திவ். பேரியதி. 4, 9, 1), 'காமிருக்கு சூர்பணியீர் அடிசே'

கென்ன' (தேவா. 1109, 7) 'நாமரை யாமத்தென் னோவந்து வைகி நயந்த
தனே' (திருக்கோ. 164) 'நெருங்க் டடந்தவரோ நாமென்ன' (கம்பரா. து. ப. ப.
119) என்பனவற்றால், நாமம் அதன் நிரிபுமாகிய உளப்பாட்டுத்தன்மை உயர்வு
தோன்ற முன்னிலைக்கண்வந்தமை காண்க.

968. 'புயலாமாறன்' என்று திருத்தக.

970. பல்லாரினை உலகமோம்பும் என இயையும். பரியையும் சிவையு
முடைய பல்வகன். வெட்சித் தாயம் - நிரைகவரும் உரிமை.

971. கோ, சிங்கன், யானை என்ற நயம் காண்க.

972. 'கென்பேட்டின்' 'சத்ருமல்லேசம்' 'பெடமாக நூந்து' என்பன
திருத்தகன். 'கோந்திரப் போத்தரையன்' என்பது 'கோந்திரப் போத்தரைய
ன்' எனச் சாஸனத்தில் தவறாகப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. இவன், மகேஸ்
விராமன், சத்ருமல்லன், குணபான் என்ற பெயர்க்கப்பெற்றவன்.

973. எரியவர் - முத்திவளர்க்கும் அந்தணர்.

975—7. எந்தி - தென்னாறெறிந்த நந்திவன்மன். தேசபண்டாரி - எந்தி
யின் ஒருபெயர்.

978. கடற்றினையால் தாப்பட்டவகுதலின் திரையன் எனப்பட்டான்.
'அந்தீர்த் திரைதருமாபி னூரவோனும்பல்' என்றார் சிறுபாணாற்றப்பட்டயினும்.

979. ஆழியிழைத்தல் - உடவிழைத்தல். 'திரையவோடு' என இயற்
பெயர்க்கார்த்தி எழுத்தளபெழுத்தமையால் எழுத்தானந்தம் என்பர்.

980. ஒளியான் - ஒளியோடு. ஞாயிற்றொளி தொண்டையர்கோன்
பிறத்தாக்கு உவமை.

981. 'செந்தாசர்' என்றதலைப்பு 978—ஆம் பாட்டிற்கு முன் வைத்தற்
குரியது. தங்குஞ் செகம் - சராசரங்களைப் பரிக்கும் உலகம். அரசானது
ஆர் வேம்பு பனைகட்டு (சோழ பாண்டிய சோர்க்கு) சிழுவளித்துவினங்கும் என்
பது நயம்.

982. தான் - நீ; இடவழுவுமைதி. உண்ணுதற்கு வண்டே நீ யார்?
என்க.

983. புன்கேளார் எனவருமிடங்களைப் புல்வேளார் என்று திருத்திக்
கோங்க. இவ்வுர திருவண்ணாமலைத்தாலாகாவில் பெண்ணையாற்றங்ககையை
அடுத்தள்ளது. 'சிறியிலை கெல்லித் தீங்கனிசூறியா, தாத னின்னகத் தடக்கிச்,
சாத னீங்க வெமக்கீத் தனையே' (புறநா. 91.) என ஒளவை வேறுபாட்டிற்
உரியதற்கு காண்க.

935. இது கொண்டெட்டிப்பொருள்கோட்டு மேற்கோள். “இதனுள், பாரிபறம்பின்மேற் றண்ணுமை தானுணர் தோளான் எனவும், நிறன் விறன் முன்னர் வேங்கைவீ எனவும், உள்ளுநுள்ளதாசிய அவர் ஆரியமன்னர் பறையி னெழுந்தியம்பும் எனவும் முன்னும பின்னும் கொள்வழியறிந்து கொளுவப் பொருளெதிரியைந்தவாறு கண்டுகொள்க” என்றார் சேனாவரையர் (தொல். சொல். எச்ச. 13).

987. ‘தூஉத்தீம்புகை’ என்பது பேராசிரியர்கொண்ட பாடம். ‘தூஉத் தீம்புகை’ என்புறித் ‘தூஉஉ’ என்பது நான்குமாத்நிறைபெற்று நின்றதாக வின் இது செப்பலோசைபிறையாது வந்ததென்பர் நச்சினர்க்கினியர் முதலி யோர் (தொல். நூள். 6). ‘தூஉஉய்த் தீம்புகையத் தொல்விசம்பின்’ என்றும் பாடமுண்டு.

988. இது கரந்துறைபாட்டொன்றினுள் அடங்கிய பழம்பாடலாகும். ‘அழிசி யார்க்கா டன்னவிவன்’ (குறுந். 258) என்பதனால் அழிசிகாடு ஆர்க்காடு போலும். ‘மிசையான்கோனன்னன்’ என்பது அச்சுப்பாடம். களிற்றுத்தார் யானைப்படை.

989. ‘பட்டினநாடன்’ எனத் திருத்துக. மணியிடையூண் நாடன் என்க.

990. பாம்பு ஏர் மருங்குல் - பாம்பை ஒத்த இடை. ‘அரவீனிகை’ (998) என வருவதுங் காண்க.

991. வாட்டு - வாட்டற்கறி.

992. இது தலையாருவன்னலொண்புகழ் கிளப்பதாகிய உதாரணையணிக்கு மேற்கோள்.

997. புறம்பணையான் = மகாசாத்தன்; ‘புறம்பணையாற்கு’ என்று திருத்துக.

999. அவா, அகத்ததா புறத்ததா என்க.

1000. அரி - வண்டு, குரங்குமாம். குருகு - கொக்கு.

1001. அவற்பதம் - அவலாதற்கேற்ற பக்குவம். கவர்ப் பதம் - கவர்த்த கால்கள்.

1002. களப்பாளர் என்பார் ஒருசார் அரசமரபினர். ‘களப்பாளனாகிய கூற்றுவனே’ (நம்பி. திருத்தொண், திருவந். 47) என்பதனால் கூற்றுவரைய னார் இம்மரபினர் என்பது விளங்கும். களப்பிரர் என்று வேள்விசூழ்ச் சாஸனங்

கூறும் அரசரும் களப்பாளரும் ஒருவரே என்று தோன்றுகின்றது (Historical Journal, Vol. ii, p. 74-ல் 'களப்பிரர்' என்ற விஷயமாக யான் எழுதிய கட்டுரை சுவனிக்க). உணங்குதல் - உலருதல், வருந்துதல். தினை செந்நெல் விளைத்தவர் முற்றங்களில் அவை உலருதல்போல அச்சதன்முற்றத்தில் அரசு உலரும் (வருந்தும்) என்க. 'சங்குணங்க' என்று திருத்திக்கொள்ளற்பாலது.

1003. 'அரசரவதரித்த' என்பது 'அரசனவதரித்த' என்றிருத்தற்பாலது. அரசன் - அரசினங்குமரன்.

1004. 'இறையறு திங்களிருந்தான்' என்பதும் பாடமாயின், இறை - வாசமாக என்க. 'இராமவிழை' என்று பாடமோதுவாரும் உளர். மேல்வந்த பாட்டில் பாண்டியன் தன்னை இராமனாகவும், அச்சதனைச் சுக்கிரீவனாகவும் வைத்துப் பாடினமையே ஒருவிலங்கு கூட இட்டதற்குக் காரணமாம்.

1005. 'குடகர்க்கிடவர்' என்றும் பாடம். மேற்கிலுள்ளார்க்கு இடமானவர் - தென்பக்கத்தார்.

1007. இவன் சுந்தரத்தோன் மாவலிவாணன் என்பான் (1528 கி. பி.). காஞ்சிபுரசாஸன மொன்றில் - 'தேவைகாவலன், திருவணைகாவலன், வேதியர்காவலன், வீரகஞ்சுகன், புலனேகவீரன், சமரகோலாகலன்' என்று கூறப்படுபவன் இவன்போலும். இவன் சாஸனங்கள் திருப்புல்லாணி, தேவிபட்டணம், காளையார்கோயில் முதலிய இடங்களில் உன்னன.

1008. தெருவில், பாதையால் தழுவப்பட்ட தன்மகனை நோக்கிக் கூறிய தலைவிகூற்று.

1012. வெங்கட் பொரு கயல் - மகளிரது வெய்ய கண்ணை ஒத்த கயல்.

1015. ஆப்த்த - ஆயிற்று. 'போக்கினி' ரென்னுரி போய்த்தென்' என்றார் கம்பகாடரும் (தூர்ப்பண, 129). கொடும்பை-கொடும்பாளூர்; 'கொடும்பை நெடுங்குணக் கோட்டகம்' என்றார் இளங்கோவடிகள். (சீலப், 11; 71.)

1018. ஆகாயத்துப் பரவிய வாளுகிய சேய்மைநாட்டினைத் தாம் ஊர்ந்த களிறு ஓட, கோளுடர் குன்றில் ஒளித்தனர் என்க.

1019. அண்ணல் வாயில் - சிற்றண்ணவாசல்.

1027. “இதனுள் மதியை விசயன் வேல்போல் எழும் என்பான் விசயன் எரிந்து என, அத் தொழில் அவன்மேலேறச் சொன்னமையால் சொல்லானந்தம்” என்பர்.

1034. பூ மேலான் - திரு. தீமேற் படிந் பூம்போர்வை என்செய்யும் - வேம், கொடுத்தால் கொள்வது - கடன்: திருவேங்கடன் என்றபடி.

1036. காலேகம் = கலவைச்சாந்து. சாலேகம் = பலகணி.

1037. இலைச்சுமடன் - இலை சுமந்து விற்கும் இலைவாணிகள்; “இலை சுமக்கு மொருவன்போ னுண்ணுணர்வு தனக்கில்லான்” என்னும் நீலகேசிச் செய்யுளும் உரையுங் காண்க (193).

1039. கோவின்மை - ஆராய்ச்சியில்லாச் செயல், செருக்கு. ‘கோயின்மை’ என்று பெரியார் திருவாக்குக்களிற் பயிலும்; (தீவ். திருவாய். 6, 2, 6; பெரியதிருமொழி. 8, 2, 8.)

1045. ‘மால்வேண்ட மண்ணளித்த...வன்எல்’ என்பதனால், இவன் வாணவமிசத்தவன் என்பது பெறப்படும்.

1046. நடுநாட்டுச் சித்தலிங்கமடத்துச் சாஸனமொன்று ‘மகுடத்தியாகி’ என்ற ஒருவனைப்பற்றிக் கூறுகின்றது (I. M. P. SA, 802).

1047. இவ்வகவலுள், முதல் இராசராசன்செய்திகளும், அவன் தாயின் குலமான் மலையமான் வரலாறும், கபிலர் வேள்பாரியின் மகளை மலையந்ரு மணம் புரிவித்து உயிர் துறந்ததும் பிறவும் புறநானூற்றுவரலாற்றை ஆதரித்துக் கூறப்பட்டுள்ளமை அறியத்தகும்.

1050. விஜயவாடை - பெஜவாடா என்ற தெலுங்கநாட்டே.

1058. தான் கடல்குடித்தது - ஆழி வடிம்பலம்பிசின்றது.

1061. செந்தமிழர் - திருஞானசம்பந்தநாயனார்.

1062. பொன்னம்பலக்கூத்தர், நரலோகவீரன் - மணவிற்கூத்தன்பெயர் கன்.

1065. அம்பலந் தாதன் - பகைவீரன்; புன் உண்ணும்படி அதற்குப் பயித்தம் (=பிச்சை) இட்ட நரலோகவீரன்.

1071. அன்றினர் - பகைவர்.
1072. சிட்டப்பெருமான் - சம்பந்தமூர்த்திகள்.
1074. தங்கோன் - தம் சக்கரவர்த்தியாகிய அபயன்.
1076. கலிங்கரேறு - மணவிற்கூத்தன்.
1079. அபிடேகம் - திருமுடி.
1085. வாணிக்கு இருந்து உண்ணக்கண்டான் என்க.
1086. இறையழிச்சுதல் - வரியைத் தள்ளுதல்.
1087. மாமத்தக் குன்று - களிற்று; அஃது என்றும் பகைவரிடமிருந்து பெறுவதாம்.
1088. முத்திறத்தார் - அப்பர் சம்பந்தர் சுந்தார்.
1096. சதுக்கம் - விருதுவகை; 'சதுக்கஞ்சாமரை யுக்கமாதியாம் வரிசை' என்றார் கம்பாடரும் (கம்பா. நிர்தனை, 12). மேகடம்பம் - வாச்சிபவகை (பாட்டு 786, வரி. 43).
1099. திசைகொள் தார் - திசைகளிற் பரவிய சேனை.
1107. கண்டர் - பகைவீரர்; கண்டகர் என்பதன் திரிபுமாம்.
1109. 'வெம்பரிமாக்கண்டருனென்று' என்று படித்தல் தகும்; 'ஆனை மிவையிவை...ஆடவயமிவை' என்றார் சயங்கொண்டாரும் (கலிங். 321).
1110. 'தென்னாட்டின்' என்றும் படித்தலாகும். சாடேறு - ஒருவகை வீரர்குழு; 799 - குறிப்புப் பார்க்க.
1111. முலையுழுதலைக் காணும் ஆகம் (மார்பு).
1119. கோடிக் குறித்தார் - மாறுபட்டுத் தன்னைப் பகையாகக் குறித்து வந்தவர்.
1120. இவன், அபயனுக்கும் அவன்மகன் வீக்கிரமசோழற்கும் அமைச்சருளொருவனாக விளங்கியவன். இவனை முடிகொண்டசோழ முவேந்தவேளான் என்று சாஸனமும் (I. M. P. SA. 986), முடிகொண்டசோழன் என்று கலிங்கத்துப்பாணியும் (352) கூறும்.

1122. நிகரிவிசோழமண்டலம் - துளம்பபாடி (780 - ம் குறிப்புரை பார்க்க).

1124. ஓபளர் - ஒரு குடிப்பெயர்.

1125. முனையதரையன் - அபயன் விக்ரமன்காலத்து அமைச்சருள் ஒருவன். இவனும் இவன் தாழியும் பரமவைஷ்ணவபத்தர்கள். இவர்கள் வரலாற்றைச் செந்தமிழில் யான் எழுதிய வியாசத்தால் உணர்க (தோகுநீ. 7, பக். 190 - 4).

1126. சோமன் - ஒரு பெருவள்ளல்; கூத்தரை ஆபத்தினின்று காத்தவியவன். இவன் வரலாற்றை யான் எழுதிய ஒட்டக்கூத்தர்வரலாற்றுட் காண்க (செங்குந்தப்பிரபந்தத்திட்டு. முகவுரை.).

1127. புவன - சோனாட்டுத் திரிபுவனம். வந்து உஞ்சைம் (உய்ந் தேரம்) என்க.

1128. நாலு - நாலடியார்; இரண்டு - குறள்; 'ஆலும் வேலும் பல்லுக் குறுதி, நாலு மிரண்டுஞ் சொல்லுக் குறுதி' என்பர்.

1129. இப்போது அச்சிடப்பட்ட தினகர வேண்பாவில் இச்செய்யுள் காணப்படவில்லை.

1131-33. திரிகுந்தராயன் என்ற பட்டப்பெயர் சடையனுக்கு வழங்கிய வரலாற்றை - "அளிக்கும் படைமூ வேந்தருங்கொண் டாடும் விருந்தா லதிசயமாய்த், தினைக்குந் தரிசுத்த ராயனெனச் செப்பும் வரிசைத் திறஞ்சேர்ந் தேன், வினைக்கு மரிசி மாற்றியநீர் வெள்ளம் கிழக்கு வினைக்குமென, வளைக்கும் பெருமைப் புதுவையர்கோன் வளஞ்சேர் சோழ மண்டலமே" என்ற சோழ மண்டலசுதங்கச்செய்யுளால் அறிக.

1132. 'இராமனெழும் பாமாலைஞந் குலம்' என்றது 'வெண்ணெய்நல் லூர்ச் சடையன்றன் மர்புனோர் கொடுக்க வாங்கி வசிட்டனே புனைந்தான் மெளலி' என்ற கம்பீரநிநுவாக்கைப்பற்றி.

1135. மானியர் - மதிக்கப்பெற்றவர் 'மன்னிய சேகரன்' என்றும் பாடம்; 'பலமன்னியர் மண்டலிகர்' என்பர் (உத்தரராமா. திருவோக். 11)

1136. சரராமன் - சடையவள்ளல் பெயர்; 'சரராமன் வெண்ணை' என்றார் கம்பநாடரும் (கம்பபா. நாகபாச. 263.). 'கண்டன்மகன்' என்பது

நேர்பாடம். கண்டன் புதுவைச் சங்கரனால் தரிக்கப்பெற்ற அரசன்பெயர் போலும். இணையாரமார்பன் - சடையவள்ளல் தம்பி. 'விசும்பிற் கடியரணம் பொடிசெய்த இணையாரமார்பன்' என்ற அப்பாந்திருவாக்கினுள் இத்தொடர் பயிற் பிறப்பித்தக்கது (தேவா. திருப்பழனம், 7).

1137. இதனால் சடையவள்ளற்குமகன் சேகிபன் என்பது தெரிய வாகும். பிரிவுறுங்காலத்து மனைவி திருநீறுதந்து விடைதருதல் ஒரு சாரார் வழக்கு. 'மடிபிடித்துநின்றநிலை' என்ற பாடம் சிறக்கும்.

1138-9. 'ஸகல கலை மார்த்தாண்டவர்மன் சிறைவாய் மூத்ததிருவடி' எனப் பெயரிய திருவாங்கூர் அரசனது சாஸனமொன்று கொல்லமாண்டு 716 (கி. பி. 1541)ல் சுசீந்திரத்து உள்ளது. வஞ்சிமார்த்தாண்டன் இவனுயின், சேதிராயன் என்பான் சடையவள்ளல்வழியினவன்.

1141. புழல் - புழற்கோட்டம். திருவொற்றியூர்க்குமேற்கே 5-மைலில் உள்ள ஊருமாம். 'அக்கணமே' என்று திருத்துக.

1142. வதுவைவரி - கல்யாணவரி.

1143. திருவேங்கட முடையானை ஸ்ரீ சிவாஸப்பெருமான்சந்நிதி முதற் பிராகாரத்தின் தெற்குத்திருமதிலிற்கண்ட சாஸனப்பாட்டு.

1144. மூன்றங்குலோத்துங்கன்காலத்தே (1178—1216) பொத்தப் பிச்சோழன் என்ற பெயர்கொண்ட சிற்றரசனொருவன் சோழர்கீழ் இருந்தவன் என்பது, சிதம்பர வேதாரணிய சாஸனங்களால் தெரிகின்றது (I. M. P. Tj. 1550; S. A. 102). புடோலி - கடப்பைஜில்லாவில் உள்ளதோர் ஊர் (I bid. Cd. 846). மேற்பாடி - சித்தூர்ஜில்லா சித்தூர்த்தாலாகாவில் உள்ளது. சோளேந்திரம் - அவ்வூர்ச் சிவாலயம்.

1145. கோதாவரிஜில்லா, ராமசந்திரபுரந்தாலாகா திராகூராமத்துள்ள பிமேச்சூர் ஆலயத்தின் கிழக்குத்திருமதிலிற் பொறிக்கப்பட்ட சாஸனப்பாட்டு. இடர்க்கரம்பை ஷா திராகூராமத்துக்கு வழங்கிவந்த தமிழ்ப்பெயர் என்பது இதனாற் புலனாம். இச்சாஸனம், முதற்குலோத்துங்கன்காலத்ததாகக் கருதப் படும்.

1146. பொழிவான் - பொழியும்பொருட்டு. தண்ணீர்த்தரம் - ஊருணி நீர்நிறைந்தார்போல் உதவும் முறை.

1147. புழற்கோட்டம் - தொண்டைமண்டலத்து 24 - கோட்டங்களுள் ஒன்று. சென்னை எழும்பூர் முதலியன இக்கோட்டத்தைச் சார்ந்தவை. பாண்டியன்முன் கதைக்கூத்தியொருத்தி 'விச்சளிப்பாய்ச்சல்' என்னும் அரிய வித்தை யை ஆடிக்காட்டியபோது, அவன், பெண்ணொருத்திபால் மனமீடுபட்டுப் பராமுகமாயிருந்தவிட்டு மறுமுறை அவளை ஆடச்சொல்ல, அரசாணையை மறுத்தற்குஞ்சி அவ்வாறே ஆடுபவன், அதனால் தன்னுயிர்க்கு நாசம்வருமென்று கண்டு இப்பாடலைக் கூறினான் என்பர். 'பாடுகின்ற சொல்லியை', 'புழற்கோட்டம் புகுதுவிரேல்', 'அயின்றை' என்பன பாடபேதங்கள்.

1148. 'சூலி முதுகிற் சுடச்சுடவப் போதுசமை, பாலடிசி நன்னைப் படைக்குங்கை' என்பது திருக்கைவழிகீகம்.

1149. இப்பாட்டியற்றிய நெற்குன்றவாணர் என்பவர் கூத்தர்காலத்தவரென்பது, அப்புலவர் சிறுபுலவர்களைத் தண்டித்துவந்தபோது அதுபொருமல் இவர் கூத்தரானோக்கிப் பாடிய 'கோக்கண்டு' என்ற பாடலால் (1478) அறியப்படும். இந் நெற்குன்றவாணர் புகலூர்நீதாதி பாடியவரென்பதும் கனப்பாளமரபினர் என்பதும் 'கனப்பாள நெற்குன்ற வாணனத் தாதிக்கலித்துறையே' என்ற அவ்வந்தாதி யிறுதிச்செய்யுளார் புலனாகின்றன. நம்பிகாளி என்பார் இரண்டாவருலோத்துக்கன்காலத்து விளங்கிய பெரும்புலவருள் ஒருவர். இவர் நெற்குன்றவாணரைக் காணச்சென்றபோது அவர் வீட்டில்இல்லாதிருந்தமையால் அவர்தாதி வந்தபுலவரை உபசரித்துப் பரிசளித்தனுப்பினன் என்றும், பின் அங்குவந்த முதலியார் நடந்ததறிந்து மகிழ்ந்த பின்னும் அவர்க்கு வேண்டியன உதவினார் என்றும் தொண்டைமண்டலசதகக் கூறும் (83). தக்கயாகப் பரணியுரையாளரும் இப்புலவரைச் சிறப்பாகக் கூறுவர் (457), 'வல்லை' என்றும் பாடும். வல்லை - ஓர் ஊர்.

1150. இதன் முதலடியிற் குறிக்கப்பட்ட செய்யுள், செஞ்சிக் கொற்றந்தைமேல் புகழேந்தியார் பாடிய கலம்பகத்து உள்ளதாம் (தொண். சத. 63).

1151. பெருமங்கலம் - புள்ளிருக்குவேளுக்கு அணித்தான ஊர்.

1152. கானத்திமுதலியார் என்ற பிரபுவுக்கு இக்கதையைப் பிற்காலத்தார் கூறுதல் பொருந்தாமை காண்க.

1153. இது சத்திமுற்றப்புலவர்வாக்காகக் கூறுவர். நமீழ்நாவலரிசரிதை சோழமண்டலசதகங்குளால் இப்பாட்டுக் குடிதாங்கி ஒன்ற தலைவனை வேறுபுலவரொருவர் பாடியதாகத் தெரிகின்றது.

1154. களந்தை - செய்யகனத்தூர்; பாண்டிநாட்டில் மான்வீரன் மதுரை(மாளுமதுரை)க்கடுத்தித்தள்ளுத. இப்பாடற்கதையை 'நன்றய்வினோந்ததை' என்னுந் தொண்டைமண்டலசுதகச் செய்யுனான் (68) உணர்க.

1155. 'அவனிமுழுதண்டும்...குருத்திரா வாகைக் குழாம்' என்ற தம்பர் பாட்டு இங்கு ஒப்பிடற்பாலது.

1156. துட்டவீரன் - அங்ஙனம் உதைத்த புலவன்பெயர், 'பின்புடனே மெச்சியப்பா லும்புகழும் வீறுவல்ல யானவந்த' என்றும் பாடம்.

1158. பொன்பரப்பினன் - மூன்றங்குலோத்துவச்சோழன் காலத்தவ னுன், அற்குன்றையான் வாண்கோவரையன் ராஜராஜதேவன் என்னும் தலைவன் (சேந்தமிழ். 3, 323-7). ஆனோலை - அடிமையோலை; 'எழுதிமா னோலை வாங்கி' (தடுத்தாட். 45) என்பது பெரியபுராணம். திருமார்பில் ஆனோலை செய்தலாவது, பணிந்த பகைவர்க்கு அவரதுமார்பில் இன்னாக்கடிமை என்று பச்சைகுத்திவிடுதல். இதனை 'மார்பெழுத்தாக்கல்' என்ப (ஈடு, 5 10-ப்ரவேசம்).¹

1159. மால் (கண்ணன்) வடமதுரைகையலிட்டு வடகடலான்; வழுதி (பாண்டியன்) தென்மதுரையைவிட்டுத் தென்கடலான் என்க. மாகதர்கோ மான் என்பது வடநாட்டு மகததேசாதிபதியான் சராசந்தனையும், தென்னாட்டு மகததேசாதிபனுன் வாண்கோவரையனையும் குறிக்கும்.

1160. ஈழன் என்றுகிருத்தக. இடராகின் - திறையிடராயின். தென் னர், விளி; இடராகின் யானைக்கு உங்களை வாணன் இடிமென்று இரும் என இயையும்.

1161. இது நான்மங்கலம். குன்று உவமை எடாத - மலை உவமை யாகாத. எடான் - பட்டையெடான்.

1163. பூண் ஆகா - பூணுக்கு உரியவாகா. கா என்னுதார் - காப்பாயாக என்று பணியாதார்.

1164. மருப்பில் துளைப்பு உண்டாகாமல் இருக்கவேண்டின் அடியாகிய அரண் ஊவாம் என்க.

1168. தங்கும் படி - தங்கிய தேசம்.

1169. தலைவிக்குப் பருவவரவன்று என்று தோழி கூறியது.

1171. எண்ணுயிரம் - தென்னார்க்காடு ஜில்லாவில் உள்ள ஓர் ஊர்.

1172. தேசி முன்னாள் வடுகு - தேசிக்கூத்தை அடுத்த வடுகு என்னும் கூத்து; 'தேசி வடுகு உடலவர்த்தனை' என்ப (சீலப், 3, 16 உரை).

1174. தாய்த் தாவி நடந்தது என்க.

1176. உரகாதிபர் - உரகைக்கு அதிபரான சோழர் (குலோத், பிள். 45). வல்லி - நிகளம்.

1178. விர்தமான் - கொற்றவை. வாமான் திறை - குதிரைகளாகிய திறை. இந்திரன், தன்னை வென்ற பாண்டியனைத் திறைகொண்ட வாணனால் தன்யானையை இழக்கவேண்டும் என்று அஞ்சினான் என்க; 1186-ஆம் பாடற் கருத்தும் இசனுடன் ஒருசார் ஒப்பிடற்பாலது.

1179. கார் - முசிலை. பின்னிநிதல் - தோற்றேநிதல்.

1181. மார்பெழுதலை 1158, 1182 - ஆம் பாடற்குறிப்பிற் காண்க.

1183. ஆர் வேம்பு பனை என்பன அம்மலைகள் சூடிய மூவேந்தரை, அரசு அத்தி என்பன மாங்களையும் அரசர்யானைகளையும் குறிப்பன.

1189. களிநிண்டிதற்கு மாவியைத் தத்தான் என்பது குறிப்பு.

1194. துக்கக்கண்ணீர் பெருகியது எ - று.

1196. கன்னல் - குருவிவகைபோலும். 'என்னும்' என்பது பாடமாயின் இராமாழிகையை எண்ணுகின்ற என்க.

1199. சாணர் - போர்த்தமும்புள்ள வீரர், சாணம் - தமும்பு; 'சாணந்தின்ற சமந்தாங்கு தடக்கை' (மதுரைக்காஞ்சி, 593) என்ப. ஆட்கொண்டநாயன் - வரபதிபாட்கொண்டான் என்ற கொங்கர்கோன் (1583); இவனே வில்லிபுத்தூரைக்கொண்டு பாரதம் பாடுவித்தவன், வக்கை - வக்கபாகை.

1200. சம்பராசன் - சம்புவராயன்; 'வடித்தசுடர் வேற்சம்பன் வாழ் மல்லி நாதன்' என்று, இவ்விரட்டையரே மல்லிநாதன் என்ற சம்புவனைத் தம் ஏகாம்பரநாதருலாவிற் பாடுவர். இவன் இற்றைக்கு 540-வருஷங்கட்குமுன் வாழ்ந்தவன் (Ep. Rep. No. 390, of 1905). ஏகாம்பரன் இம் மல்லிநாதற்குத் தந்தையோ மகனோ ஆதல்வேண்டும். (1577-ம் பாடற் குறிப்புப்பார்க்க).

1201. மந்தரம் மேருவின் பகுதியாதலின், அம்மந்தரத்தின்செயல் மேருவுக்கேற்றிக் கூறப்பட்டது.

1202. காரிக்கோன் - பாண்டியன் சேனாதிபதி. 'காரைக்கோன்' என்று பாடங்கொண்டு, இவனைக் கொங்குநாட்டுக் காமண்டர்தலைவன் என்று கூறும் கொங்குமண்டலசநகம்.

1203. உருத்திரன் - காகதீய அரசரன் ஒருவன் (கி. பி. 1185). ஓரங்கல் - நீஜம்ராஜ்யத்துள்ளதோர் நகர். ஒருகல், ஒருங்கல், வகசிலாநகரி என்று சாஸனங்கள் இதனைக் கூறும். சேரனிடத்துக் கம்பர்சென்று அவனைத் தமக்கு அடைப்பைகட்டுபவனாகச் சோழனிடம் அழைத்துவந்தனரென்று கூறும் செய்தியை இப்பிரதாபருத்திரனுக்கு உரியதாகக்கொள்ளல் சகும்.

1204. யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட ஆரியசக்கரவர்த்தி என்பான், கி. பி. 1288-ல் சிங்களவரசன் தலைநகரான அநுராதாபுரத்தைக் கைப்பற்றி அதன் பொக்கிஷங்களையும் கவர்ந்துசென்றான் என்றும், 1290-ல் சிங்களம் ஆண்ட பராக்கிரமபாகு அடனுடன் சமாதானஞ்செய்துகொண்டு இழந்த ஊர்பொருள் களைத் திரும்பப்பெற்றனன் என்றும் கூறவர் (Sketches of Ceylon History, p. 47). அனுரேசர் - அநுராதாபுரத்தரசர். 'காட்டினார்' என்பது 'கட்டினார்' என்று திருத்தற்பாலது. பகைவர்மகாரிர் தம் நெற்றியில் இரண்டு உன்னங்ககளையும் வைத்துக்கொண்டு துக்கிக்கும்போது கண்ணினை முன்கைக்குக் கங்கணங்கட்டியதற்போன்றும் உன்னங்கையில் நெற்றித்திலகம் பதிர்தும் இருந்தமையின் இக்கனம் கூறினார். சிங்கை - சிங்களம்.

1205 - சே - விடைபிலாஞ்சனை; பல்லவர்க்குரியது.

1207. மணவை - யாழ்ப்பாணம்; மணற்றிடல், மணற்கிராமம் என்ப. (யாழ்ப்பாணநாட்டுவளப்பம். பக். 7 - 8). 'மணவைக் கோமான்' என்றார் இரகுவமிசநூலாரும் (இலகண. 22). தனுக்கோடித் துறை அக்காலத்து இவ்வாரியசக்கரவர்த்திகன் காப்புக்குரியதாயிருந்ததென்பது 'சேதுகாவலன்' என்ற இவர் சிறப்புப்பெயரார் புலனாம். இவ்வாறே, 'சேதுகாவலன் திருவணை காவலன்' (S. I. I. Vol. iv), 'ஸேதுமூலாக்ஷாதார்தான்' (Ep. Rep. No. 585, 1902.) என மாவலிவாணவாசகும் கூறப்படுவர்; 1007ம் பாடற் குறிப்புப் பார்க்க.

1208. சிங்கை - சிங்களம்

1209. அஞ்சம் அஞ்சம் என்பன அடிக்கு.

1210. வஞ்சிமன்னா, சேரா என்புறற்றால், சிங்கையாரியமன்னர் சேரர் தொடர்புடையவர்போலத் தொழிகின்றனர்.

1212, குட்டுசுட்டு - பசுநிறை. வடகங்கை - இலங்கைப் பேரியாறு. முத்துநீடம் - கண்ணீர்.

1213. மூவெழுத்து - முத்து. 1214. புண்ணியன் - புத்தபகவான். 1215. ஏனம் - ஆகியவராகமூர்த்தி. 1216. பாலோடு ஐந்து - பாலோடு கூட்டி எண்ணப்படும் பஞ்சகவ்வியம். 1217. பஞ்சநதிவாணன் - திருவை யாற்றிச் சிவபிரான்.

1218 - 19. குலோத்துங்கசோழன் - அபயன். சொன்னவாறறிவார் - கழறிற்றறிவாரான சேரமான்பெருமான்நாயனார்; சோனுட்டுக் குற்றலமாகிய 'வீங்குநீர்த்திருத்தருத்திச்' சிவபிரானுக்குச் சொன்னவாறறிவார் என்ற திரு நாமமுண்டு (I. M. P. Tj. 539-60-6). இக் கண்டன்மாதவனையும் அவன் காலத்தரசனையும் பற்றிய விசேடங்களை 'அமிதசாகரர்' என்ற தலைப்பின்கீழ் யான் எழுதிய கட்டுரையால் அறிக (செந்நயிழ், 24, பக். 161-70). காரிகை நூல் செய்த இடமாதல்பற்றிக் காரிகைக்குளத்தூர் என்ற பெயர் வழங்கியது இப்பாடல்களால் அறியத்தகுந். காரிகைப்பேருநாடு என்று சாஸனங்களில் வழங்குவதும் இந்நூல்பற்றியதாம். (Ep. Rep. 140 of 1912).

1220. காணா - கொங்குநாட்டுத் தாராபுரத்தாலுநா, காங்கேயஞ்சேகரத் துள்ள காணாயூர். பழையகோட்டைப் பட்டக்காரர்ன் உத்தமச்சோழன் என்ற பட்டப்பெயர்கொண்டிள்ளார் என்பர் (கோங். சத. 107, உரை).

1221. பி. லாழ்வான்-தி. லான்வான்.

1223. பொய்கை - தொண்டைநாட்டு விரிஞ்சிபுரத்தை அடுத்ததோர் ஊர்; அருளாளர் - இவ்வூர்த்திருமால். பி. 'மாதுயரகின்ற' - தி. மாதுயராகின்ற.

1224. சிபகங்கன் மூன்றங்குலோத்துங்கசோழன்காலத்தவன் (1178-1216). இவன் கோலார் என்று வழங்கும் குவளாலபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிபுரிந்த கங்கவமிசத்து அரசனான். (நன். மயிலை, உரை, முகவுரை பார்க்க.)

1225. கச்சிராயர், லைகங்கன் என்பார் 10—-ம் நூற்றாண்டில், விருத்தா சலப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்த தலைவர்களாகத் தெரிவின்றனர்.

1226. இவனை 'வாயற்பதியின் வடுகன்' என்று கூறும் தொண்டை மண்டலசாதகம்.

1228. பார வெற்பு - தனங்கள். கொடிய பாணன் - மன்மதன். பின் மெடுத்தல் என்பது ஈண்டுச் சாகக்காணல் என்ற பொருள் குறிப்பது. பாணன் வெம்பிண மெடுத்த வரலாற்றை 1230-ம் பாட்டாலும், சூலிமுதுகில் அன்ன மிட்டதும், அரவின்வாயிற் கையிட்டதமான வாலாறுகளை 1148, 1152-ம் பாடல்களாலும் அறிக. தொடையாடை கீறினவன், சடையவள்ளல்; ஒருகால் தொடைப்புண்ணால் வருந்திய சடையவள்ளல் அஃதாரியபின், சோழனாலும் விலைகொடுத்துப் பெறமுடியாதிருந்த ஆடையொன்றை உடுத்துக்கொண்டு சோழனைக்காணவந்தபோது, தொடைப்புண் ஆறியதை நேரில் அறியவிரும்பிய சோழற்கு, மரியாதையாக அப்புண்ணுள்ளவனவிலில் அவ்வாடையைக் கிழித்துக் காட்டினன் என்பர்; “ஆருச், தொடையிலெழுசிலந்தி தோற்றுவிக்கப் பட்டின், புடைவைகிழித்தபெருங்கை” என்பது திருக்கைவழக்கம், நேரியாடை - கடல்.

1229. சிவபக்திமிக்க பரமவேனாரங்களைத் திருமால்பக்திமிக்க அரும் புடையான்மகன் மணம்புரிந்துவாழுநாளில், கணவற்குத் தெரியாமல் மாட்டுக் கொட்டிலில் உள்ள நெதறியைச் சிவலிங்கமாகக்கொண்டு வறிபாடுபுரிந்துவந்த மனைவியின் செயலையறிந்து, கணவன் அவளைச் சோதித்தபோது அந்நெதறியிற் சிவபிரான் தோன்ற அதனை அறிந்து வியத்த கணவனும் அடியவனாகி வீடு பெற்றான் என்றும் இச்சிவலிங்கமே கண்ணப்பூர் நெதரி எனப்பட்ட சிவபிரான் என்றும் கூறுவர்.

1230. ஒரு புலவன் - பாணன். மறவை - ஓர் மூர், நதி வங்கிசம் - கங்கை மரபு.

1231. கொடுமூர், சாலைக்கிராமம் என்பன இராமநாதபுரஞ் சீமைமையச் சார்ந்தவை.

1232. பாண்டியன் நாடிழந்து வேண்டன் விருந்தினனாய் அவனுடனிருந்த காலத்து அவ்வரசன் பாடியதாம்.

1233. கொல்லாபுரிச்சுத்திரன், நந்திக்கலம்பகங்கொண்ட பல்லவன் தம் பிக்குப் பட்டங்கட்டியவன் என்று தொண்டைமண்டலசாதகன் கூறும்.

1235—36. காமமிக்க கழிபடர்கிளவி. 13-ஐ, ‘வங்கர்கோவை’, ‘வங்கர் குலோத்தமன்’

1237. கம்பணவுடையார், கி. பி. 1372-ல் தென்னாட்டிற் பட்டையெடுத்து மதுரையில் மகமதியரை யோட்டிற் கோயில் முதலியவற்றைத் திருக்காப்புநீக்கி

வேண்டிய சிறப்புச்செய்தவர். (Nelson's The Madura Country, Part. III, p. 31) 'மதுராவிஜயம்' என்ற வடநூலால் இவர் வரலாறுகள் பல விவங்கு வனவாம்.

1238. இந்நிரன் கலையாதல் - உடுத்த ஆடை பல துளைக்கண்கள் உடையவாதல். அரன் - பிஷாடனமூர்த்தி. காளமேகப்புவவரை ஆதரித்தவ ரும் சாளுவகோப்பயன் குமாரருமான திருமலேராசரது சாஸனமொன்று திரு வாணைக்காகக் கோயிலில் சகலா, 137.. ஸ்ரீமுகலா ஜம்புகேசுவரர்க்குத் திருவா பாணமொன்று அளித்ததாகக் கூறுகின்றது. இத் திருமலேராயர் விஜயநகர வேந்தர்களின் பிரதிநிதியாய்ச் சோணாட்டுத் திருமலேராயன் பட்டணத்திலிருந்து ஆட்சிபுரிந்துவந்தவர்.—'தமிழரும் ஆந்திரரும்' என்ற என் கட்டுரை பார்க்க— (சேந்தமிழ், தொ.-22, பக். 261-3).

1240. 'அடைப்புவிதம்' என்று தலைக்குறிப்புக் காணப்படுவதாயினும் 'அடைப்பித்து' என்று அஃது இருத்தல்வேண்டுமென்பது பின்வரும் கன்ன பரம்பரைச்செய்தியால் தோற்றுகின்றது. அஃதாவது—ஆலைப்பதிப் பெற்றான் என்ற வணிகன் காளமேகத்தாற் பாடல்பெறமுயன்றும் அவன் அது பெற முடியவில்லை. அதனால், அப்புலவரது தாசியைக்கொண்டு தன்கருத்தை நிறை வேற்றவிரும்பிய அவ்வணிகன், அத்தாசியின் யோசனைப்படி, ஒருநாள் இரவு வெகுநேரம்வரை தன் பலசரக்குக்கடையை அடையாமலிருந்தான். அன்றிரவு தம் தாசியின் பெருந் தலைநோவினைத் தீர்த்தற்குரிய மருந்துச்சரக்குகளை அவள் விருப்பின்படி வாங்கிவர அவசரமாய்க் கடைத்தெருநோக்கி வந்த புலவர், நெடு நேரமானதாற் கடைகளெல்லாம் மூடப்பட்டதாயினும் ஒரு கடைமட்டிற் திறந் திருத்தல்கண்டு அங்குவந்துகின்றபோது, அவ்வணிகன் அவசரமாகக் கடை யடைத்து நிற்க, புலவர் தம்மாற் பாடல்பெறவிரும்பிய வணிகனே அவன் என் பதுகண்டு தாம்பெறவிரும்பிய பண்டங்களை அவனிடம் கேட்க, 'அரசர் முத லியவரைப் பாடுதற்குரிய நீர் எளிதவனா என்னிடம் பெறத்தக்கதொன்று மில்லை போம்' என்று வணிகன் கடுத்துக்கூறவும், புலவர், தம் தாசியின் நோவினை எவ்வகையினும் நீக்க விரும்பியவராதலின் அவ்வணிகனைத் தாம் பாட மறுத்ததற்கு நொந்து, இப்பாடலைப் பாடினர் என்பர். காஞ்சியிற் கற்றான் - திரு மழிசைப்பிரான், முல்லைபிற் கற்றான் - முல்லைநிலத்துக் கன்றுடன்கூடிய பசு நிரை. பாலையிற் கற்றான் - பாலையனத்து விசுவாமித்திரர்; இவர்க்குப் பின் சென்ற மால் என்க.

1241. 'கலையார்ந்த' என்றும் பாடம்.

1242. ஒட்டியன் - கலிங்கநாட்டுத் தலைநகரான கடகத்தில் (Cuttack) இருந்து ஆட்சிபுரிந்துவந்த கஜபதியரசனான பிரதாபருத்திரன் (கி. பி. 1497—1540). இவனைக் கிருஷ்ணதேவராயர் வென்று அவன்மகள் துங்கா என்ற பெண்மணியை மணம்புரிந்தனர் என்ப ('தமிழரும் ஆந்திரரும்' - சேந்தமிழி, 22, பக். 284-5). சிலையையணி; கலிங்கம் - தேசம், சிலை; துதிக்கைச்சங்கம் - துதிக்கையுடைய யானைநிலை, முன்னைவளை; கடகம் - தலைநகர், தோள்வளை. கஜபதியாதலின் யானைக்கூட்டங்களை இழந்தான் என்க.

1243. 'பேகன், கொடைமடம் படுத லல்லது, படைமடம் படான்பிறர் படைமயக் குறியை' (புறநா. 142) என்பது ஈன்றி ஒப்பிடத்தக்கது. கெடி - வல்லமை, அதிகாரம்; 'கெடிமண்டலீகர்' என்பர் (1331); தெலுங்குச்சொல்.

1244. சிங்காத்திரி - சிம்மாசலம். இவ்வூரில் கிருஷ்ணதேவராயர் ஜபஸ் தம்பம்நாட்டியது கி. பி. 1515 - ஐ அடுத்ததாகும். நூற்றூரும் ஆந்திராரும் என்ற என்வியாசம் பார்க்க (சேந்தமிழி, 22, பக். 287-8). வடகூவும் - நாகலாபுரம்.

1245. விஜயநகரவேந்தர்நாளில் அவர் பிரதிபிதியாய்த் தென்னாடாண்டவர்; "வீரபிரதாப மாரமண்டலேசுவர மகாராஜ திம்மராஜ விட்டலதேவ மஹாராஜ" என்று சிறப்பிக்கப்பெற்றவர். இவர் அனந்தசயனத்தின்மேல் கி. பி. 1543-ல் படைவெடுத்தவர் என்பர் (சேந். 22, பக். 270-1).

1246. அம்சி - விஜயநகரவேந்தர் தலைநகரான ஹம்பி (Hampi) என்பது. இம்முதலியார் மதுரைநகர் தாலூகாவில் உள்ள செம்பூரினர். சந்திரவமி சத்துப்பாண்டியராஜிய யாம், அச்சந்திரனுன்சேசர் சிவபிரான் தம் சடையிற் கொண்ட கண்ணியின் மரபினரைப் பாட இழுக்கில்லை என்பது கருத்து. (1636)

1247. பாடாத கந்தருவம், எதியாத கந்துகம் முதலியன, அதன்மொழிகளாற் குறிகாக்கு வெளிப்படையாயின. கந்தருவம் (-இசை), கந்துகம் (-பந்து), குந்தம் (-குலம்), பாடலம் (-பாதிரி), சடலம் (-சடை) என்பன குறிகாக்குப் பரியாயங்கள்.

1248. செழியனுக்கும் இக்கீர் (இத்தன்மையே) என்க. 'எண்ணீர்' என்ற பாடத்துக்கு, செழிபற்றும் (இத்தன்மையை) எண்ணீர் என்பது பொருளாகும்.

1249. கன்னிகாமாடம் - காரிணப்பொருள் தங்கும் இடம்.

1250. கோவை - சந்திரவாணன்கோவை. இவர் இக்கோவை இயற்றிய செய்தியைச் சேயுழிருகன்பிள்ளைத்தமிழ் தூலாசிரியர்வரலாற்றுட் காண்க (பக். 14).

1252. 'ஒவ்வத் தூந்தாடும்' என்பது திருத்தம்போலும். செம்பியவன வன், பழைய திருயார்மரபின் என்பதும், இவன் திருத்தேர்செய்தகாலம் கி. பி. 1521 - என்பதும் அறியத்தக்கன.

1253 - 4. நரை கோடு - நரைத்த (வெளுத்த) கொம்பு. யானைக்கன்றும் வளநாடும் புலவர் அரசராத் பெறுதல் வழக்கு; 1303-ம்பாடல் காண்க. பரராச சிங்கன், பரராசசேகரன், பரராசசிங்கையாரியன் எனப் பெயர்பெற்ற அரசன் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தை 16-ம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில் ஆண்ட னன் என்பர். குருடரை அரசர் காணக்கூடாததலின் திரைக்குச் மறைந்தும், விற்பிடித்தகோலங்கொண்டும் பரராசசிங்கன் இருந்திலையை அந்தக்கவி தம் அகக்கண்ணுலறிந்து இப்பாடல்கள் இயற்றினர் என்பர்.

1255. பொற்பு அத்தம் - மலையின் அழகு; மலையும் தோற்றழியும் புய மெனினுமாம்.

1256. திருமால் பின்போயது திருமுழிசைப்பிரான்பொருட்டு; ஈசன் தூதுசென்றது சுந்தரமூர்த்திகன்பொருட்டு; அம்முறையே பிரமனும் தமிழ்ப் பெருமான்பின் சென்றான் என்க. விசயப்பிரமன் - விசயனென்ற பெயர் கொண்ட பிரமாதிராயன். பிரமாதிராயன் பிரமராயன் என்பன அரசாங்கத்தில் அதிகாரம்வகிக்கும் பார்ப்பனர் பெறும் பட்டப்பெயர்கள். திருவாதவூடிகளைத் 'தென்னவன் பிரமராயர்' என்பர்.

1257. செக்குன்றை - திருச்செக்குன்றாராகிய செக்கோடி. 'ஒப்பிலாத மழவராயர்' என்பது திருச்சிராப்பள்ளியில்லா அரியலூர்த்தலைவர்கொண்ட பட்டப்பெயர் (I. M. P. Tp. 803 c). அளக்கும் படி—அளக்கின்ற பூமி, நித்தியப் படித்தரம்.

1260. சந்திரசேகரவாணன் என்று தொண்டைமண்டலசதகங் கூறுத லால், இவன் வாணவமிசத்தரசன்போலும்.

1261. இவன், சாலையின்னன்வமிசத்தவனான் (1152).

1263. சேவப்பநாயக்கர், தஞ்சாவூர் ஸம்ஸ்தானத்தை ஆண்ட முதல் நாயகவரசர் (1549-72); திம்மப்பநாயகர் - அவர் தந்தையார்போலும். இவர் ஒலைகள் (-திருமுருகன்) காரோல நீரோலைகளாகும், பாக்கமுடையானுக்கு என்க.

1264. அநதாரிப்புலவர்வரலாற்றை, சேந்தமிழ் 4-ம் தொகுதி, 371-5-ம் பக்கங்களிற் காண்க.

1265—67. சுந்தரபாண்டியம் - தடாதகைப்பிராட்டியின் வரலாறு கூறும் காப்பியம்; இந்நூல் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்திற்கு முதன்முதற் கிடைத்தது. கச்சிவீரப்பன் - மதுரையாண்ட கிருஷ்ணவீரப்பநாயக்கர் (கி. பி. 1575). திருவிருந்தான் - அவ்வரசன் சேனாபதி. மன்றை - சேரங்கத்தையடுத்துள்ள ஊர் என்பர் (சேந். 4; பக். 374.)

1268. நாணிக்கண்புகைத்தல், மூன்றாமடி தனத்தையும், நான்காமடி முதுகையும் குறிக்கும்.

1269. மதுரையிற் புதுமண்டபம் என்ற வசந்தமண்டபம் நாயக்கவரசரார் கட்டப்பெற்றதைக் குறிப்பது. இம்மண்டபம் 1628(வாஸ்) மேமீ அஸ்திவாரம் நாட்டப்பெற்று 1635(வாஸ்) மேமீ முடிவுற்றது என்பர்.

1270. இஃது அங்கு மீனாதி தெப்பக்குளம் அமைத்தவராலாறு குறிக்கும். திருமலைநாயக்கர்சமுத்திரம் எனப் பெயர்வழங்கிய இது 1635-ம் ஆண்டு கட்டி முடிக்கப்பெற்றது.

1272. இத்தளவாய் திருமலையாயக்கருடைய சேனாபதி. 'திருவணையடைத்தனன்' என்பதற்கேற்ப, இக்காலத்தாரும் அதனை 'இராமப்பய்யனை' என்று வழங்குதல் காண்க. சடைக்கன் - கூத்தன்சேதுபதிசுமாரரான சடைக்கத்தேவர் என்ற தளவாய்சேதுபதி (கி. பி. 1606). 'இராமப்பய்யனம்மானை' என்ற நூலில், இச்சேனாபதி பட்டையெடுத்துப் பாம்பனைக்கட்டி இராமேசுவரஞ் சென்ற சேதுபதியைப் போரிற் பிடித்துவந்தான் என்றுகூறும்.

1274. இவ்வரசன், புதுக்கோட்டைச் சீமைமையும்த் அதனைச்சூழ்ந்த பிரதேசங்களையும் ஆண்ட பல்லவகுலத்தரசருள் ஒருவன். இவன் கி. பி. 1539-ல் வாழ்ந்தவன் என்றும் 'சிவந்தெழுந்த பல்லவனுலா' என்ற நூலொன்று இவன் மேற்பாடப்பட்டுவதென்றும் தெரிகின்றன (Manual of Pudukotta Stato), மாதாம்படி - பெண்ணாகிய பூமி.

1275. பூட்டகம் - வீண்பெருமை; தெல்லுக்குச்செல்.

1276. இளக்காரம் - இளசியநிலை, தாழ்மை; 'ஊரில் இளக்காரம் வண்ணுக்குத்தெரியும்' என்பது உலகவழக்கு.

1277. சேல் - மதஸ்யாவதாரமூர்த்தி. சேல் வேல் கால்கள் கடல்களை வற்றச்செய்தவை; அவைபோலக் கண்கள்பெருக்கும் நீர்வெள்ளத்தைக் கன தனங்கள் வற்றச்செய்வன எ-று.

1278. பதடி - உமி. குடைகரி - பொன்னுருக்கக் குடைந்த கரிக்குகை.

1279—81. இப்பாடல்களின்வரலாறுகள் 1383-ஆம்பாடலிற் குறிக்கப் பட்டுள்ளன. 'முகஞ்சோர்ந் தகன்றிடு மேகாலிப் பாவலன் முன்னின்று, இகழ்ந்தே னிலையைய வென்று சுடுநெய்யி னிற்கையைவிட், மெத்தே யுணு மெச்சில் வாயைக் குழவி யுலப்பியற்றி, மகிழ்ந்தே புகழ்பெறு சர்க்கரையுங் கொங்கு மண்டலமே' என்ற கோங்குமண்டலசதநகர் செய்யுளுங் காண்க.

1282. செவ்வந்தி, மேற்குறித்த (1268) திருவிருந்தான் தமையன் ஆவீர்.

1283. செங்குன்றை - தொண்டைநாட்டேர். இவ் வெல்லன் ஆணூர்ச் சர்க்கரைகாலத்தவன் (1341 - ம் பாடற் குறிப்புக் காண்க).

1286. பதினமூன்றொ டெட்டிக்கோ - மூவெழுவள்ளல்கள். மற்றொரு வேந்தன் - குமணன்.

1289-91. தளவாய்சேதுபதி 1645—1670- வரை ஆண்டவர்.

1295. விஞ்சைக்கோவை, சேதுபதிமந்திரி தெய்வகன்னிபிள்ளை பேரில் பலபட்டடைச்சொக்கநாதப்புலவர் பாடியது. விஞ்சை-நெட்டிர்; சிவ கங்கைச் சீமையைச் சார்ந்தது. இக்கோவை பாடிய சின்னாளில் அப்பாடல் பெற்றதெய்வகன்னி இறக்கவும் சுப்பிரதீபக்கவிராயர் பலபட்டடைப்புலவர் மேல் வசையாக—'நீதவைரகு நாதன்மெச்சுந் தெய்வகன்னி மீதுவிஞ்சைச், கோவையென்ற பில்லிவையத்துக் கொன்றாயே - பாவியுன்ற, னிட்டடைச்சொ லார்பொறுப்பா ரேண்டா மடையபல, பட்டடைச்சொக் காழுமுவம் பா' என்று பாடினர் என்பர் (சேதுநாடுந் தமிழும் பக். 18-9).

1297—8. திருச்சாலை - சாலைக்கிராமம். நடீர் - ஊர்கடு. நகம் - மலைக்கல். கடீர் - பாசறை; கட்டுரின் என்பதன் விகாரமுமாம்.

1300. பலிபீடம் - சேதுவேந்தர் அரண்மனையிற் கோயில்கொண்டுள்ள ஸ்ரீராஜராஜேசுவரியின் பலிபீடம். சேதுவாசல் - சேதுபதியின் ஆஸ்தானம். ஏலனவாரு - நாயக்கவரசர் குடிப்பெயர்.

1301—3. முத்திரைப்பயினை - 18—ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்த பிரபலமான சேதபதிமந்திரி. 1303. கி. பி. 1740—1769-ல் இரா மேச்சுரக்கோயிலின் மூன்றாம் பிராகாரம், இவராலும் (எங்கள் முன்னோர்) சின்னப்பிரதானி கிருஷ்ணையங்காராலும் கட்டிமுடிக்கப்பட்டது. இவ்விருவரின் உருவச்சிலைகள் அப்பிராகாரத்து உள்ளன (M. M. 741).

1304. 'சேதக்காதி சிறந்தவசீர நாட்டான்' என வச்சிர நாடு கூறப்படுதல் காண்க (1315). சலுபா - 14 - ம் நூற்றாண்டில் மதுரையைக் கைப்பற்றிய யாண்ட தருக்கவரசர்மரபினர்போலும்.

1306. காரியப்பேர் - காரியத்தலைவர் (சீவக. 2110, உரை.)

1309. 1253 - ம்பாடற் குறிப்புக் காண்க.

1311. மாகத்து அத்தம் புசுழான் - விண்ணை எட்டும் கீர்த்தியினன். அத்துதல் - ஈட்டுதல். மலரினை (மலரில்) சுத்து அத் தும்பி என்றும், மோகம் தத்து (ஆபத்த) என்றும் பிரித்துப் பொருள்கொள்க.

1317. கறுப்பு - பஞ்சம், குற்றம். கறுப்பன் தொண்டைமண்டல சதகம் பாடுவித்த பிரபு.

1318. நிணம் போதத் தன்னி என்றது, மாமிசபிண்டமாகி எ-று. வங்கணம் - நட்பு.

1320. இப்பிரபு, சொக்கநாதநாயக்கர்காலத்தில் (1704—31) அவர்பிரதி நிதியாய்த் திருநெல்வேலிச்சிற்றை ஆண்டவர். இரையூரான இராசை, சேரங்கத்தை யடுத்துள்ள தென்பர். இவ்வடமலைபார் புலவர்க் குபகாரியாக விளங்கியதோடு சிறந்த கவியாகவுயிருந்தனர் என்பது, 1706 - ல் இவரையற்றிய மச்சபுராணத்தாலும் 1322 - ம் பாட்டாலும் அறியத்தக்கது.

1321. நீலி - அரக்கியான தாடகை.

1322. நானம் - கத்தூரி. 1323. தூதிச்சி - தூதுசெல்லும் பெண். சிக் கென்று பணைத்தல் - உலிதாய்ப் பெருத்தல்.

1324. தரையிற்கிடக்கும் கோயிலையடைந்த என்க. நீர்க்கிடை - நீரிலுள்ள நெட்டி. வார்க்கு இடை வேல் - வாரால் கட்டப்பட்ட வேல்.

1325. முடக்கால் - (பிறையின்) வளைந்த முனை; 'ஒருதனு விருகால் வளைய' (தேவா. 142, அடி 14) என்புழிப்போல, 1326. வெற்றிமுரசு - கடல்.

1327. புரசைவடம் அலை - கழுத்தின்கயிறு அசைய, வடமலை - இமயம். வடமலையப்பாறுஞ் செல்ல முரசை முழக்கஞ்செய்தோய் எனக் கூட்டுக. வடம் அலை - ஆலிலையினும் பாற்கடலினும், அப்பாம்பில் - அந்த ஆதிசேடனிலும்.

1328. இரவுக்குறியில் அல்லகுறிப்பட்ட தலைவன் பூவொன்றினைத் தன் வருகைக்கு அடையாளமாக ஒருமரத்திலைவைத்துச் சென்றதாகப் பின்னோர் பாடும் 'அலர்க்குறி' என்னுந் துறை. மூங்கிலில் அல்லிமலரைவைத்துச் சென்றான் என்பது கருத்து.

1329—32—இப்பாடல்கள் குறுங்குழம்பி என்ற பார்ப்பனப்புலவர் பாடியவை என்று கொள்ளற்குரியன. இவரைச் 'சொல்லயிற்புலவன்' 'சொல்லயிலாகச் சொரிகவிமாரி' என்று தொண்டைமண்டலசதகங் கூறுதலால் வாக்குச் சித்திபெற்றவர் இவர் என்பது தெரிகின்றது. பள்ளம் - ஆழம், பி-பள்ளமே - தி-பள்ளமேய், பி. கொள்ளமுடி - தி-கொள்ளமுடி. 1331. டக்கயம் - கொடி. மாதர் அடக்கமும் என்க. முரடக் கெடி மண்டலீகர் - கொடியாரான வலிமைபெற்ற தேசாதிபதிகள். கரடம் - மதம்பாய்சுவடு. 1332. கற்றா - கன்றுடன்கூடிய பசு.

1334. 'சீமையில்வா முதானனை' என்று பாடமோதுவாருமுள். 1189 - 90—ம் பாடல்கள் ஒப்பிடற்பாலன.

1335. கண்ணுனை - கண்ணிலடித்துப் புரியும் குள். செய்யூர் - தொண்டைநாட்டது. 'உளவனையினுன்' என்று திருத்திக்கொள்க.

1337. காமலண்டன்-கொங்குநாட்டுத்தலைவர்க்கு வழங்கிய சிறப்புப்பெயர் (S. I. I, Vol. IV. 415). மேனாப்பு - நினைதச்சொல். "மீது முலகிலெட்டுத் திக்குஞ் சொட்டையில் வெல்லவல்லோன், கூறுந்தென் காரையிற் சர்க்கரை வேந்தன் கொழுந்தமிழர், பேறும் புகழும் பெறவேண்டி நாவலன் பெற்றகையான், மாறுஞ் சவுக்கடி பெற்றது வுங்கொங்கு மண்டலமே" என்பது வரலாறு. சவுக்காலடித்த புலவர் பாடியது இப்பாட்டு.

1333. சம்பந்தச்சர்க்கரை தளவாய் இராமப்பையரால் சிறைப்பட்டிருந்த போது, தன்னைக் காணவந்த புலவர்க்கு ஏதேனுங் கொடுத்துதவுமாறு தன்மனை விக்குக் கடிதங்கொடுத்தனுப்ப அதனைப் பெற்ற அப்பெண்மணி வேறு

கொடுத்தற்கின்றித் தன்மாங்கலியத்தையே அளிக்க, அப்புலவர் அதனைக் கைக் கொண்டு, சர்க்கரையைச் சிறையிட்ட தளவாயிடம்வந்து நடந்த செய்தியை அறிவிக்கவும் அவர் அப்பிரபுவைப் புகழ்ந்து அவரையும் அவருடனிருந்த தலைவர்களையும் சிறைவிடுவித்தனர் என்பர்; 1340—ம் பாடல் காண்க.

1339. அங்ஙனம் சிறைக்கோட்டத்திற் சென்ற அப்புலவர் சர்க்கரையை இன்னார் என்றறிதல்வேண்டி அவரைப்போல அங்குச் சிறைப்பட்டிருந்த தலைவர் சிலரை உசாவ அவர்கள் 'பரிசுபெறுஞ் சமயம் இதுவேயோ' என்று பரிசுசித்தபோது அப்புலவர் கூறியதாம்.

1341. ஆணார் - நொய்யல் என்ற நதியை அடுத்துக் கொங்குநாட்டுள்ள தோர் ஊர். செங்குன்றைத் தலைவனான எல்லன் என்றவனது சர்க்கரையின் வள்ளன்மையை அறிய விரிக்கப்பட்ட புலவரொருவர், அச்சர்க்கரையைக்கண்டு அவரைப் பெரிதும் உபசரிக்கப்பட்டுவந்தபோது, அப்பிரபுவின் தாயார்க்கு அவர் வேண்டுகொண்டு அவமானமொன்றிழைக்க அதனையும் பொருட்படுத்தாது முன் போலவே அபிமானங்காட்டிய அச்சர்க்கரையின் பெருந்தகைமைக்கு வியந்து தம் தலைவனான எல்லனிடம் வந்து அப்புலவர் கூறியது இப்பாட்டு. இதனை— 'திருத்து புகழ்பெறு மாணாரிற் சர்க்கரை செந்தமிழோன், விருத்த முடனன்னே மேலேறத் தாய்வெகு ளாமலெனைப், பொருத்த முடன்பத்து மாதஞ் சுமந்து பொறையுயிர்த்தாய், வருத்த மிதிவென்ன வென்ற நவன்கொங்கு மண்டலமே' என்ற பாட்டானும் உணர்க. எல்லனது கொடைப்பெருமையை 1283—ம் பாடலிற் காண்க.

1342. கொங்குநாட்டில் வடகரையாற்றாறில் வாழ்ந்த வேட்டுவத்தலைவன் இவனென்றும், திருச்செங்கோட்டிற் பல திருப்பணிகளும், ஆரிய வீரச்செயல்களும் புரிந்தவனென்றும் 17—ம் நூற்றாண்டிடைவில் வாழ்ந்தவனென்றும் "வடமுத கின்று வருகா விரியின் வனத்தையென்றந், திடமுறு கொங்கினும் பாசன மாகச் செலப்பிரித்தவன்" என்றும் கூறுவர். (கொங்கு. சத. பக். 96.)

1343. ஆற - ஆறசுழூர்; சேலம் ஆர்க்காடுஜில்லாக்கள் சந்திக்குமிடத்தில் ஒன்றினுள் ஒன்றாக ஆறு அகழ்கள் குழப்பட்டமையின் இப்பெயர்பெற்ற தென்பர் (கொங்கு. சத. பக். 60). இவ்வூர் வாணவாசத்தரசர்க்குத் தலைமையிடமானது. இவ்வாறையானன், முன் 1158—ம் பாடல் முதலியவற்றிற் கூறப்பட்ட வாணான் ஒருவனாவன்,

1344. 'பூத்ததுணைகொண்டபோர்வாணன்' என்பதனால், இவ்வாணனது போர்வெற்றிக்குப் பூதமொன்று துணைபுரிந்ததாகக் கருதப்பட்டமை தெரிய வருகின்றது. 'இலகு புகழாற யேகம்ப வாண, னலகை வரும்வருமென்றஞ்சி' (966) என்ற வெண்பா இங்கு ஒப்பிடற்பாலது.

1345. இக்காலிங்கராயன் கட்டிய அணை 'காலிங்கராயன் அணை' என இன்றும் வழங்குவதென்றும், இவ்வினைக் கோயம்புத்தூர்ஜில்லா ஊற்றுக்குழி ஜமீந்தாரர்களின் முன்னோளுகவுங் கூறுவர் (கோங், சத. பக். 87—8.).

1348. கம்பர் காவிரி கரையடங்கப்பாடியது, "கன்னியழிந்தனன்" (504) என்ற வெண்பாவாம். இதற்காகக் கொங்குநாட்டார்விரும்பப்படி சோழனால் கம்பர்க்கு விடப்பட்ட கலியாணவரியை அங்குள்ள புலவர்க்கு அளித்துவரும்படி அவர் செய்வித்தனரென்று கூறும், கோங்குமண்டல சதகம். கவசைநகர்—கவசையம்மன்கோயில். இம்முடி - ஒரு பட்டப்பெயர்.

1349. "கலியின் மெலிந்து புலவருக் கீயக் கையிலின்மையால், புலியினுழைப்புக்குக் கள்வர்கள் பங்குப் பொருட்டிரளை, மலிய வெடுத்துப் புலவனுக் கீந்த வடகரையான், வலியன் கணவாளன் செட்டிபின் ளாண்கொங்கு மண்டலமே" என வரலாறு காண்க. பாரியூர் - கோபிசெட்டிப்பாளையத்தைச்சார்ந்தது. கணவாளனாகும் - ஒருவகைத் தொழில்செய்யுஞ் சாதி. 'கணவாளத்தொழிலால் முயன்றுன்பான் கணவாளன்' என்றும், சாதிகுறிக்கும் பெயரென்றுங் கூறுவர் மயிலைநாதர் (நன். 144, 275, உரை.). ஹொய்சளமன்னரான வீரவல்லாள தேவர்காலத்து அமைந்த இவன்சாஸனமொன்று பாரியூர்க் கோயிலில் உள்ளதாம் (கோங்கு, சத. பக். 122).

1350. சென்கரைநாட்டுத் தாராபுரத்தையடுத்த கொற்றனூரிற் கோயில் கொண்டென்ன அப்பிரமேயவீசர். "கொற்றையில் வீற்றரு ளப்பிரமேயர் கொடிஞ்சிசெலப், பெற்றதன் பிள்ளையை வெட்டியிட் டானற் பெருமையுற, உற்றுள ராயர்பொற் சிம்மா சனத்தி னுவந்துவைத்த, மற்றெரி நீன்புய வேணுடன் வாழ்கொங்கு மண்டலமே" என்பதனால் இவ்வரலாற்றிக.

1351. நாணிக்கண்புதைத்தல். சிங்களர் பம்பிட என்க. பம்புதல் - ஓடிப் பதுங்குதல்; பம்முதல் என்பது வழக்கு. கி. பி. 1190-ல் இலங்காபுரி என்ற தண்டநாயகன்கீழ்த் தென்னாடுபுகுந்து கொள்ளையாடிய சிங்களப்படைபையப் பொருதோட்டிய பாண்டியன்சேனைத்தலைவருள் கோப்பணன் ஒருவன் என்

பது, “தென்பாண்டி நாட்டினிற் சிங்களர் தீமை செயச்செழியன், முன்போ யகற்ற வலியற்ற காலத்தின் மெய்ம்பொடவர், பின்போடத் தானே கொடு மோட்டு வீரன் பெருங்கனத்தை, மன்பு வலனெனுங் கோப்பண னுங்கொங்கு மண்டலமே” என்ற பாடலால் உணர்க (கோங்கு. சத. 59). கொங்குநாட்டுப் புரவிபாளையம் ஜமீந்தார்கள் இக்கோப்பணன்மரபினர் என்பர் (செ. பக். 70).

1352. பழங்காலமுதலே கொங்குநாட்டில் வாழ்ந்த அரசவகுப்பினருள் ஒருவர், ‘கங்கன்கட்டி’ ‘பல்வேற்கட்டி’ எனச் சங்கச்செய்யுட்களினும் புகழ்ப் பெற்றவர் (சேரார் - சேங்குட்டுவன். பக். 114-5 பார்க்க). இவர் வமிசத் தோர் பிற்காலத்தும் பெருந்தலைவராகவும் வீரராகவும் தாரமங்கலம் அமரகுந்தி என்ற தலைநகரங்களில் வாழ்ந்தனர். கி. பி. 1641—ல் கந்தருவராசனின் சேனை யால் வணங்காமுடிக்கட்டி என்பான் முறியடிக்கப்பட்டான் என்றும் அதற்கு இவ்வாரணவாசியே காரணமானவன் என்றுங் கூறுவர் (கோங்கு. சத. பக். 101).

1353. இக் குப்பிச்சிவாலாற்றை—‘தேசுற் றிலகும் விசய நகரத் திற லரசன், வாசற் பணிக்கனை மண்கொள்ளக் குத்தியம் மன்னனைக்கண், டேசற் படு மச மாவியை யாட்டி யெவருமெச்ச, மாசற்ற நாடுகொள் குப்பிச்சி யுந்தொண்டை மண்டலமே’ என்பதனாலும் அதன்குறிப்பாலும் உணர்க (கோங்கு. சத. பக். 64.)

1356. இவர், 180 வருஷங்கட்குமுன் புதுச்சேரியில் டியூப்பளே என்ற பிராஞ்சியத்தலைவர்க்குக் காரியநிர்வாகத் தலைவராயிருந்த சீமான். ‘ஆனந்த ரங்கனும் வாழ்நீந்த மண்டலமே’ என்று திருத்தக.

1357. நரையான் - சிச்சிலிப்பறவை, காகம், பிரம்பூர் - சென்னையைச் சார்ந்த ஊர். புதுவை - புதுச்சேரி.

1358. ஓராயிரம் பைமான் - ஆதிசேடன். அந்தரங்கன் - உள்ளங் கலந்த நண்பன்; அறிவிற்சிறந்தவன் எ-று. இன்பு அரங்கன் அன்பன் - பத்தர்க்கு இன்பம்வினைக்கும் ஸ்ரீரங்கநாதர்க்கு அடியவன். பிரம்பை - பிரம் பூர்.

1359. நேரிழை - கன்னிராசி. (இவ்விராசிக்கு) ஏழாவது மீனம், ஆறாவது கும்பம், ஐந்தாவது மகரம், நான்காவது தனுசு. பெண்ணெருத்திற்கு விழியேழுள்ளன என்பது முதலிய பொருளும், விழிமீனமும் முலைகும்பமும் ஶாது மகரமும் நெற்றி வில்லுமாக உள்ளன என்ற வேறுபொருளுந் தோன்றல்

காண்க. “துங்கவரை மார்பா துரைநங்க பூபதியே, இங்கொர் புதுமை யியம்பக் கேள் - பங்கயக்கை, யாயிழைக்கு நான்குநத லைந்துகுழை யாறுமுலை, மாயவிழி யேழா மதி” என்ற வெண்பாவும், இப்பிரபுமேல் இக்கருத்தேபட அமைந்துள்ள மை அறியத்தக்கது.

1360. பால் அயிலான் - பாலைப் பருகான். பஞ்சு உளி என்றே சுளிப் பாள் - காலிற் படும் பஞ்சையும் உளியாகக்கொண்டு வருந்துவான். பாலையில் ஆட்பின் - பாலைவனத்தில் தலைவனுடன்.

1361-2. குன்னரங்கன் - அரியலூர்த்தலைவரான மழவராயருள் ஒருவன். இவன் இறந்தபோது இவை பாடப்பட்டனவாம் (1257-ம் பாட்டுக் காண்க.).

1363. முடிக்கும் மரு புக்கு இசையா - முடித்தற்குரிய மருக்கொழுந்து புகுந்து முடித்தற்கேலாத (இளமுடிமயிர்). மதன் பிடிக்கும் அரும்பு - புஷ்ப பாணர். குமர் - அழிவின்மை. கடல் ஏற்றுவித்தல் - தீபாந்தர தண்டம்விதித் தல். எட்டமன் - எட்டயபுரத்தரசர்.

1368. மருதுபாண்டியன் - சிவசங்கைச் சீமையை ஆண்ட தலைவர்; 18-ம் நூற்றாண்டினர். மருதம் பாண்டிலும் விழ. பாண்டில் - சகடம்.

1370. இப்புலவர் இற்றைக்கு 230-வருஷங்கட்குமுன் வாழ்ந்தவர் என்பர்.

1371. துள்ளி - துளி; ஈண்டுக் கடல்.

1372. எழுமூவர் - கொடையிற் சிறந்த 21- வள்ளல்கள். ஏழெழுவர் - கல்வியிற் சிறந்த 49-சங்கப்புலவர். ஏழொன்பதின்மர் - சிவபத்தியிற் சிறந்த அறுபத்துமூவர்? குழுமார் - கொங்குநாட்டது.

1374. பாகடுகூறல். சுந்தரன் பூவை - சுந்தரனுட்டிலுள்ள பெண். மதன்தேர் - தென்றல்.

1375. அண்ணாமலையில் வீரவசந்தராயர் என்பார் சகல 1770-ல் தரும கர்த்தாவாக விளங்கினவர் (அண்ணாமலைச்சுதகம்—101). இப்பாட்டிற் கூறப் பட்டவர் இவர்போலும்: இப்பாட்டு ‘அலர்க்குறி’ என்னுந் துறை (1328-ம் பாட்டுக் குறிப்புக் காண்க.). ‘வாரணமேல் ஒரு வாரணமேறி - அத்தியில் ஆம்பல் ஏறி. அத்தி ஆம்ப லீரண்டும் யானைப் பரியாயங்கள். அத்திமரத்தின்மீது அல்லிமலர் வைக்கப்பட்டிருந்தது என்றபடி,

1376. அடை பொதுவாக்கிப் பொருள்வேறுபட மொழியும் ஒட்டணிக்கு மேற்கோள் (தண்டி. 53, உரை). உண்ணிலவு நீர்மை - மனத்துள் உண்டாகிய குணம், உள்ளே உண்டாகிய நீருடைமை. தண்ணளி - அருள், தப்பமுடைய வண்டு. கண்ணெகிழ்தல் - கண்ணோட்டங் கொள்ளுதல், மதுச்சோர்தல்.

1377. அடைவிரவிப் பொருள்வேறுபடவரும் ஒட்டணிக்கு மேற்கோள்.

1378. அடையை விபரிப்படுத்திப் பொருள்வேறுபடவரும் ஒட்டணிக்கு மேற்கோள். சேர்வோர்க்கு அருமையும் இனிமையின்மையும் கருமையும் கடற்குண்டென்க. கடல் மற்றொருபொருளில் வள்ளலாம்.

1379. மிழைச்சதகம் சர்க்கரைப்புலவர் பாடியது (செந்தமிழ், தொகுதி 24; பக். 24.) நடக்கப்படிக்கின்ற - படிப்பு நடைபெற்ற. கல்விப் பயிற்சிக்கு முன்னே கொடைப்பயிற்சிபெற்றவர் எ - று.

1380. வின்மாரி - இத்திரயில்லீட்டுப் பெய்யும் மேகம்.

1381. ஆளுடையார் - திருப்பெருந்துறைச் சிவபிரான். மண்டகம் விகாரம்; 'மண்டகமெடுத்த நிலத்தொடும்' என்பது சாஸனம் (S. I. I. i. 150, 61.)

1382. இப்பாட்டிற் கண்ட தலைவர்வரலாறுகளைத் தோண்டி மண்டல சதகம் 69-76-ம் பாடல்கள் கூறும்.

1384. (வரி-11) 549-புலவர் என்றும்; (12) 449-பேர்கள் என்றும்; (28) மதுரையாசிரியன் மாறன், (36) வியாழமாலையகவல், (59) நக்கீரரும் என இத் தொடக்கத்தார் நாற்பத்தொன்பதின்மர்-என்றுங் கூறும் களவியலுரைப்பாயிரம். அதனுள், 60-78-வரை அடிகளிற்கண்ட புலவர் பெயர்கள் காணப்படாததோடு, 60-5; 70-2-ஆம் அடிகளிற் கூறப்பட்டவர் களவியலுரைகேட்ட பரம்பரையினராகவும் காணப்படுகின்றனர். இப்பெயர்களுள் ஆண்டைப் பெருங்குமரார் என்பது முண்டம்பெருங்குமார் என்றும், மாதவனார் இளநாகனார் என ஒரு பெயராகவும், செல்வத்தாசிரியர் என்பது செல்லுரையாசிரியர் என்றும் பேதங்கள் உள்ளன. முத்தொன்னாயிரம் பிறசான்றோர் செய்ததாக நச்சினுர்க்கினியர் கூறுவர். (22-ம் வரி) 'அகத்தியமில்லக்கணம்' என்று திருத்தக.

1385. ஏழேழோடு ஐஞ்ஞாறு (=549) தலைச்சங்கத்தும், ஏழேழோடு பஃது (=50) இடைச்சங்கத்தும், ஏழேழு (=49) கடைச்சங்கத்தும் வீற்றிருந்த புலவர்கள் என்க.

1386. இப்பாடல் கூறும் புலவர் தொகைகள் முன்னூல்களுடன் வேறு படுகின்றன.

1390. இஃது இழுமென்மொழியான் விழுமியது தவலும் நோல் என்பதற்கு மேற்கோள். இக்காஞ்சிபற்றி மார்க்கண்டேயனாபாடிய பாட்டொன்று புறநானூற்றுள் (365) தொகுக்கப்பட்டுள்ளமை அறியத்தக்கது. இவரைத் தலைச்சுக்கப்புலவருள் ஒருவர் என்பர், நச்சினுர்க்கினியர்.

1391. 'பயந்தமழைகீர்' என்னும் சோழமண்டலசாதகப் பாட்டில் இவன் பெயர் 'மயிந்தன்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது; 'ஆலஞ்சேரி மயிந்தன், ஊருண் கேணி நீரொப்போன்' என்று, இப்பாட்டின் 15-௯-அடிகளை நச்சினுர்க்கினியரும் மேற்கோள்காட்டினர் (நோல். அகந். 30, உரை).

1392. வள்ளுவனார் நெய்தற்றொழில் செய்தவந்தவர் என்பது இப்பாட்டோற் புலப்படுகின்றது.

1394. "நீதிமா மதூக நீழ னெட்டில யிருப்பை யென்றோர், காதல்கூர் பனுவல் பாடுங் கயிலனார் பிறந்த மூதார்" (நீருவாலவாயுடையார்புராணம், 27, 3) என்பதனுல் கயிலர் பிறந்த ஊர் பாண்டிநாட்டுத் திருவாதவூர் என்பது தெரியலாம். இருப்பை, அவ்வூர் ஸ்தலவிருகடும் என்பர் (ஐடி, ஐடி, குறிப்பு, பக். 105). 'வட்டவொண்டி' என்றும் பிரதிபேதம்.

1395—6. இவை மந்திரச்செய்யுட்டு உரையாளர் காட்டிய பாட்டுக்கள், இவ்வெண்பாக்களுள் முன்னது சாவவும் பின்னது வாழவும் பாடியதென்க.

1397. 'அங்கம் குலங்க வரிவாளி நெய்யென்றோர், பங்கக் கவிதை பரமன் சொலவளிந்து, சங்கறுப்ப தெங்கன்குலத் தம்பிராற் கேதென்றோர், துங்க முறுங்கவிதை சொன்னு நெதிர்புணர்ந்து' என்பது நீருவாலவாயுடையார்புராணம். "வேளாப் பார்ப்பான் வாளரத் துமித்த வளை" என்ற அகநானூற்றுத் தொடர்க்கு, "வேளாப்பார்ப்பான்—யாகம்பண்ணுத ஊர்ப்பார்ப்பான்; இவர்களுக்குச் சங்கறுக்கையுந் தொழில்" என்றொழுகிய அரும்பதவுரையாளியாக் கூற்று இங்கு அறியத்தக்கது. ஊர்ப்பார்ப்பான்—நகரவதிகாரமுதலிய இலென்கவிருத்தியுள்ள பிராமணன். "இவ்வூர் ஊர்க்கரணத்தான் ஊர்ப்பார்ப்பான் பாரதாயன்கிழவன் ஈசுவரசன்மன்" எனவரும் சாஸனத் தொடரால் இப்பொருள் பெறப்படுதல் கண்டுகொண்க. (S. I. I. iv, p. 90)

1399. ஊசியறகு - அறகுவகை. இறக்கோடு - இறமினின் செதில்.

1400—1421. இப்பாடல்களின் செய்திகளை மகாவித்வான், ரா. இராகவையங்கார் அவர்கள் எழுதிய 'நல்லிசைப் புலமை மெல்லியலர்கள்' என்ற நூலில், ஔவையார்வரலாற்றட் காண்க.

1400. ஏழிற்கோ - நன்னன். ஏழில் - கொண்டானாட்டில் உள்ள அவன்மலை; 'நன்னன்னனாட்டேழிற்குன்றத்து' (அகம் 349) 'கொண்கான நன்னாட்டேழிற்குன்றம்' (நற். 391) எனக் காண்க. இது, மேலைக்கடலருகில் உள்ள கன்னனூரிலிருந்து வடக்கே 18-மைலில் உள்ளதொரு மலை என்றும், 'ஸப்தகைலம்' என வழங்குவதென்றும் கூறுவர். இந்நன்னனைப் பெண்டொலை புரிந்தவன் என்றும் (குறுந். 292) புலவர்க்கு அடைத்தவாயில் உடையவன் (புறம். 151) என்றும் முன்னோர் இகழ்வர்.

1401. இது உசைச்செய்யுட்டு உதாரணம். சில அடிகளுந் தொடர்களும் முன்பின்னாக மாறியும் பிரதிபேதங்கள்கொண்டும் இருத்தலால், இப்பாட்டின் அமைப்புத் தெளியக்கூடவில்லை; ஆயினும் உற்றுநோக்கி ஒருபடியாக அமைக்கப்பட்டது.

1403. அங்கவை சங்கவை - பாரிமகளிர்; 'பாரிமகள் அங்கவையை' (1408) என வருவதுங் காண்க.

1404. பாரி பறித்த பறி என்றது ஓளவையின் பிரிவாற்றாத பாரி அவர் விருப்பின்படி பரிசில் கொடுத்தனுப்பி இடைவழியிற் பிறரையேவி அவற்றை வழிப்பறிகொள்ளச்செய்து மற்றுஞ் சிலகாலம் அவர் தம்பால் இருக்கும்படி செய்த வரலாரும். 'காரியன்றீந்த களைக்கொட்டு' என்றது, தன்னிலைப்பிரியக்கருதிய - ஓளவைக்குக் காரி என்ற வள்ளல் தன் நிலத்தை அளந்துமுடிக்கும் படி ஆணையிட்டு வேறுகாரியத்தின்மேற்சென்றான் என்ற வரலாரும். சேரமான் வராய் என அழைத்தது, சேரன் நடத்திய பெரிய விருந்தொன்றில் ஓளவை உடனுண்ண இருந்தபோது, இடையிற் பெருவிருந்தினனொருவன் வர, அவனுக்கு இடமொழிக்கவிரும்பிய சேரன் வேறெவரையும் இடம்பெயரும் படிசெய்யமுடியாது, ஓளவையாரை 'இங்கே வாரீர்' என்றழைத்து அப்புதிய வற்கு இடந்தந்தான் என்ற வரலாரும். இவை எவ்வாறு போள்புற்றிய செயல்களோ அத்தகையதே இந்நிலைச்சிற்றடை அளித்ததும் ஏ-று.

1406. சுரப்பு ஆடு - பால்கூரக்கும் ஆடு.

1411. அறுகிநிதல் - மங்கலச்சடங்குவகை; 'அடியிசையறுகெடுத்திட' (கலிங். 251). 'மாமறையோரெதிர்கொண்டறகெடுப்ப' (சேக்கிழார். 78) என்பவை ஈண்டு ஒப்பிடற்பாலன.

1412. 'ஓளவைபாடலுக்கு நறுநெய்பால் பெருகி யருந்தமி ழறிவினாற் சிறந்து, தெய்வமா நதிநீர் பாக்குநா டந்தத் திருமுனைப் பாடினன் னாடு' என்றார் வாரந்தருவாரும் (வி. பாரதம். பாயிரம்.)

1416. மூழக்கு - மூவுழக்கு (நோல். எழுத் 457, நச்.) மூழக்கும் உழக்கும் என்க; ஒருநாழி எ-று.

1419. 'சேரன் கயிலக்குப் போகிறபோது, ஓளவையாரை அழைக்க, அவன் விநாயகபூசைபண்ணித் தாமதமாயிருக்க, விநாயகன் தன் துதிகையை லெடுத்துக் கைலயில்விடச் சேரனைக்கண்டு பாடியது' என்பது தமிழ்நாவலர் சரிதைத் தலைக்குறிப்பு.

1422. 'நெ' என்பது வயற்கண் வந்ததாம்; 1425-ம் பாட்டுக் காண்க. 'அ உ' என்பது தற்சுட்டு.

1426. 'நம்மெதிர்' என்பதனால், சேரமான்சார்பினர் அரிசில்கிழார் என்பது பெறப்படும். பாண்டில் - தேர், தை அணல் - அலங்கரிக்கப்பட்ட கழுத்து (பெரும்பாணி, 205). எறிதலொன்றோ வருதற்கும் நகுதல்செய்யும் என்க; வருதற்கு உவகையன் எனினுமாம். 'கள்ளுரண்' என்று திருத்துக. துடியன் - வீரற்குப் போரிற் படைக்கலந்தாங்கித் துடிக்கொட்டுவோன். சிதர்தல் - பரத்தல்.

1427. புல் அணல்...காளை - புல்லிய தாடியுள்ள...வீரன். கிணைவன் - துடியன்.

1428. 462-ம் பாடற்குறிப்புக் காண்க.

1429. ஐயவி - வெண்சிறுநெடுகு; நெய்யொடு ஐயவியைக் காப்பாக அட்டுத் தல் வழக்கு. தண்ணுமை - முரசு. புட்டில் - ஒருவகைப்பெட்டி (புறந். 289.) பந்து பாவை முதலியவற்றை எறிந்து விளையாடும் மகளிருருவைக் கோட்டைவாயிலில் நிறுத்தல் வழக்கென்பது, 'வாரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப், பொருநர்த் தேய்த்த போரறு வாயில்" (நிருமுரு. 68—70) என்பதனால் உணரப்படும். இப்பாட்டின் கருத்தையே "பந்தும் பாவையும் பசுவரிப் புட்டிலும் பலவுஞ் சென் நெறிகிற்கும், முத்தை மாதரை யிப்பற்றுபு பின்றைமொய்ப் பகழி வாயிலிற் றூக்கி" (நனிதைப். சீபரி, 53) என்று பின்னோரும் அமைத்துப் பாடினர். "பகைவரை மகளிராக்கி அவர்கொண்டு விளையாடிதற்கு இவை தூக்கப்படுவன" என்பர் நச்சினுர்ச்சினிபர்.

1430. 483-ம்பாடற் குறிப்புக் காண்க. மயிர்க்கண்முரசு - "புலியைப் பொருது கொன்றுகின்று சிலைத்துக் கோட்டுமண்கொண்ட ஏறு இறந்துழி அதனுரினையை மயிர்சீவாமற் போர்த்த முரசு" என்பர் அடியார்க்குநல்லார் (சீலப். 5, 88) 'கொல்லேற்றுப் பைத்தோல் சீவாதுபோர்த்த மாக்கண் முரசும்" (மதுரைக்காஞ்சி, 732—3) என்ப. மிளை - காவற்காடு.

1431. இது, பத்தினிதேவியாகிய கண்ணகி, தன் தணவன் கொலையுண்டு கிடந்த நிலைகண்டு பாடியதாகத் தெரிகின்றது. இரண்டாமடி ஐஞ்சீர்தொண்டு மிக்குவந்தது; “இவையெல்லாம் ஆரிடப்போலி ஆரிடவாசகம் என்றும், ஆகவுங் கெடவும் பாடல் தரும் ஈபிலர் பாணர் கல்லாடர் மாமுலர்.....இத்தொடக்கத் தோரால் ஆரிடச்செய்யுள்போல மிகவும் குறைபவும் பாடப்படுவன” எனவும் கூறுவர் யாப்பருங்கலவிருத்தியுடையார் (93, உரை.); பெருஞ்சித்திரனார் ஔவையார் என்ற புலவர்வரிசையில்வைத்துப் பத்தினியை அவ்விருத்திகாரர் கூறுவதாலும் இப்பாட்டின் அமைதிச்சிறப்பாலும் இப் பத்தினி பெரும்புலமை வாய்ந்தவள் என்பது பெறப்படும். கெண்டிதல் - வருத்ததல்; கெண்டி ஊட என இயையும். கெழுதகைமை - அன்பு.

1432. நிழல் - ஒளி. மண்டிலம் - கண்ணாடி. முத்தமிழ், ஆடிநிழலின் அறியத்தோன்றவதாம் - ஏறு.

1433. நால்வரென்றோதிய குலம் - நான்குவருணம். அதிகாரவணிக ரது குலத்துக்குரிய பதியும், தமிழ்ப்புலந்து அதிகாரர் பதியுமான புகார் - ஏறு. தமிழ்ப்புலம் - தமிழறிவு; புகார்நகரை முதற்கண்கவைத்துச் சீலப்பதிகாரம் சிறப்பித்தமையின் ‘பூம்புகார் போற்றிநின்ற சீலப்பதிகாரம்’ என்றார்.

1434—5. ஒற்றுப்பெயர்த்தல் என்னும் மிறைக்கவிக்கு இவை உதார ணங்களாகவும் 1437-ம் பாட்டு ஆசிரியர் வைத்த விரதமாகவும் கூறப்பட்டுள்ளன. “ஒற்றுப்பெயர்த்தலாவது, ஒருமொழியைப் பாட்டின் இறுதிக்கண்கவைத்துப் பிறிதொருபொருள்பயக்கப் பாடுவது” என்றும், ஒன்றிநிற்கும் வேறுபொருளைப் பெயர்த்தெடுத்தல் என்பது இதன் உறுப்புப்பொருள் என்றும் கூறுவர். இப் பாடற் பொருள்கள் விளங்கக்கூடவில்லை, “ஒடியுட்ப்பத்து மாமுடனொற்றுப் பேர்த்துத், தேர்மருவி யூடற் நிறம்புனைந்து, நீர்மை, மருதம் புணர்ந்ததுவும் வெண்பாவாய் வையம், கருதிப் பகர்வான் கவி” என்னுந் நூலாடியலங்கார மேற்கோட்செய்யுளை அதன் உதாரணவெண்பாவுடன் வைத்து ஒப்புநோக்குக. ஈண்டுப் பத்துமாம் என்னுநதற்கு இடமின்மையால், யாப். விருத்தியிற்கண்ட 1436-ம் பாடல் பிழைபட்டுள்ளதாகத் தெரிகின்றது.

1438. இதுவும் ‘வஞ்சிவெளிய’ என்றபாட்டும் (1805) ஔவையுங் காரைக்காலம்மையும் கூறியன என்பர் நச்சினுர்க்கினியர் (தொல். செய். 72, உரை). வெளிய, வலிது, கரிது என்ற மூன்றும் நற்பொருளையும், இனிது தீப் பொருளையும் குறிப்பிற் பெறப்பட்டவைத்தலால், சோழனார் இதனால் இகழப் பட்டதுபோலும்.

1439. இது பாதமயக்கிற்கு உதாரணம்; அஃதாவது, ‘மூவர்மூன் குசிரிமயடி சொன்னால் தானோர் அடிபாடிக் கிரியை கொளுத்துவது’ என்பர்.

1440. கல்லா மறு பஞ்சம் - கொடுத்தல் கற்காது மறுக்கும் பஞ்சகாலம்.

1443—62. இப்பாடல்களின் வரலாறுகளைப் 'பொய்யாமொழிப்புலவர்' என்ற தலைப்பின்கீழ் யான் எழுதிய கட்டுரைகளிற் காண்க. (செந்தமிழ், தொகுதி-5, 6)

1443. இதனைக் கம்பர் இளமையிற் பாடினார் என்று பின்னோர் கதை வழங்குவர். வயிரபுரம் - தென்னார்க்காடுஜில்லா திண்டிவனம் தாலுகாவில் உள்ளதோர் ஊர்; சோழநாட்டில், மாயூரத்தாலுகாவில் உள்ள க்ஷேத்ரபாலபுரம் என்பாருளார்.

1444. செங்காட்டுக்கோட்டம் - தொண்டைநாட்டு 24 கோட்டங்களுள் ஒன்று. பொய்யாமொழிமங்கலம் என்ற ஊர் சாத்தனார்வயிசியரான முத்தமிழாசிரியர் ஒருவர்க்குரியதாயிருந்ததென்பது சாஸனத்தால் தெரியவருகின்றது. (I. M. P. Cg. 129.) அஃது இப்புலவர்பெயர்பற்றி வழங்கியதுபோலும்.

1445. இப் 'பொய்யாமொழிப்புலவன்பாடலில், வேட்டுக்குமான் தன் பெயர் முட்டை என்றற்றெட்டக்கத்தன இடுகுறியாக்கத் தொடர்ந்தன' என்பர் சங்கரநமச்சிவாயர் (நன் 275, சங். உரை.). "முற்பட்ட முருட்டுப் புலவனை முட்டைப்பெயர் செப்பிக்கவிபெறு பெருமானே" என்றார் அருணகிரிநாதரும் (நிருப்புதம்).

1451. அறமுரைத்தான் - தக்ஷிணமுர்த்தியாகிய சிவபிரான். 'ஆலநிழற்கீழ் முறஞ்சொன்ன வழகனை' (தேவ1. பக், 551, 2), 'அன்றாலின் கீழ் வகறமுரைத்தான் காணே' (நிருவா. திருச்சாழல். 16) எனக் காண்க. ஈண்டுத் தலைச்சங்கப்புலவருள் ஒருவரான சிவபிரானே அத்தொடர் குறிக்கும்.

1453. தூசு - புடைவை, சுத்தம், வாசமலர்க்கண் நங்கை - திருமகள் போன்றவள். நங்கையின் கண், அங்கை, கொங்கை, முகம், கால்-இவை கடிக்கமலம் என்க. கொங்கை முகங்காலும் - தேனை வெளிவிடும். நங்கை கண் முதலியன, கொங்கை முகங்கால் கடிக்கமலம் என இவைபயும்.

1454. 'பெண்ணாறு எம்பர்ச்சிலம்பி பிறங்குமலைபு மேருவென்றே' என்று ஓளவை பாடியதாகச் சோழமண்டலசபதகம் கூறுதலால், 'அரவிந்தத் தாளணிபு' என்பது, முன்னோர் பாடமாகாமை காண்க.

1455. பத்தம்பிற் பாதி - பஞ்சபாணமுடைய மன்மதன். இரண்டம்பு - கண்கள்.

1456. என்னை ஒறுத்தமையால் குலமங்கையாகிய மாது கண்ணிர் பெருக்கலாயினன் என்க. துளையாத முத்துவடம் - கண்ணிர்; விளையாடாச் செப்பு - தன்ம்; வெளிப்படல்.

1460-2, நீலியென்பான் பழையனூரில் வாழ்ந்த வணிகனொருவன் மனைவி. இவன் விவாகமாகிச் சிறிதுகாலத்திலிறந்து பேயாய்க் காட்டில் திரிவாங்கியினன். ஒருநாள் அவனுடைய கணவன் அக்காட்டுவழியே தனித்துச்சென்றபோது, இந்நீலிப்பேய் அவனுடைய இரண்டா மனைவியைப்போல வடிவங்கொண்டு ஒரு கள்ளிக்கட்டையைப் பிள்ளையாக்கி இடையில் தாங்கியவண்ணம் அவனைப் பின்பொடா அவன் அவ்வடிவத்தைப் பேயெனத் துணிந்து அதன் வஞ்சமொழி கட்டு இணங்காதோடினன். பேயும் அழுதுகொண்டு அவனைத் தொடர்ந்து காஞ்சிபுரத்தையடைந்து அங்கே அம்பலத்திற் கூடியிருந்த வேளாளரிடத்துச் சென்று தன்வழக்கைச் சொல்லிற்று. அவர்கள் இருவர்வழக்கையுக்கேட்டுப் பேயைப்பார்த்து, 'நீ கூறுவதற்குச் சாட்சியாது' என்று வினவப் பேய் 'இப் பிள்ளையை விடுகின்றேன், அஃது அப்பா என்று அறிந்து அணையாதோ, பாருங்கள்' என்று சொல்லி விடுப்ப, அப்பிள்ளை அவ்வாறே செய்ய, வணிகன் 'இது பேய்க்கூத்து' என்றான். அதுகேட்ட வேளாளர், 'இதற்கு நாங்கள் பிணையாவோம்; நீயும் இவளுமாக இவ்வறைக்குட் சென்று சிறிதுநேரம் பேசி வாருங்கள்' என்றுசொல்ல, வணிகன் அவ்வகை மறுக்க இயலாதவனும் அகறையி னுட்செல்லப் பேயும் உட்புகுந்து கதவடைத்து அவனுயிரைப் பருகி மறைந் தது. வேளாளர் எழுபதின்மரும் கதவைத்திறந்துபார்த்துத் தம்மால் வணிகன் இறந்ததுகண்டு, அப்பழிதீர அவர்களெல்லாம் தீப்பாய்ந்து உயிர்விடுத்தனர்— என்பது கதை. இவ்வரலாற்றையே 'வஞ்சம் படுத்தொருத்தி வாணன் கொள்ளும் வகைகேட்டஞ்சும் பழையனூர்' எனத் தேவாரத்தும் "மாறுகொடு பழையனூர் நீலி செய்த வஞ்சனையால் வணிகனுயி ரிழப்பத் தாங்கள், கூறிய சொற் பிழையாது துணிந்து செந்தீக் குதியிலெழு பதுபேரு முழுநிக் கங்கை, யாறணிசெஞ் சடைத்திருவா லங்காட்டப் பண்ணடமுற நிடிரந்தாடு மடியின் கீழ்மெய்ப், பேறுபெறும் வேளாளர்" எனச் சேக்கிழாரீபுராணத்தும் பிற நூல்களினும் கூறப்படுவன. 1460. நாவலோ நாவல் - இரக்கக் குறிப்பு. கோவைப்பொருப்பால் அவித்தார் - அரசனான இராவணனைக் கயிலைமலையால் செருக்கடக்கிய சிவபிரான்; கடலை மலையால் அணைக்கட்டிய இராமன் எனினு மாம். நெருப்பால் அவித்தார்க்கு கோகப் பொருப்பாலவித்தார்க்குக் குணங்கள் போதுமோ என்று.

1463. சத்திமுற்றம் - சோனாட்டிச் சிவதலம். 'அன்னச்சேவல் அன் னச்சேவல்' என்னும் புறப்பாட்டு (67) இதனுடன் ஒருபுடை ஒப்பிடற்குரிய தாம்.

1464. பொன்பற்றி - தஞ்சை ஜில்லா அறந்தாங்கித் தாலுகாவில் 'மொன்பேத்தி' என வழங்கும் ஊர். வீரசோழியநூலாசிரியரான புத்தமித்திரர்

இவ்வூர்த்தலைவராவர். இவர்க்கு முன்னேரும் பின்னேரும் சோழர்முதலியவராட்சிக்கீழ்த் தலைமைவகித்தவர்கள் என்பது இந்நூல் 187-ம் பாடற் சரிதகத்தாலும் சாஸனங்களாலும் அறியத்தக்கது.

1465. அவலோகிதன் - போதிசத்துவருள் ஒருவராகக்கொண்டு பெளத்தர்கள் வழிபடும் அவலோகிதேசுவரர். இவர்பால் அகத்தியர் தமிழறிந்தவர் என்ற கதை பெளத்தர்க்குள் வழங்கல் அறியத்தக்கது.

1466. வீரசோழன் - முதல் வீரராஜேந்திரசோழன் (கி. பி. 1063-70)

1467. மாலைக்கூற்றம் என்பதனை மிழலைக்கூற்றம் என்று திருத்திக் கொள்க. 'ராஜராஜவளநாட்டுமிழலைக்கூற்றத்துப் பொன்பற்றிக் குருகுலராசன்' என்பது சரிசுனம் (I. M. P. eg. 1014). வீரன் - வீரராசேந்திரன்.

1468. 'கடனாவே மொழிந்தான்' என்பதனால், வீரசோழியவுரை காரரான பெருந்தேவனுரைப் புத்தமித்திரராமானுக்காராகக் கருதுவாருமுனர். இவ்வரைகாரர், வீரராசேந்திரன்காலத்துக்குப் பிற்பட்ட நூலொன்றையும் மேற்கோள்புரியாமையால் இவர், வீரசோழியநூலாசிரியராலந்தை ஒட்டியிருந்தவர் என்று கொள்ளத்தகும்.

1470. புதழாம் ஏகப் புதழ் - கலிங்கத்தப்பராணி பாடித் தாம் நிலை நிறுத்த அபயன்புதழ்.

1471.—85. யான் எழுதிய ஒட்டக்கூத்தர்வரலாற்றுள் இப்பாடல்கள் இயற்றப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களைக் காண்க. (சேங்குத்தர்போபந்தந்திராடீ, முகவுரை). 1471. பொருந்து - மகனாப்பொருந்திய. சடையன் - சடையவள்ளல். கவுடப்புலவன் - கௌடம் என்னும் செய்யுணெறியிற் சிறந்த புலவன். காங்கேயன் - கூத்தரை ஆசரித்த பிரபு. 1472. கலிங்க - ஒலிங்க. கலிக்குப் பஞ்சரம் - கலி ஒடுங்கியடங்கக் கூடு. கலிக்கு என்பதனைக் கலிக்கு என்று திருத்தாக.

1473. கொந்தனம் - மயிர்முடி. குருளை - கிரஞானசம்பந்த மூர்திகன்.

1474 'தரித்தபிரான்' என்ற தொடர்வரை கூத்தரும், ஏனையவை சோழனும் பாடியவை. இவ்வரசன் அபயன்போன இரண்டாங்குலோத்துங்க சோழனாவன்.

1475. சிலை - கோதண்டம். 'அ விந்தத்து அடவி - அந்த விந்தமலைக் காடு.

1476. பேது ஆட்டுக்கு - பேதைமையுள்ள ஆட்டுக்கு. குவால் - நெற்போர்.

1477. 'தேசோ விசால்: ப்ரபவோப்யநந்த:' (தேசம் விசாலமானது; பிரபுக்களும் பலர்) என்ற முதுமொழி ஒப்பிடத்தக்கது. 'நீயும் நடந்தாயோ நாலீந்தடி' என்றது, மூவடியால் உலகளந்த திருமாலினும் அதிக அடியால் நீ பூமியை அளந்துகொண்டனையோ என்று, 'நடந்தாயோ' என்று திருத்தது.

1478. கோ - சக்கரவர்த்தி, பூவில் விண்ணோர் காக்கண்ட செங்கை என்றது கற்பகதருப் போன்ற சோழன்கொடையைப்பெற்ற கரங்கள் என்று. கற்பகம்போற் கொடுக்கும் கை எனக் கூத்தார்க்கு அடையாக்கினும் ஆம். புலவரை 'ஏற்றலுங்கன்னவதாரன்' என்பர் (1687).

1479. கரத்துஞ் சிரத்துங் களித்தல் - கைம்மதம் கன்னமதங்களாற் செருக்குறுதல். மும்மதங்களுள் கைம்மதமும் ஒன்று (நீவா.). இரத்தும் - இரக்கின்றோம். இவன் முன்பு மூன்று நகர்களிலே கபாடங்களைத் திறந்தவன் என்பதை உட்கொண்டு இப்போது கபாடந்திறப்பாய் என்றது, பகைவிராது அகன்றமார்பதையும் சிரத்தையும் தன்வாளால் திறந்த வீரன் இவன் என்று. அகன்றமார்பைக் 'கபாட வகூஸ்' என்பது வடமொழிவழக்கு. கபாடபுரம் - பாண்டியர் தலைநகர். கல்யாணபுரம் - சளுக்கரசர் தலைநகர்.

1480. இம்மடையன் அரசற்கு உணவீடும்போது கேடுவீளைத்தவன் என்பது உய்த்தறியப்படும்.

1483. மலரி - திருச்சிராப்பள்ளியில்லாவைச் சார்ந்த திருவெறும்பி யூர்க்கு முற்காலத்து வழங்கிய பெயர் என்பது சாஸனத்தால் தெரிகின்றது. (I. M. P. Tp?) பாண்டியநாட்டினும் மலரி என்றதோர் ஊர் உண்டு.

1485. மணவை - தொண்டைநாட்டு மணவில்போலும். மணவிற்கூத் தன் என்ற தலைவன் ஒருவனுளன் (1069). யாழ்ப்பாணப்பகுதிக்கும் இப்பெயர் வழக்கு உண்டென்பது, 'மணவையரதிபதி' (1207), 'மணவைக்கோமான்' (இராகவமீ. இலவண. 22) என்பவற்றால் அறியலாம்.

1486. சிலை கயல்கள் - சேர பாண்டியர் கொடிகள். உணக்குப் போரில் தோற்ற சிலை கயல்களே விழி புருவங்களாய் இப்போது குறுப்போரில் உண்ணை வெல்கின்றன; அதனால், பழி புழக்கள் எவர்க்கும் உரியன என்க, 'உலகங்களே முடைய பெண்சக்கரவர்த்தியுடன்' என்றார் கூத்தரும் (விடிகிரம், உலா. 79-80). பெண்ணாஜா என்பது மலைநாட்டுவழக்கு.

1487—9. வீக்கிரமசோழன் (கி. பி. 1118-35) அபயன்மகன். உணர்ப்பு வயின் வாரா ஊடற்காலத்துத் தலைமக்களை அறிவரென்போர் இடைநின்று கூட்டும் பழைய மரபு (நோல், பொ. 455) இங்கு அறியத்தக்கது. இரவிகுலத் தவிரதலின் தாமரை தானே திறக்கும் என்றார்.

1490. சத்தம் - இலக்கணம்; 'சத்தமுஞ் சோதிடமு மென்றும் இவை பிதற்றும், பித்தரிற் பேதையா ரில்' என்பதனால், வெற்றிலக்கணம் கற்ற புலவராகிய பித்தர்கள் வாழைத்தோட்டம்புகுதற்குக் காரணமான பித்தனாக என்னைக் கூறுவர் என்றார். பித்தசாந்தியாக வாழைத்தோட்டத்துட்புகுதல் மரபு. 'சோலை வாழை யிருந்தலை நீவலின் மதனழிந்து' என்றார் முன்னேரும் (குறுந். 308). 'பித்தனிவனென்பது என்னைகண்டாய்' என்பதும் பாடம்.

1491. வல்லி - காற்றலை. ஆலித்தல் - மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரித்தல். இவ்வெண்பா, "காணிமிர்த்தாற் கண்பரிப வல்லியோ புல்லாதார், மானையார் மங்கலநா ணல்லவோ.....இள்ளி புழைத்தடக்கை நால்வாய்ப் பொருப்பு" (தண்டி. 24, உரை) என்ற பழம்பாடற்கருத்தைத் தழுவி யுள்ளமை காண்க.

1495—1522. இப்பாடல்களிற் கண்ட வரலாறுகளை மகாவித்வான் ரா. இராகவையங்கார் அவர்கள் எழுதிய 'கம்பர்' என்ற ஆராய்ச்சிக்கட்டுரையுட் காண்க. (செந்தமிழ், 3—ம் தொகுதி).

1495. சரராமன் - சடையவள்ளற்கு ஒருபெயர்; 'சரராமன் வெண்ணையணுகும் பாசங்கலந்த பசிபோலகன்ற' என இவரே பாடுவர் (கம்பரா. நாக பா, 263).

1496. பூழி - திருநீறு. சேதிராயனை விடந்தீண்டிய செய்தியை "எரெழுப தோதியரசு கேற்றுங் களரியிலே, காரிவிட நாகக் கடிக்குங்கை" என்ற திருக்கைவழங்கக் கண்ணியாலும் 'அழுவதுங்கொண்டு' என்ற தோண்டைமண்டலசதநகர் செய்யுளாலும் அறிக. இச்சேதிராயன் சடையவள்ளல் மகனாகத் தெரிகின்றான்.

1499 இவ் வாணியன்வரலாற்றை 1521-ம் பாடற்குறிப்பிற் காண்க. குலக்கவிக்கு - ஊய்ந்த கவித்துவத்துக்கு. காளம் - திருச்சின்னம். வேன் அம்பு இடித்தகண் - மன்மதபாணமான நீலோற்பலத்தை வென்ற கண்.

1504. 'பலர்புழு கம்ப னுமையுட னீயுமொப் பாயென்றதும்' என்பது பாண்டிமண்டலசதநகம்.

1505. நென்மலி - செங்கற்பட்டை அடுத்ததுள்ள ஊர். 'நிச்ச முறவே நெற்பயிராய் நீளுந் தமிழ்க்கு நென்மலிவாழ், தச்சன் பொலியா யிரக்கலநெல் தந்தான்' என்பது கோழமண்டலசதநகம். இப்பாட்டுக் 'கம்பர்வெள்ளாட்டி பாடியது' என்ற தலைப்பையருடன் பிற்காலத்துப் பாடபேதம் பலகொண்டு வழங்குவது.

1506. கம்பர் தம் இராமாயணத்தைச் 'சடையன் வெண்ணெய்நல்லூர் வயிற்' றங்கிப் பாடியவராயினும் அதனொருபகுதியைத் திருவொற்றியூர்க் காளி கோயிலில் இரவிலும் பாடி மாணக்கர்களைக்கொண்டு எழுதுவித்துவந்தவர் என்பது இப்பாட்டால் அறியப்படுகின்றது.

1507. மகன்பெயர் அம்பிகாபதி என்பர்.

1508. பரப்பு ஒதம் - விரிவுள்ள கடல். மதியம் துரப்போன் - சந்திரனையும் ஒளியால் வென்ற இளையபெருமான். உரப்பு - திண்மை.

1511—2. இப்பாடல்களினின்று, கம்பரிடம் வைத்த பெருஞ் செற்றத்தால், அப்புலவர் தன்பால்வரும்போது கூட்டிலிருந்தபுலியை அவிழ்த்து விடச் செய்து, சோழன், அப்புலியை எய்வதுபோல அவரை எய்து கொன்றான் என்பது உய்த்தறியப்படும். கம்பரைக் கொன்றதுபற்றிப் பாண்டியன் பழிகூறியதூங்காண்க(1525). சோழற்குக் கம்பரிடம் இத்தகைய செற்றம்நிழ்த்ததற்கு அவன் பகைவனான காகதீயவரசன் - பிரதாபருத்திரனை அழைத்துவந்து கம்பர் அவனை அச்சுறுத்தியதும், சடையவள்ளிடத்து இவர்கைத்த பேரன்புமே காரணமாகவேண்டும் என்று கருதுவர்.

1516. ஆதித்தன் - கம்பர்தந்தை. 'ஆதித்தன் புதல்வன்' என்ப (1517).

1517. தம்பம் - பற்று.

1519. கம்பர் தம் இராமாயணத்தைச் சகலரு 1100-(கி. பி. 1178)-ல் பாடிமுடித்தவர் என்பது இப்பாட்டால் தெளியப்படும். இதவே மற்றக் காரணங்கள் பலவற்றோடு பொருந்தி வலியுறுதலைக் 'கம்பர்காலம்' என்ற தலைப்பின்கீழ் மகாவித்வான். ரா. இராகவையங்காரவரீகன் எழுதிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரையுட் கண்டுகொள்க. (செந்தமிழ். தொ-3)

1521. வாணியன்தாதன் என்பான் செக்கார்குலத்தீதித்தவனும் கம்பர் காலத்தவனுமான பெரும்புலவன். இவனைச் சோழன் பெரிதும் அபிமானித்தவன் என்பது 1499-ம் பாட்டால் அறியலாம். இவனுக்கும் கம்பர்க்கும் பகைமையுண்டென்பது இப்பாட்டால் விளங்கும். கம்பர்பாடிய மும்மணிக் கோவை இப்போது கிடைத்திலாமையால் அதன் வரலாறு ஒன்றுத் தெரியவில்லை. கம்பர்க்கு இவன்பாலிருந்த செற்றத்தை 2142-ம் பாடற்குறிப்பிற் காண்க.

1523. படவே அமையாதோ - சாக நேராதோ; படவேறிச் செல்ல அமையாதோ எனினுமாம். குடைவேல் - உடைவேல். பாவியேன் - இரக்கங்கூறிக்குஞ் சொல்.

1524. 'ஓடினாமேலோ' 'பாடினா மேலோ' என்று திருத்தக. 'உயர் கான வன்குடையாய்ப் பாடினா மேலோ' என்றது 'இந்தக் குடையே விடை துழைந்த கோ' (1523) என்று பாடிய என்மேலோ எ-று. ['கானவன்குடை' என்ற பாடமே பொருந்தும்.]

1526. தலைக்குறிப்பில் 'சார்வபூமன்' என்பது புலவர் பெயராகத்தோற்று கின்றது. 'கவியாசர்' என்று அப்புலவர் தம்மைக் கூறியதாலும் இஃது அறியப் படும். 'வில்லிபுத்தூரிறைவனா சார்வபூமன்' எனப் பாரததூலாசிரியர்க்கும் இப்பெயர்வழக்குண்மை காண்க. 'சார்வபூம பாண்டியன்' என்று பாடக்கொண்டாருமுளர். தமிழ்நாவலர்சுரிதையிலே முற்றொருட்ச்சியைநோக்கின் இப்பாடல் முதலியன பாடியவர் புகழேந்திப்புலவராகக் கருதக்கூடுமேனும், இவற்றுட் குறிக்கப்பட்ட அரசர் பிற்காலத்தவராதலின் வேறுபுலவரென்றே தெரிகின்றனர். புத்தசமயத்திற் கடகம் யானை முதலிய வரிசைகளை இலங்கையரசனாற் பெற்றவர் இப்புலவர் எனப்படுதலால் இவர் பெளத்தசமயத்தவர்போலும்.

1529. இக்களுதல் அடியார்க்குநல்லாரார் சிலப்பதிகாரவுரையுள் மேற்கோள்காட்டப்பட்டுள்ளது. உம்பர்குரு - விழாழன்.

1530. (2) சிலத்தியலாற் றிரியாத (கங்கை)கீர் போலும் னாய்மையும். (3) நலம் படர்தல் - தீர்த்தமாகி இடையறா தொழுதல். (4) திங்கன்போல வழிமுறைவளர்ந்த கல்வியும். (4-5) எழுச்சியுற் தாழ்ச்சியும் என்றும் பொய்யாத திங்கனும் ஞாயிறும் போலத் திரிவுபடாத வாய்மையும். (8) எண்வகையுறுப்பினராகி என்றது 'எட்டுவகை துதலிய அவையத்தானும்' என்று தொல் காப்பியனார் கூறியவகையை; அவற்றை 367-ம் பாடலிற் காண்க. (17) அறன் பொருள் அன்பென மூன்றின் என்பது அவ்வாசிரியரார் கற்பிக்கப்படுவார் இத்துணைப்பகுதியர் எ-று. (18) அறன்பற்றி ஆசான்மகன், தன்மகன், வழிபடு வோர்களுந், பொருன்பற்றி அரசன்மகன் முதலாயினோரும், அன்புபற்றி உரைகோளானன் முதலியோரும் கற்பிக்கப்படுவார் என்க. (21) சொல்லியாக்குணர்த்தற்குப் பூனையும் கிளியும், (22) சூழ்த்த நண்கறிதற்கு அன்னம் பன்னாடையும், (23) பயன்படுதற்கு இனங்காக்கும் யானையும், செய்கின்றி யறிதற்குக் குரங்கெறிவினங்கர்ப்போலாகாமையும், தீச்சார்வின்மைக்கு எருமை தோணி போலாகாமையும் உவமைபாகக் கொள்க. (33) பாவை - பாப்பு. இப்பொதுப்பாயிரத்துக்கு முன்னோருரைமொன்றுண்டு.

'ஆதிகரையான் பெயராசிரியன்' என்றுக் பாடும். ஆதிகரையான் (சில பிரான்) பெயருடைய இவ் ஆசிரியரை, மயேச்சுரர் என்பர். 'காமனைக் காய்த்தவர் நாமமகிழ்த்த நல்லாசிரியர்', 'பெண்ணொரு பாகன் பெயர் மகிழ்த்த போராசிரியர்' என்பன முதலாக யாப்பருங்கலவிருந்தியுடையார் கூறும் ஆசிரியர் இம் மயேச்சுரரேபோலும்.

1531. களந்தை - தொண்டைநாட்டுக் களத்தூர். 1532. வச்சுணந்தி - வச்சுநந்தி என்பதன் மருஉ.

1533. நன்கு அளந்து - நன்கு சீர்தூக்கி. ஐந்தூல் - பஞ்சலக்ஷணம். 'நன்களந்த நூல்' என்பது பாடமாயின், நன்குமதிக்கப்பெற்ற முன்னூல் என்க.

1535. இடையனநாடு இடையனாடு என்றும் பிரதிபேதம். இந்நாடு, ஐயங்கொண்டசோழமண்டலத்து (தொண்டைமண்டலத்து) உள்ளதாம். 'இடையனாட்டி மணக்குடி மூவேந்தவேளார்' என்பது சாஸனம். (I. M. P. Cg. 1047.) பாண்டிநாட்டுள்ள மணக்குடியாகக் கருதுவாரும் உளர். வில்லவதரையன் இயற்றிய 'அகநானூற்றுக்கருத்தகவல்' இப்போது கிடைத்திலது.

1537. கங்கக்குருசில் - அமராபரணன் சீயகங்கன். ஆதிநாதர் - தீர்த்தங்கரருள் ஒருவர். குறம்பு - குறப்பிநாடு. சனகாபுரம் இக்காலத்துக் கொங்கு நாட்டுச் சீனாபுரம் என வழங்கும் என்பர். இவ்வூரைத் தொண்டைமண்டலத்ததாக அம் மண்டலசாதகம் கூறும்.

1540. நகரங்களிற் காணும் புதிய ஆடையணி முதலியவற்றைப் புதியன என்பதுபற்றி விலக்குவார் யாவர் எ-று.

1542. செழுவை - இராமநாதபுரஞ் சீமையைச்சார்ந்த ஊர்.

1547. பரிமேலழகருரைப்பிரதியிற்கண்ட இப்பாட்டினின்று, அவரார் ஒக்கை (=ஒக்கூர்) என்று தெரிவின்றது. இப்பெயர்கொண்ட ஊர்கள் பலவற்றில் ஒன்று இவர்க்கு உரியதென்பது புலப்படவில்லை.

1548. முத்துப்புரி மேல் அழகிய கோ - பூனூலானது மார்பிடத்தை அழகுசெய்யுந் தலைவன். கடல் என்பது அவர் தொண்டைநாட்டினர் என்பதனோடு முரணாகின்றது. பாண்டிநாட்டிலும் ஒக்கூரென்று உண்டி.

1549. சுந்தி என்பார் தமிழ்ப்புலமைவாய்ந்த சைனத் தவப்பெண். சிந்தாமணியிறதியில் 'இது சுந்தியார்பாட்டு' என்று, நச்சினார்க்கினியர் கூறுதல் காண்க. பிற்காலத்த வெள்ளி என்பாரைப்போல, முன்னூல்களிலே தம் பாடல் களையும் திருத்தங்களையும் இடையிற் செருகிவைத்தவர் இவர் என்பதும், அவற்றை அறிஞர் வெறுத்துவந்தனர் என்பதும் 'மிகைபடு பொருளை நகைபடு புன்சொலிற், நந்திடை மடுத்த கந்திதன் பிழைப்பும்' என்பதனாற் புலனாம். நீணிலங்கடந்தோன் - காஞ்சியிலுள்ள உலகனந்தபெருமாள் என்பர்.

1550. இன்சீர்ப்பயன் - இனிய சிறந்த பொருள்; பயனை விரும்பியருள் என்க இது பரிமேலழகர்கூற்று.

1551. குறுந்தொகையுள் பேராசிரியர் உரையெழுதாதுவிட்ட 20-செய்யுட்கே இவர் உரையெழுதியவர் என்பது, பின்வரும் பாயிரச்செய்யுளாலும் (1552) அறிக.

1552. நாற்பொருள் - பொழிப்பே யகல துட்ப மெச்சம் என்பன; உறுதிப்பொருள் நான்குமாம். நிலை உடை கலம் - நிலையழிந்த மரக்கலம். முழுதும் புணா(குற்றம்) பட(நீங்க), உரையை அறவுகூர்த்தம் என இயைக்க. சிவச்சுடர் தானே யர்தல் - அத்துவிதநிலையுறுதல். நச்சினுர்க்கினியன் என்பது சிவபிரான் திருநாமங்களுள் ஒன்று; 'நச்சுவார்க்கினியர் போலும் நாகவீச் சுரவனோ' என்பது தேவாரம் (439-1). சாஸனங்களிலும், இப்பெயர்வழக்கு அரசர்க்கும் பிறர்க்கும் அக்காலத்துப் பயில்வதாம்.

1553. எழுநா - அச்சினி. மேகங்கான்ற எச்சிலை நாற்றிசையும் உண்ணும்; எழுநா எச்சிலை விண்ணோர் மிசைசுவர்; அவைபோல நச்சினுர்க்கினியன் நாவின்வலுரை அறிஞர் கொள்வர் என்க.

1557. நிரம்பை - கொங்குமண்டலத்தேதார் ஊர் (கோங்கு, சத. 95. குறிப்பு).

1558. அங்காலம் எனும் கூற்று - தீக்காலம் என்ற யமன்.

1559. அடியார்க்குநல்லார் பாடியது.

1560-1. எண்பெருங்குன்றங்களை 156—ம் பாடலிற் காண்க. நாலடியார்க்கு அதிகாரம்வகுத்தவர் பதுமனார் என்பதும், அவற்றை முப்பாற்கும் அடைவுபடுத்தி உரைகண்டவர் தருமர் என்பதும் இப்பாடல்களாற் புலனாகின்றன. தருமத்தலைவன் - தருமர்.

1562. பூமலிவால் மாமலை - பூக்கள்மிக்க நாவல்மரத்தையுடைய மேரு, புளிக்குடி - தென்பூண்டிநாட்டுத் திருப்புளிக்குடி.

1563. பன்னிருபுவராவார்:—தொல்காப்பியர், அதங்கோட்டாசான், துராலிங்கர், செம்பூட்சேயார், வையாபிகர், வாய்ப்பியர், பனம்பாரனார், கழறம்பர், அவிநயனார், காக்கைபாடினியர், நற்றத்தர், வாமனர் என்பர். இயன் ஆரிதன் என்பதனால், ஹரிதகோத்திரத்தவர் இவர் என்பது புலனாம். வேறுபடப் பிரித்துப் பொருள்காண்பாரும் உளர்.

1564. மும்மைப் பாரத விலக்கணம் - இராக தாள பாவங்களைக்கூறும் பாரதநூல்.

1565-6. இவர் இரட்டையர்காலத்துக்கு முற்பட்டவர் (1571). இவை முறையே, இப்புலவர்பாடிய திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகத்தின் 2, 16-ஆம்

பாடல்களாம். பரம அம்பரம் ஆம் படுகடல் - உயர்ந்த ஆடையாகும் ஆழ்கடல். 1565-ம் பாடலின்கீழ்—“இது கேட்டுக் கலம்பகம் பாடச்சொல்லிப் பாடினார்” என்ற குறிப்பும் உள்ளது. இதனால், திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம் பாடப் பட்டவரால்தான் குறிக்கப்பட்டதாம். இப்புலவரைப்பற்றிய மற்றைச்செய்திகளை ஷை கலம்பகத்தின் நூலாசிரியர்வரலாற்றுடன் காண்க (மகாமகோபாத்யாய - ஐயாவரன்பதிப்பு).

1566. பாடுவார் ஓரிருவர் - இசையில் வல்ல அசுவதரர் கம்பளர் என்ற நாகரிருவர். படைவீடு - தலைகையிடம்.

1567—8. திருச்சிராப்பள்ளி மலைக்குகையிற் பொறிக்கப்பட்டதும் 102-கட்டளைக்கவித்துறையில் அமைந்ததுமான அந்தாதியின் இறுதிப் பாயிரப் பாடல்கள் இவை. இந்நூலுட் சிதைந்தபகுதிகள் பல உள்ளன. 1567. மற்பந்தம் - வலிய உடற்கட்டி. நற்பந்தம் - நல்ல செய்யுட்டொடை. கற்பந்தல் - கலம்ண்டபம். பொலிவும் அழகும் வாய்ந்த பாதரிழல் என்க.

1569. பத்தெச்சம் - பெயர்வினையும்மை முதலியன (நன், 359 உரை). நேமி - கடல்; பூமியுமாம். இப்பல்லவதரையர் அவிநயவுரையாசிரியர் என்பது இதனால் புலனாம்.

1570. இளஞ்சூரியர் முதுசூரியர் என்பன இரட்டையர் பெயர்கள். இவர் களைச் சோனாட்டு ஆமிலந்துறையிற் பிரந்தவர் என்று சோழமண்டலசாதகங் கூறும். சங்கு - சங்கதிதி. கோ - காமதேனு.

1571. தமிழ்ப்பாடல் - திருப்பாதிரிப்புலியூர்க்கலம்பகம் (1565—6). பொருள் - மகனா உபமன்னியு.

1572. இச்சம்பந்தன் சவுனம்பண்ணிக்கொண்டிருந்திலையில் இரட்டையர் அவனைப் பார்க்கவர அப்போது அவர்கள் பெருமைபுரியாத சோதிக்க விரும்பிய அவன் அவர்களை நோக்கி ‘மன்னென்று தொடங்கி மலுக்கு என்று முடியப் பாடுதல்’ என, அவ்விரட்டையர்கள் பாடியதென்பர். இவ்வரலாற்றைக் காளமேகப்புலவர்க்குக் கூறுவர், பின்னோர்.

1574. ஓளர் - குடிப்பெயர் (1124).

1575. திருநெல்வேலியிற் சிவநாகனூஞ்செய்தபோது பாடியது என்பர். வேயின்ற முத்தர் - மூங்கிலிற் நேற்றிய சிவபிரான். தாய் - மூங்கில். அரசற்கு வழக்கமாகப் பால்கொணரும் இடையறையன், பால்கொண்டுசெல்லும் இடையழியிற் படர்ந்திருந்த மூங்கிலொன்றால் கால்தடுக்கிப் பால்சிறுதும்படி பலமுறை நேர்ந்ததை அவன் அரசற்கு அறிவிக்க, அரசன் அதனை வெட்டும்படி

இட்ட ஆணைப்படி எவலானர் வெட்டியநூலில், அம்மூங்கிலிலே சிவபிரான் தோற்றினர் என்பது தலபுராணம்.

1576. தப்புதல் - ஆடையொலித்தல், தவறுதல்.

1577. கூவராயன் - கூவும் தியாகசமுத்திரம் என்ற ஊரின் தலைவன். இவ்வூர்ச்சிறப்பை 2142—3-ம் பாடல்களாலும் அவற்றின் குறிப்பாலும் அதிக. சம்புவன் - மல்லிநாதன் ராஜநாராயண சம்புவராயன் (இ. பி. 1377—I. M. P. 573). இவனைத் தம் ஏகாம்பரநாதருலாவில் இரட்டையர் புகழ்வர்.

1582—85. வில்லிபுத்தூர்மகனூர் வரந்தருவார்பாடிய பாரதச்சிறப்புப் பாயிரப் பாடல்கள்.

1582. தாரகாயண வண்டு - தாரமென்ற இசைபாடும் வண்டு. தீரகா களும் - வெற்றிச்சின்னம். நால்வகைக் கவிக்கும் அதிபதியாய் மணிமுடி புனைந்து தமிழ் அரசர் மூவராலும் வரிசைபெற்றுயர்ந்து சரிவழமன் என்னும் பட்டம் பெற்றவராதலின் வில்லிபுத்தூராராத் 'தீரகா'கள்' பெற்றவர் என்றார்.

1583. இவனை ஆட்கொண்டான் என்றும், கொங்குமண்டலத்து மகதநாட்டு வேந்தாதலின் 'மாகதக் கொங்கர் கோமான்' என்றும் வில்லி கூறுவர். இரட்டையரும் இவ் வாட்கொண்டானைப் பாடிதலால் அவ்விருவரும் ஒருகாலத்தவர் என்பது பெறப்படும். வக்கபாக்கை - திருவக்கரை; இது நடுநாடாடிய மகத நாட்டின்னது (இப்போது தென்னார்க்காடு ஜில்லா வீழூப்புரந்தாலுக்காவைச் சார்ந்துள்ளது.)

1586. இவர் சோழர்மரபினர் என்பது முதலிரண்டடிகளால் பெறப்படும். மத்திமதலத்தின் மறையவர் - மாத்யமப்பிராமணர். கொறுக்கை - சோனாட்டேர்; குறுக்கை என்பது சங்ககாலவழக்கு (அகநா.)

1588. அசிமதூரக்கவியின் ஊர் திருக்கோவலூர் என்பது 'கோவன் மதூர்' என்பதனாற் புலனாம். கரைக் குதிரை - நீருடைப்பை அடைத்தற்கு வைக்கோல் முதலியவற்றோடு நிறுத்தம் மரச்சட்டம்; 'படுக்குதிரைக் கடும் புனலை யடைக்கப் பாய்ந்த பலகுதிரைத் தறிபோன்ற' (கலிங், 463) என்றார் சயங்கொண்டாரும். சொக்கன் குதிரை - நரி; பொய்க்குதிரை - ஏறு.

1589. அசிமதூரத்தைக் கூட்டிச்சாக்கு என்றது, தனித்திடுவதன்றிப் பிறசாக்குக்களுடன் கூட்டியிடுவதாதலின்.

1592. தேவரகண்டர்; வீதியிடங்கர் என்பன, திருவாரூர்ச் சிவபிரான் திருநாமங்கள்.

1593. இது 'கோயிலிலே காளமேகத்தையடுத்து அநிமதூர்க்கவிராசன் பாடியது' என்று தமிழ்நாவலர்சரிதை கூறும். இங்ஙனம் பாடிப்போது 'பாண்டநான்' என்ற சீர்க்குப்பின் பாடமுடியாது அநிமதூர்க்கவி மயங்கிநின்ற போது 'மண்டின்ற பாணமே' என்று அச்சீர்களைக் காளமேகம் நிரப்பினர். காளமேகம் இறந்தபோது இம்மதூர்கவிராசர் "வாசவயல் நந்தி வரகா திசையனைத்தும், வீச கவிகாள மேகமே—பூசானே, விண்டின்ற வெவ்வழுவில் வேலதே பாலியேன், மண்டின்ற பாணமென்ற வாய்". என அச்சீர்களின் அருமையை நினைந்து இரங்கிய கையறத்தாலும் அறிக (தமிழ்நா.). காளமேகத்தின் இயற்பெயர் வரதன் என்பதாம்.

1595. 'அம்மைச்சி, பிராமணர் தன் வீட்டைப் பிங்கியபோது பாடியது' என்று தலைப்பெழுதி அவ்வம்மைச்சியே இப்பாட்டைப் பாடியவளாகக் கொள்வாருளர். இவள் காஞ்சியில் வாழ்ந்த பெண்புலவர் என்றும் தாசியென்றும், கச்சி வரதராஜப்பெருமாள் தேர் செல்வதற்குத் தடையாயிருந்த இவள்வீட்டை இடிப்பதற்குத் திரண்டிவந்த பிராமணரைநோக்கி இவை பாடப்பெற்றன என்றும் கூறுவர். இரண்டாம் வெண்பாவை அந்தக்கவியின்வாக்காகப் பின்னோர் வழங்கினர். பாப்பு - பிராமணர், தேப்பெருமாள் - கச்சிவரதராசர். கொம்மை - உயர்வு, மேடு (பீகி).

1597. போரங்கம் - போர்க்கனம், பெரும்போர் எனினுமாம். சீரங்கத்து வைணவர்க்கும் திருவானைக்காச் சைவர்க்கும் பெருங்கலகமொன்று சக ஞ்ரு 1297 (அ. ப. 1375-ல்) நிகழ்ந்த தென்பது கோயிலோழகால் அறியப்படுகின்றது.

1598. அளி நாண் - வண்டாசிய விண்ணினி. இக்கு - கரும்பு. "தன் மாமன் வந்து பிறந்திறக்கும் வண்மையினான் - முந்தொருநான், வீணிக்கு வேளை யெரித்தான் மகன்" என்பது பிற்காலத்துப் பாடம்.

1599 ஞானவரோதயர் என்பார் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு மேற்கே வயலூரில் வாழ்ந்த சைவத்துறவி. கத்தபுராணம் சிவாகசியகண்டத்தின் 7 - பிரிவுகளுள் 6 - காண்டங்களைக் கச்சியப்பமுனிவர் பாடி, இறுதியான உபதேச காண்டத்தை 2600 - செய்யுட்களாகப் பாடியவர். "இதில் ஆறுகாண்டமும் காஞ்சிபுரம் ஆபிரகாம்மண்டபத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் உலகமுட் கொண்டுவிப்பச் 'செந்தமிழ்த்தொரு சீர்வரம்பாகிய' என்று பாடச்சொல்லிக் கச்சியப்பருக்கு அனுப்பிக் கப்பண்ண அவர் ஆறுகாண்டமும் 10,500 பாடினார். பின்பு உறைபூருக்குமேற்கே வயலூரிலேழுந்தருளியிருக்கும் ஆறுநாகசுவாமி 'உலகமுட்கோண் வேப்ப நருகவேள்' என்று பாடச்சொல்ல ஞானவரோதயபண்டாரம் 7ஆம் காண்டம் உபதேசகாண்ட மொன்றும் 2600

ஆகப் பாடினார். சங்கராசங்கிதையில் சிவாகசியகாண்டம் 13000 கிரந்தமும் 7 காண்டமாகத் தமிழ்பண்ணினபாட்டு 13, 221.” என்று இவ்வுபதேசகாண்ட எட்டுப்பிரதிகியில் எழுதியிருப்பதும் ‘வயலூர்தனி லெந்தைக், கெங்கணுலகும் புகழவுபதேசஞ்செய் தெளியேற்குமவ்வழியென்றிரங்கிச்சீர்த்தி, பொங்குதமிழ். மொழியினுப தேச காண்டம் புகறியெனச் சிறிதருளும் புனிதன் செவ்வேன்’ என்று காப்புக் கூறியிருப்பதும் இவ்வுபதேசகாண்டம் பாடப்பட்ட வரலாற்றை ஒருவகையாகத் தெரிவிப்பன. சச்சியப்பசிவாசாரியர்க்கு இவர் வாழ்த்துக்கூறுதலால், அவர்க்குப் பின்பிருந்தவரென்பது துணியப்படும். “வயலூரில் எந்தைக் கெங்கணுலகும் புகழவுபதேசஞ்செய்து” என்று இப்பண்டாரம் பாடுதலின் வயலூர்முருகக்கடவுளின் போரூளைப் பெற்றவராகத் திருப்புகழால் அறியப்படும் அருணகிரிநாதரை இவர் தம் ஞானசிரியராக உடையவரோ என்றும், சச்சியப்பரை வாழ்த்தலால் அவரிடம் கல்விபெற்ற மாணக்கரோ என்றும் ஊகித்தற்கு இடனுண்டு. கோனேரியப்பமுதலியார்பாடிய உபதேசகாண்டம் இப்பண்டாரம் பாடிய நூலுக்குப் பிற்பட்டதாம். இவ்வுபதேசகாண்டமுழுதும் இராசாங்கக் கையெழுத்துப்புத்தகசாலையில் உள்ளது. கானமேகப்பலவர், இப்பெரியாரையும் இவர் புலமையையும் பெரிதுஞ் சிறப்பித்துப்பாடுதலாலும் வயலூர்ப்பக்கத்துள்ள திருவானைக்காச்சிவபிரானிடம் ஈடுபாடுடைமையாலும், அப்புலவர்க்கு இப்பெரியார் ஆசிரியர்போலும், ஏழெழுபேர் - சங்கத்தார். கோ - பாண்டியன்.

1600. திருமால் திருமகளைநோக்கிக் கூறியது. புலிக்குட்டி - வியாக் கிரபாதர்புத்திரரான உபமன்யு, நளினத்தி - இலக்குமி. பாய் - நாக்கை, அம்பலம் - தில்லையம்பலம், சமுத்தியாகக்கொடுத்தது இப்பாட்டின் ஈற்றடியென்க.

1602. தாரை கேள்வன் - நட்சத்திர நாயகனான சந்திரன், வாலி, அரா - காளிங்கன்; மராமரம் எனினும் ஆம். புனல் - சமுத்திரம். திருந்திய ஆரையும் வன்னியையும் முடித்தோன் என்றும் பகைவரையும் மூலபலத்தலைவனான வன்னியென்றீர் அரக்கனையும் முடித்தோன் என்றும் கொள்க. ஆர், வன்னி: அம்மரங்களின் பூக்கள். வேன் - முருகவேன், காமன், சுந்தான் - சுந்தரமூர்த்திகள், இராமபிரான். புரம் - திரிபுரம், இலங்காபுரம்.

1603. ‘செங்காற்று மழைகாட்டும், கடுநடப்புப் பகைகாட்டும்’ என்பது சமுத்தி. வீங்கனம் - சுபடம், மனமாறுபாடு.

1605. இடபமாகிய திருமால் தங்குமிடமாதலின் திருவாங்கத்தைக் கொட்டில் என்றும், திரிபுரதகனகாலத்தில் சிவபிரானுக்குக் குதிரைகளாய் நின்ற வேதங்கள் தங்குமிடமாதலின் நான்முகன்வாயை இலையமென்றும், இறைச்சியை மென்று பதமாக்கிக்கொடுத்தமையின் கண்ணப்பர்வாழையு

மடைப்பள்ளியென்றும், தாமரைக்குப் பிரதியாகக் கண்மலரையீடந் தருச்
சித்தமையின் வதனம் மலரோடை என்றும், சிற்பாகச் சமைத்த மகளைப்
படைத்த வயிறுடைமையின் சிறுத்தொண்டிந்தேவியிற்பைத் தோட்டமென்
றும், கூத்துநிகழ்த்தலின் நாடகசாலையென்றும் கூறினார்.

1608. கரசரணு - கைகளும் கால்களு முடையவனே; வெற்றுருவினனே
என்றபடி. கரும்புறத்தார் - கொன்றுண்ணுஞ்சாதியார் (சீவக 2751,
உரை). பாவிக்கு அரசாக வுள்ளது உலகத்துக்கு அரணுமா? எ-று.

1609. பொட்டி - வேசை, அறிவற்றவன்.

1615. ஏமிராவோரி - 'அடே, என்னடா. எந்து உண்டி வஸ்தி (வி) -
எங்கிருந்து வந்தாய். இராவையும் சோலையையும் பொரும் கொண்டை.

1618. ஈற்றடியில் மா - கந்தி; 'மாகோபாலா' என்று திருத்திப் படிக்க.

1620. கெண்டைபுரட்டுதல் - பசி தாக முதலியவற்றால் கைகால்கள்
இழுத்துக் குருகுவலித்தல்; புக்கனூர்கிழவன் நடத்திய கலியாணத்தில் பசியால்
சிலர் வருந்தியதைக் குறிப்பது. 'இப்பாடல்கேட்டுப் பிராணத்தியாகும்பண்ணி
ரூன்' என்ற தமிழ்நாவலர்சாரிதைக்குறிப்பும், "கெண்டை புரட்டுமெனக் கலியா
ணத்திற் கவி கேட்டு...சோர்ந்தபுக்கனூர் கிழவன்" என்ற சோழமண்டலசத
கத் தொடரும் இங்கு அறியத்தக்கன.

1621. இவர் சேறைக்கவிராசர், வண்ணக்களஞ்சியம் என்றும் வழங்கப்
படுவர்.

1622. தக்கிணையிலை - சோளத்தி. கட்சி - கூடு, களஞ்சியம். உத்
தாரம் - கட்டளை. தென்காசிப்பாண்டியருள் சீவிலிமாறன் சக லு 1486
(கி. பி. 1564)ல் பட்டமெய்தியவன். "சீவலமாரு...வரராமா" (963) எனப்
பிறர்கூறிய தொடருடன் 'ராமா சீவிலிமாரு' என்ற இவரது தொடர் ஒப்பிடற்
பாலது. சீவிலிமாறன் - சீவல்லபமாறன். இக்கவிராசர் அந்தக்கவிவீராகவரால்
அவர்பின்னோத்தமிழிற் புகழப்படுதலின் அவ்வந்தக்கவிக்கும் முற்பட்டவராவர்.

1623. ஆசுகவிராசர் திருவண்ணாமலையீசர்மீது வண்ணநூலொன்றபாடிக்
கொண்டு அதனை அரங்கேற்றற்கு அத்தலஞ்சென்றபோது, அவர் வருகை
யறிந்த அவ்வுர் உண்ணாமலை எல்லப்பகயினார் என்ற புலவர் ஒதுங்கிமறைந்த
னர் என்றும், அச்செயல்பற்றி இப்பரமேசுரப்புலவர் இகழ அவ்விதழ்ச்சி
பொருது அவ்வெல்லப்பர் 1625-ம் பாட்டுப் பாடியவரென்றும் கொள்க.
'கண்ணார்' (பகைவர்) என்றும் பாடம்.

1636. 1246-ம் பாடற் குறிப்புக் காண்க.

1637. கிருஷ்ணதேவமகாராஜர் கி. பி. 1509-29-வரை விஜயநகர ஏகாதிபத்தையை ஆட்சிபுரிந்தவர். அவரிடமிருந்த தமிழ்மத்திரிகளுள் வடமலையார் என்பவர் ஒருவர். இம்மத்திரி இருசமயவிளக்கம்பாடியவரும் நாகலாபுரத்தில் திருமால்கோயிற் கைக்கரியம் பல புரிந்தவருமான அரிதாசர் என்ற பெரியாரின் தமையனாவார். [இருசமயவிளக்க வசனத்திற்கு யான் எழுதிய முகவுரை பார்க்க.] பாகற்கொடியறுத்தல் - திருவாரூர்த் திருவிழாவிசேடம், இதன் வரலாற்றைத் திருவாநுலா, அரும்பதவுரை, பக் 51-ல் காண்க.

1638. ஆழித்தேர் - திருவாரூர்த் தேர்க்குப்பெயர். கிருஷ்ணதேவராயர் பட்டம்பெறுமுன் ஓட்டியருந் துலக்கருஞ் சேர்ந்து தென்னாட்டைக் கொள்ளை பிட்டழித்தசெய்தி கோயிலொழுது சாஸனமுதலியவற்றால் அறியப்படுகின்றது. திருவீழிமிழலைபிலிருந்துவந்த அருச்சகரது தீச்செயல் நோக்கி அவரை 'வீழித்துலக்கு' என்றார். திருவாரூர்க்கோயில் உட்டுறைப்பகுதியான 'வீழியார்' என்பவர் ஒருசாரார் என்பர்.

1640. இராயர்களுடைய பிரதிநிதியாய்த் தென்னாட்டாண்ட இம்மடி நாகம்மர் (கி. பி. 1500) போலும். இவர்செய்த அக்கிரமச்செயல்கள்காரணமாக அச்சுததேவராயரால் இவர் கொல்லப்பட்டவர். சாளுவநாயக்கப்பட்டணம் என்ற ஊர் தஞ்சைஜில்லா, பட்டுக்கோட்டைத்தாலாகாவில் உண்டி.

1641. வில்லி - வில்லிபுத்தூர். தெட்டுதல் - வஞ்சித்தல். தெல்லடித்தல் - இடம்ப ஆரவாரஞ்செய்தல்; வீளைபாடுதல் என்றும் கூறுவர்.

1645. தெற்றுதல் - இணைத்துத் தொடுத்தல்.

1646. இரண்டு நாயன்மார்வீக்கிரகங்களைக் கண்ணாள் கவர்ந்தனன் எ-று.

1647. 115C-ம் பாடற்குறிப்புக் காண்க.

1651. கண்ணிகாரம் - கோங்கு. வடபாண்மொழி - உதிரி. சேதி - சமவசரணம்.

1652-3. ஆரியப்பபுலவர் என்பார் செய்ததாகத் தவறிப் பதிப்பிக்கப் பட்டுள்ள பாகவதம், வேப்பத்தூர்ச் செவ்வைக்குடிவர் என்ற பெரும்புலவர் இயற்றியது என்பது இப்பாடல்களால் அறியலாகும். மஹாவித்வான் ரா. இராகவையங்கராவர்கள் 'செவ்வைக்குடிவாரும் அனாதாரியும்' என்றெழுதிய கட்டுரையுள் இதன் விவரம் காண்க. (சேந்தமிழ். தொகுதி. 4, பக். 369-75).

1654. வீரை - ஸேதுஸம்ஸ்தானத்தைச் சார்ந்த வீரசோழன். கவிராச பண்டிதர் அவ்வுரில் நெடுங்காலம் வாழ்ந்து ஹயியாய் அங்கேயே சமாதி கொண்டவர். இவர் சமாதி இன்றும் அவ்வுரில் உள்ளதாம்.

1655—57. பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி என்பார், வேப்பத்தூர்ச் சோழியப் பிராமணவகுப்பினரான பெரும்புலவர்; இவர் மாறவர்மன் குலச்சேகரபாண்டியன் (1268-1308) காலத்தவர் என்பது இராமநாதபுரம்ஜில்லா திருப்புத்தூர்ச் சிவன்கோயிலில் உள்ள சாஸனமொன்றால் தெரியவருகின்றது (I.M.P.Rd. 271). இவர் ஊருள்ள கப்பிஞ்சினாடு என்பது, திருச்சிராப்பள்ளிஜில்லா மருங்கா புரிஜமீனைச்சார்ந்ததென்பர். திருப்புத்தூர்க்கோயில்ஸ்தானத்தார் இந்நம்பிக்குச் சில பூதானம் அளித்திருப்பதும், இவர் நாடு அத்திருப்புத்தூர்ச்சேகரத்துக்குப் பக்கத்தாதலும் அறியத்தக்கன. இவருரினரான ஆனந்தத்தாண்டவநம்பியின்மனைவி சி, பி, 1227-ல் மதுரை மீனாட்சிசங்கீதிக் கோபுரம் கட்டிவைத்தவர் என்பது மதுரைத் திருப்பணிமாலையால் (13) தெரிகின்றது. இவ்வாணந்தத்தாண்டவநம்பி, பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பியின் முன்னோராதல்வேண்டும். சொல் - புகழ்.

1655. பல்லக்கு - சிவிகை, பல உருத்திராக்கமணிகள், பலவாண எலும்பு, பல கண்ணாறு. மதித்தல் - நன்குமதித்தல்.

1656. பதுமத் தார் அந்தணர்க் குரித்து.

1659. அகிலத்தார் - விசுவேசர். முத்தீசர், கழைமுத்தார் - திருநெல்வேலிச் சிவபிரான், இபந்தொழுவுவர் - கருவையீசர், கருவை - கரிவலம் வந்தநல்லூர்.

1661-2. நல்லூர் வீரை - சேதுநாட்டுக் குலோத்துங்கசோழநல்லூர் என்ற ஊரையடுத்த விரையாதகண்டன் என்ற ஊர். இது சேதுபதிகளின் பழைய தலைநகரங்களில் ஒன்று; “குலோத்துங்கசோழநல்லூர்க் கீழ்பால் விரையாதகண்டனிவிருக்கும்” என்பது சேதுபதிகள் சாஸனம். இஃது அறியாது இவர்பெயரைப் பிறழ்கூறினர் பிற்காலத்தார். திருப்புல்லாணி - தருப்பசயனம்.

1663-4. தேவை - இராமேச்சரம். உரிச்சொற்பனுவல் - நிகண்டுநூல்.

1665—6. கயாகரகிண்டை மாறனலங்காரவுரகாரர் மேற்கோள்புரிதலின், இவர்காலம் இற்றைக்கு 400-ஆண்டுகட்கு முற்பட்டதாகும். சேவகசிந்தாமணிச் சுருக்கம் என்ற பெயர்கொண்டதும் உத்தேசம் 300 - ஆசிரிய விருத்தத்தன்கால் அமைந்ததுமான நூற்பிரதியின் முகப்பில் - “செம்பிநாட்டுச் சன்னாசிக்கிராமத்துத் திருப்புல்லாணி மாலடியான் தர்ப்பாசனம்மகன் பகழிக் கூத்தன்வாக்கு” என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. சன்னாசி - சேதுநாட்டைச் சார்ந்த ஊர்; சதுர்வேதமங்கலம் என்றங் கூறுவர். திருப்புல்லாணியிற் பள்ளிகொண்டருளும் சோமமூர்த்திக்குத் தர்ப்பாசனமழையார் என்பது திருநாமம். பகழிக் கூத்தர் - புகழாரில் (சேதுபதிகள் பழையதலைநகர்) உள்ள விநாயகமூர்த்தி.

மற்றைச்செய்திகளைப் 'பகழிக்கூத்தர்' என்ற தலைப்பின்கீழ் யான் எழுதிய கட்டுரையுட் காண்க (செந்தமிழ், தொகுதி, 6.பகுதி-6). 1666. "கொல்லையிரும்புணத்துக் குற்றி யடைந்தபுல், ஒல்காவே யாகு முழுவ ரூபடைக்கு" என்பது நாலடி (178).

1668. சக 1430 (கி. பி. 1508)ல் இச்சிதம்பரபுராணஞ்செய்தவர் புராணத்திருமலைநாதர் என்பவர்; மதுரையுலாவும் இவரால் இயற்றப்பட்டதாம். (இவ்வுலா, மஹாமஹோபாத்யாய - ஐயரவர்களால் பதிப்பிடப்பெற்றுள்ளது) இப்புலவர் வீரமாதன்காலத்தவர் என்பது அவ்வுலாவால் (33) அறியப்படுகின்றது.

1669-72. இப்பராஞ்சோதி மேற்புறிய திருமலைநாதரின் மகனார் ஆவர். சிதம்பரப்பாட்டியால் உரையுடன் என்னால் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துச் செந்தமிழ்ப்பிரசாரமாகப் பதிப்பிடப்பெற்றதாகும்.

1673. கி. பி. 1493-ல் இஃது அரங்கேற்பெற்றதாம். 'வாசுதேவகதை' என்பது இதற்கு ஆசிரியர் வழங்கிய பெயர்போலும்.

1675-6. பரராசசேகரன் செகராசசேகரன் என்பன, யாழ்ப்பாணம் ஆண்ட ஆரியசக்கரவர்த்திகள் மாறிமாறிக் கொண்ட பட்டப்பெயர்கள் என்பர் (யாழ்ப்பாணநாட்டுவேளாப்பம்). தகழிணைகலாசம் - திரிகோணமலை, சேதுகாவலன் என்பது அவ்வரசர் சிறப்புப்பெயர்களுள் ஒன்று (1207-ம் பாடற்குறிப்புக் காண்க). இவ்வரசரிருவரையும் 16-ம் நூற்றாண்டினர் என்பர்.

1677. களங்கை - பொன்விளைந்தகளத்தூர்; தொண்டைநாட்டது. பூதூர் - அக் களத்தூர்க்கு அடுத்த ஊர். வடுகன் - வடுகநாதமுதலியார். எய்திடல் - அம்பால் எய்தல், அடைந்திடுதல். கந்தபுராணம் பாடிய கச்சியப்பரை அந்த கக்கவியின் ஆசிரியராகக் கருதுவர்.

1679. சீட்டுக்கவி என்பது பிற்காலவழக்கு. சிலர் பாடுந் தீட்டுக்கவி அரசர்வயிசத்துக்கு அழிவைப்பயக்கும் என்று.

1681. கற்கவி - கதவுநிலையின்மேலே இடப்படும பாவுநல் (நெடுநல், 83, உரை)

1683. கிரகம்பிதம் உரகணம் (ஆதிசேடணம்), கரகம்பிதம் வாணணம் செய்யலாகும் என்க, ஆபிரம் நிலைநாக்கன் வேண்டும் என்று.

1684. களபம் - (சுத்தனக்கலவை), மாதங்கம் (பொன்), வேழம் (கரும்பு), பகடு (எருது), கம்பமா (கம்புத்தானிய மா) - இவை யானைப்பரியாயங்களாதல் காண்க.

1689. நாவீரன் - ஸ்ரீசுடகோபர். எழுதாற்றிருபான்மூன்று கொல்ல மாண்டு. இதனால் இற்றைக்கு 400-வருஷங்கட்குமுன் கவிராசர் வாழ்ந்தவர் என்பது விளங்கும், புனைந்தபெயர் சிறந்ததொன்றும் என்க.

1691. இதன் விரிவுரையை மாறனலங்காரத்துட் காண்க, நற்பொருள் மூன்று - சித் அசித் ஈசுவரன்.

1693. காரி ரத்னம் - காரியாரின் புத்திரமணியாகிய நம்மாழ்வார். காரி போன்ற இரத்தினகவி எனினுமாம். இவர்வழியினர்சிலர் இரத்தினகவிராயர் எனப்படுவர்.

1694. இவ்வடமலையாரைப்பற்றியசெய்திகளை 1320—27-ம் பாடற் குறிப்பிற் காண்க. ஏற்றுத் தமிழ்ப்படைத்தல் - நன்குகற்றுத் தமிழ்க்கவி இயற்ற தல்.

1695. புலவரால் துப்பு அடையும் - புலவராத் பாடற்சிறப்புப்பெறும், கி. பி. 1706-ல் இந்நூல் அரங்கேற்றப்பட்டது.

1701—2. கஞ்சத் தார் - தாமரைமாலை. அகரம் - ஆசிரியர் ஊர்.

1704. அனதாரிப்புலவர் சுந்தரபாண்டியம் பாடிய செய்தியை 1765—7-ம் பாடற்குறிப்பிற் காண்க. காளி யொட்டக்கூத்தர், உம்மைத்தொகை, காளி - நம்பிகாளியார் என்ற புலவர் (1149); வாயல், தொண்டைநாட்டது. 'அன தாரியுந் தொண்டை மண்டலமே' என்றார் படிக்காசுப்புலவரும். இப்புலவர் வரலாற்றைச் செந்தமிழி, தொகுதி 4-ல் காண்க.

1708-9. இராமபத்திரதீகபிதர், தஞ்சையாண்ட சுகஜிசரபோஜி மகா ராஜாக்களால் (1636—1710) மிகவும் மதிக்கப்பெற்றவர். இவர் செய்த வடநூல்கள்; - ஜானகிபரிணயம், சீருங்கிரதிலகம், பரிபாஷாவிருந்தி வியாக்யானமுதலியன. இவர்மாமனாராய் வையாகாரணசிரோமணியாய் விளங்கிய பதஞ்சலிதீகபிதரையும் இப்பாடல்கள் குறிப்பினுணர்த்தும் என்பர். 1709. கட்செவியாதவின், 'கண்ணாற் கேட்கும் பதஞ்சலி' என்றார்.

1710. மாதைத் திருவேங்கடநாதர்: 18-ம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத் தில் பாண்டிநாடாண்ட ரங்ககிருஷ்ணமுத்துவீரப்பநாயக்கரதுபிரதிகிதியாய்த் திருசெல்வேலிச்சீமையை ஆட்சிபுரிந்தவர். இவர் வரலாறுகளைச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையிலும் (தொகுதி-4. பக். 629—638.) Journal of Oriental Research, Vol. II, p. 339-43) என்ற ஆங்கிலப்பத்திரிகையிலும் காண்க.

1711-15. இலக்கணவிளக்கப்பாயிரத்தால் வைத்தியநாததேசிகர் ஷெ திருவேங்கடஎதர்காலத்தவர் என்பது விளங்கும்.

1711. இதனை அந்தகக் கவி வீராகவமுதலியார் பாடியது என்பர். (இலக். வி, பதிப்புரை, பக். 4). அவர்காலம் முற்பட்டதாகலின் அவர் மரபினரான புலவரொருவர் பாடியதுபோலும்.

1715. 'தவமணை' என்று திருத்துக.

1716. ஒட்பம் - அறிவுமுதிர்ச்சி. தட்பம் - குளிரந்த நலம். வரைத்தல் - வரம்புறம் கூறுதல். இனவல் - சதாசிவதேசிகர் தம்பி. இப்பதிகமியற்றியவர் இலக்கணவிளக்கவாசிரியரது பேரனாவார்.

1717. இவ்வாசிரியர் கல்லாடம் முதன் டுப்பத்தேழுபாடல்கட்கு உரையிட்டவர்.

1719. உயர் வரை - விந்தமலை. பொதி - பொதியம். மூன்றதிகாரம் - வேற்றுமையியல், வினையியல், ஒழிபியல்கள். புலக் கணத்தென - அறிவின் திரட்சியது என்று. ஏ அடு - அம்பை வென்ற. 'திட்களன்ன கல்லியும்' என்பவாகலின் 'உலாமுதிர் மதிக்கலை' எனப்பட்டது.

1722. பகல்செய்வான் - சூரியன்.

1724. 'வன்மீகநாதன்' என்பன இரண்டும் முறையே திருவாரூர்ச் சிவபிரானையும், ஆசிரியர் பாட்டனாரையும் குறிப்பன. வன்மீகர் - புற்றிடங் கொண்டார்; வான்மீகருமாம்.

1726. இத்தொகையென்று - இவ்வளவென்று. வந்தமாத் திரம் - மனத்திற் றேன்றியமட்டும்; வகை சொல்லிவைத்தோம் என்க.

1729. மாதை வேங்கடேசன் - இலக்கணவிளக்கம் இயற்றுவதற்குப் பிரபு (1710).

1731. நரவாகனம் - பல்லக்கு. 1734. அரவாசலர் - மோரூர்ப் பாம்பலங்காரர்.

1735. அஞ்சாலிமக்கள் - இடையர்பிரிவினர்; அவர்மகளிர் ஐந்துருக்கள் கொண்ட தாலி அணிதலின் இப்பெயர்பெற்றனராவர்.

1736. திருமேனிக்கவிராயர், இராசை வடமலையப்பின்னையன்மேல் புலவராற்றுப்படை பாடியவர். அப்பின்னையனை இவர் குழைக்காதாநீநுப்பணி மாலையிறுதியில் வாழ்த்துதல் காண்க.

1737. வீரை - தாம்பிரபர்ணிநதிக்கரையில் உள்ள வீரவனல்லூர்.

1738. குருபரன் - கூரத்தாழ்வான்.

1739. போச்சு, ஆச்சு என்பன போய்த்து, ஆய்த்து என்பவற்றின் சிதைவு.

1740. 'நின்மலனார்...மன்மதன் காண்' என்ற தொடர் கூடப் பநாயகிகளின் காதலடிகள்.

1741. கந்தசாமிப்புலவர்: உருத்திரகணிகையர்குலத்து உதித்தவர். பொன்னையான் வரலாற்றைத் திருவிளையாடற்புராணத்துட் காண்க. திருவாப்புடையார்புராணம் இவரால் இயற்றப்பெற்றதாம். சீதக்காதிலவள்ளலின் வாயிற் புலவராக இவர் வாழ்ந்தவர் என்பது, அப்பிரபுமேல் அமைந்த நொண்டிநாடகம் ஒன்றால் தெரிகின்றது.

1743. இலம்பூர் - தொண்டைமண்டலத்துப் புழற்கோட்டத்துள்ள தென்பர்.

1745—7. இப்புலவர், பொதியச் சாரலில் உள்ள விக்கிரமசிங்கபுரத்தில் வாழ்ந்தவரும், சிவஞானமுனிவரின் பெரியதந்தையுமாவர் என்பர். (சீங்கைப் பிரபந்தத்தீரட்டு. முகவுரை.)

1745. இளந்தலை - இழிவு, இளப்பம். 1747. சிங்கை - விக்கிரமசிங்கபுரம்.

1748. வாணன் - தஞ்சைவாணன். சொக்கன் - சொக்கநாதன்; சொக்கப்பநாவலர் என்ப. இவர், கொங்குநாட்டில் வெள்ளாற்றங்கரையில் உள்ளதும் பேரூர் என்று வழங்கப்படுவதுமான திருவெள்ளூர்க்குப் புராணமொன்றும் இயற்றியுள்ளார். "கூடல்கிழார் கோத்திரத்திற்றொண்டை நாடன் குன்றத்தூர்ச் சர்க்கரைக்குக் குமா னானேன், ஆடல்புனை கங்கைகுலன் சொக்க நாத னட்டாவ தானன்" என்பது அப்புராணப் பாயிரத்தொடர்.

1750. வேரூர் - சோண்டித் திருத்தருப்பூண்டிக்கு வடக்கில் உள்ளது. இதனின் கூறப்பட்ட பிரபவவருஷத்துக்குச் சரியான கி. பி. 1688-ல் இந்நூல் அரங்கேற்றப்பட்டதாகும்.

1753. பிரதாபசிங்கு என்ற மகாராஷ்டிரவேந்தர் கி. பி. 1766-78வரை தஞ்சையிலிருந்து ஆட்சியுரிந்தவர்.

1754. தாமோதரம்பிள்ளை என்ற சேதுபதிமந்திரி, 1770-ல் சேதுநாட்டின்மேற் படையெடுத்துவந்த மராட்டியர்சேனையைப் போரில் முறியடித்தோட்டியவர்.

1755. மருதநாதிபன் - சிவகங்கைச்சீமையை 1780—1801—வரை ஆண்ட மருதபாண்டியன் என்ற வீரர். மருதர் என்பதனை மருது என்று திருத்துக, அன்பிலார் - பகைவர். வீருதன் - வீருதுகளுடையவன்.

1757. இப்புலவர் முகமதியமார்க்கத்தவர்; சேதுபதிவாயிற் புலவராய்ப் பல ஊர்கள் முற்றாட்டாகப் பெற்றவர். அனந்தன் - பிரமன் (பூங்.).

1758. கல்லை - தையலிலை; 'சருகிலையினைத்த கல்லை' என்ப (பேரியு, கண்ணப்ப, 111).

1759. முத்தராமலிங்கசேதுபதியாட்சியில் (கி. பி. 1792) புகழ்பெற்ற பிரதானியாக விளங்கிய இப்பின்னையின் தமிழ்ப்புலமை இப்பாட்டால் விளங்கும்.

1760. காக்கைஞனம் - சேதுபதிநாட்டைச் சார்ந்தது. மதுரகவி - இசைப்பதங்கள் பாடுவதிற் புகழ்பெற்ற அந்தணர். ஆரணன் - திருமால்.

1761-2. சிற்றம்பலவையா என வழங்கப்படுவர். மருதூர் - சேது நாட்டைச்சார்ந்த நயினர்கோயில் என்ற சிவதலம்; மருதூரந்தாதி இத்தலம் பற்றியமைந்ததாம். கம்பைநகர் - சேதுநாட்டுச் சிறுகம்பையூர்.

1766. பத்து ரூப ஆயன் - தசாவதாரமெடுத்த திருமால். வேந்தன் - ஞானசம்பந்தர். வீழிவாய் - வீழிக்கனிபோலும் வாய்; 'வீழிச்செவ்வாயார்' என்ப (உத்தரரா. அசுவமே. 34).

1767. கீழை - கீழூர். 1768. இவர் தக்கையிராமாயணம் பாடிய எம் பிரான்சுவிராயின் மனைவி என்றும் புலமைவாய்ந்தவர் என்றும் கூறுவர் (கோங்கு. சத. 65, குறிப்புரை).

1769. நம்பிகாளியாரைப்பற்றிய செய்தியை 1149-ம் பாடற் குறிப்பிற் காண்க. இப்புலவர்பெருமான் முருகக்கடவுளின் பேரருளைத் துணைக்கொண்டு நெருவூரில் இதனைப் பாடினார் என்பார். (கோங்கு. சத. 78).

1770. இவர் யாழ்ப்பாணம் ஆண்ட ஆரியசக்கரவர்த்திக்கு மந்திரியாக விருந்தவர் என்றும், மாவிட்டபுரத்துக் கோயில் அருச்சகரான சின்னமனத்தார் அரசருடன்கூடத் தமக்கிட்ட விருந்துக்கு உவந்து இது பாடினார் என்றும் வரலாறு கூறுவர்.

1771. இவர் 200-ஆண்டுகட்குமுன் வாழ்ந்தவர் என்றும், புலியூரந்தாதி இவரால் இயற்றப்பட்டதென்றும் கூறுவர்.

1772. இப்புலவர்பாடிய கயிலாயமலை கலிவெண்பாவில் அமைந்தது; யாழ்ப்பாணத்தில் முன்காலத்துநிகழ்ந்த குடியேற்றவரலாற்றை விரித்துரைப்பதாம்.

1773. இவர் சோனாட்டிலிருந்து வந்தவர் என்பார். காரணிகள் - நியாயவாதி: கருணிகர்குலத்தவன் எனினும் அமையும்.

1774. இவர் பாடிய நிகண்டு 12-தொகுதிகளும், 737 கவித்துறைகளும் கொண்டதென்றும், 'மாதவஞ்செய்பாரதி' 'செழுமுனிபாரதி' என்று இவர் சிறப்பிக்கப்படுதலால், இவர் துறவியாய்ப் பரமானந்தபாரதி என வழங்கப் பெற்றனர் என்றும், இவரது பூர்வாச்சிரமநாமம் வேங்கடநாதர் என்றும் தெரிவின்றன.

1775. பாகைப் புன்னைவனநாதன் - ஒப்பிலாமணிதேசிகரைக்கொண்டு சிவரகசியம் பாடுவித்தவருள் ஒருவர்; 1951-ம் பாடற்குறிப்புப் பார்க்க.

1782. இப்பாட்டினின்று முருகையக்கவிராயர் என்ற புலவரைக்கொண்டும் பாடுவித்த இப்பாரதத்தை நல்லகவிராயர் முடித்தவர் என்பது தெரியலாம். கார்பிணைபாவரும் முல்லைக் குடையான் - கர்க்காத்த வேளாளர்மரபில்வந்த முல்லைக்குடையார் என்ற கோத்திரத்தவன்.

1783. பாண்டிநாட்டுத் திருக்கோட்டியூர்த்குப் புலவர் நடுசியில்வந்து, தேரடியில் தங்கிப் பட்டினியால் வருந்தியபோது கோயிலார் பிரசாதங்கொண்டுவந்து இவர்க்களிக்க அப்போது பாடியது.

1785. எட்டயா - எட்டயபுரமன்னனே! பேரையா - பேரையூர்த்தலைவனே!

1787. இப்புலவரை புதுப்பாகை என்பதும், மந்திரிகள் வமிசத்தவர் என்பதும், 864-வீருத்தங்கன்கொண்ட காவியமாக இவ்வேதானகதை பாடப் பட்டதென்பதும் இப்பாடலால் விளங்குகின்றன. தர்முசிவருஷம் இந்நூல் முடிவுற்றதென்பதனால், 180 அல்லது 240-ஆண்டுகட்குமுன் இஃது இயற்றப்பட்டதாகத் வேண்டும். 1787- 'நலத்திலங்குகன்னியினிற் புருந்திய தினத்த' என்று பிரதியில் உள்ளது.

1789. சோமசுந்தரகுருசுவாயி - சிவஞானமுனிவரின் சீடருள் ஒருவரான இராமநாதபுரம் சோமசுந்தரம்பிள்ளை.

1790. இப்பாட்டினும் 1795-ம் பாட்டினும் அஷ்டாவதானஞ் செய்யும் முறை விளக்கப்படுதல் காண்க. ஆனந்தநாதன் - ஆனந்தரங்கப்பிள்ளை போலும்.

1791. பார்த்திவர்கள் புத்தூர்நல்லூர் - பார்த்திபநல்லூர்.

1798. சரபேந்திரர் - சதாபதி ராஜாஜி சரபோஜிமகாராஜா (கி. பி. 1798—1832)

1799. கவிங்கத்துப்பராணி ஏடு 100-ஆண்டுகட்குமுன் அரிதிற் பெறவேண்டியிருந்ததெய்தி இதனாற் புலனாம்.

1800. ஒருகாம்புக்கு என்றது - பெண்ணாகிய தனக்கு எ-று. இருதலை - தலையுங் கீழும். பூ - மலர்; பூப்பு. ஒங்கல் - சகோரப்புள்; 'நீரிமும்பை புள்ளினு னோங்க லறியும்' என்ப (நான்மணி. 96).

1802. தாக்கு - எதிர்ப்பு. நோக்கு - உட்கருத்து. 1803. ஊழ் - பாடன் முறை.

1805-7. இம் மூன்றுபாடல்களும் ஆரிடச்செய்யுட்குக் காட்டப்பட்ட பொய்கையார்வாக்காகும். 1805—ம் பாட்டுக் குறைந்தும் 1806-7—ம் பாடல் கள் மிக்கும் வந்தன. “ஆரிடச்செய்யுள் பாடுதற்குரியார், ஆக்குதற்குங் கெடுத்தற்கும் ஆற்றலுடையாராகி, முக்காலப்பண்பும் உணர்ந்த இருடிகள் எனக் கொள்க” என்பர் யாப்பருங்கலவிருத்தியுடையார். 1438—ம் பாடற் குறிப்புக் காண்க.

1808. இப்பாட்டின் ‘பாலன்தனதுருவாய்’ ‘எளிதி னிரண்டடியும்’ என்று பொய்கையாழ்வார் அருளிய முதற்றிருவந்தாதிப் பாசாங்க ளிரண்டும் (69, 51) காட்டப்பட்டு, ‘அரிமலராய்த்தகண்’ என்பது பொய்கையார்வாக்கு’ என்ற, யாப்பருங்கலவிருத்தித்தொடராகப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இத் தொடருள் ‘என்பதும்’ என்றேனும், ‘என்பது முதலியன்’ என்றேனும் திருத்தம் கொள்ளத்தக்கது; என்னை? மேற்குறித்த முதற்றிருவந்தாதிப் பாசாங்களிரண் டும் (69, 51) பொய்கையார்வாக்காகவே அவ்விருத்தியுடையார் 93—ம் சூத் திரவுரையுட் காட்டுதலான் என்க (யாப். வி. பக். 219—20).

1810. “இப் பொய்கையார்வாக்கினுள் ‘ஒக்கும்’ என்பதனை எல்லாவற் றொடுக்கட்டிப் பொருளுரைத்துக்கொண்டாற்போலக் கொள்க” என்றார், காரிகையுரைகாரர் (உறுப்பியல், 7, உரை).

1811. 1438—ஆம் பாடற் குறிப்புக் காண்க.

1815. இது, கச்சிப் பல்லவவேந்தன், தன்னகரை விட்டு வெளியேறும் படி ஆழ்வார்க்கு ஆணையிட்டபோது அந்நகர்த் திருவெஃகாவிற் பள்ளிகொண் டருளிய திருமலை நோக்கிப் பாடியதென்பதும், பெருமான் அவ்வுடையார்விருப் பின்படி, தம் நாகப்பாய் சுருட்டிக்கொண்டு அவர்பின் சென்ற செய்தியும் பிரசித்தமானவை.

1818. ஆப் - ஆயுளை திருமால்; தாய்போன்றவன் எனினும் பெரிய பிராட்டி எனினும் ஆம். நேமி - சக்கரம், விரலணி (பீங்.).

1819. ஐம்பொருள் - அர்த்தபஞ்சகம்; 1844—ம் பாடல் காண்க. நாத் - பொருள் - புருஷார்த்தங்கள். முப்பொருள் - சித் அசித் ஈசுவரன். சேய் - சடகோபர்.

1820. சேய்மொழி - திருவாய்மொழி. 'சேய்மொழியோ தாய்மொழியோ' என்றும் பாடம். தாய்மொழி, வாய்மொழி என்பன வேதத்தைக் குறிப்பன. (பரிபா. 2) ஆய் மொழிகள் - ஆராயத்தக்க நூல்கள். சாய்மொழி - சாயலான நூல். திருவாய்மொழியும் வேதமும் வேறன்றி ஒன்றே என்பது கருத்து.

1821. ஆழ்வார்திருநகரில், தாம்பிரப் பண்ணியாற்றின் வடகரையில் வசித்து வந்த சித்தரோருவர், தம்மால் வளர்க்கப்பட்டுவந்த நாயொன்று பகற்போதில் அந்நதியைக்கடந்து அத்திருநகரித்தெருவில் உள்ள உச்சிஷ்டடங்களை உண்டு மாஸையில் திரும்பிவந்துகொண்டிருக்க, ஒருநாள் அங்ஙனம் அது வாராததை அறிந்த சித்தர் ஆற்றங்கரைசென்று நோக்கியபோது, வழக்கப்படி அஃது ஆற்றைக் கடந்துவருமிடையில் பெருவெள்ளம்வந்து அதனை இழுத்துச்செல்வதையும், அந்நாய் கூடியவரைமுயன்றும் செயலற்று நீரில் அமிழ்ந்தி இறக்குந் தருணத்தில் சிரக்கபாலம் வெடித்து அதன் ஆத்மா வெளிப்பட்டு விமானத்தில் ஆரோகித்துச் செல்வதையுள் கண்டு பெருவியப்பும் உவப்பும் அடைந்து இப்பாடல் கூறினர் என்பது வரலாறு. இப்பெரியாரைக் கருவூர்தீ நேவர் என்ற சித்தர் என்று கருவூர்ப்புராணம் கூறும். திருநெல்வேலிப் புராணத்தும் இந்தச் சித்தர் ஆழ்வார்திருநகரி சென்றுவந்த செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது. தாம்பிரப் பண்ணியின் மத்தியிற் கட்டப்பட்ட மண்டபமொன்றில் மேற்கூறியவாறு, நாயொன்று வீடுபெற்ற சரித்திரம் கற்றுணிற் பொறிக்கப்பட்டுள்ள தென்று தெரிகின்றது.

1823-4. நங்கை - உடைய நங்கையார். தேசிகன், ஞானதேசிகன் என்பன ஆழ்வார்திருநாமங்கள்.

1825. வேதவேதாந்தங்களின் முடிந்த பொருளை இவ்வரிய பாடல் விளக்குவ தென்பது நல்லறிஞர்வாய்க் கேட்டறியத்தக்கது.

1827. குடப்பாம்பு - பாம்புகள் அடங்கிய குடம். கொல்லி காவலன் - கொல்லிமலைசூழ்ந்த நாட்டிற்கு, அன்றிக் கொல்லி என்ற நதர்க்குத் தலைவன் என்க. 'கொல்லிக் கண்ணன்' என்ற பழம்புலவர் ஒருவர் உவராதலின், அப் பெயர் கொண்ட நகருண்மை காண்க.

1828. மண்டங்குடி, சோண்டத்தென்பர்; பாண்டிநாட்டுத் திருவாடானைச் சேகரத்து ஒன்றுண்டு. தினர்த்தல் - கொழுத்தல்.

1829. முனாமதியாகிய அழகிய கொள்ளி என்க, 'மதியாங் கொள்ளி' என்பது பாடமாயின் நோகும். மரு வான் - மருவிய வானினைமுடையான்.

1833. பொருநல் - தாம்பிரப் பணி, 1836. ஐயன் - ஸ்ரீசடகோபர். உத்தரித்தல் - மேலே துக்குதல்.

1841. கொண்டி - ஓர் இடைச்சி.

1842. பிரமேயசாரம் என்ற நூல் இப்பெரியார் அருளியது.

1844. இறைநிலை - பரஸ்வரூபம். உயிர்நிலை - ஸ்வஸ்வரூபம். தக்க நெறி - உபாயஸ்வரூபம். ஊழ்வினை - விரோதிஸ்வரூபம். வாழ்வு - புருஷார்த்த ஸ்வரூபம்; இவ் வர்த்தபஞ்சகங்களையும் குருநாயர்கோன்வேதம் ஒதும் என்க.

1847. நம்பூர் - நம்பின்னாயின் குடிப்பெயர்; 'நம்பூர்த் திருநீலகண்டக் கிரமவித்தனேன்' என்பது சாஸனத்தொடர் (S. I I, iv, p. 90) இவ்வூர், குண்டூர் ஜில்லா குண்டூர்த்தாலாகாவில் உள்ளது (I. M. P. Gt. 151).

1850. வெய்யோன் - அடியார்கண்விரும்பும் திருமால். காண்பார் - வீடுபெறமுயல்வார். வழி - அர்ச்சிராதிமார்க்கம்.

1853. 'மாமுடும்பை' என்று திருத்துக. 'மாம்'-ஸ்ரீகீதையில் - 'ஸ்ரீவதர் மாந்' என்ற சரணுகதிகுலோகத்துள்ள பதம். தொட்டு - தன்னைச் சுட்டி. துயம் - த்வயம் என்ற திருமந்திரம்.

1854. நூப்பில் - கச்சிநகர்ப்பகுதி. திருவேங்கடமுடையான் - ஸ்ரீ வேங்கடநாதர் என்ற வேதாந்ததேசிகர்.

1855-6. இவை தேசிகப்பிரபந்தப்பாடல்கள். பரிமுகர் - அயக்கிரீவர். வரணியாறு - பவானிநதி. பூரித்தல் - முற்றுவித்தல். அயிந்தை - திருவயிற் திரபுரம்.

1862. எட்டும் பறித்தல் - திருமந்திரோபதேசம் பெறல்.

1864. 'மடந்தைமாதர்மேல்' என்பது பாடமாயின், மடந்தைப்பருவ முடைய பெண்களிடம் என்க. அவ் உலகளந்த, அவ் ஒன்னலர் என்று பிரிக்க; உலகறிகுட்டுக்கள்.

1868. நகரம் - திருவரங்கம். திருமலையாழ்வார் - மணவாளமாமுனிகள் அனுஷ்டானாதிகளும் காலகோபமும் நடத்திப் போந்த ஸ்தானம்; (யதீந்திர. பிரபாவம், பக். 94, 99).

1871. இப்பெரியார், மாறனலங்கார ஆசிரியரின் குருவான முனிவார்.

1877. தெய்வீகம் - வீடுபேறு.

1883. திருபுவனசக்கரவர்த்தி. ராஜாதிராஜதேவசோழன் II (கி. பி. 1172—86) திருவொற்றியூர்த்திருவிழாவுக்கு வந்திருந்தகாலத்தில் அவ்வூர் மடாதிபதியான சதுரானபண்டிதரும் சோமசித்தாந்தப் பிரவர்த்தகரான வாசுபண்டிதரும் அரசனுடனிருந்து ஆளுடையநம்பிராணங் கேட்டனர்

என்று அத்தலத்துச் சாஸனமொன்று கூறுகின்றது (Ep. Rep. No. 371 of 1911). இவ்வாசீசர் ஞானமீர்த ஆசிரியராயின், அவர் இற்றைக்கு 750—வருஷங்கட்கு முற்பட்டவராவர்.

1892. சேடன் - ஆதிசேஷனையொத்தவன்.

1893. உழும் அலம் - உழும் கலப்பை.

1897. பெருமானார் சொற்ற மொழியாகிய பாலை எனவும், மொழிப் பாலைக் கேனாமுன் கழிப்பாலை மான் காணீர் எனவும் இயையும். கழியினும் பாலையினும் உழன்றுதிரியும் மான் என்க. அளவையீடு - பிரமாணங்களுடன் கூடிய உரை.

1899. சாதகர் - சரியை கிரியை வழிநிற்போர்; 'சாதகர் பாசங்கழுவீ' என்பர் (திருவிளை. நகரப். 90).

1901. படம்பக்கநாயன் - திருவொற்றியூர்ச் சிவபிரான் (பேரியடி, கலிய. 14).

1907—8. குருநமச்சிவாயர்சிஷ்யர் ஆனந்த நமச்சிவாய பண்டாரம் விஜயநகரவேந்தரான வேங்கடபகிராயர் காலத்தவர்—அஃதாவது கி. பி 1592ல் வாழ்ந்தவர்—என்பது, விரிஞ்சிபுரம் சாஸனமொன்றால் தெரியவருகின்றது. (Ep Rep. No. 61 of 1887).

1910—12. இவை பண்டாரக்கவித்துறை என்ற நூலின் பாடல்கள்.

1913. இச் சம்பந்ததேசிகரைத் தொண்டைமண்டலத்தவர் என்று அம் மண்டலசாதகங் கூறும் (20). 1914. உண்மை விளக்கம் - சைவசித்தாந்த சாத்திரம் 14-ல் ஒன்று.

1915—17. இப்பாடல்கள், கி. பி. 1598, 1608-ல் இராமேச்சுரக் கோயிற்றிருப்பணி முற்றுப்பெற்றசெய்தி குறிப்பன. எனவாய் சேதுபதி காதத்ததேவர் அவர் குமாரர் கூத்தன்சேதுபதி காலங்களில், இவ்விராமநாத பண்டாரம் திருப்பணிகடத்தியவர் (Tamil and Sanscrit Inscriptions pp. 58-9). வீரபுத்தி-வீரப்பநாயகர். (1916) 'புனற்கு மகாலயத்தை' (1917) 'குற்றங்கடந்த வரராமநாயகர்' என்று அச்சாஸனங்களில் உள்ளன.

1919. விரிசிலை - ஒருநதி. பொற்கோட்டை - ஊர். இவை சேது நாட்டன. சேதுபதிகள் உதவிய நன்றிப்பாராட்டியே 'சேதுபதியன்னமும் காவிரிக்கும் ஆவுடைப்பர் நீழலும்' என்று அவ்வாதினத்தார் கொண்டாடுவர் என்பர்.

விசேடக்குறிப்பு.

கூசுஎ

1920. வலங்கை மீகாமன் - வலங்கைமான் என்ற சோண்டீர். 'வலங்கை மீகாமனில் வாழ்ந்திருந்தே யறிவானந்தன் உரையாமறிவானந்தச் சித்தி' என வருவதும் காண்க. (A Descriptive Catalogue of The Tamil Manuscripts, Vol 3, p. 1251-2)

1921. ஊர் (தில்லை), உடை (தோல்), மேற்கொள்ளல் (ஆன்) என்க.

1928. இங்கு இரு, உப்பு அள்ளிக் காட்டு என்க.

1931. பிரபலிங்கலீலை இயற்றப்பட்டகாலம் சக. 1574 (கி. பி. 1652) ஆகும். சிவப்பிரகாசமுனிவரார் புகழப்பட்டவரும் அவரை ஆதரித்தவருமான பண்டகுலஇலிங்கரெட்டி என்பார், திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா பெரும்புலியூர் (Perambalur) தாலுகாவைச் சார்ந்த வெங்கனூரில் (வெங்கையில்) சிவாலயத் திருப்பணி நடத்தியது சக. 1545 (கி. பி. 1623) ஆகும் (Ep Rep. No. 1 of 1913). இதனால் இத்திருப்பணி நடந்தேறிய 24 வருஷங்கட்குப்பின் இந்நூல் செய்யப் பட்டதென்பது தெரியலாம்.

1933. நாரி - வின்றாண்; பெண். வேணு வளைந்து வில்லானது நாரி என்று பெயர்கொண்டதை விரும்பியே ஏ-று.

1939. தமிழ்ப்புலவன் - சம்பந்தமூர்த்திகள்.

1943. பொதுக்கடிதல் - தானே உரிமையுடையனாதல்; சங்கநூல்களை இவர்போற் கற்றவல்லவர் பிறரில்லை ஏ-று.

1947. மழக்குணம் - குழவித்தன்மை, வெள்ளைக்கிழத்திமாலை - சகலகலாவல்லி மாலை. தருமை - தருமபுரம்.

1951. சரபோசிசெய்தியை 1798—ம் பாடற்குறிப்பினும் காண்க. பாகைப்புன்னைவனநாதன் என்பார் இராமபாரதியால் ஆத்திகுடிவெண்பா விற் புகழப்பெற்றவர்; 1755—ம் பாடற் குறிப்புக் காண்க.

1952. சகஜிமகாராஜர், 1686-1710-வரை தஞ்சையிலிருந்து சோண்டாண்ட மகாராஷ்டிரவேந்தராவர்.

1956. கோவிந்ததீக்ஷிதர், தஞ்சையாண்ட அச்சுதநாயக்கரின் (1572—1614) தலைமையமைச்சராக விளங்கியவர்.

1960. உருளும் கறங்கும் (காற்றாடியும்). நேத்திரக்கு (—கண்ணுக்கு) தீபத்தை அருளினன் என்க.

1961. பொன்மாறை விளைதீர்த்தான், சிவரகசியநூலையும் பாடச்செய்து அரங்கேற்றுவித்தவர் என்பது 1951—ம் பாடலுட் காண்க. பொன்மாறை - தொண்டைநாட்டுப் புலியூர்க்கோட்டத்தைச் சார்ந்ததும் பொன்மாறு என்று வழங்குவதுமான ஊர் (I. M. P. Cg. 994).

1964—5. தாயுமானவர் சமாதரி இராமநாதபுரத்துக்குக் கீழ்ப்பால் லக்ஷ்மி புரம் ஊருணிப்பக்கத்துள்ளது. சகவா 1581 (=கி. பி. 1659)ல் இப்பெரியார் முத்தி யடைந்தனர்.

1968. இப்பிள்ளைத்தமிழ் அரங்கேறிய காலம் சக. 1647(-கி. பி. 1725) ஆகும்.

1969. சயவீரன் - வீரபத்திரக்கடவுள். அன்று தக்கயாகத்தன்று.

1971. கி. பி. 1725—ல் சிவப்தமடைந்தனர் என்க.

1973. 'கையாற் றடவுறிற' என்று திருத்தக.

1977. சிவஞான முனிவர் சிவப்தமடைந்தபின் 28-ஆண்டுகள் வாழ்ந்து கி. பி. 1790—ல் இம்முனிவர் சிவகதியடைந்தவர் என்பது இப்பாட்டால் தெரியலாம்.

1979. இப்பாட்டு, வட ஆர்க்காடு ஜில்லா போளூர்த்தாலாகாவைச் சார்ந்ததும் ஐஜனக்கிராமமுமான வைகாபூர்த்திருமலையிற் பொறிக்கப்பட்டதாகும். சோழன் அருமொழி - முதலாம் இராசராசசோழன். 'கணிச் செகா ரமருபொற் குரியன்' என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

1980. துருநயவாதியர் - போலித்தருக்கம் புரியும் சமயத்தர். பாறுதல் - சிதறியோடுதல்.

1981. கொங்குவேண்மாக்கதை - பெருங்கதை. 'எங்கெழிலென் ஞாயிறெனியோமல்லோம்' (நேவா. 1229,2.) 'எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கு' (திருவாச. திருவேம்பாவை, 19). எனவருவனகாண்க.

1998. குறுமுனிவனால் அமைக்கப்பட்ட கொற்சேரி என்றது தமிழ்ச் சங்கத்தை. 'தென்றமிழ்நாட் டகன்பொதியிற் றிருமுனிவன் தமிழ்ச்சங்கம்' என்றார் கம்பநாடரும். (கம்பரா. நாடவிட், 31).

1999. வள்ளுவர்வைப்பு - திருக்குறள்.

2000. ஓரடிமுக்கால் உரைத்த...சாடி-ஒன்றே முக்காலடியில் அமைந்த குறள். 'சாடியியக்கிரம்பாவனவையின்' என்றார் பிறரும் (2003). முக்காலும் ஏத்துவாம் என்க.

2003. "மாலுங் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியால், ஞால முழுத நயந்தனந்தான், வாலறிவின், வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத் தா, ருள்ளுவையெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து" என்ற பாணர்வாக்கு இதனுடன் ஒப்பிடற்பாலது (வளர். மாலை, 6).

2004. ஏலா - தோழிமுன்னிலைச் சொல் (பரிபா. 8, 69).
2008. பொருநாறு - பொருநாற்றுப்படை. கடாம் - மலைபடுகடாம்.
2014. வியம் - ஒற்றைப்பட்ட எண். வெண்டேரியக்கம் - பாலை. தாமரை - மருதம். திரை - நெய்தல்.
2018. ஆலின்கீழ் அறநால்வர்க்குச் சிவபிரானாலும், அரசின்கீழ்ப் புத்த தேவனாலும், அசோகின்கீழ் அருகதேவனாலும், பாஞ்சராத்திரமாக இருளினிடத் திருமாலாலும் விரிந்தபொருள் என்க.
2020. எண்பெருங்குன்றங்களை 183—ம் பாடலிற் காண்க.
2022. உழிதரும் - வழங்கிய.
2023. நாலடிக்கு அரும்பதவுளாயிட்டவர் 'மதிவரர்' என்ற பெயரினர் போலும்.
2026. போலாதே - போலுமன்றோ? 'பொன்னின் பெயர்படைத்தாற் போலாதே' என்புழிப் போல (274).
2028. குறுமுனிவன் - மேருமந்தரபுராண ஆசிரியரான வாமனமுனிவர்.
2066. தளப்பாடு - தள்ளற்பாடு; ஒதுக்கத்தக்கது. களப்பாளர் - பழைய குடிப்பெயர். கூற்றுநாயனார், மெய்கண்டார், அரிதாசர் முதலியோர் இக் குடியினரே.
2068. கோ என வருவன முதனன்கும், முறையே, நீர் (கங்கை), கிசை, இடபம், தறக்கம் என்பவற்றை உணர்த்தும். கைக்கோவை - கையபிரயமாகிய குறிப்புமொழி.
2073. எழினியவ்வை - எழினியாற் போற்றப்பட்ட ஓளவை. எழினி - அகிகமரன்.
- 2078—81. குடாமணிநிகண்டுக்கு 'நிகண்டுஞளாமணி' என்பது பெயரென்பது 2081—ம் பாட்டாற் புலனும். இந்நிகண்டு, சிலர் கருத்தின்படி, பத்தாம்புறாண்டில் இயற்றப்பட்டதன்று என்பதும், இதனாசிரியர் விஜயநகர வேந்தரான கிருஷ்ணதேவராயர் காலத்தவர் என்பதும் 'மண்டலபுருடர்' என்ற தலைப்பின்கீழ் யான் எழுதிய சுட்டுரையான் உணர்க. (Mythic Society Journal)
- 2082—8. சகல 1516(—கி. பி. 1594)ல் அகராதிகண்டு இயற்றப்பட்டதாம். இதனாசிரியர், பட்டச்சாரம், வலஞ்சுழி, திருமேற்றளி என்ற தலங்கட்குப் புராணம் பாடியவர் என்பது இப்பாடல்களினின்ற தெரியவருகின்றது.

2093. கோட்டைக்கரை, குழித்தலைப் பக்கத்ததாதல்வேண்டும் என்பர்
(G. Tp. D. p. 28.)

2094. நாவல் - போர்க்கழைத்தலொலி, நெற்போரிடுவோர் மகிழ்ச்சி
யொலிகளின் குறிப்பு. (ஏரோழபது, 50).

2096. ஒத்தமுயற்சி - ஒருபடித்தான எழுத்துமுயற்சி. ஒத்து - ஸ்வரங்
கள் ஒத்து.

2097. ஏரோர் களவழி - போர்க்களம்போல ஏர்க்களத்தைப் புகழும்
புறத்துறை.

2098. பெருவழி - வடுகப்பெருவழிமேற்கு என்று சாஸனங்கூறும்.

2099. சித்தன்வாழ்வு - ஆலிநன்குடி என்பர் நச்சினூர்க்கினியர்; சோனாட்
டில் சித்தன்வாழார் என்ற ஊரொன்று உள்ளமை இங்கறியத்தத்தக்கது.

2104. 1805-ஆம் பாடற்குறிப்புக் காண்க.

2105. பெரும்பாலுணம் சேரரது கொங்குநாட்டுக்கு வடபால் உள்ள
தென்பது, 'வானவரம்பன்னாட் டும்பர், வேன னீடிய வெங்கடற்' என்ற
அகப்பாட்டடிகளால் உணர்ச்சு. வைகாடூர் - திருவாலிநன்குடி. 'வையாலி' என்
றும் பாடம். காவிரிநாட்டுக் குழித்தண்டலை (=குழித்தலை) என்க (I.M.P.Tp.
101).

2107. வேன் - வேனாடு. பன்றி - பழனிமலைகூழ்ந்த நாடு. புனனாடு -
சோனாடு.

2111. நரியாகிய பரிக்கு என்க.

2119. கங்காபுரம் ஆளிகை எனவும், கங்காபுர மாளிகை எனவும் பிரித்து
அவற்றுக்கு ஏற்பப் பொருள்கொள்க. கங்காபுரம் - கங்கைகொண்ட சோழபுரம்.
ஆளி-ஆன்பவன், மாளிகை - அரைமனை. சாயல்வளர்த்தல் - நிழலைப்பெருக்கல்,
காவல்புரிதல்.

2120. திருவில் - கமலாலயம்.

2125. 1131-ம் பாடற் குறிப்புக் காண்க.

2126. 'திருவழுந்தூருவச்சின்' என்ப.. ஒது அகத்தார் - ஒதுகின்ற
அடியாருள்ளத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டவர்.

2127. சுடர் வீனக்கு - கச்சியிற் கோயில்கொண்ட விளக்கொளியெம்
பெருமான் என்ப; உமாதேவியுமாம்.

2129. கடிசா பீவியாக என்க, அத்தியூர் - சின்னக்காஞ்சிபுரம்.

2130. கழனி - மருதவைப்பு. கட்டி - வெல்லப்பாரு. 'கச்சியுள்' என்பதனைக் 'கட்டியுள்' என்று திருத்துக. சருக்கரைமாமணி - கற்கண்டு.

2131. கரியசுடர் - திருமால். நிரைவளை - உமாதேவி.

2132. நிலமாமகட்டு முலையும் கலிங்கமும் நிரலே மலையும் பரவையும் என்க. 'இஃது அழிநிரனிறை. மாரி - மேகம்.

2133. கருமாறிப் பாய்ச்சல் என்பது, காஞ்சிபுரத்துக் காமாட்சி கோயிற் குளத்தின் நாட்டப்பட்ட இரண்டு கழுக்கோல்களின் இடையே உயரமான இடத்தினின்று இலக்குத் தவறுது குதிக்கையாம்; "கருமாறிப்பாய்ந்தாலும் பேற்றுக்குத் தக்கது போராதாய்" என்ப. (திருவிருத்தம், 21, வ்யாக்).

2134. 'புலக்கோலால்' என்பது பாடம்.

2141. "இது பன்னீரடியாற் பெருவல்லத்தைச் சொன்ன பஃரெடை வெண்பா" என்பர் யாப்பருங்கல விருத்தியுடையார்.

2142—3. கூவர் தியாகசமுத்திரம் என்பது செங்கற்பட்டு ஜில்லா, பொன்னேரித் தாலுகாவிலுள்ள நரசநாயகபுரம் ஆகிய நரசிங்கபுரத்தின் மறு பெயராகச் சாஸனங்களிற் பயிவ்வது (I. M. P. Cg. 706-7). 'கூவந்தியாக சமுத்திரமான கொண்டமரசன் சேரி' என்றும் ஓர் ஏட்டுப் பிரதியில் உள்ளது (Descriptive Catalogue of the Tamil Manuscripts, Vol. iii, pp. 1003, 1009).

2142. தாதன் - கம்பர்க்குப் பகைவனுயிருந்த வாணியன்தாதன் என்ற புலவன்; 1499, 1521—ம் பாடற்குறிப்புக் காண்க.

2145. அப்பாவி, காற்றேரோன் என்பன, மன்மத்தைக் குறிப்பன. நென்னாக்காடு ஜில்லா கடலூர்த் தாலுகாவில் குடிதாங்கி என்ற ஊரென்றுண்டு. 1153—4 - ம் பாடல்களில் குடிதாங்கி என்ற தலைவர்கள் கூறப்பட்ட இன்னார்.

2146. பொய்கை - வட ஆர்க்காடு ஜில்லா வேலூர்த் தாலுகாவில் உள்ளது.

2149. 'கம்பர்வந்து துதித்தின்ற நாடு' என்றது, 'சருக்காலிக்கட்டைக்கு' என்று அவர்பாடியதை உட்கொண்டு (1503).

2153. மரகதம் (பச்சைமணி) உமைக்கும், மாணிக்கம் (செம்மணி) சிவ பிராற்கும் கொள்க. அலைத்தல் - ஒத்தல்.

2207. சரபுங்கம் - அம்பினடிப் பாகம். கருணமூலம் - காதடி. கிரி - இமயம்.

2210. மதமான் - களிறு. திவளம் - புரளம். புனலருவிமலை ஆம் - பொதியமலையிடத்துத் தோன்றும்.

2212. குரவு - குரவமலர். முலைதாம் விரவா இரவு ஆம் - தனங்களைக் கூடாத இரவில் தோன்றும். உரவா - வலியோனே! தென்றல் வர, (அஃது) வாவு அரவாம் என்க. வாவுதல் - பாய்தல்.

2213. தென்றல் காமத்தை வளர்த்தலால் அனங்கன் துணையாமென்றும், தான் வந்தவளவிற் கொடிகளைத் தளிர்ப்பித்தலின் தலைமகளும் என்றும் கூறப்பட்டது.

2214. குறைபெய்தல் - கூறுதவற்றையும் பெய்தமைத்தல்.

முற்றும்.

ஸ்ரீ:

பெருந்தொகைச்

செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி.

அ..		அத்தர்தென்	224
		அத்திமுத	446
அக்காங்க	426	அதிகையா	254
அகத்தியந்தால்	398	அதிமதூ	366
அகலிடமு	228	அந்தகனந்த	67
அங்கங்குலங்க	321	அந்தணர்வேள்	124
அங்கணவா	46	அந்தணராவொ	121
அங்கம்புலி	20	அந்தரத்தூள்	73
அங்கமிலாத	134	அந்திப்பிறை	401
அச்சதனளிப்	453	அப்பருக்கெண்	439
அஞ்சாலிமக்	402	அப்பாகுமா	500
அஞ்சின்முடி	159	அம்பிலேதோய்	363
அட்டதிகை	421	அம்பதமத்தார்	380
அட்டயிலோ	84	அம்பிகையான்	452
அடல்வணங்கு	188	அம்பொற்பணை	23
அடிக்கண்ணதி	197	அம்பவள	425
அடிசிற்கினி	320	அம்மானதிகை	255
அடிநோக்கி	189	அமரகத்து	147
அடியதிரார்	99	அமரிக்கையா	299
அடியார்ச்	441	அய்யநின்சென்	451
அடுக்கப்படிச்	314	அயிற்கதவ	112
அடுகயலை	273	அரக்கரைப்	487
அடுத்துவருந்	450	அரசர்குல	235
அடம்போதுஞ்	378	அரசுட	390
அடுமதில்பாய	113	அரசியலை	472
அடையுமிரத்	456	அரசொடுநட்	90
அடையெண்பெ	477	அரஜூம்	98
அடையென்பார்	260	அரணவனிடத்	452
அண்டகோள	428	அராப்புனை	255
அண்ணல்சம்	487	அரிசுருகு	234
அண்ணலதிகையாற்	256	அரிசமய	410
அண்ணலதிகையாற	259	அரிகேசரி	222
அணிகினர்	6	அரிசிவ்ளைத்	21
அணிசொண்ட	222	அரிமலரா	425
அணிதங்கு	57	அரிமாசுந்த	158
அணிநிழ	33	அரியதுகேட்	60
அணியாய	140	அரியேறுமுன்	49
அணியிழை	232	அருணெறியாற்	55

அருணமாஞ்	514	அன்றயனை	9
அருந்ததி	462	அன்றாழிநின்	391
அருந்தவர்க	56	அன்றுகொனா	150
அருமறைகனொரு	459	அன்றதொழுத	186
அருமறையின்	454	அன்றூர்செல்	334
அரும்பலிழ்	122	அன்றையினு	338
அருமணியை	127	அன்னவரை	291
அருமறைமா	254	அன்னனாகிய	202
அருமொழிதன்	160	அன்னையறங்	130
அருனாகா	255	அன்னையிவனெ	234
அரைதருமே	197	அன்னையோலெவ்	185
அரையது	75	அன்னையுங்கோல்	131
அல்லிமலர்ப்	454	அனந்தனுங்	486
அல்லிற்பிரிந்	239	அனலெனநி	90
அலங்கலணி	271	அனவரத	39
அலங்குதார்ச்	132	அனைத்துலகு	110
அலைகடற்	39		
அலைகுளிப்	217		
அலைபுரியும்	466		
அலையான்கவடு	302	ஆஅலிகியோ	276
அலைவனைத்த	280	ஆக்கப்படுக்	65
அவற்பதத்	235	ஆசைப்படுவ	89
அவனிமுழு	275	ஆசையல்குல்	89
அவனேபுல	471	ஆடலமர்ந்த	257
அவிழ்த்ததணி	120	ஆடவர்கனெவ்	9
அவிழ்த்தன	512	ஆடுகழைகிழிந்	507
அழலணங்கு	37	ஆடுகோருடு	136
அழக்காறிலா	86	ஆடுங்கடைம	338
அள்ளற்பழ	492	ஆடுந்தனித்	250
அள்ளியிடுவ	440	ஆடுந்தெளி	251
அளவறியானட்	88	ஆடல்புரியு	496
அளவேவடி	26	ஆடும்பொழு	147
அளிகொளுந்	333	ஆடுவதுஞ்செக்	337
அளிமுடியா	122	ஆண்டதன	454
அற்றதலையி	325	ஆண்டகலி	459
அற்றன்றாத	77	ஆதரந்தி	16
அறத்திற்பி	116	ஆதவன்புதல்	346
அறத்துறைபோ	117	ஆதவன்போற்	459
அறந்திகழா	388	ஆதிகான்ற	155
அறநீர்மை	122	ஆதிசெம்பொ	252
அறநூரைத்	333	ஆதிபதியான	296
அறிவாரார	136	ஆதியங்கட	53
அறிவிலினை	410	ஆதியானற	36
அறைபறையானை	131	ஆதிவருட	314
அன்பட்ட	296	ஆய்மணிப்பைம்	129
அன்பினுடன்	221	ஆய்வார்ப்பதி	446

ஆ.

இரவிடைமதிய	511	இன்னங்கலை	386
இரவிதுணை	187	இன்னணவாய	405
இரவியெழுந்	482	இன்னதன்மைய	380
இரவுநண்ப	261	இன்னமிழ்த	234
இரியன்மகளி	109	இன்னமுதப்	388
இருக்குமுதற்	388	இன்னவாறு	430
இருக்கோது	10	இன்னினவேனி	513
இருகன்றி	105	இனவரிக்கிம்புரி	218
இருங்கடலு	487	இனிதினி	286
இருசுடரியங்கா	107		
இருடர்மணி	322		
இருணெறி	440		
இருநீணை	478	ஈசனதிகை	256
இருந்தாரை	368	ஈட்டியதெல்லா	70
இருநிலைமருங்கி	97	ஈட்டுமகத்	470
இருபாற்சேனை	116	ஈண்டலரிதாய்க்	76
இருமூன்றி	124	ஈண்டுநூல்	336
இருளுக்கொரி	93	ஈண்டுடிரண்டு	21
இல்லெனின்	315	ஈதலநற்	60
இல்லெனாஞ்சொ	304	ஈதேதாதிரு	435
இலக்கணக்	86	ஈயற்புற்றத்	331
இலகியசகர்த்த	276	ஈயாடுவதோ	426
இலகுசக	463	ஈயாதபுல்ல	300
இலகுபுக	226	ஈரிதழிணர்	188
இலகேழகி	381	ஈந்தரவுலக	152
இலங்கிலவேற்	347		
இலங்குதொடி	106		
இலையாட்டு	414		
இவ்வுலகந்	435	உருவாய்நிலத்த	138
இவனாவந்	515	உங்கண்மனந்	375, 285
இவனென்	130	உங்களிலே	333
இழையொன்	340	உச்சங்கோ	504
இளமையுநிலை	73	உடைதலையு	178
இளையர்முதிய	84	உடையசிவன்	215
இற்றைப்பசலு	108	உடையராய்ச்	68
இறத்தொசித்	4	உண்டவயிற்றி	376
இறைத்தொறு	70	உண்டியின்	102
இன்பமுடம்பு	144	உண்டியுட்	63
இன்மையிழிவா	76	உண்டிரந்	4
இன்றிழக்கு	463	உண்ணர்வவு	313, 508
இன்றும்யான்	185	உண்ணர்மை	264
இன்றமையா	17	உண்ணர்ருண்	94
இன்றவரி	260	உண்மைமுறை	423
இன்றேறந்	347	உதக்கான், சுரந்	241
இன்னகாமை	385	உத்திகளிறே	480
இன்னங்கலிங்கத்	340	உம்பர்க்குரிய	392

உமையவளு	344	உளடலென	132
உய்த்தன்	80	உளதைகூட	231
உயர்குழநனி	61	உளர்குழ்புரிசை	104
உயிர்களோம்பு	77	உளருண்டு	413
உரக்கவெகு	292	உழித்தலுக்	376
உருகியுடல்	141	உணங்கடந்த	196
உருட்கறங்	460		
உருவத்தார்த்	113		
உருவவரகவை	156		
உரைத்தசக	486	எஃஃகிலங்	77
உரைதரு	406	எக்குணத்தோ	437
உலகம்புகழ்	411	எங்குமிவனிசை	364
உலகம்யாவை	389	எட்டெழுத்தைத்	10
உலகமூன்று	36	எட்டையா	413
உலகினர்பவ	489	எடுத்தலிரை	95
உலகினுக்கணி	461	எண்கினிருங்	239
உலகினுட், பெருந்	66	எண்டிசாமுகமு	374
உலகுடன்விளங்க	77	எண்டிசையும்	310
உலகுடன்விளக்கு	33	எண்டிசையுமாகி	55
உலகுபொதி	145	எண்டிசையுலகை	278
உலகுமழிசையு	500	எண்ணிகந்த	55
உலகே, முற்	79	எண்ணிய	22
உலங்கொண்ட	309	எண்ணில்வயல்	255
உலும்பிளி	54	எண்ணிலிவை	368
உலைக்குரிய	272	எண்ணிதறதில்லை	479
உவர்க்கட	69	எண்ணிந்ரியே	90
உழுதவுழுத்தஞ்	139	எண்ணீர்மை	218
உள்ளங்கால்	284	எண்ணும்பயன்	66
உள்ளங்குளிர	18	எண்ணும்பெயரு	477
உள்ளதுகாக்கு	74	எண்பெருங்	475
உள்ளவழக்	88	எண்மேன்	269
உள்ளிய	126	எத்திக்கும்	298
உளமலி	349	எத்துணை	63
உற்றவர்க்	497	எதிர்மலைந்	375
உற்றவுதிர	79	எந்தைசனற்	480
உறவைப்	281	எந்தையெதி	435
உறுக்குமதி	299	எப்பாலு	471
உறுப்புக்கடா	75	எம்பியை	154
உறைகழித்த	436	எம்மிக்கழுவோ	322
உறைபதி	4	எய்தவின்னல்	81
உறையுமிட	120	எய்தற்கரிய	72
உன்னுயிரு	156	எய்தியமணிப்	350
		எரியெள்ளு	15
		எருத்துமேலை	158
		எல்லப்பனம்	400
		எல்லாரு	64
உளகத்தினுன்	241		
உளசியறுகை	322		

ஒருமனமந்தர்	80	கடந்தாங்கும்	219
ஒருவரொருவர்	177	கடல்கிழக்குத்	492
ஒருவரொருவருணராமற்	97	கடல்கிழிய	154
ஒருவாணுதல்	219	கடல்பரந்து	106
ஒருவான்யாரேடு	15	கடல்புக்கு	99
ஒழிந்தபிற	76	கடல்வீளிம்பு	394
ஒழுக்குருதி	238	கடலக	374
ஒற்றியூர்	344	கடலன்ன	141
ஒற்றையல	234	கடலுமலையு	152
ஒன்றாகக்	80	கடற்றூனை	129
ஒன்றும்றி	378	கடன்முரசு	449
ஒன்றுமூன்	474	கடாமூங்	12
		கடிமனை	98
ஐ		கடியுண்ட	138
ஒங்கலிடை	505	கடிவாங்கு	297
ஒங்கியசெந்	502	கடுங்கை	157
ஒங்கியபொன்	253	கடித்துவர்த்த	485
ஒங்குமிலை	222	கடுநாக	38
ஒடையே	509	கடும்பனித்	129
ஒதங்கடைந்	197	கடைகொ	151
ஒதரியவாய்மை	464	கடைபோ	313
ஒதவளர்	260	கடையிலலா	43
ஒதுஞ்சகரர்	248	கண்டகொடுத்தான்	55
ஒதுபுகழ்ச்	443	கண்டகம்	329
ஒதும்பரபந்தங்	394	கண்டகனவி	407
ஒய்வினூரை	461	கண்டன்பவனி	185
ஒர்கறுப்பு	301	கண்டனவுண்	131
ஒர்த்தட்டிலே	300	கண்டார்	73
ஒராடுதழுதி	515	கண்டாற்	305
ஒராற்றா	138	கண்ணவனை	18
ஒருந்தமி	358	கண்ணனவனி	191
ஒவியங்காண	464	கண்ணிற்சிறக்கு	442
		கண்ணாடி	71
க		கண்ணாழமதிக்குங்	373
கங்கக்குரிசில்	352	கண்ணாயிரம்	295
கங்கணச்சை	38	கண்ணார்	121
கங்கணம்பேற்	275	கண்ணியோர்	231
கங்கனகன்	264	கண்ணினுற்	494
கங்குலு	230	கண்ணுடைய	29
கங்குற், குழம்பு	244	கண்ணுதலுங்	440
கங்கைகச்சிறுவனுங்	153	கண்ணுதலோன்	25
கங்கைபரந்தாங்கு	100	கண்ணுதற்	355
கச்சியொரு	112	கண்ணுமுகமுங்	353
கச்சிவனோக்	159	கண்ணாறு	381
		கணிகண்ணன்	426
		கணிகொண்ட	408

கத்துகடல்	371	கல்விக் கடலை	402
கதிக்குமறு	379	கல்வியா	74
கதிர்சுருக்கு	110	கல்வியின்மை	77
கதுவீவரு	263	கல்வியுடையீர்	88
கந்தமலாயன்	370	கலவாவயவர்	196
கம்பன்பிறந்த	498	கலிங்க	284
கம்பனென்றுங்	392	கலியதுநாலா	457
கயக்காவி	348	கலியாண	298
கயல்வாய்த்த	456	கலிவாஹுழி	153
கயற்கருங்	36	கலைபயில்குலார்	506
கரடத்தான்	178	கலைமகளு	387
கரத்துஞ்	339	கலையெலா	59
கரந்தியல்	96	கலையெனப்	107, 329
கரமருவு	17	கலைவாணி	339
கராவோடு	11	கவடிகனாக	377
கரிபரந்	109	கவலைமறுகிற்	148
கரிமருவு	37	கவிகற்ற	68
கரியாய்	279	கவியரசர்	347
கருங்கட	69	கவுரிமலா	453
கருங்கலி	277	கவுரியமார்க்கங்	446
கருங்காலி	342	கழல்சேர்ந்த	145
கருங்குளவி	70	கழிந்ததினமை	74
கருணையா	325	கழிமலர்ந்த	508
கருத்தினன்	414	கழியுந்திய	366
கருத்தடங்	144	கழுமொடு	98
கருத்தலை	369	களன்மீன்	62
கருப்பூர்	248	களிகள்	503
கரும்பே	59	களியானைத்தென்னன்கனவீல்	136
கருமால்	35	களியானைத்தென்னனிளங்கோ	138
கரைசெறி	346	களைகைய	505
கரைபெற்ற	357	கற்குங்கவி	265
கரைபொரு	228	கற்பகமோ	243
கல்கெழு	100	கற்றது	83
கல்லாடர்	331	கற்றகாவின்	436
கல்லாதார்தல்	92	கற்றவன்	441
கல்லாதார்வாயிற்	65	கற்றுணர்ந்தோன்	226
கல்லாயு	149	கற்றுத்துறை	80
கல்லார்க்	67	கற்றோர்மகிழ்	411
கல்லாந்நாவிற்	72	கறங்குதிரை	373
கல்லாலந்	14	கறைப்பற்	330, 425
கல்லாலய	71	கறைமயிற்றற்	11
கல்லானை	218	கன்மாரி	400
கல்லின்மே	27	கன்னன்னவர்த	390
கல்லினைத்	158	கனக்கும்	447
கல்லுயர்	133	கனந்தத்தான்	409
கல்பருகுங்	423	கனவினுட்	131

கனவைநன	138
கனிகொன்	515
கனியுறழ்	484
கன்றும்வய	187
கன்னலெனுஞ்	273
கன்னனரை	284
கன்னித்தென்	495
கன்னியழிந்தனள்	504

கா

காக்கை	407
காசுக்கு	424
காடவர்கோ	467
காட்டகஞ்	99
காட்டிருந்தாலு	457
காமினம்	341
காண்டரு	223
காதமிருபத்து	343
காதலிகையிற்	487
காதன்மகியங்	65
காதுசேர்	192
காந்துமகிற்	513
காப்படல்	128
காப்புநூல்	149
காம்புவனம்	219
காமருதேர்	511
காமன்கா	128
காய்க்கிரோ	156
காய்ந்துசிலந்தது	300
காய்ந்து	140
கார்க்குமழை	391
கார்க்குலமும்	110
கார்த்தனம்	328
காரநறு	136
கார்படைத்த	309
கார்வளம்	380
காராட்டு	130
காராளன்	412
காரென்று	369
காரேற்ற	211
காரோலை	290
காலையரும்பி	496
காலையுயிறு	319
காலையிலே	93
காலையிலொன்	282

காலையும்	233
காலையுமலை	18
காவலர்கை	337
காவலுழவர்	492
காவிரித்துறை	236
காவிரியை	268
காவைவென்றிடு	400
காவொன்று	404
காளேமுகிற்	219
காளையோடாடிக்	141
காற்றூ	274
காற்றைப்	358
கானக	241
கானியிர்த்தாற்	112
கானுந்து	448
காளுந்தேன்	342

கி

கிடங்கிற்	425
கிரிபோல்	285
கிளவியாக்கம்மே	469
கிளவியோறு	470
கிளையாளன்	297

கு

குட்டுதற்கோ	376
குடக்கோடு	448
குடகர்	235
குடத்துவினக்கே	136
குடபால்வடபால்	32
குடிப்பிறப்புக்	86
குடிப்பிறப்புடித்து	86
குடிமிப்பருவ	127, 234
குடைநின்றது	172
குடக்கோடு	291
குசலைப்	132
குரங்கனலில்	66
குரங்குமாய்	67
குரங்குமேனி	143
குரவார்	515
குருகுநாரை	506
குருந்த	191
குரைகடன்	32
குலங்களாய	426

குலந்தருங்	88
குலாவனங்கு	243
குழற்கா	206
குழாக்களிற்	115
குளக்காவி	294
குளிறுரான்	98
குறம்பூழ்ப்	149
குறமுனிவன்	471
குறையுனா	235
குன்றதுக	153
குன்றம்வனமுங்	362
குன்றயர்	102

கூ

கூடல்	21
கூடற்பெருமானை	137
கூடுஞ்சபை	399
கூத்தான்	332
கூந்தன்மா	126
கூர்ந்தவறுமை	266
கூர்வேல்	257
கூரம்பொறுத்த	219
கூரார்	56
கூரியவானாற்	326
கூலிக்குநான்	302
கூவராயன்	363
கூழைப்பலா	326
கூனப்பிடித்	342
கூற்றுவனை	17
கூறிய	319
கூனின்ற	8

கே

கேட்டகழுதை	65
கேட்டேமிது	88
கேடலரு	5

கே

கேட்டவா	363
கேளும்புக	513

கை

கைகைசேர்	432
கைம்மணிச்	346
கையதவன்	137
கையுறு	113

கையு	181
கையைவிரித்	260
கைவீனமாக்கள்	150

கோ

கொங்கருடல்	211
கொங்கலர்	192
கொங்கினி	305
கொங்குங்க	268
கொங்குதங்கு	38
கொங்கைகோங்	157
கொங்கைதவ	197
கொங்கைமுறை	514
கொட்டமிடு	310
கொடிகொடி	37
கொடித்தலைத்	148
கொடிபாடித்	137
கொடிமதில்	112
கொடியாரகொடியார்	11
கொடியிடை	90
கொடிவாலன்	47
கொடுத்தானறம்	468
கொடைத்தொழி	100
கொண்டல்கண்	458
கொண்டறவழ்	440
கொத்தலருந்	216
கொய்தளிர்ந்	242
கொலியானை	198
கொல்லாத	297
கொல்லியம்	118
கொல்லேறு	116
கொல்லையி	383
கொலையைத்	338

கோ

கோக்கண்டு	339
கோக்குகிறா	366
கோட்டந்	177
கோட்டாற்	20
கோட்டெங்கு	138
கோட்டை	265
கோடன்மலர்ந்து	195
கோடானுகோடி	94
கோடிகொடுத்தங்	94

கோதவமொன்	434	சிரமேவு	219
கோதற்ற	223	சில்செவியன்	233
கோதிச்சித்	302	சிலையாமெ	297
கோதில்குல	334	சிலையுடை	195
கோதைபிறந்	432	சிலபுராணம்	478
கோலெடுத்	206	சிற்றம்பல	250
கோழியுந்	47	சிற்றாசூர்	334
கோள்வாய்	150	சிற்றியாறு	501
கோளநீருக்	371	சிறுக்கிரை	327
		சிறுநன்றி	69
		சிறைப்படுவ	120
		சின்னமனத்	410
சகன்கால	224		
சங்கறுப்ப	322		
சங்குதீர்த்	497		
சங்குருள	21	சீதனசந்	393
சீடம்பழுக்	217	சீயஞ்சுமந்	33
சத்தம்பயி	341	சீரெகாண்டசெந்	225
சத்தமசத்	483	சீரெகாண்டவெள்	217
சதுமுகனிற்	391	சீரெகான்பிர	405
சந்தனப்பொதி	493	சீர்த்ததிசு	150
சந்தனாடவி	237	சீர்பெறு	413
சந்திரசே	215	சீர்வசன	435
சரங்கொண்	279	சீரங்கத்	367
சரநிறைத்	249	சீரார் கயிலை	441
சரராசி	219	சீரார்திரு	22
சரியும்புனை	133	சீராருமா	428
		சீரிலகு	314
		சீரொன்று	434
		சிலத்தான்	19
		சிலமுனிவ	359
		சீற்றங்கன	117
		சீற்றமிகு	191
சாக்கியங்	426		
சாணர்க்கு	274		
சாத்திரம்பா	223		
சார்பினை	1		
சாலப்பழுத்த	286		
சாலியரி	114		
சான்றோ	90		
		சுடரிலவேற்த்	131
		சுத்தபாற்	368
		சுராதந்தனி	92
		சுரமறிவன	506
		சுரிசுழலங்	295
		சுருதித்தமி	436
		சுரும்பேய்	217
		சுரையாழ	509
		சுலவுமலர்ச்	468
		சுற்றுங்க	70
		சுற்றுவிந்	188
சிங்களஞ்சோ	495		
சித்திதரு	409		
சித்திரமு	69		
சித்திரை	441		
சிதம்பரப்	383		
சிரப்பான்	324		

சு		சென்றதுகொல்	139
		சென்றநிரைப்	99
சூட்டும்பா	276	சென்றவுயிர்	116
சூத்திரமீ	480	சென்றுசெவி	340
சூழ்த்துமு	17	சென்றுமாமே	282
சூழும்பிணை	269	சென்றுமு	87
சூழமாகடந்	383		
சே		சே	
செக்கோ	371	சேடன்படி	442
செகமெனும்	488	சேணுயர்	108
செங்கனெடி	126	சேணுலவு	225
செங்கரங்	189	சேதாம்பல்	252
செங்காண்மடநாராய்	132	சேதுபதியெ	296
செங்காண்மடவன்	184	சேந்தனவே	114
செங்குன்றை	306	சேமங்குரு	426
செஞ்சிச்செய	305	சேய்கொண்டா	448
செஞ்சுடர்வட	23	சேய்மொழி	427
செஞ்சுடரின்	375	சேய்செங்	289
செஞ்சொல்	411	சேயரிநாட்	26
செட்டிமக்	343	சேர்ந்தபுற	151, 126
செந்தமிழ்க்	383	சேரலர்கோ	324
செந்தமிழ்ச்செய்	505	சேரன்மக	248
செந்தமிழோர்	372	சேல்கண்ட	447
செந்தழுவின்	229	சேலேறிய	223
செந்தாமரை	514	சேலையுடை	366
செந்திருமார்	406	சேற்றுக்கமல	272
செப்பாருமுகிழ்	374	சேற்றுரார்	311
செம்மையுடை	114	சேனேதழை	271
செய்கையரிய	121		
செய்துமோ	330	சை	
செய்யகொழு	403	சைவசமயஞ்	448
செய்யாரெணி	135		
செய்யாங்கண	276	சொ	
செய்யும்வினை	48		
செருமானவேற்	188	சொங்கன்	369
செருவலரா	239	சொருக்கவிழ்	370
செருவீனா	35	சொல்காப்	280
செருவெங்	106	சொல்லல்சொ	62
செல்லாரவ	196	சொல்லலோம்	62
செல்வப்போர்க்	240	சொல்லவரி	494
செல்விதிருத்	252	சொல்லவை	68
செல்வந்தி	291	சொல்லாமலே	66
செழுமலர்	442	சொல்லிவிதி	270
செற்றவர்	110	சொல்லிற்சுருங்கி	476

சொல்லினுவிற்	483	தன்னைதபிறந்	367
சொல்லுப	64	தன்னைதயிலைச்	242
சொல்லொடு	488	தம்மாற்ப	186
சொல்வாழ்ந்த	465	தரசமயத்	484
சொல்லென்னும்	505	தரணிபுகழ்	291
சொற்கோ	438	தராதலத்	346
		தருக்குலவு	370
சோ		தருக்கொளும்	298
		தருகாளமே	390
சோதிமண்டல	38	தருதருசை	406
சோதியிரவி	187	தருமணி	413
சோலைபயிலும்	512	தருமமூர்	144
சோலையையோ	504	தருமர்மணக்	352
		தருமலிந்த	241
ஞா		தலைகொணஞ்	438
		தலைமகளிற்றீ	64
ஞாலத்துழி	475	தலையான	433
ஞானம்பெரு	67	தலையிழந்தா	81
		தலையினமர்	11
த		தலைவன்மதிவ்	104
		தவத்தின்மே	79
தகரக்குழ	195	தவளத்தாம	29
தகாதூயிர்	77	தவளையுத	141
தகைவந்த	100	தவிப்பார்க்	395
தடக்கடலிற்	368	தழிச்சியவாட்	102
தடக்கும்ப	300	தள்ளாவிடத்	188
தடங்கடற்	30	தளிப்பெயர்	63
தடங்கடன்ம	231	தளையவிழப்	244
தடங்குலவு	178	தளையவிழும்	138
தடந்தாட்	23	தற்கொள்பெ	111
தடமண்டு	501	தற்கோலிப்பூ	20
தடமார்தரு	336	தற்பாடுப	82
தன்கலிகைக்	381	தற்றுற்றன்	171
தன்கலிகையர்	186	தன்றோணன்	22
தண்டண்டலைத்	190	தன்னுடன	280
தண்டாமரை	182	தன்னுடைய	260
தண்டாமலி	70	தனக்கொருப	215
தண்டமச்சார	468		
தண்டுமெற்றீர்	88	தா	
தண்ணமுத	419		
தண்ணளிசேர்ந்	150, 313	தாக்கற்குப்	104
தண்ணூர்	261	தாதாவென்	263
தண்ணிலவு	450	தானையார்	152
தண்ணீரு	333	தாமரைவண்	492
தண்மலர்வில்	497	தார்த்தங்கடல்	104
தந்தைதருண	475	தாய்வாங்கு	109

தாயரடைப்ப	128	திருந்துதமிழி	449
தாயரவை	25	திருநெல்வேலி	396
தாயோடறு	93	திருப்பட்டிச்	490
தாரகாயண	364	திருப்புலம்பன்	479
தாரநல்விதந்	63	திருமகன்போ	159
தாருமுடியு	267	திருமகன்வி	166
தாழ்ந்தவுணர்	63	திருமகனகலா	456
தாழிகவிப்ப	149	திருமருவுஞ்சிவ	445
தாழியோங்கு	498	திருமேற்றளித்	490
தாழிரும்பி	192	திருமருவுபஞ்	379
தாளவந்த	380	திருமன்னிவள	160
தாளாளரல்	88	திருமன்னிவி	173
தாளோங்கிய	46	திருமாமகடன்	433
தானஞ்செய்	79	திருமாதபுவி	164
தானாலவிலன்	147	திருமாலரனு	447
தானேற்றனி	136	திருமாலுமி	289
தானேகொண்	131	திருமாற்கிரு	413

தி

திக்கயங்க	236	திருவளர்கி	166
திக்குளெட்	10	திருவளரச்	206
திக்கெட்டும்	476	திருவளரும்பெ	460
திங்கட்டுடை	325	திருவன்னை	479
திங்களிளந்	241	திருவாக்குஞ்	23
திங்கன்சொரி	510	திருவாதஞ்	351
திங்களேர்தரு	162	திருவாலவா	403
திங்களேர்மல	170	திருவொடுந்	204
திண்ணவின்ப	465	திருவாகவுள்	95
திரம்பெறு	290	திருவாகொண்ட	306
திரமேஷ்வர	293	திருவாதவிநி	87
திரிவறசொல்	443	திருவாச்சிற்	250
திருக்குடந்தை	498	திருவாதத்தியா	252
திருக்கிளர்தா	498	திருவாப்பெரிய	251
திருக்கொண்டு	82	திருவாழ்வா	253
திருகியபுரி	37	திருவாயிற்பொன்	249
திருத்தக்கமா	467	திருவாவளருந்	253
திருத்தகுரீர்	354	திருத்திடுமின்	130
திருத்தகுமாருனி	473	திருதையின்முறை	497
திருத்தங்க	348	திருவினோத்	235
திருத்தங்கி	266		
திருத்துறைமுரசு	482		
திருத்தேர்பு	229		
திருத்தியதமிழி	353	திருத்தெய்வ	386
திருத்திலைய	240	திருத்துபொ	268
திருத்துதிருத்	467	திருத்தெய்வென்	87

தி

து			தென்னவந்தென்	341
			தென்னவன்மணி	485
துகளறுசாலி	462		தென்னவாமீன	226
துங்கக்கனக	36		தென்னோங்கு	450
துடித்தடித்	48			
துடியடித்	140			
துதிவாணி	95			
துளவதுளவ	403			
துலோபமொ	340			
துற்றனவாகத்	69			
துறவுளவா	94			
து				
துசுதுசாக்	333			
துசுமது	277			
துபங்கம	340			
துய்த்திம்	232			
தே				
தெண்டினைரீர்	248			
தெண்ணீர்நறு	131			
தெண்ணீர்பரந்	89			
தெய்வத்தமிழ்	410			
தெய்வப்புலமை	354			
தெரிவரிய	443			
தெரிவில்லாவி	44			
தெருள்சிவப்	455			
தெவ்வாயெதிர்	195			
தென்னறல்	508			
தெள்ளிமொழி	353			
தென்னுதமி	386			
தென்னுபுனற்	250			
தெற்குக்குடக்	32			
தென்குமரி	124			
தென்பாண்டி	495			
தென்பாராளு	372			
தென்வேந்தன்	249			
தென்றலனங்	515			
தென்றலிடை	124			
தென்றலுலவ	498			
தென்னதிகை	255			
தென்னரங்கன்	310			
தென்னருணை	446			
தென்னர்முத	268			
			</	

தோ

தோடவிழ்ப்புங்	470
தோடாரிலக்கு	55
தோடுகொண்	509
தோற்றமலை	113
தோற்றதொழிந்	388

ந

நக்கேவிலா	90
நகைநணித்	89
நக்கோனிரா	468
நச்சிலவேற்	117
நட்டப்பெரு	251
நட்டேரிற்	298
நடங்கவின்	251
நடந்ததெங்	227
நடித்தது	181
நடைக்குகிரை	192
நண்பிதென்று	64
நண்புற்ற	225
நண்ணினர்க்கு	81
நண்ணும்பொ	441
நண்ணுவார்	83
நணியகயிலா	293
நத்துவய	444
நதியாமவிரி	298, 448
நந்தினிளஞ்	493
நம்பரருள்	407
நம்பனடி	71
நரைகோட்	288
நல்யாகமண்	256
நல்லம்பர்	493
நல்லவை	86
நல்லார்வணங்	3
நல்லோருள்	475
நல்வினைசெய்	472
நலங்கினர்தி	42
நலத்தகுநால்	330
நலத்தகை	73
நவைக்கணம்	33
நற்றியைநல்	473
நற்றோரண	303
நறவேந்து	133
நறுமந்தளிர்	330

நகைகமழ்
நன்கெனநாறு
நன்மைமேவு
நன்னுள்வேங்
நன்னூலுட்

133
75
62
501
398

நா

நாகினம்பூம்	33
நாகினநந்தி	59
நாட்டிற்சிற	401
நாடியநட்பு	81
நாடுமூரு	63
நாடேபிறர்	487
நாணுக்காற்	137
நாணியென்	451
நாணென்றா	367
நாணெருபால்	132
நாதனிரத	308
நாப்பினக்கப்	439
நாமகன்கோ	475
நாமநெடு	133
நாமானா	270
நாமேவெழுத்	336
நாயகர்க்கு	111
நாயகர்வீதி	252
நாராய்நாராய்	335
நாராயணா	8
நாலடிநான்	474
நாவுண்டு	8
நாளார்பெரும்	281
நாரும்புள்	96
நாலாவருணர்	203
நான்மருப்பில்	154
நானிலத்தை	177
நானேயினிச்	341

நி

நிகண்டுஞளா	489
நிட்டையிலே	449
நித்திலங்கழ	192
நிதிநிகர்	405
நிலவுபொழி	375
நிறைமதிபோ	119
நினைவரிய	191

நிட்ரோமாக	93	நூலாநாலா	318
நிணம்போத	302	நூற்றுப்பத்	326
நித்திலஞ்	96	நூறுயிர	253
நிரைகதிர்வேன்	114		
நிரையாநிரை	512		
நில்லாதுசெல்	73	நெ	
நிலங்காரண	7	நெஞ்சுக்கிருள்	431
நிலம்பொறை	71	நெட்டிலை	321
நிலமகங்கைகள்	227	நெடுநிலையாய	96
நிலனும்விசும்	11	நெடுவரைச்	232
நிலைதந்தா	11	நெய்யார்ந்த	410
நிலையடைய	482	நெய்யொடுதிரி	26
நிழலருமை	260	நெருநலென்	72
நிழற்கோப	512	நெற்பயிர்	344
நிற்பேவநிற்	65		
நிறையவுன	450	நெ	
நின்நீதி	350		
நின்றீயின்	119	நேசனைக்காண	92
நினைவுகவி	85	நேசித்தவந்த	300
		நேமிநிமிர்	119
		நேற்றினு	282
		நேற்றும்	390
நீங்காம	432		
நீடியபூங்	194		
நீடிருங்குன்	329	ப	
நீடுமதிசை	256		
நீணிலத்தார்	130	பகலவன்	425
நீணிலவேந்	101	பகலெறிப்ப	105
நீதிபெறுகல்	415	பகைவர்கொண்ட	100
நீயேயறிவை	427	பங்கப்பழனத்	134
நீருநிழலு	129	பசுப்போல்	66
நீரெலாஞ்	345	பச்சைமாலனை	357
நீரோபிறவா	368	பஞ்சநதி	277
நீலநிறத்தன	74	படிசநிறமு	29
நீலநெடுங்	23	படுபருந்து	113, 236
நீலமணிமி	19	படையக்	284
நீலமழை	9	படையொன்று	38
நீளத்திரிந்	267	பண்கொண்ட	33
நீறணிந்த	715	பண்டுபுர	18, 510
		பண்டுமொரு	242
		பண்பட்ட	211
நூண்ணறிவு	84	பன்பூர்கவி	349
		பணவானரவ	434
நூ		பணிமின்கள்	19
		பத்தம்பிற்	334
நூல்செய்த	396	பத்தித்தடிட்ட	16
நூலின்மரபு	469	பத்துக்கொண்	338

பத்தருபா	409	பாங்குயர்	294
பம்பிட்ச்சிக்	308	பாசடைப்	54
பாங்குஞ்ஞெ	48	பாசிலுழயா	241
பரப்போத	344	பாட்டுத்தொடுக்	338
பாமர்திரு	408	பாடகஞ்சேர்	15
பரவைமாக்	73	பாடல்பெறுனே	71
பானூரியல்	311	பாடலாஞ்செந்	384
பராவரு	346	பாடியசம்	439
பருதிவேன்	116	பாடுகோ	230
பருந்துநிழ	358	பாடுந்தமிழ்	294
பருப்பதங்க	299	பாடுமுறைமை	384
பருமை	252	பாடுவதெல்	427
பருவந்து	79	பாடுவன்பாடு	302
பருவராலு	357	பாடுவார்பா	361
பருவவனங்	184	பாண்டியரிற்	347
பருஉத்தடக்	193	பாண்டியனை	272
பல்யானைமன்னர்படு	119	பாணன்ம	272
பல்யானைமன்னர்முருங்	123	பாப்புக்குரங்	367
பல்லக்குமே	380	பாம்புகடித்	67
பல்லாபெயர்த்	149	பாமருவுகின்ற	239
பல்லார்க்கு	242	பாயிரமீராறு	483
பல்லுருவக்	114	பார்க்கவனைத்	303
பல்வனையார்	191	பார்க்கெழு	450
பலமன்னு	196	பார்படுவசெம்	127
பலமுறையு	73	பார்புகழ்	458
பலித்துகந்	414	பார்விருத்த	481
பலியுருவிற்	12	பாரத்தொல்	355
பழியும்புக	340	பாரதகல்	427
பழுத்துடைந்	262	பாராட்சொல்	309
பள்ளமுதுநீர்	63	பாரிபறித்த	323
பள்ளமேசெய்	303	பாரிலேநமக்	404
பற்பமெனத்	430	பாணாச்சுமந்	342
பற்றலர்மண்	225	பாரோங்கு	268
பற்றிப்பல	327	பாரோர்புக	411
பற்றுஞ்சக	447	பால்வாய்மண	502
பறியாரோ	377	பாலலகை	370
பறைநிறை	109	பாலாகும்	472
பன்மாடக்	134	பாலாழியிற்	294
பன்றிகோடுட	281	பாலெல்லா	354
பன்னுகலி	222	பாலையிலான்	310
பன்னெறியி	460	பாலையிய	474
		பார்புகழ்க்குரு	392
		பாருனோர்க்	391
		பாவிடுக்கு	513
		பாவலன்வாச	275
		பாவுக்குன்	404
பாக்கத்திர	283		
பாட்சாதன	237		

பூமாதிரும்	301	பொங்குமிடி	289
பூமாதுணர்	181	பொத்தகமு	29
பூமாதவாழ்	490	பொத்தப்பிச்	264
பூமாலையிடந்து	178	பொக்கியி	332
பூமிசைவனிகை	220	பொதுமாதர்	261
பூமென்கணை	121	பொய்கையருளாள	280
பூமேலா	242	பொய்யன்மின்	62
பூவணத்த	403	பொய்யாமொழியா	405
பூவார்பொய்கைப்	25	பொய்யினீக்குமின்	78
பூவிலயனும்	320	பொரடக்கயம்	304
பூவேந்தர்	333	பொரிப்புநறு	513
		பொருசின	102
பெ		பொருதன்பி	406
பெண்டிர்மதியார்	68	பொருதுவடுப்	142
பெண்ணினுகிய	64	பொருந்தவொரு	185
பெரியோருழையும்	65, 510	பொருந்துபோகியி	57
பெருக்கச்சிவந்திடுந்	429	பொருநெடுந்	196
பெருக்கங்கோன்	473	பொருநைநதி	402
பெரும்பாவ	80	பொருப்பிற்கரிய	268
பெரும்புகங்கவர்	393	பொருமாகட	447
பெருமான்	367	பொருவருமூ	108
பெருவயிறு	503	பொருளில்குலனும்	68
பெருவாழ்வு	443	பொருளைப்	76
பெற்றனொரு	304	பொருளொடு	79
		பொலஞ்செய்	108
பெ		பொழிந்து	476
பேணுகுமுத	506	பொழிலே, இரவோரன்னவீருளிற்து	507
பேதையர்பித்த	382	பொழிலே, இரவோரன்னவீருளிற்து	508
பேய்முலை	4	பொற்றாணில்	25
பேயோபெருந்	132	பொறிகெழு	194
பேர்கொண்டு	393	பொறையிலா	64
பேரரசர்	271	பொன்பூச்	312
பேரறுபத்	478	பொன்போலும்	332
போரோசைப்	263	பொன்மகா	254
		பொன்மலைநின்ற	395
பை		பொன்மாரிபெய்யினும்	314
பைக்கண்வா	56	பொன்மாரிபெய்யுமூர்	502
பைக்கணிளம்	505	பொன்முகக்கழஞ்சால்	247
பைக்குவளை	416	பொன்னம்பலக	249
		பொன்னம்பலஞ்	250
பொ		பொன்னலர்	403
பொங்குசாடவா	36	பொன்னன்ன	148
பொங்குதமி	386	பொன்னனை	9
		பொன்னொருந்	461
		பொன்னிதனிந்	437
		பொன்னிநாட்டுப்	365

பொன்னிவள	188	மடலேசொரி	282
பொன்னிறக்	444	மண்டங்குடி	429
பொன்னிறைந்த	122	மண்டபமு	254
பொன்னெடுஞ்	395	மண்டமரட்ட	97
பொன்னெல்லை	266	மண்டலத்துளோர்	468
		மண்டித்தகு	32
போ		மண்ணகன்று	153
		மண்ணாடிசிரி	269
போத்தமிழ்	393	மண்ணாடுகாத்தற்கு	172
போதாரநதும்	33	மண்ணாடுவாழ்	437
போதிநிழி	277	மண்படுதோட்	112
போதிநீழற்	57	மண்படுமோ	267
போதியினிழற்	256	மண்பாய	240
போதுசாந்தம்	33	மண்வாழும்	52
போதுபோனது	276	மணிதுணர்ந்	102
போதுவிண்ட	36	மணிநிறக்	385
போதுறுமுகம்	36	மணியிலகு	57
போந்தவுதாரனுக்குப்	92	மணியுமிழ்ந்து	25
போர்க்கடலாற்	101	மணிவிளங்கு	1
போர்ப்படை	101	மத்தனாதயி	240
போர்மண்டலஞ்	433	மதிஞடிய	411
போர்முந்து	313	மதியாய்சடை	22
போர்வாகை	91	மதியாதார்	94
போர்வேலின்	187	மதிவெயில்	397
போரகத்துப்	135	மதுப்பொழி	140
போற்றினும்	85	மதுரமொழி	326
போனபோன	370	மதுரைநாயகன்	392
		மந்தரங்காம்பா	122
ம		மந்தாநிலம்	45
		மந்திரயுகி	309
மந்ததுதேசிகன்	457	மம்மர்வீசும்பின்	111
மகபதி	420	மரகதச்சோதி	504
மகரமெறி	292	மரகதப்பூண்	118
மகிழ்ந்து	295	மரத்தினை	504
மங்கல	227	மரபுதவிராதவன்	415
மங்கையொரு	342	மருதமோரம்போகி	473
மஞ்சின்மதி	497	மருப்பூசியாக	113
மஞ்சுமஞ்சுங்	276	மருவுபுகழ்க்	376
மட்டாரலங்கல்	218	மருளுறுத்த	57
மட்டாரஞ்	502	மல்லற்குல	251
மட்டாருந்	401	மல்லனார்	130
மட்டியன்றேறிய	268	மல்லிவர்தோண்	381
மட்டுத்தா	113	மலயத்து	187
மட்டுப்படாக்	344	மலர்தலையுலகிற்	398
மடங்காமயி	126	மலர்தலையுலகின்மல்	477
மடலளவு	269	மலர்தலையுலகின்மாயிரு	480

மலர்ந்ததார்	239	மர்	
மலர்மிசைத்	7		
மலிதேரான்	499	மாகத்தத்தும்	301
மலிபுனல்	459	மாகுன்றினைய	264
மலைதகர்ந்து	153	மாங்காட்டு	363
மலைந்தமன்னவர்கள்	236	மாசயிலத்	256
மலையினலை	178	மாசிக்கட	253
மலையினுங்	341	மாடமதுரை	361
மலையுமலையு	26	மாடமாளிகை	8
மழுவாளான்	110	மாடில்லான்	92
மழுவான்மினை	110	மாணர்க்கடந்த	139
மழைகூர்	145	மாதர்க்கிதங்	84
மழைதுழைந்து	26	மாதருமை	11
மழைமுடி	402	மாதவாபோதி	57
மழையார்	178	மாதாபிதாவும்	363
மற்கொண்ட	343	மாதாம்படி	293
மற்பந்தமார்வன்	361	மாந்தைதயிலே	244
மற்றிவனை	151	மாநாக	115
மற்றுந்தொடர்ப்பா	79	மாப்பைந்தார்க்க	226
மற்றொப்பிலா	220	மாமறையோர்	438
மறங்கெழுலே	155	மாமுடும்பை	434
மறந்தாகிலு	301	மாமுதுதாளை	107
மறநாட்டிந்	108	மாயத்தார்	111
மறனுடை	328	மாயவனாய்	141
மறுத்தோன்ற	364	மாயிருஞ்ஞாலத்து	353
மறைப்பினை	481	மாயிரும்	319
மன்கவிதாவும்	377	மாயோன்வடிவம்	471
மன்றலங்	327	மாரனாமென	382
மன்றுதிகழ்	252	மாரியொடு	501
மன்னதிகை	447	மாலாக்கி	273
மன்னர்புகழ்	458	மாலேமணங்	507
மன்னரொளியுடி	189	மாலேமருவி	508
மன்னவனு	345	மாலையருளாது	130
மன்னன்ருல	274	மாலையிலை	496
மன்னன்முதி	475	மாவடுவென்னு	505
மன்னியசிறப்பின்	360	மாவறங்கின	134
மன்னியநாண்மீன்	10	மாவென்றுரைத்து	90
மன்னுந்திருமலை	467	மாற்றருந்துப்பின்	98
மன்னும்விசுவாக்	464	மாற்றலர்	308
மன்னுதிரு	362	மாற்றுப்புலந்	106
மன்னுதிருவீரட்	254	மாறடுவோர்	138
மன்னுமதி	423	மாறாமல்	419
மன்னுயிர்காவல்	136	மாறுகொண்ட	282
மன்னொளியேர்	254	மாறபடு	217
மனத்தால்வருக்கவு	223	மாறேசெயு	290
மனுப்புவிமேல்	122	மானபா	347

மானமருங்	22	முப்புரிநான்	437
மானமிக்க	240	முரணில்	321
மானவாமானவா	133	முரன்முசென்று	35
		முருகவிழ்	37
மீ		முருகவேன்	23
		முருகாறு	491
மிக்கதனங்	58	முருகுந்து	268
மிக்கமாதவ	61	முருகுபொருநாறு	472
மிக்கவன்	336	முலைகலிக்க	500
மிக்கவிறை	432	முலைபொழி	227
மினைச்சேர்ந்த	172	முழங்குகளி	48
மிண்டாறை	306	முழங்குகுரான்	62
மின்றாத்தட	432	முள்ளிச்செழு	429
மின்றாமணி	120	முற்குணம்பி	114
மின்றார்வடி	171	முற்பற்றிறை	133
மின்னிருக்கச்	512	முற்றாண	103
மீன்னிலங்கு	254	முற்றருனார்	443
மின்னுந்தமனியமும்	69	முற்றருதகாஞ்சியினு	284
மின்னுமாளிகை	286	முன்பொருபடைக்	269
		முன்போம்	9
மீ		முன்றான்	55
		முன்றன்முகிழ்	197
மீளாதுபெற்ற	148	முன்னங்குடை	30
மீளாவழி	211	முன்னங்குழையவுங்	148
மீனகம்பற்றிய	339	முன்னமொரு	454
மீனவற்கு	217	முன்னாட்டுத்	388
		முன்னாளுமபத்து	377
மு		முன்னாளிந்திரன்	59
		முன்னாளிருவர்	378
முக்காலுக்	19	முன்னாளுமந்தை	307
முகவுரையிற்	481	முன்னாற்கு	399
முச்சக்கரமு	158	முன்னைத்தஞ்	496
முட்டத்துப்	9	முன்னொருவன்	72
முடக்கால்	303	முனைப்புலத்துக்	127
முடிக்குமருப்புக்	310		
முடித்தலை	118	முட்டடைகலம்	376
முத்தரும்பி	126	முடர்முன்	83
முத்தலைசிந்தும்	404	முதில்வாய்த்	117
முத்திறத்தா	253	முவர்கோவையு	323
முத்தூரும்	501	முவர்தமிழ்	391
முத்தெறியும்	325	முவருக்கு	306
முத்தொடெண்ணி	39	முவரத்தமிழ்	185
முதற்பதி	481	முவிலைநெடு	28
முதிரத்தமிழ்	368	முவேந்தரு	296
முந்தவியோன்	281		
முப்பாலுமுண்டோ	471		

மூன்றுகண்ணனுக்குச்	374	யாமேபடுத்திட	100
மூன்றுநான்	481	யாவரே காராளர்	335
		யானவ்வை	326
மே		யர்னூடத்	139
		யானேநிறை	91
மெச்சுபுகழ்	371	யானேயிரத	59
மெய்கழுவிவந்து	261		
மெய்ம்மலி	327	ராமநாயகரை	297
மெல்லிய	430		
மெல்லியலாய்	197	வகையெழிற்	90
மென்காசை	222	வஞ்சிப்பூச்	238
		வஞ்சியேனென்	158
மே		வஞ்சிவெளிய	424, 494
		வட்டவெண்	210
மேகத்தான்	30	வடக்குத்திசை	491
மேருநெடுவரை	172	வடக்குப்பெரும்	494
மேவுமரும்பொரு	382	வடதிசைமருங்கின்	470
மேழித்துவசன்	490	வடதிசையிருந்து	360
மேழிபிடிக்குங்	91	வடநூற்கடலுந்	463
மேருவின்மேல்	270	வடநூற்கரசன்	486
மேலதுவானத்து	103	வடமொழியில்	392
மேற்குப்பவள	493	வடமொழியுந்	413
மேற்கோட்டு	125	வடவேங்கடந்	469
மேற்செல்லுங்	101	வடவைக்கனலைப்	182, 279
மேனமக்கருளும்	78	வடித்தவேன்	249
		வடிமலர்த்தார்	49
மை		வடிவுடைநெடு	135
		வடிவைத்தவே	218
மைகண்ட	445	வடுகாருவாளர்	94
மைதானிலாத	195	வண்டடைந்த	4
மைந்தரொடே	496	வண்டணி கொண்ட	14
மைப்புயல்	390	வண்டமிழை	424
மைப்போதக	300	வண்டிவரு	244
மைம்மிசை	123	வண்ணந்திக	248
மையணி	15	வண்ணமலர்	14
மையுருங்கண்ணார்	304	வண்புயலைக்	497
		வண்மைமதம்	243
மொ		வந்தவுயிர்	314
மொய்வேற்கையர்	103	வந்தீச்சுர	446
		வயலுழவர்	91
மொ		வாக்கண்டு	132
மோட்டெருமை	342	வாகரிசிச்	233
		வரமிரு	490
யா		வரிக்கடை	78
யாணர்வருவின்	74	வரிக்கொளரவு	17
யாமார்புகழ்	261	வரிசைபெரி	425, 500

வரிவண்டு	415	வாமான்றேர்ச்	129
வருக்கைகற்றங்	127	வாய்க்குங்குருகைத்	427
வருக்குடநாடன்	129	வாய்த்தப்பொருள்	18
வருகோவைவருடி	486	வாய்த்தவயிர	331
வருடஞ்சாதாரணமா	466	வாய்த்தப்பொருட்	331
வருபெருவேந்தற்கு	105	வாய்மைவாழ்	119
வருமறைபல	16	வாய்வாட்	121
வரைபொருநீண்	129	வாயிற்கிடந்	108
வரையறைஞ்சூழ்	149	வார்பணிய	135
வரையென	158	வார்பெறுங்	417
வரையேற	462	வாரணங்க	369
வல்லவனாகும்	407	வாரணமாந்	313
வலம்புரிமுத்திற்	348	வாரம்புலர்	504
வழக்குடையார்	87	வாரிவளஞ்	255
வழிமேல்விழி	304	வாரொன்று	269
வழுலிலெம்	136	வாவிக்கணை	502
வளீளிகொண்டான்	312	வாவியபொற்	289
வளங்கெழு	358	வாழ்க்கோயில்	210
வளப்பாடிவாத	485	வாழிதிருப்பாவை	430
வளையவாய்	137	வாழிபர	429
வளர்கொடி	509	வாழிமழை	471
வன்கண்மற	147	வாழியதுடிய	143
வன்மதுரை	267	வாழியுலகாசிரியன்	433
வன்மீக்காதன்	399	வாழியிலங்கைக்	288
வன்றிசைக்காளி	384	வாழொப்பிலாதவன்	289
		வான்வலம்	95
வா		வான்வலம்	98
		வானமர்வீழ்	149
வாக்கியல்	211	வானரவின்	16
வாக்கிரண்டு	311	வாளுடைய	252
வாக்கிற்கருணகிரி	424	வான்குணத்தெம்	151
வாக்கினான்	429	வான்குருவி	83
வாக்கைவனமலை	109	வான்சொல்லுடே	8
வாசமலர்மடந்தை	332	வான்பொய்யாது	190
வாசமானதென்	503	வான்வளஞ்	345
வாட்டாறு	178	வான்றுறக்கம்	117
வாட்டானைத்	271	வான்றோய்	111
வாடாப்போதி	53	வானத்தருவின்	255
வாடைகுளிர	141	வானவர்கடாழ்ந்து	3
வாடைநலிய	149	வானவர்போரிற்	154
வாணன்புகழ்க்	270	வானுதிமண்ணாய்	3
வாணன்புக	271	வானுமேம்பரி	58
வாணனுரைத்திட	305	வானிற்ரு	127
வாதவர்கோன்	324	வானுடையான்	195
வாதுசெய	436	வானுறமதி	230
வாதுவல்வயிறே	144	வானோர்தொழ	47

வி		வீரியத்தால்	191
		வீறுசான்	111
விக்காவுக்கா	20		
விச்சாதரணேனு	181	வே	
விசயநகரத்து	308		
விடஞ்சூழரவி	234	வெங்கட்பொருகயல்	238
விண்குடல்சங்கமத்	171	வெங்கண்சிவந்து	345
விண்டார்பட	196	வெங்கண்மத	218
விண்ணசைது	101	வெங்கராவுண்ட	439
விண்ணவர்நாயகன்	58	வெங்கைப்பதிப்	455
விண்ணவரின்	511	வெங்கைப்பழமலையார்	449
விண்ணாடர்	224	வெஞ்சினவேந்த	109
விண்ணின்மேற்	120	வெட்சிநிரை	95
விண்ணீரும்	308	வெண்டாமரை	407
விண்ணுக்கடங்காமல்	367	வெண்ணீர்மை	120
விண்ணுக்கு	301	வெண்ணையும்பார்த்	372
வித்தகர்செய்த	75	வெண்பலிச்	127
விதிதரு	411	வெண்பா	93
விதியினரசிழந்த	381	வெண்பாவிற்	424
வியமெல்லாம்	474	வெய்தாய்	323
வியன்ஞாலஞ்	511	வெய்யகுரற்	72
விரகரிருவர்	85	வெய்யோனெழா	111
விரகன்முத்	387	வெருவரு	118
விரிகடல்குழ்	3	வெவ்வாண்	97
விரிதருபை	445	வெள்ளத்தடங்காச்	134
விரிந்தமதி	509	வெள்ளமறவி	76
விரும்பியரு	355	வெள்ளாண்மாபுக்கு	474
விரைத்தாரலங்கற்	354	வெள்ளாறது	493
வில்லம்பு	345	வெள்ளிலவே	71
வில்லவன்றனை	195	வெள்ளைக்கலை	30
வில்லார்பொதுச்	451	வெள்ளைப்பரி	434
வில்லில்வெயி	254	வேற்றிப்பாடுங்	377
வில்லுடையான்	157	வெற்றிபுனை	230, 271
விழுந்ததுளி	332	வெறிக்குங்குமக்	220
விளம்பியசகர	490	வெறிகமழ்	327
வினாவாய	57	வெறியுறுகமழ்	65
வினைத்திண்பகை	47	வெறிவிரவு	19
வினைபலவலி	61	வெறும்புற்கையு	266
வினையைத்தான்	36	வென்றிபெற	105
		வென்றிவளவன்	185
வி		வென்றுகளங்	118
வீங்குகட	318	வே	
வீங்குசெலற்	148		
வீதிக்குநல்	251	வேங்கடங்	315
வீரத்தால்	171	வேங்கைவள	248

வேட்டொழிவ	141	வேற்கண்மடவார்	74
வேண்டியபோ	128	வேற்றுச்சுரத்	123
வேத்தமர்செய்	102	வேனிலவெயிற்	508
வேதம்பசு	440		
வேதமுதல்வ	54		
வேதமொழி	361	வை	
வேதாந்தங்	431		
வேம்பாடிஓ	226	வையகமடந்கை	378
வேயின்றமுத்தர்	363	வையகமெல்லாங்கழனியா	499
வேரறுகை	109	வையகமெல்லாம்	94
வேரிக்கமழ்	80	வையகருடன்குரே	430
வேருருமா ஓதவும்	312	வையம்புகழும்	295
வேலணைத்த	436	வையம்புரக்கும்வராம	374
வேலியர்கோன்	247	வையம்புரக்குமான்	126
வேலேமடந்	510	வையம்பெறினும்	265
வேழமுடைத்து	495	வையைக்கிழவன்	139
வேளாமழந்	301	வையைத்துறைவன்	325
வேலோடுங்	270	வைவத்துரந்	288

பெருந்தொகைப் பொருட்குறிப்பகரார்தி.

[எண் - பாட்டெண்.]

அஉஅறியாமை 1422
 அஃகுலவிகைகள் 1423
 அஃதான்று 294, 724, 866
 அக்கசாலை 416
 அக்கரச்சுதகம் பக். 527
 அக்கரை(ச்சிமை) 1797
 அக்கு 1655
 அகங்கை புறங்கையாதல் 300
 அகணிதன் 193
 அகத்தியம் 1384, 1387, 1722
 அகத்தியமுனிவர் 839, 925, 1342,
 1384, 1357, 1444, 1562-4,
 1716, 1719, 1790, 2109
 அகத்தியர் அவலோகிதன்பக்கல் தமிழ்
 கேட்டவர் 1465
 அகத்தியர்பால் பாண்டியன் தமிழ்
 கேட்டது 887, 896
 அகத்தியரைப் புரோகிதராகப்பெற்ற
 வன் பாண்டியன் 892, பக். 586
 அகத்தியனார்மாணக்கர் பன்னிரு
 வர் 1719, 1562-3, பக். 629
 அகத்தியனாரணை 1395-6, 531
 அகத்தோன், அகமிசைக்கிவர்தல் 465;
 —எயில்காத்தநொச்சி 471-2;—
 ஏணிமயக்கம் 466;—குடைநாட்
 கோள் 463;—செல்வம் 460-1;—
 முற்றியமுதிர்வு 468;—வாண்மங்
 கலம் 473;—வாணாட்கோள் 464
 அகநானூறு 1384—அகவற்கருத்து
 ரை 1535;—பாடல்களை உருத்திர
 சன்மர் கோத்திட்டமுறை 2014
 அகப்பொருள்விளக்கம் உரையுடன்
 நம்பி இயற்றியது 1562
 அகம் - அகநானூறு 2007, 2016
 அகம்பன் 536
 அகரமியற்றதல் 938
 அகராதிநிகண்டு 2082-7
 அகலிடம் 869
 அகவற்கருத்துரைகாரர் (அகநானூறு)
 அகவை - பிராயம் 764 [1535
 அகவங்கச்சோழர்சரிதம் 1950
 அகவங்கத்துங்கள் 1486

அகவங்கன் 637, 813-4, 816-7,
 821, 1182, 1222, 1417, 1477,
 1484; பக். 235
 அகவங்கன்வீதி 24 [மான் 1138
 அகிலகலாவல்லவன் சேரமான்பெரு
 அகிலப்பிரகாசன் 1256
 அகிபதி 892
 அகிலேசர் 950, 953, 1737
 அகையழலமுலம் 394
 அகோ 204
 அங்கதம் 1401—வெண்பாக்கள்
 அங்கதேசம் 1294 [1395-6
 அங்கம்(-ஐஐனாகம்) 151, 159, 163
 அங்கமிலாதவனங்கள் 644
 அங்கயற்கண்மை 1269, 1282,
 அங்கர் 819 [1666
 அங்கராகம் 892
 அங்கவை சங்கவைகள் 1403, 1407-8
 அச்சன் 974, 1002-6, 2040
 அச்சதகனப்பானன் 1002-6
 அச்சதநந்தி 974
 அச்சதன் (அரசன்) 15
 அச்சதானந்தன் 1005
 அச்சுவத்தாமாவின் போர்த் தொழில்
 அச்சுசலன் 645 [762
 அசமசுமன் 889
 அசரதநவாபு 1796-7
 அசுணம் 386
 அசுவபதி 1047
 அசுவமேதம் 783
 அசோகையன் 784, 786
 அஞ்சகேது 783
 அஞ்சி 986
 அஞ்சாலிமக்கள் 1735
 அஞ்சிபாடிய அவ்வை 986
 அஞ்சுதருதல் 443
 அட்ட பக். 558
 அட்டதிக்குப்பாலகர் 1238
 அட்டமத்துச்சனி 410
 அட்டமியில் ஒதல் 358
 அட்டமூர்த்தம் 37, 1536
 அட்டவீரட்டம் 21, 88, 1047

அட்டாலேமண்டபம் 923
 அட்டாவதானசங்கம் 1797
 அட்டாவதானம் 1790, 1794-5
 அட்டாவதானம் பக். 640
 அட்டாவதானி சரவணப் பெருமாட்
 அட்டெபக், 558 [கவிராயர் 1788
 அட்டையாடுதல் 540
 அடர்வினைப்பொலிதல் 1426
 அடி (முன்னிலைச்சொல்) 1600
 அடிநிரனிறை 2132
 அடிபிறக்கீடு 470
 அடிபுனைதோல் 437
 அடிமடக்கல் 1793
 அடிமைக்குமடிமைக்குமடிமை 1795
 அடியவர்க்குதவாச் செல்வம் 285
 அடியளந்தகோல் 1231
 அடியார்க்குநல்லார் 1556-9;—பாட்டு.
 அடுகளம்பேட்டல் 580 [1552
 அடைப்பைகட்டுதல் 1203
 அடைப்பையான் 863
 அடையாதவாசல் 1382, 1495
 அண்டநாடு 2106
 அண்டவாயு 2150
 அண்ணல்வாயில் 1019
 அண்ணாக்குதல் 1423
 அண்ணாமலைக்குருசில் 1383
 அண்ணாமலைரெட்டியார் 1922
 அண்ணாள்வி 955
 அணவருதல் 100
 அத்திசிரி 30
 அத்தியூர் 2129
 அத் 928
 அத்துவிதம் 2050
 அத்தை-அதனை, 352;-அவை 705
 அறங்கோட்டாசான் 1989
 அதாஅன்று 688
 அதிகமானால் சிறப்பெய்தியவீரன்
 1420-ஒளவை நெல்லிக்கனிபெற்
 அதிகாரவணிகர் 1433 [மது 983
 அதிகை 1095-1119, 1914;—வீரட்
 அதிகையன் 882 [டம் 88, 1112, 1119
 அதிதீரன் 933
 அதிமதூரக்கவி 1583-93; பக். 371
 அதிமதூரம் 1589
 அதியன் 890
 அதிபாசம் 1639

அதிராசேந்திரன் 787
 அதிவீரபாண்டியன் 957, 1347
 அதிவீரபுத்திரன் 1632
 அதிவீரராமபாண்டியன் 957, 1632-6;
 —தாய் 1635; பக். 219
 அதிவீரன் 1633; பக். 219
 அதுலன் 644, 805
 அந்தக்கவீரராகவமுதலியார் 1253,
 1677-88; பக். 279; 304;—கச்சி
 யிற்படித்தது 1677;—இறந்தபோது
 கயத்தாற்றாரசா பாடியது 1696
 அந்தகன், அந்தகற்காறுசொல்லல் 265;
 —நாயகனானால் பெண்ணைச் சிங்கா
 ரித்துப் பயனின்மை 357
 அந்தணர், அரசர்முடிமேல் மந்திரகீர்
 வார்த்தல் 571;—ஏற்றந்திறப்பு
 289;—வேள்வியாற்றல் 3;—ஆவோடு
 பொன்பெறுதல் 569
 அந்தணன்கேட்கக்கூறி அரசன்
 ஊர்களைத் தானமளித்தல் 889
 அந்தம்-தெய்வீகமடைகை 1877
 அந்தாதுந்துபி 173, 188
 அந்தரிட்சம் 1047
 அந்தாதி 362 [1739, 1747
 அந்திமதகையிற் பாடிய கவி 1513,
 அந்திமலை 1010, 2181
 அந்திரர் 783
 அந்திவண்ணன் 893
 அந்தாரிப்புலவர் 1265
 அப்பணை 702; பக். 574
 அப்பம் 1639
 அப்பரின் வயது 1877;—திருநட்சத்
 திரம் 1878;—சொல்லின்உறுதி
 1802;—இயற்றிய பாடல் 1875
 அப்பா 1640
 அபங்கன் 821, 1324
 அபங்குரன் 820
 அபராஜிதவிக்கிரமவர்மன்வாக்கு 1982
 அபயன் 809-10, 824, 1120, 1470,
 1491, 1523, 1986;—படைத்தலை
 வன் 1080; [பாடியது 1470; 180
 அபயனிடம் சினந்துசெயங்கொண்டார்
 அபிடேகம் 1079
 அபிடேகமண்டபம் 906
 அபியுத்தர்பாட்டு 1692
 அபிராமம் ஆவன 403

அபிராமன் 956, 1254, 1627
 அம்சவனதாரம் 1654
 அம்பட்டர் 1735
 அம்பணை 702
 அம்பர் 2099
 அம்பர்க்கணபுரத்தேவன் 1529
 அம்பர்ச்சிலம்பி 1454
 அம்பர்ச்சேந்தன் 2071, 2074—பாடி
 அம்பர்நாடன் 1047 [யவை 2075-6
 அம்பலத்தில் தங்கல் 1463;—ஏறல்
 அம்பலந்தாதன் 1065 [1600
 அம்பலவாணத்தம்பிரான் 1724
 அம்பலவாணதேசிகர் 1719
 அம்பிகாபதி (சிவன்) 56; 1564,
 1659-60;—பாட்டு 646; பக். 141
 அம்பிகைமலை 2064
 அம்பிட்டெய்யூர்தாரம் 891
 அம்புலிநதி 2148
 அம்போதரங்கவகை 39, 166
 அம்மானும் 110
 அம்மாவன் 2010
 அம்மெனல் 1590
 அம்மைச்சி 1685
 அம்மையப்பன் 1729
 அமரவிடங்கர் 1349;—குறவஞ்சி பக்.
 அமராபதி 648 [307
 அமராபரணன் 2032
 அமரி 108
 அமரிக்கையாளன் 1302 [1015
 அமருணிலையாயின குலாலங்காஞ்சன்
 அயித்தசாகரமுனி 1218-9; பக். 603
 அயிர்த்தசாகரம் 1974
 அயிற்றினுயினிய தமிழ் 1719
 அமுதசாகரர்—அயித்தசாகரமுனி பார்க்க
 அமைத்தல்—அடக்குதல் 1110
 அயக்கிரீவர் 1855
 அயம்பைச் சேந்தன் 996
 அயாவுயிர்த்தல் 140
 அயிந்தன் 1391
 அயிராவதம்—பட்டத்தியானை—1175-6
 அயிரூர் 890 [1203, 1484
 அயின்னைற் சடையன் 1147
 அயோத்தி 2089
 அயோத்தியராசசோழன் 784
 அர்ச்சிராதிமார்க்கம் 1850
 அர்த்தநாரசுவார் 1346

அர்த்தமாகதிபாவை 132; பக். 529
 அரக்கர்கோ 461
 அரக்கர்வேண்டப் புத்தர் மெய்க்குருதி
 அளித்தது 191;—ஜிவர்க்குப் புத்தர்
 அறமுரைத்தது 188
 அரகாவெனல் 1047
 அரங்கம் 23
 அரங்கமணவாளன் 1835
 அரங்கேசுவள்ளல் 1230
 அரசகேசரி 1674
 அரசர்க்குரிய ஏழு 743
 அரசராவன் 1010
 அரசராண்டி னளவைப் பகையரசர்
 கழுத்துமணியில் அமைத்தல் 807
 அரசராண்டு-802, 892, 1120, 1122,
 1218-9 [பாடுகை 466
 அரசற்குச் சென்றநாழிகைக்குக் கவி
 அரசன் உடனுண்டு படையை உப
 அரசியற்றிற்று 349 [சரித்தல் 566
 அரசு 205
 அரசுணங்குமுற்றம் 1002, 1103
 அரசுகுறம் 724
 அரகூர்ச் சீர்க்கன் 1458
 அரகூர்ச்சொக்கப்புவவர் 1952
 அரகூர்ப்பத்து 1907
 அரகை 1452
 அரகோடுகட்டவர் விருத்தியாளல் 393
 அரங்கை 427
 அரமகளிர் 539
 அரவக்கொடியோன் 533, 761
 அரவக்கண்ணி 899
 அரவாசலர் 1734
 அரவாட்டியுண்ணல் 393
 அரவிண்மணியளித்தவன் 1152
 அரவிண்வாயிற்கையிட்டவன் 1228
 அரிகால் 2095
 அரிகேசரி 889;—நெடுமாதன் 867-
 883;—பராக்கிரமபாண்டியன் 938,
 949, 950
 அரிகேசரிமன் 945
 அரிச்சந்திரன் 1356
 அரிச்சந்திரபுராணம் 1661
 அரிச்சந்திரவேண்பா 1661-2
 அரிமொற்றுகீர் 1131
 அரிசில்கிழார் 483, 1420, 1430
 அரிசிலினோத் தமுதளித்தது 21,

அரிதாசர் பக். 635
 அரிபிரமர் புத்தரைத் தொழுதது 213
 அரியணை 140
 அரியலூர்த்தலைவர் 1257 பக். 607
 அரிவர்க்கம் 2089
 அருக்கடவுள் பக். 32—48;—ஒரு
 பொருட்டு இருதுணிபுரைத்தது
 140;—காமனைக்கறுத்தல் 170;—
 கேவலந்தோற்றியவர் 140
 அருகலர் 612
 அருங்குன்றம்(மலை)183
 அருச்சுனன் 591, 752;—கயிலாய
 யாத்திரை, பக். 560
 அருட்பண்பு-திருவருட்பயன் 2044
 அருண்மொழி 781
 அருண்மொழித்தேவன் 1883
 அருணகிரிநாதர் பக். 621-கருணையின்
 சிறப்பு 1803;—வாக்கின்சிறப்பு 1802
 அருணந்தி 2059;—தேவன் 2055;—
 சிவாசாரியர் 1837
 அருண்மாஞ்சினை 2207
 அருணாசலக்கவிராயர் 1763
 அருணாசலவீரவசந்தன் 1375
 அருணெறிநடாத்துதல் 134, 173
 அருத்தமண்டபம் 1965 [581
 அரும்படைத்தொன்னாயிரம் 813; பக்.
 அரும்பண்டங்கள் 1148
 அரும்பு-காமன்கலை 216
 அரும்பு கொத்து 1606
 அரும்புடையான்மகன் 1229
 அரும்பைத் தொன்னாயிரம். பக். 581
 அரும்பையர்கோன் 1081
 அருமொழி 1979 [1122
 அருமொழித்தேவ சதுப்பேதி மங்கலம்
 அருவந்தை 2072;—சேந்தன் 2074
 அருவர் 803
 அருவாவதன்வடக்கு பக். 495
 அருவாள் வடதலை (நாடு) 2107
 அருவானர் 414
 அருவுருவகிலை 52
 அருளகழி 154
 அருளாகாரல்லூர் 1110
 அருளாழி 140, 189
 அருளானப்பெருமான் 1842
 அருளானமாமுனி 1842
 அருளாளர்-ன் 186, 1223, 1831

அருளுடைமை 316-7
 அருளையர் 1964
 அரைக்காசு 1758; பக். 402
 அரைகுறை 1197
 அரைசு 783, 2170
 அரைஞாண் 1009
 அரையநாடு 2106
 அரையர்கோவை பக். 283
 அல்காலம் 1557, 1580
 அல்குல்-இடை 112, 459
 அல்லமதேவன் 1930-1
 அல்லாத்தல் 312
 அல்லான திருமலை 1342
 அல்லானன் இளையான் 1342
 அல்லாளியப்பர் 1573
 அலகுதிற்றந்தன் பல் 1463
 அலகைக்கதை 1786
 அலர்க்குறி 1328, 1375
 அலவனளையில் நரி வானீட்டல் 1000
 அலவனுழுத வரப்பு 999
 அலைவாழ்க்கை 412
 அவ்வியம் 201
 அவ்வை (ஒளவைபார்க்க) 986;—பாடிய
 அம்பர் கிழவன் 2073;
 அவசரத்தம் 1490
 அவசயப்படுதல் 1151
 அவதரித்தல் (உயிர்) 185, 1003
 அவதான புனிதன் 1791
 அவதானி 1795
 அவதானித்து நூல்சொல்லல் 1678
 அவந்தியார்கோ 767
 அவரை பதமாகுமுனன் கடுகு பொடி
 யாதல் 1339
 அவலோகிதன் 1465
 அவற்பத்தநெல் 1001
 அவனிகுளமாணி 889
 அவனியாடை 1010
 அவித்தநெல் முளைத்தது 114
 அவித்தல்-அழித்தல் 100; 395
 அவநயம் 569
 அவநயனார்-177; பக். 533
 அவிப்பலி 545, 757
 அவிப்பாகம் 1714
 அவியுணவினார் 1038
 அவிரோதப்பணிப்பணி 895
 அவிரோதவுந்தியார் 1959

அவையத்தாரியல்பு 367-9 [544
அவையின் எட்டுறுப்பு—367-9; பக்.
அழகப்பெருமாள் 1261
அழகன் குலசேகரன் 909, 955
அழகன் அதிவீரராமன் 957
அழகிய மணவாளதாசர் 1738
அழகியமணவாளநயனார் 1851-3
அழகித்தி 1610
அழகிகாடு 988
அழகியார்க்காடு பக். 593
அழியுஞ்சொல் 627
அழிவழக்கு 374-5
அழுங்குதல் 700
அழுந்தியூர் 1012
அழுந்துபடப்புல்லுதல் 532
அழுந்துர் 2126—போர் 1012
அளகம் வைக்கோற்கழிகற்றையாதல்
அளகேசர் 2115 [1617
அளத்தி 799
அளைப்புலி 443
அற்காலம் 1558
அற்புதமூர்த்தி 2052
அற்றம்பார்த்தல் 635
அற்றமறிந்த அறிவு 580
அறக்காவல் 382
அறங்கரைநா 1989
அறஞ்செய்தார் 233
அறஞ்செய்யாதார் 234
அறத்தின்பெருமை 225
அறந்தை 938
அறநூல் 180, 197
அறப்படைமூன்று 159
அறப்புணை 167-8
அறப்புறம் 580
அறம் இறங்குதல் 1047
அறம்வளர்த்தமுதலியார் 1636;—கலம்
பகம் 1636, 1246 .
அறமாவது 221
அறமுரைத்தான் 1451
அறவழக்கம்—தருமோபதேசம் 206
அறவாழி 167-169
அறவாழியான் 149, 155
அறவுரை 1391
அறவைப்பிணஞ்சுடுதல் 1230
அறவோன்மறம் 757
அறிகரி 1768

அறியாமை கடவுட்கு ஆராதனை 20
அறியாமையான்வருங்கேடுகள் 264
அறிவன் 149, 174, 177, 200, 205
அறிவன்வாடை 558
அறிவனாற்பொருள் 1536
அறிவானந்தசித்தி 1920
அறிவானந்தர் 1920
அறிவின்மை 264-5
அறிவுடைமை 359
அறிவுடையாரை 1384
அறிவுடையோர்செய்திறம் 361
அறிவு வீணாகியிடம் 243
அறிவுறீஇ 2186
அறகவை 409
அறகார்பீடம் 1620
அறகிடல் 46, 1411
அறகெடுத்தல் பக். 618
அறகை பம்பிச் சுரை படர்ந்து வேளை
பூத்தல் 494
அறுசமயத்தறநெறி 897
அறுபத்துநாற்கலை 2082
அறுபத்துநான்குதிருவீரையாடல் 1656
அறுபத்துமூவர் 951, 1646, 1872
அறுபொருள் 140
அறுமுகவொருவன் 3
அறுவகைச்சமயம் 897, 906
அறுவகைப்பெருநிலை 295
அறுவர் முருகற்கு முலையூட்டியது 100
அறைபறையானை 626
அன்பது 1047
அன்புடையார் 244
அன்வயாகதம் 1047
அன்றில் 1010, 1298
அன்றினர், அன்றினர் 1071, 1115
அன்றின்ற ஆவை அறிந்துகொள்
கன்று உவமை 447
அன்னதானம் 1306
அன்னப்பெருகிடைத்தற்கரியது 1148
அன்னை—670—அத்தன்மையாய் 559
அனகன் 815
அனங்கன்மூரக 1326
அனதாரி, அனதாரியப்பர் 1704-5
அனந்தசதுட்டயம் 173, பக். 533
அனந்தபுரத்திருமால் 895
அனந்தர்—மயக்கம் 708
அனந்தன் 1757, 2069

அனந்தையாதிபதி 1250
 அனபாயன் 639, 825, 827-32
 அனவரதம் 164
 அனுங்குதல் 170
 அனுப்புதல் 1792
 அனுபமன் 794-6
 அனுமன் 536
 அனுராதாபுரம் பக். 591, 602
 அனுரேசர் 1204
 அனுரை 938
 அக்ஷிணீபுருஷன் பக். 517
 ஆக்குரோதித்தல் 899
 ஆகண்டலன் 1699
 ஆகமநா 1812
 ஆகவமல்லன் 783, 786; பக். 522
 ஆகுதி 819, 865
 ஆகுதிநான் 571
 ஆகோட மன்னர் 431
 ஆங்காரம் 1842
 ஆங்கூர்ச்சிவன் 1572
 ஆச்சு 1739
 ஆசமித்தல் 1719
 ஆசார்யஹ்ருதயம் 1852, பக். 434
 ஆசான் 404, 1552
 ஆசிரியமாலை பக். 4, 28 [1530
 ஆசிரியர்க்குரிய எண்வகையுறுப்பு
 ஆசிரியரது விரதம் 1437
 ஆசில் உரைக்குங் கவி 1622
 ஆசுவிராசசிங்கம்-1621—3, 1661;-
 ஷையார் மாணக்கன்பாட்டு 1624
 ஆஞ்சிக்காஞ்சி 707
 ஆட்கொண்டநாயன், ஆட்கொண்
 டான் 1199, 1584
 ஆடகக்குடுமிமாடக்கூடல் 1384
 ஆடகமன் தந்துநாடகவிற்புதல் 1564
 ஆடம்பாகவி 364
 ஆடன்-ஆடலுடையான் 54
 ஆடானை 87
 ஆடுகள் திருந்தாவின்க்குக்கு அறமாக
 விடுதல் 1053
 ஆடுந்தனித்(தெளி) தேன் 1067, 1071
 ஆடம்பொழுதிற் அறகயிற்றுப்பாவை
 உவமை 721 [1463
 ஆடையின்றி வாடையின் மெலிதல்
 ஆடையால் துக்கத்திற் கண்புதைத்தல்
 ஆண்டார் 1597 [549

ஆண்டான் (புகழேந்தி) 1150
 ஆண்டான் குறியை அடிமை முன்
 கையில் அணிதல் 843
 ஆண்மக்கள் தாங்கொண்ட குலறி
 ஆணத்திகூறுதல் 899 [யாமை 1768
 ஆணூர்ச்சர்க்கரை 1344
 ஆத்திகுடிவெண்பா 1775-6
 ஆத்திரையன் பேராசிரியன் 1530
 ஆத்திரையார் 1122
 ஆத்மசன் 892 [காட்டல் 361
 ஆதர்க்கு இரட்டிப்பு அறிவின்மை
 ஆதரவு 221 [1788
 ஆதிசாவணப்பெருமாட்கவிராயர்
 ஆதித்தன் (கம்பர்தந்தை) 1516, 1519
 ஆதித்தன் கம்பநாடான்வான் 1516,
 1517—8
 ஆதித்தன் வஞ்சிமன்னன் 1210
 ஆதித்தனுள்ளனவும் அழியாமை 1346
 ஆதிநகர் 782
 ஆதிநாதர் 1537, 135, 146
 ஆதியப்பர் 1961
 ஆசிரியரமன்கோளன் 122-3
 ஆதியுகம் 811
 ஆதிராசன் 889
 ஆதிரைநாயகன் பக். 521
 ஆதிரையான் 36
 ஆதிரையான் பெயராசிரியன் பக். 348
 ஆதிவராகம் 442, 798
 ஆதிவராகன் 1229
 ஆதிவானவன் 113
 ஆதலர்சாலை 1122
 ஆப்பனார் 87 [1581
 ஆம்பிமுளைத்தனைய குடைக்காம்பு
 ஆமணக்குஞ்சாய்க்குநிறை 1595
 ஆமலகம் 983
 ஆமா 479
 ஆமூர்க்களப்பரளன் 1239
 ஆமூர்முதலி 1239
 ஆமைமயிர் 1148
 ஆமைமயம்பெருமான் 1632
 ஆமைமையப் பூனூல்மேற் சிலபிரான்
 ஆம் 1401 [அணிதல் பக். 521
 ஆய்த்தியர் 16
 ஆய்த்தி 1015
 ஆய்வேள் 889, 957
 ஆயத்துறை 416

ஆயர் 219
 ஆயிரக்கலநெல் உதவல் 1505
 ஆயிரக்கண்ணேன் 201
 ஆயிரக்கிராழி 125
 ஆயிரத்தளி 906 [சொல்லல் 1797
 ஆயிரத்தெட்டடி எதிர்கொனவரச்
 ஆயிரத்தெண்மர் 895
 ஆயிரம்பிறைகாண வாழ்தல் 1763
 ஆயிரமும் காணக்காற்சொல்லல் 681
 ஆயிரவழியான் 1186
 ஆயிரவேலியயிலார் 890
 ஆயினும்-ஆயின் 711
 ஆயுண்மறை 1676
 ஆர்க்காடு பக். 593
 ஆர்ப்பாணைக்கோன் 1651
 ஆர்மலைந்தாடுதல் 718
 ஆரணசாரம் 1839
 ஆரணன் 1760
 ஆரணி 1651
 ஆரத்தாற்றீழ்மட்டெம்பொதியில் 678
 ஆரம்-ஆழியுருப்பு-168;-ஆத்தி 576
 ஆராதனை அறியாமை 20
 ஆராவமுது 59
 ஆரிடச்செய்யுள் 2135
 ஆரிடநான்மை 170
 ஆரிடப்போலி பக். 620
 ஆரிடம் 1709
 ஆரிடவாசகம் 620
 ஆரிடவெண்பா 1811
 ஆரியசக்கரவர்த்திகள் பக். 637
 ஆரியசேகரன்-1205-7, 1526
 ஆரியநன்று தமிழ்தி தென்றது 1395
 ஆரியப்பப்புவல் 1635
 ஆரியப்பேய் 281
 ஆரியமன்னர் 985
 ஆரியமுனி 2088
 ஆரியர்(தேசத்தார்) 897;—தண்டு
 ஆரியன் 1204 [பட்டமை 901
 ஆரூரில் காளமேகம் பாடிய பாட்டு
 ஆரோதன்மைந்தன் 1527 [1598
 ஆல்விழுது உவமை 1373
 ஆலங்குடிக்கோன் 1047
 ஆலஞ்சேரியயிந்தன் 1391
 ஆலி 1862
 ஆலிங்கம் 1346
 ஆலிநாடன் 24, 600

ஆலினரசினசோகின் இருளின் விரிந்த
 ஆலைப்பதி 1240 [பொருள் 2018
 ஆலைப்பலாவாக்கல் 259
 ஆவடுதுறை 1719, 2063
 ஆவடுதுறைசை 1972
 ஆவநாழிகை 702
 ஆவப்பலி பக். 560
 ஆவின்னொடைச்சகரர் 1519
 ஆவூர்வீரையன் 1259
 ஆழ்வார்கள் காலநிலை பக். 585
 ஆழ்வார்திருநகரி 1718
 ஆழ்வாரும் அன்றின் கன்றும் ஒப்பு
 ஆழித்தேர் 1638 [446
 ஆழியிழைத்தல் 979
 ஆனவந்தார்தவபட்டர்-1652, 1654
 ஆனவந்தான் 1654
 ஆளி-தார்க்கையூர்தி 113
 ஆளுடையநம்பி 1876
 ஆளுடைய பாவை 1079
 ஆளுடையயின்னையார் 1874
 ஆளுடையரசு 1875
 ஆளுடையார் 1216, 1381
 ஆளோலை மாப்பிற் செய்தல் 1158
 ஆற்பதம் 1153
 ஆற்றங்கரைத்தலைவர் 1785
 ஆற்றக்குடிப்போர் 882
 ஆற்றனா 356
 ஆற்றன்மெணல் உவமை 240
 ஆறகழார் பக். 612
 ஆறகளுருடையான்வாணகோவரை
 ஆறறிமாதர் 140 [யன் பக். 600
 ஆரூரார் 1760
 ஆறில்வழி யாறுதோற்றுவித்தல் 349
 ஆறிலொன்று அரசர்க்கு 580-1
 ஆறுகாற்பீடம் 1198, 1705
 ஆறுநிலை 140, 295
 ஆறை 1192, 2106;—எல்லன் 1228;
 —ஏகம்பலாணன் 966;—மகதேசன்
 1190;—வாணன் 1189, 1192.
 ஆறையர்கோன் 1185
 ஆற்றவாணனை வென்றவன் 1343
 ஆன்வாழ்த்து 219
 ஆனந்தக்கூத்தர்(வீரர்) 1736, 1966
 ஆனந்தஞ்சேர்தல் 1396
 ஆனந்தத்தாண்டவநம்பி பக். 636
 ஆனந்தநடம் 1536

ஆனந்தநாதன் 1790
 ஆனந்தாங்கப்பிள்ளை 1355-60
 ஆனிரிழந்தவன் 3
 ஆனிலகம் 577
 ஆனை ஊற்றின் உயிரிழப்பது 385
 ஆனைகிடந்தாற்போன்ற பாதைக்கல்—
 ஆனைச்சேவகன் 784 [1030
 ஆனைமுகன் 93, 96
 இசுநரையின் மான்பிணை நிறநல்
 இச்சிச்செனல் 1424 [உவமை 679
 இச்சித்தல் 282, 1249
 இசிக்குது 1908
 இசின்-அசை 459
 இசைநுணுக்கம் 1384
 இசையாயிரம் 1469
 இசைராமாயணம் 1344
 இசைவிளக்கேற்றல் 938
 இருசிறின் நகுரங்கு 262
 இட்டடைச்சொல் பக். 609
 இடக்கையாற் பரிசில்பெறல் 1184,
 இடகர் 1005 [1577.
 இடபகேதனன் 1663
 இடபத்துவசம் பக். 534
 இடமணித்தென்றல் 2137
 இடர்க்கரம்பை 1120, 1145
 இடாமுண்டநெற்றி 45
 இடிக்கொடி பான்டியனது 888, 889
 இடிக்கரை 281
 இடியுருமேந்தியகோன் 888, 899 பக்.
 இடிதல்-வருந்துதல் 1576 [587
 இடைக்காடர் 1422-5; பக். 427
 இடைச்சங்கம்—அரங்கேறிய புலவர்;
 — இரீஇய பான்டியார்; — இருந்த
 காலம்;—தவியரங்கேறினார்;—புலவர்
 இடைதறைநாடு 782 [வரலாறு 1384
 இடைப்பிள்ளைகளும் கம்பரும் 1503
 இடைமடுத்தல்-இடைச்செருதல் 1549
 இடையாளாட்டி மணக்குடி 1535
 இடையனும்வேயின் தழுத்தரும் 1575
 இடையனாடு பக். 628
 இடையாலத்தான் 1382 "
 இணையாரமார்பன் 1136; பக். 598
 இதழ்வாடாதவானோர் 554
 இதழி 46
 இதற்கிதுபகையெனல் 412
 இதனின் இது நன்றெனல் 402

இதனெடு இது நீங்குமெனல் 409
 இந்த 1391
 இந்தனூர்நாடு 1219
 இந்திரசமானன் 1047
 இந்திரபோகன் 1356
 இந்திரர் 188
 இந்திரரதன் 782
 இந்திரன் — அமுதமீட்க எழுந்தது
 220; — ஆரந்தாங்கிய பான்டியன்
 782, 892, 896, 906, 931;—நகரை
 முசுருந்தன்காத்தது 220;—புத்தரை
 யேத்தல் 201; — முடிமேற் பாண்
 டியன் வளையெறிந்தது 872, 966;
 —மைந்தன் 75;—வார்த்தை 1847.
 இந்திரியமைந்து 247
 இந்திரை 1194
 இப்பியின்ற நித்திலம் 683
 இம்முடி 1338
 இம்முடி மசக்காளி 1348
 இம்மென் முழவு 989
 இம்மெனல் 1590
 இம்சேதுபரியந்தம் பக். 285
 இமயக்கிழவி 113
 இமயந்திரித்த செண்டு 777
 இமயம் நடுகற்கு உவமை 740
 இமயமடந்தை—சயமகன் 897
 இயக்கரசர் 168
 இயக்கர்—ன்—159, 1527
 இயக்கியர் வரையில் வாழ்தல் 2170
 இயங்குபடையாவம் 4789
 இயமானன் 37
 இயல்புளி 2077
 இயல்வாணர் 1348
 இயலொழுக்கம் 167
 இயற்காட்சி 167
 இயற்சொல் 2077
 இயற்பா பக். 428
 இயன்ஞானம் 167
 இயன்மொழி 586 8
 இரகுநாதசேதுபதி 1287-95, 1298
 இரகுவிசம் 1674
 இரசுளிகை 1974 [1694-6
 இரசை வடமலையப்பிள்ளை 1320-7,
 இரட்டபாடி கொண்ட சோழன் 784
 இரட்டபாடி யேழனாயிலக்கம் 780,
 782, 786.

இரட்டமண்டலம் 784
 இரட்டர் 786
 இரட்டையர் 1199-21, 1570-81;—
 ஆறுவிலகப்பாடியது பக். 21 —
 இயற்பெயர்கள் பக். 630—கலம்ப
 கம் 1804;—வாக்கு 286-7, 1199,
 பக். 88, 427, 540.
 இரண்டாமாநவர்தன் 867-8
 இரண்டாந்திருவந்தாதித்தனியன் பக்.
 இரண்டு—குறள் 1128 [431]
 இரண்டுபடுத்தல் 1007
 இரண்டேர் 396
 இரணசூரன் 782
 இரணியகர்ப்பம் 889
 இரணியன் 825, 1511
 இரணேதயம் 892
 இரத்தாக்கி 956
 இரத்தினகவிராயர் 1693-5, 1736
 இரத்தினத்திரயம் 167
 இரதவாதம் 1741
 இரப்பவரென்பெறினுள் கொள்ளல்
 இரவணப்பூபுன் 1793 [1406]
 இரவிகுலசேதுபதி 1762
 இரவிகுலோத்துங்கன் 1489
 இரவிசோழன் 8356
 இரவிமைந்தன் 753
 இரவ்யுரெரிகொளுவதல் 439, 443
 இராகவன் 1528
 இராகவையங்கார் (ரா. மகாவித்வான்)
 பக். 617, 625-6, 635
 இராசகண்டரவன் 793
 இராசகுலதிலகன் 648
 இராசகேசரி 785
 இராசகேசரிவர்மன் 783, 819, பக்.
 இராசசர்வஞ்ஞன் 1047 [522]
 இராசசிங்கப்பெருங்குளம் 892
 இராசசிங்கபாண்டியன் 892
 இராசசிங்கன் 892, 1222
 இராசசின்னங்கள் 786, 791
 இராசசன் 799
 இராசபரிசிசின்னம் 784
 இராசபவித்திரப்பல்லவதையன்
 இராசமகேந்திரதேவன் 785 [1569]
 இராசமகேந்திரன்வீதி 24
 இராசமய்யன் 786

இராசராசசோழன் 833;—I. 780,
 இராசராசனுலா பக். 574 [1047]
 இராசராசசேகரி 1300
 இராசாக்கன் 1735
 இராசா புலவர்க்குக் கைகொடுத்தல்
 இராசாவின் வேளை 1126 [1475]
 இராசேந்திரசோழதேவன் 782, 784,
 இராசை 938 [792]
 இராமகதை 744, 1517-8, 1765.
 இராமகீர்த்தனை 1763
 இராமகுடம் 783
 இராமகோத்திரம் 2089
 இராமசந்திரசுவிராயர் பக். 71
 இராமசரிதம் 744, 1515
 இராமநாதபண்டாரம் 1915-7
 இராமநாதபுரம் 1961 [பக். 608]
 இராமப்பய்யன் 1272, 1338, 1340,
 இராமபத்திரதிக்கிதர் 1708-9; பக்.
 இராமபாரதி 1775-6 [638]
 இராமலிங்கதரிசனம் 1284
 இராமன் 745, 1038, 1654;—ஆறு
 மாதம் சுக்கிரீவன்மலையில் தங்கி
 யது 1004;—இலங்கை கடந்தது
 481;—காடுறைந்தது 482;—தம்பி
 747;—மதியுடம்பாடு 683
 இராமன் சீவிலிமாதன் 1622
 இராமனரசிங்கன் 1985 [688]
 இராமனுஞ் சீதையும் மதியுடம்பட்டது
 இராமனுடன் பாமாலை குறிஞ்சுலம்
 இராமாவதாரம் பக். 543 [1132]
 இராமானுசாரியதிலயசரிதை பக்.
 இராமாயணக்கடல் 1763 [429]
 இராமாயணக்கவிஞன் 1765
 இராமாயண காண்டம் கதைமுதலிய
 வற்றினதொகை 1520 [லல் 1678]
 இராமாயணம் அவதானித்துச்சொல்
 இராமாயணம்—வாசிட்டம் 1654
 இராமாவதாரம் 1514-20
 இராமானுசர்பாசரம் 1833-5
 இராமீசர் 1915
 இராமேச்சுரக் கோவை 1664
 இராமேச்சுரத்திருப்பணி 1303
 இராமேசம் 87
 இராயர் 1646
 இராயவேலூர் 1300

இராவணன் 936, 1515-6;—இலங்கையில் நொச்சிவகுத்தது 461;—கைலை எடுத்தது 482.

இராவணற்குப் பகைச்சேனாவரவை ஒற்றன் அறிவித்தது 745;

இரியன்மகளிர் 493

இருகன்றினென்றிழந்தநற்றூப்போற்

இருகாலாவதம் 783 [சிறல் 471

இருகுண மொருமையிற் கிளத்தல் 140

இருகையுடையேன் ஒருகையுடைய

தெறிவலோ என வீரன் கூறல் 525

இருங்குன்றம்-சைனர்க்குரியமலை 183

இருசமயவிளக்கவாசிரியர் பக். 635

இருடிக்கம் 782

இருத்தி 170 [உவமை 633

இருதலைக்கொள்ளியினுள்ளொழுகு

இருதானைத்தலைவரும் பொருதுவீழ்

தல் 761 [168

இருதணிவு ஒருபொருட்டு இயல்பை

இருந்தையூர்க் கருங்கோழி மோசியார்

1384

இருநாழி நெல்லால் உமை அறம்வளர்

இருதித்திகோன் 837 [த்தது 107

இருப்புமணியும் தந்தலையும் வீரன்

கொற்றவைக்கு உதவல் 425

இருப்பைப்புப் : பிடியின்கோட்டை

யொத்தல் 1394

இருபத்தொருகால் அரசுக்கட்டவன் 782

இருபா (இருபாலிருபஃது) 2044

இருபிறப்பாளர் 1122 சைனரிஸ் 140

இருபுறவாழ்த்து 1038

இரும்பல்காஞ்சி பக். 23.

இரும்பாபுரி 2148

இரும்பொறை 1429

இரும்பல் 2150

இரும்புமடுதல் 338

இருமுடிச்சோழன் 784

இருவகைப்பண்பு 139

இருவருந்தபுநிலை 541

இருவினை 139, 146, 186

இருள் - குற்றம் 166, 269.

இருள்கொடிமேற்கொள்ளல் 974

இருளிலிட்ட இருணாமியுருவமை 269

இருளுண்ணல்சுமணர்க்கு விலக்கு 180

இரோச்சயன் 786

இரோஷுகர் 1949

இரோவதிகான் 569

இரையூர் 1320—3 [மடமை 264

இல்லஞ் சிறியாரைக்கொண்டுபுகவின்

இல்லது நாடுமின் 294 [பவள் 871

இல்லத்தோறும் இளவேனில்மலர் விற்

இல்லாராய் இன்பமுவத்தல் பழி 292

இல்லானைக் கோலாற் புடைத்தவின்

மடமை 292

இல்லையின் இனிமை 1405

இலக்கன்கொண்டு நானாயெறிதல் 349

இலக்கணக்கவிஞர் 366, 1251

இலக்கணக்கொத்தது 1717—19

இலக்கணத்தைத்தொகைவகைவாரியிற்

செய்தமுன்னோர் 1389

இலக்கணதீபம் பக். 543 [1718

இலக்கணவிளக்கம் 1711—12, 1716,

இலக்கமாததல்-அவதானவகை 1795

இலக்குமணன்-இலக்குவன் 346, 1528

இலக்குமணபிள்ளை 1790

இலங்காசோகம் 782

இலங்காபுரம் 1479

இலங்காபுரி 936 1281

இலங்காபுரித் தண்டநாயகன் பக். 613

இலங்கை 461, 784, 1220, 1676;—

அரண் 890;—இடித்தது 813;—

இராமன்கடந்தது 481;—காவலன்

897;—கோமான் 1254;—வேந்தன்

461, 1635. [277

இலங்கைத் தவலிகாவாசாஸனம் பக்.

இலச்சைக்கேடன் 1609

இலந்தைப்பதி 2123

இலம்பூர் 1743

இலம்புபஞ்சாகப்பறத்தல் 1286

இலவுகாத்த கிளி பக். 540

இலவுவாய்ச்சியர் 1402

இலாடர் 801

இலாமுரிதேசம் 782

இலாயம் 1605

இலிங்கப்பம்பலால் 1763

இலிங்கபுரம் 1907

இலிம்பக்கம் 782

இலங்கறி 1403

இலச்சுமடன் 1037; பக் 595

இலகுமல் 493

இவை பலர்பாலை உளப்படுத்தல் 1430

இருமெனல்-விரைவுக்குறிப்பு 497

இழைகொண்டான் மடுத்தல் 349
 இனக்காரம் 1276
 இனங்கோ 673;—பருவம் 799
 இனங்கோவடிகள் 1432—3
 இனசையெட்டமன் 1363
 இளஞ்சாத்தன் வேட்டன் 768
 இளஞ்சூரியர் முதுசூரியர் 1570
 இளந்தலை 1745
 இளந்திருமாறன் 1384
 இளந்திரையன் 978
 இளநாகர் 1384
 இளம்பூரணம் 1719
 இளமைநிலையாமை 305
 இளமைவினாறுமிடம் 243
 இளவாடை கூர்தல் 692
 இளவேனல், இளவேனில் 2206,
 2203—8—மலர் விற்பவன் 871
 இளை - இளைமை 2162
 இளையான் 1342
 இறச்செறித்தல் 604
 இறக்கப்படுதல் (உறர்) 899
 இறக்குதல் (வரி) 889; பக். 587
 இறக்குதல் 1047
 இறந்த வீரன் கிடக்குநிலை 703
 இறவாது வாழ்கின்றார் (உலகில்) யார்
 இறவு-மீன் 2164 [2190
 இறவுணங்கலுக்கு வாடிய இருப்பைப்
 இறவரை 255 [பூ உவமை 1394
 இறைக்காசான்-முருகன் 102
 இறைக்குடிகள் 635
 இறைச்சிப்பொருள் 1552
 இறைநிலை 1844
 இறைப்புத்தொழில்புரிதல் (நீர்) 1047
 இறையிலேசய்தல் 1111
 இறையிழிச்சுதல் 1086
 இறையோ திறைகொள் எனல் 556
 இன்பம்வளைப்பன் 2176—7
 இன்பமாவது 221
 இன்மை-வறுமை 232
 இன்றமிழ் 590
 இன்ன இன்ன அழகாமெனல் 403
 இன்றோர்க் கிது தரும்பாமெனல் 405
 இன்றொரை இன்னவிடத்துப்புகழ்க்
 இன்னிலைய காஞ்சி 2017 [எனல் 404
 இனம் ஆனிரை 11, 18
 ஈ-துணைவியை 383, 390

ஈ கருடன்சென்ற விசும்பிற் பறத்தல்
 ஈச்சங்கனி உவமை 282 [1465
 ஈச்சுரன் கரும் 1987
 ஈசன்மக்கள் எழுபதின்மர் (தேவாடி
 யார்) 1448
 ஈசனருளால் உய்த்துணர் வுடைமை
 ஈசானதேவன் 1719 [1543
 ஈஞ்சகுலம் 1701
 ஈடு-உரை 1897
 ஈண்டு-ஈழநாடு 86
 ஈயாத புல்லர் 1309;—லோபர் 1309
 ஈயாதார்க்கு உவமை 282
 ஈயாமை—பக். 10
 ஈயார் செல்வத்துக்கு உவமை 281
 ஈயேற மலைகுலஞ்சப் பாடியது 1604
 ஈர்க்கிடைபோகாத தனங்கள் 1324
 ஈரடி—குறன் 2000
 ஈரணி பக். 527
 ஈரம்—பத்தி 144
 ஈரம் 140
 ஈருருவத் தொருபெருஞ்சீர் 100
 ஈரைந்து தசபாரமிகை 188
 ஈரொன்பானுரை 188 [பின்ன 783
 ஈழத்தரசன் 1253;—நன்னான் வழி
 ஈழநாட்டுச் சிவதலம் 86 [782, 1047
 ஈழம் 511, 907, 2109;—மண்டலம்
 ஈழம் சிங்கள அரசர்கள் 783
 ஈற்றா உவமை 471
 ஈன்போதல் 491
 உக்கிரப்பெருவழுதி 909, 1384
 உக்கிரன் 909
 உச்சந்தமலை 179
 உச்சிமேற்புலவர்கொள்ளல் 179
 உச்சியார் - தேவர் 866
 உசிதவேன் 1317
 உசிதன் 881, 887
 உஞ்சை 511
 உட்கோள் 697
 உடல்-பொன் 1796
 உடன்கட்டையேறல் 1047
 உடன்கியற்றிருவர் 761
 உடையுறம் 617
 உடையவுழுவர் வருங்காலுழுவர்கள்
 உடையார் 782, 789, 879 . [580
 உடையான் 1760 [1639
 உண்டவயிற்றில் உயிக்காந்தலிழிதல்

உண்டாக்குதல் 1282
 உண்டாட்டு 449
 உண்டுபண்ணுதல் 1391 [298
 உண்டுமிக்கதை உலகமறிய வைத்தின்
 உண்ணமுலை—யெல்லன்—ப்பநயனார்
 1624-5
 உண்மை—உண்மைநெறிவிளக்கம் 2044
 உண்மைநெருப்பால் அவித்தவர் 1460
 உண்மைநெறிவிளக்கம் 2044
 உண்மைவிளக்கம் 1914
 உணர்த்தல் ஊடல் 684
 உத்தண்டம் 1713
 உத்தண்டன் 1337
 உத்தமக்காயிண்டன் 1337
 உத்தமசோழன் 784, 1221
 உத்தமநன்னெறி 310
 உத்தமமகன் 714
 உத்தரித்தல் 1836
 உத்தாரம் 1622, 1834
 உத்திரஸாடம் 782
 உதகை 786, 1047
 உதயகிரி 889
 உதயமார்த்தாண்டப்பிரமராயன் 1122
 உதயவரை உவமை 973
 உதயன் 696
 உதயாதித்தன் 1050
 உதாவலி 2150
 உதவித்தொழில் 1471
 உதாரன் 405
 உதியர் 1168
 உதிசுதேவர் 1651
 உதுக்கான் 1027
 உந்தி—திருவுந்தியார் 2044
 உந்தித்தடமலர் சூரியற்கு உவமை
 உப்புக்குப்பாடுதல் 1416 [122
 உப்புவிற்பான் 1928-9
 உப்பூரிசுடிசிறார் 1384
 உபகாரம் 290
 உபதேசகாண்டம் 1697
 உபதேசம் 401
 உபதேசவெண்பா 2062
 உபமன்னியு 1571
 உபயகவினார் 1743
 உபயகவிராசராசன் 1713
 உபயசாமரை 1796
 உபரி 2150

உம்பர்குரு 1529
 உம்பர்நெறி நிலாமுற்றமாதல் 563
 உம்மீற்று முன்னிலைமுற்று 567
 உமாசுதன் 1122
 உமாபதி 2063
 உமாபதிசிவாசாரியர் 1888-90
 உமை தவஞ்செய்த நகர் 2131
 உமைபேரில் அந்தாதிமாலை 2075
 உய்யவந்ததேவநாயனார் 1892
 உய்யவந்தான் 1562
 உய்யாதார்—செலுத்தாதார் 491
 உயர்ந்தோருருவன் இறந்துபட்ட
 உயர்க்கச்சம் 313 [நிலை 714
 உயிர்த்தூய்மை வீடு 341
 உயிர்த்தோழன் 2201
 உயிர்நிலை 1844
 உயிர்ப்பாங்கி 1581
 உயிர்போகு சென்னெறி 536
 உயிருண்ணி 2040
 உரககுலம் 1252
 உரகாதிபர் 1176
 உரவிது 822
 உரிச்சொற்பனுவல் 1663
 உரிச்சொனிகண்டு பக். 22
 உருக்கனாடு (or கன்னாடு)—2106
 உருடகறங்குச்சுன்மனம் 1960
 உருத்திரசன்மர் 2014
 உருத்திரர் பதினெருவர் 1676
 உருத்திரன்—பிரதாபருத்திரன் 1203
 உருப்பண்ணுதல் 1303
 உருவிவி 1278
 உரைச்சிறப்புப்பாயிரம் 1543, 1549,
 உரைஞ்சுதல் 288 [1556—9
 உரைப்பாயிரம் 1539, 1551
 உரையிடையிட்டகாண்டிகை 1552
 உலக்கைகொண்டு வாழையோச்சுதல்
 உலக்கைப்பாட்டு 671 [349
 உலகங்கிடந்தவியல்பு 615
 உலகத்துக்கு மந்தரம் நடுகின்றல் 349
 உலகநூல்வழக்கு 1536
 உலகம் இரண்டுபட்டநிலை 1007
 உலகம்பிகை 1740
 உலகமாது 1747
 உலகமுடையான் 799
 உலகமுழுதடையான் 786, 819, 897,
 906, 907, 911, 938

உலகமூன்று 166
உலகன் 2054
உலகாசிரியன் 1848, 1860
உலகியலறிதல் 1530
உலகின்கீழ்து 174ம் 292
உலகு - காசியுமாதேவி 1659
உலகுடையதாய் 2155
உலகுடையநாயகி 1298
உலகுநாற்பதுலக்கம் 1272
உலகுபொதியுருவன் தன்னுருவமான
உலப்பிலிமங்கலம் 892 [நன்காடு 713
உலாப்போதல் 652
உலுத்தல் 288
உலும்பினிவனம் 194
உலேக்குரியபண்டம் 1190
உலேப்போன்ற பால் 1581
உலோபி ஒன்றுக்கும் உதவாமை 288
உவகைக்கலுச்சி 100
உவணக்கொழு 15
உவணத்தான் 13
உவத்தல் காய்தல் 330
உவமானப்பணிப்பு 32
உவர்க்கடலன்ன செல்வர் 273
உவலேசெய்குரை 728
உவரத்திகட்கு என்ற தரித்திரம் 271
உவாமதியம் 125, 1719
உவாவில் ஒதல் 358
உவானங்கட்டுதல் 934
உழக்கோல் 1373
உழவர்க்குப் பதினெண்கூலமுயிருதல்
உழவாளர் 1501 [583
உழவு 396
உழினை 419, 460—90
உழுத்தஞ்செய் ஊர்க்கன்றுமேயக்
கழுதை செவியரிதல் உவமை 687
உழுதைக்கொடியான் 634
உழுத்குரற்றுகுணர்ந்த அனாப்புலி உ
வமை 443 [1855
உள்ளத்தெழுதியது ஓலையிலிதல்
உள்ளப்புணர்ச்சியின்நிலை 1008
உள்ளீரல் 697
உள்ளுக்கழைத்தல் 1622
உள்ளுறையுமமம் 1552
உளர்தல் 61
உளவன் 1184, 1335
உளியன் 1032

உளையோரி 708
உற்றிருதிச்சந்தம் 205, 213
உற்பத்தி குறைகொள்ளுதல் 1679
உறந்தை 840, 906, 1007, 1035,
1348, 1805, 2104, 2112
உறந்தைக்கரும்பு 2104
உறந்தையகம் 2113
உறவன் 167
உறையூர்ச் செந்தியப்பன் 1772
உன்னநிலை 725
உன்னப்பகைவன் 726
உன்னமரவியல்பு 726
உளங்கு 453
உளசி - எழுத்தாணி 518
உளசிமுறி 1422—4; பக். 327
உளசியறுகு 1399
உளம்ப-‘புண்ணைநீந்து கையூம்ப’ 1013
உளமன் 493
உளர்க்கன்று உழுத்தஞ்செய் மேயக்
கழுதை செவியரிதல் உவமை 687
உளர்களோடுகடிய தொளிவட்டம் 168
உளர்கொலை 439—40
உளர்கொள்ளுதல் 1430
உளர்ஜ்ஜயந்திரி பக். 534
உளர்திரைநீர்வேலியுலகு 36
உளர்ப்பார்ப்பான் பக். 617
உளர்வசி 1817
உளரகம் (தலம்) 29
உளரிசே! 607
உளருடையான் 1921
உளருண்கேணிநீர் உவமை 1391
உளருருவத்தெயில் 100
உளழிகாலம் 1391
உளழித்துலுக்கு 1638 [குத்தல் 480
உளழியிறுதியில் கடல்பார்த்து மேருச்
உளற்றமலை மருதப்பன் 1720—1
உளறல் - உளற்று 993
உளந்துறவா உளணதுதிமை 413
எஃஃஃஃ 318
எக்கர் 1341
எக்கிவீரூதல் 215
எங்கராயன் 799; பக். 581
எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கு 1981
எச்சமிருதல் 283, 373-4
எச்சில் - வெண்ணெய்க்குற்றம் 219
எஞ்ஞான்றும் விலக்கற்குரியன 231

எட்டடி எதிர்வரச்சொல்லல் 1797
 எட்டம் மாசேந்திரன் 1364
 எட்டமன் 1363
 எட்டயபுரவேந்து 1363
 எட்டன் 1291 [அவதானவகை 1795
 எட்டாணி எழுதம்படி கவிபகர்தல்—
 எட்டிமாம் 1308
 எட்டு - எட்டெழுத்து 1862
 எட்டுத்தொகை 2009
 எட்டெழுத்து 34, 1853
 எட்டையன் 1785
 எடுத்தல் - படைமெடுத்தல் 1162
 எடுத்தவடிமடக்காமை 1325 [481
 எண்கிடையிடந்த பைங்கட்சேனை
 எண்சாண் ஏறம்புக்குந் தன்கையளவு
 எண்ணிக்கவர் 242 [354
 எண்ணியிராஞ்சூழ்ந்த எண்டிசை 1171
 எண்ணியிரப்படி 2089 [1560
 எண்ணியிரம் வெண்பா நாடடியார்
 எண்ணியிரமகளிர் கற்பைச் சிவன்கெ
 எண்ணியிரவர் 2092-1 [டுத்தது 1936
 எண்ணன்கறம் 1118, 1230
 எண்ணெண்ணிலை 1636;
 எண்ணெண்ணிலைமடந்தை 117
 என்பத்தொன்பது சிந்தி 187
 என்பெருங்குன்றம் 183, 1560, 2020
 எண்வகைப்பொருள் 1536 [பக். 629
 எண்வகையுறப்பு ஆசிரியர்க்கு 1530
 எதிரிராணிறை 2069; பக். 520
 எதிர்விழித்தல் 674
 எதிராசன் 1837-8
 எதிராமாண்டு 892
 எதிரேற்றல் 470, 784
 எந்திரப்பறவை 1429
 எந்துண்டியுல்தி 1615
 எந்தை குன்றம் 2168-9
 எம்பார் 1838
 எம்பாவை 177, 2039
 எம்பெருமானார் 1833-8;—பாசுரம்
 1830;—ஸ்ரீபாஷ்யந்தலைக்கட்டின
 காலம் 1837
 எம்மண்டலமும் கொண்டவன் 898;
 எமகம் 1793 [பக். 588
 எயில்காத்தல் 470
 எயிற்பட்டினநாதன் 989
 எயிற்த்துக்கொள்ளை 192

எயினர்கோன் கண்டன் 1039
 எரியவர்—அந்தணர் 973 [391
 எருக்கினீணரை மடலேறுவார்தூடல்
 எருத்துக்கொடி சிங்கையாரியர்க்கு
 எருமல்பெருந்தொழு 15 [1205
 எருமை குறுகத்தகாத்து 414
 எருமைத்தலையின்மிசை தூர்க்கை
 எருமைமறம் 543 [மிதித்தல் 111
 எல்லப்பநயினார் 1625
 எல்லப்பன் 1729
 எல்லன் 1228, 1341, 1624
 எல்லாம்வல்லசித்தர் 924, 1741 [354
 எலா அமடப்படியே!—654
 எவ்வயர்க்கும் பொதுவாய திருமேனி
 எழினி 1401, 2187 [186
 எழீஇயது 46
 எழுக்கற்றிருக்கை பக். 34
 எழுத்தறிதல் 351
 எழுத்தானந்தம் பக். 573
 எழுத்திடுதல் 807
 எழுத்துடைக்கல்—நடுகல் 739
 எழுத்துருவாக்கும் பருகியின்வந்த
 பாடகர்பிழைப்பு 1549
 எழுதினர்பிழைப்பு 1549
 எழுதுசுவர்மாடம் 711
 எழுநயம் 140
 எழுநாவெச்சில் 1553
 எழுப்பற்றுதல் 700
 எழுமூவர் 1372
 எழுவகைப்பாடல் 906
 எழுவர்வன் எல்கன் 1401
 எழுவுதல் 125
 எள்ளின்கோது 1499
 எற்று 282, 408
 ஏறம்புக்கு மாற்பதமின்மை 1153
 ஏறம்புகடையயன்முதலா 188
 ஏறம்புந் தன்கையா லெண்சாண் 354
 என்றும் நிலைப்பவை 1291
 ஏக்கறுதல் 61
 ஏகசிலாநகரி பக். 602
 ஏகபாதம் 1793
 ஏகம் உரைத்தல் 2199
 ஏகம்பவாணன் 963, 966, 1180—
 ஏகலிங்கம் 1576 [1190
 ஏகவடம் 646
 ஏகவிரகுத்தராமாயணம் 748

கொதசுருத்திரர் 1676
 கொதெசி 1690
 கொம்பாசம்பன் 1200
 கொம்பாநாதருலா பக். 661
 கொம்பார் 1581
 கொலிப்பாவலன் பக். 609
 சுசுமத நிராகரணம் 1944
 வடர் 1142
 வடா 224
 வடுகோடாகவெழுதல் 656
 வணியக்கம் 484-5
 வதில்பெண்ணீர்க்குதல் 242
 வதுதிருட்டார்தம் 2036
 வப்பயிடுதல் 1795
 வமார்தல் 567
 வயிராவோரி 1615
 வயென்னுமை 889
 வர்வாழ்நர் 397, 400
 வாகரம் 1702
 வரண்டபுரம் 1798
 வரணம் 2042
 வரிக்கலிங்கு 1983-4
 வரோழபுதுபாடிச் கம்பர் அரங்கேற்றி
 வரோர்கனவழி 2097 [யது 1596
 வரோர்பெருமை 397-9
 வலனவாருகர்த்தாக்கள் 1300
 வலா 2004
 வலாதி 2017
 வலமாதி விக்ரமங்கள் 890
 வழ்பொழில் 46
 வழகநிலை பக். 575
 வழகம்படுதல் 834
 வழகமேறிப் போர்புரிதல் 716
 வழகந்ரிய மாதவம் 140
 வழடியழைத்தல் 1796
 வழடியரச்சொல்லல் 1797
 வழிசைவல்லபி 799
 வழிலார்கோ 1400
 வழிற்குன்றம் பக். 618
 வழிற்கோ 1400
 வழுலகுமுடையான் 799
 வழுரார் பொய்யாமொழியுடன் தீப்புக்
 வழுமுபேர் 1599 [கது 1459
 வழுமுவர் 1372, 1449
 வழுமுயானன் 1463
 வழுமுன்பின்மர் 1372

வற்றிரிமுரசம் 865
 வற்றெறித்தல் 889, 1092
 வற்றெருமை வீரற்குவமை 543
 வற்றெறித்தல் 722
 வறடர்த்தந்நிப்பு 700
 வறுடலாயர் 534
 வறு அருகன்பக்கத்துண்மை 170;—
 வறகோன் 699-700 [இடியேறு 292
 வறதொழுவிடுதல் 700
 வறுயர்கொடி பல்லவர்க்கு 181
 வனக்கொடி 46
 வனப்பொறி 899
 வனதிப்பட்டம் 455
 வனையுவம் 1552
 ஐங்கணை 544
 ஐங்கதித்தலைவன் - அருகன் 140
 ஐங்குறுதூற்றுத்திணைகள் பாடியவர்
 2010
 ஐஞ்சீரான்வந்த வெண்பா 1806
 ஐந்ததிகாரம் 2082
 ஐந்தரு 1356
 ஐந்திணை 2017
 ஐந்திரம் 1989
 ஐந்துகுற்றம் 202
 ஐந்துதமிழ்நாடு 638
 ஐந்துவினைகள் 226
 ஐந்திரநறுமலர் 140
 ஐந்துதல் 1533
 ஐம்படை 15
 ஐம்படைப்பருவம் 811
 ஐம்பதம் 140
 ஐம்புலன்களால் உயிரிழப்பன் 386
 ஐம்பொருள் 1819
 ஐயந்தவிர்த்தபெருமான் 1150
 ஐயநம்பி 1051
 ஐயம்பெருமாட் சிவந்தகவிராசன்
 ஐயன் புகழேந்தி 1150 [1630
 ஐயனார் 104
 ஐயனாரிதனார் 1563
 ஐயாறதன்மிசை யெட்டுத்தலையிட்ட
 ஐயாறு 1217 [கலை 1536
 ஐயகைக்குலம் 140
 ஐயகையாற் செல்வத்துக்கு வருங்
 ஐயகை விழவு 140 [கேடுகள் 311

- ஐவகைவினை பக். 538
 ஐவகை வேள்வி 906
 ஐவர் 866
 ஐவர்க்கிடையோன் 760
 ஒக்கூர் பக். 628
 ஒக்கைகாவலன் 1547
 ஒட்டக்கூத்தர் பக். 20. 821,
 1471—84, 1641, 1643, 1682,
 ஒட்டர் 271 [1704, 1804
 ஒட்டல்மகிபாலன் 782
 ஒட்டப்பாடுதல் 813
 ஒட்டவிஷயம் 782
 ஒட்டியன் 1242
 ஒட்டியான் 1638
 ஒப்பத்தினோலை 1795
 ஒப்பமிட்டநிருபம் 1797
 ஒப்பனை - உமாதேவி 1659
 ஒப்பித்தல் 1416
 ஒப்பிலாதமழவன் 1258; பக். 607
 ஒப்பிலாதி 1257
 ஒப்பிலாமணித்தேசிகர் 1951
 ஒப்பு - ஏற்றசெயல் 255
 ஒப்புரவு 186, 188
 ஒய்யெனல் 1428
 ஒருகாம் பிருதலையும் பூ 1800
 ஒருகையாற் பரிசுவாங்கல் 1796
 ஒருங்கல் - ஓரங்கல் பக். 602
 ஒருபதுமுகுந்தர் 1676
 ஒருபொருட் கிருதுணிபு 140
 ஒருமனம் 186
 ஒருமைமனம் 897
 ஒருவகம் (சைனர்க்குரிய மலை) 183
 ஒருவந்தவுள்ளம் 336
 ஒருவர்க்கோறுண்டார் செயல் 290
 ஒல்லன் - பகைப்பன் 2199
 ஒலித்தல் - தழைத்தல் 725
 ஒலிகற்றவர் 274
 ஒழுக்கு—குழுவொழுக்கு 157
 ஒளித்தபொருள் 1552
 ஒளிப்பிறம்பு 227
 ஒளிமண்டலம் அருகற்கு 140
 ஒளியோங்காஞ்சி 1390
 ஒளிவட்டம் 168
 ஒற்கத்துதவல் 505
 ஒற்றிமாநகர் 1901
 ஒற்றியூர்க்காளி 1506
 ஒற்றியூர் ஞானப்பிரகாசர் 1902
 ஒன்பதுநிலைக்கோபுரம் 941
 ஒன்பது வாயில் 307
 ஒன்பது வேலி 1047
 ஒங்கல் கடலாழமறிதல் 1800
 ஒட்டந்து 444
 ஒட்டாண்டி 1315
 ஒட்டைச்செலி 1400
 ஒடக்காரனைப் பாடிய கவி 527
 ஒடாப்படையாண்மை 533
 ஒடியமார்பன் 990
 ஒடுபுறங்கானல் 896
 ஒடைமழகளிறு 729
 ஒடைமுதலியன 2179
 ஒணன் விழுதல் - கேடு 1625
 ஒத்தினோலி 2096
 ஒத்தத்தகாத நாட்கள் 358
 ஒதலாந்தை 2010
 ஒதாதுணர்ந்த போதன் 1947
 ஒபளநாதன் 1124, 1574
 ஓரங்கல்நாடு 1203
 ஓரடிமுக்கால் (குறள்வெண்பா)
 ஓரம்போகி 2010 [2000
 ஓரி 1401
 ஒருயிர்க்கே புத்தர் உடம்பளித்தது
 ஒலைப்பதிகம் 786 [188
 ஒலையில் எழுதல் 518, 1797
 ஒவத்தன்ன விளைபுனை நல்லில் 584
 ஒவியசாலை
 ஔவையார் 221, 222, 226, 270,
 282 - 5, 340, 396, 402, 408,
 415, 416, 983, 991, 1400—21,
 1803; பக். 279, 383, 343, 424,
 502.
 ஔவையாரும் பொய்யாமொழியா
 .ரும் பாடியபாட்டு 1454
 ஔவையுங் காரைக்காலம்மையும்
 பாடியபாட்டு பக். 620
 ஔக்கோக்கெனல் 1424
 கங்கக்குருசில் 1537

கங்கணத்தை 159
 கங்கணகணகணவன் 1505
 கங்க பல்லவ சோழ காலிங்க மாக
 தாதிகள் 892
 கங்கபாடி 780, 786, 1047
 கங்கபூமி 890
 கங்கம் 2108
 கங்கமண்டலம் 799
 கங்கர் 811, 819
 கங்கராசன் 889, 899; பக். 603
 கங்கன் 786, 1143
 கங்காகுலதிலகன் 1754
 கங்காகேத்தன் 786
 கங்காதரன் 783
 கங்காநதி 1149
 கங்காபுரமானிகை 2118
 கங்காபுரி 786
 கங்காளன் 1407
 கங்கை 571, 1237, 2155
 கங்கை அருகணிநுப்பிடத்துக்கு அப
 வில் உள்ளமை 170 [1594
 கங்கை குடத்திலடங்கப் பாடியது
 கங்கைகொண்டசோழபுரம் 2118
 கங்கைகொண்டசோழன் 784
 கங்கைகசிறுவன் 754
 கங்கைநதிசூலம் 1743
 கங்கைநாடன் 1676
 கங்கைநீர் மண் கொணர்ந்து திருக்
 குளம் எடுத்தல் 1122
 கங்கைப்பதி 1134
 கங்கை பரந்துபோல வீரப்பரவுதல்
 கங்கைமணான் 883 [446
 கங்கைமராகர் 786
 கங்கையாள் 862
 கங்கையின் கொழுநன் 969
 கங்கையைத் தலைத்துதலாக உவமை
 கச்சுபேச்சரம் பக். 524 [39
 கச்சாலை 75
 கச்சி 511, 1671, 1677-8, 1805,
 1843, 2104, 2127-32
 கச்சிக்கச்சாலைக்கனி 76
 கச்சிக் காமக்கோட்டம் 777 [2089
 கச்சிக் கிடாம்பி வேதாந்த தேசிகள்

கச்சி கலிகெழு கடலொலியுடைமை 46
 கச்சிச் சபாநாயகர்கோயிற் சாஸனம்
 கச்சிச்செல்வன் 1596 [பக். 273
 கச்சித்திருமால் 29
 கச்சித் திருவேகம்பம் 72
 கச்சிநகர், கச்சி பார்க்க
 கச்சி மாவின்னீழ்ச் சிவபிரான் 73
 கச்சியப்பதேசிகள் 1977
 கச்சியப்பமுனிவர் - சிவகதியுடைந்த
 தினம் 1977-8;—விராயகபுரா
 ணம் பாடிய காலம் 1976.
 கச்சியப்பர் பக். 632
 கச்சியப்பன் (வல்லு) 1156, 1383
 கச்சியப்பனை உதைத்த புலவன்பாட்டு
 கச்சியார்கோ சிங்கன் 971 [1647
 கச்சியின் ஆறுவிசேடங்கள் 2133
 கச்சியும் கடலும் உவமை 2128
 கச்சி யேகாம்பரன் சம்பன் 1200
 கச்சியை மயிலுருவமாகக்கூறல் 2129
 கச்சிவளநாடன் 982
 கச்சிவீரப்பன் 1266 [112
 கச்சினால்விசித்த மருங்குல் காளிக்கு
 கச்சென்னக் கனல்கின்ற கலின்முலை
 கசடர் 288, 1337 [111
 கசபதி 1047, 1284; பக். 606
 கசவையம்மன்கோயில் பக். 613
 கஞ்சத்தார் 1701
 கஞ்சிகண்டது 779
 கஞ்சி புற்கைகள் 1420
 கஞ்ஞதல் 112
 கஞ்செவி 1133
 கட்டக்குரைகடல் 1785
 கட்டம் - மலம் 288
 கட்டறுத்து வீடுபெறல் 351
 கட்டி 1352, 1401
 கட்டிடவேலைமுறை 1271
 கட்டிமொணிக்கம் 1797 [- பாசம் 168
 கட்டு - 'புதமொலங் கட்டு'—1893;
 கட்டுரையாம் பா 1478
 கட்டுரையினினை 1298
 கட்டையிலே 1922
 கடகம் - (ஊர்) 1242
 கடகம் யானை 1206

- கடத்தல்-வெல்லுதல் 892
 கடந்தை 1235
 கடம்பவனபுராணம் 1743
 கடம்பைப் பரமானந்தபாரதி 1774
 கடம்பைமாதன் 1145
 கடல்கடைந்தமிர்தங்கொண்ட பாண்டியன் 892
 கடல்கிழியவோடும் கலம் உவமை 758
 கடல்பாந்து மேருக்குழ்காலம் 480
 கடலன்ன காமத்தர் 698
 கடலையெறிந்த பாண்டியன் 895
 கடவ திறை 906 [தது 597, 997
 கடவுண் மானிடப்பெண்டிரை நயர்கடவுளர்த் முறங்காத கண்மலர்
 கடலூர் உய்யவந்தான் 1892 [125
 கடலூர் யமனை உதைத்த தலம் 88
 கடற்கச்சி பக். 522
 கடற்கரைச் சீனி 1783
 கடற்கோடி 877
 கடற்பட்டினம் 2167
 கடற்பிறந்த தீயின் முருகன் மயிலிற்
 றேன்றல் 100 [மை 124
 கடற்பூத்த தாமரை சூரியனுக்கு உவ
 கடற்பிறைவரவு தவறுது வருதல் -
 கடன்மல்லைப் பூத்தார் 1840 [296
 கடன்மலைநாடு 799
 கடனடுவிற் சென்றுளொழிப்பாடியது-
 கடனடுவிற் போர் 382 [1601
 கடனறிவாளர் 280
 கடனாடு 151
 கடாம் - மலைபடுகடாம் 2008
 கடாரங்கொண்டசோழன் 784
 கடாரத்தரசன் 782
 கடாரம் 782, 907, 2108
 கடாரர் 819
 கடாவிடையறிதல் 370
 கடிகை 854
 கடிகைமுத்துப்புலவர் 1363
 கடிகையார் 1621
 கடமினைக் குண்டுதிடங்கு 478
 கடுக்கக்குண்டலம் 1472
 கடுக்கன் 1275
 கடுகு பொடியாதல் 1339
 கடுங்காற்று மழைகாட்டல் 1603
 கடுங்கோ 615
 கடுங்கோன் 604, 889, 1384
 கடுஞ்சுரையான் 444
 கடுஞ்சொல்லாகிய காரரவு 248
 கடுநடப்பு பகைகாட்டல் 1603
 கடும்பனியிற்றைகபோர்வையாடல் 611
 கடும்பு 585
 கடுமுள்ளி பம்புதல் 495
 கடுவிசையவுணர் 220
 கடுவின்குணம் 2067
 கடைச்சங்கத்தார் 1386
 கடைச்சங்கம்—இரீஇயினோர் 1384;-
 இருந்தோர் 449;-இலக்கணம் 1384
 —காலம் 1850;-வரலாறு 1384
 கடைத்தலை 1745
 கடைமணி 1474
 கடையரான நாயனார் 1872
 கடையற் போர் 874 [169
 கடையிலா-அறிவு—காட்சி—ஞானம்
 கண்கள் இடனாடல் - தீக்குறி 1097
 கண் குடங்கையளவாதல் 602
 கண்சிவந்தல் 892
 கண்சுமபுரித்தல் 475
 கண்ஞீடுதல் 995
 கண்டக சோதனை 890
 கண்டக நிஷ்டிரன் 889
 கண்டகம் 1431
 கண்டகோபாலன் 905
 கண்டப்பயன் 783
 கண்டமாலை 2150
 கண்டரகண்டன் 1026
 கண்டரவல்லவன் 1123
 கண்டரன் 783
 கண்டன் 575; 822, 823, 1039,
 1136, 1479, 1488,
 கண்டன் மாதவன் 1218—9
 கண்டி 1459
 கண்டியதேவன் 1225
 கண்டியூர் 1457;-வண்ணாத்தி 1453
 கண்டி யொன்பது 1205
 கண்ணகி பாட்டு. பக். 620
 கண்ணஞ்சாமை 1427

கண்ணபிரான் திருக்கோலம் 1278
 கண்ணபுரந்தித்தான் 1613
 கண்ணமங்கைத் தானத்தார் 1610
 கண்ணன் - திருமால் 1; பக். 517;
 —பாரிசா தங்கொணர்ந்தது 933
 கண்ணனூர் 1018
 கண்ணனுர்க் கொப்பம் 897
 கண்ணாடிகாட்டுங் களிற்று கனங்குறை
 தல் உவமை 285
 கண்ணாடியிற் குன்றந்தோன்றல் உவ
 கண்ணனை 1335 [மே1432
 கண்ணத்தான் - பக். 520
 கண்ணர்கோயிற் புராணம் 1962
 கண்ணலவோலை 1407
 கண்ணிலான் காட்சி 1672
 கண்ணிலான் வீட்டுக்கெரித்தவிளக்கு
 கண்ணீர்மைசோர்வன 562 [1642
 கண்ணுடையம்மை 114; பக். 503
 கண்ணுடையாள் 2149
 கண்பஞ்சாதல் - மரணக்குறி 1739
 கண்படை 632
 கண்படைநிலை 565
 கண்பலி 598
 கண்பார்க்கக் கையாலெழுதல் 408
 கணமூன்று - அருகற்கு 140
 கணவாழ்தல் 188
 கணக்கர்சிரோமணி காரி பக். 365
 கணக்காயர் 1384
 கணங்கொண்டெண்டுதல் 220
 கணபதி (அரசன்) 921
 கணபதிமால் செம்மல் 1775
 கணபுரத்தேவன் 1529
 கணவதி 783
 கணவதியார் 1122
 கணவாளகுலம் 1349
 கணவாளத்தொழில் பக். 613
 கணவாளன் பக். 613
 கணி கண்ணர்—பக். 9, 1815
 கணி கற்றவர் 271
 கணிதநூல் 2088
 கணியார் 691
 கணிவிளக்குதல் 1957
 கத்திரியரைவர் 2141

கத்தூரி 1317, 1727—8
 கத்தூரிமகன் கறுப்பன் 1729-30
 கதக்கண்ணன் 1023-4
 கதலித்தனடுக்குக் கோடாலி நாணு
 தல் 1503.
 கதலித்தோட்டத்துப் பித்தசாந்திக்
 காகப் புகுதல் 1490
 கதவங்கொண்டு தொழுதல் 655
 கதவுபடத்தெற்றுதல் 1649
 கதழ்தல் 173, 441
 கதித்தல் - ஒலித்தல் 512
 கதி நான்கு 323
 கதிர்காமப்பெருமாள் 103
 கதிர்காமம் 102
 கதிர்ப்பு 170
 கதிரெதிர்வழங்காதுயர்வரை 1719
 கதிரொளிமண்டலம் 140
 கதுப்பு 112, 113
 கந்தகோன் 1042
 கந்தசாமிப்புலவர் 1741
 கந்தப்பன் 1976
 கந்தப்பிரான்கதை 1734
 கந்தப்புராணம் கச்சியப்பர் 1677
 கந்தர்விழாவிற்கு கனமழை பெய்யப்
 கந்தழி 2 [பாடிய கவி 1699
 கந்தன்சொல்வார்த்தை 1847
 கந்தாரம்பாடுதல் 820
 கந்தி 1549
 கந்தியார் பக். 628
 கந்தியார்கூற்று 2024
 கந்தியார்வாக்கு பக். 473
 கந்திருவம் 1247
 கனகாரி - திருமால் 104
 கப்பிஞ்சிநாடு 1657, பக். 636,
 கப்புதல் 1639
 கபாடந்திறத்தல் 1479
 கபாடபுரம் 1384, 1479
 கபாடவசுஷம் பக். 624
 கபாலம் 38
 கபாலி 598
 கபித்தாசுரன் பக். 518
 கபிலக்கல் 1047
 கபிலதேவநாயனார் பக். 526

- கபிலர் 1047, 1384, 1395 2010,
 2012—அடைக்கலப் பெண்ணை
 மலையற்கு உதவியது 1047;—பிறந்
 தபோதுபாடியது 1394 பக். 620
 கபிலர் பரணர் கல்லாடர் மாமூலர் பக்
 கம்பஞ்சோறு 1510 [620;
 கம்பணவுடையார் 1237
 கம்பணன் 1237
 கம்பத்தடிகள் 1047
 கம்பத்தடியிற் றவம் 2133
 கம்பத்தான் 1574
 கம்பநாடன் 1132, 1348, 2142
 கம்பநாடாள்வான் 1516
 கம்பர் 1048, 1049, 1134, 1140
 —2, 1241, 1495—1522, 1704,
 2126;—இறந்தநாள் 1522;—காசுக்
 குப்பாடுதல் 1803;—காலம் பக்.
 626;—காவிரி பெருக்கடங்கப்பாடி
 யது 2155;—சாஸனப் பாட்டு
 1142;—சிலிகைபாண்டியன் தாங்
 கியது 1383, 1504;—சோழனு
 டன் கோபித்துச் சொன்னது
 1509;—தெய்வவரத்தாற் பாடிய
 முதற்பாட்டு 1495;—பாண்டியனை
 நோக்கிப் பாடியது 1136;—மகன்
 1507—8;—மரணகாலத்துப் பாடிய
 கவி 1513;—வாக்கு 20, 333, 1130
 —1; 1140, 1203, 1632; பக் 91,
 261, 491, 493, 519;—விடந்திரப்
 பாடியவை 1496—3;—விருத்தக்
 கவித்திறம் 1804, 1981, 2013;—
 வெள்ளாட்டிபாட்டு பக். 625.
 கம்பர்மேல்—சோழன் புலியை ஏவி
 யது 1511;—வாணியன் தாதன்
 பாடிய வசை 1521.
 கம்பர் வந்து அழிக்கின்ற நாடு 2149
 கம்பராமாயணப் பாவிரச் செய்யுட்
 கள் 1514.
 கம்பரைக் கொன்ற பழி சோழற்கு
 உண்டானது 1525.
 கம்பரைச் சோழன் எய்தது 1512
 கம்பன் - கம்பர் பார்க்க;—கருப்பூர்
 டன் 1053;—விடி விடங்கள் 1047
 கம்பலம் 100
 கம்பளம் 1472
 கம்பிலிநகர் 783
 கம்பைநகர் 1761
 கம்பையன் 1279, 1383
 கம்மாள் 271
 கமகன் 362
 கமலவூர்தி 2080
 கமலை 1601, 1713, 1715, 1948
 கமலை ஞானப்பிரகாசர் 1910—12
 கமலையுலா 1680 [1948
 கமுகின்பாளை முத்துச்சிந்துதல் 2100
 கயத்தாற்றுராசா 1686
 கயல் சிலை புலிக்கொடி 15
 கயல்பொறித்த வார்த்தை 1179
 கயவர் 256, 286
 கயற்கண்ணி 1659
 கயாகரர் 1663
 கயிரவத்துவர்வாய் 1824
 கயிலாயமலை 1772
 கயிற்றுப்பாவை 721
 கயிறியல்பாவை 443
 கயிறு பல பேரில் வீசுதல் 532
 கயிறுபோட்டுப்பார்த்தல் 1566
 கர்த்தாக்கள் 1300
 கர்ப்பூரவிளக்கு 1067
 கரகிரி 892 [977
 கரங்கள் கற்பகமடைந்தன வெனல்
 கரங் கால் குளிர்தல் (மரணக்
 குறி)—1739
 கரசரண 1608
 கரடம் 805
 கரடிகைத் தொகுதி 1047
 கரந்தை 437—49
 கரந்தைகள் 1606
 கரந்தைமறவர் 442
 கரந்தை மீட்டல் 419
 கரந்தையங்கண்ணியான் 448
 கச்சத்திரன் 782
 கரவந்தபுரம் 890
 கரவந்தவர்குலம் 899
 கரன் 1515
 கரிகால் 64

கரிகாலன் 775-9, 784, 2095;-கால்
நெருப்புற்றது 775;-காவிரிக்கரை
கட்டியது 779, 2154;-முடிக்கித்
தது 779
கரிகாற்பெருவளத்தான் 777
கரி துரக பதாதி சங்கம் 892
கரிபோதல் 14, 125
கரு 1083
கருங்கண்டவர் 1430
கருங்கவி 811, 906
கருங்கவிக்கனல் கெடுதல் 907
கருங்களிற்றுழவன் 1047
கருங்கற்படை 1985
கருங்காலிக்கட்டை 1503
கருங்குளவி 281-2
கருங்கோழி மோசியார் 1384
கருங்கோன் 1031
கருடனை 939
கருடநூல் 2069
கருடன் 1817 [பறத்தல் 1465
கருடன் சென்ற விசும்பில் ஈயும்
கருடனை இடங்காணல் 1357
கருணாமூலம் 2207
கருணன் 1435
கருணாகரத்தொண்டைமான் 1057
கருணாகரப்பெருமாள் பக். 520
கருணாகரமூர்த்தி 20
கருணாகரன் 1381, பக். 521
கருணிகர் நால்வர்க்கு நாற்கவிதை
சொல்லல் (அவதானவகை) 1790
கருணைக்காகரம் 1712
கருணைப்பிரகாசரி 1933, 1944
கருணைமாமுகில் 1135
கருணைமேரு 1974
கருணையங்கடல் பக். 520
கருணைவேலி 1321
கருத்தமைதி 1544
கருந்தலை 1606
கருந்தலை பருந்தலைத்தல் 799
கருநடநூல் தமிழாக்கியது 1950
கருநடப்படை 1267
கருநடப்பேர்வெள்ளம் 1583
கருநடப்போர் 808-9

கருநடராசன் 897
கருநாடகன் 889
கருநாடர் 414
கருப்பாலை 1047
கருப்புக்கட்டி நீரோலை 1263
கருப்பூர்மன் 1059
கருப்பொருள் 1765
கரும்பிற் கணு நிகர்த்தல் 1941
கரும்பிறை 648
கரும்பின்வட்டு 1712
கரும்புறம் 1608
கரும்பைநகர் 1701
கரும மாராயன் 468
கருமலங்கு 2097
கருமாமணிவண்ணன் 1244
கருமாறிப் பாய்ச்சல் 2133
கருமுகில் நிகளம் பாண்டியனிடத்தது
கருவூர் 566 [897
கருவூர்ச்சித்தர் பக். 427
கருவூரார் 602
கருவை 1659
கருவைத்தல் 1055
கரைக்குதிரை 1588
கரையேறவிட்டமுதல்வன் 1967
கல்சாத்துவித்தல் 1075
கல்நாட்டுதல் 736
கல்போதுத் தலைவர் 1785
கல்யாணபுரம் 1479
கல்யாணவரி பக். 598
கல்யாணி 1238
கல்லணிவகுத்தல் (அவதானவகை)
கல்லாக்காலை 705 [1795
கல்லாடம் 1441-2
கல்லாடர் 1441-2;-தொல்காப்பி
யத்துக் குரையிட்டவர் 1384
கல்லாதவறிவு 170
கல்லாய்தல் 730
கல்லார் 357 [மை 264
கல்லாரிக் கினியவுரைத்தல் அறியா
கல்லாலன் தண்ணிழற்கீழ்க் கல்வித்
கல்லாலம் 288 [துறைபயத்தல் 49
கல்லாளை 924 [1932
கல்லிடபங் கடலைதின்னப் பாடியது

கல்லின்மேல் தோன்றும் பவளக்
 கொடி உவமை 112
 கல்லுக் கவணம் 1429
 கல்லுக் கவிசொல்லல் 120
 கல்லுருளுக்காலம் கமுகுறிதல் 1800
 கல்லூர் 1282;—திருவிருந்தான் 1705
 கல்லைப் பெண்ணுக்கியது 1291
 கல்லையிலை 1758
 கல்வி 351-6;—மனப்பழக்கத்தால்
 கல்விக்கடல் 1715 [ஆதல் 275
 கல்விக்குத் திங்கள் உவமை 1530
 கல்விக்கெல்லை 1712
 கல்விக்கேள்வி 224
 கல்விநலமிலாப்புலமை வீணாதல் 243
 கல்விப்பிரவாகம் 1794
 கல்வியானல்லன் காமாதிபாற்றியன்
 கல்வெட்டுதல் 1123 [301
 கலகலெனல் 1879
 கலமறுத்தல் 895
 கலாகரன் 1247
 கலாமுண்டாதல் 612
 கலி-அப்தம்,—(16)—910; (3090)—
 778; (4558)—940; (4689)—958;
 (4820)—1949; (4911)—1799
 (4647)—1954; (4869)—1957
 கலி-கலித்தொகை 2009, 2012, 2013
 கலிக்கச்சி 29
 கலிகன்றி 1830
 கலிகெழு கடற்கச்சி 46
 கலிகெழு கூடல் 995
 கலிங்கத்துப்பராணி 1799
 கலிங்கத்துப்போர் 803-7, 1057
 கலிங்கபூமி 811
 கலிங்கம் 907, 911, 1168, 1242,
 2108-9;—ஏழு 799;—ஒட்டியன்
 இழந்து 1242
 கலிங்கர் 801, 819, 906
 கலிங்கவேந்தர் 1484
 கலிங்கன் 1047
 கலிங்கு 1979, 1983-4
 கலித்தொகை 1552;—திணை பாடிய
 வர் 2012;—சிறப்பு-2013
 கலிப்புகை 889

கலிப்பெருமான் பக். 352
 கலி பிலத்தொதுங்கல் 286
 கலிமதனன் 883
 கலிமல்லன் 1025
 கலிமன்னன் பக். 240
 கலியரைசன் 889, பக். 587
 கலியன் 1863
 கலியாணனை 1864
 கலியாணசோமன் 1300
 கலியாணத்தில் திண்ணை கெண்டை
 புரட்டியது 1620
 கலியாறு வறத்தல் 799
 கலியுகத்தில் வரு சகாதத்தம் 1662
 கலியுகம்-கலி பார்க்க
 கலிவரலாழி 755
 கலிவாயிலிங்கிடத்தல் 1310
 கலுபா 1304
 கலுழ்தல் 1429
 கலைக்கடல் 1691;
 கலைக்குமரி 109 [நான்கு 1813
 கலைகள்-அறுபத்துநாலு 117, 119;—
 கலைசை 1974;—செங்கழுநீர்விராய
 கர்பின்னைத்தமிழ் 1968
 கலைமடந்தை 354
 கலைமானேற்றார்தி துர்க்கைக்கு 112
 கலைமாமடவாள் கணவன் 155
 கலை முப்பத்தெட்டு 1536
 கலையெனப்பாய்ந்த மா 1430
 கலைவஞ்சி 897
 கலைவாணி 1441
 கவசைநகர் 1348
 கவட்டுமரத்திடுக்கிற் கானுழைத்துக்
 கொண்ட குரங்கு 1879
 கவடி - கபடி 1642
 கவடிவித்துதல் 906
 கவண் 1429
 கவந்தமாடல் 892
 கவந்தன் 1515
 கவுருடைக்கழி 12
 கவலைமறுகு 728
 கவிக்களஞ்சியம் 1786
 கவிக்களிறுகைத்தல் 1471
 கவிக்கண்ணாள் 1037

கவிகளைக் கூத்தர் அறுத்தபோது புல
வர்கள் வெகுண்டது 1475 [270
கவிகற்றவர்க்குத் தரித்திரமுண்ணை
கவிச்சக்கரவர்த்தி 1478 பக். 794
கவிஞரை வெட்டவேண்டா என்று
கூத்தர்க்கு நெற்குன்றவாணர் கூறி
கவித்துவசநாட்டுதல் 1796 [யது 1478
கவிதாப்பிரசங்கம் 1794
கவிதைபுண்டாதல் 813
கவிப்பாகம் 1714
கவிப்பிரான் 1788
கவிப்பெருமான் பக். 357
கவிப்பெருமான் 1474
கவியரங்கமேற்றதல் 1662
கவியரசர் 1526
கவிராசசிங்கம் 1623, 1794
கவிராசபண்டிதர் 1652, 1658;— மக்
கவிராசர் 1307 [ஞர் 1659-60
கவிராசர் மகுடம் 1772
கவிராசராசவரோதயன் 1658
கவிராசராசன் 1624, 1692
கவிராட்சதன் 1471
கவிவாணர்க்கு வணக்கம் 361
கவிவீராகவழுதலியார் 1247-60,
1682, 1686-8; பக். 393
கவிழ்தல்-அழிதல் 284
கவிச்சுரன் 1789, 1796
கவுடக் கெட்டிமண்டலீகர் 1331
கவுடப்புவவன் 1471
கவுடம் 907, 2108
கவுண்டினியகோத்திரம் 1123
கவுணியர்கோன் 1656
கவுத்துவம் 1258.
கவுத்துவம்போல் சூரியன் உலகனந்த
திருமாலுக்காதல் 122
கவுரிவல்லபதேவர் 1758
கவுரிவல்லபராசன் 1796
கவுலவமாண் காரணம் 1954
கவுளியமாரக்கம் 1911
கழஞ்சு 1049, 1142
கழறநீங்காய் வீரனுக்கு உவமை 702
கழனிலைக்கூத்து 727
கழாய்க்கூத்து 1147
கழிப்பாலமான் 1897
கழு 262
கழுக்குன்றன் 1252

சமுதைக்குரல் குயிர்குரல்கள் 250
சமுதைகொண்டுமுது கவடிவித்தல் 906
சமுதைச்செவியை ஊர்க்கன்று மேய்ந்
ததற்கு அரிதல் உவமை 687
சமுரீர்யாலையழகர் 1598
சமுமலம் 1056, 1893
சமுவேற்றுதல் 1272
சமுழைக்கூத்திபாட்டு 1147, 1800
சமுழமுத்தன் 1660
சன்விலையாட்டி 449
சன்னர் கைகால் குறைக்கப்படுதல் 327
சன்னாமை 327
சன்னி ஆளி 994
சன்னியம்பெரும்பதி 994
சளக்குடிநாடு 587
சளங்கம் 252
சளத்தில் சளிற்றையாக வீரர் கண்ப
சளத்தூர்ப்போர் 879 [இத்தல் 552
சளத்தை 1038, 1533, 1678, 2090
சளத்தை அழகப்பெருமான் 1261
சளத்தைக் குடிதாங்கி 1154
சளத்தைக் குளம் 899
சளத்தைக் கோப்பணன் 1351
சளத்தை ஞானப்பிரகாசன் 1894
சளத்தைப் படிக்காசன் 1732
சளத்தைப்பிரான் 1531
சளத்தைமன் வச்சுணந்தி 1532-3
சளத்தையெம்பெருமான் 1534
சளப்பாளன் 1002-6, 1239
சளப்பாளன் நெற்குன்றவாணன் 2066
சளப்பாளன் யானை 522, 1006
சளப்பிரர் பக். 587; 889
சளரியாவிரை 1384
சளவழிசெய்த பொய்கை 570
சளவழி நாடு 967
சளவழியிசை 100
சளவேன்வி 546-50
சளனிழைத்தல் - செறியயர்தல் 614
சளிக்கு மாத்தந்தது 1189
சளிற்றியானைநிறை 1535
சளிற்றுப்படி 1892
சளிற்றுப்படியார் 2044
சளிறு அருகன் அருகுண்மை 170
சளிற்றகவர் முயற்சயிற் பெரிது வருந்
தல் 565 [மல் 1430
சளிற்றுதைத்த தலை மூக்கறுதுங்குபோ

சளிற் பிடிக்கு நண்ணல் 513, 519
 சளிற் பிளிற்றுவழிப்பெற்றம் பிளிற்
 களிற்றெறிந்தெசுந்தோர் 535 [றல்349
 களிற்றெறிந்தோன்பெருமை 759
 சலைக்கொட்டு பக். 323; 1404
 கற்கவி 1681
 கற்கா 2107
 கற்கோட்டை 1364
 கற்கோயில் பணித்தல் 1273
 கற்சிறை 1043
 கற்பகத்தைக் கரிக்காக வெட்டல் உவ
 கற்பகம் 589, 811 [மை 1262
 கற்பகவழி 1838
 கற்பகாலம் 834
 கற்படை 1985
 கற்பதித்தல் 1568
 கற்பந்தல் 1567
 கற்பு - கற்பனை 187
 கற்புடைமகளிர் 235-6
 கற்றநர்வினைச் சேட்டசெவியனை 20
 கற்றளி 1123, 1218, 1982
 கற்றறிந்தமந்தர் கடன் 2214
 கற்றூ 1332
 கற்றூன்பின்சென்ற மால் 1240
 கற்றூன் பொற்கோட்டிப் பொற்குளம்
 பிணை அந்தணர்க்குக்கொடுத்தல்
 கற்றுச்சொலி 1796 [577
 கற்றுத்தறைபோதல் 339
 கற்றோட்டித்தல் 1983 [1439
 கற்றோய்த்தடுத்த பழவப்பார்ப்பான்
 கறுப்பன் 1317, 1727—9, 1731,
 கறையான் 355 [1786
 கன்மாப்பலகை 1384
 கன்ருப்பூர்ச் சிவகப்பெருமாள் 1264
 கன்ருப்பூர் ஈடுதறி பக். 604
 கன்னகுசலியர்-காவலன் 783;—காசன்
 கன்னடச்சொல் பக். 558 [784
 கன்னடம் 2108-9
 கன்னடர் 801, 811, 819
 கன்னரன்வழிவந்த ஈழவாசன் 783
 கன்னலெனுஞ்சிறகுருவி 1196
 கன்னன் 754, 756, 763, 1226;—
 அரைநாட்டுகொடுப்பவன் 1241 (பா
 தம் ஒன்பதாம் போர். 2);—நவச
 குண்டலம் அளித்தது 753
 கன்னன் கவிவீரராகவன் 1678, 1687

கன்னாட்டுத்தல் 895
 கன்னாடர் 788
 கன்னாவதாரன் 1687
 கன்னி 1237, 2098, 2155
 கன்னிக்கோன் 1202
 கன்னிகாமாடம் 1249
 கன்னிகாரம் 1651
 கன்னித்துறை 861
 கன்னிதன்னாயசம் 969
 கன்னிப்போர் 895, பக். 588
 கன்னியாகுமாரி 1302
 கன்னியாய் மூவரைப்பெற்றவன் 763
 கன்யாரத்னம் 899
 கனகத்துலை முத்தத்துலைகள் 899
 கனகதண்டிகை 1796
 கனகம் மணந்தரிற் பூமணந்துக்குமறிப்
 கனகமுடிப்பு 1280 [பின்மை 968
 கனகவாசல் 1370
 கனகாபவேதகம் 1765
 கனநூல் 1529
 கனவட்டம் 656
 கனவுநூல் 1529
 கனவுமிழந்தவாறு 676
 கனிற்றூ 992
 காக்கைகுளம் 1760
 காக்கைபாடினியார் 1389
 காக்கையையப்பேசுவித்தல் முடியாமை
 காசதியவரசர் பக். 590, 626 [259
 காசிதம் - கமதம் 1793, 1797
 காகுத்தன் 19;—கதை 1519;—மெய்ச்
 காங்கெயர்கோன் 1558 [சரிதை 1506
 காங்கெயன் நாலாயிரக்கோவை 1471
 காங்கெயநாடு 2106,
 காங்கை 1330
 காசி-1737;—தென் காசி 953, 959, 962
 காசிக்கலியன் கவிராயன், 962
 காசினகர் - தென்காசி 1630
 காசினாடு 1627
 காசிபன் பரசாராமரை வேட்பித்த
 காசி விசுவநாதர் 1273 [பாட்டு 749
 காசுமலர் 941
 காஞ்சனம் 1581
 காஞ்சி 701, 1166, 2127, 2131-2;—
 முதமொழிக்காஞ்சி 2017;—எதி
 ருன்றல் 419
 காஞ்சிக்கோயில் 2106

காஞ்சினால் 1389
காஞ்சிப்பதி 2127
காஞ்சிப்புராணக் கவித்துறை பக். 364
காஞ்சியில் கச்சியப்பமுனிவர் பூரண
மானது 1977 [மால் 1240
காஞ்சியிற் கற்றாஸ்பின்சென்ற திரு
காஞ்சியுமை இருநாழி நெற்கொண்டு
அறஞ்செய்தது 107
காஞ்சிவகுத்தல் 1047
காஞ்சிவாய்ப்பேரூர் 890
காஞ்சொறி 262
காட்சியாற் கடையின்மை 170
காட்டுக்கெறித்த நிலவு 1642, 1679
காட்டுத்தீ உவமை 427
காடவர்கோன் 786, 902; -சத்தி 1983
கூடவன் 889
காடுகான் 2011
காடுகிழவோன் 1438, 1811 [றல் 1725
காடுஞ் செடியும் தமிழ்க்காரிகை கற்
காடு மீனம்படக்கண்ட கண்டன் 1492
காடுவாழ்த்து 713
காடுவாழ்வோர்க்கு அரசுகிலைகூறல் 724
காண்டுகொடுத்தல் 623, 668
காண்டுகை 1552
காணுக்கால் ஆயிரமுஞ்சொல்லல் 681
காணிக்குவருதல் 1598
காணிக்கைச் சாதனம் 1338
காணிக்கைப்பாட்டம் 957
காணியாட்டி 2075
காத்தான் சத்திரம் 1618
காதம் பிரபந்தம் 1795
காதனேயின் நிலை 1008
காதி 149, 152, 161
காதிவென்ற பிரான் 149
காதுக்குறம்பி 1641
காதைகரப்பு 1035
காந்தன்மடல் முறைகள் உவமை 528
காந்தனூர் 1017
காந்தனூர்ச்சாலைக் கலமுறத்தல்—
780, 783, 895
காந்தனூர்ப் போர் 1017
காந்தை 786
காப்பியம் புகல் வாக்கி 362
காப்பியன் 1384
காப்புநூல் யாத்தல் 733
காமக்கனல் 395

காமக்காணி நற்செய்கன் 899
காமக்கேடு 385-95
காமக்கோட்டம் 777, 1102
காமத்துக்குக் கண்ணின்மை 389
காமம்—கதிர்தாமம் 102
காமவியழவொடு கன்னியர் நோற்றல்
காமன் 188, 216 [2204
காமன் திரியுங் கருவூர் 566
காமனைச் சிந்தையால் அருகன் எரித்
காமாதி 301 [தது 170
காமாதி யரிவர்க்கம் 2089
காமிண்டர் தலைவன் 1220; பக். 602,
காமிண்டன் 1337 [611;
காமுகர் 2042
காய்சினவழுதி 1384
காய்சின வேற்கிள்ளி 510
கார் 2191—4
கார்க்காடு நானுங்கனன் 719
கார்க்காலத்து மலரும் பூக்கள் 2198
கார்க்காலம் 2195—9
கார்ப்படுத்தவல்லேறு 734
கார்ப்பருவமன்றெனத் தோழிகூறல்—
கார்மண்டலம் 1657 [1169
கார்முக பார்த்தன் 889
கார்யதகூழின் 889
கார்வெட்டியனாயன் 2027
காரணிகன் 1773
காரரவு 248
காராட்டிதிரந்துய்க் கன்னிமுழத்தல்
காரானமை மீயாட்டி 899 [614
காராளர் 399, 1138, 1460, 1462,
1761, 1778
காரி கையனார் 104, 699, 984-5, 1404
-5, 1586
காரிக்கோன் 1202
காரிகை 1219, 1725; -வீரசோழியம்
1468
காரிகைக் குளத்துர் 1218-9
காரிகை காட்டில் ஒதுதல் 1725
காரிகைப்பேரூர் பக். 603
காரிகைதன் 1838
காரி முன்னூர் 985
காரியப்போ 1306
காரியம் 1395
காரியாசான் 1440
காரிரத்தனகவிராயர் 1693

காரை (ஊர்)—1016, 1271;—இலக்
குமணபிள்ளை 1790;—உத்தமசோ
ழக்காமிண்டன் 1220;—பதி 1279;
—மன் 1220

காரைக்காடு 1169

காரைக்காற்பேயார் 1438; பக். 425

காரைக்கோன் பக். 602

காரையூர் பக். 603;—சர்க்கரை 1337

காரோணம் 2121

காரோணர் 1908

காரோலை 1263

கால்தொள்ளுதல் 732

கால்கோள் 732-3

கால் நாட்டுதல் 1288

கால்மேற் கைவைத்துக் கேட்டல் 629

கால்வண்ணம் 774

கால்வீழ்த்தல் 45

காலக்கடவுள் - சிவன் 54

காலக்கோட்படுதல் 1395

காலமுதல்வன் 14

காலறுவான் - வாய்சமற்றுப்போவான்

காலனோலை 1263

[376

காலாட்கடோமுன் 1907

காலாறுதல் 891

காலிங்கமாகதாங்கள் 892

காலிங்கர் பக். 352 [வேந்து 1095

காலிங்கர் மன் 1096;—ராயன் 1345-6

காலிங்கராயன் ஆணை பக். 613

காலியன்மா 528

காலேகவண்ணன் 1036

காலடிக்கநாடு 2106

[696

காலல்வேண்டாத நாட்டுக்கடவு உவமை

காலிமலர்த்தொடை பல்லவர்க்கு 1276

காவிரி 585, 1130, 1138, 1454,

2074, 2151-6

காவிரி எச்சிற்படப் பாடியது பக். 261

காவிரிக்கப்பால் மழ்கொங்கம் 889

காவிரிக்கரைகண்டகாலம் 778

காவிரி கரைகடந்தது 1348

காவிரிகுழிநாடு 2095

காவிரித்துறை 1007

காவிரித்தெற்கரைபெண்ணாடம் 889

காவிரிநாடு 1420, 1494, 1564

காவிரியாடுதல் 1463

காவிரியில் வானிகலத்தல் 1347

காவிரியின்கணவன் 963

காவிரியைக்கொங்கேற்றுதல் 1342

காவிரியைச் சோழனடைத்தது 1345

காவிரிவடகரையூர்கள் 890

காவிரிவளநாடன் 844

காவேரி பாதிரான் கொடுப்பது 1241

காவேரி வற்றுதல் 1042

காவையம்பலவன் 2061

காழ்கோத்த சூட்டு 865

காழிப்பிள்ளையார் 599

காளத்தி 13293-3, 1383

காளத்திக்கச்சியப்பன் 1647

காளத்திக் கிருஷ்ணப்பவாணன் 1249

காளத்தி நின்றை 1157

காளத்திப்பூராணம் 1737

காளத்திவாணன் 1157

காளம் 1066

காளமுகில் - காளமேகப்புலவர் 1803

காளமேகப்புலவர் 1238-40, 1386;

1588—1619, 1693, 1795, 2133,

—பக். 9, 17, 21, 95, 308, 497-

8;—ஆசிரிசிறந்தவர் - 1803;—வசை

பாடவல்லவர் 1804

காளமேகம் புறப்படுதல் 1591

காளாஞ்சி 1298

காளி 572, 897;—நம்பிகாளியார் 1149,

காளிக்குச் சிங்கஞ்சிறி 51 [1704,

காளிங்கர் 1538

காளிங்கன் 1443

காளிதாசன் 1647

காளிம்பன் 998, 1140-1

காளையார்கோயில் தேவடியார் 1448

காற்கூலியாவது 283

காற்றேரோன் 2145

காற்றைப்பிடித்துக் கடத்தில் அடைத்

காறடப்போதல் 141 [தல் 1558

காறையல் 89

கானகநாடன் கருக்கோன் 1031 [1402

கானத்து உயர்மரம்பழுத்த கனிஉவமை

கானத்தோயிலிவிற் கழிவெய்தல் 330

கானப்பேர் 1448

கானல் வெண்டேர் 630

கள்ளுவன் தேரேற்றிப் பகையரசரை

காளை - கானப்பேர் 87 [விடுதல் 901

கிஞ்சகவாய் 996, 1298

கிண்ட பூபாலன் 1242

கிடங்கில் 1806;—வேந்தன் 1382

கிடங்கொடுக்குதல் 486
கிடம்பிப் பெருமான் 1841
கிடாய் - கிடத்தி 889
கிடுகிடெனல் 1294
கிடை - நெட்டி, படுக்கை 1324
கிடைத்தற்கரிய பொருள்கள் 1148
கிணற்றுற்றன்ன உபகாரி 273
கிணைத்தொழில் 865
கிணைவன் 1427
கிரகணம் 2189
கிரகப்போர் 761
கிரகயுத்தம் பக். 577
கிரிஸ்திரன் 889
கிரீடவிபாடம் 928
கிருட்டிணராயர் 1242, 1646
கிருட்டிணைய மழவராயன் 1257
கிருபாதானன் 889
கிருபாலயன் 889
கிருஷ்ணசாஸ்திரிகள் பக். 579
கிருஷ்ணதேவமகாராசர் 1637-8 பக்.
கிருஷ்ணப்பவாணன் 1249 [635
கிருஷ்ணப்பூபன் (நாயகவரசர்) 1269
கிருஷ்ண மகாராசர் 1637-8
கிருஷ்ண வீரப்பநாயக்கர் பக். 608
கிலேசம் 26
கிழங்குநாடு ?
கிழட்டுக்குருகு 915 [1015
கிழார்க்கூற்றத்துப் பவதாயமங்கலம்
கிழான்னம் நெயர்பார்ப்பனர் தரித்தல்
கிழானடி 819; -கிழானடிகள் 812 [889
கிழியறுத்தான் 1845
கிழியிறும்படி ஓளவை பாடியவை பக்.
544; பாட்டு 283, 373-4.
கிள்ளை - குதிரை 1247
கிள்ளைமூலம் செய்கிசொல்வித்தல்
கிளாக்கு 1797 [1646
கிளி 912
கிளையான் சேதுபதி 1298
கிறக்குவரச் செய்தல் 1301
கின்னரி 2111
கீதிநீரான் 889
கீரீரெனச் சங்கு அறுத்தல் 1397
கீர்த்திகைகள் 787
கீர்த்தியினால் வெளுப்பன் 1317
கீரங்கொற்றர் 1384
கீரந்தையார் 1384

கீரன் 1383, 1437
கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் 2017
கீழ்க்கோட்டம் 2121
கீழ்கீர்த்தரியநியாது கீர்பாய்தல் 378
கீழது நீராகம் 294
கீழைச் சடகோபதாசர் 1767
கீழையில் அரங்கநம்பெருமான் 1767
குக்கில் காலையிற் குரவியம்பல் 177
குதனேரிநாவலன் 1700
குசிரம் (தேசம்) 907
குதைநமச்சிவாயதேவர் 1907
குதைநமச்சிவாயலீலை 1944
குச்சரம் 907
குச்சரர் 897, 906
குச்சனம் 911
குசலம் 2108
குசைமா 892
குட்டம் 2107
குட்டாமலுக்கு 1572
குட்டிச்சுவர் 288
குட்டித்தண்டித்தல் 1054
குட்டுவன் 1054
குடக்கோமுனி சேரன் 1432
குடகம் 2108-9
குடகர் 1005
குடகாவிரி 816
குடங்கை 602
குடங்கையாற் கூப்புதல் 602
குடகொங்கம் 890
குடஞ்சுட்டி 1212
குடத்துவினக்கு உவமை 657
குடந்தைப்புராணம் 1952
குடந்தை வீரபத்திரர் 1949
குடநாடன் வஞ்சிக்கோயான் 612
குடப்பாம்பற் கையிட்டிச் சூளுறுத்தல்
1827
குடபால் தென்பால் அதிபர் திணைப்பயப்
குடம் (நாடு) 2107 [பவர் 129
குடமலைநாடு 780, 1100
குடமாடுதல் 592
குடமுனிவன் 1702
குடமூக்கு 892
குடர்மடிக்கொண்டு ஓடிதல் 783
குடவன் 1606
குடவாசல் விண்ணான் 1617
குடவை பக். 369

குடிதாங்கி 1153—4, 2145

குடிதாங்கியூர் 2145

குடிலம் 385

குடிலித்ததவு 603; பக். 567

குடிலிக்கோமான் 910

குடிலிகொளல் - வென்றிகொன்னல்

குடிலிப்பருவம் 597, 997 [474

குடைகரி 1278 [தற்கு உண்மை 154

குடை குடையொடு குடையிசை அரு

குடைநாட்டோன் 463, 475

குடைபோலச் சூரியன் உலகவந்த திரு
மாற்காதல் 122

குடைமங்கலம் 574—6, 960

குடையின் மேலீடு ஒலையாதல் 574

குடைவேல் 1523

குண்டமய்யன் 784

குண்டலகேசி பக். 55

குண்டிகை 1384

குண்டேர் 1568

குண்டோதரன் பக். 589

குண்ணூர் 892

குணக்கிராகியன் 889

குணநிலை 1536

குணப்பாடு 1645

குணபத்திரன் 2079 - 80

குணபரன் பக். 592

குணபோகம் 1852

குணவீரபண்டிதர் 1531-2

குணவீரமாமுனிவர் 1979

குணவீரன் 2030

குணவித்தன் 1519

குடிரம் (தேசம்) 911 [வது 1588

குடிரை - நீர்ப்பெருக்கைத் தடிக்க இடு

குடிரைக்குளம்பு பொன்னுரைத்த போ
தல் 528-9

குடிரைகாதம் கிழவியுள் காதம் 1419

குடிரைத்தறி பக். 631

குடிரைநிலை 526-7

குடிரைமருப்பு 1148

குடிரைமானப் பொய்யாமொழி பாடி

குடிரையடி 1790 [வது, 1443

குடிரையடிவெண்பா 1795

குந்தவை 802

குந்தனர் பக். 580

குந்திதேவீ 763

குப்பிச்சி 1353

குப்புறுதல் 486

கும்பகோணவிசேடங்கள் 2121

கும்புரிகும்பர் 1321

கும்பபஞ்சரம் பக். 520

கும்பமுனி 1704

கும்பமுனிசாபங்குலந்தனர் 2126

கும்பயோனி 925, 1698

கும்பன் 1704, 1792,

கும்பிதல் 600

குமணன் 996, 1286, 1383

குமரக் கம்பையவேன் 1280

குமரகோட்டக் கீரை 2133

குமரி 108-9

குமரியாடுதல் 1463

குமரேந்திரகாங்கெயர் 1734

குமார ஒப்பிலாதான் 1258

குமாரசாச்சுவதி 1242

குமாரசுவாமிகள் 1945

குமாரபாதி 1790

குமாரவேற் பூபன் 1796

குய்கொண்டனதுவை 865

குயக்கொண்டான் பக். 321

குயக்கோடன் 1396

குயிற்கூல் எல்லதென்பதன் காரணம்

குய்குலவித்தல் பக். 634 [250

குய்கிண்கைப் பூமலை 1220

குய்கு இளநீர்கொண்டெறிதல் 648

குய்குக்கு நேருந் தேடுகள் 260, 262

குய்குதன் தம் வனம்விட்டு வேறு

வனம் புகாமை 1528

குய்குதொழிலாண்ட இராமன் 482

குய்கெற்றுக்கொள்ளாத கொம்பின்

குய்வம்பாவை 873 [மை 1509

குய்வாரமுழல் 2212 "

குய்வைக்கூத்து 546

குயாற்பசு 1107

குருக்கள் தமக்குப் படைத்தலைவரை

குருக்கொடுத்தல் 1610 [வகுத்தது 754

குருகாபுரிவணிகள் சடையன் 1689

குருகாபுரேசர் 1692

குருகாமான்மியம் அரங்கேற்றப்பெற்ற

கரீலம் (கொல்லம் 723) 1690

குருகாபுர் 1459

குருகிலைதான்றுதல் காரகாலக்குறி

குருகினும் வெளியோன் 1401 [869

குருகு 1384

குருகுலத்தார் 753
 குருகுலவேந்தன் 762
 குருகூர்ச் சுப்பிரமணியதீகதிதர் 1706
 குருகை 1707
 குருகை இரத்தினகவிராயர் 1703
 குருகைக்கதிபன் 1852
 குருகைகாவலப்பன் 1826
 குருகையர்கோன் 1844
 குருகையில் நாய் வீடுபெற்றது 1821
 குருசரிதங்கொண்டாடல் 890
 குருடிகள் கண்டெரியப்பாடியது 1447
 குருதிக்கொழும்பதம் 191
 குருந்தமொசித்தல் 856
 குரு நமச்சிவாய முனிவர் 1908; —
 அடைந்ததினம் 1909;—அவர்க்கு
 •விட்ட மானியசாஸனப்பாட்டு 1907
 குருநாதர் 361
 குருநிறம் 178
 குருபரம்பரை 2089
 குருபரம்பரைச்செய்யுள் 1767
 குருபரன் 1664
 குருவியழகன் 1272
 குருவில்லாவித்தை விழல் 406
 குலக்காந்தன் 1581
 குலச்செங்கீரை 786
 குலசேகரபாண்டியன் (வீரவேன்)
 908—16, 953-5, 1197-8
 குலசேகரன் - 1247, 1827;—அம்பி
 கைமாலைபாடியவர் 2064
 குலசேகரன்வீதி 24
 குலத்துக்குருக்கன் 363
 குலதனம் 782, 786, 890
 குலதீபன் 645, 817, 823
 குலநெறி பக். 123
 குலாப்பத்து 2041
 குலாலங்காஞ்சன்பாட்டு 1015-6.
 குலோத்தமன் 1235
 குலோத்துங்கச்சாவகன் 1456
 குலோத்துங்கசோழநல்லூர் பக். 636
 குலோத்துங்கசோழன் 1218-9, 819,
 827-32, 1848, 1474;—உலா825;—
 எழுத்து 1142;—கம்பர்க்கு விட்ட
 சாஸனப்பாட்டு 1142;—பின்னாத்
 தமிழ் 820;—முதலாமவன் மெய்க்
 கீர்த்தி 898;—இரண்டாமவன் மெய்
 கீர்த்திமுதலியன் 819, 827-32;—

—மூன்றாமவன்மெய்க்கீர்த்தி 834
 குலோத்துங்கன் 1121, 1707
 குவலயத்தாரின் 1122
 குவலயாபீடம் பக். 519
 குவளைத்தார் 1703
 குவாலிடுதல் 1476
 குழந்தைச் சோமன் 1129
 குழிசி அகழ்தல் 580
 குழித்தண்டலை 2105
 குழும்பூர் 889
 குழுமூர்க் கோனேரியப்பன் 1372
 குழுமூரன் 1372
 குழைக்காதர் திருப்பணிமலை பக். 639
 குழைக்கொண்டு கோழி யெறிதல் 349
 குழைத்தபத்து 2040
 குழைந்தெழுதல் 1381
 குளஞ்சேர்ந்து சனி கொட்டுதல் திக்
 குளந்தைப்போர் 878 [குறி 865
 குளந்தையூர்வள்ளல் 1976
 குளந்தைவங்குழி 899
 குளந்தோடுவத்தல் 349
 குளம் (உள்) 811; 896 பக். 581
 குளப்பு பொன்னுரைகற் போதல்
 குளிகள் 2069 [528-9
 குற்றப்பொய்யின் இலக்கணம் 324
 குற்றலம் 87
 குறச்சிறார் 1416
 குறட்கருத்தறியாதார் 1541
 குறட்பா 1797
 குறட்போலி 2117
 குறடி - ஆழியுறுப்பு 168
 குறமகள் வள்ளி 432
 குறவஞ்சி 1798
 குறவன் ஓளவைக்கு நாழித்தினை
 குறன் 1546, 1981 [கொடுத்தது 1416
 குறன்மேற்கோள் 1129
 குறன்வெண்பாட்டு-திருக்குறள் 2003
 குறளடிவஞ்சிப்பா பக். 46
 குறளுக்கு ஒன்பதுரைகள் 1548
 குறளுக்குள்ளுள்ள திருமால் குறளுக்கு
 உடமை 2003
 குறிஞ்சி - குறிஞ்சிக்கலி 2008;—
 குறிஞ்சிப்பாட்டு 2090
 குறியெதிர்ப்பைகொள்வல் 520
 குறுக்கை பக். 631
 குறுகத்தகாதவை 414

குறங்கண்ணின் னெடுஞ்சாட்சியன் 944

குறங்கலிநூற்றைப்பது 1384

குறங்குடித்திருமாலைக் கூத்தர்பாடியது

33;—புகழேந்திபாடியது 34

குறங்குடிநம்பி 1331

குறந்தொரு 1231

குறந்தொகை 1384;—இருபதுபாடற்கு

நச்சினூர்க்கினியருரை 1552

குறநாடு 889

குறநிலமன்னர் நாயன்மாரில் ஐவர்

குறப்பிநாடு பக். 628 [1872]

குறம்பர் குலமறத்தல் 647

குறம்பிநீபோர் 889

குறம்புநாடு 1537, 2106

குறம்பூழ்ப்போர் 717

குறம்பூழ் பறப்பித்த வேட்டுவன் உவ

குறம்பூழ்வேட்டைபக். 572 [மை 672]

குறமடை 889

குறமுனி 1277, 1384, 1451 1622

குறமுனிதெரிதமிழ் 1552

குறமுனிபாற் பாண்டியன் செந்தமிழ்

நூல் தெரிந்தவன் 896

குறமுனிவன் 1998;—வாமனர் 2028

குறைத்தலையின் கூத்து 892

குறைபெய்தல் 2214

குறைவைத்தல் 1864

குறையலாளி 1864

குறையலார் 1830

குறையுளாடும்கிரார் 1004

குன்றத்தாசிரியர் 1384

குன்றத்தூர்ச் சர்க்கரை பக். 640

குன்றம் (நாடு)-2109; 2168-9

குன்றமருளச் சோறு குவித்தல் 865

குன்றெறியிளஞ்சேய் 1384

குன்றைநகர்ச்சேக்கிழார் 1882

குன்றாங்கன் 1361—2

கூதை பேய்க்குப் பாட்டயர்தல் 492

கூசிய வேசி கெடுதல் 411

கூட்டுச்சரக்கு 1589

கூடகோபுரம் 1297

கூடசுதூர்த்தம் பக். 35, 536

கூடசாலைகள் 811

கூடதிர்ணயன் 889

கூடல் 87, 1011, 1384, 2110,

2179;—கூடலசங்கமம் 786

கூடலிழார்கோத்திரம் பக். 640

கூடல்மன்றம் 1463

கூடல்வஞ்சி கோழி 889

கூடலகம் 2110

கூடலசங்கமம் 786

கூடலாசிரியர் கல்லந்துவனார் 1384

கூடலார் 865-6

கூடலிழைத்தல் 668

கூடலின்வடாது கன்னிப்பதி 994

கூடற்குடவரை 877

கூடற்சங்கம் 1692

கூடற்சங்கமம் 788-9

கூடற் பரிமேலழகியன் 1548

கூடற்றமிழ் 2158-9

கூடன்மதில் 890

கூடன்மதுரை 650

கூடார் 617

கூடார்தாடு கோடியர்க்குக்கொடுத்தல்

கூடனரைப்பிரித்தல் 348 [499]

கூடைச்செய்யுள் பக். 531

கூத்தப்பெருஞ்சேந்தன் 1036

கூத்தமுதலியார் 813

கூத்தா 821-5, 1471-85;—அரசன்

கைக்கொடுத்தபோது பாடியது 1474

—அரியைப்பாடியது 19;—ஊழக்

குப்பாடல் 1803;—கவிசனை அறத்

தபோது புலவர் வெருண்டது 1475

—கவிஞரை ஒழக்காதிருக்க நெற்

குன்றவாணர் பாடியது 1478;—

கவித்திரம் 1127;—குறங்குடியைப்

பாடியது 33;—சோழன் வெட்ட

வந்தபோது பாடியது 1477;—நாலா

யிரக்கோவை 1471;—பேராசிரியர்

பட்டோலைபிடிக்கப் பாடியது 821;

—மாணக்கன் அம்பிகாபதி 645;—

வகுப்பு 1472;—வாக்கு 647, 814,

833, 1126

கூத்தர்பாதி புகழேந்திபாதி பாடியது

826; பக். 525

கூத்தரும் சோழனும் பக். 509, 1474

கூத்தரைப்பழிகாரந்தோடர்ந்தது 1127

கூத்தன் 1095-1119;—(மணவைக்-)

1485;—(மலரிட்-) 1483;—வாக்

கின் சிறப்பு 1483

கூத்தனாரப்பன் 1643

கூத்தாடிகள் 271

கூத்தான் 1447

கூடிர்ப்பரசுமை 544, 728
 கூந்தன்மா 592, 890
 கூபகர்கோன் பக். 588;—பாண்டி
 யற்கு மகட்கொடுத்தவன் 895
 கூர்தல் 583
 கூர்ப்பழித்தல் 889
 கூர்மபுராணம் 1632-3
 கூரத்தாழ்வான் பக். 639;—பாசு
 ரம் 1738, 1839
 கூவத்துநாரணன் 1262
 கூவந் தியாகசமுத்திரம் 2142-3;
 கூவப்புராணம் 1944 [பக். 631
 கூவராயன் 1576-7
 கூவிளம் 2109
 கூழைத்தண்டமிழர் 1473
 கூழைநனையக் குளிர்புனல் குடைதல்
 கூழைப்பலா 1416 [177
 கூளப்ப நாயக்கன் காதல் பக். 640
 கூளம் 1499
 கூளி 112, 572
 கூற்றப்பேரரசு 170
 கூற்றுவநாயனார் 593
 கூன்பலா 1415
 கூனன் தேனுக்கங்காத்தல் 1494
 கூட்டேன் 1153
 கெழமண்டலீகர் 1331, பக். 606
 கெழமன்னர் 1243
 கெண்டைபுரட்டுதல் 1620
 கெண்டைமுள் 1236
 கெண்டை வடவரைவைத்தது 867
 கெயாகரர் 1663
 கெவுளி 1911
 கேசரி 1817
 கேசுவதண்டநாயகன் 786
 கேசவபூபன் 1968
 கேசி 786, பக். 518, 566
 கேடகம் 111
 கேத்தணன் 799
 கேத்தரையன் 786
 கேதகை 1040
 கேரளன் 786, 889, 890,
 கேள்வியில் ஊர்தரப்படுதல் 899
 கைக்குக் கடகம் 1403

கைக்கூலி 375
 கைகயர் 819
 கைத்தீட்டு 1888
 கைதவன் 1201
 கைந்நிலை 2017
 கைப்பொருளில்லார் 266
 கை போர்வையாகக் கடும்பனியில்
 நிற்கல் 611
 கைம்மணி 1047;—சீர் 1521
 கைம்மலர் 1489
 கைம்மாறுங்காலம் 830
 கையணையாகப் பகையரசர் கடைத்
 தலையுறங்கல் 645
 கையறம் 714, 977, 1313-6, 1522,
 1686, 1740
 கையி லாமலகக்கனி 1899
 கையெறிதல் 717
 கைலையை இராவணனெடுத்தது 461
 கைவாரநாடன் 1123
 கைவிதிர்த்தல் 1429
 கோகுடி 1047, 2177
 கொங்கணம் 911, 2108-9
 கொங்கணர் 811, 897, 906
 கொங்கபூமி 890
 கொங்கம் 807, 1047
 கொங்கர் 811, 904;—குலம் 1583;—
 கோமான், கோன், பிரான் 889,
 899, 1199, 1584
 கொங்கரவநறுங்கண்ணி 889, 899
 கொங்கராயன் 1199
 கொங்கில்—அமர் 892;—இராமப்
 பய்யன் அதிகாரம் 1340;—இரு
 பத்துநாலு நாடுகள் 2106;—குறு
 ம்பு நாடு 1537;—சிவதலம் ஏழு
 86;—திருமால் கோயில் 890
 கொங்கு (நாடு) 1168, 1341, 1346
 1353, 1510, 2105
 கொங்குத்தலைவன் 648
 கொங்குப்புலவர்கள் 1735
 கொங்குமண்டலம் 1224 [2013
 கொங்குவேண்மாக்கதை 1981,
 கொங்கேற்றிக் காவிரிகோணர்த்தவ
 கொட்குதல் 294, 369 [ன். 1342

கொட்டாரம் 1249
 கொட்டிலிடுமோசை 1003
 கொட்டி 1478
 கொட்டுந்தட்டு நிலவிய இருப்பு 1122
 கொட்டையூர்ச் சிவச்சொழந்து தே
 சிகர் 1798
 கொட்டோசை 1573
 கொடி-கொடிக்கவி 2044
 கொடிஞ்சி-தேர் பக். 613
 கொடியன 561
 கொடியார்க்குமுண்டோகுணம் 258
 கொடுங்குன்றம் 87
 கொடுங்கை 1059
 கொடுங்கோளூர் பக். 554
 கொடுங்கோன்மை 350
 கொடுத்தலைக் கெடுப்பவர் 287
 கொடுத்தினைத்த தாதா 407
 கொடுத்தமிழ்நிலம் 2107
 கொடுநாத்திருத்துதல் 580
 கொடுப்பவர் தன்கொடையின் சேறி
 தல் 1406
 கொடும்பாளூர் பக். 594; 889;—
 கொடும்பூண் 15 [போர் 1014
 கொடும்பை 892, 1015
 கொடுமூர் வேணுடன் 1231-2
 கொடுவரி-புலி 15
 கொடைக்கடம் 272
 கொடைமடம் 1243
 கொடைவஞ்சி 458
 கொடைவலம்படுதல் 191
 கொடைவீரம் 587, 743
 கொண்டகர்பெருமானார் 691
 கொண்டாறு 786
 கொண்டி 184
 கொண்டிமறவர் 466
 கொண்டிமாக்கள் 453
 கொத்தம்பி 1455
 கொத்தமலி 1459
 கொத்திடுதல் 1606
 கொத்து 1606
 கொந்தளவரசன் 799
 கொப்பம் 784, 791, 897 [ல் 349
 கொப்பபூழ் மக்கட்கு நடுவிடத்ததாத

கொம்மைச்சிங்காரமுலை 1685
 கொய்துடுத்த பொற்றுதல் 111
 கொல்லம் 780, 2108-9;—(ஆண்டு)
 1690, 1696
 கொல்ல மழிவுகண்டான் 1073
 கொல்லன் கம்பன் 1241
 கொல்லாபுரிச்சந்திரன் 1233
 கொல்லி 1259;—காவலன் 1827;—
 மலை 1500, 2179
 கொல்லிப்பாவை பக். 586
 கொல்லியம்பொருப்பன் 551
 கொல்லியர்கோன் 593
 கொல்லுதல்-கெடுத்தல் 231
 கொல்லேறு 534
 கொலைக்களம் விழாக்களம் போறல்
 கொலைக்குன்றம்—பாணை 892 [532
 கொழு 1937
 கொழுந்துகோடாது விளக்கு இலங்
 கொழுநா 1740 [குதல் 578
 கொழும்பு 1527;—மியூவியம் சாஸ
 கொழுமுகம் 2097 [னம் பக். 275
 கொள்கலன் 1536
 கொள்ளம்பூனார்ப்புராணம் 1962
 கொள்ளன்புத்தூர் 899
 கொள்ளார்தேன் குறித்த கொற்றம்
 கொள்ளிப்பாக்கை 782-3 [477
 கொள்ளிபிடித்துக் குரங்கெழுதல்
 கொள்ளிவைத்தல் 1881 [262
 கொள்ளை 192
 கொற்கை 1420;—காவலன் 921;—
 கோமான் 677, 860;—பெருமாள்
 913
 கொற்கைகிழா னற்கொற்றன் 889
 கொற்கைத்துறை 2136;—முத்துப்
 படுவது 683 பக். 573
 கொற்கையார் 865;—கோமான் பக்.
 365, 864;—வேந்தன் 949;—வே
 ந்து 1195
 கொற்சேரி ஊசிவிற்றல் 1998
 கொற்றங்குடி உமாபதிசிவாசாரியர்
 கொற்றவஞ்சி 453-4 [1888
 கொற்றவாய்தல் பக். 258
 கொற்றவாயில் 1713

கொற்றவை 498, 545;—பரவுக்கட
ன் 425;—பேய்கட்குணவளித்த
கொற்றனார் பக். 613 [ல் 546
கொற்றுறை 465
கொறுக்கை அட்டவீரட்டத்தொன்று
கொறுக்கையர் 1586 [88
கொன்முனை 166
கொன்றைமரச்சிறப்பு 1371
கோ என்பதன் பொருள்கள் 1478,
1570, 2068
கோக்கிளளிநாடு 2094
கோக்கோதை 613, 2092
கோங்கம்-திருமாவின் பொன்னாடை
க்கு உவமை 15;—பூவுக்கு முலைக்
கண் உவமை 2204
கோச்சடையன் 889
கோச்செங்கணன் 569
கோச்செய்தல் பக். 580
கோசகசிரம் 889
கோசலநாடு 782, 907
கோசலர் 819, 897, 906
கோசலை 1385
கோசலைச்சிங்கன் 786
கோசன் 1035
கோட்டந்து 580
கோட்டாற்றுப்போர் 872
கோட்டாறு 799, 807
கோட்டான் 1614
கோட்டிளந்திங்கள் 50
கோட்டும்ண்கொள்ளல் 666
கோட்டெங்கு 672
கோட்டை 1596
கோட்டைக்கரை 2093
கோட்டையில்லாநகரம் வீண் 243
கோட்டைவாசல் 1294
கோடல் 729
கோடலம்பாகை 1883
கோடானுகோடி, 415, 417
கோடிக்கரை ஞானிகள் 1965
கோடிப்புனல் 1916
கோடியார் 499
கோணம் 1247
கோணிலை கேட்டல் 691

கோத்திரத்துள்ளார்க்கு அடைக்க
கோத்தும்பி 2039 [லம் கூறுதல் 946
கோத்துரத்துதல் 894
கோதண்டம்-பார்த்தன்வில் 751;
கோதண்ட முகுந்தன் 913
கோதண்டராமன் 1121
கோதை 602, 1846
கோப்பணன் 1351
கோப்பயன் 1238
கோப்பரகேசரிவர்மர் - குலோத்துங்
கன் III 834;—ராசேந்திரதேவர்
784;—விக்கிரம சோழன் 811-2;
கோபம்-இந்திரகோபம் 2195-7
கோபால குணம் 894
கோமட்டையன் 799
கோம்பியன்னீர் 1617
கோமாறவர்மன் 901;—குலசேகர
பாண்டியன் 911;—சந்தரபாண்
கோமாறன் 1014 [டியன் 906-7
கோமிகரமற் புலன்வெல்லல் 2030
கோமுதற் கொற்றவன்மர் 896
கோமுதற் கோமாறவர்மன் 907
கோமுறைமை 1872
கோயில் பொன்வெய்ந்த சந்தரபாண்
கோயிலறம் 1298 [டியன் 897, 898
கோயிலில் நாடகமாடல் 1047
கோயிலொழுகு பக். 8; 632
கோயிற் கந்தாடையண்ணன் 1870
கோயிற்கம்பலை 762
கோயிற்கிடங்கு 486
கோயிற் கொடியிறக்காமல் தகைதல்
கோயின்மை பக். 595 [1637
கோரம்-குதிரை 637, 794
கோராசகேசரிவர்மர் இராசராசன்
கோரைக்காலாள்வான் 1221 [780
கோரைவாய் பொன்சோரிதல் 1457
கோல்-விளக்குத்துண்டுக்குந்தி 578
கோலம் துலில்லாவிடத்துவீண் 243
கோலார் பக். 603
கோவத்தன்ன கணையெரி 584
கோவரகுணமகாராஜன் 892
கோவல்-அட்டவீரட்டத்தொன்று 88
கோவஸ்தாண்டவராயர் 1278

கோவல் மதுரன் 1588
 கோவல்வீரட்டர் 1048
 கோவலாதிபன் 1278
 கோவலிடைசுழி 1985
 கோவலூர் 1408-9
 கோவிந்தசந்தன் 782
 கோவிந்ததிட்சிதரையன் 1956
 கோவிராசகேசரிவர்மர்—இராசராச
 ன் 780;—ராஜாதிராஜதேவர் 783;—
 இராஜேந்திரசோழதேவர் 798;—
 குலோத்துங்கன் I-789-801;—
 வீரராஜேந்திரன் 786
 கோவின்மை 1039 [குதல் 889
 கோவுங் குறும்பும் பாவுடன் முறுக்
 கோவுறங்கு கடைத்தலை 645
 கோவேந்தர் இருபத்தொருவர் 1286
 கோவை 2067-8
 கோழி 889, 1039;—முருகன்கொடி
 கோழிக்கோடு 2091 [100
 கோழிப்போர் 718
 கோழிமான் காளி 897
 கோழியர்—குலபதி 1122;—கோ
 851;—மன் 784 [241
 கோள்-கருத்து 1180;—கொள்கை
 கொள்வாய்த்துக் கொட்டுங் கூற்றம்
 294
 கோளுக்குக் கோள்வேண்டும் 361
 கோளுர் 582, 2138-9
 கோற்கண் 305
 கோற்றொடியார் கோள் 241
 கோனாட்டுப்போர் 1018-20
 கோனாடர் 1018
 கோனேரியப்பன் 1372, 1697, 1699,
 கோஷ்டபஞ்சரம் பக். 520 [1700
 கோளடம் 1793
 கொளசலர் 783
 கொளஸ்துபம் 892
 சக்கரக்கவி 207
 சக்கரக்கோட்டம் 782, 786, 798,
 சக்கரதீர்த்தம் 1662 [799
 சக்கரம்போலச் சங்கம்விட்டெறிதல்
 சக்கரவாளைத்தியாகி 1249 [532
 சக்கிரம் 866

சக்கமனம் 1047
 சகசுவேந்தன் } 1952; பக். 638
 சக்சிமகாராஜா }
 சகடமுறித்தல் 15
 சகநாதன் 2061
 சகம்—சகாப்தம் 1837, 1916
 சகரர்யாண்டு 1055, 1519
 சகரனுண்டு 2088
 சகலகலை மார்த்தாண்டவர்மன் பக்.
 சகலபாஷாநிபுணன் 1764 [598
 சகவருஷம் 1123, 2070
 சகன்—சகாப்தம் 1668, 1915,
 1917, 1968; பக். 159;—காலம்
 956;—ஆண்டு 1956-7
 சகாத்தம் 939, 952-3, 1211, 1259,
 1662, 1673, 1895, 1931, 1949,
 1953, 1963, 2082
 சகுனி வீமன்போர் பக். 558
 சகோரம் 1355
 சங்கத்தார் 1232, 1535, 1711,
 2101;—அகவல் 1391;—தொகை
 1386;—வாக்கு பக். 427
 சங்கத்தார்க்கு ஆழ்வார்விடுத்த பாச
 ரம் 1825
 சங்கநிதி பதுமநிதி 279
 சங்கப்பலகை 1449, 1599;—மிதக்
 கப்பாடியது 1450
 சங்கப்புலவர் 2101
 சங்கபாலன் 1045
 சங்கம் 1286, 1449
 சங்கமங்கலம் பக். 585
 சங்கமங்கைப்போர் 871
 சங்கமன் 1779
 சங்கமிரீஇயபாண்டியர் 1384
 சங்கமுதுசெல்வர் 1441
 சங்கமென்னுங்கடல் 1549
 சங்கமேசன் 1777 [494
 சங்கரநம்ச்சிவாயப்புலவர் 1720, பக்.
 சங்கரநயினர்கோயில் பக். 591
 சங்கரமங்கைப்போர் 892
 சங்கரன் 1136, 1471
 சங்கரன்மருசடையன் 1136
 சங்கவை 1407; பக். 326

சங்கற்பம் - சங்கற்ப நிராகரணம்
 சங்கறுப்போர்குலம் 1398 [2044]
 சங்காத்தங்கொள்ளுதல் 1444
 சங்காரம் கடவுளருள் 3
 சங்கித்தல் 1408
 சங்கிராம விசயோத்துங்கன் 782
 சங்கீதம் 1258-9
 சங்கு- சங்கநிதி 279
 சங்குசக்கரங்கள் 3
 சங்குதீர்த்தம் 2120
 சங்குவொட்டல்மகிபாலன் 782
 சங்கையார் 1026
 சஞ்சிதாதி 2150
 சடகோபதாசர் 1767
 சடகோபர் 1816-25
 சடகோபர்பாசரம் 1825
 சடகோபனார் 1833
 சடங்கம் 214
 சடங்கர் 1814
 சடங்கவி 1814
 சடாமகுடம் 1594 [க்கீர்த்தி 897
 சடாவர்மன் சந்தரபாண்டியன் மெய்
 சடிலக்கொந்தளர் 1473
 சடைக்கன் 1272
 சடைக்குட்டி 1692
 சடையவள்ளல் 1513;—மகன் 1137
 சடையன் 1134;—(அயன்றை) 1147,
 1689, 1691-2;—இல்லறச்சிறப்
 பு 892
 சடையன் ஸ்ரீபரார்த்தகன் 392
 சடையனென்றொருதருமதேவதை
 சண்டபராக்கிரமன் 1047 [1135
 சண்டரசண்டன் 1026
 சண்டை - போர் 1597;—(விருது)
 சண்பகக்கா 1745 [1047
 சண்பகத்தென்னன் 936
 சண்பகவனம் 938
 சண்பையர்தலைவன் 1901
 சத்தசாகரம் 1270
 சத்தம்பயிலும்புலவோர் 1490
 சத்தவிடங்கத்தலம் 89
 சத்தவிதனம் பக். 543
 சத்தாவரணம் 24

சத்திபல்லவன் 1983
 சத்திமுற்றப்புலவர் 1463
 சத்திமுற்றம் 1463
 சத்தியஞானபண்டாரம் 1894;—பு
 ன்னைத்தமிழ் பக். 442
 சத்தியண்ணன் 786
 சத்தியபாமை 933
 சத்தியம்—சூளுறவு 1517
 சத்தியவ்வை 784
 சத்தியவாசகன் 1764
 சத்துருபயங்கரன் 784
 சத்துருமல்லன் பக் 592
 சத்துவர் 193
 சத்ரபதி 1284
 சத்ருதூரந்தரன் 872
 சத்ருமல்லேசம் 972
 சத்யநாள் 567
 சதாசிவநாவலர் 1724-5
 சதிபாய்தல் 92
 சதுக்கம் 1096 பக். 596
 சதுட்டயம் 2053
 சதுப்பெதிமங்கலம் 1122
 சதுமுகத்தோன் 1133
 சதுமுகன் 170
 சதுர்பெறுதல் 1691
 சதுர்வேததாற்பரியசங்கிரகம் 1777
 சதுர்வேதமங்கலம் 1665 பக். 636
 சதுரங்கக்குதிரை 1588
 சதுரங்கமடல் 1795
 சந்தாபந்திர்தல் 820
 சந்தானகுரவர் திருநட்சத்திரங்கள்
 1891
 சந்தானம் 1288
 சந்தி 1809
 சந்திசதுக்கங்கள் 449
 சந்திரகளங்கம் 2183
 சந்திரகிரிகர் 1280
 சந்திரகுலபதி 2065
 சந்திர—குலம் 938;—குலபதி 2065;—
 குலேசன் 924
 சந்திரஞரியரளவு 1272
 சந்திரசேகரவாணன் 1260
 சந்திரபகவான் பக். 32

சந்திரமௌலி 1716 [1250
 சந்திரவாணன் 1250;—கோவை
 சந்திரன்—(வள்ளல்) 1041, 1233;—
 கனப்பாளன் 2066;—திருமால் ம
 னத்துதித்தவன் 127 [1272
 சந்திராதித்தர் உள்ளவளவு 1123,
 சந்திரோதயச் சிறப்பு 103, 1924
 சந்திரோபாலம்பனம் 1602
 சந்திவிக்கிரகம் 786
 சப்ரமஞ்சம் 1298
 சபாரஞ்சிதம் 1789
 சபித்தல் 1407
 சபைகூட்டுதல் 1728
 சபையில் நூற்றொருவர் சிறத்தல்
 சம்பத்து 262, 1574 [276
 சம்பந்தச்சர்க்கரை 1338-40
 சம்பந்தஞ்செய்தல் 889
 சம்பந்தப்பெருமாள் 599
 சம்பந்தமாமுனிவன் 2061
 சம்பந்தமுனிவர் 1953
 சம்பந்தர்—தேவாரமோதும் மண்டப
 ம் 1072;—திருநட்சத்திரம் 1878;—
 பாடல் 1874;—வயது 1572
 சம்பந்தன் 1572;—வணிகர்கோமான்
 1953
 சம்பராசன் 1200-1
 சம்பன்மலை 1201
 சம்பிரதி 1753
 சம்மானவார்த்தை 1366
 சமண் 1812
 சமணர்கோயில் 1565
 சமனூல் 363
 சமத்தானபதி 1284
 சமத்திச்செய்யுள் 1921, 1967
 சமநிலை 1530
 சமநிலைமருட்பா 581
 சமயகுரவர்—திருநட்சத்திரம் 1878;—
 வயது 1877
 சமயதிவாகரம் பக். 55-8
 சமயந்தொறுநின்ற தையல் 117
 சமரகோலரகலன் பக். 594
 சமரபீரு 783
 சமழ்த்தல் 866

சமாதிக்ஞழி 1316 [1603
 சமுசை-சமுத்தி 1200, 1572, 1600,
 சயங்கொண்டசோழமண்டலம் 1219
 சயங்கொண்ட சோழன் 783
 சயங்கொண்டார் 180; பக். 596
 சயசின்கன் 782, 784
 சயத்தம்பம் 834, 1244
 சயதரன் 802
 சயதுங்கன் 1474, 1490, 1499
 சயந்தன் 1045
 சயப்பாவை 782
 சயமகன் 798, 811, 819, 938
 சயமடந்தை 829, 896, 906, 907
 சயமாது 812
 சயவீரன் 1969
 சர்க்கரை 1337-8, 1341, 1383;—
 எச்சில்வாய் கழுவிவது 1279;—
 தேவி 1340
 சர்க்கரைப்புலவர் 1643;—குமாரர்
 சர்வசங்காரம் 1340 [1755
 சரக்கறை 1249
 சரச்சுவதியந்தாதி பக். 529
 சரச்சுவதி கூத்தர்க்குத் தம்பலங்
 கொடுத்தது 813
 சரசோதிமாலை 2070
 சரணங்கள் 195
 சரணுகதித்தல் 1851
 சரபுங்கம் 2207
 சரபேந்திரன் 1798
 சரபோஜிகாராஜன் 1951, பக். 638
 சரபோஜிராஜன் குதவஞ்சி 1798
 சரராமன் 1136, 1495
 சரவணப்பெருமாட்கவிராயர் 1797
 சரவணப்பெருமாள் 1795
 சரவணப்பொய்கை 1252
 சராசந்தன் பக். 600
 சரித்தல் 1711
 சுருக்கரைப்புலவர் 1753-4
 சுருக்கரைமாமணி 2130
 சுருவமானியப்பட்டயம் 957
 சுருவமானியம் 957
 சுருவார்த்தசாரபூடணம் 2089
 சுருவுதல்—எதிர்த்தல் 1365

சல்லிநகரண்டான் தில்லைம்பி 1657
 சல்லியாண்டான் 1656
 சலசலத்தல் 1411
 சலராசி 916
 சவ்வாதுக்கவி 1757
 சவ்வாதுப்புலவர் 1298, 1360, 1757
 சவரிப்பெருமாள் 28 [-8
 சலித்தற்பொருட்டானமந்திரச்செய்யுட்கள் 1395-6
 சவுக்கடி பக் 611; 1337
 சவுந்தரபாண்டியன் 2101
 சவுந்தரன் 1260
 சவுந்தரியலகரி 1652
 சவுபாக்கியம் 418
 சவுமியமூர்த்தி 1783
 சவையப்பநாயன் 1611
 சளுக்கர்கொடி பக் 522
 சளுக்கரைச் சோழன்வென்றது 46
 சளுக்கி 786
 சளுக்கிஆகவமல்லன் 784
 சளுக்கியமானிகை தகர்ப்பித்தது 783
 சற்குணசிந்தாமணி 1319
 சற்குணம் 2601
 சற்று 1331
 சன்மதி 2032
 சன்மார்க்கசித்தி 2062
 சன்னாசிக்கிராமம் பக். 636
 சனகராஜன் 784
 சனகாபுரம் 1537
 சனாகச்சன்மதி 2032
 சனது 1797
 சனந்தாங்கி 1026
 சனந்துறுமி 700
 சனநாதன் 786
 சனற்குமரன் 2046
 சனி குளஞ்சேர்தல் 865
 சனிப்பெருமாள் 1282
 சனியூர் 1582
 சாக்கியகுடாரன் 1651
 சாக்கியம் 1812
 சாக்கியவேந்தர்கொடி பக். 534
 சாகம் 1391
 சாங்கப்பை 784

சாங்கமய்யன் 783
 சாடி 449
 சாணக்கியன் 858
 சாணர் 1199
 சாணூர் 735
 சாதக சிந்தாமணி 1778
 சாதகர் 1899
 சாத்தன் காமக்கோட்டங்காவல் 777
 சாத்திரம்பார்த்தல் 946
 சாதனக்கல் 1907
 சாந்தவிங்கதேசிகர் 1959-60
 சாந்திமத்திய 782
 சாந்துப்புலவர் 1755-6
 சாம்பூர்வடகரை பக். 591
 சாமந்தர் 786
 சாமரை 145;—அலமருதல் 173;—
 இரட்டுதல் 188
 சாமுண்டராயன் 786
 சாமுண்டையன் 1122
 சாயக்குதிரை 1588
 சாய்மொழி 1820
 சாயக்காரர் 1735
 சார்பு - பற்றுக்கோடு 2
 சார்வபூமன் பக். 627, 631, 925,
 1796, 1205-6, 1526-8
 சார்வபௌமர் 892, 925
 சாரங்கபாணிதலம் 2121
 சாலியரான நாயனார் 1872
 சாலியரிச்சூடு 528
 சாலிவருடம் - சகாப்தம் 1965
 சாலிவாகனசகாப்தம் 1977, 1799
 சாலிவாடிபுரம் ஞானப்பிரகாச முனி
 சாலினிகுத்து 546 [வர் 1906
 சாலேகம் 693, 1036
 சாலைக்கிராமம் 1231
 சாலேகலமறுத்தது 895
 சாலைமுத்துக்கிட்ணன் 1319
 சாலைவிண்ணன் 1152
 சாவ்கநிலை 1651
 சாவகம் 2108
 சாவது இனிதாமிடம் 272
 சாவவும் வாழவும் பாடிய அங்குத்
 வெண்பாக்கள் 1395-6

சாவில் துடிக்கொட்டுதல் 710
 சாவேறு 799, 1110. பக். 580
 சாழல் 2039
 சாளுவத்திருமலைராயன் 1238
 சாளுவநாயக்கர் 1640
 சாறட்டகட்டி 2130
 சான்றாரான நாயனார் 1872
 சான்றோர் 995, 1552
 சானகி 31
 சானந்தகணேசன் 1777
 சாஸனமுடிவுப்பாடல் 1987-8
 சிக்கென்பூசனை 227
 சிகை 304
 சிங்காசனம் 159, 173
 சிங்கனம் 799, 911
 சிங்கனார் 819
 சிங்கனான் 786, 800
 சிங்கத்தின் வருணனை 178
 சிங்கநகர் 1796
 சிங்கப்பால் 1148
 சிங்கப்பெருமான் 1264
 சிங்கபீடம் 145
 சிங்கபூபன் 1253
 சிங்கம்-நரசிங்கம் 1511
 சிங்கவேறு நான்குதாங்கிய ஆசனம்
 புத்தர்க்கு 203
 சிங்கனம் 892, 1472, 2108-9
 சிங்கனார் 783, 801, 811, 906, 1351
 சிங்கனார் ஈழமண்டலம் 780
 சிங்கள வீழ வரசர்கள் 783
 சிங்கன் 971
 சிங்காத்திரி 1244
 சிங்காரித்தல் 357
 சிங்கை 938, 1208, 1213 பக். 602
 —கோ 1208;—ஆரியன்-1204,
 சிங்கையூர் 1747 [1676]
 சிட்டப்பெருமான் 1072
 சிட்டர் 34, 358, 1123
 சிணங்குதல் 1935
 சித்தபரிபூரணன் 1795 [595]
 சித்தலிங்கமடத்துச் சாஸனம் பக்.
 சித்தன்வாழ்வு 2099
 சித்தாந்தசிகாமணி 1944, 2062

சித்தாந்தத்தொகை பக். 35, 55
 சிந்தாந்தப்பிரகாசிகை 1970
 சித்தாந்தவுபாயநிட்டை 2062
 சித்தி786;—எண்பத்தொன்பது187;-
 சிவஞானசித்தியார் 1902
 சித்திபடர்தல் 310
 சித்தியார் 2044
 சித்திரக்கா பக். 34, 530
 சித்திரகாரிகள் 271
 சித்திரங் கைப்பழக்கம் 275
 சித்திரத்தனுமனைப்பாடியது 1528
 சித்திராங்கதை பக். 587
 சித்திராவதானம் 1789
 சித்திரலித்தார கலி 1713
 சிதம்பரசாஸனம் பக். 217, 598
 சிதம்பரப்பாட்டியல் 1669-72
 சிதம்பரபுராணம் 1668, 1669, 1671
 சிதம்பரபூபதி 1925
 சிதம்பரபூபன் 1976
 சிதம்பரமடம் 1950
 சிதம்பரரேவணசித்தன் 2083-86
 சிதர்தருதல் 1716
 சிதலைமௌவல் 1122
 சிந்தாமணி 215, 1047, 1552, 1555,
 சிந்தினவார்த்தை 1847 [1665]
 சிந்துரத்திலதம் 1200
 சிபி 587, 743
 சிம்மாசலத்தில் சயத்தம்பம் 1244
 சிரக்காலம் வாழ்தல் 1271
 சிரகரகம்பிதம் 1683, 1728
 சிரச்சிங்காதனம் 1482
 சிரந்தை 54
 சிராமலை 1568, பக். 20
 சிரிபட்டர் 1639
 சிரிகார்தன் 892
 சிரிகோச்சடைவன்மர் 897
 சிரிபாரந்தகன் 895
 சிரிமனோகரன் 889
 சிரிமாறவர்மன் 889
 சிரிராசர் 1122
 சிரிவரன் 889
 சிரிவல்லவன்மகன் 786
 சிரிவிக்கிரமசோழதேவர் 1122

சிரீவிரபாண்டியதேவர் 896
 சில்செவியன் பஸ்கேன்வியன் 994
 சிலப்பதிகாரம் 1433, 1557
 சிலம்பன் திருவேங்கடன் 1034
 சிலம்பி பக். 334
 சிலம்பிக்குடு 355
 சிலம்பிதன்கூடிழந்தநாள் 569
 சிலைப்பெருமாள் பக். 352
 சிலை பூட்டிழிவித்தல் 890
 சிலையெழுத்து 1291
 சிவக்கியானி 362 [1798
 சிவக்கொழுந்து 1754;— தேசிகர்
 சிவகங்கை அரசர் 1758; 1796
 சிவகங்கையார் 1794
 சிவகதி 140, 159, 172, 299
 சிவகிரித்தலைவர் 1365, 1792
 சிவச்சுடர் தானையாகியதன்மையா
 சிவசமயபரிபாலன் 1894 [என் 1552
 சிவஞானசித்தி 1901, 2052-66,
 2055-8;—சுபக்கப்பிரிவு 2053;
 பரபக்கப்பிரிவு 2054
 சிவஞானதேசிகன் (சிவஞானமுனி
 வர்)—1968, 1972
 சிவஞானதேவன் 1971;—சிவப்பிர
 காசர் ஞானசிரியர் 1924-5
 சிவஞானபோதம் - அதிகரணத்
 தொகை 2048-9;—சூத்திரக்
 கருத்து 2050;—சூரணிவேண்
 பாக்களின் தொகை 2047
 சிவஞானமாதவன் 1970, 1974
 சிவஞானமாபாடியம் பக். 440
 சிவஞானமுனிவர் 1968-9, 1970,
 1972, 1974;—கலைசச் செங்கழு
 நீர்விநாயகர்பின்னாத்தமிழ் பாடிய
 காலம் 1968;—சமத்திபாடிப்
 பொற்கிழி பெற்றது 1967;—
 சிவகதியடைந்தகாலம் 1971;—
 மாணுக்கர்பாடியதுதிகள் 1972-3
 பக். 640
 சிவஞானவனுபவி 1681
 சிவஞானவேந்தல் 1924
 சிவதலத்தார் 1565
 சிவதலத்தொகை 86

சிவந்தகவிமேகம் 1630
 சிவந்தான் மலைப்பல்லவன் 1274
 —6;—உலா பக். 608
 சிவப்பழபன் 2090
 சிவப்பன் 1317;—முருகக்கடவுள்
 சிவப்பிரகாசக்கருத்து 2061 [1731
 சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் மாணுக்கர்
 சிவப்பிரகாசத்திருவன் 1366 [1946
 சிவப்பிரகாசம் பக். 441, 1889, 1894
 சிவப்பிரகாச முனிவர் - கருணைப் பிர
 காசர் சிவபதமாடைந்தபோதுபாடி
 யது 1939;—சகோதரர் திரு
 மணக்காலத்துப் பாடியது 1934
 —8;—சமத்தி பாடியது 1921;
 —தந்தைபாடல் 1945;—பாடிய
 பிரபந்தங்கள் 1944;—வேதாந்த
 சூடாமணி பாடியது 1942
 சிவப்பிரகாசலிகாசம் 1944
 சிவப்பிரகாசவுரை 1895
 சிவப்பிரகாசன் (மதுரை) 1895
 சிவப்பிரகாசையன் 1946
 சிவபிரான் - அட்டவீரட்டத்தலம்
 கள் 88;—ஆண்பெண்ணுருவச்சி
 ர்ப்பு 55;—ஈரணிபெறுதல் 54;—
 கடைதொறும் பலிக்குவருதல் 46;
 —கரிகால் ஏந்தி ஆடுதல் 64;
 —காதில் இரண்டு கந்திருவர் 1566;
 —காலக்கடவுளாதல் 54;—சூத்து
 63, 64; கொன்றைச்சிறப்பு 60;—
 சங்கத்திருந்தது 1549;—சடை பக்.
 16;—சிரந்தையிரட்டு விரலன் 54;
 —செங்கண்மலைப் பாகத்துடை
 மை 39;—திருமேனி வருணனை
 54-5;—துடிக்கொட்ட விநாயகர்
 ஆடுதல் 97;—துடைகளில் மணி
 யணிதல் 54;—விடற்றில் ஆலம்
 அமிர்தான காரணம் 40;—முடிப்
 பிறை 61;—முலைச்சுவடு பெற்றது
 43;—மோட்டாமை பூண்டது 42;
 வன்னியினம்பாசிலையணிதல் 58.
 சிவபுரத்தான் 1047
 சிவமறையோர் நால்வர் நாயன்மாறில்
 சிவமறையோன் 1123 [1872

சிவரகசியம் 1951
 சிவலோகநாதன் 1216
 சிவாக்கிரதேசிகள் 2058
 சிவாக்கிரயோகிகள் 1899, 1900,
 சிவாகமங்கள் 1892 [2057
 சிவாச்சிரமத்தேற்றம் 2062
 சிவார்ச்சனை 938
 சிற்பநூல் பக். 520
 சிற்றம்பலக்கோவை 2042
 சிற்றம்பலம் 68
 சிற்றம்பலவர் 1761
 சிற்றம்பலவன் 1225, 1888
 சிற்றரசர் 978
 சிற்றரசூர் 1459
 சிற்றான் 1332
 சிற்றிசை 1384
 சிறக்கணித்தல் 543
 சிறப்பு - விழா 498
 சிறிய இரத்தினகவிராயர் 1694
 சிறியவிழைப்புள்ளகாலுன்னம் 726
 சிறியாரியல்பு 256
 சிறுக்கரை 1420
 சிறுகரும்பூர் 2089
 சிறுகாக்கைபாடியியார் 1997
 சிறுகுறள் களவழியிசைபாடல் 100
 சிறுகுன்றநாடு 1218
 சிறுதகையார் 255
 சிறுதேருருட்டல் 1252
 சிறுதேவபாணி பக். 14
 சிறுபஞ்சமூலம் 1440
 சிறுபாண்டரங்கன் 1384
 சிறுபாணுறு 2090
 சிறுமகன்வருணனை 1009
 சிறுமேதாவியார் 1334
 சிறுமைபெருமைக்கு இருவரம்பு
 சிறுவரை 239 [1536
 சிறுவிழைக்காலம் 273
 சிறைகெழுவாரணம் 718
 சிறைபடுவ 561
 சிறையிலாங்கரம் 243
 சிறையெனப்படுவது 819
 சிறைவிடுதல் 510
 சின்னணுச்சான் 1367

சின்னத்தம்பிப்புலவர் 1370
 சின்னநல்லநயினான் 1907
 சின்னப்பிரதானி கிருஷ்ணையங்கார்
 [பக். 610
 சின்னபின்னஞ்செய்தல் 786
 சின்னம்படுதல் 1499
 சின்னமனத்தார் 1770
 சின்னமனூர்ச்சாஸனப்பகுதி 892
 சின்னூல் 1719
 சின்னையவாத்தி 1790
 சினவரன் 142, 164
 சினவேள் - அருகக்கடவுள் 151
 சினனூர் அருமறைநூல் 152
 சிகாழி அருணாசலக்கவிராயர் 1763-6
 சிகாழிச்சிற்றம்பலநாடிகள் 1893
 சிகாளத்தி பக். 634
 சிகாளத்திப்புராணம் 1944
 சிகைத்தானன் 1334
 சிட்டுக்கவி 1247, 1679, பக். 637,
 சித்தலைச்சாத்தர் 1384 [1789-97
 சிதக்காதி 1305-16
 சிதளசந்தரமுகம் 1706
 சிதம் - (நாடு) 2107
 சிதாபிராட்டியின் கைக்கிளை 346,
 சிதைக்கிறைவன் 1710 [688
 சிநக்கரசர் 1645
 சிநக்கன் 1452, 1458
 சிநிவாசசீயர் 1871
 சிநிவாதன் 1691
 சிபராந்தகன் 1166
 சிபாததாளி 1621
 சிப்பில்குதல் 307
 சிமான் 1313
 சியகங்கன் 1224, 2032
 சியஞ்சுமந்த மணியனை 136
 சிர் - இசையோகை 1521
 சிர்ச்செல்வி 782
 சிர்நக்கர் 1053
 சிரகத்தார் வணிகன் 1691
 சிரங்கத்தார் 1597
 சிரங்கம் 1598
 சிராசராசன் 1047
 சிராமன் (பெயர்) 1729

சீரைவெண்டலைச்சிறுபுன்கொண்டூர்
சீலப்பயன் 227 [350
சீலவதம் 199
சீவகசரிதை 1665
சீவகசிந்தாமணி 2024-5
சீவகசிந்தாமணிச்சுருக்கம் பக். 636
சீவகசிந்தாமணியிலம்பகத்தொகை
சீவகன் - ஆசீவகன் 2054 [2025
சீவகன்பெற்ற பதினாறுபேறுகள் 764
சீவல்லபமாறன் பக். 634
சீவல்லபமதனராசன் 783
சீவலமாறன் 963, 964
சீவலவன்களவழிநாடு 967
சீவலவேள் முடிசூடியகாலம் 956
சீவன்முத்தி 1890
சீவிலிமாறன் 1622 பக். 634
சீனம் 907, 2108
சீனர் 819, 906
சீனாபுரம் பக். 628
சுககிரீவன் 936
சுகதி 1047
சுகந்தாதிபுனைதல் 956
சுகரக்கொடி 786
சுகிருதவிரதம் 403
சுகீந்திரவாதி 1986
சுட்டல் 1429
சுட்டி யீந்தவன் 1129
சுகுகாட்டிலுள்ளபொருள்கள் 281
சுகுகாடு உலகினுருவமுடையது 713
சுண்ணம் 2039
சுணங்கன் 259
சுத்தப்பசும்பொன் 1455
சுத்தப் பாழ்வீடு 1640
சுந்தரகண்டிகை 786
சுந்தரச்சோழர் 188
சுந்தரசோழன் 784
சுந்தரத்தோள் மாவலிவாணன் பக்.
சுந்தரத்தோள் மீனவன் 904 [1007
சுந்தரபாண்டியம் 1265; பக். 290-
1, 638, 1705
சுந்தரபாண்டிபன் 783, 897-905,
1705;—கோபுரம் 908;—பேரூர்
கள் 900

சுந்தரபாண்டியன் தொகுதி 2065
சுந்தரமாவலி 1198
சுந்தரமூர்த்திகள் 1877-8, 1802,
சுந்தரவிலாசம் 1789 [1876
சுந்தரலிங்கமுனிவர் 1958
சுந்தரன் - இராமன் 1602, 1873
சுந்தரி - துர்க்கை 51
சுந்தோபசுந்தர் 761
சுப்பிரதீபக்கவிராயர் 1361, 1740
சுப்பிரமணியதீக்கிதர் 1706-9,
சுப்பிரமணியன் 1761 [1718
சுபசோபனம் 1371
சும்புளித்தல் 775; பக். 552
சும்மா 1590
சுமானமாப்பூதன் பக். 241
சுமுகப்பிரதாபன் 1302
சுயம்பாடுதல் 1793
சுயம்பிரகாசன் 1791
சுரதம் 403
சுரநதி 8
சுரம்போக்கு 1360
சுரிப்படங்காப்போதிகை 1303
சுருக்குண்ணுதல் 1801
சுருக்குதல் - அழித்தல் 500
சுருதியுந் தமிழும் 907
சுருந்தருதல் 1728
சுரேந்திரப்போத்தரையன் 972
சுரைபடர்ந்து வேளைபூத்தல் நாட்ட
[ழிவுக்குறி 494
சுரை பொய்யாமை 853
சுரைய கரந்தபால் 219
சுலாவுஞ்சுண்டும் 371
சுவர்ணமாப்பூதன் பக். 241
சுவரன்மாப்பூதன் 1029
சுவா பக். 321
சுவாகா 1395-6
சுவாமிநாததேசிகர் 1717-8, 1720
சுவாமிநாதன் துணைவன் 1792
சுவானமாப்பூதன் பக். 241
சுவேதவனமெப்பகண்டான் 1896
சுவேதவனன் 2045
சுழியல் 87
சுள்ளற்கோல் 863

சுள்ளிச்சூழ்மதில் 782

சுனை 2178

சூகுட்டுர் பக். 258

சூட்டு - ஆழியறுப்பு 168

சூடாமணி 907

சூடாமணிகண்டு 2078-81

சூடாமணியுள்ளமுடையான் 2088

சூதில் சோழன்தேவியின் சிறப்பு
[1486]

சூர்மருங்குத்த நெடுவேள் 760

சூர்மா 99, 101

சூர்வென்றோன் 98

சூரணி 2047

சூரபதுமனுக்கு ஈருரு 100

சூரன் 400

சூரியகாங்கயன் 1343

சூரியகாந்தி 1305

சூரியசந்திரரின்மீதும் விளக்கு ஒளிர்
[தல் உவமை 1539]

சூரியபகவான் பக். 30

சூரியன்—இமையால் மறைதல் 12-

3;—சூத்தனாக உருவகம் 2187

கடம்பூத்த தாமரையாக உருவகம்

124;—திருமாலுக்கு உதவுமுறை

122;—மைந்தன் - 1635

சூரியோதயம் 504, 2185-8

சூரை 281-2

சூல் முற்றிய மகளிர்நடை 969

சூலிமுதுகில் அன்னமிட்டவன் 1148,

சூலை 2150 [1228]

சூழகம் 1047

சூழனகர் 892

சூழிமஞ்செய்தல் 786; பக். 170

சூளாமணி 2026

சூளிகைமாளிகை 1047

சூளுறவு 709

செக்காசப்பொட்டிமக்கள் 1501

செக்காரான நாயனார் 1872

செக்காரும் புகாரும் 1469

செக்கை மருங்குற்கு உவமையாக்கல்

செகதண்டம் 1474 [1617]

செகராசசேகரன் 1212-3, 1675

செகராசர் 1373

செகற்பதி 2050

செங்கட்சினவேள் 151

செங்கண்சிவப்பித்தல் 495

செங்கண்மால் 163

செங்கணன் - அருகன் 145

செங்கல் (ஊர்) 1226

செங்கல்தங்கமாக்கியது 1876

செங்கலங்கைவடுகன் 1226

செங்கலறுப்பித்தல் 1565

செங்கழுநீர்க்கிழங்கிழுவண்டாகப்

பாடியது 1831

செங்கழுநீர்விநாயகர் 1968

செங்கற்கட்டடம் 1271

செங்காட்டுக்கோட்டம் 1444

செங்கால்வெட்சி 423

செங்கிடை 1001

செங்குந்தக்குலம் 1622 [597]

செங்குந்தர்பிரபந்தத்திரட்டு பக்.

செங்குந்தரிட்டதலைச்சிங்காதனத்

திருந்து கூத்தர்பாடியது 1481

செங்குந்தவீரரைக் கூத்தர்புகழ்ந்

செங்குன்றம் 1168 [தது 1482]

செங்குன்றை 1257

செங்குன்றையூரன் 1282

செங்குன்றையெல்லன் 1040, 1341

செங்கோட்டுவெண்பா 1773

செங்கோட்டையார் 957

செங்கோடு 889, 1272

செங்கோசெங்கிரை 820

செங்கோற்சிறப்பு 561-2

செஞ்ச 1217

செஞ்சாயக்காரர் 1735

செஞ்சி 1336

செஞ்சுடர்மௌலிவெஞ்சுடர்வான்

செஞ்சோற்றுக்கடன் 703 [வன் 1047]

செஞ்சோற்றுநிலை 443

செஞ்சோற்றுவிதைநீர்தல் 532

செட்டி 416, 1501

செட்டிகள்மேல் இசையாபிரம்பாடி

யது 1469

செட்டிகளின்பரிபாஷை 1606

செட்டிப்பிள்ளையப்பன் 1348

செட்டிபழிதீர்த்தவன் 1228

செட்டிச்சுரம் 1123
 செடிசெய்தல் 141
 செண்டு 777
 செண்டாந்திரியடித்தது 2064
 செண்டுலெனி 822
 செண்பகமாறன் 935, 937
 செண்பகவனம் பக். 591
 செண்பை 938
 செத்தில் - செத்திலாப்பந்து 2040
 செத்து - ஒத்து 1808
 செதுமுலை 703
 செந்தலை 1606
 செந்தலைச்சாஸனம் 238-9
 செந்தமிழ் 1395, 1452
 செந்தமிழ்க்கடல் 1717
 செந்தமிழ்க்காரி 2065
 செந்தமிழ் நாப்பழக்கம் 275
 செந்தமிழ்நூல் 896
 செந்தமிழ்முனி 2101
 செந்தமிழர் 1061
 செந்தியப்பன் 1772
 செந்தூரில் உபதேசகாண்டம் அரங்கேறியது 1698
 செந்தொட்டி - பட்டப்பெயர் 1792
 செந்நாப்புலவர் 1384, 1815
 செந்நிலத்துப்போர் 870, 889, 892
 செந்நிறம் 626
 செந்நூந்தாங்குதல் 1265
 செப்பேட்டில் மூவர்தேவாரம் எழுதியது 1088
 செம்பழுக்காய்வெள்ளியொடேந்தி உபசரித்தல் 691
 செம்பிநாடு 1665 [1650
 செம்பியர்-ன் 906, 1472;—கோண்
 செம்பியனைவன் கழுக்குன்றன் 1252
 செம்பியன் திழானடி 819
 செம்பியன்சேய் 548
 செம்பியன்முன் வயிற்றந்தவன் 1382
 செம்பியனைவயம் 1564
 செம்புலசெல்வர் 1536
 செம்பூட்சேய் 866
 செம்பூட்சேயார் கூற்றியல் 584
 செம்பூர் அறமாதுவான் 1246
 செம்பொன்தில்லைவையந்தவன் 802

செம்பொருள் 1819
 செம்மற்பட்டி 1725
 செம்மாத்தல் 899
 செய்யகனத்தூர் 1154
 செய்கை - சேயூர் 1252
 செய்தல் - கொடுத்தல் 1322
 செய்நன்றிகொல்லல் 231
 செய்யாரெனினுந் தமர் செய்வர் என்
 செய்யான் 106 [னுஞ்சொல் 653
 செய்யுட் பயிர் 1329
 செய்யூர் ஊவையினுன் 1335 [1804
 செயற்கொண்டான் 1469-70, 1799,
 செயற்கொண்டாரும் அபயனும் 180
 செயநிகரரசன் 1336
 செயதான் 820
 செயதங்கன் 1286, 1521
 செயபத்திரத்தான் 786
 செயமகன் 834
 செயலக்குமி 1734
 செயலூர்ப் பெருஞ்சுவனார் 1384
 செருந்தை 1035
 செல்கதி 297
 செல்காலம் 1580
 செல்லக்கிடவெனல் 1458
 செல்லுமன் 1744
 செல்லுமாரிசியர் முண்டப்பெருங்கும
 ரர் 1384 [801
 செல்வத்துயர்ந்தான் குலத்திற்றூழ்தல்
 செல்வநிலையாமை 295, 309-15
 செல்வப்போர் 1023
 செல்வம் மக்களினத்தேய் வீண் 243
 செல்வரில்லத்து நல்குந்தார் உவமை
 செல்வாக்கு - வாய்மை 1356 [610
 செலவு 427-9
 செய்வகைசெய்தவன் பெருமை 714
 செய்வந்திதுணைவன் 1266-8
 செய்வந்தி 1282
 செய்வந்தியீசர் 1282
 செய்வந்திலிங்கமுனி 1762
 செய்வானம் 2182
 செவ்வி - உடம்பு செவ்வை 557
 செவ்விலிமேட்டுப் பாகற்காய் 2133
 செவ்வூர்ச் சிற்றம்பலக்கவிராயர் பக்.
 செவ்வைச்சுடி 1653 [315
 செவ்வைச்சுடிவார் 1652-3
 செவியறிவுறா 580-1

செழியதரையன் } 1247—8
 செழியன்
 செழியன்வானவன் 889
 செழுவைகாவலன் 911
 செழுவைப் பரிப்பெருமான் 1542
 சென்னபட்டினம் 1791
 சென்னி 2152
 சென்னியகனங்கன் 649, 1484
 சென்னைத் தென்னியசிங்கபூபன் 1791
 சேக்கிழார் 1697, 1882;—திருநட்
 [சத்திரம் 1878
 சேக்கிழார்புராணம் பக். 622
 சேட்சென்னி 617
 சேட்டலர் 137
 சேட்டை 260
 சேட்பொருள் 1819
 சேடகச்சண்டை 1047
 சேடகம் 112
 சேடாவதாரன் 1251
 சேடி - அழகு 112
 சேதாவினெய் 1420
 சேதி 189
 சேதிகம் 182
 சேதிபம் 911
 சேதிபன் 1137
 சேதிபன் பிள்ளைபெருமான் 1139
 சேதிமாநாடு 2144
 சேதியம் பெருநெறி 1651
 சேதியர் 819
 சேதிராயன் 1297, 1137 [1676
 சேதுராவலன் பக். 602, 637, 1207,
 சேதுநாட்டில் மறைபெய்யப் பாடியது
 1918
 சேதுபதி - 1284—1303, 1745,
 1790—1, 1793;—தரிசனம் 1284,
 1788;—தானம் 1919;—மணிவா
 சல் 1797;—மந்திரி 1297, 1299,
 1301—3 1754, 1759—1795;—
 முல்லைமலை 1793—4;—வாசல்
 1789, 1792, 1794—6
 சேதுபதி ரகுநாதன் 1762
 சேதுவாசல் 1300
 சேதுபுராணம் 1905
 சேதுமாக்கதை 1905
 சேது மூலாகாதுரந்தரன் - பக். 602
 சேந்தம்பூதூர் 1384

சேந்தமங்கலம் 897
 சேந்தன் - 889, 996, 1021, 1022,
 1967, 2071—6;—சிங்களத்தரை
 யனைப் புறங்கண்டது;—பொன்
 பற்றிகாவலன், தொண்டைமான்
 சேனாபதி 187
 சேந்தையர்காவலன் 1901
 சேம்பு 1581
 சேய்ஞலூர் 1568
 சேய்ஞலூர்மன் 1986
 சேய்மொழி 1819—20
 சேயிலாச்செல்வம் வீண் 243
 சேரநாட்டுச் சிறப்பு 2092
 சேரநாட்டெல்லை 2091
 சேரமான் 462, 482, 1195, 1404 -
 6, 1420, 1430;—கொடி புன் 1495
 சேரமான்பெருமான் நாயனார் - பக்.
 18, 529
 சேரமான்பெருமான் வஞ்சிமார்த்தான்
 சேரர்சிகாமணி 1433 [டன் 1138
 சேரல் 1408
 சேரலர் 819;—கோன் 874, 1408
 சேரன் 602 - 16, 768—774, 1185,
 சேரன் குலசேகரன் 1827 [1876
 சேரன் செங்குட்டுவன் - பக். 614
 சேரன்பாட்டு 1002, 1460, 2202
 சேரன்போந்து 690
 சேரன்மகள் 1054
 சேரன்யானை 509
 சேரனைக்கண்டு ஓனவைபாடியது 1419
 சேலத்தாசன் 1247—8
 சேலத்தின் தாக்கீர்த்த செழியன்
 சேலம் 1247 [1297
 சேலேவண்ணன் 693
 சேவகம் 88
 சேவப்பநாயக்கர் - பக். 607, 1263
 சேவலங்கொடியோன் 866
 சேவூர்ப்போர 875
 சேவெழுதல் 1205
 சேற்றார்த்தலைவர் 1360
 சேற்றாரர் 1367
 சேறை 1773
 சேறைச் சந்திரசேகரன் 1260
 சேறைச் சொக்கநாதப்புவர் 1773
 சேனாபதிபொன்னன் 1367
 சேனாவரையம் 1719

சேஷாத்நிதி 1273
சையம் 799
சையமலைச்சிறைத்தீர்கண்டன் 570
சைவசிகாமணி 1721, 1883
சைவசித்தாந்தச்சட்டை 1970
சைவசித்தாந்தசாத்நிரத்தொகை 2044
சைவப்பெரியார் பக். 438—466
சைவபரிபுலன் 2058
சைவர்க்குந் தாதர்க்குஞ்சண்டை 1597
சைவராசபண்டிதன் 1676
சைவலம் 170 [பு 140
சைனமதத்தில் ஒருபொருட்கிருதுணி
சைனமதவிய்யங்கள் பக். 530
சைனர்க்குச்சிறந்த மலைகள் 183
சைனவேதங்கள் 530 பக். 533
சோக்கட்டான் 1795
சொக்கநாதநாயக்கர் பக். 610
சொக்கநாதப்புலவர் 1318, 1327,
1740, 1773
சொக்கநாதன் ஆட்டாவதானன் பக்.
சொக்கப்பநாவலர் பக். 640 [640
சொக்கப்புலவர் 1952
சொக்கர் 1265
சொக்கலிங்கன் 1797
சொக்கன்குதிரை 1588
சொக்கேசனார் 1269
சொல்லென்னும் போது 2159
சொல் நல்லார்தீயார்களை அறியுங்கருவி
சொல்லியற்புலவன் பக். 611 [246
சொல்வன்மை 1530
சொல்வென்மை பழியுடைமை 531
சொலிய 191
சொற்கணுனர் 889
சொற்கள் ஒருநான்கு 2082
சொற்கோ - நாவக்கரசர் 1873
சொன்மகள் நோதகத்திடத்தல் 1549
சொன்மார்பெய்தல் 1379
சொன்னவாற்றியார் 1218 பக். 603
சொன்னால் வாய்மணத்தல் 1732
சோடசாவதானம் 1791
சோனாட்டுச் சிவதலத்தொகை 86
சோனாட்டுச்சிறப்பு 2094—7
சோனாட்டுர் 2097
சோனாட்டளவு 1500, 2093
சோனாடுவழங்கியருளிய சந்தரபான்
சோதி - சுவாதி 1878 [புயன் 906

சோதிமண்டலம் அருகற்குண்மை 161
சோதிவளாகம் 151
சோமசுந்தராகுரு 1789, 1790, 1792,
1795;—சுவாமி 1791, 1797
சோமசேகரர் 1949
சோமன் 1126—9, 1226, 1383;—
புலனை 1493;—வாசல் 1127
சோமன்வழி 2099
சோமீச்சுரன்கோயில் 1122
சோமேசர் 1298
சோலை (ஒருவன் பெயர்) 1319
சோலைமலை 22
சோலையாக வள்ளைக் கூறியது 1376
சோழ அயோச்யராசன் 784
சோழகந்தன் 784
சோழகுலவல்லி (ஊர்) 1055—6
சோழகோளன் 784
சோழகனகராசன் 784
சோழசிங்கம் 818
சோழநாடு 853, 1251
சோழபாண்டியன் 784
சோழமண்டலசாதகம் பக். 88
சோழமண்டலம் 1135, 1454
சோழவமிச்சரித்திரம் பக். 579
சோழவல்லபன் 784
சோழவளநாடு சோழநடைமை 2103
சோழவளவன் 906
சோழன் 617—49, 1185, 1409
சோழன் — நன்னகொள்ளக்கண்டகரை
2154;—சம்பர்மேற் புலியை ஏவி
யது 1511;—சம்பரை அழைத்துவர
ஆன்விட்டது 1136;—சம்பரை எய்
தது 1572;—காவிரியடைத்தது
1345;—கொடைச்சிறப்பு 840;—
சளுக்கரை வட்டசையில்வென்றது
46;—செல்வம் 838—9;—சையம
லைச் சிறைத்தீர்த்தது 570;—தேவி
யின் ஊடல் 1487—9;—தேவியை
மடியில்வைத்துப் பாடியது 1486;—
நெல்லுடைமை 768;—பகைவர்நாடு
854;—பாட்டு 1003, 1461, 2200;—
புறக்கொடை 1202;—மந்திரி
1051;—யானை 510—16;—வாக்கு
பக். 85;—வீரச்சிறப்பு 842
சோழன் அருமொழி 1979
சோழன் நல்லுத்திரன் 2012

சோழன்றேவியை உயர்த்திச் சூதாட்
 டத்திற் புகழேந்தி பாடியது 1486
 சோழன்புலவன்பாட்டு 1523
 சோழன்மகன் குற்றஞ்சொல்வோர்
 உலோக் குத்தியது 1797
 சோழன்முன் வயிறிடந்தவன் 1382
 சோழனதிகாரி 1048
 சோழனுடன் கம்பர் கோபித்தது 1500
 சோழனுந் தேவியும் 1492—4
 சோழியன் - சோழன் 889
 சோலேந்திரசிங்கம் 1144
 சோற்றுச்செருக்கு 1558
 சோறுகண்ட மூலி 1573
 சோனகம் 907, 2108
 சோனகர் 819, 897
 சூண்டு 1045
 சூட்பு 1427
 சூடு 1047
 சூண் 688
 சூயம் 1573
 சூயிறன்னசேண்வினங்குதிறலர் 584
 சூயிறும் திங்களுமன்ன வாய்மை 1530
 சூழன்மூதார் நரபதி 1045
 சூனக்கண்ணினான் 354
 சூனச்செல்வன் 1720
 சூனசம்பந்ததேசிகர் 1912
 சூனதேசிகன் 1824
 சூனப்பிரகாசர் பக்.—441, 1671;—
 மூலிவர் 1901, 1906;—வாக்கு
 சூனவாக்கி 1761 [2059
 சூனவரோதயர் 1594;—வரலாறு பக்.
 சூனாமிர்தம் 440 [632
 சூனாமிர்தவாசிரியர் 1882
 சூரிதல் 995
 சூமல் 493
 சூமிர்தல் 2167
 சூரிதல் 890
 சூயாகாபாணன் 646
 தக்கணலாடம் 782
 தக்கோலம் 782
 தகடே எறிந்த சேரன் 462, 483
 தகடேன் தன்மை 462, 1428
 தகடேயாத்திரைப்பாடல் 1426—30
 தகர் உவமை 470, 532
 தகரக்குழலான் 871
 தகைப்பு 1549

தங்கால் 1606
 தச்சளவு 2154
 தசநாரியம் 1894
 தசபாரமிதை 187, 188
 தசபன்மன் 784
 தசரதன் 482, 1677
 தசாங்கம் 2040
 தஞ்சை 906, 1120, 1954; - அரசர்
 1797-8;—கண்ணூர்கோயில் 1962;—
 காவலன் 1956;—கோவிந்ததீட்
 சிதர் 1956;—கோன் 892, 1014;—
 சாச்சுவதிமால்பிரதி பக். 69, 513;—
 தெரு 2116;—தயாபரன் 1236;—நாய
 கம் 1373;—மகாசன் 1796;—மன்
 னன் 1753;—யாதவர்கோன் 1124
 தஞ்சையிற் கரிகாலன் ஆட்சி 779
 தட்சிணகைகலாசபுராணம் 1676
 தட்டான் அளிக்கும் ஊர் 2143
 தட்டு 'கொட்டுந் தட்டு' 1122
 தட்டோடு 955
 தட்பங்கூர்தல் 1716
 தடாதகை 1267
 தடிக்கைவழி 780, பக். 159
 தடுக்கு 1640
 தடை 'போசனன்றடைகொண்டு' 900
 தண்டகடனாடு 511
 தண்ணீர்ப்பந்தல் 1051
 தண்ணுமை 1429;—தாந்தாம் என்
 றெழுதித்தல் 998;—தழீஇந்தாமென்
 னுவித்தல் 704
 தண்ணை 877
 தண்டத்தலைவர் 469, 897
 தண்டநாயகன் 786
 தண்டப்படுதல் 621
 தண்டபுத்தி 782
 தண்டமிழ் 1219 1341, 1465
 தண்டமிழ்நாடன் 1047
 தண்டமிழிதசாகாமுனி 1219
 தண்டமிழாலையன் 1122
 தண்டலங்கிழவன் 1569
 தண்டலம் 1983, 1984
 தண்டலம் ஒப்பனாதன் 1574
 தண்டாயுதன் 1264
 தண்டி 1564
 தண்டிக்கை 262, 1353, 1367
 தண்டிக்காரனோலை 1987

தண்டு 761, 780, 782, 783, 786
தண்டுபதி 799 [901
தண்டுவிதல் 1047
தண்டுவிடை எண்டிசையானிற்தல்
தண்டை 1863 [801
தத்து - விபத்து 1311
தத்துவங்கூறியவெண்பா 340
தத்துவஞானம் 1887
தத்துவஞானப்பிரகாசம் 167
தத்துவப்பிரகாசர் 362, 1637—46,
1902; — பாட்டு 262—3
தந்தப்பல்லக்கு 1728, 1734, 1796
தந்தவாயு 2156
தந்தாலோ 967
தந்திரம் 248 [1391
தந்தைய மக்கள் முகம்பாராக்காலம்
தப்புதல் - ஆடையொலித்தல் 1576
தபுதாரநிலை 712
தம்பட்டம் 1287
தம்பமாழுத்தி 1517
தம்பியால் நாகுகொள்ளப்பட்டவன் 993
தம்பை (ஊர்) 2070
தமனியம் 274
தமர் செய்யாரெனினும் செய்வர் என்
தமிழ் 2157—6 [னுஞ் சொல் 653
தமிழ்க்கடல் 1717, 2032
தமிழ்க்களித்த தலைவர்கள் 1382
தமிழ்க்காரி 1818
தமிழ்க்கிலக்கு 1718
தமிழ்க்குத் தொண்டிசெய்தோர் 1383
தமிழ்க்குப் பெருமான் 1256
தமிழ்க்கும்பன் 1792
தமிழ்க்கு விளக்கு 1387
தமிழ்க்குற்றம் அராவும் அரம் 1516
தமிழ்குறித்து நாமகளைப் போற்றுகல்
தமிழ்கூறுநல்லுலகம் 1989 [115
தமிழ்ச்சங்கம் 1071, 1555, 1930
தமிழ்ச்சிறப்பு 2157—2161
தமிழ்ச்சுவை 1402
தமிழ்ச்சொல்லருமை 1128
தமிழ்த்து நாவலொடுபெயரிய ஞாலம்
தமிழ்திரிநிலங்கள் 2109
தமிழ்தெரிதென்னவன் 1277
தமிழ்நர்பெருமான் 618, 669
தமிழ்நாடு - 1484; — சிறப்பியல்பு -
2104, பக். 491-96

தமிழ்நாடைந்து 638
தமிழ்ப்பயிர் 1732
தமிழ்ப்பலகை 1713
தமிழ்ப்பிரயோகவிவோம் 1708, 1718
தமிழ்ப்புனைந்தேத்தல் 100
தமிழ்ப்புலத்ததிகாரர் 1433 [1732
தமிழ்ப்புலவனைக் கிளியாகக்கூறுதல்
தமிழ்ப்புலவனொருவனைச் சிவபிரான்
உண்டது 1939
தமிழ்ப்பெருமான் 1361
தமிழ்மனுதல் - குறன் 1543
தமிழ்மாரி 1630
தமிழ்மாருதம் 2209
தமிழ்மாறன் 1528
தமிழ்முனிவர் 1384
தமிழ்முன்று 1535
தமிழ்மேகம் 1789
தமிழ்வடித்தல் 1441
தமிழ்வல்லோர் 1722
தமிழ்வளங்குலவுதல் 907
தமிழ்வளர்த்தகூடல் 994
தமிழ்வளர்த்தவர் 1256
தமிழ்வாணர் 1698
தமிழ்வேந்தர் 768
தமிழ்ந்தாதி 1843 [46
தமிழ்நன் னூற்றுறையகன் னிந்து 1839.
தமிழ்நாடு 1761
தமிழ்நாயன் ஆதியப்பன் 1961
தமிழ்ந்தோர் கடன் 1388
தமிழ்நியும்பெருமான் கதை-பக் 322
தமிழ்நிலையன் 1122
தமிழ்நாளி 1025
தமிழ்நாடையான் 768
தமிழ்நும் ஆரியமுந் தழைத்தோங்கல்
தமிழ்நெல்லை 1884 [897
தமிழ்நெழிபதினேழ்சிலங்கள் 2108-9
தமிழ்நோர் வீரனை 1450
தயனியக்கவி 363
தயாபிதி 1307, 1676, 1841
தயாபரன் 1236
தயிர் 219
தர்க்குதல் 362
தர்க்கப்பிரயோகம் 1944
தர்ப்பா.தனமழகியார் பக். 636
தர்ப்பா.தனன் 1665 [892
தரணிதாரணஹரணராஜித புஜுலன்

தரணிமங்கை 889
 தரணி முழுதடைபாள் 811
 தரிசனம் 1837
 தரித்திரம் எண்மர்க்குண்மை 271
 தரித்திராசன் 1238
 தருணம் 181, 2207
 தருமச்சுடரோன் 4
 தருமத்தலைவன் 1560
 தருமதீர்த்தன் 2027
 தருமதேவதை 1135
 தருமநேமி 193
 தருப்பசயனம் பக். 636
 தருமவர்மாவீதி 24
 தருமர் 1538, 1561
 தலத்தார் 1646
 தலவெண்பாழுறை 1944
 தலைக்குறைகமலம் 366
 தலைகடைதெரிசல் 1615
 தலைகாணுதல் 1583
 தலைச்சங்கவரலாறு 1384
 தலைச்சவரம் 1572
 தலைச்சிங்காதனம் 1481
 தலைசெய்தல் 1238
 தலைநாளின்விதி 1507
 தலைநோவு 2150
 தலைப்பலி 425, 545
 தலைப்பொயனிலை 702
 தலையணை 1640
 தலையளித்தல் 170
 தலையாடு 2106
 தலையாலங்காணத்துப்போர் 580, 892
 தலையிற்குட்டிப் பயன்சொல்லல் 1797
 தலையிற்குட்டிப் புலவரைத் தண்டித்த
 பாண்டியன் 1641
 தலையோட்டிலெழுதல் 1628
 தலைவி தலைவற்குப் பிரிவில் வீடை
 கொடுத்திலை 1137
 தலைவெள்ளோடு 548
 தவத்தினர்—எண்வகையுறுப்புக்கள்,
 அரசியற்பெருமை 328
 தவம் 328—32
 தவராசராசன் 2028
 தவலிகாவாசாஸனம் பக். 277
 தழிச்சியவாட்டிண்ணோர் 457
 தழிஞ்சி 457 [தல் 704
 தழிஇந்தாமெனத் தண்ணுமை ஒலித்

தழுவுக்குழைதல் 67, 2127, 2182
 தளசிங்கம் 1289—91
 தளசிங்கமலை 1289—91, பக். 296—7
 தளப்பாடு 2066
 தன்ம - சேனை 799
 தளவனூர்க்குறைச்சாஸனம் பக். 228
 தளவாய் இராமப்பய்யன் பக். 11
 தளவாய்முதலியார் 1797
 தளவாய் விசயாருநாதசேதுபதி 1288
 தளிப்பெயற்றண்டெளி 239
 தலைப்படுவன இவையெனல் 819
 தற்பம் 34
 தற்பவமுதன் மூன்று 1716
 தற்பாடுபற்றை 350
 தன்குறைசொல்லாக்குணம் 1391
 தன்மதம் 1901
 தன்பாலன் 782, 1214
 தன்மேம்பாட்டுரை 753
 தன்னேரிலாத தமிழ் 2157
 தனதன் 836
 நா அளாண்மை 1530
 நாக்கருந்தாணை 1429
 நாக்கற்குப்பேருக் தகர் 470
 நாக்கு - வாத்தப்போர் 1802
 நாட்டி 1606
 நாண்டவமூர்த்தி 1717
 நாண்டவராயசாமி 1784
 நாண்டவவாணன் 1277
 நாண்டவேசர் 1701
 நாதி 981, 1123, 1183
 நாதன் 1140;—புலவன் 2142
 நாதாகோடிக்கொருவர் 276
 நாதாவெனல் 1140
 நாதி 1125, 1185;—புலவனுடலிற்
 சொல்லியபாட்டு 1650
 நாதெருமன்றம் பக். 519
 நாதைகாமநுரைத் தன்காமநீத்தவன்
 தாபதபக்கம் எட்டு பக். 542 [359
 நாம்தாமென்ற ஒலி 998
 நாமபூலமேந்தல் 691
 நாமத்தர் 1538
 நாமியன் 799
 நாமரை-ஓரளவு 279, மருதம் 1701,
 2014
 நாமரைக்கோயில் 115
 நாமரைமலை அந்தணர்க்கு 1656

தாமரையிலையில் மழைத்துளி நிறம்ல்
உவமை 299
தாமோதரம்பின்னா - சேதுபதிமந்திரி
தாமோதரனார் 1384 [1754
தாய்க்கொளித்த குவின்மை 1648
தாய்மொழி 1819—20
தாயத்தார் 282
தாயம் 584
தாயலான் - பூதனை 17
தாயினுமினியான் 1676
தாயுமானவர்—அடைந்தகாலம் 1965;—
அடைந்த இடம் 1961
தாயுமானவனார் 1965
தாரகாயணம் 1582
தாரணிகன் 1773
தாராகணப்போர் பக். 577
தாராவரசன் 798
தாராவரஷன் பக். 580
தாரித்தல் 337
தாருகன் 2076
தாருகாவனத்து இருடிபத்தினிகள்
தாரைபேரிகள் 786 [பக். 522
தாலிக்கும் யானைவல்லிக்குள் தனை
யொன்றெனல் 1471
தாவடிக்குவட்டின் பாவடிச்சுவடி 1047
தாவடிசெலுத்துதல் 786
தாழிகவிப்பத்தவஞ்செய்தல் 730
தாழியுள் நீலம் 177
தாளவரை 1095
தானாண்மையாவது 283
தானன் தவஞ் சீலம் பூசனைகள் 227
தானப்பிரவாகன் 1251
தானமாவது 277
தானமுதலிய தசபிரமிதைகள் 187
தானன் 1334
தானுபதி 1796
தானேநிலை 501—5
தானையால் துக்கத்தில் நண்புதைத்தல்
தானேதகம்பண்ணல் 906 [549
திக்குவிசயம் 1222, 1272
திகாந்தம் 1723
திகிரியுருட்தல் 15
திங்கட்குலன் 1444
திங்கட்கொழுத்த 1527
திங்கள் போல் அன்புடைமை 202
திங்களன்ன கல்வி 1530

திங்களின் வழிவரு சளுக்கி 786
திங்கனூர்த் தேவன் 1028
தினசகாப்பான் தேயக்குறம்பு 461
தினசச்சொற்கிளவி 2077
தினசத்தல் 21
தினசமுகன் 186, 799
தினர்த்தல் 1828
திம்மப்பநாயக்கர் 1263; பக். 607
திம்மன் 1510
திம்மி 1615
திம்மையவப்பையன் 1251
தியக்குதல் 1527
தியதி 950
தியாகக்கொடி 786, 834, 1637
தியாகசமுத்திரன் கூவராயன் 1578
தியாகதாரு 1010
தியாகபதாக்க 811
தியாகபரன் 1795
தியாகமிதெல் 895
தியாகராசதேசிகர் 1716
தியாகவல்லி 799, 1086
தியாகாபரணன் 646
தியாகேசர் 1680
தியாகேசர்வண்ணம் 1763
தியேன் [தியேன்] 650
திராக்ஷாகாமம் பக். 598
திருக்கால் 1606
திரிகர்த்தர் 819
திரிகர்த்தராயன் 1132
திரிகூடம் 1259
திரிகோணமலை 1676
திரிசேர் விளக்கெனக் காத்தல் 945
திரிசொற்கிளவி 2077
திரிபவ்சி பக். 16
திரிபதாக்க குலசேகரன் 1247
திரிபுரதகனம் 67
திரிபுரமெரித்த விரிசடைக்கடவுள்
திரிபுராதியர் 465 [1384
திரிபுரம் எரித்த விஸ் 54
திரிபுவன் சக்கரவர்த்திகள் 834, 896,
திரிபுவனத்தோன்மல் 1126 [897, 907
திரிபுவனமுழுதுடையான் 811
திரிமூர்த்திகளவாழ்த்து 1
திரியவிதெல் 799, 906
திருக்கச்சிநம்பிகள்—பாசரம் 1831,
2134;—பெருமை 1832

திருக்கட்ட மஞ்சனம் 1069
 திருக்கண்டி - அட்டவீரத்தொன்ற 88
 திருக்கண்டேன் என்ற பாசுரம் 1826
 திருக்கண்ணபுரத்துத் தாதிபாடல்
 [1125
 திருக்கண்ணமக்கைத் திருமால் 27
 திருக்கண்ணமங்கை 1610
 திருக்களர்ப்புராணம் 1962
 திருக்கற்றளி 1123
 திருக்காட்டுப்பள்ளி 1928
 திருக்காப்புரீக்கல் 1237
 திருக்காவணப்பத்தி 1198 [1840
 திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளை பாசுர
 திருக்குருகைப்பெருமாள் சடைக்குட்
 டி 1692 [1680]-92
 திருக்குருகைப்பெருமாட் கவிராசர்
 திருக்குளம் 1610
 திருக்குளம் கங்கைநீரும் மண்ணுங்
 கொணர்ந்தெடுத்தல் 1122
 திருக்குறள் 2013. — உரையிட்டோர்
 -1533; — உரைப்பாயிரம் 2007;
 பாற்பகுப்பு 2004— 6, — பழம்
 பாடல்கள் 1998—2003
 திருக்கைப்பங்கயம் 1472
 திருக்கைமலர் 1124
 திருக்கைலாயநுன்னவுலா பக். 18, 23
 திருக்கைவழக்கம் பக். 599, 604, 625
 திருக்கொடுங்கை 1059
 திருக்கோட்டிநம்பி 2088
 திருக்கோவலூர் 1403, 1408, 1412,
 1826, 2144; — சாஸனம் பக். 247
 திருக்கோவை 2043
 திருக்கோளிலி 89
 திருச்சந்தவீருத்தம் பக். 500
 திருச்சாலை 1297
 திரிச்சான்றவரையில் 2120
 திருச்சிராப்பள்ளிக் குடைவரைச்சா
 ஸனம் பக். 19
 திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் 1958
 திருச்சுற்று 1068, 1078, 1101; —
 மாளிகை 1074
 திருச்செந்தூர்ப்பிள்ளைத்தமிழ் 1667
 திருஞானச்சேதிராயன் 1297
 திருஞானசம்பந்தர் 599
 திருஞானசம்பந்தர் தாக்கீத்சிறப்பு
 திருஞானசம்பந்தரடியா 363 [1802

திருத்தகுமாருனி 1781, 2013; — திரு
 த்தகுருனி 1552
 திருத்தங்கி 1155
 திருத்தணியல் 1982
 திருத்துறையூச்சைவன் 2055
 திருத்தேர்க்கோயில் 811
 திருத்தேருருட்டுதல் 1259
 திருத்தோணியப்பர் 1641
 திருநகரி 1833, 1857
 திருநந்தாவனம் 1089 [1053
 திருநந்தாவின்னக்குக்கு ஆடுகள் உதவல்
 திருநந்தாவின்னக்குத்திருத்தூதல் 1120
 திருநறைறியூரையர் 1829
 திருநாகேசர் 1762
 திருநாராயணபுரத்து ஆயி 1869
 திருநீறு தந்துவிடைதருதல் 1137
 திருநெய்த்தானம் பக். 20
 திருநெல்வேலி 1575, 1659, 1717
 திருநெல்வேலிப்பெருமானையன் 1652
 திருநெறிக்காரைக்காடு பக். 19
 திருநெறிகாவலன் 1883
 திருநென்மெலி 1807, 2135
 திருப்பட்டிச்சார்புராணம் 2083
 திருப்படிமாற்றுத் தேவதானம் 1122
 திருப்பணி 1237, 1303
 திருப்பணிமாலை 1736
 திருப்பதியம் 1072
 திருப்பாற்குன்றம் 877 [429
 திருப்பள்ளியெழுச்சித்தணியன் பக்.
 திருப்பனங்காட்டம்மைச்சி 1685
 திருப்பனந்தாட்டப்பட்டன் 1354
 திருப்பாதிரிப்புலியூர் 1565, 1967; —
 கலம்பகம் 1566
 திருப்பாமாலை பக். 583
 திருப்பாமுத்ததிருவடி 1138
 திருப்பாவைபாடுமடப்பாவை 1835
 திருப்பாற்கடலிற் றோன்றியவை 892
 திருப்பிரதிட்டை 1122
 திருப்புக்குப்புராணம் 2080
 திருப்புக்குழிச் சாஸனம் பக். 210
 திருப்புடைமருதூர் 591
 திருப்புத்தூர் 87
 திருப்புல்லாணி 1290, 1662; — அச்ச
 வத்தம் 2150
 திருப்புவணவுலா 1741—2
 திருப்பெருந்துறைப்புராணம் 1958

திருமகள் 106;—சூரியவர்ணமுடை
திருமங்கை 889 [மை பக். 529
திருமங்கையாழ்வார் 600;—வேடுபறித்
திருக்கோலம் 1863
திருமண்காப்பிடுதல் பக். 520
திருமணங்கொல்லை 1864
திருமணவாழ்த்துக்கவிகள் 1934—8
திருமதில் 1282
திருமல்லிநாடு 2137
திருமலேந்திரன் 1272
திருமலை—நாயக்கவரரசர் 1732;—வை
கைமலை 1980
திருமலை நல்லான் 1767
திருமலைநாதன் 1669
திருமலைநாயக்கர் 1269—71, 1732
திருமலைநாயக்கர்சமுத்திரம் 1270
திருமலைநாயகன் - திருமலைநாதன்
திருமலையர் 1538 [1671
திருமலையாழ்வார் 1868
திருமலையான் 1238, 1594
திருமலையான் பட்டணம் பக். 605
திருமழிசை 2134
திருமழிசைப்பிரான் 28, 1812—15;
திருமறுமார்பன் 140, 189 [பக். 9
திருமறைமுதல்வர் 865
திருமால் 104;—அருகன் 130, 141;—
அன்னமாயறம்பயந்தது 14;—உல
களந்த நிலை 8;—செயல்சன் 11
—13;— திருமழிசையார்க்குப்பின்
பாய்சுருட்டிச்சென்றது 28;—நால்
வையுருவம் 141;—மதி கோள்
விடுத்தது பக். 519;—மல்லரைப்
புடைத்தது 15;—மலையெடுத்தேந்தி
யது 16;—மாரீபின்மறு 592;—விடை
யிறுத்தது 15;
திருமால்காஞ்சி - பாம்பதம் 1390
திருமால்கோயில் கெரங்குநாட்டுப்
பேரூரில் உள்ளமை 890
திருமால் திருநாமப்பாட்டு 21
திருமால்பதிகக்கு உவமைகள் 35
திருமால்பேராயிரம் 6 [1618
திருமாலவதாரம் பாதிவெண்பரீவில்
திருமாலிருஞ்சோலைமகாபலி 1197
திருமாவளவன் 776
திருமாளிகை (ச் சுற்று) 811, 1077
திருமுகப்பாசுரம் 1888

திருமுட்டத்துத்திருமால் 26
திருமுரசிரங்குதல் 1430
திருமேற்றாசிப்புராணம் 2086
திருமேனி 1730;—கடவுள்மூர்த்தம்
திருமேனிக்கவிராயர் 1736 [1122
திருமேனி நீங்குதல் 1971, 1978.
திருமேனியனார் 2065
திருமோகூர்த்திருமால் 30
திருவக்கரை பக். 631
திருவக்கைக்கொங்கராயன் 1199
திருவக்கோமான் 1366
திருவடிநிலை சிவபிராந்தஞ்ச் செம்பொ
னூல் அமைத்தல் 1122
திருவண்ணாமலைச்சம்பந்தன் 1572
திருவண்ணாமலைச்சாஸனம் 267
திருவண்ணாமலைப் பாமேச்சாரப்புலவ
ன் 1623
திருவண்ணாமலைவண்ணம் 1623
திருவண்ணகாவலன் பக். 504, 602
திருவண்ணையடைத்தது 1272
திருவந்தியூர் 22
திருவதினைச் சிலாசாஸனப்பாடல்கள்
திருவந்திக்காப்பு 2120 [1095-1119
திருவரங்கக்கலம்பகம் 1738
திருவரங்கத்து—சாஸனம் 28;— திரு
நாள் 1860;—திருமால் 23, 1135
திருவரங்கப்பெருமானையர் 1828
திருவரங்கம் பெரியகோயில் 1836;—
பொன்வேயந்தவன் பக். 588;—
செல்வஞ்சிறத்தல் 897
திருவழுந்தூர் 2126;—நாடு 1519
திருவள்ளுவர் 1544, 2007;—குறன்
1722;—சுப்பால்வாழ்த்து 1998
திருவன் - பட்டப்பெயர் 1366
திருவணந்தபுரவாசர் 1787
திருவாசகப்பத்து 2089
திருவாசகப்பதிகங்கள் 2039-41
திருவாசகம் 2038;—பாட்டின் எண்
திருவாசல் 1622 [2041
திருவாதலூர்ச் செழுமறைமுனிவர்
[1536
திருவாதலூரடிகள் 1536;—திருநட்சத்
திரம்ஆனிகம் 1878
திருவாப்புடையார்புராணம் பக். 640
திருவாபாணம் 1197, 1498 [525
திருவாமாதலூர்க்கலம்பகம் 1571; பக்.

திருவாய்மூர் - சத்தவிடங்கத்தொன்று
திருவாய்மொழி 1818 [89
திருவாரூர் - சத்தவிடங்கத்தொன்று
89;—கொடியிறக்காமல் தகைதல்
1637;—நாகரசுரம்பி 1646—விசே
டங்கள் 2120

திருவாரூர்ப்புராணம் 1953-4
திருவாரூரிற்றிருக்கூட்டம் 1718
திருவாரூருலா 1680-1
திருவாலங்காட்டுத்திருநடனம் 1392
திருவாலவாய் 1741;—எல்லையில் மது
ரை 1666

திருவாலவாயுடையார்புராணம் பக்.
திருவாலிதிருநகரி 1862 [48, 588
திருவாவடுதறை 1974;—ஆதீனகருத்
தர் சேதுநாட்டில் மறை பெய்யப்
பாடியது 1918;—தேசிகன் 1720;—
மடம் 1296

திருவாலினன்குடி நாடு 2106
திருவானன் 1829, 1971
திருவானன்காவார் 1597
திருவிக்கிரமன் வீதி 24
திருவிரவுகினவி 164
திருவிருந்தான் 1264, 1266—8
திருவிருந்தவன் 1705
திருவில் 1436

திருவிளையாட்டம் 896
திருவிளையாட்டுப்புராணம் பக். 587
திருவிதை 2120
திருவீழ்ச்சிவாக்கிரயோகி 1899
திருவுண்ணாழினை பக். 520
திருவுத்திராடநான் 568, 1161
திருவுத்தி 2039
திருவுறுக 1148
திருவெண்காட்டுச்சிவிரான் பக் 21
திருவெல்லை 906

திருவெள்ளறைச் சாஸனப்பாடல் பக்.
திருவெள்ளர்ப்புராணம் பக். 640 [73
திருவேகம்பம் 72 [1581
திருவேகம்பமுடைநயினர்வண்ணம்
திருவேங்கடத்தான் பதிகப்பாடல் பக்.
திருவேங்கடத்துத்திருமால் 25 [520
திருவேங்கடநாதன் 1712, 1729
திருவேங்கடம் 22, 25, 1336
திருவேங்கடன் 1034
திருவையாற்றுச் சாஸனம் பக். 277

திருவையாற்றுப்புராணம் 1956
திருவையைத்துறை 1010
திரைநல்கிய குலம் 1259
திரையன் 978-9, 1054, 1259
திரைலோக்கியமுழுதுடையான் 816
திரோதமலம் 2061

தில்லை பக். 18
தில்லை — அச்சுதானந்தன் 1005;—
சிறற்பலம் 1059;—தெளிதேன்
1089;—நடராசர் 1135;—பொது
1536;—பொன் வேய்ந்தது 802,
1060-1;—மூவாயிரவர் 1094;—
வட்டம் 1078

தில்லைநாயி 1657
தில்லைநாயகவல்லி 1764
தில்லைநாயகன் 1778
தில்லையில் துலாபாரம் 1218
திலகங்கிடந்த திருதுதல் 615
திலகம்போலச் சூரியன் உலகளந்த

திருமானுக்காதல் 122
திலதம்—குடைக்குயிற் 574;—நெற்
றிப்பட்டத்துடன் வீரரிதெல் 426

திலதம்பாரித்தல் 1204
தில்யாமணியமோகன் 1795
திலம்—வீடு 1868

திவருதல் 2210
திவாகரம் 2071—76, 2082
திவாகரன்பயந்த பிங்கலமுனி 2077
திருவிதின 889
திருநெகல்சுவை 1250
தினகரன் 783; 1129;—சோழன் 820
தினகரோதயம் 897

தீச்சார்வு 1530
தீட்சைபோதல் 363⁸
தீட்டுக்கவி 1679
தீத்தான் 1613
தீத்தான் சந்தேதம் 1259
தீத்தானம் 1066
தீத்தீத்தியெனல் 803
தீத்பு 377—8
தீப்பெண்டிர் 241
தீபங்கள் பீடம் நடுகற்குவைத்தல் 738
தீபங்குடி 180
தீபங்குடிப்பந்த பக். 534
தீபன் 'மன்னர்தீபன்' 1487
தீபந்தரம் 799

திபிகை 578

திம்பரைநல்லவராக் கல் அர்ஜெனல்
தியகலி 365 [263]

தியவை 371

தீர்த்தத்துறை 1047

தீர்த்தமாக நடுகல் நீராடுதல் 735

திரகாகளம் 1582

திராதவினை தீர்த்தான் 1951, 1961

துக்கா பக். 606

துகில் - உயர்ந்த ஆடை 1417

துகிலிலாக்கோலத்தாய்மை வீண் 243

துங்கபத்திரை 786

துச்சிலிருத்தல் 373

துடி இரவலரை அழைத்தல் 710

துடிதபுரம் 213

துடிநிலை 426

துடியடி...பிடி 693

துடியர் 426, 441

துடியன் 704, 1426;—வீரனருஞ்

செயல்பற்றிக் கூறியவை 704

துடுப்பிற் கார்தன் 112

துடைத்தழுக்கண்ணீரின் பயன் 373-4

துணர்தல்—தளிர்ந்தல் 459

துணைவந்தபோது அரரசர்விளக்கம் 452

துத்தன் 284

துத்தி 59

துதியை 1968

துந்தமிதருதருவை பக். 344

துந்தருதருதருமி 1505

துப்பு 26

துப்புரவு 344

தும்பை 501—43, பொருதல் 419

தும்பையூர்க்கொண்டி 1841

துயம்—தவயமந்திரம் 1853

துர்க்கை—எண்டோன் 111;—எண்ணை

யிலும் உள்ள படைகள் 112;—கூ

ழை புறமுறத்தாழ்தல் 112;—சந்திர

ரனைத்தரித்தல் 108;—துளவமலை

உடைமை 109;—தோள்களிற் கிளி

கள் களிகூர்தல் 111;—பதினாறதோ

ள் உடைமை 105;—பந்தாடுஞ் சிற

ப்பு 112;—முன்கையிற் கிளியுடை

மை 112;—வலம்புரிதினிரிபடைகள்

தரகபதிகசுபதி 1284 [111]

துரிசற்கலி செகுதல் 1047

துருநயவாதியர் 1980

துலாத்தட்டு 823—4

துலாபாரம் 889, 899;—கோயிலில்
நடத்தல் 897

துலாபுருடதானம் 823-4 பக். 582

துலையாவன்ன சமநிலை 1530

துலையிலங்கிய கொடை 1493

துலையேறியவன் 587, 743

துவரை 1339

துவரைக்கோமான் 1384

துவரைவேந்து 762

துவை 865

துழதி 1047

துழனி 164

துழாய் துர்க்கைக்கு 111

துள்ளி 1371

துள்ளுசீட்டு 1797

துளு 2108

துளுநாட்டுச் சிவதலம் 86

துளுவம் 907, 2109

துளுவர் 1379

துளுவர்குலம் 1779, 1976

துளையாதமுத்துவடம் 1456

துற்குணர் 261

துற்றலிழ் 278

துற்றடையான் 268

துற்றான் 392

துறக்கம் 227

துறசை - திருவாவடுதறை 1296;—

துறைமங்கலம் 1946;—கச்சியப்ப

ன் 1976;—பதி 1919;—திருச்சிற்

றம்பலகுரு 1958;—நமச்சிவாய

தேசிகர் 1754, 1977

துறவுநெறிக்கிறைவன் 178

துறவராசு 169

துறைவிலாவனசுவாவி வீண் 243

துறையூர் 1444

துவிதலோகம் பக். 536

துங்காதகண்கட்டு வத்தவர்கோளுட்

டுக் கதவுகள் உவமை 696

துண்டாவிளக்கு 1047

துதிச்சி 1323

துது - பிரபந்தவகை 362, 1789

துதுகலி - அனுமார் 1485

துதுசென்ற பாண்டியன் 896

துதுளங்காய் 1725

துப்பிற்றிருவேங்கடமுடையாவி [1854]

துரியம் 731

தூலக்கவிகள் 1687

தூற்றதல் - பாப்புதல் 316

தேக்கணகயிலை 1622

தெங்குருடம்பழுத்தல் 915

தெங்குண்டதேரைபடுவழிப்படுதல்

தெசமுதகிருதன் 1676 [627]

தெசரதராமன் 1514

தெட்டிதல் 1641

தெண்டதோடப்பொன் 957

தெப்பக்குளம் 1270

தெய்வக்குளிகை 1860

தெய்வகன்னி 1299—300

தெய்வநாயகன் 1651

தெய்வப்பரிப்பெருமான் 1542

தெய்வப்பாண்டியன் 598

தெய்வப்பாரி 986

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவர் 1546

தெய்வமொருவனையெனல் 226

தெய்வீகம் 1877

தெய்வீகன் 1407, 1412

தெரிசனம் 1284

தெலிங்கம் 907, 911, 2108, 2109

தெலிங்கர் 801, 819, 906;—சேனை

தெலிங்கவீமன் 811, 895 [900]

தெலுங்குத்தொடர் 1615

தெள்ளாறை 976

தெள்ளியசிக்கப்பூபன் 1791

தெள்ளேணம் 2039

தெற்றிக்கண் 1047

தெற்றிப்பாடுதல் 1645

தெற்றுதல் 1047

தெற்றென - விரைவாக 899

தெற்றெனல் 889

தென்கரைநாடு 2106

தென்காசி 209, 940, 1659;—கோபு

ரம் 955;—கோபுரமுடிந்தகாலம்

950;—கோயில் 938, 944—5

தென்காசிகண்டபெருமான் 941, 957

தென்காசிச்சாஸனம் பக் 222

தென்குமரி 1245, 1691;—மாநகர்

தென்கொடுமூர் 1231 [1051]

தென்செழுவை 1542

தெண்டி (ஆசிரியர்) 1691

தென்பாண்டி 2107;—நன் னாடு 2144

தென்பாலை 1247

தென்புழல் 1141

தென்மதுராபுரி 895—6

தென்மதுரை 807, 1196

தென்மலை - பொதியம் 1563—4

தென்மலையான் 1367

தென்மாவை 1318, 1459

தென்வேந்தன் 1061

தென்றமிழ்க்கவிஞன் 2071

தென்றமிழாளி 1025; பக். 240

தென்றல்வருணனை 969, 2209—13

தென்றற்பருவத்து வரு தாம்பிரவரணி

தென்றிசைக்குமரி 1463 [1747]

தென்னர் 1351

தென்னாங்கு 22

தென்னாரூர் 1458

தென்னவர்தம் குலதெய்வம் பக். 210

தென்னவராயன் 1743

தென்னவன் பிரமராயர் பக். 607

தென்னவானவன் 889

தென்னாடர் 1020

தென்னாடு முத்துடைமை 2103

தென்னிம்பை 910, 1652

தென்னிலங்காபுரி 1676

தென்னூல் 1260

தேகவரணனை 1703

தேசத்தியற்கை 387

தேசபண்டாரி 976

தேசிக்கத்து 1172

தேசிகப்பிரபந்தம் பக். 434

தேசிகர் 1832;—பாசரம் 1855

தேட்டாளன் 1315

தேதி 953

தேப்பெருமான் 1596

தேப்பெருமான் மகிபை 1763

தேமாவின்னீழ்ச் சிவபிரான் 46

தேவதானம் 892

தேர் கட்டிச்சோற்றளித்தது 1783

தேரடிக்கூர் வெம்படை - சக்கரம் 837

தேரைக்கால்பெற்றுத் தேய்தல் 1221

தேரை பழிசுமத்தல் 627, 1457

தேவடியார் எழுபதின்மர் 1447

தேவதானம் 892, 1122

தேவநாதன் 786

தேவப்பெருமான் கோயில் பக். 250

தேவபாடை 1260

தேவபாணி 18, 127

தேவர்க்குத் துதுசென்ற பாண்டியன்
தேவரகண்டன் 1592 [892
தேவன் - பாவலண்ணதேவன் 1535
தேவன்குடி 1047
தேவரசிரயன் என்னுங் காவணம் 1953
தேவாசுரம் 896
தேவாரம் 363
தேவாரமோதுமண்டபம் 1072
தேவியூடலிற் கூத்தர் பாடியது 1479
தேவூர்ச் சிவபிரான் பக். 21
தேவூர்வேன் பக். 525
தேவேந்திரன் 1314
தேவேந்திரதாரு 1286 [தல் 895
தேவேந்திரனுடன் பாண்டியனிருந்
தேவை 1287, 1793;—ஆந்தாதி 1664
தெயாகரன் 1663;—காவலன் பக்.
594;—சேதுபதி 1284
தேனூர்சிறார் 1384
தைப்பூசம் 895
தையணற்புரவி 1426
தோகைநிலை 500 [2014
தொகையினெடியது - அகநானூறு
தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணியமுனிவர்
1974
தொடுதல் - பறைகொட்டுதல் 731
தொடையாடைகேறியவன் 1228 பக்.
தொண்டராடிப்பொடி 1828 [604
தொண்டி பக். 341
தொண்டைகாவலன் 1218
தொண்டைநாட்டார் பொய்யுரையா
மை 1150
தொண்டைநாடு 1317, 1743, 1775,
1976;—சிறப்பு 2103;—எல்லை 2102
சான்றோருடைமை 2103
தொண்டைமண்டலசபை 1726—7;
பக். 20, 21
தொண்டைமண்டலத்தார் 1726
தொண்டைமலை பல்லவர்க்கு 970
தொண்டைமான் 1057, 1252
தொண்டைமான் கச்சி 1805
தொண்டைமான் சேக்கிழையார் சாஸ
னம் 1897, பக். 468
தொண்டைமான்சேனாபதி 187
தொண்டைமானிளந்திரையன் 978
தொண்டையம்பதி 1651 [1117
தொண்டையர்கோன் 1102, 1112,

தொண்டையாசு 1183
தொண்டையார்கோ 980--1;—கோன்
தொண்டையான் 1215 [1112
தொண்டைவள்ளு 2130
தொந்தையோகவினை 2150
தொல்காப்பியம் 1224, 1384, 1555,
1716, 1722, 1781;—எழுத்ததி
கார இயல்வைப்பு 1990;—ஷெருத்
திரத்தொகை 1991;—சொல்லதி
கார இயல்வைப்பு 1991.—ஷெருத்
திரத்தொகை 1993—4;—பொருள
திகார இயல்வைப்பு 1095;—ஷெ
ருத்திரத்தொகை 1996;—பாயிரம்
தொல்காப்பியக்கடல் 1716 [1989
தொல்காப்பியமுனி 1919
தொல்காப்பியர் 1384, 1387, 1388,
1562—4, 1989
தொல்பேராசான் 1552
தொல்லெயிற்சிறுவர்தல் 487
தொலைதல் - தோற்றல் 370
தொழிலி 1037
தொழுமகன் 268
தொறுவியர் 1278
தொன்மிகுபெருமான் 1825
தொன்றுமுதிர்கடல் 15
தொன்னூற்பாவை 1530
தோசை 1639
தோட்டகடைஞர் 695
தோடுவார்காது 1566
தோணிபுரத்தோன்றல் 1873
தோனோக்கம் 2039
தோம 169, 316
தோலாச்செவியான் - உருத்திரசகஸ்மா
தோலாநாவின்மேலார் 369 [2014
தோலாமொழி 2027
தோலின்பெருக்கம் 481
தோள்கொட்டுதல் 468
தோள்வலிபோயிடம் 409
தோளமுலம் 634
தோளாச்செவி 1384
தோளாமணி 2026
தோளும்வாளுந்துணையாதல் 798
தோளே துணையாதல் 897, 906
தோற்றை முலைக்குவமை 1613
தோற்றிலையிறுதிகட்டுவீடு 1536
தோன்றாத்துணை 1566

நக்கன் 1053
 நக்கிரதேவர் 1802
 நக்கிரர் 1384, 1395—9;—தொழில்
 நக்குதல் - வினங்குதல் 1392 [1397
 - நகர் பக். 2110—12
 நகர்ச்சிறப்பு 2165
 நகரம் சிவையில்லாதது வீண் 243
 நகாரி - முருகன் 104
 நகுலன் 1364
 நடைபடுபுன்சொல் 1549
 நங்கையிருக்கண்மணி 1823
 நச்சர் 1538
 நச்சினூக்கினியம் 1719
 நச்சினூக்கினியர் 1551—5
 நச்சினூக்கினியனையன் 1555
 நச்சுக்குதல் 818, 1222
 நச்சுவார்க்கினியர் பக். 629
 நச்சென்னையார் 1384
 நஞ்சிருத்தல் 1593
 நட்டப்பெருமான 1072
 நட்டாருட்பேறு 1809
 நட்டூர் 1298
 நடவை - நடந்து செல்கை 31
 நடையம் 890 [740
 நடுகல் 729—40, 1177;—வாழ்த்து
 நடுகல் ஆடிய நீரில் யாவருந் தீர்த்தமா
 டல் 735
 நடுகல்லானவனை வீரனொருவன் கண்டு
 நிகழ்த்திய செயல் 701
 நடுகல்லிற் பெயர்முதலியனை பொறித்
 நடுகற்காட்சி 730—1 [சுல் 736—7
 நடுகற்குச் சிறப்புப்படைத்தல் 738-9
 நடுநாட்டுச்சிவதலம் 86
 நடுவட்சங்கம் - இடைச்சங்கம் 1384
 நடைப்பரியாயிரக்கொடுத்தவன் 1382
 நடைப்பழக்கம் 275
 நண்டனந்த நாழியாய்க்கிடத்தல் 1362
 நண்டுகட்டுதல் 262
 நதிகுலதிலகன் 1791
 நதிவங்கிசம் 1230
 நந்தமண்டலம் 1336, 1356
 நந்தவானம் 1047
 நந்தி 166, 978—7, 1015
 நந்திகை 1042
 நந்திநாயகன் 977
 நந்திபுரிமன்னன் 188

நந்திமாமலை 974
 நந்திமால்வரைச்சிலம்பன் 166
 நந்தியர்கோன் 1778
 நந்திவெற்பன் 1228
 நப்பின்னை 31
 நம்பிகாளி 1149, 1704, 1769 பக்.
 நம்பிமார் 1610, 1762 [599, 638
 நம்பியகப்பொருள் 2037
 நம்பியப்ப 1982
 நம்பின்னை 1847
 நம்பூர்வாதர் 1847
 நம்மை - உம்மை 966; பக். 591—2
 நமகுறை 615
 நமச்சிவாய்க்கவிராயர் 1745—7
 நமச்சிவாய்ப்புலவர் 1278, 1309—11,
 நயதீரன் 1034 [1744
 நயமுதலிய அளவை 167
 நயன தீர்க்கை 1929
 நயினர்கோயில்(மருதூர்) 1771
 நரபதி 1047; விசயநகரவேந்தர் 1353
 நரம்புமடித்தியாத்தயாக்கை 302
 நரலோகவீரன் 1065, 1114
 நரவாகனம் 1731
 நரி அலவன்வனாவாயிலில் வால்நீட்
 நரிகதித்தல் 512 [டல் 1000
 நரைத்தூது 305
 நரைமூதாட்டி 703
 நரையான்வலத்தேவருதல் நற்சகுனை-
 நரையருமேறு 111 [1357
 நல்குரவு 266—79
 நல்லகவிராயர் 1780
 நல்லதம்பிச்சர்க்கரை 1337
 நல்லதமிழ் 2099
 நல்லதன் தியதும் மக்கட்குண்மை 301
 நல்லத்துவனார் 1384, 2012
 நல்லநயினன் 1907
 நல்லபடாபறை 772
 நல்லம்பர் 2099
 நல்லயன் 1782
 நல்லவை 369, 407
 நல்லவையார் 267
 நல்லறிவுடையதொல்பேராசான் 1552
 நல்லாசிரியரியல்பு 1530
 நல்லான்சக்கரவர்த்தி 1767
 நல்லிசைவஞ்சி 491—5
 நல்லியக்கோடன் 989—90

நல்லூர் 1122
 நல்லூர்ப்புராணம் 1719, 1944
 நல்லூர்ப் புளியங்காய்ப் பெருஞ்சேந்தர்
 நல்லூர்வீரை 1661 [1384
 நல்லூரன் வில்லவராயன் 1370
 நல்லே—நல்லூர் 1211
 நலங்கிள்ளி 636
 நலஞ்சேட்சென்னி 617
 நவகண்டம் 1270, 1691
 நவகோணம் 1746
 நள்ளாறர் 1730
 நள்ளாறு 89
 நள்ளி 1401
 நளினத்தி 1600
 நளினம் 1732
 நளினவிழிப்பெருமான் 697
 நற்காட்சிமுதலியமூன்று 167
 நற்கொற்றன் 889
 நற்சிங்கன் 899
 நற்பொருள்மூன்று 1691
 நற்றிணை 1384
 நறவின்காடி 449
 நறவ்குன்றை ஞானமூர்த்தி 2078
 நறையாற்றுப்போர் 873, 884
 நன்காடு 713
 நன்மாணக்கரியல்பு 1530
 நன்றிபுலவர்நாப்பன்னைவென்றி 125
 நன்றிமறவாமை 290
 நன்னன் 987
 நன்னாகர் 1384
 நன்னாளால் 102, 1083
 நன்னி நுனம்பன் 784
 நன்னூல் 1249, 1537, 1719, 2032
 பக். 8;—சுருத்திகாரம் கூறும்
 பொருள்கள் 2033;—ஐசுத்திரத்
 தொகை 2034;—சொல்லதிகாரம்
 கூறும்பொருள் 2035;—ஐசுத்தி
 ரத்தொகை 2036;—விரூத்தி 17
 நன்னூல்முதலிய சின்னூல் 1719
 நன்னூற்சுவடி 1641
 நன்னெறி 1944
 நாக்கடைகவ்வுதல் போரில் 532
 நாக்கு வெல்லந்தருளியது 247
 நாககுலம் 1252
 நாகப்பாய்ச்சுருட்டியது 1815
 நாகபட்டினத்துச்செட்டி 1240

நாகபந்தம் 1793
 நாகமலை 1346
 நாகர் 188
 நாகர்குலத்துக்குப் புத்தர் அமிழ்தம்
 நாகர்நாடு 461 [வழங்கியது 188
 நாகரகாண்டம் 1953
 நாகரசநம்பி 1646
 நாகரிகநாட்டம் 2072
 நாகரிகன் 1732, 1776
 நாகலாபுரம் பக். 606
 நாகேசர் 1762
 நாகை 89, 2117—8;
 நாகைக் காத்தான் சத்திரம் 1619
 நாங்கூர்ச்சேந்தன் 1022
 நாங்கை 891
 நாட்கோள் 476
 நாட்டரசன்கோட்டை 1503;—நாடு
 நாட்டியத்தான்குடி 1229 [2149
 நாட்டியல்வழக்கம் நான்மை 1997
 நாட்டிற் காவலற்ற கதவு உவமை 696
 நாட்டுக்குறம்பு 889
 நாடகசாலை 1605
 நாடகநவீற்றுதல் 1564
 நாடகப்புலவன் 362
 நாடகம் 1793
 நாடத்துக் குயக்கொண்டான் பக். 321
 நாண்டல் 314
 நாண்மங்கலம் 567, 959, 1161
 நாணிக்கண்புதைத்தல் 1351, பக். 613
 நாணிற்றல், 'நாணிற்பன்' 628
 நாமங்கள் — பளிங்குபோலுருவுடைமை
 117;—வென்றோக்கலை பணிசுளு
 டைமை 121;—நையில் தரிப்பவை
 118; பக். 29
 நாமடந்தை 1522
 நாமனைக்கோனை 782
 நாமன் 1544
 நாமான் 1178
 நாய்கன் படையானர்க் குவமை 503
 நாய்வாலை மிமிர்க்கமுடியாமை 259
 நாயகம் 1611
 நாயகமணி 122
 நாயகர்க்கு நாய்கன் உதவுகை 503
 நாரணன் 783
 நாராயணன் வேம்பையர்கோன் 1567-
 நாரைவிடுதலு 629 [8

நால்வகைப் பொருள் 186;—தேவர்
140;—அனந்தம் 140;—அளவை
139;—யோனி 139;—சைனவரு
ணப்பாகுபாடு 140
நால்வர் அவதாரம் 1873
நால்வரென்றோதிய வணிகர் 1433
நால்வாய் 1334
நாலடி 2017;—நானூறு 1561, 2019
—23;—தூல்தொகுத்தவர் 2022;—
மேற்றோர் 1666;—அரும்
பதவுரைகாரர் 2023;—உரையாசிரி
யர் 1561
நாலடியார் 2018—21
நாலாயிரக்கோவை 1471
நாலு—நாலடி 1128
நாலுகோடிகவி ஓனவைபாடிபது 415
நாலூர்ப்பெயர் சுவாமியம்மைபெயர்கள்
வரப்பாடிய செய்யுள் 1659
நாவடக்கம் 245—50
நாவலர்களிறுபெற்றார்தல் 569
நாவலருடன் பங்குபேசிப் பிரபந்தம்
பாடுதல் 363
நாவலோவெனல் 1460, 2094
நாவலொடுபெயரிய ஞாலம் 46
நாவற்பதி 892
நாவா விழைநக்கி தூலநெருடல் 1392
நாவீறன் 1689, 1822
நாழிகைக்கணக்கர் பக் 562
நாழிகைக்கவிசொல்லோர் 566
நான்கோள்களின் ஞாட்டி 761
நானும் புள்ளுவ கேனாடிகம் 423
நாற்கடல் 452, 801, 892
நாற்கதி 140, 169, 175, 178, 234,
323, 338
நாற்கவி 1047
நாற்கவிச்சிங்கம் 1703
நாற்கவிராசனம் 9 1562
நாற்பத்தொன்பதின்மர் சங்கத்தார்
1692, 1711
நாற்பதிகத்தால் நரைத்தாது வருதல்
நாற்பெயர் 1552 [305
நாற்பெரும்படை 140
நாற்பொருள் 1819;—பொதிந்த யாப்பு
நாணையான் 1382 [1552
நான்காஞ்சுக்கம் 1583
நான்காணரச்சக்கரம் பக். 529

நான்குமாத்திரைபெற்ற அளபெடை
நான்மடி 816 [பக். 593
நான்மணி 2017
நான்மறை 3;—(சைனம்) பக். 530
நான்மறையாளன் - அருகன் 140
நான்மாடக்கூடல் 1805, 2104
நான்முகம் அருகற்குண்மை 139—40
நான்முகன் - அருகன் 132°
நான்மை 170
நானுப்பது 2017
நீகண்டன் - நிர்த்தகத்தன் 2054
நீகண்டுகுளாமணி 2081
நிகர்போர் 867, 889, 892
நிகர்கடத்தல் 892
நிகர்மலைதல் 867
நிகரழித்தல் 889
நிகரில்சோழமண்டலம் 1122
நிகளங்காய்கரி 816
நிகளம் 1484
நிகும்பன் 1321
நிட்ரோம் 411
நிட்ரோர் 817
நித்தம் 301
நித்தல் 1115
நித்திலக்கோவை 1535
நித்திலத்தன்னவெண்மணல் 1825
நிதிக்கிழவன் 1391
நிதிப்பிறங்கல் 140
நிதியிருவகை 279
நிதியின்கிழவன் 1384
நிம்பை 910, 1653;—நகரம் 1652
நிமித்தகாரணன் - ஸடவுள் 1536
நியமச்சிலேடை 561—2, 819
நிரஞ்சனநாதர் 1679
நிரத்தல் - ஒருசோவாதல் 'நிரந்தல
நிரதம் 403 [நந்தி' 158
நிரம்பவழிகியதெனிகர் 903—5;—பா
ட்டு 2060
நிரம்பையர்காவலன் 1557
நிரிச்சுரன் 2054
நிருதி 1238
நிருபேந்திரசோழன் 784
நிரைக்கொடை 448
நிரைசுவர்தல் 970
நிரைகோடற்குப் பரவுக்கடன் 425
நிரைமிட்டி 441—2

நிரைமீட்டோர்வரவு 444—6
 நிரோட்டம் 1793; பக். 524
 நிலலாமை நித்தநிலை 301
 நிலந்தருதிருவிற்பாண்டியன் 1989
 நிலநாமகன்முதம் காஞ்சி 2182
 நிலவேரன்னவெண்மணல் 2170
 நிலா 1143, 2184
 நிலாவினான் 1218—9
 நிலையாமை 294—301
 நிலைவெளிவிருத்தம் பக். 26
 நிவந்தம் 1047
 நிவாதகவசர் 751
 நிழல் 15
 நிழல்சீறுதல் மதக்களிற்றினியல்பு
 நிழற்றுதல் 158 [1011]
 நிழறுழாயானை 564
 நிழறுறுதல் - ஒளிதோன்றுதல் 98
 நிறந்து 760
 நின்மலானந்தம் 1964
 நின்றடுவான் 1145
 நின்றியின் 557
 நின்றைக் காளத்திவானன் 1157
 நிறைவுகவிசொல்லல் 363
 நீரே 1218—9
 நீரேச்சாஸனம் 278—9
 நீணிலங்கடந்தோன் 1549
 நீநெருநிலிளக்கம் 1947
 நீர் இன்றியமையாமை 974
 நீர்க்கிடை 1324
 நீர்க்கீழ்த்தறியறியாது பாய்ந்தாடுதல்
 நீர்ச்செறிபாடி உவமை 489 [378]
 நீர்த்துளி அளவின்மை 240
 நீர்த்துறை 2180
 நீர்நாடன் 528, 837
 நீர்நாடு 632, 768, 847
 நீர்நீந்துபாவை 711
 நீர்ப்படை 734—5
 நீர்மேலெழுந்த நெருப்பு 631
 நீர்மோர் 1607
 நீரகலம் - பூமி 15
 நீராதி நிலம்படைத்தல் 125
 நீரிற்பாரந்துகெட்ட எண்ணெய் ஈட்
 டல் உவமை 384
 நீரும் நிழலும் அருளுக்கு உவமை 607
 நீரே திரிகொண்டோடிய பாடல் 2020
 நீரே திரிவந்த வெண்பா 1560

நீரோழுதப்பாலொழுகாவாறு 659
 நீரோட்டிக்கொடுத்தல் 889
 நீலகங்கன் சிற்றம்பலவன் 1225
 நீலகேசி பக். 3, 595
 நீலச்சிற்றாடை 1404
 நீலவலையிற்கயல்பிறழ்தல் உவமை 620
 நீலி 1321;—பேய் 1461, பக். 622
 நீறிட்டுப் பேய்க்கோளாறுநீக்கல் 263
 நீறு—பொடி 1015
 நுகத்துப் பகலாணி 349
 நுக்கின் அடிக்கண்கறுத்து நுனிசிலத்
 நுகுக்கண் 1411 [தல் 1411]
 நுண்மயிர் அளவின்மை 240
 நுண்வெயிற்றுடன் உவமை 747
 நுதல் அசோகந்தளிரால் அலங்காரமா
 நுதலிவர்கதப்பு 112 [தல் 112]
 நுதற்பிறைமேலோர் மிகைப்பிறை
 உமை குடியுது 113
 நுகிண்கச்சுங்கம் 1242
 நுளம்பபாடி 780
 நுளம்பன் 786
 நூல்செய்தவரே அதற்குரையிடும் வழ
 நூல்நெருடுதல் 1392 [க்கு 1718]
 நூல்வாங்குதல் 1522
 நூற்சீலை நாலுதிக்களிற் கிழிதல் 1417
 நூற்பாவை 1530
 நூற்பா 2082
 நூற்றுக்கான்மண்டபம் 1073, 1099
 நூற்றுப்பத்தாயிரம் 1426
 நூற்றுவைத்தல் 1991
 நூற்றொருபேர் 1281
 நெஞ்சம் வெடனக்கற்றல் 1678
 நெஞ்சனுக்குதல் 580
 நெஞ்சிலேயிட்டநெருப்பு 697
 நெஞ்சு களிறுவன் காடாக உருவகம்
 நெஞ்சுரப்பு 1508 [90]
 நெஞ்சுலர் 976
 நெஞ்சுவீடு - நெஞ்சுவீடுதாது 2044
 நெட்டேர் 1295—9; பக். 609
 நெடியேரனை முற்பயந்தாய் தூர்க்கை
 நெடுங்களத்துப்போர் 880 [111]
 நெடுங்கேரளன் பக். 143;—தாய் 702
 நெடுஞ்சடையன் 889—90
 நெடுந்தொகை 1384, 1535
 நெடுநல்வாடை 2008, 2090 [1665]
 நெடுமால் வேதியர்குலத்தவநாதல்

நெடுமாதனெல்வேலிவென்றான் 868
 நெடுமொழி 100;—கூறல் 720
 நெடுவயல் 889
 நெடு 1069, 1122
 நெய்—வெண்ணெய் 219
 நெய்கணிந்தனவறை 865
 நெய்தற்பறை பக். 578
 நெய்யிற்கைவிடுத்தல் 1279
 நெய்யொடுநீரியொக்கச்சேர்தல் 106
 நெய்யோடையவி மதிவில் அப்புதல்
 நெருநல் 294 [1429
 நெருப்பாதி நீர்ப்பயத்தல் 125
 நெருப்பில் எரிந்தவர் 1617
 நெருவூர்த் பட்டமார் தழையப் பாடி
 [யது 1769
 நெல் ஆயிரம் கப்பல்களிற் சடையன்
 கண்டிக்கு அனுப்பியது 1135
 நெல்லினகர் வரதாசர் 1673
 நெல்லியிலையுதிர்ந்தல் உவமை 376
 நெல்லின் அவற்பதம் 1001
 நெல்லை 1719
 நெல்லைக்கோவை 1652
 நெல்லைப்பதி 1721
 நெல்லையப்பன்மைந்தர் 1792
 நெல்லையிராமன் 1684
 நெல்லவருக்கக்கோவை 1660
 நெல்லிளநாடு 897
 நெல்வேலி 87;—சிவலமாறன் 964;
 —போர் 867—9, 892;—மாறன்
 953;—வென்றான் 868
 நெற்குன்றம் 1149
 நெற்குன்றவாணமுதலிபார் 1149,
 1478, 2066
 நெற்கொண்டுபொய்வும் நில்லாய்நெ
 டுஞ்சுவரையெனல் 1502
 நெற்றி - மேலிடம் 98
 நெற்றிக்கண்காணுமன்மதன் 1740
 நெற்றியில் பட்டமும் திலதமும் வீர
 நெற்றிகார் 77 [ரணிதல் 425
 நெற்றிக்காணாக்காடு 77
 நெறியறிபுலவன் 1543
 நென்மலி 2135
 நென்மலித்தச்சுனைக் கம்பர்பாடியது
 நென்முளவாரியவன் 1228 [1505
 நேசனைப்புக்கூட்டிடம் 404
 நேமி - பூமி 1228

நேமிநாதம் 2029, 2030
 நேமிநாதர் பட்டோலைபிடிக்கக் கூத்தர்
 நேமிமால்வரை 294 [பாடியது 821
 நேர்நிறை நில்லாத அகவல் 416
 நேரிசைப்பா - நாலடி 2020
 நேரியர்கோன் 889
 நேரியன் 220, 880, 1218
 நைமித்திகம் 938
 நொ அலையல் 1422
 நொச்சி 419, 459, 490
 நொச்சிமணிதுணர்ந்தன்னது 459
 நொச்சிவகுத்து வீரர்க்குவழங்கல் 461
 நொய்யலாறு பக். 612
 நொவ்விது 2176
 நோக்கன் 724
 நோன்பினி 303
 நோன்பெடுத்தல் கற்பின்கேடு 241 °
 பஃரெருடைகள் 2062
 பகட்டெழின்மார்பு 15
 பகட்டெருடையோர் 397
 பகர்ச்சி 1563
 பகல்செய்வான் 987
 பகலாணி 34
 பகவதி 110
 பகழிக்கூத்தர் 1665
 பகற்பின் இரவு வந்தேதீர்தல் 296
 பகிரண்டம் 1473
 பகீரெனுஞ்சொல் 1333
 பகுவதம் 1047
 பகையாசர்பெண்டிரை மூக்கறுத்தல்
 783, 786
 பகையாசரை யானைக்கிடல் 783
 பகையிடமுறிதல் 551
 பகைவர் அம்பலஞ்சித்தல், கை
 அவுழ்ந்ததுணியசைத்தல் 564;—
 மார்பில் அரசர் தங்குறி எழுதல்
 1158, 1181—2, 1205
 பகைவர்-ன் தோற்ற செயலைச் சித்தி
 ரத்தெழுதி வெளிப்படுத்துதல் 786
 பகைவராய்க் கொன்றாரே பட்டவீரன்
 கேளிராய் ஆர்த்தல் 542
 பங்கன் 783
 பங்குபேசிப் பிரபந்தப்பாடுதல் 363
 பங்குனித்திருநாள் 2120
 பச்சென்றிருத்தல் 1874
 பச்சையினகு 260

பச்சைவடம் 2201, பக். 521
 பச்சோலை 1411
 பசுப்பித்தல் 1030
 பசாசறைதல் 263
 பசிலீக்கி (பெயர்) 1983
 பசியாற் சுருக்குண்ணுதல் 1802
 பசியும் உண்ணலும் மாறிவருதல் 296
 பசங்குழிவிருடை 1975
 பசுந்துழாய் 111
 பசுப்போல்வார் - அறிவிலார் 257
 பசும்பாகம் - சிவபிரான் திருமேனிப் பசும்பூண்வேந்து 1430 [பகுதி 46
 பசுவூர் 1122
 பஞ்சநல்யாணம் பக். 530
 பஞ்சநாலக்கொடுமை 1306
 பஞ்சகாவியம் 1259
 பஞ்சகிருத்தியம் 1536
 பஞ்சனை மகளிர்தோளுக்குவமை 112
 பஞ்சநதிவாணன் 1120, 1217
 பஞ்சப்பள்ளி 782
 பஞ்சபாணம் 217
 பஞ்சம் 343, 401, 1135, 1259, 1440
 பஞ்சரம் 29, 1222, 1472
 பஞ்சலக்கணம் 1652
 பஞ்சலட்சணம் 1555, 1652, 1763,
 பஞ்சலட்சணவிதானி 362 [1790
 பஞ்சவதிகாரம் 1465
 பஞ்சவர்ணம் 491, 892, 2104
 பஞ்சவரிற் பார்த்தல் 1635
 பஞ்சவரைவர் 799
 பஞ்சவணம் 2115
 பஞ்சவதி - பஞ்சலக்ஷணம் 1773
 பஞ்சாகப் பாடல்பன்னுதல் 1735
 பஞ்சாச்சரியம் 173
 பஞ்சாசாரியப்பகுதி 1047
 பஞ்சசேரத்திய அத்தாணி 2079
 பஞ்ச - பஞ்சாடை 364
 பஞ்சளியெனல் 1360
 பஞ்சைகள் 1318
 பட்டப்பதல்வினக்கு 1682
 பட்டயமருளுதல் 957
 பட்டவீரன் அடிப்பொடியைப் பக்க
 வீரர்குடல் 542
 பட்டவேந்தனை அட்டவேந்தன் படை
 யாளர் சூழ்ந்தாடல் 760
 பட்டாபிடைசம் 923

பட்டாரையிட்டார் 2124
 பட்டிகை 1095, பக். 277
 பட்டிதொட்டி (ஊர்ப்பெயர்கள்) 1516
 பட்டிமண்டபத்தார் 1395
 பட்டினத்தடிகள்பாட்டு 1022, 1879,
 1880—1, பக். 446
 பட்டினப்பாலை 2008, 2090
 பட்டிச்சுரன் 2082
 பட்டு - பட்டாடை 364
 பட்டோலை 2143, 821
 பட்டம் 1047
 பட்டுக்குதுணுத்திரங்கள் 1271
 பட்டப்பக்கநாயன் 1901
 பட்டவு 1010, 1176, 2030
 பட்டாலியர் 429
 படி - படித்தரம் 1232, 1257
 படிக்காசுப்புலவர் 1305-8, 1313-6,
 1726—35, 1804
 படிதாரர் 1348
 படியமையோன் 1989
 படியங்கொற்றனார் 1384
 படியனத்தல் 1257
 படிவப்பார்ப்பான் 1439
 படிவம் 111
 படிமாதவன் 181
 படுகுழி 387
 படுபாவி 1262
 படுவதுகூட்டுண்டு கடவதுநோக்குதல்
 படுதற்க 580 [85
 படைக்குக் கடல் உவமை 501
 படைச்செருக்கு 438
 படைத்தலைவர் படையானரைக் கடவது
 படைப்பரிசாரம் 892 [437
 படையாட்சி (திருவாசகப்பகுதி) 2041
 படையாற்றல் முதலிய பெருமைநிலை
 கள் ஆறு 295
 படையிட்டம் 755
 படையெழுச்சி (திருவாசகப்பகுதி)
 படைவீடு 1566 [2041
 படைவீடுமுற்றுதல் 1201
 படைவீரம் 587, 743
 பண்டன்றுபட்டினங்காப்பு 636
 பண்டாரக்கலித்துறை 1910—11
 பண்டாரசாத்திரங்கள் 2062—3
 பண்டி - வயிறு 1009
 பண்டிதவத்ஸவன் 889, 890.

பண்ணென்பேர்தலிர்த்து ஊர் வழங்கல்
 பண்டைவினைவந்து தீர்தல் 296 [895
 பண்புடைமை 383
 பண்விடுதல் 'பூவிபண்விடுமின்' 568
 பணியார்க்குடத்துள் பாண்டியன்தேவி
 விடுத்த கவி 1627—8
 பணியான்பாட்டு 1746
 பத்திமை 178
 பத்தியண்ணல் 786
 பத்தினி 235;—பிறதெய்வத்தொழாமை
 பத்தினிச்செய்யுள் 1431 [413
 பத்துப்பாட்டு 1552, 1555, 2008,
 பத்துப்பாடியதை 188 [2090
 பத்துறுதிகை 165
 பத்தெச்சம் 1569
 பதங்கம் உருவத்தின் உயிரிழப்பது
 பதஞ்சலி 1708—9 [386
 பதஞ்சலிதீக்ஷிதர் பக். 638
 பதடி - உமி 1278
 பதவிருத்தி 1902
 பதாம்புயம் 1474
 பதி - ஸ்தானம் 14
 பதிகமேவருமோலை 786
 பதிபசுபாசம் 1910
 பதிபடுவமுத்தமிழ்தூல் 594
 பதினாலகம் 905
 பதினாறாயிரவர்கற்பைக் கண்ணன் நீக்
 கியது 1936
 பதினாற்பின்னாபெறுதல் 1369
 பதினாற்பேறுகள் 418, 764
 பதினெண்கீழ்க்கணக்குநூல்கள் 2017
 பதினெண்கூலம் 583
 பதினெண்பாடை 938, 1712
 பதுக்கை 467
 பதுமக்கொத்தன் 1473
 பதுமஞ்சேர்திகைசுமுகன் 186
 பதுமத்தார் 1656
 பதுமன் 1560, 2022
 பதுமனார் 1560, 2022
 பந்தயம் 354
 பந்தன் 1418
 பந்தனந்தாதி பக். 326
 பந்துபாவை பசுவரிப்புட்டில்கள் 1429
 பந்துமுதலிய பொறிகளை எறிதற்கு
 மறக்குடியின்கீர் நியமிக்கப்படல்
 பந்துர் 782 [1429

பப்பருவாகன் 587—8
 பப்பாரம் - சைனர்க்குச்சிறந்தம்லை 183
 பம்பு 285
 பம்புதல் - பம்முதல் 1351
 பம்பைக்கற்குச்சிறை 1043
 பயப்படுதல் 1475
 பயன் - பொருள் 1550
 பயனற்றவை இவைவெனல் 406—7
 பயிக்கங்காணுதல் 1065
 பாகாலன் 1830, 1839
 பாகேசரி 782, 784
 பாக்குன்று 87;—சைனர்க்குச்சிறந்த
 பாசக்கிரகோலாகலன் 892 [முலை 183
 பாசமயதர்க்குநூல் 362
 பாசராமச்சுதூர்வேதமங்கலம் 1657
 பாசராமன் 499, 749, 782, 2089
 பாசராமனைக் காசிபன் வேட்பித்தபா
 பாஞ்சுடர் 17 [ட்டு 749
 பாஞ்சோதி 1669
 பாணகபீலர் 1395
 பாணா 1384
 பாணி 362, 892
 பாதகண்டம் 1691
 பாதநம்பி 747
 பாதவர்பட்டினம் 2167
 பரமகாரணன் 1536
 பரமகீதம் 161
 பரமதபங்கம் 1856
 பரமதம் 1901
 பரமபதத்தெல்லை 1833
 பரமபதநிலை 1390
 பரமபூரணம் 1972
 பரமவேனார் 1229, பக். 604
 பரமவைஷ்ணவஞானபாண்டியன் 890
 பரமன் - பரமேச்சுரப்புலவன் 1625
 பரமன்மாமுனிவன் 2078
 பரமானந்தபாரதி 1774
 பரமானந்தமாமுனி 1883
 பரமேச்சுரப்புலவன் 1623, 1625
 பரமேசுவரன் - சக்கரவர்த்தி 899
 பரமேசுரன்புதல்வன் 1229
 பராசகேசரி 1009
 பராசசிங்கம் 1135, 1253, 1255,
 1678, 1683 பக். 279
 பராசசிங்கன் சடையனைப்புதழ்ந்தபா
 டு 1135

பரராசசின்கையாரியன் பக். 607
 பரராசசேகரன் 1208—10, 1269,
 1675, 1681, 1771; பக். 637
 பரராசபயங்கரன் 646
 பரராசபூஷணன் 1269
 பரராசரத்தினகிரீடம் 1310
 பரராசராணைராமன் 928
 பரவர்போர் 889
 பரவரான நாயனார் 1872
 பரவைமுழங்குலகம் 258
 பராக்கிரமபாகு 2070; பக். 602
 பராக்கிரமபாண்டியன் 925—37, 934
 —7;—பாட்டு 944—9;—சிவபத்
 மடைந்தது 950—2
 பராக்கிரமவாகுபுன் 2070
 புராங்குசதாசபாகவதன் 2089
 பராங்குசன் 892, 1816, 1822
 பராசரபட்டர் 1844
 பராந்தக தேவன் 784
 பராந்தகபாண்டியன் 889, 894—5
 பராந்தகன் - நெடுஞ்சுடையல் 889-90
 பராமுகமாதல் 1147
 பரிகலம் 46, 1064, 1113
 பரிகாரம் 1625
 பரிச்சின்னம் 811
 பரிசயம் 509
 பரிசுறுத்தல் 134
 பரிசில்கடாநிலை 584
 பரிணமவாதம் 2054
 பரித்தல் 'பரித்தவுரை' 1545
 பரிதானம் 373
 பரிப்பெருமான்—1539-42;—உரைப்
 பாயிரம் 1539; பக். 353;—பாட்டு
 பரிபவம் 784 [2007
 பரிபாட்டமுதம் 1549
 பரிபாடல் 1384;—உரைச்சிறப்புப்
 பாயிரம் 1549;—செய்யுட்குரியார்
 2011
 பரிபூர்ணன் 889
 பரிமளகவிராசன் 1737
 பரிமளரித்தல் 1732
 பரிமேலழகர் 1538, 1543-50
 பரிமேலழகியன் 1548
 பரியின் இயல்புகள் 526
 பரியினும் போகாது உவப்பினும் வந்து
 திரும் பொருள்கள் 296

பருடையர் 1047
 பருத்திக்குளநீர் 2133
 பருத்தி யாடையான ஊர் 2144
 பருதி - குறளுரைகாரர் 1538
 பருதியஞ்செல்வன் 124-5
 பருதிவனப்புராணம் 1962
 பருந்தநிழலும் உவமை 1556
 பருப்பொருள் கடிதல் 1552
 பருவந்து 336
 பருவமழைக்குச் சூரியன் காரணம் 124
 பற்காப்பியம் 1564, பக். 319
 பற்காப்பியனார் 1389
 பற்கூட்டாரம் 449
 பற்சந்தமாலை பக். 300
 பற்சனம் 700
 பல்யாக முதுகுடுமிப் பெருவழுதி 889
 பல்லக்கு 1504, 1623, 1655
 பல்லவதரையன் 1569
 பல்லவம் 2109
 பல்லவமாராயன் 1983-4
 பல்லவர் - 819, 890, 897, 906, 970
 1274-6; (-பலர்) 1440
 பல்லவர்க்குத் தொண்டைமாலை 970
 பல்லவவேந்தனான பெருமானடிகள்
 வாக்கு 1982
 பல்லவனைப் பாண்டியன் புறங்கண்
 பலத்தல் 1300 [டது 892
 பலதேவீசர் 1643
 பலபட்டடைச்சொக்கநாதப்புவவர்
 1318, 1740; பக். 293, 303
 பலபத்திரன் 1937
 பலா பெரியார்க்குவமை 256
 பலிபீடம் 1300
 பலணந்தி 1224, 2032;—மாமுனி—
 பவதாயமங்கலம் 1015 [1537
 பவரோகமந்திரம் 2028
 பவளப்பாடிப்புவவர் 1777
 பவளமலை 2102
 பவளமலைபயந்த கவளயானை 91
 பவனிப்பிடி 693
 பவநியுரைத்தல் 1911
 பழசை - பழையாறு 182
 பழந்தீவம் 2109
 பழந்தீவு 12000—780, 782
 பழம்பாட்டு 891
 பழமலைச் சிதம்பரபூபதி 1925

- பழமொழி பக். 571
 பழவடிசன்கோத்தபாட்டு 1439
 பழவ்னை 342—6
 பழனி 2091
 பழனிப்புராணம் 1779
 பழனிமாருணிவர் 1946
 பழுக்காய் 691
 பழுமாஞ்சூழ்ந்தபறவை உவமை 268
 பழைமை - தொன்றுதொட்டுவரும்
 உரிமை 899
 பழையகோட்டைப் பட்டக்காரர் பக்.
 பழையபாகம் - கவிவகை 1251 [603
 பழையயாழ் மூப்பால் அழிந்தகுரற்
 குவமை 302
 பழையவெற்பு 1943
 பழையனூர்க்காரி 1404—5
 பழையனூர்நீலி பக். 622
 பழையனூரார்பழிதீர்த்ததிக்குழி
 பழையாறு 181, 2122 [1460-62
 பள்ளி - சைனார்வழிபடும் மலை 183
 பள்ளிகொண்டான் 1371
 பள்ளிச்சந்தம் 892
 பள்ளியுணர்த்தும்பிரான் 1828
 பற்பநாபன் 917
 பற்றறுத்தல் 333
 பறந்தலைநன் காடு 711
 பறம்பு - பாரிமலை 280, 985
 பறியல் - அட்டவீரத்தொன்று 88
 பறைக்குறுதல் - நீக்குதல் 335
 பறைகெழுவாரணம் 491, 718
 பறைசாற்றியது 567
 பறைநிறைகொல்யாளை 491, 718
 பறைபேர்த்துக்கன்னாட்டுதல் 895
 பன்மன் 791
 பன்றி (நாடு) 2107
 பன்றிக்கொடி 46
 பன்றிக்னாகப் பகைவர்ப்படை கூறப்ப
 பன்னசாலை 346 [டல் 503
 பன்னிருகணங்கள் 165
 பன்னிருபடலம் 1563, பக். 318
 பன்னிருபுலவரின் முன்னவன் தொல்
 காப்பியன் 1564
 பன்னிருமடந்பூவுக்குன்றின்மூன் 1746
 பன்னிருவர் அகத்தியர்மாணக்கர் 1563
 பன்னெறி 401—18 [—4
 பனங்குரும்பையின் ஏரான மூலை 666
 பனசையில் ஆதிவராகன் 1229
 பனந்துண்டத்தை ஒளவை பாடியது
 பனம்பாரனார்பாயிரம் 1989 [1411
 பனுவல்வாய் 1402
 பனைத்தடக்கைநால்வாய் 41
 பனையின் கிழங்குப்பிளவு நாரைவாய்க்
 குவமை 1463
 பாக்கம் 1236
 பாக்கமுடையான் 1263
 பாக்கனார் 1439
 பாகசாதனன் 1010
 பாகசாஸனனார் 892
 பாகடூர் பக். 258
 பாகம் (கவிப்பாகம்) இருவகை 1251
 பாகரன் - பிரபாகரன் 2054
 பாகவதகை 1653
 பாகவதசாரம் 1701
 பாகவதபுராணம் 1652, 1673
 பாகவதரிட்டசமுத்தி 1600
 பாகற்கொடியறுப்பார் 1637
 பாகனூர்க்கூற்றம் 889
 பாகுடகவி 1138
 பாகை 1775;— கோ 973;— கடற்
 கரையது 973
 பாகைச்சொக்கலிங்கன் 1797
 பாகைப் புண்ணைவனநாதன் 1951
 பாகையந்துறைவன் 974
 பாங்குபடுதல் - ஒருசார்பாதல் 370
 பாச்சில்வேள் நம்பன்பாட்டு 1013—4
 பாசறை 729
 பாசி 488
 பாசிமறம் 489
 பாஞ்சராத்திரம் 2018
 பாஞ்சாலன் புதல்வன் 762
 பாட்டம்பு 1512
 பாட்டன் - பாட்டமதத்தவன் 2054
 பாட்டான் - புலவன் 1530
 பாட்டியல் 1531, 1726
 பாட்டினனின் 1733
 பாட்டுமூரையும் பயிலாமை 1400
 பாடகம் (-தலம்) 29, (-காலணி) 55
 பாடசர் பிழைப்பு 1549
 பாடம்போற்றல் 1530
 பாடல் என்றும் கிழியாமை 1417
 பாடல்பெறுதல் 284
 பாடலம் - சோழன்குதிரை 626

பாடாண் 559—585
 பாடியம் 1837
 பாடுநீத்தவர் 899
 பாடுபுக்காற்றுதல் 580
 பாண்டசெய்தல் 869
 பாண்டுவன் 1188—91
 பாண்டமங்கை 2088
 பாண்டலூர் 768, 1435
 பாண்டவர்தூதன் 1278
 பாண்டிக்கொடுமுடி 889
 பாண்டிக்கோவை 867—88; பக். 585
 பாண்டிநாட்டுச் சிவதலம் 86—7
 பாண்டிநாட்டுச் சிறப்பு 2099—2101
 பாண்டிநாட்டெல்ல 2098
 பாண்டிப்பெருமான் 1896—8
 பாண்டிமண்டலசதகம் பக். 625
 பீண்டிமண்டலம் 799, 1555
 பாண்டியநாதன் 890
 பாண்டியப்பட்டர் 1845
 பாண்டியர்—ன் 650—87, 859—962, 1451, 2099;—அருஞ்செயல்கள் 892;—அவைவில் தமிழ்ப்புலவர் 1535;—கம்பர்சிவிகை தாங்கியது 1383;—குதிரை 529;—குலதெய்வம் பக். 210;—சம்பராசன் படை வீடுமுற்றியது 1201;—சுடையற் குச் சிங்காதனமிட்டது 1132;—சோழற்குத்தோற்றது 1058;—தமிழ்வளர்த்தகூடல் 994;—தாட்சிலம்பாற் கடல்வற்றியது 1270;—தமிழின் கரைகண்டமை 892;—திருமணம் 1801;—தேவி 1627;—படிவேண்டியது 1232;—பாட்டு 1004—5, 1462, 2801;—புலவன் 1202;—புறக்கொடை 1523;—மகளும் பார்த்தனும் 750;—யானை 517—21;—யானையைப்புகழ்ந்து புகழேற்றிபடியது 1491;—வரிசை 1206;—வாசல் 893;—வாசற்புலவர் 1463
 பாண்டியற்குச் சங்கத்தார் கூறியது
 பாண்டியன் மாகீர்த்தி பக். 587[1391
 பாண்டியனிடம் கம்பர் கூறியது 1136
 பாண்டியனுந் தேவியும் கம்பர்பல்லக்குச் சுமந்தது 1504
 பாண்டியாதிராசன் 889
 பாண்டில் 1368, 1426

பாண்டிவனநாடு 2101
 பாணர் 1735 1188—91
 பாணர்க்குப் பாண்டிநாடு அளித்தவன்
 பாணர்ப்பாரந்தாங்கியோன் 2138
 பாணர்பழந்தலைச் சீறியாழ் உவமை
 பாணர் வயிரியர் பொருநர் 724 [302
 பாணரான நாயனார் 1872
 பாணவமிசத்தரசன் பக். 532
 பாணற்குச் சோழன் முடியளித்தது
 பாணன் பாணியர் பேச்சு 1684 [906
 பாணன்பிணமெடுத்தவன் 1228, 1230
 பாணி (-பாடினி) 1684;(-தேசம்)799
 பாணித்தல் 757
 பாணிரண்டு 2008
 பாடுவெலிபல்குதல் 477
 பாத்தியுடைக்கலிமாண் 458
 பாதமயக்கு பக். 620
 பாதாம்புயம் 1274 [925, 1365
 பாதிபழி பாதிபுகழான பாட்டு 893,
 பாதிரி கயவர்க்கு உவமை 256
 பாதிவகை பாதி நகையானபாட்டு893, 925, 1365
 பாதிவெண்பாவில் திருமாலவதாரங்க
 பாதிடு 447 [ள் வருதல் 1618
 பாப்புக்குறக்கு 1596
 பாப்பையவேன் 1766
 பாடபீரு 889
 பாம்பாறு 2148
 பாம்புக்குப் பால்வார்த்தல் 46
 பாம்பேர்மருங்குல் 990
 பாய்தோய்ந்தநாவாய் உவமை 510
 பாயிரத்தொல்காப்பியங்கற்பார் 1996
 பாயிரம் 362
 பாயினசேறடி 110
 பார்த்தன் 1635;—விவாதகவுசை
 யறித்தது 751;—பாண்டியன்மகளை
 மணந்தது 750
 பார்த்திவநல்லூர் 1791
 பார்ப்பதி 1636
 பார்ப்பார்—ன் 1501, 1037
 பாரகாவியம் 1790
 பார்த்துவாசாதிக்கன் 892
 பாரதம் 892, 1938;—பதினெண்
 பகவில் முடிதல் 813
 பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் 22
 பாரதவிலக்கணம் 1564

பாரதவெண்பா பக். 29, 72
 பாரதாயன் பக். 617
 பாரதிதீபம் 1774
 பாரம் - தசபாரமிதை 187
 பாரமிதைகள் பக். 535;—மூப்பது 196
 பாராவதம் 186
 பாரி 985—6, 1401
 பாரிசாததருவைக் கண்ணன்கொணார்
 பாரிசாதலீலை 1944 [தது பக். 520
 பாரித்தல் 337, 869, 885
 பாரிபறம்பு 280, 985
 பாரிபறித்தபரி 1404
 பாரிமகளிர் 1047, 1408
 பாரியூர் 1349
 பால்வண்ணதேவனா வில்லவதரை
 பாலகன் 553 [யன் 1535
 பால்முது 1070
 பாலலகைகோத்திரம் 1612
 பாலன்னசொல் 1401
 பாலனைப்பழித்தல் 1312
 பாவகாரி 341
 பாவநாசம் நம்சிவாயக்கவிராயர் 1745
 பாவலர் 1478
 பாவலர்கொடியவராதல் 365
 பாவாணர் 1305
 பாவினரிற்பாவின 319
 பாவுக்கல் 1303
 பாவுடன்முருக்குதல் 880
 பாவேந்தர் 1187, 1450
 பாவைப்பாட்டு 177
 பாவை - பொறிவகை 1429
 பாவைவளர்க்கின்ற பைங்குரவு 873
 பாழ்ப்பு 1625
 பாழிப்போர் 869, 889
 பாளிபாவை பக். 534
 பாளையகாரர் 1797
 பாற்கடல் நூற்பொருட்கடற்கு
 உவமை 1536
 பாற்கடல்போலப்படுத்தால் 1552
 பாற்கடலிற்றோன்றியபொருள்கள்
 பாற்கரியம் 2054 [892
 பாற்படப்பாப்புதல் 889
 பான்முறை 899
 பாஸ்டர் ராஜ்யம் பக். 579
 பிங்கலநீகண்டு 2077
 பிங்கலம் 2082

பிங்கலமுனிவர் 2077
 பிச்சையம்மன் 1121
 பிஞ்சுகன் 1392
 பிட்டுவாணிச்சிமகன் 995
 பிடி 513, 519, 654
 பிடிக்கோடுகளிற் உவமை 112
 பிடித்தபத்து 2040
 பிடிபாடு 906, பக். 589
 பிடியின்கோடு இருப்பையின்வாடாப்
 பூவுக்கு உவமை 1394
 பிடியைத் தலைவி இரத்தல் 693
 பிடுக்குதல் 1595
 பிண்டிக்ஓழ் நான்முகன் 132
 பிண்டித்திருமால் 130
 பிணவணை 1173
 பிணி 303
 பிணிகிடந்தார்க்குப்பிறந்தநான் அச்சம்
 பிணிமுகத்தோன் 1383 [பயத்தல் 680
 பிணியரசன் 170
 பித்தசாந்தியாக வாழைத்தோட்டம்
 பிதாக்கனாவார் 401 [புகுதல் 1490
 பிதாவைக் கொலைபுரிந்தான் 345
 பிம்பசாரன் பக். 535
 பியல் 700
 பிரகாசம் (—சிவப்பிரகாசம்) 2044
 பிரசண்டவாக்கி 1713, 1796
 பிரசண்டன் 1527 [358
 பிரதமையிற் பித்தரும் பிழைபேசாமை
 பிரதாபசிங்கமகாராசர் 1753, பக். 640
 பிரதாபம் 1652
 பிரதாபருத்திரன் 1203;— (கசபநி
 யரசன்) பக். 606
 பிரதானிக்ம் 1338
 பிரதானிமுத்திரனப்பின்னை 1795
 பிரபத்தகவி 362
 பிரபந்தவகை 1713
 பிரபாபாலர் பக். 536
 பிரபுலிங்கலீலை 1941
 பிரம்பூர் ஆனந்தரங்கன் 1360
 பிரமதேயம் 892
 பிரமதேவன் (—தண்டநாயகன்) 786
 பிரமராயன் 1122, பக். 607
 பிரமலிதிதல் 1123, 1658, 1793
 பிரமன் - பிரமாதிராயன் 1256;—
 1303, 1414;—கொடி 1;— நிறம்
 1;— படைக்கலம் வாய்மை 1

பிரமாதிராயன் பக். 607
 பிரமியகிரந்தி 2150
 பிரமேயசாரம் 1842
 பிரமோத்தரகாண்டம் 1626
 பிரயோகவிவேகம் 1706—9, 1718
 பிராமணப்பிள்ளையன் பாட்டு 1640
 பிராமணர் 1595
 பிரியாவிடை 1592
 பிரகற்பதி 1529
 பில்லிவைத்துக்கொல்லுதல் பக். 609
 பிழைபாக்கு 668
 பிள்ளைதிருநறைபூரையர் 1829
 பிள்ளைநிலை 721—2
 பிள்ளைப்பாண்டியனார் 1641
 பிள்ளைப்பெருமான் 1138—9
 பிள்ளைப்பெருமானையங்கார் 1738—9
 பீன்னைமதி 647
 பிள்ளையழகியமணவாளநயினர் 1851—
 பிள்ளையாட்டு 723 [3
 பிள்ளையார் 1598
 பிள்ளைலோகாசாரியர் 1848, 1853
 பிளாய் 1590
 பிளிற்றதல் 349, 380
 பிறக்கியபோர் 2097
 பிறக்கிவைத்தல் 1031
 பிறக்கீடு 470
 பிறக்குதல் 466, 737, 1031, 2097
 பிறகள் 387
 பிறங்கன்மா 102
 பிறந்ததிசைக்கிசைநிற்தல் 1585
 பிறந்தநாள் பிணிகிடந்தார்க்கு அச்சம்
 பிறப்பாதி நான்கு 4 [பயத்தல் 680
 பிறப்பித்தோன் - தந்தை 401
 பிறர்மனைநயவாமை 242
 பிறவாதபேராளன் 6
 பிறவாநெறி 174
 பிறவாநெறியார் 1603
 பிறவிக்குணங்கள் 275
 பிறைகுடி 1773
 பிறையின்தோற்றம் 126
 பிள்ளாங்கி முன்னுணர்தல் 1393
 பிணை 2102
 பீதாம்பரம் 1080
 பீலிபோல் யானைக் கோடாதல் 380
 பீதல் 640
 புக்கிதய்த்தல் 889

புகர்வான் 111
 புகல்வேட்டல் 484
 புகலூர் பக். 636
 புகலூர்த்தாதி பக். 599
 புகலூர் 2066
 புகழ் 291—3, 590—5
 புகழ்க்கம்பம் நாட்டுதல் 1315
 புகழ்ப்பொருள் 1470
 புகழ் பொருள்பொழிவார்மேற்றாதல்
 புகழ்மகன் 819 [292
 புகழ்வெய்யோன் 714
 புகழாப்புகழ்ச்சி 837
 புகழாளர்க்கு எவ்வயிருங் காத்தளித்தல்
 புகழியூர் 890 [கடன் 254
 புகழின்செல்வி 799
 புகழெய்தாதார் இன்னாரெனல் 293
 புகழேந்தி 1486—91, பக். 20;—
 உவப்பப்பாடுபவர் 1803;—குறங்
 குடியைப்பாடியது 34;—வாக்கு
 பக். 527;—வெண்பாவிற் சிறந்த
 வர் 1804
 புகழேந்தியாண்டான் 1150
 புகழேந்தியார் பக். 587
 புகாப்பது 'பிறருள்ளம்புகாப்பது' 1039
 புகார் 645, 1202, 1469, 1633,
 2113;—புறம்பணையான் 997;—
 பூதம் 220;—பெருமான் 623;—
 மன்னன் 1409;—வணிகரது கொ
 ணை 279;—வணிகன் மாநாகன் பந்
 தன் 1418
 புகைக்கருங்கொடி உம்பர் மீன்சுடுபுகை
 யின் வாய்த்தல் 449
 புகைநூர்கிழவன் 1620
 புட்கரணி கல்சாத்துவீத்தல் 1075
 புட்டில் 1429
 புட்பகப்பிடி 786
 புட்பதாமை 1008
 புடிபுடியாக 1308
 புடோலியரசன் 1144
 புண்டரம் 907
 புண்டரிகபாதம் 200
 புண்டரிகமாதர் 146
 புண்ணடை 280
 புண்ணனந்தர் 708
 புண்திரத் துகளெழுதல் 440
 புண்மான் 214

புண்வாய்கிழித்தல் 701

புத்தசமயம் 1206

புத்தநிகழ் மூவர் 2054

புத்தமித்திரன் 1464

புத்தர்—அரக்கர்வேண்டமெய்க்குருதி அளித்தது 186, 191;—அரக்கரில் ஒருசாரார்க்குநெறிமொழிந்தது 186;—அரக்கரைவர்க்கு அறமுரைத்தது 188;—அரியணை வீற்றிருக்குநிலை 188;—அரியேறு கொடி 184;—உடம்பினைப் பிளந்து பிறர்க்கீந்தது 197;—எண்பத்தொன்பது சித்திகளை உரைத்தது 187;—ஒருவன் அயில்கொண்டெறியக் கருணைபுரிந்தது 186;—கண்டொடுத்தது 197;—சுருடற்கு வாய்மைநெறி பகர்ந்தது 188;—சுருடற்கும் அரவுக்குமுன்ன பகை தீர்த்தது 187;—கைநநாகத் தார்க்குஆழியளித்தது 186;—தடி கொடுத்தது 197;—தற்சேர்ந்தார்க்கு விண்கொடுத்தது 197;—தனக்கென் றென்றனு முன்னமை 195;—தன்ம, களிறு சிந்தாமணி முதலியனவேண்டியார்க்கு அளித்தது 215;—தாய் ஏழுநான் இன்னுயிர்தரித்தது 194;—தாய்மருங்குல் நோவாமற் பிறந்தது 194;—தானஞ் சேலமாகியது 197;—நன்றியில்லான் பூணூற் தீயணைப்பாய்படுத்திச் சிறு துயில்கொண்டது 186;—நாகர் கவரிவீசுதல் 185;—நாகர்துயர்போக்கியது 187;—நாகர்குலத்துக்கு அமிழ்தம் அருளியது 186, 188;—பாம்பின்படத்தில்உலகிட்டுத் துலையேறியது 186;—பிரமரால் தொழப்பித்தல் 205;—பிறர்க்கே உறுதிக்குழந்தது 195;—புலிக்கு உடம்புகொடுத்தது 186, 187, 192, 197, 204;—புறவின் மாயயாக்கைகொவியத்தம் முடம்பு நிறுத்துக்கொடுத்தது 191;—பெண்கொடுத்தது 197;—பேரருட்புணர்ச்சி 192;—பேரபிபுறுமளவும் ஓடியது 208;—மகக்கொடுத்தது 197;—மகளிர் முன்காமனைத் தோலைத்தல் 188;—மண் கொடுத்தது 197;—மாரன் மகளி

ரால் பேதிக்கப்படாமை 190;—மாரனைக் காய்வினந்தவிர்த்தது 187;—மனம் மலரினுமெல்லிதாதல் 190;—மானுருவாகியது 187;—மீனுருவாகியது 187;—முகில்போனும், மொழியினர் 186;—முப்பத்திரண்டுகலை மொழிந்தது 187;—விண்ணவர்நாயகன் வேண்டத் தண்ணளித்தது 212;—வியோகம்பற்றியபாடல் 206;—விலங்குமுதலிய பல்பிறவி எடுத்தது 214

புத்தன்புதல்வன் 1586;—புராரி பக். புத்தனார் 1874 [365]

புத்திகெட்டபேர் 1625

புத்தூர் 1223, 2140

புதல்வரைப்பெறுதல் 243

புதல்வனை வெட்டியவன் 1350

புதான்கோடு 889

புதியது தீயது பழையது நன்றென்ற கண் வரும் தவறு 1540

புதியபாகம் (கவி) 1251

புதுச்சேரி 1790

புதுப்பள்ளிமண் 1842

புதுமொழிப்புலவர் 1691

புதுவாபுரி 32

புதுவை 1138, 1357;—சுடையன் 1131—3, 1471, 2125

புதுவைச்சேதிராயன் 1137, 1496

புதுவையான் 1130

புயவலயம் 62

புரட்டர் 786

புரந்தரதாரு 1131

புரந்தரன் 866

புரவாளர் 2212

புரவிபானயத்தலைவர் பக். 614

புரவிலங்காட்டுதல் 892

புராணத்திருமலைநாதர் 1669—71 பக்

புராணமண்டபம் 1218 [637]

புராணிகள் 362

புராரி -(பெயர்) 1586

புரிசை பொறியடங்குதல் 496

புருவக்கடைவளைதல் 1162

புருவமுரிவு 550

புருஷஸூத்தம் பக். 529

புருவசுசரிதை 1630—1

புருவா 359

புரைகிஷோத்தல் 2188
 புரைசை 529
 புரைதல் - ஒத்தல் 1536
 புல்லணல் 1427
 புல்லணலார் 457
 புல்லறிவாளரை ஒனவைபாடியது 1402
 புல்லாணித்திருமால் 1662
 புல்லாணியரசு 2150
 புல்லார்வாய்ச்சொல் 293
 புல்லென்றகாட்டல் 315
 புல்லென்றபோதல் 267
 புல்லேனாற்பூதன் 983, 991—2
 புலக்கோல் 2134
 புலகேசி 784
 புலபுலெனல் 1879
 புலமகள் 1713 [243
 புலமை கல்விநலமிலதாயின் வீணுதல்
 புலமைச்சிறப்புடையோர் 1802—4
 புலமைசெத்தமை 1313 [100
 புலமைவருகென முருகனையேத்தல்
 புலவர்—ஆயிரவரில் ஒருவர் 276;—
 கொடி காணங்கன் 1473;—கொடை
 1478;—பல்லக்கின் பின் அரசன்
 வருதல் 1256;—பெறும்பரிசு 1309;
 —மோதிரமிதல் 1744;—யா
 னைக்கன்றும் உளநாடும் பெறல்
 1253;—வாய்ச்சொல் 1694—5;—
 விருதுகள் 1473
 புலவர்நாப்பண்டவென்றி 125 [1564
 புலவர்பன்னிருவருட்டலைவன் 1562,
 புலவராற்றப்படை 1192, 1694—5
 புலவன்வள்ளுவன் 2008
 புலவனும் தாழியும் 1650 [601
 புலவிபொருளாகத்தோற்றிய பாடாண்
 புலனெனுங்கொள்கலன் முகந்தவகை
 1536
 புலிக்காடுவெட்டித்திருத்தல் 1297
 புலிக்குட்டி 1600
 புலிக்குட்டிசிக்கன் 1609
 புலிக்கொடியான் 1200
 புலிசை - திருப்பாதிரிப்புலியூர் 1967
 புலித்தோல் 45
 புலிப்பசிக்குப் புத்தர் இரையாகியது
 புலிப்பைவென்றான் 884 [192, 204
 புலிப்போத்த 460
 புலியானைடத்தல் 1091

புலியூர் 889, 906, 1087
 புலியூர்ப்புராணம் 2084
 புலியூரந்தாதி 1771 [1511
 புலியைச் சோழன் கம்பமேலேவியது
 புலையனுடல் வெடிக்கப் பொய்யாமொ
 ழியார்பாடியது 1456
 புலனமுடையான் 800
 புலனமுதுதடையான் 819
 புலனைகவாகு 1211, 1770
 புலனைகவான் 917, 921, பக். 594,
 புலனை 1127 [696
 புழற்கோட்டம் 1147
 புழக்கையன் 1609
 புழகணிவேந்த 1701
 புழகாச்சி 1373
 புழகு 1222
 புழையார், தடக்கை 94
 புள்ளரையன் 1835
 புளிக்கீழ்த்தேசிகன் 1823
 புளிக்குப்பாடுதல் 1416
 புளிக்குடி உய்யவந்தான் 1562
 புளியங்காய்ப்பெருஞ்சேந்தர் 1384
 புளியஞ்சோறு 1452
 புற்கை 1153, 1420
 புற்பணி அனவின்மை 240
 புறக்கொடை 187, 1202
 புறஞ்சிறை 302
 புறத்தாயநாடு 895
 புறத்திணைப்பிரிவு 419
 புறத்திரட்டு பக். 28
 புறத்திறை 431
 புறத்தோன் - அகமிசைக்கிவர்தல் 486;
 —குடைநாட்கோள் 475;—தொகை
 நிலை 500;—மாணங்காத்த நொச்சி
 490;—முற்றிய முதிர்வு 480;—
 வாண்மங்கலம் 498;—வாண்டுகோள்
 476;—வீழ்ந்த புதுமை 496—7
 புறநிலைவாழ்த்து 582
 புறம் 1384, 2009
 புறம்பணையான் 597, 997
 புறம்பொசிந்துகாட்டல் 1814
 புறவிந்நலித்தபுதர் 219
 புறவுரை - அலர் 690
 புறவுக்குப் புத்தர் தம்முடம்புறிந்துக்
 புண்கவி 1522 [கொடுத்தது 191
 புண்மலைப்போது 2181

புன்னாகச்சோலை 609
 புன்னைமுத்தரும்புதல் 997
 புன்னைமொட்டு முத்துப்போறல் 2100
 புன்னைவனநாதன் 1775—6, 1951
 புனலைப் புனலாற்போக்கல் 395
 புனவாயில் 87
 புனன்மருள நெய்சொரிதல் 865
 புனனாடு 810, 897, 1719, 2107
 புனனீர்நாடு 632—4
 புனிதம் - வெண்ணெய்க்குற்றம் 219
 புனிற்று 444
 புனிற்றுப்பசி 192
 புனையுரை 1552
 புஜகநாயகதாரணிதாரணன் 892
 பூக்கோட்டன் னுணை 1429
 பூத்தோட்டம் அழிகையில் உண்டாக்
 கியது 1106
 பூக்கோழையார் 1768
 பூசன்மயக்கம் 710
 பூசன்மாற்று 433
 பூசனைப்பயன் 227
 பூசாந்தம் புகை யவிகள் 498
 பூட்டம் 1275
 பூட்டிழிவித்தல் 890
 பூத்தார் அவையடக்கு 372 [1438
 பூத்தாரும் காரைக்காற்பேயாரும்
 பூத்தின் துணையால் சோழன் வடவா
 சரை வென்றது 1151
 பூத்திணைகொண்ட வாணன் 1344,
 பக். 613
 பூதபுராணம் 1384
 பூதம்பணிகொண்டபாண்டியன் 886,
 892, 913, 943
 பூதம் முக்குந்தனுக்கு அரக்கமால்வந்த
 மயக்கத்தை நீக்கியது 220
 பூதன் 997
 பூதர் 1869
 பூதர்வடுகன் 1677
 பூதிருக்கோவல் 1408
 பூதிருத்தி 1459
 பூதுறைக் குப்பிச்சி 1353
 பூதுறைசைநாடு 2106
 பூதுறைநாடு 1345
 பூதுறைவாரணவாசி 1352
 பூப்பலிசெய்தல் 733 [மை 1879
 பூப்பினக்க வருகின்ற புந்நீசல் உவ

பூம்புகார் 1433, 2115; பக். 620
 பூம்போர்வை 1034
 பூமையான் - சின்ன 149, 173
 பூமன் - பிரமன் 88
 பூமிசையோதுங்கியவன் 189
 பூர்வாசர் 899
 பூரணத்தடைதல் 1977
 பூரணநண்ணுதல் 1973
 பூரித்தல் வாடல்கள் 337
 பூவணம் 87
 பூவணவன் காரி 1986
 பூவல்லி 2039
 பூவலன் பக். 614
 பூவலார் 889
 பூவாணி 2106
 பூவிலைகளிர் 449, 871
 பூவையுலா - பூவணவுலா 1741
 பூவொடுநீர்துய்வத்தல் 44
 பூழி (-நாடு) 2107
 பூழிக்கதவு 2140
 பூழித்தலை 882
 பூழிமஞ்செய்தல் 786
 பூழியர்கோக்கோதை 607
 பூழியர்-கோன் 860;—வேந்தன் 1122
 பூழியன் 889, 892
 பூழியான் - சிவன் 1496
 பூளைவனப்புராணம் 1962
 பூளையொழிதல் வாணன்போதற்கு உவ
 பெண்குமரி 1302 [மை 300
 பெண்சக்கரவர்த்தி 1486
 பெண்டிற்காமம் குடத்துவிளக்காதல்
 பெண்டிர் மடலூராமை 698 [667
 பெண்டிமைக்காப்பிள்ளைமை 238
 பெண்ணரசி 921—2
 பெண்ணறிவு 360
 பெண்ணாகடம் 889, 892
 பெண்ணை 1281
 பெண்ணைக்குறும்பை முலைக்குவமை
 பெண்ணைமடல் 876 [666
 பெண்ணையாறு 983, 1047, 1412
 பெண்ணைவழி வெள்ளியுறைதல் தீக்
 பெண்பாலேன் 860 [குறி 865
 பெண்பாவி 408
 பெண்பெருமான் பக். 574
 பெண்மடல்விலக்கு பக். 574
 பெண்மனம் 384

பெயர்கொண்டபுலியுரத்தல் 1585
 பெயர்பொறித்துக் கல்நடுதல் 736
 பெரியகுறிஞ்சி 1169
 பெரியகிருநான் 811
 பெரியகிருமொழித் தனியன் பக், 429
 பெரியபுராணவிருத்தத்தொகை 1882
 பெரியர் சொல்லாமற்செய்தல் 256
 பெரியலூர் 889
 பெரியவன் 1281, 1383
 பெரியவன் கவிராயர் 1779
 பெரியாண்டிப்புழுசுணி 1701
 பெரியாழ்வார் 1835
 பெரியோர் 251-3
 பெரியோர் சிறியோரியல்புகள் 255-
 பெரியோனொருவன் நிலைகள் 714 [63
 பெருங்கடுங்கோன் 2012
 பெருங்கலித்தொகை 1384
 பெருங்குன்றுர்தொழிர் 1384
 பெருஞ்சித்திரனார்வாக்கு 2129
 பெருஞ்சோற்றநிலை 456
 பெருஞானம் பழுத்தல் 1441
 பெருந்து அழகற்றவளது வருணனை
 பெருந்தகையார் 255 [1617
 பெருந்தலைச்சாத்தனார் 993
 பெருந்திருவுறுக 1148
 பெருந்தெரு 1231
 பெருந்தேவபாணி 3, 125
 பெருந்தேவர் 1780
 பெருந்தேவன் 1468-9
 பெருந்தேவி 1122
 பெருநான்கெல்லை 899
 பெருநீர்மையார் தொடர்ச்சி 581
 பெரும்பரிபாடல் 1384
 பெரும்பற்றப்புலியூர்நம்பி 1655 பக்,
 பெரும்பற்றப்புலியூரான் 1778 [636
 பெரும்பாக்கன் 1426-7
 பெரும்பாணுறு 2090.
 பெரும்பாலை 2105
 பெரும்புலவர் விருது காளம் பிடித்தல்
 பெரும்புலியூர் 1814 [1499
 பெரும்பூதர் 1857
 பெரும்பெயர் 1215
 பெரும்பொருள் நான்கு பக், 232
 பெரும்பொருள்வினக்கம் பக், 69
 பெருமங்கலமுடையான் 1151 [428
 பெருமாள் திருமொழித் தனியன் பக்,

பெருமானாயர் 1712;—(நெல்லைக்கோ
 வையாசிரியர்) 1652
 பெருமானடிகள் பக், 467;—வாக்கு
 பெருவயிறு 2150 [1982
 பெருவல்லம் 2141
 பெருவழி 2098
 பெருவழுதி 580
 பெற்றான் 1220, 1240
 பெற்றான்சாம்பான் 1888
 பெறுதற்கருமை 222
 பெறுவாடா பக், 595
 பேகன் 1373, 1401
 பேது - பேதைமை 167
 பேதைமை 384
 பேய்க்கணத்தான் 216
 பேய்க்காஞ்சி 708
 பேய்க்கிரந்தக்கன் 363
 பேய்க்குறங்கின்செய்தி 1879
 பேய்த்தேர் 1172
 பேய்நன்றுகுமிடம் 402
 பேய்மகன் வஞ்சனை 1462
 பேயன் - பேயார் 2010
 பேரரசுர் 1459
 பேரருட்புணர்ச்சி 192
 பேராசான் 1552
 பேராசிரியர் 1530, 1552;—சேமிநா
 தர் 821;—பாடிய அகவல் 1536
 பேராந்தை - சைனர்க்குச் சிறந்தமலை
 பேராயிரம் 6 [183
 பேராஜரான் 1382
 பேரானன் 994
 பேராற்றங்கரை பக், 580
 பேராறு 786
 பேரிசை 1384
 பேரூர் 890
 பேரை இரத்தினகவிராயர் 1693
 பேரையன் 1785
 பேரையூரதிபன் 1646
 பேரையூரான் 1382
 பேரையூரோதயன் 1693
 பேழ்வாய விற்றகூளி 112
 பேழைப்பாம்பு 1463
 பேற்றுக்கடி 1858
 பைங்கட்சேனை 481
 பைந்தலை 1428
 பையல் 1880

- பையுள் 711
 பையூர்க்கோட்டம் 1651
 போக்க 1521
 பொக்குதல் - சினத்தல் 46; - ஒலித்
 பொச்சாப்பு 1530 [தல் 710
 பொட்டிபுத்திரன் 1609
 பொட்டெழுக்குட்டெல் 1609
 பொத்தகம் 118
 பொத்தப்பிச்சோழன் 786, 1144, பக்.
 பொத்தாத்தல் 750 [598
 பொதி - பொதியம் 1719
 பொதியக்கோருனிவன் 1473
 பொதியத்தமிழ் 1011
 பொதியறைப்படுதல் 240
 பொதியில் 302; - அகத்தியனார் 1395,
 1444
 பொதியின்முதற்புத்தேன் 1395
 பொதுக்கடிதல் 1103, 1943
 பொதுநீக்குதல் 233, 1106
 பொதுப்பாயிரம் 1530
 பொதுமாதர் 1134
 பொதுமைமொழி பக். 529
 பொதுமொழியாற்றுதல் 889
 பொதுவியல் 716—742
 பொப்பண்ணகாங்கெயர்கோன் 1558
 பொப்பளம் (-தேசம்) 907
 பொம்மன் திம்மன் 1510
 பொய்க்குதிரை சந்தைக்குப் போகா
 பொய்க்குப்பொய் 361 [மை 1608
 பொய்கை 570
 பொய்கைக் கதத்தயானைச் சூழாசிரியர்
 பொய்கைநகர் 2146 [1434
 பொய்கைப்பிரான் 1843
 பொய்கையருளாளர் 1223
 பொய்கையார் 590; - பாட்டு 564, 979
 1805—10, 2135
 பொய்கையானைச்சூழாசிரியர் பக். 330
 பொய்ம்மன் 416
 பொய்யற்றமூப்பால் 1542
 பொய்யாமை 324—6
 பொய்யாமொழி 1443—59, 1552;—
 பாட்டு 893, 1457, 2116, 1998;
 பக். 20
 பொய்யாமொழிமங்கலம் பக். 621
 பொய்யாமொழியார் ஆசிரியர் பாட்டு
 1444
- பொய்யாமொழியும் ஒணையும் பாடிய
 பொய்யில்வாண்கதை 1552 [து 1454
 பொய்யினிலக்கணம் 324
 பொரிப்பு - பொரியலுணவு 2202
 பொருட்சபாவம் 1889
 பொருநர் 724
 பொருநாநதி 1745
 பொருநாறு 2008, 2090
 பொருறை 1007
 பொருப்பரண் 1170
 பொருள் - மகன் 221, 1571
 பொருளானந்தம் பக். 321
 பொருளியல் பக். 81
 பொருளில்குலம் வினக்கமறுதல் 269
 பொருளீட்டம் 348
 பொழிப்பகலதுட்பவெச்சங்கள் 1543
 பொழிப்புரை 1468
 பொழில் - உலகம் 46, 499, 2170-5.
 பொற்கயிறு 1497
 பொற்குடம் 1985
 பொற்கொற்றி 1807, 2135
 பொற்கோட்டை 1296, 1919
 பொற்கோடு பொற்குளம்பினவாகக்
 கற்ற அந்தணர்க்கீதல் 577
 பொற்சதுக்கம் 1096
 பொற்குரியன் 1979
 பொற்படிக்கம் 1065
 பொற்பந்தம் 1255
 பொற்றண்டிகை 1353
 பொற்றாவி - மனைவி 409
 பொற்றாணில் வந்த சுடர் 104
 பொற்றோட்டெழுதுபத்தாண்டு 811
 பொறுமையில் நோன்பு 269
 பொறைதனர்தல் 2181
 பொறையன் 773
 பொறையிலா வறிவு 243
 பொன் - தங்கிறும்புகள் 274
 பொன்கலூர் நாடு 2106
 பொன்காசு 941
 பொன்பரப்பினான் மகதைப்பெருமாள்
 1158—1179
 பொன்பற்றி காவலன் 1464, 1467;—
 சேந்தன் 187
 பொன்பற்றிக் குருகுலராசன் பக். 623
 பொன்பற்றியன் புத்தமிழ்திரன் 1464
 பொன்புனைநெடுமதில் 173

பொன்பேத்தி பக். 622
 பொன்மழை } 1117, 1379, 1413,
 பொன்மாரி } 2144
 பொன்மாலை 1951, 1961
 பொன்முடியார் 462, 483, 1427-30
 பொன்வினோந்தகனத்தூர் 1961
 பொன்னங்கழல் 1840
 பொன்னமராவதி 906
 பொன்னறவிட்டு மண்ணறக்கொள்ளு
 பொன்னன் 31, 1367 [தல் 1122
 பொன்னன்னபுலின்...உன்னம் 726
 பொன்னையான் 1741
 பொன்னாடு 1406
 பொன்னார்மணியணை 131
 பொன்னி 1237, 2153, 2155;—கரை
 • கடவாதிருக்கக் கப்பர் பாடியது
 1348;—கோன் 1202;—திருநா
 டன் 817, 1409;—நன்னாடு 1476,
 1586;—நாடு 854, 897, 1137,
 1491;—நாடுகிழவோன் 1047;—
 யாறு கரைகண்டது 778
 பொன்னின்பாண்டியன் 953
 பொன்னின்பெருமான் பராக்கிரம
 பாண்டியன் 950
 பொன்னுருக்கல் 1278
 பொன்னுரைகல் 528
 பொன்னெயில் 165, 172
 பொன்னோடையாணை 523
 போக்கற்கேள்வி 1552
 போகப்புணர்வில் இளமை 243
 போச்சு 1639, 1739
 போசராசவேதியன் 2070
 போசலத்தரைசுரி 897
 போசலம் 907
 போசனம் 911
 போசனன் 897, 900.
 போசன் 1961
 போடுதல் 1253, 1275, 1316, 1640
 போத்தயன் 799
 போத்தரயன் 786, 972
 போத்த 219
 போதம் - சிவஞானபோதம் 1901,
 போதனர் 188 [2044
 போதாயணி 1707
 போதரல் 802

போதி 186, 188, 196, 199, 203,
 204, 208, 210 — 11, 1464;—
 பெருந்தவன் 2073;—வரதன் 207;
 —வாமன் 209
 போதிகை 1303
 போதிசத்துவர் பக். 536, 628
 போதிநிழல் அமரந்தோன் 190;—புனி
 தன் 1111;—புண்ணியன் 1214
 போதியங்கிழவன் 189
 போதியான் 202
 போந்துகண்டவன் நிலை 690
 போந்தையிலைந்தாடியது 716
 போய்த்த பக். 594
 போர்க்களத்தில் மனைவியரங்கை 532
 போர்க்குன்றுயாணை 892
 போர்த்தொழில் 530
 போர்ப்பரிசில் 546
 போர்பெற்றநாள் வீரருவப்பு 718
 போர்வை 302
 போரங்கம் 1597
 போலாதே 274, 2026
 போளியூர்நாடு 1984
 போற்றி - (போற்றிப்பொருட்கு)
 2044
 போனகங்கைக்கொள்ளுதல் 487
 மக்கட்குக் கொப்பூழ் நடுவுறப்பாதல்
 349
 மக்கண்மெய் தீண்டல் (குறன்) 1579
 மக்கள் ஒளிப்பார் அளிப்பார்க்குப்
 பொதுவாதல் 274
 மக்கிஞ்சிதுரை 1799
 மக்குதல் 308
 மகத்துதேசிகன் 1950
 மகத்துவம் 1719
 மகதம் (நாடு) 907, 2108, பக். 526
 மகதேசன் 1158, 1172, 1174, 1178,
 மகதைப்பெருமாள்கவி 1159 [1190
 மகதையார் 1184
 மகப்பால் 1081
 மகப்பேறு, வாலிபத்துக்கு வான் 1312
 மகரதோரணம் 1095
 மகராசயோகன் 1968
 மகரிசையணி 889
 மகளிர்க்குக்கேடுபயப்பன இவையென
 ல் 241

- மகளிர்—இடைக்கு நொச்சியணி 459;
—உறுப்புவுருணை 760;—கலன
ணிந்து வேற்றுர்புகுதல் கேடு 221;
—கூந்தலமுது இகழப்படுதல் 304;—
மடலூர்தலின்மை 698;—விழாக்கா
ண்டல் குற்றமாதல் 241
மகன்பிறந்தமங்கலம் 1003
மகாநவமித்திருநாள் 957
மகாபலி 1045
மகாபாரதம் 1781
மகாராசர் 892
மகாராயர் பக். 376
மகாவலி 1197
மகிதலம் 248
மகிமண்டலம் 892
மகிழ்மார்பன் 1869
மகீதலம் 889
மகுட்டுசாயக்கவிபாடல் 1821
மகுட்டுகுடுதல் 787, 799, 811, 953,
956, 959
மகுடத்தியாகி 1046, பக். 595
மகுடவர்த்தனர் 892
மகுடாசனன் 1343
மகேந்திரபல்லவன் 972, பக். 592
மகேந்திரபோகம் 892
மகோதை பக். 554
மங்கலக்கால் ஐயநம்பி 1051
மங்கலக்குறிப்பாற் கூறுதல் 995
மங்கலத்திற்குணவத்த மரவடி 539
மங்கலநாண் 516
மங்கலநாள் 1471
மங்கலபுரம் 889; பக். 587
மங்கலியம் புலவர்க்களித்தவன் 1340
மச்சத்தாரகோ 999—1001
மச்சபுராணம் 1696
மசக்காளி 1348
மஞ்சிப்பயன் 786
மட்டப்பேர் 1644
மட்டையன் 799
மடக்கணிவகை பக். 16
மடல் 1829
மடலூர்தல் 876, 880
மடலெழுதல் 1795
மடலேறுதல் 371, 391, 698
மடற்பனை 281
மடைக்கொள நடுகல்லைவேண்டல் 739
மடைப்பள்ளி 1605, 1100
மடையனைச் சோழன் தண்டித் தொ
மண்குதிரை 1588 [தது 1480
மண்டகப்படி 1381
மண்டங்குடி 1828
மண்டலகுரு 1850
மண்டலசுகதி 1047
மண்டலபுருடர் பக். 649
மண்டலவன் 2080
மண்டலாதிபதி 1284
மண்டலி 784
மண்டலித்தாமயன் 799
மண்டலிகர் 1331, 1343
மண்டிலம் - *நிழல்காலுமண்டிலம்'
மண்டிலமாக்கள் 477 [1432
மண்டினர் 266
மண்டின் தபாணம் 1593
மண்ணாவது சோழமண்டலம் 1454
மண்ணுமங்கலம் 499, 571
மண்ணைக்கடக்கம் 782
மண்மாரிபெய்தல் 1616
மணக்கால்நம்பிகள் 1827
மணக்கால் நாட்டுதல் 1288
மணக்குடவர் 1538
மணக்குடி - இடையளநாட்டது 1535;
—பக். 628
மணக்குடியான் பால்வண்ணதேவன்
மணக்குடையர் பக். 352 [1535
மணக்கொல்லை 1862
மணத்தானமேற்றதல் 216
மணநாடு 2106
மணப்பந்தர் 1411
மணமெட்டி 2024 [1764-5
மணலி முத்துக்கிருஷ்ணமுதலியார்
மணலூர் 1568;—போர் 1013
மணலூராசிரியர் 1384
மணவாளமாமுனிகள் 1857-64, 1865
—69;—மடத்தின்சிறப்பு 1866—7;
—நவபவம் 1865. [குர்) 1851-2
மணவாளன் (அழகிய மணவாளநயி
மணவில் 1066;—கூத்தன் 1062;—
கூத்தன் காலிவர்கோன் 1059-94;
—தொண்டைமான் 1085
மணவிலார் 1105
மணவை 624
மணவைக்கூத்தன் 1485

மணவையாதிபதி 1207
 மணற்கிராமம் பக். 602
 மணற்குடி 1052
 மணற்றிப்போர் 883
 மணற்றிமங்கை 883
 மணற்றிடல் 602
 மணிக்கால் வெண்குடை 181
 மணிகண்டம் 884
 மணித்தாம்பு 1496
 மணித்தோகை 98
 மணிதுணர்ந்தன்ன...நொச்சி 459
 மணிநாவொடுங்க ஆட்சிபுரிதல் 811
 மணிப்பட்டம் 1049
 மணிப்பாடி 1167
 மணிமண்டபம் 1225
 மூணியிடைபவளம் 1535
 மணியம்பலம் 395
 மணியன் 1567
 மணியைவிலைசெய்யான் 1154
 மணிவாயில் 1790
 மணிவிளக்கு 578, 895
 மத்தளங்கள் 1047
 மத்தளவொலி தாம்தாம் எனல் 998
 மத்திமத்தலத்தின்மறையவர் 1586
 மத்திரர் 819
 மதயானைக்குப் படாமிடுதல் 426
 மதர்வை 877
 மதவீகலன் 899
 மதிக்கத்தகாப் பொருள்கள் 413
 மதிகள் - உகாமதிகள் 322
 மதித்தல் - 'குறைகடன் மதிக்குமதலை'
 மதிநிபுணன் 1979 [சுய] 127
 மதிநிலை 986, 1033
 மதிப்பகை 507
 மதியம் கேடகம்போலுதல் 100
 மதியின்மறு யாவர்க்கும் பிழைபுண்ணை
 அறிவித்தல் 253
 மதியுடம்பட்டசுதை 688
 மதில்சார்ந்திய வணி 485
 மதில்பாய்த்திற யானைக்கோடு 510,
 மதில் வீற்கொடியேற்றுதல் 554 [513
 மதிலாகம் 890
 மதிவரசன் - நாலடி யரும்பதவுரையாசிரி
 மதிவாணனார் 583 [பர் 2023
 மதுகுதன் 783
 மதுராந்தகன் 784

மதுரகருநாடகன் 889
 மதுரகவி 1357, 1760, 1790
 மதுரவாக்கி 1249, 1958
 மதுரன் - அநிமதுரக்கவிராசர் 1588
 மதுராந்தகன் 784
 மதுராபுரி 1552;—தென்னன் 1410
 மதுராவீஜயம் பக். 605
 மதுரியன் 1698
 மதுரேசர் 821
 மதுரை - வடமதுரை 15, 760, 1159,
 1568, 1633;—சங்கம் 892, 1626;
 —செப்பிரகாசர் 1895;—சொக்கலி
 ங்கம் 1576;—நகர்கண்டது 892;—
 நாடு 2149;—பராபரன் 418;—பா
 ணடியன் 1524;—பிட்டுவாணிச்சிம
 கன் 995;—புதுமண்டபம் 1269;—
 மண்டலம் 782;—மணிநிறப்பாகன்
 760;—மாநகர் 1666;—மேலைக்கோ
 புரம் 934
 மதுரைக்காஞ்சி 2008, 2090
 மதுரைக்கு ஞானவரோதயர் சென்றது
 மதுரையாசிரியன் மாறன் 1384 [1599
 மதுரையார் மறப்புறமாக ஓம்பும் அறப்
 புறம் 580
 மதுரையில் கம்பர் செயல் 1504
 மதுரையுலா 1671
 மதுரை வீரகஞ்சகன் 1007-11
 மதுவணன் 786
 மந்தமாருதம் 173
 மந்தரம் 1011;—உலகநிலவாதல் 349;
 —மேருவின் பகுதி பக். 601
 மந்தரர் 2028
 மந்தராசலம் 1011
 மந்தாநிலம் 171
 மந்திரத்தால் அந்தணர் அரசர்முடிமேல்
 நீர்வார்த்தல் 571
 மந்திரப்பாட்டான அங்கதவெண்பாங்க
 மந்திரம் 248, 300 [ள் 1395
 மந்திரயூதி 1356
 மயின் 110
 மயிர்க்கண்முரசு 483
 மயில்வாகனப்புலவர் 1771
 மயிலாசல இரட்டைமணிமலை 1944
 மயிலேறும்பெருமான்பின்னே 1717
 மயிலை (வீரன்) 1044; (ஊர்) 599
 மயிலைநாதர் பக். 8

மயிலையாதிபதி 1249
 மயிற்பெருமான் முருகன் 103
 மயூரகிரிக்கோவை 1755
 மயேச்சுரர் பக். 627
 மயேந்திரம் 1954
 மர்த்நிதவீரன் 889
 மரக்கண் 634
 மரக்கலம்போடுதல் 1253
 மரபறியப்படாத நாயனார் எண்மர் 1872
 மரவடி 539
 மராத்தார்ச் சேய் 1384
 மராமரம் ஏழு 1254, 1485, 1515
 மருங்காபுரி பக். 636
 மருங்கு - அடி 100
 மருத்தன் 1155
 மருத்துவரில் நாயன்மார் ஒருவர் 1872
 மருத்பலன் 889
 மருதங்குடி 1756
 மருதப்பன் 1720
 மருதம் 15, 2162
 மருதனிளநாகர் 1384, 2012
 மருதுநராதிபன் 1755
 மருதுபாண்டியன் 1368-9, 1755-6
 மருதூர் 887, 938, 2124 [பக். 640
 மருதூர்ப்புராணம் 1671
 மருதேந்திரன் 1369
 மருப்பு ஊடு 518
 மருமம் 1023
 மல்லர் 16, 1538
 மல்லவன் பக். 190
 மல்லனார் மாந்தை 815
 மல்லநாதன் பக். 601, 631
 மல்லியண்ணன் 786
 மல்லை 817
 மல்லைப்பல்லவன் 1274-6
 மலக்குச்சொல் 366
 மலயத்துக் கயல்பொறித்தல் 895
 மலயத்துமாதவன் 839
 மலயமாருதம் 218
 மலயாநிலம் 2210-11
 மலர் இந்நிறமூன்று 140
 மலர்தல் - செழித்தல் 284
 மலர்மழை 161, 167
 மலரி பக். 624;—உத்தன் 1483
 மலாடு 2107
 மலைக்கும் விநாயகர்க்கும் சிலேடை 95

மலைகடாம் 2090
 மலைகுளிப்பாட்டவருக்கொண்டல் 910
 மலைநட்டராசர் 1713
 மலைநாட்டுச்சிவதலம் ஒன்று 86
 மலைநாட்டுராசன் 1788
 மலைநாட்டுவணிகன் 1223
 மலைநாடு 897, 1108;—கொண்டது
 896;—யானை வளம் 2103
 மலைமன்னர் 1062
 மலைமேற்குடர் உவமை 255
 மலையமான் 1170
 மலையர்குலம் 1047
 மலையன் 1401;—கோவல் 1413
 மலையனுக்குப் பாரிமகளிரைக் கபிலர்
 உதவியது 1047
 மலையாளம் கொள்ளுகொண்டது 1273
 மலையாளராசன் 1796
 மலையிற்தீ நாடறிக்கவ்வைதரல் 657
 மலையுறைதெய்வம் 506
 மலைராசன் 1797
 மழக்குணம் 1947
 மழகொங்கம் 889
 மழவரங்கன் 1361
 மழவராயன் 1257
 மழிசை 2134
 மழுவாணெடியோன் 749
 மழுவான் சிவஞாயதம் 46
 மழுவானால் மன்னர்மருங்குறுத்த மால்
 மழைகாலூன்றுதல் 350 [499
 மழைகூர் பாணன் 711
 மழைநாளின்சிறப்பு 2200—2
 மழைநுழைந்து புறப்பட்ட மதியமும்
 குயிறும் உவமை 111
 மழை பெய்யெனப் பெய்தல் 235
 மழையமல்லையர் 1950
 மன்னன் மதிநிலை 1033
 மறக்காஞ்சி 701
 மறத்துறை 541
 மறப்படை 834
 மறப்புறமாக ஒழும் அறப்புறம் 580
 மறவர்மலிதல் 1426
 மறவாழி 167, 169
 மறவுரை 139
 மறவைப்பதி 1230
 மறுமிடறு 54
 மறுவுக்குறைவுமிலதாதல் 1552

மறைக்காடு 89
 மறைஞானதேசிகர் 2056
 மறைநூல் - சிறுசமம் 152
 மறையவர் மணியம்பலம் 895
 மறையோர் காயன்மாருள் பன்னிருவர்
 மன்பதைகள் 2002 [1872
 மன்மதப்பேய்க்கு வேப்புதவவேண்டல்
 மன்மதன் 716, 2207 [914
 மன்றம் 302
 மன்றமுதுண்ணல் 373
 மன்றை 1268;—செவ்வந்தி 1266
 மன்னர் ஆடம்பரம் 233;—ஊர் 2163
 —4;—திறம் 563;—மருங்குறத்த
 மால் 499
 பன்னிருபிச்சி 889
 மன்னியசேகரன் 1135
 மன்னியர் பக். 597
 மன்னிர் (முன்னிலை) 567
 மன்னுண்குமுற்றத்தான் 1103
 மன்னுறதொழில் 420
 மனக்கமலமலர்ந்துவான் 125
 மனக்கோட்டை 2194
 மனதுங்கள் 1480
 மனவாசகங்கடந்தார் 1914
 மனது 1691
 மனு 1461
 மனுசரிதன் 892
 மனுதர்சிதமார்க்கம் 890
 மனுதுங்கள் 817, 821
 மனுநூல் 857
 மனுநெறி 783, 785, 834;—வனர்த்தல்
 811;—வினக்குதல் 786
 மனுவாழ்தல் 576
 மனுவாறு—பெருகுதல் 799;—வினங்
 குதல் 819
 மனூபமன் 889
 மனையானைப் புருமிடம் 404 [711
 மனைவியர் கொழுநரைத்தழிவு யழுதல்
 மா - அசை 'துயில்தமா' 565;—(மா ம
 ரம்) சிறியார்க்கு உவமை 256
 மாக்கடற்கூர் 98
 மாக்கடனெருப்பு 443
 மாக்கடுங்கோ 604, 615
 மாக்கண்ணன் 1743
 மாக்காயன்மாணுக்கன் 1440
 மாக்கோதை 509, 1214

மாகதக்கொந்தர்கோமான் பக். 681
 மாகதஞ்சேர்வாய்மொழி அருகற்கு 132
 மாகதம் - அர்த்தமாகதபாஷை 132
 மாகதர் 906;—கோன் 1181
 மாகதன் 1186
 மாகதாதிகள் 892
 மாகேசன் 1959
 மாங்காட்டுவேளான் 1579
 மாசாமந்தர் 786
 மாசிக்கடலாடுதல் 1091
 மாசியுகுபணிகர் 1399
 மாசிலாமணி 1947;—அம்பலவாண
 தேசிகர் 1719;—சம்பந்ததேசிகர்
 1913;—தேசிகர் 1894
 மாசணிதேசம் 782
 மாசேனன் 1030
 மாடகூடம் 288
 மாடக்கூடல் 651, 890, 1384;—மது
 மாடக்கோயில் பக். 520 [ரை 650
 மாடை யரைக்கழஞ்சு 1142
 மாணக்கரியல்பு 1530
 மாணிக்கன் தித்தித்தல் 968
 மாணிக்கமலை 433
 மாணிக்கவாசகவேள் 1753
 மாணிப்படிமைகள் 1160
 மாத்யமப்பிராமணர் பக். 631
 மாதங்கி 998
 மாதண்டநாயகன் 786
 மாதமாலிங்கம் 782
 மாதமொருபேரிட்டுக்கொளல் 363
 மாதவப்பட்டர் 1652, 1654
 மாதவபண்டிதச் செவ்வைச்சூடி 1653
 மாதவர்தவமும் மன்கையர்கற்பும் 819
 மாதவனார் 1384
 மாதவன் 181, 799
 மாத்ரி 1047
 மாதரியத்தமிழ் 1256
 மாதைத் திருவேங்கடநாதர் 1710,
 மாதையரதிறன் 1712 [1716
 மாதைவேங்கடேசுவரன் 1729
 மாந்தளிரன்ன மகளிர்நிறம் 673
 மாந்தை 609, 1346; பக். 138;—கோ
 605;—தியாகி 1046
 மாந்தையார் 615
 மாநக்கவாரம் 782
 மாநாகன் பந்தன் 1416

மாநிதிக்கிழவன் 1391
 மாப்பபானம் 782
 மாப்பெருந்தண்டு 782
 மாபாரதந் தமிழ்ப்படுத்தியபாண்டியன்
 மாபாரதம்பொருதல் 896 [892
 மாபுராணம் 1384
 மாம் என்றுதொட்டுரைத்தசொல் 1853
 மாமூலம் 2017
 மாமூலர் 1384
 மாமேருகாவலன் 1976
 மாயன் - கருநித்தவன் 845, 859
 மாயாதேவி - புத்தர்தாய் 194
 மாயாவாதம் 2053
 மாயிருடிங்கம் 782
 மாயிருமணிப்பீலி 100
 பாயுரப்புராணம் 1961—3
 மார்—தட்டுதல் 1306;—நிறத்தல் 903
 மார் விருதி 100
 மார்க்கண்டேயனார் பக். 617;—காஞ்சி
 மார்க்கோபோலோ பக். 580 [1389
 மார்பாணி 1622
 மார்பில் அரசர்குறிபொறித்துப் பகை
 யரசர் அடிமையாதல் 1158, 1181,
 1205
 மார்பெழுத்தாக்கல் பக். 600, 601
 மாரதர் 889, 892
 மாரயன் 786
 மாணிகையாவேட்டல் 186
 மாரஜித் பக். 535
 மாராயவஞ்சி 455
 மாரிமூன்றுபெய்யுள் களிறு 215
 மாரையையன் 784
 மாலடியான் பக். 636
 மாலிங்கம் 782
 மாலிருஞ்சேலை மகாவலி 1197
 மாலேக்கூற்றம் 1468
 மாலேத்தீவு பக். 579
 மாலேமார்து 1025
 மாவலி 1198
 மாவலிவாணன் 1045, 1193-8, 1608
 மாவனவன் குளிரை 526
 மாவென்றுமடலேறல் 391
 மாவை 1459, 1727, 1730-1;—கறுப்
 மாழைமை 112 [பன் 1317
 மாளிகை 2166
 மாளுவர் 819, 906

மாலை 1054
 மாற்கம் - மார்க்கம் 85
 மாறந்தாரி 899
 மாறவர்மன் 889;—குலசேகரபாண்டி.
 மாறவிடுதல் 1272 [யன் பக். 636
 மாற்றற்ற செம்பொன் 1113
 மாறன் 1703;—களிறு 2179;—மூத்
 தரையன் 1012-20;—வழுதி 680
 மாறனலங்காரம் - உரையாசிரியர், டா
 மாறேற்றல் 54 [யிரம் 1693
 மானேர் 458;—கோதை 567, 603,
 606;—மாறன் 889
 மானகவசன் 949
 மானதன் 797
 மானபரன் 1184, 1523;—கண்டன்
 மானபூணன் 1894 [1488
 மானவீரன் மதுரை பக். 600
 மானவீனன் 1609
 மானவேந்தன் 759
 மானவேல் 1830;—உலகேந்தல் 889;
 —உழுதி 1632-3
 மாணபாணன் 1473; (இலங்கையா
 சூ) 784;—(பாண்டியன்) 783
 மாணம்பதி பக். 537
 மாணூர் 214-5
 மாணிடப் பெண்டிர் கடவுண்மாட்டு நயந்
 மாணியகேதம் பக். 579 [தது 598
 மாணியசாஸனன் 889
 மாணியசேகரன் 1135
 மாலை 1054
 மீகுதண்டம் 348
 மின்டன் 1337
 மின்டு 1343
 மினுமினுமை பக். 344
 மிதியடி 1832
 மிதியை 19;—மூதூர் 688
 மிழலை 2148;—கூற்றம் 1467; பக்.
 623;—சதகம் 1753, பக். 503;—
 நாடு 1218-9, 2148
 மினை 1430
 மின்மினுமினுமினுமை 1505
 மின்னுச்சிதர்ந்தனையவேல் 1426
 மீக்கூறுதல் 865
 மிகான் 8
 மீப்புடை 478 (புறம் 105)
 மீயாட்சி 899

மீன் சுவையால் உயிரிழப்பது 386;—
புது வெள்ளங்காணில் விருப்புறல்
மீன்தவயசாஸனம் 892 [237
மீனவன் 1058
மீனாங்கிதகைசேந்திரன் 892
முக்கனாலிங்கர் 1966
முக்கனி 1513
முக்குடை 130, 138, 165, 166, 1562;
—ஒன்றன் மேலொன்றாக உள்ளமை
160;—செல்வன் 139, 140
முக்கோக்கிழானடிகள் 812
முக்கோல் 1838, 1871
முகமண்டபம் 1123
முகரிப்பதி 1586
முகித்தல் 1787
முகுந்தர் பதின்மர் 1676
முகுளித்தல் 842
முச்சக்கரம் 775
முச்சங்கத்தண்டமிழ்தால் 1583
முச்சங்கத்தவர்தொகை 1386
முச்சங்கம் 1384
முசித்துச் சதைகழிதல் 1333
முசிறியாசிரியர் நீலகண்டனார் 1384
முசிறியார்கோமான் 494
முசுருந்தன்வரலாறு 220; பக். 537
முசுப்போலச்சான்றோர் முன்காந்திருக்
முட்டத்துப்பன்றி 26 [குமாறு 257
முட்டறுத்தல் 351
முட்டிபுகுதல் பக். 34
முட்டியிற் குத்துதல் 532
முட்டை 1445
முடத்திருமாறன் 1384
முடிக்கரை 1503
முடிகொண்டசோழ மூவேந்தவேளான்
முடிகொண்டசோழன் 784 [பக். 596
முடிகொண்டான் 1120
முடிசூட்டு 953;—நாட்பாடிய மங்கலம்
959—62;—மங்கலநான் 1525
முடிநாயகமணிபோல் சூரியன் உலகன்
ந்த திருமாலுக்காதல் 122
முடியசைத்தல் 1441
முடியுடைமூவர் 2109
முடிமை 1848, 1852
முடிமைபக்கதிபன் 1851
முண்டம்பெருங்குமார் 1384
முத்தத்துலை 899

முத்தப்பூதன் 597, 997
முத்தமிழ் 575, 1348, 1432, 1449;
—கபிலன் 1047;—கவி 1683;—
துறை 1249;—பொதியில் 799;—
நாவலர் 1047
முத்தமிழாசான் 1562
முத்தமிழின்பாடல் 1559
முத்தமிழோர் 1046
முத்தரையன்மாறன் 1012—20
முத்தாடுதல் 1881
முத்தாலத்தி 1623
முத்திருனப்பயின்னை 1301-3, 1795;—
பாட்டு 1759
முத்திரை வேங்கடாசலமால் 1753
முத்திரத்தார் தேவாரவாசிரியர் 1088
முத்தின்சலாபம் 799
முத்துக்கிருட்டணன் 1319
முத்துக்கிருட்டண திருமலை மகிபாலன்
முத்துக்குட்டிப்புலவர் 1783 [1270
முத்துக்குப் புண்ணாரும்பு உவமை
[2118
முத்துக் கொற்கையிற்படுதல் 683
முத்துத்தாய் 1784
முத்துப்பந்தரினிற்குங் குருளை 1473
முத்துப்புலவர் 1365
முத்துப்போல்தோன்றுவன் 2100
முத்தராசக்கவிராயர் 1772
முத்தராமலிங்கசேதுபதி 1301—2,
முத்துவடஞ்சுடுதல் 1212 [1759
முத்தேசன் பக். 532
முத்தொன்னாயிரம் 1384;— காப்புச்
செய்யுள் பக். 10; பக். 22
முதப்பராசன் 786
முதல் - அடி 99
முதலி 786
முதலியாண்டான் 1843
முதலை (ஊர்) 938, 1781
முதலைகுளம் பக். 591
முதலையூராளி 1781
முதற்குல்லாத்துங்கன் பக். 534
முதற்சங்கத்தார் 1386
முதற்சுவலை 83
முதனூல்—அகத்தியம் 1387
முதிரைவால் 1148
முதுக்கவசம் 826
முதுகிடுதல் 786, 799, 884

முதுகின்முள் 1644
 முதுகுருகு 1384
 முதுகுன்றர் 1925
 முதுகுரியர் 1570
 முதுநாரை 1384
 முதுமறை 111
 முந்தைமகளிர் - முதுகுடிமகளிர் 1429
 முநீர் வாய்க்காலாக உவமை 563
 முந்நெறி 139
 முப்பகை 186
 முப்பத்திரண்டறம் 1118
 முப்பத்திரண்டுகலை 187
 முப்பால் 1543, 2017;—வாழ்த்து
 முப்புடைக்காய் 915 [1998
 முப்புரிநூல் 1838
 முப்பேட்டுச்செய்யுள் 772, 844, 864
 முப்பொருள் 1819
 மும்மணிக்கோவை கம்பர் பாடியது
 மும்மதம் பக். 624 [152
 மும்மதில் பக். 531;—கிழவன் - அருக
 மும்மலர்மாரி அருகற்கு 140 [ன் 140
 மும்முடிச்சோழன் 784
 மும்மையினிறைநஞ்சல் 140
 முயங்கி 782
 முயல்பாய்வழிக் கயல்பாயப்பண்ணுத
 முயற்சி 379 [ல் 349
 முயற்சியில்லார் 380
 முயன்றால் முடியாப்பொருளின்மை
 முரசங்கண்விடுதல் 478 [379
 முரஞ்சிப்பதி முடிநாகன் 1384
 முரமுரவெனல் 991
 முருக்கமலர் உவமை 2206
 முருக்ககடவுள் பக். 23;—கண்கட்குத்
 துவாதசாதித்தர் உவமை 100;—க
 ண்கன் கடல் சுட்டது 100;—கேட்க
 னுவையார் பாடியது 222;—அறு
 வரால் முல்லைபூட்டிவளர்ந்தது 100;—
 கொடி 100
 முருகயக்கவிராயர் 1781
 முருகயாவுயிர்த்தல் 140
 முருகவேன் 222;—பாட்டு 1445;—
 பொய்யாமொழியார் துதித்தது 1445
 முருகாறு 2090
 முருகியம் 100
 முருகு (கிருமுருகாற்றுப்படை) 2008
 முல்லான் 1234

முல்லை (முல்லைப்பாட்டு) 2008, 2090
 முல்லைக்கதிபன் - பாண்டியன் 601
 முல்லைக்குடையான் 178
 முல்லைசாற்கற்பு 544
 முல்லைப்பாட்டு பக். 4
 முல்லைமலை சேதுபதிகட்கு 1288,
 முல்லைபூர் 783 [1793, 1794
 முலைக்கு வாழைமுகிழ் உவமை 112
 முலைப்பால் 1999
 முலைமறுக்குழவி 192
 முலையிடைநோபவர் 875
 முழவுத்துயின்மறந்த மூதூர் 449
 முழுத்தம் 1559
 முழுமதிபுரைய முக்குடை 173
 முன்காந்திருத்தல் 257
 முன்னிச் செழுமலரோன் 1829
 முன்னூர் 985
 முற்கோலுதல் 1873
 முற்றாட்டு 1919
 முன்கடை 1005
 முன்குடுகிச்சோழியன் 1611
 முன்னையில் ஆண்டான் பெயரெழு
 முன்மண்டபம் 1288 [கல் 843
 முன்மொழிதல் 1311
 முன்னர்ச்சங்கம் 1384 [1650
 முன்னொளிருவர் பணிதவிர்த்தது —
 முன்னோரன் துறவிப்பாட்டு 1981
 முனிமை 3
 முனிராமநாதன் 1915—6
 முனைப்படைநிறற்றல் 1426
 முனையதரையன் 1125
 முனையர்கோன் 1058
 முனையன் 1125
 முனைவன் 3, 165, 169
 முக்கறுதற்கு 483, 1430
 முகை 222
 முங்கில்புக்கிருந்தசிற்பார் 938
 முட்டை (பூச்சி) 1640
 முதண்டபுரேசன் 913
 முதண்டவேதண்டபிரமான்டம் 1796
 முதில் 544;—மடவான் 728
 முதினீர் முல்லை 702—6
 மூதூர்மன்றம் 302
 மூர்க்கர் 259, 319, 370
 மூர்க்கர் (நாயனார்) 1950
 மூலதலம் 1297

மூலதனம் 1170
 மூலபத்திரசாதி (யானை) 784
 மூவகை-தமிழ் 906;—பவம் 202;—
 யாக்கைக்குற்றம் 303;—உலகு 140
 மூவுத்தி 286
 மூவயிற்று - ரத்னத்திரயம் 140
 மூவர் (மூவேந்தர்) 1342, 1402;—
 தேவநாபாசிரியர் 1697, 2013
 மூவர்தமிழ் 1697, 2013
 மூவலூர்க்குணாதித்தன் 1519
 மூவலூர்ச்சாஸனம் பக். 261, 263
 மூவறுமொழி 2032
 மூவாநகர் - விண்ணுலகு 461
 மூவாயிரமேற்செய்யுள் கில்லிபாரதம்
 மூவிலைநெடுவேல் 113 [1780
 மூவிளங்கோக்கள் 1402
 மூவெயில் 140
 மூவேந்தமங் லெப்பேரையன் 899
 மூவேந்தர் 1008, 1286, 1408—11;—
 முடி 1180;—பழையனாரார் பழிதீர்
 த்த தீக்குழியைப் பாடியவை 1460
 2;—உளப்பாளனால் தனையிடப்பட்
 டது 1002—5
 மூவேந்தர் பாமாயிலிட்டார் 2123
 மூவொளியான் (சிறன்) பக். 532
 மூழ்தல் - மூழ்த்தபிணி 234
 மூழக்குழக்கு 1416
 மூளி 1573
 மூளைநெய்யாதல் 548
 மூன்றறப்படை 159
 மூன்றறத்தல் 202
 மூன்றிறஞன்றுணர்தல் 338
 மூன்று - கடம் 508;—திரிவிண்மை
 338;—கோல் 1836;—முரசு 889;
 மெய்தனை 703 [—எரி 2009
 மெய்க்கோத்தி 780, 897, 906—7 911,
 938, 985 பக். 1710;—அதிராசேந்
 திரன் 786; குலோத்துங்கன் I 798;
 குலோத்துங்கன் III 834; சடாவர்
 மன் சுந்தரபாண்டியன் 897; பரார்
 தகபாண்டியன் 895; விக்கிரமசோழ
 தேவன் 811; வீரபாண்டியன் 896
 மெய்கண்டதேவர் 1884—6, 1901,
 2045 பக். 649
 மெய்கண்டான் 1671, 1914, 2046,
 மெய்குஞானதிபம் 1710 [2063

மெய்மலியுவகை 532, 1426
 மெய்யாற்பொருதல் 534
 மெய்யுணர்வு 339
 மெய்வகை 1037
 மேக்கு 899
 மேகடம்பம் 786, 1096, பக். 569
 மேகத்தளை பாண்டியனிடமுண்மை
 897, 906
 மேகத்தைக் களிருக் உருவகம் 2194
 மேகந்தளையிட்டபாண்டியன் 913,
 917, 929, 943, 1179
 மேகம் உவமை 292
 மேந்தோன்றுதல் 892
 மேரு - ஊர் 1976
 மேருக்கன் மந்தார் 2028
 மேருப்புற்றுக 563
 மேருமந்தரபுராணம் 2028
 மேருவரை 329
 மேருவை இருசுடரும்வலங்கிரிதல் 100
 மேலைச்சிதம்பரம் பக். 587
 மேழித்துவசன் 2087
 மேழிப்பதானையன் 1791
 மேழிபிடிக்குங்கை 399
 மேற்கட்டி 1049
 மேற்கரைக்கோயில் பக். 525
 மேற்றலைப்பொருப்பு 899
 மேன்மைக்குறிப்பெழுதல் 1353
 மேனம்புபேசல் 1337
 மை - விளக்குக்கரி 578
 மைந்தரைப் புகழும் இடம் 404
 மொட்டம்புகன் பக். 524
 மொட்டையன் 784
 மொதமொது 1047
 மொழித்திறத்தின்முட்டு 351
 மோசுராண 31
 மோசியார் 1384
 மொட்டாமை 695
 மொட்டுவீரன் பக். 614
 மொட்டெருமை 1495
 மோடு 202
 மோதிரம் 364
 மோரின்முப்பேர் 1607
 மோரூர் 1343
 மோரூர்க்காங்கயர் 1344
 மோரூர்க்குடி 1344
 மோலி 117

யதிந்திரப்பிரவணப்பிரபாவம்பக். 434
 யம்புரி 1176
 யார்க்கிடிகோபுசல் 658
 யார்க்கைக்குற்றம் 303
 யார்க்கைநிலையாமை 302-8; பக். 74-
 யாதமண்டபம் 1117 [5
 யாசகம் 1308
 யாதவர்கோன் நம்பிகளரி 1149
 யாதவன் 1405
 யாப்பருங்கலக்காரிகை பக். 47
 யாப்பருங்கலம் 2029;—விருத்தி பக்.
 யாழ்ப்பாணம் 1797;—நகரி 1211 [47
 யாழ்ப்பாணன் 1334
 யாளி 380
 யாறுக்குளனுங்காவுமாடுதல் 2204
 யானைக்கன்றம் வளநாடும் புலவர் பெ
 தல் 1258, 1309
 யானைக்கிடெதல் 1160
 யானைநிகளும் விடுத்தபோது கூத்தர்
 யானைநிலை 523—25 [பாடியது 1484
 யானைப்பரிசு 1684
 யானைபிடிக்கும்முறை பக். 545
 யானைப்பிடி வீசுதல் 624
 யானைப்போர் 701, 718
 யானைமலை சைனர்க்குச் சிறந்தது 183
 யானைமதச்சுவடு 233
 யானைமறம் 506—8
 யானையெறிதல் 720, 772, 1426
 ரகுநாதசயதுங்கன் 1286
 ரகுநாதசேதுபதி 1287—8, 1298—9
 ரகுராமன் 1385
 ரங்ககிருஷ்ண முத்துவீரப்ப நாயக்கர்
 ரசகுளிகை 1974 [பக். 638
 ரத்னகூடம் 1259
 ரவணப்பபூபன் 1793
 ராசகாரியம் 1298
 ராசசிங்கம் 1222
 ராசலட்சுமி 2149
 ராசேந்திரவர்மன் 784
 ராமவாளி 1270
 ராமாயணங்கேட்போர் 1344
 ராமேசர் 1288
 ராயர் 1689, பக். 613
 ராஜ்யவர்ஷம் 890, 892
 ராஜ்யவற்சரம் 889
 ராஜநிகாமணி 892

ராஜபுரம் பக். 579
 ராஜிதகுணகணம் 892
 ருத்திரரம்பா பக். 590
 ருத்திரதேவி மகாராஜா பக். 590
 ரூபாய் 766
 ரேச்சணன் 799
 ரோக்கம் 1271
 லங்கைக்கோட்டை 1596
 லக்ஷ்மணமந்திரி 1790
 லக்ஷத்தீவு பக். 579
 வக்கபாகை 1584
 வக்கிரக்கோன் 1041
 வக்கிரனைவடிவழித்தமாயவன் 866
 வக்கைநகர் 1199
 வகுப்பு (பாட்டுவகை) 1472
 வகுளமலை 1816
 வகையுளியேர்த்தல் பக். 531
 வங்கணம் 402, 1318
 வங்கம் 2108
 வங்கர் 819
 வங்கர்குலோத்தமன் 1235
 வங்கவடகரை 2106
 வங்காக்கோவை பக். 282
 வங்காரதொங்கன் 1168
 வங்காரன் 786, 791
 வங்காளதேசம் 782
 வங்குழ்வந்தசைத்தல் 899
 வச்சணந்திமுனிவர் 1531, 1533,
 1980;—தேவன் 1534
 வச்சத்தார் மன்னவன் 765
 வச்சத்தினங்கோ 695
 வச்சத்தொள்ளாயிரம் 765, பக். 234
 வச்சிரக்காரை 1271
 வச்சிரதேகன் 1791^c
 வச்சிரநந்தி பக். 628
 வச்சிரநாட்டான் 1315
 வச்சிரநாடு 1304, பக். 610
 வச்சிரப்படை 866
 வச்சிரர் 897
 வசந்தவிழா 1269
 வசவலிங்கையர் 1950
 வச்சனபூடணம் 1848
 வசிட்டராமாயணம் 1654
 வசைக்கவி (அங்கதம்பார்க்க.) 1395-6
 1400, 1521, 1525, 1608, 1609,
 1610, 1617, பக். 618

வசைபாடுதல் 363, 1524
 வஞ்சி 419, 450—9, 889, 1007,
 1166, 1420, 1633, 1805, 2104
 கொம்பு 1810;—கோமான 612;—
 பொய்யாமொழி 1552;—பொருளை
 வடகரையது 892;—மன்னவன்
 773, 1210;—மார்த்தாண்டன் 1138
 வஞ்சியுதம் 2147
 வஞ்சியர்கோன் 872
 வஞ்சியரவம் 450—1
 வஞ்சியார் 698
 வஞ்சியான் 616, 635, 771, 847
 வஞ்சியிற் காஞ்சிவகுத்தல் 1047
 வட்கார் 419;—வணக்குதல் 605
 வட்டித்தல் 2187
 வட்டினம் - வண்டினம் 143
 வீட்டு 1712
 வடக்கோடுதேர் 921
 வடதங்கை 1212
 வடகரைப்புலவர் 1370
 வடகரையாற்றார் பக். 612
 வடகலிங்கம் 807, 1121, 1294
 வடகூவம் 1244
 வடகொங்கு 1856
 வடசொற்கிளவி 2077
 வடதிசை வாகைக்குடியசோழன் 46
 வடநாட்டுச் சிவதலங்கள் 86
 வடநாடர் 803
 வடநான்மரடி 1465 [ப்பவர் 129
 வடபால் குணபால் அதிபர் நன்மைபய
 வடபான்மொழி தலைமணந்தேவன்
 வடபெருங்கோயில் 32 [1651
 வடமதுரை (கூடல்) 1380
 வடமலை 1694—6
 வடமலைப்பிள்ளை 1320—7
 வடமலைப்பொருப்பு 899
 வடமலையப்பிள்ளையன் பக். 639
 வடமலையார் 1637, பக். 635
 வடமலையாயன் 1326
 வடமன்னர் 1062—4
 வடமேருவில்லி 67, 2182
 வடமொழி தமிழிற்கலக்கை 2160
 வடமொழிவழக்கு பக். 539
 வடவரசர் கூளியின்றுணைகொண்டது
 வடவேங்கடம் 1149, 1691 [1151
 வடவைக்கல் 1222

வடிக்கண்ணன் 729
 வடித்திடுதல் 1698
 வடிம்பலம்பரின்றவன் 895, பக். 588
 வடிவமைத்தல் 890
 வடிவல்லசொல்லுதல் 228
 வடிவழித்தல் 866
 வடிவு 1659
 வடு - 'குன்றிட்டவடு' 1193
 வடுகநாதமுதலியார் பக். 637
 வடுகப்பெருவழி மேற்கு பக். 650
 வடுகர் 414;—முனை 970
 வடுகன் 1226;—வடுகநாதமுதலியார்
 வடுகன்மகன் 1226 [1677
 வடுகு 1997, 2109
 வடுகு தேசிகள் 1172
 வடுகெண்ணாயிரம் 1171
 வடுகெறிதல் 1171
 வடுகேசன் 1951
 வண்டகோசன்செருந்தை 1035
 வண்டறியாததாமரையோன் 1123
 வண்டியூர்மண்டபம் 1648
 வண்டு நாற்றத்தால் உயிரிழப்பது 386
 வண்டுபோல் பலாக்கொட்டை 1415
 வண்டைநோக்கியகூற்று 982
 வண்டைமாநகர் 1057
 வண்ணக்கட்டி 1622
 வண்ணக்களஞ்சியம் பக். 624
 வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பா -
 170; பக். 44
 வண்ணநூல் அந்தக்கவிபாடியது
 வண்ணப்பிரபந்தம் 1795 [1683
 வண்ணம் 1581
 வண்ணனை 2170
 வண்ணாத்தி 1453
 வண்ணாரான நாயனார் 1872
 வண்ணிகை 1856
 வண்மையாவது 283
 வணங்காமுடிக்கட்டி 1352 பக். 614
 வணிகர்குலபதி 1433
 வணிகர்கோத்திரம் 1961
 வணிகரானநாயன்மார்கள் 1872
 வணிகாதிபன் 1763
 வத்தர்வேந்தன் 1120
 வத்தவர் 819;—கோ 695—6, 765
 வதனசந்திரோதயசாயி 1314
 வதுவைவரி 1142, 1343

வந்தியர் 897
 வம்பப்பொருள் 312
 வம்பு - கச்சு 637
 வயந்தம் 2170
 வயலரிசியாகும் ஊர் 2144
 வயலுழை 1382
 வயலூர் பக். 632
 வயவர் 1428, 1430
 வயித்தியநாதன் 1961
 வயிர் 478
 வயிரக்கடகக்கை 547
 வயிரபுரமாகாளி 1443
 வயிராகரம் 798, 799
 வயிரியர் 724
 வர்த்தித்தல் 1299
 வரகரிச்சோறு 991
 வரகுணபாண்டியன் 891
 வரகுணமகாராசன் 892
 வரகுணமேரு 1712
 வரகுணர்கோன் 891
 வரகுணராம செந்தொட்டி 1792
 வரகுணராமேந்திரன் 1365
 வரகுணவர்மன் 892
 வரகுணவீச்சுரன் 1231
 வரதட்டை (நாடு) 2106
 வரதர் (- நம்பிள்ளை) 1847
 வரதராசர் பாகவதம் 1673
 வரதன் (- அருகன்) 134, (புத்தன்)
 வரதங்கராமன் 1626—8 [197]
 வரந்தருவார் 1582—5
 வரபதியாட்டுகொண்டான் 1582, பக்.
 வரமிசுகம்பன் 1520 [601]
 வரராமவழுதி 1629
 வரராமன் 963, பக். 634
 வரவரமுனிகள் 1862
 வராகக்கொடி 784 பக். 522
 வரி (-கடைச்சங்கநூல்) 1384
 வரிகலம் 811
 வரிந்த திறை 1165
 வருக்கக்கோவை 1773
 வருக்கு பக். 520
 வருகமார் 100
 வருங்காலுழவர் 580
 வருணன் 1238, 1413
 வருதார்தாங்கும் பிள்ளைநிலை 722
 வருதினி 799

வரைத்தல் 'வரைத்தவுரை' 1716
 வரையறைசெய்தல் - கல்வகுத்துச்
 செய்தல் 732
 வரையாதுகொடுத்தல் 1243
 வரையாலிகை 191
 வரைவாழியக்கியர் 2170
 வல்லக்கொண்டயன் 1729
 வல்லக்கோன் 1016
 வல்லத்துப்போர் 881
 வல்லமன் (-சோழன்பெயர்) 854
 வல்லமெறிந்தபாண்டியன் 961
 வல்லரசுக்கு 355
 வல்லவர் 783, 899
 வல்லாண்மை 1932
 வல்லாண்விடலை 731
 வல்லாளசுந்தரன் 1374
 வல்லாளன் 376
 வல்லான் (-வல்லுவான்ல்லாதவன்) 301
 வல்லி - சிகளம் 516, 1176, 1491,
 பக். 625
 வல்லிக்கும் தாலிக்கும் தலை ஒன்றான
 வல்லியம் 551 [மை 1491
 வல்லிவிட்டடைச் சடையன்வெய்ந்தது
 வல்லுவான் 301 [1134
 வல்லைக்கச்சியப்பன் 1156
 வல்லைக்காளத்தி 1329—33
 வல்லைக்காளத்திக்கச்சியப்பன் 1647
 வல்வாய்பு 220
 வலங்காணும் பறவைகள் 1357
 வலக்கைமீகாமன் 1920
 வலஞ்சுழிப்புராணம் 2085
 வலம்புரித்தடக்கைமால் 15
 வலம்புரிமுத்து—குலம் 1530, 1712
 வலனுயர்த்தல் 'வலனுயர்' 169
 வலைவன் வலைசுருக்குதல் 469
 வழக்கழிவு 374
 வழக்கை வலைவாங்கி வெல்லிக்கும் வல்
 வழல் 1563 [லாளன் 376
 வழக்கம் 994
 வழுதி 1523;—தலியாணம் 1801;—
 கூடல் 1463;—தோற்றல் 1193;—
 அவைச்சான்றோர் 1535
 வழுதணங்காய்வாட்டு 991
 வழுபூர் 88
 வள்ளல்கள் இருபத்தொருவர் 1286;
 —எழுவர் 1401

வன்னலொருவன் - வறுமைநிலை
1378;—சோலையாகக்கூறியது 1376
வள்ளி (-முருகன்தேவி) 432
வள்ளிக்கூத்து 432
வள்ளிவாழ்த்து பக். 32
வன்னுவதேவன் 2001
வன்னுவன் 1542, 1543;—பாட்டு
1392-3;—வாய்மொழி 1539
வன்னுவனார்வைப்பு 1542
வன்னை 645
வளநயினன் 1335
வளநாடு புலவர் பெறுதல் 1996
வளமை 1719;—செய்தல் 1730
வளவர் 1535
வளவன் வட்டிசைச்சுருக்கரைவென்
•று வாகைகருடியது 46
வளவன்மந்திரி 1051
வளாகம் 889, 974
வளையாபதி பக். 69
வற்கட்காலம் 938, 1391
வற்சாகரன் 518
வற்றன்மரம் 1414
வறை 865
வறைநான் 1304
வன்கவிகள் 366
வன்மீகநாதன் 1711—2, 1714, 1724
வன்னை 1703
வன்னி 56;—(அரக்கன்)—1602
வன்னிகை - எழுதுகோல் 118
வன்னிசேர் சடை 56
வன்னியரேவன் 784
வன்னெஞ்சத்தை மரமாகக்கூறல்
வனசர் 799 12203
வனசவாவி 243
வனமலை 492
வனவாசி 782
வாக்கி 362
வாசுமூனிவர் 1883
வாசுசன் 1116
வாசு 1776
வாகை 419, 544-8
வாச்சியங்கள் 1047
வாசல் - ஆஸ்தானம் 893, 1370, 1526
வாசநகரர் 1622
வாசநகாற்று 2133
வாசந்புலவன் 1622

வாசன்மணி 943
வாசாமகோசரம் 1794
வாசிட்டம் 1652
வாசிலிருத்தம் 892
வாசுகி 1011
வாசுதேவகதை 1673, பக். 637
வாட்டாறு 807
வாட்டு 991
வாட்டொழில் 783
வாட்டோக்குதல் 1072
வாட்டா இருப்பைப்பூப்பிடிக்கொம்புக்
கு உவமை 1394
வாண்மச்சலம் 473, 572—3, 961
வாண் (வாசு)ன் 166, 900, 1158—
92, 1249, 1260;—அலகை
1344;—சேடியர் 1185;—தாதியர்
963-6;—திவாகரன் 1159 பாணன்
1184;—புலவன் 1338;—பூபதி 1192
வாணாட்கோன் 464
வாணாங்கழித்தற்குப்பூனை உவமை 300
வாணிகரிருநெறி 583
வாணிசின்காதனம் 1249, 1765
வாணிபம் 406
வாணியன் தாதன் 1499, பக். 651;—
அவற்கு அடிமையான ஊர் 2142;—
பாடிய கையறம் 1522;—பாடிய
வசைக்கவி 1521
வாத்திமையோர் பக். 68
வாதவன் 1405
வாதவூர் 2038;—தேசிகன் 1873
வாதவூரடிகள் - வயது 1877; வாக்கின்
வாதி 362 [கனிவு 1802
வாதவல்லியுறு 705
வாமநிலை 1979
வாமன் 191, 200, 254
வாமனமூனிவர் பக். 649
வாமனாவதாரமும் குறளும் 2003
வாய்க்காலாகக் கடலைக்கூறுதல் 563
வாய்ச்சொலுபசாரம் 1758
வாய்தலை 1643
வாய்மடித்து விரற்சுட்டித் தான்சோரப்
பகைவர் போரில் வீழ்தல் 112
வாய்மை—ஞாயிறு திங்கள்கன்போறல்
1530, (பிரமன்படைத்தலம்) 1
வாய்மொழி 182
வாய்வாட்சென்னி 852

வாய் வேலுமயிலுமெனல் - அவதான
வகை 1790, 1795
வாயவனதாரியப்பன் 1704
வாயற்பதி 1705;—வடுகன் 1226,
வாயிலார் 2196 [பக். 603
வாயிற்கிடங்கு கோயிற்கிடங்குகள் 486
வாயின்மணிநாவோடுங்க ஆளுதல் 811
வாயினிலை 579
வார்த்தை - புகழ் 1179
வார்த்தைபதினாயிரத்தொருவர் 276
வாரக்கநாடு 2106
வாரணப்போர் 718
வாரணவாசி (மக்கள்பெயர்) 1352
வாரம்படுதல் 371
வாலகவீச்சரன் 1755
வாலகோகிலம் 1613
வாலசுப்பிரமணியக்கவிராடர் 1779
வாலறிவு 412
வாலி 1281, 1321, 1515
வாலிக்கினையான்வரை 1004
வாலிபத்துக்கு மகப்பேறு வானாதல்
வாழ்வந்தி 2106 [1312
வாழை 1155, 1203;—புகழ் மூலக்கு
வான்பாடுதல் 572 [உவமை 112
வான்வெலியால் மந்திரங்கோடல் 1830
வான்வாய்த்தல் 737—9
வான்வாய்த்துக்கவிழ்ந்த பின்னோகிலை
வான்வாய்முயங்குதல் 706 [721
வான்வாயின்வீழ்தல் 721
வான்விதிர்த்தல் 1009
வான்விரிந்தமேணி 204
வானமர் 899
வானமுலமாக்கள் 699
வானாட்டு 727
வானாடுகூத்தி 727
வானால்வழிதிந்தான் 903, பக். 589
வானும் கேட்கமும், அரவும் மதியமும்
வானுழவர் 219 [போறல் 111
வானோராரும் அமலை 542
வான்குருவக்கூடு 355
வான்மீகன் 1688
வான்யாறு தூய்மைக்கு 1530
வான்வழங்குநீர் - கங்கை 735
வானந்தோண்டிதல் பக். 591
வானப்பிரத்ததிலையின் வண்வகையுறுப்
புக்கன் 328

வானவர்நாடு வழிதிந்ததல் 222
வானவர்மருமான் 1563
வானவன் 768;—கைவிலுஉவமை 2141
வானவன்மாதேவி 892
வானவன்மாராயன் 1217
வானவில், அரிசராகாரத்துக்கு உவமை
வானுறுதோய்ந்தசுடை 44 [5
வானிட்டவில் 111
வானி - யாறு 1345, 1347, 1856
விக்கரணம் 1075
விக்கலன் 786, 800, 906
விக்கிரமங்கள் 890
விக்கிரமசிங்கபுரம் பக். 640
விக்கிரமசோழன் 813, 1122, 1487;
—மெய்க்கீர்த்தி 811
விக்கிரமசோழனுந் கூத்தரும் 813
விக்கிரமசோழனுலா 814 பக். 581—2
விக்கிரமபாகு 783
விக்கிரமபாண்டியன் 917—24
விக்கிரமபாண்டியன் 783, 834, 925
விக்கிரமபாரகன் 889, 890
விக்கிரமம் 889
விக்கிரமன் திருவீதி 811, 1861
விகடசமுத்தி 1200
விகடஞ்செய்தல் 1935
விகடபாடலன் 892
விகற்பித்தல் 394
விங்கனம் 1603
விச்சாதரன் 815
விச்சாதிரத்தோரணம் 782
விச்சுவநாதன் 941
விச்சுளிப்பாய்ச்சல் பக். 569
விச்சை 280
விசயத்தமபம் 799, 819
விசயநகரத்து நரபதி 1353, பக். 614
விசயப்பிரமன் 1256
விசயரகுநாதசேதுபதி 1288—93
விசயரகுநாதத்தொண்டைமான் 1789
விசயராசன் 1256
விசயவாடை 786, 1050
விசயன் 750, 1027, 2026;—(அருச்
சுனன்) திருமாலெப்புகித்தது 591;
—(அவற்கு) வசுசாபம் நீக்கிய பா
ண்டியன் 892
விசயஸ்தலம் 892
விசயாதித்தன் 783, 786

விசயாபிடேகம் 784, 800, 811
 விசயாலயன் 784
 விசயானந்தரங்கன் 1355
 விசாரிதன் 870
 விசயபிற்சுடர்மாட்டியதெய்வச்செயல்
 விசம்பின்பிடர்த்தலை 294 [5
 விசுவநாதத்திருமலேந்திரன் 1272
 விசுவநாதன்கோயில் 946
 விசுவலோகத்தம் 783
 விஞ்சுத்தலவி 1304
 விஞ்சை - நெட்டூர் 1295, 1298—9
 விஞ்ஞாபனம் 1047
 விட்டலதேவமகாராஜா பக். 606;—கு
 மரிவரைபடையெடுத்தது 1245
 விட்டலராசா 1245
 விட்டலையன் 1245
 விட்டிருத்தல் 890
 விட்டில் உருவத்தின் உயிரிழப்பது
 விடக்குமிசைதல் 321 [386
 விடங்கமூர்த்திகள் பக். 526
 விடங்கு 1047
 விடத்தேர் 841
 விடந்திரப் பாடிய வெண்பா 1624
 விடியல்பதினெட்டாநான் 1409—10
 விடுத்தல் - ஒழித்தல் 250
 விடுதி 1640
 விடுமாற்றம் 492
 விடுவருடம் 1259
 விடைக்கொடி பல்லவர்க்கு பக். 534
 விடைதழுவி மணத்தல் 700, 1141
 விண்ணஞ்செழியக்குடி 890
 விண்ணன் 168, 1152;—பழகையில்
 அமைத்த சேதியம் 182
 விண்ணன் 1617
 விண்ணு - விட்டுணு 170
 விண்விருந்துசெய்தல் 474
 வித்தகர் 310
 வித்தின்றிப் பைங்கூழ்விளைத்தல் 342
 வித்துவான்கள் 1337
 வித்வச்சனர் 1348
 வித்வஜனசேகரன் 1789
 விதரணராமன் 1248
 விதரணி 362
 விதிர்ச்செட்டு (ஊர்) 1123
 விதிர்ந்தல் 692, 2148
 விதியுளி 1549

விந்தத்தலவி 1474
 விந்தத்தின்மிகைதீர்த்தவர் 1562
 விந்தமான் 1178
 விந்தனூர் பக். 591
 விந்தை 938;—போர் 950
 விநயவிச்சுருதன் 889
 விநாயகமான்மியம் 1976
 விநாயகர் பக். 22;— உமைவயிற்றி
 ஓசித்தவர் 93;—ஒலையெழுதியது
 1407-8; சிவனுருவமுடைமை 92,
 95;—மலையாக உருவகம் 94, 95
 விபவம் 1102
 விபாடம் 928
 விம்பசாரகதை பக். 54, 535
 விம்மிதர் 866
 விமானம் 1219
 வியம் 2014, 2016
 வியலிடம் 889
 வியலூர் 1131, 2125
 வியாதமுனிவரன் 1653
 வியாமூலானை 1384
 வியாமூன் 1529
 விரகர் - புலவர் 364
 விரதம் 1437
 விரலாழி 1280
 விரற்குக்கார்தன்முறை உவமை 112
 விரற்கூட்டிப் பகைவர் களத்தில் வீழ்
 தல் 112
 விராதன் 1515
 விரிச்சிலக்கிய வீரக்குறிப்பு 423
 விரிச்சியோர்த்தல் 423
 விரிசிலையாறு 1296, 1919
 விரிஞ்சர் ஒன்பதின்மர் 1676
 விருகையன்தேவி 786
 விருத்தகிரி 1926
 விருத்தியாளுசல் 393
 விருதர்விக்கி 783
 விருதன் 1756
 விருதுகாளம் 1499
 விருதுபந்தம் 1255
 விருந்தம் 'வாசிவிருந்தம்' 892
 விரும்பாதார் 490
 விரையாதநண்டன் பக். 636
 வில்லம்பு சொல்லம்புகள் 1512
 வில்லரணம் பக். 587
 வில்லவதரையன் 1535

வில்லவர் 800, 892, 893, 906, 1063;

—கோன் 1827

வில்லவராயமுதலியார் 1370

வில்லவனெவன் தபாண்டியன் 961

வில்லி - வில்லிபுத்தூர் 1641

வில்லிபுத்தூர் 1845, 1846, 2147;—

வேதியன் 1780

வில்லிபுத்தூர்மை - ஆண்டான் 1834

வில்லிபுத்தூர் 1582--5, பக். 520.

வில்லில் வெயில் உவமை 1097

வில்லேருழவர் 970

வில்விருவுக் கடற்றூனை 899

வில்வேலிக்கடற்றூனை 889, பக். 587

வில்லக்கியனவொழிதல் 228—32

வில்லக்கு ஒருபுறஞ்சொல்லல் 1790

வில்லக்கியருங் கூற்று 295

வில்லக்குதல் 51

வில்லாவிருதல் 392

வீழ்லாவை 406

வீழாக்காண்டல்களின் கோளழிபுமாறு

வீழாக்கொடி 907 [241]

வீழாவணி 938

வீழிகுருக் கரியெழுதல் 1609

வீழிகுருக்கடற்கோடி 877

வீழிகும் 885, 890, 892, 895

வீழித்தவீழியெல்லாம் வேற்றுவிழியா

வீழுப்பொருட்கல்வி 237 [தல் 1391]

வீழும்மேர்ப்பெருமான் 133

வினக்கத்தனாற்பாட்டு 15

வினக்குவிலை 578

வினக்கொளியெம்பெருமான் 2127 பக்.

வினாநிலமுழுவார் உவமை 297 [650]

வினையாட்டுக்கவிப்பாட்டு 164

வினையாடாச்செப்பு 1456

விற்குடி 88

விற்கும்பரிசனம் 1149

விறக்கோடு 1399

விறல்வெய்யோன் 426, 430

விறலி 987;— (அயர்க்கு) விழுத்தா

யம் வீசுதல் 584

விஞ்ஞாணிடியொலி 686

விஞ்ஞா - விஞ்ஞெவன்பா 2044

விஞ்ஞத்தரம் 1034, பக். 524

வினை நிலை 226, பக். 538

வினைக்காணி 11—13

வினைநிரனாரை 11—13

வினைப்பந்தம் கடப்பவரின்மை 2189

வினையாளைப்புகழுமிடம் 404

வினைவிபரிதமாதல் 345

வினையொழிகாலம் 100

விஸ்மயப்படுதல் 892

விஜய அபராஜிதவிக்கிரமவர்மன் வாக்

விஷ்ணு 170 [கு 1982]

விங்குநீர்த் திருத்தருத்தி பக். 603

விச்சமை (பெயர்) - 1122

விசுதல் - கொடுத்தல் 584

விட்டினெறி 265

விடணன் பக். 552

விடாவது 221

விடபேறுதல் 169

விடமன் 754, பக். 543

விடோதி 1382

விணர் 1288

விதகன்மஷன் 889

விதிகள் ஆறுபொலுதல் 2165

விதிவிடங்கள் 1407—8, 1592

விதிவிடங்கள் கம்பன் 1047

விமநாதபண்டிதர் 1743

விமயன் 786

விமந்தினையோன் 761

விமன் 759, 760, 1895;— போர் 758

விமீச்சரம் 1145

விர்க்குடைவெட்டுதல் 1177

விர்க்கொடி 786, 834

விர்க்கொடை 191 [1007—11]

விர்க்குசுகன் பக். 594;— சுந்தரன்

விர்கண்டகோபாலன் பக். 589

விர்கேசரி 786

விர்கேரனாரன் 1788

விர்கேரன் 783

விர் கங்கைபாந்தாங்குப் பார்த்தல் 446

விர் கோழிப்போர்மூட்டுதல் 718

விர்சம்பராயன் 1577

விர்சலாமேகன் 783—4

விர்சிக்காதனபுராணம் 1944, 1949

விர்சிக்காதனம் } 786, 787, 799,

801, 811, 819, 834,

விர்சிக்காதனம் } 896, 906—7, 911,

2120

விர்சைவமாகேசன் 1959

விர்சைவன் 1960

விர்சோழன் 784, 1465; பக். 635

வீரசோழியக்காரிகை 1468
 வீரனஞ்செயல்பற்றிய தடியன்கு
 வீரட்டம் 1112, 1119 [தறு 704
 வீரட்டானம் 1047
 வீரட்டானர் 1107
 வீரத்தாய் 702—6, 721—2;—மக
 ணைக் குறைந்துகூறல் கூற்று 705
 வீரதாண் 833
 வீரநாராயணச்சதுர்வேதமங்கலம்
 வீரப்பன் 1968 [1665
 வீரப்பாடு 1645
 வீரபத்திரகவி 1790
 வீரபாண்டியன் 834, 958—62;—
 மகனப்பட்டது 834;—முடிசூடியகால
 ம் 958—62;
 வீரபுரோகன் 889
 வீரபூபதி 1917
 வீரப்பட்டபுண் அரசன் இன்மொழி
 யால் ஆறுதல் 457
 வீரம் புலியை அடைந்ததாகக்கூறல்
 வீரமாவது 340 [977
 வீரமாதன் 961—2, 964, 968, 1194
 வீரமாகவன் 1582, 1677
 வீரராசேந்திரன் 788—90, 1216
 வீரவெண்பாமாலை 953 [2151
 வீரவேன் குலசேகரபாண்டியன் 953
 வீரன் (மயிலை—) 1044, (-வீரராசேந்
 திரன்) 1467; (-திருமால்) 1498;—
 இருப்புமணியும் தந்தலையும் கொற்
 றவைக்கு உதவல் 425
 வீரபீஷேகம் 906 பக். 589
 வீரை 938;—அம்பிகாபதி 1659;—
 ஆசகவிராசர் 1661;—கவிராசபண்
 டிதர் 1658;—ஆணந்தக்கூத்தர் 1736;
 —மாதவப்பட்டர் 1654
 வீரையதேசிகன் 1779
 வீரையன் 1259
 வீரையான் 1658
 வீரோதயன் 833
 வீழித்துலுக்கர் 1639
 வீழித்துலுக்கு 1638
 வீழியார் பக். 635
 வீழிவாய் 1766
 வீளிக்கொடுநா 294
 வீறு 266
 வெஃஃகுதல் 318

வெஃகா 29
 வெங்காலநாடு 2106
 வெங்கை-பதி 1943;—பிடாரி 1926;
 —உலா 1943
 வெட்சி 419, 420—36, 986;—மற
 வர் 443;—மாலை 1045;—மிலைச்ச
 தல் 429
 வெட்சித்தாயத்துவில்லேருழவர் 970
 வெட்டித்தண்டித்தவர் ஒட்டக்கூத்தர்
 வெட்டெனவுரைத்தல் 250 [1641
 வெண்கலிப்பாவகை 132
 வெண்களபம் 2166
 வெண்காட்டுளான் 1022
 வெண்காடு 1216
 வெண்கிழான் 1979
 வெண்குடைமூன்று 168
 வெண்குருத்துக்குச் சங்கு உவமை
 வெண்டறைநீற்றல் 266 [1411
 வெண்டாழிசைவகை பக். 33
 வெண்டாளி 1384
 வெண்டேர்ச்செழியன் 1384
 வெண்டேரியக்கம் - பாலை 2014
 வெண்ணிலா 1278
 வெண்ணீர்மைதாங்குவன 562
 வெண்ணெய் புனிதமும் எச்சிலும் நீக்
 கப்படுதல் 219 [1434
 வெண்ணெயுருக்கிறறநெய்கொடுத்தல்
 வெண்ணை 1495, 1886;—சடையன்
 1513;—சுவேதவணன் 2045;—திரி
 கர்த்தன் 1182-3;—மெய்கண்டான்
 1671;—மாநகர் 1901
 வெண்ணைநாடன் 1134
 வெண்பாமாலை 1563
 வெண்பாவந்தாதி 1531
 வெண்பேடு 972
 வெண்பை 899 [தல் 858
 வெய்யோன் வீரியத்துக்குக் கூறப்படு
 வெயிலின் துன்னனு உவமை 1536
 வெயிலோன் 220
 வெயிற்கோலத்தவர் 100
 வெளிந் 15
 வெல்வருகவென்று வீரனையேவுதல்
 வெள்ளங்களின்வகை 1011 [722
 வெள்ளணிநாள் 568—70
 வெள்ளந்தீப்பட்டமை 2092
 வெள்ளம்பு 77

வெள்ளமறவிவிறல்வேந்தர் தீத்தாயம்
 என்ற பஞ்சக்கிலேசம் 311
 வெள்ளாண்மரபு 2019
 வெள்ளாண்வேதம் 2018—9
 வெள்ளாறு 2093, 2098;—செய்யா
 வெள்ளாணை 1295 [ரூயது 917
 வெள்ளிக்குன்று 2105
 வெள்ளி பெண்ணைவழியொழுக்கல் தீக்
 காலக்குறியாதல் 865
 வெள்ளியம்பலவாணத்தம்பிரான் 1921
 வெள்ளியெழுதல் 1619
 வெள்ளிச்சேர்வியன்காடு 165
 வெள்ளிலை செம்பழுக்காயொடேந்தல்
 வெள்ளைவேல் 287 [691
 வெள்ளூர் 890
 வெள்ளூர்க்காப்பியன் 1384
 வெள்ளொலம்பு 1239
 வெள்ளைக்கிழத்தி 1947
 வெள்ளைப்பரிமுகர் 1855
 வெள்ளையாலை 1876
 வெள்ளோடைச் சாத்தந்தை 1345
 வெள்ளோலை 408
 வெளிவீருத்தம் 206
 வெளிறபடுநல்யாழ் 1402
 வெளுப்பன் 1317
 வெற்றத்தானை 890
 வெற்றிகொண்டான் 1259
 வெற்றிப்பாடு 1645
 வெறுக்கடிகாவல்கொள்ளல் 672
 வென்றி 552—3
 வேங்கடங்குமரி 1712
 வேங்கடநாடன் காளிம்பன் 998
 வேங்கடநாதன் 1774
 வேங்கடம் 46, 2102
 வேங்கடராயன் 1622
 வேங்கடவாணர் 1124
 வேங்கைநாடு 780, 786
 வேங்கைமண்டலம் 799, 811
 வேங்கைவளநாடன் 1050
 வேட்கோக்குயக்கோடன் 1396
 வேட்போன் - ஆன்மா 1536
 வேட்டமா 628
 வேட்டன் 768
 வேட்டிக்குமரன் பக். 621
 வேட்டிவன் 672
 வேடராசியநாயனார் 1872

வேடுபறித்திருக்கோலம் 1863
 வேடுவன்சேரியில் கத்தூரி விலைச்செல்
 லாமை 1322 [னும் வருவது 296
 வேண்டாவிடினும் போகாது வேண்டி
 வேண்மணிப்பாடி 1167
 வேண்மன்னன் 783, 890
 வேணது 1338
 வேணட்டாசு 783
 வேணடர்—ன் 903, 920, 1231—2
 வேணவுடையான் } 1350
 வேணுடையான் }
 வேணும் 1249, 1250, 1622
 வேதக்கோன் 1846
 வேதசயில்புராணம் 1251
 வேதண்டமெட்டு 913
 வேதப்பயனும் (குறட்) பாயிரம் 2004
 வேதப்பிரான்பட்டர் 1846 [1553
 வேதபோதன் (நச்சினூர்க்கினியர்)
 வேதம் - பசுவாக உருவகம் 1885;—
 வண்டாக உருவகம் 124
 வேதவனம் 1875, 1957, 1702
 வேதாகமம் 1543
 வேதாந்தசாகரம் 1789 [ருள் 1754
 வேதாந்தகுடாமணி 1944;—உட்பொ
 வேதாந்ததேசிகன் 1854—6, 2089
 வேதாந்தப்பா 1835
 வேதாந்தம் 1841
 வேதாந்தவிரதியர் 1581
 வேதாரணியசாஸனம் பக். 598
 வேதாளகதை 1786
 வேதுகொள்ளுதல் 1141
 வேந்தர்கண்வெம்மைமாற்றல் 579
 வேந்தன்சிறப்பு 233
 வேந்தன்மோதிரம் 455
 வேந்தன் றுரும்பாபிடம் 405
 வேப்பந்தார் 964
 வேப்பநெய் 1609
 வேம்பத்தூர் - புலவர்களியற்றிய நூல்
 கள் 1652;—பிராமணப்பிள்ளையன்
 வேம்புமலைந்தாடியது 717 [1649
 வேம்பை 1568
 வேம்பையர்கோண்நாராயணன் 1567-
 வேய் 424—5, 430 [8
 வேய்நறுமுத்தர் 1575
 வேர்முதல்நேதல் 762
 வேல் - சிவன்படைக்கலம் 1

வேலப்பதேசிகர் 2063
 வேலப்பன் 2090
 வேலன்வெறியாட்டு 719
 வேலாயுதமகாமந்திரி 1791
 வேலாயுதன் 1631
 வேலி (பெண்) 1502
 வேலிகாவலான் 1049
 வேலிமர்கோன் 1048
 வேலின்சிறுநிழல் 287
 வேலூர்மன்னன் 1382
 வேலெறிந்தவார்த்தை 1179
 வேலையர் 1940, 1944, 1949
 வேழகம் 834
 வேன் 1116; (நாடு) 2107
 வேன்குலச்சுளுக்கியர் 783
 வேன்குலத்தாசர் 799
 வேள்விகுடிச்சாஸனப்பகுதி 889
 வேள்விச்சாலை 889
 வேள்விநிலை 577
 வேளாண்சூழி 1112
 வேளாண்மைசெய்தல் 580
 வேளாண்வாழ்க்கை 1530
 வேளாப்பார்ப்பான் பக். 617
 வேளாளரானநாயன்மார் 1872
 வேளாளநிரைகாவல் 400
 வேளாளருங் கம்பரும் 1501
 வேளூர்க்கம்பன் 1241
 வேளாநடுக்கல் 1177
 வேற்கண்டன் 1476
 வேற்காட்டுப்புராணம் 1957
 வேற்றுப்பொருள்வைப்பு பக். 539
 வேற்றொழில்வன்மை 756
 வேறிரித்திடுதல் 1426
 வேன்மிடைந்தவேலி பக். 587
 வேனல் 2204, 2206
 வேனிலான் 43;—ஐங்கணை 544

வேனிற்றிரு 2201—5
 வைகரி 2061
 வைகற்புராணம் 1962
 வைகாடூர் 2105
 வைகுந்தம் 1947
 வைகை—கோ 1979;—மலை 1979
 வைத்தியசிகாமணி 899
 வைத்தியநாதகுரு 1713
 வைத்தியநாததேசிகர் 1711, 1716,
 வைதும்பராயன் 786 [1718, 1724
 வைப்புப்பொருள் 1344
 வைப்பூர் 892
 வையாவியின் கோத்திரம் 1771
 வையைக்கிழவன் 685
 வையைக்கோஞர் 1426
 வையைத்துறைவன் 1410
 வையையார்கோ 1038
 வையையொண்டுறை 584
 வைராக்கியதீபம் 1960
 ஜயநந்திவர்மன் பக். 532
 ஜயஸ்தம்பம் பக். 606
 ஜாதகக்கதை பக். 534—7
 ஸ்ரீகதை பக். 522
 ஸ்ரீபாஷ்யம் முடிந்தகாலம் 1837
 ஸ்ரீமூஷ்ணம் பக். 520
 ஸ்ரீராஜராஜேசுவரி பஸ்பீடம்பக். 809
 ஸ்ரீவசனபூஷணவியாக்யானம் 1860
 ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் 2137;—கோபுரம் 32;
 —கோயிற் சாஸனப்பாட்டு பக். 10
 ஸப்தபங்கிநியாயம் பக். 530, 532
 ஸப்தசைலம் பக். 618
 ஸப்தவிடங்கஸ்தலம் பக். 526
 கோஷ்டரபாலபுரம் பக். 621
 ஹம்பி பக். 606
 ஹுஸ்துதாரை (டாக்டர்) பக். 579

